

302.694

PROPERTY OF THE

1283.2

*Atlas 1010.4.1628

Map.1002.28

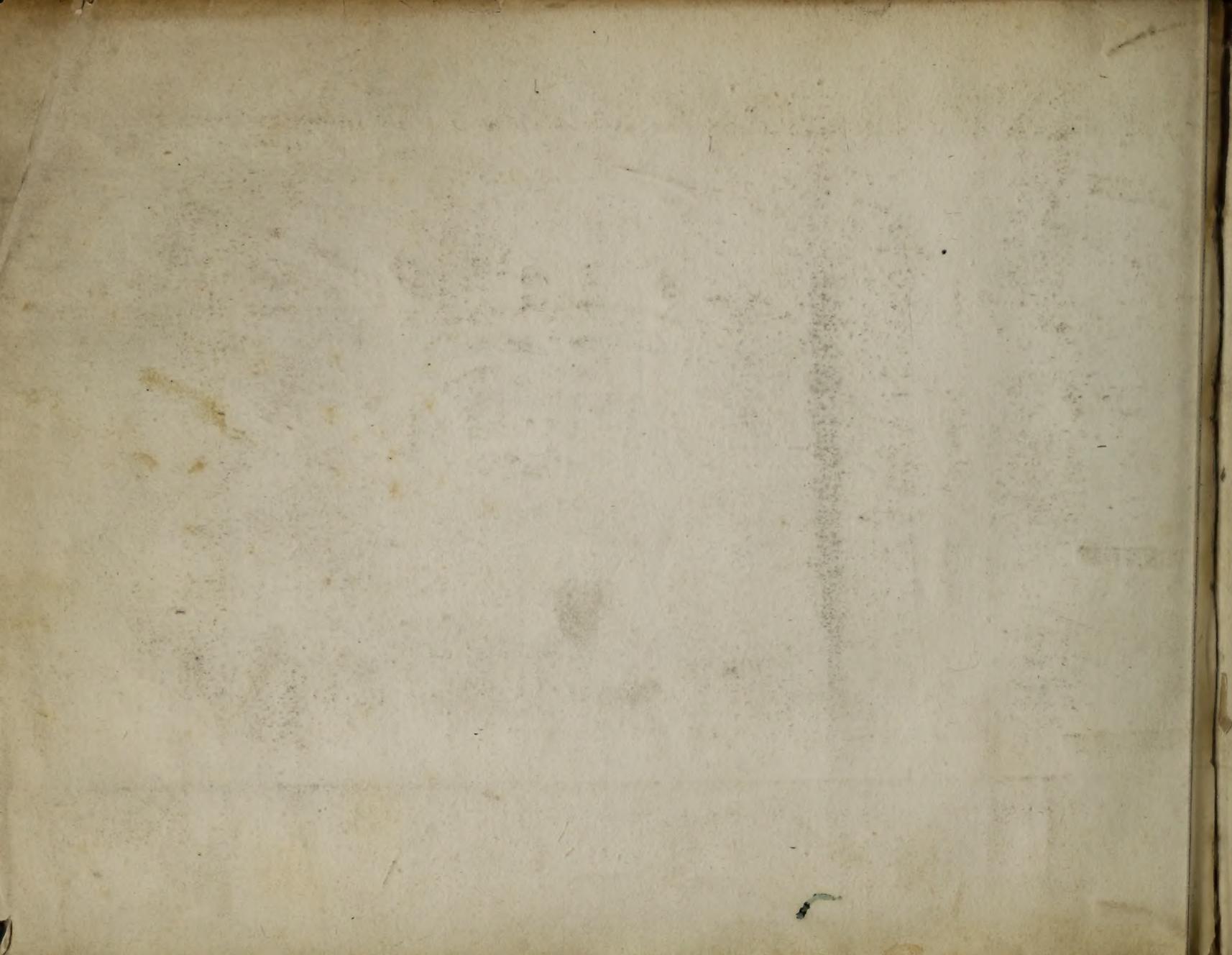

From the Bates Fund.
Added Nov. 19, 1881. No. 4
1628

Glossy

Fratri suo etiammo Gerardo Cor. I. U. D.
Bryma dilectens relinquibat dono iohan. Cor. 1630
Hoc dono gaudet etiam Johanna Georgius Etch. Gerhardi pro nepos.

ATLAS MINOR

GERARDI MERCATORIS
à I. Hondio plurimis æneis Tabulis
auctus et illustratus: denuo recognit⁹
additisque novis delineationibus
emendatus.

AMSTERODAMI,
Ex officina
IOANNIS IANSSONII.
cl. Iec xxviii.

Blo.

302, 694,

Nov. 19, 1881

* Atlas 1010.4, 1628

AD CANDIDVM LECTOREM

PRAEFATIO.

Solidas urgentesque rationes minimè defuisse iis qui inter disciplinas liberales quæ citra controversiam plurimum adferunt utilitatis vitæ mortalium, primum locum nobilissimæ arti GEOGRAPHIÆ tribuunt, illi demum optimè cognitū perspectumque habebunt, quicunque tum eximiam ejusdem artis præstantiam ac voluptatem, tum incredibilem commoditatem attentè consideraverint. Quod enim ad insignem ipsius dignitatem & excellentiam attinet, non versatur circa res viles & exigui momenti, ut sunt animalia bruta, fructus terræ, lapides preciosi, metallæ, aliaque naturæ opera, quorum tamen tractationem nemo sana mente præditus facile aspernabitur, sed universum Terrarum orbem velut in speculo nobis ob oculos ponit, omnēque totius hujus mundanæm achinæ splendorem & ornatum demonstrat, suoque amplio ac spacio gremio omnia complectitur, ac veluti immensum pelagus, non tantum occultas & remotissimas Insulas, sed & alias etiā Regiones quaslibet quodammodo pandit & effundit. Ut nihil hic adjiciamus de propinqua affinitate quam hæc nobilissima scientia habet cum Astronomia quæ terras supergrediens, in cœlestibus occupatur.

Porro si quotiescumque homines, de hac vel illa Regione, de populo aliquo incognito, vel de raro atque insueto animali, aut de perpetuo montis Ætnæ incendio, item de diversis Insulis hinc inde in immenso Oceano jacentibus, necnon de feris Nationibus, quarum aliæ absque ullo vestitus operimento incedunt, aliæ humanis vescuntur carnibus, vel de rebus consimilibus narrari audiunt, vel mirabiles Indiæ tum Orientalis tum Occidentalis Historias ipsimet legunt, (in quibus tamē multa reperiuntur quæ fabulis quam veritati magis conformia videntur) eadem non sine ingenti admiratione percipiunt, nec solum auribus, sed & ipsis oculis & quodammodo inhiantes auscultant, præ nimio novitatum ejusmodi studio ac desiderio; Quanto magis hoc opus quoslibet curiosos Lectores oblectare poterit, utpote quod, ut modo diximus, universum Terrarum orbem, cum omnibus Regionibus, Regnis, Domi-

P R Æ F A T I O.

Dominiis, Sylvis, Nemoribus, Montibus, Vallibus, Fluminibus, Lacubus, Populis, Civitatis & Oppidis innumeris, ac circumlabentibus Maribus, complectitur ac representat, quæ omnia sicco pede, & absque ullo corporis fortunarumque discrimine quilibet hic perlustrare potest, tutoque ac securè perambulare, nec ob hujusmodi peregrinationem propinquai de diuturna ejus absentia solliciti esse, vel acerbo reditus desiderio teneri debebunt. Sed nec in hac peregrinatione poterit ullo oblectamento carere quo itineris fastidium pellat, dum in singulis Regionibus ac locis ubicunque oculos desigat, statim præcipuas dotes ac peculiarem Terræ cujuslibet præstantiam intuebitur atque explorabit, miramque novarum rerum varietatem percipiet, quæ sanè ingentem animo ejus voluptatem afferent, quandoquidem, ut vulgari proverbio dici solet, Comes jucundus in via pro vehiculo est.

Multiplicem & immensam ejusdem artis Geographicæ utilitatem, ii demum optimè asseverantur, quicunque in suis peregrinationibus, singularumque Regionum perlustrationibus, situm, dispositionem Terrarum, incolarum mores, leges, observationes, instituta diligenter consideraverint, ac postmodum vel mercimonia aliqua exercere, suasque merces hoc illuc destinare, vel etiam liberalibus artibus operam navare cogitaverint : Quandoquidem nullus neque Poëta neque Historicus utiliter legi recteque percipi potest, nec ab Interpretate aut Commentatore convenienter exponi aut declarari, absque auxilio & cognitione hujus nobilissimæ scientiæ. Omitto hic referre quam sit absurdum & indecorum in publico conventu aut consilio Reipublicæ, quando vel de investigatione alicujus terræ incognitæ, vel tempore belli delimitibus ac confiniis alicujus Provinciæ agitur, ut suam de rebus consimilibus sententiam judiciumque proferat, qui nulla harum rerum cognitione ac peritia sit instructus.

At potissimum huic excellentissimæ arti incumbere & strenuam operam impendere debent Principes & Magnates, utpote quæ maximè ipsis inservire & usui esse queat in suscipiendo itineribus si quando ita res exigat, vel etiam domi in muniendis finibus suarum ditionum, vel in dirigenda aliqua expeditione bellica. Quanta enim eademque irreparabilia damna consecuta fuerint, quando exercitum aliquem contigit deduci per ea loca quæ tum

mili-

P R A E F A T I O.

militibus, tum ipsi duci incognita erant & inexplorata, tum LIVIUS tum alii plures Historiographi perspicuis exemplis abunde testatum faciunt.

Porro quemadmodum ut supra dictum est necessarium admodum, utilissimum, jucundumque est, omnes & singulas Regiones, Regna, Dominia, ac Provincias cognoscere, eorumque situm, dispositionem, & qualitates perspectas habere, ita etiam neutquam est negligendum, singulorum Marium, Fluminum, Lacuum, Aquarumq; memorabilium exactam considerationem instituere, hisce potissimum temporibus quibus adeo frequentantur assidue navigationes, in notas ignotasque Regiones, ut vix ullus reperiatur qui domi continuo residere, & à Terrarum pelagique lustrationibus abstinere proponat. Ut planè jam frustranea & inanis sit querela POLYDORI VIRGILII, qui decimoquinto capite libri tertii de Inventione rerum, humanum genus nimia temeritatis & insaniæ accusat, utpote quod suas cupiditates nullo rationis fræno coercere valeat, & quanquam Deus ipsi Terram, (Elementum firmum & immotum abundantque producens quicquid ad vitam tuendam est necessarium & opportunum) largitus fuerit, ea tamen minimè contentum, astra, cœlos, & Maria immensa scrutari tentaverit. In eandem sententiam canebat olim Horatius, libro primo Carminum, oda tertia,

*Illi robur & æs triplex
Circa pettus erat, qui fragilem truci
Commisit pelago ratem
Primus, nec timuit præcipitem Africum
Decertantem Aquilonibus &c.*

Et ibidem paulò post,

*Quem mortis timuit gradum
Qui siccis oculis monstra natantia,*

*Qui vidit Mare turgidum, &
Infames scopulos Acroceraunia &c.*

Et mox subjungit :

*Ne quicquam Deus abscidit
Prudens, Oceano dissociabili
Terras, si tamen impie
Non tangenda rates transiliunt vada.
Audax omnia perpeti
Gens humana ruit per vetitum nefas. &c.
Nec*

(:)

P R A E F A T I O.

Nec multum abludunt illa verba Propertii Libro tertio, elegia qua deplorat naufragium Peti, ubi sic canit :

*Ite rates curva, & lethi quoque texite causam, Terra parum fuerat, terris adjecimus undas,
Ista per humanas mors venit acta manus. Fortunæ miseras auximus arte vias.*

Et paulo post,

Natura insidians Pontum substravit avaris &c.

Hæc tamen omnia non sunt apud mortales tanti momenti, ut iis se moveri patientur, sed potius omnem movent lapidem, avidèque occasionem quamlibet arripiunt ut diversas Regiones, tum circumvicinas tum remotas & dissitas cognoscāt, perlustrant, inquirant, partim longinquis suscep̄tis peregrinationibus, vel quibus peregrē abire commodū non est, saltē ē libris, exactisq; descriptionibus, terra um omniū notitiam haurire laborent. Nec profecto illud studium reprehensionem ullam meretur, quin potius laudabile, utile, jucundum, ac sāpe necessarium omnino censeri debet. Rectè enim Strabo libro primo Geographiæ suæ, dicit hominem non minus in Mari quam in Terra versari oportere, & utriusque ex æquo incolam à Deo Dominumque constitutum esse. Quocirca plurimum laudandi illi sunt, qui in hac arte desudarunt; inter quos Abrahamus Ortelius, Daniel Cellarius, Anthonius Maginus, Paulus Merula, Petrus Bertius, aliique : Sed in primis omnium doctissimus Mathematicus Gerardus Mercator; quamvis morte præpeditus Geographicum suum opus (cui Atlantis nomen indidit) ad finem perducere non potuit. At Jodocus Hondius hunc defectum supplevit, adjectis non solum iis Tabulis quæ ad operis fastigium desiderari videbantur, sed etiā accuratis earum descriptionibus, opera & studio PETRI MONTANI elaboratis; Istud Opus hac nova editione accuratè recognitum, ab erratis nec paucis nec levibus repurgatum, denuo in lucem damus, Lectorque studiosus deprehendet non contemnendam accessionem huic libro factam, additis non solum hinc inde variis adjectionibus, sed & Tabulis aliquot integris de novo adjunctis, quemadmodum in Angliæ, Hiberniæ, Hispaniæ, Frisiæ, Groningæ, Ultrajecti, aliarumq; Regionum & delineationibus & descriptionibus videbit, qui hanc editionem cum prioribus contulerit. Tu igitur, benigne Lector, hisce novis laboribus nostris fruere, fave, ac vale. AMSTERODAMI, Nonis Decemb. Anno Dominicæ Incarnationis Millesimo, Sexcentesimo, Vigesimo Septimo.

IN VSVM

IN USUM TABULARUM.

LONGITUDO, *Ptolemao* & nobis in hoc libro, est *Æquatoris* sive *Æquinoctialis* Circuli segmentum, Meridiano ejusdem loci, & Fortunatarum Insularum Meridiano comprehensum: nam ab his Insulis initium longitudinis sumitur.

Nonnulli jam longitudinem incipiunt non ab Insulis Fortunatis, (quæ Canariae hodie vocantur) sed ab Insulis Flandricis, quæ & Asores dicuntur, quod acus nautica ibi rectâ in Septentrionem vergat. Superficies vero Globi continet in longitudine gradus 360.

Latitudo est arcus vel segmentum cuiusvis loci inter *Æquatorem* & *Parallelum* qui per ejusdem loci punctum verticis dicitur interclusus: estque semper æqualis elevationi Poli.

Latitudo duplex est, scilicet Septentrionalis & Meridionalis, numeranturque ab *Æquinoctiali* ad utrumvis Polum Latitudinis gradus 90.

Longitudinem atque Latitudinem gradus in omnium Tabularum lateribus designavimus, & quidem pro maxima parte Latitudinis ad dextram & sinistram: Longitudinis vero in summo atque imo, nisi cum aliquando describenda regio magis inter Meridiem & Septentrionem extensa fuit.

Singuli gradus tam Longitudinis quam Latitudinis (pro loci capacitate,) nonnunquam in 6°. aliquando in 10. 6. vel 5. partes, quæ Minuta vocantur, dividuntur, Graduum vero majoribus: Minutorum minoribus Arithmeticis figuris notavimus differentiæ causa.

Si quis longitudinem vel Latitudinem alicujus loci explorare velit, ubi Meridiani Paralleli sunt: id efficiet distantiam ejus à latere Tabule circino sumendo, circumunque sic expansum ad aliud latus applicando. Si distantiam ab Orientali latere sumpsisti, circinus ex eodem latere in Septentrionali latere gradum & minutum Longitudinis ostendet. Si à Boreo latere distantiam habes, ex eodem in Orientali latere Latitudinem designabit. Si vero Meridiani non fuerint Paralleli, eodem quidem modo loci Latitudo reperietur, at in universalibus Tabulis ubi Paralleli sunt circulares, distantia loci à proximo sumpta idem in latere Orientali ostendet. Longitudo autem querenda erit filo, aut regula, loco superimposta versaque, donec in Boreo Australique latere idem utrimque ejusdem gradus Minutum designetur, quodcumque tum illud erit, loci assumpti Longitudo existet.

Quo

Quo artificio sint inter duas ci-vitates, & alia quævis loca graduum vel milliarum interstitia invenienda.

T A B V L I S omnibus Scalas milliarum adjunximus, quibus facilè omnium locorum interstitium invenies hoc modo.

Adsit tibi circinus, eumque aperi donec suis pedibus extrema datorum locorū puncta attingat, hunc immotum Scalæ miliarum applica, hujusq; numeri notati distantiā reddent.

Quod si locorū distantia Scalæ Longitudinem excedat, tum circino sumes ipsam Scalæ Longitudinem circinumque ab uno loco versus alterum toties revolves, quoties intercapido locorum suscipere potest, adnumerando milliaria revolutionum in unum.

Quia vero omnium Regionum milliarum quantitas ignota est, multo certius circino locorum interstitium capies, immotumq; circinum Latitudinem gradibus applicabis, qui veram distantiam dabunt, multiplicando eorum numerum per cognitę Regionis milliaria.

Milliaria autem in diversis Regionibus multum subinde differunt, quocirca præcipuarum differentiam hic adjicere volui.

Milliaria Germanica communia, quibus & nos

<i>Belgæ utimur</i>	— — — — —	15	
<i>Milliaria Germanica mediocria</i>	— — — — —	12	uni Gradui respondent.
<i>Milliaria Germanica magna</i>	— — — — —	10	
<i>Milliaria Gallica communia</i>	— — — — —	25	
<i>Milliaria Gallica magna</i>	— — — — —	20	uni Gradui conveniunt.
<i>Milliaria Italica</i>	— — — — —	60	uno Gradu continentur.
<i>Milliaria Anglica totidem, vel ut nonnulli volunt</i>	— — — — —	50	in unoquoq; Gradu habentur.
<i>Leucæ Anglicanæ</i>	— — — — —	20	
<i>Hispanicæ Leucæ</i>	— — — — —	17	
<i>Leucæ Horariæ seu Horæ Itineris</i>	— — — — —	20	Gradum unum efficiunt.
<i>Milliaria Suevica & Scandica</i>	— — — — —	10	

ORBIS

ORBIS TERRAE TYPVS.

VM ex naturæ necessitate ordo s̄eper requirat generalia particularibus anteponere, totumq; parti, ad majorē oblatę rei intelligentiam: hac cādem & ego devinctus lege huic primo nostra Geographiæ ac Se- p̄tentrionalium terrarū tomo, universalem Orbis terræ typum, ejusque quatuor partes, Europam, Africam, Asiam & Americam, quō felicius rem prosequar, preponere debui: & singulis quoque deinceps tomis consequentibus, ut is etiam perfectum semper habeat opus, ac totius universi descriptionem, nec hac utili speculatione privetur, qui vel suæ tantum patriæ delineationem sibi comparaverit. Iucunda etenim est & maximopere necessaria generalium contemplatio, ei qui vel minimam Mundi & naturalium rerum cognitionem habere cupit. Si enim libeat considerare, quis Solis ortus vel occasus, quæ causa æstatis vel hyemis, unde inæqualitas dierum & noctium existat: quid denique & quo in loco natum, propagatum, actum, gestum, mutatum & conversum jām inde à rerum conditarum primordio fuerit, id omne certè non aliunde melius, quām ex harum quinque tabularum adjunctione sine omni periculo & honesta cum animi voluptate didiceris. Et quemadmodum nulli, quantumvis amplam habitacionem nacto, sufficit perspectas habere suarum ædium partes, ut sunt atrium, cella vinaria & penaria, culina,

triclinium, cænaculum, cubiculum, conclave, musēum, quō iis commodè uti possit; sed etiam in qua urbis parte & platea, domus ejus sita sit, compertum ipsi esse necessarium & commodum est, ut hinc cognoscat statim, si in civitate tumultus vel incendium oriatur, quām propè vel procul à periculo absit: Sic non minus jucundum vel necessarium nosse, qua in Orbis parte habites, quos populos vicinos, aut remotiores habeas, ut grassantibus belli calamitatibus, quo metu, quāve animi tranquillitate uti liceat, scire queas. Denique cūm Cosmographia sit lumen totius tam ecclesiasticæ quām politicæ historiæ, & plus ex ea discat otiosus spectator, quā ex longo, molesto & sumptuoso labore peregrinator, qui crebrò cœlū tantum, non autem animum mutat: parum utilitatis ex ea capias, si tabulis particularibus generales non adjunxeris. Sunt autem hæ generales Tabulae collectæ ex magna Orbis terræ descriptione (cujus etiam initium longitudinis, vel primi meridiani positionem in singulis sequuti sumus) & ex magna Europa mea quas Duyzburgi edidi. Tu interim Lector vale & fruere, ac hujus tuæ habitationis ac tibi ad tempus tantum concessæ gloriam cum Poëta Buchanano diligenter considera, qui siceam cœlestibus comparat, ut animos terrestribus ac rebus hisce caducis immersos extrahat, & ad altiora ac æterna viam ostendat:

Percipias

A

Percipias rerum sit quantula portio, verbis
Quam nos magnificis in regna superba secamus;
Partimus ferro, mercamur sanguine fuso,
Ducimus exiguae glebae de parte triumphos,
Illa etenim moles per se spectata seorsim,
Magna quidem: si cum stellati regmine cœli
Componas, puncti instar erit, vel seminis, unde
Condidit in numero senior Gargetius orbes.

Hæc illa est hominum sedes, hac illa ferarum
Et volucrum domus: hoc augusto è carcere quantum
Surripit Oceani terra circumfluis humor,
Quique per Herculea irrumpens divortia metæ,
Europam Libycis latè sejungit ab oris:
Adde huic claustra Arابum, quæque arctant aquora campos
Hyrcanos: huic adde lacus laxasque paludes,

Et qua præcipiti labefactant flumina montes
Vertice, velpigris stagnant immota lacunis.
Dumque hæc vi rapiunt, hec orbem gurgite mergunt,
Conditum exiguæ sub aquis pars maxima terræ.
Quod supereft, magno velut Insula parva profundo
Innatat: hac etiam quantum vel squaler arenis:
Vel turner in vastos sine fruge, sine arbore montes:
Vel nimiis ardet flammis: vel frigore torpet:
Vel jacet humano indocilis mansuescere cultu,
Vel fecunda malis animantium in funera succus?
Opudor, ò stolidi præcops vesania voti!
Quantula pars rerum est, in quâ se gloria tollit,
Ira frenit, metus exanimat, dolor urit, egestas
Cogit opes ferro, insidiis, flamma atque veneno:
Scilicet & trepido fervent humana tumultu.

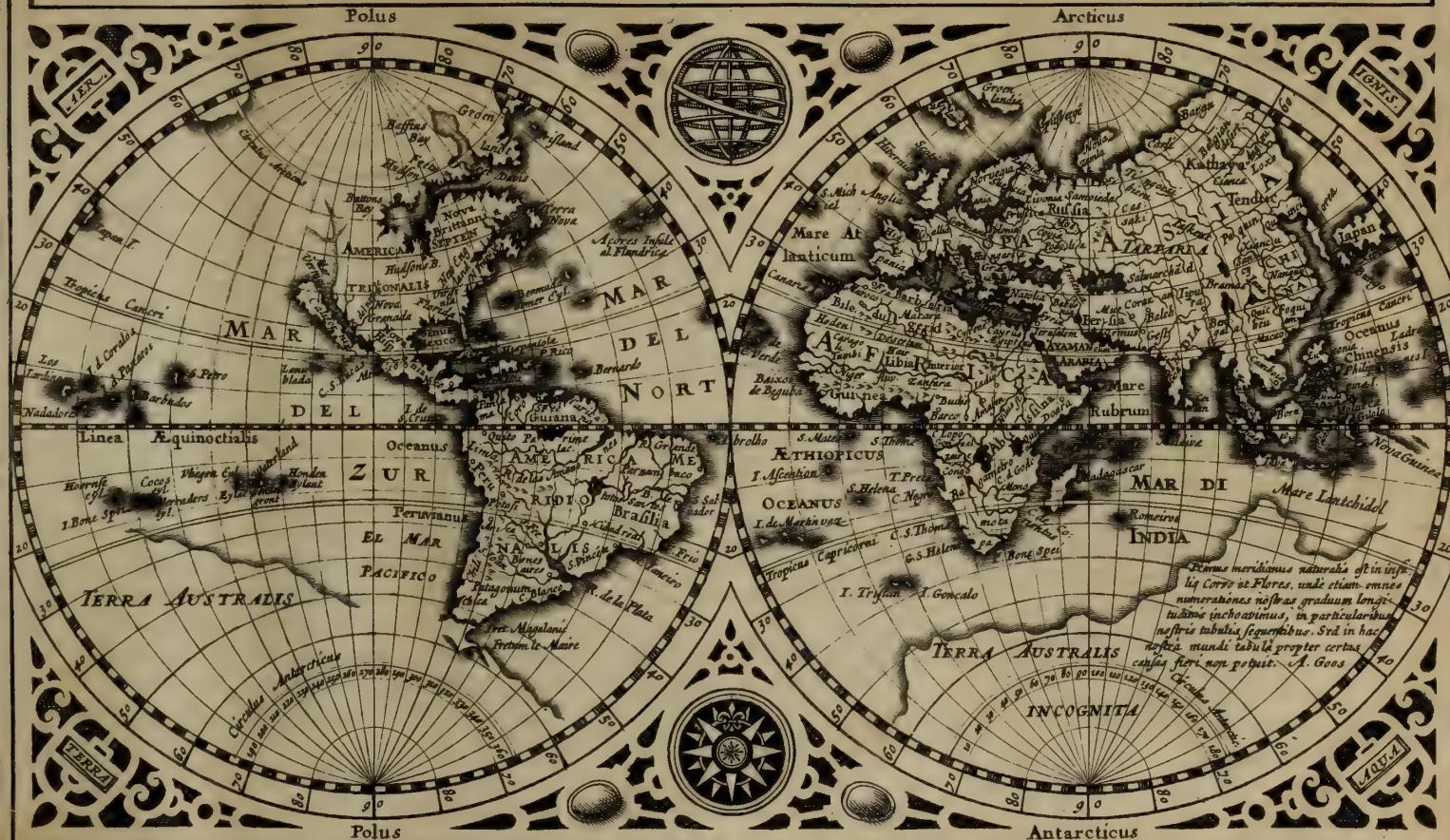
DE M V N D O.

Nomen
a quo &
cur indi-
cum.

NIVERSITAS hæc, quæ ob mentis
humanæ sacraria magis, quam oculoru
m aciem obversatur, ab elegantia perfecta
& absoluta puritate Latinis Mundus di-
citur. Is Plin. Naturalis historiae lib. II.
cap. I. cuius circumflexu teguntur cuncta. A-
pulejo, admirandam omnibus machinam depingenti,
quis societate Cœli & Terra constat, & eorum naturis qua utrius-
ques sunt. Idem operosius mundum ita describit: Mundus est
(inquit) ornata ordinatio Dei munere, Deorum recta custodia, cuius
cardinem, sic enim dixerim centrum, robustum & immobilem geni-
trix atque altrix animantium omnium habet Tellus, Supernis
omnibus, ut videri potest, Aëris liquiditate ad modum tegminis,
septis & opertis. Ultra Deorum domus est quod vocamus Cœlum,
quod quidem divinis corporibus onustum videmus, ignibus pulcher-

rimis & perlucidis Solis & Lune & reliquorum Siderum, cum
quibus fertur per orbem dierum noctiumque curriculis, agens stella-
rum choros intermino lapsu, finem nulla ævi defectione factura.
Eius formam in speciem Orbis absolutissimi globatam
esse, nomen in primis, & consensus in eo mortaliū Or-
bem appellantium pingentiumque, sed & argumenta re-
rum docent: non solum quia talis figura est capacissi-
ma & simplicissima, omnibusque sui partibus vergit in
se, ac sibi ipsi toleranda est, seque includit & continet,
nullarum egens compaginum, nec finem aut initium ul-
lis sui partibus sentiens: sed oculorum quoque proba-
tione, quod convexus undique sit quacumque cernatur,
quodq; partes habeat ejusdē formæ, cùm id accidere in
alia non possit figura. Ut ridiculi meritò existimandi sint,
qui non figuræ sphærica vel rotundum, sed vel angularem, vel
ovalem,

TYPOUS ORBIS TERRARUM

*Exiguam vasti qui Terrarum aspicis Orbis
Effigiem, egregij pictum opus Artificis*

*Te potius mirare ipsum, simulacra videbis
In te Orbis duplicitis, parvus et Orbis eris.*

DE M V N D O.

4
 ovalem, vel alius etiam figuræ eum esse sunt arbitrati. Partes mundi duae sunt. Ætherea sive cœlestis, & Elementaris sive sublunaris. Ætherea est lucida illa regio spheras cœlestes omnes complexa, immunis ab omni variatione: Elementaris est ea quæ infra illos Orbis constituta, generationem corruptionemque admittit, et que non tantum corporū simplicium, ut sunt Ignis, Aët, Aqua, Terra: verum etiam eorum quæ ex hisce componuntur: quorum quinque genera Sapientes prodiderunt. Sunt enim quædam imperfectè mixta, quæ Meteora appellamus, Grædines, inquam, Pluviae, Nives, Tonitrua, Fulgura, Venti: alia perfetè mixta, sed inanimata, ut Saxa, Marmora, Metalla. Alia quæ animam habent vegetativam, ut Plantæ. Sunt quæ insuper sensitivam, ut Brutes: sunt deniq; in supremo & ultimo rerum compositarū gradu, quæ præter hæc omnia animam habent rationalem, ut Homines. Nos sua Astronomis, Physicisque relinquentes, Orbem terrarum potissimum considerabimus. Terra universa Mari, Fluminibus, Paludibusq; variè intersecta, Orbem absolutum cum illis omnibus constituit. Homerus sanè non aliam ob causam eā vocat orbicularem. Et Numa Pompilius, idem spectans ædem Vestæ rotundam consecravit. Neque verò aliam ejus figurā esse posse cùm ex gravium ad unum aliquod punctum tendetum ratione demonstravit Aristoteles, tum ex Ecclipsibus & horologiorum umbris à Mathematicis probatur. Præterea longis certisque peregrinantium observationibus deprehensū est, longitudines & latitudines locorum pro intervallis variari, adeò ut & Periæcos, & Antoecos & Antipodas esse certius sit, quām ut ulla prolixiore demonstratione ostendendum sit. Hunc Orbē continere, in circuitu, quo maximè patet, gradus 360 antiquitas docuit, idemque recentior asserit ætas, unde si singulis gradibus tribuas milliaria

Germanica xv. vel Italica ix. non erit difficile inire rationem ambitus totius Terræ. Atque haec tot portiones terra (ut ^{Terra} qualitas. Plin. lib. 11. Natural. histor. capit. LXVIII. inquit) imò verò (ut plures tradidere) mundi punctus, neque enim est aliud terra universa. Hæc est materia glorie nostræ, hac sedes, hic honores gerimus, hic exercemus imperia, hic opes cupimus, hic tumultuantur humanum genus, hic instauramus bella etiam civilia, mutuisque cædibus laxiore facimus Terram. Et (ut publicos gentium furores transseam) hac in qua conterminos spellimus, furtoque vicini cespitem nostro solo effodimus, ut qui latissimè rura metatus fuerit, ultraque fines exegerit accolas quota terrarum parte gaudeat, vel cum ad mensuram avaritiae sua propagaverit, quam tandem portionem defunctus eus obtineat? Hæc ille. Ac de terra quidem quatenus ea cum mari Orbem constituit pauca ista sufficient. Eadē prout ab aquis distinguitur, & in Sacris, Arida, appellatur, proprium est hominum domicilium. Huic uni propter eximia merita cognomentū indidimus maternæ venerationis. Hæc nos nascentes excipit, natos alit, semelque editos sustinet semper: novissime complexa gremio jamq; à reliqua natura abdicatos desertosque, tum maximè ut mater operit. Hoc etiam adjiciendum videatur, Promontorium vocari terræ tractum prominentem, & opponi Sinui. Talia esse in extrema Italia Lacinium & Sephyrium, in Sicilia Lilybæum, in Asia Sigæum. Insulam dici quæ undique mariali luitur, quales sunt Creta, Cyprus, Sicilia. Pæninsulam quæ jugo adneicitur continenti. jugum illud vocari Græcis Isthmum, ipsam vero Pæninsulam Chersonesum: quales sunt Chersonesus aurea, Cimbrica, vel Dacica, Taurica, aliæque.

Mare.
 De mari hoc loco aliquid etiam adjiciendum: Mare aliud vocamus Mediterraneum, aliud Oceanum. Oceanus quem Sacra litteræ appellant abyssum aquarum, reliqua omnia sua vastitate & magnitudine superat, diffunditur-

diturque per totam Terram , ac per diversas Mundi oras variarum gentium Littora, Insulas, Promotoria, flexuoso meatu oberrans, nomen cum locis mutat. Alibi vocatur *Ocidius*, alibi *Eous*, *Aethiopicus*, *Hispanicus*, *Atlanticus*, *Scythicus*, *Gallicus*, *Britannicus*, *Germanicus*, *Hyperboreus* & *Glacialis*: alibi ex recentiorum observationibus , Mare del Sur sive Pacificum, Archipelagus *Lazari*, Mare Indicum, *Lantchidol*. Ejus sinus plures sunt , *Arabicus*, *Persicus*, *Gangeticus*, *Magnus*, *Sarmaticus*, *Mexicanus*, *Vermilius*. Freta Oceanii nobiliora sunt duo *Gaditanum* & *Magellanicum*, quibus addi potest *Aniam*, quod inter Americæ oras ultimas Occidentales & Tartariæ Orientales interjectum est. Mare *Mediterraneum* Africam ab Europa disternat, & pro regionum situ diversa habet nomina. Primo quidem occurrit *Ibericum*, postea *Balearicum*, *Gallicum*, *Ligusticum*, inde *Siculum*, *Adriaticum*, *Ionium*, *Creticum*, *Aegyptium*, *Pamphilium*, *Syrium*, *Aegenum*, *Myrtoum*, *Icarium*, *Propontis* *Pontus*. Sed de motu Maris quem *Aëstus* dicunt , cum sit res admiratione dignissima ac planè divina , aliquid hoc loco dicendum est. *Aëstus* dicitur motus Maris, quò exundans fluit, & exacta periodo refluit. Hujus ut causa est una, ita eventus effectusque non unus. Alibi enim vel nullus vel per exiguum *Aëstus* appetit. In Oceanii Sur littore boreali nullus est. In Ligustico, *Tyrreno*, *Narbonensi*, & apud *Barchinonen* in *Celtiberia*, & in *Mexico* ad *Cubam* vicinasque Insulas nullum vestigium. Alibi magnus est, ut ad *Bengalam* in *plaga Indica* secundum *Gangem*, in *Oceano Gothico*, *Germanico*, *Britannico* & *Portugallico*, & *Erythræo* tantus, ut osores *Sacrarū* literarum mentiti sint *Mosen* in *siccō transivisse usum re-*

fluxionis opportunitate. Quod tamen fieri non potest, propterea quod ad *Sues* usque , quod in intimo recessu jacet , Mare operit littus illud , neque unquam regrediens ita nudat , ut inferiores partes quā transiverunt *Hebræi* , sua discessione aperiat. Semper autem Oceanii majores sunt æstu , quam *Sinum*. Præterea circa littora magis quam in alto deprehenditur hic motus. Sed de æstu alibi plura. Neque verò sterile omnino est mare : fert *Pisces* , fert *Plantas* , fert *Gemmas*. In primis notandum est , quam dædalo artificio natura pleraque omnia quæ aut in terris aut in æte visuntur , voluerit in mari repræsentare. Mitto *Elephantes*, *Porcos* , *Testudines*, *Canes*, *Vitulos* , *Equos*. Mitto *Faltones*, *Hirundines*: ipsum hominem expressit in Equite marino, *Sitenibus*, *Neræidibus*, atque etiam in *Monacho*. Iam *Corallus*, *Margaritæ*, *Ambra* , *Succinum*, *Spongæ*, aliaque infinita , quem non meritò in admirationem trahant & adorationem supremi Numinis ? Sed de his hocloco fatis copiosè , ad distributionem Orbis Terrarum accedamus. Terrarum Orbem veteres nunc in duas partes, nunc in tres sunt partiti. Intres partes distributio , *Europam*, *Asiam*, *Africam*, vel *Libyam*, maximè celebris apud veteres , quibus novus Orbis nondum innotuerat. Sed inventa *America* , eam pro quarta parte ætas nostra adjecit. Mercator noster, hunc Orbem Terrarum in tres continentes distinguit: Primam vocat quam veteres in tres partiti sunt: secundam quam nunc *Americanam* vocamus: tertiam *Terram Australiem*, sive *Magellanicam*. Nos verò Orbem universum in quinque partes dividimus *Europam*, *Africam*, *Asiam*, *Americanam* & *Terram Australiem*.

*Commo-
ditate
Maris.*

A iij

EVRO

Regio.

Europa
unde di-
ba.

EVROPA licet omnium minimam , primo loco scribemus: vel ob soli nobilitatem, vel ob frequentiā incolarum , vel ob præclara eorum facinora qui eam hactenus tenuerē. Plinius eam altricem vocat victoris omnium gentium populi , longēque terrarum pulcherrimam. Aliæ sanè partes et si majores sint , vastioresque, minùs tamen habitatæ sunt. Principium igitur det has aliasque ob causas plurimas Europa : nobilissima hæreditatis Iapheti (qui primogenitus Noëi liberorum sua pomeria produxit etiam in fratum Semi Chamique terras) portio. Hæc paucis de ordinis ratione : jam nunc Etymon succedit explicandum. Herodotus nominis hujus originem ignorari notat: aliis tamen ab Europa Tyria dici, Agenoris Phœnicū (Libyę inquit Isidorus) regis filia: quam Iovem in Bovem conversum rapuisse tergoque impositam Sydone in Cretam , vel Cyprum avexisse, fabulantur veteres. Alii fabulis rejectis, raptam volūt Navi Tauriformi : alii Navem hīc agnoscunt quæ Iovis tutelam, effigiemque Tauri habuerit: Palephatus virum quendam Cretensem Taurum nominatum fuisse scribit, qui ex Tyrrhenā regione cum cæteris puellis Europam regis filiam abduxit captivam: sunt qui Legionem militare fuisse arbitrantur, cui inter Signa Insigne erat Tauri: quidam, ob pulchritudinem regionis, per similitudinem raptæ filiæ sic appellatam ferūt. Ab Europo sic vocatam non malè quis dixerit, quem in hac Orbis Terrarum parte aliquando regnum tenuisse memoriae proditum. Beccanus persuaderi nolens Europam Græcam habere nomenclaturā, quum prius ab Cimmeris sit habitata, quam ab Græcis, iisque alia quām his fuerit lingua, sic vocatam

putat à gentis præstantia: V E R enim monosyllabum per diphthongum elatum nihil aliud esse, quām magnū quid & excellens, quodque in quaque re præstantissimum: HOP autem hominum multitudinem designare. Europæos, hodie Francos universim appellant Asiatici. Turcis Franki vocantur religionis Romanę cultores, ut Romæ qui Græcæ addicti. Abyssini , quod testantur variorum Ephemerides, in Africa, nos etiam Alfangues, Christianorū autem regionem Frankiam nūcupant. Hæc de nomine, sequitur Situs sive Quantitas. Quod illam attinet, tenendum cum primis Ptolemæum aliosq; veteres Europam collocare inter Climata 4 & 9: inter Parallellos 11 & 21: inter gradus latitudinis 36 & 54. lōgitudinis 17 & 61: nostra ætate, quum & Solis declinatio, quemadmodum observatum est, mutata sit, & plurima loca, Europæ nostræ ad sensenda, ad 72 usque latitudinis gradum versus Septentrionem in notitiam venerint: eamq; ob caussam ulterior Climatum Parallelorūque Notatio fuerit excoigitata: Sita conspicitur Europa inter Climata iv & xix: Parallellos xi & xxxvi: Gradus denique latitudinis quidē xxxvi & lxxii, longitudinis autem, si, quæ longissimè se expandit, cōsideretur à Promontorio Hispaniæ, quod Cabo S. Vincentii hodie vocant, usque ad lineam rectâ à Tanais fonte ad Oceanum Borealem ductâ, inter Gradus ferè xvii & lxx: quæ verò brevissima , ab eodē Hispaniæ Promontorio usque ad Maleā Peloponnesi caput, exclusis Ægæi maris , quæ Europæ adnumerari possunt, Insulis, inter gradus xvii. & lviii: adeò ut meridionalissima Europæ sint gradu latitudinis xxxvi, Hispaniæ mōs Calpe , una Herculis Columnarum , Promontorium Siciliæ Austrinum , Odyssia olim , & Peloponnesi, hodie

EVROPA.

7

EUROPAE
Nova Tabula

die Moreæ, Caput, Tanaria Veteribus, nunc Cabo Maimi: quibus locis maximus dies horatum xiiii. minut. xxx. Septemtrionalissimus autem limes sit, gradu lxxi & dimidio, Scandiæ promontorium, versus Boream ultimum, hodie VVardhuys, ubi maximus dies 11 est mensum, xxii dierum, horatum vii. Lineam porrò, à Tanaïs fonte versus Septemtrionem rectâ in Oceanum duam, Orientalem Europæ limitem statuimus, communes, à quibus dissentire religio nobis est, sequuti calculos. Quæ enim Europa limitibus sit Orientem versus definienda, inter veteres Scriptores non satis convenit. Aristoteles, Plato, Herodotus, & alii, qui his suffragantur, Europam ab Asia separant Phasi flumine sive Isthmo, qui est inter Pontum Euxinum & Mare Caspium. Dionysius, Arrianus, Diodorus, Polybius, Iordanus, Tanaï flumine simpliciter. Abrahamus Ortelius fines Europæ versus Ortum statuit, mare Ægæum, Pontum Euxinum, Mæotidem Paludem, Tanaïm fluviu, & Isthmum qui est ab ejus fontibus recta ad Septemtrionem, Aliique alios. Ptolemæus eodem Tanaï flumine finit ab Asia Europam, ductaque ab ejus fonte versus Boream ad mare usque linea. Huic cum peritissimis Geographis subscriptentes, descensu à linea Tanaïque flumine versus Meridiem facta, metas porrò cum aliis Orientales signamus in Palude Mæotide, Bosphoro Cimmerio, Ponto Euxino, Bosphoro Thracio, Propontide, marique Ægæo usque in Mare Mediterraneum, quo Meridiem versus ab Africa ditimitur: ad Occidentem vastissimus eam pulsat & apertissimus Oceanus: ad Septemtrionem denique Mari clauditur Boreali. Strabo formam Draconis ei tribuit, cuius caput Hispania, collum Gallia, corpus Germania, alas dextra levaque referrunt Italia & Cimbrica Chersonesus. Aëre Cœloque ut

<sup>Cælitem-
peries.</sup> plurimum fruitur temperatissimo ac clementissimo. Vnde etiam Europa quanta quanta est habitatur, quamvis quicquid locorum supra lx. latitudinis gradum, propter frigora incommodè, tum laboriosè. Nec solum stupenda Cœli clementia, temperie, amoenitate, maxima Incolarum frequentia: verum etiam fertilitate, Frugum, Arborum, Plantarum, omnis item generis Animantium, Metallorum, & aliarum, quæ sustentandæ hominum vitæ sunt necessariæ. Rerum copia reliquas Orbis partes summo merito longè superat. Vites tamen ubique non habet: sed ubi vinum deest, ibi ejus usum factitio è frugibus potu supplet. Hæc Orbis Domitorum (nam nec hic ejus temperare possum laudibus) genitrix. Quidni? Produxit quidem hic olim Alexandrum Macedonia, Italia Romanos: qui successione quadam, quam Deus æterna sua providentia decreverat, Terrarum Orbem quoisque notum habebant, domuerunt: producit autem hodie Germania Principes, qui quartæ Romanorum Monarchiæ jura, quantum per immanissimorum hostium potentiam & impressiones licet, sarta recta tinentur. Nunquid & Magni, quos avorum adorarunt tempora, Europæ Heroës incognitam, ut plerique opinantur, veteribus Americanam, potioresque & validiores Africæ Asiaque partes suo adjecerunt imperio? Nunquid Mater tot Regum, tot Principum, Christo, quod alibi ratiū, militantium? Habet enim hæc nostra Europa, præter Romanum Imperium, tot Terrarum Orbe venerandum, supra viginti octo (si quatuordecim, quæ Damianus à Goës in sola Hispania numerat, adjunxeris) in universum Regna Christiana Religione imbuta: unde hujus regionis dignitatem vel imprimis æstimare liceat. Quid de Vrbium frequentia, nobilitate ac celebritate dicam? Superbivit olim Africa unica ferè sua Carthagine: tu-
<sup>Soli fer-
tilitas.</sup>
<sup>Imperiū
Majorū
& Mi-
norum.</sup> mult

EVROPA

9

Vrbæ. gine: tumuit vix tribus Asia urbibus, Babylone, Ninive & Hierosolymis: Gloriantur hodie America Cusco: Mexicoque Nova Hispania: at verò quis hoc tempore non videt pares maioresque in singulis pñne Europæ regionibus? Perambulet quis cogitatione solùm sua in Italia (exemplum enim subministret hic unus ille Mundus ocellus) sumtuosam Romë Magnificentiam, Regalesque Venetiarum Opes, suspiciendam Neapolis Nobilitatem, ferventia Genuæ Commercia & Negotiations, felicem illam & beatam Mediolani Amènitatem, aliarum denique alia cùm miracula, tum commoda: Sileant sua, clamare cogetur, sileant partes Orbis cæteræ: Par nihil Europæ, nihil est secundum. Regiones ejus (ut hodie eas appellamus) sunt Hispania, Gallia, Germania, Italia, Hungaria, Transilvania, Dalmatia, Græcia, Polonia, Lithuania, Moscovia, Roxolania, Dania, Suecia, Norvegia. Sunt & Insulæ in Oceano Boreali, Anglia, Scotia, Hibernia, Islandia, Frieslandia. Alibi aliae. In Mari Mediterraneo sunt Baleares Majorica & Minorica, Corsica, Sar-

Lacus & Fluminæ. dinia, Sicilia, Melita, Corcyra. Creta, pluresque aliae. Lacuum verò nomina, Stagnorum, Fluminū & aquarumq; queis variæ vires in hac parte quis enumeret? Quæ præter pisces, quorum incredibilem copiam subministrant, regionibus pro muro plerumque sunt. Quid Maria? quorum commoditates, utilitates & delicias omnes si velim recensere, tempus me deficiat. Atque hæc suis locis explicabuntur. Non desunt Europæ Montes, inter quos Pyrenæi Alpesque perpetuis nivibus albicantes: neque etiam Silvæ & Nemora, in quibus quum ferarum utilium alat copiam, nocivarum tamen raritatem meritò potest jactare. Quid de Operibus publicis, ràsacris quam prophanis, quid de privatis dicam? Innumera hæc magnifica Templa, innumeræ Abbatia, infinita Cœno-

Maria.

Opera publica & privata.

bia, Monasteria, Xenodochia, ac Nosocomia, Plurima Regum conspicua Palatia, innumeræ Magnatum & Principum magnificentæ ac pulcherrimæ ædes: innumeræ denique & publica & privata ædificia. Habemus hæc Iura & Leges, habemus Religionis Christianæ dignitatem, habemus humanitatis delicias, habemus armorum vim; habemus Senatores inumeros, viros prudentiæ atque eruditione venerabiles. Denique si viros celebres conferre libeat: Nulla unquam tanta fuit in aliis Orbis partibus Heroum Virorumque Nobilium frequentia: quanta in uno aliquo Europæ tractu. Artes vero scientiasque hæc pars Orbis ita tractat, ut ob multarum rerum inventionem, Mater; ob conservationem plurimarum Nutrix Sapientiæ meritò dicenda sit. In hac sunt Schola præstantissima florentissimaque bonarum literarum Athenæa, in aliis regnat mera Barbaries. Horum omnium virtutes recensere nimium foret. Vitia (quis autem iis caret?) brevibus aliquot diætis circumferuntur: quæ attexere libuit: Franci, simplices, rustici, vehementes. Bavari, sumtuosi, commessatores, procaces. Suevi, leves, loquaces, gloriosi. Turingi, diffidentes, sordidi, contentiosi. Saxones, dissimulatores, uestuti, contumaces. Belgæ, equestres, delicati, teneri. Itali, superbi, vindictæ cupidi, ingeniosi. Hispani, fastuosi, consulti, rapaces. Galli, elegantes, intemperantes, temerarii. Cimbri, magni, seditiosi, horribiles. Sarmate, edaces, superbi, furaces. Boëni, inhumani, novatores, prædatores. Illyrici, mobiles, maligni, tumultuatores. Pannones, asperi, superstitionis. Graci, miseri. Est & aliud haud minus lepidum. Pons Polonicus, Monachus Boënicus, Miles Australis, Suevica Monialis, Italica devotio, Prutenorum religio, Teutonum jejunia, Gallorum constantia, nihil valent omnia.

Leges & infirmæ.

Senatores & corrum frequentia.

Mores.

B.

AFRICA

Nomina
a quibus
e cur-
mata.

AFRICA sequitur. Ea sic dicta est, si Ni-
ciæ credimus, ab *Afro* quodam socio
Herculis, qui eum ad Gades usque comi-
tatus est: sive Iosepho & Isidoro, ab uno
ex posteris Abrahæ, cui nomen *Afer*: vel
ut Festus autumat, à Græco Φρίκη, quod
horrorem denotat, est enim horroris expers, quem sita
sit inter Tropicos. Arabes *Fricchiam* vocant, à verbo *Fa-*
rūca quod ipsis est dividere: est enim Africa à cæteris ter-
ræ partibus ferè divisa, vel ab *Ifrico* Arabiæ Felicis Re-
ge, quem primum omnium has terras ferunt coluisse.
Græci *Libyam* vocant vel à Libya Epaphi filia, vel quia
λιθόνη; vel quod inde *Lips* ventus spiret. In Sacris lit-
teris *Chameia*, ab Arabibus & Æthiopibus *Alkebulam*, &
ab Indis *Besecath* nominatur. *Æquinoctialis* Circulus
mediam ferè Africam secat. Tropici eam nondum ex-
cedunt: sed ipsa utrumque Tropicos gradibus decem
atque amplius. Terminatur ad Septentrionem Mari
Mediterraneo & Freto Herculeo, ad Ortum Sinu Ara-
bico sive Mari Erythræo, & Isthmo, qui est inter Mare
Mediterraneum & Sinum Arabicum. ad Meridiem al-
luitur Oceano Æthiopico: ad Occasum Atlantico. Fort-
issimam habet Peninsulæ quæ Isthmo, quem retuli, Asiæ
conjungitur. Etsi verò ejus longitudo quæ ab Occasu
ad Ortum patet, brevior sit Europa longitudine, ta-
men reliqua pars ad Austrum tantum sese extendit, ut
ei Europa vix conferri possit: habet enim spatium gra-
duum pænè 70. Europa verò vix graduum 35. Præterea
Europa tota sinuosa est, Africa uniformis & continua.
Sed Europa, ut in ejus descriptione diximus, cultissi-
ma: hæc multis locis deserta. Illa jam olim nota, hæc
non *Quantum* incolitur Africa fertilitate præstat. Ve-
rum magna parte inculta est, & vel arenis sterilibus ob-
ducta, vel ad Situm Cœli deserta, vel multo ac malefico

Animalium genere infesta. Eximia & propemodum por-
tentosa agrorum narratur feracitas, utpote qui locis qui-
busdam centesimo fœnore reddant cultoribus messem.
Mirum est quod de Mauritaniz ubertate dicitur: reperi-
iri in ea vites, quas duorum hominum complexus capere
non possit, uivarumque racemos cubitales. Arbores circa
Atlantem proceritate insigni, enodi nitore, folio cupres-
si. Alit & Africa Elephantes & Dracones, qui ipsis bel-
luis insidiantur, suoque complexu enecant: Leones, Bu-
balos, Pardales, Capreas & Simias quibusdam locis su-
pramodum frequentes. Herodotus *Asinos* cornutos ibi
nasci author est. Dracones insuper, Hyenas, Hæstrices,
agrestes Arietes, Thores, hoc est ex Hyæno & Lupo ge-
nitos, Panthers, Struthiocamelos, & præter multa Ser-
pentum genera, Cerafas & Aspidem, cui pesti Ichneu-
monem minimum Animal Natura opposuit. Cervus au-
tem & Aper, eodem teste, prorsus in Africa nullus est.
Basiliscum etiam alit Africa. Quæ de eodem narrantur,
fabulosa quidam suspicati sunt. Atqui Leone Pontifice
constat ad ædem *Luciæ* sub fornice stabulatum Basiliscum,
cujus adflatu magna lue Roma adfecta fuit. Sunt
& varia monstrorum genera quorum diversitatem mul-
titudinemq; inopis aquarum adscribunt, ad paucos sive
amnes sive puteos congregantibus se feris. Africam Ro-
mani divisere in provincias sex. *Proconsularem*, in qua
Carthago: *Numidiam Consularem*, *Bizacchium*, *Tripolita-
nam*, *Mauritaniam Cæsariensem*, & *Mauritaniam Sitiphensem*.
Ptolemeus initio lib. 4. duodecim ejus Provincias seu
Satrapias numerat, *Mauritaniam Tingitanam*, *Mauritaniam Cæsariensem*, *Numidiam*, *Africam propriè dictam*, *Cyrena-
cam*, *Marmaricam*, *Lybiam propriam*, *Ægyptum Superiorem*,
Inferiorē, *Libyam interiorem*; *Æthiopiam sub Ægypto* & *Æthio-
piam interiorem*. Leo Africanus totam Africam dirimit in
quatuor partes, *Barbariam*, *Numidiam*, *Libya n.*, & *Nigritan*
Regionem

situm.

solifor-
mitatis.

A F R I C A .

II

Regionem, Sed in hoc deceptus est Leo, quod terminum Africæ non posuerit Mare rubrum, sed Nilum: quo factum est, ut Ægyptum & reliquam partem Orientalem Asie adjudicarit: Nos igitur præter quatuor illas partes à Leone enumeratas ponimus in Afrika Ægyptum, Æthiopiam superiorem sive interiorem in qua Abyssini: Æthiopiam inferiorem sive exteriorem in qua Manicongi, & Insulas. Ægyptus ab Austro in Boream longo tractu porrigitur. Termini sunt ab Occidente ultra Nilum deserta Barcæ, Lybiæ & Numidiæ, cum regno Nubiæ. Ab Austro agro Bugiensi & Nilo concluditur, quo loco Nilus ab occasu in Ortum nonnihil fertur. Ab Ortu sunt deserta Arabiæ, quæ inter Aegyptum & Mare Rubrum sita sunt. Ab Aquilone clauditur Mari Mediterraneo. Cætera de Aegypto in singulari eius descriptione explicabimus. Barbariam hodie vocant totum Africæ tractum ab Aegypto ad Fretum Gaditanum, qui Mari Mediterraneo & Atlante monte concluditur, continetque Regna Marocci, Fessæ, Teleisinum, Tunetanum, & Barcæ, de quibus fusiùs in Barbariæ descriptione. Nunc satis fuerit Lectori limites commonstrasse. Regnum itaque Marocci dividitur in has provincias, Heam, Susam, Guzulam, Marocci terram, Ducalam, Hoscoram & Tedletem: Terminatur Oceano Atlantico, Atlante ipso, & Regno Fessæ. Regnum Fessanum ob Occasu habet Mare Atlanticum, à Septentrione Fretum Herculeum, ab Ortu Mulviam flumen, ab Austro Regnum Marocchi: ejus regiones sunt Temesia, Territorium Fesse, Asgara, Elhabata, Errifa, Garetum, & Elchausum. Telezinum Regnum quod & Tremissem vocant, terminatur à Meridie deserto Numidiæ: ab Ortu fluvio Majore, à Septentrione Mari Mediterraneo. Regnum Tunetanum complectitur totum Terræ tractum à fluvio Majori ad Mestratæ Regionis amnem. Ejus

Regiones sunt quinque, Bugia, Constantina, Tunetanum territorium, Tripolis. & Ezzaba, Barcia seu Barcha à finibus Mestratæ protenditur ad Ægypti confinia. Numidia hodie Biledulgerid dicitur. Ejus fines ab Occidente Mare Atlanticum, à Septentrione Mons Atlas, ad Ortum Ægypti confinia, ab Austro deserta Libyæ. Regiones Tessel, Segelmessa, Seb, Biledulgerid, Dara & Fezzen. Libya veteribus Sarra dicta, quod deserta sit. Initium ejus à Gagoæ Regno prope Nilum, exproprietate Occidentem versus, ad Regnum usque Gualatæ quod Atlantico Mari adjacet, à Septentrione Numidiæ Regno contermina est, à Meridie Nigritarum. Nigritæ dicuntur vel ab incolarum colote nigro, vel potius à flumine Nigro quod hanc regionem lambit. Habent ab Ortu Nili confinia: ab Occasu Oceanum Occiduum: à Meridie partim Mare Æthiopicum, partim Regnum Manicongi: à Septentrione verò Libyæ deserta. Regna eorum sunt quinque & viginti, Galata, Guinea, Melli, Tombutum, Gago, Guber, Azadez, Cano, Caseva, Zegzag, Zanfara, Gu-nangara, Bornum, Goago, Nubia, Biro, Temiamo, Dauma, Medra, Goram, Territorium Anterotense, Territorium Gialofa, Ora Guinea; Territorium Melegense, & Regnum Benin. Abyssini incolunt Superiorem sive Interiorem Æthiopiam, quorum Princeps Prete Gianni dicitur. Ejus regio per ampla, utrumque pæne Tropicum contingit, extenditurque inter Oceanum Æthiopicum & Mare Rubrum. A Septentrione habet Nubiæ & Bugiæ populos Ægypto confines. Ab Ortu Mare Rubrum, à Meridie Lunæ montes, ab Occasu Regnum Manicongi, Nigrum amnem, Nubiæ Regnum & fluvium Nilum. Regna ei subiecta hæc, Barnagnes sive Barnagassum, Tigreum, Tigræ in qua urbs Caxumô, Angote, Amara, Xoa, Goyami, Bagamedrum, Gueguere, Fatiagar, Damur, Dancali,

Dancali & Dobas. Aethiopia Inferior sive exterior est Australis Africæ pars, Ptolemæo incognita. Ejus initium est ad Occasum supra Zaire fluvium, non longe ab Äquatore, totamq; complectitur littoralis Africæ partem, ultra ipsum Äquatorem usque ad fretum Arabicum. Regiones ejus quinque, *Ajana terra*, in qua Regna *Del* & *Adea Magaduzzum*: *Terra Zanguibara*, cuius Regna *Melinda*, *Mombazza*, *Quiloa*, *Mozambique*, *Manemuci*, *Cefala*, *Manopotapa*, *Torra* & *Butua*, *Cafrorum regio* & *Manicong*, cuius Provinciæ sex, *Sunde*, *Pango*, *Songo*, *Bamba*, *Barra*, & *Pemba*, quibus adduntur Regna *Angola*, *Loangi*, & *Anzichi*. Lacus aliquot immensi sunt in Africa, qui Maria potius esse videantur, quorum præcipuus est *Zembre*, cuius ambitus ad quinquaginta mill. patet, ex quo profluunt *Nilus*, *Zaire*, & *Cuama* amnes. Habet etiam hæc Orbis Terrarum pars immenses fluvios, *Nilum Nigrum*, *Senagam*, *Cambram Zaire*, *Cuamam*, & *Spiritus Sancti flumen*, qui omnes inundatione sua, terram mirificè rigant, ac fertilem reddunt. Habet præterea Montes plurimos, & maximos, inter quos principem locum tenet *Atlas*, qui immanibus altisque jugis, è media atenarum vastitate consurgens extollitur, utpote supra nubes: adeo ut ejus cacumen prospici nequeat. *Columnam Cœli* Indigenæ nuncupant. Incipit ab Occasu, ubi & Atlantico Mari notum imponit, inde perpetuo dorso variè flexus extendit sese Orientem versus: ad confinia Ägypti est rotundus, arduns, incisis rupibus præceps ac inviis, frigidissimus, nemorosus, scatebris fontium riguus. Montis hujus vertex altis etiam æstate nivibus operitur: quinetiam & ejus dorsum incrudecente Borea nonnumquam altâ nive arbores superante tegitur, quam tam pecudes quam homines interimuntur. Præterea Mons altissimus *Sierra Liona* dictus, cuius vertex semper

nubibus obumbratur, ex quo terribilis tumultus & fragor in Mari auditur, unde & Leonum rupes dicitur. Montes item Lunæ veteribus etiam cogniti sub Tropico Capricorni locantur, asperrimi sanè ac incredibili altitudine, à gentibus feris inhabitati, prope quos sunt valles immensa profunditatis, adeo ut illic centrum terræ esse videatur. Sunt denique, *Cantaberes Montes* in Angolæ Regno Argenti fodinis ditissimi, & alii quos in particularibus descriptionibus recensebimus. Insula autē circa Africam nobiliores hæ sunt: In Oceano Atlantico est *Insula portus Sancti*, est *Madera*, sunt *Canaria* & *Caput viride*. *Insula Portus Sancti* sic dicta à detectribus, qui periculosa ac dubiâ eius navigatione emensa & superata hunc locum sic vocati in rei memoriam voluere. Ambitus ejus circiter quindecim milliarium. *Madera* à magnâ quæ h̄c crescebat arborum copiâ nomen accepit. Peridromus ejus circiter centum & 40. milliarium. *Canaria* sic dictæ à Canum quæ ibidem erat, multitudine: Fortunatæ à veteribus olim nominabantur. Plin, sex commemorat: *Ombrio*, *Iunoniam majorem*, *Minorem*, *Caprariam*, *Nizariam*, & *Canariam*. Ptol. nominat *Aprosum*, *Heram*, vel *Autolalam*, *Pluitaliam*, *Casperias*, *Canariam* & *Centuriam*, omnesque rectâ fere in Septentrionem linea disponit. Cadamustas decem, septem cultas, tres desertas: nomina cultarum sunt, *Fratæ lanceæ*, *Magna sortis*, *Grancanareæ*, *Teneriffæ*, *Gomeræ*, *Palmae*, *Ferro*. *Caput viride* arboribus virentibus constitutum est, atque ex eo nomen habet. Insulæ ejus Occidentem versus medio Oceano jacent. Sant autem *S. Antonii*, *S. Vinc.*, *S. Lucia*, *S. Nicolai*, *Salis*, *Bona viæla*, *Maggio* vel *May*, *S. Iacobii*, & *Ignis*. In Oceano Äthiopico sunt *Insula Principis*, & *S Thome*. Post promontorium *Bona spei* sunt alias Insulæ, incolte omnes præter unam *S. Laurentii*.

Nomen,
et quibus
et cur
indutum.

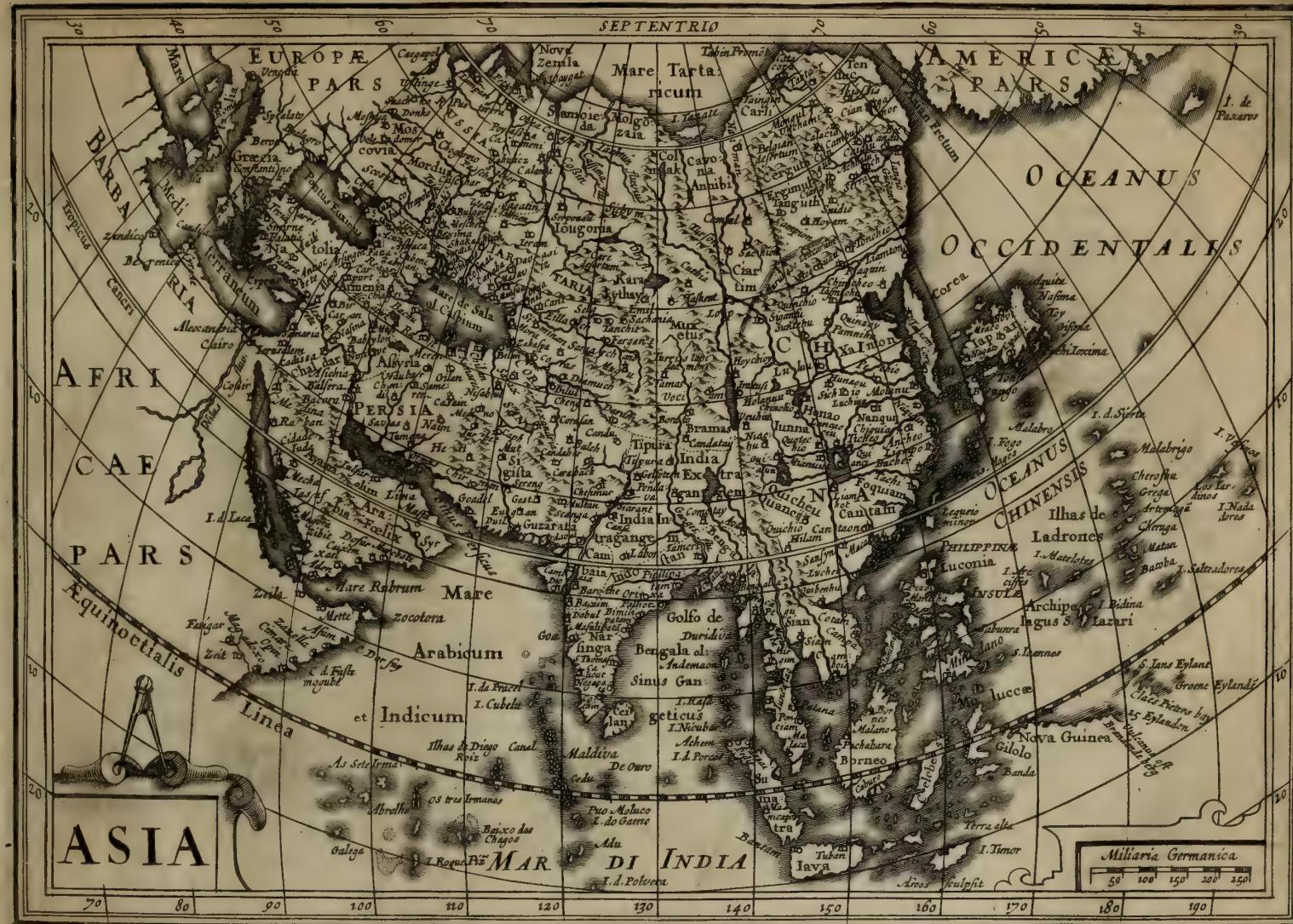
AFRICAE in mea Partitione succedit *Asia*. Ex nomine sortita ab *Asia* Nympha (teste Varrone) ex qua & Iapeto trahitur Prometheus. Alii dicunt appellatam vel ab Asio Atyis filio, vel ab Asio Philosopho, qui Troi Palladium ad urbis custodiam dedit: hunc ut gratiam referret, ditionem suam omnem quæ antea Epirus dicebatur, *Asiam* vocasse. Ab hac autem postea tanquam nobiliori parte reliquus omnis tractus, *Asia* dici cœpit. Porro ut Libya & tertiam Orbis portionem significat, & ejus portionis partem: ita & *Asiam* observatum est significare & totam continentem: & partem illam quæ intra Taurum Montem est: in qua Lydi, Cares, Lycaones, Paphlagones, Iones, Æoles, aliisque; quæ pars distinctionis gratia vulgo *Asia Minor*: Turcis *Natolia* dicitur. Varro lib. 4. de L. Nam & *Asia* quæ non Europa, in qua est *Syria*: & *Asia* dicitur prioris pars *Asia*, in qua est *Ionia* & *provincia nostra*. *Asia* autem universa *Semia Sacris* scriptoribus nuncupatur. Sita est propemodum tota in Septentrionali Orbis plaga ab Äquatore usque ad grad. 80. latitudinis Boreæ, exceptis tamen Insulis ad *Asiam* pertinentibus, quarum aliquot ultra Äquatorem porrigitur. Vnde maxima diversitas per totam *Asiam* in magnitudine dierum artificialium conspicitur. Nam in ultimo ejus Parallello, qui non longè ab Äquinoctiali per extremam Malacæ Regni oram ducitur, longissimus dies est horarum pñc 12. Circa medium *Asiae* parallelum est horarum 15. & in ejus Borealissimo Parallello perpetua lux æstatis quatuor ferè integris mensibus perdurat. At secundum latitudinem protenditur à Meridiano grad. 52. usque ad Meridianum ductum per grad. 196. secundum nonnullos: sed si Mercatoris nostri descriptionem sequamur, Occidentalissimus ejus Meridianus per grad. 37. transit, juxta extremam *Asiae* Minoris Occidentalem

oram: & Orientalissimus per grad. 178. Ad Septentrionem habet Mare Scythicum, a Meridie Indicum, ab Ortu Eoum, ab Occidente Sinum Arabicum sive Mare Rubrum, & Mediterraneanum, & Euxinum. Et ut superiore parte continua est Europæ, ita in parte Australi Isthmo Africæ conjungitur. Plinius tamen & Strabo, aliique nonnulli *Asiam* ad Nilum usque protendunt, totamque Ägyptum *Asiam* adnumerant. In *Asia Cœli* admodum jucunda salubrisque temperies, Aër clementissimus ac mirè temperatus. Non tamen omnis *Asia* hæc *Cœli* moderationem sentit: nam ejus dextera atque sinistra, teste Mario, calore ac frigore iniqua ac intolerabilia sunt. Deliciae hujus regionis tantæ sunt, ut etiam in proverbium cesserint. Terra omnis & ubertate agrotum, & varietate fructuum, & magnitudine pastionis, & multitudine earum rerum quæ exportantur, ita nobilis, ut facile omnibus terris antecellat. Spectanda hæc Fruktuum, Aromatū, Metallorum, Gemmarum copia. Hinc Balsamum, Calamum, Thus, Myrrham, Cassiam, Cinnamomum, Catiophyllum, Piper, Crocum, Ligna odorifera, Resinam, Muschum, Margaritasque omnis generis accipimus. Spectanda hæc Animalium diversorum varietas. Alit enim innumeros Elephantes, Camelos, & alia complura Animalia tum domestica, tum sylvestria. Spectanda ingenia, divitiae, potentia Incolarum. Hæc primum Homo à Deo conditus: hæc prima Ecclesiæ Dei Sedes: hæc primum Artes inventæ: hæc Lex lata; Hæc Evangelii doctrina misericordis mortalibus cum spe beatitudinis concessa per Dei filium Iesum Christum. Hæc linguarum varietas à Deo Mortalium generi immissa, in destructione Turris Babel. Hæc primum in inferiores potentiorum Imperium ortum est. Hæc Nimerod regnare cœpit: de quo in Genesi legimus.

Totius

ASIA

SEPTENTRIO

ASIA

Miliaria Germanica

50 100 150 200 250

70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190

Totius autem tractus Asiatici Monarchæ primi fuere Assirii, quorum postremus Sardanapalus, unicæ luxuriæ, profligatissimæque mollitiei homo, inter scotorum greges deprehesus ab Ai bacto, nec multò post ab eodem prælio victus, instructâ incensâque pyrâ, se & divitias suas in incendium misit. Postea ad Persas devolutū Imperium. Inter quos Xerxes Darii filius bellum à patre cœptum adversus Græciam, quinquennium instruxit, copiasque decies centum millium, strato super Helle-spontum ponte, ex Asia in Europam deduxit: quas naves quoque decies centum mille numero comitatæ sunt: frustraneo conatu: quum is qui Deo minitari, Mari insultare, Neptuno compedes injicere, cœlo tenebras inducere, Montes solo æquare, totum Orbem concutere ausus fuerat, vix, profligatis copiis, piscatoris scaphâ fre-tum trajecit, fracto hibernis tempestatibus Ponte. Postremus Persici imperii Darius fuit, qui victus superatusque ab Alexandro, Macedonum Monarchia viam fecit, qui primus eam ex Asia in Europam transtulit. Nunc autem Asia universa secundum ejus Imperia quibus ad-ministratur, nobis non incepè dividi posse videtur. Cujus prima pars paret Imperio Turcico, cuius origo à Ma-humeto, ditio per ampla. Sed & Moscovia Dux mag-niam Asiarum partem occupat, inclusam Mari glaciali, Oby fluvio, Kitaja lacu, & linea inde ductâ ad Mare Caspium, Isthmumque qui inter hoc Mare, & Pontum est. Ter-tiam partem Magnus Cham Tartarorum Imperator pos-sider, cuius fines à Meridie sunt, Mare Caspium, Iaxar-tes fluvius, Imaus Mons: ab Ortu & Septemtrione Oce-anus: ab Occidente Moscovia Regnum. Quartam ha-bet Rex Persarum Sophi. Huic ab Occidente est Tur-ca, à Septemtrione Tartarus, à Meridie Rubro Mari al-luitur, ad Ortum vero Indo flumine. Quinta pars conti-

net Indiam tam intra quam ultra Gangem, que non ab uno solo ut reliquæ, sed pluribus Regulis (nam quilibet illius regio proprium ferè habet Principem quorum nonnulli etiam Magno Chamo vestigales sunt) regitur. Sexta habet Regnum Chinæ amplissimum. Septima, In-sulas omnes in Oceano Indico & Orientali, variè di-sparsas complectitur. Inter quas Tabrobana & Zeilan, duæ Iavae Patrum memoriam à Lusitanis detectæ, Borneo, Cé-lebes, Palohan, Mindanao, Gilolo, cum Moluccis aromati-ferris, Tum Iaponia, & nuperim inventa Nova Guinea; de qua an Insula sit, an terræ Antarticae connexa, non-dum constat. Veteres vero, ut Strabo 11: & Arrianus 5. multifariam eam divisere. Ptolemaeus in 47. Regiones ac Provincias distribuit, cujus descriptionem tradit, quinto, sexto, ac septimo Geographiæ libris, duode-cim videlicet tabulis absolutam. Habuit hæc tres urbes Vibes, toto terrarum Orbe celeberrimas, Babylonem, Ninivæ, & Hierosolyma. Habet lacus piscesos & immensos, atque unum Mare Caspium in modum vastissimi lacus, quod Lacus. ad Oceanum usque non pertingit. Fluvios item pluri-mos, inter quos clariores sunt Tigris, Euphrates quorum Moses in Genesi meminit, Iordanus, Indus, Ganges. Mon-tes hic etiam insignes atque admirandi, inter quos Mons Taurus qui totam Asiam dirimit, ab Eois veniens littori-bus, Immensus ipse & innumerarum pæne gentium arbiter, dextere latero Septemtrionalis ubi primum ab Indico Mari exsurgit: lavo Meridianus, & ad Occa-sum tendens, donec prementi terras occurant Maria, ve-lut de industria rerum Natura subinde æquora oppo-nente, hinc Phœnicium, hinc Ponticum: illinc Caspium & Hyrcanum, contraque Meoticum lacum. Torquetur igitur collisus inter hæc claustra: & tamen victor, flex-uosus evadit usque ad cognata Rhiphiæ montium ju-ga, nu-

*Opera
publica.*

ga, numerosis nominibus & novis quacumque incedit insignis, Imaus primā parte dictus, mox Emodus, Paropamsius, Circius, Chambades, Pharnphariades, Chroates, Oreges, Oroandes, Niphates, Taurus: Atque ubi se quoque exsuperat, Caucasus: ubi brachia emixit, subinde tentanti maria similis Sarpedon, Coracesius, Cragus, iterumque Taurus. Vbi verò sese aperit, Pilarum portarumque nomine unitatem sibi vendicat, quæ alibi Armenia, alibi Caspia, alibi Ciliciæ vocantur. Ejus latitudo plerisque in locis est stadiorum trium millium: longitudo tanta, quanta ipsius Asiaz, utpote stadiorum 45 millium: hoc est milliarium Italicorum 5625. ab ora scilicet Rhodiensi ad extreemos usque Chinæ & Tartariae fines. Sed de his satis. Ad Opera publica transeo, quæ sanè in primis superba & magnifica habuit, atque inter septem Orbis miracula numerata, vel meritò numeranda. Inter quæ primùm occurunt Babylonis muri, quos Semiramis condidit, aut saltem ruinosos instauravit, coctili latere & bitumine ferruminato, ducenos quidem pedes altos, quinquaginta latos, adeò ut quadrigas inter se occurrentes reciperent, turresque haberent trecentas, plures multò habituri, nisi aliquà ex parte Paludes pro mœnibus fuisserint. Cui tanto tamque portentoso operi adhibita feruntur trecenta hominum millia. Herodotus author est, muros Babylonis habuisse crassitudinem quinquaginta cubitorum regiorum, celsitudinem ducentorum. Per ambitum centum portæ stabant æræ. Templum Diane Ephesiæ factum à totâ Asiaz ducentis & viginti annis, ut testantur Historiæ. Hoc autem in solo palustri fecere, ne terræ motum sentiret authiatus timeret. Et ne in lubrico & instabili tantæ molis fundamenta locarentur, ante calcatis ea substravere carbonibus, deinde velleribus lanæ. Templi longitudo erat 425 pedum, latitudo

220. Columnæ in eo centum viginti septem à singulis regibus factæ, ex quibus 36 erant cælatæ. Operi præfuit Ctesiphon. Fuit & Sepulchrum quod Artemesia regina Carrizæ Mausolo marito defuncto erexit, inter Orbis Miracula adnumeratū, cuius altitudo attollebatur 25 cubitis: cingebatur colunis triginta. Patebat & Austro & Septentrione pedes 36. Atque hæc inter Orbis miracula recensentur. Fuit denique magnificum illud Templum, quod anno regni sui quarto ædificare cœpit Salomon, non immertò septem Orbis miraculis adnumerandū. Triginta in primis hominū millia cædendis arboribus, ut Cedris & Cupressis fuere in Libanū destinata. Lapicidarum verò extiterunt octoginta millia. Latitudo Templi fuit vicenū cubitorum. Sexagenū longitudo, altitudo fornice distincta centenū & vicenū. Inferioris structuræ materia erat ex candidi lapide. Amplitudo vestibuli denūm cubitorum. Cellæ erant vicenæ pervio inter se usu, aliaeque his suppositæ. Trabes erant Cedrinæ, Cedrina concameratio, auro illita, ut parietes omnes, Sanctior locus à reliquo Templi corpore distinguebatur muro, in quo erant januæ sculptæ, vela duæstilia, variis mæandris & floribus intexta. Duo Cherubini ex puro auro. Pavimentum pedalis aureis instructum. Ianuæ vicenū cubitorum altitudine, ambituque duodecim. Erat & vas æneum tantæ magnitudinis, ut ab re nominatum sit mare, quod vituli duodecim diversas mundi plagas, tæri singulas prospectantes circumstabant. Fuit vas illud trium millium batorum capax. Erant & aliæ figure, quas longum esset recensere. Altare fuit æreum denūm pedū altitudine, longitudine duplo majore. Item mensa una aurea. Phialatum & aurearum paterarum decem millia. Sed hæc de hac Orbis Portione dicta sufficiant: ad Americam quartam Orbis partem transeo.

VARTAM hanc Orbis Terrarum partem Veteribus incognitam Christophorus Columbus cum reperisset, Indian; alii ob vastitatem Novū Orben dixere: est enim ingens & nostro Orbi, hoc est Europæ, Africæ, Asiæ, simul conjunctis ferè par: uti velex ipso Tabulæ nostræ universalis conspectu liquet. Dicitur & America ab Americo Vesputio Florentino qui primus post Columbum continentis partem ultra Äquatorem ab Ortu detexit, in quâ sunt Paria & Brasilia regiones. Quando autem America primum coli cepta sit, incertum est: certè multis sæculis ignota latuit: nam quod de Romanis quidam suspicatur, facilius dicitur quâm demonstratur, & commentum illud accuratè refutatum est à Gasparo Varrelio. Senecam enthusiasmo poëtico raptum aliquid de hac in Medeâ cecinisse nonnulli opinantur: sed furor est opinari vel illi, vel ulli eo seculo has partes fuisse cognitas. Primus post multa & ad huc ignota nobis annorum sæcula Christoph. Col. Genu. auspiciis, Regis Castellæ rem tantam feliciter invenit, edoctus (ut creditur à nōnullis tam clari facinoris gloriam arrodentibus) ab Hispano quodam Nauta, diu Mari Atlantico jactato: factum id anno cīoccccxcī. Post eum tentavit idem Americus Vesputius auspiciis Regis Portugalliar; factique præmium retulit, quod totus ille tractus ab ipsis nomine Americæ, ut diximus, appellationem habeat. Porro universus hīc Orbis à Septemtrione ad Meridiem exorrectus est duarum magnarum Peninsularum formâ quæ tenui Isthmo connectuntur: earum altera dicitur America Septemtrionalis, altera Meridionalis. Longitudo ejus extensa est inter meridianum gr. 190. & mer. gr. 67. Latitudinis terminus austrum versus. est fretum

Magellanicum, id est, gr. līi. Septemtrionem autem verius, gr. lxvii sursum pleraque adhuc sunt ignota. Habet igitur ab Ortu Solis mare Atlanticum, quod vulgo vocant Del Nort; à Meridie, Terram Australē magellanicam, freto interfluente disjunctam. Ab Occasu, mare Pacificum, Del Zur: à Septemtrione, incertum Terrasan maria. Tota circumnavigatio est circiter xxxii millium milliarium, ut tradunt probatores. Est enim tota circumnavigata, præter eum tractum qui Septemtrionem respicit, cuius littora nondum perlustrata sunt. Regio in universum multiplex est ac varia: Frumento initio & vino caruit: ejus loco tulit Mayz, leguminis genus, sic enim vocant, ut Vinum Chichia: linters Canoas: regulos Caticos nominant. Ad sementes faciendas terram non arant; sed modicæ altitudinis scrobibus effossis, tria quatuorve grana in unam demittunt terraque operiunt. Singuli culmi tribus quatuorve paniculis onusti adolescentur, quarum singulæ grana centum & amplius fundunt. Maizii scapus hominis altitudinem exsuperat, ac quibusdam in provinciis bis in anno colligitur. Aliud etiam genus panis habent vulgo Cazabi dictū. Id ex Lucca conficitur: radix est napi crassitudine, quæ nullum ex se semen fundit, sed cannas tantum quasdam nodosas & solidas, viridibus foliis, ut cannabis. Eas cannas, ubi maturitas adest, in taleas duos palmos longas exsecant, quas in tumulos quosdam (*Conuchos* appellant) digestas, terrâ obruunt: quoties vero id genus panis conficeret volunt, earum radicū quantum visum est eruunt, paucas tamen unaquaq; vulsione, quia brevi corrumpuntur. Duo præterea radicum genera sunt, alteras Battatas alteras Haïas vocant, specie propè similes, nisi quod Haïe minores & sapidiores sunt.

Plantantur

AMERICA.

19

Plantantur autem, & sextum intra mensem fructum comedunt: ceterum sapore aliquantulum dulci, sed fastidium inducente; exigui etiam admodum succi sunt, ventosque, ac supervacuos flatus gignunt. Magnam etiam arborum vim habent ex terræ quæ uvas quasdam agrestes ferant. Earum acini, prænotum silvestrium specie quæ ex spinis & arbustis nascuntur, nigro folliculo vestiuntur: sed quia multum illis ligni, parum pulpe, inest, ex iis Indigenæ vinum non conficiunt. Sunt & arbores Olivarum feraces, sed quæ insuavi odore, tum sapore etiam pejore sunt. Varias fructuum species, easque abunde habent; quales sunt *Hovia*, *Platanus*, *Pineæ*, *Guiaua*, *Mamei*, *Guanavanæ*. Fert præterea ipsa regio Saccharum, Gossypium, Linum, aliaque ut apud nos, multisq[ue] alias arbores atque herbas. Habet quoque Aromata, Margaritas ac Gemmas, & Auri & Argenti incredibili copia affluit, aliisque Metallis ac Mineralibus. Sed neque Boves ante habuit, neque Equos, neque Mulos, neque Asinos, neque Oves, Capras, Canes. Proinde mirandum non est si Indigenæ ad primum Equi conspectum perculsi fuerint. Mures Gliresque ex Antuerpiana Nave quæ per Fretum Magellanicum ulterius navigabat, primam illic originem habuere: ex eo in tantum live Soli, sive Animantium ipsorum fœcunditate creverunt, ut saepe spem Messis Autumnique in herbis & arboribus arroserint. Animalia varia alit partim nota nobis, partim ignota. Inter alia prodigiosum reperitur Animal, cuius ventri Natura alterum ventrem marsupii instar affixit. Quoties demigrat, Catulos in eum loculum recondit & gestat. Id animal corpus & rostrum Vulpis: manus ac pedes Cercopitheci: aures Vespertilionis habet. Aliud quoque est animal (quod *Cascuy* indigenis dicitur) nigri porci specie, pilosum, durissimo corio,

exiguis oculis, auribus patulis, unguis fissis, brevi promiscide munitum, ut Elephas: barritu adeò terribili ut homines obsurdefaciatur: ceterum carne ad eum suavi. Apotorum præterea montanorum, & ferocissimarum Tigridium ingens copia reperitur: Leones etiam, sed timidi, qui viso homine fugiunt, & calia. Sunt & pavones, Phasiani, Perdices & alia Avium genera varia, sed longe nostris discrepantia. At de his fusiùs in particularibus descriptionibus dicemus. Dividitur universa America, in duas peninsulas maximas, ut suprà diximus, quarum altera America Septentrionalis, quæ tota circa Äquatorem jacet, dicitur: altera Meridionalis, quia majori ex parte ultra Äquatorem protenditur: licet nonnullæ ejus regiones etiam circa Äquatorem sint. Septentrionalis in varias regiones dividitur, quæ sunt, *Quivira*, *Nova Hispania*, *Nicaragua*, *Iucatan*, *Florida*, *Apalchen*, *Norumbega*, *Nova Francia*, *Terra Laboratoris*, & *Estatilandia*. Meridionalis partes sunt multæ: sed præcipua & haec tenus quidem superatae Barbarisque ereptæ he sunt: *Castella aurea*, *Plopaiana*, *Peruvia*, *Chile* & *Brasilia*. Gloriatur in primis duabus urbibus *Cusco* & *Mexico*. *Cusco* Americæ Meridionalis Metropolis & primaria civitas, ea amplitudine, fortitudine ac magnificentiâ, ut cum pulcherissimis etiam Galliæ vel Hispaniæ urbibus, invictâ arcis munitione. & hominum potissimum nobilium frequentia, ædificiorum serie ac dispositione, & situs amoenitate merito contendere queat. Nulla in eam multitudo plebeja admittitur, sed nobilium, procerum, maximorumque Principum sedes est, qui partim intra urbis mœnia, partim in villulis suburbanis, ruri magno numero degunt. Inter quæ quidem præcipua sunt palatia Procerum quatuor, qui hujus Reipublicæ clavum moderantur, quæ superbissime, sumptu propè immenso marmoreis

Lacus & Fluviis. moreis quadratisque lapidibus structa atque depicta videntur. Plateæ cùm omnes sint rectæ, crucis formam plerisque in locis efficiunt, nulla autem est per quam non amœnum delabatur rivulus canali ductus, utrumque lapidibus vestito. Forma civitatis quadrangularis, in latere collis, exiliter atque venusté deprimitur. In clivolo & difficili montis ascensu, admirandæ pulchritudinis arx spectabilem atque amœnam hanc urbem reddit: cuius sive pulchritudinem, sive ingétem ædificii molem consideres: per paucæ similes in universâ Europâ illis sunt visæ, qui terras quamplurimas perlustrarunt. *Mexico* sive *Tenochtitlan* in Hispania novâ Mexicanâ Provinciâ opulenta & celeberrima civitas, de quâ in frâ in descriptione Novæ Hispaniæ acturi sumus. Ad alia pergitus. Multis inclytis amnibus hæc Orbis pars irrigua, quotû plerique autiferti, lacubus ac fontibus copiosa. In Lacubus ac Fluviis piscium magna copia; unum eorum genus qui ab Hispaniolæ indigenis vulgo *Manati* appellantur. Hic piscis tutræ propé formam referens, xxv. pedes longus, xii crassus est: capite & caudâ bovem referens: exiguis oculis, pelle durâ & pilosâ, coloris veneti, pedes duos *Elephatini* similes habet. Fœminæ ejus generis, ut vacæ catulos pariunt, eosque gemino ubere alunt. Montes hic etiam passim plurimi, inter quos est, ut testatur Benso, Mons flammivorus, qui per ingentem craterem tantos saxe flamarum globos eructat, ut noctu latissime ultra centum millia passuum incendia reuceant. Non nulli opinati sunt intus liquefactum aurum esse, perpetuam ignibus materiam. Itaque Dominicanus quidam monachus, quum ejus rei periculum facere vellet, ahenum & catenam ferream fabricari curat: moxque in montis cacumen cum aliis quatuor Hispanis ascendens, catenam cum aheno in caminum demittit: ibi ignis fervo-

re ahenum cum parte catenæ liquefactum est. Idque cù iterum multo crassiore catena expertus esset, res denuò priori incepto similem exitum habuit. Ad alia transeo, *Opera publica* Superba hic urbium & viarum structura, ædificiorum splendor. Hortus fertur fuisse regius in quo herbae arboresque cum suis truncis, ramis, fructibus ex solido auro, è mole stabant, quâ vivæ in pomariis. Ferrur & conclave regium, in quo omne animantium genus ex gemmis erat, opere partim musivo & segmentato, partim cælato, partim etiam ex plumis variè conserto. Memorabile est, & in primis quod de duabus viis referunt, quarum altera per montiū ardua, altera per planicē camposq; strata est, à *Quito* urbe Peruana, ad civitatem *Cusco*, spatio quingentorum milliarium: cuius operis decus augent, stupenda lapidum & faxorum moles, nō Equis aut Bubus, (nam illis caruerunt) sed humanis manibus adgestæ. Via campestris utrumque munita est muris, patetque in latitudinem pedes quinque & xx: intra quos rivuli fluunt, consisti ad marginem arbustulis, quos ipsi *Molli* vocant. Altera vero ē axis & rupibus excisa per medios montes discurrit, pari latitudine: salebrosis insuper depresso vallium locis, prout regionis natura postulabat, adgestis munitisque. Has vias *Ghinacava Rex* (qui avorum nostrorum memoriam vixit) perpurgari, parietes ruinosos restaurari atque exornari fecit: opus ipsum alias multa est vetustius, neque unius hominis ætatis. Fuerunt etiam per itinera disposita diversoria ampla, splendida, amena, (ipsi *Tambos* nominant) quibus regius omnis comitatus recipiebatur. Hæc de quatuor Orbis partibus generaliter pro Methodi ratione sufficient; postulat eadem Methodus, speciatim & per Partes Europam quæ primo loco posita est, deinceps perambulemus.

POLVS ARCTICVS,

Ac Terrarum circumiacentium descriptio.

GENERALI descriptione (candide Lector) totius Orbis terræ & quatuor partium ejus juxta naturæ ordinem methodicè repetitâ & præmissâ, statui ad imitacionem Ptolemæi Cosmographorum Principis ab ipso Polo & regionibus sub ipso circumiacentibus, singularum deinceps particularum Geographiam inchoare, ut nimirum ab alto ad inferiora descendens, & à sinistris ad dexterora progrediens, Septentrionem cum Austro, & Occidentem cum Oriente paullatim conjungam: quod ut mihi Reique publicæ Christianæ fœlix faustumque sit, Deum Optimum Maximum precor & obtestor. Polus est extremitas axis, id est linea per centrum globi traducta, Latinis, vertex. Hi duo sunt, Septentrionalis & Austrinus. Septentrionalis est, qui versus Boream semper conspicitur, idèque etiam Borealis & Arcticus dicitur. Austrinus, qui solis Meridionalibus appetet, idèque Meridionalis, Notus, & Antarticus cognominatur. Ac de Polis quidem hoc loco paucula ista sufficiant. Ad regiones sub Polo Arctico circumiacentes venio. Quæ sunt *Groenlandia*, *Frislandia*, *Nova Zambla* cum aliis nonnullis, de quibus breviter quantum quidem cognitæ sunt, agemus. *Groenlandia* à viriditate nomen habet, Insula ignota adhuc maximâ ex parte, Sita est inter circulum Arcticum, & Polum, ejus Parallelæ extremi sunt Austrum versus grad. ixv. Boream verò versus grad. lxxvii. In hac Insulâ, si Nicolao Zeneto (qui anno M. cccc lxxx, variis jaëtationibus in vicino mari agitatus est) credimus, continua hyems est novem mensium, quo toto tempore ibi non pluit: neque in euntis hyemis nives unquam

ante ejus finem dissolvuntur, graminis tamen innoxiae sunt. Insignes enim hîc graminis & pabuli proventus. Mira item pecorum & lactariorum copia, ob illam pabuli insignem ubertatem: adeò ut strues quasdam ingentes butyri & casei componant, quæsò navigantibus varnales exponant. Duæ autem tantum habitaciones in Groenlandiâ nobis notæ sunt, *Alba* & *S. Thoma cœnobium*, de quo mox dicemus. Groenlandiam lambit mare Pigrum quod & Glaciale & Concretum dicitur. Est in Groenlandiâ Monasterium ordinis Preædicatori: & non procul ab eo mons *Ætnæ* instar ignivomus, ad cujus radices aquarum perennium fons, cuius cendentibus aquis nō solum omnia illius monasterii habitacula hypocausti instar calefiunt: sed etiam panis & cibi nullo alio adhibito igni excoquuntur. Tota hujus Monasterii fabrica ex tophis constat, quos idem mons medias inter flamas evibrat. Idem fontes horotos vicinos tepefaciunt, ita, ut vario florum herbarumq; genere perpetuò rideant. Proximus etiam maris tractus harum aquarum benignitate nunquam congelatur, sed piscibus hominibusque perpetuò patet. Inde hîc tantus aquariliū pisciumque ex frigidioribus locis concursus, ut non solum hi Monachi, sed circumvicini etiam accolæ suaviter unde vivant, habeant. *Frislandia* Insula Veteribus prossus ignota: major quam Hibernia. Magna in hac cœli inclemencia. Incolæ fruges ullas non habent, sed piscibus vescuntur ut plurimum. Ejus primarium Oppidum ejusdem est cum Insulâ nominis, Regi Norvegiæ patet. Incolæ ut plurimum punctionibus rem faciunt. Capitur enim in ejus portu tanta omnis generis piscium copia, ut iis multæ onerentur naves, quibus in circumiacentes Insulas avehuntur: Quemadmodum

Groen-
landia
unde dis-
te.celi
qualitas
& sols.Frislan-
dia.

dùm

POLVS ARCTICVS.

23

POLVS ARCTICVS.

*Nova
Zembla.*
dum scribit dictus Zieglerus. Idem Mare Insulae ab Occidente proximum, brevis & scopulis plenū, Icarū : & Insulam in eo Icariam, ab Incolis nominari scribit. Insula hæc hoc nostro tempore denuò innotescere incipit, idque Anglorum auspiciis. Nova Zembla insula est sita sub gradu 76. Summa hic inclemencia aëris arque intolerabile & intensissimum frigus. Regio deserta, sylvestris, rigida, molesta. In hac nec frondes nec gramen crescunt; in hac etiam nulla Animalia præter carnivoræ reperiuntur, qualia Vulpes & Ursi, quorum non tantum in haec Insula sed in plerisque regionibus Septentrionalibus magna copia est. Sunt & Belluæ marinæ: quæ vasto corpore Bovisque magnitudinem excedentes, Walrussen vulgo dicuntur: os habent leoninâ specie, pellem villosum, quatuor pedes, duos dentes ex oris parte superiores prominentes, planos, duros, cudentes, ut Elephantinis precio non cedant. Fretum hic Fretum Weygats, Forbisseri & Davis. Fretum VVeygats protenditur ad Orium usque ad Curcis dictum angulum, deinde ad Arctapeliotem usque ad Difidii angulum, paulò ad Orientem vergentem, In Australis lateris Weygats continente Guelmus Barendsonius aliquos agrestiores homines reperit Samiuitas appellatos. Vestiu hörum quibus utuntur forma, similis est illi quam nostri pictores silvestribus. Hominibus tribuunt, minime tamen silvestres sunt, sed bono intellectu prædicti. Amiciuntur pellibus Rangiferorum à capite usque ad pedes. Ut plurimùm brevi sunt corpora, latè planaque facie, parvis oculis, brevibus cruribus & divaricatis, agilesque sunt in cursu & saltu. Rhedas habent in quibus unū aut duos Rangiferos jungunt, qui unum aut alterum hominem insidente tam celeri cursu trahunt, ut nullus nostrorum equorum æquari illis possit. Fretum Forbisseri à Martino Forbissero Anglo nomen

acepit, qui anno M D LXXVII transitum ad Cathajam per Septentrionem quærens, pervenit ad Fretum quodam, in quo reperit & Insulas & Homines plurimos, de quibus paucula subjiciemus. Homines ejus loci ab omni cultu alieni, crudis ferarum ac piscium carnis vescuntur. Vestiuntur pellibus ferarum venatione captarum, herbas etiam crudas bestiarum in morem devorat. Tentoria eorum pellibus Balænarum teguntur, perpetuæ ibi nubes & frigus asperissimum. Canibus qui Lupos nostros i specie referunt, sub jugum missis, utuntur ad res necessarias super glaciem advehendas. Arma illis sunt arcus, sagittæ & funda. Nulla ibi ligna. Cervi multi: homines terram non colunt, contenti rebus quas sponte producit: venatione vivunt: potus illis sanguis ferarum est calidus, aut aqua-glaciei: nulli istic fluvii, nullæ scaturigines, quod violentia frigoris terram ita concludat, ut aquarum scaturigo erumpere nequeat. Homines sunt magni laboris, venatores strenui & præsertim in aucupiis astutissimi: utuntur certo havigii genere ex coriis confecto in quo solummodo homini locus: cui unico tantum remo opus est. Dextræ Instrumentū tenet quo aves telo jaculatur. Hujus exemplum in Angliâ visum. Fretum Davis itidem à Johanne Davis Anglo appellationem accepit, qui anno 1585 & duobus proximis litora Americae, vel potius Gtoenlandia Circum spectantia à 53 gradu ad 75 transitum illac in Chinam scrutando perlegit. Quæ de Euripis illis quatuor in Tabulâ vides, desumpta sunt ex Itinerario Jacobi Cnoxen Buscoducensis, qui refert Minoritam quendam Anglum Oxoniensem Mathematicum terras Polo circum vicinas descripsisse & astrolabio dimensum esse in hanc sequentem formam fere, ut ex Iacobō collegit Mercator. Euripos illos quatuor dicit tanto impetu ad interiorē voraginem rapi, ut

Nayes

naves semel ingressæ nullo vento retroagi possint, neque verò unquam tantum ibi ventum esse, ut molæ frumentariæ circumagendæ sufficiat. Sed hæc Luciani veris narrationibus non absonta videntur, quando qui loca in quibus Euripi illi esse dicuntur iustrarunt, Euripos nullos invenerunt: scilicet Hollandi, qui usque ad 81° Lat. gr. apertum mare invenerunt. Cæterū de Hyperborœorum habitatione expedit audire Iulium Scaligerum exercitatione xxxvii, de navigatione ex mari Hyperboreo Sinam versus ita scribente: *An verò per id mare possum ad Sinas institui navigatio; alia aliis adducta sunt in utramque partem argumenta, varieque ad sensum est. Nostra tamen hac sunt.* A Duvina fluvii ostiis unde cursum auspicantur, legendum esse volunt totum illum tractum, qui universam ambit Scythiam ad eius Orientalem usque angulum: in cuius flexu, Septentrionem aut Aquilonem cum Favonias commutandum. Quâ de re qui verba faciunt, illius & maris & ventorum & oræ naturam minus exploratam habere, certum est. Adeo namque rari sunt Zephiri & Subsolani, ut pene sint ignoti. Aquilonum frequentia tanta, ut illius imperium cœli quasi legitimum à naturâ commissum esse videatur. Vada infinita, caca, limosa. Hyeme qua decem sicut menses, quasipavimento solidata maris superficies. Et estate perpetua caligo, qua pomeridianis horis una & altera vix discussa, mox redintegratur. Tum vero majus à glacie periculum, cuius immensæ ruſſæ fluitantes, mobilium Insularum inter se concorsantium speciem præbent. Certè nuperis Batavorum navigationibus Anno MDxciv & sequentibus duobus in hæc loca institutis, spes facta est, posse ex mari Hyperboreo ad Orientales Oribis oras navibus perveniri, sed difficulter admodum propter glaciem, & hybernacm noctem. Guilielmus Barendsonius negabat per Fretum Nassovicum ad Sinas institui navigationem posse, non solum ob gla-

ciem, sed præcipue quod ex variis observationibus comperit, non mare illud sed sinum duntaxat esse, in primis ex eo quod nullum fluxum & refluxum invenerit. Verum spes illi magna fuit per Borealissimam Novæ Zembæ partem dictam navigationem perfici posse. Cæterum cum indies novæ navigationes illac ad Sinas instaurantur, tandem experientia discetur, utrum id perfici possit, nec ne. Constat autem naves nostras ad gradum usque 81. proiectas, & etiamnum mare apertum invenerisse: post verò ad grad. 76. glaciei crustis ingentibus ac nocte ingruente impeditas fuisse, ne ulterius progredi possent. Destituit veftores Sol. 4 Novemb. Anno MDxcvi: visus iterum 24. Ianuarii anno sequenti: quo toto tempore in nova Zembla tuguriolo à se exstructo latitarunt, usque ad 14. Iunii, fortissimi Argonautæ. Sic enim jure eos appellare liceat. Nam quanvis valde celebrata sit à veteribus Argonautarum navigatio: si tamen cum ista conferatur, ludus censebitur. Quis enim, ante hos Hollandos, per 13 mensium spatium, ab omni hominum consortio segregatus, terum omnium inopia pressus, rigidissimo cœlo intensissimum gelu pertulit, sub Poli Arctici 76. graduum altitudine in vasta solitudine ædes fabricavit in quas se reciparet, ut ab aëris inclemencia se tueretur, in illis ipsis identidem altissima nive sepultus, ac totis ferè decem mensibus inclusus? Taceo quæ in redditu, navem deserere coacti ac scapha non tecta vesti, acerba pertulerunt. Taceo feroces, truculentos & ingentis magnitudinis Visos, atque belluas marinas, cum quibus sæpenumero fuit dimicandum. Quas tamen ærumnas omnes labores & admirandas difficultates, forti magnisque animo, non sine benigna Divini Numinis protectione & favore superarunt,

Nomi-
na, &
quibus
& cur
induta

Situs.

Celi &
Soli qua-
litas.

Anim-
lum va-
tetas.

ISLANDIA inter varias Oceani Occidentalis Insulas quæ Norvegiæ Regno subjectæ sunt, maxima, non men habet à gelo, quo ex parte riget. Dicitur & Snelandia, à nive: item Gardartsholm, i. Gardarti Insula. Plerique hanc voluerunt esse antiquorum Thulen. Quam & Ptolemæus Thulen vocat, cujusque medium ponit gradu Lat. xxx. 20. Long. 63. Hæc quinque dierum & noctium navigatione ab Orcadibus à Solino statuitur. Insula si qua alia Poëtis celebratissima, cùm disjunctissimum aliquid innuerent, quasi totius Orbis remotissima. Hinc Virgilius, *Tibi serviat ultima Thule.* Verum enim verò an Thule aliqua fuerit, dubitat Sinesius, & nusquam comparere scribit Giraldus, anticipata de ea sententia distrahuntur doctiores. Plerique Islandiam, Thulen (uti diximus) olim vocatam asseruerunt: his tamen Saxo Grammaticus, Crantzius, Milius, Iovius, Peucerus refragantur. Sed de his satis, redeo ad Islandiam. Sita est non sub Meridiano primo, ut notavit quidam, sed octavo inde gradu. Longitudo ejus est C. milliarium Germanicorum, ut vulgus scriptorum habet, his addit quadraginta quatuor, dictus Ionas. Latitudo milliarium Germ. 56. Cœlum habet inclemens, ac pro majori parte inulta est, præsertim versus plagam Septemtrionalem, ob austera spiracula venti Circii: qui nec frutices ut scribit Olaus, elevari permittit. Tellus autem sementi faciendæ minimè idonea, neque ullum fert frumentum: at graminis adeo fœcundum solum fertur in hac insulâ omnes qui de eâ scripsere, ut nisi pecus à pabulo interdum arceatur, ab arvinâ ne suffocetur, periculum sit. Præter Equos & Boves nullum jumentum apud hos esse, fatetur ipse Ionas: Bovèsque & Vacca hæc omnes cornibus carent: Oves non item. Catellos

habent albos quos' impensis diligunt. Faltones candidos magnâ copiâ sunt & Corvi candidi, agnellis & porcellis infestissimi. Vrsi item & Lepores albi. Etiam, teste nostro sæpius dicto Islando, Aquilæ albicantibus caudis: quos Plinius (ut addit) Pygargos appellavit. Præter Betulam & Iuniperum nullam hanc Insulam ferre arborem Vellejus testatur. Quare lignorum maxima per universam Insulam inopia est, nisi fortè (quod interdum accidit) ex Septemtrionali plagâ arbores grandiores vetricorum turbine, funditus extirpatæ naufragii instar ad hæc littora deferantur: quibus Incolæ ad usum focorum, ædificiorum, naviumque utuntur. Subest Regno Norvegiæ, ab anno nempe 1260, quo primum hos homagium huic præstitisse, tradit idem Ionas. Quà ratione Rex Daniz qui & Norvegiæ cò quotannis præfectum mittit, qui in arce Bestede sedem suam tenet, cùque nunc obediunt, ut quondam suis Episcopis: à quibus ad Christianam fidem sub Adelberto conversi fuere. Tempore Haraldi Pulchricomis primi Norvegiæ Monarchæ, sunt qui putant habitari cœptam: cùm hic nempe regulorum multitudinem expulisset ex Norvegiâ, qui novas quærentes sedes, huc cum familiis commigrarunt, atque patriæ desiderium exuentes, mansere. Circa annum Christi millesimum hæc accidisse verisimile: circa annum 874. scribit nominatus Islandus Ionas, apud quem habes horum Episcoporum omnium seriem & nomina. Primum eorum Episcopum nominat Crantzius Islephum. Sub eorundem Norvegorum imperio videtur fuisse, ante annos ducentos, ex excerptis Nicolai Zenii Eclogis, ubi legitmas hanc insulam à Zichmi Frieslandiz Rege bello petitam, sed frustrâ, & à Regis Norvegii militibus præsidiariis in hac Insulâ positis repulsum.

Dividitur

Imper-
ium ma-
jorum.

ISLANDIA.

27

Dividitur verò Insula universa in totidem partes, quod
sunt Mundi cardines. Orientalem vocant *Austlendingafjordung*, Occidentalem *Westlendingafjordung*, Septentrionalem *Nortlendingafjordung*, Meridionalem *Suydlendingafjordung*. V. bibus carent, montes pro urbibus habentes.
longes.
mare.
mons.
piscis.
cetus.
monstrum.

Fons hic qui fumigantis aquæ vitio nativam rei cuiuslibet originem demolitur: & quicquid fumi hujus exhalatione respergitur, in lapidez nature duritiem transmutatur formâ dumtaxat superstite. Est & fons pestilentis undæ, quem qui gustaverit, perinde ac veneno prosteratur. Sunt latices cerealis poculi proprietatem imitantæ. Oceanus autem Septentrionalis in quo hæc Insula sita est, tantam Piscium copiam subministrat, tantamque Reipublicæ Islandicæ utilitatem præstat, ut non multorum Hominum, sed totius Insulæ salus & fortuna inde pendere videantur: inde enim omnes aut vivunt, aut victum querunt, familiæque sustentant. Hic si velim hujus Maris Piscium genera omnia recensere, tempus me deficiat. Aliquot verò rariora non abs re fuerit commemorare. Inter quæ Piscis *Nahual*: Hujus carnem si quis comedat, statim moritur: habetque dente in interiori capitidis parte prominentem ad septem cubitos. Hunc quidam pro Monocerotis corna vendiderunt. Creditur venenis adversari. Quædraginta ulnarum longitudinem habet bellua. *Roider*, centum triginta ulnatum est, caret dentibus. Ejus caro eius accommodatissima gratissimâque, pinguedo multis morbis medetur. *Cetus Britannicus*, longitudine triginta ulnaru: dentibus caret, linguamque septem ulnatum habet. Est & maximum Cetorum genus quod raro appetet, Insule magis quam Piscis simile. In se qui minores Pisces præ corporis illâ immanni mole nequit, capit tamen illos suâ quadam arte & astutia. Alius item piscis *Scantus valur* dictus, totus carti-

lagineus, Rarae aliquo modo similis: sed infinitis modis major, Insulæ spéciem cum apparet, præ se fert, alis naves evertit. Sunt & *Seenaut*, Boves marini, colore griseo: & alii. Ad montes transeo Islandæ (inquit Georgius Agricola) tres sunt Montes elati in Cœlum, quorum vertices perpetuâ nive carent, radices sempiterno æstuant igne. Primus vocatur *Hecla*, alter *Crucis*, tertius, *Helga*, id est sanctus. Ab Heclâ non longè absunt fodinæ Sulphuris, pænè unicum Incolarum mercimonium, & vegetal Insulæ: Mercatores enim naves eo onustas eveniunt. Mons ipse cum furit, ut horribilia tonitrua insonat, projicit ingentia saxa, Sulphur evomit, cineribus egestis omnia longâ latè que compleat, ut ad vicesimum lapidem terra coli non possit. Qui naturam causasq; ejus incendii curiosius contemplatur propius ad montem accedunt, facile una aliquâ latente voragine vivi absorbentur: nam & multæ sunt, & cineribus ita testæ, ut nemo sibi cavere possit. Locum propterea vocant carcerem sordidarum animarum. Accedit huc, quod quum glacies soluta totos octo menses magnis molibus littori undique allidatur, horrendum sonum edat, quem Incolæ dicunt animarum esse ejularum & quiritationem. Ejusdem naturæ aliis mons nomine *Helga*. Hic mons anno 1581, teste Iona, tanto fragore & tonitru ignes & saxa erucentur, ut inde ad octoginta milliaria grandiores machinae bellicæ explodi putarentur. Apud hunc vorago quædam, ubi spectra se offerunt, congressibus hominum tam manifesta, ut tanquam viventes accipientur ab ignariis mortis illorum: nec deprehenditur error, prius quæ disparuerint umbræ. Sed hæc aut fabulosa sunt, aut certe Daemonum ludibria, Ipse Ionas fabulosa putat. Crantzius Islandos specus plerumque habitare scribit, ad montium latera excavatis mansiunculis. Quod idem quoque

*Opera & publicata
privata.* que Olaus asserit, in primis tempore brumali. Ex officiis Piscium domos exstruunt, penuriā lignorum. Contrā Ionas, dicit h̄c Templa & domicilia existare satis multa ex ligno, cespite, & laxis satis magnifica & sumptuosa. Duos habet Insula Episcopatus Cathedrales, *Holam* sub quo sunt Monasteria *Pingora*, *Remested*, *Modur*, *Munkeniere*: *Scalholt* cui Monasteria subsunt *Videy*, *Pyrnebar*, *Kirckebar*, & *Sheda*. Ex Vellei huius tabulae auctoris tamen scriptis intelligitur novem in ea esse Monasteria: & Templa præterea trecenta viginti novem. Episcopi autem ex Academiâ Haffnensi eò mittuntur, quorum alter Boreali Insulæ parti præst̄, alter Meridionali. Ac uterque Gymnasium publicum adibus adjunctum habet, in quo viginti quatuor pueros suo sumptu alere & erudire tenetur. Incolæ communī tecto, victu & strato gaudent cum Jumentis. In simplicitate sanctā vitam agunt, cùm nihil amplius querant quām quæ Natura concedit. Nam & Montes habent pro Oppidis, ut diximus, & fontes pro Delitiis. Beata gens, cuius paupertati nemo invidet, & indē beatior quod Christianismum accepert. Sed Mercatores Angli & Dani quiescere gentem & suo contentam esse non sinunt. Nam ob pescaturam evehendam, Insulam hanc frequentantes, cum mercibus omnigenis vitia quoque nostra invexerunt. Res majorum memorabiles carminibus celebrant, vel scopolis insculptas vindicant ab oblivione. Piscibus ut plurimū victitant, quibus quoque exsiccatis & contulisis, tanquam in farinam redactis, loco panis in mensa utuntur: lautiores autem pane bis cocto. Potus olim aqua, ditioribus lac: nunc autem fruges aliunde allatas huic miscere didicerunt; & simplicis undæ, postquam exteri cum iis negotiari cœperunt, oderunt haustum. Lubecenses enim, Hamburgenses, & Rostochienses

quotannis hanc Insulam navibus suis frequentantes cō deferunt farinam, panem, cerevisiam, mulsum, vinum, pannos Anglicos, linteas, ferrum, chalybem, aurum, argentum, mulierum vittas, & ligna in usum ædificiorum & navigiorum: exportant pro his pannum Islandicum (vulgò *watman*) magnas sulphuris effossi moles, Piscis induratos, butyrum, sebum, vellera, ferarum pelles, Vulpes, Falcones albos, Equos, & alia istiusmodi. Piscium h̄c tanta copia, ut eorum strues altissimas sub dio concinnent, atque ita venum exponant, altitudine interdum ipsa ædium recta superante. Tanta etiam butyri falsi copia, ut cistis odoratis recondant longitudine pedum quadraginta, altitudine 5. præter usitata dolia.

Sed lubet Eraſmi Michaëlis versus, quos habet lib. 3. rei Nauticæ de Islandiâ adjicere:

Vtima Parrhasias Islandia spectat in Arctos.
Sub Caurumporrecta gradus: non divite tantum
Leta solo cùm vel caxis occlusa cavernis,
Sulphura flava coquit mixtisque extrudit arenis:
Pabula vel latis pecori gratissima pratis
Fundit, & oppletas investit gramine valles:
At vicina etiam solidos cùm littora pisces
Nec numeris, nec mensurâ, certisve ferendos
Nominibus stipat, ratibusque immittere certat.
Proventus quidem vario cùm excesserit, uno,
Hoc vincit tamen, & csumulato Pisces redundant,
Aucta opibus fortisque animis complexa colonos;
Cujus & in Notios quæ pars jacet obvia ventos,
Aestuat aeternis per aperta foramina flammis,
Eructatque globos cinerum, trepidoque boatu,
Hecla tonans intersparsa pice Sydera lambit.

Dijj BRITANNIA

*Merci-
monia.*

*Regio.
Nomina
a quibus
& curia
data*

*Cali-
ri-
peres.
Sols-
ser-
tilitas.
Animali-
um va-
rietas.
Albion
Insula.*

BRITANNIA omnes Insulas, quæ inter Hispanias & Germaniam magno terrarum spacio Galliæ prætenduntur, suo nomine complectitur. Eam nuper Lhuyddus Prydaniam, Th. Eliottus Eques Britannus *Prytaniam* dici voluerunt, sed studio magis contentionis, quam veritatis incitati, contra Aristotelis, Lucretii, Iulii Cæsaris, & aliorum veterum scriptorū autoritatem ac fidem. Quia autem olim Britanni omnes se glasto inficerent, quod cœruleum efficiebat colorem, ut hoc horribiliore in pugnâ aspectu eslet: iidemque quicquid depictum & coloratum Briti patriæ & antiqua lingua appellarent: rectè quidam statuant Græcos (qui primū hoc nomen ita conceperunt) ab incolis, quos Briti & Briton appellari accepissent, ad *Brit Tanta*, quod regionem significat, addidisse: & ideo Britanniam regionem Britonum id est, pictorum & coloratorum dici, non aliter atque Mauritania Mauri, Lusitania Lusi, & Aquitania aquarum regio nominatur. Britanniam autem omnibus cœli ac soli bonis natura donavit, in quæ nec rigor est nimius hyemis (ut habet Panegyricus Constantino dictus) nec ardor aestatis: in quâ segetum tanta fœunditas, ut muneribus utriusque sufficiat, & Cereris & Liberi, in quâ nemora sine immanibus bestiis, terra sine serpentibus noxiis. Contra, pecorum multum innumerabilis multitudo, lacte distenta & onusla velleribus; certe quod propter vitam diligetur, longissimi dies, & nulla sine aliqua luce noctes, dum illa litorum extrema planities non attollit umbras, noctisque metam cœli, & syderum transit aspectus, ut Sol ipse qui nobis videtur occidere, ibi appareat præterire. Inter omnes Britannicæ Insulas duæ re-

liquas magnitudine longe præcellunt: *Albion*, sub quâ Anglia & Scotia continentur, & *Hibernia*. Prima magnitudine est *Albion*, quæ nunc sola nomen Britannicæ retinet, quod antea omnibus erat commune. Atque hoc nomen magis è libris eruitur quam in communi sermone usurpatur, nisi quod Scoti se *Albinich* & suam regionem *Albinadhus* vocent. De nomine autem *Albion* non multum laborandum, quid huic Insulæ imposuerunt Græci ad differentiam, cum circumvicinæ Insulæ omnes Britannicæ vocarentur. A Græcorum enim varitate, fabulositate & desultoriâ illa in fingendis nominibus levitate enatum videtur. Cum enim illi Italiam ab Hespero Atlantis filio Hesperiam, Galliam à Poliphemis, Gallatiam &c. fabulosè dixerint: hanc Insulam ab Albione Neptuni filio Albionem etiam fabulosè denominasse, vero non absimile videtur: quod Perottus & Lilius Giraldus prodiderunt. Alii ab Ἀλφονσo <sup>Figura
& sius</sup> maliunt deducere, quod teste Festo, album Græcis sonat, unde & Alpes appellatae. Figura ejus triquetra est, Sicilia maximè similis, nam in tres diversos angulos sese cuneat. Promontorium primum Occidentem versus Angli vocant *The cap of Cornwall*. Secundum Cantium quod Orientem prospicit, Anglis *Northforland*. Tertium Orcas sive Tarvishum quod longe in Septentrionem extenditur. Scottis *Dungis behead* dictum. Livius & Fabius Rusticus eam oblongæ scutulæ sive bipenni assimilavere. Ab Occasu, qua Hibernia sita est, Vergivi⁹ Oceanus irrupit, à Septentrione, valtissimo & apertissimo Hyperboreo Mari pulsatur, ab Ortu qua Germaniæ prætenditur, Germanico, à Meridie qua Galliæ opponitur, Britannico urgetur.

BRITANNIA.

getur. Diodorus libro sexto ambitum ejus scribit esse duorum & quadraginta millium stadiorum. Marrianus: Britannia inquit, longa millibus octingentis, lata trecentis, circuitu tricies octies viginti quinque millia tenet. Nugæ. Doctissimus & accuratissimus scriptor Camdenus hanc rationem initivit, à Tarvisio promontorio ad Belerum, itinere ob sinuosos littorum tractus curvato, millia passuum sunt Dcccxi: inde ad Cantium ccc xx millia: denique à Cantiō ad Tarvisium Dccrīi millia. Quæ summa est MD cccxxxvi millium passuum. Hæc Insula olim in duas partes divisa fuit, teste Ptolomæo magnæ constructionis lib. II: ubi Insulam universam in *Britanniam magnum & parvam* dispescit. *Magnam* vocat citeriorem ejus partem, ad Meridiem: *Parvam* verò ulteriore ad Septentriones. Romani verò ulteriore parte neglegunt, quia, ut inquit Appianus, illis utilis esse non poterat, citeriorem in provinciam jam redactam primùm duplē fecerunt, Inferiorem & Superiorem, ut ex Dionē colligitur. Angliae enim partem citeriorem cum Wallia Superiore, ulteriorem & Septentrionalem Inferiorem vocat. Postea in tres partes descripterunt, ut ex Sexto Rufo liquet, in *Maximam Cæsariensem*, *Britanniam Primam & Britanniam Secundam*. Postremò cùm Imperii Romani formula indies immutaretur, Britanniam quinque partitam fecerē. Britanniam nimirūm *Primam*, *Secundam*, *Maximam Cæsariensem*, *Valentiam*, & *Flaviam Cæsariensem*. Atque hæ quidem fuerunt sub Romanis ipsius Britanniarum divisiones. Nonnulli universam Insulam olim fuisse in tres partes divisam scripserē, nempe in *Loegriam*, *Cambriam* & *Albaniam*. Sed hanc recentiorem esse divisionem credit Camdenus, ut quæ à tribus populis, Anglis, Cambris & Scotis, qui postremò Insulam inter se diviserunt, videatur enata. Postea in duo Regna, nempe An-

gliam & Scotiam, divisa est Insula: jam verò fælicissimo sub Jacobo 6 unita hæc duo sunt Regna, & tota Insula Magna Britannia appellata. Vastissimo autem & apertissimo Oceano, ut suprà docuimus, Britannia undique circumfunditur, quem B. Basilius *Mare magnum, Mare, & navigantibus horrendum* dixit. Latè certè modò campos vicinos inundat, modo refugit & nudat, & ut cum Plinio loquar, in magnitudine hac apertæ, Lunæ vim laxè grassantis efficacius sentit, tantèque vi semper immittitur, ut nō solùm fluminata retroagat, sed aut terrestria deprehendat animalia, aut marina destituat. Tantumque erat vel hoc mare hyeme navigare, ut Jul. Firmicus in libello de errore prophanarum religionum ad Constantem & Constantium Impp. exclamarit: *Hyeme (quod nec factum est aliquando, nec fieri) tumentes, & scvitentes undas calcastis Oceanus Britanicus, sub remis vestris incognitus, iam nobis pœnè maris unda contremuit, & insperatam Imperatoris faciem Britannus expavit. Quid amplius vultis virtutibus vestris vidita Elementa cesserunt?* De commoditatibus quas hoc mare præstat, de tempore quo terras fovet, de vaporibus quibus aërem nutrit, & agros irrorat, de piscibus varii generis Salmonibus, Passeribus, Paguris, Asellis, Halecibus &c. quorum infinita examina alit, nihil attinet dicere: Margaritæ ramen non sunt silentio prætereundæ, quas rotundæ specie mari Britannico gregatim natare ducent sectantes, mare apum Iubas memorat. Meminit & Marcellinus. Harum spe Cæsarē Britanniam petiisse authore est Suetonius. Atque hec de Albione, nunc reliquas præcipuas peteturramus. Inter omnes longè præcellit Hibernia, de quæ nihil hic, de ea in propriis quas occupat tabulis, dicturi. Eam sequuntur Orcades, nunc Orkney xxx, plus minus, Insulæ modicis inter se discretæ spatiis, quas ita appellat quædam

dam antiqua membrana, quasi Argath, id est, supra Geras ut ibi exponitur: Camdenus malit supra Cath, objacet enim Cath regioni Scotiæ, quam ob promontorium Cath- nesse nunc vocant, cuius Incolæ Carini pro Cathini per- ram Ptolemæo nominari videntur. Solini ætate homine vacarunt, & juncis herbis inhorrerunt, nunc vero cultæ sunt, sed sine silvis, hordei satis feraces, tritici & arbo- rum omnino indigæ. Serpens in eis nullus aut veneno- sum animal. Animalium greges numerosissimos nutri- unt: Lepores, Cuniculi, Grues & Cygni hic multi. Co- piosa item in his piscatio est, ex qua Incolæ non parum emolumenti capiunt. Iulius Agricola classe primus Brit- anniam circumvectus Orcadas ad id tempus incognitas, invenit domuitque, tantum abest ut Claudius de- vicevit, (quod Hieronymi Chronicis asseritur.) Deinde vero cum Romanorum concideret in Britannia Imperi- um, Pictorum sedes fuerunt. Postea in Norvægorum potestate & Danorum devenerunt: unde Gothicè lo- quuntur Incolæ: & demum Christiernus Rex Dania pacta pecunia, Anno MCCCC LXXIIII omne ius sum in Regem Scotiæ transtulit. Harum autem præstantissi- ma Pomonia Episcopali cathedra celebris, a Solino *PO- MONA diutina* ob diei prolixitatem vocata, hodie Mainland incolis, quasi continens esset. Stanni & plumbi ferax, ac sede Episcopali in Kirk æ Wale opidulo, & du- obus castris ornata. Octis etiam inter has a Ptolemæo re- censetur, quam Heth nunc dici coniectat Camdenus. An vero Hey, quæ inter has numeratur Plinii *Dumnam* dicam, inquit idem Camdenus, nondum statui. Certè si non sit, malim Faire Isle; 1. *Insula pulchra*, cuius opidum quod habet unicum Dume dicitur, *Dumnam* existimare, quam cum Becano Wardhus in Lappelandia censere.

Haec tenus ille Zelandium quoque unam earum nominat Iohannes Major, quinquaginta mille passibus in longum exorrectam. Incolæ porro harum Insularum cum a- bundantia hordei potentissimum confiant potum, & omnium mortalium sint bibacissimi, nullum tamen in eis unquam ebrium, aut mente alienatum, nullum amen- tem aut stolidum visum esse testatur Boëtius. His proximæ Hebrides Insulæ numero *XLIV*, quas Beda *Mævanias* Ethicus Betoricas, Giraldus alibi *Inchades* & *Leucades*, Sco- ti *Westernne Iles*, 1. Occiduas Insulas: Ptolemæus cum Plinius & Solino Ebudas vocat. Harum triginta esse Plinius scripsit, sed quinque recenset Ptolemæus, Prima Rinea est, Plinic Rinea, Antonino Ridunas, nunc Racine. Insula hec exigua est objecta Hiberniæ. Proxima Epidium est nunc *Ila* (teste Camdeno) Insula satis ampla, & campe- stri planicie ferax. Inter hanc & Scotiam *Iona* interjacet, Bedæ *Hy* & *Hu*, situ plano gaudens, in qua Episcopalis est sedes, in Sodore opidulo, unde Insulæ omnes Sodo- renses etiam dictæ fuerunt, quod in ejus dictæ cen- sentur; celebris autem est Regum Scotiæ sepultura. In- de *Maleos* est Ptolemæi, nunc *Mula*, cuius Plin. meminit, cum inquit Reliquarum *Mella* *XXV* mill. pass. amplior prodi- tur. *Hebuda* Orientalior nunc *Skie*, deinde *Scotia* littori lorgé obtreditur, & *Hebuda* Occidentalior magis in Oc- casum divergens, nunc *Levres*, cui præst *Macloyd*, & in antiquo Manniæ libro *Lodhuys* dicitur, monticulis præ- rupta, saxosa & raro cultore, sed omnium amplissima, a qua exiguo Euripo Eust disjungitur, Cæteræ præter Hy- rhæm ignobiles sunt aut saxis asperæ, aut cautibus inviæ, & vix yrenti cespite vestitæ. Sequuntur *Mona* & *Vectis* Insulæ, de quibus vide ea quæ in Septima Angliae Tabula dicuntur.

Soli fer-
silvas.Animæ-
dum va-
rietasImperiū
majorū.Hebr.
des. ca-
rum no-
mina.

*Regio.
Nomina
prisca &
recentia,
a quibus
& cur
indista.*

Situ.

*Calite-
perie.*

HIBERNIA Insula sequitur, Orpheo, Aristoteli & Claudio Ierna, Iuvenali & Meli Iuvernia, Diodoro Siculo Iris, Eustatio Vernia & Bernia, incolis Erin, Britannis Iverdon, Anglis Ireland. Vnde hæc profluxerint nomina, variè ut in re obscura subinde enatae sunt opiniones. Hiberniam alii ab Ibero Duce Hispano, qui primus magna Hominum coacta multitudine, eam occupavit, dictam volunt: Ab Ibero fluvio alii, quod illius accolæ primi Insulam habitaverint; alii ab hiberno tempore, quia ad Occidentem vergit: Eulogii author ab Irnalpho Duce. Hibernia & Iuverna, proculdubio ab Orphei & Aristotelis Ierna dimanarunt: Ierna autem illa, Iris, Iverdon, & Ireland, ab incolarum Erin. Ab Erin ergo gentis vocabulo etymon petendum. Hic Camdenus quid opinione auguri possit se habere negat: nisi forsitan, inquit, sit ab Hiere Hibernica voce illis Occatum, sive plagam Occidentalem sonante, unde Erin quasi Occidentalis Regio deducta videatur. Protenditur hæc Insula ab Austro in Aquilonem, forma lenticulari, sive ovali, non viginti dierum navigatione, ut Philæmon apud Ptolemæum tradidit, sed ccc tantum mill. pass. Latitudine vix c implet. Ab Ortu habet Britanniam, a qua Mari Hibernico & unius tantum diei navigatione discluditur, Ab Occidente vastum Oceanum. A Septentrione, qua Oceanus Deucaledonius quem Ptolemæus vocat Hyperboreus, irruptit, habet Islandam: ab Austro respicit Hispaniā.

Aët hujus Insulæ est saluberrimus, Cœlum mite, clemēs, blādum, nam neque æstivo calore Incole ad umbras & loca opaca impelluntur: neque frigore ad focos; semina tamen ob Autumni humiditatē ratus maturescunt. Hinc Mela scribit, Cœlum ad maturanda semina iniquum

habere. Salubritate tamen & seneritate aëris multum Britanniæ præstat. Terra motus hic numquam, vix semel in anno tonitru audies. Regio gleba præpingui, uberi que frugum proventu felix est: pascuis tamen quam frugibus, gramine quam grano fructuosa. Tritici namque grana sunt hic contracta & minuta, & vix alicujus vani beneficio purganda. Quod ver gignit, ætas nutrit, vix in messe pluvialis aquositas colligi permittit. Æolicis namque flatibus, & pluvialibus inundationibus pre aliis terris hæc exuberat: Verum (ut inquit Mela) adeo luxuriosa herbis non letis modo, sed etiam dulcibus, ut si exigua thida parte peorata se implant, & nisi pabulo prohibeantur, diutius persistant. Quod etiam Solinus de hac Insula testatur. Hinc pecorum infinita multitudo, primæ & præcipue Incolatum opes, Ovium etiam greges plurimi, quas quotannis bis tondent. Equi item optimi (Hobies vocantur) quibus non idem qui cæteris in cursu gradus, sed mollis alterno crurum explicatu glomeratio. Nullum ibi reptile degit, nullus Serpens, privilegio cum Creta communi: sæpe etiam illuc de Britannia allati Serpentes mox ut proximantes terris odorem aëris illius attraxerunt, intereunt. Beda testis est, vidisse se quibusdam à Serpente percussis raso folia codicum ex Hibernia asportatorum propinata esse, & continuo totam vim grassantis veneni, tumoremque inflati corporis recessisse. Faltones præterea, Accipitres & Nisos, præ aliis regionibus copiose producit. Aquilarum quoque non minor hic copia, quam alibi milvorum. Tanta vero multitudine se Grues ingerunt, ut uno in grege centum frequenter reperias. In Boreali plaga Cygni etiam abundant. Ciconiae vero per universam Insulam rarissimæ sunt, & ille nigra. Pedices, Phasiani, Picæ & Philomelæ deesse dicuntur.

Apud

OCEANVS OCCIDENTALIS

IRLANDIA

Apum tanta multitudo, ut non solum in alveariis, sed etiam in arborum truncis & terrae cavernis reperiantur. Scribit etiam Giraldus de avibus præ cæteris hoc memorabile, ex lignis quibusdam in mari temerè natantibus, gummi primum effluere: hoc gummi postea in crustam indurescere, intus nasci animalcula, quæ primum vitam, postea rostra, pennis, alas concipient, denique vel in ære volitent, vel aquis innatent, neque aliter generari hoc animal. Sylvester Giraldus quem dixi, testatur se istiusmodi aves permultas vidisse semiformatas, rostro ex testulis pendentes, quæ si perfecte fuissent, reliquum more volitassem. Sunt & aves, eodem teste, biforis naturæ, quas Aurifrisios vocant, plurimæ. Aquila quidem minores, Accipitre majores, quibus alterum pedem unguibus armatum, apertum & rapacem: alterum vero clausum & pacificum, solique natatur idoneum, naturæ ludentis opera contulit admiranda. Sunt & alia quas Martinetas vocant, Merula minores, in modum Coturnicum curtae, sed albo ventre nigroque dorso degenerant. Mirum de his aviculis, quia si mortuæ in loco sicco serventur, putrescere nesciunt: & inter vestes alias res locatae, eas indemnes a tinea conservant. Et quod longè stupore dignius est: mortuæ quoque in sicco suspensæ, cediviva plumatum renovatione singulis annis immutantur. Ferarum quoque omnia fere genera continent. Habet enim Cervos, qui præ nimia pinguedine parum ad cursum apti sunt: & quanto minores sunt corporum quantitate, tanto præcellentius efféruntur cornuum dignitate. Aprorum magna copia est. Sunt & Lepores multi. Sed omnium animalium ferarum & avium corpora, hic quam alibi minora. Est & Taxus, & Mustela. Sed caret Capris, Damis, & Eriis. Talpæ nulli vel rarissimi: sed Mures infiniti. Lupum item & Vul-

pem habet. Sed de his satis, ad alia transeo. Hibernia quondam multos Regulos habuit, nunc autem sub Anglorum regimine & per Protegem quem Dominum deputatum vocant, administratur. Hibernia vero sub dominio Regis Anglorum incidit circiter annū 1175, quo Rodericus Connaciæ Rex, se Regem universæ Hiberniæ nominavit, qui cum totam Insulam subjugare contenderet, bellum continuum cum cæteris Regulis gemitbat, ex cuius quidem seditione factum est, ut alii Reguli se sponte, ac sine ulla sanguinis effusione Anglorum Regi Henrico secundo dederint: & inde omnes Hiberniæ Domini dicti sunt usque ad Henricum octavum, qui Rex Hiberniæ ab insulæ Ordinibus & Proceribus declaratus fuit, quia quibusdam seditionis Domini nomen erat invisum. Quatuor in hac civitates præcipue, Dublinia totius Hiberniæ Metropolis, Sedes Regia & Archiepiscopal, Comitatusque titulo exornata. Secundas partes tenet Waterfordia, tertias Limmirecum, quartas Corragia. Sunt & alia ibi opida ac municipia satis magna, de quibus in particularibus descriptionibus fusi. Lacus quoque plurimos hæc terra habet, inter quos lacus est in Hultonia ab Erno lacu xx.mill.distans, de quo suo loco fusi. Super Armacum urbem stagnum est haud amplum, in quod si hastam defixam aliquot menses relinquas, pars ea quæ luto inhæsit ferrea, quæ aquæ immersa saxa, extans lignea futura sit. Est & Erno lacus, qui xxx mill. pass. in longitudine. xv in latitudine diffunditur, silvis opacis coronatus, & adeo piscofus, ut piscatores nimiam frequentius piscium copiam, retiumque rupturas, potius quam defectus conquerantur. Fluminibus item egregiis scinditur & rigatur Influmina: quorum nomina hæc sunt: Avenlifus, Dubel perfluens, Boandus, per Mediam, Banna per Ultoniam: per Con-

Mare. Connaciam, Linnus, & Moadus per Kenel-cunilliam, Slicheiam, & Samairam: Modarnus vero & Furnus per Keneleoniam, & alia plurima. Inter omnia vero flumina Hiberniae non immerito principatum Synnenus obtinet, tam quantitatis suæ majestate longisque terrarum excursibus, quam fœcundissima piscisitate. Cæterum flumina & Lacus suis sibi innatis fœcunda sunt piscibus. Terra inæqualis est & montosa, mollis & aquosa. In summis Montium verticibus stagna reperies & Paludes. Pecore Montes, nemora Feris abundant. De mari quod Hiberniam & Britanniam interluit sic scribit Solinus: *Mare.* *Ma-re quod inter Hiberniam & Britanniam interluit, undosum & inquietum toto in anno, nō nisi aestivis pauculis diebus est navigabile.* Sed errat. Satis enim tranquillum est, nisi ventorum vi agitur. Et non solum æstate, sed etiam summa hysme vectores ultro citroque navigant. Matinis autem piscibus per omnia latera maritima, satis abundat. **More.** Habet Hibernia in universum Comites triginta tres. Archiepiscopos quatuor. *Armachensem* totius Hiberniae Primatem: *Dublinensem* Hiberniae Primatem: *Cassiliensem* & *Toamensem*. Et hi quatuor viginti novem Suffraganeos habent. Hibernia ex incolarum moribus in duas partes distribuitur. Qui enim legibus teneri recusant & incultius vivunt Irishrie, & vulgo *Vvild Irish*, id est, sylvestres Hibernici vocantur. Qui vero Legum potestatem sanctam habent, & judiciis se listunt, *Anglo-Hibernici* dicuntur, & eorum regio *The English Pale*: Anglice, naturaliter & incorruptè loquuntur; Hibernice tamen norunt, propter quotidiana commercia. Hibernici primarios quoddam Tyrannos habent, quorum imperio, plures tenentur: sub Anglico jure & imperio, nisi simulatè & quamdiu Angli milites eorum territoria

depopulantur, non vivunt. Iudicia tamen propter depredationes frequentes, & furta nocturna certis temporibus & locis constituunt. Illic reorum qui accusantur, proprium est: Nego. Si convincantur, ad litem æstimandam quosdam arbitros, quos illi *Brehonios* appellant, adhibent. Isti sunt ex una familia proseminati, qui quævis intelligentiam juris non habeant, vulgo tamen propter arcanam quamdam scientiam ac moribus acceptam, quasi divini habentur. Militia eorum partim equestris, partim pedestris est. Equites habent Equos valde tractabiles, quos sine ulla adminiculis, etiam loricati insilunt. Hastas bene ponderosas circa medium manibus prehensas supra capita in hostem vibrant. Inter pedites quidam sunt sagati milites valde robusti, quos *Galeglacios* vocant, & tela pedalia securibus similia, eaque gemina, cultris tonsoriis acutiora, longiusculis hastilibus affixa gerunt, & totius Hibernici belli fundatum ac robur sunt. Secundum locum obtinent Pedites levis armaturæ machærophori, qui *Karni* dicuntur, & neminem occisum putant nisi capite truncatum. Tertio loco sunt curlores, quos *Daltinos* vocant, qui inermes incedunt & ministros se præbent equitibus. Totus autem tam equitatus quam peditatus quoties ad manus veniunt magna voce *Pharro Pharro* clamant: & tibia utriculari loco tubæ utitur, Cænitant Hibernici magnifice & opipare. Nam licet delicatis Artologanis minimè abundant, nec etiam ullà urbana in epulis lautitia adhibeatur, mensas tamen habent, Bove, Porco, & aliis cibariis, prout temporum observatio exigit cumulatissimè instructas. In epulis accumbunt lectulis positis: Primus in mensa locus tribuitur Matti familias, talari tunica, & sape crocata bene manicata amictæ.

Vetus.

HIBERNIA in genere descripta, antequam ad specialiorem singularium partium delineationem me accingam, operè pretium putavi, primum distributionem ejus proponere. Hibernia in quinque partes seu Provincias dividitur. In Lageniam quæ ad Orientem est Anglia proxima: Connaciam vel Connachtiam quæ ad Occidentem vertit: Ultoniam in Septentrionali parte: & Memoniam in Australi plaga sitam. Quinta pars Media appellatur, quæ medio loco sita a ceteris clauditur. In hisce quinque Provinciis alia quædam notabilia territoria ponuntur, ut in Lagenia includuntur Fingalia, Offalia, Leisia, Ossiria, & Ormunda. In Media reponuntur Slania, Fouria & Delvinia. In Connacia comprehenditur Claria. In Ultonia continetur Vrilia, Antrimenia, Lecalia, ac Treconcha. In Memonia concluduntur Trippetatis, Keria, Cosmaja, Desmondia, Tomondia, nonnullaque alia. Est & alia Hibernæ partitio quam in Tabula generali etiam attigimus: Hæc magna cum cura & diligentia est consideranda, si quis hujus terræ statum cognitum ac perspectum habere aveat. Quare observate diligenter oportebit, Hiberniam in duas partes distributam esse, in Anglicam & Hibernicam. Hanc germani & genuini Hiberni, illam Anglorum progenies incolit; eaque portio, plebejo sermone, Anglica Provincia nominatur, quod sit Anglorum territorii, quasi palis & septis, circumclusa. Etenim posteaquam Angli Dermicum, exactum Regem, Hibernicis hostibus, armis castrisque oppressis, in patriam atque adeo in Regnum restituerunt, Angli viatores sedem stabilem & domicilia certa, in lectis Hibernæ locis habuerunt: deinde cum inter se et domitos Hibernos, quædam quasi Insulae divertia fecissent, illam partem, in qua coloniam collocarant. Anglicam Provinciam appellaverunt. Hac major Lagenia & Media pars, ac Ultonia portio quæ Vriliadicitur con-

tinetur, sed præcipua Lagenia particula, quæ Fingalia vocatur, Dublinio ad Aquilonarem plagam finitima primas tenet; Media secundas. Mercator autem partes priore distributione a nobis positas, quatuor tabulis luculenter exhibit, ab Ultonia, Connacia, Media & parte Lagenia facto initio. Harum omnium partium, quo ordine ab Auctore nostro ponuntur, delineationem, quam potero fidelissimè proponam. Offert se primo loco Ultonia. Pars hæc Hibernæ prima Cambro-Britannis nostris Uluu, Hibernicis Cui-Guilli, Latinis Ultonia, & Anglis Ulster appellata, ad Septentrionem angusto freto a Scotia dirimitur: ab Austro ad Connaciam & Lageniam se extendit: Orientalis plaga Hibernico mari incumbit: & occidentalis æstuoso & turbulentio vastoque Occidentali Oceano continenter pulsatur. Hæc Provincia cum sit Scotia ad Boræam ultima, Scotis Insulis, quæ dicuntur Hebrides, & sparsim in mari inter utrumque Regnum posite sunt, prætentitur: quarum quidem Insularum Hiberno-Scotus antiqui Schytæ successor, incola est. Forma orbiculari est, & in longitudine a portu Coldagh boreali cardine, ad Kilmore australi terminum, centum fere millia passuum colligit: latitudine autem a Black-Abbey ortivo limite, ad Calebæ promontorium occiduum, centum triginta & insuper aliquod auctarii vice millaria numerantur. Totius circuferentia quadringentis plus minus & viginti millibus passuum circumscribitur. Raro hæc Regio immodicam ullam Cœli intemperiem sentit. dum & mobiles celestesque venti intensos æstatis ardores refrigerant; mollesque ac mites pluviae rigidos hyemis algores mitigant. In summa, nec gelida nec tortida zona hic dominatur. Nubes aeriæ spectabiles & per amœnæ sunt: cumque vel impurissimæ sint, nec insalubres nec diurnæ, ventis commotioribus eas perpetuo impulsu agitantibus, reperiuntur.

Forma.

Calem.

VLTONIA.

39

riuntur. Aequalis hæc coeli tempesties in causa est quod solum etiam variis generis arbores copiosè producat, tam fructiferas quam ædificiis opportunas. Regio admodum herbida & rei pecuariæ comoda: equorum, ovium & boum apprimè dives. Fluvii itidem duplum (ut ita dicam) vectigal & tributum pensitant, profunditate naviis tam ad voluptatem quam ad utilitatem ferendis pares, iidemque piscois, & propriis accolatum usibus & aliorum commodis inservientes. Inter quos primum occurrit *Vnderius*, qui nunc *The Bay of Knofergus* ab imposito oppido munito & portu tuto, quem Angli *Knofergus*, Hibernici *Caregfergus* vocant, id est *Fergusi* scopulus, quod nomen a Fergusio ibi submerso invenit. Deinde *Banna* eximia, ut inquit *Giraldus*, pulchritudinis fluvius, quod nomen testatur, ex Lacu *Eaugh* se in Oceanum duplici ostio transfundit, Salmonibus totius Europæ longè foecundissimus, eo quod ut nonnulli existimant, sit omniū fluviorum lippidissimus, cuiusmodi aquis Salmones unicè delectantur. Est & *Logia* fluvius, cuius meminit Ptolomæus, qui nunc *Lough Foile* paulo superius spatio ostio in mare prorumpit: & alii. Multis præterea & immensis Lacubus interfunditur, inter quos Lacus *Eaugh*, qui statim ab *Armach* latè dispergitur, & ad Orientem *Solem Kilulto*, *Kilwarney* & *Dyffin* silvæ impeditiores usque ad sinum illum pertingunt, qui angusto meatu admissus ita se insinuat, & variis recessibus terram excavat, ut duas faciat Chersonesos, *Lecale* ad Meridiem, & *Ardead* Aquilonem. *Lecale* totius Hiberniarum longissimè in Ortu prominet, extremumque ejus Promontorium quod nunc nautis *S. Johns Foreland*, Ptolemaeo *Isanum* vdcatur, forsitan a Britannico *Isa* quod infinitum sonat. In ipsius Isthmo *Dunum* floruit, cuius meminit etiam, sed non suo loco Ptolemaeus, nunc *Dovvn*,

vetustæ sane memorie oppidum, sedes Episcopalis. *Arde* è regione jacet tenui alveo divisa. Sunt & alii *Lacus* de quibus in generali descriptione mentio a nobis facta est. Terra insuper immanibus silvis umbrosa. Ut summatis dicam, licet alicubi sterili sit, lacubus, stagnis condensisque silvis impeditior; ubique tamen pecore pabuloque foelix est, ac omni tempore improbis & operosis agricolæ laboribus abunde grata. Natura hic ad eonihil aut parum vel arti vel industria debet, ut florulenta & variegata riparum species, umbrosa nemora, virientia prata, colles molliter declives, agrique ferendis frugibus subactio & cultura adhibita non inepti, indignari quodammodo & succensere incolis videantur, quod incuria sua & negligentia omnia inhorrescere & silvescere patientur. Hanc regionem Ptolemai ætate universam tenuere *Voluntii*, *Darni*, *Robogdii*, & *Erdini*, qui in varias etiam hujus Insulæ partes sese diffuderunt. Præci-
pius in hoc tractu locus est prope *Kalin* fluvium *Armacha*, quæ licet nullam fere speciem præ se ferat, sedes tamen Archiepiscopal & totius Insulæ Metropolis est. Ab *Armacha* Regina sic dictam fabulantur Hibernici; Sed Camdeno eadem esse videtur quam *Dearmach* vocat *Beda*, & *Ruborum* *Campum* ex lingua Scotica sive Hibernica interpretatur. Vnus hic in Vltonia Archiepiscopus Armachæ sedem habens, hos habet Episcopos Suffraganeos, *Maeth* & *Deren*, *Ardach* forte *Apde*, *Kilmore*, *Clogher*, *Doune*, *Coner*, *Klancknos*, *Raboo*, fortè *Ropo*, *Droomore*. Ut hujus regionis & Provinciæ incolæ in ordinem redacti in officio suo continerentur, quinquaginta sex Castellis & propugnaculis munita & tutæ fuit: ac mercionis faciendis novem oppida quæ vocant Mercatoria instituta: Ipsaque dividitur in Citeriore & Vltiore: Citerior tres habet Comitatus, *Louth*, *Douvn* & *Antrimme*: Vltior

V L T O N I A.

41

Vltor Septem, Monahon, Tiroen, Armack, Colrane, Doner-
 Nomina. gall, Fermanagh, & Cavan. CONNACIA secunda Hiber-
 Confinia. niæ pars, aliis Connachtia, Anglis Connagh, & Hibernis
 Connaghti, ad Ornum parte quadam Lageniæ, ad Septem-
 trionem parte itidem Vltoriae terminatur. Ab Occasu,
 occidentali Oceano pulsatur, & ab Austro, parte eti-
 am Momonia Sineo flumine inclusa, & Hispaniæ regno ob-
 versa est. Figura est oblonga & ad utrumque extremum
 Forma. tam boreale quam australe, exilis & angusta: sed medi-
 um versus ab utroque latere in amplitudine magis ma-
 gisque increscit. In longitudine a Sineo fluvio Australi
 cardine ad Enii Kelling Borealem, centum Viginti sex nu-
 merantur millaria: qua vero latissimè pater, a Tromer
 Orientali limite, ad Barragh-Bay Occidentalem, plus mi-
 nus octoginta. Totus autem circuitus & ambitus supra
 Aer. quadringenta passuum millia occupat. Aëris hujus regi-
 onis non usque adeo purus ac lucidus ac in reliquis Hi-
 bernia Provinciis, ob subuvida quædam loca, herbida ta-
 men, quæa mollitie Boghes appellant, & periculosa, &
 urbs Gal-
 vaja. vaporibus crassisque nebulis oppleta, Primaria hujus
 Provinciæ urbs, & quæ tertii in Hibernia vix acquiescit,
 Galvaja est, Hibernicæ Gallive. Turriformis (ut ita dicam)
 constructa, Sede Episcopali insignis, & mercatorum fre-
 quenti commeatu celebris, stationis portusque subjecti
 beneficio, opum terræ marisque facilis excambio & com-
 mercio, incolis quæstuoſa est. Nec ita longè ab ea, pro-
 pè littus occiduum, æstuariolis sinibusque exiguis lan-
 cinatum & quasi laciniatum, insulisque serie quadam

dispositis, prætextum, Insulæ posite sunt Arran dictæ que
 multis fabellis, quasi Jntulæ viventium essent, famige-
 rantur, in quibus scilicet nemo unquam vel mor-
 tur, vel mortalitati obnoxius esset. Connaghtia Provin-
 cia hoc tempore quatuordecim Castellis munita, no-
 vem oppida mercatoria ostendit; & sequentem in mo-
 dum dividitur in sex Comitatus, Claria, Galvaja, Majo,
 Slego, Letrimme, Roscomen. MEDIA tertia Hiberniæ portio,
 Regio
 Nomina.
 Vnde
 dudan-
 mina
 quam patro vocabulo Midh dicunt, Angli Methe, Giraldus Midiam & Medium, forsitan quod sit in ipso Insulæ
 medio. Vmbilicum enim Hiberniæ Killair in hac parte
 castrum, quod videtur esse Ptolemei Laberis, perhibent,
 ipsumque nomen non aliud innuit: Lair enim lingua Hi-
 bernica medium significat. Hæc ab Hibernico mari ad
 Sineum usque flumen protensa jacet; quod flumen ipsu
 a Connacia disternat. Aërem habet salubrem, adspec-
 tumque delectabilem. Fertilis est frumento, pascuis &
 armentis, affluens carnis, butyro, caseo, lacte & simili-
 bus: ac propter populi multitudinem, castrorum & op-
 pidorum fortitudinem & pacem inde natam, vulgo Ca-
 mera Hibernia audit. In Media autem oppida nume-
 rantur Pontana, quæ vulgariter Drogchedaja nominatur
 Imperiū
 Majorū.
 Oppido-
 rum no-
 mina.
 oppida
 lautissimum, portum habens navium stati-
 oni per appositorum. Sunt tamen qui medium hujus
 oppidi partem, nimitem trans flumen, in Vltoria po-
 nant. Insunt item in Media Molingaria, Forzia, Del-
 vina, Trimmia, Kellecia, Navania, Aboja, Dulekia &
 Scrinia.

F

MOMONIA

Hiberniæ III Tabula in qua Momonia & Lagenia

*Limite.**Forma.
Calum**Solum.**Veteres
sincula.**Commo-
duas.*

Momonia, Hibernicè *Mawn*, & in usitatiore orationis contextu *Wovyn*, Latinè *Momonia*, Anglicè *Mounster*. Ea Vergivio mari ad Austrū exposita jacet, ad Septentrionem Connaciae parti prætenditur: ab Ortu finitima sibi habet Lageniam: ab Occasu, tota Oceano Occidentali alluitur. In longitudine, a sinu *Ballatimore* Australi limite ad Galvvay sinum Borealem nonaginta quasi millaria colligit. Qua vero latissimè ab ortu ad occasum se expandit, scilicet a *Waterfordiæ* portu ad *Feriteri* portum, centum millia passuum continet. Totius circumferentia secundum Promontoria sinusque & recessus ducta, quingenta plus minus & quadraginta passuum millia occupat. Forma ipsius quadrata sive quadrangularis est. Coelum mite & temperatum, nec nimis frigoribus gelidum, nec rutorido ardore plus justo calidum. Solum alicubi in montes assurgit, silvestribus collibus aviis & solitariis caput exerens: subjectæ vero valles campis arvisque frugiferis distinguuntur; & ut verbo dicam, regio universa & adspicere amoena, & solo fertilis. Provincia hæc omnis in duas hodie partes dividitur: Momoniæ Occidentalem & Momoniæ Australiem. Occidentalem antiquitus *Luceni*, *Velabri*, & *Vterini*: Australem *Oudia* sive *Vodia*, & *Coriondi*. *Velabri* & *Luceni*, authore *Orosio*, eam regionis partem quæ maximè in Occasum projecta & ad Cantabricum Oceanum vergens *Gallitiam Hispania* procul spectat, incoluere. Ac *Luceni* quidem Hiberniæ qui a *Lucensis Gallitiae* & nomen & originem traxisse videntur, & quorum reliqui quædam etiamnum supersunt in *Baronia de Lixnaw*, sedes suæ, ut creditur, in locis *Sineo* flumini vicinis habuerunt. Commoditates hujus Provinciæ in genere sunt Frumentum, Ligna, Lana & pis-

ces Horum vero cujusque generis ingens ubique copia est. Nullus autem locus Halecum abundantia & captura adeo celebris est, ac *Eraugh* Promontorium, quod inter *Bantre* & *Ballatimore* sinum projectum jacet: quo numerosa quotannis Hispanorum ac Lusitanorum classis, ipso brumali Solsticio ad pescando etiam asellos confluit. Primaria hujus Provinciae urbs *Limiricum*, Hibernis Loumæagh, diviso nobilis fluvii *Sinei* alveo circumfusa est. Sedes hæc Episcopalis est, totiusque Momoniæ Empotium. A Raimundo Crasso Anglo primū expugnata, ac postea à *Duvenaldo* Hibernico *Thuetmonia* Regulo incensa. Deinde interjecto temporis intervallo, *Philippo Berozo* Anglo in feudum (ut dicitur) data, & à *Ioanne Rege Castello* munita quod ipse ibidem exstru jusserrat. Situs hujus oppidi, secundum Mercatorem, in Latitudinis 53 grad. & 20 minut. Longitudinis autem grad. 9 & min. 34 ponitur. Juxta flumen illum qui Ptolemæo *Daurona* & *Giraldo Cambrensi* (pauculis litteris immutatis) *Sauranus* & *Savarenus* dicitur, qui è *Muskereja* montibus profunditur, *Corcagia* Vtbs Episcopali dignitate insignis, cui & *Clonensis* altera Cathedra adjuncta est, sedet; quæ *Giraldo Corcagia*, Anglis *Corke*, & indigenis *Corcach* appellatur. Hoc oppidum seditionis vicinis ita circumfessum est, ut cives sive oppidanæ quasi perpetua obsidione cincti continentur excubias agere coacti sint. Idem quod filias in agrum elocare nuptum non audeant, contractis inter se nuptiis omnes aliquo affinitatis gradu se invicem contingunt. Gubernatur hæc Provincia à Domino Præside, cum uno Adfessore, duobus Iurisconsultis Legum peritis, & Scriba, qui esset vindex temeritatis, & moderator offici, ne forte à fide & obsequio discederet. Quinque firmis castris munitur.

*Limeric-
cum Mo-
monia
caput.**Corcagia
urbe.*

MOMONIA ET LAGENIA.

43

MOMONIA ET LAGENIA.

munitur Momonia, sex etiam oppidis mercaturam facit, ac sequenti modo dividitur: *Lumircum, Kerry, Corcagia, Lagenia, VVatorfordia, Desmonia, S. Crucis in Tipperaria. Lagenia, Indigenis Leighnigh, Britannis Lein, Latinè Lagenia, in antiquis Sanctorum vitis Ligen, & Anglicè Leinster dicta; ad Limiter. Forma. celum. solum. Dublini-ensis Co- mitatibus Silvus indigus. Veteres. ancila-*

Ortum tota maritima est, & secundum Hibernicum mare præjacet: ad Connaciam Occasum versus Sineo flumine continetur: Boreale latus Luthensis territorio, & Australe Momonia definitur. Regio hæc objacet Anglia, uti Momonia & Connacia Hispaniam prospectant. Forma triangulari est, lateribus non multum inæqualibus. Ab ortu hiberno ad Occidentalem apicem intersunt octoginta quasi milliaria; inde autem ad Occasum Solstitiale sive æstivum, plus minus Septuaginta. Maritima autem, ad Ortum & secundum mare Hibernicum, ad octoginta etiam protenditur. Totius ambitus quasi ducenta Septuaginta millia passuum colligit. Cœlum purum, mite, & temperato habitu placet, neque calore nimio, uti nec frigore excedens, temporibus anni, & insito continentis ingenio respondet. Fertilis & frugifera ut plurimum terra est, carnis, piscibus, aliisque cibariis, butyro, caseo, & lacte dives. Frumento omnis generis, pecore & pascuis satis foelix: multoque fertilior esset, si ad regionis ipsius invitamentum agricolæ accederet industria. Fluiis commodè irrigatur, & maxima ex parte silvis probè vestitur, unum si excipias Dubliniensem Comitatum qui de hoc defectu nimis conqueritur: is autem usque adeo silvis indigus est, ut in ignis alimento vel cespitate bituminoso & pingui, vel fossili ex Anglia carbone eo advecto uti Incolæ adigantur. Qui hos tractus Ptolemai ætate tenuerunt fuere Brigantes sive manus Burgantes, Menapii, Cœuci, & Blani. Atque ab his Blanis

fortassis deducta & contracta sunt recentiora illa & moderna (ut ajunt) nomina, *Lein, Leighnigh, & Leinster. Menapii* nomen ipsum quodammodo innuit, arguitque, à *Menapiis Gente Belgica sive Germaniæ inferioris quæ maritimas oras incoluit, oriundi sunt. Brigantes autem qui & Burgantes nominantur, Florianus del Campo Hispanus nullum non movet lapidem ut à Brigantibus suæ Hispanie deducat, a quibus urbs antiqua in Hispania, Brigantia dicta, nomen cepit. Sed a Birgo flumine potius quod circumcoluere, denominationem suam desumphisse verisimilius est; nam ipsum nomen ferè hoc persuadere valeat. Hujus Provinciæ commoditates in pecore, marinis avibus, & piscibus consistunt. Equos item optimos & generat, & alit (Hibernicos Hobbies vocamus) quibus non idem qui cæteris in cursu & grossu gradus, sed mollis alterno crurum explicatu glomeratio. In hac Provincia multa & opulenta oppida reperiuntur. Primum occurrit Kilkenny Neoro apposita, id est Cella sive Fenum Canici, qui antiquitus ob vitæ solitariæ sanctitatem hoc tractu maximè inclaruit. Municipium est nitidum, elegans, copiosum, & inter Mediterranea hujus Insulæ facile primum. Inferius ad eundem Neorum sedet oppidulum munitum, Anglicè Thomastoune, Hibernicè Bala mac Andan, id est oppidum filii Anthonii, utrumque nomen ab extructore Thoma Fitz-Anthonio Anglo inditum est, cuius hæredes etiamnum hujus Domini agnoscuntur. Est etiam hoc tractu antiqua illa urbs Rhea, à Ptolemaeo memorata, quæ nomine etiamnum sarto tecto Rheban dicitur, sed pro urbe sunt pauculæ casulæ cum Propugnaculo. Nobilem tamen vitrum N. de S. Michaelae Baroneti titulo exornat, qui vulgo The Baronet of Rheban appellatur. Est & Lechlinta Hibernicè Leighlyn, Regium oppi-*

*Commo-
dities. Vrbius,
nomina.*

VV *cie-*
ford.
Kilda-
ria.

oppidum à Bellinghamo illo nobilissimo Protege, patrum memoria castro munitū. Hic etiam Menapiam urbem statuit Ptolemæus, ad ostium Modonæ fluvii. Verum enim vero cum unum solummodo flumen hoc loco se effundat quod nunc Slane dicitur, & ad ejus ostium ubi stagnat, urbs sit Germanico nomine Weyford totius Comitatus caput: & Slane Modonam, quæ Flemingos olim Barones habuit, & VVeyford Menapiam fuisse confidentius, inquit Camdenus, conjectarim, eoque magis quod hoc nomen sit recentius, & ab illis Germanis impositum qui Oustmanni Hibernis appellantur Cæterum esti non primæ magnitudinis urbs sit, est tamen cumpromis memoranda, quod prima totius Hiberniæ in Anglorum fidem, Stephanide Duce fortissimo oppugnante se contulerit, Anglorumque facta fuerit colonia, unde totus hic ager Anglis est refertissimus, qui Anglorum antiquo vestitu & idiomate etiamnum utuntur, ita tamen ut Anglo-Hibernicè planè loquantur. Est præterea in Comitatu Kildariensi Kildaria, Episcopali sede ornata, cui etiam honori erat in primis Ecclesiæ Hiberniæ incunabulis Brigida Virgo, sanctitate & Virginitate sua venerabilis, ut quæ Sancti Patricii illius antiquitate & nomine famigerati discipula fuerit. Vrbs autem quam præ cunctis aliis vel urbibus vel oppidis non Lagenia modo, sed & totius Hiberniæ, jure suo fama celebrare possit, illa est quam Angli Develin vocant, Latini Dublinium & Dubliniam, Cambrobritanni Dinas Dulin, & Hibernici Ballaleigh, id est oppidum super crates; subjectis enim, ut in palustri loco, cratis, cum primum condi coeptum est, fundamenta jacta ferunt, ut Hispalis Hispaniæ, quam sic nominatam tradit Isidorus, quod in palustri

solo suffixis profundo palis locaretur. Regia hæc Hiberniæ urbs & sedes est, moenibus & munimentis valida, ædificiis splendida, magnitudine multis aliis urbibus par, civibus frequens, & emporiū mercaturis faciendis, commerciis & commerciis admodū celebre. In Suburiis ad Ortum, Henricus secundus Anglorum Rex, ut refert Hovedenus, Palatum sibi Regium curavit erigendum. Et Henricus Loundres Archiepiscopus Dubliniensis circa annum Christi 1220 armamentariū extruxit. Nec longè ab eo Collegium pulcherrimum Sancte & Individuæ Trinitatis nomini consecratum spectatur, quod foelicissimæ memorie Elizabetha Anglorum Regina privilegiis Academiæ dignata est. Templum Sancto Patricio, sacrum à Ioanne Angliae Rege plurimum amplificatum, Ioannes Coymynus Archiepiscopus Dubliniensis, Eveshami in Anglia natus, instituit primus Præbendariorum esse Ecclesiam, anno Domini 1191, ac nostris temporibus Decanum, Præcentorem, Cancellarium, Thesaurarium, Archidiaconus duos, & Præbendarios Viginti duos sustentat. Hæc civitas olim ad Politicam Reipublicæ administrationem, pro summo Magistratu Præpositum habuit. Sed anno humanæ redēptionis 1409 ut Major & duo Ballivi quotannis eligerentur, concessit Rex Henricus quartus, utque gladius deauratus Majori in perpetuum præferreretur. Ballivos etiam ut auctior honoris five dignitatis cumulus urbi accederet, postea in Vicecomites Rex Edwardus Sextus commutavit: nihil ut jam quod in florētissima urbe desideres, deesse videatur, nisi quod portui plurimum officit arenosus cumulus reciproco mari meatu in Aven-lismi, ostium aggelstus, sic enim præfluentē fluvium vocant, id est annis Lisnius.

BRITANNIÆ Insulæ Borealior pars Scotia dicitur, olim *Albania*. Atque etiamnum ab incolis qui avitam servant linguam *Albain*. & ab Hibernicis *Allabany*, quasi altera Hibernia (quæ a Bardis *Banno* dicta est) vocatur. Hiberniam enim *Scotiam Majorem*, & *Scotorum* in Britannia regnum *Scotiam minorem* historici appellant: Ptolemæus Britanniam *Parvam*, Rufus *Secundam*, Tacitus a silva *Caledoniam* vocat. Videntur autem Scotti sic dicti a vicinis quasi *Schytæ*. Quemadmodum enim Germani inferiores *Schytas* & *Scotos* uno nomine *Scutten* id est lagittarios appellant, sicut iam Britannos utrosque *Y-scot* dixisse è Hibernicis scriptoribus observatum est. Id sanè constat eos a Schytis oriundos ex Hispania in Hiberniam & inde in hanc partem Albionis, quam nunc tenent, pervenisse, & cum Pictis in unam gentem coalescisse. Hæc de nomine, sequitur situs. Terminii ejus Australes Angliam versus, sunt Teeda & Solviens fluvii: ad Septemtrionem est Oceanus Deucaledonius, ad Occasum Hibernicus, ad Ortum Germanicus, ab aliis partibus undique eam ambiunt Oceanus & mare Germanicum. Longa est *LXVII* millaria Germanica, hoc est *Anglica* *257*, lata *LII* Germanica, sive *190* *Anglica*. Regio temperatior quam Gallia, remissioribus frigoribus, caloribusque sicuti & *Anglia*: cui tamen in fertilitate æquari non potest. Terra magna ex parte sulphorea est & viscosa, atque ob id pabulum est ignis, præsertim cum ibi defectus sit lignorum. Tantum tamen hic crescit frumenti quantum Incolæ absument. Profert etiam terra varia Metalla. Habet Aurum, Argentum, Argentum vivum, Ferrum, Plumbum & Cuprum magna copia. Habet in *Drifalia* *Aurifodinam*, in qua etiam *Lazurum* invenitur. Habet & gemmas, præsertim

Gagatem qui in aquis ardet & oleo extinguitur. Pascua, item optima quæ omnis generis nutriunt Armenta: unde Carnis, Lactis, Butyri, Casei, Lanæ abundat copia. Cæterum Scotti cum ad Pictos in Britanniam accessisset, quamvis Anglos prælinis, & prædationibus continenter lacecerent, non tamen res Scotica statim adolevit, sed in eo quo appulerunt angulo, diu delituerunt, nec ut Beda innuit, per annos plus centum viginti septem, contra Nardanhunbrorum regulos signa efferre ausi, donec uno eodemque tempore Pictos feré ad internectionem delevissent, & Northumbriæ regnum intestinis malis, Danorumque incursionibus confectum, corruisset. Tunc enim omnis Septemtrionalis Britanniae plaga in Scotorum nomen concessit, una cum ceteriori illa regione citra Cluidam, & Edinburgh frith. Scotti in Bello fortis, ac strenui milites inedia, vigilie, algoris patientissimi. Primaria Scottiæ urbs est *Edinburgum*, vulgo *Edenborovv*, Ptol. *Castrum Alatum* Sedes hæc Regia, & Metropolis non tantum *Laudoniæ*, sed etiam totius Scottiæ, situ editiore inter montes, eo ipso Pragæ Bohemorum haud ab similibus longitudine ab Oriente in Occidentem mille pass porrecta, latitudine dimidio minore. Tota urbs ex monte dependet. Hic ad occasum altissimus, verlus Septentrionem præcipito munit urbem, cætera ad Orientem & Meridiem sunt muro circundata: distat a sinu maris & ostiis *Forthæ* passibus mille. Ad Orientalem urbis partem est Regis Palatum, quod Cathedram Arthuti vocant. Ad Occidentalem, Rupes est prærupta, & in rupe Arx maxima; quæ Scotti vulgo *Castellum puellarum* dicitur: quod verè est *Alatum* illud *Castrum Ptolemai*. Sunt & aliae hujus regni urbes & opida insignia quæ suis locis in particulari descriptione adponemus.

Mino-
rum vir-

Urbe.

SCOTIA.

47

SCHOTIA

orcades
Insulae

Pappa
Papewigton
Rofal
S. Magus
Pomo
Soy Isle
Seales
Strongi
our ioli

M. Anglica cum
M. Germanica cum.

OCEANUS

GER

MANI

CUS

61

59

57

21 23 25 27 29 31 33 35

Hiberni Pars Tor Greggan Whithorne ANGLIE Pars

Lacus. &
 Flumina.
 Mus. In vallibus plurimi sūt Lacus, Paludes, Fontesque &
 Fluvii piscosissimi, quorū pars maxima è Monte Gram-
 pīo oritur, de quibus in descriptione proxima mentio-
 nem faciemus. Mare ipsum, Ostreis, Halece, Corallis,
 Mytilis, Conchisque diversi generis plenissimū. Multos
 etiam Scotia passim Portus habet & aditus marinis a-
 quis pervios; inter quos *Letha* Portus commodissimus.
 Regio ipsa aspera & montosa admodum est. & in ipsis
 montibus habet æquatam agri planitatem pecori pabu-
 lum ubertim suppeditantem. Inter Montes maximus
 Grampius, qui medianam Scotiam intersecat. Hic vulgo
 Graſebain seu Gratzhaine, id est mons incurvus dicitur: is
 enim a Germanici maris littore ad ostia *Deæ* fluvii per
 medianam hanc regionem in Hibernicum mare tendens
 ad Lacum Lomundum sūstinet, qui etiam Pictorum olim,
 Scotorumque regni limes erat. Ad Aberdoniam Montes
 sunt silvosi. Hic creditur fuisse Silva Caledonia, Lucio
 Floro Saltus Caledonius in immensum spatium diffusa, pro-
 cerisque arboribus inyia, & Grampio monte divisa. Sco-
 tos autem non postremos inter Europæos fuisse qui
 Christianam Religionem amplexi sint, eamque præteligi-
 quis servaverint & coluerint, non solum scripta & monu-
 menta: verum etiam templā, cœnobia, monasteria, xenodochia,
 & alia religioni devota loca testantur. Est & E-
 dimburgi Palatum regium de quo supra, valde superbū
 & magnificum, & in medio urbis Capitolium. Habent-
 que Duces, Comites, Barones & Proceres Regni in ipsa
 urbe sua Palatia, quando ad Comitia vocantur. Vrbs ip-
 sa nō est constructa ex coctis, sed naturalibus & quadratis
 lapidibus, ut etiam singulæ ædes magnis Palatiis possint
 comparari. Sed de his satis, ad reliquas partes transla-
 mus. Populus Scoticus in tres ordines dispescitur, in

Ecclesiasticum, Nobilitatem, & Plebem. Ecclesiasticus ordo duos
 habet Archiepiscopos, S. Andreæ totius Scotiæ Prima-
 tem, & Glasgoensem. Archiepiscopo S. Andreæ octo
 subsunt Episcopatus, Dunkeldensis, Aberdoniensis, Moravi-
 ensis, Dumblanensis, Brechinensis, Rossensis, Cathanensis, & Or-
 chadensis. Glasgoensi tres Candidæ casæ, Lismoriensis sive Argadi-
 ensis, Sodorensis seu Insularum, videlicet *Sura*, *Mula*, *Yla*,
 &c. Nobilitatis ratio hæc est: ut primum locum obtine-
 ant Rex filiique Regis, partu legitimo editi, quorum si
 plures sunt, natu maximus Princeps Scotiæ, reliqui abso-
 lutè Principes dicuntur. Rex autem cum publicè inaugu-
 ratur, populo universo sanctè promittit, se Leges & ma-
 jorum Ritus veteraque Instituta servaturum, eoque jure
 quod a Majoribus accepit usurum. Secundum locum
 obtinent Duces: Tertium Comites: Quartum illi Nobiles
 qui apud alias nationes extra Insulam non vigent & à
 Scottis *My Lords* appellantur. Quod nomen tantam dig-
 nitatem in se continet, ut etiam illud Episcopis, Comiti-
 bus & summis Magistratibus honoris ergò tribuant.
 Hosce Magnates posses dicere. Quintum locum Equites
 Aurati aut Barones sibi vendicant, qui *Lords* dici solent. In
 Sextum & ultimum locum rejiciuntur illi, qui nullo cer-
 to honoris titulo insigniti, sed nobili familia prognati
 vulgo Gentlemen appellantur, ut sunt fratres & filii Co-
 mitum, Dominorum, Equitum auratorum natu Minores:
 qui in nullam hæreditatis partem succedunt; siqui-
 dem ea tota in filium natu maximum conservandatum
 familiarum causa jure Scotico devolvitur. Plebs autem
 omnes qui divitiis affluunt, quique hospitalitatis & cli-
 entelarum nomine benè audiunt, hoc fere titulo (*Gent-
 lemen*) semper decorat. Ab his autem Nobilibus infimi
 gradus, totum fere belli pondus pendet. Plebei vero ci-
 ves

ves partim sunt primarii opibus insignes qui magistratu in suis urbibus funguntur: partim *mercatores*: partim *opifices*, qui omnes eō quod a vectigalibus aliisque oneribus sint immunes, facile apud eos ditescunt. Ne quid autem gravius in aliquam civitatem in publicis comitiis statuatur, permittitur a Rege tribus aut quatuor ab unaquaque civitate evocatis civibus, ut cum reliquis duobus ordinibus suam sententiam de rebus propositis liberè interponant. Ecclesiastici olim decretorum & conciliorum autoritate continebantur, nunc autem ut cæteri Legibus, quas Reges descriperunt, aut Regum voce confirmatas, tres ordines fixerunt, reguntur. Liber qui Leges Municipales Latine scriptas continet, titulum (*Regiam Majestatem*) habet, quod ab illis vocibus libri exordium ducatur: Reliquis legum libris Scotica lingua Comitorum (quæ Parlamenta dicuntur) Acta inscribuntur. Magistratus sunt in Scotia, ut apud alias Nationes, complures & diversi. Inter hos proxime & secundum Regem, Regni Procurator (quem Gubernatorem appellant) facile princeps est. Huic provincia Regni gubernandi incumbit, si Respublica Rege forte orbetur, aut si Rex per ætatem Regni negotia non possit obire. Est & ibi Senatus perpetuus Edenburgi ex Clero & Nobilitate ita constitutus, ut Laicorum semper numerum æquet pars altera Ecclesiasticorum. Quibus adjicitur ex Ecclesiasticorum numero *Præses*, qui in dicenda ferendaque sententia principem locum obtinet, nisi judicio Regni Cancellarius interfit; ei enim in omni Reipublicæ negotio Scotti primas deferunt: Qui capitis judicio, magnum Iusticiarum: qui rei nauticæ Admiralium: qui castris fægendi, Marefcallum: qui delictis inter aulę sep-

ta vindicandis præficitur, Connestabilem appellant. Sunt quoque in singulis provinceis, quas Vicecomitatus appellant, qui præsunt singuli, quos Vicecomites antiquo vocabulo vocant. Horum authoritas in his rebus, quæ ad civiles causas & capitum summam pertinent, decidendis non aliundè pendet, quam a jure quodam hæreditario, quo etiam illos sibi Vicecomitatus vendicant. Ut ii Vicecomites non a Rege creati, sed a parentibus natu jure quodam dici possint. Habent quoque civitates atque opida suos Præfectos, Ballivos ac id genus alios Magistratus, qui cives in officio contineant & ipsatum civitatum privilegia tueantur. Ita sit ut Scotorum Respublica ordinum apta dispositione, Legum sancta majestate, & Magistratum firma authoritate, floreat & summam laudem meteri videatur. Nomina autem Ducatum, Comitatum & Vice-comitatum Scotiæ hæc sunt: *Ducatus Rossay, Albania, Comitatus Carnet, Sutherland, Rosse, Moravie, Buchquhan, Garniach, Garmoran, Mar, Mernis, Angus, Gowry, Fritte, Marche, Athole, Stratherne, Menzie, Levenox, Wagon, Donglass, Carrike, Cravyford, Annandale, Ourmonth, & Huntley.* Vicecomitatus, *Bervyky alias North Bervyky, Roxburgh, Selkirk, Tweedale, Dunfrise, Niddisdale, Wigton, Aye, Lanark, Dumfretten, Sterveling, Louthean, Laudonia, Clacmanan, Kiuros, Fife, Perth, Angus, Mernis, Aberdene, Bampf, Fores, & Invernes.* Universitas, *S Andrea, & Aberdonia*, quarum hæc ab Alexandro Rege & sorore Isabella multis ornata est Privilegiis circa annum M. CC. xl. Illa sub Iacobo Rege inaugurata, anno M. CCCC xi, Quibus additur Glasguensis. Ingenia Scotorum vivida sunt, excitata, ignea; sapientia capillendæ maximè idonea.

Marcia.
Situs.
Vrbium
nomina

Tevio-
nia,

GENERATIM quæ de Scotia dicēda habui, ab solvi: postulat Methodus, ut speciatim & per partes eam perambulē. Dividitur autem Scotia (monte Grampio medianam secante) in Australem sive superiorē, & in Borealem sive inferiōrem. Dirimitur vero ab Anglia primum Tueda fluvio, Zeviota Monte altissimo, & qua Mons deficit, vallo non adeo pridem factō, ac deinde Eſca & Solvæo fluminib⁹. Citra hos limites a Mari Scotic⁹ ad Hibernicum regiones hoc ordine jacent. Prima est Marcia vel Merchia, sic dicta quod limitanea, hæc sinistrum Tuedæ latus attingit: ad Orientem Forthæ æstuari⁹, ad Meridiem Anglia clauditur. In Marcia Bervicum opidum quod Angli tenent. Est & hic Hume castrum, antiqua possessio Dominorum de Hume qui à Comitum Merchiæ familia oriundi, in amplam & insignem familiam sunt propagati. Cui vicinum subsideret Kels⁹ monasterio quondam celebre, & antiqua habitatione Hepburnorum qui Bothvelliæ Comites, & hæreditario jure Admirallii Scotiæ diu fuerunt, qui honores per sororem Iacobi Comitis Ioanni filio naturali Regis Iacobi V enupram, ad Frāciscum ejus filium nunc Bothvelliæ Comitem descendederunt. Inde Coldingham cernitur, Bēdæ Vrbs Coldana & Coludi urbs Ptolemæo fortasse Colania. Ad Occidentem Marcia ad utrumque Tuedæ latus est Teviota, a Teviota amne nomen adepta. Teviota monte dirimitur ab Anglia. Post hunc regiones non magnæ Lidalia, Evia, & Eſcia a tribus fluminibus cognati nominis Lidalia, Evo & Eſca nominatae. Ultima Annandia, & ipsa ab Annando amne prope medianam dividente appellata, qui secundum Solvæum in Mare Hibernicum decurrit. Iam ut rursus ad Forthā redeamus, ea ab Ortu Lothionam claudit: Coc-

burni Saltus, & Lamirii montes eam a Marcia separant. Contingit deinde paullum ad Occasum inflexa Lauderiam & Tuediam: alteram a Lauderæ opido; alteram ab amne Tueda medianam secante. Tuediam ad Meridiem, & Occidentem contingunt Lidalia, Nithia, Glottiana. Nithia Nithus amnis nomen dedit per eam in mare Hibernicum labens. Lothiana a Lothro Pictorum rege nominata. Ab Oriente æstivo finitur Forthæ sive mari Scotic⁹. Vallem Glottianam spectat ab Occidente hiberno. Hæc regio humanitatis cultu, & rerum necessiariorum ad usum viæ copia cæteras longè præcellit. Quinque amnibus irrigatur, Tina, utroque Eſca, (qui antequam in mare cadant in unum alveum coeunt) Letha & Almone. Hi partim è Lamiriis, partim Pictlandicis montibus in Fortham defluunt. Opida habet Dumbarum, Hadinam vulgo Hadintonam, Dalnethum, Edinburgum, Letham, Lemnuchum. Magis ad Occidentem jacet Glottiana, utramque Glotte fluminis ripam complexa, quæ ob longitudinem in duas præfecturas dividitur. In superiori præfectura collis est non admodum editus, a quo in tria diversa maria flumina effunduntur: Tueda in mare Scoticum, Annandus in Hibernicum, in Deucaledonium Glotta. In ea urbes insigniores sunt Lanarum, & Glasœua. Hanc ab Occidente hiberno Coila contingit. Ultra Coilam est Galloridia. Ea separatur a Nithia Cludano amne, tota feré in Meridiæ vergens, ac ab littore ejus reliquum illud Scotiæ latus tegitur. Universa pecoris, quam frumenti fertilior, Amnes habet plures in Hibernicum mare decurrentes Vrum, Devam, Kennum, Cream & Lussum. Nusquam feré in Montes attollitur, sed collibus tantum frequentibus intumescit. In convallis inter eos aqua restagnans innumeros propè lacus efficit, é quibus primis ante equinoc- tium

Nithia.
Lothia-
na.
Situs.

Flumina.

Vrbium
nomina.

Glottia-
na.

Flumina.

Vrbium
nomina.

Gallow-
dia.

Situs.

Flumina.

Lacu-

SCOTIA MERIDIONALIS.

31

SCOTIA SEPTENTRIONALIS.

52

Lacus. tium autumnale imbris rivi augmentur, unde multitudo incredibilis Anguillarum descendit, quas accolae nassis vimineis exceptas sale condunt, ac non modicum inde quæstum faciunt. In hac provincia lacus est Myrtoun dictus, cuius una pars aliarum aquarum more gelu hyeme concrescit; altera nullis frigoribus congelari potest. Extremum lateris est Novantum promontorium, sub quo in ostio Lussi fluminis Sinus est qui Ptolemæo Regionius vocatur. Ei ex adverso influit ex æstuario Glottæ Sinus vulgo Lacus Rianus, Ptolemæo Vidogara. Quod inter hos sinus terræ procurrit, Incolæ Rinum, id est Gallovidæ aciem appellant. Ab eisdem Novantum mula, id est, rostrum sive rictus nominatur. Tota autem regio Gallovidia (nam Gallovid priscorum Scotorum lingua Gallum significat) nominatur. Infra Vidogaram a teigo Gallovidia leviter declinat ad Glottæ estuarium Cariæta. Eam duo amnes intersecat, Stinsiarus & Grevanus: uterq; multis atmcenis villis cingitur. Inter amnes qua in modicos colles tumet pascuis fœcunda, nec infelix frumento est. Tota terrestribus maritimisque copiis non modo sibi sufficiens, sed vicinis multa suppeditans. Dunus amnis eam a Coila separat, ortus ex ejusdem nominis lacu, qui insulam complectitur modicæ arcis capacem. Sunt in Cariæta regione ingentis magnitudinis Boves, quorum caro tenera suavisque esu est, pinguedo liquefacta semel nunquam concrescit, sed olei instar semper fluitat. Sequitur Coila, quam a Meridie Gallovidia claudit, ab Ortu æltivo Glottianam attingit: ab Occasu Irvino fluviò a Cunigamia distinguitur: medium Aera amnis dividit. Ad eum sita est Aera emporium non ignobile. In universum regio est feracior virorum fortium, quam frugum aut pecorum, tota quidem tenui & arenoso solo:

quæ res hominum industriam acuit, & parsimonia vires animi & corporis confirmat. In hac Provincia haud plus decem millibus passuum ab Aera oppido, saxum est duodecim vix pedes altum, xxx cubitorum non amplius spissitudine; haud immerito surdum appellatum. Nam si ingentem sonitum vel voce edas, vel scollopo, vel quovis crepitaculo; is qui ex adversa parte erit saxo proximus, nihil audiet, qui remotior melius, qui remotissimus optimè. Cunigamia post hanc ad Septentriones procurrit, & Glottam submovet, ac propè ad justi amnis modum coërcet. Nomen huic Regioni Danicum esse constat, quod eorum lingua Regis domicilium significat: quæ res indicio est, eam Danos aliquando tenuisse. Proxima ad Orientalem ejus plagam sita est Renfroana, ab opidulo in quo conventus ejus celebrari solent, appellata, vulgo Baronia dicitur. Medium eam secant duo amnes quibus utrisque Carthus est nomen. Post Baroniam est Glottia ad utramque Glottæ ripam protensa, & ipsa in plures jurisdictiones ob magnitudinem divisa. Amnes nobiliores fundit: a lœva Avennum, & Duglassum, qui in Glottam decurrunt: item a dextra alterum Avennum, qui Lothianam ab agro Sterlinensi dividit. Hi duo fluvii communem omnium appellationem loco proprii nominis acceperunt: quemadmodum in Vallia diversa dialecto is, quem Avonam vocant. Sterlinensem agrum a Meridie separat a Lothiona Avennus, ab Ortu æstuarium Forthæ, donec paulatim seipso minor ad justam fluminis *Ager* *Sterlini* *fl.* magnitudinem redactus propè Serlinum pontem patitur. Secat regionem fluvius unus, qui memoratu sit dignus, Carron: juxta quem aliquot vetusta sunt Monimenta. Ad lœvam Carronis duo terreni sunt tumuli Hominum opera (ut res indicat) ædificati vulgo Duni

*Renfro-
ana.**Glottia,**Situs.**Fluminis**Ager**Sterlini**fl.*

pacis appellantur. A dextro Carronis latere ager ferè cæ-
tera planus in collem paullū prominet, medio ferè spa-
tio inter Dunos pacis, & ædiculam: in eo ad ipsum angu-
li flexū modicæ urbis vestigium adhuc apparet. Sed mu-
torum fundamenta, & vicorum descriptio partim cultu
rustico, partim eruendis ad propinquas dictiorum villas
construendas lapidibus quadratis confusa est. Hunc lo-
cum disertè Beda Anglus *Guidi* vocat; atque in ipso valli
Severi águlo collocat. Multi præclaris scriptores Romani
eius valli meminerūt: multa vestigia exstant, multi lapi-
des inscripti eruuntur, quibus aut testimoniu[m] salutis per
Tribunos & Centuriones acceptæ, aut sepulchrorum
inscriptiones continentur. Ultra Sterlinensem agrum est
Levinia, a Renfroana præfectura Glotta, Glascuensi Kel-
vino amne divisa, ab agro Sterlinensi Montibus, a Tai-
chia, Fortha dirimitur: tandem in montem Grampium de-
finit, ad cuius radices per vallem cavam *Lomundus* lacus
se explicat 24 millia pass. longus, 8 latus, supra 24 insu-
las complectitur. Præter multitudinem aliorum Pisci-
um habet & sui generis esu non insuaves, *Pollacas* vocant.
Tria autem de hoc Lacu memoratu digna referuntur.
Piscis pinnis carent, gratissimi alias saporis. Aquæ nullo
interdum flante vento ita concitantur, ut vel audacissi-
mos Nautas deterreant, quominus solvant. Denique
Insula quædam gregibus armentisque pascendis apta,
nata, ferturque quo ventis impellitur. Sed redeo ad La-
cum. Tandem erumpens Meridiem versus Levinum am-
nem, qui regioni nomen dedit, effundit: qui prope Bri-
tannodunum arcem, & eodem nomine opidum Glot-
tam ingreditur. *Levinæ* partem extremam Grampii
Montis ultimi colles attollunt, sinu maris exiguo, quem

Gerlochum a brevitate appellant, intercisi. Ultra hunc est
Sinus multo amplior, quem *Longum* vocant, a *Longo* qui
in eum cadit fluvio. Is limes est inter *Leviniam* & *Cova-*
liam Ipsa *Covalia*, *Argathelia* seu potius *Ergahelia*, &
Cnapdalia multis sinibus angustis ex æstuario *Glottæ*
infusis, in multas partes dirimuntur. Vnus inter cætera
insignis lacus, *Finis* vocant a *Fino* fluvio, quem recipit. Is
ultra sexaginta millia passuum in longitudinem por-
rigitur, est & in *Cnapdalia* lacus *Avus*, in quo est exigua
Insula & arx munita. Ex eo fluvius *Avus* effunditur: qui
unus in illis regionibus in mare Deucaledonium exit.
Ultra *Cnapdaliam* ad Occidentem hibernum excurrit
Cantie-
Cantiera, hoc est regionis caput, *Hibernæ* occurrens, a
quo modico freto dirimitur; ipsa longior quam latior, a-
deo arctis faucibus *Cnapdalæ* conjungitur, ut vix mil-
le passus expletat, idque spaciū nihil aliud quam arena
sit: adeo humilis ut per eam naviculis traductis Nau-
tae plerumque navigandi compendium querant. Hanc
attingit *Lorna* *Argatheliæ* adjacens & usque ad *Abriam* *Lorna*,
pertinens: regio plana nec infœcunda. Quæ *Grampius*
mons humilior est, & magis pervius *Braid Albin* regio vo-
catur, hoc est, quasi altissimam *Scotiæ* partem dicas, ac
ubi maxima pars illa attollitur *Drum Albin*, hoc est, *Scotiæ*
dorsum vocatur: nec omnino sine causa. Ex eo enim
dorso flumina in utrumque mare decurrent, alia in Sep-
temtrionē, alia in Meridiem. Ex ierno enim lacu *Iernam*
fluvium in Orientem Hibernum fundit: qui in *Taum* il-
labitur ad tria millia passuum infra *Perthum*. Ab hoc flu-
mine cognomen accepit ad utramq[ue] ripam affusa vetere
Scotorum lingua *Strathierna* dicta. Strat enim regionem
ad fluminū decursum jacentem appellare solent.

G iii Taichiana

Fifa.

Opida.

Fluminis.

55.

TAchiam excipiunt Ocelli montes; ipsi quidem magna ex parte, atque ager ad eorum radices in Iernensi præfectura censemur. Verum reliquum agri ad Fortham usque ambitio in varias præfecturas dissecuit, Clacmananam, Colrossianam & Kinrossianam. Ab his & Ocellis montibus quicquid agri a lateribus Fortha & Taus claudunt, in Orientem angustè cuneatur ad Mare. Et uno nomine appellatur Fifa, omnibus rebus ad usum vite necessaris sibi sufficiens: quia Lacus Levinus eam scindit, latissima: inde utrumque se colligens in angustum usque ad Caraliam opidum. Amnem unum qui memoratu sit dignus Levinum fundit. Totum litus frequentibus opidulis præcingitur: è quibus maximè est memorabile propter bonarum artium studia Fanum Andree, quod prisci Scotti Fanum Reguli appellant: Interitis in media ferè regione est Cuprum, quo reliqui Fifani ad jus accipendum convenient. Quia Ierniam contingit, est Abrenethium vetus Pictorum regia. Hic in Taum influit Ierna. Ipse autem Taus è lacu Tao qui est in Braid Albin viginti quatuor millia longo erumpit, fluviorum Scotiæ facile maximus. Is se ad Grampium montem inflectens; Atholiam attingit regionem fertilem in ipsis Grampii saltibus collocatam. Infra Atholiam ad dexteram Tai ripam sita est Caledonia, opidum vetus tantum nomen retinens, vulgo Duncaldem, id est tumulus coriatis consitus. Corilus enim cum per inculsa se latissimè funderet, & silvatum opacitatem agros teget, & opido & genti nomen dabat. Caledones enim, aut Caledonii gens olim inter Britannorum clarissimas alteram partem regni Pictorum faciebant: quos Ammianus Marcellinus in Caledones & Vecturiones dividit, quorum

nunc vix nominis vestigium aliquod superest. Infra Caledoniam ad duodecim millia passuum in eadem dextra ripa est Prethum. Ad sinistram ripam sub Atholia ad orientem spectans est Gourea frumentariis campis nobilis. Et sub hanc iterum inter Taum, & Escam portecta Angustia, sive ut prisci Scotti loquuntur Aeneja. Sunt qui Horstiam, aut juxta dialectum Anglorum Forestiam divitiam etamputant. In ea sunt urbes Cuprum, quod & Boëthius patriæ suæ gratulans ambitiole Dei donum vocat. Vetus enim nomen Taodunum fuisse reor, a Duno id est colle ad Taum sito, sub cuius radicibus opidum est exstructum. Extra Taum ad XIIII milia passuum recto littore occurrat Abrenethia, alio nomine Obrinva. Deinde Rubrum promontorium satis longè conspicuum. Esco fluvius cognomento Australis medianum secat: alter Esca Septentrionalis eam a Mernia dividit. Ea ex magna parte solo est campestri, & plano, donec ultra Fordunum & Dunotrum Comitis Martialis arcem occurrat Grampius paullatim se demittens, & in Mare sublidunt. Ultra eam ad Septentriones est Deva vulgo Dea fluminis ostium: & plus minus mille passus ulterius Dona. Ad alterum Abredonia est Salmonum piscatu nobilis, ad alterum Episcopi sedes, & scholæ publicæ omnium ingenuorum artium studiis floentes. Hanc citeriore invenio vetustis monumentis Abredream appellatam. Nunc utrumque opidum Abredonia Veteris & Novæ cognominibus distinctum vocatur. Ab hac tam angusta fronte inter hæc flumina incipit Marria, ac sese paullatim dilatans ad IX in longitudinem millia se protendit Badenacham usque. Ea regio perpetuo dorso continetur, & in utrumque Mare diversa magnaque flumina evergit. Badenachæ Situs. confinis

Gourea.
Soli fer
tūltas.

Angustia

Urbium

nomina.

Abrene

thea.

Situs.

Mernia

nomina.

Marria

SCOTIA SEPTENTRIONALIS.

55

confinis est Abria, ad Mare Deucaledonium modice pro-
na, regio (ut inter Scotos) in primis copiosa maritimis
& terrestribus commodis. Est enim & Frumentis & pas-
cuis imprimis fœlix, & præterea nemorum umbris, &
rivulorum fontiumque amoenitate jucunda. Piscium
vero proventu adeo fertilis, ut nulli prope Scotiæ regio-
ni cedat. Nam præter fluviatilium copiam quam tot ri-
vi sufficiunt, Mare longo canali per planum solum in-
fusum penetrat: ibique terræ paulo altiore margine coer-
citum se latius diffundit, ac speciem stagni, aut verius la-
cus præbet: unde Abriam, id est, stationem patrio sermo-
ne appellant. Idem quoque nomen regioni circumcir-
ca vicinæ dant. Ad plagam Septemtrionalem proxima
Mariæ est Buchania, Dona fluvio ab ea divisa. Ea omni-
um Scotiæ regionum longissime se in Mare Germanicum
exporrigit. Pascaus Oviumque proventu admodum fœ-
lix, cæterisque commodis ad vitam necessariis sibi suffi-
ciens. Fluvii ejus cum Salmonibus abundant, Rai-
ram amnem tamen id genus Piscis non ingredi-
tur. Est in ejus littore spelunca, cuius natura prætere-
unda non videtur. Aqua è naturali fornice guttatum
destillans statim in lapidum pyramidas vertitur, ac nisi
opera Hominum antrum subinde purgaretur, spatium
usque ad fornicem brevi completeretur. Ultra Bucha-
niam, ad Septemtriones duæ sunt regiunculæ, Boina
& Ainia, quæ usque ad Spæam fluvium pertinent, qui
separat eas a Moravia. Oritur autem Spæa a dorso Ba-
denachæ, cuius meminimus: & longe ab ejus fonte lacus
est unde rumpit Jutea, ac se in Occiduum Mare devol-
vit. Ad ostium ejus ferunt opidum nobile fuisse, a fluvio
Emmerluteum nuncupatum. Certe sive terræ vicinæ
species ingenium, sive navigationis & subvectionis ma-

ritimæ commoditatem, locus est admodum emporio ap-
tus. Prisci quoq; Reges has oportunitates secuti aliquot
sæculis ibi habitaverunt in Evonia arce, quam nūc mul-
tis falso persuasum est esse Stephanodunum. Ejus enim ar-
cis rudera, & vestigium adhuc in Lorna monstratur. Vi-
tra Spæam usque ad Nessum sequitur Moravia, olim (ut
creditur) Varar dicta. Inter eos amnes Oceanus Germa-
nicus, velut retro in Occidentem terram agens, sinu va-
sto ejus laxitatem castigat. Tota quanta est hæc regio
frugibus & pascaus fœcunda, amœnitate vero, & fruc-
tiferarum arborum proventu totius regni facile prima.
Duo memoratu digna habet opida, Elginam ad Loxiām
amnem, qui nomen antiquum adhuc retinet, & Nessum
ad cognominem fluvium. Nessus a Lacu Nesso longo
viginti quatuor millia fluit. Aqua sere semper tepida,
nec unquam ita frigida ut congelet. Quin & asperima
hieme fragmina glaciei in eum investita, tempore aquarum
brevisolvuntur. Ultra Nessum Lacum Occidentem ver-
sus octo millia continentis terræ protenduntur. Tantil-
lum sane est, quod obstat, quominus maria coeant, &
quod reliquum est Scotiæ, Insulam reddant Nam quod
spacii ab iis fauibus ad Mare Deucaledonium inter-
jicitur, sere sinibus maris in terram irrumpentis est inter-
cicum. Quod ultra Nessum, & fauces illas angustas est
interjectum, in quatuor provincias solet dividi, Naver-
niam, seu ut vulgo Strathnaverniam a fluvio Naverna dic-
tam. Ultra ostium Nessi, qua mari Germanico immergitur
est Rossia, in mare promontoriis altioribus excurrens:
quod & nomen ipsum indicat. Rosenim Scotis promon-
torium significat. Ea tota longior est quam latior. Nam
a mari Germanico ad Deucaledonium potrigitur; qua
in Montes attollitur aspera, & inculta: qua se in cam-

pos

Mor-
via.
Soli fer-
tilitas.
Fluminis.Rossia.
Nessus.

pos explicat, frugum fertilitate nulli prope Scotiæ agro inferior. Valles habet amœnas piscoſis amnibus irriguas: Lacus piscoſos complures, sed maximum omnium Lubrum. A Mari Deucaledonio littus paullatim se castigat, & in Orientem æſtivum reflectit. Ab altero littore mare Germanicum inter rupium excelsarum scopulos iter ſibi pandens interius in Sinum ſe ſpatioſum explicat adverſus omnes tempeſtates Portum ſalutiferum, ac certum perfugium. Proxima Roſſiæ extrema Septemtrionem yēſus eſt Naveria, à Naverno amne appellata: quam vulgo proprietatem ſermonis patrii ſecuti Strathnaverniam appellant. Eam a Meridie Roſſia claudit, ab Occaſu & Septemtrione mare Deucaledoniuſ eam alluit, ab Oriente Cathanesiam contingit. Sutherlania hiſ omnibus ita interjecta eſt, ut omnibus ſit finitima, atq; ab aliqua regione cœli eas contingat. Nam ab Occidente Strathnaverniam, a Meridie & Oriente Roſſiam, a Septemtrione Cathanesiam habet objectam. Cultores magis ex natura regionis paſcuo quam arvo dediti. Nihiſ in ea quod ſciam ſingulare, niſi quod Montes candi di Marmoris habet, ratum in regionibus frigidis miraculum, & prope in nullos uſus comparatum, quod non dum ejus affectatrix luxuria eo immigrarit. Cathanesia ultima ad Septemtrionem Scotiæ regio eſt: qua in plaga ei Naveria occurrit: hæque duæ regiones Scotiæ latitudinem in frontem angustam contrahunt. In ea fronte tria attolluntur promontoria. Altissimum in Naveria, quod Ptolemaeo eſt Orcas, ſive T. arvedrum & T. arvifum: reliqua duo nequaquam æquè ſublimia in Cathanesia ſunt, Veruedrum, nunc Hoia, & Betubium, falſo Hectori Boëthio Dame appellatum, nunc Dunis Bei vulgo dici tur, alii Duncans Bei vocant. Ex hoc nomine aliquot li-

teris exemptis vox Dunis Bei facta videtur. In hoc trac tu Ptolemaeus collocat Cornavios, cuius nominis adhuc veftigia quedam reſtant. Arcem enim Comitum Cathanesiæ vulgo Gernico vocant. Nam qui Ptolemaeo, & exteris Cornavi ſunt, Britanniſ Kernicis uifue videntur. Nam cum non in hoc trac tu modo, ſed in diversiſiſima Insulæ parte, nempe in Cornovallia Cornavios ponant, eosdem qui vetuſtum ſermonem Britannicum retinent adhuc Kernicos vocant. Reſtat nunc ut de Insulis aliquid dicamus. Recentiores Insularum omnium, quæ Scotiam velut coronant, tres fecerunt vel classes vel ordines, Occidentales, Orcadas, & Zelandicas. Occidentales appellantur quæ ab Hibernia pæne ad Orcades in Mari Deucaledonio lateri Occidental i prætenduntur. Has alii Hebrides, alii Æbudas, alii Maenalias, alii Beteoricas appellantur. Orcades in mari partim Deucaledonio, partim Germanico, ad Septemtrionalem Scotiæ partem ſparsæ ſunt. Harum de nomine inter Scriptores veteres & recentiores ſatis conuenit, Sed qui eas primi tenuerint, non ſatis conſtat. Omnes Germanicæ originis eos uifue tradunt: At è qua natione Germanorum advenerint, id non proditur. Si è ſermonे congettūram faciemus, & olim & nunc quoque vetere Gothicā lingua utuntur. Sunt qui Pictos eos uifue arbitrantur, hoc maximè argumento, quod fretum eos a Cathanesia dividens, Picticū cognominatur: Pictosque ipsos generis Saxonici uifue exiſtimant, Claudi ani carmine maximè freti: Maduerunt Saxone fuſo Orcades, incaluit Pictorum ſanguine Thule: Scotorum tumulos flevit glacialis Terne, Sed quum de his ſupra in Britannicarum Insularum deſcriptione egerimus: hæc paucula ſufficient, ut Scotiæ fidem imponamus.

Naveria.
Siuis.Suther-
landia.
Siuis.Monter.
Cathane-
ria.Scotia
Inſulo.

*Regio.
Nomen.
a quibus
indutum.*

Situs.

ALBIONIS Insulæ pars Meridionalior ac maxima *Anglia* Latinis dicitur: ab *Angria* regione Westphaliæ, vulgo *Engern*, ut nonnulli volunt. Alii ab angulo nomen inditum arbitrantur, quod Orbis sit angulus: alii ab *Angloen* opido Pomera- niæ. Goropius *Anglos* ab *Angle* i. hamo pescatorio deducit, quod ut inquit ille, omnia sihi adhamarent, & fuerint, ut Angli loquuntur, *Good Anglers*, i. boni hamatores. Quæ sane conjectura ritum potius quam fidem meretur. Sunt qui ab *Anglia* Cimbricæ Chersonesi regiuncula, quæ *Engelond* i. *Anglorum Terra*, ab Egberto Occiduorum Saxonum Rege indigitata fuit, appellatam autumant: vel quasi *Engſtland* i. *Engisti terra*: qui se ducem his Saxonibus præbuit. Sed qui Engelberti, Engelhardi, & ejusmodi Germanicorum nominum etymologiam videt, facile etiam *Anglorum* notationem videret. Hi sunt Germaniæ populi qui Britanniam occuparunt, quos unam gentem fuisse, communiq; nomine nunq; *Anglos* nunc *Saxones* vocatos docet Camdenus. Hæc ab Indigenis non uno nomine appellatur, idque etiam diversimodè in duas enim regiones eam dividunt. Pars ejus quæ Orientem & Mare Germanicum spectat ab Indigenis *Anglis* *Saxonum populis*, qui eam occuparunt sua lingua *Anglia* vel *England* nuncupatur. Occidentalior vero pars quæ ab hac, *Sabrina* & *Dea* fluminibus discernitur, & *Britannica* avitaque lingua utitur, *Wallia* vel *Walles*, a prædictis *Anglis* nominatur. Termini ejus Septentrionales *Scotiam* verius, sunt *Tueda* & *Solvejus* fluvii: ad Meridiem est *Gallia*, & propriè dictus *Oceanus Britannicus*, ad Occasum *Hibernia* & *Oceanus Hibernicus*, ad Oriens *Germanicus*. Longa

est 302 millaria *Anglica*, Lata 300. a Belerio nempe ad Cantium Promontorium. Aër hic quoconque anni tempore temperatus ac clemens: Cœlum crassum, in *Cœli rem* quo facilè nubes, imbres, ventique coguntur, atque eo *perire* minus frigoris æstusque, propter ipsius *Cœli* densitatem. Habet solum fœcundum frugiferumque, & ab omni frugum genere ita beatum, ut Cereris sedem fuisse *soli fer-tilitas*. *Dixerit* Orpheus. Cui ad stipulatur Mamertinus aut *Bela-* *ga* orator qui Panegyricum Constantino dixit: ubi inter alia dicit, in hac segetum tantam esse fœcunditatem, ut muneribus utriusque sufficiat, & Cereris & Liberi. Neque solum agros luxurioso ac opimo frumento, ac leguminibus supra modum scarentes habet: sed etiam cuiusque generis materiam producit, præter abietem, & ut Cæsar ait, fagum; nūc tamen est pañim fagus quoque. Lauri non æquè fœcunda est Thessalia. Rosmarinus vero tam copiosus, ut eo etiam ad sepes utantur. Fert item Aurum, Argentum, Cuprum, Fertuum, sed ejus exigua copia: Plumbum nigrum, & Plumbum album id est stannum in suo genere optimum. In magna abundantia hic effoditur, & ad exteris gentes effertur. Colles hic plurimi, per quos Ovium greges errant, non tantum earnum deliciis, sed etiam vellerum rutilitate nobiles; frequentiam Ovium juvat Cœli quædam benignitas, Terræque horitas singularis; nam & in collibus vix arbores apparent, totaque regio a Lupis est suo prævilegio immunis. Omni etiam Pecudum Animaliumque genere abundat, præterquam Asinis, Mulis, Camelis & Elephantis. Molossi nullibi gentium præstantiores, ferocioresque. Nasquam gentium major Corniculum multitudine. Magna etiam Milviorum qui pullis *Animam* *lum va-* *nitas*.

ANGLIA.

59

tutissima est navium statio. Item *Volemouth* sive *Falemouth*, *Torbay*, *Southantonensis*, & alii. Angliæ Rex supremam potestatem & merum Imperium habet, nec in Imperij clientela est, nec investituram ab alio quovis accipit, nec præter Deum, superiorem agnoscit. Ejus subditi vel sunt Laici vel Ecclesiastici: Item sunt vel Nobiles vel Plebeji. Nobiles sunt vel maiores: ut *Duces*, *Marchiones*, *Comites* & *Barones*, qui vel hereditario jure his titulis gaudent, vel iisdem virtutis ergo a Rege exornantur. Dicunt autem nomen soli Regis filio natu maximo hoc tempore convenit, quamvis olim plures hoc titulo insigniti fuerint. Nobiles minores sunt *Equites Aurati*, *Armigeri*, & qui vulgo *Generosi* & *Gentlemen* dicuntur: Generosi, vel promiscue nobiles sunt, qui natalibus clari, aut quos virtus aut fortuna a fæce hominum extulit. Cives sive *Burgeses* qui in sua quilibet urbe publicis funguntur muneribus & in Parliamentariis Angliæ Comitiis locum habent: *Ingenui* sive *Yeomen* sunt, quos Legales homines lex vocat, & ex agris, quos optimo jure tenent, quadraginta ad minimum solidos quotannis colligunt: *Opifices* autem sunt qui mercede operam locant. Dividitur autem tota Anglia in Comitatus XXXIX. Comitatus vero in Centurias (quæ in nonnullis regni partibus *VApentaches* a tractu armorum nominantur) & in decurias dividuntur. In his Comitatibus, difficultoribus temporibus, *Prefectus Regius*, quem *Lieutenant* vocant, ne quid detrimenti Respublica capiat, constituitur. Singulis vero annis nobilis aliquis ex Incolis preficitur, quem *Vicecomitem* quasi vicarium Comitis & Anglicè *Shiriffe*, id est Comitatus Præpositum vocant; qui etiam Comitatus vel Provinciæ *Questor* recte dici potest. Ejus enim est publicas pecunias provinciæ suæ conquirere,

muletas

*Imperii
magorum*

*Vrbium
omina.*

Flumina.

Mare.

Portus.

infidiantur copia. Romani Britanniæ potiori parti quingentos pæne annos imperarunt, a C. Cælare scilicet ad tempora usque Theodoſii junioris: cuius ætate Romanorum legiones & præsidia ad Galliam defendendam accessita, Britanniam Insulam reliquerunt; quo factum est, ut Picti Scotique partem Australem invaserint; quorum impetum quum diutius sustinere Britanni non posserent, vocarunt è Germania Saxones, viros bello adiutios, quorum opera initio adversus Scottos & Pictos usi sunt. Postea vero Saxones sive Cœli illecebris capti, sive Pictorum amicitia & familiaritate ducti, sive perfidia propria impulsi, fœdus adversus Britanos cum Pictis iniverunt, domitisque & profligatis hospitibus, ipsi illorum loca invasere. Vnde & pars illa Britanniae Anglia, ut supra vidimus, dicta est. Continet Anglia urbes plurimas, inter quas maximè excellunt, *Londonum*, *Eboracum*, *Cantuaria*, *Bristolia*, *Glocestria* sive *Glovernia*, *Salopia*, *Vigornia*, *Bathonia*, *Cantabrigia*, *Oxonnia*, *Nordvicus*, *Zandvicus*, cum multis aliis quas in descriptionibus particularibus delineabitus. Flumina illustriora *Tamesis*, *Humbrus*, *Trenta*, *Ousa*, & *Sabrina*, de quibus suis locis. Oceanus autem qui Insulam alluit, omnis generis Piscium copia redundat; inter quos Lucius est, quem *Pike vernacula* lingua appellant, qui apud illos magno in precio habetur; eoque eum interdum ex palustri aqua in vivaria transferunt; ubi nidore illo opido purgatus, anguillis minutisque pisciculis pastus mirandum in modum pinguescit. *Ostrea* nec alibi delicatiora, nec plura. Portus vero Angliæ præcipui sunt hi: *Davernus*, vulgo *Dovre*, qui est Comitatus Cantii extremus, ac colle munitur, arcemque habet tutissimam, omni armorum genere optimè instruetam: *Munibay* satis latus in Cornywallia, ubi

*Ratio gio
bernandi*

multas irrogatas vel pignoribus ablatis, colligere, & ærario inferre, Iudicibus præsto adesse, & eorum mandata exequi: duodecim viros cogere, qui in causis de facto cognoscunt, & ad judices referunt, (Iudicis enim apud Anglos juris solum & non facti sunt judices) condemnatos ad supplicium ducere & in minoribus litibus cognoscere. In majoribus autem jus dicunt Iustitiarii, quos Itinerantes & Iustitiarios ad Assisas vocant, qui quotannis hos Comitatus bis obeunt, ut de causis cognoscant, & de incarceratis sententiam ferant. Quod ad Ecclesiasticae jurisdictionem attinet, duas nunquam habet Anglia provincias. Archiepiscopos item duos: Cantuariensem totius Angliae Primatem & Eboracensem. Quibus subsunt xxv. Episcopi: Cantuariensi xxii. Eboracensi tres reliqui. Angliae tribunalia sive juris fora, quas etiam curias dicimus, in triplici sunt differentia. Alia enim sunt Ecclesiastica, alia temporalia, & unum mixtum, quod Parliamentum vocant, & ex tribus Angliae Ordinibus constat & totius Angliae corpus representat. Hoc a Principe pro arbitrio indicitur, summarique & sanctam auctoritatem habet in legibus ferendis, confirmandis, antiquandis, interpretandis, & in omnibus quæ ad Reipublicæ salutem spectant. Fora temporalia sunt duplia, juris scilicet aut æqui. Iuris sunt, Bancus Regius, Curia camera stellata, Bancus communis, Scaccarium, Curia VVardorum & Liberationum, Admirali, Assise, alia quæ obscura sunt, omittimus. Bancus regius ita dictus quod Rex ipse in eo præsidere solet, Coronæ placita tractat. Camera stellata, sive potius Curia consilii regii in qua tractantur criminaria, perjuria, imposturæ, dolus malus, &c. Bancus Communis, quia communia plœta inter subditos ex jure Anglico, quod commune vocant, in hoc disceptantur, ne-

men habet. Scaccarium a tabula quadrangula, ad quam assidebant, nomen traxit, in eo omnes causæ audiuntur quæ ad Fiscum pertinent. Curia VVardorum, a pupillis, quorum causas tractat, nomen habet. Admirali Curia res maritimas tractat. Assise, quas dicimus, in quolibet Comitatu bis anno habentur, in quibus duo Assisaturum Iustitiarii ad hoc deputati cum Eirenarchis, sive pacis Iustitiariis & de civilibus, & criminalibus cognoscunt. Fora æquitatis sunt Cancellaria, Curia Requesstarum, Concilia in Limitibus Wallie, ex parte Boreali, Cancellaria a Cancellario, qui ibi præsidet, nomen traxit. In hac ex æquo & bono judicatur, & summum jus quod summa crux videri solet, temperatur. Requesstarum Curia pauperum & regiorum famulorum cauissas audit. Ecclesiastica fora præcipua sunt, Synodus, quæ Convocatio Cleri Scholæ dicitur, semperque simul cum Parlamento habetur: & Synodi Provinciales in utraque provincia. Academia in hoc regno duæ sunt nobiles, Cantabrigiensis & Oxoniensis, quibus additur tercia Londinensis. Ingenia producit Anglia non infelicia neque sterilia, virosq; doctos & omnium facultatum & scientiarum peritisimos plurimos habet. Gens procera statura, venusta & candida facie est, cæsiis ut plurimum oculis, & ut sono linguae Italies perfimiles, ita corporum habitu ac moribus ab illis pâne nihil discrepant. Vixtus maxima ex parte in carne consistit. Ceterum revisiam ex hordeo conficiunt, potum sapidum, gratum, jucundum. Hic in extetas etiam regiones asportatur. Vestimento non multum absimili Gallico utuntur. Atque hæc quidem de Anglia in genite dicta sufficient; reliqua in particularibus deinceps tabulis exponemus.

Continens Northumbriam, Cumberlandiam Comitatus, Dunelmensem Episcopatum, Westmorlandiam, & Maniam Insulam.

Northumbria. Situs. Soli qua. litas. vrbis. fluminis.

GENERATIM quæ dicenda habuimus de Anglia absol vimus: postulat Methodus, ut speciatim & per partes eam percurramus. Britanniæ ab se debellatae citeriorem partem in Provinciam redactam, Romani variè divisentur, ut supra diximus. Saxones vero pro Pentarchia Romanorum fecerunt Heptarchiam, in ea sunt Cantium, Sussexia, Eastanglia, Westsexia, Northumbria, East-sexia, & Mercia. Hodie in Comitatus (quos vel Conventus vel Pagos propriè & Latinè voces) Angli peculiari vocabulo Schyres appellant, distribuitur. Ac primum anno a Christo nato 1016 Ethelredo regnante tantum xxxii. numerabantur: deinde sub Guilielmo primo xxxvi. Postea tres in numerum additæ xxxix Comitatuum numerum compleverunt, qui hodie in Anglia obtinet. Quibus accedunt xiii plures in Wallia, quorum sex fuerunt tempore Edwardi Primi, reliquos Parliamentaria autoritate constituit Henricus Octavus. Hocce autem Comitatus seu Partes Angliae cum nonnullis Insulis Mercator noster & tabulis luculenter expressas exhibet. Harum omnium tabularum, quo ordine ab authore nostro proponuntur, delineationem, quam poterimus fidelissimè proponemus. Offert se primo loco Northumbria, vulgo Northumberland, Trianguli sed non æquilateri figura quodammodo inclusa jacens. Meridionale ejus latus Dervuentus in Tinam influens, & ipse Tina claudit, qua Dunelmenses spectat. Orientale latus Mari Germanico pulsatur. Occidentale vero quod ab Occasu brumali in Ortum æstivum, primum concatenatis montibus, inde Tyveda flu. protrahitur, Scotiæ obvertitur, regionumque limes est. Terra ipsa magna ex parte alpera est, ac cultu dura. Ad mare & Tinam adhibita mediocri cultura satis est colono

grata, alibi vero multo ingratior, & quasi horridior. Plurimisque in locis lapides illi Lithantraces, quos Sea-coales Angli vocant, magna copia effodiuntur. Est in Northumbria urbs Nevvastle, portu nobilis, quem Tina efficit sua profundate naves valde magnas admittens, & ita defendens, ut nec tempestatibus facile jactari, nec vadis afflictari possint. Est & ultimum Angliae, & munitionis summum totius Britanniae opidum Bervwick: quod nomen a Berengario Duce, quem somniarunt, deducunt aliqui. Lelandus ab Aber, quod ostium Britannis sonat, ut Abervvic vicum ad ostium significaret. Unde cumque vero nomen habet, situ longius in mare porrigitur, ita ut mari & Tueda ferè circumvalletur: & alia. Fluvii hic sunt Tina Australis & Borealis (qui sic dictus quod in artum coëuntibus ripis constringitur, hoc enim Tin Britannica lingua significare affirmant nonnulli.) Australis ex Cumbria editus, prope Alstenmore, ubi antiqua est fodina æratia, cù aliquamdiu se in Septemtriones provolvet, in Ortum conversus, recta cù muro Pictico procurrit. Tina Borealis è limitaneis montibus sociatus Redo fluvio infesto qui ad Redesquier præruptum montem effusus, Rhedescala, i. vallem Redi, laudatissimorum velutum altricem rigat. Infra Collerford, uterque Tina confluit, qui jam auctus, subindeque auctior, uno alveo urget ad Oceanum iter. Tueda Angliam à Scotia longo spatio discludit, Limesque Orientalis dicitur. Hic fluvius copiosa scaturigine è Scotia montibus erumpens inter limitaneos equites, diu tortuosus errat. Vbi vero proxime Carram vicum accesserit, multis aquis convalescens regnum collimitia discriminare incipit, ac tandem Tillo recepto in Mare Germanicum se exonerat. Sunt & alii, ut Coqueda, Alaunus, Blithus, & Wansepeth, quos omitto, ad se-

ANGLIAE II TABVLA.

6

Cumbria Situ. ad secundam partem transitum faciens. Ea est Cumbria vulgo Cumberland: hæc Westmorlandiæ ad Occasum præjacet, ultima in hac parte Angliæ provincia, utpote quæ ipsam Scotiam ab Arcto attingit, ab Austro & Occidente Hibernico Oceano pulsata, ab Ortu vero super Westmorlandiam Northumbriæ contigua. Nomen ab Incolis traxit, qui veri & germani Britanni fuerunt, & se sua lingua Kumbri, & Kambri indigitarunt. Terra autem quamvis ob Septemtrionalem situm frigidior, & ob montes alperior videatur, sua tamen varietate perlustrantibus arridet. Post verrucosas enim rupes, & confertos montes, quibus lacus interjacent, succedunt paublosi colles gregibus referti, quibus rursus substernuntur porrectæ planities frugibus satis fœcundæ. Est in hac Provincia optima & oportuna positione urbs vetustissima Carlile, a Septemtrione profundo Itunæ alveo, ab Ortu Peterillo, ab Occasu Cauda munita, & præter hæc naturæ defendantis munimenta, firmis mœnibus è saxo quadrato, castello & Citadella quam vocant, armata. Sunt & alia opida Kessvike, Virkinton, Bulnæse, Perith, ut vicos & arces silentio præteream. Atque hic ager 58 Parochiales Ecclesiæ numerat. Habet præterea Lacus omni volatilium genere abundantes. Fluvios item inter quos Irton amniculus in quo Conchæ cum rorem, quem veluti maritum appetunt, oscitatione quadam hauserint, fiunt gravidæ, margaritasque pariunt, quas accolæ cum resederit aqua venantur. Est & Derventio, Cokarus, Olenus, sive Elenus, Eiden atque alii, piscibus abundantes. Ad hæc Oceanus, qui ad littus alludit, Piscium optimorum examina alit, & negligentiam accusis quasi exprobrat, quod minus gnaviter piscaturam Montes. exercant. Montes hic conferti Metallis grayidi, inter

quos montes Derventfels vocati, in quibus ad Nevlands æris venæ opulentæ non sine auro & argento nostro tempore sunt repertæ. Hic etiam invenitur terra illa metallica, sive saxum induratum & micans, Anglis Blacke leade dictum, quo ad ducendas lineas, & monochromata pictores utuntur. Superiorem hujus regionis partem intersecat, qui nullo modo tacendus est, Murus ^{Murus} _{Pictorum} ille celeberrimus, Romanæ provinciæ limes sive clusura, cxxii. millium passuum longitudine, Severi opus: qui ut ait Orosius partem Insula a ceteris indomitis gentibus ^{Epi-} _{patru-} _{Du-} _{nelmenie} vallo distinguendam curavit. Eum Beda 8 pedes latum & duodecim altum fuisse scribit, recta ab Ortu in Occasum linea: cuius non solum vestigia sed etiam fragmenta in longa spatha porrecta & tantum pinnis nudata extant, hodieque conspicuntur, ut testatur Camdenus. Episcopatus Dunelmensis, vulgo the Bishoprick of Durham, sive Du- ^{Epi-} _{patru-} _{Du-} _{nelmenie} resme, Eboracensibus ad Septemtrionem confinis in trianguli speciem efformatur, cuius apex ad Occasum coëuntibus ibi Septemtrionali limite & Tesis fontibus figuratur. Ad Australem partem ferè qua flumen se reducit, Cathedralis Ecclesia surgit, pyramidibus & alta turre conspicua, in medio eminenti tumulo imponitur castrum quodammodo intermedium inter duos pontes è saxo, quibus Vedra fluvius hinc ad Ortum, illinc ad Occasum conjungitur; a castro ad Septemtriones patet forum & S. Nicolai cernitur templum. Sunt hic præterea opida, Standope, Derlington, Hartlepole, Binchester & ^{Vrbus} _{vs opida} Chester upon the streete, cum multis vicis atque arcibus. Numerantur in hoc agro & Northumbria, Ecclesiæ parochiales 118 præter facella plurima. Flumina hic sunt primum Tees Latinis Teifis & Teifa Polydoro Athefis, Prolemq; Tuesis appellari videtur Camdeno, apud quem libra-

librariorum incuria exulare existimat. Hic Fluvius è saxo illo *St. memore* erumpens, raptisque secum multis undiq; torrentibus, per rupes fluens è quibus ad Egerton marmora ceduntur, ac deinde multa loca alluens, tandem amplò ostio in Oceanum se ejicit, unde trianguli basis ad oram maritimam inchoatur. Item *Vedra*, *Gaunlesse*, *Dervventum*. *Westmorlandia* ab Occasu & Arcto Cumberlandia, ab Ortu Eboracensi agro terminata; sic dicta quod magna ex parte inculta sit. Pars Australior, angustiori spatio inter Lonum flumen & WInandermere conclusa satis ferax in vallibus, licet suas asperas glabrasque cautes ostendat, & *Baronia de Kendal* dicitur. Deinceps supra Loni fontes latius se explicat regio, multisque gyris & flexibus Montes excurrunt, quibus interjacent alicubi convalles prærupta altitudo, crebris locis speluncarum in modum subrupitis. Opidum hic primarium *Aballaba* nunc *Apolby*. Est etiam frequentissimum opidum *Kandale*, Lanificii gloria & industria celeberrimum. Atque in hoc Comitatu 26 parœciae numerosæ habentur. Fluvii sunt *Lonus*, *Ituna*, & *Emotus*. *Mannia*, *Cæsari Mona*, *Monæda* Ptolemaeo quasi *Moneitha*, id est, *Mona*, remotior, ad alterius Monæ differentiam, dicitur. *Monabia* Plinio, *Menavia* Orosio & Bedæ, apud quos tamen *Mevania* perperam legitur, *Eubonia* Gildæ, *Menauv* Britannis, *Incolis Maning*, Anglis *Theyle of Man*. Iacet autem medio libramine inter Boreales Hiberniæ & Britanniæ partes, a Septentriione in Meridiem xxx. plus minus Italica mil. porrecta, latitudinem vero qua maximè patet vix ultra xv. mill. qua minime viii. extendit. Linum & Cannabim abunde profert, pascua & arva habet satis lœta, hordei, tritici, sed

præcipue avenæ ferax est, unde avenaceo pane maximè vescuntur Incolæ; pecorum ubique multitudo, & numerosi Ovium greges, sed cum Oves, tum pecora minoræ sunt quam in Anglia. Cum autem silvis sit indigabituminoso cespite ad ignem utuntur, quem dum effodiunt, saepè numero in suffosas arbores incident. Britannos hanc Insulam uti Britanniam tenuisse in confessu est, sed cum a Septemtrione gentes tanquam infusilnymbi, has australes plagas inundarint, in Scotorum potestatem devenir. Inter Opida hujus Insulæ præcipuum censemur *Rufin* ad australe latus situm, quod a castro ubi præsidium habetur, vulgo *Castletown* appellatur: sed frequentissimum est *Duglas*, quod Portus sit optimus, adituque facillimus, ad quem Galli, & alii exteriori cum sale suo marino commeant, coria, lanam rudem, & carnem bubulam salitam ab Insulanis emercentes. In occiduo autem insulæ latere sunt *Bala*, *Curi*: ubi Episcopus plerumque agit, qui Eboracensi Archiepiscopo subest, & *The Pyle* munimentum exigua in Insula positum, ubi etiam non pauci sunt milites præsidarii. Ipsi vero australi promontorio modica etiam Insula *The calfe of Man* dicta, prætenditur, marinis avibus quas *Puffins*, & anatibus illis è ligno putrefacto enatis, quas Angli *Bernacles*, *Scoti Clakes*, & *Soland Geesse* vocant, referata. In medio Mannia Montibus densius attollitur, e quibus editissimus *Scæfell*, unde sudo cœlo *Scotia*, *Anglia* & *Hibernia* prospici possit. Controversias *Judices*, *Deemsters* vocant, sine scriptis & impensis dirimunt. Incolæ omnes a furandi & mendicandi ostiatim consuetudine sunt alienissimi, ac mirè religiosi. Superest *Anglesey* Insula, de qua suo loco agemus.

SEQUENTES CONTINENS COMITATVS, LANCASTRIAM, CESTRIAM,
Carnarviam, Denbigh, Flint, Merionidh, Montgomery, Salopiam, Cardigan, Radnor,
Wigorniam & Insulam Anglesey.

LANCASTRIA vulgo Lancashire, & the County Palatine of Lancaster, quod sit Comitatus Palatinus titulo insignis. Sub Montibus, qui per Angliam medium procurrunt, jacet ad Occasum: inter Eboracenses ab Ortu, & Hibernicum Oceanum ab Occasu ita includitur, ut ab Austro qua Cestrenses respicit, (a quibus Mersejo flumine dirimitur) sit latior, sensimque in Boream procedens, qua VVestmorlandia confinis, coactetur. Ibique maris Sinu abrumpitur, suique partem non exiguum ultra sinum habet, qua Cumberlaia adjacet. Vbi in campos æquatur, hordei & tritici satis est fertilis, ad Montium radices avenæ fertilior, ubique solo tolerabili, nisi uliginosis quibusdam, & minus salubribus locis, qui tamen hæc sua incommoda commodis resarcunt uberioribus. Abrasa enim superficie cespites ad ignis somitem, & nonnunquam arbores, quæ diu defossæ jacuerunt, præbent. Inferius vero margam ad stercorandos agros affatim allicubi suppeditant. Boves proceris cornibus & composito corpore excellunt. Ad urbes transeo, inter quas primo loco occurrit pervetus illud opidum Manchester, Mancinum & Manucinum variante lectione Antonino, Hoc circumvicinis opidis præcellit suo ornatu, frequentia, lanificio, foro, templo & Collegio. Est & Ormeskirke mercatorum opidum, sepultura Stanleyorum Derbienium Comitum insigne: Et Lancaster præcipuum regionis opidum, ut alia raseam. Atque hic parœciae 36: sed valde populosæ recensentur. Plurimi sunt Lacus & paludes inter quas Merton palus, & Lacus totius Angliae maximus, nunc VVinandermera Piscis sibi peculiari acclis Chare dicto, secundus. Fluvii Mersejus, Irwellus, Dulegasse, Ribellus, VVyre, Loccus, & Lonus. Montes hic pluri, iisque editissimi, inter quos illi qui Inglebarrovychill, Penigent, Pendle hill. Cestria sequitur vulgo Cheshire, & The Countie Palatine of Chester, quod ejus comites jura Palatina habuerint. Ab Austro agro Salopiensi, ab Ortu Staffordensi & Derbiensi, a Septemtrione Cestriensi, ab Occasu Denbingensi & Flintensi circumscribitur, ad Circum vero Chersono longius in altum abit, quæ inter duos sinus conclusa utrinque insinuantem Oceanum admittit, in quos etiam sinus omnia hujus agri flumina convenient. Regio farris & tritici jejuna & inops, pecoris & piscium ferax. Vrbs hic clara quam Ptol. Deunam, Angli Chester & VVestehester. Vrbs hæc quadrata forma, mœnibus quæ plus duo mill. pass. ambitu colligunt, includitur: ad Lybonotum, castrum emit net prope flumen a Comitibus constructum, ubi foro Palatinatus bis quotannis habentur. Edificia sunt nitida, & projectis Mærianis porticus utrinque per primarias plateas ducunt. Sunt præterea opida Finborrov & Condate, nunc Congleton. Habetque parœcias plus minus 68 hic Comitatus. Fluvii hanc regionem interfluunt, Deva, Anglice Dee. Salmonibus admodum ferax, è duobus in Vallia fontibus enascitur, unde denominatum credunt. Præterea W ever, Mersey, & Danus, Caernarvonsire, Historicis Latinis Snadonia, & Arvoniam. Latus

Flumina
Montes.

Cestria.

Situs.

Soliqua-
tus.

Flumina

Carnar-
vonshire

Latius

A N G L I A E   i n   T A B V L A.

67

Sina. Latus Septemtrionale & Occiduum Mari objacet, Australe claudit Merionithia, & Orientale Denbighensis ager Conovio flu. interlabente. Qua Mare prospicit gleba est satis fertili, & opidulis redimita. In hac præter alia opida est Bangor sedes Episcopalis. Interiora hujus Comitatus montosa, aspera, clivosa. Denbighensis ager, Anglis *Denbighshire* interius a mari recedit, & in Ortu usque ad Devam flumen procurrat. A Borea aliquandiu mare, inde Flintensis regiunctula, ab Occasu Merionithia & Montgomery, ab Ortu Cestria & Salopia circumcingunt. Pars Occidua sterilis, media qua in vallem succumbit, fœcundissima, Orientalis statim a valle naturam sibi iniquiorem, ad Devam vero multo æquiorem sentit. In hoc autem agro est vallis *Cluda*, amœnitate, fertilitate, & salubritate verè fœlix, in qua Ruthun maximum est vallis emporium. Deinde territorium, Britannicè *Mailor Gymraig*, Anglis *Bromfield* latum admodum & plumbi ferax. Primarium hujus tractus opidum *Denbigia*, vulgo *Denbigh*, & *Cluda* fluvius. Flintensis Provinciola, Anglis *Flintshire*, Denbighensi agro ad Septemtrionem longior quam latior præjacet, Hibernico mari, seu potius Deva æstuari ab Arcto pulsata, ab Ortu Cestrensi Comitatu, ab aliis plagis Denbighensi finita. Hæc non quidem montana, sed collium prominentia aliquantulum surgens, quæ leniter in fertilissimos agros resupinatur, qui præsertim qua Mare prospiciunt, primo quoque anno nonnullis in locis hordeum, aliis triticum, in universum secale vicesimo & supra fœnore, & postea avenam in quatuor aut quinque annos profundit. Est hic opidum *S. Asaph* Anglis, ubi Episcopalis est sedes, eni parœciae subsunt multæ: & *Ruthlan* castello egregio nitens. Hic etiam *Alen* fluvius, prope quem fons est qui maris æmulus statis temporibus suas & re-

vomit & resorbet aquas *Merionethshire*, Latinè *Mervinia* a Montgomerico pago ad sinum usque Lunatum & Oceanum pertingit, quo ab Occasu ita pulsatur, ut non nullam ejus partem abripuisse credatur. Ad Meridiem Devo flumine a Ceretica dirimitur, ad Septemtriones Caernarvoniam, & Denbighiam attingit. Ipsa vero interior Montium conglomerationes omnium totius Walliae terrarum hispida magis & horribilis. Opida hic rara, *Salopianæ Opidae*. Harlech autem castrum est munitissimum, atque hujus regionis primarium: suntque æstuaria duo celeberrima *Traith maur*, & *Traith Bacham*, id est æstuarium majus, & minus. Montes habet altissimos, at etos tamen & in modum arcis acutissimos, nec raros quidem, sed creberissimos, & tanta æqualitate consertos, ut in summis eorum verticibus pastores confabulantes, vel convitiantes, si concurrere forte statuerint a mane ad vesperam vix convenientent. *Montgomeryshire* ad Meridiem Ceretica & Radnoria, ad Ortu Salopia, ad Boream Denbighia, & ad Occasum Merionithia circumscripta, licet Montibus plurimum emineat, convallibus tamen grata fœcunditate, cum arvis, tum pascuis utiq; fœlix est, laudatissimorumque equorum fœcunda olim genitrix. Primarium hujus regionis opidum *Montgomery*, surgenti faxo, cui amœna planicies subjaceta Balduino limitis Wallici præfecto constructum. Est & *Lan vethlin*, opidum mercatorium. Hic est *Sabrina* secundum a Tamefi Britannicæ flumen, *Severne* Angli indigitant. Hic statim a fonte ita crebris incurvus flexibus agitur, ut saepe reverti credatur, procurrat tamen, seu potius lentus pervagatur hunc agrum, Salopiensem, Vigorniensem, & Glastonensem, vitalemque humorem glebae ubique suppeditans in Sabrinianum fretum se tandem placide exonerat. Hic etiam *Plinlimon* Mons in eximia exurgens altitudi-

Salopia. titudinem, qui *Sabrinam* flumen, de quo modo diximus, effundit. *Salopia* sive *Comitatus Salopensis*, Anglis *Shropshire*, ad *Ortam* *Staffordienses*, ad *Occasum* *Montgomeryrienses*, ad *Meridiem* *Vigornienses*, & ad *Septentrionem* *Cestrenses* attingit. Ampla regio, fertilis & amena, *Opidis* & *castris* undique stipata est frequentissimis utpote quæ limitanea fuerit. Inter quæ hujus agri urbs lôge clarissima ex antiqui *Vriconii* occasu exorta, quam Angli *Shrevsbury* dicunt, Latini *Salopiam*. Sunt & *Bishops Castle*, *Ludlow*, & alia. Numerantur hic parœciae plus minus 170. Fluvii *Tenuis*, *Colunus* & *Terna*. *Cardigan*, Latinè dicitur *Ceretica*. Hujus omnis circumferentia centum tria millia passuum colligit. Cœlum patentius est & Aer frigidiusculus & penetrabilis. *Solum* montibus asperum & reliquæ *Wallie* inæqualitate conforme. Ad mare tamen æqualius est, & magis campestre quam vel in ortiva vel Occidua regionis plaga. Nam præter ingentem illum & excelsum Montem *Plinillymon* diætum, perpetua series minorum collium exporrigitur, qui in subiectis convallibus cum pascua lœtissima tum lacus amplissimos efficiunt, qui rivulis è rupibus vicinis scaturientibus auctiores facti, diffundunt se tamquam venas, suosque meatus in ipsum mare frugiferos faciunt. *Commoda* quibus quæstum faciunt hujus regionis incolæ, consistunt præcipue in pecore, marinis avibus & piscibus. Frugum illis quod satis est suspetit, silvarum vero quædam indigentia est. Ad *Istwyth* autem fluvii fontes, *Plumbi* habentur venæ, Mercimonium non parvi momenti aut pretii. Primarium hujus Provinciæ oppidum *Cardigan* mœnibus & Castro satis valido firmatur. Dividitur autem hæc Provincia in quinque Centurias, in quibus quatuor oppida mercatoria, & Ecclesiæ Parœciales sexaginta quatuor numerantur. *Radnoria*

ria Comitatus Aere utitur subtili & frigido qualis ferè per omnem *Valliam* est, quod nives sub umbrosis illis editioribusque montibus ac rupibus prominentibus diutius insolitus subsistant. Terra ipsa jejuniore est, non tamen omnino sterilis: quæ autem ad Orientem & Australium posita est, reliqua omni præstat. Cætera partes asperæ sunt & immiciles, ægreque ullo cultu ac labore improbo mitescunt, adeo ut opes tam Boreales quam Occidentales in rei pecuariæ futura potissimum positæ sint. Loca potissimum in hoc agro memoranda sunt *Radnoria*, unde regioni nomen. Situ peramœno sub colle positum est hoc oppidum, cuietiam colli amplum & munitum Castrum insidet. Oppidum frequenti foro celebratum, in quam & elegantiam & frequentiam numeremis. His proximè accedit *Knightona* Oppidum & ipsa mercatorum, cui subjicitur *Clavrd*. *Offa* sive *Offæ fossa*, mirandum sane opus, quod limitem esse voluit ad disjungendos a suis Anglis Britannos, Offa ille Merciorum Rex. Quarto in loco succedit *Rashader Govvy* oppidum, ubi Mercatus die Dominico habetur, quod hic offendiculi causa anno. Pagus iste sex Centuriis distinguitur, in quibus tres saltus sive *Forestæ*, quatuor oppida mercatoria, sex *Castra*, & quinquaginta due Parœciales Ecclesiæ numerantur. *Vigorniensis* Comitatus Provincia est & opulenta, & incolis frequens, Cœli temperies adeo grata & propitia, ut appetentiam labori, diætae sive victui & quieti præbeat. *Solum* vero ita fertile, ut nulli totius Angliae cedere videatur. *Vibes* *Vigornia* primarium Comitatus qui inde nomen ducit oppidum, amoenissimo loco posita, frequenti comitantium commercio celebris, & opulentis admodum civibus culta est.

*Solum.**Vigornia*
*Calum.**Solum.*

IN QVA HI SVNT COMITATVS, CORNVRIA, DEVONIA, SOMERSETVS,
*Dorcestria, Wiltonia, Glocestria, Monumetha, Glamorgan, Caermarden, Penbrock,
 Brecnoke, & Herefordia.*

Cornu-
bia.

Situs.

Soli
quali-
tatis.

Opida.

Flumina.

Portus.

Devo-
nia.

Situ.

Verbes &
Opida.

CORNVBIA quæ & *Cornwallia* Britanicè Ker-na-vv, a Meridie Oceano Britannico, a Septemtrione Hibernico, ab Occasu Antivestæo promontorio & Gallico Oceano clauditur, ab Ortu Tamara flumine a Devonia sejungitur. Regio gleba satis fertili, ac Metallorum divite vena abundans. Fru-gum quoque licet non sine magno agricolæ labore, frax. Nitet hæc regio & in primis ora maritima creberritis opidis. Ea sunt *Heilston* opidū signandi stanni privilegio celebre. *Peryn* celebris mercatus, *Arvvenak*, *Truro*, *Grā-pound*, *Fowy*, *Lestuthiell*, *Leskerd*, *Bodman*, *Saltashe*, *S. Iies*, *S. Colombs*, *Padstow*, *Stovv*, *Stratton*, *Tamerton*, *Lanstuphadon* & *Saltash*. Suntque in hoc Comitatu parœciae 161. Fluvii sunt *Vale*, *Favvey*, *Loo*, *Liverus*, *Haile*, *Alan* & *Tamara*. Inter Portus hujus regionis celeberrimus *Volemouth*, *Cenionis* ostium Ptolemæo, æquè nobilis ac ipsum Italiam Brū-dusium, naviū capacissimus & tutissimus. *Devonia* vulgo *Denshire* sequitur. Termini ejus ab Occasu Tamara flu-men: ab Austro Oceanus, ab Ortu Dorcestria & Somersetus. a Septemtrione Sabrinianum fretum. Hæc ut ma-jori latitudinis incremento utrinque quam Cornwallia excurrit, ita utrinque Portubus accincta commodioribus, nec minus stanni venis dives, pratis distincta læti-oribus, silvis vestita frequentioribus: gleba autem alicubi perinde exili. Verbes primaria Anglis hodie Excester, Latinis *Exonia*, Ptolemæo *Isca*, Antonio *Isca Dunmoniorum*. Sunt & opida plurima ut *Plimmoouth* quod superiori sacer-

lo, ex viculo piscatorio in opidū amplum, civiumq; fre-quentia urbis æmulum excrevit. Hinc fuit Franciscus ille Dracus Eques Auratus in gloria navalí nostræ memo-riæ facilè Princeps. Item *Lidston*, *Plumpton*, *Modbery*, *Dert-mouth*, *Exminster* & multa alia: Parochiales ecclesias 394 continet. Fluviique sunt *Lid*, *Teavus*, *Plimus*, *Dert*, *Totnes*, *Teignus*, *Isca*, *Credenus*, *Columbus*, *Otterey*, *Ax*, *Tovridge*, *Tavv*, *Ockus* & *Lorth Eure*. *Somersetensis* Comitatus sequitur vul-go *Somersetshire*. Termini ab Ortu Wiltonia, ab Austro Dorcestria, ab Occasu Devonia, a Septemtrione Sabri-nianum fretum & Glocestria. Ditis hæc admodum soli, nusquam non ad fruges, aut pabula eximiè fertilis, atque alibi etiam adamantum admodum fœcunda, qui splen-dore Indicos provocant, duritie cedunt. Verbes præcipua *Bristolia*, pulcherrimis ædificiis, gemino flumine & mu-ro, portu, exterorum commerciis, civium frequentia il-lustratur. Opida habet, *Theodorudunum* nunc *Welles*, *Bathonia*, vulgo *Bathe*. Atque in hoc agro Parochiae 385 nu-merantur. Fluvii *Ivell*, *Erome*, *Pedred*, *Thonus*, *Avona*, *Somer*, *Brius*, *Welvve*, *Dorcestria*, *Dorsetihire*: ab Ortu Southamptonia, ab Occasu Devonia, ab Austro Oceanico Britannico, a Borea Wiltonia & Somerseto terminatur. Gleba vero est fertili, qua Septemtriones spectat silvæ & Saltus dif-funduntur, unde crebris & herbidis collibus, qui nume-rosos ovium greges pascunt, gratis pascuis ad littus us-que descendit. *Durnovaria*, quod *Durnium* & *Duneum* Pto-lemæo pro exemplarium varietate dici videtur, nunc *Dorchester*,

*Flumi-na.**Somerset-
shire.**Situ.**Cæli tem-
peries**& Soli-
fertilism**Verbes &
Opida.**Flumi-na.**Dorce-
stria.**Opida.*

Dorchester, primariū totius conventus censetur opidum, nec magnum tamen nec speciosum. mēnibus jam olim Danorum furore nudatum. Sunt & alia, *Birt-port, Lime, Weymouth, Poole, UVarham, Shurme, Sturminster & Winbarne*, atque hic Comitatus Parœcias 248 numerat. Fluvii sunt, *Lim, Treutus, Carr, Isell, Wey, Sturus, Alenus, Varia Latinis, Fara, vel Frome* Saxonibus. VViltonia a primario olim opido VVilton denominata, vulgo VVilshire, tota est mediterranea. Terminos ab Ortu Oxoniam & Southantoniam, ab Occalu Sommersetum, a Septemtrione Glocestriam habet: Regio pascuis & frugibus ubique lata. VVilton opidum olim tuit totius agri caput, cui & appellationem fecit. Sunt & Mamebury, Creclade, Calne, Chippenham, Trubridg, Sarisbury & Marleborrov. Atque hic Comitatus Parœcias 304 complectitur. Fluvii sunt *Avona, VVileybourne, Adderbourne, Ellan & Kennet*. Gloucesteria, vulgo Gloucesterhire, ab Occasu VValliam, a Septemtrione Vigorniam, ab Ortu Oxoniam, a Meridie VViltoniam spectat. Regio amœna & fertilis, ab Ortu æstivo in Ocealum brumalem exporrecta. Habet & Ferrifodinas. Primaria hujus Comitatus Vrbs Gloucester, quā Antoninus *Clevum & Glevum* dixit, vulgus Latinorum *Gloverniam*, alii *Gladiocestriam*, Antiqua sanè urbs, ac a Romanis condita, Sabrinæ fluvio exporrecta imminet, qua fluminis non alluitur, murus firmissimus opponitur. Sunt etiam alia opida *Tevkesbury, Deorkirf, Campden, VVincelcombe, & Cricester*, ac Parœcias 280 hoc Comitatu comprehenduntur. Fluvii irrigant Sabrina, Aven & Iſis vulgo *Ouse*, qui postea recepto *Tamo*, *Tamis* composito vocabulo dicitur. Monumethensis Comitatus, Anglice *Monmouthshire*, includitur a Septemtrione *Munou flu*. qui Herefordicenses, ab Ortu *Vaga*, qui *Glocestrenses*, ab Occasu *Renneio*, qui *Glamorgenses* se jungit, & ab Austro

Sabriniano æstuario, in quod illa flumina una cum *Iſca* ^{fluo}, medium regionem intersecante, evolvuntur. Rebus ad viictum necessariis non solum sibi sufficit, sed etiam suppeditat. Primarium regionis opidum *Monmouth*, ad Septemtriones, qua fluminibus non defenditur, muro & fossa præcinctum erat, in medio proxime forum castellū prætendit. Item *Chepstow, Abergavenny, Antonino Go-* ^{Soli fortitatis.} *bannium Nevyport, & urbs Iſa Antonino, Legio 11 dicta*, nunc *Cærleon, & Caer Leonar Vsc Britannis*. Hic Saxonica Heptarchia VVallis montanis paruit, qui tamen ut in Legibus antiquis videre est, sub Occiduorum Saxonum imperio erant. Normannorum vero primis temporibus limitanei duces gravissime afflixerunt, præcipue Hamelinus Baluu, Hugo Lascy, Gualterus & Gilbertus Clareses Striguliæ Comites dicti, & Brienus VVallingfordensis, quibus cum donassent Reges, quicquid hoc tractu, devictis VVallis, occupare posuissent, hi superiorem Agri partem, illi inferiorem, quam *Netherwye* dixerunt, in suam paullatim potestatem redegerunt. *Glamorgania* Anglis *Glamorganshire* dicitur. Regio tota est ^{gania.} maritima, minus latitudine, quam recta regione porrecta, Sabriniano freto a Meridie pulsatur. Qua terram vero spectat ab Ortu Monumethenses, a Borea Brechnochenses, ab Occasu Maridunenses adjacent. Pars Septemtrionalis montibus est aspera qui in austrum descendentes paullatim mitescunt, quorum ad radices planities in Meridiem extendit. In hoc agro est tenuis ut becula *Landaff* i *Fanum ad Taff*, cui Parœcias subsunt 156: *Caerdiff, Cowbridge, Neath, Sreinser & Loghor* Antonio Leucarum. Fluvii interluunt *Ramnius, Taffus, Nidus, & Loghor*. Hujus Provinciæ ab ipsa expugnatione Domini fuerunt a Fitzhaimone recta linea descendentes *Glocestriæ* Comites, *Clari & Sponceri*, inde *Bellocampi, & Nevillus* ^{unus}

Fluminis.

vvitato-

nisa.

Situs.

Soli qualitas.

Opida.

Fluminis.

Gloce-

stria.

Vrbes &

Opida.

Flumi-

na.

Monu-

mehen-

sis Co-

ntata-

bus.

^{Soli fortitatis.}^{Imperio}^{majorum}^{Situs.}^{Sols qualita-}^{tes.}^{Vrbes &}^{Opida.}^{Fluminis.}^{unus}

A N G L I A E III TABVLA.

73

Imperi- unus & alter, & per Nevilli Filiā è Spenceris oriundā Ri- nobilior aut tutior. Hujus regionis iComitem Gilbertum ^{Imperi-}
 um ma- chardus, illi Anglia Rex, quo interfecto, Henricus vii hu- ^{um ma-}
 jorum agri hæreditatem eredit, Gasparique Bedfordia Duci ^{jorum.}
 patruo suo concessit, quo sine prole defuncto, ad se uni- mitis titulū primus contulit: Ille Richardo Strongborv filio,
 Caermar- mardenhire cōtinetur ab Ortu Glamorgania & Brechinia, Hiberniæ domitori reliquit. Hujus unica Filia Isabella
 Situs Isabella Gulielmum Dominum de Hempsted, Anglia Marescallum, maritum eodem adauxit, virum belli pacisque artibus florentissimum. Filiique ejus v. successivè Penbrochiæ Comites fuerunt. De reliquis Comitibus lege Camde- Brechinia.
 Soli qua num. *Caermaerden*, Ptolemæo Maridunum, Antonino Muri- num. *Brechinia*, Anglis Berchnochshire, a Brechanio Princi- *Situs.*
 dnum pratis & silvis amœna, antiquitate suspicienda, *Soli fer-*
 coctilibus muris ut inquit Giraldus, partim adhuc extantibus egregiè clausa supra nobilem *Tovium* fluvium. *tilitas.*
 Opida. Est & opidum *Kidwilly* vetus, quod nunc vetustate quasi desertum fatiscit. Incolæ enim *Vendraeth Vehan* fluvio- *Opida*
 lum transgressi novum *Kidwelly* substruxerunt, Portus *Fluminis*
 commoditate eo allecti, quæ jam tamen teniis objectis, ferè nulla est. Fluvii sunt *Vendraeth Vehan*, *Towy*, *Pt. Tobi-*
Plumi- us, & *Taf*. *Penbrochienſis Comitatus* Anglis, *Penrocshire*, undique mari urgetur, nisi ab Ortu, qua aget Maridunen- *Herefor-*
na. *Penbro-* sis, & ab Aquilone qua pars Cereticæ obtenditur. Regio *ca* *opus* *situs.*
chienſis *comita-* ex Hiberniæ confinio aëris salubritate temperata, triticea, vinoque vñali copiose referta. Principale provin- *Fluminis*
cal tem- ciæ municipium Demetiæque caput, est *Penbro*, Anglis *Opida*
peries. *Penroke*, in saxosa quadam & oblonga rupis eminentia *Verbes &*
Soli fer- situm. Nobilia etiam hujus tractus Opida sunt *Tenby*, *Lemſter*, *VVebleia*, *Ledbury*, *Roffe*. Numerantur hic Pa- *Fluminis*
Opida. *Harfordvrest*, & *Menevia* Anglis hodie *S. Davids*. Fluvios hic non nisi duos reperio. Est hic Portus quem *Mil-*
Elaminia. *ford-Haven* Angli vocant, quo non alter in Europa aut

K

Succedit

Hos continent Comitatus, Eboracum, Lincolniam, Derbiam, Staffordiam, Nottinghamiam,
Lecestriam, Rutlandiam, & Norfolcianam,

Ager Eboracen-
sis.

Situs.

Sols
qualitas.

Vrbes &
Opidae.

Flumina.

Lineol-
nia.

Succedit explicanda quinta Tabula Angliæ, in qua primo loco Ager Eboracensis vulgo Yorkshire, totius Angliæ Provincia longè maxima, occurrit. Ab Occasu, Montibus, Lancastrensi agro & Westmorlandia, ab Arcto Dunelmensi Episcopatu terminatur: ab Ortu Oceano Germanico, ab Austro pri-
mum agro Cestrensi & Derbiensi, inde Nottinghamien-
si, & postea Lincolnensi. Temperata hæc censemur uber-
tatis. Si hic laxosa vel arenosa sit sterilitas, illic lætissima
arorum fæcunditas, si hic silvis sit nuda, illuc densissi-
mis nemoribus obumbrata, ita providè temperante na-
tura, ut ipsa regio etiam sua varietate gravior & lætior vi-
deatur. Est hic Eboracum vulgo Yorke urbs totius Angliæ
secunda, hujus regionis pulcherrima, quæ universæ Sep-
temtrionali parti, & præsidio & ornamento est singula-
ri. Amœna, ampla, munita, ædificiis tam privatis, quam
publicis exulta, opibus civibusque referta. Hanc Vrbs
qui nunc Ouse intersecat, & quasi in duas urbes dividit,
quæ lapideo ponte vastissimo conjunguntur. Sunt &
Kingston upon Hull, Dancaster, Halifax, Pontefract, Shirborna,
VVetherby, Kingston, Patrington, aliaque opida plurima. O-
pida enim triginta novem & parœcias 459 in hoc Comi-
tatu numero, quibus subsunt plurima facella magnis pa-
rœciis Incolarum multitudine comparanda. Potiora flu-
mina sunt Danus, Calderus, Arus, VVerfus, Nidus, & Ouse
quæ ex limitaneis Montibus exorta, locis potioribus af-
funduntur. Sunt & alia, Cokarus, Fossus, Derventio, Foulnes-
se, Hullus, Teyse, Dovv, Rhie, Recal & VVifcus. Lincolnia, vulgo

Lincolnshire, Regio amplissima, per sexaginta ferè millia-
ria in longitudine jacet, latitudinem alicubi super tri-
ginta extendit. Ab Ortu Oceano Germanico pulsatur,
a Septemtrione ad Abum æstuarium pertinet, ab Occa-
su Nottinghamiam spectat, & a Meridie Wellando
flu. a Northantonia discluditur. Regio alendis frugibus,
& pascendis pecoribus mitissima, frumentariis campis
alibi, & pascuis admodum læta. Prima & præcipua hu-
jus Comitatus civitas Lincolnia, Anglis Lincolne. Ptole-
mæo & Antonino Lindum. Vrbs ipsa ampla & celebris
collis dorso insidet, ubi Withama in Ortum se deflectit. vrbes &
Sunt præterea opida Stanford, Grantham, Ancaster, Croww-
land, Spalding, Beson & alia. Suntque in hoc Comitatu
Patochiæ plus minus 630. Crebris hæc regio fluiis ri-
gatur, qui sunt Witham Luciis fœcundus, Lud, Trenta, Wel-
landus, Idle, Danus. Sequitur Provincia Darbiensis vulgo
Darbshire, quæ a Meridie agro Leicestrensi, ab Occasu
Staffordiensi, a Septemtrione Eboracensi, ab Ortu Not-
tingamensi clauditur, forma quasi triangulari, sed non
æquilatera. In duas partes Derventione flumine inter-
currente dividitur. Pars Orientalis & Meridionalis cul-
ta, fœcunda & vivariis frequens. Occidentalis tota pe-
trofa, Montibus & aspretis sterilescit, plumbi tamén
proventu opulenta, & Ovibus pascendis satis commo-
da. Universti agri caput Darby, opidum celebre jurdi-
cis conventibus pro universo agro, & cervisia quam co-
quit optima, Anglis Ale dicta. Sunet etiam alia S. Diacre,
Workevvorth & Bakevvul. Atque hic Comitatus Parœ-
cias

Sols que
litas.

Flumi-
na.

Provi-
cia Dar-
biensis.

Situs.

Opida.

Flumina.

This is a detailed historical map of the English Midlands and North, likely from the 16th or 17th century. The map shows the following regions and their boundaries:

- Northumbria**: Includes Durham Shire, York Shire, and Lancaster Shire.
- Cheshire**: Labeled as Chester Shire.
- Shropshire**: Labeled as Salop.
- Wales**: Partially visible along the western border.
- Midlands**: Includes Warwickshire, Leicestershire, Nottinghamshire, Derbyshire, and Staffordshire.
- Southern Counties**: Includes Gloucestershire, Herefordshire, Worcestershire, and parts of Hampshire and Wiltshire.

The map features a dense network of place names, many of which are enclosed in small circles or squares, indicating their status as towns or manors. The style is characteristic of early printed maps, with irregular boundaries and a focus on geographical and administrative divisions.

PROPERTY.

34

35

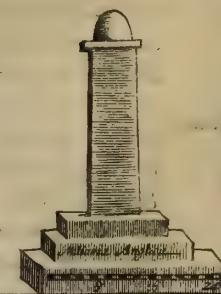
36

OCEANUS

Eboracum,
Lincolnia, Derbia,
Staffordia, Notin:
ghamia, Lecestria,
Rutlandia, et
Norfolcia.

GERMANY

N I C U S

Stafford.
dia.

Situs.

Soli qua-
litas.

Opida.

Flumina

cias 106 includit. Fluvii *Trenta*, *Dovus*, & *Derventio*. Pars tibus non magnis leviter intumescit, qui hinc exorsit, ut *Montes*. Occidentalibus hujus Provinciæ qua tota collibus eminet. *Teake* dicitur, *Plumbi* admodum ferax. In his enim Mōtibus lapides plumbarii feraces, ut vocant *Metallici*, quotidie magna copia effodiuntur, quos in collibus *Favonio* obversis, observatis temporibus cum *Favonius* flare cœperit, magna lignorum vi accensa, excoquunt, & effossis canalibus quibus defluat, in massas conflant. Nec *Plumbum* solum, sed etiam *Stibium* (vulgo *Antimonium* vocant) hic in propriis venis reperitur, quo in tingēdis Ciliis Græcæ mulieres olim usæ leguntur. Lepidæ etiam molares hic exciduntur, cotes etiam ad ferramenta exacuenda & nonnunquam fluor quidam candidus in fodiinis reperitur, qui per omnia Chrystallo est simillimus. Sed de his tatis, ad Staffordiam transeo, *Staffordshire*, quæ ab Orriva plaga V *Varvicensibus* & *Derbiensibus*, a Meridiana *Vigorniensibus*, ab *Occidua Salopiensibus* præcincta quasi rhombi forma: ab Austro in Septemtriones procurrit, medio latior, & extremis se angustatibus. Pars Septemtrionalis montana & minus lœta, media *Trenta* flumine perfusa latior, silvis amicta, arvis & pratis variata: uti & Meridionalis, quæ etiam carbones fossiles habet, & ferri venas. Totius hujus agri caput olim erat & nunc est *Stafford*, cui maximum tamen decus a *Stafford* castro adjuncto, quod Barones de *Stafford* sibi in sedem construxerunt. Sunt hic etiam *Lichfeldia*, *Burton*, *Urcester*, *Stone*, *Drayton*, *Bassett*, *Tame-vorth*, *Vulfrunhampton*, *Theotenhall*, & *VVeadeſbirig*. Atque in hoc Comitatu Parociaæ 130 habentur. Flumina, hanc regionem irrigant *Dovus*, *Hansus*, *Churnet*, *Tayn*, *Blith*, & *Trenta*. Hic è duobus fontibus effluens, suo quasi jure tertium sibi locum inter Britanniæ flumina vendicat Item *Sous*, *Tama*, & *Tankus*. Pars Septemtrionalis Mon-

m.

Apenninus Italæ, per Angliam medianam perpetuum dorsum perpetuis jugis elatum ad Scotiam usque, nomine sœpe murato agunt. In parte hujus agri media *Needwood* silva spatiofa, vivariisque repleta diffunditur, in qua circumvicina Nobilitas hilares venandi labores gnaviter assidueque exercet. Comitatus *Nottinghamiensis*, Anglis *Nottinghamshire*, ab Ortu Lincolnensi confinis *Silva*. est, a Septemtrione *Eboracensi*, ab Occasu *Derbiensi*, a Meridie *Leicestrensi* terminatur. Partem Meridionalem, & Orientalem *Trenta* flumen nobilissimum, influentesque rivuli fecundant, Occiduam autem partem saltus de *Shirewood* longe se porrigena, totam occupat. Hanc, quod arenosa sit, *The Sand*: illam quod argillacea, *The Clay*, vocant *Incolæ*, & in has duas partes, regionem suam distribuerunt. Vrbs præcipua, quæ nomen Comitatui præbuit, *Nottingham*, loci ingenio amœna, hinc enim ad flumina spatiofa procumbunt prata, illinc faciles consurgunt colles: omnibus etiam quæ ad vitam pertinent, copiosa. Hinc *Shirewood* lignum in ignis alimento, illinc pisces *Trenta* large suppeditat. Amplitudine denique, structura, uno & altero elegante templo, foro longe pulcherrimo, & munitissimo castro est sanè speciosa. Opida præterea hic sūt *Suthvelle*, *Nevvarcke*, *Mansfeld*, *Blith*, *Scrobi*, & *Vorkensop*. Atque in hoc agro 168 Parochiales Ecclesiæ visuntur. Flumina *Trenta*, *Linus*, *Snite*, *Idle*. Nottingamiæ a Meridie confinis est Provincia *Leicestrensis*, vulgo *Leicestershire*, ab ortu *Rutlandia* & agro *Lincolnensi*, a Septemtrione *Nottinghamiensi*, & *Derbiensi*, ab Occasu *VVarvicensi*, a Meridie *Northantonensi* præcinctur. Tota campestris, frugibus opima, sed silvis maximam partem indiga. Primaria totius agri urbs *Legeceſtria*, *Leogara*, *Legeoceſter*, & *Lei-*

Urbes &
*Opida.**Notting-
hamia.**Situs.**Soli qua-
litas.**Urbes &*
*Opida.**Flumina
Leice-
stria.**Situs.*

*Soli fer-
tilitas.* & Leicester apud authores dicta. Hæc majorem vetusta-
Vrbes & tem quam dignitatem præse fert. Est & Longburrory,
Opida. Luttervorth, Hinckly & Bosvorth. Atque intra hunc agrū
Flumina. Parochiales Ecclesiæ 200 numerantur. Medium hunc
*Rutlan-
dia.* Soarus flumen Trentam petens alluit, Orientalem verò
Situs. partem VVrekus fluviolus qui Soaro demum commis-
tetur, placide pererrat. Rutlandia vulgo Rutlandshire, Leice-
stensi agro quasi includitur, nisi a Meridie qua Welandio fluvio incumbit, & ab Ortu qua Lincolnenses
atttingit: Spatio est multo minori, utpote totius Angliae
provinciola minima. Forma enim fere circulari circum-
scripta, tantum circuitu colligit, quantum expeditus
*Soli fer-
tilitas.* Eques uno die confidere possit. Non minori hæc regio
soli ubertate & amœnitate, licet spatio sit minori. Est in
Opida. hoc agro Vppingham, non ob aliud memorandum, quam
quod totius agri primarium habeatur opidum, & Scholam
elegantem ostendat, quam uti etiam Okehamiæ,
ad puerorum ingenia bonis litteris excolenda, laudabili
i instituto R. Ihonson Verbi Divini Minister, non ita
pridem posuit. Est & Okehamia cuius modo mentionem
feci. Ecclesiis autem Parochialibus 47 ornatur hæc
Provinciola. VVaſh sive Gvash fluviolus, qui hunc a-
grum ab Occasu in Ortum quasi medium intermeat,
in duas dispeſcit partes. Restat Norfolcia breviter ex-
plicanda. Ea vulgo Northfolke, id est, si Latinè interpre-
teris, Borealis Populus. Terminus ejus a Meridie Suffol-
cia, ab Euro & Septemtrione Oceanus Germanicus, a
Zephiro Ouse flumen. Regio est ampla fere omnis cam-
pestris nisi qua faciles affurgunt colles, admodum opu-
lenta, ovium gregibus refertissima, cuniculisque inpri-
mis ferax: aquis irrigua, silvis non omnino indiga: so-

lum pro locorum diversitate varium, alicubi pingue, lux-
urians & succulentum, alibi tenue, leve & ſabulosum,
alibi argilloſum & cretaceum. Inter urbes hujus Provin-
ciæ primum occurrit vetusta illa quam memorat Antoninus
urbs Sitomagus, nunc Thedford. Raris hæc nunc est
habitationibus, licet fatis ampla, olim vero frequens &
celebrata. Est etiam in hac Provincia Norwicuſ urbs cele-
berrima, Anglis Norwicuſ & Yarmouth portus opidum-
que elegantissimum, loci ingenio, & solerti opera per-
munitum. Quamvis enim aquis pæne circumvalletur,
ab Occasu flumine, quod versatili ponte insternitur, ab
aliis partibus Oceano, nisi ad Septemtriones qua conti-
nens est, mœnibus tamen fatis firmis quæ cum flumine
formam quadrilateram oblongiorem efficiunt, pulcher-
tame includitur. Item Ashellvvel-Thorp, Dis, Shelton, Skul-
ton, Attleburgh, Wauſtine, Lynne, Swaffham, North Elme-
hā, Derehā, Windhā, Cborovv & alia. Opida enim merca-
toria 27 villas & pagos sexcentos viginti quinq; hæc regio
exhibit, & Parochiales Ecclesiæ plus minus 660 Fluvii eā
irrigant Ouse, Thet, Waveney, Garienis Anglis Gerne, Iere &
VVentus. Et ut de Mari aliquid etiam addam, è regione
Yermouth, Halecum capture totius Orbis est uberrima &
quæstuolissima. Incredibile enim videatur, quantæ &
quam frequentes Nundinæ hic ad festum Michaëlis ha-
beantur, & quanta vis Halecum, aliorumque piscium
distrahatur. Porro soli hujus provinciæ bonitatem de
qua supra loquuti sumus, vel ex eo colligas, unde Varro
colligere jubet, quod Incolæ optime nitant, ut taceam
ingenia versutissima, & in Iure Angloſ municipaliter acer-
rima. Sed de his satis copioſe, ad Tabulā sextam tranſeo,

In quabi Comitatus, *VVarvicum*, Northantonia, Huntingdonia, Cantabrigia, Suffolcia, Oxonium, Buckingamia, Bedfordia, Hertfordia, Essexia, Bercheria, Middlesexia, Southantonia, Surria, Cantium & Southsexia.

IN VI. Angliae Tabula est *VVarvicensis* pagus Anglis
VVarvikshire, ab Ortu Leicestria & via militari, ab
Austro Oxonia & Glocestria, ab Occasu Vigornia,
& a Septentrione Staffordia finitus, qui in duas di-
stinguitur partes, *Feldon* scilicet & *Woodland*, i. in re-
gionem campestrem & nemorosam. Præcipuum totius
agri opidum *VVarwick*. Sunt præterea *Leamington*,
Uchindon, *Harbury*, *Mancaster*, *Coventry*, *Stratford* & alia;
continenturque in Comitatu Parochiales ecclesiæ 158.
Solique-
litas.
Opida.
Northan-
tonia.
Sturus.
Solli fer-
tibus.
Urbes &
Opida.
Flumina
Hunting-
donia.
Sturus.
Solli fer-
tibus.
Opida.
Flumina

Flumina, *Aonav*, *Leamus*, *Arrov*, *Aenus*. Sequitur ager *Northantonensis* vulgo *Northamptonshire*, qui ab Occasu brumali
qualior est, sensim se contrahendo in Ortū æstivalem
protenditur. Ab Ortu *Bedfordienses*, & *Huntingdonenses*, ab Austro *Buchinghamenses* & *Oxonenses*, ab Occasu *Warwicenses*, & a Septentrione *Leicestrienses*, *Roteladenses*, & *Lincolnenses* Wellando flumine discriminati sedent. Campestris regio est, soli admodum ditis, sive arva sive pascua respicias. Vrbs hujus agri *Northampton*; Opida *Brakeley*, *Torchester*, *Grafton*, *Daventrey*, *VVeden*, *Higham*, *Oundale*, *Peterborou*, *VVelledon*. Atque ad hunc agrum Parochiæ 326 pertinent. Flumina *Vsa*, *Avona*, *Vellandus*. Tertium locum tenet *Huntingdonia* vuldo *Huntingdonsire* eo situ locata, ut ab Austro *Bedfordienses*, ab Occasu *Northantonenses*, ut etiam a Septentrione, qua *Avona* flu. dirimitur, & ab Ortu *Cantabrigienses* spectet. Regio sementi satis apta, pascendo pecori, ad Ortum qua palustris est, uberrima, ubique ferè collum apicitate, & nemorum opacitate amœna. Præcipuum totius Comitatus Opidum *Huntingdonia*, cui

& nomen dedit tam situs fulgore quam sui decore. Sunt & *S. Ives*, *S. Needes* & *Cunnington*: Parochiæque 78 in hac regiuncta numerantur. Flumen *Uſa*, quem sape dixi eam alluit, & *Avona*. Quartum in locum venit ager *Cantabrigiensis* vulgo *Cambridgeshire*, qui in Aquilonem productus *Norfolciæ* & *Suffolciæ* obacet, a Meridie Orientalibus Saxonibus & *Hertfordensibus*, ab Occasu *Huntingdonibus*, a Septentrione *Lincolnibus* & *Ousa* flumine, qui ab Occasu in Ortum transversum intersecat, in duas partes dispergitus. Inferior & Australis magis culta, magis consita, ideoque lætior, non perlibrata planicie, sed exigue plana, plurima, imo teta (nisi qua *Crocum* copiose progignit) frumentariis jacet campis, hordeumque laudatissimum affatim effundit. Ulterior & Septentrionalis pars, paucis uberrimis perviridis & læta. Vrbs in hoc Comitatu *Cænabrigia* Angliae Academia, imo Sol & oculus, clarissimaque bonarum literarum & pietatis officina ad Camum sedens. Sunt præterea *Roifton*, *Rech*, *Burovel*, *Ely*. Parochiæque 163 in hoc Comitatu continentur. Flavii *Canus* & *Sturus*. *Suffolcia* sequitur ab Occasu habens *Cantabrigienses*, & Austro *Stourum* flumen qui ab *Essexia* dividit, ab Ortu *Oceanum Germanicum*, a Septentrione duos fluviolos *Ouse* minimum, & *VVaveney* qui ex eodem quasi fonte in diversa fluentes, a *Norfolia* distinquant. Regio satis ampla, solo nisi ad Orientem, admodum pingui, utpote ex argilla & marga composita, unde lætissima ubique arva, & uberrima saginando pecori pascua, caseique magno numero conficiuntur. Est hic *Sudbury* id est au-

Flumina.
Canta-
brigia.
Sturus.
Soli
quali-
tas.
Vrbes &
Opida.
Flumi-
na.
Suffolcia
Sturus.
Soli fer-
tibus.
Opida.
flumina

ANGLIAE VI TABVLA.

79

*Flumina
Oxonii.*

Situs.

*Soli fer-
tilitas.*

*Anima-
lum va-
rietas.*

*Vrbs &
Opida.*

*Buckin-
ghamia.*

Situs.

*Soli fer-
tilitas.*

Opida.

*Flumina
Bedfor-
dia.*

stralis Burgus. Sunt & hæc opida *Ixning*, *S. Edmunsbry*, *tingdonensi conjunctus*, *Vlaq;* interfluente in duas par- *situs.*
Bretenham, *Hadley*, *Ipswich*, *Debenhamia*, *Oreford*, & alia plurima. Fluvii autem *Stourus*, *Bretonus*, *Gipping*, *Debenus*, *Orus*, *Ouse*, *Waveney*, *Gariensis*. Huic succedit *Oxonienis* ager vulgo *Oxfordshire*, *Glocestrensi*, ad *Occalam* con- *situs.*
jungitur, ab Austro *Iside* fluvio a *Barkshire* excluditur, ad *Ortum Buckinghamensi* agro definitur, ad Septen- *titas.*
triones hinc *Northantonieni*, illinc *VVarvicensi* in- *Opida.*
cluditur. Regio fertilis & opima, plana arvis & pratis sunt exulta: colles crebris silvis obseSSI, nec frugibus tantum, sed omni genere animantium, ubique referta. In hoc Comitatu eminent *Oxonii* vulgo *Oxford*, altera Angliae Academia, altera Sol, Oculus & Anima, literarum & sapientiae clarissima officina, unde Religio, humanitas & doctrina in omnes Regni partes uberrime distribuuntur. Sunt præterea *Blabae*, *Burford*, *Minster Lovell*, *VWhitney*, *VWoodstocke*, *Banbury*, *Burcester*, *Tama*, *Dorchester*, *VWatlington*, ac 280 Parochiæ. Sunt hic flu- *Hertfordia.*
vii *Isis*, *Chervvel*, *Windrushus* & *Evenlode*. *Buckinghamia* septimo loco est. Hujus ager minori latitudine conclusa a *Tamisi* ad Septentriones longitudine sua procurrit. A Meridie Bercheriam, Tamisi seclusam, ab Occasu agrum *Oxonensem*, a Septentrione *Northantonensem*, ab Ortum primum *Bedfordensem*, inde *Hertfordensem*, & postea *Mediosaxonibus* prospicit. Solo est passim uberi, ac pabulosis pratis innumeros Ovium greges pascit. Caput totius Conventus *Bukingam*, *Habet* & *Marlov*, *High Witcham*, *Colbroke*, *Amersham*, *Crendon Stony*, *Stratford*, *Oulney*, *Nevport Panell*. Atque in hac regione Parœciae 185 numerantur: *Fluminaque Tamisis*, *Colnus*, *Usa*. *Bedfordiensis* ager sequitur, vulgo *Bedfordshire*, ab Ortu *Canta- brigiensi*, ab Austro *Hertfordensi*, ab Occasu *Buchin- ghamensi*, a Septemtrione *Northantonensi*, & Hun-

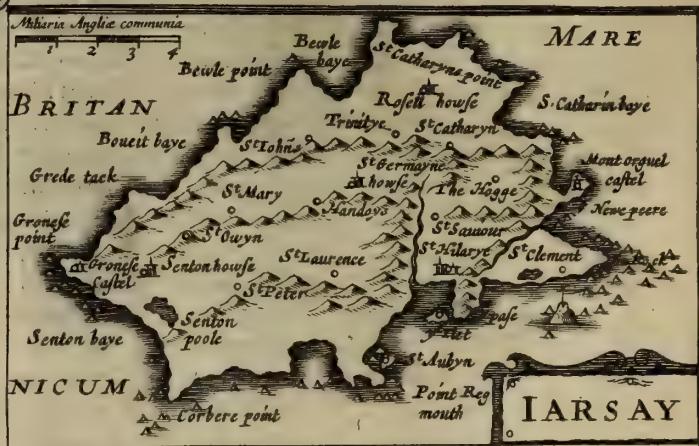
tingdonensi conjunctus, *Vlaq*; interfluente in duas par- tes divisus. Quæ Septentriones spectat, fertilior est, & nemorosa: altera ad Meridiem quæ multo major, solo est tenuiori, sed non omnino ingrato: *Hordeum* enim plenum, album & crassum affatim profundit. In medio silvis nonnihil densa, sed ad *Ortum* magis siticulosa, & arboribus nuda. Primarium opidum *Bedfordia*, unde & Regioni nomen. Habet & alia, *Odill*, *Bletnesho*, *Eaton*, *Dunstable*: Parœciasque 116 hæc Provinciola continet. Atque *Vla* fluvio irrigatur. Agro autem *Bedfordensi* a Meridie adjacet *Hertfordia* sive *Hertfordshire*, cuius Occidentale latus claudunt *Buckinghamenses*, Australe *Mediosaxonibus*, Orientale *Saxones Orientales*, & partim *Cantabrigienses*. Frumentariis agris, pascuis, pratis, nemusculis, fœlix. Caput Comitatus cœlatur *Hertfordia*, quæ agro univerlo nome suum communi cœavit. Sunt præterea *Vvatlingstreet*, *Fanum*, *Albani*, *Roiston*, *Ashvvell*, *Bishpos Stortfort*, aliaque multa. Parochiasque 120 habet hic Comitatus. Fluvios *Leam*, *Stort*, *Mimeram*, & *Beneficiam*. Ad *Esexiam* nunc venimus, vulgo *Essex*. Hanc ad Septentriones *Stourus* *Flumina* *Southfolcia* dividit, ad *Ortum Oceanus* se insinuat, ad Austrum *Tamisis* jam grandis a *Cantio* secludit, uti ad *Occalam* *Ley* fluviolus *Stans*. a *Mediosaxonibus*, & in eum influens *Stourus* minor sive *Stort* ab *Hertfordenisibus*. Regio est lata, frugifera, *Crocifœcunda*, nemorosa & in primis opulenta. Est hic *Camalodunum*, nunc *Maldon*. Item *Colchester*, *Leiton*, *Beamfleot*, *Leegh*, *Rochford*, *Angre*, *Ralegh*, *Dunnovv*, *Plaiffo*, *Chelmerford*, *Ithancester*, *Earles Colne*, *Barklowv*, *Walde*. Et Parochiæ 415. Fluvii *Ley*, *Tayniss*, *Chelmer*, *Froshvrell*, *Colne*, *Bercheria* sequitur vulgo *Barkshire*. Hujus Septemtrionalem partem *Isis* qui postea *Tamisis*, flexuoso, sed ameno admodum blandus alveo perfundit, & *Opida.* *primum*

primum ab Oxoniensibus, postea a Buckinghamiensibus secludit Australem partem irrigat Cunetio flu. donec Tamisi se inferat. Ad Ortum qua latior est, & parte media, suarum opum satis prodiga, & frumenti ferax, præcipue, ubi in vallem subsidet. Orientalem autem partem quæ minus fertili gleba, saltus & silvæ longe lateque occupant. Opida hic Farendon, Abbandonia vulgo Abbandune, VVantage, VVallengford, Hungerford, VVidehay, Neevvbury, Reading, Bis'ham, Maidenhead, & VVindsore. Suntque præterea in hujus Comitatus complexu Parochiæ 140. Flumina eam irrigant Isis, Tamis, Oke, Cunetio & Lambor. Middlesexia, a Buckinghamensibus Colno fluvio ad Occasum, ab Hertfordensibus ad Septemtrionem noto limite, ab Essexia ad Ortum Lea flu a Surreia & Cantio ad Austrum Tamisi disterminatur. Summa cœli temperie & soli indulgentia, ædibus & vicis magnificis ubique nitida. Opida sunt Vxbridge, Draiton, Stanes, Radoliff, & alia. Verum inter hæc omnia Londinum totius Britannicæ Epitome: aliis Londinium, Longidinium, & Augusta. Sita ad Tamisin fluvium, agro fertili & Cœlo clementi. Distat ab Oceano sexaginta millibus passuum. Pontem habet lapideum ultra flumen, pass. CCCxxx: utrumque magnificis splendidisque ædificiis exornatum. Arcem præterea munitissimam, Angliae totius armamentarium, in qua etiam officina est monetaria. Vicinum Londino est VWestmonasterium, templo, foro judicario, & Regia longe celeberrimum. Tempulum Regum Angliae inauguratione & sepultura insigne est. Atque in hoc agro parœciae 73. plus minus extra urbem numerantur. Flumina Lea, Colnus, Tamis. Southantonia vulgo Hantsire ab Occasu Dorsettiam & VViltoniam, ab Austro Oceanum, ab Ortu Sussexiam & Surreiam, & a Septemtrione Bercheriam attingit. Ea frumentorum proventu ferax, silvarum densitate amœna, pascuum fœcunditate lata. Vrbes habet duas quarum altera South-hanton, altera VVintonia Anglis Wintchester. Sunt & opida Ringvwood, Christchurch, Whorvvel, Andover, Rumsay, Portsmout, Kingscleare, Odiam, Silcester, & alia; ac Parœciae hic 253 habentur. Fluvii Avena, Sturus, Test & Hamble. Surria Bedæ Suthrione vulgo Suthry, & Surry, ab Occasu partim Bercheria & Southantonia, ab Austro Sussexia, ab Ortu Cantio contigua, a Septemtrione Tamisi perfunditur & a Midlesexia dirimitur. Regio est non admodum ampla, satis tamen opulenta. Opida sunt Godelminge, Ockley, Effingham, Kingstone, Merton, Croydon, Beddington, Wimbledon, VVandlevorth, the Bourrough of Southworphe. Atque hic Comitatus Parœcias 140. habet. Flumina autem sunt, VVey, Molis, Vandalis & quem dixi Tamis. Cantium vulgo Kent sequitur, Regio a situ sic dicta. Grandi etenim angulo Galliam prospectat, Tamisis æstuario, & Oceano omni ex parte circumfusa, nisi qua ad Occasum, Surreiam conterminam habet, & Southsexia partem ad Meridiem. Inæqualis est, ad Occasum planior, & silvis umbrosa, ad Ortum surgentibus collibus excelsior. Vrbs primaria est Durovernum Ptol. Durovernum Anglis Canterbury, Latinis Cantuaria. Sunt & opida Dover, Heth, Rumney, Sandvich, Gravesend. Fluvii Tamis, Darentus, Medway & Stourne. Suthsexia hodie Sussexia Oceano Britannico tota ad Meridiem longior quam latior recto littore incubit. Maritimus tractus colles albantes sublime elatos habet, qui cum ex creta pingui constent, fruges affatim profundunt. Mediis tractus pratis, pascuis, arvis, lucis distinctus admodum est spectabilis. Citerior silvarum opacitate amœnissimus. Ferri venis passim fœcunda est. Opida hic Chichester, Arundel & alia. Fluviolos habet plurimos parœciasq; 312.

Has quatuor Insulas sub Anglorum Imperio comprehensas habet: *Monam*, sive *Anglesey*, *Vestam*
vulgo *Wight*, *Gersey* & *Garnsey*.

Septima & postrema Angliæ Tabula has quatuor Insulas sub Anglorum Imperio comprehensas habet: quarum priores duæ videlicet *Mona* & *Vectis* ad littus Angliæ, posteriores vero duæ *Gersey* & *Garnsey* juxta Galliæ littus sitæ sunt. Prima est *Mona* Britannis etiam *Mon*, *Tirmon*, & *Ynis Dovvyl*, id est, *Insula opaca*, Saxonibus *Moneze*, tenui freto *Menai* a Britannia continentem divisæ. Insula nobilissima, antiqua sedes Druidum, cujus longitudo est plus minus 22. mill. Anglicorum, latitudo 17. ambitus vero. 60. Insula hæc, quamvis, ut inquit Giraldus, arida, saxosa, aspectu inamœna, & deformat, suo tempore videretur; nunc tamen amœna, & culta est, triticique proventu adeo fœcunda, ut Mater *VVallie* vulgo appelletur. Lapidès etiam habet molares, & alicubi terram aluminosam, è qua alumē, & calchanthem conficere non ita pridem cœperunt. Re etiam pecuaria satis est opulenta. Ea autem a Paulino Suetonio, & Iulio Agricola in Romanum Imperium redacta, ut ex Tacito scriptore gravissimo refert Camdenus. Multis post lœculis ab Anglis devicta in eorum nomen concessit, *Anglesey* quasi Anglorum Insula dicta. Hoc etiam addit Camdenus: Romanorum in Britannia jam divergente Imperio, Scotos ex Hibernia in hanc etiam irrepsisse. Nam præter tumulos fossa circundatos, quos Hibernicorum casulas vocant, etiam locus est *Yn hericy Gvvidil* ab Hibernicis denominatus, qui Duce Sirigi, Britannos eo loco fuderunt, ut Triadum libro memoratur. Nec ab Anglis solum, verum etiam a Norwegis graviter vexata fuit. Anno enim M. Æthelredi classis totam Insulam circumvecta hostilem in modum deva-

stavit. Polteas Hugones duo Normannici, alter Cestriæ, alter Salopiæ Comes gravissimè afflixerunt, castrumque *Aber-Llienio* ad coercendos Incolas extruxerunt; verum *Magnus Norwegen* eo tempore ad hanc appultus Hungonem illum Cestrensem sagitta transfixit, & Insulam deprædatus discessit. Deinceps etiā Angli sèpius adorti sunt, donec Edwardus primus in suam potestatem redigerit. Villas numeravit olim 363: hodieque incolis frequens est. Verum primarium opidum censemur *Bellus Mariscus* vulgo *Beaumarish* quod in Orientali parte Ed- opida. wardus primus in loco palustri construxit, & ob situm bello hoc nomine insignivit, cum prius locus Bonover diceretur, castroque munivit. Ab hoc secundum habetur *Nevrburge*, id est, *Novus Burgus*, Britannicè *Rosser*, quod ingestis arenis diu confictatum. Est hic quoque *Aberfravv*, Regia olim Wallorum urbs. Item sacrum promontorium quod Angli *Holyhead*, Incolæ *Cær Guby* a Kibio viro sancto Hilarii Pictavensis discipulo vocant. Incolæ ditissimi ac validissimi sunt, & Britannica utuntur lingua Anglicæ penitus imperiti, licet Angliæ regibus per annos 300 cum reliqua Cambria patuerint. Sequitur *Vesta* sive *Vectis* Britannis *Guith*, vulgo *the Isle of Vesta*, *VVight*, & *VVheight*. Tam modico autem interfluente Euripo *Solent* olim dicto, a Continente Britannia avulsa est, ut cohæsse videatur, unde Britannicum illud nomen *Guith*, quod divortium denotat (ut Nennius habet) factum videtur: quemadmodum etiam Sicilia, ab Italia abrupta & secta, Latino vocabulo a secando, ut eruditissimo Iul. Scal. placet, nomen invenit. Ex hac situs vicinitate, & non in his affinitate *Vestam* hanc.

hanc Iclam esse opinari licet, quæ maris fluxu Insula videbatur, at cum refluxisset, exicato interiecto littore, Britanni prisci curribus eo stannum devehere solebant, quod in Galliam exportaretur. *Miclim* tamen esse Plinii, quæ arcta item cognatione Vectam attingit, non judicarim, cum in ea candidum plumbum proveniret, & in hac nulla sit, quod sciam, Metalli vena, inquit Camdenus. Hæc inter Ortum & Occasum lenticulari sive ovali figura viginti mill. pass. longitudine exporrigitur, latitudine vero in media qua maximè patet XII. mill. pass. expanditur, altero latere ad Boream, altero ad Austrum converso. Terra est uberi gleba & colono admodum grata, adeo etiam ut fruges exportet; Cuniculorum, Leporum, Perdicum & Phasianorum passim ferax saltum etiam & vivaria duo habet, Damis ad venationis voluptatem refertum. Per medium longo tractu procurrunt colles qui Ovibus pabula affatim profundunt. Quarum lanæ post vellus Lemsterianum & Cotefwoldianum optimæ habentur, & in primis pannatiis expertuntur, unde maximum surgit Incolis lucrum & commodum. Pars Septemtrionalis pratis, pascuis & silvis viret; Australis frumentariis quasi tota jacet campis, ubique fossis & sepibus interclusa. In extrema utrinque parte Mare a Boreali plaga ita se insinuat & penetrat, ut duas fere efficiat Insulas, & Insulæ sane Incolis vocantur, scilicet quæ ad Occasum prospicit Freshwater Isle, quæ ad Ottum Binbrydg Yle. In Romanorum potestatem primus hanc Insulam rededit Vespasianus dum privatus sub Claudio meruit, quemadmodum de eo scribit Suetonius in Vespasiano. Saxonum vero primus Cerdicius juris sui fecit, concessisque Stuffæ & Whitgaro, qui Britannicos Incolas ad internectionem sustulerunt; inde Wolpherus Merciorum Rex Vectam in suam potesta-

tem rededit, & Edelwalcho Australium Saxonum Regi tribuit. Postea Cædwalla Occidentalium Saxonum Rex Edelvalcho illo occiso, & Arvando Insulæ Regulo sublato, suo imperio adjunxit. Sed de his plura vide apud Camdenū. Incolæ natura bellicissimi & promptæ audaciæ, militesque strenuissimi. Bedæ ætate mille ducentarum familiarum Insula censebatur, nunc triginta sex opida, vicos & castella numerat. Inter Opida celebriora sunt Nevport primarium Insulæ emporium, olim Medena & Novus Burgus de Meden, unde tota regio in Eastmeden & Westmeden dividitur, ut hinc vel Ottum vel Occasum respicit. Brading alterum opidum mercatorium, Nevpton & Yarmouth quæ suos habent Majores & Burgenses ad Comitia Parlamentaria mittunt. Yarmouth hæc & Sharpnore castella habent, quæ cum Worsleys propugnaculo littus ad Occasum æstivum defendant. Quibus ex opposito vix duorum milliarium interstitio ob jacet Hurst lingulæ impositum Hantonensis Comitatus munimentum. Quarre ubi virginibus velatis monasteriolum anno 1132. positum; Gods Hill ubi ad ingenia excolenda Scholam instituit I. Worsley. Westcove & Eastcove jam ruinosum, quæ in faucibus Neopottus Henticus VIII. construxit. Et ad Ottum æstivum Sandham castrum tormentis majoribus, ut cætera instructa. Nec naturæ defendantis munimenta desunt, rupibus enim abruptis continua serie præcingitur, subsuntque occulta saxa. Atque he duæ Insulæ littori Angliæ adjacent. Magis ad Occasum nonnullæ Insulæ Gallicæ prætentæ, Angli ci tamen juris in alto apparent; inter quas Gerzey & Garnzey primumque Normanniæ, sive Lexobiotum littori quos Britanni nostri Lettavv, quasi littorales vocant, Cesarea ab Antonino memorata adjacet, quam Galli nunc ita contraxerunt, ut Cesaris Burgum in Nomina.

Norman-

Soli fertur.
Anima-
lium va-
rietates.

Mare.

Imperi-
um ma-
jorumIncolarū
virtus.

Opida.

Gerzey.

Situs. Normannia, & Hispani Cæsareaugustam in Hispania,
Solli fortitatis. Gerzey enim illi indigitant, ut Cherburch pro Cæsar's Burgo, Saragossam pro Cæsaraugusta dicunt. In hanc olim
 damnavi relegabantur. Prætextatus enim Episcopus Rothomagensis huc relegatus erat, Papitiusque Massoniensis Insulam littoris Constantini vocat, quod Constantia antiquæ urbi objacet, quæ Ammiano *Castrum Constantia* dicitur, & superioribus sæculis Moritonum. Insula hæc triginta plus minus mill. pass. ambitu colligit, cautibus & brevibus (quæ vadosa sunt loca navigantibus insidiosa) defensa. Terra satis fertilis, variis frugibus & gregibus abundat, Oves habet multas & ex iis plurimas quatuor cornibus conspicuas. Multiplici hototorum viriditate, ac pomariis ridet: unde vinum è pomis hic conficiunt, quod Siseram Incolæ vocant & Angli Sidre. Cum autem exiguum ignis alimentum ferat, pro lignis alga marina (*Vraic* vocant) utuntur. Que fucus marinus Plinii esse judicatur, adeoque copiosè his scopolis provenit, ut silvae condensæ eminns videantur. Hæc sole siccata pro igne est: cuius etiam cinere agros verba tæque lœtificant, uberrimosque faciunt. Villis frequens est, parœciis duodecim exornata, & castro munitione Montorguel colli imposita tutæ, cui pro Anglis præfectus constitutus qui universæ Insulæ præst. Virginis hinc milliaribus ad Occasum æstivum altera abest insula, quæ Antonino Sarnia, Anglis hodie *Garnsey* appellata, cytharæ quasi forma ab Ortu in Occasum projecta, Cæsareæ quam dixi, nec magnitudine, nec fœcunditate adæquanda, parœcias enim tantum 10 habet. In hoc tamen præferenda, quod nihil venenosum, ut illa, alat. Naturæ munimentis tutior, ubique prærupta cautium corona quoque redimita, inter quas Smyris lapis durif-

simus, & asperrimus reperitur (Angli *Emerill* vocant) *Solli qualitas.* quo Gemmarii lapides expurgant, scinduntque, & vi-trarii vitrum diffundunt. Hæc etiam Insula sicuti prior horros virides & pomaria variis arboribus consita habet, unde vino è pomis factio plerumque utuntur. Portus autem commoditate mercatorumq; commeatu multo est celebrior quam Gerzey. In extrema enim fere ad Ortum parte, sed Australi latere, lunato sinu Portus admittitur, cui adiudicet opidum S. Petri, longa platea, & angusta productum, bellico apparatu plenum & mercatoribus cum bellum ingruit, frequentissimum. Portus aditus utrinque castris munitur; ad sinistram vetus est castellum, ad dextram alterum (*Cornett* vocant) è regione eminet in rupe satis ædita, & mari circumflua. Incolæ utriusque Insulæ sunt origine vel Normannici vel Britones, Gallicèque loquuntur. Utrobique *Vraicilla* pro ignis est fomento, vel fossiles ex Anglia carbones; & piscium utrobique maxima multitudo. Spectarunt olim hæc Insulæ cum aliis circumvicinis ad Normanniam, sed cum Henricus primus Robertum fratrem anno Christi 1108 debellasset, Normanniam & has Insulas Angliæ regno adjunxit, ex quo tempore Angliæ firma fide adhaerunt, licet, Gallus (proscripto Ioanne Anglo) Normanniam occupaverit, & Henricus tertius suo in Normannia jure paœta pecuniæ summa, & Aquitanie possessione, cesserit. *Garnseiam* tamen regnante Edvardo Quarto Galli occuparunt, sed opera Richardi *Harleston valesti de Corona* (ut eo tempore vocarunt) illi exturbati & Rex ipsis in dignitatis premium Insulæ & castræ præfeturam detulit. Atque hæc de hisce quatuor Insulis, de que Anglia tam generatim quam speciatim dicta sufficiunt.

Primum & secundum Arctoëi Orbis Regnum.

BRITANNIA, qua potuimus fide perlustrata, sequitur in Methodo nostrâ Orbis Arctoëus, quem Scandiam & Scandinaviam veteres, Officinam Gentium, & Vaginam Populorum incompta magnitudinis Plinius vocat, vicinus extremo ad Boream Germaniae littori, in tria Regna Norvvegiæ, Sueciæ & Daniæ multis iam saeculis distinctus. Occurrit ergo nobis Norvvegia primo loco lustranda. Norvvegia etymon minimè obscurum est. A Nordenim quod Septentrionem, & VVeg quod viam sonat dicitur, quasi Septentrionis via vel Septentrionalis tractus. Hæc ad Austrum habet Daniam, ad Occasum Oceanum; ad Ottum Suecia, Lappiaque ad Septentrionem terminatur, a quibus excelsis & asper- rimis separatur Montibus perpetua nive obductis. Tractus omnis Occidentem versus scopolis acutisque petris avius est, atque etiam versus Meridiem saxosus, ea præcipue parte quæ Cimbrorum Chersoneso objacet; unde 250 milliarium intervallo dissidet. At tractus ille omnis tam ad Occasum quam ad Meridiem Cœlo mitis est; non enim mare congelatur, neque diu nives durant, sed terra ipsa non adeo fertilis est, & ad suppeditandam alimoniam Incolis neutiquam par. At abundat hæc re- gion pecore & feris, in quibus albi Vrsi sunt inusitatæ magnitudinis: sunt & Castores, & innumeræ aliæ. Fuit Norvvegia Regnum aliquar. diu admodum florens, Imperiumque tenuit per Daniam lateque per Insulas maris, donec domesticum Imperium per hæreditariam successiōnem administratum fuit. Postea sub interregno consensu Procerum institutum est, ut Reges per electionem iuscerentur. A Subdagero autem secundo ad

Christierum ultimum, Reges interveniunt 45 Est vero nunc sub potestate Danorum. Quinque in ea in universum hoc tempore sunt Arces Regiæ, totidemque Præfecturæ præcipuæ: quarum prima & extrema versus Meridiem est Bahusia. Ei subjecta Opida, Marstrand in peninsula scopulosa situm, & Hale cum piscatura nobile; & eo obscuriora Koengeef, Congel forte prope Bahus & Oddevoold, nisi sit Odvrad. Secunda Arx est Aggerhusia, in cuius provincia celsissimi mali navium, & asseres querni & abiegni, lignaque ædificiis idonea ingenti copia in Hispanias & alias regiones quotannis evehuntur. Opida huic subjiciuntur Asloja Episcopi sedes: in primis colitur ab exteris, ob Curiam ad quam ex universa Norwægia causæ deferuntur. Item Tonsberg seu Koningsberg, Fridrichstad, Saltzburg & Schin vel Schon, ubi Fodinæ Cupri & Ferris sunt, item Hanmaria major & minor, regiones olim Episcopales, nunc Aslojensis inspectioni commissæ, & sinu Moliano interlabente divisæ. Tertia Arx est Bergerhusia, sub ea sunt Bergi vel Berga & Staffanger civitates. Est autem Berga totius Norwægia Emporium celeberrimum & horreum, Præfecti Regiæ ac Episcopi sedes. Ibi Piscis ille nobilis & delicatus venditur, qui secundum littus Norwægia captus, piscis Bergensis dicitur, propterea quod inde in multas regiones a Mercatoribus distrahitur. Sunt ibi Vandalicarum & maritimatum civitatum famuli, qui cum ibi mercandi causa totum annum perdarent, partem unam urbis occuparunt, quam Incolæ pontem, exteri vero tabularium seum vocant. Portus hic etiam est optimus arque uitissimus. Staffanger civitas etsi eundem cum Berga Præfectum habeat,

Vero
vnde
zeta.

Situs.

Cali &
Sed que
nas.

Anima-
lum va-
ctus.

Im-
perii
majorum

NORVVEGIA & SUECIA.

87

Mare. habeat, suum tamen peculiarem habet Episcopum ibidem agentem. Quarta Arx est *Nidrosia* a Nidero fluvio & Rosa, quod templi nomen est sic dicta, vulgo *Trundheim*, olim *Trondon*, Metropolis totius Norvegiae, nunc in vici formam redacta. Sedes olim Archiepiscopi & Regni, amplissimè patentem Diocesim habet, in qua plurimus piscis Bergam postea ad Emporium divedit, & pelles preciosæ colliguntur. Extat hodieque Templem Cathedralē, argumentum pristinæ fertilitatis, cui magnitudine & cæsorum lapidum artificio vix aliud in Orbe Christiano simile est. Crepido circum altare correpta incendio est, anno MD xxx. cuius incendii damnum aestimatum est septem millibus aureorum. Quinta & ultima versus Arctum Norvegiae & Orbis Christiani Arx est *VVardhusia* parvæ insulae Wardæ, ipsa quoque parva & obsoleta hoc tempore infestens. Quæ nulla singulari munitione ac nec turri quidem vel castello insignis, Opidulum tamen adjunctum habet, quod piscatorum casæ stipant. In hac arce seu potius casa, Praefectus Regius æstate habitat & amplissimum illius littoris Norici tractum in Zona frigida usque ad Russiæ fines gubernat. Porro Occidentale Norvegiae littus (quod imperscrutabilis profunditatis passim perhibetur) verno tempore Balenæ admodum infestum est: aduersus harum impetum habent nautæ Castoreum aqua dilutum, praesens remedium; nam simulatque illud in mare effusum est, confestim immane illud Nerei pecus dissipatum sese in profundum abdit. Copiosa hic in mari vicino captura Piscium, & in primis Aselli piscis quem frigore induratum & in fustes extensem mittunt in reliquæ Europæ Regna: eum piscem *Stock-fisch* vocant. Laudatissima istorum capture est mense Ianuario: tunc enim ob

frigora facilius exsiccantur, & mare ipsum copiosiores opimioresque illos præbet. Petuntur inde præterea pelles pretiosæ, sevum, butyrum, coria, adeps balenarum, pix liquida, trabes quernæ, robora, mali, afferentes magno *Mores.* vendentium quæstu. Incolæ probi sunt, simplices, exterritorum amantes, hospitales; prædones, fures, piratas non habent.

Comm. etas. *Suecia* Regnum vetus est, meminit ejus Plinius: *habet Regio.* ad Occasum Norvegiam: ad Boream Lappiam & *situs.* Bothniam: ad Ortum Finlandiam, Bothnicos inu discentam, & Livoniam mari disiectam, ad Austrum, Gothiam. *Soli fer-* Regio est omnium Aquilonarium fertilissima: agrum *tilitas.* habet uberem, Maria, Lacus, Flumina, Pisciū variorum proventu fœcunda: Metalla etiam Plumbi, Ferri, Æris & Argenti, quod circa Slaburgum eruitur purum. Silvas fœtis refertas, & mellificio nobiles. Creditur duplo superare Norvegiam amplitudine, fertilitate, agrique bonitate. *Animam va-* Quibusdam tamen locis aspera est, & salebrosa. *ritas.* Hæc per indigenas & domesticos Reges fortiter & fe- *Imperi-* liciter defensa & amplificata cum aliquot sæculis esset, *um mo-* ratus ad Daniæ Reges devenit: sub quibus annis amplius centum, jam aliquantis per obtemperans, jam eosdē pre- *yrbis.* textu non servatarum Legū in coronatione juratarū ex- cutiens, mirū in modum fluctuavit. Hodie autem ad suos indigenas iterum descivit, & ex illis sibi Regem constituit. Provinciæ hujus Regni variæ. Aliæ Gothicæ, ut *Ostgothia*, cuius *Lincopia* Metropolis: *VVestgothia* lacu Veteri ab Orientali sejuncta, cuius *Scara* Episcopi sedes. *Australis Gothia* seu *Smalandia*, *Tviscia*, *Verendia*, cuius *Vexio* præcipuum Opidum est. *Merriegia* & *Insula Oelandia*, arce *Borgholm* munita: aliæ Norica seu Suecia sunt ut *Oplandia*, cuius *Vpsalia* ad Salam sita, in centro Sueciæ *sedes*

sedes Archiepiscopi & Scholæ publicæ. Multa hic vide-
re est Regum Sueciæ sepulchra, magnifice splendideque
exstructa. Et Stockholmia Emporium nobile & sedes regia,
munita tum natura tum arte: Sita est in plandibus instar
Venetiarum, nomenque ex eo habet quod palis funda-
ta sit. Aditus ad eam ex mari Eoo per angustas fauces
Meleri profundissimo alveo patet: eaque capacitate ma-
re admittit, ut naves onerariæ passis velis in portum fa-
cile invehantur. Verum turtis Vaxholmia & è regione
Digna, ita ingressum arctant, ut invitis Regiis Præfectis,
ibidè excubantibus nullæ ingredi aut egredi naves pos-
sint. Meridianæ Meleri ripæ Sudermannia Opida Tolgo,
Strenge, Episcopi sedes & arx Grifisholmia adjacent.
Nericia Orebo arx præcipua est. Occasum versus Westman-
nia regio & urbes Arosia (ad quam Argenti Metalla sunt
præstantissima: adeo ut artifices ex quindecim Argenti
libris unam Auri extrahere dicantur) & Arbogalacui in-
cumbunt. Inde versus Occasum æstivum Dalia Occidua,
Eoa & Solis Dalia, a lacu Solion sic denominata, jacent,
quæ tres Provinciæ una cum majore parte montanarum
Provinciarum, sub Episcopi Saroliensis inspectione
continentur. Ibi venæ minerales, quæ Ottum versus ad
Mare Balthicum, & sinus Helsingiæ & Giosenses sese
extendunt, Occasum Versus per Wermelandiam ad O-
ceanum Occidentalem fere nusquam interruptæ, quin
ibi Metalli aliquid, Argenti, Cupri, Plumbi, Ferri, Chal-
lybis sive Sulphuris effodiatur, porrectæ sunt. Oplandiæ
versus Boream finitima Gestricia, inde Helsingia, post Mid-
elpadia, ulterius Angermannia Borea & Notia. Inde Nort-
Botnia in West-Botniam & Ost-Botniam divisa, longo terrarum
tractu diffusa Provinciæ. Tandem Boream versus
Scandinavia, Lapponia, Biarmia. Has proprias Regni Sueco-

rum provincias antiquas, plerasque Sinus Botnicus ex
Balthico in Boream recta Toroniam, & ultra circulum
Arcticum porrectus a Finlandia amplissima Peninsula
dirimit: cuius apicem Alandia Insulæ versus Meridiem &
Abo Episcopi sedes; at versus Boream Wiburgum tenent.
Dividitur Finlandia in Notiam & Boream, quibus Nata-
gundia superior & inferior, Savolosia, Tavastia, Finnonicæ
regiones late patentæ adjunctæ sunt. Inde trans Finn-
icum sinum Corelia cuius Hexholm, Kexholm, forte, Metro-
polis est. Et Meridiem versus Wotichonia, in qua Lovatii
fluminis Novogardiam allabentis, quem Nyacolæ vo-
cant, ostium: supra Coporam Ingria, cuius Iamagrod &
Solonseia, cuius Ivanogrod è regione Nervæ, arcæ sunt præ-
cipuæ. His contiguæ versus Meridiem sunt Levonica Est-
bonum provinciæ, a Nerva ad Revaliam & Prenoviam us-
que pertinentes. Allantacia, cuius Nerva, VViria, cuius
Wesemberga; VVichia, cuius Habsai Episcopi sedes & Inslu-
la Dagen. Quæ regiones trans Finnicum sinum pleræque
omnes, Ioannis tertii Regis virtute ac felicitate regno
Suecorum nostra memoria anno M. DLXXXI, primū
accrereverunt, cum Revalia sponte Etico xiiii Suecorum
Regi se subjecisset, anno M.D.LXI. Aquis gaudet Sue-
cia, piscosis rivulis plurimis regionem perlabantibus.
Inter fluvios autem Lusen Delecarlia. Terra ipsa aspera, Mon-
tibus Silvisque frequentissima. Subditi sunt partim Ec-
clesiastici, partim Laici, eique aut nobiles aut Plebei. In-
ter nobiles summus est Eques Auratus, a Rege virtutis
ergo solemniter creatus. Præfecturæ pér Indigenas ad-
ministrantur. Incolæ porro si cum Germanis conferan-
tur, civilitatis minus, industriæ certe ingeniique fortasse
plus habent. Vtpote quovis eorum rusticò, omnia pæ-
ne opificia, artes que mechanicas callente.

Plumina,
Montes
& Silva.

Senato-
res.

Ming.

M

DANIA

DANIAE REGNI POLITICUS STATUS.

DANIA Regnum amplum & valde populosū, vulgo *Danemarchia* quasi tractus, sive regio Danorum appellatur. Quæ autem horum Danorum fuerit origo, ne Danis quidē ipsis satis constat: nisi quod quidam a Dano ipsorum Rege primo: & aliqui a Dahis a siā populo eam repeatant. Dudo autem de S. Quintino scriptor antiquus, Guilielmo Camdeno referente, eos ē Scandia in Cimbrorum veteres sedes devenisse assentit; Videntur autem ab aquis dicti: quia AHA apud illos fluvium significat & ipsi se *Daneman*, quasi viros aquaticos & fluviales vocant. Est sanè tota Dania peninsularis, ut descriptio ostendit. Distincta autem est in universum Dania, in Praefecturas centū octoginta quatuor, quæ MAERET vocantur, & a totidem Praefectis legum Danicarum peritis administrantur. Habet Regem magis ex Procerum electione, quam ex nativitatis successione: Ejus eligendi vetus mos erat, ut cum suffragia ferrent, in aperto campo lapidibus infisteret, eo facto nempe, subjectorum lapidum firmitate constantiam electionis designantes. Iam vero coronantur Reges *Hafnię* in Ecclesia D. Mariae ante altare, & in Ecclesiam prædictam a senatoribus Regni ducuntur, insignia Regia illis præferuntur, ut sunt ensis, globus, corona. Neque hæc sunt propriis familiis attributa, ut in reliquis fere regnis, sed ut quisque virtute, ac dignitate præcellit, ei muneri adhibetur.. Postea cogitur Rex jurare articulos præscriptos, qui in usu ante aliquot tempora fuerunt, se stricte servaturū, & Religiorem Christianam, jura ac consuetudines Regni defensuiū. Deinceps ungitur ab Episcopo Roelchildenſi & ab omnibus Senatoribus, primo illi corona imponitur, qui Majestati suæ tunc iuramentum præstant, si ante coronationem non fuerit factum. Rex postea ex nobilitate & proceribus milites aut equites auratos leni percussione ensis designat, qui antea in bello aut pace egregiam operam præstiterunt. Et sic majores

Danorum optimum Politiae statum & Monarchiam constituerunt, necnulla unquam natio illos plane subegit, vel patris titus & privilegia suslulit. At contra populi Septemtrionales, ut Dani, Sueci, ac Norvvegienses totam pæne Europam devastarunt, in nonnullisque locis Regna constituerunt. Nota est enim omnibus Historiographis Cimbrorum in Italiam expeditio, Gothorum Hispaniæ subactio, Longobardorum regni in Italia constitutio, Normannorum in Gallia habitatio, Regni Neapolitani & Siciliæ erectio, Gotfridi contra Carolum magnum in Frisiā eruptio, Anglorū per aliquot annos subiectio. Canutus etiam Magnus quinque Imperia tenuit, Rex enim Daniæ, Sueciæ, Norvvegiæ, Angliæ, ac Normanniæ fuit, nec non Henrici 3 Imperatoris sacer, unde hi versus exstant:

Define mirari quos garrula laudibus effert
Gracia, quos jactat Roma superba, Duces..
Danica non ulli veterum virtute secundum
Edidit, hiberno terra propinqua freto.
Facta mibi Magni pepererunt inclita nomem
Quinque sub Imperio Regna fuere meo.
Me sibi delegit sacerum, qui tertius orbis
Arbiter, Henricus nomine sceptra tulit.
Instituta præclarus eram, Regesque potentes
Subjectos docui legibus esse suis.

Ex quibus constat, ut etiam ex sequentibus bellis, quæ varia Reges ex Oldenburgensi familia, summa cum felicitate gesserunt, gentem esse bellicissimam & terra marique in profligandis hostibus felicissimam. Liberam habuerunt semper Proceres ac Senatores Regni potestatem eligendi Reges, ut adhuc habent, sed plerumque Filium primogenitum Regis designarunt, nisi causis sufficientibus impedirentur, nihilominus tamen a familia linea Regum non deflexerunt.

runt. Regnum dividi nisi coacti aliquo intestino bello non permiserunt. Juniores filios aut fratres in alias Provincias ablegarunt, cum participes Regni fieri non possent. Inde tot expeditiones suscepitæ, cum etiam Nobiles ac Plebei omnes in patria honestum locum habere non possent, vel ut loca aptiora & oportuniora adipiscerentur. Septentrionales enim populi sunt multarum prolium, propter sanguinis abundâtiā ac caliditatē, pugnaces ac rixosi, plurimum comedunt & bibunt (Aër enim frigidus, appetitum excitat) optime concoquunt, propterea etiam diu vivunt, formosi, longæ statuæ, sagaces ac fidei tenaces. Hos vivaces esse argumēto est, quod Reges ipsorum valde diu Regnis prefuerunt, multi 30 annos, nonnulli ultra 40. aliqui adhuc diutius.

Politia.

Quinq; sunt Status sive Ordines totius Reipublicæ Danicæ. PRIMVS, est Regiæ Familiæ. SECUNDVS, Nobilitatis, sed sciendum inter Nobiles hos nullos esse Comites aut Barones: sed omnes longa serie majorum nobilitatē demonstrare posse. Clypeos gestant simplices, quos mutare aut augere, dedecori esse antiquitati illorum putant. Vivunt adhuc nō nullæ Familiæ quæ adfuerunt tractationi inter Carolum Magnum & Hemmingum Danorum Regem super Eidorā fluvium factæ, ut VREN & alii. Hi possident sua bona cum minori ac majori sive capitis jurisdictione, liberam etiā habent venandi aucupandiq; potestatem in suis bonis, quemadmodum Comites in Germania. Bona illorum non sunt feudalia in toto Regno, sed hæreditaria sive allodialia.

Omnia Castra, prædia ac bona, tam mobilia, quam immobilia, a parētibus relicta æquè dividuntur inter fratres: ad ea sorores etiam admittuntur ex singulari privilegio, ita tamen ut Frater duas partes, Soror vero tantum accipiat unam, filiisque Arces ac Castra cedant. Sic multa prædia ad Primogenitum venire non possunt: sed dividuntur. Et nonnulli ex bona tamen familia prognati & virtute præ-

diti, possunt per matrimonium, Regibus adjuvantibus, ad amplas possessiones promoveri. Ex hoc ordine eliguntur Senatores Regni, quorū numerus 28 raro excedit. Senatoribus omnibus decreta honesta alimēta a Rege & Regno; singuli enī Arces habēt, tantisper donec Senatoriā obtinēt dignitatem, de quibus nihil Regi contribuunt, sed tantum coguntur aliquot Equites aere pacis & belli tempore, & quā docunq; a Rege vocātur propriis sumptibus Regi in Regno præsto esse. Si Legati extra Regnum alegantur, honeste illicis providetur ex fisco, ut tanquam Regii Legati Principum more, in itinere vivere possint. Reliqui Nobiles etiā habent sustentationē honestā a Rege, sive in aula Regia vivant, sive ab ea discedant. Nā habet Rex prædia, quę Danico idiomate VER LEHNINGE sive beneficia vocātur, his providet bene de se Regnoque meritis ad vitam, aut aliquot annos. De his coguntur aere aliquot. Equites, & fisco certam pecunię summam singulis annis dependere, eo tamen modo, ut pro labore & propriis servitiis etiam aliquā partē lucri accipiant. Et etiam salutaris constitutio in Regno Daniæ, quā Rex bona immobilia prohibetur emere a Nobilibus, ob eā causā, ne aliqua dissensio inter Regem & Proceres Regni oriatur. Rex enim alioqui posset quædā loca capere, quę Nobiles vendere nollent: proinde per hanc constitutionē huic rei a Proceribus Regni optime provisū est, licet tamen Regi permutare bona cū Nobilibus, contra Nobiles nulla bona possunt emere a Regiis rusticis. Nam aliqui rusticī habent bona hæreditaria & ferè libera, ut antea dictum est.

Sequuntur nomina familiarum præcipuātū nobilium, quæ in regno Danico inveniuntur.

D. de Kaas, D. Guldensteen, de Munc, de Rosencrantz, de Grubbe, de Wal'kēdorp, de Brahe, de Schram, de Pasberg de Hardenberg, de Vlstant, de Bing, de Belovv, de Wepfert, de Goce, de Schefeldt, de Ranzovv, de Schelē, de Fresē, de Iul, de Bilde, de Dreselberg, de Green, de Brockenhusē, de Hol-

ke, de Trolle, de Knutze, De Biorn, De Scheftede, de Lens, de Steuge, de Martiessé, de Lunge, de Banner, de Luc, de Rastorp, de Krusen, de Fassi, de Lindeman, de Suuon, de Stantbeke, de Quittrov, de Lage, de Gelschut, de Glambeke, de Krabbe, de Marizer, de Kragge, de Achsel, de Bec, de Kuthede, de Negel, de Wirsfelt, de Split, de Ofre, de Appelgard, de Luená, de Poldes-
sc, de Reuter, de Podebusen, qui fuerūt quondam Barones ex Ducatu Pomeraniae quorum familia adhuc ibi invenitur, De Vren qui vixerūt Caroli Magni tempore, de Blic, de Galle, de Wogersen, de Bassi, de Solle, de Daac, de Bax, de Baselich, de Wensterman, de Hoken, de Lindovv, de Bille, de Ruten, de Hundertmarc, de Heiderstorper, de Wolde, de Papéhaimb, de Spar, de Falster, de Narbu, de Worm, de Bilde, de Bocholt, de Budde, de Svaben, de Santbarch, de Gram, de Lurken, de Vhrup, de Spegel, de Bämelberg, de Rosenspart, de Duve, de Hube, de Schanugard, de Must, de Gris, de Falcke, de Brune, de Laxman, de Duram, de Baggen, de Norman, de Goëls, de Matre, de Rosengard, de Totten, de Ronnouu, de Krimpen. Ex hac nobilitate eligitur *Praefectus, sive Magister aule.* officium ferē est tale, cuiusmodi Major domus in Gallia, is enim plerumq; residi et Hafniæ, tanquā Vicarius regius & dirigit res a Rege ad se destinatas. Deinde *Marischalcus* tempore belli & pacis ea quæ ad expeditiones pertinent procurat. *Admiralus* naves ædificat, veteres restaurat, & singulis annis ea ordinat, quæ ad tutandum Oceanum & res nauticas pertinent. Habet & is sub se constitutum adhuc alium *Admiralium*, & in singulis navibus præfectum ex equestri genere prognatum. *Cancellarius regni*, ad hunc ex omnibus Provinciis ac Insulis appellatur, à quo Regem & Senatum Regni appellatio vicissim devolvitur.

Singulæ provinciæ divisæ sunt in HÆRET ut vocant, Si-
ve in diœceses, sub quibus multæ sunt parochiæ, ibi pri-
mum de jure disputant, si tixæ fuerint invicem ortæ. Hinc

licet appellare ad Iudicem terræ istius. Deinde ad Cancel-
larium, postremo ad Regem ac Senatores; ibi finalis senten-
tia promulgatur. Habent jus scriptum, compilatum à Wolde maro primo, Episcopis ac Senatoribus, Legi natu-
ræ valde congruum, & non multum à Romanis Legibus
discrepans, sed quo vigore hujus multo citius lites finem
assequi possint, lataque sententia paratam habeat executio-
nem: Primi Iudices si iniquam tulerint sententiam in dimi-
diā partem bonorum condemnantur, quorum Rex ca-
pit dimidiā, & læsus sententia iusta, alteram partem. Se-
natoribus adhibuit Wolde marus primus (ni fallor) Epi-
scopos, quos rursum Christianus 3 propter certas causas ac
rebellionem amovit. *Cancellarius Regis*, qui plerumque in
aula Regem sequitur, habet sibi adjunctos 7 vel 8 Nobili-
les Secretarios & Scribas, & omnia negotia tractantur à Rege ipso. Si autem aliquid magni accidit, ut de pace aut
bello, item de foederibus ineundis, de finibus defendendis
sit deliberandum, Concilium Senatorum à Rege indic-
tur. Nec licet Regi ullum tributum imponere Regno ac
nobilium rusticis, absque consensu Senatorum & Proce-
rum. *Aerarii item Praefitus*, qui omnes totius Regni redi-
tus, tam castrorum, quam prædiorum, nec non telonia
tam in mari, quam terra colligit, rationes audit, examinat,
inquirit, quitantias pecuniam offerètibus reddit. Hic habet
adjunctos duos ex nobilitate, & Scribas multos ex Plebe,
pro quo labore habet annuatim stipendum.

T E R T I V S, est status Ecclesiasticus, in quo fuerunt
Episcopi septem, ut Archiepiscopus *Lundensis*, Episcopus
Roeschildensis, *Ottoboniensis*, *Ripensis*, *Wiburgensis*, *Arhusensis* &
Slesvicensis, ad quem cæteri etiam Canonici referuntur. Hi
habent decimas in regno: quæ tamen in provinciis diversis,
diverso modo dividuntur; dimidiā partem decimarum
percipiunt Episcopi, dimidiā Rex, aliquam Canonici,
pastores,

pastores, pars etiam ad edificandas ecclesias contribuitur: & quantum ad Pontificium jus attinet semper in hoc Regno quemadmodum etiam in Gallia, nominationes & ordinationes prælaturarum Episcopatumque, a Regibus ad hoc usque tempus collatae fuerunt, ut etiam ex responso VV Voldemari primi Regis Daniæ, ut arbitror, quod hic annectere libuit, constat. Cum Pontifex Romanus a Rege hæc & similia postulareret, fertur rescriptissime Rex, Regnum habemus a subditis, vitam a parentibus, Religionem a Romana Ecclesia, quam si repetis, remitto per presentes. Vtque Caroli v. prudens decretum laudatur, quod in posterum Ecclesiasticæ personæ nullam rem immobilem coemere possent, absque Principium consensu: Sic Christianus 3. æque prudenter constituit, ne Ecclesiastici aliquid vendant, absque Regis expresso mandato. Alioqui Religiosi sunt optime provisi in toto Regno a Christiano 3. piæ memorie, & Scholæ particulates multis in locis erectæ, velut etiam in Islandia duæ, ubi etiam habent propriam Typographiam. Vna tantum est in toto Regno Academia Hafniæ, quæ fundata est a Christiano primo permisso Sixti Pontificis, anno Christi 1470. Quā Fredericus ii. quanquam bello Suecico septennali erat implicatus, tamen locupletauit, & ejus proventus lx. millibus thalerorum auxit. QVARTVS, Status est Civium & Mercatorum in Vrbibus ac Opidulis habitantium. Hi habent propria privilegia, quibus fruuntur, & his attributi sunt agri proprii ac silvæ limitibus circumductæ. Hi etiam mercaturam exercet in agro & Mari in omnibus partibus Europæ. Ex his ut & ex rusticorum liberis, eliguntur Episcopi, Canonici, Pastores & Senatores urbium, Scribæ in Castris & Arcibus, magistri, ac gubernatores navium, aliqui etiam horum proficiuntur Telenii. Judicia omnia minora, ex his constituuntur, præside interdum uno ex Nobilitate. QVINTVS, Status est Rustico-

rum, horum duo sunt genera, primum vocant Freibunden, id est Liberi Coloni. Hi possident agros hereditarios, paullum tamē inde singulis pendunt annis. Hi etiam mercaturam & piscaturam exercent. Servitiis præstandis non opprimuntur, nec tributa pendunt, nisi consentientibus Regni Senatoribus. Alterum genus eorum qui non possident bona hereditaria, sed a Rege, Nobilibus aut Ecclesiasticis personis ea conducunt, & servitia multa inde Dominis præstare co-guntur, prout cum Domino agri convenerunt. Hæc fere sunt, quæ de Politia Danica exponenda mihi fuerunt, ex quibus patet Monarchiam Danicam, plerumque fuisse optimè constitutam, Nobilitatemque liberam electionem Regis semper habuisse, attamen ex familia Regia, ut antea jam dictum est, unde hoc commodi consecutum est, ne Dani intestina habuerint bella ac dissensiones, nisi quæ ortæ fuerunt inter Regiam familiam, quas tamen cito composuerunt, interventu aliquot Nobilium, præsertim cum Regum filiis nullam capiant Regni partem. Deinde cum omnes sint tantum Nobiles in Regno, & Baronum & Comitum Duncumque nomina & titulos ignorent, nullus tantis affluit opibus, ut iis sisus se familiæ Regum opponere audeat, eo quod inter filios & filias semper dividitur paterna hereditas. Ita habent Reges Daniæ optime florentem rem publicam: quæ facile ab externis hostibus defendi potest, cum subditi unanimes cum Rege ut naturali suo domino terra matique hostibus resistere queant. Huic Regno florentissimo hoc nostro tépore præst CHRISTIANUS quartus, quem ut cum omnibus Senatoribus & nobilitate totius regni incolumem Deus Optimus Maximus conservet, eique tranquillam & pacificam concedat gubernationem, ex animo precor.

Mij

DANIA

DANIÆ REGNUM

Arctōi Orbis tertium.

Dania duobus tantum locis continentijuncta est, eam a plaga Mundi Occidua, Oceanus Germanicus. ab Ortu Solis Mare Balthicum lambit & littora pulsat, ad Septentrionem Norvvegia & Suecia, ad Meridiem Holsatia, Megalopolis & Pomerania obtenduntur. Ea in creberrimas Insulas disjunctissimas distribuitur. Cœli tempestes, una cum salubritate aëris Danos blande ut Ioh. Coldingensis verbis utar, refocillat, Terra iubetas nutrit: Volucrum suavissimus concentus recreat, Silvarum Nemorumque varia materia oblectat; In quibus Porci innumerabiles oberrando, nunc glandibus quercinis, nunc fructibus saginis ad voluptatem saginantur. Multiformes simul Animalium species & florida prata delectant. Maris affluentia & penu confertissimum, Danos cum magna Europæ parte alit, & quo ad vitæ usum carere nequeunt, Natura Danis minime invidit. De Imperio autem Majorum scribit Munsterus: *Danum* quendam multis ante Christum saeculis in sua Dania regnum primum tenuisse, à quo, Regum Danicorum stemmata ceu quodam derivato principio, splendido successionis ordine profluxerunt. De hujus autem successoribus ac reliquis Daniæ Regibus Munsterum vide fulissime differentem. Nunc Danorum omnis regio Maris faucibus intercepta constat multis partibus, quarum præcipuae sunt *Iutia*, *Fonia*, *Zelandia* & *Scania*, præter Insulas singulis partibus adjacentes.

Iutia, quam nonnulli *Gothiam* appellari volunt quondam Cimbrorum sedes, apud *Historicos* & *Geographos* *Cimbrica Chersonesus* dicitur, & in *Iutiam Meridionalem* & *Septentrionalem* dividitur. Hujus Septentrionalis *Iutiæ* descriptionem vide secunda Tabula Daniæ. *Meridionalis Iutia* olim dicta *Nordalbingia* inclytum Ducatum Slesvicenum complectitur, cui Holsatiæ Ducatus nunc quoque subjungi potest; horum ampliorem declaracionem suo loco, videlicet *tertia Tabula Daniæ* invenies. *Fonia*. *Fonia* particularior quoque descriptio sequitur, quarta Tabula Daniæ comprehensa. *Zelandia* & *Stalandia* inter reliquas Daniæ Insulas est maxima, *Cadanonia Melæ*, ut censem Olivarius & Ortelius. Hanc alii *Zelandiam* quasi maris terram, quod undique mari incincta sit: alii vero quasi seminis terram, eo quod sua sponte absque annua stercoratione segregatum omnis generis ferax sit, dictam volunt. Longitudinem habet hæc Insula iteris bidui, atque latitudinem ferè æqualem. *Quindecim Civitatum*, duodecim Arcuum Regiarum capax est. Inter Civitates autem *Hafnia* sive *Copenhagen* est præcipua totius Daniæ Metropolis, magnitudine, opulentia & maxima Portus commoditate insignis, quem & incredibilis profunditas & objectus Insulæ quam *Amagger* vocant nautis tutissimum facit. Ex qua passim Ecclesiis ceu perpetua seges Doctorum, atque eruditissimorum Pastorum tam in Regno Daniæ quam Norvegiæ subministratur atque sufficitur. *Vnu* *Supra*

D A N I A.

1

Scania. Supra Hafniam est Helsingora & prope eam Arx Regia *ro-*
neburgū de qua infra, cui ab altera parte ultra Mare similis
Arx Helsinborch cum Opido ejusdem nominis respondet.
Ibi Zelandia & Scania prominentibus utrimq; promonto-
riis ita prope coēunt ut vix parvi milliaris inter se relin-
quant Maris spacium quod *De Sund* vocatur. Ad hunc
locum qmnes naves Orientem versus cursum instituen-
tes, velut ad centrum coire & Regi vestigal pendere co-
guntur: cumque in utroq; littore arx posita sit, Rex quan-
do id necessitas postulat, suis in medio collocatis navi-
bus, ita has fauces occludere potest, ut quantumvis etiā
numerousam classem ab ingressu, vel egressu prohibere
queat. *Huc* sāpe uno die 200 sāpe etiam 300 naves ex va-
riis Europæ partibus convenire contingit. Est & hic *Roe-*
schildia sedes olim Episcopi; ibi multorum Regum & Du-
cum insignia monumenta conspicuntur: nunc autem ad
tenuitatem perducta, quod cives urbium confisi muni-
tionibus soleant insolescere. Sub Zelandia autē sequen-
tes sunt Insulæ, *Amigria*, *Huena*, *Weē Moene* *land* in qua
civitas *Stegoa* & plures aliæ. Habet Zelandia unum Episco-
patum cuius Præsul *Roeschildia* sedem antiquitus, ut dix-
imus, habuit.

Nomina. *Scania* inter Regni Daniæ Provincias
magnitudine & opibus admodum insignis est regio at-
que cum Suecia continens. Hanc alii *Scandinaviam* pro
Scondaniam, id est, *amœnam Daniam*, alii *Scaniam* atque alii
Sconingiam dixerunt, vulgo *Sconen*. Plinius eam tum *Scandi-*
am, tum *Scandinaviam* vocat, sed in eo fallitur, quod *In-*
silam esse putat incomptæ magnitudinis. Sed Ortelius hanc
Plinii Scandiam & Scandinaviam non *Scaniam*, sed eam
Peninsulam esse, quę hodie tria amplissima Regna Nor-
vvegiæ, *Sueciæ* & *Gothiæ* aliasque regiones com-

prehendit, autūmat, ut supra quoque diximus. Vndique
cingitur hæc *Scania Mari*, præter unum *Terræbrachium*
quod porrigitur in Boream, ac inde recurvatur in Ori-
tentem ubi *Sueciæ* jungitur: sed intercedunt profundi sal-
tus asperritimque rupes, per quas è *Scania* in *Gothiam*
Sueciæ partem iter agitur tam difficile, ut serè levius sit
marino discriminé vitare terrestrem laborem. *Regio*
Cœli beneficio, *Telluris* obsequio, *Portuum* & *Empo-*
riorū commoditate, maritimis opibus, *Lacuum* & *Flu-*
minum punctione, venatione nobilium Ferarum *Auri*,
Argenti, *Æris* & *Plumbi* inexhaustis venis, *Opidorum*
frequentia, civilibus institutis nulli cedit beatæ regioni:
unde & *Schondie* illi nomen mansit, teste *Munstero*. *Hæc*
quondam in duos ducatus, *Hallandiam*, & *Blekingiam* di-
visa, nunc *Præfecturas* viginti tres & civitates quindecim
complectitur. *Ejus Metropolis* est *Londasive Londia*
ubi Regni Archiepiscopus sedem suam fixit. *Est* etiam
hic Malmogia, quæ & *Ellebogen* dicitur, insigne Emporium
& præcipua totius regionis civitas propter nundinas
& frequentes negotiationes, quas ibi provinciales exer-
cent. In *Hallandia* est arx *VVarburgum* altissimis Mon-
tium jugis superstructa. Eam a Suecis anno MDLXV
captam & imposito præsidio munitam cum Daniel
Ranzovius iustu & auspicio Regis Friderici secundi at-
cta obsidione premeret, ut tandem se dedere sit coacta,
globo ex tormento æneo per caput trajecto peremptus
est anno MDLXIX vir virtutibus & laude bellica val-
de illustris. Adjacent huic Regioni Insulæ *Landoe*, *Han-*
noe, *Bornholm* Insula famosa in quatuor *præfecturas* di-
visa, & tres Civitates ac unam Arcem continens. *Gotlan-*
dia in qua antiquum Emporium *VVisi* aliquando val-

soli for-
tilitas.
Soliqua-
litatis.

Vrbs

de florens, nunc autem ad alias Civitates mercatura
translata, viris, opibusque attenuatum jacet. Præter
Frumentum, Caseum, Butyrum, variasque Pelles, etiam
Abies procerissimas, quæ frequentes ibi Silvæ sunt,
malis navium fabricandis, & præterea Lapi des ad stru-
cturam utiles, nec non Calecm copiose emittit. Flumi-
na Daniæ sunt *Egidora*, vulgo *Eyd.r.*, *Chalus* Ptol. Hic
Frisios a Ditzmariis dirimit ac se in Oceanum Britanni-
cum exonerat: & *Stora* pisco sus & navigabilis fluvius,
qui in intima Holsatia ortus, aliquot Opida, & nobis-
iem illam Ranzovianam domum Bredenbergam alluit,
posteaque se in Albim effundit, & alia. *Mare Balticum*
quod ad Orcum terminum Daniæ supra constituimus,
nunc accolæ Belts, Germani Ostzee indigitant, a Baltheo,
id est, militari cingulo nomen hausit, quod cinguli in-
star utramque Chersonesum ambiat ac complectatur.
Pigrum a Tacito nominari videtur, ab effectu ut putat
Ortelius, quod non ut cætera maria moveatur, nam
æstus ejus vix deprehenditur, ut testantur illi qui illud
Æpius navigaverunt: continuoque fluxu ex Oriente
versus Occidentem descendit. *Helsingora* ad Fretum
Sundæ, arcem habet Regiam *Croneburgum*, præsidium
extremæ Insulæ Zelandicæ oræ. Hanc arcem Frederi-
cus II Daniæ Rex maximis & innumerabilibus demersis
saxis, interque compacta & fistucata robora conclusis,
ac loco fundamenti stabilitatis firmatisque, ex ipso mari
fundo immani sumptu eduxit, tanta operis firmitate ut
immanes pelagi fluctus magnis provolutos procellis,
atque ad vallum murosque horrendo boatu illisos, ci-
tra ullius periculi metum despiciat. Est in urbe Eundia
Horologium in quo ars mira elucet, *Laurentianum* di-
ctum: situm id in inferiori Templi parte; hic tabula pa-
rieti affixa visitur circulis aliquot variorum colorum di-

*Merci-
monia.**Flumina**Mare.**Opera
publica.*

stincta. In hac per certos ejus rei indices, & annus, &
mensis, ac septimana dies quoque singuli, ac horæ, in
quibus agunt homines liquidissime monstrantur, eo
etiam indicato si festum celebretur seu fixum seu mobi-
le. Item quis luminarium Solis ac Lunæ motus, quæque
horum in Zodiaco loca diebus singulis, & inter se ha-
bitudines Atque hæc quidem foris: intus autem, machi-
nis quibusdam ad id fabrefactis res agitur. Quibus illud
additum est, velut *Paragon*, sed & id arte factum, ut quo-
ties publice signum datur horæ elapsæ, supra tabulam
ipsam duo concurrent simulachra (Equites dixeris Ca-
taphractos) quæ tot sese ictibus petunt, quo signa dat
campana major in turri suspensa quæ horam indicat.
Quod vero magis mirandum, in hujus tabulæ medio
velut in threno collocatum est Simulachrum Virginis
Mariæ sinu tenentis infantem. Ad latera huic ostia duo,
ante pedes velut Theatrum semicirculi forma, arcu hu-
jus spectatoribus obverso. Intus machina cum simula-
chris trium Magorum, quorum singulis singuli famuli
additi. Machina mota ad ejus cui hoc negotium datum
est, arbitrium, prodeunt simulachra. Ante alios veluti
Caduceator minitabundus, gladio vibrato pulsat ostium
sinistrum, eo aperto proceditur Buccinis simul duabus
sonantibus quas inflare videntur buccinotorum simula-
chra. Qui primus est Magorum, magnifico prodit per
theatrum incessu. Ad Virginis simulachrum ubi ventum
est, reverenter ad hanc versus inclinat se Magus, velut
adorabundus. Faciunt idem reliqui magi. Famuli ho-
rum immoti procedunt, nulla edita reverentiæ signifi-
catione. Horum postremus ostium dextrum claudit, ita
quidem ut & clarior quidam sonus, eo occluso, ad aures
spectantium perveniat. Sed de his satis.

Regio.

Nomina

Status.

Iutia Sip-

tentrio-

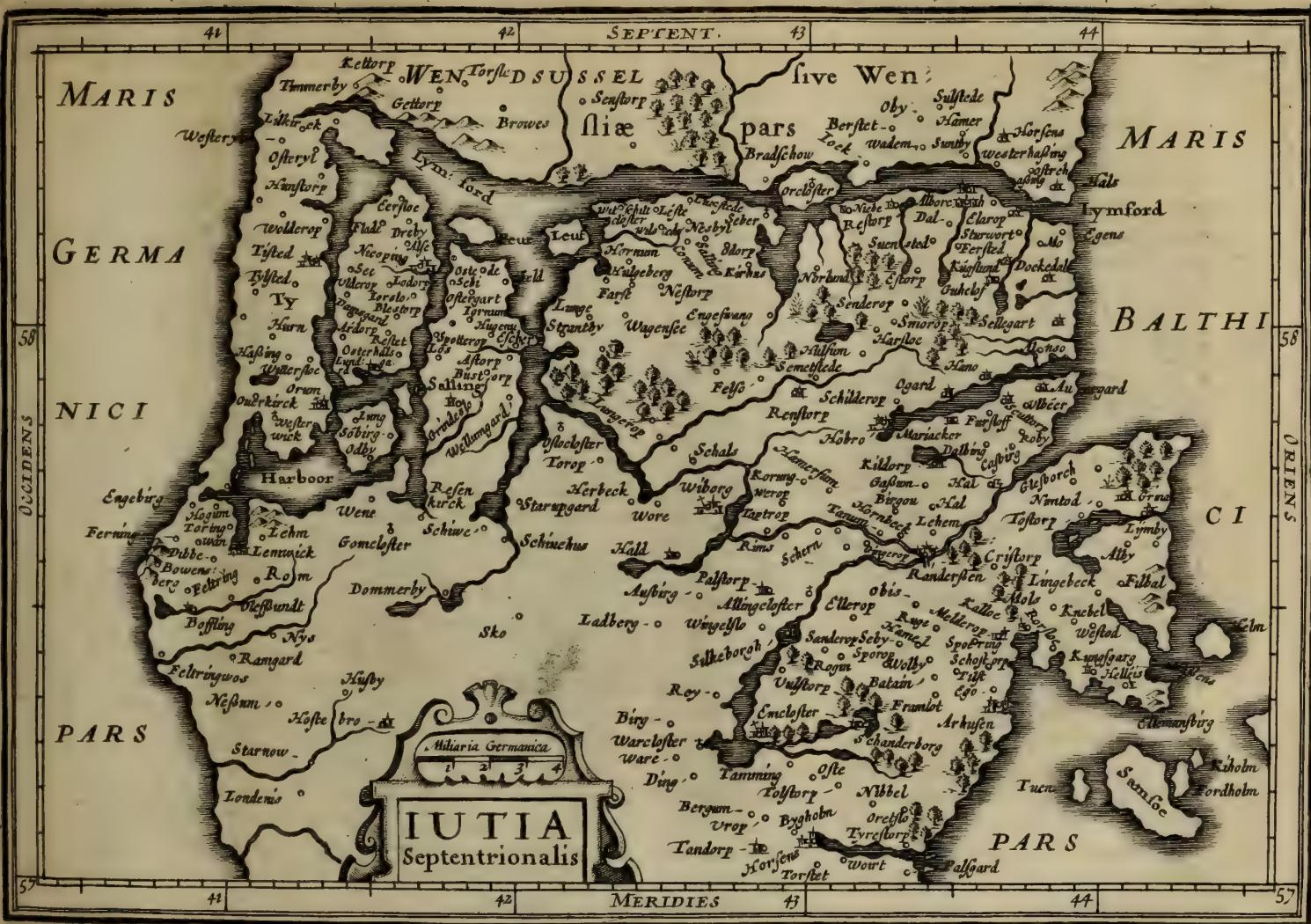
nalis

Status.

Occidua pars Daniæ & præcipua est *Iutia* vulgo *Iutlandt*, quam Ptolemaeus *Cimbricam Cherjonesum*, Plinius *Cartrin* vocat. Hæc in Septentrionem in modum Peninsulæ à Saxonibus inter duo Maria, Britannicum & Germanicum procurrens, ut in Austrum Italia, porrigitur. Ejus terminus Australis est *Huvius Eydera*, patetque in longitudinem lxxx prope mill. pass. ab Albi flu. Boream vertus. Latitudo ejus ubi maxima xx. mill. pass. Eam duplificem esse diximus *Septentrionalem & Meridionalem*. *Iutia* sive *Cimbrica Septentrionalis* quæ hac Tabula describitur, Norvvegiæ versus se extendens, juxta Scagam, ob Syrites & vadosum iis in locis Mare nautis celebre Opidum, in cuneum coarctata desinit. Habet autem hęc Regio circa Aleburgum Emporium maximam latitudinem: ibi enim sinus *Lymford illapsus*, ac totam *Iutiam* Occidentem versus penetrans, exiguo relicto spatio *Wentaslam* ditionem à reliqua parte divellens, pñne Insulam reddit, ac vasto tandem alveo dilatata aliquot insignes Insulas suo faciens ambitu, multis Sinibus seu ramis dismissis, varias Provincias suo interlapso distinguit ac limitat. *Iutia Septentrionalis* Frugum, Tritici, Siliquinis, Hordei, ac similiū ferax. Pascuorum etiam alicubi ubertas summa est, atque abundat tot Boum armentis, tam lata Vaccarum parens ac nutrix est, ut ad externas provincias armentorum incredibilem pñne copiam emittat, maximeque in Germaniam, quo quotannis prope 150. millia boum educuntur, præter Caleum, Butyrum, Sebum, & Coria. Equos etiam generosos & præstantes producit, quorum etiam vis ingens quoquoeversum exportatur. Paruit olim *Iutia* Saxonibus, non autem

reliquæ Aquilonis regiones. Ex hac Cimbriante natum Christum annis 150, in maximum terrorem Italę velut procella se effuderunt. Hienim adjunctis sibi Teutonis, Tigurinis & Ambronibus, Romanum Imperium extinguere conspiraverant. Et nec primum horum imperium Syllanus, nec secundū Manilius, nec tertium Cæpio sustinere potuerunt. Omnes fugati, exuti castris. Actumque erat nisi Marius illi sèculo contigisset, ait Florus. Duravit autem hoc bellum Cimbricum a Syllani consulatu annos octo, usq; ad consulatum Marii quintum, a quo tandem ad flumen Athesin deleti sunt reliqui exercitus Cimbrorum, Teutonum & Ambronum. Sed quoniam hoc loco in Cimbrorum mentionem incidimus quorum in historiis nomen celeberrimum, paulo fusiis de his liber differere. Cimbrici dicti videntur a Gomero filio Japeti. Sed quoniam vir eruditissimus Junius doctissimè de his differit, ejus verba hic non gravabor apponere. Constat ex Moyse Japeto natam esse masculam prolem, nomine Gomerum, sive cognata litera Comerum, qua voce apud Hebræos perficiens & circulum ambiens significatur. Ea vero vocis genuina significatio, scriptoribus Cimmeriæ linguae imperitis hactenus ignorata, quod nemo eam caliginem discusserit, Meridiano Sole clarissimus eluceat me duce, si cratem dictionis moliter dissolvas. Quid enim aliud in isto idiomate sonat *Go om ber* dis juncta, rursusque in compagem clausa eadem voce, *Gomer* quam in orbem ambo, & cursum perficiendo absolvo. Hinc dicta est & Gomera orbicularis illa disciplinatum series, quam Encyclopediam Græci scriptores, orbem doctrinę Fabius nominavit, quod nullo fine, ut annulus, circumscribat. Jure igitur felix istud

Majorë
virtus.

istud nominis auspicium soboli Iapeti obtigit, quæ in orbem circumiit, & uti præ se fert appellatio, curriculum datum præscriptumque sorte absolvit; ab ortu solis substratis terris ad usque ejus positum, terras omnes emensa. Nemo namque historicæ cognitionis tam est studis & ignarus, quem lateat Gothorum & Vandalorum (qui Cimmeriorum progenies fuere) armis Hesperiā utramque occupatam possessamque fuisse. Quare quin consentientibus calculis è Gomero propagatos esse Cimberios, omnes fateantur, qui quin principio interiora Asiae penetralia tenuissent, a Scythis pulsi, & semper ad occidua tendentes, in Scandiam, inde in Cimbricam Chersonesum trajecerunt; quod convenientius vocabulum gentis Cimbricæ auctori Gomero, & vicissim genitoris sui nomen retinenti populo aptari potuerit, quam a circumeundi & circumquaque palandi studio, non perspicio. Quæ namque gens una majorem terrarum circuitum confecerit, haud facile legendo dicisse quenquam arbitror: id quod apertè ac diligenter explanat Iosephus Antiquitatum Iudaicarum accuratus scriptor, qui Gomeri posteros ex Armenia profectos ad Tanain usque amnem excurrisse, inde per Europam universam extremis Gadibus tenuis terras omnes multitudine inundasse scribit. Clarissimè vero propagandi & conficiendi cursus sui studium ea in gente Plutarchus in vita Marii explicavit, cuius verborum sententiam solum appendam Latinis auribus, ne citandis Græcis lectori fastidium pariam, chartasque odiosè prolixus onerem. Cimbros (inquit) prædicant, quoties loco se movent mutatis sedibus, non uno impetu aut assidue, sed quolibet anno ubi tempestatis foveat commoditas, prorsum semper tendendo, proximas quasque regiones bello aggredi, quumque varia inter illos populorum sint nomi-

na, communi appellatione Celtochydas agmen suum vocare. Alii referunt Cimmeriorum, quos ab antiquo Græci cognoverunt, non magnam fuisse universitatem, sed exules potius quosdā in ait seditionosa Scythis exactos, a Mæotide in Asiam transmississe, ductore Lygdam: longè vero maximam & bellicosissimam gentis portionem in extrema maris Oceani ora consedisse, ac regionem opacam, nemoram, & propter præceltas spissasque silvas ad Hercynium usque saltum pertingentes, soli inaccessam colere. Haec tenus fēi è verbā illius ut cuncte reddidi. Vnde vero Cimbros Germanico etymo Plutarchus, aut Gallico Festus Pompejus latrones ac sublessores dici probare queant, non intelligo, nisi pro latronibus milites conductios accipiamus, aut nisi videatur Plutarchus id retulisse ad peculiarem Gentis morem belligandi, ut quæ clandestini latronum more insultibus finitos oppimeret: atque ita memorat impetuoso illorum incursu percussam Italiam timuisse, quum genitem neque de nomine genitaliq; sede notam, repentinæ nubis instar suis cervicibus ingruere intellexisset. Haec tenus Iunius. Iutia hæc in quatuor sedes Epitcopes latissimè patentes divisa est, in Ripensem quæ Ripæ, Arhusensem quæ Arhusii, Vandalicam quæ Aalburgi, Viburgensem quæ Viburgi consistit. Ripensis diœcesis, Praefecturas triginta, Civitates septem & Regias Arces decem habet. Koldingæ Regina Dorothæa Christiani tertii vidua, scholam suis sumptibus instruxit. Arhusensis, Praefecturas 31. Civitates septem & Arces quinque habet. Arhusium sive Arhusia, Emporium est celebre, ob Portum, quem ingens illud Promontorium Hellenis efficit, quod ab arce Regia Kalloe, per ditionem Mols, usque ad altissimum Montem, Ellemansbergh, ad duo millaria protenditur, & tam suo, quam Insularum aliquot objectu,

Verbes
Opida

objectu, placidum nautis æquore efficit. Sub hac Diœcesi Insulae sunt *Samsøe*, *Hjelm*, *Tuen*, *Hiarnoe* *Gernoforte*, *Hügenes* & aliaæ plures. *Vandalica* quæ & *Burglavienensis* Diœcesis, Præfecturas tredecim & Civitates sex habet. Partes ejus maximè illustres sunt *Vendysssel*, *Handhæret*, *Thyland*, & *Morsøe*. *Wendysssel*, sive *Venſilia*, id est, *Vandalorum terra* & *sedes*, Præfecturas sex, Opida tria & Arcem unam habet. Hic est mons *Alberg* in quo gigantum monumenta conspicuntur, Adjacent Insulae *Grysholm*, *Hertzholm*, *Tydsholm* & aliaæ. In Handhæret estrupes vi-sendaæ altitudinis, *Skarringklin* dicta, & in oris ejus Syrtes, quas *Sandores* & *Bracca*s vocant. Ei sub sunt Insulae *Oland* & *Oxeholm*. Præfecturas quatuor, Opidum unum nomine *Thystad*, ubi Christianus tertius scholam juvenuti primus condidit, & Arcem unam *Orumnam* habet. Sub ea sunt Insulae *Hansholm*, *Ostholt*, *Segen*, *Ciflæd*, *Egholm*, *Bodum*, *Morsea*, Præfecturas tres, unicam Civitatem *Nicopim*, & Arcem unicam *Lundslod* habet. Insula ei adjacent una, *Ageroa*. *Wiburgensis* diœcesis Præfecturas sedecim, Civitates tres & totidem Arces complectitur. Viburgi generale Concilium Triumvirorum nobilissimorum & sapientissimorum de causis civilibus cognoscendis & di-judicadis, toto ferè anni spatio continuatur, nisi ubi inquietæ functionis molestiis defatigati, se in prædiis suis paullulum recreant & vires recolligunt. Huc universæ Cimbricæ Chersonesi casus, querelæ de finibus & hæreditatum controversiæ, omnesque capitalium causarum animadversiones, cuiusmodi sunt cædes, adulteria, furta & beneficii crimina deferuntur. Ad *Venſliam* Pen-insulam, ubi in conum desinens, paullatim se ad Solis ortum æstivum inflectit, est ille Iutiaæ angulus, ob pericula nautis adeo formidabilis. Nam ingens dorsum & Syrtys longissimè se in Mare protendit, ut, qui tuto &

at a periculoso metum esse volunt, non propius duobus n. illianibus ad littus accedant. Tale est omne lutiæ littus Occidentale, ut qui in Norwegiam, vel ex Oceano in Orientem navigare intendant, longo circuitu lutiam evitare cogantur. Sunt tamen quatuor omnino Montes in hoc littore, ex quibus nautæ habent suas observatiōnes & indicia. Incolæ hujus tractus piscaturam exercēt. Cum autem Portum, & fidam navibus stationem non habeant, naves suas ex alto venientes, convocatis in subiūdium sociis & vicinis ex Mari in littus pertransiunt, usque eo, quo fluctus Maris transcendere, easque levando rūndendoque lēdere minimè possint. Copiosissima hic in Mari variorum piscium, atque in primis Alecum captura. His expositis non alienum duxi Coronidis loco adjicere, quod Incolæ harum Regionum Septemtrionalium fuerint & idhuc sint frigidi & siccii, proceræ staturæ, faciei pulchriæ, boni coloris, jucundi, laeti, suspicioſi, callidi ac in negotiis providi, sani, superbi, amantes suorum, multum comedant ac bibant, bene concoquant, ideoque diu vivant, sanguine abundant, mores severos habeant, & propter cordis calorem, sint pugnaces & rixosi, ament pericula, venationes & peregrinationes suarum opinionum sint defensores, nihilominus justitiæ memores, in omnibus linguis addiscendi ad primè dociles, mulierum amantes, & pacta & contractus sanctè obseruent, multos habeant liberos, & quod fœminæ ipsorum difficulter pariant, sintque formosæ & in administratione rei familiaris tenaces & prudentes: ex Catharro autem, morbo regio, angina, pleuritide, fistulis, aqua intercute vel phthisi plerumque moriantur. Achilles Gassatus testatur hic inventa fuisse a Monacho tormenta bellica.

Commo-ditas.

Mores.

Mare.

Daniæ tertia Tabula, In qua Slesvicensis Ducatus pars & Holsatia.

Ducatus
Slesvicensis.

Vnde dicitur.

Imperium
majorum

Opida.

HÆC de Lutia Septentrionali; sequitur Meridionalis, quæ veteribus, quod a reliqua Germania per Albim fluvium ad Boream divulsa sit, atque interclusa, Nordalbingia est dicta. Ea duos ducatus Slesvicensem & Holsatiæ complectitur, de quibus ordine nobis est dicendum. Ducatus Slesvicensis a Metropoli & pervetusto Emporio Slesvico nomen habet. Olim hæc regio *Ducatus Lutiae* dicebatur, quem Waldemarus Abelis Regis Daniæ Pronepos primus in feudum accepit ab Erico Rege circa annum 1280. Extincta autem Regum ac Ducum stirpe mascula, & Ducatu Slesvicensi cum regno in unum redintegrato ac consolidato, Margarita trium Regnorum Regina ducatum Slesvicensem permisit Gerardo Comiti Holsatiæ, hac conditione, ut a rege Daniæ collatum beneficium recognosceret. Cæterum civitates Ducati Slesvicensi subjectæ quia iisdem cum Danis gaudent privilegiis, eodem quoque jure cum iis utuntur. Subditi a sententiis Magistratum cuiuscunque lociad Principes ac eorum Senatores possunt provocare & non ultra, ut privilegiis cætum est. Generalis autem gubernatio horum Ducatum Regi Daniæ ac Adolpho Duci Holsatiæ incumbit, & per vices ab uno ad alium transfertur. Proinde cum ad Regem devolvitur, Regiæ suæ Majestatis nomine per Henricum Rantzovium Vicarium Regis administratur. Præcipuum hujus Ducatus Opidum *Slesvicum* vulgo *Schleswick*, Germanicæ originis nuncupationem habet, ob situm, quem ad Sliam, in maris Baltici sinu obtinet. *Wick* enim & Opidum, & incurvum Maris recessum, sive sinum; & Vicum etiam priscis Saxonibus sonat. Quemadmodum Becanus, in suis *Gotoda-*

nici observavat. Crantzus & qui Saxonum conscripserere historias, aliam Slesvico appellationem attribuunt, quam etiamnum apud Danos & Frisios usus retinere videtur. Hi enim sua lingua hoc Opidum *Heidebuvel Heideba* nuncupant, eo quod a quadam Daniæ Reginâ, cui Hethæ nomen, dicant primitus esse conditum. Est autem peropportuno ad negotiationem situ, Portum habens ad exercenda commercia, commodissimum. Non proculab hoc Opido *Gotorpia* arx sita est. Telonium hinc celebre, ubi competitum, fertilibus annis ex Dania LM Boum, in Germaniam abacta vestigia soluisse. Est & in hoc ducatu *Flensburgum* Opidum celebre, hoc inter Montes excelsos, littori Maris Orientalis adjacet in quodejus Portus se extendit, tanta commoditate, profunditate & securitate, ut singuli ferè cives ex domibus suis naves mercibus implere, & easdem rursus exonerare possint. Sunt & *Husenum*, *Haderflebia*. Habet unum hic Ducatus Episcopatum Slesvicensem: Capitula duo, Monasteria tria: Castra tam Principum, quam Nobilium varia. Ordo autem Senatorum cuius iam aliquoties facta mentio plerumq; constat numero **xxiiii** personarum equestris ordinis, quibus adhibetur generalis Cancellarius, nec non nomine uniuscujusque Principis duo Iuris Doctores.

Senatores.

Holsatia Ducatus.

Holsatiam a silvarum saltuumque frequentia, quibus *Holsatia* commune cum lignis nomen in lingua indigena est *Vnde* (nam & silvam & lignum promiscue *Holt* Cimbri ac *dicitur*. Germani inferiorum dieunt) nomē obtinere arbitrantur.

Est

Situs.
Solsqua-
stra.

Arima
bu-va
ructas.

Imperio
majorum

Est enim regio silvis saltibusque frequentissima. Nec defunt qui a Cavo lapide etymon vocis advocent, quod Dux Holsatiæ Comites a Cavo lapide prius dicti sint. Terminos habet ab Ortu Bilenam fluvium; ab Occasu Storam, ab Austro Albim: à Septentrione vero Eideram. Regio ipsa nemorosa ac saltibus occupata, unde lignorum affatim, ut plus illis lignorum pereat, quam Frisia suppeditare possit, cum nihilominus focos largissime instruant ipsi. Verum cum silvatum apud eos finis non sit, Quercus tamen vix gignit robustas, sed Fagis plena omnia, quarum fructu Porci saginantur, majori quam dici queat numero. Ager plerumque singulis trienniis, mutatis vicibus, punctionem uberem, ac frugum divitem præbet messem. Tribus enim annis colitur, feritur, metiturque arvum, tribus deinde annis stagna admittuntur, ut pisces depascantur gramina ac pinguis quædam adducatur materies agrum fertilem reddens. Vineta non fert, nec Oliveta hic locus. Ferarum frequens est venatio. Equorumque magnum hæc regio producit numerum. Holsatia divisa est in partes quatuor, in Dithmarsiam, Holsatiam, Stormariam, & Wagriam. Hæ fuerunt olim Comitatus & postea a Frederico Imperatore tertio, Christierno primo id petente, erecti sunt in Ducatum, qui jam Sacro Romano Imperio 40 equites ac 80 pedites alere tenetur. Dithmarsia autem primo in libertate constituta fuerat per aliquot centum annos, quæ etsi a Frederico Imperatore, Christierno primo in feudum concessa, tamen eo tempore nondum subacta fuit. Filii quidem ipsius Rex Ioannes & Dux Fredericus anno Domini 1500 expeditionem in illam suscepserunt, sed istorum exercitu fuso libertatem suam Dithmarsi defenderunt, donec tandem a nepotibus Christierni, Duce Ioanne

& Adolpho, ac Friderico II, Rege Daniæ sunt victi ac superati anno Domini 1559. In Holsatia urbes haec, Segeberga *vitis* in Wagria Holsatiæ regione, quarto a Lubeca milliari. Itzohoa situ locisque natura, navigationeque præstans opidum: Stora cingitur pisco & navigabili flumine, quod in intima Holsatia ortum aliquot Opida & nobilem illam Ranzovianam domum Bredenbergam alluit, postea se in Albim exonerat. Chilonum vulgo Kilevetus est Opidum, portumque habet capacem, in quem ex Germania, Livonia, Dania, & Suecia magno Holsatiorum quæstu merces deferuntur. Sunt in eodem Holsatiæ tractu Crempa & Reinholdsburgum: illi nomen est a fluvio preterlabente, huic conditore. Sunt & Meldorpia, Heinicke & Tellincste in Dithmarsia, & Stormariæ Metropolis Hamburgum Emporium nobile ad Albim, quod post multas calamitates bellicas a Carolo restauratum est, & tempore Henrici IV Imperatoris muris cingi, portisque tribus & turtibus duodecim ornati cœpit. In hac urbe sepultusque est Albertus Crantz. Historicus neque indisertus, neque mendax. Paludibus frequens regio, in primis vero Dithmarsia, quæ paludem beneficio innixa semper obsequium Daniæ Regum respuit, superioribus annis jugum admittere coacta. Fluiorū qui hanc regionem irrigant, nominatissimus est Egidora vel Eidera; sunt & alii, quorum plerique rivuli potius quam justi fluvii dicendi. Cæterum mare Balthicum, qua parte Holsatiam & Slesvicum Ducatus alluit certos habet & jucundos sinus. Isthmos Græci nuncupant, in quos magno accolatu commodo erumpit, & tutos negotiatoribus navibusque marinis fluctibus defatigatis præbet recessus. Piscatum etiam uberem & maxime Salmonum alicubi subministrat. Regio plana est quæ rarissimè extollitur

Silvae.

Senato^r et ceteris.Leges & In*stituta*

tur Montibus, & quem inter duos præcipuum exhibet
is minimè ratus, situ est perjucundo, & bellitogæque
ornamentis quibus a nobilissimo viro Henrico Rant-
zvio decoratur, admodum celebris, inter Lubecam &
Hamburgum urbes nobiles. Arcem tam antiquitate,
quam primo conditore illustrem sibi impositam, & ad
radices Opidum adjunctum habet. Silvæ hic frequen-
tes, quibus pæne tota implicita ac referta, in primis
Dithmarsia. In his Borholt, Burgholt, Alverdorpenholz, Resen-
valde ac complures aliae. Habuerunt autem Holsati 48
viros totius terræ Præsides, ad hos ex singulis parochiis
appellatio devolvebatur. Hi judicium exercebant. Sub-
actis autem illis cum jam divisi sint in duas partes, in sin-
gulis præcipui eliguntur ex Incolis ejus terræ virti xii
una cum Præfecto, qui plerumque est Doctor sive Li-
centiatus juris. Hi omnes honesta habent salaria à Prin-
cipibus, additurque illis scriba, nec non inspectio sive
Præses ex nobilitate Holsatica. Horum alter ex parte
Regia plerumq; est Præfctus Steinburgensis, alter vero
ex parte Ducis Adolphi, est Præfctus Gotorpiensis.
Subditis tamen libera conceditur appellatio ad Princi-
pes & Senatores utriusque Ducatus, tam Slesvicensis,
quam Holsatensis, sed non ulterius. Habuerunt antea
jus scriptum, quod paullulum jam mutatum est, & secundum jus commune reformatum, compilatumque ab
Henrico Rantzvio Vicario Regio, Sigefrido Rantz-
vio, domino quondam in Nienhus, D. Adamo Trazi-
gero & D. Erasmo Kirslemio, secundum quod jus omnes
causæ deciduntur & pœnæ delictorum irrogantur.

Holsatia habet quatuor ordines, Nobilium, Ecclesi-
asticorum, Civium & Rusticorum, quorum duo sunt
genera. Aliqui enim possident bona propria, hæredita-
ria ac libera. Alii vero bona conductitia censi aliisque

exactiōibus & servitiis obnoxia. Nobiles habent arces
ac prædia sua cum pleno dominio majore ac minore,
cum venationibus, pescationibus & aucupiis, quæ
maxima ex parte sunt allodialia & hæreditaria. Non-
nulla sunt feudalia tam masculina, quam fœminina,
Familias non habet ultra 24, quarum nomina in Holsa-
tica chorographia recententur, ex qua excerpti possunt,
sed in singulis multi ex eadem stirpe progeniti existunt,
ut Rantziorū fere hoc tempore sunt centum & quin-
quaginta castra, ac varias possessiones obtinent. Inve-
niuntur etiam Alesfeldiorum & Povvischiorum ferē to-
tidem. Habet Holsatia Episcopatum unum, videlicet
Lubecensem. Hamburgensis enim Episcopatus Bremensi
subiectus est. Nobilium lites dijudicantur a Senatu Du-
catuum, iudicio præsidentibus plerumque Principibus,
ut privilegiis ipsorum cautum est. Ab ordine Senatorio
interposita idonea cautione appellare licet ad Cameram
Imperiale. Cives gaudent propriis privilegiis ac utun-
tur jure Romano sive etiam Lubecensi. Subditi a sen-
tentis quas Senatus Civitatum tulit, appellare possunt
ad quatuor Civitates iudicio peculiari exercendo desti-
natas. Ab his permittitur ipsis appellatio ad Princes
& Senatores Holsatiae, ac ulterius etiam ad iudicium
cameræ Imperialis, ita tamen ut cautio idonea præce-
dat. Rusticorum causæ ventilantur per eorum causidi-
cos sub dio in patentibus campis. Adsuntque ejusdem
loci viri nobiles una cum Præfectis ac duobus assessori-
bus, veluti testibus. Ibi in medium prodeunt, qui contra
alios litem se habere existimant, auditisque & cognitis
partis utriusque actionibus defensionibusque, conven-
tus universus rusticorum è consilio exire jubetur. Expen-
sis ibi diligenter controversiis in conselium redeunt vo-
catisque litigatoribus de jure pronuntiant.

O

HÆC

Daniæ IV. Tabula, Fioniam cum circumjacentibus Insulis continens.

Fionia.

Vnde di-
ca.

Situs.

Soli fer-
tilitas.Anima-
lum ve-
ritatis.

Vrbs.

HÆC pro Methodi ratione de Ducatu Slesvi-censi & Holsatia sint satis: succedit Fionia cum Insulis circumjacentibus. Fionia vulgo Fuynen, primum locum inter cæteras in sinu Codano Insulas à Zelandia tenet. Nomen habeta pulchritudine. Est enim tam formæ quam situs amœnitate con-spicua. Tam modico autem interfluente freto, Middelfar sunt dicto, a Continente Daniæ avulsa est, ut co-hæsse videatur. Hæc sicut ab Occasu Iutiam, ita ab Ortu Zelandiam prospectat, ac medium Daniæ locum obtinere puratur; ab extimæ remotionis limite pari spa-tiorum intercapedine disparata. Habet in longitudine millaria duodecim & in latitudine quatuor. Terra (ut Mare piscosissimum raseam) est uberi gleba & colono admodum grata. Copioso enim Frumentorum proven-tu ita abundat, ut ad remotissimas regiones, ea quotan-nis passim émittat, præsertim Siliginem & Hordeum. Ac cum ager iste multis dotibus, & cerealibus bonis adeo sit fœcundus, nunquam tamen stercoratur. Vnde ante civitates multum fœtoris esse ob abjectos pecorum fi-mos, qui ibi nulli usui sunt, scribit Munsterus. Tot etiam Regio hæc Boum armentis abundant, tam fœcunda Vac-carum atque Equorum mater ac nutrix est, ut numerosos Boum & Equorum greges Germanis annuatim sup-peditet. Nec desunt, ob multas per totam Insulam sil-vas, Cervorum, Capreolorum, Leporum atque Vul-pium venationes. In ejus quasi meditullio Metropolis est Ottonia vel Ottonium vulgo Ottensche Vrbs Episcopa-lis ab Ottone primo, multorum testimoniis ædificata, circa ea tempora, quando Hæraldum regem ad fidem Christianam suscipiendam impulisset. Vrbs hæc Empo-

rium est Insulæ non vulgare, in quo circa festum Epiphaniæ Insulanorum ac præcipue nobilium frequens conventus, sicut Kilonii in Hollatia, celebrari solet. Discreta est autem Fionia in Præfecturas viginti qua-tuor, Civitates sexdecim & Arces Regias sex. Reliquæ autem Civitates circum Ottoniam veluti centrum æ-quali prope distantia, in Maris littore ita sunt conditæ, ut Portuum situsque oportunitate, negotiationes suas, non solum in Mari Balthico, verum etiam per Sueciam, Norwegiam, Russiam, Belgum atque Germaniam longè latèque exercere soleant. Inter eas sunt Niburch, Stenburgh, Faborch, Aßens, Bogens, Middelfart, Kettemynde. Arces Regiæ præcipiæ Neuburgum, Hagenschouw, Hin-sagel, Escheburg, & curia Rugard. Pagi hic complures, & Nobilium prædia non pauca. Est enim hæc Insula ob cœli amœnitatem, & jugera fructuosa, Nobilibus viris gratissima. Mare incredibilem piscium fœturam & co-piam subministrat: ac Sinus omnis tanta piscium fre-quentia repleri consuevit, ut interdum impacta navigia vix remigii conamen eripiat; nec jam præda artis instru-mento, sed simplici manus officio capiatur. Qui littora inhabitant, præter agriculturam, punctionibus etiam incumbunt, unde non contemnenda rei domesticæ compendia sibi comparant. Sunt etiam quædam in hac Insula loca, bellicis præliis nostra memoria nobilitata. Est enim Mons quidam Ochenberg non procul ab arce Hagenschow, in quo regis Christiani tertii auspicio Monter. Ioannes Rantzovius Eques auratus Dux bellum, ingenti prælio devicit Christophorum Comitem Oldenbur-gensem, Anno Christi MDXXX. die XI. Junii, quo in conflictu duo Comites, alter Hagensis, alter Tecklen-burgen-

Maris
commu-nitas.

43

SEP 44 TENT

44

IUTIAE.

MARE BALTICUM

Hefeloe

Siger

Redness

Kelenborch

ZEE LAN

Korsoer

1

DAY E

1

PARS

Lange
landt

FIONIA

Miliaria Germanica

43

MERI 44 DIES

4

*Silvae.**Opera
publica.**Lange-
landia.**Lauv-
landia.
Sols fer-
tilitas.**Opida.**Falstria.*

burgensis interempti sunt, quorum cadavera postea loco pugnae effossa, Ottonium delata, & in templo Canuti sunt sepulta. Circa idem etiam tempus in monte Fauscheburg, qui i milliaris intervallo dissidet ab Opido Ascens, aliquot rusticorum millia cæsa sunt atque profligata. Multis præterea Silvis ornatur hæc Regio in quibus Ferarum magna copia. In urbe Ottonio duo sunt Tempa insignia, unum Canuto, alterum Francisco consecratum. In hoc Ioannes Rex anno Christi M D XIIR. & filius ejus Christiernus, cum in exilio & captivitate annos XXXVII cōsumpliissent, anno M DLIX. sepulti sunt: circa illud forum est valde amplum & spaciose, in quo Rex Daniæ cum Ducibus Holsatiæ & Slesvici antiquum fœdus anno MD LXXX renovavit: Ferunt etiam Ottoni matrem Regis Christiani secundi, mirabile & artificiosissimum opus, ingeniosa sculptura in ligno formatum super altare quoddam apud Minoritas collocasse, cuius simile in Europa non invenitur. Atque hæc de Fonia, nunc ad Insulas transeamus. Sub Fonia continentur Insulæ nonaginta ad Meridiem sitæ, pleraque habitabiles, quarum illustriores contra Vandalicas civitates objectæ hæ sunt: *Langelandia*, *Lauvlandia*, *Falstria*, *Aria*, *Alſa*, *Tofinga*, *Aroe*. *Langelandia* vulgo *Langeland* milliaria septem Germanica in longitudine habet. In hac Opida est *Rudkepinga* dictum, & *Tranekera* arx regia, suntque in ea complures pagi, patochie & procerum ædes. *Lauvlandia*, fito *Gronefjord* a Zelandia & exiguo matis trajectu a Falstria separata. Hæc Frumenti & Avellanarum Nucum est adeo terax, ut naves eis onusq; plures in provincias deferantur. Opida habet quinque, quæ sunt *Nistad*, *Nasco*, *Togrop*, *Rotbus* & *Maribus*: præterea Arces aliquot Regias, procerum ædes, parœcias & pagos multos. Falstria, longa est quatuor millaria German-

nica, ac Civitates habet *Stubecopen* & *Nicopen*, quæ Daniæ *Opida*. Neapolis ob amoenitatem, ac præstantiam dicitur. Ex hac Insula juxta Regis predium, frequens in Germaniam trajectus, qui septem est milliarum ad *Warnemundam*. Plurimum Frumenti annuo proventu vicinis locis suppeditat. *Aria* se quimilliari ab Elysia distans, silvis convestita, ac proinde gratos venatoribus præbet recessus, tres habet parochias & aliquot Nobilium curias, cum Opido & Arce *Koping*. Cum Elisia, ad Ducatum Slesvicensem spectat, Ducique Ioanni paret. *Elisia* sive *Alſa* *Elifo*. vulgo *Alſen* mediocris magnitudinis Insula, nam quatuor millaria in longitudinem, duo in latitudinem patens, non magno intervallo a Ducatu Slesvicensi separata, marium recessum, ac Sinum *Flenburgensem die Flensburger Wick*, respiciens, a primis Anglorum sedibus eodem sinu disternatur. Monet nos *Rantzovianum Musæum*, Romanos, Insulares hosce *Elisios* nuncupasse. Quemadmodum & eos, qui proximam colut Jnsulam, *Arios*. Qui in eandem hoc tempore appellationem retinent, Ptolemæus perhibet, *Anglos* antiquissimos esse terrarum Septentrionis, ad Oceanum Incolas. *Quibus Tacitus conjungit Elisios, Arios & Monimos*. Quorum jam quoque nomina, iis locis in usu sunt *Alſen*, *Arr*, *Moen*. Opidum in Alſen, sive Elisia est *Sunderburgum*, & ejusdem nominis Castrum, cum aliis *Norborsch*, *Osterholm*, *DieHolle*, *Gummelgard*. Parochias habet populosas decem & tres, unde aliquot armatorum millia subito dare potest. Saltuosa est, quare Cervorum & variæ generis Ferarum vegetationem præbet. Quemadmodum & marinos dulciumque aquarum Pisces, atque *Siliginem*. Et quia passim compascua, rei pecuariæ fovendæ idonea. *Tofinga* sive *Tofinga*, inter multas alias Jnsulas, prope Opidum *Fioniae Syringburgum*, præcipua, milliare in longitudine habens

Sicur.

Mare.

Aroe.

Sicur.

Huena.

Sicur.

bens, in qua præter aliquot parochias, curia est Kettrop, ad Rosenkransios & Rantzovios spectans. Ex hac Insula, ab Opido Ascens, in Jutiam duo sunt millaria, ex Niburgo in Zelandiam quatuor milliarium per mare Balthicum trajectus, alioqui admodum periculosus, præsertim mari procellis exagitato. Nam cum Orientalis pelagi unda, ex tot fluminibus jugiter illabentibus aucta, inter tam multas Insulas exitum quærens, in modum torrentis, velocissimo cursu protrudatur, facile contingit, ut ventis a diversa parte obluctantibus, fluctus in immensum attollatur: Nautæque undarum ambiguis vorticibus, periculosè implicentur, unde multi in hoc trajectu absorpti feruntur. Aroe, in aditu Slesvicensis Ducatus sita, ubi in Fioniam per Arensem sive Orensem sinum, ad Opidum Ascens, trajicitur. Quatuor est distinctis habitata pagis. Sunt & Insulæ Romso, Endelo, Ebalo, Feno, Boko, Brando, Toroc, Agernis, Hellenis, Iorndo, Birckholm, &c. Hæc de Fonia Insulisque circumjacentibus dicta sufficient. Quibus hoc loco potius quam nusquam descriptionem Insulæ Huena in celebri Porthmo Regni Daniæ quem vulgo Oersund vocant, sitæ, Coronidis quasi loco liber adjicere: in qua Arx Vranburgum dicta, quamplurimis, varia exactaque ratione, elaboratis Machinis Astronomicis referta. Hujus Insulæ medium ubi Arx ipsa consistit, elevationem Poli quinquaginta quinque, 54. cum dimidio graduum obtinet & ab Occasu removetur partibus 37 fere. Habet autem in circuitu 8160 passus majores, quorum quilibet 5 pedumassumitur, unde duo quasi millaria Germanica mediocria in ambitu adæquat. Quæ, cum in celeberrimo totius Regni Freto, per quod quamplurimæ naves ab

Orientali in Occidentale mare, & vice versa jucundo prospetu transeunt constituantur, quædam etiam hujus Regni præcipua Opida in propinquuo circuitu prospicit. In Zelandia Hafniam versus Libonotum tribus milliaribus distantem, Helsingoram, ubi naves prætereuntes solvunt vestigalia, & Arcem Croneburgum versus Cticium duobus milliaribus. Totidem etiam Helsinburgum in Septentrionem, idque in Scaniæ littore distat, in quo etiam Landiskronia, unico saltu millari distata. Versus Eutrum patet Lunda, quæ licet maritima non sit, tamen hinc spectatur versus Meseurum distantia 4. milliarium. Malmogia vero Vpophænicem respicit, remota milliaribus quinis. Licet vero non admodum magna sit, nulla tamen ejus pars ociola & sterilis existit, estque ferax Frugum, & Iumentis abundat, alit Damas, Lepores, Cuniculos & Perdices magna copia, ac pescaturæ apprimè oportuna est. Silvulam habet ex Corylis, ubi nulla Nucum vermiculis unquam infecta visa est, ut neque Glites hæc terra patitur. Olim quatuor Arcibus insignis erat, quarum nomina adhuc recensentur: Synderburga, quæ versus Meridionale littus sita erat, quemadmodum Norburga oppositas partes circa Boream obtinebat. Karhecidia vero Ortum hyemalem, veluti Hamera æstivum respiciebat. Harum quatuor Arcium fundamenta adhuc conspiciuntur, sed rudera nulla sunt residua. Licet vero Insula hæc admodum alte inter marinam salzedinem exsurgat, rivulos tamen & fontes aquæ dulcis non paucos habet. Estque inter alias fons, qui nulla unquam hiberni frigoris vehementia congelatur, quod alias in his Regionibus est rarissimum.

*Regio.**Nomina,
et unde
deducta.**Situs.**Caeli que
litas &
Soli fer-
tilitas.**Animas-
sum va-
rietas.**Imperi-
um ma-
jorum.*

Borussiam ultimæ Germaniaæ oram a Borussis populis nomen obtinere. Erasmus Stella author est. Hi, teste Ptolemæo, ad Riphæos montes, ubi in Septentrionem fusi excurrunt, nec longè quæ Tanaïs ex eis erumpit, considerunt: & sedium suarum pertæsi, valida manu, se in hæc loca effudere, & a suo nomine Borussiam totam regionem dixerunt, quæ nunc una litera extrita & altera mollius expressa, *Prussia* dicitur. Borussia a Vistula amne, quem ad Occidentem terminum habet, incipiens, sinumque Maris Baltici qui Septentrionale eius latus ambit, percurrens, ad Ottum Alans habet, ad Meridiem *Hamaxobios*. Aëre fruitur ameno, sed frigidore. Regio omnis est fœcundissima, & finitiinis Provinciis longe beatior: Ager Frumenti fecundissimus quod Polonicum & Lithuanicum bonitate excellit. Abundat Melle & Apibus æquè ut ceteræ regiones Septentrionales. Est in ea quoque Pecorum ingens vis, multa ac copiosa venatio. Ingentes enim vastaque Silvæ multa Ferarum genera alunt. Quæ præter Vrlos, Apros, Cervos, quibus abundant; proferunt Vros excellenti vi & velocitate, vulgo *Bubalos* vocati. Gignunt & Bizontes jubatos, è Boum silvestrium genere. Equos etiam silvestres quorum carne Incolæ vescuntur. Gignunt & Alces quos vulgo *Elandes* vocant: ac Ictides vulgo Martes. Usque ad tempora Friderici II Imperatoris plerique Borussi Idololatriæ fuerunt, quo imperante anno MCCXV Crucigeri Ordinis Teutonici eos vicere, Religionemque Christianam docuere. Postea Provinciæ & Civitates Borussiæ anno Mccccxix Crucigerorum moti avaritia & ferocia, ad Casimirum Poloniæ regem defecerunt. Post annos triginta octo reperita defectione Marieburgum cum aliis castellis & urbi-

bus regi vendiderunt 476000 florenis. Quum autem Marianii obedientiam Regi recusarent, tamdiu utrumque vario Marte dimicatum est, donec universus tractus Alberto Brandenburgico ultimo Crucigerorum Magistro cessit, qui etiam Cracoviæ a Sigismundo Poloniæ Rege Princeps secularis & Eques auratus factus est. Divisam autem fuisse Borussiam tradunt in duodecim Ducatus a Veneduso principe, quorum nomina hæc: Sudavia, Sambia, Natangia, Nadravia, Slavonia, Bartonia, Galinda, Warmia, Hogerlandia, Culmigeria, Pomesania & Michlovia. Sudavia, prorsus a Crucigeris ita vastata est, ut ex nobili Ducatu hodie vix septem pagi, & quidem villes, in Luptaviensi territorio supersint. In Sambia sunt *Vrbina* Civitates plures, Lebenicht, exstructa an. Mcclvri: Kneyback ^{"ordinis"} an. Mccc lxxx: Regius Mons Mcc lx. Fischusia an. Mcc lxix: Lechstet an. Mcc lxxxix *Mulmelburgia* an. Mcc lxxix. In Natangia, civitates sunt Valdonia, Girania, Centia, Creneburga, Heiligenbeil, Fridlandia, Schippenbeilia, Brandenburga. In Nadrovia vix aliquot calæ & tuguriola supersunt: cetera vastata sunt. In Slavonia sunt Rayneta, Talsa, Renum, Luccavia, Salavia, Labia, Tapia, Vintburgia, Christaderder, Baytia, Cestia, Norbestia, Vensdorf, Angenurgia & Dringosordia. In Bartonia sunt Nordenburga, lobansburga, lurburga, Insburga, Richtenerder, Bartonia & Rhenum. In Galindia sunt Orteleburgum, Raistenburgum, Neyburgum, Passenhumia, Dreschlovia, Lucia & Luzenburgia. In Warmia sunt Ressel, Streburg, Bischofstein, Wartenburg, Allensteyn, Melsatia, Helfbergia, Vermeditum & Gustadia. In Hogelandia sunt Brandenburgum, Tolkiemit, Manhusia, Schorpovia & omnium maxima Elbinga, in littore maris exstructa, splendidis civium opibus & mercatorum frequentia celebris. In Culmigeria sunt, Turunia nobile Emporium exstructum ad

Vistu-

BORUSSIA SIVE PRUSSIA,

三

Vistulam anno M ccc xxxv: Culmina, Wentflavia, Aldusia, Geandentz, Gugeleburga, Schonfa, Stesburga, Bartonia, Neu-marckt, Rogosna, Papania, Fridech, Lipno, Lesna, Golba, Luben, Reden, Bergelavia, Lantergurgia. In Pomesania est Marieburgum, Civitas ampla, exstructa anno M cccc 11: Men-ticha, Stum, Christburga, Pronsmarc, Salfold, Meriniec, Hol-land, Luhstadi, Osterrada, Rosenburga, Marienvverder, Garnesia, Eulonia Germanica, Lebmulia, Hohenstein, Schonen-berga, Culenburga, Neunburga, Salavia. In Milchloria omnia destructa & vastata sunt, præter unam Straburgam. Regio omnis importationibus exportationibusque variarum mercium apta, propter frequentiam fluminum, sinuum, Portuum. Fluvii præcipui sunt, Vistula, Nemeni, Cronon, Nogat, Elbinga, Vusera, Passaria, Alla, Pregol, Offa, Vrebnicz, Lica & Lavia. In quibus, ut & in Lacubus, dives piscatio. Mare etiam incredibilem Piscium fœturam & copiam subministrat. Porro in littoribus Borrußiæ ad Mare Balti-
cum, Succinum colligitur quod Incolæ vocant Barn-stein ab urendo, & Augstein, quod oculis prospicit, Græci Electrum vocarunt, quoniam Sol vocitatus sit Elector, respicientes nimirum ad fabulam Phaethontis. Servius in octavam Æneida dicit tria esse Eletri genera, unum ex arboribus quod Succinum dicitur; aliud quod in terra invenitur: tertium quod fit de tribus partibus Auri & una Argenti. Latini Succino dederunt nomen a suc-
co, quod & Solinus indicat. Plinius scribit a Germanis appellari Glessum a vitro, cui non dissimile est, quem utrumque sit pellucidum. Atque inde Glessaria ipsa Regio a Romanis dicta. Ejus genera plura sunt. Candidi odor est præstantissimus; pretium initio vilius; sequun-
tur fulva & cerea. Fulvis major auctoritas, & quidem

translucentibus modico fulgore; imaginé enim igneam, non ignem inesse placet. Sunt in quibus decocti Mellis lenitas probetur, quæ etiam ex eo mellea vocantur. Vis succini ususque in multis. Attritu calefactum paleas & folia arida attrahit, ut Magnes ferrum. Habet & Borussia Silvas incæduas, unde vis ingens lignorum & ad naval-lem usum & ad domesticum convehitur; teretumque arborum ad malos navium accommoda, que inde in remotissimas oras deferuntur; habent & Silvæ preter id suas divitias, unde quasi sponte compendium non me-diocre Incolis provenit: Apum scilicet, de quibus supra diximus, & Ferarum. Dividitur hac nostra ætate in Re-giam & Ducalem, Poloniæ Rex, utramque Vistulæ ri-pam, usque ad illius ostia hoc tempore immediatè pos-sidet. Insula quoque Vistula & Nogato conclusa, & om-nia ad recentem finum Opida & Arces Elbinga, Tolkenit, Fravvenberga & Brunsberga, usque ad Passariæ ostium: & tota Warmiensis Dicæcis ditio, ad Meridiem ampla, & Opidis agrisque cultissima, vesicę instar, media in Du-calí Borussia pendens, in Regis solius sunt potestate. Etsi autem hæc Borussia Regi immediatè subjecta, eodem cum Polonis Regno continetur: tamen peculiare Con-silium publicum, leges, judicia, (a quibus tamen ad Re-gem provocatio est) æratii & belli gerendi rationem ha-bet. Consiliarii hujus Borrußiæ quatuordecim sunt. Duo Episcopi, Wanensis qui sedem suam habet in Braunsburg, & Culmensis. Tres Palatini, Culmensis, Marieburgen-sis & Pomeranicus. Tres Castellani, Culmensis, Elbingensis & Gedanensis, Dantzick vulgo; totidemque Succamerarii, & tres primariæ Civitates, Torunia, Elbinga, Danissem. Hi
bis quotannis ad deliberationes & judicia conveniunt,
mensa

Flumina.
Maris
commo-
ditates.

Ratio ge-
bernarum

Senato-
res &
corpo
frequen-
tia.

mense Mayo Marieburgi Margenburg: ad Michaëlis, Gru-
denti. Capitanei, seu Præfecti arcium & credituum re-
giorum octodecim sunt: Marieburgicus, & in Palatinatu,
Stuma, Gneva, Meva, Stargardia. In Pomeranico Slochovia
supra Tucholam juxta Broflu. Sueza, Tuchola, Derniasæ,
& Pusci in Culmenſi, Brodnica, Grudenti, Radine, Reden
forte, nisi sit G. Raden, Colbe; Rogosna, Rogenhausen, & alii
tres. Ducalis autem Borussia olim fratum Crucigerorum
Teutonici ordinis propria, sub Alberto Branden-
burgico Ordinis Magistro in hæreditarium Ducatum
conversa, & ab Imperio Germanieo avulsa, in Poloniæ
Regis fidem & clientelam anno M D xxv concessit.
Leges &
instituta. Ejus Princeps primum ac proximum Regilocom, in
Consiliis, Comitiis & aliis Conventibus apud Regem
Poloniæ tenet. Si lites inter Regem & Ducem exori-
antur, a Consiliariis Regis juramento novo ad justè ju-
dicandum obligatis, Marieburgi aut Elbingæ dirimun-
tur. Nobiles autem seu alii contra Ducem actionem ha-
bentes, coram Ducis Vatallis a Duce ad judicium de-
putatis, eam instituunt, à quibus provocatio ad Consiliarios
Regis & Ducis Marieburgi constitutos libera per-
mittitur. Cæterum unusquisque in judicium ubi bona
sita sunt vel domicilium Reus habet, vocari debet, nec
ad extranea judicia trahi, aut a recto detineri potest.
Judicium aulicum quinque originarii Nobiles & tres
Iurisconsulti administrant. Judices in Provinciis ita
constituuntur, ut ex tribus a qualibet Provincia nomi-
natis, Princeps unum eligat: secundum jus Culmenſe &
constitutiones Provinciæ judicet. Si contra privilegia,
libertates, jura, aut consuetudines Princeps faciat, nec
ad preces subditorum factum suum emender; Liberum
est Ordinibus Provinciæ absque ulla rebellionis aut se-

ditionis culpa ad Regię Majestatis Polonię patrocinium
confugere, & vi pactorum inter Regem & Ducem ini-
torum, defensionem suorum privilegiorum ab eo po-
stulare. Sunt etiam in Ducatu Borussiæ duo Episcopi
Sambiensis qui Regiomonite, vulgo Koningſperg, & Pome-
Montes. sanienſis qui in Marienwerder sedet, quibus jurisdictio
Ecclesiastica integra & non impedita. De Religione &
ritibus veterum Borussorum mira narrat Meletius epि-
stola io ad Georgium Sabinum. Colueruht Dæmonia
pro Diis, atque etiam nunc multis in locis occulte co-
lunt. Immunda quæque animalia, ut Serpentes, Colu-
bros perinde ac Deorum famulos nuntiosque religiose
venerati sunt, quos intra domos nutriebant; iisque ut
Diis penatibus litabant. Deos in silvis ac lucis habitare
dixerunt, illis, vietimis ibidem ut placarentur, immo-
landum esse: ab his Solem pluviasque expetendas. Feras
omnes, Alcem præcipue, has silvas incolentes, ut Deo-
tum servos venerandas esse senserunt, ideoque ab eis
abstinendum. Solem & Lunam Deos omnium primos
crediderunt. Tonitrua ac fulmina ex consensu gentium
adorabant, tempestates avertendas citandasque pre-
cationibus dixerunt. Hirco in sacrificiis usi sunt, ob fœ-
cundam animalis istius naturam. Præcellentes arbores,
ut Robora, Quercus, Deos inhabitare dixerunt. Quare
nec ejusmodi arbores cædebant, sed religiose ut Numi-
num domos colebant. In eo numero & Sambicum &
plerasque alias habuere. Barbari & literarum rudes o-
lin fuere, adeo ut nec credibile putarent, si quis diceret
homines inter se posse aperte quæ sentiant & velint
beneficio literarum. Sed de his satis, plura qui voler-
petat ex Erasmi Stellæ de Borussiæ antiquitatibus libro
secundo.

Regio.

Vnde di-
ctio.

Situs.

Soli fer-
tilitas.Animas-
tum va-
netas.

Borussiam in mea Methodo sequitur *Livonia*, sive *Levonia*, vulgo *Liefland*, de cuius nominis ortu, nihil certi asseverare ausim; de eo autem sic scribit Althamerus. Fieri potuit, inquit, ut a Lemoviis progressi sint *Livones*, seu *Livonii* postremi Germanorum ad littus Venedicum, ad Parallelum Scandinaviae Insulae, quæ *Gothlandia* dicitur, habitantes, quos tamen ab Efluis mallem derivare, vocabulo vulgari nonnihil suffragante, *Eyflender* vocantur. *Levonorum* etiam mentio est apud *Prolemaeum* lib. ii. cap. xi. Et paullo post ubi de *Æstiis* sermo fit, inquiens corruptam Taciti lectionem restituisse *Beatum Rhenanum*, qui reposuerit *Æstiorum* gentes. Apparet enim, inquit, *Rhenanus*, in Archetypo fuisse *Æstuorum* pro *Æstiorum*, ex quo alias fecerat *Estuorum*, nam uero iiii veteres librarii ponebant. Si vero *Archetypus* habuit (inquit Althamerus,) *Efluos*, ausim jurare *Eyflandios* ab illis nuncupatos, vocabulo paullum variato. Hi populi etiam *Sudini* dicuntur, & eorum regio *Sudina*, *Prussiae* cohærens. Lectunno quoque eodem reponere placet nonnullis, a quibus fieri potest, ut nomen derivatum sit. *Livonia* autem ad Mare Balthicum sive *Sinum Venedicum* porrecta est longitudine cxxv. mil. Germanorum, latitudine xl. Eam cingunt *Borussia*, *Lithuania* & *Russia*, cætera *Livonicus* sinus lambit. Regio omnis plana, ac fertilissima est. Frumentum tanta copia profert, ut in annonæ caritate vicinis quoque regionibus opem ferat. Abundat etiam *Lino* optimo, ac *Armenta* alit plurima. *Vrsos* præterea in Silvis habet, *Alces*, *Vulpes*, *Lynxes*, *Martes*, *Zebellos*, *Hermelinos* & *Castores*. *Lepores* pro anni tempestate colorem mutant, haud secus atq; apud

Helvetios in Alpibus. Hyeme sunt albi, æstate cinericei. Estque Ferarum tam frequens ubique venatio, ut ea ne rusticis quidem, licet crudeliter a Nobilitate habitis, unquam sit interdicta. Brevi, *Livoniæ* nihil deest eorum quæ ad vitam humanam sustentandam necessaria sunt, excepto Vino, Oleo & quibusdam aliis quæ mitiori Cælo subjectis terris concessa divinitus, quæ tamen ex aliis regionibus abunde advehuntur. *Livonia* ante annos cccc opera Mercatorum Bremensium, & præcipue militum Teutonici ordinis ad fidem Christi adducta, cum multa periculosa cum externa tum intestina bella & bellorum calamitates pertulisset, & vicinis suis Regibus & Dynastis quodammodo prædæ esset, tandem an. M D lix. sub Gothardo Ketlero ordinis Teutonici ultimo Magistro in fidem & clientelam a Sigismundo Augusto Rege Poloniæ tanquam membrum Regni & magni Ducatus Lithuaniae accepta est. Cum autem die quinto Martii an. lxii. Magister ordinis Gothardus in arce Rigensi coram Poloniæ Regis Commissario Nicolo Radziwilo Palatino Vilnensi ordinem suum resignasset, & primum Crucem, deinde Sigillum, postea literas & diplomata omnia, quæ Ordo a Cæsaribus & Pontificibus accepérat: præterea claves Arcis Rigensis & portæ Civitatis, officium Commendatoris, jus cu-dendæ monetæ, vestigal piscium & omnia alia sua, & ordinis sui Iura Poloniæ regi cessisset ac tradidisset: statim facta resignatione Gothardus a prædicto Palatino nomine Regiæ Majestatis, Dux Curlandia & Semigallia publicè proclamatus est, eique è vestigio Nobilitas Curlandica & Semigallica velut hæreditario Domino juramentum fidelitatis præstítit. Postridie etiam Dux Cural-

LIVONIA SIVE LIEFLAND.

Curlandia, summus Regiae Majestatis Locum-tenens & Gubernator Livoniae in curia Rigeni publicè renunciatus, & claves arcis & portæ civitatis recepit. Nobilitati vero & civibus omnia sua jura & privilegia restituta & confirmata sunt, prout in literis apud D. Davidem Chyträum videre licet. Dividitur autem Livonia in tres partes locis & linguis distinctas, videlicet in *Estiam*, *Letteam* & *Curlandiam*. *Esterum* provinciae sunt *Harria*, cuius Metropolis est *Revalia Aquilonem* versus ad Mare Balthicum sita, nihilo Riga inferior a Voldemato condita & portu celebris. Cives jus habent Lubecense, monetamque eundunt quadrangularem. *Viria* in qua *VWeisenburg*, *Tolsberg*, *Borckholm*, Episcopi Revaliensis sedes; *Allantakia*, ubi *Nerva* ad fluvium ejusdem nominis, habetque ex adverso arcem Moscorum *Ivanov Gorod*. Fluvius hic Livoniæ a Moschorum ditione dirimit & *Nyschlot*, *Odenpoa*, in qua *Derpt* sive *Topatum* urbs Episcopalis & mediterranea *Wernebec*, *Helmeæ*, & *Ringen*. *Iervia* ubi *Wittenstein*, *Lais*, *Overpolen*, *Vellin*. *VVichia*, ubi *Abseel*, *Leal*, *Lode* & *Parnovia*. Estis adjacent Insulæ *Ostilia*, *Dageden*, *Mona*, *VVormse*, *VVrangen*, & *Kien* & aliae plures, in quibus partim *Estica*, partim *Suevica* lingua utuntur. Lettorum urbs sunt, *Riga*, *Kokenhusen*, *VVenden*, *VVolmar*, & tota Diœcesis Rigenensis. *Riga* Primaria totius Livoniæ civitas est ad Dunam, quæ se in Sinum Veneticum exonerat. Colonia hæc Bremensium est, muro fortissimo, propugnaculis, turribus, & bellicis tormentis contra omnem vim instructa, fossis insuper duplicitibus & acutis stipitibus munita. Arcem habet instruëtissimam, in qua olim Magistri Livoniae (Ordinis fratrum Teutonicorum) sedem habuerunt: eam ante panceos annos *Go-thardus Ketletus* de quo supra, Regis Poloniae feudalis nomine regio administravit; sed in Civitatem ipsam ni-

hil usurpavit juris. Administratorem enim sive Capitaneum aliquem cives libertatis adsertores strenui non patientur, tributa solum Regi Poloniae & obedientiam fideliter praestant, in cæteris jus municipale habentes. Præteat forum hic est omnium ferè mercium Septentrionalium, Picis, Lini, Ceræ, Canabis, Lignorum, aliarumque rerum istiusmodi. *Curlandia* Opida & Arces sunt, *Goldingen*, *Canda*, *VVinda*, quæ Polonis dicitur *Kies*, nobis *VVenden*, celebris jam olim ob aulam Magistri Ordinis Teutonici, in qua etiam Comitia celebrari solita; nunc Polonicis praesidiis obsessa est. *Durbin*, *Srunda*, *Grubin*, *Piltén*, *Amboten* & *Hasenpot*. *Semigallia*, *Mitoria*, sedes aulæ Ducum Curlandia, *Seleborch*, *Bassenborch*, *Döblin* & *Dalem* urbes sunt. *Semigalliam* vero & *Curlandiam* a Lettorum populis & reliqua Livonia, fluvius *Lacus*. Duna distinguit. In Livonia permulti sunt *Lacus*, insignior est *Beibus*, qui in longitudinem ad 45. milliaria Italica porrigitur, atque vario Piscium genere abundat. Fluvii sunt *Dyrina*, *VVinda* & *Beca* ac nonnulli *Flumina*. alii. *Duna* sive *Duina* *Ptoleimæi*, *Rubo Peucero*, ex Russia longissimo tractu per Lithuania & Livoniæ manans duobus infra Rigam milliaribus in Sinum Livonicum & Balthicum Mare tandem infunditur. *VVinda* in Balthicum itidem Mare exoneratur, non longè à cuius ostio maxima est Maris profunditas, ac locus periculosisimus. *Beca*, incolis *Einbeck*, uno fertur alveo in Oceanum; qui cum de præruptis scopolis præcipiti lapsu ruat, idem vicinioribus accedit, quod usu venire habitantibus ad Nili Cataraætas accepimus (inquit Leunclavius) uti nimirum paullatim surdescant. Regio sine montibus, nemorosa, ac Silvis in immensum densa. Atque hic Hercyniæ ingentia brachia. Ad ostium Dui-næ mari proximum, est *Dunamunta*, *Arix* inexpugnabilis, *duobus* *Silva*.

*Opera pri
blica.* duobus à Riga milliaribus, præsidiis Polonicis munita: ad quam omnes naves exteræ tributum pendunt. Est & medio intervallo Blokans, præsidium regium, ad quod naves iterum excutiuntur. Est & Felinum arx munitissima & civitas in Eſtlandia Ducatu; quam stipendiarii milites Germani una cum ultimo Livoniæ magistro Gulielmo Furſtenbergo memorabili & detestanda perfidia, Moschorum Duci prodiderunt. Ternestum etiam, quod alii *Taurum* vocant, arx quondam munitissima fuit: eam ante a Moschis captam, Lithuanus duce Nicolao Radzivilo Palatino Vilhensi cuniculis actis & supposito pulvere nitrato totam dissiparunt, anno MDLxi, & aliae. Cæterum in Livonia permulti adhuc gentilium ritu vivunt, vera Dei cognitione destituti, alii Solem adorant, alii Lapidem, sunt etiam qui Serpentes & Dumeta. Mortuum aliquem terræ mandaturi, genialiter circum cadaver epulantur defunctumque invitant ad bibendum, cottabo etiam superinfuso. Postea deponunt in sepulchrum, adduntque ei securim, cibum, potum, & nummos aliquot pro viatico: inclamatque, Abi in alium orbem, Teutonibus imperaturus, quemadmodum tibi tuisque imperarunt. Sub Friderico Imperatore Christianam fidem primum admisere. Labori apud eos operam dare, vitio datur. Mulieres in regione natæ, magnam præ se ferunt pompam, alias aliunde adventantes contemptui habentes. Nolunt mulieres, sed dominæ appellari, ac nullo labore muliebri occupatae, thedis hyeme & navibus æstate circumvagantur. Genti potus est Medo, Cerevisia, & Vinum, quo non nisi importato & exoticæ ditiones utuntur, videlicet Rhenensi. Fœminæ pulchritudinem corporis dehonestant larva vestimentorum. *Merces* quæ ex Livonia in Germaniam

*Ritus &
mores.*

aliasque regiones deyehuntur, sunt Cera, Mella, Cineres, Pix arida & liquida, quam *Teer* vocamus, Linum, variæ ferinæ pelles, & Coria Item illud Frumenti genus, quod Secale Latini, nos Rogge appellamus, magna copia quotannis hinc ad nos adfertur. His autem de Livonia expositis, rem ne Lectoribus non ingratam facturum puto, si nonnulla de Lycaonibus qui hic frequentes esse feruntur, coronidis vice subjecero. Scriptores qui fide digni videri volunt, inter quos Olaus Magnus, Homines quosdam in hoc tractu quotannis in Lupos converti affirmant. Ejus autem verba non gravabor hic apponere, ut narrationis inauditæ novitate animos legentium nonnihil recorem, levando tedium: ita autem scribit libro xviii cap. xlvi. In Prussia, Livonia, atque Lithuania, quamvis Luporum rapacitatem per totum pene annum Incolæ haud exiguo cum danno experiantur, quia eorum pecora ingenti multitudine pasim in Silvis, dummodo exiguo intervallo a grege aberrant, dilaniantur; ac consumuntur: tamen hoc dispendium non adeo magnum ab illis reputatur, quam quod ab Hominibus in Lupos conversis sustinere coguntur. In Festo enim Nativitatis Christi sub noctem, statuto in loco, quem inter se determinatum habent, tanta Laporum ex Hominibus diversis in locis habitantibus conuersorum copia congregatur, quæ postea eadem nocte mira ferocia cum in genus humanum, tum in catena animalia, quæ feram naturam non habent, sevit, ut majus detimentum ab his, istius regionis inhabitatores, quam unquam a veris & naturalibus Lupis accipiant. Nam uti compertum habetur, adficia Hominum in silvis existentium, mira cum atrocitate oppugnant, ipsasque fores effringere conantur, quo tam Homines, quam reliqua Animantia ibidem manentia consumant. Sed de his satis, ad Russiam pergitus.

*Merci-
monia.*

Regio.

Nominis

Etymon
Moschoviæ.

Situs.

Cœli seu
pores.Solidi fer-
missimæ.Animæ-
bunus va-
terius.

Russia, quæ etiam Roxolania dicitur, gemina est, Nigra & Alba. Illa Poloniæ contermina est, hæc Moscovia pars. Porro Mostovia a Moscho amne haud dubiè sic dicta, qui & Regiæ urbi, quam interfluit, suum quoque nomen indidit. Ejus imperium longè latèque extenditur, ac Mari glaciali a Septentrione terminatur, ab Oriente Tartaros, a Meridie Turcas & Polonos, ab Occidente vero Livones & Sueciæ regem vicinos habet. Quo omni tractu amplæ ditiones continentur; itaque Moschoviæ Dux hoc titulo fere utitur: Magnus Dominus Basilius, Dei gratia Imperator ac Dominator totius Russiae, nec non magnus Dux VVolodimiriæ, Moschovia, Novogrodie magne, Pskovia, Smolenskie, Thuverie, Iugarie, Permie, Viathkiae, Bulgariae, etc. Dominator & magnus Princeps Novogrodia inferioris terra, Czernigovia, Rezania, Wlochodzia, Rjovia, Bielloiæ, Roštovia, Jaroslavia, Plobotzkie, Biellozierie, Udonia, Obdoria, Condimisæque, &c. Immoderata in Moscovia & aspera Aëris temperies, adeo tamen salubris, ut ibi ultra Tanais fontes Septentrionem & Orientem versus nulla unquam pestis sæviat, et si morbum haud dissimilem habeant quem Calorem vocant, qui intestina & caput adeo infestat, ut paucis diebus pereant. Regio in universum neque Vitam neque Oleam, neque paullo suavioris Pomi frugiferam arborem præter Melopepones & Cerasa producit: quum teneriora quæque gelidissimis Boreæ flatibus exurentur: campi tamen Tritici, Siliginis, Milii, Panicique, & omnis generis Leguminum segetes ferunt, sed certa messis in Cera & Melle consistit. Silva hic Hercynia immanibus Feris plena. Ea in parte quæ vergit ad Prussiam Vrtingentes & ferocissimi Taurorum specie reperiuntur, quos Bison vocant. Itemque Alces cervina effigie, &

cum carne proboscide altisque cruribus, & nullo suffraginum flexu, /ozzi a Moschovitis, a Germanis vero Helenes appellati. Præterea Vrsi inusitatæ magnitudinis & prægrandes Lupi atro colore formidabiles. Venatio atque etiam Avium capture nusquam gentium felicior. Nam venaticis Canibus & plagiis omnis generis Feras capiunt, & Asturibus atque Falconibus, quos mirificos regio Pecerra præbet, non modo Phasianos & Anates, sed Cygnos & Grues conlectantur. Cæterum Russia seu Moscovia regiones amplissimæ sunt. Ejus omnia, Civitates, Opida, Arces, Pagi, Silvæ, agri, lacus, flumina, unius Principis, quem Incolæ magnum Czar, id est Regem seu Imperatorem vocant, imperio & nutui sublunt, & quidquid singula commodi ferunt, in unius Principis fiscum congerunt. Duces ac Comites, qui dominium utile in bonis feudalibus liberum possideant, & ad heredes eadem transmittant, nulli sunt. Addicit quidem pagos & agros nonnullis, sed rusticorum operis nihilominus utitur, & rursus cum liberte admir: adeo ut absolutum in subditos omnium rerum imperium habeat, & vicissim tanquam Deus a subditis colatur, eique obedientia omnibus in rebus, absque ulla recusatione præstetur. Caput totius Regni & Metropolis est urbs *urba* Moschovia vulgo Moschkva, tum situ suo oportuna, qui regionis medius esse existimatur; tum insigni fluminum frequentia celebris, & domorum amplitudine numeroque & munitissimæ arcis robore. Oblongo enim ædificiorum tractu secundum Moschi fluminis ripam ad spatium quinque milliarium extenditur. Domus in universum sunt ligneæ, distinctæ in triclinia, coquinas & cubilia, numerus earum fertur esse supra 41500. Hæ ferè omnes & ad usum Olerum, & ad voluptatem privatos

tos habent hortos, Singulæ regiones singula habent sa-cellæ. Arces præterea duas habet quarum una Kitaigorod, alter Bolsigorod, appellatur, quas hinc Moschus, illine Neglinna alluunt. Porro in universa hac Russiæ parte sunt plures alii tractus. Volodimiria Ducatus, cujus titulum magnus Dux sibi vendicat, nomen habet ab urbe primaria, sita in ripis Clesmæ amnis, qui in Volgam evolvitur. Provinciæ autem hujus ager adeo fertilis est, ut ex uno Tritici modio sæpe viginti modii proveniant. Novogrodia inferior illi pastione, agrorum fecunditate nihilo cedit. Vrbem habet ligneam, dictam communis cum universo Ducatu nomine Novogrod, sitam ad Volgæ & Occæ confluentes. Hæc summam semper obtinuit dignitatem propter incredibilem ædificiorum numerum, latissimique & piscosi lacus oportunitatem, & vetustissimi ac venerabilis apud illam gentem Templi famam, quod ante quingentos pæne annos Byzantiorum Cœsum rum æmulatione, S. Sophia dicatum fuit. Arx hoc loco memorabilis, summis impensis a Basilio Duce ex lapide in scopulo exstructa. Distat omnino urbs a Moschovia c milliaribus Polonicis, ad Rigam vero proximum littoris portum, paullo minus quingentorum milliarium iter est. Rhezan Provincia est inter Occam fluvium & Tanaim, Tritici, Mellis, Piscium, Avium fertilissima: urbes habet ligneas, Rhezan ad ripam Occæ sitam, & Corsiram, & Collugam & Tullam, juxta quam Tanais fontes conspiciuntur, Worotinensis ducatus tribus a Colluga milliaribus Civitatem habet & castrum ejusdem nominis. Severia, Ducatus est ingens & rebus omnibus adfluens; vastos habet & desertos campos: Opida complura, inter quæ præcipua hæc sunt Starodub, Novogrod Sievierski & Czernigovu. Silvæ Hermellis, Aspreolis &

Martibus abundant, Mellis quoque copiam ingentem ex Apibus subministrant. Gens propter assidua cum Tataris bella armis adsueta est & manu prompta. Smolenski Ducatus ad Borysthenen situs urbem habet cognominem, quam parte una Borysthenes alluit, parte altera cingunt altæ fossarum indagines acutis stipitibus armatae. Sunt & Ducatus Provinciæque Mosaiskia, Bielskia, Rschovia, Tveria, Pskovia, Vodzka, Corrella, Bielecioro, Wolochda, Vsiuga, Iaroslavia, Roftovu, Dvina, Susdali, VViathka, Permia, Sibior, Ingria, Petzora, & Novogrodia magna, quam illi vocant Novogrod VVielki, in qua urbs ejusdem nominis amplissima, ipsam Romam magnitudine superans. Petzora nomen habet a fluvio quem utrimque montes & invia rupes muniunt. Sunt & aliæ regiones MagnoDuci vestigales ad Septentrionem longo tractu terrarum porrectæ, ut Obdora, in qua est idolum Zolota Baba, hoc est aurea anus, Condora, Lucomoria, & Lappia. Sunt in Moschovia multi & magni Lacus, Ilmen Ruthenis Ilmer, Ladoga; Lacus albus Incolis Bielecioro. Flumina etiam ampla & multa sunt: Borysthenes vulgo Nieper & Nester, vel cum adjectione litteræ Dnieper & Dnester appellatur. Turuntus is est Ptolemeo qui Herbersteinio est Rubo, incolis Dvina. Rha Ptolemai nunc Volga & Edel. Tanais Italis Tana, accolis Don. Occæ fluvii caput est in Provincia Msczenek. Montes Riphæos de quibus Plin. lib. 4. cap. 12. Mela etiam lib. 3. Baro ab Herberstein in sua Moschovia scribit, in sola Moscovia videri, qui, quia perpetuis nivibus & glacie rigeant, transiri facile non possint. Hercynia silva magnam Moschoviæ partem occupat, ipsaque passim positis ubique ædificiis incolitur, jamque longo labore hominum ratiore facta, non eam sicuti plerique existimant, horridam densi-

Senato-
res.
Ritus &
mores.

densissimorū nemorum impenetrabiliumque saltuum faciem ostendit. Habet Moscovia Templa innumerā & sumptuosa, ac monasteria valde multa. Gubernationis negotia & justitiae administrationem Dux, per duodecim Consiliarios assiduè in aula præsentes obit. In hos, præfecturæ Arcium & Civitatum in toto Moschi imperio distributæ sunt: qui literas & libellos supplices Principi inscriptos accipiunt, ejusdemque nomine respondent. Princeps enim ipse nullas epistolas accipit, nec ullis ad subditos suos, vel alios etiam Principes ferè literis manu sua subscriptibit. Episcopi ex Monachis quorum Monasteria frequentissima in Moschi imperio, omnia tamen ejusdem vestitus & ordinis, (cujus D. Basiliū autorem referunt) velut sanctioris vitæ hominibus, deliguntur, & sunt in universo Moschorum imperio undecim, quos Vladiccas illi, id est, æconomos & dispensatores sua lingua nominant. Sacerdotes vero & Presbyteros, Poppos seu Archipoppos. Horum Metropolita (qui a Constantinopolitano Patriarcha olim confirmabatur, nunc a solo magno Duce delectus per duos aut tres Episcopos consecratur, ac cum liber Principi removetur) Moscuæ sedem habet. Huic Metropolitæ subjecti sunt duo Archiepiscopi, alter Novogardiæ magna ad Lovvtam flu. alter Rostovii. Nec Academiae vel Collegia in toto Moschi imperio ulla existunt. Religio Moscovitis Græca: quam anno Domini ccxix lxxxvii admiserunt. Itaque Sp. Sanctum tertiam sanctæ Trinitatis personam a solo Patre procedere arbitrantur. Sacramentum Eucharistiæ celebrant pane fermentato, calicis usum universo populo concedunt. Nullis sacerdotum suffragiis, nullaque propinquorum aut amicorum pietate juvari mortuorum manes putant, fabulosumque

credunt purgatori locum. Libros sacros suo idiomate legunt, eorumque usum populo non denegant. Ambrosium, Augustinum, Hieronymum atque Gregorium in linguam Illyricam traductos habent; ex his aut etiam ex Chrysostomo, Basilio, Nazianzeno homilias publicè pro concione sacerdotes legunt; neque enim oratores cucullatos, (verba sunt Iovii) qui advocate populo concionari & ambitiosè nimis atque subtiliter de divinis differere soliti sint, admittere fas putant; quoniam rudes imperitorum animos simplici potius doctrina, quam altissimis arcanorum interpretationibus disputationibusque ad sanctiorum morum frugem evadere arbitrantur. Matrimonia contrahunt; Bigamiam concedunt, sed vix legitimum matrimonium esse putant. Adulterium non appellant, nisi quis alterius uxorem habuerit. Gens astuta & fallax, magis servitute quam libertate gaudens. Omnes se Principis servi fatentur. Moscovitæ domi opiparè potius quam laute vivunt; *Victus.* namque omnium ferè cibaricerum genere quæ vel a luxuriosissimis desiderari possunt mensæ eorum & parvo pretio instruuntur. Gallinæ siquidem & Anates singulis sæpe argenteolis tenuibus nummis veneunt. Venatione & aucupio uti apud nos nobiliora obsonia parantur. Vino nativo penitus carent: itaque utuntur advectione, sed in festis conviviis duntaxat. Habent & Cerevisiam, quam æstate injectis glaciei crustis infrigidant. Sunt & qui in delitiis habeant succum ex subausteris cerasis expressum, qui perspicui & purpurissantis vini colore jucundissimum & saporem non ingratum refert. Nobile Linum, & Cannabim in restes, multaque *Mercis-* Boum tergora & massas ceræ ingentes, Moscovitæ in *monia.* omnem Europæ pattem mittunt.

Q

Moscho-

Soli fer-
tilitas.

Moschoritarum nomen recens est, quamquam de Moschis Sarmatarum affinibus Lucanus Poëta in Pharsal meminerit, & Plinius *Moschos* ad Phasidis fontes supra Euxinum ad Orientem constitutat. Horum Regio hac Tabula describitur, quæ cum Descriptione proxima a nobis delineata sit, ea duntaxat hic referemus quæ ibi non attigimus. Regio hæc campestris magna ex parte, & pabuli quidem ferax, sed æstate pluribus in locis admodum palustris. Melle adeo abundat, ut in vastis Silvis, in specubus & excavatis roboribus aliquando toti Mellis montes reperiantur, & Homines Feræque in illos Mellis Lacus improvidi delapsi, ibi immersi tanquam Mus in pice periclitentur, quod è sequenti narratione è Pauli Iovii *Moscovia planius patebit*. Is refert, Demetrium Legatum narrare solitum cum multo omnium risu: Agricolam quendam querendi Mellis causa in prægrandem cavam arborem superne desiliisse, eumque profundo Mellis gurgite pectore tenuis fuisse haustum, ac biduo vitam solo Melle sustinuisse, cum vox opem implorantis in ea silvarum solitudine ad viatorum aures penetrare nequivisset. Ad extremum vero desperata salute mirabili casu ingentis Ursæ beneficio, inde extractum evasisse, cum forte ejus Beluz ad edenda Mella more humano se demittentis, aversos tenes manibus comprehendisset, & eam subito timore exterritam ad exsiliendum tum tractu ipso, tum multo clamore concitasset. Lini & Cannabis Regio fertilissima est. Nulla Auri Argentive vel ignobilioris Metalli, Ferro excepto apud eos vena, secturaque reperitur, nullumque est tota Regione vel Gemmarum vel pretiosi Lapilli vestigium. Omnis gene-

ris feris & Avibus abundat. Capitur quoque Avis subnigra puniceis superciliis, magnitudine Anseris, quæ pulparum sapore Phasianorum superat dignitatem, Moscovitica lingua *Tetras* nuncupata, quæ Plinio *Erythratae* vocatur, Alpinis populis, & maxime Rhetis cognita. *Moscovia* Dux in omnes pariter jus vitæ, necisque possidet, ac *Moscovitæ* opiniones sui Principis etiam in Religione habent pro lege immutabili. Voluntas namque Principis, voluntas Dei habetur ab omnibus, clavigerque, cubicularius, atque executor voluntatis Divinæ esse existimatur. Atque hac de causa nemo refragatur ullibi voluntati Principis, etiamsi nocitura non modo sibi, sed toti Regno ac Genti præcipiat, cum ejus nutus dicta atque facta, aliquando nefanda etiam, detestanda & execranda adorent & exosculentur, quod omnes juxta politicos & ecclesiasticos, durissima servitute sibi subditos atque subiectos habeant. Vxorem autem ducturus, coactis è toto suo Regno præstantissimis forma & corpore puellis, quam vult uxorem deligit, & ceteras Principibus & Nobilibus uxores collocat. *Moscovia* Vrbium omnium longè clarissima ea quæ vulgo *Moskva* vel *Mosco*: Sedes Patriarchæ, ac Magni Ducis Regia. Ad ipsum Vrbis caput Neglinna fluviolus, qui frumentarias agit molas, Moschum amnem ingreditur, Peninsulamque efficit, in cuius extremitate Arx ipsa cum Turribus ac Propugnaculis admirabili pulchritudine Italorum Architectorum ingenio constructa est. In subiectis Vrbi campis Capreolorum & Leporum incredibilis multitudo reperitur, quos nemini plagis & Canibus sectari licet, nisi Princeps id ad voluptatem intimis familiaribus vel peregrinis Legatis indulserit. Tres ferme

*Anima-
lum va-
rietas.**Vrbo.*

MOSCOWIA.

125

ferme. Vtibis partes duobus alluuntur fluminibus, reliqua vero latissima fossa, atque ea multa aqua ex ipsis amnibus corrivata, præcincta. Vrbs etiam ab adverso latere alio flumine, quod *Lauſa* dicitur, munita est, id pariter in Moſchum paullo infra Vrbem evolvitur. Distat hæc Cracovia Poloniæ Metropoli Milliaribus 320. Eam vero anno cr̄o 15 LXXXI Tartari Præcopenses totam funditus exuſserunt magna multitudine, in tam populoſa Vrbe fumo extincta, in ipſa Dominicæ Ascensionis die. Domus ejus universim paullo ante illud incendium ad 41500 fuere numeratae. Sunt porro in Moscovia præter Metropolim de qua jam diximus, Vrbes, duæ quidem Archiepiscopatus, octodecim autem Episcopatus dignitate nobiles. Archiepiscopales sunt *Rostovia* (*Rostov*) & *Novogrodia*. Hæc non multis ante annis totius Moscoviae Caput fuit. Perpetua quasi hyeme & tenebris longissimarum noctium premitur: nam Polum Arcticum ab Horizonte sexaginta quatuor gradus elevatum videt, sex ferè gradibus ipsa Moſcha ab Äquatore remotior, qua Cœli ratione solstitii tempore propter exiguae noctes, continuatis ferè Solis ardoribus æstuare perhibetur. Episcopales sunt *Corsira*, *Rezania*, *Columna*, *Sufdalia*, *Casanum* (*Cazan*) in Volgæ ripa a quo Cazaniorum Horda nomen dicit, distat a Volgæ Ostio Caspique Mari quingentis millibus passuum. *Voločda*, *Tvveria*, *Smolensko*, *Pleskova*, *Staritia*, *Slobodo*, *Iaroslavia*, *Wolodimiria*, quæ urbs quoque Regiæ nomen adepta est, eaque ad Ortum Solis ducentis amplius Milliaribus a Moſcha distat, eoque sedem Imperii ab strenuis Imperatoribus necessaria ratione translatum ferunt, ut ex

propinquo, quum tum bella continenter cum finitimiſ gererentur, paratiora præſidia aduersus Scytharum irruptiones opponerent. *Mosaysko*, *Vrbs S. Nicolai* (*S. Nicolas*) *Sugana*, *Vſting* & *Gargapolia*. Emporia totius Regni celeberrima sunt, *Aſtrachan* ad Mare Caspium, quo Merces Persarum & Armeniorum deferuntur: & *Vrbs S. Nicolai* ad quam Angli & Hollandi navibus comeant, ac Pannos aliasque Merces important, quæ hinc Vologdam transferuntur. Est & supra *Casanum* centesimo & quinquagesimo milliari ad ingressum amnis *Surae Surcum* Opidum, a Basilio conditum, ut in ea solitudine Mercatoribus ac Viatoribus, qui de rebus Tartaricis ac ejus inquietæ gentis moribus proximos Finium Præfectos certiores reddunt, certa & tua mansio cum tabernis Hospitalibus statueretur. Sunt & aliae Vrbes ac plurima minorum gentium Opida quæ brevitatis studio omittimus. Lætatur Moscovia Fluminibus plurimis, inter ea agmen ducunt *Boryſthenes*, cuius fontes Herodotus ignoti, sunt ad pagum Moscoviae *Dniepersko* in silva *Wolkonski*, unde per Lithuaniam & Russiam defluens, *Smolensko* Opidum & Kioviam præterlabitur: postea circa Chmielnicco recipit Fluvium *Bog*, ac tandem in Euxinum Pontum exoneratur: longitudo ejus est plus ccc Milliarium Germanicorum. *Turuntus* qui & *Rubo* ac *Dvina*. Hic haud procul a fontibus Boryſthenis ortus, ad Rigam Livoniæ se in Mare Balthicum exonerat. *Rha* qui & *Volgo* & *Edel*, ortum habet ē Lacu cognomine, qui xxv Milliaribus a Moschovia abest versus Lithuaniae. Hic cornutis errans flexibus, multisque receptis fluminibus, in Mare Caspium Ostiis Lxx influit. *Tanais vulgo*

vulgo *Don*. Hic a Septentrione ruens magno impetu, Nilo opponitur. Ejus fontes Herodotus ponit in paludibus; Mela & Lucanus in Rhiphæis Montibus. Fuere qui per Mare Caspium eum labi arbitrati sunt, quos etiam sequutus est in sua Periegesi Dionysius. Sed errant: nullus enim fluvius ex Mari Caspio in Maeotim Paludem aut in Pontum Euxinum decurrit. Oritur autem Tanais non in Rhiphæis jugis, sed in silvæ cujusdam ingenti Lacu Iwanowo lezioro gentili lingua dicto, non longè à Tulla urbe, ex quo etiam Lacu Scad amnis in Occidentem fluens nascitur. *Occa* qui multa præterlapsus Opida, infra Novogrodiam inferiorem Volgam ingreditur. Moscovitæ Illyrica Lingua, Illyricisque literis utuntur, sicuti & Sclavi, Dalmatæ, Bohemi, Poloni & Lithuani. Ea lingua omnium longè latissima esse perhibetur, nam Constantinopoli Ottomanorum in aula familiaris est. In hanc linguam ingens multitudo sacrorum librorum, industria maximè D. Hieronymi & Cyrilli translata est. Anni apud eos non a Natali Christi, sed ab ipso Mundi initio numerantur, qui non a

mense Ianuario, sed a Septembri incipiunt. Leges toto Regno habent simplices, summa Principum & iustissimorum Hominum æquitate conditas, & propterea populis valde salutares, quoniam eas ullis Causidicorum cavillationibus interpretari atque pervertere non licet. De Furibus, Sicariis & Latronibus supplicium sumunt: quum de maleficiis quæstionem habent, reos multa gelida aqua supernè demissa profundunt, quod intolerandum tormenti genus esse perhibent. Nonnunquam obduratis & contumacibus, ut confessio criminis exprimitur, ligneis cuneolis digitorum ungues convelluntur. Tunicas oblongas Moscovitæ, sine plicis, manicis strictioribus, Hungarorum ferè more gestant: Ocreas ferè tubeas easque breviores, ut quæ genua non attingant, soleasque ferreis claviculari munitas habent: Ventrem nequaquam sed femora cingunt: atque adeo pubetenus, quo magis promineat venter, cingulum demittunt.

Q iij

Lithua-

Regio.

Inde
Bella.

Sicca.

Cali-
qua-
litas.Soli fer-
tilitas.Anima-
lium va-
rietatis.

LIthuaniam a lituo, id est cornu & tuba venatorum, eo quod regio illa frequentes venationes exerceat appellari voluerunt. Quam sententiam Mathias a Michou rejiciens, aliam de Lithuania. Etymo sententiam ponit, tradens: Quosdam Italicos ob Romanorum dissensiones deserta Italia Lithuania ingressos, regionem Italiam, gentem Italos dixisse: eam vero per paftores Litaliam & gentem Litalos, litera præposita cœpisse nuncupari. Ruthenos autem & Polonos eorum vicinos majore immutatione facta, usque in hodiernum diem regionem Lithuania, gentes vero Lithuanos appellare. Regio amplissima est, Moschoviæ proxima, habetque ad Ottum illam partem Russiæ quæ magno Duci Moscovia pareat: ab Occasu Podlassiam, Małovia in, Poloniæ, & aliquantum deflectens ad Septentrionem Borussiæ fit contermina: respicit vero a Septentrione Livoniam & Samogitiæ: a Metidie Podoliam & Volhiniam. Cœlum hic inclemēs, hyems asperior. Multum Ceræ ac Mellis quod silvestres in silvis Apes conficiunt, atque etiam Picis, Frumentum quoque abunde præbet hæc regio, Seges vero raro ad maturitatem pervenit. Vino non nisi importato utitur & exotico, ejus enim proventu caret, ut & Sale, quod ex Britannia vœnale accipit. Animalia omnis generis, sed parva producit: in silvis etiam quibus regio operta est, Vri, Alces, Bisontes, Equi silvestres, Onagri, Cervi, Damæ, Capræ, Apri, Vrsi, Martes & reliqua genera Ferarum magno numero stabulantur. Et ut Avium & in primis Ficedularum copiam raceam: est in Lithuania & Moschovia Animal voracissimum Rossomaka dictum, magnitudine Canem, facie Felem, corpore & cauda Vul-

pem referens, colore nigrum. Fuit gens Lithuanorum annis superioribus adeo obscura & contempta apud Ruthenos, ut Principes Kiovenses ab ea sola perizoma- ^{imperiis} _{maiorum} ta & subera ob egestatem & soli sterilitatem in signum subjectionis exigerent, donec Vithenes Dux Lithuanorum sumptis virium incrementis, negaret tributum, quin & jugo Principibus Russiæ injecto, eos adegerit ad tributa pendenda. Hujus Posteri hostilibus & subitis incursionibus finitimas gentes invadebant & diripiebant: donec Cruciferi Teutonici Ordinis eos debellare & opprimere cœperunt, tam diu donec ad Olgerdum & Keystutum duces Lithuaniae successive pervenerunt. Post vero Jagiello Dux magnus Lithuaniae factus est, qui postea & Vladislans appellatus. Hic a Cruciferis & Christianorum exercitibus sæpenumero pressus, Deo miserrante ad Polonos declinavit, & Christianam religionem amplexus baptismatis sacramento initiatus, ducta in matrimonium Hedwigi Regina Poloniae, Rex Poloniae factus est. Terram vero Lithuaniae germano suo Skirgelloni tanquam supremo Duci Lithuaniae regendam commisit. Lithuaniae magnus Ducatus nunc in decem Palatinatus seu Provincias præcipuas est divisus, quarum Metropolis, & Caput hoc tempore est Vilna, Indigenis Vilenski, Germanis autem vulgo; Die Wilde: quæ ad Vilnae & Vilnae confluentes anno M cccv a Gedimino Duce condita, nunc est sedes Palatini inter Lithuaniae primi, & Episcopi Romanæ obedientiæ Leopolensi Archiepiscopo subditi, & Metropolitanus Russiæ: qui septem sub se Episcopos Græciritus habet, Polocie, Volodimirie, Luca in Volhinia Luczko, Pinsæ, ad Pripetum flu. Kiovia, Pramislae & Lepoli. Est autem Vilna copiosa, ample & cele-

LITHUANIA.

127

& celeberrimi nominis, muro cincta & portis, quæ non
quam clauduntur. Tempa pleraque sunt lapidea, quæ
dam etiam lignea. Elegans est Bernardinorum Cœno-
bium, seculo ex lapide, venusta structura clarum. Quem-
admodum & Ruthenorum aula, in qua ipsi merces suas
ex Moschovia allatas distrahunt. Secundus Palatinatus
est **Trocensis**, cuius Opida sunt **Grodna** ad Cronium flu.
ubi Stephanus Rex Poloniæ obiit. **Lavvna** ad Croni &
Viliae confluentes, **Kovvno**, **Lida** & **Vpita**. Tertius Palati-
natus est **Minsensis**, ibi **Minsk** civitas & arx **Keidanovv**,
Radoskowice, **Borissovv**, **Lohoisko**, **Svvislocz**, **Bobroisko** &
Odruczko. Quartus Palatinatus est **Novogrodeck** Civitas ampla & lignea, **Slonim**, **Wolkovis-
ko**, **Msczibovv** & alia Opida complura. Quintus Palati-
natus est **Brestiensis** a **Brestia** Civitate ampla & lignea sic
denominatus, & in hoc Civitas **Pinsko**. Sextus Palatinatu-
sus est **Volhinia**, in qua **Luczko**, Episcopi sedes, **Volodo-
miria**, **Krzemensia**. Septimus Palatinatus est **Kiovia**, quæ
urbs quondam amplissima & vetustissima, ut ruinæ quæ
ad sex milliaria se extendunt, facile indicant, fuit ad
Borysthenen sita. Ibi sunt **Circass**, **Kaniovv** & **Moser** Opida.
Octavus Palatinatus **Mieczislaviensis** ad **Sosam** & **Bo-
rysthenen** in finibus Moschoviæ, ibi **Mieczislavia**, **Dam-
brovyna**, **Copysz**, **Sklovv**, Comitatus, **Mohilovv**, **Bychovv**,
Reczyca, **Strifsin** Opida cum arcibus sita sunt. Nonus Pa-
latinatus est **Vitebscensis** in quo **Vitebsk** Civitas ad **Du-
nam** fluvium sita, & **Orsha** ad Borysthenem. Decimus
Palatinatus est **Polocensis**, qui a **Poloczko**, ad **Polotæ**, &
Dunæ confluentes inter Vitebscam & Livoniam inter-
jecta nomen sortitus: ibi **Disna**, **Drissa** & **Druha** Opida
cum arcibus visuntur. Hisce expositis demus Lithuaniaæ
suos amnes. Lithuaniam a parte Orientali terminant

Oscol, **Ingra**, minor **Tanaïs**, hi & plurimi alii in **Tanaim** Flumina.
defluunt. Est & in dominio Lithuanorum **Borysthenes**
qui ex terra plana & palustri ortus, per Russiam dela-
tus in Pontum Euxinum tandem exit. Sunt & **Vilia**, &
Niemen, hic valde flexuose decurrit: navesque deferens
& merces, tandem in mare Prutenicum suas aquas exo-
nerat. **Dvrina**, & alii, quibus ut & **Lacubus** & **Stagnis**
irrigua est. Omnes autem isti Fluvii & Lacus maximam
Piscium copiam subministrant, suntque Pisces optimi
ac gratissimi laporis. Est præterea Regio silvis opera,
quæ admodum magnæ sunt, decem, aliquando quin-
decim milliarium. Provinciarum autem Lithuaniae Pa-
latinatos & Castellanos Sigismundus Augustus Poloniae
Rex in comitiis Lublinensis in unum Reipublicæ cor-
pus, cum Polonis univit, & certum singulis Proceribus,
Episcopis, Palatinis & Castellanis Lithuaniae locum ac
ordinem in Senatu regni attribuit, ita ut ex universo
Regno Poloniae omnibusque Provinciis illi conjunctis,
sint in Senatu Episcopi quindecim, Palatini triginta
unus, Castellani majores triginta, minores quinquaginta,
& qui officiales regni nominantur, Marschalci regni
& curiæ Cancellarii ac vice-Cancellarii ac Thesaurarii
2, de quibus in polonia latius. Solvuntur apud Lithuaniae
facile matrimonia mutuo consensu, & iterum at-
que iterum nubunt, & inter se matronæ palam concubi-
nos habent maritorum permislu, quos connubii vocant
adjutores: contra pellicatis viris probro datur. Cum
quis forte capite damnatus fuerit, de seipso jubente
Domino supplicium sumere, suisque manibus se sus-
pendere cogitur, quod si recusaverit, tantisper minis
& verberibus exagitatur, donec mortem sibi inferat.
Armenta victum præbent, multo lacte utentibus. Panis
vulgi

*silva.**Senato-
res.**Mores.**vulgi**vibm.*

vulgi nigerrimus est , ex Siliqine aut Hordeo una cum furfuribus. Divitum autem albissimus, ex puro Triticō p̄misit. Vini apud eos rarissimus usus, Cereali poculo multi utuntur, plebeium vulgus aqua. Cerevisiam coquunt diversimode & ex variis grānis, puta, Frumento, Silagine, Hordeo, Avena, Milio, sed insipidam. Medone & spissō & tenui & vario modo cocto abundant, & illo reficiuntur & inebriantur. Lithuania difficilis aditu ac quodammodo inaccessa, aquis omnia obtinentibus: hyeme commercia cum Lithuanis habiliora, paludibus & stagnis alta glacie concretis, niveque superinfusa sunt omnia mercatoribus pervia. Opes apud eos præcipuæ Animalium pelles, Mustelinæ, Vulpinæ & pretiosiores, ut Ictidibus (quas Martes vocant) & Scythicis Mustelis deraetæ, quibus Sebellinis nomen est. Ex his magnum quæstum faciunt, ut ex Cera, Melle, Cinere & Pice. Omnis item roborea illa materia que Wagenshot nostratisbus dicitur, & ex qua in Germaniæ inferioris & Belgicæ maritimis regionibus universa fere lignea opera architectonica, tam publica quam privata, domorumque magna ex parte supellex & utensilia parantur, his partibus cæditur, illincque ad nos per Balticum & Germanicum mare advehitur. Sed de Lithuania satis: De reliquis nunc paucula subjungamus. Sequitur in titulo nostro Samogitia (quod eorum lingua terram inferiorem sonat) Russis Samotzka semla: regio Septentrionalis & satis ampla, Lithuania proxima, silvis & fluminibus circumsepta, quinquaginta milliarium longitudine. A Septentrione Livoniam habet, ab Occasu Mari Balthico sive Germanico, qui sinus Balthicus propriè nuncupatur, nonnihil versus Septentrionem refectendo, alluitur; vicina est etiam Borussia. Abundat nobilissimo, candidissimo ac purissimo Melle, quod in

Meret-
monia.Samogi-
tia.

Rēmina.

Sob fer-
nibus.

omni arbore excavata invenitur. Opidum nullum habet, non Arcem: nobiles in tuguriis vivunt, rustici in casis. Gens hujus regionis procera & pulchræ statutæ, agrestis tamen & incultis moribus, parco victu vivens, sitim aqua sedate solita, raro Cerevisia aut Medone; Auri Argenti, Æris, Ferri, Vini ante nostra tempora expers & ignara: apud hos licitum erat uni viro plures habere uxores, & patre mortuo Novercam, Fratreque Fratriam in uxorem accipere. Gens præterea ad divinationes & auguria proclivis. Præcipuum Numen Samogiticum erat ignis, quem sacrosanctum & perpetuum putabant, qui in Montis altissimi jugo affidua lignorum appositione a sacerdoti alebatur. Tertium locum tenet Russia, quo nomine hoc loco Russiam Meridionalem sive Nigram intelligimus, cuius urbs primaria Leopolis Emporio & Archiepiscopali sede celebris. Districtus præter Leopoliensem sunt, Halicensis, Belzenensis & Præmisiensis. Restat denique Volhinta quæ inter Lithuania, Podoliam & Russiam sita, Frugibus abundant propter agri fertilitatem. Incolæ strenui & bellicosi sunt, Ruthenicoque idiomate utuntur. Regio hæc ad Magnum Lithuania Ducatum pertinebat, sed nunc Regno Poloniæ adjuncta est. Districtus habet tres, Lucensem, Volodimirensem & Cremenecensem suntque tres civitates provinciales Luczko, Wolodimiria, & Krzemenec, quæ complura Opida & munitiones subjectas habent. Lacus hic & stagna plurima Pitibus referta, ac silvæ Feris. Est & in hac Tabula Podolia sita ad Tyram flu. qui Nyster dicitur; regio est fertilissima, temel seritur, ter metitur: pratis ita luxuriat, ut lœpe Boum cornua vix è gramine appareant. Vrbes præcipuæ sunt Camieniet, Bar, Miedziboz, Brezania & Braslav. Sed de hac Tabula quæ dicta sunt haec enim, sufficient ad Transsylvania pergitus.

Morea.
Vicissim.Russia.
Vrba. Leo-
polis.Vollinia.
Situs.
Soli fera-
tilitas.

Vrbes.

Lacus.
Silva.
Podolia.
Situs.
Soli fera-
tilitas.

Vrbes.

R

Transyl-

Transsylvania Daciae veteris pars est Mediterra-nea, quam Ripensem Romani dixere, nomen nunc habet a silvarum montiumque ambitu; silva est Hercynia; Mons Carpathus. Dicitur & Septem castrensis vulgo, nomine a voce Germanica Siebenburgen mutuato, ac Erdeli Hungarisi. Terminant eam ab Occidente Pannonia, a Septentrione Polonia, ab Austro Valachia, ab Oriente Moldavia. Est autem Transylvania rerum omnium feracissima: ac Frumenti per universam hanc Regionem magna est ubertas. Præter experientiam quotidianam testatur id Trajani nummus in quo Ceres erecta, dextera tenens cornu Amaltheæ, laeva tabellam, cum hac epigraphe *Abundantia Da-cia*. Vinum fert præstantissimum ad Albam Iuliam, Devam, Egmedinum, Birthelbinū, Fenuscum. Fructuum item magna copia est, inter quos, ut reliquos omittam, præstantissima Pruna Damascena vulgo dicta, mala Cotonea, Cerasa dulcia, quæ cum Marosticanis Italici conferti possunt, Melopepones vulgo Melones, præstantissimi, Herba etiam nobiliores passim crescunt. Rha Ponticum, Centaurium majus, Gentiana maxima flore flavo & purpureo, Rhodia radix, Absinthium Ponticum, Libanotis prima Theophrasti, Crocus aliæque sexcentæ. Metallorum Fodinæ nobiles permulta. Auri etiam ad Sculattin: quæ Zulakna dicitur Hungarisi, & ad Rimili Dominurdz, quod sonat Rivulum dominorum. His locis exscinduntur glebæ Auri purissimi, cuius effossi statim usus esse possit sine ulla accurata separatio-ne. Auri hanc ubertatem testantur frequentes Romanorum nummi aurei qui his locis sæpe effodiuntur: quorum parte altera viri est effigies cum petaso, & hac inscriptione C. CATO. parte altera Dacia forma Divæ,

libellum dextera tenens cum inscriptione AVR: PVR. Argenti fodinæ sunt ad Offera & Radna. Cuprum iisdem Montibus effoditur quibus Aurum & Argentum. Chalybs ad Cyk; ferrum ad Thoroſco & Vaidabumada: Sulphur & Antimonium in Cupri-fodinis. Salis autem fossilis tanta copia est, ut vicinis regionibus abunde submini-stret. Boum præterea tanta multitudo, ut etiam prægrandes singuli singulis sæpe florenis vendantur. Quid dicam de Equis, quos generosos & præstantes producit, queis per se mollis alterno crurum explicatu glomera-tio? Quid Avium varia genera commemorem? Aquilas, Falcones, Phasiones, Perdices, Pavones silvestres, Galli-nagini, Scolopaces Olympio, Rusticulas Plinio, vulgo Sneppas, & Gallos? Quid aquatiles? Cygnos, Tardas & Onocrotalos? Et ut ab Avibus ad Feras transeam: habet hæc Regio saltus prægrandes ac Nemora ingentia, in quibus Vri, Bubali, Alces, Cervi immanis magnitudinis, Lynces, Martes, Mures Pontici, Vrsi, Damæ & Lepores albi. Coluere hanc Regionem jam olim variæ gentes Iazyges, quorum etiam hodie reliquiæ sunt in Hungaria: tum Metanastæ etiam Plinio nominati, & Getae, Bastarnæ, Sarmatae, Græci, Romani, Scytha, Saxones, Hungari. Romani eam sero debellarunt: Nam Trajanus Imperator victo Decebalo Dacorum Rege, primum eam in provincias formam redegit, urbemque Zarmizegethusam vocavit de suo nomine Vlpiam Trajanam. Eam Galienus ducen-tos post annos amisit, exque eo tempore humanitate sermoneque & elegantiis Romanorum depositis, cœperunt Incolæ ferociam Barbariemque pristinam repe-re, Valachorum etiam nomine adsumpto. Post Romanos Scythæ Attila duce hæc loca insederunt, septemq; sedes liberas sibi exstruxere. Scythis Saxones succeſſe-
Anim-
lium va-
rietatis.
Imperiū
maiorum
Iunx-

TRANSYLVANIA.

五

tunt Caroli Magni tempore, qui patria deserta hæc loca insedere, exstructis septem ad Scytharum exemplum urbibus liberis. Postremo etiam Hungari alios subsequunti, partim loci vicinitate allecti se Dacis miscuerunt: partim injuriis provocati, sub Stephano Pannoniæ Rege quem sanctum indigitant, totam istam regionem expugnare. Ab his structa sunt etiam aliquot Opida. Pars Transsylvaniae montosa, sero devicta est a Mathia Huniade qui Corvini cognomentum habuit posteaque a Stephano Hungariæ Rege. Mathias ille Draculam quendam Transsylvaniae montosæ Vaivodam hominem inauditæ crudelitatis vivum cepit, & post decennii carcerem pristino loco restituit. Transsylvania nunc in tres dividitur nationes suis inter se moribus & legibus dissidentes & distinctis terrarum locis provinciam incolentes, videlicet in Saxones, Ciculos & Hungaros, Transylvaniæ Saxones sicut cæteræ nationes omnes Germanicæ, habent peculiarem linguæ dialectum. Vrbes & arces incolunt munitissimas, & cæteris nationibus præstant. Sedes eorum sunt septem, nempe, Zarvvariensis, Zabesiensis, Millenbach, Reusmark, Segesburgensis, Schesburg forte, Ollezna, Schenkerstul & Rupensis sed Reps forte, quæ singulæ pagos aliquot subjectos habent. Ciculi Moldaviæ finitimi a Scythis oriundi suis legibus & moribus vivunt, suaque officia sorte distribuant. Hi in septem sunt divisi regiones quas ipsi sedes vocant, quarum nomina sunt: Sepsi, Orbai, Kysdi, Czyk, Gyrgio, Marcus Zeek Aranyas Zeek Hungari & Nobiles Transylvani passim intermixti Saxonibus cum Ciculis, propemodum tam sermone, quam vestitu & armis conveniunt. Omnes simul Transylvani ad nonaginta & amplius armatorum millia suppeditant. Sunt autem in Transsylvania septem urbes celebiores locorum inter-

vallis distantes, inter quas Cibinium est Metropolis & Hermanstat dicitur. Sita in planicie, nullis prope Montibus impeditur, quin se in admirabilem latitudinem appetiat. Non multo minor est Vienna Austriae, arte & natura multa est munitor: nam propter frequentes piscinas & stagna non patet exercitui ad eam aditus. Parochiam etiam cathedralem habet. Brassovia sive Corona Germanis Cronstat, quæ & Stephanopolis intra Montes amoenissimos sita, mœnibus, fossis & propugnaculis satis munita est. Hic Academia & Bibliotheca insignis. Bistrica, Noesenstat in amplissimâ vallis planicie sita, utrinque vitiferos colles habet. Segesvaria, Scheßpurg partim in edito colle, partim infra ad radices habitata. Megies, Mydriisch in meditullio Transylvaniæ sita, ferox vini ac rebus aliis omnibus ad quæstum & viëtum pertinentibus satis referta. Zabesus sive Zaaz in planicie, valle profundissima, aquis piscium fœcundissimis munita jacet. Hanc primariam Saxonum sedem fuisse dicunt. Et Colosvaria, Clausenburg itidem in planicie suaviter admodum sita, tam mutorum ambitu foris, quam ædificiorum structuris intus splendida. Est & hic Alba Iulia urbs vetustissima, ac sede Episcopali celebris. Hæc in colle declivi sita, circumfusa undique ad duo fere millia passuum planicie. Ab Ortu fluvium Marusium, & ex altero latere amnem Ompay Hungarice vocatum, ex Alpibus descendenter habet. Olim Tarmis dicta, ac regis Decebali Regia tempore Trajani fuit. Numerantur etiam in Transylvania quoad pensiones taxarum octo parochialia Capitula præcipua, quæ simul Universitatem appellant. Bistricense Capitulum habet Bistriciam cum 23 pagis regiis. Regnense Capitulum Regen forte, habet pagos plus quam triginta. Barcense Capitulum Barza-

Lacu. Barzazarg habet Coronam civitatem cum tredecim pagis regiis. Kisdense Capitulum habet Segesburgam, & pagos quadraginta octo. Duarum sedium Capitulum complectitur civitatem Megiensem cum pagis triginta sex. Cibiniensium Capitula duo, quorum unum habet Cibinium & pagos viginti tres, alterum Capitulum Cibiniense, quod vocant *Surrogativa*, continet pagos circa 22. Zabesiense Capitulum habet Zabesium cum pagis septemdecim. Non desunt huic Regioni Stagna atque paludes, quæ piscibus præstantissimis affluunt. Fluvii navigabiles tres sunt, *Aluta*, *Morossus*, *Samus*: quorum duo priores è Montibus Scythicis originem suam trahentes, hic in Tibiscum, ille vero recta in Danubium tendens, delabuntur; tertius *Samus* (*Thimes*, Germanis & Hungaris) ex Alpibus, Colota, dictis, oriens, qui itidem in Tibiscum delabitur. Sunt præterea & alii amnes, ut *Chicel* major & minor, *Sabesus*, *Chrysus*, *Cbrysolorus*, *Strygius*, quorum tres ultimi aurea ramenta ferunt, auri que fragmenta quandoque sesquilibralia trahunt. Pisces in iis & supra dictis optimi ac variis reperiuntur; *Acipenser* nimirum magnus & parvus, *Cyprinus* trium generum, *Salmo*, *Lampetra* fluviatilis & lacustris, *Silurus*, *Mulus* barbatus dictus, *Murenæ* genus rarum, *Trutta* alba & nigra, *Gobii* squammati, ac sine squammis aliis penitus incogniti. De Lupis *Percis*, *Tincis*, *Murena* vulgo dicta nihil memoro; qui Pisces inaudita fere magnitudinis inveniuntur. Montes item sunt Valachiae *Cisalpinæ* & *Moldaviæ* vicini, qui Agaricum, ac *Terebinthum* stillant. Silvae frequentes, inter quas Hercynia, in quibus præter Feras supra memoratas jubati Boves, & silvestres Equi, quibus juba ad terram usque demissa. Sunt præterea in hac Regione Arces plurimæ ex-

que munitissimæ. Inter quas primum occurrit Rubea turris arx fortissima, sita in alpibus juxta decurrentem amnem, ubi angustus inter Montes introitus patet in regionem, estque ceu propugnaculum totius terræ, ut ab illa parte nemo ingredi queat, si arcis præfectus repugna objiciat. Est & alia Arx munita infra Opidum Millenbach juxta Bros Opidum, ubi quoque juxta fluvium inter convalles & nivosas alpes iter est in Transsylvania ducens, & aliae. Nunc sequitur ut de moribus aliquid subjungamus, qui varii sunt, quia a variis gentibus, (ut supra vidimus) & olim occupata fuit, atque etiam hodie tenetur. Valachorum gens est aspera, bonarum artium atque disciplinarum expers, Religionis Græcæ, moribus Paganismum redolentibus, quin & divinaculos in pretio habeant, & per Iovem, Venerem (quam sanctam vocant) jurent, & multis aliis rebus ad Gentilium ritus accedant; quinetiam neque Opida habent, neque domos lateritias, sed in saltibus degentes arundine dunratat adversus injuriam cœli munitantur. Reliqua pars Transsylvaniae, multis partibus est, ut solo cultior, ita & hominibus moratior. Scytharum in Transylvania lingua exigua dialecto ab Hungarica hodie differt, quondam tamen maximum idiomatis discriimen fuit, ut & scriptoris, quam illi Hebræorum more a dextera orsi lævam vorum exarabant. Cœuli, genus hominum ferox & bellicosum: inter quos nullus neque Nobilis neque rusticus, omnes eodem jure censentur, Helvetiorum instar, ut supra quoque diximus. Hungarorum magna præ aliis potentia & autoritas est. Et hæc hactenus de Transylvania breviter dicta sufficiant.

TAURICA CHERSONESUS.

Cheronesus a Tauris Scythie Europeę populis taurica cognominata Ptolemæo, Scythurum regio est, quæ & Scythica Straboni dicitur. Hanc Taurorum Peninsulam Latinè dixit Plinius lib.2.cap. 69. Chersonesum Ponticam Appianus in Mithridaticis, Chersonam Paulus Diaconus. Hodie Periopcska & Gesara Antonio Pineto, aliis Præcop & Tartaria Minor dicitur. Ampla est Peninsula, inter Pontum Euxinum & Maeotidem paludem usque ad Bosphorum Cimmerium, qui Europam ab Asia discernit, versus Ottum porrecta. Longa est xxiv milliaria, lata xv. Peninsula quæ ab Oriente & Meridie a Perecopia media est, hyemem placi-
Caeli
temperies
 diffimam, & Aërem temperatissimum habet. Nam in fine Decembri hyemis initium, in medio vero Februario hyemis asperitas, quæ magis nivosa, nec tamen integrum triduo illa magis durat, quam frigida & gelu constans est: nec diutius quam ad initium Martii illa durat.
Soli fer-
tilitas.
Animas
lum van-
nem.
Imperiū.
Maiorū
 Vniversa autem ipsa regio frugum feracissima est, ac paucendis gregibus atque armentis valde idonea. Sed quamvis solum fertile Incolæ habeant, plurimi tamen agros non colunt, nec serunt. Equis, Camelis, Bobus, Vaccis, Pecoribus & Ovibus abundant, ac inde victitant. Est præterea Avium delicatissimarum ibi copia, quas aliquando Christiani vel Turcæ, ratus tamen peregrini Poloni capere solent. Venationes Cervorum, Capraturum, Aprorum & Leporum in ditione Tartarica & Turcica mari vicina, sunt plurimæ. Chersonesum autem hanc medianum horridi & ardui Montes velut Apenninus Italiam in Borealē & Australē dirimunt. Australē, cuius Metropolis est Capha Mahometes anno Mcccc LXXV occupavit, & sibi tributariam fecit. In Bo-
 reali vero parte Tartari, Crimæi vulgo appellati, lati-

simos inter Borysthenem & Tanaim campos, pascuis subinde mutatis pervagantes, sedem Regiam annos jam ferè quadringentos habuerunt opidum Crimæum, unde & Crimæi Tartari appellati fuerunt. Hi postea per-
 fosso Taurice ad Insulæ formam Isthmo, circa fossam eam quam Præcop appellant, Civitatem ejusdem nominis & Regiam sedem cum condidissent, Præcopen-
 ses Tartari inde dicti sunt. Horum Rex Turcis fœdere & societate conjunctis cum proprios fratres (instiganti-
 bus Turcis) a quibus bello petebatur, submovisset, & Capham obfidence premeret, a suis Consiliariis ad hoc amplis muneribus corruptis, cum duobus filiolis in frusta concisus, Ottomannicæ amicitiae infelix exem-
 plum præbuit: Eo enim occiso Tartari, qui haec tenus li-
 beri & indomiti, ex sociis & fratribus Ottomannorum facti sunt servi, & more aliarum Turcicarum Provinci-
 atum non Regem, sed Beglerbegum, id est Vice-Regem accipere sunt coacti. Quale autem sit Turcicum impe-
 riū ex Walachia, Græcia & Imperii Turcici descrip-
 tionibus facile potest cognosci, eo Lectorem brevitatis causa remittimus. Præter Cazan autem & Astrachan Regna Tatarorum, qui agros colunt domosque inha-
 bitant & nunc Moscho subjiciuntur, præterque dictos præcopenses, sunt & alii Tartari campestres, qui cater-
 vatim in campis nullis finibus observatis degunt & in hordas veluti in quasdam provincias, a quibus & cogni-
 minantur, divisi sunt, de his suo loco Asiaticis videlicet Tabulis, dicemus. In Australi Mētropolis est Capha olim
vibes
 dicta Theodosia, Emporium celeberrimum, vetus Ge-
 nuensium colonia. Sita est ad mare. Portum copiosum illa semper habuit. Genuensium temporē appetet eam divitem & frequentem admodum fuisse. Postquam
vero

TAURICA — CHERSONESUS.

138

TAURICA CHERSONESUS.

vero a Turcis ab annis plus centum Genuensibus erepta fuerat, Christiani Itali in angustum ita redacti sunt, ut exiguae & obscurae adinodum eorum reliquiae in ea superessint: Civitas pristinum splendorum magna ex parte amisit. Tempa^{ta} Christianorum Romana prostrata, ædes dirutæ, muri & turres, in quibus Genuensium plurima insignia & inscriptioⁿes Latinæ visuntur, collapsa jacent. Turcis, Armenis, Iudeis, Italⁱs, & Græcis Christianis paucissimis habitatoribus referta, negotiationibus, portuque universæ ejus Tauricæ nunc etiam nobilis est; Vineas, pomaria & hortos ferè infinitos habet. Ac præter hanc sunt *Perecopia* a veteribus Græcis Eupatoria, Pompeiopolis, Sacer Lucus, Dromon vel cursus Achillis seu *Gracida*, Heracleum vel Heraclea appellata: *Coslovia*, Emporium non ignobile: *Est* & *Ingermenum*, quod Arcem Iapideam, templum & specus sub arce, & ex adverso arcis miro opere ex petra excisos habet, nam in Monte maximo & altissimo situm ac inde a specubus Turcis cognomen retinet. Opidum quondam non ignobile opebus refertum, celeberrimumque extitit. Chersonesus seu *Corsunum* urbs Tauricæ antiquissima. Hanc Saci Germenum, quasi flavam arcem Turcæ vocarunt, nam solum quasi flavum ille tractus habet. Quæ, quod superba dives, delicata, & clara quondam Græcæ gentis colonia fuerit, univer^{la}que Peninsulæ urbs antiquissima, frequens, magnifica, portuque nobilissima extiterit, admirandæ illius ruinæ manifestè testantur. Iamboli seu *Balachium* Arx & Civitas: *Moncopia* seu *Mangutum*, (ut Turcæ vocant) Arx & Opidum: *Cercum* Opidum cum Arce. *Cremum*, seu a Tartaris *Crimum* dicitur Civitas & Arx muro antiquissimo, maximo ac præalto, magnitudine ac celebritate reliquis civitatibus Tauricæ Cherso-

nesi Mediterraneæ, nam eam Ptolemæus ita nominat, admodum dissimilis est, Ptolemæo fortasse *Taphros*, Plinio vero *Taphra*. Ac in extrema hujus regionis parte *Tanas* Civitas, ad ostia *Tanais* fluvii, Rutheni vocant *Azaz*, estque nobile Emporium, ad quod Mercatores ex diversis Orbis partibus commeant, ubi cuique liber patet accessus, ac libera emendi & vendendi facultas: & aliae. Fluvii in hac Regione plurimi, non parvi admodum ex Montibus decurrentes: Inter quos præcipui *Borysthenes* vulgo *Nieper* altissimus & rapidissimus fluvius qui a Septentrione labitur in Careinitum s^unūm seu fluvium atque in Pontum Euxinum penes *Oczacoviam* influit. *Don*, *Ariel*, *Samara*, cum multis aliis, *Bosphorus Cimmerius*: ad quem usque hanc Chersonesum protendi diximus, Fretum est quod Europam ab Asia distinguit, duorum millium passuum latitudine, per quod Palus Mæotica in Pontum defluit. Hic Cimmerius a Cimmeriis qui partem ejus frigidissimam incolunt, dicitur: vel ab Opido Cimmerio, ut vult Volaterranus. *Mæotis* Palus est prope Phasidis ostium: recipiens *Tanaim*. Hæc *Ponti* mater dicitur Scythis, teste Dionysio, ob id maximè quod multa inde in eum affluat aqua, distracta potissimum ex Cimmerio Bosphoro atque ex multis aliunde locis, quæ adeo ex omni parte paludem replet, ut non possit inter sua labra contineri. Hæc quia plurima recipit flu. Piscibus abundat. Pontus Euxinus itidem, cuius superior aqua dulcis est, inferior salsa. Hie cum prius *Axenus*, imo secundum Sophoclem *Apoxinus*, vel quod navium eo non fieret appulsus, vel propter barbaros Scythas accolas, qui advenas trucidabant, diceretur, postea Euxinum figura quam vocant *Euphemisimus*

Montes. misum dixerunt. Alii hoc ad Herculem, alii ad Ionas retulerunt. Pontum vero dixerunt tanquam alterum Oceanum, putabant enim eos qui illum navigassent, eximium quid & memorabile præstasse, & ob id inquit Strabo per excellentiam propriè Pontum appellantur, quem admodum Homerum Poetam. Mōtes horridi atque ardui, in primis illi qui Chersonesum medium secant. Sunt & alii maximi & celebres. Maximus vero omnium, altissimus est, & in summitate Lacum sanè non exiguum habet. Sed hæc haec tenus: deinceps reliqua videamus. Ius vel justitia Mahometica lege apud Tartaros administratur in civitatibus vel Opidis Chanis, & reliquorum Sultani. Presbyteri Cadii vel Iudices in pagis, Begi vel Præfecti, qui injurias particulares audiunt & decidunt, perpetui habentur. Veruntamen capitis sanguinis, furti, quas civiles cauas nos dicimus, Chanus ipse cum Consiliariis suis discernit. In quibus exponendis causidico non egent, subtilitatibus juris, calumniis, excusationibus, nec dilationibus utuntur. Extremæ enim conditionis Tartari vel peregrini coram judicibus & Chanu ipso, a quo semper audiuntur, & celeriter expediuntur, injurias suas ipsi per se liberè admodum exponunt; omnibus enim semper ad illum aditus patet. Filios a primis annis Arabicis literis instituendo, filias vero domi non alunt, verum propinquioribus sanguine curandas trahunt. Filios adulos Chanu vel Sultanis in ministerium, filias nubiles insignioribus ac nobilioribus Tartaris vel Turcis dant in matrimonium. In aula Principis insigniores Tartari ac nobiliores non ad fastum vel superbum luxum, verum pro necessitate & honestate satis splendidi & civiles sunt. Cum in publicum exit Chanus, mi-

Ratiocinio bernardi.

Senatores.

Schola & educande iuveniis tu monitas.

serimæ sortis homines non excluduntur, a Chanu vero conspecti examinantur, videlicet ut si quid opus habent, referant, Legibus obedientiam magnam Tartari præstant: Principes suos Deorum loco ipsis adorant & *Mores.* venerantur. Iudices pro lege Mahometana perpetui & spirituales pro divis, indubitateque omnis æquitatis & integratatis, fidei & opinionis viri inter illos habentur. A controversiis, criminibus juridicis, jurgiis minus necessariis & particularibus, invidia, odio, tetricis excessibus, omni luxu & ambitione, in vietu & amictu prorsus alieni sunt. In aula Principis nec inter suos, gladios, arcus, nec alia ulla arma illi gestant, exceptis viatoribus, vel peregrinis iter facientibus in quos admodum humani & hospitales sunt. Nobiliores panem, eartnes, cibum, vinum igni eliquatum & Mulsum potum habent, agrestiores pane carent, verum milio concusso, lacte & aqua diluto, quem *Cassa* vulgo nominant, & caseo pro cibo, pro potu lacte equino utuntur. Camelos, Equos & Boves oneri inutiles, vel jam moribundos jugulant, ac Ovum carnibus non raro vescuntur. Mechanicas artes *Victus.* mercaturam exercent, & quicunque artifices vel mercatores ibi reperiuntur, vel Christianorum mancipia, vel Turcae, Armeni, Judæi, Cercenses, Petigorenses qui Christiani sunt, Phylistini vel Cyngani obscuræ & extremae conditionis homines sunt. Sed de Taurica Chersoneso ac regionibus Septentrionalibus quæ dicta sunt haec tenus, sufficient. Ad Hispaniam, cui in nostra distributione princeps locus deinceps tribuitur, quod felix faustumque sit, eam lustraturi, transeamus.

Opificia. Mercimonias.

Regio.
Nomen
& unde
deducit.

HIspania nobilis Europæ Regio, primaque Continentis Terræ Pars, ab Hispano Rege, ut notat Iustinus, dicta est. Alii sic nominata volunt ab Hispali urbe nobilissima, quam hodie Sevilliam appellant. Abrahamus vero Ortellius, Vir in Palæstra Geographica valde operosus, quum Iberiam Asiz Regionem olim Paniana Pane, quem Iberis Dionysius, victoria potitus præficerat, inde vero Spaniam ab Junioribus vocatam fuisse, legisset apud Auctorem de Fluminibus & Montibus, fidem sequutum Sosthenis lib. IIII rerum Ibericatum: scriptoresque fere omnes animadvertisset primos Hispaniæ Incolas ex Iberia usque derivare: adductus est, ut ab *Spania* potius illa, quam ab *Hispano* vel *Hispali* nomen Regioni inditum, crederet. Sanè *Spaniam* nominat D. Paulus Epistola ad Roma. cap xv *Spaniam* etiam vocat alibi D. Hieronymus, ac multi alii. Quam autem Hispaniam Latini Scriptores, Ptolemeus, Stephanus & alii *Spaniam* vocant, reiecta adspiratione, temporibus antiquissimis *Iberiam* & *Hesperiam* nominata memorie produnt Strabo, Plinius, aliique. *Iberiam* quidem ab *Iberia* Asiz regione, unde primos Hispaniæ Incolas non pauci deducunt. Alii Iberiam ab Ibero Rege trahunt; alii ab Ibero flumine; Avienus ab Iberia Bæticae Opido. *Hesperiam* vero, ab Hespéro, ut quidam memoriabant, Atlantis fratre, vel ut Horatius putat, ab Hesperia Hesperi filia, vel potius ab Hespéro stella Occidentali: quia in Europæ Continente nihil est hac Regione Occidentalius. Quumque & Italiæ nomen idem esset, Horatius hanc *Vluman* canit. *Celtiberiam* quondam fuisse nominatam tradit Appianus: quæ tamen pars Hispaniæ (quam *Celticam* olim dixerunt teste Varrone) potius

censenda. Sepharad Hebreis dici notant Gulielmus Postellus & Benedictus Arias Montanus in Abdiam. Atque hæc de nomine sequitur Quantitas & Qualitas. Quantitas consistit in Finibus & Circuitu, quæque inde quasi nascitur, Forma vel Figura. Quod igitur ad Fines: alluit Hispaniæ duo quidem latera Oceanus; Aquilonare Cantabricus; Occidentale, Atlanticus; Tertium, quod ad Meridiem, ubi Fretum Herculeum, Mare pulsat Ibericum, quod & Balearicum; versus Orientem Pyrenæos habet Montes, perpetuis jugis ab Oceano, ubi Flavobriga, hodie Fuentarabia, tendentes ad Mare Mediterraneum; duobus insignes Promontoriis, uno, quod Olarso cognominatum, in Oceanum projecto, altero, quoniam à Veneris Templo, nunc vero, ab S. Cruce denominato, in Mediterraneum. Hispaniæ longitudo maxima milliarium Hispanorum c.c. Latitudo qua maxima exl qua minima lxx. Ioannes Vasæus in Hispaniæ Chronico memoria prodit, Hispaniam ad Pyrenæos tam angustam esse, ut cum per eos iter faceret, in monte D. Adriani, Ferdinando Colone rerum istatum peritissimo commonistrante, nisi se fellerit adspectus, utrumque videtur Mare: Oceanum scilicet, cui peregrinantes erant proximi, atque eminus, quo usque oculorum acies ferre poterat, albantes Maris Mediterranei fluctus. Circuitum autem D.c. mill. statuunt, & amplius. Strabo, Ptol. & alii Hispaniam comparant Corio Bubulo humi protenso: cujus partes ad collum pertinentes in adhærentem ipsi Galliam porrigitur. Collum inquam, quantum protenditur Mons Pyrenæus ab Mediterraneo Mari ad Oceanum Britannicum: inde dilatatur ad Brachia, ab Nova Carthagine usque ad Cantabros: Cruta,

*Cœli tem
periss.* Crura a Freto Herculeo usque in Gallæciam & Mare Britannicum: ultimū Corii ad modum Caudę Promontorium Sacrum, hodie *S. Vincentii*, quod extendit in Oceanum Atlanticum, longè ultra omnem Hispaniam. Subest Hispania medio Quarti, torique Quinto, parte etiam Sexti Climatis: ubi optima ad res omnes Temperies. Nam neque ut Africa violento Sole torretur; neque, ut Gallia, ventis assiduis fatigatur: sed inter utramque media, hyeme & æstate temperato Sole perfruitur. Hinc magna Cœli salubritas per Hispaniam, teste Iustino, æqualisque Aëris spiritus nulla Paludum gravi nebula inficitur. Huc accedunt marinæ auræ undique assidui fatus, quibus omnem provinciam penetrantibus, evenitato terrestri spiritu, præcipua omnibus sanitas redditur. Non eadem tamen Hispanæ passim qualitas. Quaenam Arcton spectat, plerisque scribentibus, frigidior est, nonnulliusque asperitatis: Oceano semper obnoxia, interiorum aquarum indiga, malignæque inde habitacionis: quum etiam rupibus, saltibus, locisque silvestribus pleraque obsessa. Qua Montibus fere perpetuum intercurrentibus, in Austrum declinat, tota felix, tota beata, ut multis magnisque Fluminibus irrigari, sic tempestivis pluviis, quantum sufficit, recreari solita, & hinc omne genus, ea præcipue parte, Frugum. Animaliumque non benigna solum Mater, sed & Nutrix sollicita. Admirandæ eorum, cum quæ ex terra proveniunt, tum quæ in terræ visceribus generantur & latent, fertilitatem: Animantium item, quæ Terra Marique nascuntur præstantiam, quis dignè ut que singula flagitant, commemorabit? Incredibilis per omnem Hispaniam Frugum ubertas: & plerique agri tantæ sunt liberalitatis, ut pro accepto uno tritici modio triginta plurimum colonis red-

dant: sæpe etiam quadraginta. Herbarū cum sativarum, tum voluntiarum, quæ citra sementem erumpunt, qui busque insignes sunt & peculiares vires passim, cum primis in montosis locis est feracissima: ubi sui dissimilis, inquit Pomponius, Linum aut Spartum alit, Fructus etiam arborum numero plures, formaque grandiores habet. Quid Mala referam? Inter ea melioris notæ sunt duo, *Canarium* & *Regium*. Quid Pyra? In iis supremæ classis quatuor, quæ odore gustuque suavissima: *Apianum*, quod *Muscatum* vocant omnium pyrorum minimum, *Vinosum*, *Pintum* *Quartumque*, quod Hispanis *Sine Regula* nominatur. Quid Olivas? in harum numero primas obtinent Hispalenses, quæ magnitudine juglandes excedunt. Quid de reliquis dicam Fructibus? Plenè decantata sunt non paucis *Mala Hesperia* vel citrea: *Cydonia*, quæ vulgo *Membrillos*, *Granata*, suis etiam coriis medicinam facientia. Quid vina commemorabo, optimi saporis odorisque? Passim quidem generosa admodum leguntur, alii tamen & aliis locis præstantiora. Hispania etiam dives quondam universim, ut nunc quoque variis in locis preciosissimis *Auri*, *Argenti*, *Æris*, *Ferri*, *Plumbi*, aliorumq; Metallorum *Thelauris*. Quid jam dicam de Salinis? Sal in Hispania non modo coqui, verum etiam plurimum effodi, hoc est & fieri & gigni, tradit Solinus. Fit in multis Hispanæ locis ex aquis puteanis, ut apud *Seguntiam* & alibi, unde Regibus magnum exigitur *Victigal*. Sunt & montes Hispanæ, si fides Marineo Siculo, nativi *Salis*. Est Hispania præterea pecoris omnis generis dives, *gregibus* & *armentis* plena, adeo ut mugitu, balatuque *Nemora*, *Silvae*, *Montes*, *Prata*, *Campi*, *Salutus* ubique resonent. Equos alit optimos: Cæteris *Batiscaplures*: *Asturones* inde dictos. *Leones*

nes autem, Camelos & Elephantes non novit, nisi cie-
res & aliunde advectos. Ad Venationes extimulant,
cum alia, tum in Montibus, Vallibus, Silvisque Da-
mæ, Cervi, Apri, Vrsi, Lepores, Cuniculi. Ad Au-
cupia invitant cum aves aliae, tum Aquilæ, Ardeæ,
Accipitres, Atagines, eo nuper ex Sicilia allati. Item
Grues, Anseres, Perdices, Palumbi Torquati dicti, Ana-
tes silvestres & Cicures. Sed de his satis, ad imperium
Majorum venio, quod caput in Methodo nostra
proximè sequitur. Non animus hic mihi recensendis cum
ex aliis, tum Iustino, Diodoro, Iosepho, Eusebio, Hiero-
nymo, suppositioque Berofo, & interprete ejus Annio
Viterbiensi, Antiquis Hispaniæ Regibus, rebusque ab iis
domi militiaeque gestis, Lectorem morari. Morari hoc
esset & ineptire cum multis. Tubal non in Hispania ne-
que in Europa, sed in Asia fuit. Huic qui sufficiuntur, I-
berus, Iubalda, Brygus, Tagus, Bætus & alii, Regesne cen-
sendi absit: nisi quis fluvii aliisq; rebus Inanimatis na-
sci tunc temporis solitos Reges concedat. Qui fictum illud
agmen sequuti, non melioris sunt conditionis. Incer-
ta omnia: ut & vix certiora, quæ successione quadam
gesisse scribuntur in Hispania, Regibus quasi exactis,
varia fortuna multisque & populis a se seminatis & opidis.
Lydi, Thraces, Rhodii, Phryges, Cyprii, Phœnices,
Ægyptii, Milesii, Cares, Lesbii & Chaldæi. Exploratoria
centeri solent, quæ ab Carthaginensibus, Romanis, mul-
toque post Gotthis, Vandalis, Alanis, Suevis, Hunnis,
eorumque Regibus patrata memoriz produnt Scripto-
res, qui partim rebus getendis astiterunt, partim
ex fidelissima aliorum cognoverunt relatione. Ea,
paucis dicam, sic habent. Quum in Hispania lon-
ge latèque dominarentur & pleraque sub ditione sua

haberent Pœni, aliquique Africæ populi, contrâ eos primi
omnium cum armatis exercitibus ab S.P.Q.R. missi sunt
Cn. & P. Cornelii Scipiones, bellum Punici ii initio: qui
septimo ejus belli anno sunt cæsi, Q. Fulvio Flacco & Ap.
Claudio Pulcro Coss. Submissus anno sequenti patri pa-
truoque P. Cornelius Scipio Africanus Major multa pro-
sperè gessit, primusq; ibidem provinciæ fecit; Q. Cæcilio
Metello & L. Veturio Philone Coss. anno V. C. 154. Hic
Asdrubale & Magone Carthaginem Ducibus,
acie ad Bætulam urbem (quæ quo loco hodie in Andalu-
sia visuntur Baëca & Vbeda, fuisse creditur) fugatis, atque
inde ex tota Hispania pulsis vindicatisque armis Hilpa-
niis, amicitiam cum Syphace Massylorum (hodie Bile-
dulgerid Rege, iæto fœdere, firmavit. Paullo post rebel-
lantes Hispaniæ populos ad deditonem compulit, Fœ-
dereque cum Massanissa Masæsulorum fuerunt ubi nunc
Regnum Tremissenum Rege & Gaditanis factò, Provin-
cia L. Lentulo & L. Manlio Acidino tradita, Romam re-
versus est. Post Scipionem Hispaniam L. Cornelius Len-
tulus Procôsul obtinuit; qui rebus bene feliciterque ge-
stis ovans urbem ingressus est, anno V. C. 154 IX Triennio
post C. Cornelio Cerhego, Minucio Rufo Coss. His-
paniæ primum sunt terminatæ, atque in eas duo novi Præ-
tores missi. C. Sempronius Tuditanus in Citeriore, M.
Helvius Blasio in Iteriorem. Vix duobus elapsis annis,
quum tantum glisceret in Hispania bellum, ut jam Con-
sulari & Duce & exercitu opus esset, M. Porcius Cato
Consul citeriorem sortitus, bello ab Emporiis (retinetur
hodieque nomen in Ampurias) cœpto, rebellantem ita pa-
cavit, ut Proconsul ex ea triumpharit, anno 10 LX. Hic
est ille Cato, qui miro Stratagema multarum Hispaniæ
urbium

DESCRIP^TO HISPANIÆ.

141

urbium muros uno die diruit, scribente Livio, & aliis. Post Catonis victoriam Hispaniæ variè possessæ lèpeque nunc hic nunc ibi amissæ, ita ut supra xxx Triumphi postea ex his relati memorentur. Stipendium pendere non prius cœperunt, quam Augusto Principe: qui cum Hispaniam omnem, debellatis Cantabris & Asturibus, qui omnium diutissimè restiterant, multo varioque Marte perdomuisse, universam in tres provincias divisit, Bæticam, Lusitanicam, & Tarraconensem. Singulis inde sui sunt attributi Conventus: Bæticæ **IV.** Gaditanus, Cordubensis, Astigitanus & Hispalensis, Lusitania tres habuit, Emeritensem, Pacensem, & Scalabitianum, Tarraconensis denique **VII.**, Carthaginensem, Tarraconensem, Cæsar-Augustanum, Clunensem, Asturum, Lucensem, & Bracarensem. Videndi Plinius lib. **III.** Strabo lib **III.**, & alii. Sic rebus subinde paullum mutantibus, provinciæ nobilissimæ Romanis paruerunt usque ad Imperatoris Honorii **IIII** & Theodosii **III** Consulatum, qui incidit in annum **CCCCXCV**, quo tempore Vandali, Suevi & Alani, ab Stilicone in Gallias evocati, quum eas, Rheno trajecto, omnes pâne occupassent, & in iis jam immanum Barbarorum more debaccharerunt: ab Gothis, Adolpho & Vallia Regibus, quos ad liberrandas Gallias Honorius Imperator miserat, exacti, transgressi Pyrenæos montes. Hispaniam Romanis ereptam multos annos obtinuerunt, Post Gothi, Galliam incolentes, ab Francis bello petiti in Vandalo vice versa arma movent. Franci Goths ex Galliis, Gothi Vandalo & Alanos ex Hispaniis ejiciunt: Suevi ad intercessionem cœsis. Quo tempore Vandali & Alanis Bonifacio in Africâ, cui pro Imperatore præcerat, evocati Hispanias Gothis

possidendas reliquerunt. Gothi Hispaniam. Romanis præsidiis omnino expulsis, quum sui juris fecissent, ea que sub suis Regibus longo jam tempore fuissent potiti: tandem ingenti bello ab Sarracenis Arabibus profligati, Rege Roderico occiso, Hispaniæ fere omnem amiserunt. Bello superstites quum in Asturum, Cantabrorum, & Gallæcorum, mōribus sese muniissent, paullatim amissas Regiones, Vrbes & Castella recuperare cœperunt: & postremo quum Sarracenorum res in Bætica Hispania se cōtraxissent, omnemque Hispaniæ Gothi recuperassent, iis etiam ab Ferdinando Aragoniæ Rege cognomine Catholicó (quod Hæreditarium deinceps esse cœpit successoribus) viætis, atque omni Hispania cum Mele, qui se Granaræ Regem scribebat, exturbatis, universa regio Dominis antiquis est restituta. Quum autem Maurorum temporibus a quinque Regibus Castellæ, Aragoniæ, Portugallie, Granaræ, & Navarræ, Hispania fuerit possessa, solus hodie Imperium in eam exercet Philippus III. Philosophi Magni F. Catoli Imperatoris ter-Maximi N. Divisa olim variè fuit. Romani primo diviserunt in Citeriorem & Ulteriorem. Citeriorem dicebant, quæ Principi Vrbi Imperiique terris proximior erat, inter Iberum sita fluvium & Pyrenæos montes: Ulteriorem vocabant, quæ remotior, ultra Iberum, ad Oceanum usque extensa. Sequentibus temporibus Hispaniam in sex fuisse distributam provincias legimus, Tarraconensem, Carthaginensem, Lusitanam, Galiciam, Bæticam, & trans fretum in regione Atricæ Tingitanam. Maurorum tempore regna fuerunt in Hispania plurima, quæ posteriores in quinque dividere, Castellæ, Ara-

DESCRIPTIO HISPANIAE

gonum, Portugalliae, Granatae & Navarræ. Partiuntur autem nova distributione totum Imperium in tria regna, Aragonia, scilicet, Castilia & Portugallia. Sub Aragonensi regno comprehenditur, præter Aragoniam, Catalonia, Valentia, Majorica, Minorica. Sub regno Castiliae comprehenditur Biscaya, Leon, Asturia, Galicia, Extremadura, Andalusia, Granata, Murcia, Vttraque Castilia, cum accessione Canariorum Insularum. Sub regno Portugalliae comprehenditur, præter Portugaliam, Algarbia. Vibes in toto regno paene sunt innumeræ. Inter eas præcipuae, Hispalis, Madritum, Tarraco, Lissone, Granata, Pamplona, Valentia, Barcino vulgo Barzelona. Legio VII Germanica nunc Leon, S. Lucar, Corduba, Nebris, Compostella, Toletum, Salamanica, Complutum, Pintia, Cesar-Augusta nunc Saragossa, Asturica Augusta, aliæque plurimæ. Sunt hic Lacus admirabiles. prope opidum Biaram Lacus est non utilis minus quam admirabilis; qui & Turtures, pisces subnigros & excellentes, gignit, & futuram pluviam turbinemque, teste Mariana Siculo, magno aëris sonitu prænunciat; adeo ut ejus murmur quasi Tauri mugitus sæpen numero ad duodevicti millia pass. fuerit auditum. In summo Montis Stelle cacumine Lacus quidam est, scribente Vasæo, in quo fragmenta navium subinde reperiuntur, quum tamen a mari plus XII leucis absit: quin quod exæstuet & tempestates ibi audiantur, adfirmare Incolas, quoties intumescit mare, idem notat. In Cantabriae Lacum fulmen decidisse, & repertas duodecim Secures, ait in Galbae vita diligentissimus scriptor Suetonius: Amœnum Stagnum est apud Plinium lib. IIII natur. histor. cap. IIII, haud procul Valentia: hodie Albufera. Sequuntur Flumina. Hispania multis pass. in irrigatur Fluvii. Sunt qui centum & quinquaginta numerant, & in iis Pontes ultra leptingen-

tos, inter quos nobilissimi Segoviæ & Alcantarae Aliiæ sunt nobiliores. Iberus Ptolemæo, Ebro hodie, erumpit apud Cantabros ex Idubeda Monte, duobus Fontibus quorum dexter in saltu Aucensi (Monte d' Oca) sinistre ad opidum, quod incolis Fuentibre. Inde magnis crescens amnibus, primo Calaguritanis exceptus atvis, Calahorra Iuliobrigam & Tudellam petit, Navarræ opida; Iuliamque & Celsam, inde Cæsar-Augustam alluit. Illinc digressus in Austrum, & mox versus Euronotum labitur, per Lalerianæ populos, qui nunc Catalani, & Dertusam opulentam urbem præterlabitur. Postremo plurimi fluvii auctus, peracto quadringentorum sexaginta mill pass. cursu, in Mediterraneum, cognomine ipsi, Pelagus tam violenter duobus Ostiis ingreditur, ut L. passus in mare profusus dulcis hauriatur. Darius maximus (concurrentibus in eum tot amnibus quos enumerare longum esset) Hispaniæ fluvius ex Idubeda, ubi nomen illi Sierra de Cocolo scaturiens, Vectones ab Asturibus, Lusitanos ab Gallacis Veteribus distinguitur. Turrem Sullanam (Tor desillas) Salabrim, Mirandam & alia opida contemplatus, decimo quinto fere infra Lamecam miliiari, apud opidum Portugalliae, quod Portus dicitur, rapidissimo cursu, Occidentali se miscet Oceano: Doris, Ptolemæo; Durias Straboni Duero hodie. Tagus, Ptolemæo cæterisque, nascitur in altissimis Orospedæ jugis, stadiis quinquaginta ab Opido parvo, cui nomen Tragaæ, haud procul ab urbe Concia nunc Cuenca. Per Carpetanos lapsus Soletum, Regalem urbem, petit, ponte que accepto, Talaveram, Augustobrigam, Alcantaram aliasq; urbes non ignobiles alluens, medium fere tecans Portugalliam, ultra Olisipponam in Occiduum se exonerat Oceanum, ostio bis millium, ut quidam notant, quin-

quinquaginta pass. latitudine. Accolis hic fluvius hodieque *Tajo*, Lusitanis *Tejo*. *Tagus* auriferis arenis copiosus reliquis Hispaniarum fluminibus, uti testantur Solinus in Polyhistore & Isidorus lib. xiiii Etimolog. cap. xxii præferebatur. Auriferum hodieque, ut & alios multos Lusitanæ fluvios esse ad firmat apud Ortelium, vir fide dignus Emanuel Enricus. Piscium item Oltrearumq; fecundissimum, Gemmasque generantem memorizæ prodit Pomponius Mela. *Anas* Latinis Græcisq; scriptoribus satis notus, originem habet ex vallis stagnis, in Laminitano agro, ut scribit Plinius lib. iii Naturalis Histor. cap. i. hodie *Campo de Montiel*, circa opidum, Hispanis *Cagnamenes* dictū. Oretanos præterlapsus ad Metallinam, ubi i castra fuisse Vitelliana docent Antiquæ ejus loci Inscriptio-nes, terræ se penetralibus condere putatur. (Nam ex vulgi opinione magis quam ex veritate hæc esse testis est apud Ortelium oculatus Georgius ab Austria præpositus Harlebecensis) mox post aliquot leucas, quasi sæpius nasci gaudens, inquit Plinius, ad Villartam eruptione fa-cta, Augustam Emeritam, ubi longissimo ponte lapideo transitur, Pacem luliam, & Austrum versus alias urbes prætergessus ad castrum Marinum in Oceanum evolvitur. Hispanis hodie *Rio Guadiana* recepta ab Arabibus vocata enim *Guad* fluvius. *Betus* Ptolemæo, oritur prope Ca-staonem ex Orospeda Monte, ut scribunt Strabo & Stephanus, qua parte *Sierra d' Alcaraz* nominatur. Ab Fonte in Occasum vergenis Cordubam, aliaque Opida præter-lapsus, ad Hispalim in Austrum declinans, Ostio satis am-plo (unius enim leucæ est) sed quod vadosis haud procul Gadibus in Atilanticum Mare se exonerat. Hic fluvius no-bilis Auto veteribus est, & Olivetis, Straboni etiā & Pau-

saniæ *Tartessus* nominatur. Livius *Circen* ab incolis no-mi-nari notat: quā appellationem aliquamdiu retinuerunt, scribente Mario Nigro, Hispania potiti Afri; quibus tan-dem *Guadalquivir*, vel ut alii scribunt *Guadalchebir*, tan-quam fluvius *Magnus*, fuit dictus. *Minius* Hispaniæ Tarra-conensis fluvius, ortum habens sexto supra Aras Sextianas, quibus hodie *Lugo* nomen, milliari ad opidum vulgo *Castel Verde*, Portum marinum secans, Pontemque Belsarium & Orensem civitatem perlapsus, factō ad Valentiam cum A via congressu, sex milliaria procurrentes in Oce-anum se præcipitat. Sunt & alii, *Lethe*, *Turias*, *Limæa*, *Sico-res*, *Chalibis*, *Austra*, atque alii minorum gentium fluvii, quos aliis explicandos, ne prolixiores simus, relinqui-mus. Mare nos vocat & quæ cum eo censeri solita, *Sinus* & *Portus*. Oceano undique Hispania & Mari Mediterra-neo concluditur; præter eam partem quæ Montibus Py-renæis & Aquitanæ conjungitur. Quorum beneficio pa-tentibus gremiis universi Orbis tan novi quam veteris commercio oportuna, tanquam ad juvandos Mortales ipsa avida in Maria procurrit. Quæ & marinorum Pis-cium genus omne abunde subministrant. Inter quos *Cæ-tæ*, *Balenæ*, *Congri*, *Murenæ*, *Thynni*, *Savali*, *Lampetræ*, & alii, tum *ostrea*, *Conchyliaque*. *Sinus* Hispaniæ cele-berrimi sunt tres, omnes ad Mare Mediteraneum, *Su-cronensis*, *Illicitanus*, *Virgitanus*. Omnia vastissimus est *Sucronensis*, magno satis ore pelagus, inquit Mela, accipi-ens, & quo magis penetratur angustior. Media magni-tudinis est *Illicitanus* nunc *Puerto d' Alicante*. Minimus est *Virgitanus*, ab opido, ut scribit Mela, *Virgi*, hodie *Vera vel Bera*. Corruptè apud Ptole. *Vre* vel *Virge*: nec emen-datus aquid Antoninum *Vrai*, ut nec apud Plinium *Vrgi*.

Nomi-

*Maria
Comme-
diaces*

DESCRIP TIO HISPANIÆ.

**Nominatur & Gaditanus Sinus Melæ lib. iii ab Gadi-
bus. Hodie Baia de Cadiz. Inter Portus, quos Hispania
habet, primi est loci qui Magnus Veteribus, inter Nerium
& Scyhicum Promontoria; Corunna hodie, Sunt & An-
nibalis Portus, apud Pomponium; Albor hodie in Algarbiae
regno: Amanum, & linio; nunc Fuentarabie, ut Villanova-
nus, vel Bermeo, ut Moralis censet: Gaditanus, Melæ &
Antonino, circa Gades: Tarraconensis, de quo Silius Ita-
licus lib. xv. Veneris denique Melæ nominatus ad radic-
es Montis Pyrenæi Sed de Sinibus Portubusque e-
orumque latitudine & profunditate multis felicissime
scribit Lucas Aurigarius in suo Navigationis Speculo,
Charris, quod ad Hispaniam, decima novemque se-
quentibus. Succedunt Montes inter quos Pyreneus prin-
cipem obtinet locum, Hispanos ab Gallis dividens Py-
reneæ Prole. & reliquis; Stephano Pirena, Tibullo Pyre-
ne: Livio & aliis Saltus Pyrenæus: Hispanis Los Pireneos uni-
versim: nam pro ratione locorum varia sortitur nomina.
Dictum volunt plerique ab igne: vel quod crebris ful-
minum iætibus feriatur; vel quod ejus silvæ (scribente
Diodoro lib. vi) injecto a Pastoribus igne, quondam
universæ conflagrarent. Silius Italicus denominationis
honorem tribuit Pyrenæ pueræ, Bebrycis filiæ, in eo
monte ab Hercule compressæ; ibique quum ab feris la-
niata esset, sepultæ. Pyrenæus, ut ab Ortu in Occasum
ad promontorium usque Celticum prolatatus Hispanos
dividit in Cismontanos & Ultramontanos, alium ad I-
beri fontes montem protrudit versus Meridiem per
Hispaniæ latitudinem. Nomen illi Idubeda apud Strabo-
nem & Ptolemæum; Saltus Aencensis vulgo Monte d'Oca
hodie vocatur, ab Auca urbe vetere, cuius ad Villam-Fran-
cam, vigesimo supra Burgos mil. vestigia monstrantur. O-**

rospeda Idubeda proles Strab. Orospeda Ptol. Toti hodie
certum non est nomen: nam quod Alvaro Gomecio cen-
sentur Sierra Vermigia, Floriano Sierra mollina, Clusio Si-
erra Morena: Partes ejus sunt. Orospedæ ad censeri solet
Calpe. Sic Ptolemæo aliisque mons vocatur ad Fretum
Herculeum: qui Gibraltar vulgo. Orospedæ item pars ru-
pes præcelsa, quæ ex Hispalensi urbe Granatam eunti pro-
pe Archidonam se conspiciendam offert. Nomen ha-
bet famamque meretur ex memorabili, quod in om-
ne ævum est duraturum, Amoris exemplo. Hispanis
dicitur, *La Penna de los Enamorados*, *Amantium Rupes*. Paul-
linus Bimarem nominat. Respicit enim duo Maria, In-
ternum & Externum. Strabo Calpen montem esse,
ait, circuitu quidem non magnum admodum, altitu-
dine autem ingentem & arrectum, ut remotioribus Insula-
læ formam præferat. Vnam Herculis Columnarum sunt
qui fabulantur, alteramque ex adverso Abylam in A-
frica, Laborum Herculis metas: addunt unum fuisse
quondam montem, sed ab Hercule perfosum, atque
ita mutatam rerum faciem. Ex Alcarassum Marianæ mon-
tes surgunt. Sic nominat Plinius, qui singulariter *Maria-
nus* Ptol. & Mons Mariorum Antonino: hodie *Sierra Mo-
rena*. Radices horum montium alluit ad lœvam perpe-
tuo fere ad Oceanum usque nobilissimus fluvius Bæ-
tis. Iuxta Barcinonem Mons est quem *Mon-ji vi* vocant
accolæ: sunt qui interpretantur *Montem Ioris*; alii vero
melius *Montem Iudeorum*, qui quondam illic sepelieban-
tur, quorumque plura adhuc ibi sepulctæ & signa. In
vertice Turris est, unde speculator die quidem Linteo
Velo, noctu vero Facibus Navigiorum adventum Barci-
nonæ civibus ostendit. Silvis, Nemoribus, Arboribusq;
singulares ferentibus fructus, ubiq; est plena Hispania,
Longum

Longum esset omnia commemorare. Nemus est apud Opidum, cui ab Monte Maiore nomen, in quo Quercus, Castaneas, Ilices, Nuces, Corylos, Cerasos, Prunos, Pyros, Ficus, Labruscas, & omne genus arborum fructifera- rum sola natura plantavit, altitudinis ingentis & latitudinis. Haud procul Opido Bejerano Nemus est amoenissimum, ubi Castaneæ Arboris ambitum se mensum scribit Lucius Marinæus Siculus pedum circiter quadraginta. Silvas etiam cæduas complures habet. Quare & materia abunde præbetur struendis navibus. Quid jam de Operibus publicis, quid de privatis dicam? Plurima hic magnifica Templa, plurimæ Abbatizæ, Cœnobia, Monasteria, Xenodochia & Nosocomia. Multa Regum conspicua Palatia, multæ Magnatum & Equitum magnificæ & pulcherrimæ Ædes, innumera denique alia & publica & privata Ædificia. Rex vero Hispaniarum nascitur non eligitur: inaugurat tamen, populoque Sacramentum dicit & ab eo accipit. Liberi Regis Infantes Hispaniarum appellantur. Inter eos Primogenitus, qui omnium Procerum, civitatum & populorum jurejurando Rex vivo Patre designatur, &c., Hispaniarum Princeps dicitur. Quamvis autem Regi suprema sit in omnes & omnia potestas liberumque arbitrium: nihil tamen ferè decernit, nisi ex XII VIRORVM (qui totius Regni primores Senatum Regium constituunt) consilio. Ibi graviora, quæque magni momenti, plenè ventilata terminantur: quæ celanda, in Secretiore Consello discutiuntur, quem faciunt ipse Rex, Dictator Legionensis, Præses, tertiaque Consilii Regii portio. Quæ ad Indias eaurumque gubernationem pertinent, tractantur in Senatu, quem Indicum vocant, ab uno Præside, XII vero Consiliariis. Bellica in Senatu Militari peraguntur: quem statuant XII-

VIRI Senatus Regii, Dictatores item Legionensis & Castellanus, cum aliis. Præter hos etiam tres in Hispania sunt Iuris Præfectura, quas Andientias vel Cancellarias appellant, una quidem in Castilia, altera vero in Granata, tertia in Galætia: unicuique Præses est & XII Senatores: ab his, si Litigantes sibi minus satis factum arbitrentur, Controversiæ ad Senatum deferuntur Regium. Est denique Thesaurarius Castellanus sub se quatuor habens Questores; quorum omnium est Pecunias Regni tractate, earumque habere reddereque rationem. Ducum in Hispania, Marchionum, Comitumque ingens numerus. Præter Principem Asturiarum & alios, Dukes invenio circiter XXII. Sunt illi Friesis, Medina-Rivis, Siccæ, Alva, Alcalæ, Albuquerque, Scalonæ, Osuna, Averi, Bejari, Gandia, Sessa, Infantasi, Medina-Cæli, Medina-Sidonie, Maquedæ, Najare, Feria, Segorbia, Sonna, Villa-Formosa, Verrague, Pastrana, Francæ-villa. Sunt & alii, quorum nomina non occurunt. Quibus omnibus annuus Census est a XL ad c Ducatorum millia: Ducibus Infantasi & Medina-Sidonie summam superantibus: quorum hic CXXX, ille CXX habet millia. Marchiones hi fere, Villa-Nove, Astorgæ, Aquilaris, Deniæ, Mondejaris, Navaresi, Pliegi, Sa-vie, Velleza, Comares, Aiamontis, Altamira, Veladra, Vearina, Carpij, Camarassa, Cortesi, Montis-Majoris, Guardia, Montis-Clari, delas Navas, Poza, Steppæ, Tanara, Villa-France, Drada, Cavietis, Falcis, Fomesta, Molina, Ceralea, Valensis, Vallis, Zaara, Ardalæ, Tarifa, Alcanise, & alii: potiore parte Reditum percipiente ab x ad LX millia Ducatorum. Comites recensentur plus minus LXXX, quibus annuus Reditus est ab x ad xxv Ducatorum millia: inter quos Principem obtinet locum Benaventi, Alva, Mirandæ & Oropozæ.

T

Lon-

Longum esset Lectorique tædiosum, quærere hic Vicecomitum, Baronumque numerum: longum Vice-regum, Gubernatorum, Provinciis Marique Præfectorum: longum denique Magnorum Magistrorum, Equitumque variorum Ordinum, in Castella quidem *S. Iacobi, Alcantara, Calatrava, & Rhodiensem Ordinis S. Ioannis*: in Aragonia Cataloniaque ordinis Montesæ: in Portugallia Ordinum, *Militum Iesu Christi* (cujus Magister ipse Rex est amplissimi sancè, ut qui annexas habet Provincias omnes in Africa, Asia, Americaque inventas) *S. Iacobi*, ejus qui de *Avis* dicitur, itemque *Rhodiensem D. Ioannis*. Inter familias vero Hispaniæ, ut hoc obiter addam, antiquitate prima est *Pacieca*, quum Hirtius in Commentariis nominet *L. Junium Paciecum*, ubi de Corduba agit: ejusque etiam mentio fiat apud Ciceronem lib. vi. Epist. ad Familiares Epistola ad Leptam. Non minus illustres sunt *Meridona, Toletana, Cerdea, Cardonea, Larensis, Vela/cea, Pimentella, Stunica, Henritica, Orosia, Cordubensis, Limensis, Gusmanea, Mondragonia*, alias alii addant: & parcant nobis Senatus illi, si ordinem violaverimus. De Administratione Statuque Politico diximus: sequitur Ecclesiasticus. Primatus Hispaniæ antiquissimis temporibus in Hispalensi fuit Ecclesia, inde vero Toletana, usque ad excidium illud Hispaniæ funestissimum. Toleto enim in Barbarorum potestatem redacto, Bracarensis Archiepiscopatus ea dignitate est functus, docentibus illud Ecclesiæ Bracarensis Archivis. Recuperato Christianis Toleto, quum Toletanus amissam dignitatem repeteret, Bracarensis autem semel acquisitam retineret, Contentio orta est, quemadmodum legere est lib. i. Decretal. adeo ut adhuc sub Iudice lis esse scribatur. Qui porro a temporibus Romanorum & Gothorum in

Hispania fuerint Præsules docet in Chronico suo i. Vasæ cap. xx. Post eruptas rursus Barbarorum manibus Hispanias, Episcopatus cum Antiquis suis Civitatibus sunt restituti, tum quidam in nonnullis recens instituti. Septem hodie Archiepiscopos Hispaniam habere legimus, iisque subesse Episcopos circiter xl suffraganeos. Primus est *Toletanus*, Castellæ Cancellarius, cui post Reges Regiamque prolem nullus vel dignitate vel fortunæ amplitudine secundus. Parent illi Episcopi, Burgensis (cui sedes olim fuerat *Auræ*, unde *Auritanus*, & corruptè in quibusdam Conciliis aliisque Actis publicis *Auxitanus* dicebatur, translatus inde *Burgos*, Castellæ Veteris Metropolim, ab Alphonso vi, eo, qui Toletum Christianis restituit, auctoritate *Vrbani II P. M.* anno ei^o xcvii) *Cuena* vel *Cunquensis*, *Cinqueneæ* vel *Ciguntensis*; *Osmæ* vel *Oxomensis* (perperam in Conciliis *Oxoviensis*:) *Cordubensis*, (Episcopatus hic antiquissimus & propter Osium Episcopum celebratissimus) *Iaenenæ*, *Palentinenæ* vel *Palentinus*; *Segoviensis*. Secundus *Hispalensis*. Sub eo quondam xi. hodie iii. sunt Episcopatus: *Malacitanus*, *Gaditanus* & *Canariensis*. Tertius *Compostellanus* est. Episcopatus hujus sedes olim fuerat *Iria Flavia*, unde *Irensis*, Opidum Galæciæ marinum, *Padron* vulgo. Translatus autem postea Compostellam, dici deinceps coepit *Compostellanus*, vel *S. Iacobi*. Ejus auspicia sequuntur: *Coriensis*, *Placentinus*, *Asturicensis*, *Gamorensis*, *Salmanticensis*, *Oreensis*, (qui & *Auricensis* & *Aurismus*, *Orensis* item) *Tuiensis* (vel *Tudensis*, a *Tude* sive *Tyde*, opido Galæciæ ad Minium amnem sito *Tuy* vulgo) *Badaicensis* (hodie quoque *Paicensis*) *Mondoniensis* (cujus sedes olim *Ribadeum*, vulgo *Mondonedo*) *Quartus Granatensis*. Ad ejus nutum sunt Præsules *Almeria* & *Guadicensis* vel *Guaditanus*, olim etiam

Accita-

HISPANIA.

147

Accitanus; nam quæ olim Accitana Colonia, hodie Guadix nuncupatur. Quintus Valentinus: cui suffragantur Carthaginensis, Origuella, Segorbiensis (vel Segobricensis a Segobrica, quæ nunc Segobia) & Balearium Majoris. Sextus Tarraconeus: obtemperant illi Praefules Ilerdensis (vulgo Leridæ) Derrosanus vel Tortosa, Herlua, Barcinonensis, Gerundensis, Vrgellensis & Vicquensis. Septimus denique Cæsar-augustanus: eum in sacris agnoscunt Pampilonensis, Calagurritanus, Oscensis & Balbastiensis. Nulli subsunt Leonensis & Ovetensis. Habet & tres Archiepiscopos Portugallia, Bracarensem, Olisiponensem & Funchalensem: subque iis Episcopos Eborensem, Viseensem, Guardensem, Conimbricensem, Portensem, Lamecensem, Silverensem, Ceptensem, Lerensem. De reliquis Episcopatibus consulendus Vasqus, loco quem indica vi. His omnibus, ut & Abbatibus, Monasterisque quæ sunt annuatim redditus, norant curiosè L. Marinæus Siculus, Damianus a Goës, & alii. Ad statum Ecclesiasticum pertinent etiam fidei Inquisitores, in Sarracenos, Maranos & Iudæos primum creati, qui lapsu temporis vires suas & auctoritatem extendere cœperunt in omnes quibus alieniores ab Ecclesia Romana mentes. Habeat & locum hic Notatio Academiarum; quæ in Hispania circiter viginti duæ numerantur: interque eas primi loci Salmanticensis, Complutensis, Conimbricensis, Pincianensis, Saguntina, Oscensis, & Ilerdensis. Hispani felices ingenio, infeliciter discunt; semidocti doctos se censem. Sophistatum Astus plus satis atmant. In Academiis Hispanicæ magis quam Latinè loqui gaudent: voces etiam Maurorum non paucas admiscentes. Suos fœtus ingeniique monumenta ad posteritatem raro, rarius ad Exteros, ob linguæ defecuum producunt. Fuerunt tamen, suntque hodie non vulgariter docti, qui præclara eruditione lectissimisque scriptis patriam illustrarunt, variisque

operibus apud remotissimos etiam clariorem fecerunt. Si Theologi postulantur: prodibunt Vigilantius, Presbyter Barcinonensis; Aquilius Severus; Prudentius, Episcopus Armentiæ; Osius Cordubensis, Avitus Presbyter, Marcianus, Episcopus item Barcinonensis, Paulus Orosius, Pacianus, eiusque filius Dexter, Audentius, Isidorus, Apocalypseos Interpres, Justinianus, Valentiniæ Ecclesiæ Antistes; Leander Hispalensis Episcopus: Martinus, Praeful Mandovensis; Fulgentius, Episcopus Carthaginensis: Eladius, Archiepiscopus Toletanus: Isidorus, Episcopus Hispalensis: Joannes, Gerundensis Praeful: Eutropius, Valentinus Antistes; Francilus Ximenes Cardinalis & Archiepiscopus Toletanus, Academiæ Complutensis pater, qui variis linguis sacra Biblia, Complutensium appellatione notissima curavit imprimenda; & alii. Si Canonici iuris periti: Bernardus Compostellanus; Raymundus de Pennya Forti; Hugo Barcinonensis. Si Iurisconsulti: Calixtus III Pontifex M. Fortunius Garcia, Gomezius, Didacus Covarruvias, silentioque minime prætereundus Antonius Augustinus, domo Cæsar-augustanus, XII vir Romæ St. lit. Iudicandis, inde vero ex Allifano & Ilerdensi Episcopo, Tarraconeus Archiepiscopus, vir Romanarum Antiquitatum & melioris literatarum peritissimus. Si Medici, licet non patrii, sed instituti: aderunt Avicenna, Averroes, Rasis, Almâcor, Mes-sahallah. Si Historici: Trogus Pompejus, Justinus, & alii. Si Philosophi, L. Annæus Seneca, ejusque filii, Seneca Novatus & Mela, L. Iunius Moderatus Columella: C. Julius Hyginus Sotion: Ioannes Vives Valentinus. Si Mathematici: Pomponius Mela: Abrahamus Cacutius, Alphonsus Rex Castellæ, Henricus, Infans Portugalliae, Henricus Marchio Villenensis, Arnoldus Villanova-nus, eiusque Discipulus Raimundus Lullius. Si Ora-tori;

totes : præter Senecam , Portius Latro & M. Fabius Quintilianus. Si denique Poetæ in medium prodicendi : sistent se Sextilius Hena , LL. Annæi Seneca & Lucanus Patruelles , M. Valerius Martialis , Rufus Festus Avienus , Aurelius Prudentius , Damasus Pontifex M. Iuvencus , Arator , Cælius Sedulus . Iuniores , ne tedium pariam , omitto . Hispanis natura calida est & sicca : color subobscurus , cui juvando Fœminæ collyrio plurimum ex Cerussa Minioque utuntur : duriora & bene compacta membra . Magna mortales omnes superstitione superant , ad ceremonias , adulationes , amplos titulos populis aliis duces . Animi cõcepta dexteritate singulati tacendo , simulando , dissimulandoque celare norunt . Gravitatem servant cum adfectata quadam severitate : quæ facit ut odium sustineat nationum omnium , gravissimum , quemadmodum ipse Mariana prædicat , atque individuum magnorum imperiorum adseclam . Mulieres non admodum fœcundæ paucos pariunt : priscas Romanas æmulantes , Vino plutimum abstinent : raro se conspiciendas præbent . Advenas inhumaniter excipiunt , Apud Exteros alter alterum colit , veneratur , laudat , extollit : Nobilitatem , plebeio etiam , si quo potest modo , concilians . Iustitiae cultores maximi : Summis , Mediis , Imis æquale Ius administratur . Facit Magistratum industria , ut pauca , imo nulla ibi sint Latrocinia . Plerorum manus puræ ab cædibus aliisque flagitiis . Nemini impune est , qui vel sacrosanctas Leges , vel quemcumque , etiam minimi loci , violare fuerit ausus . Inquieti magna semper moliuntur . Pulsis intestinis hostibus , profligatisque Saracenis , potentissimas Orbis Terrarum partes suis Regibus acquirere student . Vbi duo tresve

convenerint , cujuscumque loci & conditionis , de Rep. gravissimisque rebus differunt , ad enervandas Hostium vires vias querunt , Stratagemata excogitant , mille Machinas fabricant , suisque Ducibus , si quid utiliter inventum , aperiunt . In castris famis , sitis , laborum patientissimi . In acie conflictuque major illis ars quam ferocitas . Levi corpore , levibusque armis induti Hostem facile sequuntur , facileque , quum opus , fuga sibi consulunt , nusquam non , nunquam non militaribus operam dantes Meditationibus . In conviviis domi quidem frugales , sobrii , paucisque contenti , foris ciborum , præsertim deliciorum , appetentiores . Scitis & commodis utuntur vestibus nec male formatis . Hispania autem largâ manu confinalibus suis aliisque remotioribus populis infinita cum apud se nata , tum etiam aliunde advecta subministrat . Sericum , Lanas , Pannos omnis generis , Sal , Saccharum , Mel , Mala Medica , Citrea , Granata , Cydonia , Olivas conditas , Cappares , Vvas , Ficus , Pruna passa , Amygdala , Castaneas , Glycyrrizam , Anisum , Cumnum , Coriandrum , Oryzam , Crocum , Oleum , Ceram , Alumen , Smegma , Minium , Purpuram , Thynnos , Balenasque salitas , Baccas lauriñas , Fructus diversorum generum faceharo adspersos , Alabastrum , Corallum , Aurum , Argentum , Ferrum , Chalybem , Stannum , Cuprum , plumbum , Rubiam Tinctorum , Argétum vivam , Gossipium , Gemmas item pretiososque Lapides & Aromata cum ab aliis , tum ab Indis accepta . Pro iis autem omnibus grata quadam commutatione certatim ab Europeis , Africanis , Asiaticis , Americanis accipiunt eas Hispani merces , quas Natura Cœlique & Soli genius ipsis negare solet .

*Regio.**Nomina
& unde
deducta.**Situs.**Cœli tem-
peries
& solis
fertilitas*

HAec tenus in genere Hispaniam descripsimus: nunc postulat Methodus, ut speciatim & per partes eam perambulemus. Variè a variis fuisse divisam in generali descriptione diximus. Nos vero Partium Hispaniæ, quo ordine methodo que ab Hondio delineantur, descriptionem, quam poterimus fidelissimè, proponemus. Eam sex Tabulis absolutivit, hoc ordine. In prima describitur *Portugallia*, in se cunda *Bijscaia, Guipuscoa & Legio*. In tertia *Castella Vetus & Nova*. In quarta *Andalusia*, ubi & *Conventus Hispalensis & Gades*. In quinta *Valentia*. In sexta *Aragonie & Catalonia*. *Portugalliam*, quæ primo loco se offert, *Lusitaniam Veteres* dixerunt. *Lusitaniam* autem Ptol. & aliis, quæ Appiano *Lisitania*, nomen impositum tradunt M. Varro & Plin. ab *Luso* Liberi filio, *Lysaque* cum eo bacchante: *Lusitaniam* enim dici, tanquam *Lusi* regionem. Marcianus putat *Lusitaniam* appellari ab fluvio cognomine, qui nunc forte *Tagus*. *Portugalliam* quidam sic nuncuparam volunt a *Portu Gallorum*. Andreas Resendius, cuius sententiam sequuntur alii docti, *Portugallia* appellationem manasse notat a *Portu Cale*. Cæterum *Portugallia* hodie, si terræ latitudinem ab Meridie Septentrionem versus spectemus, majorest quam *Vetus Lusitania*: sin ab Occasu in *Ortum*, longitudinem, minor. *Portugallia* vero hoc ævo versus Boream excurrit supra *Confluentes Minium*. Aviamque ad *Opidum usque Ribadaniam*, in *Avia* ripa positum: qua parte Galæciam spectat: ductaque hinc in *ortum* Linea ad *Mirandam* usque ad *Durium* colloccatam: inde vero Meridiem versus recto ferè progressu facto ad ostia *Anæ fluvii*, quo latere *Castellæ, Extremadura & Andaluziæ* est confinalis: ad *Notum* & *Occidentem Atlanticum* respicit Oceanum, adeo ut ambitus ejus

censeatur esse 10 ccccxc milliarium. Optima in hac re gione Aëris temperies, ac Cœli serenitate atque ubertate præstat. Abundat Vino, Oleo, Malis aureis, Citreis, Amygdalis, Melle, Cera. Ac fructus quos hæc regio producit bonitate antecellunt ferè omnibus qui in locis finitimus nascuntur. Et quamvis Incolæ non tantum Fru menti ex agris suis colligant, ut ipsis ad victum sufficiant: tamen ex Gallia & Germania quantum opus habent, advehitur. Plurima alit hæc regio Animalia, Equos in primis magno numero, tantæ velocitatis agilitatisque, ut vento conceptos fabularetur, imo crederet Antiquitas. *Portugallia Regnum* primum circa annum cœc initium habuit. Ad id enim usque tempus sub Hispaniæ nomine censebatur. Primum Regum *Lusitanorum* Pro genitorem Fasti commemorant *Henricum Duceum Lo thatingiæ*, Comitem *Limburgium*, virum animo magnum manuque promptum: qui *Latibus* in Hispaniam translatis, *Tyresiam* duxit *Alphonsi* vi *Castellæ Legionis* que Regis Filiam, accepta in dotem ea *Galæciæ Lusitanique* parte, quæ nunc *Portugallia*: quam non ita pri ptem ipsem suæ virtute ex Saracenorum & Maurorum servitute vindicarat. Defuncto circa annum cœc xii. Patri successit *Alphonsus*, qui *Portugallia* sè Duceum appellans, Regis titulum ab exercitu accepit anno cœc xxxix, victoriam consequitus in Agro *Orichiensi* contra *Ismarium*, & alios quatuor Saracenorum Mauro rumque Reges: quinque Scutorum insignia facti monimentum posteris relinquens. Successerunt huic recta ferè linea *Sanctius*, *Alphonsus* ii, *Sanctius* iii, *Alphonsus* iii. *Dionysius*, qui primus *Algæbiorum* Regis Titulum usurpare cœpit, *Alphonsus* iv, *Petrus*, *Ferdinandus*, *Ioannes*, *Eduardus*, *Alphonsus* v *Africanus* cognomine, *Ioannes* ii, *Emmanuel*, *Ioan-*

PORTUGALLIA ET ALGARBIA.

151

Ioannes III, Sebastianus in Africa interfectus, Henricus primo Cardinalis, & Antonius: quo, quod Nothus diceretur, pulso, ut proximus hæres Regnum occupavit Philipus II Hispaniarum Rex, Emanuelis per Isabellam primogenitam Nepos: cuius hodie Filius Philippus III feliciter Hispaniæ quanta quanta est, imperat. Portugallia Metropolis est Olisippo, ut ea dicitur in antiquis & probatæ fidei M. Varronis. Plinii, Antonini, Melæ exemplaribus. In vulgaribus enim nunc Olyssippo, nunc Vlyssippo, aliusque modis scribitur: hodie Lisbona, vel, ut incolæ proferant, Lisboa. Emporium est reliquis Orbis terrarum nobilissimum concensum: Divitiis supra modum adfluens: Metrum peregrinarum, quæ ex Asia, Africa, America adseruntur. Promtuarium celebre. Situs ad Tagifere Ostium amoenissimi, commodissimique: amplum, quodque sua magnitudine Montes quinque totidemque Valles (nam olim multo erat minus, unumque tantum, ut quidam tradunt, Collem occupabat) complectitur. Ex parte, qua mari alluitur, Portis distinguitur xxi, qua Continentem respicit xvi: Turribus per Murorum gyrum Lxxvii munitur. Templa, quæ Græcis Parochiæ xxv, numerantur: præter hæc plurima sunt quæ Monachis, Anachoretis Vestalibusque sunt attributa Olisippone, ut Matrem agnoscunt Trans-Taganæ: Ebora Plin. & aliis, Ebura Ptol. quæ vulgo hodie Evora. Begia vulgo Bega, vel Beja: olim Pax Iulia, Antonino & Ptol. Setubal, olim, ut opinatur Clusius, Salacia: quæ tamen Varrelio Moralique putatur Alcasar de sal in Algarbiæ regione. Almada. Pt. Catobrix: Antonino Catobriga. Cis Tagum haud procul Olisippone Aquilonem versus Cascalæ Opidum est sicutum. Propius ad urbem accedenti Bethleem occurrit, opidulum. Sunt ibidem Lei-

ria, Tomar, Guarda, non ignobilia, neque obscuri nomines Opida. Haud procul Tomare visitur Ceice, Celium Antonino eidem. Alanqueram ad flu. Tagum, patriam suam Damianus Goësius, sic dictam putat tanquam Alankerke, Alanorum Fanum: ingeniosè, & verè. Hæc olim Ierabrica Antonino. Inter Mondam & Durium Conimbrica hodie Coimbra, olim caput Regni Portugalliaæ. Viseum vulgo Viseo, Visensis civitas in Conciliorum opere; quod opidum hodie Ponte Vouga, Plin. putatur Vacca Lameca vulgo Lamego meminit Concilium Toletanum III. Inter Durium denique & Minium Braga superbit: sic hodie dicitur, quæ Bracar Augusta Ptol. Braccara Augusta Anton. Augusta Bracarum Plin. Ab Gallis Braccatis conditam fama refert, anno ante Christum natum c. exc. Augustæ cognomen addiderunt Romani Victores. Tam olim celebris, ut conventus hic fuerit ex septem Citerioris Hispaniæ unus; unde urbes xxiv, auctore Plinio, jus petere consueverant. Fluvii sunt Anas five Guadiana, Tagus Mondegus, Durius & Minius: horum duo celeberrimi, Tagus & Durius. Portugallia ab Occasu & Meridie Atlanticum respicit Oceanum, qui præter Pisces quos abunde suppeditat, plurimas easque maximas commoditates præbet. Huic copias suas omnes, ut deber, ita & acceptas fert, ac grata memorque beneficia immortalia agnoscit, illum meliore ratione aurifluum, quam Nilum suum Vetustas, dignatur, quod hujus ope & merito merces undecunque terrarum importatas accipiant, eo pacto nullius indiga, rursusque quibus ipsa copiis abundant, per navgia exportet, lucri causa terras non accessas petes. Præter Portus autem quos supra recensuimus est Portus Setubal xx Milliarib. Olisippone Austrum versus di-

Fluminis
Maris
commodi-
tates.

stans

Montes.

S.l.a.

Opera
publica.

Sacra.

Acade-
mia.

Mores.

stans. Montes hic pauci, iisque non magni, ut sunt quos incolae vocant *Sierra de Monchiquo*: de *haldecatao*, de *Sordedas*, olim dicti *Montes Lune* &c. Sunt & hi plerique Lucis Nemoribusque consiti. Sunt etiam Silvae & densa Nemora, in quibus Hispanie Principes venari solent. In opidulo Bethleem, templum est D. Virginis dicatum, sumptuque incredibili exstructum: Emanuelis Lusitanie Regis Monimentum, quod dum viveret sibi ipse designavit. Magna tamen Operi accessio facta ab Ioanne III Emanuelis Filio. Suntque in interamni Portugallia, ut scribit Vasæus, præter Ecclesiam Bracarensem Metropolitanam, & Portugallensem Cathedram, atque alias quinque Collegiatas, plusquam centum triginta Monasteria, quorum pleraque redditus habent amplissimos; præterea plus minus MCCCCCLX Parochiales, ut scribit quidam. Certè in parte quæ Bracarensem agnoscit Ecclesiam contingentes recensentur. Ex qua re fertilitatem & Religionem antiquam Gentis facile agnoscas. Taceo Xenodochia, Nosocomia, Orphanotrophia, Turres, pulcherrimas ædes, hortos amoenissimos, & ejusmodi Academias habent in hoc Regno Ebora & Coimbra. Priorab Henrico Cardinale Lusitanie, ejusdemque Civitatis Præsule, nuper instituta. Altera etiā instituta nuper a Ioanne II Portugallie Rege Sunt Lusitani omnium Hispanorum fortissimi, veloces, agiles, mobili corpore levique, ut facile & fugiant hostem & insequatur, prompti, laboris patientissimi. Sunt & eo ingenio, ut magnificè de se & rebus suis sentiant; atque ipsi dicitant se vivere ex opinione, hoc est se sustentari potius eo, quod si esse putant, quam eo quod revera sunt. Rei Navalis sunt peritissimi, ac Navigationibus ad incom-

peritas Regiones toto Orbe notissimi; Mercatorum commerciis ditissimi.

Merit:
monia.Regio.
Vine di-
cia.

Situa.

Opida.

Imperi-
um major-
rum.

Sub Portugallia hoc tempore Algarbia regnum pertinet. Hec ab Arabibus nomen accepit, significatque Campum Arvumque felix & uber, in quo omnia ad commutationem necessaria. Linea autem cuius initium ab Ana fluvio inter Amnes qui vulgo *Vatão* & *Carei-vas*; finis autem ad Opidulum *Odefeiza*, id est ab Oriente versus Occidente protracta, separat Algarbia regnum ab ipsa Portugallia, omnium Hispanie Regnorum minimum & ignobilissimum. Continguntur eo ex variis Hispanie partibus secundo Anæ decursu vina omnis generis, Sicca, Bastarda, Romana, & ejus classis alia; quæ porro navibus imposita in Galliam, Inferiorem Germaniam, alioque avehuntur. Opida habet *Balsam* *Ptolemaeo*, *Plinio*, *Antonino* & *Emponio* Melæ, quæ hodie *Tavila*, ut cœquus opinatur: *Ossonobam* *Plinio* & *Antonino*; quorum ille *Lusturiam* cognominat, *Ossonoba* est *Ptolemaeo*, putaturque quæ nunc *Silvæ*. Fuit etiam ibidem ad Sacrum Promontorium *Uibis* *Lacobriga* *Emponio*, cuius etiamnum ruine ruderaque videntur prope *Lagos* Opidum maritimum, in *Vico*, qui Lusitanica Lingua *Lagoa* vocatur, ut scribit Vasæus. Algarbia, Comitatus initio in dotem ab Alphonso x Legionis Rege, ut priisci referunt Annales, datus fuit Alphonso III Portugallie Regi, quem filiam ipsius Beaticem, quam ex Pellice genuerat, uxorem duceret. Natus ex eo coniugio *Dionysius*, qui primus Algarbiorum Regis titulum usurpare cœpit. Sed de Portugallia ac de Algarbia haec sufficiant, ad reliquas Hispanie partes transeo.

Regio.

Situ.

Soli fer-
tilitas.

Vetus.

GALLICIA (quæ & Galecia vel Gallæcia scribitur, cuique nomen ab antiquis populis *Callicis*) ad Septemtrionem & Occidentem habet Oceanum, ad Meridiem Portugalliam inter fluente Durio, ad ortum Asturiam. Hæc regio quod ob montes nimis sit aspera, & aquis careat, rarerter habitatur. Equis adeo abundat ut Vento concipi dicantur. Plinius hic notat mineras auri ditissimas. Niger scribit in Artabris amnes terram auro, argento, stanno mistam ferre, Solumque auri, æris ac plumbi uberrimum esse, adeo ut aureæ glebæ sœpearato exscindantur. Montes magnam lignorum copiam navibus ædificandis suppeditant. Piscibus Gallicia supra modum abundat. Salmonibus præcipue, congris, ejusque generis quos vulgo Pescadas appellant, aliis item multis laurissimis qui sale conditi varias in Hispaniæ partes distrahuntur. Novembri Decembrique mensibus infinita Piscium quos vulgus *Vesugos* nominat, vis capit, duarum aut circiter librarum : recentes in totam Castiliam venum exportantur; facit enim adstringens frigus ut facile serventur. Saporis sunt gratissimi, gravioris tamen qui in Oceano quam qui in Mediterraneo mari capiuntur. Algor enim Oceani pisces impinguat, ideoque quo propiores sunt Septemtrionibus, eo solent esse meliores. Potissima incolarum pars in Montibus degit, in quibus domicilia satis commoda passim visuntur exstructa. De Callaicorum origine & nomine videat Lector Ioannem Episcopum Gerundensem, Paralipomenorum Hispaniæ lib. ii. Rodericum Toletanum lib. x de rebus Hispaniæ cap. iv, & alios. Metropolis Galliciæ *Compostella*, ubi corpus Divi Iacobi Apostoli religiosè colitur, a quo ipsa urbs non nullam etiam ab Academia sua celebritatem habens, hodie *Sant-Iago* dicitur, *Brigantium* olim, uti censem Franciscus Tarapha, Ambrosius Morales, & Villanovanus. Brigantia dicitur Orosio, qui ibi Pharum altissimam extare addit. Ptolomæus cognomen addit Flavium Brigantium, quod tamen Beutero, Coquo, & Ioanni Marianæ est Bentancos, Floriano & Gomecio *Coruna*. Compostellam autem Ioannes Gerundensis lib. i. dictam scribit tanquam *Compotem Stellam*, sic enim appellatum fuisse Hesperum regionibus illis salubrem. Ego hoc in medio relinquo. Exstat Salamanticæ in Bibliotheca Collegii Sancti Salvatoris Historia Compostellana, in duos libros digesta jussu Didaci primi Archiepiscopi Compostellani, in quibus primordia, successus, incrementa Ecclesiæ Compostellanæ latè describuntur. Consulendus & Lucius Marineus Siculus de rebus Hispaniæ, libro quinto, capite de Sacris ædibus & Locis in Hispania religiosis, miraculisque celebratis. Minorum gentium oppida sunt Orensum, ad Minium fluvium urbs, *Therma Calidæ* Prolemo, ut putat Gomecius in vita Francisci Ximenii, addens eam a Suevis Germaniæ populis, qui quondam hanc oram sibi subjugarunt, proprio idiomate Warensse appellatam. Ortelius scribendum monet *Varmsee* quod nihil aliud quam *Calidus Lacus*. Lucus Latinis id in Galicia oppidum quod Lugo hodiè dicitur, Pomponio *Turris Augusti*, Aræ Sextianæ Plinio, Aræ Sestii Promontorium Ptolomæo ad Oceanum Cantabricum in Artabris. *Pons Vetus*, *Ponte Vedra*. Ribadeum, vulgo Ribadeo. Commemorat reliqua oppida Marinæus Siculus initio libri tertii, Galicia Regni titulum adepta est circa annum a Christo nato millesimum, Sexagesimum. Eo enim Ferdinandus Sancti Majoris Regis Navarræ filius, Rex Castellæ, quum uxorem duxisset Sanctiam Alphonsi quinti filiam, Veremundi iii Legionis sororem & hæredem, siveque regna duo Castellatum & Legionense uniisset,

tres habens filios, Sanctum quidem Testamento Castille Regem, Alphonsum Legionis & Asturum, Garciam denique Galliciæ (quæ ab Conjugis majoribus acquisita Comitatus ad illud usque tempus fuerat) & Portugalliaæ nominavit, Sanctius divisionis paternæ impatiens, fratres Alphonsum quidem Regno deturbavit, Garciam autem occidit. Qum jam Sanctius sex circiter annos regnasset, & a Velllico per fraudem esset obtruncatus, Alphonsum qui Toleti apud Maurorum regem exul vixerat, non solum Legionis quod ex Patri voluntate obtinebat, recuperavit, sed & Castella, Galliciæ, & Portugalliaæ regna consecutus est Alfonso tres liberi fuerunt legitimi ex totidem Conjugibus, ex Isabella quidem Franciæ Regina, Sanctia nupta Roderico Comiti, qui novas Colonias duxit in Civitatem quæ vulgo Ciudad-Rodrigo; ex Zaida Maura Siviliæ Regis filia Sanctius, qui acie adversus Saracenos cecidit: ex Constantia denique Vrraca, quæ Sanctio Sanctiæq; improlibus superstes, post Raimundū Berengarium Tolosæ Comitem nupsit Alphonso Arragoniæ Regi, hæredemque ex se reliquit Alphonsum vii, Regem omnium qui ante ipsum fuerant potentissimum, Hispaniæque Imperatorem nuncupari meritum. Ab eo tempore Galicia unum semper habuit cum Castella & Legione Regem & Principem.

*L*egeoni conregionalis ad Boream Asturia, ad Occidentem Galicia, ad Meridiem & ortum ferè Castella Vetus. Nomē illi a Legione viii Germanica quæ hic olim Nervæ Imperatoris principatu (ut quidam autumant) stativa habuit. Metropolis, urbs illa clarissima regioni cognominis, quæ Legio viii Germanica Ptolomæo, Legio Gemina Antonino, Leon hodie vulgo, quod nomen cur a Leonigildo Gothorum Rege malit quam ab ipsa Legione Francis-
*E*sus Tarapha derivare, mihi nondum liquet. Moralestra-

dit etiam Sublaniam olim dictam, adscribens ejus nominis vestigia etiamnum extare in loco qui sesquimilliarum distans Legione, Sollanco dicitur. De Templo Legionensi sic scribit L. Marincus Siculus, libro tertio de Rebus Hispaniæ; Etsi Templum quod ætate nostra Civitas Hispalensis ædificat, alia omnia magnitudine præstat, etsi Toletanum cunctis aliis divitiis, ornamenti & specularibus fenestris est illustrius, etsi denique Compostellanū fortioribus ædificiis, Sancti Iacobi miraculis & aliis rebus memorabilius est, Legionense tamen artificio mirabili, meo quidem judicio, omnibus est anteponendum, in cuius claustro Sacellum est, in quo jacent Reges Septem & triginta, & unus Hispaniæ Imperator. Illud autem memoria dignissimum est quod ab hac urbe coepit circa annum Septingentesimum decimum Sextum recuperatio Hispaniæ quam totam ferè Maurorum & Saracenorum gens occupaverat, Pelagius enim ut cum aliis referrunt Rodericus Toleranus libro de rebus Hispaniæ Sexto per multa capita, & Rodericus Sanctius parte prima Histor. Hispan. cap. xi. ex Regio Gothorum sanguine Fafilæ Cantabriæ Ducis filius, a Christianorum qui in montes Asturiæ confugerant, reliquis Rex consalutatus, magna strage Maurorum edita, vix Regnum orsus hosti Legionem eripuit, ibique sedem sui Principatus figens, novum Castellum quasi propugnaculum adversus Barbarorū vim & incursiones extruxit, rejectis autem Gothorum Regum insignibus Leonem summis rubrum in albo Campo ferocientem, quo hodie que Reges Legionenses utuntur. Pelagium in Regno sequutus est Fafila filius, hunc autem improlem Alphonsus Catholicus, Petri Cantabriæ Ducis filius, ex genere Ricaredi Catholici Gothorum Regis oriundus, qui uxorem duxerat Ormisenam Fafile sororem unicam & hæredem. In Alphonsi familia

familia posterisque Legionis principatus mansit usque ad Veremundum Regem Legionis xxiv, quo anno millesimo Vigesimo sine successore defuncto, Sanctias soror, Ferdinando Navarreo, Castellæ Regi nupta, Legionense Regnum ad Castellanum transtulit. Asturia ad Septentrionem habet Oceanū, ad ortū Biscaiam, ad Meridiem Castellam Veterem, ad occasum Galliciam. Aut variatumque colorum est fera, alioquin parum culta, male-

que habitat, locis quæ ad mare exceptis. Veterum hic sedes Asturum, qui sic dicti (ut scribit Isidorus lib. ix Etymolog. cap. II.) ab Astura fluvio, cuius mentio etiam apud Florum lib. iv. Histo. Romanæ & alios. Ab his ipsa regio Asturæ, Ptolemæo; Latinæ Asturia, ut & antiquis in armoribus in quibus etiam Astyram lego nomina- tam. Romæ in pavimento Sacelli, quod est ad templum S. Gregorii in Cœlio monte, Tabula confacta;

ACONTII

L. RANIO. OPTATO. V. C. EOS
 CVRATORI. REIP. MEDOLANENSIVM
 CVRAT. REIP. NOLANORVM. PROCONS. PROVINCIA
 NARBONENSIVM. LEGATO. AVG. ET. IVRIDICO
 ASTYRIÆ. ET. GALÆCIAE. CVRATORI. VIAB
 SALARIAE. &c.

Quin & Asturicam video nuncupatam in Tabula Marmorea, quæ trans Tiberim Romæ legitur in domo Privata Civis Romani. Verba ponam ad Italiz Delineationem, ubi de Alpibus Maritimis. Asturias hodieque. Astures Plinius lib. III. cap. III. dividit in Augustanos & Transmontanos. Illi cis montes versus Meridiem; hi ultra montes versus Septemtrionem ad Oceanum. De Asturibus Silius Italicus lib. I.

— Astur avarus
 Visceribus laceræ Telluris mergitur imis,
 Et reddit infelix effuso concolor Auro.

Provinciæ Metropolis est Ovietum, de quo multa Rodericus Toletanus lib. IV de rebus Hispaniæ cap. XIII, ubi etiam exponitur quam ob causam Civitas Episcoporum fuerit nominata. Est ibidem & Astorga, & alia oppidula nonnulla.

*Regio.
Unde-
ria.*

Situs.

*Calid-
temperies*

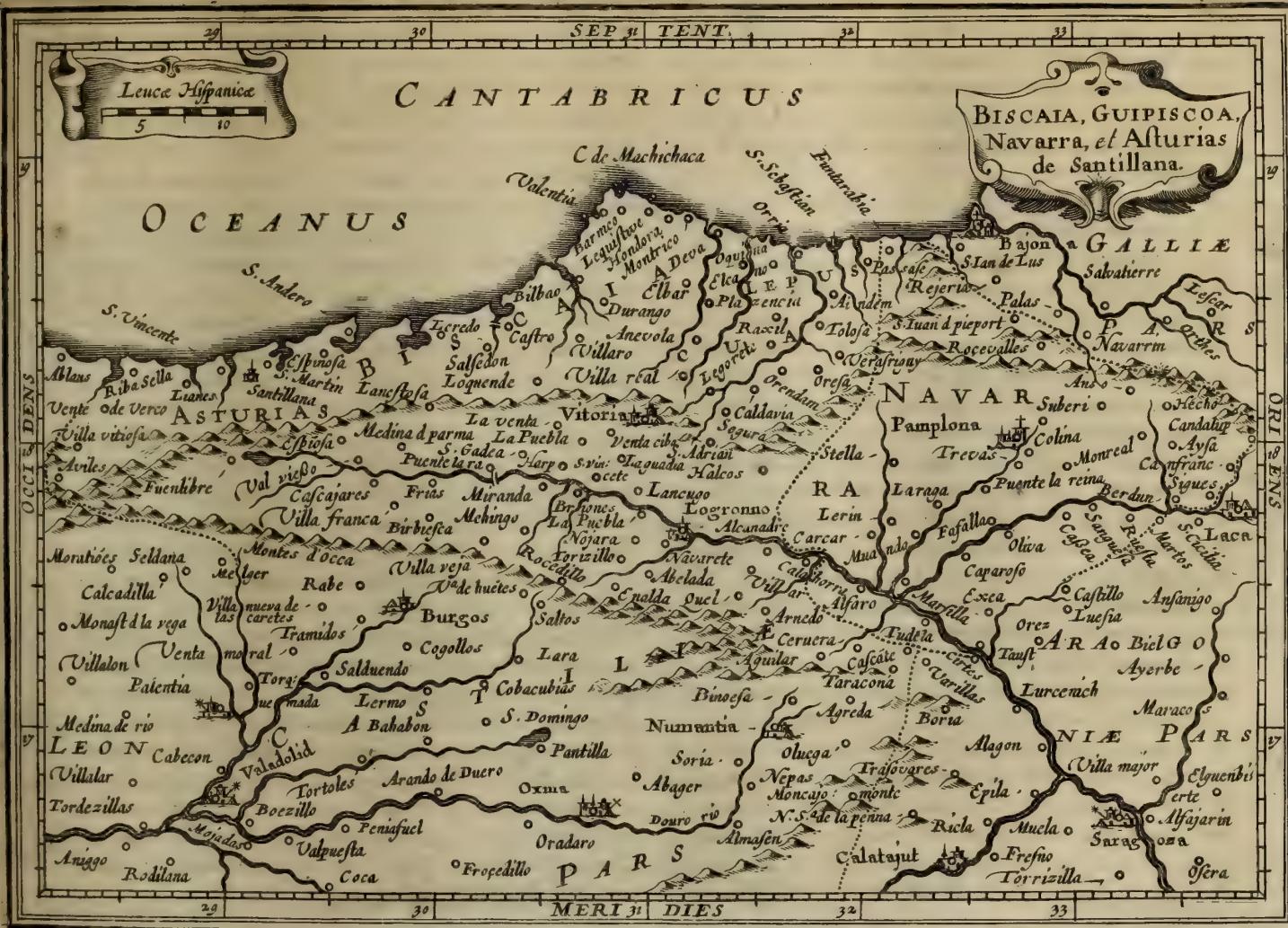
*Soli fer-
tilitas.*

*Anim-
lium va-
rietas.*

*Imperiū.
Maiorium*

Biscaia Ioanni Gerundensi Episcopo a Bastulis Bæticæ antiquis cultoribus nomen trahit. Hic enim cum primum ex Libya in Hispaniam Bæticam concessissent, a Mauris loco pulsi in Gæcia montes configerunt, ibique domicilia statuentes nomen gentis retinuerunt, ut *Bastulia* ab eo tempore dicitur, quæ nunc Biscaia nominatur. Biscaia a nonnullis *Vistalia* appellatur, quæ vox ad Vasconum nomen proximè accedit Hispaniæ regio est ad Oceanum Montibus obsita. Temperatius in ea Clementiusque Cœlum, quam in reliqua Hispania. Magnis enim Montibus circumdata nec frigore nimio infestatur, nec calore nimio torretur. Regio Arboribus, quæ navibus fabricandis idoneæ, referta. Novit hoc præter alias Provincias tota Hispania, cui integræ nonnunquam classes hinc subvehuntur. Castanearum, Nucum, Pomorum, quæ *Aurea* cognominantur, Resinæ, Metallorum omnis generis, præcipue Ferri, Nigritique Plumbi, & aliarum rerum feracissima. Vino carenti potum subministrant Poma saporis optimi, pressa. Animalium hic Terrestrium, Marinorum, Volatilium: Fructuum, omniumque, quæ virtutem hominum commodius agendæ necessaria, ingens copia. Quam Biscaiam hodie dicimus, habitarunt olim Cantabri: latius tamen quam ipsa Biscaia patet, occupatis etiam locis iis, ubi nunc Guipuscoa & Navarra. Populi celeberrimi multorumque scriptis decantati. Hi vitam nullam sine armis esse existimabant. Omnibus Hispaniæ populis subactis, & in populi Romani potestate adductis, soli cum Asturibus aliisque conregionalibus vinci non potuerunt. Debellavit tandem ferocissimam gentem bello fere quinquenali fractam & defatigatam, C. Cæsar Octavianus Augustus; ipse contra eos reliquosque Romanis nondū parentes profectus. Subjugavit autem Cantabros Vipsanii Agrippæ, cæterorumq; Legatorum quos secum duxerat, industria & fortitudine. Est in Biscaia, præter alia, opidum nobile Bilbao, sic dictum, ut quidam opinantur, quasi, commutatione literarum Hispanis familiari Belvao, id est Bellum vadum. Condidit Didacus Lopeus de Hazo, Cantabrorum Princeps anno a Christo nato c. 1000, aut circiter. Tria cum primis hoc opidū commendant, Situs oportunitas, Annonæ copia, mirabilisque Negotiorum hominumque varietas & multitudo. Situm est in loco plano duobus ab Mari milliaribus. Per hoc Opidum in reliquam Hispaniam importatur, quidquid Anglia, Gallia, Belgica mittunt: per idem ipsum exportatur quidquid cum iisdem aliisque Regionibus communicandum censem Hispания. Reperite hic est Cives, qui soli quotannis sua pecunia tres quatuorque naves ædificari curant. Ab altera parte, opidulum habet in ora maritima *Portugallete* vulgo nuncupatum, a quo rivus quidam, matis ingens brachiū, non solum in hanc urbem usq; sed in ipsas etiam Domos influit. Hoc importari atq; exportari parvo negocio, viliq; prelio, varia Mercium, aliarumque rerum genera indies videre est. Sunt etiam in Biscaia portus nobilissimi. Nec est cur Piscium ullum genus requirat, cum & optimos habeat, & quantos fere velit, eosque recentes. Margaritas item marinæ non negant conchæ, sed quæ ignobiliores. Gens affabilis, hilatis, elegans. Virginibus Biscainis mos, quamdiu innuptæ sunt, nec capillos alere, nec velari.

Statim

Statim ubi nuperint, caput velant, & vitta tegunt in modum galeæ composita ex linteo coloris aurei, quam eum in modum involvunt, ut in fronte, veluti cornu aliquantulum extet. Magna hic Hispanis, cum Gallis, Belgis, Anglis, aliisque populis commercia. Lana præcipue facit, ut omnia Fora Locaque ab Emptore Venditoreque fermeant.

Commercia.

Regio.

Nomina.

Sicca.

Celi regio-

Solique-

Guipuscoa Cantabrorum etiam olim erat regio. Non nulli Lipuscoam & Lipuscam vocant: corruptè, ut norat Stephanus Garybayus ejus Incola. Vnde autem hęc appellationem habeat, non facile dixerim, nisi forte ab **Opusca** antiqua civitate nomen trahat. Concluditur ad **Ortum** amne **Vidosone** (qui & **Vidorso**, **Alduida**, **Huria** & **Beovvia**, medius inter Galliam & Hispaniam) Pyrenæis que montibus; ad Meridiem **Navarræ** regno, ad Occasum **Biscaia**, de qua modo dixi, ad Septentzionem Mari **Cantabrico**. Circuitus ejus triginta sex milliarium: Temperata autem maximè hęc Regio est; neque enim sentit frigoris molestias, neque Solis vehementes ardores, Cœlo autem utitur humido & inconstanti. Cum vero omnis sit montosa & aspera, non est usq; adeo culta, quæ tamen in ea loca coluntur, valde sunt fertilia. **Vineta** non habet nisi pauca in parte maritima. Ceterum regio ubique Ferri & Chalybis ferax, adeo ut nusquam terrarum Ferri major sit abundantia aut præstantia: tantumq; ejus materiæ hic effoditur, ut multis regionibus sufficiat. Vulcani officina, Martisq; Armamentarium videntur hic ab Natura collocata: tantam ibi videre est non solum Ferri, & Chalybis, sed & factorum Armorum copiam; ut non immerito **Murus** sive **Propugnaculum** **Regnorum** **Castella** & **Legionis** in quibusdam re-

gionis Archivis cognominetur. Scribit **Navagierus** hoc tractu tantum Ferri Chalybisque effodi, ut singulis annis xx c millium Ducatorum inde quæstus fiat. Non igitur sine causa Montem ibi scribit **Plinius** lib. xxxiv cap. xlv, totum ex Ferro. **Cantabria**, inquit, maritimæ parte, Mons præemptè altus, incredibile dictu, totus ex ea materia est. Collocantur hic **Ptolomaø**, **Pomponio**, **Plinio**, aliisque populi **Orogerviones**, **Antrigones** & **Varduli**. Metropolis est **Tolosa** ad Confluentes sita **Araxin** & **Ortam**. Sunt & alia Opida; **Placentia**, ubi fabrorum ferrariorum incredibilis copia: **Motrico**, vel ut alii scribendum censem, **Monte de Trico**, ab scopulo cognomine, qui Opido imminet: **Fuentarabia** **Ptolemaø** **Phlaebiæ**: **Fanum D. Sebastiani**; olim **Hisuru**, postea **Don Bastia**, & corruptè hodie **Donaftien**, idem sonans quod **Durus Sebastianus**. Don enim Cantabris nihil aliud, quam quod Latinis **SANCTUS**, **Castellanis SANTO**. Loca namque in Cantabrorum agris varia plerumque habent nomina, ob linguarum differentias. Alter ipsi **Cantabri**, alter **Hispani** reliqui, alter **Galli**, qui ipsis confinales, vocant. Situm est hoc Opidum ad ostium fluminis, quod **Menascus** **Pomponio Melæ**, **Ptolemaø** **Menosca**, hodie **Rio Gurumea**, vel **Vramea**. **Chalybs** fluvius in his regionibus oritur, cuius aqua ad Ferri temperamentum plurimum valet; adeo ut Hispani non alia arma, nisi quæ hujus liquore temperata, approbent. Ab hoc flumine populos **Chalybes** **Iustinus** lib. xlii ait: appellatos. **Fanum D. Sebastiani** Portum habet amplissimum, non arte humana, sed sagacis naturæ prævidentia factum, in quo naves ab levientibus undis ventisque parum faventibus securam & tutissimam inveniunt stationem. Ingressus inter duo castella: quorum quod ad Orientem, in edito Monte exstructum,

Occi-

Fluvius
Chalybs.**Portus**.

Moret.

Occidentaliore, quod in Rupe est, eminentius : & alios. Incolæ iisdem cum Biscainis sunt moribus eademque utuntur lingua. Natura sunt ingeniosi, politici, satis exculti, ad allicendum faciles, & qui difficulter cogi possunt, honoris cupidi, suorum privilegiorum defensores acerrimi, agiles, animosi, ad tractanda omnis generis arma dexterimi, & ad militiam proclives. Sunt & mulieres admodum robustæ planeque viragines, corpore bene habito, forma bona. Licet laboribus assuetæ : ac idcirco minus arrogantes. Maris accolæ navigatione piscibusque, cum aliis, rum quod *Baccalao*s appellant, capiundis, magno lucro, dant operam.

NAVARRÆ Regnum in omni suo circuitu est adeo fertile & abundans omnibus rebus ad vitam humanam necessariis, quam ullum aliud totius Hispaniæ Regnum. Et quamquam communiter exiguum esse censatur, habet tamen urbes mœnibus clausas quinquaginta sex. Hujus regionis incolæ fuerunt olim strenui admodum & bellicosi, variisque vicibus jugum Romanorum excusserunt, a quibus tamen vici & debellati tandem & in ordinem redacti sunt. Interfecto etim Romæ Cajo Julio Dictatore, cum ei Octavianus Augustus successisset, furorem Romanorum acriter senserunt. Augustus enim quatuor Legiones adversus eos misit quæ provinciani ingressæ ferro & flamma omnia vastabant. Cum igitur se victos & impares esse viderent ad resi-

stendum hisce Romanorum viribus ; plerique se ad montes contulerunt, vastissimæ asperitatis & propemodum inaccessibiles, quibus & hodiè Navaja nomen remanet, latèque inter Mescuam & Eulatem porriguntur. Hic cum longo tempore habitassent, a montibus illis nomen ipsis inditum est Naviniorum, ac postea Mauri occupata Hispania corrupto vocabulo eos Navarros appellatunt. Oppressi autem Maurorum tyrannide & habitationem suam deferere coacti, ad montes Pyrenæos se receperunt, ac ibi Regem sibi peculiarem elegerunt, ac variorum Regum successione suis legibus vixerunt usque ad annum millesimum quingentesimum decimum tertium, quo Iulius Papa Secundus Ioannem Albretem Navarræ Regem, tanquam schismaticum Ludovico XII Francorum Regi adhærentem Excommunicationis lata sententia jure Regni privavit, ac Ferdinandο Catholico in Navaram inhianti, occasionem ac speciosum prætextum invadendi dedit. Qui missò Albaño Duce Regem Ioannem toto Regno expulit, ac occupatam successoribus reliquit. Primaria Regni Civitas Pampelona hodiè vulgo, quibusdam Pompejopolis dicitur, tanquam condita a Pompejo Magno. Sita est sub gradu xvi & xi minut. Longitudinis, & xliii grad. xliii minut. Latitudinis. Sunt præterea urbes celebriores Sanctus Joannes Pedis Portus, Mons Regalis, Amaya, Estella, Olyta, Taffala, Tudela,

*Regio
unde di-
ssa.*

*Veteris
Sistus.*

*Soli fer-
tilitas.
Impe-
rium
majorum*

CASTILLA sive *Castella* (cui nomen ab *Castello*, quod *Pelagius Rex*, *Legione* ab *Mauris recuperata*, ut *Propugnaculum*, cōtra hostes exstruxerat quondā *Bardulia* dicta fuit. Hanc duplēcē faciunt *Hispaniarū Delineatores*, *Veterē & Novam*. *Veterē* circumdant ad *Boream Asturia & Biscaya*: ad *Occasum Portugallia*: ad *Meridiem Castella Nova, Montibus qui fere per longitudinem *Hispaniæ* incedunt, intercurrentibus*, ad *Ortum Aragonia & Navarra*. *Regio* fertilis *Frugum, Vini, omnis generis Fructuum, Croci, & Animalium*. *Castellæ* autem *Regno* tale legitur fuisse initium, *Pelagius* erupta rursus *Mauris Legione*, *Castellum* quasi *propugnaculum* adversus *Barbarorum* vim exstruxerat, cui qui *Praefecti Comites Castellæ* nuncupati, *Regem Legionensem*, ut *Principem* diu agnoverūt usque ad *Ordonium* 11, decimumquartum *Asturum*, *Legionisque Regem*: qui quum *Comites Proceresque Castellæ* per speciem *Colloquii* ad se evocatos obtruncasset: *Castellani* pessimo scelere indignati, projecto *Regum Legionis* jugo, ex suo corpore duos elegerunt *Iudices Numinis Rasuram & Lainum Calvum*: unum, qui *Iuridicundo*, alterum qui rebus *Bellicis* præcesset quorum *Liberi horumque Posteri Comites Castellæ* sunt appellati usque ad *Sanctium Majorem Navarræ Regem*, qui quum bello fortis *Cordubam & Toletum* *Saracenis* eripuisset, *Mauros* omnes *Navarra, Arragonia, Castella, Legione, Portugallia*, aliisque *Hispaniæ* locis exturbasset, totamque *Hispaniam* *Christiano* nomini restituisse, duxa *Elvira Sanctii Castellæ Comitis filia, Garsiæque postremi Comitis Sorore & ex *Asse* herede*, se dotis nomine non *Comitem*, sed *Regem Castellæ*, scripsit, *Regnumque* ad *Ferdinandum filium, Legionis etiam Regno per conjugem *Sanctiam* locupletatum*

transmisit. *Ferdinando* successit *filius Sanctius* : huic frater *Alphonsus*: cuius filia *Vrraca* (nam *Stirps mascula* obierat) quum post *Raimundum Berengarium Tolosæ Comitem Alphonso Regi Aragoniæ nupsisset*, *Aragoniæ*, *Castellæ & Legionis Regna* fuerunt unita. *Metropolis Veteris Castellæ Civitas Burgensis*, vulgo *Burgos*: *Bravum* putatur *Ptolemai*. *Vrbs antiquissima*, multis que rebus insignis, & inter primarias *Hispaniæ* merito referenda, CL sub se habens minorum gentium *Opida*: magnis, pulchris commodisque ædificiis passim adorna ta; *Foris* venalibus, *Plateis, Vicis, Pontibus, Templis, Cœnobiis, Amnibus* exulta: ob incredibilem *Incolarum* cuiuscumque ætatis, sexus, conditionis, industriae & diligentiam memoranda. Circumdant suam *Metropolim* jucundissimo commodissimoque situ: *Palentia*, ad *Cartionis marginem* sita; *Palantia* *Plinio, Melæ, Ptol. & Appiano, Pallantia* *Straboni*; *Peralantia* corruptè apud *Antoninum*. *Valdoledum*, *Sedes olim Regia*: locus in amoenissima *Pisuergæ* ripa, non *Hispaniæ* solum sed *Euro-
pæ* totius pulcherrimus: cui quæ *Vrbs* anteponatur, non invenitur: agro beatus fertili: Forum ibi pulcherum amplissimumque: cuius ambitus 12 cc passuum: quumque multis aliis de caussis hoc *Opidum* valde sit nobilitatum, multo tamē magnificentius illud reddidit inlustrissimus *Philippi Regis Hispaniarum* ortus: vulgo *Valladolid*: quod *Vallem Oleti* sunt qui interpretantur. *Pintia* *Ptol. Pincia* *Ant.* ut censem *Clusius, Simanca* *Anto.* *Septimanca*. *Camora* *Pt. Sarabriæ*, ut *Clu.* videtur: quæ vi tiosè *Sabaria* apud *Antoninum*. *Sarabrim* tamen esse putant *Florianus del Campo & Gomerius* *Opidum* illud, quod vulgo vocatur *Toro*, *Latinis Taurus*, ad *Durium* fluvium. Non autem postremi hic visitur loci *Salmantica*, *Antonino & Ptolomæo*, *Salmatis Pylano*: *Salamanca* vulgo

CASTILIA
Vetus
et Nova

Scala lucarum Hispanicarum

vulgo. Haud procul hinc ad fluvium , qui vulgo *Gada*, *Civitas Roderici Comitis*, *Ciudad Rodrigo* , quæ ut putant *Vasæus* & *Clusius Myrobriga* Ptol. Celticorum Opidum in Lusitania. Tendentibus hinc versus Meridiem occurrit *Coria*, *Caurita* quondam, ut scribit Clusius; *Cauriam* ab Latinis Iunioribus appellari tradit Andr. Schottus. *Cauria* versus Ortum ad nonam circiter leucam est *Placentia*, urbs pulcherrima: cuius *Citria* , cæterique arborum fructus , nec non panis candidissimus maximè solent commendari & experti: *Plazensia* vulgo. Habet Placentia sub sua ditione Opida amoenissima , in quæ est *Xavahicum* nemoribus superbens, & in *Pisaro* in Convalle jacens, velut altare, ut *Marinæus* notat, in Testudine templi. Montes Placentiæ adjacentes , ab ipsa urbe *Verade Placentia* cognominantur. Quæ *Avila* hodiè, Ptol. *Olbula* nuncupatur, ut vult Clusius. Haud procul fontibus *Arenæ*, *Segobia* jacet, quæ Plin. & Anton. *Segovia* , ut hodieque, Pt. *Segubia*. Vrbs est lanificio & aquæ ductu visendo Romani operis nobilis: in qua, ut *Vasæus* scribit, illud memorabile, quod illic nemo conspiciatur ociosus, nemo mendicus, nisi qui per ætatem aut morbum opus facere non possit: quum nulli desit, unde viëtum quærat, aut in quo se exerceat. Quæ nunc *Aranda* ad Durium flumen, *Rhauda* Vaccorum urbs est Ptol. in Hispania Tarraconensi; *Rauda* Antonino ex emendatione Hieronymi Suritæ: nam antea *Raudaclunia* cum altera mansione mista legebatur. Quæ incerto scriptori *Exoma*, *Vxoma* Plin. est, qui addit nomen hoc crebro aliis in locis usurpari. *Vxama* per Sin antiquo marmore legitur; *Osma* hodiè dicitur. Reliquas nominatis a nobis adponendas Curiositoribus relinquimus. Sed hæc de urbibus & opidis sufficient: ad *Castellam Novam* transeamus.

Castella-Nova, ad Septentrionem adhærens Veteri , reliquis lateribus clauditur Portugallia, Extremadura, Andaluzia, Granada, & Valentia. Abundat Tritico aliisque segetibus, ad utramque Tagi ripam sita. Metropolis *Castellæ Novæ Toletum*, ut Latini vocant: *Toletum* Ptolemæo: hodiè *Toledo*. *Toletanos* nominat Plinius: *Colonia Tole-tana* est in Nummis Augusti apud H. Goltzium: Serezolam etiam scribit appellatam fuisse *Villanovanus* ad Ptolemæum. Centrum est & quasi umbilicus Hispaniæ: Situs clivosi, inæqualis & asperioris, ascensus ambulationalisque difficilis. Majorem partem alluit & contra hostes tuetur *Tagus*: qua Arcticum spectat Polum, muris munatum est validissimis Turribusque CL. Nobilium ingens in hac urbe numerus: Cives admodum sunt industrii. Cum aliis amplissimis ædificiis, tum templo nobilitatur augustissimo, pulcherrimo, ditissimo. Multa Toleti Concilia leguntur celebrata: certè ultra septendecim numerantur, quot alibi nusquam. *Toletum*, ut Matrem Reginamque suam veneratur *Madritum*, vulgo *Madrid*, Aeris situsque saluberrimi. Rebus omnibus abundans gratum nunc est Hispaniæ Regibus Domiciliū. Non procul hinc *Villamanta* est: quæ ut volunt B. A. Montanus, Tarapha & Villano. *Mantua* est Pt. Carpetanorum in Tarraconensi Hispania opidum. Quæ vulgo, voce *Arabica*, Hispanis hodie *Alcala de Henares*, tam certo creditur *Complutum* Ptol. ut latiè etiam non aliter in publicis Actis & Monimentis audiat. Situm est in loco plano, ad fluvium, quem *Henarem* vocant; rerum omnium quibus usus humanus indiget, copia , siveisque proventibus, adeo abundans , ut nullis aliunde bonis opus habeat. *Segonia* Antonino inter *Complutum* & *Cæsarauastam* medio fere itinere: *Siguensa* nunc appellatur

Iatur Varrerio & Morali judicibus. Alcantaram in ripa Tagi scribunt Varretius & alii esse quæ Norba Cœsarea Ptol. Norbensis Colonia Plin. Opidum est insigni conspi-
 cuū Ponte, venerandæ & antiquitatis & majestatis. Quæ
 Talavera nunc, Livio Æburam nominari opinantur Beu-
 terus & Moralis. Sunt hic etiam Cuæna, Caucenses Plin.
 Lebazuza, Antonino Libisosa; Castona la veja, Castulo eidem
 Antonino. Tagus flu. Castellam novam irrigat cum aliis
 amnibus ac rivulis in eum concurrentibus: & in ea suos
 fontes habet Anas flu. nunc Guadiana. Sed de his satis,
 ad Opera publica venio. Quinta Madrito leuca ver-
 sus Occidentem conspicitur magnificum illud & sumptuofum Monasterium S. Laurentii in Escoriali vulgo, Or-
 dinis D. Hieronymi: Philippi 11 Hispaniarum Regis o-
 pus. quod merito certare potest cum Ægyptiorum Pyra-
 midibus, cum veterum Græcorum Romanorumque
 Templis, Theatris, Amphitheatris, Ludis, Circis: Ther-
 mis item, Balneis, Sepulchris; cum aliis denique vario-
 rum Regum & Principum Monimentis. Operi tanto
 vix quid est par, vix quid secundum. Frontispicium ejus,
 Occasum spectans, tribus superbit portis: quarum quæ
 Media primariaque in Templum augustissimum, Coenobium, Collegiumque dicit, quæ ad dextram, in Offi-
 cinas Monasterio consecratas; quæ ad sinistram in Do-
 mos Scholæ destinatas. Quatuor angulos totidem exor-
 nant mirabiles arte sua Türes: quas etiam duæ supe-
 rant ad ipsius Templi pedem hinc inde fastu quodam
 consurgententes. Supra Ostium Templi magnifica Stylo-
 batæ Statuas sustinent ex Marmore Tophoque sex
 Iisraelis Regum, pedes altas xvii. Ad Septentrionem
 Palatum Templo adsitum visitur, Regi Regioque Co-
 mitati commodissimè excipiendo paratum. Ad Meri-
 diem variæ sunt Porticus: Hortus omnis generis Instru-
 ctus Herbis, Floribusque & plurimis ornamentiis: Po-
 marium gratissimis consitum fructibus: item Nosoco-
 riatum, Pharmacopolium, & alia. Quid superest? quid-
 quid ibi occurrit, stuporem injicit spectanti: ideoque de
 iis, quæ dicenda restant, silere cum modestia præstat,
 quam jejunè pauca in medium proferre. Est etiam To-
 leti celeberimum Palatum ab Carolo v restauratum,
 novisque structuris regio apparatu exornatum: in quo,
 præter alia multa singularia, Machina visitur hydraulica, miro Italorum ingenio fabricata, quæ ex Tago flu-
 mine, opera magnæ versatilis & excavatae rotæ, aquas
 in fistulas & Tubos per canales in summitatem Arcis
 & Montis artificiose impetu cogit & impellit; ubi unū
 in locum & amplum receptaculum collecte in varios
 arcis urbiske totius usus dilapsæ distribuantur: quæ
 rivulos deinde & fontes hortis, Magnatum ædibus, Bal-
 neis, Fullonibus, Civiumque necessitatibus abunde
 suppeditant. Academiæ hic duæ sunt, Complutensis om-
 nium Disciplinarum Academia celeberrima, quanobi-
 litatum est Complutum ab Francisco Ximenio Cardi-
 nali, Archiepiscopo Toletano. Altera Toletana Acade-
 mia florens, literarum & sapientiæ clarissima officina.
 Disciplinis omnibus Artibusque Mechanicis in urbe
 Toleto magnus honos: Lanificio Sericoque vitam quæ-
 runt hominum millia fere decem.

Opera
publica.

Scholæ

Opificia.

*Regio.
Nomen,
& unde
deductum.*

Situ.

*Cœli
temperies
Soli fer-
tilitas.*

*Imperiū.
Mavorum*

Andaluzia Hispaniæ Bæticæ pars, nomen adepta dictaque quondam *Vandalia* putatur ab *Vandalis*, Germaniæ populis, quos olim ad hæc usque loca devenisse, multi memoriae produnt.

Sic igitur, ut nonnullis nomen penitus rimatis placet, *Andaluzia* appellatur quasi *Wendenhuys*, *Vandalorum Domus*. Marius Aretius *Andaluziam* vocatam auguratur, quasi *Ante Lusitaniam*, mutatis nonnihil litteris. Ad Ortu habet Granataim, ad Septentriōnem Castellam Novam, ad occasum Pacensi Silvensique Diœcesibus & Anna Flumine terminatur: ad Meridiem Atlanticum spectat Mare. 'Hujus præcipua pars *Conventus Hispalensis*. Hic ab Ortu Cordubense territorium, ab Occasu Algarbiorum fines habet, qua Septemtrionem spectat, eam Lusitaniæ ditionem attingit, quæ Magistratus S. Iacobii vocatur. Cætera vero Meridiem versus Gaditano Conventu, & Oceano clauduntur. Cœlum hic indulgens & felici quadam hilaritate & temperie ridens. Terraque in universo hoc tractu ad miraculum usque, Fruimenti, Vini, Olei & omnis generis Frugum feracissima est, quibus longinquas & transmarinas provincias replet. Secundum Plinium Hispania, quacunque ambitur mari Italiæ laudibus proxima: quod de ea Bæticæ parte potissimum intelligendum putamus, quæ ad Hispalensem Conventum spectat; est enim Oceano & Zephyri lenibus flabris exposita. Hæc igitur Regio insigni rerum omnium fertilitate luxuriat, eo nomine vñiversi Orbis provincias longè superans: eamque merito Plinius ante Italiæ laudes posuisset, nisi homo Italus patriam anteferre voluisse. Hic etiam pecorum omnis generis magna copia, sed

præcipue Cuniculorum. *Andaluziam* nomen a Vandals habere supra diximus, quod hi a Gothis pulsi hoc loco sedes suas fixerint: quibus postea etiam ejectis, in Africâ concesserunt. Res ita sese habet: Rodericus vicelimus quintus Gothorum Rex, in quo etiam Regium Gothoru nomen defecit, Comitem quendam Julianum Præfatum constituerat Mauritanæ Tingitanæ: ejusque absentis interea Filiæ stuprū intulit. Quo pater audito, Saracenos, ex Africa evocavit, justissimum dolorem suum Regis vindicta satiaturus. Hi anno salutis Dccc XIV Duce Muzamisso per angustias Freti Herculei ingressi, bienni spatio totam fere Hispaniam occuparunt, præter Astures natura loci munitos. Periere tantillo tempore utrumque sepingenta hominum millia. Saraceni potiti Imperio, Christianorumque (quantum fieri potuit) Religione extirpara, Regna inter se varie partiti sunt. Primum fecere Cordubæ, quod ipsi vocavere *Abenalibetum*. Alterum apud Hispalim, Tertium apud Carthaginem novam: donec a Ferdinando III his locis pulsi Granatam concesserunt anno Mccxvi: & a Ferdinando VI penitus ejeci sunt anno Mccccxciv. Metropolis est quæ *Hispalis* Plin. *Hispalis* Ptol. *Hispal* Silio, *Spalis* Gratiano, hodie *Sevilla*. Arias Montanus purat *Hispalim* nomen esse *Pœnicum*, ex *Spila* vel *Spala* deflexum, quod planicem seu virentem regionem significat; Alii, inter quos F. Tarapha, ad *Hispalim* *Herculis* Libyci filiū, nomē conditionemque referunt. Ridiculus hic ut in multis *Isidorus*, qui, quum ab Iulio Cæsare conditam, exque ipsius & Romæ Vrbis vocabulo *Iuliam Romulam* notasset appellatam, a *Palis suffixis* in loco palustri sic dictam memorat.

Urbs

Vrbes.

Urbs ad Bætim Situ amoenissimo excellens , Ambitu magna, Forma fere rotunda, Visu pulcra, Templis celebris, ædium pulcherrimarum frequentia exulta. Tam multa de hac Vrbe præclara commemorari possent, ut natum sit inde & tritum vetustate proverbium, *Quien no ha visto Sevilla, no ha visto Maravilla.* Cum aliis felicis ingenii alumnis gaudet , tum Benedicto Aria Montano , nobilissimo & summo Theologo, plurimarum Linguarum cognitione stupendo. Testantur id opera ab ipso edita , quæ summam ejus admirationem apud omnes excitant. Metropoli visa, reliquarum Vrbium nonnullas indicabo, Ordinis incuriosior; sic tamen , ut quasque Metropoli suæ proximas primo loco. Offert se quinta ab Hispali leuca *Palatum*, vel *Palantia*, quod vulgo *Pala-cios*, sic dictum ab Arce per antiqua , quam lateri habet adhærentem. Via situm, quæ ad S. Lucæ Fanum Fretumque Gaditanum ducit. Huic succedunt *Cabecæ*, opidulum in Montium, qui in Meridiem Malagam versus se extendunt aditu situm : & Cabecis versus Libonorum ad tertiam leucam Opidum, quod vulgo *Lebrixæ*, *Nebrissa* Ptol. Plinius *Veneriam* cognominat. Situm fuit olim inter Bætis æstuaria, hodie octo pass. M. ab flumine, obli-mato sinistriore Alveo. Conditor perhibetur Liber Pater. Opidulum est per amœnum & pulcrum cum Arce perveteri, Agro undique beatissimo cinctum. Cive nobilitatum est Ælio Antonio Hispaniæ totius Ornamento. Quæ *Carmona* vulgo, *Carmona* Straboni est, *Carmo* Antonino, *Charmonia* Ptol. Marchena hodie , *Colonia* quondam, inquit Onuphrius ex antiqua basi, *Martia*. Situm est hoc Opidum in Colliculo quodam, ubique planities spectante. Sunt & Andalusiaæ Opida *Loja* ad dexteram Bætis ripam: *Axalita* yetustis Lapidibus, teste Clu-

Flavium Axalitanum Amb. Mor. ex antiqua item Inscrip-tione, inter Hispalim est & Cordubam. *Moron*, olim Clusio Arucci, notantibus Plinio, Antonino & prisco La-pide. *Ossuna*, *Orsona* Appiano, *Orson* Strab. *Vrsø* Plin. cui & Genua (forte Gemina) *Urbanorum*, *Vrsaon* in antiquis hujus loci Inscriptionibus: *Ursao* Hirtio. Ecce ad Singu-lum fluvium hodie *Xenil* vel *Chenil*, Ptolemaeo fuit *Asty-gis*, *Augusta* Firma cognominatur a Plinio: quod Opidum non adeo magnum hodie tredecim ab Hispali leucis vi-situr. Inter eandem Hispalim & Cordubam medio fere itinere, ad dexteram Bætis oram *Penastor*, Ptol. putatur *Illipula magna*, in mediterraneis Turdulorum , *Ilpa* co-gnominis *Italica* Plin. qui Hispalensi Conventui attri-buit. Decimo hinc milliari ad ejusdem Fluvii ripam est *Corduba* Ptol. *Cordoua* vulgo: Plinius *Coloniam Patritiam* tradit cognominata, quod etiam ex antiquis Marmo-ribus probat Morales. *Corduba* tanquam *Cor Bætis* dicitur Ioanni Gerundensi. Alumnos habuit rei militaris gloria doctrinæque studiis præcellentes. Beata hodie est *Corduba*, præter alia multa bona, fertilissimis Agris , Hortis amoenissimis. Aquis etiam saluberrimis. Solum *Cordu-bæ* vocat aureum *Silius Italicus* lib. III.

Nec decus aurifera cessavit Corduba terra.

Quinque leucis ab Corduba versus Meridiem Mons est *Major*, vulgo *Monte Major*, *Vla* existimatur Pto. Tur-dulorum in Hispania Bætica Urbs : *Vlia Antonini*. Decem ab Corduba milliaribus Mons *Aureus* est, Mon-toro vocatur vulgo : *Epora* creditur Antonini. Male apud Ptolomæum, *Ebura* pro *Epora* , quum illa sit non Bæticæ , sed Lusitanicæ : pejus autem *Ripepora* in vul-gatis Plinii codicibus , ubi *Federatorum* cognomina-tur.

tut. Hispalim recurro, hincque per Palatium, Alcantarile Pontem, Opidaque Cabecas & Nebrisam, Luciferi puto Fanum. Sic Latini videntur nominasse, quod Strab. lib. III, sic nominat: quodque appellatum etiam addit, Lucem Dabiam: hodie s. Lucas de Barrameda.. Haud procul hinc quarta fere leuca versus Vulturnum, Opidum est, quod Hispanis Xeres de la Frontera dicitur, quasi Hispaniae ex hac ora vel initium vel terminus. Hoc Navagierus in Itin. putat esse quod Asta Liv. & aliis: Asta Anto. per adspirationem. Astam tamen Mot. scribit adhuc nomen retinere, vel locum illum esse, circa Guadaleten Annem, qui vulgo Masade Asta Abrahamus Ortelius haud multum abest, quin submersam putet cum Insula Tartesso in Baetis ostio. Centum stadiis a Baetis ostio distat Chipiona Opidum, Strab. lib. III, Capionis Turris. Ad ostium Lethes fluminis, quod hodie Guadalete, vel Arabicè Bedalac, Opidum est, cui nomen Portus s. Maria, vulgo El Puerto de s. Maria. Lethem transgressis occurrit cum aliis Medina Sidonia Meridionaliora versus Fretum petentibus offert se Conilium, non ignobile Hispaniae Opidum, sex leucis distans ab Gadium Vrbe: illustrissimo s. Lucae, qui & Medinæ Sidoniæ, Duci patens. Conilum habetur ab Georgio Austriaco apud Or. Carteja Pto. Tarifam, quam Cartejam quidam opinantur, ex Tartesso corruptam si quis dixerit, non admundum pugnandum videtur. Non procul inde Vegalium est, vulgo Vegal: Opidum exiguum quidem, sed situ operaque clarum: Colli quem latissima undique planities cingit, impositum: adeo ut inde circumquaque prospectus pateat, quo usque oculorum aties extendere se potest. tam in laram laxamque planiciem locaque compascua, versus Solis exortum: quam in Africæ Montes & orani circa Meridiem: nec non in vastum & tumultuo-

sum Oceanum versus Septentrionem & Occidentem. Hic in Caurum iter flectentes obviam habent Mundam. Sic nominat Opidum Plinius, quod hodie vulgo Monda. Putant tamen alii antiquam Mundam esse, quæ hodie Ronda Veja: Mondam autem, cuius antea memini, duobus inde milliaribus exstructam fuisse ab Arabibus, prisco tetento nomine, uti mos illis. Sunt autem in diecesi Hispalensi in humera Monachorum & Virginum Vestarium Monasteria, Longum sit etiam Xenodochia recente, cum in una Hispalii tantum ultra centum viginti numerentur egregie dotata, ut multa octo millibus auctorum, nonnulla quindecim millibus annuis locupletata sint. Est vero Hispalis ædificiis sacris & templis omnium Hispaniarum urbium ornatissima; inter quæ templum Mariæ sacrum, quo nullum habet Christianus Orbis excellentius, si operis amplitudinem & majestatem sacra quadam hilaritate & pulchritudine venerabilem & turrim summæ celitudinis, è qua ad statas horas signum datur, editissimo & operosissimo fastigio admirabilem spætes, unde in universam urbem & latissimè circumiacentes campos jucundissimus prospectus est. Quid Regiæ Arcis ornamenta verè Regia describam? qua nullam elegantioris strukturæ, aut gratioris Hispani Reges habent. Quid sumptuosa Ducum, Comitum & illustrium procerum palatia: quid amoenissimis fontibus & vires ornatas civium ædes memorem? Prætereo antiquos aquarum rivos longè per arcus in variis urbis regiones derivatos, & recentiores S.P.Q.H. ingenti sumptu & industria ad Herculanas vulgo dictas Columnas deductos & publicæ voluptati dicatos; palustri & uliginosa vastissimæ amplitudinis area, confitis arboribus, in pulchrum vitidarium reformata, & latis spatiis in Circi speciem ad decuriones & inambulationes relictis.

Valentia appellationē a sua Metropoli assump-
sit, Emporio nobilissimo, venerandæque An-
tiquitatis. Ad meridiem Murciam respicit: ad
Occasum utramque Castellam: ad Septentri-
onem Aragoniam: ad Ortum littora ejus pulsat Mare
Internum. Frustratur Aere temperatiore, ac clementiore
Cælo, atque beatiore quam ulla alia Hispaniæ pars: imo
tanta Cœli temperie ac Zephyri lenitate Regnum Va-
lentiæ gaudere tradunt, ut quocunque tempore, etiam
Nativitatis Iesu Christi festo, & Ianuario florum mani-
pulos Incolæ manibus gestent, sicut aliis in locis Aprili
& Majo fieri videmus. Magna hujus regionis præstantia,
omniumque rerum, ut Sacchari, Vini, Olei: item Triticis,
Orizæ variorumque Fructuum fertilitas, & copia. Habet
& Argentifodinas, in loco quem Buriel dicunt, inter Va-
lentiā & Dortsam. Reperiuntur & Lapidés aureis
venis lineolisque interstincti, in loco, qui Aider nomi-
natur. Ad Promontorium Finistratum sunt Ferri Mine-
ræ: circa Segorbiam Lapidicinæ vestigia, è quibus Ro-
mam devenia olim Marmora. In Piacento Alabastrum ef-
foditur. Passim Alumen, Rubia, Calx, Gypsum. Valen-
tiā urbem diu Mauri tenuere longa ducum serie: oppu-
gnata sæpe ab Aragonum regibus, donec Rex Iames post
longam obsidionem tandem ejus potitus est, ducentaque
Zæn Maure cum quinquaginta Maurorum millibus
coëgit urbe cedere & Deniam confugere, auro argen-
to, armis aliaque supellectile eodem asportata. Deser-
tam hoc modo Valentiam Rex Iacobus colonia missa
colere iterum cœpit. Coloni fuere Catalani & Aragones,
ducoribus D. Berengario Palatiol Episcopo Barcelonen-
si. D. Vidalo Cavelia Episcopo Huescano: D. Petro Ferdi-

nandes d'Acagra & D. Simone d'Urrea Equitibus. Hi totam
urbem inter colonoos novos distribuerunt habita digni-
tatis cujusque ratione. Legibus etiam novis Rempubli-
cam ornarunt. Inscripta eo tempore trecenta octoginta
quatuor capita familiarum. Cæterum Regni titulum
hæc Regio accepit circa annum salutis septingentesimum
& octuagesimum octavum, ut Ortelius ex Petro Meti-
nensi, & Petro Antonino Beutero scribit. Historia sic
habet: Hisen Rege Cordubæ mortuo ei filius Alca nomi-
ne sub annum Christi Dcc LXXXVIII successit, cuius pa-
triuus Aodala Valentia Dominus ex Taviar ad se voca-
vit alium suum fratrem, cui nomen Culema exhæreda-
tusq; fuerat. Hi duo fratres magnis copiis adunatis pro-
fecti Cordubam, nepotem regno expellere conati sunt,
prælio autem vieti, Aodala fuga sibi consuluit, Valenti-
amq; reversus est. Maurorum autem præcipui sese inter
patruos nepotemque interponentes, eo rem deduxerunt
ut inter ipsos convenerit, ut Aodala se Valentia Regem
scriberet: Culemæ autem quo libet mense, ex redditibus
Valentiæ, mille Moradini (pecuniæ genus erat) instru-
endæ mensæ & adhuc quinque Moradinorum millia ad
res necessarias parandas deciderentur. Quibus pactis
cum Aodala assensisset, primus se Valentia Regem com-
pellavit. Valentiam habitasse quondam præter alias de-
prehenduntur Hedetani Ptolomæo forte non alii ab Se-
dentanis: Biscargini, sic ex membranis legitur apud Plini-
um. Metropolis ipsorum Biscargini, cuius mentio in Num-
mo Germanici Cæsarisi, teste Hub. Goltzio: videntur
pars fuisse Heditanorum, quum in iis Biscargin nominat
Ptolomæus. Leonicenses Plinio: quorum Metropolis Leo-
nica etiam a Ptolomæo in Heditanis collocatur. Contesta-

Regio.
Vnde dis-
tra.

Etim.

Cœli
temperiesEdi fer-
tilitas.Impe-
rium
magnum

ni Ptol. a quibus *Contestania* Hispaniae Tarragonensis Regio apud Plinium: horum memoria servatur hodieque; in Opido *Contayna*, vel ut aliis effertur *Contentana* ad fontem ejus amnis, cuius ostio ad positum videtur Opidum *Oliva* contra Pytiulas insulas. *Lusones*, quos ad Iberum fluvium ponit Appianus in Ibericis, Numantinis vicinos: ad Tagi fontes pertingere scribit Strabo. *Lobetani*, quorum Metropolis *Lobetum* Ptolemæo: quam Beuterus scribit antea *Turiam*, postea *Averazim*, tandemque, ut hodieque, *Albarazim* dictam. *Torboleta* Appiano in Ibericis, *Saguntin*is vicini, a quibus *Turbula* Ptolemæo, *Torre* hodie fortean. *Celtiberos*, ut eos appellant *Plinius* lib. 111, cap. 111. *Pomponius Mela* lib. 111 cap. 1 cæterique Latinis; qui *Celtiberos* Ptolemæo, quidam *Castellæ Veteri* adscribunt, plerique Valentia. Inter Regni hujus urbes *Valentia*, *Vulgo*, primaria est ac sedes Episcopalis, Regi Romo primordia sua fert accepta, ut scribit *Vasenus* atque alii, quam ab eo Romanæ appellatam, Romani multo posterius amplificatam & nobilitaram Valentiam appellaverunt, vocabulo idein significante. At *Resendio* hæc fabula videtur, qui eam a Lusitanis cæterisque Viriati militibus conditam & nominatam tradit. Situta est in intimo Sinus Sucronensis recessu ad dextram fluvii *Turiæ* ripam, Hæc Moribus & Institutis clara; Disciplinis liberalibus exulta; Mechanicis artibus nobilis; magnis Ingeniis felix, Pacis Concordiaque Cives inter servandæ studiosissima; multorum Equitum splendore illustris: Mercatorū commerciis dives. Silentio non prætereundum quod de Valentinis norat *L. Marinæus Sicius*: iis in more positum esse singulis annis, festo *D. Mattheiæ*, suis precibus factisque obtestationibus, ad locum suppliciis destinatum ire ibique Damnatorum corpora,

sive suspensa sint, sive humi jaceant, suscipere, ossa que sparsa colligere: mox autem omnia feretris imposita ad commune Civibus omnibus sepulchretum devecta honorifice, Sacrificiis, Orationibusque peractis. terræ mandare. Memoria prodit Petrus Medinensis esse in hac urbe supra decem millia puteorum Aquæ Vivæ. Stitit olim ad ripam *Turiæ* sinistram, haud procul *Valentia* (Strabo lib. 111. *Plinius*que 111 cap. 111, mille passibus ab Mari separant) *Saguntum* Heditanorum urbis Ptolemæo: *Saguntus* Straboni, *Zacynthus* Stephano; *Secundum* & *Secundum* visitio apud Antoninum. Hodie putatur a plerisque *Morvedere*, sic dictam, ut quidam censem, ab *Muris veteribus*. *Zacynthorum* *Coloniam* facit Appianus, quidam *Saguntum* *Herculis* filium conditorem opinantur, sunt & qui ab *Sagis Iberieis* nomen accepisse volunt. Situm describit *Silius Italicus* lib. 1 *Sagunti* *Muris Cæmenta* tribuit *Livius* lib. xxx; quæ calce durata erant, sed interlita luto, struturæ antiquæ genere: Constat ex *Plinio* *Saguntinos* olim coluisse *Dianam*, eodem ab *Zacynthiis* ipsorum Progenitoribus, advectam: annis ducentis ante excidium *Trojæ*. *Saguntus*, fide & ærumnis inelyta, *Pomponio Melæ*. De expugnatione urbis nobilissimæ cladeque, quæ ob admirabilem constantiam, & egregiam in Romanos fidem incidit in annum ab V.C. 15xxxv M. *Livio Salinatore*, *L. Æmilio Paulo COSS*. consulendi *Livius* lib. xxii, *Polybius* lib. 111. *Orosius* lib. 4. cap. 14. *Eutropius* lib. 3, *Florus* lib. 2. *Histor. Rom.* cap. 6. *Silius Ital.* lib. 1. *Valerius Maximus* lib. 6. cap. 6. *Augustinus* lib. 3 de *Civit. Dei*, cap. xx, *Auctor de VV. Illustr.* cap. 42. *Æmilius Probus* in *Annibale*, *Cicero* in *Philippicis*, & qui non? Non ignobilis in *Valentia* loci sunt hodieque *Segobia*, *Segobriga* Ptolemæo & Straboni, ut placet *Valseo*, *Clusio*,

Clasio, Taraphæ, Emanueli Enrico, & aliis: Segobrigam habent Nummi Augusti. Incolæ Plinio Segobricenses; eos in capite Celtiberiæ ponenti. Segobriga tamen Morali censetur *Iniesta*, vel *Cabeca el Griego*: cuius sententia est & Ioannes Mariana. Hieronimus Surita, ubi fuerit Segobia, dicit se ignorare. Segobrigæ meminit antiquum Marmor, quod Tarracone. *Denia*, *Dianum* (ut volunt Florianus, Moralis, Clusius) apud Ciceronem & Plinium, qui *Stipendarium cognominat*. *Incibilis* Livii: quæ *Indibilis* Frontino, ubi Annonem Carthaginem Duxem ab Scipione fugatum narrat, *Chelva* censetur Floriano subdubitanti tamen. *Illici* Plinio, *Ilicias* Ptolemæo, *Illice* Pomponio, *Ilce* Colonia nummis, *Illicitanum* etiam Ptol. (unde *Illicitanus Sinus*) hodie aliis *Alicanta*, aliis *Elche*, quod propius accedit. *Belgida* Celtiberiæ urbs nomen adhuc retinet. *Leria*, quæ & *Hedeta* Ptol. (unde *Heditani populi*) *Liria* hodie est Clusio & Morali. *Oliete* Orcelis Ptolemæi Floriano, *Horivela* & *Oriola* Gomecio est & Clusio; *Zimora* Nebrisensi. *Bigerra* Livii & Ptolemæi; hodie *Bejar* Beutero & Vasqæ; *Clusio* *Villena* est. Quæ *Setabis* Strab. vel *Setabis* antiquis Lapidibus, teste Clusio; hodie Floriano judice, *Xativa* cluit. Fluvios habet hæc Regio multos, in primis vero *Turiam* quem Pomponius *Durius*, *Dorium* Ptolemaeus nominat. Incolæ Arabicam vocem *Guataliar* servarunt, quæ vox aquam puram significat. Magnas hic fluvius commoditates, locis per quæ fluit ad fert. *Est* & *Succo* fluvius, *Xucar* novo nomine dictus. E montibus hic oritur Orospedanis. Habet Valentia duos Montes, quibus nomen *Mariola* & *Pennagolosa* (Rupem cupedinarium Latinè dices) in quos, quum Stirpisibus rarioribus Herbisque variis abundant, quotidie

magnus Medicorum & Herbariorum numerus ex diversis Hispaniæ partibus confluit: Nunquam non rari quid ibi se offert. Valentia urbs antiquitate venerabilis est, ibique ad posteram ætatem multa perdurant antiqua marinora, Romanis inscriptionibus insculpta, quarum quædam videri apud Beuterum, Ambrosium Moralem, ^{Opera publica} *Homannum* in Cæsaris Ephemerides, & alios, possunt. In urbe Sagunto nunc *Morvedre* Theatrum & scena, aliaque multa Antiquitatis vestigia, ut Sepulchra Setiorū, L. Galbae, & Sergii Galbae, & aliorū ejus gentis, ex quorum Lapidibus constructū est Cœnobium fratrū Trinitatis. Academiā habet Valentia celebrem. Præter hanc in Regno Valentiæ est & Academia Gandiana, quam non ita pridem erexit Illustrissimus Gandiae Dux, ut ibi præcipue Patres Societatis Iesu, ad quam seipsum quoque contulisse fertur, philosopharentur. Valentia quod ad administrationem Reipublicæ attinet, facile omnes antecedit Hispaniæ Civitates. Ager hujus urbis maxima ex parte a gête Mauris oriunda, & paternum sive avitum sermonem ac fere vitæ morem adhuc retinente, colitur. Illud autem non omitendum quod M. Tullius in Valentia laudem protulit oratione in Verrem ultima: *Valentinorum* (inquit) hominum honestissimorum testimonio. Multum Byssi hoc in Regno paratur. *Valet* & *Valentia* commercio (ut scribit Olivarius Valentinus) mercatorum maximo. Nam inde exportantur varia & multæ merces, in primis holoserica tela fere omnium colorum & fila serica ex vermis, panni optimi ^{Mercionis} in Insulas Baleares, & Siciliam & Sardiniam, & iipanni vocantur contracti; exportantur inde *Oriza*, *Saccharum* albedin: admirabili, uva passæ & *Ficus*, nec non & fructus *Saccharo* conditi.

Y & Z iij

Aragonie

*Regis
Vnde di-
cta.*

Sicut.

*Sili qua-
tus.*

Vrbos.

*Imperiū
Maurorum*

Aragonia vel ab *Autrigonibus*, Hispaniæ populis teste Laurentio Valla; vel a *Tarracone* antiqua civitate, ut Antonio Nebrisensi & Vasæo placet, nomen accepit. Alii ab *Aragone* fluvio qui illuc ortus Iberum influere perhibetur. Nonnulli ab Herculis *Ara Agonalibusque Ludis* derivant: quod si verum, mirum tam altum obstinatumque apud Veteres scriptores de Aragonia esse silentium. Huic Regno adhærent ad Caurum Navarra, ad Vulturnum Catalonia; qua Africo exposita, Castiliam spectat, qua Aq'iloni, Pyrenæos habet montes. Regio ut plurimum aspera, & siccæ est maximè versus Pyrenæum, unde ad multum itineris spatiū nullæ habitationes reperiuntur: sunt tamen hic Valles nonnullæ feracissimæ optimi Frumenti, aliorumque Fructuum, quæ mirum in modum ab aquis adjuvantur. Hujus Regni primum Regem omnium Scriptorum Calculi *Ranimirum* faciunt. Hic factus est Rex Aragoniæ anno Christi 15xvi. Sed de Origine Regni Regumque Aragoniæ, Valentia & Catalonia, a quibus & quomo- do initium habuerint, deque unione eorum, legendi Rodericus Sanctius Historiæ Hispanicæ parte i. cap. xiiii, Lucius Marineus Siculo lib. viii de Regibus Hispan. & alii. Metropolis & Regni caput *Cæsar Augusta* Plinio aliisque, *Casarea Augusta* Ptol. Nominatur saepe in Nummis Veterum. Hodie *Sarragosa*, Academia nobilis. Conditorum ejus ferunt Iubam Mauritaniam Regem, & ab eo *Saldybam* appellatam, quasi *Iuba Domum*: postea vero, priore repudiato nomine *Cæsar Augusti* nomen illi fuisse inditum. Sita est in ripa fluminis Iberi, loco plano, ex quo Iberus insigni ponte lapideo longoque (cujus etiam Strabœ facit mentionem lib. 111) trajicitur. Vrbis autem situs Soleæ Calcei formam refert. Portas habet quatuor ad totidem Mundi partes spectantes. Validissimis

muris cincta, crebrisque Turribus probè munita. In hac urbe Reges Aragoniæ ab ejus Archiepiscopo, qui Primas Regni, Diadema soliti accipere. Civitates reliquæ: *Ossa Latinis*. Ptol. & Plutarcho in *Sertorio*; hodie *Huesca*: Cives ejus *Oscenses* Cæsari nominantur: *Oscensis Argenti* meminit Livius lib. xxiv: *Eteoscæ mendosæ* vocatur *Vellejo* Patrculo, ubi *Sertorium interemtum* scribit. *Tarriassona* Civitas apud montem Caci, quam a Tyriis & Ausoniis conditam fuisse nonnulli opinantur. *Zacca*, jacens in convallibus, Iacetanorum quondam sedes. *Calatajut*, in campestri loco, ex ruinis nata Bilbilitanis, quæ cum multis aliis Antiquitatum monumentis, medio Milliari Hispanico ab hoc opido hodie visuntur, in Colle, qui vulgo *Bambola* vel *Baubola*. Cingitur Mons ille in orbem, fere ab *Salone* flumine, quem situm *Bibili* tribuit alumnus ejus & *Civis* (vide lib. 1 Epigr. LXII.) *Valerius Martialis* lib. x Epigram. cii. Sic *Paullinus* ad *Ausonium* *Bibilim* acutis scopulis pendente prodit. *Biblis* Ptol. corruptè. *Augusta Bibilis* cognominatū *Martiali*, quem admodum & in multis Veterum Numismatum Inscriptionibus. Sunt & alia Aragoniæ Opida: *Barbastrum*, *Arcubus ferreis nobile*: *Burtina* Ptol. *Bortina Antonino*, ut nonnulli censem. *Monsonium* in Regni situm umbili- co, ad *Cingæ ripam*, cui *Collis* imminet, a quo nomen *Opido*: *Conventibus Regnorum Aragoniæ, Valentia- que & Principatus Cataloniae* celebris sedes: *Vulgo Moncon*, fertilis agri & aprici situs. *Fraga*, inter *Ilerdam* & *Cæsarangustam*: *Gallica Flavia* Ptol. *Gallicum Antonino*, ut *Varrerius* censer: Alii *Gallicum* locant, ubi nunc *Zuera*, in cuius agro vetustorum Pavimentorum vestigia visuntur. *Gurrea* olim *Forum Gallorum*, *Antonino* inter *Cæsarangustam* & *Pyrenæos*. *Ajerbium*, in cuius solo quoniam stetisse creditur *Ebellinum*, *Antonino* cum aliis nom- natum

ARAGONIA, et Catalonia.

natum. *Vrgella*, *Orgellum* Aimonio, *Orgia* forte Ptol. Opidum haud procul Sicoris fonte. Fuerunt & alia Opida, sed quæ diruta, quorumque nulla hodie vestigia. Inter illa non ignobilis *Calagurris Nassica*, alia ab ea quæ in Navarra. Cives ejus *Calagurritani* nominantur ab Cæsare i belli civilis Cōmentario: eosque corporis sui custodes habuisse Augustū notat Suetonius in ejus vita cap xlii. Plinius *Nassicos* cognominat. Fluvii hic sunt *Iberus*, *Gallago*, & alii.

Catalonia vulgo *Catalunna* sequitur. Nomen illi impositum putat Volaterranus ab Gothis & Alanis, scribēdamq; esse Gothalaniam. Beatus Rhenanus lib. i Rer. German. *Cattalaniam* arbitratur appellatā ab Cattis & Alanis, qui junc̄tū in eam Hispaniæ portionem proruperūt. Alii ab Castellanis, antiquis Hispaniæ populis, qui hisce locis sua habuerunt domicilia, denominatam judicant. Sunt etiam qui nuncupatam *Cathaloniam* tradunt ab Orthogero Cathalone: de quo multa præter alios, Marinæus Siculus lib. ix de Reb. Hisp. & L. Valla de Ferdinandino Aragon. Reg. lib. i. Hæc Pyrenæis mōribus, Mari Mediterraneo, fluminibusque Ibero & Cinga terminatur. Regio ipsa ut plurimum sterilis est, ac magis Fructuū quam Frugum abundans, & silvestrium quam domesticum. Metropolim habet hodiè Barcelonam, urbem pulcherrimā, quæ in Maris Mediterranei littore sita meram redolat antiquitatem, complures servans rei probandæ lapides vetustos. Conditor ejus fertur a plerisque Hispaniarum inlustratoribus Amilcar Barcha cognomine, filius Annibalis Carthaginie nsū Ducus: qui viæta classe, a militibus in crucem fuit sublatus: pater autem Annibal, Magni istius Imperatoris. *Barcinon* Ptol. *Barcinus* Paulino: *Barcelona* Iornandi. Faventia etiam quondam, teste Plinio. Laudat hanc Vrbem multis verbis Marinæus Si-

culus Rer. Hisp. lib. xiii, qui & situū ejus describit lib. xv. Fuit olim multo minor, quam hodie conspicitur, ab littore maris uno fere stadio remota. Habebat portas quatuor, quæ totidem Mundi plagas spe ctabant, æquo fere omnes spacio inter se distantes, quæ adhuc in ipso pæne umbilico urbis visuntur: cælata gerentes Capita Bubula, altæ pacis, ut nonnulli volunt, & quieta agriculturæ symbola. Lapsu temporis bis prævalidis muris superbisque turribus est cincta, inque tantam paullatim magnificentiam excrevit, ut multo merito Caput hodie censeatur Cataloniæ. De Barcinonis Comitibus, eorumque origine consulendi Rodericus Toletanus lib. vi de Reb. Hisp. cap. iii, & L. Marinæus lib. ix. Sequuntur hanc *Tarraco*: *Tarracon* Pto. & Strab. *Tarragona* hodie. Vrbs olim tam celebris, ut potiori Hispaniæ parti nomen derit. Mātitimarum opulentissima Melæ lib. ii. *Viqua*, *Vicque* vulgo, vel *Vich*: *Ausa* Ptol. Authetanorum Urbs. *Girona*, *Geronda* Plin. & Ant. *Tortosa*, quæ *Dertosa* Pt. *Dertofani* Populi apud Plinium. *Lerida*, quæ *Ptolemæo*, *Steph.* & aliis *Ilerda*, *Illergetum* Urbs. *Emporia* Silio lib. iii. *Polybio* lib. iii, & Ptol. *Emporium* Stephano: *Empurias* vel *Ampurias* vulgo. *Blanda* *Pomponio* & Ptol. *Blanes* vulgo, ut volunt *Benterus*, *Florianus* & *Navagierus*. *Manresa*, quam *Florianus*, *Athanagiam* ab Livio vocari censet. *Roses* vulgo: *Rhoda*: *Livio*: *Rhede* Stephano, *Rhodope* Str. *Rhodopolis* *Ptolemæo*. *Colibra*, *Iliberis* Ptol. *Livio* & *Plin.* vicus magnæ quondam Vrbis, & tenui magnaturn opum, addenti, vestigium; *Cliberre* *Tabulæ* *Peutingerianæ*. Alii ramen *Iliberrim* non *Colibram*, sed aliud Opidum volunt: *Salsulas* *Poldus*: *Eunam* *Olivarius*: *Illam* Mercator. Fuit &, ubi nunc Catalonia, quondam *Iulia Libya*: *Cinniana* Antonino; *Deciana* Ptol. Atque hæc de universa Hispania sufficiant.

Regio.
Vnde di-
ta.

Situū.

Soli qua-
litas.

Vrbes.

DESCRIPTIO GALLIAE.

Studioſo & Benevolo Lectori.

Quandoquidem nobis solis nati non sumus, sed quantum quisque potest ad commune bonum, tantum à benecientissimo generis humani conditore & parente ab illo exigitur, justū existimavi opus hoc Geographicum, cuius hic partem damus, ad Reipublicæ utilitatem quam possum maximē accommodare. Est autem Geographiæ in legendis historiis iisque retinendis facilior notiorque usus & utilitas, quam ut meo documento aut commonefactione sit opus, sed alia est ejus & multo præclarior dignitas, si recte quo valet dirigatur, nimirum ad Politici Regiminis cognitionem plurimum conferet, si locorum non situs tantum, sed & natura & legitima conditio describatur, quod alioqui etiam Geographi officium postulat. Nam ut suæ professioni non satisfacit Pictor, qui hominem aliquem juxta membrorum proportionem delineat, verum neglectis coloribus & Physionomicis signis ejus naturam & affectus non prosequitur, ita veluti mortuum cadaver Geographicum figurabit, qui locis tantum juxta suam symmetriam positis, nullam eorum ad invicem rationem politicā assignaverit. Quapropter hoc summopere curandum duxi, ut quæ in singulis regionibus est dominiorū locis appendentum natura & ordo, eam convenienti distributione ipsi tabulis præfigam, quo politicæ distributionis & rerum publicarum studiosis aliquid nostra conferre possint. Quod si in multis sit imperfecta & deficiens, aut etiam alicubi erronea conscrip̄tio nostra, non mireris Lector: non enim Rerump. formæ per singulas ditiones scriptæ extant, neque mihi eas passim perverstigare est integrum, sed quatenus ex historiarum inspectione

deprehendere potui, saltem formam aliquam & rudimentum politici status collegi, unde rei propositę rationem & ordinem intelligas, ac quod in tua regione deerit supplere possis, & castigate, quod si facere non gravaberis, ac mihi communicare placuerit, tuo id nomini atq; honori in castigato tabulæ frontispicio acceptum referam. Idem si quisque in sua patria præstiterit, nemo credat quantum emolumenti studiosis omnibus ex Geographia sit accessurum.

Itaque cum tria præcipue sint in administratione regnum, principatum, & provinciarum consideranda capita, videlicet, Status Ecclesiasticus, Politicus & Iustitiæ administratio, pri-
mum sub regionis in tabula descriptæ titulo, quot in ea regione
sunt status politici membra recensebo juxta earum dignitatis
ordinem ibi observatum. Deinde in nobilium locorum distinc-
tione (quando penes nobilitatem præcipuum est regimen) eos
locos primum enumerabo qui Principi sunt feudales, deinde
& liberos, idque ordine a summo nobilitatis gradu descendendo
veluti Ducatus, Comitatus, Baronias, Dominia. Tertio in
quas Præfecturas regio sit divisa. Atque his tribus politicum
statum sufficenter declaratum iri existimo. In Iustitiæ admini-
stratione notandæ erunt diœceses juridicæ, superioresque Se-
natus ad quos fit appellatio. Denique in Ecclesiastico statu pri-
mum Archiepiscopi, si qui sunt, tū eorum suffraganei Episcopi,
& qui præterea aliis suffragantur ordine ponendi erunt. Hæc
omnia enumerare studium quidem est, verū cum deficiente ma-
teria in paucis id detur, præstabo, quod potero, ut saltem pa-
triç cultores ad meliora perfectioraque provocem. Singula au-
tem

tem loca numeris designabuntur, ut in subsequenti tabula continuo inveniri possint, prior numerus gradus & minuta longitudinis continebit, qui in latere Boreo aut Meridiano, Tabule quærentur, posterior latitudinis numeros habebit, in Occiduo aut Orientali latere quærendos. Ab horum terminis, hinc meridiani, inde paralleli latitudinis ductu ad communem eorum sectionem & locum propositū pervenies. Quæ vero in generalium tabularū indicibus sunt, eorum situm inde petere oportet. Quod si quæ nomina in subjecta tabula nō reperiantur, id Chorographi qui eam prior delineavit factū est vitio, propter quod principatum & dominiorum designatione omittenda non erat.

Quoniam autem penes nobilitatem est regionū dominium & regimen, utile & jucundū est ejus gradus ordine, & proprias cujusque conditiones internoscere. Summus ejus gradus est Imperatorius aut Regius, quem ordine subsequentur Dux, Comes, Baro, Tribunus militaris, quem *Banderheer* vocant Belgæ, quasi *Benda* hoc est *Turmæ*, quam sub suo *Biniere*, hoc est signo equestri ducat, Dominum. Post hunc est Eques auratus, sive equestris ordinis dignitatē adeptus, quem Galli *Chevalier*, Belgæ *Ridder* vocant. Postremo loco est un *Escuyer*, id est nobilis scutatus, qui insignia quidē nobilitatis gestat, verū ordinis dignitatem publicā necdum asseditus. Jam Comitū tres sunt gradus, qui in primo est a Gallis *Viconte* dicitur, hoc est, ut opinor, Procomes, aut Princeps Comes, qui ceteris apud ducē suum dignitate & privilegiis præstat, quem Lodovicus Guicciardinus Burgravium hodie dici vult. Et fieri potest hunc Comitū ordinem eo diminutionis dilapsum esse, sed principio excellētior fuit ejus dignitas, ut mox ejus descriptio indicabit. In secūdo gradu est Provincialis Comes, *Landgrave* Belgicè. In tertio Marchio, *Marchgrave*. Hi sunt præcipui Nobilitatis gradus atque ordo, juxta quem regionis cujusque dominium distribuitur. Sunt & aliae quædam in his gradibus subdivisionis differentiæ, sed quæ privilegiis magis quam regiminis forma distinguuntur. Ejus

porro ordinis quem recitavi legitimas differentias & conditio-nes, quemadmodum in Gallico quodam libello, inscripto : *La division du monde: inveni tradam, ab ima nobilitate aliorum graduum creationem deducens, unde illorum proprietates & regiminis ordo elegantissimè elace scunt.*

Eques auratus, inquit ille, sive *Chevalier* ex scutato nobili, ex *Escuyer*, sic creabitur. Si diu hic bella securus arma exercuerit, pluribus conflictibus interfuerit, atq; unde ordinis statum honestè sustinere possit habeat, sitque ex magna, insigni ac divite familia, tum in aliquo conflictu duci exercitus aut strenuo & generoso equiti petitionem suam significabit, & finito consti-tu ipse ducē aut equitem dictum accedet, præsensque in nomine Dei ac S. Georgii orabit, ut sibi ordinis insignia donet. Quo ille audito gladium suum educeret, terq; supplicantem seruit, dicendo: Ego te facio equitem (*Chevalier*) in nomine Dei & S. Georgii ad fideliter conservandam Fidem, Justitiam, Ecclesiam, Vidiwas & Pupillos. Quod si vero supplex etiam si strenuus, sit tamē panper, admittendus non erit, nisi tot illi redditus annui assignentur ac donentur, quot ad ordinis honorem & dignitatem conservandam opus est habere. Atque hic primus est ab imo nobilitatis gradus.

Tribunus militaris, een *Bander heer*, ex equite aurato fiet, si dia securus bella satis terratū ac reddituum possideat, ad tenendum & stipendiis alendum so nobiles, hoc est unam *Bendam*, quæ ipsius signum equestre in militia sequatur. Nemo enim signum sive vexillū erigere potest, nisi qui turmam hoc est *bendam* so ut minimum Nobiliū stipendiariū suo sumptu adducere potest.

Baro ex equite aurato, aut etiā *Scutato* Nobili creari potest, quando ille in suo Dominio quatuor Castellanias habentes jurisdictionem altam, medium, & bassam (ut vocat) possidet, tum enim Rex illi conferre potest vexillum *Baronatus*. Cæterum hoc illi conferri non potest, nisi rebus in bellò fortiter gestis. Itaque ex primo conflictu equestris fit ordinis, ex secundo

Tribunus

Tribanus militaris, ex tertio Baro.

Comes ascendendo sequitur, & quidē primo *limitaneus*, quem *Marchionem* hoc est *Marcgrave* vocamus. Is autem talis creari potest, qui duas aut tres Baronias in uno Ducatu conclusas possidet; Creari autem potest a suo Duce in cuius ditione eas possidet.

Comes Provincialis deinde, id est *Landgrave*, fieri potest, qui quatuor Baronias uni Ducatu inclusas habet, quem Dux in Comitem creat, aut etiam Rex per Ducis instantiam aut permissionem.

Vicconte, Princeps Comes, fieri potest qui tēnet quinque Comitatus aut plures in uno Ducatu comprehensos aut junctim si- tos. Et potest a Duce in magna solēnitate permisso Regis crea- ri. *Quod si Rex ipse præsens adsit honorabilior fit principatus.*

Dux ex Comite qui futurus est in primis in Regno in quo co- ronandus est, possideat quatuor Comitatus Principales, & in quolibet horum habeat alios quatuor Comitatus, sive Baronias illis quatuor Comitatibus fide & clientela obstrictos, sic jus Ducalis dignitatis consequendæ liberum habebit. Coronandus est autē a Rege vel Imperatore cui subje&tus est, galero margaritis & gemmis preciosissimis exornato, in florentissima suarū ditionum urbe, idque in magno conventu Principum virorum, Ducum, Comitum, ac Baronum, solenni etiam festo celebrato, quemadmodum in coronatione Regum consuetum est.

Qui Rex futurus est, necesse est ut quatuor Ducatus inter se coharentes & continuos sibi subjectos habeat, & in quolibet Ducatu civitates quatuor, in quas ipse solus Dominium habeat. In qualibet etiam harum Civitatum Archiepiscopum unum, sub unoquoque rursus horum decem Provincias Episco- pales. His dotatus exornatusque Dominiis & dignitatibus Im- peratoriam Majestatem tamquam suum superiorem adibit, aut ad se ut veniat honorifica legatione invitabit, & efficiet quo ab illo coronetur.

Recentior autem hæc eligendi Regis cæterorumque Princi- pum lex esse videtur: quamdiu enim vagæ nationes, Goti, Wan- dali, Longobardi, aliæque plures suos secū Reges adducebant, non ex ampla terrarum possessione regiam dignitatem metie- bantur, sed ex viribus populiq; adducti multitudine. Nec Ducū etiam qui primum a Longino Exarcho Ravennatensi anno Do- mini 569 & mox a Longobardis institui cœperunt, alius fuit delectus, quā pro fortitudine, & rerū gerendaū prudētia: Adde quod Paulus Æmilius testatur, Duces Comitesq; principio ab Regibus ea lege gentibus civitatibusq; præfectos fuisse, ut quo-

ties ex usu esset dimitterentur aut mutarentur. Neq; vero dictæ creandorū Principum leges, cum hereditarias terrarū possessi- ones emetiantur & postulent, condi potuerunt, quamdiu tem- poratio tantum beneficio Ducatus Comitatusq; a Regibus & Imperatoribus conferebantur. Quapropter licet præcisè ejus instituti tempus indicari nequeat (nullam enim ejus notam ad- fert Gallicus ille libellus) tamen sub Ottone 11 Imperatore, aut circa annum Domini millesimum, vel paullo post eam con- stituendarum confirmandarumq; dignitatum rationem a Mon- archis ordinatam fuisse omnino est verisimile. Enimvero us- que ad Ottomem secundum pro sua quisque Princeps potentia & ambitione, ad majorem dignitatem, regiamque Majestatē a- spirabat. Sic ex uno Lotharii g̃ie Regno quod a Rheno, ad Scaldim usque extensem, mari Frisico terminabatur, & unius Lo- tharii Lodovici Pii filii erat, post plura sūt nata, videlicet trans- juranæ Burgundiæ, quod a Jura monte ad Alpes usq; extensem totam Helvetiam, Rauracos, Allobrogos & Burgundos transju- ranos complectebatur: & Provinciæ Regnum quod simul par- tem aliquam Burgundiæ ac Sèbaudiæ comprehendebat, & po- stea appellatum est Arelatense, cujus etiam hodie Trevirensis Elector Archicancellarius appellatur, Regnum item Lotharin- giæ quod Lotharingiam nunc dictam, & deinceps reliqua inter Rhenum & Scaldim usque ad Mare Frisicum continebat,

& olim Astrarisæ regnum vocabatur. Rursus hoc ipsum Lotharingiæ Regnum Carolus Calvus, & ejus frater Lodovicus inter se partiti sunt, utrobique Regis titulo servato. Omitto alia eodem sæculo pro imperandi Libidine orta regna. At vero Otto II Imperator Lotharingiam ablato Regni nomine in novos Ducatus, Comitatusque distinxit, veluti membris è corpore divulsis & distinctis, ut habet Cuspinianus, factaque divisione anno 981 primum ejus quæ nunc est Lotharingiæ Ducem constituit Carolum Lotharii Regis Franciæ fratrem, ut latius tractat Richardus Wassenburgius. Ab eo tempore videtur arbitria illa Regnorum & Principatum erec̄tio defecisse, Monarchis nunc omnia ad stabile imperium componere cogitantibus, quod in justa partium imperii, quemadmodū in homine membrorū ad caput proportione & harmonia maximè situm est. Ut ergo in Principatibus & rerum administratione ordo aliquis perpetuo servaretur, tandem eo fere quo dixi tempore has leges dictas excogitatas fuisse arbitror.

Habes Lector totius nobilitatis distinctos gradus, & dignitatum differentias. Jam observa in unoquoq; Regno quo modo Provinciæ pro illorum ratione sint divisæ, quomodo regimen & universitatis gubernatio, & qua portione in hos gradus sint distributa, quod cuiq; sit proprium officium, quæ cujusque ad alterum & præcipue ad Caput sit habitudo & necessitas, videbis insignem harmoniam ad pacem & tranquillitatem, ad robur & potentiam, ad divitias & fastum, ad virtutē & sapientiam, ad Regni majestatem, ad limitum extensionem, ad instabilitatem, ad declinationem & interitum, aut quocunque alio tendentem, ut sunt administrationum rationes variæ. Quæ minus rectè succedere videris, aut judicaveris, unde id procedat contemplare, quæ item bona & successu fœlicia invenis, causam illorum disquire, sic optimam politiam in Regnorū administratione speculaberis, atque utilissimè prosperèque Geographica tractaveris. Quo autem meliore methodo in hanc

speculationem ingrediaris, hic subjungam tanquam fundamentum universi hujus negotiis: De Politico statu regni Galliæ compendium, quod meo rogatu vir nobilitate & eruditione clarissimus D. Dominicus à Burmannia in ornamentum hujus operis, & studiosorum gratiam scripsit & communicavit, cuius exemplum in aliis quoque Regnis, & Rebus publicis viros doctos sequi maximè optandum esset, quo omnes administracionum Reip. varietates in contemplationem duci possint.

DE POLITICO STATU REGENI GALLIÆ.

Alli omnium scriptorū judicio populi sagacissimi ac bellicosissimi optimum sibi politiæ statum constituere conantes, Monarchiam Regalē elegerunt. Natura enim ita comparatum videbant, ut unum aliquem excellenti dignitate plus revereantur & metuant homines, quam coactum aliquem numerum delectorum, qui tempore commutantur. Ratio quoque ipsa prescribit in omnibus rebus ad unum aliquem velut ad caput atque fontem necessario configendum, & rem esse plenam incommodi atq; periculi cum plures simul imperium obtinent. Quinetiam exempla testantur Monarchias, etiamsi vel interitu Principum, vel alio quoquam humano casu fuerint immutata, diurniores fuisse & tranquilliores, quam vel Optimatum vel Popularem statum; ut in Assyriis & Ægyptiis & Parthis, imo ut propioribus exemplis utamur, in Britannia, Hispania, Galliaq; nostra videmus, quibus sanè provinciis nullæ aliae Republicæ temporis longinquitate conferri posseunt. Fit vero plerumque, ut Optimatum status, qui Aristocracia dicuntur commutetur in Oligarchiam, quæ paucorum est dominatus, quando ex Optimatibus & primis Civitatis pauci quidam, velut conjuratione facta, honores & emolumenta omnia inter se partiuntur, & suas privatim fortunas amplificare student, neglecta communi utilitate, quā solam & in primis curare debant

bebant. Alterum genus quod ad promiscuum vulgus pertinet, qui non ad tempus, ut civitatum Magistratus, sed in perpetuum & Popularis Status, seu Democratisa dicitur, semper habitum regium imperium quantumvis exiguis finibus obtinebant, est tumultuosum, & periculi plenum, & viris præstantibus ini- quos immutata temporum consuetudo Duces, Comites, Mar- micum. Prudentissimè ergo Galli populi ab omni tempore u- chiones nominavit.

ni magis, quem ex virtute & justitia æstimabant cæteris præ-

re ius opinionem eligebantur, neq; habebant infinitum, solutum rei summam commendandam esse censuerunt, prout & singu- & effrenatū imperium, sed certis legibus ita circumscriptum, laris aliquis, qui solus rerum potitur, facilius aut promptius in- ut non minus ipsi in populi quam populus in ipsorum ditione commodis & periculis mederi potest, quam multi simul gradu ac potestate essent, ut ferè illa regna nihil aliud nisi Magistratus & dignitate pares. Neque vero effrenatam in Regem suum perpetui viderentur. Nam multos nominat Cæsar privatos,

transtulerunt potestatem: sed certis legibus & conditionibus quorum tamen parentes ac majores Regnum obtinuerant. Op-

timè limitatam aut constrictam, ne tyrannidi ullus locus de-

tem populus permittit tanquam freno coercebantur, quæ opti-

hil in humanis actionibus stabile est ac perpetuum, sed cuncta ma Reipub. forma, teste Platone, Aristotele, Polybio & Cice-

vel temporis lapsu collabascunt, vel sæculorū pravitate immu-

tantur, sic in Gallia quoq; licet idem semper status, hoc est Mo-

narchicus Regalis fuerit, non omni tamen tempore eadem gu-

bernandæ Reipub. ratio fuit; quam omnem ab initio constituti

Regni breviter ac dilucidè, quantum ex variorum scriptorum

lectione assequi potuimus, ordine exponemus. Status Galliæ

priusquam a Romanis in Provinciam redigeretur is fuit, ut ne-

que universa unius Imperio regeretur, neque singulæ civitates

vel in Populi vel in Optimatum potestate essent, sed ita divisa

fuit, ut pleræque Optimatum consilio regerentur, quæ liberæ

dicebantur, cæteræ Reges haberent. Omnes quidem id institu-

tum tenebant, ut certo anni tempore publicum gentis Conci-

lum agerent, in quo quæ ad summam Reip. pertinere videban-

tiur constituerent. Civitates autem 64 Tacitus libro 3 nume-

rat, hoc est ut ex Cæsare intelligitur, Regiones quæ non modo

lingua, moribus & institutis, verum etiam iisdē Magistratibus

Rhemorum Civitates præcipue commemorat.

Reges vero vel Regulos potius Galli eos tum appellabant,

Erant hi Reges non hæreditarii, sed a populo propter Iusti- cellere, quam vel pluribus ac præcipuis populi, vel multititudini tiæ opinionem eligebantur, neq; habebant infinitum, solutum rei summam commendandam esse censuerunt, prout & singu- & effrenatū imperium, sed certis legibus ita circumscriptum, laris aliquis, qui solus rerum potitur, facilius aut promptius in- ut non minus ipsi in populi quam populus in ipsorum ditione commodis & periculis mederi potest, quam multi simul gradu ac potestate essent, ut ferè illa regna nihil aliud nisi Magistratus & dignitate pares. Neque vero effrenatam in Regem suum perpetui viderentur. Nam multos nominat Cæsar privatos,

transtulerunt potestatem: sed certis legibus & conditionibus quorum tamen parentes ac majores Regnum obtinuerant. Op-

timè limitatam ergo & delectorum autoritate, quibus eam potesta-

tur, ut in progressu ostendemus. Cæterum quemadmodum ni-

tem populus permittit tanquam freno coercebantur, quæ opti-

ma Reipub. forma, teste Platone, Aristotele, Polybio & Cice-

rone fuit.

Porro Gallia a Romanis in Provinciæ formam redacta, eo- dem modo Reges ipsorum ex virtute & nobilitate (instar Ger- bernandæ Reipub. ratio fuit; quam omnem ab initio constituti manorum teste Tacito) totius populi judicio ac suffragiis ele- cti ac constituti sunt, quorum tres tantum in hodiernum usque recensentur.

I Merovingiorum, qui orti a Meroveo stirpem ad annos 283 propagarunt.

I Carolovingiorum, qui orti a Catolo Magno sobolem in annos 337 produxerunt.

I I Capevingiorum, qui ab Hugone Capeto prognati annis 590 regnum obtainent. Nam licet deferendi Regni judi- cium arbitriumque penes Ordinum Comitia, publicumque to- tius gentis Concilium semper fuerit, & etiamnum omni jure sit: filiis tamen & iis, qui ex Regis demortui stirpe essent pro- pret nobilitatem (more Germanorum) & innatam quodam- modo virtutem, prærogativam illam fere reliquerunt, ut eos

Regis

Regis defuncti filii annis 24 minores essent, eos creari jus non esset, atque adeo alium ætatis legitimè creari, necesse esset, cuius exemplum extat anno Christi 309 in Clogio Rege. Sed & subinde hoc ipsum Regnum quod Francogalliaæ dicitur, inter plures Regum demortuorum filios, ex Procerum Regni voluntate & arbitrio divisum fuisse; plurima extant exempla. Si vero Populus Filio repudiato alium eligeret, relinquebantur Filio repudiato ad tuendam suam dignitatem res quæ propriæ Regis, & ipsius patrimoniales fuerant. Cæteræ quæ Regni & Reip. erant, & Reip. dicuntur, ei ad quem Regnum deferebatur, attribuebantur, sicut & ex res quæ Fisci dicuntur, quæ scilicet ad tuendam dignitatem suam partim ad usus Reip. repentinus attributæ sunt, ut erant Ducatus & Comitatus varii, qui etiam in populi Comitiis illis assignabantur. Secundo & ille obseruatum semper fuit, ut Filiæ a Regni successione removerentur (non quidem lege Salica, ut quidam malè existimant, nam ea de privato tantum patrimonio, nec ne Feudis quidem, sed de allodiis, auctore Salagasto uno ex regni proceribus, unde Salica ab ejus nomine dicta est, constituta fuit) & iis negligitis, Fratribus vel Patriis, aut etiam extrancis, per Proceres Regnum semper delatum sit; atque hæc de Regibus primo Reip. capite. Antequam autem reliqua de Regis electione, ejusque & Reipub. concilio, rationeque administrationis Regni progrediar, operæ precium facturum me esse arbitror, si prius membra illa Regni, quæ Regem constituendi & abdicandi potestatem habere diximus, paucis descripsero, quo magis dulcis illa harmonia qua Regnum hoc a Majoribus prudentissimè constitutum est eluceat.

Iliud in primis magni est momenti: Regiam potestatem, ac reliquos omnes regni ordines adeo commodis & æquis rationibus inter se devinctos esse, ac velut coagmentatos, ut vix ullum possit inter ipsos magnum dissidium oriri. Sunt autem Ordines in Galliis tres præcipui, penes quos legitimum gentis

Concilium, Regnumque adimendi ac constituendi facultas omnibus temporibus fuit: Nobilitas scilicet, Populus, Vulgus. Hi singuli pro sua quisque conditione suas habent leges ac instituta, quibus utuntur, & adeo commodè sunt invicem aggregati, ut ægre facultatē habeant alii alios opprimendi, aut etiam adversus Regem conjurandi. De Ecclesiasticoū ordine, qui quartus ceteri potest, quanquam hodie, cum in tantam excrevit potentiam primum obtineat, deinde dicturi sumus.

Nobilitas igitur Galliæ, sive Equestris Ordo maximis fruitur commoditatibus ac privilegiis, eoque fit ut magno quodam affectu Regem complectantur, & vitam quoque pro ipsius ac patriæ salute profundant. Neque enim ullum pendunt tributum, & armatis licet ipsis esse quocunq; loco, & multa habent vitæ præsidia, sic ut non sit opus illiberalem aut quæstuariam aliquam artem exercere. Hoc enim nostris moribus minimè illis conceditur, nisi forte domi maneant, ac rei familiari studeant. Sed si Regem sectari velint, habent quo se honestè alant. Plurima enim sunt domus & aulæ Regiæ ministeria, quæ solis nobilibus attribuuntur, qui singuli partem aliquam anni in iis procurandis consumunt, & reliquum tempus vacuum habent ac liberum rebus privatis atque domesticis administrandis. Hi omnes annum a Rege accipiunt stipendum, & ampliora sperandi magnas habent occasionses. Principes autem viri ac majoris dignitatis Proceres, quoniam & ipsi Regis beneficentiam experiuntur, ac partem Reip. procurant, Nobilibus qui re sunt familiari minus lauta victum & alia sæpe communicant. Deinde Reges perpetuum alunt & amplissimum equitatum, exercenda & alendæ causa nobilitatis, ac in tanto Equitatus numero plurimæ sunt Præfecturæ, quæ in illos distribuuntur, eaque ratio non minus pacis quam belli tempore durat. Majores quidem loci nobiles pro sua quisque conditione ac virtute præciuntur Equitibus, ex reliquis autem alii sunt Legati, alii Signiferi, alii Sagittarii, & qui per ætatem non possunt ferre arma reliquis

reliquis famulantur, & cum nullū intercedit bellum, licet ipsis manere domi ejusque stipendii partem non mediocrem parsimonia conservare. Ad hæc nemo credat quam multæ sint per Galliam præfectoræ, ut sic dicam, urbanæ, quæ soli nobilitati committuntur, nam alii Provinciis, alii finibus, alii castellis & arcibus, alii vicis præficiuntur, ut interim nihil dicam de majoribus illis muneribus. quæ Principibus tantum tribui solent, cùjusmodi sunt qui ipsorum lingua dicuntur Connestabuli, Mare-schalli, Ammiralii, & id genus alii, sed & annuam pecuniam, velut honorarium quoddā Reges liberalitate quadam elargiri solent in multis Nobiles, qui nulli sunt addicti ministerio. Hi appellantur eorum lingua Pensionarii. Satis igitur ex iis quæ diximus appetet ordinem equestrem valde honestè & liberaliter in Galliis haberi, & rectè quidem, nam & patriam ab hostibus defendunt, & natura fere cæteris antecellunt, & non solum ipsis, verum etiam majorum ipsorum meritis atque virtuti illud tribuitur.

Alter Ordo suas etiam habet commoditates non exiguae; ad hunc pertinent mercatores, qui eo faciunt majorem quæstum, quod tuto ipsis per Galliam proficiunt ac negotiari licet, tum quod nobiles mercaturam nullam exercunt, & splendide fere ac sumptuosè vestiuntur. Huic etiam ordini convenienter fere tribuuntur quæsturæ & rationes nummariæ, item præturæ, & quicquid ad jurisdictionē pertinet, qua sanè in re plurimum est honoris ac emolumenti. Sunt enim in hoc Regno Juris administræ Judices, Advocati, causarum Procuratores, Scribæ, & id genus alii: multo plures mea quidem sententia, quam in reliquis omnibus Orbis Christiani Provinciis, quod per opportunè illis accidit, qui relicta mercatura his rebus operam navare volunt. Et adeo quidem est fructuosus hic Ordo, ut Nobiles etiam videant, quanquam certè dignitate atque splendore reliquis præstant. Et qui sunt alterius ordinis fere student ad hunc pervenire, ut postea dicturi sumus.

In tertio genere est Vulgus & promiscua Hominum multitudo, qui & agros colunt, & omnis generis artificia tractant. Ut autem hi vel nimia utantur libertate, vel admodum tñt dives, vel in armis etiam exercitati, non est consultum. Nam quia conditionem servitutis oderunt omnes, & natura sua fortunas amplificare student, facile fit ut arma capiant, & potentiores opprimant, quod & in Galliis & in aliis locis non semel accidisse constat. Ut autem ejusmodi sint Ordines, ac veluti gradus in omni Republica necesse est. Quemadmodum in corpore humano videmus infirmiora & ignobiliora membra subministrare dignioribus. Neque tameu est quod hi suum statum deplorent ac indignè ferant, quoniam & jus ipsis communicatur æquabiliter, & quam a majoribus acceperunt, ea utuntur libertate, & multis etiā Reip. ministeriis adhibentur, & sola virtute & industria & assiduitate possunt ad secundum ordinem emergere, quod secundo non licet, ut ad primum videlicet evadat, nisi Regis beneficio singulari, quod ille solet iis impartiri, qui aut jam fecerunt, aut pro Repub. videt posse aliquid facere egregiè. Et prudenter quidem istud institutum est, primum ut ordo conseretur Equestris, qui propter belli exercitiū fere minuitur, & sumptus vix tolerat. Deinde ut homines tantis excitati præmiis virtute contendant, & ad supremum gradum eluctentur. Hac etiam spe cōfisi qui sunt plebeji & infimi ordinis aspirant ad secundum, & cum in eo versati fuerint aliquandiu, ad primum. Itaque fit ut minus sit inter ipsos invidiæ ac malevolentiae, quando vident meritis ac virtuti patefactam esse viam ad amplissimos honores & propositum esse periculum, si malis rationibus eosdem obtinere studeant. Quod si vel cotatns nimium difficultis, vel spes esset nulla ampliora cōsequendi, tum qui sunt mediocris & infimi gradus, magni præser-tim animi, causam reperirent & occasionem excitandi motus, & sui ordinis homines contra potentiores armandi, nunc autem minimè difficultis est ratio, & videmus quam multi ex humili

humili s^epe loco ad summum fastigium evadant. Hanc quoque statu gradum faciebant ad ordinem Equestrem, & hinc deinde ad Patriam & Senatoriam dignitatem patebat aditus.

Est prætererea ordo Ecclesiasticus nulli non communis, qui modo animum hoc adjiciat, & pro Galliæ consuetudine non raro accidit, ut etiâ homines plebeji virtute ac eruditione præstantes amplissimos in eo genere consequantur honores, Cardinalatum aliquando; vel Pontificatum etiam, quæ sanè res ad virtutem ac literarum studia homines inflammare potest.

Ex jam dictis liquet quam aptè & venustè inter se cohærent omnes Regni Ordines, è quibus si quis aliquid delinquit facilis est medicina, nam si Nobiles injuriam cæteris faciant coërcentur ab iis qui jus reddunt, quorum est tanta auctoritas, ut quantumvis magni Principes eorum cogantur parere decreta. Quod si populus etiam atque vulgus aliquid moliatur, ut nonnunquam accidit, non est difficile nobilitati propter potentiam & usum armorū illos ad æquitatem & officium adducere. eoque fit ut suarum rerum finibus ac veluti cancellis sese contineant omnes, ac pacem alii cum aliis colant, quando neq; causam habent, neq; facultatem etiam aliquid conandi, & periculum in eo summum esse vident. Itaque Regem tanti beneficii auctorem complectuntur & amant omnes, ac cum tempus incidit libentissimè imperata faciunt, & publicis necessitatibus magno studio subveniunt. Quod si privatim aliqui ab officio discedant, parata sunt remedia, sic ut malum non possit longius progredi. Et hæc quidem de Ordinum Regni statu satis.

Ex quibus equidem constat quam concinnè hæc Monarchia juxta justitiam distributivam sit temperata, atque administrata, & Aristocraticè, hoc est Optimatum imperio, & Democratiçè, hoc est totius populi interveniu, quippe cum ad omnes honores pateat aditus. Quæ quidem est illa Respublica quam tantopere propter dulcem illam harmoniam, omniumque

Reipub. generum temperationem, omnes Philosophicorum rationem diligenter olim servabant Romani, nam a populari mendarunt, & ubi vetus illa Lex aurea locum habet *Salus populi suprema lex esto.*

Verum ut redeamus unde digressi sumus. Ex tribus hisce Ordinibus seu Statibus Regni solet quotannis Calendis Maji publicum ac solempne Concilium seu Parliamentum vulgo haberij, atque adeo quoties major aliqua res inciderit, cui Rex in auro tribunali sedens prærerat: Et huic primum Principes Regnique Magistratus, tum inferiori loco legati ex singulis civitatibus subsidebant, quos vulgo Deputatos appellant. Carpento autem Rex in atrium vehebatur bubus tracto, quos auriga stimulo agebat. Ubi in atrium ac potius in Reip sacrarium ventum erat, tum Principes Regem in auro folio collocabant, reliquie ut jam diximus, suo quisque loco atque ordine subsidebant, eoque demum in statu atque sacrario Regia Majestas dicebatur.

Auctoritas vero hujus concilii omni tempore summa fuit, & hæc potissimum in eo agi solebant. Primum de creando vel abdicando Rege, tū de pace & bello, de legibus publicis, de summis honoribus, Præfecturis & Procuratoribus Reip. de assignanda patrimonii parte liberis defuncti Regis, vel dote Filiabus constituenda, quam Germanico verbo Abannagium, quasi exclusoriam partem appellarent. Denique de iis rebus omnibus, quæ vulgus & nunc negotia statuum populari verbo appellat, quoniam de nulla (ut diximus) Reip. parte, nisi in Statuum sive Ordinum Concilio agi jus esset. Item si quis Princeps atque illustriore loco natus criminis alicujus insimularetur, in judicium ad illud Concilium vocabatur, ibique causam dicere cogebatur. Quinetiam si quando Rex majores sumptus facere instituisset, veluti in Templis ædificandis, & Monasteriis fundandis, Rex Ordinum Concilium exquirebat. Postremo ne illud quidem prætermittendum est, tantam hujus Concilii apud cæteras gentes autoritatem fuisse, ut etiam Principes exteris, si quid

siquid controversiae haberent, id interdum hujus Concilii arbitrio ac judicio permitterent.

Atque hoc Concilium Historici alias curiam, aut Conventum, alias Parliamentum, alias Placitum appellare solent, quod re in multorum concilio quæsita & deliberata, tandem inter ipsos placuisse & convenisse. Unde & placita Philosophorus apud Ciceronem & alios dicta sunt. Atque hinc etiam promanaesse videtur illud hodiernum in mandatis ac literis Regiis: *Quoniam ita placitum est, quod male nunc a Scribis Gallicis traductum est: Car tel est nostre plaisir.*

Eligi etiam solebant in eodem hoc Ordinum conventu seu Concilio præfecti Reip. qui Merovingiis temporibus, *Majores domus*, hoc est *Magistri Palatii* dicebantur. Horum eadem apud Reges potestas fuit, quæ quondam apud Imperatorem Romanum erat Præfectorum Prætorio, qui etiam Aulæ Præfecti dicebantur. Qui cum Regiam potestatē desidia Regum aliquandiu obsidissent, eandem facultatem nauci eam pro sua usurparunt ac occuparunt. Nam cum omnia fere Reipublicæ munera obirent, & si quod gerendum esset bellum exercitibus præsenserent, hi domi nudo atque inani Regum nomine contenti propter desidiam in otio vivebant, unde eo progressa res est, ut Childerico Rege 18 Regnum obtinente Pipinus Magister Palatii, qui Regis nomine magna diuturnaque bella gesserat, Saxones devicerat suamque in potestatem redegerat, oblatam Regii nominis occupandi facultatē non repudiarit, exercitu præfertim eoque victore & gloriose instructus. Tanta autem Præfectorū potentia initium (ut diximus) ceperit tempore Clotharii secundi, circiter annum Christi 588, id est circiter annum 130 post regnum Francogalliae constitutum.

Porro hic Pipinus in Regnum, deposito Childerico, sublimatus est. De quo vide Lector, hæc in appendice Hunibaldi apud Io. Titemium, præter Marsil. Patavin. de Translatione Imperii cap 6. Eodem anno (inquit Titemius) Proceres totius re-

gni convenientes in unum, super abrogatione Regis Childerici inutilis, cœperunt habere concilium, placuit autem in commune omnibus, ut Regem Childericum nullam regnandi vel peritiam vel potestatem habentem depoñerent, & Pipinum penes quem totius Regni summa manebat authoritas, in Regem sublimarent. Sed Pipinus in hanc rem consentire noluit, nisi prius Consilium Pontificis Zachariæ inquiratur, causas allegans se moventes.

In Magistri hujus Palatii locum successisse videntur Comites stabuli, vulgo Connestablii. Comites vulgo dicebantur omnes, qui amplissimos quoq; honores in Regia obtinebant, & Remp. pro parte administrabant. Erat autem Comes stabuli fere is qui apud Romanos Magister Equitum dicebatur, id est qui equitatu præerat, cui custodes equorum suberant, qui vulgo Scarii appellantur. Mareschalcus Germanis vocatus, hodie eandem obtinet dignitatem quam olim Præfeti Prætorio, seu ut diximus Magistri Palatii, & sub eo hodie sunt quatuor Mareschalci, id est, Magistri Equitum, ad quos introducuntur lites rei militaris.

Post hæc erēcti sunt tempore Hugonis Capeti (licet non satis inter scriptores de hac origine conveniat) quos Pares Franciæ vocant. Ille enim remoto legitimo hærede cum Regnum occupasset, Proceres aliquot novo aliquo honore ac beneficio sibi devincendos putavit, nam ejusmodi aliquid ab eo factum esse omnes consentiunt.

Horum Patrum constituerunt causa duplex fuisse videtur. Primum ut Regni inaugurationi, atque ut tum loquebantur, investituræ præsenserent, hoc est, ut Regem Imperii sui insignibus, atque insulis solemniter in Principum atque Optimatum conventu exornarent. Deinde ut si quis è Potentium & Principiis Franciæ numero fraudis capitalis rens fieret, judicium illud exercecent, nam cum antiquitus judicia illa in publico gentis Consilio exercebentur, ut dictum est, atque is mos majorum paulatim

tim Capevingiorum instituto ad juridicale Parlamentum traduci cœpisset, neq; Principes Regni facile illi Parlamento suas fortunas committendas purarēt, Regibus illis ad suas rationes commodissimum fore visum est, præter illius Parlamenti curiam, suum hunc Parium conseilum instituere, quæ Parium Curia vocitata est, quorum tamen ordo ac numerus aliquandiu varius fuit; neque enim duodecim viri semper fuerunt, ut non nulli existimant, sed interdum plures, interdum pauciores erant, prout Regi, a quo in summi honoris ac beneficii loco Magistratus ille deferebatur, commodum videbatur; idque variis exemplis probari posset, sicut & Parium dignitas saepe variis Principibus attributa est, & ad illorum judicia nonnulli insuper alii è Franciæ Proceribus, Satrapis & Episcopis, adhiberi soliti sunt. Postremo in illorum numero etiam Reges ac Principes exterri fuerunt.

Porro eti hac Parium institutione, & quod Hugo ille Capetus ad conciliando sibi reinendosque (ut diximus) Procerum animos, dignitates que temporariæ erat, pura Regni Ducatus, & Comitatus, perpetuas fecit, haud paru publici (de quo diximus) Concilii autoritatem, licet cum ejusdem Concilii consensu, astutè imminuerit, cætera tamen cuncta adhuc ab eodem pro more pendebant Concilio; adeo ut etiam Budæus, & Carolus Molinæus tradant rei nummariaæ jus, hoc est potestatis nummorum vel augendaæ, vel minuendaæ semper penes populum Francorum fuisse. Memorabile est illud bellum quod propter publicum bonum Proceres Regni assiduis plebis querimoniis & expostulationibus incitati adversus Lodovicum undecimum Regem decreverant. Quin nec illud omitendum, sub eodem Lodovico Concilium publicum apud Turones ad Calend. Aprilis Anno 1467 coactum fuisse, in quo placuit ut certi probatique viri, 36 scilicet Curatores Reipb. ex singulis Ordinibus deligerentur, qui Rempub. constituerent & juri ac justitiæ providerent, duodenii scilicet ex Clero (qui unum Or-

dinem jam obtinebat) totidem ex Equitibus, & totidem juris ac Justitiæ periti ex populo, fidemque Rex Regali dicto promissoque dedit ratum se habiturum quicquid illi 36 viri constituerent.

Atque hec quidem in genere ad Capevingiorum usque tempora totius Reip. gubernadæ, Regnive administrandi ratio fuit. Eaque recensuimus Officiariorum Regni munera quibus qui præsunt vel funguntur, propriæ Regni seu Coronæ administratores, Officiales vel Sapientes dicuntur, quales sunt cum primis illi quos publicum Concilium constituere diximus. Item Pares Franciæ, deinde Connestablius, Ammiralius, Cancellarius, Quæstor, generalis Franciæ, &c. Alii etiam omni tempore fuerunt Consiliarii ac Officiarii Regii, qui priyata ipsorum negotia curabant, Regique famulabantur aut ministrabant quales sunt Camerarii & alii Ministri & Officiales Aulæ Regiæ.

Præter hæc publica munera instituta sunt successu temporis alia atq; alia Parlamenta juridica, qua in re sciendum ad hæc fere Capevingiorum tempora, & simplicem facilemque jus reddendi rationem, rarasque omnino lites suisce, quod vel hinc licet cognoscere, quod Rex Lodovicus cognomento Divus, qui regnabit circa annum 1230 (ut ex Jonvillio, qui ejus vitam descripsit, constat) ipse vel controversias disceptabat, vel disceptandi negotium nonnullis è suo comitatu mandabat. Quod idem de Carolo Magno proditum est, qui vel dum calceatur, lites dirimebat. Hujus lex talis in capitulari extat. *Hoc missi nostri rotum faciant Comitibus & populo, quod nos in omni septimana unum diem ad causas audiendas sedere volumus.* Crescente deinde prævitate temporis, litium multitudine, primum Basilica magnifica Regis Lodovici Huttini, vel ut alii volunt Philippi Pulchri Imperio circiter anno 1292 ædificata est; Tum ex mediocri Judicium numero tres Decuriae factæ Magnæ Cameræ, Inquisitorum & Postulatorum. Sed anno 1521 Rex Franciscus quartam deinde Cameram 20 novis Consiliariis adjecit. Rursus idem Rex

Rex anno 1543 alios 20 creavit. Sed hic Judicum conventus non fuit perpetuus & perennis ut hodie, sed indicivus, nec nisi certo Principis mandato exerceri solitus. Ad diem idem D. Martini, id est 2 idus Novemb. a Rege edictum proponebatur, quo Parlamentū inchoandi Iudicibus a Rege authoritas datur.

Verum paullatim in tantum hujus Confessus, seu Parlamenti autoritas excrevit, ut nulla Regia Lex, nulla constitutio rata esset, nisi cujus illi Consiliarii auctores comprobatoresq; fuissent. Deinde ut nullus tota Gallia Magistratus, non modo urbanus, verum & militaris esset, quem non ab illo confessu inaugurari, & apud eundem in leges jurare oporteret, tum ut ab eorum judiciis appellandi jus non esset, sed ut eorum decreta rata & fixa essent, postremo quicquid potestatis imperii, authoritatis, penes publicum Consilium & Statuū Parlamentū (cujus scilicet & nomen & authoritatem obtinet) fuisse diximus, id totum in Senatum illum translatum fuerit. At hodie quando solus Rex pro suo judicio cum Secreto ac Privato suo Cōsilio quidvis decernit, prorsus in Ordinariū Juridicū Consilium conversum est, non amplius circa Remp. Regnique negotia occupatur, fixamque suam sedem Parisiis habet.

Quod quidem latissimè pater, & amplissimam præ cæteris ordinariis Curiis seu Parlamentis (quæ septē omnino per Galliam nunc sunt) jurisdictionem habet. Cognoscunt autem singula de causis & criminalibus omnibus, & quod a singulis definitum fuerit ei standum est. Illud Parisiense præ cæteris habet, quod in id aliquando ipsi Reges venire olim solent, quoties aliquid magni decernere vellent, quod vel bellum vel pacem concerneret. Hodie adhuc pactiones Regum, & quicquid omnino ad Regni constitutionem pertinet in eo recitatur, & scriptis publicis, quorum ipsi custodiam habent, inseritur.

Sic quæ ab omni antiquitate & primordio Regni Francogallie ad publicos Ordinum Conventus referebantur, & post iis abolitis, ad Senatum seu Parlamentum Parisiense, ea hodie

ad solum Regem, & quosille in Consilium adhibere vult, translata sunt. Verum ut pergamus ulterius.

Est aliud in hoc Regno constitutum Consilium quod Magnum vocatur, quod ex variis Principibus ac præcipuis Aulæ & Regni consistit, quod tempore Caroli Septimi & Octavi, non nisi circa negotia Status Regni ac ipsius Reip. incolumentem occupari solebat, sed & hoc ipsum adeo multitudine causarum ac litium successu temporis obrutum fuit, ut Carolus octavus Ordinariū ex eo Consiliū, 17 Consiliariorum fecerit. Quos deinde Lodovicus duodecimus ad viginti adauxit, addito Cancellario Consiliī Præside, adeo ut sub Francisco & ipsa Cancillarii dignitas in Præsidatum erēta fuerit, atq; deinceps solum vacarent cognitioni causarum extraordinariarum a privato Consilio iis commissarum & fere ordinariè appellationibus Præfetti hospitalis, ut vocant.

Præter ordinaria jam dicta septem Juridica Parlamenta, ut familiari utamur vocabulo, & Magnum Consilium, habet Rex privatū adhuc Consilium, quod perpetuum & ordinarium est, Regemq; fere comitatur, & circa negotia Regni præcipue occupari solet, quanquam & id hodie in Ordinariū quasi Consilium conversum sit, quando scilicet causis civitatum & Parliamentorum ferè vacat, & plerumque etiam aliorum privatorum non ita magni momenti causis, adeo ut hi viri spectabiles & illustres aliis occupati negotiorum publicorum & statum Regni concernentium, cognitionem & curam proptermodum omnem amiserint, totaque Regni administratio & cura Regis arbitrio & paucorum decretorum electorum judicio commissa esse hodie videatur, quod Secretum Consilium nuncupatur, in quo cunctæ fiunt deliberationes summam rerum cōcernentes, & super quibus deliberatum a Privato & Finantiarum Consilio fuit, si ejusmodi modo negotia fuerint, quæ Regis peculiarem cognitionem requirant. In hoc cuncta beneficia, literæ & mandata Regia signantur, aliorum Principum, Legatorum,

Præfulum, & Capitaneorum literæ reserantur, eorumque responsa concipiuntur, & Secretariis statuum committuntur.

Est ergo & aliud *Consilium*, quod Vulgo *Finantiarum* vocant, quod universi Regii ac Regni Thesauri curam agit, cui adjuncti quoque sunt *Intendentes*, ut vocant, *Secretarii Finantiarum*, item *Quæstores ærarii*.

IN USUM TABULARUM. ADMONITIO.

Quum ad cœlestem rationem universam Geographiam reducere fuerit institutum, ut justa locorum symmetria, qualis in Sphærica Terræ figura existit, etiam in plano quam proximè servaretur, debita graduum longitudinis ad Meridiani tive Latitudinis gradus proportio constituenda fuit. Cum ergo paucos Latitudinis gradus contineret proposita tabula, ad medium ferè parallelum tabulæ eam proportionem redegi, sic ut quæ illius paralleli ratio est ad meridianum, ea etiam esset graduum longitudinis in eodem parallelo ad gradus Meridiani si-
ve Latitudinis proportio. Ac cum Meridiani omnes inter se par-
alleli existunt. Cum vero plures erant Latitudinis gradus, quia multa ibi in summo imoq; parallelis fit proportionis ad Meridianum differentia, ne nimium a vero recederet locoru symme-
tria, duos delegi parallelos æqualiter ferè a medio & extremis distantes, ad quorum rationes Meridianos graduum Longitudini-
nis designatores constitui, qui tum non paralleli fiunt, sed pro sumptorum parallelorum inter se distantia majore vel minore, plus minusve ad se mutuo & ad medium tabulæ Meridianum inclinantur. Quo autem modo ea Meridianorum designatio sit invenienda, in Geographicō Ptolemæi opere ostendi.

Gradus porro Latitudinis ac Longitudinis in lateribus ta-
bularum designatos invenies, & quidem pro maxima parte La-
titudinis in utroque tabulæ latere, Longitudinis vero in sum-
mo atquo imo, quando videlicet usitato Geographis more Se-

ptentrionem in superiore parte collocare licet. Quod si Regio describenda magis inter Meridiem & Boream extendatur, quā inter Orientem & Occidentem, tum fere Occidentem sursum locavimus. Ut ut fiat Orientale Occidentaleque latus semper tibi Latitudinis, reliqua duo Longitudinis gradus repræsentabunt. Suntque singuli gradus in 60 partes, quas minuta vocant divisi, aliquando in singula, cum magnitudo id patitur, alias in bina, quina, aut etiam dena.

Hoc fundamento posito optimas quasque descriptiones in delineandis regionibus sequutus sum, qua in re non parum subsidii mihi attulit insignis Chorometer & solertissimus Re-
gis Hispaniæ Geographus Christianus Sgrothenius, qui multas regiones perlustravit, & præ cæteris amplius exactiusque de-
scriptis. Tum ejusdem quoque Majestatis Geographus diligen-
tissimus Arahamus Ortelius, ipse candor & humanitas, qui quid uspiam tabularum nactus fuit, mihi communicavit libe-
raliter, tametsi in eodem mecum esset instituto. Qui præterea aliquid attrulerunt auxiliū, eos suis locis commemorabo, quo justum sui beneficii encomium apud studiosos consequantur, nec ego ingratus reperiār. Omnia autem quæ ab aliis oblata si-
mulque quæ ipse conquerere potui diligentissimè inter se con-
tuli, quo quam fieri posset, emendatissimas descriptiones ex-
hiberem. Unum tamen interim, quod maximè in votis erat
mihi defuit, nimirum Principatum & Nobilium locorum ex-
actor enumeratio ac designatio, quæ in editis tabulis quam maximè desiderantur. Proinde huic defectui nostro veniam
dabis (Lector), & ad celebrandum Nobilitatis ordinem poli-
ticum suppetias ferre dignaberis, locaque hujusmodi situmque ac nomina, qualitatemque eorum indicando, tuo id nomini
decus erit. Orbiculi exigui locorum quorumlibet verum situm
indicant, atque hinc eorum distantia sumenda est. Cæterum his subinde signa adhærent quibus internoscantur loca. Sim-
plices pagi solis orbiculis, ubi ornatui locus deest contenti
sunt,

sunt, castra quoties nota occurunt exstante unco notamus tem quærenda erit filo aut regula loco superimposita versaque, hoc mod dœ, cœnobia cruce sic &, Opida, turres ut minimum donec in Boreo Australique latere idem utrumque ejusdem duas habent, pagi nobiles unam. Hæc observavimus quatenus nobis fuerunt nota. Facilia porro factu signa ad has distinctio-nes sumplimus, quo quilibet omissa facile supplere queat.

Si quis Longitudinem ac Latitudinem loci alicujus explorare velit, ubi Meridiani paralleli sunt id efficiet, distantiam ejus a latere Tabulæ circino sumendo, circumunque sic expansum ad aliud latus applicando. Si distantiam ab Orientali latere sumpsisti, circinus ex eodē latere in Septentrionali latere gradum & minutum Longitudinis ostendet. Sin a Boreo latere di-stantiam habes, ex eodem in Orientali latere latitudinem desi-gnabit. Cum vero Meridiani non fuerint paralleli eodem qui-dem modo loci Latitudo reperietur, at in universalibus Tabu-lis ubi paralleli sunt circulares, distantia loci a proximo paral-lelo sumpta idem in latere Orientali ostendet. Longitudo au-

Milliaria in diversis regionibus multum subinde differunt, si ergo lubeat ea ad invicem comparare, eadem circino ad gra-dus Meridiani refer, & quot in uno gradu comprehendantur revoluto circino explora, videbis quot unius, quot item alterius Regionis milliaria gradum unum emetiantur. Sic Germanica communia milliaria (quæ 15 sunt in uno gradu) quadrupla invenies Italicis communibus, & subdupla fere quibusdam Suevicis ac Westfalicis.

Nonnunquam occurret simplex linea orbulo annexa, sic & o., ea nomen ad locum pertinens indicat, ideo addita, ne in locorum pressura quod cuique nomen debeatur ambiguum fiat.

Index Tabularum Galliæ.

<i>Gallia universalis.</i>		<i>Lotharingiæ pars Septentrionalis.</i>	247	<i>Belgii universalis.</i>	304.
<i>Britannia & Normandia</i>	207.	<i>Lotharingiæ pars Meridionalis.</i>	251.	<i>Flandria.</i>	309
<i>Aquitania.</i>	211.	<i>Burgundia Ducatus.</i>	255	<i>Brabantia.</i>	313
<i>Provence.</i>	215.	<i>Burgundia Comitatus.</i>	259	<i>Hollandia.</i>	317
<i>Francia Picardia & Campania.</i>	219.	<i>Lyonneis.</i>	263	<i>Zelandia.</i>	321
<i>France.</i>	223.	<i>Helvetia Tabula generalis.</i>	267	<i>Geld ria.</i>	325
<i>Boulogne.</i>	227.	<i>Zurichgow.</i>	271	<i>Artesia.</i>	329
<i>Anjou.</i>	231.	<i>Viflispurgergow.</i>	275	<i>Hannonia &</i>	333
<i>Berry.</i>	235.	<i>Lazus Genevensis.</i>	279	<i>Namurcum.</i>	
<i>Poitou.</i>	239.	<i>Argaw.</i>	285	<i>Lutzenburg. & Trier.</i>	337.
	243.				

Regio.
Nomina
Eunde de-
ducta.

Suum.

Hispaniam ejusque præcipuas Provincias perlungat Pyrenæos haber montes : qua vero apertior , liberior stravi ; Pyrenæos transgresso Gallia se offert. que & sui quasi juris sit, placidiore, nempe Mediterra Hanc, qua potero fide percurram. Partem Europeam quæ hoc tempore *Francia*, dictam olim tum denique Alpibus separatur ab Italies, Jura ab Helve multi memoriarum produnt *Galatia*, ab *galla*. Lac Latiis, Rheno ab Germanis. Galliae vel Franciæ(nam votinis sonante, quod lacteos, id est albi coloris homines producat : Montibus (hoc enim addunt) nimium solis recta in Ortum, milliarium Gallicorum est paullo am ardorem inde excludentibus. Diodorus nomen natum plius ecc : vel a Cauro in Ulturnum supra trecento scribit ab *Galata* Herculis filia. Alij alia tradunt. *Celto-* rum & triginta. Latitudo milliarium fere ccxxxv. Cir galatiam Ptolémæus nominat lib. i i cæterique Græci. cuitus supra mille viginti milliarium. Ea igitur est Quantitas: sequitur jam nunc Qualitas: cuius causa plurimum Clima. Subjacet parti quidem Quinti, tota autem sexto septimoque Climatibus, Parti quoque Octavi inter gradus Latitud. xii & xii : Longitudinis autem xx & xxxvii. Et licet universum Ventis obnoxia sit plurimum Septentrionalibus, propter Aëris ramen *Aerum tem-* salubritatem & temperiem optimis Europæ Regioni peries. bus ad censenda. Constitutione felicissimam facit Claudianus: saluberrimam dicit Cæsar lib. i i bel. Civ.; fer tilissimam hominum Genitricem lib. i i de bell. Gall. Strabo ubi de Arvernis, & alii. Ager magna parte est planus: amoenos hic ibi habens colles, interque eos valles jucundissimas: sua cum bas, tum illos foecunditate admirabiles. Arva benè culta Triticum aliasque segetes luxurie magna producunt. Multum fert Gallia Frumenti, teste Strabone, Milii, Glandis. Nihil in ea ociosum, nisi qua paludes aut Silvae obstant. Vino abundant, eo que optimo, idque partim suis Britannis, Normannis, Picardis, partim confinalibus Germanis, Belgis, Anglis, aliisque quibus uvarum maturitatem negare solet aeris frigiditas, subvehunt. Auri quoque & Argenti apud Gallos fuisse Metalla, testatur præter Strabonem etiam

Soli ferti-
litas.

etiam Athenaeus:ea nunc creduntur exhausta. Ager, qui aliunde non occupatus omnis generis nutrit armenta, quæ faciunt, ut Carnis, Lactis, Butyri, Casei, Lanæ, remque aliarum abundet copia. Franci omnes Gallias pacificè obtinuerunt sub Rege Hlodoveo, qui primus omnium totius Galliæ Monarcha est factus, primusque Christi nomen professus, ea, quibus in hodiernum usque diem Francorum Reges utuntur, Trium Liliorum insignia, cœlitus, ut volunt, accepta usurpavit. Regnasse post eum scribuntur successione nanc directa, nunc collaterali, Childericus, Hlotarius I, Cherebertus, Childegicus II, Hlotarius II, Dagobertus Magnus, Hlodoveus II, Hlotarius III, Childericus III, Theodoricus I, Hlodoveus III, Childebertus II, Dagobertus II, Filo-tarius IV, Chilpericus I, Theodoricus II, Chilpericus II. Hic anno Regni XI, Christi vero 19CCII, auctoritate & iussu Zachariæ Pontificis, cui Pipinus vituperabilem & probrosam Regis vitam, transmisso libello, depinxerat, Regni jure privatus ad Monachatum est coactus. In locu[m] ejus factus est accusator ipsius Pipinus Caroli Martelli F. Pipini N. Brevis cognomine, ex Præfeto & Majore Dominus. Hūc sequuti commemorantur Carolus Magnus, Ludovicus Pius, Carolus Calvus, Ludovicus III Balbus, Ludovicus IV & Carolomannus, Carolus Crassus, Odo, Carolus Simplex, Rudolphus Burgundio, Lotharius V, & Ludovicus V, ultimus ex Caroli Magni posteritate: quo veneno necato, habenæ Regni translatæ sunt ad Hugonem Capetum, primum Galum, Comitem Parisensem, Duce inque Francorum & Burgundiæ titulo-tenus. Capeto succederunt Robertus Pius, Henricus I, Philippus I, Ludovicus VI Crassus, Ludovicus VII Iunior, Philippus II Adeodatus Augustus, Ludovicus VIII, Divus Ludovicus IX, Philippus III,

Philippus IV Pulcher, Ludovicus X Htinus, Philippus V longus, Carolus IV pulcher, cui sine prole mascula defuncto suffectus est Philippus VI Valesius, Caroli Valemorum comitis I filius. Sequuti hunc Joannes Valesius, Carolus V Sapiens, Carolus VI Bene-natus, Carolus VII, Ludovicus XI, Carolus VIII Gibbosus, Ludovicus XII Caroli Aurelianii F. Franciscus Valesius I Caroli Comitis Angolimensis F. Henricus II Valesius, Franciscus II, Carolus IX, Henricus tertius; cui Iacobitæ Monachi manu obtruncato legitimus pronunciatus est Successor Henricus IV Borbonius, Antonii Borbonii Ducis Vindocinensis Filius, Rex Navarræ Galliarum Rex Christianissimus. Sunt autem Galli alacres & ad arma proni, de quoru[m] bellica virtute operæ pretium est audire Stratagem virum peritissimum, genere Cappadocem, eruditio[n]e Græcum, judicio priscum, incolatu Romanum, terrarum multorum peragratorem. Universa, inquit, natio eorum qui Galli nunc & Galatae appellantur, Martis studio flagrans, animo est strenuo & celeri ad conferenda prælia: aliqui mente candida & simplici, & ab improbis moribus abhorrente. Itaque injuria lacestis, conferti coeunt in certamina aperte, nulloque periculi adeundi respectu. Nemo etiam ignorat quanto fuerit olim Romanis, Græcis & Asiaticis terrori Gallorum nomen, quum quondam ab suis sedibus usque ad Appollinem Pythium, atque ad oraculum Orbis terræ vexandum ac spoliandum profecti sunt: quum Romam ceperūt & incenderunt, Capitolium obfederunt, urbes in Italia condiderunt, Mediolanum, Cumum, Brixiam, Veronam, Bergomum, Tridentum, Vincentiam: Quum recenti adhuc memoria Borbonius Romanum vicit. Cæterum Gallia hodie non æquè latè patet atque olim; nam & Italia pars ea, quæ inter Alpes & Anconam sita est Gallia Cisalpina quondam dicta fuit, nunc autem

autem *Lombardia* appellatur: & Belgarum magna pars hodie Germaniae adscribitur, quæ ex Cæsar, & Ptolemæi, veterumque omnium descriptione ad Galliam pertinebat: Galliam enim *Transalpinam* quam Plin. *Comatam*, Ptolemæus *Celtogalliam* vocat, in tres partes divisere, *Celticam*, *Belgicam*, & *Narbonensem*. Ptolemæus in quatuor, *Aquitaniam*, *Lugdunensem*, quæ eadem est cū Cæsar, *Celtica*, *Belgicam* & *Narbonensem*. Definierunt eam Pyrenæis Montibus, Rheno, Oceano & Alpium jugis: quum hodie quicquid a Caeto Orientem versus spectat, non Galliæ sed Germaniæ adcenseatur, & Rheni utramque ripam Germani latè sibi vindicent. Urbes præcipuae sunt *Lutetia Parisiorum*, *Massilia*, *Narbona*, *Lugdunum*, *Pictavium*, *Burdigala*, *Næomagus*, *Juliomagus*, *Aurelia*, *Rothomagum*, *Rupella*, aliæque plurimæ, de quibus in particularibus descriptionibus fusi. Lacubus non caret Gallia. Inter eos principis loci qui Latinis *Lemanus*: plerisque Galliæ *Lacus habitus*. De quo cum peculiarem in hoc volumine Tabulam habeat, plura hic non addam, eo Lectorem remittens. Quarta ab Opido Arveniæ Besso milliaris parte Mons est, inque eo Lacus latè se extendens: tam altus, ut fundo existimetur carere. Nulla in eum, quod quidem intuentum oculis patere potest, influit Aqua. Si quis quid in eum projiciat, Tonitrua dicitur mox auditurus, Fulgetra visurus, Pluviam & Grandinæ habiturus. Haud procul inde Crypta est, cuius os rotundum, vulgo *Creux de Soulcis*: & Abyssus, cuius profunditas explorari nequit: & huic si quis injecto lapide aurè admoveat, murmur perceptus auribus perhibetur ingens & mirabilem strepitum, Tonitruo ex remotioribus venienti locis non absonum. Æstivis mensibus etsi nihil iniciatur, Streptus tamen in cavitatibus intelligitur. Putantur inesse

venti, inter se quasi belligerantes. *Abitacini vel Avisaci*, cui ab avito nomen, Locus in Arvernia apud Claramontem, tam graphica est apud Sidonium lib. 11 Epist. 11 reique conveniens descriptio, ut hodie primum delineata videatur, qua dexter, qua lævus. De *Rubrefo Lacu* legendus Pomponius Mela lib. 11 cap. quo Gallia Narbonensis depingitur, Plin. *Rubrensem* nominat. Λίμνη Ναρβωνίτις Strab. & Steph. Lætatur etiam Gallia Fluminibus, quæ magna, quæ parva, innumeris. Nominat simul Fluvios non paucos Ausonius Eidyllio 111, ubi de Mosella.

Non tibi se Liger anteferet, non Axona præcepit,
Matrona non, Gallis, Belgisque intersita fines;
Santonico refluxus non ipse Carantonus æstu
Amnis, & auriferum postponet Gallia Tarnem:
In sanumque ruens per saxa rotantia late
In mare purpureum, Dominae tamen ante Mosellæ
Numine adorato, Tarbellius ibit Aturias.

Et paulo post.

Te Druna, te sparsis incerta Druentia ripis,
Alpinique colent fluvii, duplaremque per urbem
Qui meat, & dextra Rodanus dat nomina ripæ:
Te Stagnis ego cæruleis, magnumque sonoris
Amnibus, æquoreæ te commendabo Garumnae.

Primum

Primum autem inter fluvios agmen ducunt, *Sequana, Ligeris, Garumna, Rodanus.* Qui *Sequana*, Lat. Σηγάνα Pt. Σηγάνα Str. Σηγόνα Step. Sibar Benjamo, *Seyne* vulg. Oritur in Burgundia Duc. in Alseti regione paullo amplius leuca versus Septentrionem a Burgo, qui S. *Sequano* Sacer; duobus rivulis, quos inter Pagii jacent *Billii & Perriere*. Lustratis sectisque cum aliis, tum *Lutetia Parisiorum*, cui nobilissimam facit Insulam, *Rotomagoque*, Mare Britannicum vel Normannicum Ostio satis lato irruptum. Æstuarium ibi satis est navigantibus periculosem: ideoque providè magna que sollicitudine adeundum. Normannis vulgo vocatur *la Bare*. *Sequana* enim mare ingressus repente contra fluviorum ceterorum naturam refluit, horrendo sonitu ascendens ad hastæ longioris altitudinem. Inexpeditata solent hic negligentibus & incuriosis oriri discrimina. Currens *Sequana* fluvios suscipit varios, in quibus nobiliores cæteris, Antiquis etiam noti *Matrona*, vulgo *Marne*, *Esiæ*; *Oyse* vel *Ayse* vulgo, *Axona*, vulgo *Ayne*, *Aisne* vel *Esne*. *Ligerim* secundo loco nominavi, ab Cæsare aliisque nobilitatum: λίγερος (vel ut in aliis Codicibus melius, λίγιος) & λέιρη Strab. lib. iv & Ptol. Hodie *Loire* & *Leire*. Caput ejus in pago Velauno: Locus vulgo *la Font de leire*. Amplior est reliquis, ut merito *Pater Galliæ Fluviorū* audiat: aquæ Limpidissimæ. Facto inter varios populos (Celtas ab Aquitanis olim ex Strabonis notatione dividebat) procursu, exonerat se in Occanum Occidentalem, inter Nannetes & Pictones Ostio quatuor ferè leucas amplio, Pulvillis aliquot infesto: interius ad duas cum semi leucas Rupes sunt, quibus a *Porcis cognomen*: Ingentes & Navigiorum patientes excipit Fluvios non paucos, *Elaver* vulgo *Allier*:

Carum nunc *Cher*: *Vigennam*, hodiè *Vienne*, *Viane* & *Vignane*, *Meduanam*, hodie *Mayne* & alios. *Garumna* sequitur, Cæsari Gallos ab Aquitanis disjungens: Strab. lib. iv *Γαρυνᾶς* Ptol. *Γαρυνᾶ*: *Garonna*, *Frontino*: quod nomen integrum hodieque retinet a Capite ad Blaviam Castrum, ubi lingua Romana incipit. Nam inde *Geronde* & *Gironde* dicitur. *Gerunnam* etiam vocat Gulielmus Brito in sua *Philippeide*. Oritur ex Pyrenæis haud procul *Opido*, quod vulgo *Guadalup*. Hic hodiè perlustratis cum aliis, tum *Tolosa* & *Burdigala*, *Mari* se miscet Aquitanico, duarum ferè leucarum Ostio: quod intrantibus occurunt scopuli, quibus ab *Asellis* cognomen, *Septentrionalior Nautis Belgis Noorder-Ezel*, *Australior Suyder-Ezel*. *Phatum* vel *præaltam* sustinens turrim, quæ vulgo *la Tour Cordan*. Excipit navigeros fluvios *Tarnim*, *Lo Tarn* vulgo: *Gallicè le Tar*: *Egerciūm*, *Vasconibus* hodiè *Gers*: *Oldum Arvernatisbus* & *Montanis Cadurcis Oldt*, vel cum articulo *l'Old*, *l'Oult*: *Duranium*, hodiè *la Dordogne*, & alibi *Dordonne*, & alios. Ultimum *Rodano* dedi locum, Fluvius hic *Scriptoribus omnibus & Græcis quibus Πόδαρος*, & *Latinis notissimus*. In universum Gallis nuncupatur *le Rosne*: sed Indigenis *lo Ros*: *Eridanum* nominant Oppianus in *Hali-euticis* lib. iv & Philostratus in *Vitis Sophistarum*. Plinius ab *Roda*, Rodiorum in illo tractu *Colonia* nomen impositum scribit. Oritur haud procul *Danubii*, *Reni*, *Arolæ*, *Ticini* aliorumque fontibus, prope montem, qui vulgo *Briga*. *Lacum Lemannum* apud pagum *Novam-Villam* (*Neuf Ville*) ingressus, servato ferè colore permeat, & ad *Genevenium* opidum egressus, rapido cursu pergens in mare *Mediterraneum* erupit, septem ostiis, ut scribit *Apollonius in Argonauticis*: quin-

que ut Diodorus & alii , tribus ut Artemidorus apud Strabonem, Plinius & Ammianus : duobus ut Polybius eodem Strabone teste, & Ptolemæus: pluribus, ut prudenter sibique, ne mendacii argui posset, cavens Livius: hodie quinque, & plura numerant nominantq; Adcolæ, *Gras Neuſ*, *Gras d'Orgon*, *Gras Paulet*, *Gras Grant*, *Gras d'Enfer*, *Gras de Paffon*, quorum postremum, quod versus Massiliam sit, *Mossaleoticum* appellat Plinius, *Massilioticum* Polybius, qui hoc *Primum* vocat, quod ad *Gradus* Marcellino & Antonino: a quo cæteris etiam Ostiis *Gradus* nomen inditum. Excipit Rodanus *Arvam*, *Aram* hodie *Saone* vel *Sone*; *Isarim* hodie *Iscre*: *Drunam*, qui hodie *Droma* est vel *Drosne*; *Druentiam*, hodie *Durance*. Sed hæc de Fluminibus in præsentia sufficient. Oceanus Britanicus a Septentrione , qua Angliæ opponitur, eam pulsat, ut & ab Occasu, ut supra diximus. A Meridie Mare Mediterraneum. Cum ad hoc, tum ad illum Sinus Galliis sunt insignes. Ad Oceanum est cum primis ille , qui *Aquitanicus* Aethico & aliis. *Tarbellicus* *Ancon* elegantissimè apud Lucanum vocatur. Sinus etiam ad idem Mare sunt non ignobiles, in quorum intimis recessibus locata videmus , opida , Diepam, Constantiam, & alia. Ad mare Mediterraneum *Gallicus* (*Galaticus*) Sinus est duplex, *Major* & *Minor*. *Major* ea Mediterranei pars appellatur, ubi se in illud effundit Rodanus. *Angulus Gallicus* M. Porcio Catoni: *Gallicus Sinus* per excellentiam Livio, Justino & aliis. *Minor* apud Strabo. scribitur ad Promontorium Montis Pyrenæi, quod *Aphrodiseum* dicitur. Hic *Salsus* vocatur Melæ. *Gamblianum* etiam Sinum ponit ad Galliam Narbonensem Antoninus. Portus , ut hodie, de quibus plenè Lucas Aurigarius Charta v & quatuor sequentibus, sic olim habuit Gallia cœleberrimos. Principem obti-

Portus.

nent locum *Staliocanus*, *Vindana*, *Brivates* & alii quidam Veteribus nominati. Qui *Staliocanus* Ptolemæo , aliis *S. Paul de Lyon* in Britannia existimat, *Roscon* aliis, quibus ut subscribam , facit , quod posterior priore multo sit fidior & commodior , quamvis enim oppositam habeat Insulam , cui cognomen vulgo *De Bas* , facilem tamen & tutum septemque altum hodie ulnas , utrumque præbet Navibus ingressum. Priori , minax objacet Taurus (Insula est , vulgo *Le Taureau*) qui circumposita habet rupes innumeræ & latentes & eminentes; a quibus magnum Nautis malè providis creari solet periculum. Haud procul inde in eadem Britannia versus Meridiem post flexum Promontorii *Gobæi*, *Vindana* occurrit Portus. *Fenstiers* hodie, vel *Conquest*, Jovio malè *Brest*. Adscribit hinc *Berganty* Portum Ptolemæus Nomen hodiè fere retinet , *Brest*. Sequitur apud eundem *Zyrtæ* *Porrus*; .*Lusson* vel *Luxo* hodie . Hinc *Santonum*, Portus Ptol. scribitur , hodie *la Rochelle*, ut arbitratur Villanova. Succedunt Montes & Silvæ. Quod ad Montes, Gallia aliis, quam aliis, locis est montotior. Eminent hic *Delphinatus*, Provincia, *Sabaudia*, & *Burgundia*. Andegvensis Ager suos etiam habet Montes, qui in Britannorum *Pitonumque* fines latè se insinuant. Montes Galliæ cum primis celebrant *Veteres* Scriptores *Cebennam*, *Vogesum*, *Juram*. *Cebenna* Mons est, qui, ut Cæsar scribit , *Arvernos* (*ceulx d' Auvergne*) ab *Helviis* (*ceulx de Vivaretz*) distinguit. *Gebennam* Plin. *Gebennas*, *Lucanus* & *Aulonius* nominant ; *Gebennicos* *Mela*. Vera genuinaque scriptura est, ut Scaliger suis ad Merulam literis monet, *Cebenna* per c: Dici enim hodie *Montaignes de Cebenes* & *Cevenes*: ut rectius *Cemmeni* Ptolemæo & Straboni , *Cebenna* Latinis quibusdam dicantur.

Montes.

dicantur. *Cebenna Veneto, Nozoreo, Villanovano Montaignes d' Auvergne* nominantur. Horum Montium pars hodie *Tarara*, teste *Gulielmo Budæo lib. i v. de Asse*, qui *Lugdunum euntibus est superandus*. In vertice sedes visitur *Petræ incisa*, cui *Mercatores imponunt eos*, qui *Mercatum Lugdunensem nunquam frequentarunt*. Vulgo *La Chere de la Verité* vocatur. Jurare namque coguntur veritatem, *Lugduni fuerint unquam*, nec ne eo que nomine nonnihi, quo *Genio simul indulgeant*, polliceri. *Vogesus Galliæ Mons Cæsari lib. de bell. Gall. iv.* Lucano lib. i. Plin. & aliis. *Vocetus vel Vocetius corruptè dicitur apud Tacitum lib. i. Historia. & alibi, ut jam ab doctis viris notatum*. Alpium nomine a Str. describitur lib. i v. Hodie *Mont de Fauilles*, aliisque nomenclaturis indigeratur. Separat Burgundiam Alsatiamque ab Lotharingia. Provomit Mosam, ut etiam testatur Cæsar, & infinitos alias fluvios, quorum plerique Rhenū petunt. Pars unde Mosella profluit *Kratzer* appellatur: quod habere se tradit Ortelius ex Libello MS. Magni Gruberi, in quo Rhenum describit: addens, *Tractum hunc Estaye Gallicè, & Auff der Stay nuncupari in Chorographica Lotharingiæ Tabula, jussu & impensis Ducis ab Ioanne Scyllio accurate delineata: nihilque ibi, eodem Scyllio teste, præter Asarum herbam provenire*. Gignit Vogesus in valle Leberia Argentū purum sed, ut notat Munsterus, nō ita multum. *Iura Galliæ dicam, Mons, an Germaniæ?* Olim ferè totus Galliæ quamvis Helvetia Belgicæ ad censeretur: Hodie magna etiam parte Germaniæ. Initium ejus statui solet in finibus Basiliensiū, juxta Rhenum, è regione Waldhuti. Altus est, multisque & ingentibus subnixus saxis. Meminerūt ejus Cæsar, Plinius, alii. Pto. *Iurasus est: Strab. Iurasus & Iaras*. Ævo nostro Accolis, Incolisque pro ratione Locorum aliis atq; aliis

vocatur nominibus, Haud procul arce Hasburgensi prope Burgim (opidulum est sic dictum Idiomate Germanico a Ponte, qui hic super Arolam ex uno Arcu) Botzberg audit: a pago Botzen, qui cū multis aliis Pedi Mōtis adlocatus. Hanc Iuræ portionem *Vocetum vel Vocetium* esse Cornelii Taciti censem Munsterus, Scudus, Lazijs, & alii. Ortelius tamen apud Tacitum *Vogesum*, de quo ante, legendū esse minimè dubitat. Est eadem hac Montis parte Vallis ingens cui nomine *Frickthal*, a pago cognomine. Occurrunt & alię hic ibi Valles, ut obiter hoc dicam, *Lauffen-thal*, & *S. Imers-thal*, & similes: quarum tamen nulla Montem per transversum penetrat. Ubicumque volueris trājicere, opus est alta scansione. Inter Ararim porro & Farispurgum hic Mons appellatur Schaffmat, quod Latinis *Ovinum* sonat Pratum. Inter Opidum Olten & Humberensem Praefecturam dicitur Nider-Hauenstein, Inferior sc̄tus Lapis: Per saxa enim factum est iter. Inter Walnburgum & Balstallium Ober-Hauenstein vocatur, Superior sc̄tus Lapis: ubi currus onusti grandibus funibus per Montis declivitatem demittuntur. Occasum versus procedendo *Wasser-val* nuncupatur, id est *Aqua ruina*. Ulterius eundo *Iurtē* ab Sabaudis prisco fere nomine appellatur. Brachium quod se extēdit Basiliam versus, uno ab urbe milliario, juxta Byrsam fluvium *Blouwen* dicitur: crescitque non parum in altitudine & asperitate quoisque Delspergum veneris, ubi rursus in planiciem diducitur. Ulterius versus *Bellele* Monasterium Gallicum procedendo, rursum crescit, ac deinde iterum evanescit spatio unius milliarii: hinc iterum saxosum horrendumque Montis jugum ab Oriente in Occasum extenditur: quod pervium fecisse scribitur Julius Cæsar perforato in portæ formam saxo. Portam hanc nominant alii *Pierreport*, *Petræportam* alii

Pierre-pertus Petram pertusam: Descriptam verè accuratè que ab Sebastiano Munstero, Merula, qui eam aliquando transgressus, tessatur. Inscriptionem supra Portam i. tis claram idem deprehendit, nisi quod primæ vocis litteræ reliquis magis sint extitæ.

N.::: Ang. si via ducta per ardua montis
Fecit iter Petram scindens in margine fontis.

Per hunc fontem intelligit Poëta Byrsam amnem, qui ibi ex Petra magna Aquatum vi erumpit. Procurrit inde Iura versus Libonotum inter Helvetios Sabaudosque quos ad Vulturnū respicit, & Burgundos, quos ad Caurum relinquit (unde & apud Cæsarem lib. i duobus locis Iura Sequanos ab Helvetiis dividit) secus varios Lacus, quorum præcipuus Lemanus; ubi longè latèq; Mons S. Claudiī nuncupatus ad Rodanum tandem terminatur. De aliis, qui ad Gallias etiam nonnihil spectant, de Pyrenæo, inquam, dixi, in Descriptione Hispaniæ: deque Alpibus disteram, ubi Italia percurrenda mihi erit. Silvæ Galliæ sunt frequentes, non tamen, ut aliis in regionibus, magnæ, non densæ, non ita dumis horridæ. Apud Cenomannos variæ sunt, *Les Forests de Versay, Longorlney, Persi, Sille, Charnay, Andain, Maine, Concise* apud Britannos Inferiores, *de Bois blanc, de Toriant, de Guierche*. apud Pictones, *Les Forests de Mouliore, Dyne, Bresse, Ligne*, & aliæ: apud Bituriges Silva Roberto cum aliis visuntur; apud Andegavos, *Lourfaie & Marson*. Totus Bononiensis Ager una quasi obsecus est Silva, cuius partes, *Les Bois de Surene, Celles, Hardelot, Dalles, Bourfin*. Apud Veromanduos haud procul Perona Nemora sunt. *Recoigne & Bouhā*. Apud Picardos, *Bois de Baine, de Beau-*

Silva.

lieu, de la Fere, de Coussi. Nec suis caret Silvis Lotharingia: *VVarne, VVald, le Banbois, Bois de Mondon, de Heyde, de S. Benoy, de la Voyage, Mortaigne, Doseyne, In Burgundiis multæ sunt silvulæ, quarum nunc nō occurunt nomina. Alias prætero, quæ passim per Gallias hic ibi sparsæ. Arduenna*, hodie potissima parte est in Inferiore Germania, ideoq; ibi describenda, *Gallicam* vocat Claudianus: & *Silvam Galliæ maximam* Cæsar lib. vi de bello Gallico, quod olim esset in Gallia Belgica. Gallos vero admodum deditos Religioni, atque inter primos fuisse qui Christianam Religionem amplexi sint, & semper præ reliquis eam servaverint & coluerint, non solum Veterum scripta & monimenta: sed etiam Templæ, aliaque *Opera pri* Religioni loca destinata testantur, quæ in urbibus & pa-
blicis ubique magno numero conspiciuntur. Certè in una urbe Parisiensi *lxix* universum numeratur: inter ea au-
gustissimū, Cathedrale D. Virginis; quod jactis ab Phi-
lippo Augusto anno *cxx cxc* fundamentis, serio ædifi-
cari cœptum *cxx cclvii*. D. Ludovico regnante: ex Galliæ miraculis præcipuum. Columnis *cxx* sustinetur,
Longitudo passuum *cxxxiv*: latitudo *lx*: altitudo c.
Chorus lapide cinctus, Historiis ex veteri Novoq; Te-
stamento insculptis. In ambitu habet Sacella *xiv*. fer-
reis Clathris munita. Universum Portæ *xii*. In fronte tres biforæ statuis *xxvii* Regum insignes. Ad latera Tur-
res visuntur, seu Moles verius Campanariæ, altitudine
xxxiv Cubitorum. Campana Maxima, cui ab Maria
Virgine cognomen, viginti Viros flagitat pulsanda: So-
nitus sereno cœlo per septem Leucas facile auditur.
In infinitum esset reliqua Templæ, quæ hic & aliis in lo-
cis visuntur, describere. Infinitum, Abbatias, Cœno-
bia, Monasteria, Xenodochia, Nosocomia, Ptocho-
dochia, & Orphanotrophia. Quid vero dicam de Ar-
cibus,

Ratio gubernandi. cibus, quid de conspicuis Regum Palatiis? Quid de Magnatum & Equitum ædibus pulcherrimis? Quid de aliis tam publicis quam privatis ædificiis? De his ego tacere malo quam parum dicere. Status Galliarum hodie Monarchicus est; locusque ibi Regiæ, quæ vetustissima divinitissimaque Aristoteli censetur, Gubernationi. Rex nascitur, nō suffragiis designatur; Sexus Masculini, volente id, ut quidam perhibent, lege Salica. Regem ita amant, ita colunt, venerantur Subditi, ut nihil supra. Penes eundem rerum omnium est arbitrium. Duodecim-Vitorum Collegium Caroli Magni est institutum. Alii ab Ovo Trojano repetunt. Pareis les Pairs de France dicti, quod proxima secundum Regem & velut pari essent dignitate. His solis sacrandi Reges jus est, & in Regni possessionem mittendi. Horum lex vulgo *Laici*: reliqui dicuntur *Ecclesiastici* vel *Clerici*. Laici sunt *Duces* vel *Comites*. Duces: *Burgundus*, *Normannus*, *Aquitanus*. Comites: *Flander*, *Campanus*, *Tolosus*. Ecclesiastici itidem vel *Duces* sunt vel *Comites*: *Duces*: *Remensis*. Archiepisc. *Landunensis* & *Lingonensis* Episc. Comites: *Catalaunensis*, *Noviomagenis* & *Belovacensis* Episc. Sunt & septem summi Senatus per Galliam, quos vulgo *Parlamenta* vocant, a quibus appellare non licet: *Parisensis*, *Tolosanus*; *Rotomagensis*, *Burdigalensis*, *Aquensis*, *Gratianopolitanus*. Et ad Statum Ecclesiasticum quod attinet: Sunt in Gallia Archiepiscopatus *xii*, *Lugdunensis* Primas, *Lyon*, *Aquensis*, *Aix*, *Viennensis*; *Vienne*; *Remensis*, *Reims*; *Narbonensis*, *Narbone*; *Tolosanus*, *Tolouse*, *Burdigalensis*, *Bordeaux*; *Anxitanus*, *Aux*: *Bituricensis*, *Bourges*; *Tulonensis*, *Tours*; *Rotomagensis*, *Rouen*; *Senensis*, *Sens*. Academia Bonarum miæ in regno Galliæ sunt hæ: *Parisensis*, *Pictaviensis*, *Bituricensis*, *Tolosana*, *Burdigalensis*, *Nannetensis*, *Lugdunensis*, *Anxelianensis*, *Montispeßulana*, *Caduricensis*, *Gratianopolis*.

tana, *Valentina*, *Valence*, *Remensis*, *Andegavensis*, *Cadomensis*, *Nemavensis*, *Romana*, *Romans*, *Avenionensis*, *Dolana*, *Massiliensis* omnium antiquissima, ab Græcis orta. Ex his omnibus tanquam ex multis Equis Trojanis, in numeri docti Viri, Theologi, Jurisconsulti, Medici, Alii exierunt: Quos uno ductu enumerare si conarer, maximum mihi quidem conciliarem laborem, Lecturis vero tædium. Nobilitas sanè Gallica (quæ frequentissima est) hodie tam pertinaci diligentia, ut hoc universum dicam, tamq; assiduo labore Meliorum Literarum Studia persequitur, adeoque in omni Disciplinarum Artiumque genere excellit, ut nusquam terrarum magis. Videre ibi est summo loco natos illustribusque ortos familiis noëtes diesque inhærente Chartis, & nunquam non Musarum Sacris operari. Sunt qui de quacunque re in medium proleta expeditissimè possunt, Methodo admiranda, ex tempore & absque ulla præmeditatione per horas aliquot, nō sine audientium stupore differere. Bibliothecæ in hoc regno variæ, cum primis Parisiis *Regiæ Majestatis*, & *S. Victoris*, ut alias publicas & privatas præterea optimis rarissimisque cum editis, tum Manu-scriptis refertas libris. Ad Mores venio. Gallos acutos ingenio, & ab Doctrina minimè alienos esse, testantur Diiodorus & Strabo. Commendat illorum in bonis literis studia nō uno in loco Symmachus. Marcus Portius Cato originum lib. *ii*. apud Charisium Sosipatrum; *Pleraque Gallia*, inquit, *duas res industriosissimè persequitur, rem militare & arguè loqui*; ne nesciamus Veteres Gallos inter alias gentes Eloquentię gloriā reportasse. Ingenium simplex, nullaq; devinctum malignitatem (egregia hæc Veterum Gallorū laus) tribuit illis Strabo. Pronunciat de iis oculatus testis Julianus, Quod adulari nesciant; sed liberè ac simpliciter cū omnibus æquabilique

Bibliotheca.

ca.

Mores.

bilique jure vivere. Venerē Nuptiarū Deam & Bacchū lætitiae datorem Conjugii, Prolisque, & Vini, quantum cuique libeat, portandi gratia tantum novisse. Quæ his aliisque talibus adversantia nonnulli proferunt, ut convicia, & tanquam ab maligna mente manuque profecta, sunt exaudienda. Nam quis non videt, lectis Veterum Scriptorum de Gallorum Indole Monimentis, factaque cum Genio, qui iisdem hodieque est, commissione, falso esse quod tradit Servius, Gallos pigrioris esse in- genii; quod Iulius Firmicus, stolidos; quod Julianus, qua- si sui oblitus, stupidos, & rusticitatē amantes; quod Polybius, Doctrinæ & Artibus operam non dare; quod idem cum Diodoro, Athenæo & Clemente Alexandro, infidos esse, crapulæque & ebrietati deditos: quod Li- vius Polybiusq; molles esse & effeminate: quod Mela, Auri avidos, superbos, superstitiones: quod Solinus, va- niloquos: quod deniq; pecuniae inflatiabiles esse, Plutar- chus in Pyrrho. Fatendum nihilominus multa Gallis instillata aliorum populorum commercio. Nemo Gallos, ait Florus lib. ii i. cap. x. tantum feroces dixerit, fraudibus agunt. Avidos Iurgiorū docet Ammianus lib. xv. Repre- hendit etiam Diodorus in Gallis quandā linguæ intem- perantiā, Sermone notans eos uti brevi & subobscurō: multa ex animo dubia loqui, plurima ad jactantiam in suam laudem dicere, & ad cæterorum contemptum: mi-

naces esse ac detractores, opinioneq; inflatos. Iactantia illa ab Strabone etiam est animadversa. Atque ea Galli- ca ostentatio est, quæ ab Cæsare lib. vii nominatur, & multis reliquorum librorum exemplis adprobatur. Ta- lis est lib. i. Helvetii Diviconis elatio, dum Helveticorū virtutem extollit, Romanæ Cladis memoriam objicit, Cæsaremque minitando, admonet, ne committat, ut is locus, ubi Romani constituerent, ex calamitate Populi Romani internecione exercitus nomine caperet aut me- moriam proderet. Sic Vercingetorix in concione jactat se unum Consilium totius Galliæ effecturum, cuius con- sensui ne Orbis quidē terrarum possit obsistere. Quod ad Veterum Gallorum Religionem, Cultumque in re- bus sacris servari solitum, flocci faciendus est. M. Tul- lius oratione pro M. Fontejo scribens, *Gallos minimè ul- la Religione moveri.* Audiendus potius Livius: qui, et si in cæteris satis huic genti iniquus, negligentem tamen hand- quaquam Religionis adfirmat; & Cæsar l. vii. bell. Gall. cui penitus cognita hæc natio, dicit eam *admodum dedi- tam Religionibus.* Maximè autem Mercurium coluerunt, eodem Cæsare teste: Celtas Iovem coluisse attestatur Max. Tyrius, cuius signum altissima *Quercus.* Dianam templum habuisse apud Massilienses, Str. testis est: & a- pud Gallo-Græcos Diauam cultam, Polyæ. lib. viii & Plut. commemorant.

Esum

Esum sive *Hesum*, *Tentatem* & *Teranem* Deos habuisse Gallos, *Lactantius*, *Lucanus* & *Minutius Felix* referunt: sed *Martem*, *Mercurium*, *Iovem*, hos plerique docti interpretantur. *Belenus* Gallorum Deus est apud *Ausonium*, qui *Belis* apud Herodianum in *Maximinis*; idem forsitan cum *Tibilene* Tertulliani in *Apologeticō*, qui Græcis aliisque Apollo putatur fuisse. Colebatur & apud Gallos *Abellio*; de quo monimenta extare notat in *Convenis* Novē populaniæ Vir Nobiliss. *Iosephus Scalliger* ad Auson. lib. i cap. ix. *Herculem* etiam *Ogmii* nomine coluisse Gallos, auctor est *Lucia*. In *Hercule Gallico*. Galli autē Veteres Deos suos in dextram conversi adorabant, Athenæo scribente. Diis Homicidio aliisque rebus sacrificabant, Marti imprimis, teste Cæsare. Nullum autem Gallis Veteribus Sacrificium etat sine *Druidis*, inquit Diodorus. Fuerunt hi olim apud Gallos clari sacerdotes sicut & *Bardi*, de quibus *Lucanus*:

*Vos quoque qui fortes animas, belloque peremptas
Landibus in longum vates dimittitis ævum,
Plurima securi fudistis carmina Bardi.
Et vos Barbaricos ritus, moremque sinistrum
Sacrorum *Druidae* positis repetistis ab armis.
Solis nosse Deos, & cœli numina vobis
Aut solis nescire datum. Nemora alta remotis
Incolitis lucis: vobis auctoribus, umbrae
Non tacitas Erebi sedes, Ditisque profundi
Pallida regna petunt: regit idem spiritus artus
Orbe alio: longæ (canitis si cognita) vitæ
Mors media est. — Inde ruendi
In ferrum mens prona viris, animæque capaces
Mortis & ignavum est reddituræ parcere vitæ.*

Atque hæc de moribus Gallorum in Sacris: nunc de

eorundem ritibus in prophanis pauca subjiciamus, Gallos ad Concilium armatos venire solitos, testatur *Livius*. Sribit *Strabo* id in Gallorum Conciliis usitatum fuisse, si quis orantem interpellaret, progreiens Minister publicus districto gladio adjectisque minis, silentium imperabat; quod si non adquiesceret, idem iterum tertioque faciebat: denique de sago Interpellatoris tantum amputabat, ut reliquum inutile redderetur. *Gallorum* subita & repentina Consilia: (inquit Cæsar:) in Consiliis capiendis mobiles, & novis plerumque rebus student. Notat idem Cæsar, Gallos, ubi major atque illustrior res incideret, eam clamore per Agros Regionesque mira celeritate significare solitos; hinc alios deinde excipere, & proximis tradere. *Liberos* suos, ut idem scribit, nisi quum adoleverint, ut munus Militiae sustinere possint, palam ad se redire non patiuntur: *Filiumque in puerili aetate in publico in conspectu Patris adiustere turpe* dicunt. *Viris* quantas pecunias, eodem memorante, ab uxoriibus Dotis nomine acceperint, tantas ex suis bonis aestimatione facta, cum Dotibus communicant: hujus omnis pecunia conjunctim ratio habetur, fructusque servantur. Uter eorum vita superarit, ad eum pars utriusque cum fructibus superiorum temporum pervenit. *Viris in uxores*, sicuti in *Liberos*, vita necisque habent potestatem, Gallorum mulieres speciosas, magnitudine & robore Viris similes, facit Diodorus: fœcundas & bonas educatrices, pariendo educandoq; felices. Fuit & Gallis usitata more reliquatum Gentium *Servitus*. Plerique ait Cæs. lib. v i. quum aut ære alieno, aut magnitudine Tributorum aut injuria Potentiorum premuntur, se in servitutem dicant Nobilibus, in hos eadem omnino sunt jura, quæ Dominis in Servos. Tractabantur tamen humanius liberaliusque, quam apud Romanos. Domini namque Galli suos obæratos, atque, ut Cæsar voce Gallica

Vestim.

Gallica appellat, *Ambactos*, honoris quodam loco circum se habebant, eorumque opera in bellis utebantur. Fictilia porro in usu habebant, Diodoro teste, densa ac Floribus distincta. Cœnabant sedendo omnes non in sedibus, sed in solo, super stratis Luporum aut Canum pellibus (in Toris apud Strabonem) ministrabant eis pueri juniores, ætate tenera. Iuxta eos ignes fiebant, iisque adposita visebantur Ollæ & Verua Carnibus plena, maximè suillis, tam recentibus quam salitis: sed & omnis generis Carnibus: plerumque vero Cibus erat cum Lacte, ut scribit Strabo. Audiamus hic Athenæum ex Posidonio, sic fere Latinè sonantem: *Celtæ fæno substrato Libationes propinanit super ligneis mensis parum existantibus. Panis & is paucus* (Panem hunc Fermento leviorem eos facere, adnotat Plinius) *Cibus est. Caro multa elixa in aqua vel super prunis aut in Verubus affa: hanc Leonum modo ambabus manibus Artus integros tollunt, morsuque dilaniant; & si quid ægrius divellitur, exiguo id rultello præcidunt. Adponunt in Conviviis Pisces, qui Fluvii adcolunt, Interiorisque & exterioris Maris littoribus: & eos cum sale, Aceto & Cymino (quod etiam potionis injiciunt) affos. Et paullo post: Locupletes vinum bibunt ex Italia petitum vel*

*Massiliensium regione, & id merum, interdum Aquæ paululum affudentes. Hactenus ille. Sed & ex fruge madida Potum ad Ebrietatem fecisse, Plin. est auctor lib. xxii. cap. ult. Ex Hordeo Potum, quem *Zythum* appellabant fecisse, & alium ex aqua, in qua favum Mellis laverint, Diodorus tradit. Quod ad Vestitum, *Saga* ferebant, nō tante Strab. eq; densa ex Lana texebant, *Lænas* vocantes. Hujusmodi *Saga* scribit Plin. lib. viii. cap. xlvi. Scutulis dividere Gallos instituisse. Quæ Pli. *Scutulae*, Diodoro sūt *ωλινθία*. Per quæ nihil aliud illi intelligunt, Nobilissimo Viro Iosepho Scaligero notante; quā quas Galli hodiè vocat *Lansanguias*, quasi *Laurangias*, ab Lauri folio, quod habet Rhombi figurā, *Braccis* porro (quæ quod Gallorum essent, Tegmen barbarum Tacito) utebantur Galli circum extensis vel laxis. Loco Tunicarum apud Strabonem Vestem habent Galli Fissilem manicatum usque ad pudenda & nates demissam. Manet hodieque forma in isto Vestis genere, quod nobis vulgo *Pallatrock* vel contractè *Pali-rock*. Annulis dicit uti in digitis, nihil distinguens Diodorus; in medio tantum, Plin. natur. hist. lib. xxxi. i. cap. i. Sed de his satis, ad specialiora Galliarum pergo.*

D d

Britannia

Vestim.

Britannia, Normannia, Belsia.

*Regio unde
dicitur.*

Britannia, vulgo *Bretaigne*, nomen, jura, leges, obstaculo fuerint. Certè Riothimus istorum Rex, **xix** incolas a Britanniis, quos nunc Anglos dicimus, millia Britannorum contra Gothos in auxilium Roma- fortita est, qui sedibus ab Saxonibus pulsi in ea norum eduxit, ut author est Iornandes. Prælio quoque <sup>Imperium
majorum.</sup> adversus Attilam interfuisse testis est Callimachus. Est considerunt, Vortigerno regnante, a quo evo- cati ad defensionem adversus Scotos fuerat. Fieri etiam & illud grave argumentū Britannorum potentiaz, quod potest ut ante id tempus in hac Galliæ parte Britanno- Reges Galliæ totam hanc oram de qua superāda despe- rum fuerint coloniæ, quæ tunc auctæ exsulibus Britan- rabant, Normannis, utpote bello magis adfuetis, olim nis, quam vim domi passi fuerant, Aremoricis (nam hi vincendam depopulandamque concederent. Nec caruit quondam insederunt hæc loca) intulerunt. Scaliger in consilium eventu: Norico enim ense Britannica contusa est ferocia. Paruit igitur Normannis quæ antea Regi Galliæ paruerat, Postea proprios habuit Duces. Ultimus eorum fuit Franciscus; qui anno Mccccxc vita functus, unicam filiam Britanniæ hæredem reliquit. Hec Maxi- miliano Archiduci Austriae Romanorum Regi despon- fa, quum per Franciam deducēda esset rapta est a Caro- lo octavo, qui eam sibi matrimonio conjunxit. Ex eo Britannia Franciæ adnexa fuit. Ea hodie duplex est: Su- perior & Inferior, illa Ligeri vicinior, hæc Angliæ, dicitur q; alio nomine *Ripiensis*. Superioris Metropolis est *Vrbs Nannetica*, vulgo *Nantes*. Ptolemæo *Koydigixvov Nan-* ^{situs.} *Redonum*, ut censet Iosephus Scaliger, Cognatus & alii. Se- des fuit olim Britanniæ *Ducū*: Comitatus habens titu- lum, Ducisque Primogenito adscribi solita: ad Ligerim duosq; alios fluviolos sita, loco pero portuno, haud pro- cul mari, Episcopalis statio, ut & quatuor quæ sequuntur. *Urbs Redonica*, vernacula Rennes: *Condatus Redonum* Pto- lemæo, *Condatus Antonino*. *Dolum*, opidū nunc, olim Arx- vulgo *Dol vel Dont*. *Fanum Briocense*, vulgo *S. Brien*. op- dū non ignobile. Rupes ibi excelsa tutam præbet navi- bus stationē, in ea Arx urbi protegenda excitata. *Fanū* ^{S. Brien}

*Vicit Aremoricas animosa Britannia gentes,
Et dedit impeto nonsina prisca jugo.*

Unde & olim *Armorica* fuit appellata: præcipue qua ad Mare vergit, ubi nunc inferior est Britannia. *Armor* enim veteribus Britanniis nihil aliud, quam ad *Mare vel supra Marè*, teste Camdeno. Ad Orientem Normannos habet, Cenomanos & Andegavenses cōfinales: ad Me- ridiēm Pictones: reliqua latera claudit Mare Britanni- cum. In altum ultra reliquias Provincias omnes procur- rit, Peninsulæ instar, unde non inconcinnè *Cornu Galliæ* dicitur, soleæque ferreæ speciem referre, cuius exterior pars subrotunda Mare: interior vero concava, respicit Mediterranea. Longitudo ejus sex dierum est itineris, trium autem latitudo. Regio est amoenissima & fertilis- sima. Pratis abundat & Erycetis, ex quibus gratum pe- cori pabulum. Venas habet Argenti, Ferri, Plumbi. Britanni autem in tantam repente potentiam excre- runt, ut Gothis, quo minus Galliam totam occuparent

*Soli fer-
tilitas;*

Sancti Machlovii, vernaculè *S. Malo*. *Dinan* opidum pulchritudinis eximia, in deliciis aliquando Britannæ Ducibus. Sunt & Britannæ Superioris alia Opida *Rieulx*, *Chasteau-briant*, *Lambellæ*, *Vitray*, *Iugon*, *S. Aubin du Cormier*, *Mont-contour*, *Plerel*, *Iocelin*, *Malestroit*, *Pontigny*, *S. Julian*, *Encenis*, denique extremum versus *Pictones*, sub quo comprehendendi solent ditiones, quæ vulgo *Clissonis*, *Raiz* & aliæ. In inferiore urbes & opida celebriora: *Venetia* hodiè *Vannes*; *S. Pauli Fanum*, *S. Paul de Leon*, *Tricoricense Opidum*, vulgo *Triguier*; *Blabia* nunc *Blavet*, *Morlaix*, *Quimpelray*, *Conquerneaux*, *Quimpercorentin*, *S. Renaud des bois* & alia. Dominia sunt *Montford* Comitatus, *Rohan* Vicecomitatus, *Grello* cuius principalis locus *Chasteau Andron*. *Le Pais de Gueel*: *Baignon*; *Monfort*; *Vannetais*. Flumina Britannæ sunt *Ligeris*, *Raufa*, *Ella* & alia. Mare commerciis aptissimum est: unde Sal extrahunt adcolæ, quod ab Sole induratum Conregionalibus vendunt. Præter autem superiores urbes & opida, commodissimos etiam Portus præstant *Brest*, *Ancrayum*, *Hancbonum*, *Pontsecrot*, ubi magna Ostrearum copia legitur. Archiepiscopus *Dolensis* in *Dol*, hos sub se habet Episcopos: *Nannetensem*, *Nantes*; *Venetensem*, *Vannes*; *Briocensem*, *S. Brieu*, in his tribus Gallicè & Britanicè loquuntur. *Curisopitensem*, *Cornovaille*, *Leonensem*, *S. Paul de Leon*; *Tricorensem*, *Triguier*. In quibus Britannica tantum lingua, quam vocant *Briton* *Britonant* in usu est, quam veterum Trojanorum linguam esse putant. *Machloviersem*, *Saint Malo*; *Redonensem*, *Renes*. Incolæ non omnes eadem animi alacritate, non omnes eadem comitate: plerique tamen cauti lucisque cupidi: gravissima negotia ad pocula tractare soliti.

*Normania
undedicta.*

Normannia sic dicta a Populis Septentrionalibus: *Nort enim*, *Idiomate Germanico*, *Septentrionalis Orbis*

terrarum plaga: *Man*, *Vir*: *Normannia*, *Terra Franciæ* viris eo ab Septentrionali ora vel Arctoo orbe ex *Dania* Norwegiaque profectis ad habitandum data. Notæ sunt *Normannorum* in Germaniam Galliamque excursiones. *Normannia* autem ad Occidentem *Crenone Simus*, fluvio a Britannia secernitur, a Septentrione Oceano terminatur, a Meridie Cenomannis: ad Orientem vero habet Franciam propriè dictam, (In qua est Luteria) a qua flumine *Epta* distinguitur. Itaque tota non pertinet ad Galliam Lugdunensem, sed aliqua ejus pars ad Belgicam spectat. Eam sexto vix die expeditus per *Solifertili-* transeat. Regio fertilissima, Frumenti admodum fe- *tas*. rax, Pomis atque Piris adeo referta, ut hinc potum gens sibi affatim exprimat, & ad exteris copiosè Fructus extortet. Estque pecoris magna copia. *Rollo Normannus Imperium majorum.* atrocissima excursione in pleraque Galliarum littoralia & inde porro in loca mediterranea & penitissima, ad tantam tandem redegit necessitatem *Carolum Simplicem Francorum Regem*, ut Rolloni, ad Christianam pi- etatem invitato, filiam *Gillam* dederit uxorem, totamque dotis nomine *VWest-richam*, & qui super Ligerim Britannos, primusque hic factus est Dux Normannæ. Urbs primaria est *Rotomagum* vulgo *Kouen*. Fluiis adfudit, ad Meridiem quidem *Sequanæ*, maximarū navium (unde ingens Mercaturæ commoditas) capaci; ad Ori- entem minoribus *Rubeco* & *Aubetæ*; ad Septentrionem latissimos pratorum habet Campos, Montesque pre- celsos. *Sequana* ponte stratus est ingeniosi artificii stru- cturæque, siquid in Galliis aliud, admirabilis; lapide quadrato, validis columnis, pulchris arcibus, qui tredecim numero: altitudinis latitudinisque insignis. Estque urbs hæc Archiepiscopatu & Parlamento celebris. Sunt præterea *Aurenches*, *Evreux*, *Bayeux*, *Sais*, *Constan- ces*,

ces, Lisieux, Alencon, Aumale, Longue-ville, Eu, Harcourt, genere Frumenti, Fructuum, Pecoris abundans: Vino Tancarville, Malevrier, Mortain, Momgomery, Thorigny, non destitutum. Primarium Opidum Carnutum audit, Gisors, Caulx &c. Normannia quibuldam statuitur duplex, Superior & Inferior. In Superiore Ducatus sunt Comitatus Alencon, Aumale, Longue-ville. Comitatus Eu, Harcourt, Evreux, Tancarville, Malevrier, Mortain, Mongomery. Cötinet item hæc Normannia illam regionis portionem quæ vulgo *Vulx*, in qua est Gisors Metropolis Comit. & Ballivatus. Et Baroniam l'Aigle. Inferior in minoribus distrahitur partes, quæ vernaculae Caulx, Bessin, Constantine, Hovivet, Royaume de Yvetot, Le Vaulx de Vire. In Normannia Archiepiscopus Rotomagensis Rouen, cui subsunt Episcopi Saïensis, Sais; Constantiensis, Constances; Lezoviensis, Lisieux; Abrincantensis, Aureanches; Bajocensis Bajeuex; Ebrouicensis, Evreux. Gens omnis suapte natura callida, nullis exteris legibus obnoxia: Moribus suis & consuetudine, quam pertinacissime tuerit, vivit. Doli quidem & litis ad primè gnara; alioqui doctrinæ & religioni dedita.

Status Ecclesiasticus
Vulgus
Mores.

Belfia.
Soli fertilitas.
Superior Belfia.
Situs.
Urbes.

Belfia vulgo *La Beausse*, Regio siccitate aquarumque laborans penuria: fertilis nihilominus, & Frumenti valde ferax. Ea triplex est, Superior, Media, Inferior. Superior, *La haute Beausse*, initium capit ab Vico, qui vulgo *Ablys* indigetatur, petens porro Carnutum agros & ulteriora. Concensentur illi Carnutum Regio, Ducatus Andegavensis, Comitatus Perchenensis. Carnutum Territorium vulgo le Pays Chartrain, adhæret hinc Percheni Comitatui, inde Ducati Aurelianensi. Carnuticum solum nulli re-

genere Frumenti, Fructuum, Pecoris abundans: Vino non destitutum. Primarium Opidum Carnutum audit, Antricum Prol. nunc Chartres. Opidum hodiè non potestri loci. Carnutum Territorio solitus est ad censes Chartres Alencon, Aumale, Longue-ville. Comitatus Eu, Harcourt, Evreux, Tancarville, Malevrier, Mortain, Mongomery. Cötinet item hæc Normannia illam regionis portionem quæ vulgo *Vulx*, in qua est Gisors Metropolis Comit. & Ballivatus. Et Baroniam l'Aigle. Inferior in minoribus distrahitur partes, quæ vernaculae Caulx, Bessin, Constantine, Hovivet, Royaume de Yvetot, Le Vaulx de Vire. In Normannia Archiepiscopus Rotomagensis Rouen, cui subsunt Episcopi Saïensis, Sais; Constantiensis, Constances; Lezoviensis, Lisieux; Abrincantensis, Aureanches; Bajocensis Bajeuex; Ebrouicensis, Evreux. Gens omnis suapte natura callida, nullis exteris legibus obnoxia: Moribus suis & consuetudine, quam pertinacissime tuerit, vivit. Doli quidem & litis ad primè gnara; alioqui doctrinæ & religioni dedita.

Media Bel-sia.
Sijus.
Soli fertilitas.
Opida.
Inferior.
Soli fertilitas.
Urbes.
Status Ecclesiasticus

Comprehendit partim Comitatus, Blesensem, Dunensem, & Tononensem; partim Ducatus Vendocinensem & Turonensem. Inferior Belsia restat. Ea Campestris omnino & plana: Frumenti valde ferax, totius Gallie horreum: portecta inter Episcopatus Aurelianensem & Carnutensem ab Opido Stampensi procurrit, versus Orientem quidem ad Senones usque, versus Meridiem ad pontem Aurelianensem. In ea est *Aurelia* vulgo *Orleans* sita ad Ligerim. Ducatus titulo est nobilitata, atque ornatur Academia. Sunt & Ditiones vel Territoria Lorriacum & Solonum. Archiepiscopus hic Turonensis, Tours: habet sub se Cenomannensem *Le Mans*, & Andegavensem *Angiers*. Episcopus Carnutensis, Chartres, subest Senonensi in Campania, & item Aurelianensi.

Aquitania.

*Regio unde dicta.
Situs.*

Galliam Aquitanicam, cuius pars Australior hac Tabula delineatur, nonnulli dictam volunt ab Aquis, quibus abundare fertur: alii ab opido, *Aquis, Aq's, derivant. Hæc a Pyrenæis Montibus ad Ligerim usque juxta Ptolemæum extenditur. Nunc autem, teste Ortelio, a Garumna ad Oceanum & Pyrenæos Montes. A Circio vero Septentrionali vento Occidentem versus Oceanum habet, qui Aquitanicus Sensus dicitur, ab Occasu Hispaniam, a Septentrione Lugdunensem Provinciam, a Meridie Narbonensem. In ea Mercator quiñque Ducatus, xx Comitatus & vii Dominia enumerat. Ducatus sunt Vasconia, sive Gujenna, Arvernia, Incolismensis ager, Biturigum regio, Turonia. Vasconia sive Gujenna ad Oceanum sita inter Barjonam & Burdigalam, agrum habet Vini fertilem, quod iude in Europam reliquam devehitur. Urbs in ea primaria Burdigala, reliquæ enim Nerac, Condom, Mirande, Nogerat, Orthes, Bazes, Dax, haud magni momenti sunt. Dax tamē fontibus calidis, Salinis, & Metallis ferratis nobilitatur. Burdigala Ptolemæo, veterum Biturigum Vibiscorum urbs est, sita in paludibus quas exundans Garumna efficit: ornata tum Parlamento, tum Academia, in qua omnium artium & scientiarum Professores juventutem instituunt. Arvernia, *Le Pays & Duché d'Auvergne* sequitur. Situs illi in locis partim planis, partim montosis. Vicinos habent Arverni ad Orientem Forenses & Lugdunienses: ad Meridiem Languedokios: ad Occidentem, Cadurcos, Petrocorios & Lemovices: Septentrionem versus, Bituricenses & Borbonios. Arvernia duplex est Superior & Inferior. Sit-*

perior, *Le hault pays d'Auvergne*, quæ & Arvernia per excellentiam, Primariam habet Urbem *Fanum S. Flori, S. Flour*, in edita rupe sitam. Reliqua Opida vulgo dicuntur *Orillac, Carlatum, Muratum, Buillons, le Puy &c.* Territorium quoque & Baillivatus *Beaucaire*. Inferior opima est & fertilissima: Vinis præstantissimis, Frugibus, Melle, Croco, Pecudibus, Lana, Pasculis, Nemoribus supra modū referta. Metropolis illi *Claromontium, Clermont vulgo, Arce superbit*, & Episcopalis est Sedes. Reliquæ urbes seu opida sunt **xi xi**, ex quibus *Rion, Monferrat, Isoire cæteris præstant. Incolismensis ager*, vulgo *Engoulesme* ad Septentrionem Pictonibus est conterminus: ad Occasum Santonibus: ad Meridiem Burdigalensis & Petrocoris, ad Orientem deniq; Lemovicibus. Fertilis Vini optimi, Frugum, Cannabis. Metropolis eius, *Incolisma*, hodie *Engoulesme*: Urbs antiquitate insignis. Sita est in Colle qui Flumini Carantonio imminet, Agro devio & ab Regiis viis remotoire. Minorum gentium Opida sunt, quæ vulgo: *Marton, Chasteau Neuf, Blaisac, Chabannes, Confollant, Ruffec, Aigres, Gourville, la Roche-Foucault, Marveil, Lanzac, Villebois, Momburon & Bouteville*. De Biturigum regione in propria quam obtinet Tabula dicemus. Turonia vulgo *Touraine* incipit tribus supra Ambaciensem urbē milliaribus, versus Bellas: terminatur in Vicis, qui vulgo *La Chapelle Blanche*, in Spiritualibus agnoscens Episcopum Andegavensem & *Chousai*. Hi enim limites statuunt inter Turonenses & Andegavenses. Incredibilem Regionis amoenitatem amoeniorem facit placidissima suave-spirantis Aëris constitutio: adeo ut totius Galliæ *Hortus atque Pomarium*

*Orbes &
Opida.*

*Incolismensis
ager.*

Situs.

Soli fertiliitas.

Urbes &

Opida.

*Turonia.
Situs.*

Soliferti-
tatis.

rium vocetur. Vini Frumentique ferax est; Nemora habet venationi commoda. Metropolis Ducatus est *Cæsarodunum Turonum*: vernaculè *Tours*. Urbs opibus & Ædificiorum præstantia nobilis. Vicinus illi ad Orientem *Ligeris*: ad Meridiem & Occidētem *Idra* fluit. Minorum gentium hujus Ducatus Opida sunt *Ambocia*, *Langerum*, *Chinonum* & alia. Comitatus Aquitanæ sunt *Tolosa*, *Toulouse*; *Narbona*, *Narbonne*: *Albretum Albre*: *Ager Arminiacensis*, *Armignac*: *Bigerronum*, *Bigorre* Feudalis Tolosano: *Bear*; *Estrac*: *Commingeis* Feudalis Tolosano ut & *Foix*: *Ventadour*; *Pompadour*: *Montignac*, in *Poictou*: *Perigort*, *Perigeux*: *Eparre*: *Lymosin*, *Lymoges*: *Poictou*; *Marche*; *Fronssac* *Viconté*: *Touraine*, *Tours*: *Aulnay* *Viconté*: *Basque*. Dominia: *Planes*, *Grave*, *Chaloces*, *Saintonge*, *Aulnis*. Archiepiscopi V sunt: *Narbonensis*, sub quo Suffraganei *Carcassonensis*, *Carcassone*: *Agathensis*, *Agde*: S. *Pontii Tomeriarum*, S. *Pont de Tomiceres*; *Aletensis*, *Alet*: *Magolonenensis*, *Mompelier*: *Elnensis*, *Elne*: *Bitierensis*, *Besier's*. *Lutevensis*, *Lodeut*: *Nemausensis*, *Nismes*: *Ucetiensis*, *Usetz*. *Bituricensis*, *Bourges*; sub quo decem Episcopi, *Clermont*, *Rhodes*, *Lymoges*. *Mande*, *Alby*, *Cahors*, *Castres*, *Tulles*, S. *Flour*, le *Puy* exemptus *Burdigalensis*. *Bourdeaux*, sub quo sunt 8. *Poictiers*, *Lucon*, *Maillezais*, *Saintes*, *Engoulfime*, *Agen*, *Codon*, *Sarlac*. *Tolosanus*, *Toulouse*, sub quo Episcopi *Tamiers*, *Mirepoys*, *Montauban*, *La Vour*, *Rieux*, *Lombes*, *Papons*. *Auxitanus*, *Aux*, sub quo *Aquensis*, *Aqs*: *Convenarum*, *Comminge*: *Tarbensis*, *Tarbe*: *Vasatensis*, *Basas*: *Lescuriensis*, *Lescure*: *Lactorensis*, *Lictione*: *Consaranensis*, *Conserans*; *Oleronensis*, *Oleron*: *Bajonensis* alias *Bajacensis*, *Bajone*: *Adurenensis*, *Adure*, aliis *Ayre*.

Arelatense Regnum.

Regi.

Regnum Arelatense ab Urbe Arelato nomen haberet; re-

giones complectitur inter Rhodanum & Alpes, quæ *Sabaudia*^{sabaudia} olim Imperii erant. Suntque in hoc tractu *Sabaudia*, Unde *Delphinatus* & *Provincia*. *Sabaudia* unde nomen habeat *aa*. variè queritur. Quidam a *Sabatiis* *Vadis* derivant. Aliis dicitur, quasi *Sabbatorum*, qui *Sabaudiensis Volaterra*-no *Auve*, id est, *Ager Pratum*. Quibusdam quasi *Sau* voje Via per *Salices*; aut *Sauve Voye*, Salva via: quam ex mala latronibusque obsessa fecisse singitur nescio quis ab iis qui fabulis Lectores distinere solent. Conja-*Situ*. cent *Sabaudia* a Septentrione, *Burgundiæ Comitatus*, turbatoriis Limitibus, & *Helvetia*, *Lemanno Lacu* interposito; ab *Ortu*, *Valesia Pedemontiumque*, finibus non multo certioribus, nisi quod Montes intercurrant editissimi; ad Meridiem & Occasum *Delfinatus* se offert, cum nonnulla Rhodani portione, *Sa*baudos separantis ab *Burgundiæ Ducates Incolis*. *Aér* *Sabaudiæ* purus est. Regio valde montosa. Quod ad *Valles* & *Campestria loca*, *Solum amœnum satis & fœcundum præcipue versus Septentrionem*, secundum *Lemanni Lacus Tractum*; ubi vinum gignit generosum, quod *Ripalium* vocatur ab *Lacus Ripa*. *Pascua* *Animantibus* omne genus enutriendis optima; cum ali-*Soli ferti-
litatis*. bi tum qua Mons Minor S. *Bernardi* attollitur. Metropolis *Sabaudia* *Chamberiacum*, vulgo *Chamberi*, in qua Parlamentum. Urbs in convalli sita Montibus un-*Animali-
um varie-
tas*. dique cingitur. Cum *Sabaudia* tanquam partes ejus explicantur *Comitatus Genevensis*, *Maurianensis*, *Taran-tasius*, *Marchionatus Susæ*: & aliquot Dominia: *Ditio* denique *Bressanensis*. De singulis pauca. *Comitatui Ge-nevensi* homen ab *Geneva*, quæ *Cenava* dicitur *Antonio*. Urbs est miræ antiquitatis. Sita hodiè ad *Lacum Lemanum*, bipartita in duabus Rodani ripis, conjuncta ligneo ponte, cui per interjectam Insulam firmiori, utrim-

utrimque Domus impositæ: Major Meridiem est versus, Minor ad Septentrionem. Maurianensis vulgo la Morienne expansus est ad Archum fluvium, ubi S. Jean de Morienne, Opidum non ignobile. Tarantasius, Tarentaise, conclusus ferè spectatur inter Montes Alpinos, Fluvios que Archum & Aram. Nomē habet ab Urbe Tarantasia, quæ hodie Moustier Incolis: Germanis Munster in Tarentaen, Musteriū Latinè scribentibus. Marchionatus Susæ ab Opido Susa, haud procul Fonte Doriæ flu. qui infra Turinum in Padum se exonerat. Sunt & alia Sabaudiæ opida: Aiguebelle, Mont Belial, Bellay, Nicy, Montmelian, Incilles, &c. Delphinatus sequitur. Nomen illi volunt ab Castello Delphini quod vernaculè Chasteau Dolphin. Huic ad Meridiem adhæret Provincia: ad Septentrionem Bressia, interfluente Rodano: qua Occidens est Venissæ se pandit Comitatus: qua Oriens, Conregionalia jacent Pedemontium & Sabaudia. Urbes hic Archiepiscopales sunt Vienna & Ebrodunum. Vienna, Allobrogum Metropolis Strab. eorundem Urbs mediterranea, Ptol. Biennus, Steph vulgo Vienne. Ebrodunum Eborodunum Ptol. Caturigum vel Alpium Maritimorum, Epebrodunum vicus Strab. Ebrodunum Antonino; vernaculè Ambrum. Episcopales Urbes sunt quinq; Valentia, Dia, Gratianopolis, Augusta, Vapingum. Valentia Antonino & Ptolemæo, vulgo Valence; Ducatus titulo gaudens. Dia Vocontiorum, Antonino, Die vulgo; Metropolis Agri, qui vernaculè Pays de Diois. Gratianopolis olim Cularo vocabatur, Civitas Gratianopolitana Isidoro, vulgo Grenoble. Sedenfis, Mascon: Cabilonensis, Chalon ad Saonam fluvium, Sedes amplissimi Senatus Delphinatensis, Isaræ ad sita,

Augusta Tricassinorum Plin. Tricastina Urbs Sidonio: hodie, uticen set V.N. Iosephus Scaliger, S. Antoni de Tricastin. Vapincum Antonino, vel quemadmodum in quibusdam C. legitur Vapincum, ut & in Itineraria Tab. Gap, hodie, Caput Agri, qui vernaculè Gapencois Montibus obsit. Ipsum Opidum, ut hodie, sic & olim celebre, adcolis Le Col S. Digo. Minorū gentium Opida prætero. De Provincia Descriptione proxima agitur. Ad quam antequam transeo, pauca de Statu Ecclesiastico ex Mercatore subjiciam. Archiepiscopi hic 5 sunt. Tarentiensis in Sabaudia, cui subsunt 2 Sedunensis, Sitten: & Augustensis in Augusta. Ebrodunensis, Ambrun cui subsunt 9 Dignensis, Digne: Graffensis, Grasse: Senetensis, Zena: Niciensis, Niza: Glaudatensis, S. Glaud fortè: Vanciensis: Vapnicensis, Vap, aliis Gap: Briancon, S. Pol. Viennensis, Vienne, cui sunt Suffraganei 6, Valentinenensis & Diensis conjuncti, Valence & Dye: Vivariensis, Viviers: Mauriacensis vel Morionensis, S. Jean de Morienne, Gebennensis, Geneve: Grianopolitanus, Grenoble: Romans. Aquensis, Aix, huic subsunt 5. Aptensis, Aps: Foro Juliensis, Frejul. Sesturicensis, Sesteron: Regensis, Eres: Vapinsensis, Vapinte. Arelatenensis cui subsunt, Massiliensis, Massilia: Vaisonensis, Vaison: Tricastensis, Tricaste: Cavallicensis, Cavallion: Avignonensis, Avignon: Aurascensis, Orange: Carpentoracensis, Carpentras, Tolonensis, Töllon. In Lugdunensi Provincia urbe Lugduno, Lyon Archiepiscopus & Primas Galliæ residet, habens sub se 4 Suffraganeos, qui sunt Heduenensis, Autun: Matienensis, Mascon: Cabilonensis, Chalon ad Saonam fluvium, & Lingonensis, Langres.

Provincia, La Provence.

*Regio unde
dicta.*

Hactenus de Aquitania & Regno Arelatensi: sequitur Provincia. Huic præstantissimo Gallicorum tractui, etiam ultra Rodanū ad Garumnam usque Provinciæ nomen inditum, quod ab Romanis in Provinciæ formam multis ante Christum natum annis redactus, quod hodieque impositæ quondam conditionis nomen mordicus in exigua sui portione in qua Massilia & Aquæ Sextiæ, retinet per excellentiam, utque ostenderet se primam, non quidem ordine, sed dignitate inter omnes Imperii Romani fuisse Provincias. *Suum.* Est enim totus ille Narbonensis Ager pars totius Franciæ præstantissima. Conjacet Provincia ad Septentrionem Delphinatus, montium interpositu Velæorum, qui vulgo Velaye, intercursuque magnæ partis Druentii Fluminis: Orientale ejus Latus claudunt & Alpes, & Varus Fluvius, cuius sinistræ ripæ adsidet Nicæa, Italix hic principium: qua Meridies est, ab Gallico pulsatur Mari: Occidentalis illi limes partim Arausiorum Principatus & Avenionensis vel Venisse Comitatus, hujus quondam partes, Francorumq; Ditionis, nunc autem aliorū principiū: partim Rodanus integer, Lugduno Arelatèm usque, ad Languedokii Parlamenti Iurisdictio-

*Cali tem-
peries.
Soli ferti-
tia.*

nem spectans. Coelum hic mite, clemens & valde purgatū. Ac provincia, de qua mihi sermo, præter Segetes, Fructus profert, non solicita cultura, nobilissimos: uvarum passarum Ficuumque tanta hic copia, ut potiori Europæ sufficiat. Ros-Marinus, Juniperi baccæ, aliaque id genus larga hic manu ab Natura proveniunt. cæstaneæ, Mala Citria, Cydonia, Granata, Crocus, Oryza, similiaque pleno ibidem Cornu funduntur. Vites generosissima dant Vina. Solum deniq; passim gratum, justissimaque Renati Lotharingici expostulatione.

ferax, Benignum. De Antiquissimis porro Provinciæ Comitibus pauca inveniuntur. Tempore Ludovici viii Francorum Regis, legimus in vetustissimis Annalibus suisse Raimundum Berengarium Provinciæ Comitem; ejusque Filiam unicam & Hæredem Beatricem, uxorem fuisse ductam ab Carolo Andium & Cenomanorum Comite, ejusdem Ludovici Regis Filio, qui hoc matrimonio Provinciæ Comitatum est adeptus. Successit huic Carolus Claudius Cognomine, princeps Salernitanus, & Rex Neapolis. Hunc sequutus est Filius Robertus, Dux Calabriæ, & Rex Neapolitanus. Robertū Avum exceptit Ioanna (cujus pater Carolus, Calabriæ Dux, jam vitam cum morte comutarat) testamento cum Regina Neapolis, tum Provinciæ Comes facta. Hæc Ludovicum Andegavensem, Ioannis Francorum Regis Filium, quem explendo in adversarios odio adoptarat, Successorem & in aliis Principatibus, & in eodem Comitatu reliquit. Post Ludovicum Comes factus est Filius ejus Ludovicus ii; quem sequutus Ludovicus iii Filius, quem etiam ab Ioanna ii Neapolis Regina in Regem Siciliæ, Calabriæque Ducem esset adoptatus, improlis Successorem habuit in suis Principatibus, ex consensu ejusdem Ioannæ ii, Renatum Andegavensem, Fratrem, Hic quum Regni Neapolitani Provinciæque Comitatus jura resignare nollet Renato Lotharingiæ Duci, ex Filia Iolanta Nepoti, ea transcripsisse memoratur in Carolum Fratrem, Cenomanorum Comitem: qui Filio Carolo orbatus Ludovicum xi, Francorum Regem, omnium Bonorum Hæredem instituisse scribitur. Alii suprema idem voluntate factum volunt: non absque gravissima Habi-

*Imperium
majorum.*

25

26

28

29

PROVINCIA.

La Provence.

D'UPLHI

S A N G E

D O C .

Septentrio

43 Occidens.

43 Oriens.

Mallaria Gallica Communia
Mallaria Germanica Communia

42

25

26

Meridies

28

29

Habitarunt hic olim *Salyi*, *Aquenses*, *Arelatenses*, *Sextani*, *Sentii*, *Ebroduntii*, *Dinienses*, *Vesidianii*, *Sanicienses*, *Neru-*
cii, *Vencientes*, *Vulgientes*, *Aptenses*, *Rejenses*, *Ostaviani*, *Com-*
moni, *Foro-Iulienses*, *Segestorii*, *Albici*, *Oxubii*, *Deciates*,
& alii. Sunt autem in Provincia sub Parlamento Aquen-
si, præter multa minorum gentium opida, urbes, duæ
quidem Archiepiscopales, undecim autem Episcopa-
les. Archiepiscopales sūt *Aqua Sextiae* & *Arelate*: *Aqua*
Sextiae *Colonia*, Latinis, Patrculo, Solino aliisque dicun-
tur: quæ *Aqua Sextiae* *Colonia* Ptolemy: *Sextilia* est apud
Plutarch. in Vita C. Marii; *Aqua Sextiae* Itinerariæ tabu-
læ. *Coloniæ Julianam* *Aquas* vocat Lapis qui hodie Lugduni
ad D. Benedicti: item aliis ad ipsas *Aquas*. *Colonia* item
Julia Aqua Sextiae, Legio xxv vocatur in antiqua inscri-
ptione, Nummoq; Velpasiani, Huberto Goltzio. *Aqua*
quidem, quod *Aquarum* ibi *Calidarum* Balnea: unde
& hodie *Aix*: *Sextiae* ab C. Sextio Calvino Cos, anno
v.c. 1530. Hic enim viæta *Salyorum* Gente, *Coloni-*
am *Aquas Sextias* condidit, eo consilio, ut Romanum
illic collocaret præsidium: quo Barbaros ex iis repreme-
ret littoribus, quæ ex Massilia ducunt in Italiam, quum
Massiliensibus illis coercendis non sufficerent vires.
Legendus Livi. lib. lxix ab. x.c. *Julia Augusta* vero ab
C. *Iulio Cæsare Augusto*, qui eam Colonis auxit, dedu-
ctis eo Legionis xxv Veteranis. Parlamenti Provincia-
lis sedes, quod inde *Aquense*. Partim ad *Aquas Sextias*,
partim in Italia, in Campo Raudino, vicit Cimbros
Germaniæ populos, quique ipsis se junixerant, Tiguri-
nos Abronesque Gallicas Nationes, C. Marius. Nota
Historia. Alibi etiam hac de te nonnulla. *Arelas* simpli-
citer Orosio & Ausonio lib. de Urbibus in Epigraphæ
& ipso carmine vii; *Arelatus* eidem Ausonio in eodem
carmine, & aliis: *Arelate* Cæsari, Plin. Sueto. in Ti. Prin-

cipis Vita, Melæ, & aliis: *Arelate* denique Strab. quæ
Arelaton *Salyorum* *Colonia*, Ptol. & *Arelate*, *Sextanorum*
Plin. Ut *Colonia* meininerunt Lapidæ de quibus paullo
ante, ad *Aquas Sextias*, *Saliorum* quidem, ab antiquissi-
mis Galliæ populis; *Sextanorum*, ab Legione vi, cui
hic sua fuerunt *Stativa*. Hodie *Arles*, plurali voce.
Thelinen olim nuncupatam ab Græcis eam incolenti-
bus, memorię prodit Festus Avienus. *Mamilaria* co-
gnominatur, quam ob causam nescitur, in inscripti-
one pulcherrima, quæ ibidem in Columna legitur, te-
ste V. N. I. Scaligero. *Constantina* ut diceretur, ibi-
que Septem Provinciarum, Viennensis, utriusque Nar-
bonensis, utriusque Aquitaniæ, Novempopulanæ, &
Alpium maritimarum, conventus ageretur, sanxit Fl.
Constantinus Imperator. *Gallulam* *Romam* vocat Auso-
nius, carmine, cuius memini. Urbs ad Rodanum sita. Ad
sinistram ripam hodie. Itineraria Tabula collocat ad
dextram, ubi hodie Languedokium. Ausonius *Arela-*
tum Rodani Fluentis interscindi notat. Unde & duplex
eidē lib. de Urbi. in extremo Mosella & Epistola xxii
ad Paull. quod videlicet in duas partes ab Rodano seca-
retur. Hodie, mutata ibi rerum facie, Simplex est, tota
in ripa Rodani, quæ Italianam respicit, posita, septa undi-
que paludibus, in quibus præseroces aluntur Boves. Pu-
tatur hinc major fuisse, creduntque magni viri partem
urbis olim florētissimæ alteram ab Gothis excisam. Em-
porium autem fuisse satis constat ex Ausonio. Grata
olim Regibus Burgundiorum sedes fuisse legitur. Po-
stea Comitum Provincialium fuit domicilium. Primus
ibi Episcopum egisse scribitur D. *Trophimus*, Pauli A-
postoli Discipulus, anno Imperii Neronis secundo in
Gallias ab eo destinatus, ex cuius fontibus, ut Sosimus
Pótifex M. scribit universa Gallia Fidei rivulos accepit.

Arce

Arce potens hodie, *Honorato Hilarioque*, Præsulibus quomdam suis, est clara. Et hæc de Archiepiscopalibus Provinciæ Civitatibus; Episcopales sunt undecim, in quibus, quod absque aliarū fiat indignatione, primas dabo Massiliae. Massiliam Latini omnes, Græcique nominant nonnulli: quæ, *Massalia* Strab. Steph. Veteribusque Nummis: *Massalia* Ptol. *Marseille* vulgo. *Phocænium Græcorum* in Asia Minore est Colonia. Condita Olympiade xlv, scribente Solino; tempore Tarquinii Regis, ut norat *Iustinus* lib. xliii. Plutarchus in Sole-ne conditam scribit a *Proto*, qui *Protis* aliis dicitur. Situm petroso in loco, indicat *Strabo*, prope ostia Rodani amnis, in remoto sinu, velut in angulo Maris, ait ex Trogo *Iustinus*. Rem publicam porro Massiliensium tantoperè laudat *M. Tullius*, ut, audiente populo Romano, dicere auderet in defensione *Fonteji*, *Civitatis illius Disciplinam atque Gravitationem non solum Gracia, sed pene cunctis Gentibus anteponendam*. Episcopos suos numerant ab *D. Lazaro*, quem Christus ab morte suscitavit. Hæc de Massilia: reliquæ urbes Episcopales sunt *Dine*: *Dinia* Pl. in Ebrouduntiis: *Dinia* Pt. in Sentiis, *Graffe Grassense Opidum*. *Glandeve Glannate Viris Doctis latinè scribentibus*: *Glannatena Civitas*, Notitia provinciarum Galliæ in Viennensi iv: In aliis libris est *Glanaiea*, in quibusdam *Glannatena*. Falluntur qui *Glanum* *Plinii*, *Melæ* & *Antonini* cum *Glannate* confundunt. *Glanum* enim *Antoninus* ponit inter *Cabellionem* & *Arelatum*: at quam procul inde *Glannate*? Quid *Glanum* hodie ignoratur. *Senas*, *Sanition*, *Vesdantiorum Opidum* in Alpibus Maritimis, Ptol. *S. Paul de Vinces*: *Vintium*. *Nerutiorum opidum* in Alpibus Maritimis, Ptol. *Ventia*, *Dioni*. *Apt*: *Apta Iulia*: *Vulgientium* *Plinio*; *Avia Iulia* & *Abtejulia* corruptè apud Antoninum: Nam in melioribus est *Apta Iulia*: ut & in Itineraria tabula. *Ries*:

Rejus, Notitia provinciarum Galliæ, in qua sub Viennensi iiii sic legitur; *Civitas Rejensum*, id est *Rejus*. In tabula itineraria, scriptum est *Reis Apollinaris*: quod nondum liquet. *Ferjuls*, *Forum Iuly* *Planco* ad *Ciceronem*, *Forum Iulum*, Commonorum urbs Ptol. C O L. I U L. O C T A V. in Augusti Nummo apud Goltzium: *Forum Iulum Octavorum Colonia quæ Pacensis appellatur & Classica*, *Plin.* Hodie portus est *Marinus*. *Cisteron*, *Segustero* apud Antonium & in Itineraria Tabula: *Cester*, inquit suis ad *Merulam* literis *Iosephus Scaliger*, *Plin.* apud quem tamen excusum est *Cessero*. Sed *Merulæ* semper *Pliniana Cessero* eadem censeri solet cum ea quæ *Cessero* apud Ptol. *Tolosæ* & *Carcassoni* connumerata, quæ hodie in *Languedokio Castres*, *Tolon Telonium Doctis Latinè* scribentibus; *Telo Martius*, *Antonio*, *Opidum* in interiori Maris recessu, novem leucis *Massilia*. Hæc de Episcopalibus: sunt alia non minoris nominis & antiquitatis Opida: *Antibe*, *Antipolis Deciatorum* *Opidum* Ptol. *Opidum Latinum*, *Antipolis*, *Pli*. *Tacitus Antipolin Narbonensis Gallæ Municipium* appellat: *Coloniam Nummus Titi Imperatoris*. *Olbia* Ptol. Melèque nota, *Yeres* vel *Hieres* hodie censetur, ad Mare, tribus ferè leucis *Telono*. Contra *Opidum* iacent nobilissimæ Insulæ, quæ Ptol. *Stæchades*. *Ligustides*, *Steph.* *Hodie*, opido cognomines, *les Isles* dicuntur de *Yeres* vel *Hieres*, *Coralium* ibi colligitur optimum, & quo non aliud præstantius in Mari Ligustico. *S. Maximin*, *Tecolata* videtur *Antonino* in Itinerario, sex grandioribus leucis *Massilia*, versus Boream. *Tarascon* *Strab.* *Tarscon* Ptol. ad sinistriorem Rodani ripam: cui in dexteriore opposita visitur *Belloquadra*, vulgo *Beaucaire* fluvio tantum intercurrente. Comitatus dignitate fulgent Opida, *Saint*, *S. Gilles*, & alia.

Picardia & Campania.

*Regio.
unde dicta.*

Situs.

*Soli fertili-
tatis.*

*Vera Picar-
dia.*

Urbes.

Picardia nomen quamvis non magna antiquitatis, nulla tamen ejus certa potest reddi ratio. Alii alia augurantur. Robertus Cenalis dicit se ignorare, num *Picardi à Begardis Hæreticis* nomen hoc sint mutuati. Sed his illos constat multo antiquiores. Sunt qui appellatos censem picardos; quod ab his ortus primo usus Lancearum, quæ vulgo *Picques* nuncupantur. Eam hodie, ut crassè definiam, ad Occasum respicit, cum nonnulla Normanniæ portione, Oceanus Britannicus: ad Septentrionem istæ Veteris Belgicæ jacent Regiones, quæ hodie Artesia & Hannonia: ad Ortum Leuceburgum & Lotharingia sunt porrectæ: ad Meridiem denique Campania, isque nobilissimi Regni tractus, qui specialiore notione Francia vocatur, occurserunt. Regio est fertilissima, Horreumque Parisorum, atque adeo pleræque Franciæ. Vino caret, ignava potius Incolarum socordia, quam vel Cœli vel Soli injuria. Picardia autem in tres dividitur partes. *Veram, Inferiorem, Superiorem.* De Vera hic tantum dicam. *Veræ (La Vraye Picardie)* cœpto Parisis itinere, superatisque Bellovacorum Agris initium est ad Crepacorium. Comprehendit *Vicedamias Ambianam, Corbiensem & Pequignyam, Comitatus Veromanduorum & Retelorum: Ducatum Tiraschensem. Ambianæ (Visdamie d'Amiens)* nomen dedit *Ambianum* vulgo *Amiens*: olim ut multi Docti censerent, *Samarobrina*, Ptol. appellatur *Samarobriga*. Quidam Antonini Codices *Samarbarivam*, aliis *Samarabrigam* præferunt. *Briga* antiqua Hispanorum lingua, & *Bria* Thracio sermone, urbs nuncupatur. Nonnulli *Somonobrigam* scribunt a *Ponte* (*Belgicè Brug*) quo *Somonam* fluvius trajiciebatur. *Ambia-*

num certè urbs est ad *Somonam*, qui eam hic ibi finit (unde quidam *Ambianum* putant dictum ab Imperatore Gratiano, quod aquis ambiatur) munitioribus Galliarum & ab natura & ab hominum industria merito connumeranda: Fossis pulchris præaltisque vallata: clavis ea parte Regni. Templum habet speciosissimum. Probitate sanè Incolæ Fidelitateque sunt insignes. *Corbiensis* ab *Corbia*, quod opidum est ad *Somonam*; quo loco fluvius, cui adjacet. *Somonam* ingreditur: clavis itidem, qua parte jacet, *Franciæ*. *Curmiliaca* fortè Antonini, inter *Samarobrivam, Amiens & Cæsarmagum, Roye*, ni fallor. *Peguignya* denique a *Peguignyo* vulgo *Peguigny*. Opidum est sic dictum, si vulgo fides a *Pignone*, *Alexandri Magni* milite. Historiographis nobilitatum, quod ibi Gulielmus *Nortmanniæ Dux*, cui cognomen erat *Longua-Spatha*, positis insidiis fuit obtruncatus per factionem *Balduni Comitis Cameracensis*, qui eum pacis ineundæ prætextu eo pellexerat. Testantur *Nortmanniæ Annales*. *Comitatus Veromanduorum*, hodie vulgo *Vermandois*, retento, si qui alii Galliæ populi, prisco nomine. Comprehendere vero sub se Comitatum nunc signant Franciæ Geographi *Sueffonum, Laudunensium, Tartenorū Ditiones*, Urbes item *Noviomagum & Fanum S. Quintini*. *Sueffones*, hodie vulgo *Soueffons*, vel *Soiffenois*. *Sueffonum Urbs*, quæ hodie *Soisson*, arce prædita: *Sueffones* gentis voce apud Antoninum: *Augusta Sueffonum* Ptol. *Laudunensium Ager, Laonnois*, dictus ab *Landuno*: cuius meminit *Vita Caroli Magni*, hodie *Laon*. Situs illi in colle. *Tartenorū*, vernaculè *Tartenois*, Metropolis est *Fera*, vulgo *La Fere*: Urbs egregiè munita, situque commodissimo, ad *Oysam* *Servamque* confluentis: *Arcem*

Arcem habens satis validam. Quæ nunc Urbs Nojon, Antonino Noviomagus nuncupatur, inter Suessionas & Ambianos eam collocanti, decimamque octavam Legionem illi tribuenti, *Ngiouay* & *Vadicassum* est Pt. Vulgo Ecclesiasticorum *Noviomus*. Urbs est, antiquitatis suæ notas non paucas præferens. Episcopalis Sedes, cujus Præsules Comites se Noviomagenses & Franciæ Pares scribunt. Fano S. *Quintini*, quod Comitum Veromanduorum aliquando Domicilium & Regiunculæ caput, nomen a *Quintino*, qui Martyrium ibi passus. Olim *Augusta Veromanduorum*. Hæc de Veromanduis. *Retelorum* (vulgo *Retelois*) ditio sita est inter Hannonios, Lotharingos & Barros. Metropolis *Retelium*. *Tiraschæ* (*La Tirasche*) primaria urbs est *Guisa*, Arce superbiens, Pro-pugnaculum contra Leuceburgenses.

Campania.

Regio.
Unde di-
da.
Situs.
Cœli tem-
peries.
Soli ferri-
litas.

Urbes.

Campania, quæ sequitur (*Comté de Champagne*) nomen, a Camporum latitudine longitudineq.; ut notat Gregorius Turonensis. Est enim Campestris admodum & plana, Sementique apta. Circumdat eam undique Briensem, Burgundiorum, Carolesiorum & Lotharingorum Ditiones atque Territoria. Cœlum ibi serenum: Aër temperatus. Agripassim Frumento, Vino, omniisque Pecorum genere abundant: nec desunt Silvae, opimas quæ præbent venationes, jucundaque aucupia. *Campania* porro explicari solet hodie cum per se, tum per Coniacentes ipsi Principatus. Per se, proprièque considerata duplex est, Inferior & Superior. Inferiori adcententur *Tricassum*, Ditionesque quæ vulgo *Ivigny*, *Bassigny*, *Vallage*. *Tricassum*

nominatur ab ævi posterioris Scriptoribus, quæ hodie *Troyes*, Urbs ad Sequanam: *Tracafis* Antonino, Legionē ibi *xxii* ponenti, *Tricassæ* Ammiano: *Trecassa* Bedæ, *Tricasnum* Nitardo: *Augustobana* *Trecasum* Veteribus monente V. N. Iosepho Scaligero. Episcopalis nunc sedes. Ad Sequanam (qui Chartariis hic magno est usui & commodo) in plano sita est, fertilis mercaturæq; de-dita: Arce potens. *Ivigni* Comitatus Campaniam separat à Burgundia: adhærens Senonibus. Opidum primarium *Ivigny*, Jurisdictione agnoscens Baillivatus *Trecensis*. *Bassigny* sic nominatur, quod potiore constitutat Inferioris Campaniæ partem, *Bas* *Francis* *Infra*. Cincta fluminibus Matrona & Mosa, exiguaq; Mosellæ portione, aquis magis irrigatur, quam hujus Ditionis reliqua. Metropolim habet cui ab *Calvo Monte* nomen: *Chaumont en Bassigny* vulgo: Baillivatus titulo claram, Arce antiqua, quæ in Rupe sita benèque munita, superbientem. Tribui solent illi (præter *Andomatunū* *Lingonū*, vulgo *Langres*: de quo postea) *Montigny*, *Goeffy*, *Nogent le Roy*, *Monteclar*, *Andelot*, *Bisnay*, *Choiseul*, *Vasnay*, *Clesmont*, omnia Opida non invalida, pleraque Arcibus firmata. *Vallense* *Territorium*, *Vallage* vulgo, nomen gerere creditur ab Vallibus, quas habet pulchras admodum & fertiles: Patrensisbus hinc contiguum, inde Bartensisbus. Opida primi facile loci *Vasseum*, *Vassy*, ad *Bloisam*, ditionis *Guisiæ*. *Fanum*. S. *Desiderii*, S. *Deser*, vel *Didier*: Arcem habet: *Ianivilles*, *Ianville*, Familiae Guisiæ *Apanagium*, ut vocant, aliis *font-Ville* scribitur. Sunt & in Vallenſi Ditione *Montirandelium*, *Dontlerant*, *Le Chasteau aux forges*, *Eſclaron*, & alia. Superior *Campania* verè *Territorium Partense*, *le Pays de Partois*. Nomē illi a Burgo vulgo *Perte*. Regio est fertilissima, abundans Frugibus, Lignis, Cannabi. Metropolis illi *Vitriacum*, *Viry*, ad Saltum *Matro-*

Matronamque concurrentes. Continentur sub eo *Argilliers*, *Lafaincourt*, *Louvemen*, & alia Opida. Sic Campania quodammodo sit inlustrata per se: Conjectantia designo Ducatus quidem *Remensem* & *Lingonensem*; Comitatus autem *Catalaunensem*, *Lignensem* & *Mottensem*, sui juris Campaniaeque non subiectos. *Remensi Ducatus* (*Duché, Pairie & Archevesché de Reims*) nomen ab Urbe, quæ Veteribus *Durocortorum*, hodie *Reims*. *Durocortorum* Ptol. *Duricortora* Strab. *Dorocotteros* Steph. *Durocortum Remorum Cæs.* Urbs est inclusa, & ut ita dicam incorporata Campaniæ, sui tamen juris. Archiepiscopum habet, qui Dux Primusque Pat Franciæ. Huic subsunt Episcopi in hoc tractu: *Suessonensis Soisson*, *Catalaunensis Chaalon*, *Ambianensis Amiens*, *Noviodunensis Noyon*, *Sylvanectensis Senlis*, *Bellovacensis Beauvois*, *Laudunensis Laon*, & in aliis Belgii partibus, *Cameracensis*, *Tornacensis*, *Morinensis* & *Atrebatenensis*. Hic Galliarū Reges Oleo inaugurarī solent. *Lingonensis Ducatus* (*Duché, Pairie & Evesché de Langres*) Urbem habet quæ quondam *Andomatum Lingonum*, vulgo *Langres*. *Andomatunum* Ptol. *Antematum* vitiosè apud Antoninum, paullo melius *Andematunum* in Peutingeri Itineraria Tabula: Tacito *Lingonum Urbs*, Gregorio Turonensi, *Urbs Lingonica*. Episcopalis est cuius Antistites Duces sunt & Pares Franciæ. Comitatui *Catalaunensi* (*Evesché, Conté & Pairie de Chaalon*) nomē impositum ab urbe *Catalauno*; *Cathelatum* posterioris ævi Scriptores vocant, quæ *Chaalon* hodie, cognomine en *Champagne*, Episcopalis civitas; ad Macronam plani situs, excelsis decorata

Turribus, Pyramidum instar exsurgentibus. *Lignensis Comitatus* (*Conté de Ligny*) Opidum est *Lignum*; insignis vetustatis, ad Saltum fluvium. De *Mottensi* (*Conté de la Motte*) præter nomen, nihil adhuc reperimus. Cum Campania solet explicari *Briensium* (*Brionenses appellantur Nithardo*) *Tractus*, *Heurepenibus* contiguus, *la Brye*, antiquus Comitatus. Initium illi ad *Cretelium Pagum*, haud procul ponte Charantonio, ubi Matrona Sequanæ commiscetur: quorum ille Campanos ferè, hic *Gastinenses* a Briensibus separat. Nam quicquid fermè inter duo hæc flumina est, ad Burgundiaæ usque Ducatum, Briensibus adscribi solet. Manet nomē in Opido, quod vulgo *Brye vel Bray Conte Robert*, sic dictum a Comite Roberto *Briensium* quondam Principe, cui hic erat Domicilium. *Briensium* urbes *Castellum Theodorici*, *Chasteau Thierry*: *Fatinum Medorum vel Meldarum* urbs, ad Matronam fluvium Ptol. nota; hodie *Meaulx*: *Provins*, *Provins*, Opidum ab Rosis suave-olentibus, Conditis & Dulciariis celebre. Ad censem etiam huic Tractui *Archiepiscopatus Senonensis*, *l'Archevesché de Sens* cum Opido *Pontio*. Huic Archiepiscopo subsunt *Parisensis*, *Meldensis Meaulx*, *Trecensis Troye*, *Carnutensis Chartres*, *Nivernensis Nivers*, *Aurelianensis Orleans*, *Antissiodorensis Ausoire vel Auxerre*. *Senonum* urbs, olim *Agendicum*, vulgo *Sens*, ad *Icamnam*, qui vernaculè *Tonne*. Præter Comitatus supra a nobis commemoratos, hi subiecti a Mercatore recensentur: *Bar sur Seine*: *Auxerre*: *Visconté de Tonnerre*: *Poursuivent*, *Braine*, *Grandpré*, *Mailly*, *Vertus*, *Ronsy*, *Retel*, *Ivigny*, & *Baronia Juviville*.

FRANCIA SPECIALIUS

Strictiusque Sumta, Vulgo France.

Regio.

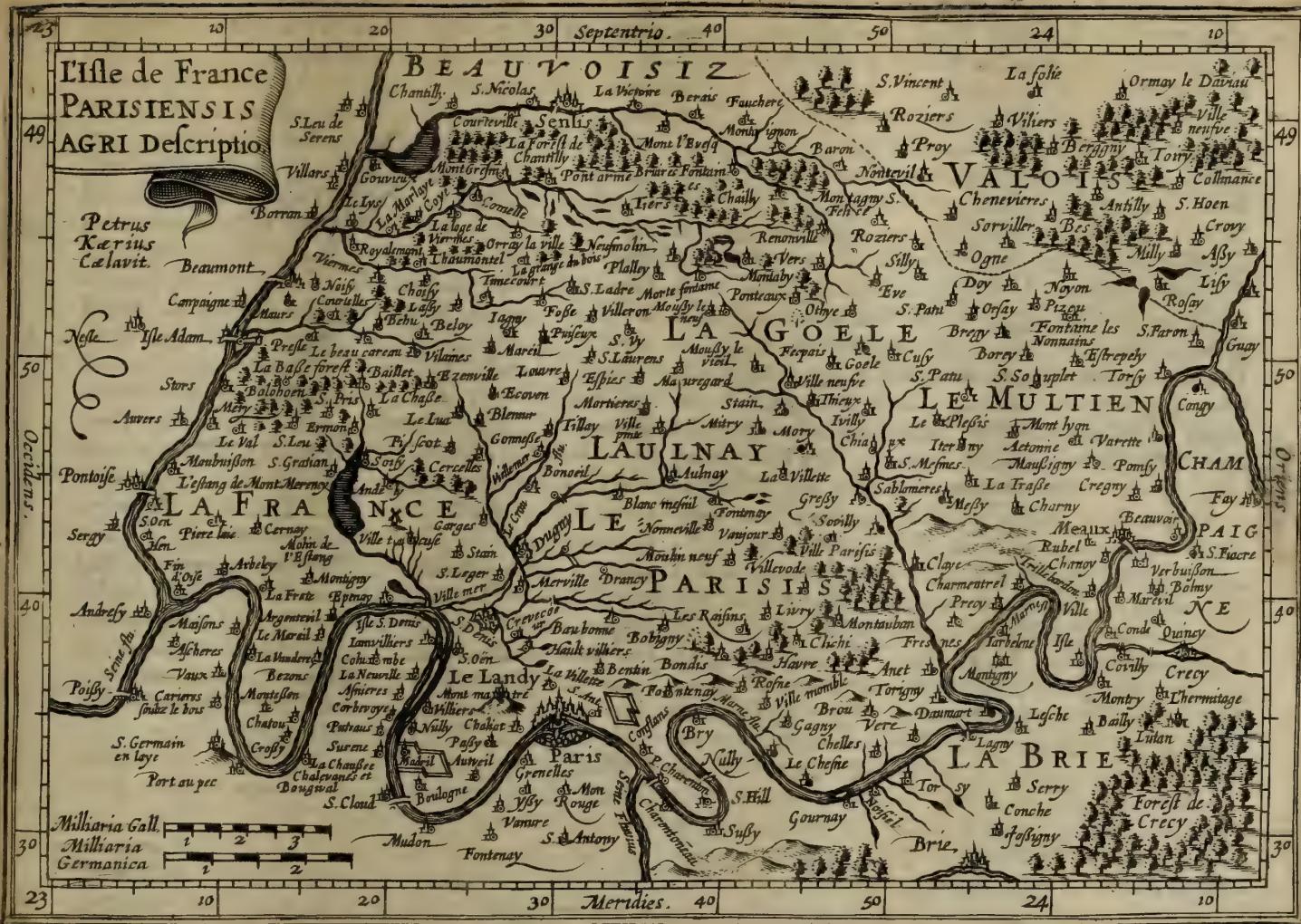
Picardiam cum Campania, qua potui fide, diligenter, brevitateq; percurri: succedit in mea distributione *Francia vulgo France*. *Franciae* nomine hoc loco Limitibus quam alibi, angustioribus circumscribitur: & toti alioquin Regno proprium, pro parte tantum ejus (quam sequentia docebunt) hic accipitur. *Francia* autem de qua hic agimus, comprehendere sub se sribitur hodie *Præfecturam & Comitatum* (vel ut alii, *Vicecomitatum*) *Parisensem*, *Ducatum Valesum*, *ditionesque Hurepensium & Gastinenium*. *Præfectura Parisensis*, *la Prevosté & Conté de Paris*, in quatuor dividitur *Ditiones*, *Parisium*, *Goellam*, *Insulam Francie*, *Vexinum Francicum*. *Parisium* appellamus, quod vulgo *le Parisis*. Complectebatur olim quicquid erat hinc a *Porta Parisiensi*, de qua paullo post, usque ad *Pontem Æfissæ* (*Pontoysæ*) inde vero *Clayam* usque, versus *Brienses*. Nomen ferè periit, nisi quod ejus etiamnum memoria servetur cum in quibusdam *Pagis*, *Louvres*, *Cormeille*, *Escova*, & aliis, qui *Parisis* (*en Parisis*) cognominantur: tum in *Nummis* qui vulgo *Sols & Deniers Parisis*, & quibusdam *Parlamenti Parisiensis Taxationibus*. Quinetiam sunt qui *Portæ*, quam nunc *Parisensem* vocant, non aliunde nomen esse censem, quam quod ea in *Parisium*, de quo mihi sermo, duceret. *Parisus* hujus Urbs, totiusque nunc Galliæ Metropolis est *Lutetia*. Sic Cæsari nominatur; *Leucotetia* Ptol. *Leuetia* Julianus: *Lutetia*, *Castellum Parisiorum* Marcellino, *Parisum* Zosimo. Nupeiris istis *Lutetia Parisius*; non tam barbarè, ut quidam hodie putant. Hodie *Paris*, vulgo, ab iplis hujus agri po-

Urbes.

pulis. *Lutetia* quibusdam a *Luto*, propter *Paludes vici*nas: aliis ab *Gypsisodinis* proximis quasi *Λευκοτηξία*, quod ferè tota crustario constet opere. *Lutetia* multo quondam fuit, quam hodie, minor: In insula tantū quam ambit *Sequana*. Tenue ergo admodum tantæ Urbi suit initium. Sed tantilla *Insula* ad crescentem indies hominum multitudinem paullatim capere non fuit potis. *Duatis* in utramq; Continentem quasi *Coloniis*, additisque *Locis Suburbanis*, ita sensim, productis variè *Pomeriis*, excrevit, ut jam totius Galliæ sit maxima. In tres nunc secatur partes, quarum major, eaq; ad *Ripam Fluminis dextram*, humilior est, ad *Ortum & Septentrionem* vergens, *Villa* vulgo dicitur, *la Ville*: Minor ad sinistrâ versus *Austrum & Occidentem* loco altiore, & qui per colliculos suos nonnihil adsurgit, *Universitas* vocatur, *l'Université*; Media est *Insula*, quā *Civitatē antiqua* appellatione, *la Cité*, nuncupant: *Fluvio undique cincta*; *pontibus* duabus quidē minori, tribus vero majori juncta. Architremus *Poëta* Anglus hisce illam versibus olim celebravit:

Exoritur tandem locus, altera regia Phœbi
Parrhisi, Cyrrha Viris, Chrysæa Metallis,
Græca Libris, Inda studiis, Romana Poëtis,
Attica Philosophis. Mundi rosa, balsamus Orbis,
Sidonis ornatu, sua mensis, & sua potu,
Dives agris, fœcunda mero, mansueta colonis,
Messeferax, Fortis Domino, Pia Legibus, aura
Dulcis, amæna situ, bona quolibet, omne venustum,
Omne bonum, si sola bonis fortuna faveret.

Haud

Haud procul Parisiis *Pons Charentonus* est, vulgo, *le Pont Charenton*, non ignobilis *Vicus*, ubi Matrona *Sequanæ* miscetur. Auditur hic *Echo*, quæ terdecies humana reddit vocem; quæque quod admiratione dignum majore, quadrissyllabum integrè & perfectè, quater quinquesque resonat. Hæc de Parisio: sequitur *Goella*, ut quam minimè potest, discedam ab vulgato nomine, *la Goelle*. Huic etiam antiqui perierunt Limites. Manet ejus tantum memoriz quibusdam in locis ab *Goella cognominatis*. Est ibi *Comitatus Dam-Martinensis*, *la Conté de Dam-Artin*, ab insigni quondam Opidu*Dam-Martino*, quod nunc in Vici formam est redatum, in Colliculo collocatum. *Insula Franciæ*, *l' Isle de France* ex ipsorum Gallorum definitione comprehendit quidquid Terrarum est ab *Pano S. Dionysii Possiacum usque & Mommorantium*, atque universtim quidquid inter Sinus Gyrosque jacet *Sequanæ*, hinc Picardiam, inde Normanniam versus. Alii alios ipsi fives stant. *San-Dionysianum*, vulgo *S. Denys en France*, opidum amoenum atque elegans, quod a *Dionysio Areopagita* imperiti rerum antiquarum & somniorum monasticorum creduli nomen sortitum arbitrati sunt. *Possiacum*, *Poissy*, Opidum non ignobile. Arx ibi Regibus quondam in delitiis. Eo Reginæ se conferre solebant, anteaquam D. Germani arx esset, partum edituræ. Ibi dem Regum liberi educabantur, ut postea *Blesis* & *Ambaxiæ*. Inter *Possiacum* & *Lutetiam Fanum* est *D. Germano consecratum*, vulgo *S. Germain en Laye*. Opidum nonnullius antiquitatis. *Mommorantium* vernaculae dicitur *Mommorancy*. *Insula* succedit *Vexinum Francicum*, *Vexin*, vel ut alii, *Vaux le François*. Continet quidquid est *Æsia* fluvio Claromontem usque, versus Picardiam. Perit & hujus memoria, nisi quod quodammo-

do servetur, in antiquis quibusdam Chartis & Monimentis. Hactenus de *Præfectura Parisiensi*, quatuorque ejus Ditionibus. Altera pars *Valesium*, vulgo *le País de Valois*; nomen habere putatur ab amoenissimis, quibus hæc ditio superbit, Vallibus. Alii aliunde derivant. Comitatus olim, hodie Ducatus. Primus *Valesiorum*, ut & *Alenconii*, Comes dictus fuit Carolus Philippi *III Franciæ Regis Filius*, Philippi Pulchri Frater: a quo per Philippum *VI filium Regium Valesiorum Stemma in Galliis* tuit propagatum. Extendit se Ducatus *Valesius* in Picardiam usque. Primarium Opidum (præter *Crespiacum Crespy*) *Silvanectum* est *Francis Senlis*. Dictu Latinis quidam augurantur, quod *Silvæ* nectatur. Opidum est antiquum, præter Episcopatum, præfectura & bailliayu nobile. Ditavit *Silvanectensis Præfectura* *Valesium* Ducatum Dynastiis, quæ vulgo audiunt *Pierrefonds*, *Bethis* & *Verberie*, comprehensis Opidis quæ nunc *Angy*, *le Pont. S. Maxence* (paludibus hoc cinctum est, Limitemque statuit Franciæ & Picardiæ) *Pongoing*, *Brenonville* &c. Complectitur eadem *Præfectura Compendium Compiegne*, sed e olim Principū; *Carolopolim* aliis appellatum, ab Carolo Calvo, qui Pomeria ejus scribitur produxisse & munisse. Transgressis Compendium occurunt statim Picardiæ populi, *Sueffones* & *Laudunenses*. Sub *Compedio* sunt *Magny*, *Thorette*, *Creil*. Continet quoque *Silvanectum Ponis Æsiae* (*Pontoise* vulgo, *Pontefium* nominat Ivo epistola cv) *Baillivatum*, *Præfecturam* & *Vicecomitatum*: cui parent *Ville-Neuve le Roy* & *l' Isle Adam*. *Ponte-Æsiae* superato, se offert Normannia. *Silvanectensis* insuper *Præfecturæ* Ius agnoscit *Comitatus Belmontius ad Æsiam*, *la Conté de Beaumont sur Oyse*; antiqua *Præfectura*, cui subsunt *Persang* & *Metz*. *Comitatus Belmötina* Dominos agnoscit, *Principes Regiæ stirpis*

stirpis Vendomensis. Ad hoc Opidum ultra Aësam initium capit Bellovacensis Ditio. Sub Silvaneæensi denique Præfectura, simulque sub Valesio Ducatu est *Comitatus Bellovacensis, Conté de Beauvais, Beauvoisin.* Metropolim habet *Bellovacum*: sic nominant Opidum, quod vulgo *Beauvais*. Apud Cæsarem, ut Nob. Vir Iosephus Scaliger scribit ad Merulam, *Bratusphantium*, addens sub Cæsaribus transnominatum *Cæsaramagum*. *Bratusphantium* tamen, ne quid dissimulemus, Carolo Bovillo Pagus hodie putatur *Granviller*, vel *Grattepanche*: aliis *Clermont en Beauvoisin*; *Vigenereo Beaumont ad Aësam*. Est autem *Bellovacum* urbs situ amoenissimo, adsitios habens Montes fertiles nō adeo excelsos; inde Agros exceptiendæ Sementi commodos. Nec desunt Vina. Incolis præsertim Fœminis, magna sunt privilegia, ab Luvico xi Francorū Rege ipsis cōcessa, an. cīcccclxxi i, quod Carolum Burgundia Ducem obsidionem solvere, est *Claronantium, Clermont*: Opidum est arce munitum. Hæc de *Valesio*: sequitur tertia Franciæ pars *Heure-pense Territorium, Heurepois*. Initium capit ad Sequanam, sub ponte Parisiensi, qui parvus cognominatur; secusque eundem fluvium procurrit *Corbolium, Melodunum & Moretum*, ubi Verina Amne, qui in Lonium se exonerat, sejungitur ab *Gastinensem Agro*. Adhæret Briensisibus, ubi respicit Fanum, cui cognomen ab S. Columba Grandi apud Senones. Continet autem Vi-cecomitatum & Baillivatum *Melodunensem*. Metropolis est *Melodunum*. Nomen hoc perperam apud Cæsarem bis est insultum; pro quo veteres omnes scripti codices Commentariorum de Bello Gallico habent *Metiosedum*. Verum quidem est *Melodunum & Metiosedum*

unum idemque Opidum esse: sed *Melodunum* posterius est, hodie *Melun*, in Insula Sequanæ, instar Lutetiarum. *Melodunum* arce validum est. Quod Opidum bonis piscibus, præcipue Cancris suavissimis, nobilitatum & celebre, nunc *Corbueil* vulgo *Corbolium* nominatur in Vita S. Petri Tarentasi. Habet & hoc cum multis aliis Arcem. *Fons Bellæ-Aqua*, vernaculè *Fontaine-Belle-eau*: Secessus Regum amoenissimus quietique aptissimus: verè palatum; *Domicilium* olim S. Ludovici, post Philippi, postremo Francisci Valesii. Multa ibi Singularia. Quartum in Francia locum dedi *Gastinenium Ditioni*; vulgo *Gastinois*: que ab Heurepensi separatur Verina fluvio. Comprehendit sub se *Ducatus Stampsen & Nemurensem, Comitatumque Rupis-Fortis*, & alios. *Stampæ, Estampes* vulgo, Opidum medio inter Lutetiam Parisiorum & Genabum Aurelianësum itinere, ad Iunnam fluvium Cammarorum, qui delicatissimi, parentem largum, ad *Corbolium* in Sequanam se exonerantem. *Ducatus* (qui olim Comitatus fuit) claret dignitate: *Nemurium, Nemours* Opidum ad Lonium fluvium, qui paullo infra Moretum Sequanæ concurrit. Inter Ducatus Franciæ etiam non postremi loci. *Rupes-Fortis, Roche fort Gallo-Romanis dicta*, Comitatus gaudet titulo. In *Gastinenium* quoque Ditione cum *Millio & Moreto* (quod Limes Gastinenses inter & Heurepenses) utroque Arce prædicto, aliisque Opidis est *Montargium*, quasi *Mons-Argi*, ut quidam ratiocinantur; quod in circuitu adspexitus ejus procul extendatur. Incendio vastatum circa annum cīcīxvi i, postea renovatum fuit. Arcem & hoc habet, in qua depieta visitur historia Canis Venatici, qui Heri sui mortem vindicavit, occiso eo, qui necem illi attulerat.

BOV LONGNE COMITATVS.

Insunt & hi Comitatus: Guines, Ardres, & Fien-
nes Baronatus. Item Episcopatus Taruannensis
sive Morinorum, cui hæ Ditiones in spiritualibus
parent.

Meridiani ad rationem Paralleli 50. 45 positi sunt.

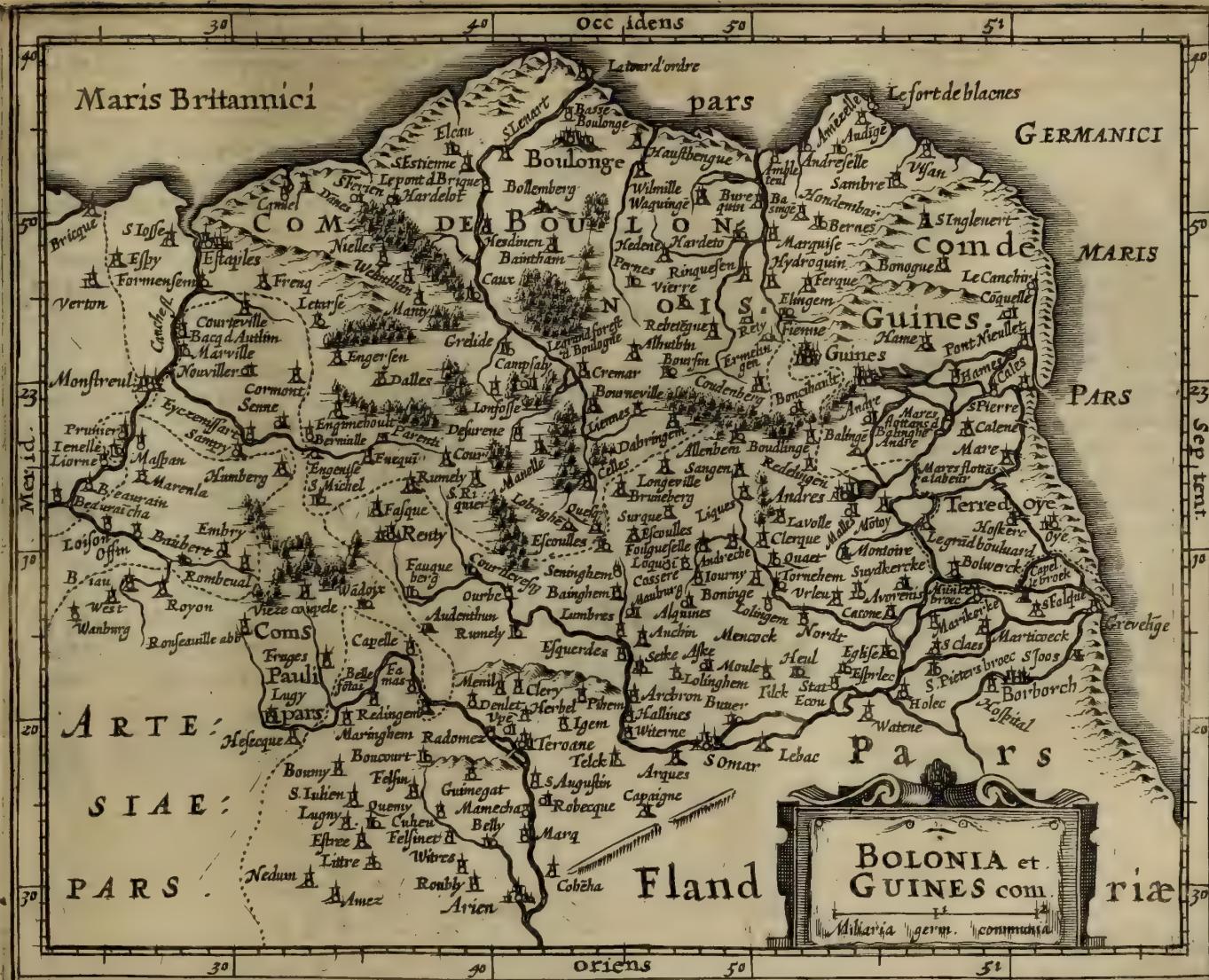
*Regio un-
de dicta.*

Situs.

Olonia, vel ut alii, Bononiae Comita-
tus, (*Conté de Boulongne*) satis est
amplus. Totus hic Tractus arenosus est,
ejus generis arenæ, quam Vrentem vocant:
unde & nonnulli Boloniam censem a Boullir derivatā,
quod ridiculū videtur: Nomē Comitatui a Bolonia Opido quod in
Superius hodie & Inferius divisum. Initium Bononiae
Comitatui ab Montibus S. Ingelberti: procurritque ad
fluvium Cancham, quem ejus Longitudo: Latitudo ad Lucū
usque Tournohensem porrigitur. Comitatus autē titulo
nobilis est Bolonia, quam dignitatem adepta est tempo-

re Caroli Calvi Regis Galliæ, quo tempore S. Paul, Oye,
Guines & Artesia eodem honore tituloque potissimum sunt.
Multa habet Opida & pagos. Inter alia Boloniam Opidū, Urbes.
quod duplex Superius & Inferius. Illud altiore sitū lo-
co, Burgus tantum, anteaquam ab Anglis obsidione pre-
meretur. Hoc autem planiora occupans Mare adluit.
Alterum ab altero passibus distat centum aut circiter.
Bononiam etiam nominant hac Galliarum parte variis.
Bononiense opidum habet quoq; Panegyricus incerti au-
toris Imperatori Constantino dictus. Civitas Bononiensium
est in Notitia provinciarum inter Belgicæ Secun-
dæ Civitates. Hodie Francorum vulgo Boulogne; Inferi-
oris Germaniæ populis propius ad veterem appella-
tionem

tionem accendentibus Beunen. Antiquissimis temporibus, uti censent V. N. Iosephus Scaliger suis ad Merulam litteris (nam ad Aufonium *Gessoire Opidum* hoc tractu nomen retinere docet) Papirius, Massonius, Lelandus, Ortelius, & alii, *Gessoriacum*. His contestatur Pentingeriana Tabula, in qua legitur *Gessoriacum* quod nunc Bononia. *Gessoriacum* Antonino dicitur, qui ei Legionem adscribit xv, & alibi *Gessoriacensis Portus*, item *Gessoriagensis Portus* in Maritimis: Ptolemæo *Gesoriacum navale Morinorum*. Alii *Gessoriacum* non idem volunt *cum Nauali Bononiensi*: *Galesium* putat Ioannes Talbotus, *Fanum S. Audomari* alii: *Vicum Soaci Turnebus*; *Slusam Boëtius*, *Brugas Hermolaus Barbarus*, *Gandavum Bilibaldus*. Robertus Coenalis diversa ponit *Gessoriacum Portum* & *Gessoriacum Navale*; illum Bononiam censens; hoc autem *Castellum*, quod vulgo *Cassel*. Boloniensis porro fuit Godefridus, Eustathii Boloniensis Comitis Filius Lotharingiæ Dux, qui Christianorum Primus Rex Solymorum. Propè Bononiam erat *Itius Portus*; quem qui *Calegium Opidum* esse arbitrantur, nullo negotio refelluntur a Ptolemæo, qui post Sequanæ Fluminis Ostia prius ponit *Iicum Promontorium*, deinde *Gessoriacum navale Morinorum* a quo Opidum *Calegium*, distat plus quam xx millibus Pass. *Gessoriacum* idem esse cum *Itio* per-

suasum videtur M. Velsero. *Itius Portus* quibusdam *Fanum S. Audomari* censemur, adductis cum vetusto Vribis nomine, quo *Sitien* vocabatur, quasi, ut volunt, *Sinus Itii*; tunc Loci situ, qui quum valde sit humilis, præaltis tamen littoribus Urbem quodammodo cingentibus, Sinum Maris olim capacissimum fuisse indicat. Caddenus in sua Britannia docet *Itium Portum* diu fuisse in loco, quem hodie *VVithsan* vocamus: propè *Blanestum*. Verum hæc aliis disceptanda relinquimus. *Bononiensi Comitatus*. *Comitatui succedit Guinenisi, Guisnes*; qui distinguitur ab Comitatu *Oyo* per Canalem Majorem, qui *Opidum ipsum* præterlabitur, Territorium fere redens inexpugnabile. Primarium Opidum *Guinesium, Guisnes*, in duas divisum Partes, quorum una in Paludibus sita, altera in continenti; Loci natura munitum & validum. Cepit Rex Henricus II, missò illuc Francisco Lotharingio, *Guisæ Duce*, anno 1131. De Danorum quondam in Guinensem terram Iure, multa Meyerus in Annalibus Flandriæ, deque eorum Comitatu alia apud alios Historiographos, quæ hujus non sunt loci. Visuntur & alia Opida, *Hartincourt, Peuplinge, Conquelle, Portus Nievelletius*. Continet Comitatus hic sub se Baronatus *Ardresium* & *Courtembronssem*, singulos ab suis dictos Opidis, quorum unum *Ardres vulgo, alterum Courtembrane*. Item *Fiennensis Baronatus Duobus.*

Duobus *Ardresio* Milliaribus versus Oceanum occurrat *Calesium*, opidum natura arteque munitissimum, Galliae Clavis & Ianua semper habitum, Muris primo, ut fertur cinctum ab Philippo Bononiensi, S. Ludovici Patruo. Arcem habet cum Turri valida, quæ ingressum ex mari in Portum prohibet. Captum fuit ab Eduardō v Anglorum Rege, pridie Nonas Augusti, undecimo mense post horrendam Pugnam, quam contra Philippum vi, Francorum Regem, ad Cressiacum anno cccccxvi pugnatam, multis depingit Paulus Æmilius lib. ix. Possessum ab Anglis annos ccxi (nam frustra obsederat anno ccccccxxxii Philippus Bonus Burgundus, Flandris ipsum deferentibus) & tanquam Galliae Clavem in loculis, ut loqui consueverant Angli, servatum, expugnatum, Guisio Duce, Galli recuperarunt anno cccclviii, mense Februario. Æquali fere Itinere versus Mediterranea *Caleto Bononiaque* distat *Teroana Morinorum*, vulgo *Teroane*: nomen retinens, quamquam ab Carolo v deleta, Episcopali Se-de Bononiam translata. Flandris, *Terrennerberch*; *Ternuanna* vel *Taruenna* Antonino, *Ternuanna* Itinerariæ *Tabulæ*, *Taruanna* Ptolemæo. Quosdam *Tarubanum* appellare Bovillus adserit. *Terrubanorum* meminit Trithe-mius in Francorum Historia. *Tervana* quibusdam quasi *Terra-Vana*, ob vilitatem territorii. In Notitia Provin-

ciam, ubi Belgicæ Secundæ Civitates recensentur, nominatur etiam Civitas *Morinorum*, id est, *Ponticum*, l'Èvesché de Teroane. Colonia forte *Morinorum* in antiquo Lapide, qui superioribus annis repertus fuit in Gelria, Sicambrorum olim Principatu, dimidiato ab urbe Neomagiensi miliario. *Ditio* porro *Oiana*, Terre de Oye, porrigeret se scribitur *Duynkerkam* usque, Flandriæ Opidum. Sunt ibi præter *Oyam*, alia quædam Opida sed ignobiliora. Ad Boloniam redeo. Ea Amnibus rivulisq; Flaminis humectatur *Archia*, qui per Arquensem opidum Fanumq; Audomari Gravelingam petit. Inde non procul *Scalene* est *Æstuarium*, ad usque Arderam Arcem æstuans. Nec desunt æquorei rivuli duo, *Marquisianus* scilicet & *Boloniacus*. Est & *Hantia* seu *Hesdin* amnis *Hesdino* Opido nomen suum communicans. Sequuntur deinceps *Pontivorum* paludosa fluenta, & *Cauchie* flumen. Horū vero nonnulli amnes pisculenta efficiunt stagna, seu variæ, a viciniis Opidis denominata: cuiusmodi sunt quæ sua lingua vocant *le Vivier d'Hames*, *d'Andre*, *d'Arbres*. Collibus arenariis universus hic Tractus secundum lit-tus maris septus est. In interiori vero regione sunt, quos sua lingua vocant *les Monts de S. Ingelvert*, & *les Monts de neuf castel*, & *Dannes*. Silvis vero ac Lucis omnis ferè cō-spersa regio, cujus partes *les Bois de Surene*, *Celles* &c. In-*Vulgj Mor*-digē habētur morosi, sibiipsis plus satis indulgentes.

Gg

Sequi-

Anjou Andegavensis Ducatus.

Anjou Ducatus habet Comitatus, Baronias, Dominia, ut Graon que necdum inveni, aut distinguere potui, Homagium si se fidem clientelarem illi præstant hi Comitatus IV, Maine, Vendosme, Beaufort, la Val.

Jurisdictio.

Sedes Præsidialis totius Ducatus est Angiers, sub qua sunt particulares sedes juridic平ales Angiers, Saumur, Bauge, & Beaufort en Vallée.

Status Ecclesiasticus

Vnum habet Episcopum Andegavensem, Angiers; Turonensi Archiepiscopo subjectum.

Ducatus Andegavensis.

*Regio.
Situs.*

Sequitur in nostra Methodo *Ducatus Andegavensis, la Duché d'Anjou*. Hujus Provinciæ populos C. Cæs. *Andes*, Plinius *Andegavos* appellat. Incepit ab *Vico Chonsay*; finemq; accipit inter *Montecontour* & *Herrant*, ubi initium *Pictaviensis Territorii*, quod illi ab Meridie: versus Orientem confinia sunt *Turonensium* & *Vindocinorum*: ad Septentrionem *Comitatus qui vulgo Maine & la Val*: ad Occidentem denique *Britanniam* attingit. *Regio fertilis* & amœna magis quam ampla. Colles ibi Vitibus passim consiti, valles Silvis Saltibusqué viridantes, lœta Pra- ta, Ericeta gratissimum pecori pabulum præstantia. Vina hic alba, notæ nobilissimæ, vulgo *Vins d'Anjou*. In summa quicquid huic vitæ usui esse potest, hæc Provincia suppeditat. In nonnullis etiam hujus Provinciæ locis illud genus Lapidis coeruleum & fissile effoditur. quo Templorum ubique ædiumque recta contra cœli injurias muniuntur: *Ardoises vernaculè* vocantur. Rex Chilpericus, occiso Comite *Paulo*, Andegavensem urbem obtinuit: suisque eam posteris reliquit, Franciæ Regibus:

*Soli fertili-
tas.*

*Imperium
majorum.*

quorum Carolus Calvus Superiorem quidem provinciæ partem *Torquato* (alii aliter vocant) dedit, reservato sibi supremo in eam jure: Inferiorem autem *Endoni Parisiorum Comiti*, cuius ex fratre *Ruperto* Comite Andegavensi Duceque Celticæ Nepos, Hugo Magnus eam largitus est *Fulconi*, Torquati ex Ingelgero filio, Nepoti. Fulconi ordine successerunt *Fulco* 11, *Gotefridus* vulgo dictus *Grisgonella*, *Fulco*, 111, *Gotefridus*, 11, *Fulco* 4. *Fulco* 5. qui Hierosolymorum Rex fuit, post Baldum cuius Filiam ipse viduus duxerat uxorem: *Gotefridus* denique 6 *Barbatus*, cui sociata fuit *Machthildis*, Henrici 1 Angliæ Regis F. Hujus Filii, *Henricus* quidem Rex fuit Angliæ, ejus nominis 11: Andiū vero comites *Gotefridus* 6 & *Gulielmus*: quos quum parcidiali bello viatos terris suis pepulisset Frater Rex, Filios natu majores in Angliæ Regno, *Gotefridum* autem 8 in Comitatu Andegavensi successores habuit. *Gotefridi* filio *Arturo* Comiti, Britanniæque per matrem Duci, bellum movit Patrius Joannes Angliæ Rex. Fecerat jam *Arturus* Homagium, ut loquuntur, & fidem Principatus

ANDEGAVENSIS DUCATUS.

235

cipatus sui nomine promiserat Francorum Regi Philip-
po Augusto: a quo instigatus quū Pistones Regi Patruo
ereptum properaret, cum exercitu Ligerim jam trans-
gressus, ab eo ex improviso superveniēte captus, Roto-
magum est abductus, ibique non multo post occisus. Id
non ferendum rata Arturi Mater, Constantia Conani
Britanniaꝝ Principis filia & h̄eres, Regem Ioannē par-
ticidii accusavit, apud Franciæ Regem, quem dixi:
quumque vocatus se juri non sisteret, parricidii dānatus
est sententia Parium Franciæ, ejusque Provinciæ quas
in Galliis habebat, Fisco Regis sunt adjudicataꝝ: quam
sententiam ipse Rex exequens, Andegavenses sibi de-
ditione subjecit, Regique Francorum Ludovico Filio
nominis ejus vi ii reliquit. Huic successit Filius Lu-
dovicus ix, Sanctus cognominatus, qui Provinciam hanc
Carolo Fratri Apennagii jure concessit. Hunc sequutus
Carolus ii, qui Clementiam Filiam locans Carolo Valeſio
Provinciam hanc Dotis nomine largitus est. Huic suc-
cesserunt Franciæ Reges, Philippus Valeſius Filius, & ex
eo Nepos Ioannes, qui nobilissimam hanc Regni portio-
nen Ducatus titulo, anpo c 1000 decorataꝝ Filio Lu-
dovico Appennagii jure dedit. Hunc sequuti sunt de-
scendente linea Ludovicus ii, & Ludovicus iii, quo si-
ne Hærede mortuo Principatum adiit Renatus Frater.
Hic defunctis Liberis, Hæredem dixit sui fratri Filium
Carolum (aliꝝ fratrem fuisse volunt) qui Hæredem scripsit
Ludovicum xi Regem. Et sic Coronaꝝ Franciæ fuit ad-
nexus, eique unitus mansit; nisi quod Franciscus i eundē
suꝝ Matri Aloisie Sabaudæ in usum fructum tradiderit.
Rex Carolus ix eum jure Apennagii tribuit Henrico Fra-
tri, qui deinde Poloniæ & Franciæ Rex. Metropolis
Ducatus Andegavum est, Andegavensis Civitas Paulo Dia-

cono; vulgo Angiers. Ptolemæo dicitur *Iuliomagus An-*
dicavarum, ut legendum monet Merula. Sita est in utra-
que *Meduane*, *Maine*, fluvii ripa, pontemque habet la-
pideum flumini injetum. Insignis ibi Politia. Episco-
pali fulget dignitate: Senescallatu etiam & Baillivatu,
Sedeq; superbiens Præsidiali. Academiam habet celeb̄e
ab Ludovico ii Andegavensiū Duce, anno c 1000
ix institutam; evocato, qui jus ibi profiteretur Fráculo
Balduino. Habet hic Ducatus multa insignia Opida, alia
aliis majora. Pauca ut vernaculè sonant, dabo: Saumur
ad Ligerim cum Arce; Academiam, quam apud Regem
Magni Viri moliuntur, brevi habiturum: *Montreneau*,
Bauge, *Beau-fort*, *Briffac*, *Monstreul-Belay*, *Maleuvrier*, *Lacus*.
Ghantocean, *Viliers*, *Duretail*, *la Flesche*, *Chasteau-Gontier*, *Flumina*.
Segre. In hac Provincia multa Stagna, magnus Lacuū nu-
merus, Rivuli non pauci, & plus quam quadraginta sunt
Flumina: Sunt & *Vivaria* *Paludesq;*, Fontes item infini-
ti. Inter amnes præcipui sunt *Ligeris*, *Loire*: *Vigenna*, *la*
Vienne, *Viane* & *Vignane*: *Meduana*, hodie *Mayne*, *Sar-*
ta vulgo *Sartra* & *Lorius*. Extra urbem Andegavū vetu-
stæ monstrantur ruinæ, quæ vulgo *Grohan* dicuntur. Hic
quondam Theatrum ab Romanis exstructum fuisse per-
hibetur. Apparent multæ parietinarum murorumq; re-
liquiæ. Effodiuntur & infinita probæ notæ Numismata.
Cæterum huic Ducatiū præter alios Comitatus, Baro-
nias & Dominia quæ habet: *Homagium*, sive fidé clien-
telarem præstant hi Comitatus 4: *Maine*, *Vendome*,
Beaufort, *la Val de quibus* ordine agemus. Comitatus Ce-
nomanensis, vulgo *Comté de Maine* primo loco occurrit.
Hunc tractum Ptolemæi tempore *Cenomati* infederunt.
Provincia autem Cenomanorum inter primas Galliæ
habitari cœpit. Olim ejus limites longius se exten-
derunt,

Soli qualitatis. derunt, quam nunc pretenduntur, idque facile colligi potest ex iis quæ Livius, Polybius & Iustinus, de irruptione Cenomanorum in Italianam literis mandarunt. Territorii una pars fertilis est, alia sterilis, Incolisque facilius est venaticas carnes, quā panem & vinum apponere; non tamen iis omnino carēt, aliquæ enim hujus Provinciæ partes tam fertiles sunt, ut eam nec Andegavensis Ditio, nec Turonia Vini bonitate, Frugumque fertilitate superent. Solum herbosum, Pastionique Pecudum commodum. Hanc vero Provinciam sub Aquitania comprehensam, aliquādo paruisse legimus Ducibus Aquitanis, donec inter Reges Franciæ, Ludovicum ^{ix} & Angliæ Henricum ^{xi} pactum fuit, ut Anglus Aquitania, quam ab Septentrione Carantonus fluvius, ab Meridie Pyrenæi Montes terminarent, contentus, in perpetuum cederet Normannia, Terrisque Cenomanorum & Andegavensium; eique numerarentur ^{cic} ^{xc} aureorum millia. Rex Franciæ Ioannes Andium & Cenomanorum Comitatum Ludovico Filio Secundo-generi dedit. Donationis Diploma anni ^{cic} ^{cccix} in Scrinio Regis adhuc visitur. Ludovico ordine successere Ludovicus ^x Filius, & Ludovicus ^{xii} Nepos. Hi tres titulum Regum Neapolitanorum gesserunt. Ludovico tertio vita defuncto nullis post se relictis liberis, ei successit Renatus frater, quem Regina Neapolitana Joanna, ejus nominis ^{xii}, suum Hæredem in Regno Neapolitano & in Comitatu Provinciæ instituit. Renatus ex Isabella Caroli audacis filia suscepit Ioannem filium, Calabriæ Ducem, cui supervixit Renatus Pater. Hic Ioannes ex Maria Caroli Duci Borboniæ filia, genuit Nicolaum Calabriæ Ducem & Marchionem Pontensem, qui absq; liberis decepsit, avo Renato adhuc superstite. Renatus Nepoti suo Renato ex Iolanta filia, & Friderico

Vadimontano, jura Regni Neapolitani & Comitatus Provinciæ resignare noluisse, sed ea Carolo fratri suo, Cenomanorum Comiti, reliquisse fertur: qui cum etiam paullo post moreretur Ludovicum undecimum rerum suarum Hæredem instituit. Cæterum tota hæc Regio opida, superioribus annis in duas quasi abiit partes. Civitas Cenomanensis, Ditioni addita est Regis Franciae; Urbs autem Mænia, Maine cū Marchionatu, nunc in Ducatus decus eretto, Guisæ genitis agnoscit Dominium. Opidum Primarium ad Sartram fluvium, vulgo le Mans. Ab initio sedes Baillivatus; post Henricum ⁱⁱ Præsidialis est facta: ad quam variorum Opidorum appellations devolvuntur. *Ducatus*, olim Comitatus, *Vindocinensis*, *Ducatus Vindocinensis.* *Duché de Vendome*, initium capit a Baugenciaco, Limite inter duas Belsias, quæ cognominantur *Solonia* & *Vindocina*, fines longè latèq; extendens ad Santonas usque, ut quidam volant. Dictus ab *Vindocino* Opido, vulgo *Vendome*. Ptol. fortè *O'vividoxoy* (sic enim legendum) est Aulerciorum Cenomanorum, in Gallia Lugdunensi Vrbs. Nihil hic adfirmamus. Nā *O'vividoxoy* illud, certius fortean est Opidum quod hodie *le Mans*; quæ Magni Scali-geri sentētia. *Vindocini* Comites originē ducūt ex Borboniorum stemmate. Primum Comitem legimus *Ludo-* *vicū Borboniū*, Joannis Marcæ Clermontiq; Comitis. F. *Imperium majorum*, Successerūt huic recta linea Filius *Ioannes*, *Franciscus* *Nepos*, & *Carolus* Pronepos, quem primum *Vindocini* *Ducem* creavit *Franciscus* ⁱ Galliarum Rex. Filium *Carolus* habuit *Antonium*, *Vindocini* *Ducem*, *Franciæ* *Parem*, & per *Ioannam* *Albretam* Conjugem, *Navarræorum* *Regem*, quo natus *Henricus Borbonius*, Galliæ ejus nominis ^{iv}, *Navarræq;* Monarcha Potentissimus, *Bearnii* *Prin-ceps*, *Dux* *Vindocini*, &c. Sunt & *Beaufort* & *la Val*.

Bituricensis Ducatus.

Regio.
Situs.

Soli fertili-
tas.

Bituricum vel Bituricensis Ducatus, Duché de Berry, qui in nostra Methodo sequitur, ab Septentrione Soloniam Inferioris Belsiae partē, a qua Caris fluentis disternatur; ad Ortum Hurepenses, Nivernenses, & Borbonios respicit, constitutēte hic limitem Rivulo, cui nomen la Faye: qua Meridies est, Lemovices habitant, ubi Croure fluit; qua Occidens Pictones & Turones a quibus fluviolo, qui Clery vulgo, separatur. Segetum est fertilissima, Vini rerumque aliarum ad vitam cultumq; necessariarum. In primis Pecore abundat, quod ab Incolis per universam distrahitur Galliam. Domicilium hic olim Biturigibus, quos Cubos scribunt cognominatos Strabo, Ptolemaeus, alii. Bituriges enim Galliæ Populi, duplices erant, cognomētis distincti, Bituriges Cubi, quorum Metropolis Avaricum, Primæ Aquitaniæ; Bituriges Vibisci aut Vivisci, quis primaria Vrbs Burdigala, Secundæ Aquitaniæ. Vtraque Civitas libera sub Romanis, teste Plinio, Civitas Bituricum vel Berotigorū Notitiae Provinciarum, in Aquitania p̄ima vel Sexta Viennensi. De Gentis appellatione multa Joannes Calamæus qui Biturigum Historiam sex libris complexus est.

Imperium apud Francos Hugone Capeto tenente, Biturigibus præter nomine regio Gotebridus. Ab eo originem traxisse perhibetur Harpinus is, qui ab Rege Henrico I. emit Comitatum Biturigum. Hic non multo post accingens se ad expeditionem Palestinæ cum aliis Principibus, eundem Coronæ uniendum vendidit Philippo I. Aliquot post annis Apennagii jure Comitatum in Ducatus dignitatem tunc evectum obtinuit a Patre Ioanne Valeso Francorum Rege Ioannes Valesius: quo sine Prole mascula mortuo, Ducatus ad

Regnum rediit. Adsignatus est postea Ioanni Caroli V, qui numerosa prole gravatus erat, Filio. Hic, quum ~~ā~~tais obiisset, successorem reliquit Carolum Fratrem, qui Rex Francorum inauguratus, Sponsalibus, quæ inter Henricum Angliæ Regem & Catharinam ipsius Germanam contracta jam ante fuerant, insuper habitis, quum ei major Regni pars ab Anglis esset erupta, per ludibrium Biturigum Rex fuit appellatus. Patri Carolo subrogatus est Carolus VI, Ludovici XI Francorum Regis Frater. Post eum Margareta, Regis Francisci soror, nupta primo Carolo Alenconio Duci, deinde Henrico Albretano Navarræ Regi, Ducatum Biturigum ab Fratre in Usu-fructum accepisse scribitur. Margareta denique, ejusdem Francisci Regis filia, Bituriges accepisse traditur ab Fratre Henrico II, quum nuberet Emanueli Philiberto Allobrogum Principi. Primam ejus urbem Cæsar, Antoninus & alii Avaricum vocant, quæ nunc vernaculè Bourges, Biturige Ammiano & aliis. Dicitur & Biturica, Biturica, Bituriga Urbs, & Biturica civitas. Avaricum quidam dictum volunt ab Eura flumine, quo alluitur. Locata est in agro perquam amoeno; qui non modo Frumentorum omnium & Leguminum, verum etiam Vinorum præstansissimorum, Pecorum, Volucrum, & quorumcunque fructuū est feracissimus. Quatuor beata est Rivulis qui vulgo Anfon, & Aurette ab una; Ture & Molon ab altera fluentes parte. Quis considerit, ut pleraque alia Opida, incertum est. Veteris paulo sequior, quam Hodierne, Urbis fuit situs. Ad Paludes scilicet vergebat, cuius etiam nunc cum admiratione visuntur Muri, propemodum integri, solidissima materia, ut passim Veteranum Romanorum Opera, constructi: Initium capiunt

capiunt ab Turri, quam *Magnam* vocant, pergentes per medium D. Stephani Templum, Plateam D. Joannis Campestris, portamque Gordianam usque ad Novam, cui olim ab S. Andrea nomen; inde per Plateam Amphitheatri, vulgo *des Arenes*, se ad Portam Turonensem extendunt; hinc autem, porrecto ambitu versus Portam D. Pauli, paullatim Turrim, quam dixi, repetunt. Postea prolati variè Pomœriis ita fuit hæc Vrbs amplificata ab Carolo Magno & aliis; ut jam nunc cum maximis & munitissimis Galliæ Civitatibus contendat; formam habens oblongam, amplissimam & spaciissimam. Munita est octoginta editis crassisque *Turribus*. Inter eas principem tuetur locum quam antea *Magnam* dixi appellatam, vernaculè *la Grosse Tour*, ab insolita crassitudine, Minoribus undique Turribus Murisque & fossis profundissimis, Philippo 11, Augusto Galliarum Rege circa annum 1190 curante, cincta: Forma est rotunda, magnæ altitudinis. Aliam omnino similem fuisse ajunt, sed dirutam; a binis *Turribus Biturigibus* nomen inditum fabulantes. Et laudat antiqui Grammatici carmen Calamæus:

Turribus a binis, inde vocor Bituris.

Hæc talia patior aliis persuasa magis, quam mihi. Septemdecim hic sunt Ecclesiæ quas Collegiatas vulgo vocant: Septemdecim Parochiæ. Hæc urbs Archiepiscopali fulget Sede: sua floret Academia, cui nulla per totam Galliam par; Doctissimorum Virorum genitrix & Emporium. Viget in ea maximè Jurisprudentia, quam ibi

professi sunt Professores excellentissimi. Est autem *Avaricum*, summum totius Ducatus Tribunal, cui presidet Monarcha Biturigum, qui vulgo *le Bailly de Berry*. Ad hunc devolvuntur omnes appellations cum a Pætore Vrbanio, tum ab omnibus finitimarum aliorumque Territorii Bituricensis Locorum Magistratibus. Habet autem Prefectus Bituricensis sub se Metropolim ipsam *Avaricum* & v Diœceses *Yssoudun*, *Dun le Roy*, *Vierzon*, *Mehun*, *Concreau*. Metropoli adcentur, Comitatus, *Sancerre* & *S. Aignan*, Baronia *Montfaucon*: Castellaniæ, ferè xl. *Sancerram* quidam arbitrantur dictam ab Cerere, quæ ibi culta perhibetur: tanquā *Sacrum vel Sacellū Cereris*. Doctiores Latinè scribentes hujusmodi Etymologiam aver-sati *Xantodorum* vocant. Comitatus gaudet titulo, qui anno 1150 permutatus cum *Bellovacensi*. Arctissimā sustinuit *Sancerra* obsidionē anno 1300 1300: famē passa tam levam, ut post devoratos avidè Canes, Feles, Equos, Glires, Mures, Talpas, post consumta Cornua, Corium, Pergamenas & similia, ne excrementis quidem Carnibusque humanis fuerit parcitum. Parent ipsi Castellaniæ *Sancerges*, *Beaufen*, *Chapelle d'Anguillon*, *le Chastel de Boncard*, *Falanges*, *Turenay*, *Verdigny*, *Menesme*, *Charentomay*, *Brie* & aliæ. *S. Aignan* nomen habet ab *S. Arianiano* Episcopo. Baronia *Montfaucon* Latinè sonans Mōtē *Falconis*, complectitur *Dominia Bangy* & *Gion*, item *la Fane*, *Lyon*, *Cony*, *Villabon*, *Seury*, *Marcilly*, *Marnay*, *Farges*, *Avor*, *Saligny*, *Percigny*, *Cru*, *Laffax*, *Boisbouzon*, *Nuisissement*, *Villiers*, *Compoy*. Castellaniæ denique dominantur

minantur. *Ays d' Anguillon, Sury en Vaux S. Soulange, S. Palais, la Salle du Roy, Bueil, Quantilly, Pomorigny, Francheville, la Chapelle, Nançay, Drye, Levreux, Beaulieu, Brezy, Beugy, S. Fleurant, Neufvi sur Baranion, Morthonnier, Marmaignes, Maubranches, S. Ursin, Tillay, Brilliers, Vatan, S. Satur, Lury, Estrechies, Manspas, Ville-neufve, S. Crapaix, Ascilly, Issy le Chaudrier, la Corne, les Chaizes, Vauvilles, les Cloyes, Bonge.* Hæc de Metropolii latissimaque ejus Jurisdictione: reliquæ Dioœses sunt *Tssouldun Regia Civitas & Baillivatus, qui sub se habet Baronias Chasteauroux, Gracay, Ceracay, S. Severe, Lynieres, cui adnexa est Castellania Rizay: Argenton, in qua Ravennes Senescallatus & Servignet Præfectura. Castellaniæ vero numerantur Bourrasac, Chasteau Meillant, Mareul, Neffis S. Sepulchre, Rully, Pualdy, Massy, Cabors, Perouse, Chastellet, Massenouvre, Augurande, S. Chartier, le Palleteau, Bommieres, Moche, Fully, Vouillon, la Ferté, Nobant, Ville Dieu, Chastre & Charronx. Dunum Regium, Dun le Roy, cui subsunt Castellaniæ præter alias Pra dicti Callaut, Baronia: Chasteau-neuf, ad Carim, S. Iulian, Vierzon, Civitas Regia & Dicecelis sub se habens Dominia Champre, Motte d' Aisy, Saragosse, Brivay, Mery. Mehun jus dicit Castellaniis Love & Foici. Concressault sive Concourfault sub se habet Vailly, Argeny, Clemon, Beaujen. Fluminibus hæc regio partim rigatur, partim alluitur: Ligeri, Souldra, Aurriona, Cherre, Theone, Indro, Creusa, ac nonnullis aliis ignobilioribus rivulis. Montes hic nulli celebres. Silvis hinc inde con-spergitur regio, quarum præcipue sunt Silva Roberti, & Lacenna Silva. Ad Opera publica & privata venio. A-varici præter triginta quatuor Ecclesiæ de quibus supra dixi: sunt Cœnobia quatuor Ordinum Mendicantium: duæ Virorum Abbatia, una S. Sulpicii potens & dives extramuranea: altera intra Vrbem D. Ambrosii valde etiam dotata: tres Mulierum. Exstructum ibi non ita pri-dem fuit a pio Magistratu Ptochodochium, Pauperibus a-liisque adfictis alendis consecratum. Inter splendida Ædificia, quorum magnus semper hic fuit numerus, primum agmen dicit Domus Iacobi Cordi, qui vixit tem-pore Caroli vii, superba & sumptuosa. Sunt & Ædes Almanorum, qui quondam Regiæ Gazæ præfuerunt, antequam Nundinæ quæ ibi maximo Peregrinorum con-cursu celebrari solitæ, Lugdunum transferrentur. In-finita monstrantur hic cum intra tum extra Muros Ve-terum Ædificiorum elaborati operis & materiæ præ-stantis Rudera: multa & quotidie eruuntur, præser-tim ex Fossa Arenatum, uti vocant; ubi quondam Am-phiteatrum. Archiepiscopus Bituricensis, de Bourges, hos habet suffraganeos Episcopos: Claremontensem, Clermont: Rutenensem, Rodes: Lemovicensem, Lymoges: Menatensem, Mende: Albigensem, Alby; Cadurcensem, Cahors: Castren-sem, Castres: Tutelemsem, Tulle: S. Flori, S. Flour: Anicien-sis. Le Puy est exemptus.*

Illumina.

H h

Pictonium

Regio.
Situs.
Soli fertilitas.
Animalia varietas.
Imperium majorum.

Pictonium vel Pictavia, quæ sequitur, vulgo Poitou, spectat versus Meridiem Engolismenses & Sanctones; ad Occidentem habet Oceanum: qua Septentrio est, Britannos respicit & Andegavenses; reliqua Turones, Bituricenses, & Lemovices claudunt. Regio est Frugum, Pecorisque, Lanæ, Linique feracissima, Vino frumentoq; dives: Avium Ferarumque magnam habens copiam: quo fit ut venationes aucupia- que hic sint frequentia. Regni Titulo decorata legitur hæc Provincia ab Gothis; quos hinc, ut tota Aquitania, exegit Francorum Rex Clodovæus. Imperator Ludovicus Pius Aquitanæ Regnum Filio Pipino dedit; cuius filios Pipinum & Carolum quum Carolus Calvus, ipso- rū Patrius, Aquitania dejectos Monasteriis inclusisset, ipse Principatum invasit, donoque Consanguineo suo Arnulpho dedit; sed, abrogato Regni Titulo, Ducatus honore insignitum. Arnulpho successerunt ordine Guilielmus Bonus; Eblo i, & ii, Guilielmus ii & iii; Guido; Guilielmus iv, & v: hujus unica Filia & Hæres Eleonora e- locata fuit Ludovico vii, Francorū Regi: a quo propter adulterii & Prodictionis suspicionem repudiatam duxit Henricus Normannæ Dux, qui defuncto Stephano Angliae Regi successit. Henricum tam in Angliae Regno, quam in Dotalibus paternisque in Francia Ditionibus sequuti sunt ipsius Filii Richardus & Ioannes. Quum autem Arthurius Filius Godefridi (qui Regis Ioannis major natu fuerat) preferendum se Ioanni diceret, persuasus ab Francorum Rege Philippo Augusto, ut Pictones Patrio Joanni eriperet, rem viribus adgrestus, ab Ioanne qui ex improviso supervenerat, fuis copiis, captus est, Roto-

magumque raptus temeritatis suæ pœnas dedit. Eam ob causam Ioannes Rex ab Constantia Arthuri Matre apud Philippum Regem Paricidii accusatus, damnatus fuit: e- jusque bona Philippo, tanquam Feudorum Domino, sunt adjudicata, cum alia, tum Pictavia: quā mox Successor ipsius Ludovicus viii Alfonso Filio concessit: quo Im- proli defuncto, in potestatem Regis Philippi vii ve- nit, penesque ipsius Posteros manit, donec, regnante Philippo Valecio, ab Eduardo viii Anglorum Rege fue- rit recuperata; retentaque plenius cum tota Aquitania per sanctam inter eundem & Ioannem Francorum Re- gem Pacem. Factum mox ex Aquitanæ Ducatu Prin- cipatum Rex Eduardus Filio cōcessit: qui quum Aqui- tanis gravissimum imperasset Tributum; magnam par- tem amisit, defectione ab iis facta ad Carolum v Fran- corum Regem: cuius Nepos Carolus vii Anglos tota A- quitania, anno cccccxi exturbavit, Filioque Regi Ludovico xi reliquit. Hic eam Fratri largitus est Carolo: quo mortuo, rursus Rex Ludovicus receptam ad Regem Carolum ix Filium transmisit: a quo tempore Aqui- tania, cuius non ignobilis portio Pictavium, deinceps in potestate permanebat Regum Franciæ. Veteres Incolæ fuerunt Pictones, Cæsari, Straboni, & Plinio: Pectones Ptolemaeo, Pictavi Ammiano Marcellino. Pictonicam Regionem appellat Ausonius: Civitatem Pictavorum vel Pictavonum Notitia Provinciarum in Aquitania ii, vel vii Viennensi, Hodie le Pays de Poitou. Pictonibus Populos Agesinates jungam cum Plinio. Horum verisi- milē est memoriam adhuc superesse in Pago Aigounois, haud procul Fano S. Maxentii, quod Opidū ad Severum fluvium,

fluvium. Toto errant celo, qui *Aginates* cum *Agesina-tibus* confundunt; quum inter utrosque minimum iter quinque dierum sit interjectum. De varii generis Principatibus, qui *Pictonio* concenserit soliti, quæ habeo adscribam, si prius de Metropoli & regia ejus Civitate nō nihil dixero. Ea est *Pictavia*. Sic Latini nunc vocant, quæ *Αὐγύστος πόλις* Ptolemæo, *Augustinum* Antonino. *Pictaviam Urbe* appellat Gregorius Turonensis. Urbs amoenissimo sita est loco, clivoso tamen; nisi quod una parte, quam *Trancheam* patrio vocabulo dicunt, in planiciem abeat: omnium Galliæ urbium post Lutetiam amplissima. Eam Clanius maxima parte ambit. Academia hic studio juris civilis celebris, cui alter post Parisiensem locus solet tribui. Instituit Carolus vii Francorum Rex, anno ccccxxi. De qua Scaliger in urbis;

*Si studium est animæ: veniunt a corpore vires;
Galliaque a meritis pescit utrumque sibi.
Hæc studiis, alia belli exercentur amore:
Pictavium est animus, cætera corpus erunt.*

Antiquitatem ejus testantur Theatrum, Palatium Galieni, & Fornices aqueductuum qui etiam hodie *les ducts* vocantur: Romanorum in hoc loco Imperii certissima Monimenta. Sunt qui Agathiris atque Gelonis, filiorum Herculis successoribus (qui Picti a Poëtis vocantur) ejus fundationem attribuunt. Hi etenim ob concitatas seditiones domesticas patria pulsæ, in Angliam devenerunt, inde numero & multitudine aucti, novis quærendis sedibus, in Galliam trajecere, ubi a suo nomine *Pictones* populos, hanc quoque Civitatem

condidisse feruntur. Aliter alii scribunt, cum ex Pomponio Mela, & Plinio constet, ante etiam multo, quam hi ex Anglia venerint, *Pictorum* extitisse memoriam. Claram reddit hanc Urbem Episcopalibus Sedes, cui maxima laude præfuit D. Hilarius, doctrina ac pietate singulari Antistes, qui Arrianæ factioni invictum se Antagonistam opposuit, ac præclaros illos & nunquam intermorituros de S. Trinitate libros xi. magno tum ingenio, tum eloquentia conscripsit.

Curia *Pictaviensis* regitur manu Præsidis & duorum *Opida*. Vicariorum, quorum unus *Civiles*, alter *Criminales* cognoscit causas. Ad hanc multorum hujus Provinciæ Opidorum Tribunalia pertinent: ut præter *Pictaviam ipsam*, de qua dixi, sunt *Niort* cum *Arce*: hic amplissimi *Pictorum* Mercatus ter anno: *Fontenay le Conte*. *Arce* item prædictum: *Mœnia* hujus Opidi præterfluit *Rivulus Vendæus* (*Vendée*) qui subinde adeo excrescit ut totum *Fontenæ* Territorium vicinaque loca inundet: *Lusignan*, ubi *Castrum antiquum*, quod vulgo *Melusine* &c. *Montmorillon*, *Chastelleraud*, *la Basse Marché*, *Dorat*, *S. Maxent*, & alia fortean: quibus additum *Sivray* erectum in Senescallatus dignitatem, *Arce* potens. Est autem, ut eam nunc partem adgrediar, sub *Pictorio* Principatus Titulo ornata (præter *Talmonten*, *Talmont*: sic dictum quasi *Talon du Monde*, *Calca-neus mundi*, ut quidam volunt) *Rupes super Ionnam*, *Roche sur-Ion*, Familiæ Regalis *Borboniæ*. Noverunt Avi nostri *Ludovicus Borbonum*, *Joannis Vendomii Comitis F. Rupis ad Ionnam* Principem, Comitem *Mompensiū* ejusque Filium *Carolum*. Ducatus dignitate claret *Castellum Heraldis*, *Chastelherault*, ad *Vingennam*. Vicecomitatus

mitatus sunt Tovars ad Tovium Fluvium, Broffe, Bridieres, Roche-Chovart. Baronatus Dominiique honore insignita sunt Opida non pauca, quæ turbato, ut in oculos veniunt & mentem, ordine ponam : Mainlers, ubi piscatio Salmonum, Alosarum, quæ Clupeæ aliis, Balænarum & Asellorum præcipue, qui arefacti ventoque & frigore indurati in varias regiones solent exportari: Partenay, S. Maxent, Melle, Chizay, Chauvigny, Lussac, Bressuire, Charrou, Chasteneraye, S. Mesnin, S. Gillis, Cha-Staumur, les Sables d'Aulonne, S. Hermine, Montaigne, Epidum cum Arce, Salinis nobile : Mirebeau, la Motte, S. Beraye, Vouvant, S. Hilaire, Mortemer, Luzaz, S. Savin, l' Isle Iourdain, S. Benoist du Sault, Bourg-neuff, Meroil, Mer-vant, Brige, Vouver, Villefaignaix, & alia. Fuisse & in Pionibus Limonum colligitur ex Antonini itinere quod Burdigala dicitur Augustodunum : Limonum Ptolemaeo, In Tabula Itineraria scribitur Lomounum. Illud magni Viri putant idem esse transnominatione quadam, cum Augustorito, Poictiers. Nihil audemus hic affirmare. Limoni mentio in Commentario A. Hirtii ter: ubi tamen quidam Libri Lemovicum contra fidem & auctoritatē Manuscriptorum Codicum præferunt. Fluvii quibus irrigatur sunt Clanius, Vigenna, nunc Vienne, Ven-dœus, & alii, qui Piscium magnam subministrant copiā. Silentio non est hic prætereundum Amphitheatrum apud Pictones Pago Dovæo adjacens, manu quidem & arte humana factum, sed ita, ut videri possit a natura : totum enim excisum & excavatum est in Monte, sine extrema ulla Materiatione Calcis, Lapidis, Ligni. Montis ipsius & Amphitheatri plenissima est delineatio, ex fide

Levini Kerfmakeri, Consulis quondam Zirickzæi, Zelandiæque primis hujus belli Motibus Gubernatoris, apud Justum Lipsiū Libello de Amphitheatris quæ extra Romam cap vi : qui Pagum Dovæum addit aliquid amplius olim fuisse, cum ex eo non pagani Operis argumento, tum ex Viæ antiquæ publicæque reliquiis, quæ ex pago eodem pertinuit ad Pontem Cæsarianum, vulgo Pont du Sey, cuius Viæ Pars adhuc variis locis conspicitur, Pars autem maxima corrupta est, Lapidibus in ædificia variè absuntis aut avectis. Medio circiter ab Urbe Pictavia milliari, itinere quod Avâricum Biturigum dicit, in Via Regia ingens spectatur Saxum, forma quadratum, quinque lapidibus fulcitum, unde vulgo la Pierre Levee. De eo Distichon hoc exstat:

Hic Lapis ingentem superat gravitate Colossum
Ponderis, & grandi Sydera Mole petit.

Status Ecclesiasticus habet Episcopatus tres, qui subsunt Tolosano Archiepiscopo : Pictaviensem Poictiers, in quo sunt Abbatiæ 27: Lucionensem, Lucon, sive Lusson, in quo sunt Abbatiæ decem: Mallacensem sive Maliacensem, Maillezay, in quo sunt Abbatiæ 4. Ad mores venio. Agricolæ nō nihil habêt peculiaris Linguæ : quibus qui parum fidit, sapere perhibent. Hominum genus, quod, Feras prohibitum, Lites venatur : contentiosum, & in simpulo fluctus excitare gnatū. Urbani dissimilis planè genii & ingenii, faciles, benefici, liberales, candidi, futcos & imposturas detestantes, Eruditionis & Eruditorum, qui hic non pauci, amantes. Nobilitas provida, strengius & Amphitheatri plenissima est delineatio, ex fide

Mores.

Fluminæ.
Opera pu-
blicæ.

Lotharingiæ Ducatus, cuius Pars Septentrionalis hac Tab. depingitur.

*Regio.
Unde
dicta.*

Pictaviæ succedit in mea Methodo *Lotaringiæ* *Lotaringiæ* hodie conjaceant ad Orientem quidem Alsatia, & quæ specialiore notione Westfalia: ab Meridie vero Burgundia: qua Occidens est Campaniam habeat, qua Septentrio Arduenna Silva terminetur (occurrentibus mox Leuceburgiis, Trevirensibus, aliisque populis ibi conregionalibus) quæ olim *Lotaringiæ* partes fuerunt nobilissimæ. *Lotaringia* hæc nostra licet ^{Soli fertili-} altissimis innexa Montibus Silvisque densissimis, ex-
ternæ tamen opis non indiget, per se ferax Frumenti & Vini. Metalla generat variis generis, Argentum, Æs, Ferrum, Stannum, Plumbum: Nec Gemmæ desunt, quarum ad Vogesi radices lucrosa est pescatio. Reperiuntur & Lapides, quos ab cœruleo colore *Lazulos* no-
minant Incolæ, magnum inde lucrum facientes. Est & Materia, qua Specula & Vitrinæ fabricantur: qualis in reliquis Europæ Provinciis non invenitur. Nascuntur insuper hic miræ magnitudinis Calcidoniarum, ita ut ex frustis permagni Calices confiantur. Anima-
lia producit varia: imprimis Equos generosissimos, ^{lum va-} Neapolitanis Turcicisque subinde non impares. De-
corata fuit olim Lotaringia Regni titulo, uti patet ex Francicorum Scriptorum Monimentis. Reges pauci admodum, & vix duo tresve, memorantur. Statim enim Carolus Calvus, post Patruelis Lotarii excessum, ipsius Ditiones invasit, suisque adjecit Principatibus. Non multo post ad Ducatus dignitatem est redacta. Primi Duces sparsi per Historias & variorum Scripta. Henrico quarto Imperante Lotaringiam tenuit *Gothfridus*, is qui postea ducatu Bullioneo vendito, memo-
rabilis in terram sanctam cum Balduino & Eustathio fratribus expeditione viætricia arma per Asiam Syriamque in urbem Hierosolymam intulit, ac Rex Hierosolymæ

Situs.

LOTARINGIA SEPTENTR.

247

solymæ creatus fuit. Huic successit *Baldinus*, *Balduno* jum : adeo ut *Nasum* illud sit, non quod nunc *Nancejum* dicimus, sed pagus xi inde milliaribus distans non procul ab Mola in Barroductana Provincia, qui vulgo *Nas* dictus, unde *Nasensis*, in Lapis ibi effosso. Certe *Nasum* illud amplissimam aliquando Vrbem fuisse, satis patet ex Ruderibus : quod etiam testatur apud *Orcelium* Clemens *Trelæus* *Mosellanus*. *Nancejum* dignitate sequitur *Fanum S. Nicolai*, vulgo *S. Nicolas*, duobus inde distans versus Orientem milliaribus ad *Murtam* fluvium, loco plano & fertili. Hic locus advenarum frequentia in eam excrevit amplitudinem, ut jam non *Pagum*, sed *Vrbem*, ac quidem totius *Lotaringie* cultissimam, quis posset dicere, si muro clauderetur : ea est Aedificiorum venustate, apta Viarum dispositione, Incolarum multitudine, ut nihil requiri queat : sed ob Mercaturam præcipue, & omnis generis opificia commendatur: Mercatores habens perquam opulentos, Vicinis suis ditiones. Alia minorum gentium opida, ne Lectori tandem pariam, prætereo. Vno distat milliari *Nancejo Fruart*: tribus *Ormes*: paullo amplius *Bayon* & *Luneville*: quatuor *le Pont a Monson* & *Gerbeviller*: quinque *Charmes*: sex *Chastenoy*, *Morhanges* & *Vaucoleur*; paullo plus, *Maxenoubs Bresse*: septem, *Dompaire*, *Deneuvre*, *Hodon Chasteau*: octo, *Ramberville*, *Raon*, *Bellemont*, *Neuff-Chasteau*, *Mugstat*, *Marchain-Ville*: novem, *Espinal*, *Bruyeres*, *Darney*; decem, *Ormont*, *VY Alderfing*, *Beaurams*: tredecim *Vaigny*: quatuordecim, *l'Estraye*. Comitatus titulo & dignitate clarent, quæ vernaculè *Vaudemont*, quinque *Nancejo* milliaribus. *Chaligny* ad dextram *Mosellæ*, leuca semi *Nancejo*. *Amance* septem milliaribus ab *Mediomatricum* urbe versus Meridem: *Almentia* Latinè scribentibus: *Scrinium* olim & antiqua *Lotaringie* *Cancellaria*, testan-

testantibus Archivis ab Rosiero prolatis. *Richecourt* haud procul Lacu, qui vulgo *la Garde lac*, unde amnis profuit, qui inter Fanum S. Nicolai & opidum *Rosieres* Murtæ miscetur. *Remiremont* ad sinistram Mosellæ, In-Julam ibi facientis, in Lotaringia Meridionalissimis: *Rumaricum Castellum* habet hic Aimoinus Monachus: *Adromarici* corruptè legitur apud Regnionem, pro *Ad Romarici*, divisim: *Rimelsberg* Germanicè nominatur Spigelio ad Bartholini Austriad. Spectantur haud procul inde Valles, quæ vulgo *l'Estraye* & *Vagny*. *La Motte* ad amnē situm est, qui mox in Mosam se exonerat. Visitur ibi Territorium, cui nomen *le Sanctoy*. Sunt & Comitatus quidem Imperii Salmensis, *Kirchinganus* & *Blanckenburgius*. *Blanckenburg*, Gallis *Blanc-mont* Opidum est non magnum, sed pulcrum & amoenum. Spectatur ibi Castrum *Vetus*, spaciolum & magnificum, cui Palacium *Novum* *Ducis*, venusta structura insigne, est conjunctum. Incolæ Agriculturæ dant operam. Nomenii Baronatus est ad dextram Sellæ fluvii, tribus miliaribus ab Urbe Mediomatricum, Meridiem versus. Dominia sunt *Marsal* ad Sellæ sinistram, haud procul Lacu *Lindero*, in quo Insula cum Opido *Tec hemful*. *Re-mere-ville* tribus Nancejo milliaribus. *S. Bellemont*, totidem *Mota*. *Rambert-Ville* ad dextram *Mortonæ*, haud procul fonte, ubi Silva Mortanensis. *Rosieres* ad Murtam, prope Fanum D. Nicolai, duobus Nancejo milliaribus. *Homburg* grandiore Leuca ab Opido *Sarbruk*, ad amnem, qui mox Saravo concurrit. *Mariemont* ab Monte, cui Opidum impositum, uno ab *Lindero* Lacu milliari, Meridiem versus. *Sandacourt* medio fere itinere inter *Vaudimontem* & *Motam*, in Agro, qui vulgo *Sanctoy*, Mediomatricum Urbem, quæ cum Tullo aliisque Imperialis olim erat, in suam potestatem rede-

git Galliarum Monarcha, Henricus 11. Ea nunc dicitur vulgo *Metz*, & posterioris ævi Scriptoribus *Mette*, Gregorio autem Turonensi & aliis *Vrbs Metensis*: *Divodorum Mediomatricum* Antiquis fuit appellatum. Itineraria Tabula: *Divo Durimedio Matricorum*: *Lege*, *Devoduro Mediomatricorum*: simpliciter *Divodorum* Ptol. & *Dividorum* Tacito lib. iv & Antonino. Variorum Nugas de recentis Nominis ratione non lubet adscribere. Sedes olim fuit Regni Lotaringia. De ea eleganter Petrus *Divæus* in Itinerario. *Metensis Vrbs* in ampla sita est planicie, quam *Mosella* in varios divisus alveos irrigat, & pars quidem ejus muros ad levam lambit, pars & eosdem subit, ut *Civium usibus inserviat*, atque sic divisim fluit ad inferiorem usque eorum ambitum, ubi recepero *Sella*, altero Flumine, qui dextram urbis partem adluit, in unum denuo alveum colligitur. Sed Situ imprimis ipsius urbis deletabamus; quum enim *Agrum late circumiacentem planum* habeat, ejus tamen area paullum prominet, ut in eo *Veterum rationem* in condendis urribus agnoscas. Ad summum siquidem templum multis gradibus ascenditur, juxta quod Forum rerum venalium altiore totius areæ partem occupat, & ab eo undiq; versus muros paullatim descenditur, prærupto tantum in una parte clivo, ubi *Vias* duas lapidibus stratas sic dispositas videas, ut altera per alterius domorum culmina excurrat. Cives Mediomatrices nominantur in Inscriptione, quæ extat Moguntiæ ad S. Albanū. Quæ *Toul vernaculè*, *Tullum* olim: *Tullon* *Leucorum Opidum* Ptol. *Tullum* Antonino: *Tullum* Itinerariæ Tabulæ. Quæ denique *Verdun*, Latinis vocatur hodie *Virdunum* & *Verdunum*: *Verodunum* Antonino dicitur. *Civitas Verdunensis* in Notitia Provinciarum: *l'Evêché de Verdun*. Leguntur autem tres urbes, quas commemoravi, Comitatus etiam titulo & dignitate insignes.

Lotaringiæ Ducatus Pars Meridionalis.

Lacus.

Flumina.

Nunc ordo & methodus nostra postulat, ut iam Tractum Obrinci nomen hactenus retinere. Lotaringiæ suos amnes clariores demus, paucula de Lacubis præmittentes. Stagna habet piscosa & Lacus. Inter quos memoriatur ille, cuius ambitus est quatuordecim milliarium, in quo Carpiones insolitæ magnitudinis, trium videlicet pedum: saporis vero adeo grati, ut aliarum regionum carpiones suavitate multo superent. Ex hujus Lacus pescatione tertio quoque anno Dux Lotaringiæ sedecim percipi Francorum millia. Fluminibus irrigatur celeberrimis Mosa, Mosella, Saravo, Voloia, Murræ, Murta, Sella, Hidia, & aliis. De Mosa ad Inferiorum Germaniam. Reliqui ad hunc Ducatum propriè pertinent: Mosella quideni & Saravus potiore parte; ceteri ferè integri. Oritur Mosella in monte Vogeso, haud procul Araris fontibus, paullo supra Vicum, qui vulgo Bassan: lapsusque ab Vulturno ad Caurum, perlustratis Opidis, quæ vernaculè l'Estrale, Remiremont, Espinal, Charmes, Baton, flexoque ab Oriente in Occidentem cursu, recta petit Tullum, Urbem Episcopalem, unde in Orientem resurgens, Fruardum usque versus Aquilonem tendit: visisque Mediomaticibus, Trevirensibus aliisque Populis, ad Confluentiam, cui ab re nomen, Rheino confluit. Germanis Mosel: Gallis Moselle. Obrigos putatur ab Rhenano, & aliis Prolemæo dici lib. 11 cap. ix. Joannes tamen Heroldus Obringon apud Ptolemæum non Flavium esse notat, sed designari Tractum eum ad Rhenum, qui nunc temporis Ober Rhingam appellatur: Clemens etiam Trelæus Mosellanus testatur ut scribit Abrahamus Ortelius, quendam ad Mosel-

sellam singulare doctoque Carmine celebrat Ausonius Eidyll. 111 ab Aquæ limpiditudine, Navigandique facilitate: Villis Atriisque, quibus utraque ripa decoratur: Piscibus Capitone, Salari, Redone, Umbra, Barbo, Salmonem, Mustella, Perca, Tinca, Alburno, Alansa, Gobio & Siluro, quibus abundat; Fluminibus denique in ipsum decurrentibus Pronæa, Nemæa, Sura, Gelbi, Erubro, Lesura, Drabona, Salmona, Saravo, Alisontia. Mosellam & Aratim, facta inter utrumque fossa, connecteré. Imperatore Domitio Nerote, adgressus est L. Vetus; ut Copiæ ex Italia per Mare, dein Rhodano & Arare subvectæ per eam fossam, mox fluvio Mosella in Rhenum, exin in Oceanum decurrenter: sublatisque itinerum difficultibus, navigabilia inter se Occidentis Septentrionisque littora fierent, uti scribit Cornelius Tacitus lib. xiiii. De hoc Ausonius:

Te fontes virisque lacus, te cœrula noscent
Flumina: te veteres pagorum gloria, luci:
Te Druna, te spariss incerta Druentia ripæ,
Alpinique colent Fluvii, duplaremque per urbem
Qui meat, & dexteræ Rhodanus dat nomina ripæ,
Te stagnis ego cœruleis, magnumque sonoris
Amnibus, æquoreæ te commendabo Garumna.

Saravus, haud procul Salmensibus ortus, Fluviorum omnium qui in Mosellam exiunt est maximus: Navigiorum patiens, & aliorum Amnium, quos iti se recipit, clarus iustratis urbibus opidisque, quæ vulgo Sar-Burg.

LOTARINGIA MERIDIONALIS.

251

LOTARINGIA MERIDIONA.

Sar-Burg, Fenestrage, Sar-Vberden, Sar-Alben, Guemund, Sar-Pruck, VValderfing, Sar-Brug, & aliis, tandem mœnia Augustæ Treverorum Mosellam convenit, non longe à Kontherbruk. Meminit ejus Ausonius in Mosella. Nomen hodie retinet. Sar enim Accolis audit. Sarræ etiam veteribus dictus, docente Inscriptione quæ Treveros translata ex Opido ad eum fluvium sit. quod hoc tempore vocatur Sar-Pruck, hoc est Sarræ Pons.

CÆS. RO. EX E R. IMP. P. P.
S.C. AU. T R E V E . I N G R.
E S S U M. H. C A S T R A. S A R R E
F L U. P R O. M I L. C U S T O D I A
B I E N N. P O T I T U S. E S T

Volio fluvius est Margaritiferus, qui ad Vicum Charmeni Mosellam ingreditur. Mortana ad Pagum cognominem Murta miscetur. Murta vel Meurta, multis in se receptis Amnibus, Mosellam loco plano inter Prata paullatim accedit; & longo tractu, æquali quasi cursu, comitatur, relicta inter utrumque ad alveum exigua admodum terra, donec tandem paullum supra Condejum Arcem, quæ à dextris in rupe est Pago sibi cognomini impendens, facto cū Mosellæ alveo angulo acutissimo, ejus & aquis miscetur. Jungit se eidem ad Mediomatricum Urhem Sella, initium quasi capiens ex Lindero Lacu, qui Sale dives & Piscatura. Duplex denique Nida (Orientalior enim Germanicus, Occidentalior Gallicus dicitur) facto ad Pagum Northenium concursu, duobus infra Boffonis-Villam (Abbatiz nomen est) milliaribus in Saravum exoneratur. Est in valle Deodateni sors, ad

complures morbos sanandos naturæ beneficio efficax. Sunt & Salinæ in quibus sal subtilissimum, gustu suavisimum, ac Scythica nive candidius generatur, ex quibus quotannis Dux Lotaringiæ centum percipit millia Francorum. Altissimi hanc Provinciam ambunt Montes, qui *Montes.* omnis generis Metallorum abundantia Pyrenæos montes longè superant: imprimis autem Argenti fodinæ, supra quam dici possit fœcundæ sunt, ex qua quidem Argenti ubertate haud parvus Ducatu fructus accedit. Gignit & Vogelus Mons in valle Leberia Argentum purum, sed non ita multum, Silvas habet præterea Lotaringia frequentes easque densissimas, quarum aliquot nomina lingua vernacula, adponemus, quæ sunt *VVar ned-walde, de Benoit, le bois de Mortaigne, Boscyne, Bois de Mordon, le Ban-bois, le Bois de la Voyage, de Heyde, & aliæ.*

Inter opera publica, apud Pagum S. Nicolai duobus milliaribus Nancejo distantem, ad Murram fluvium Templerum est non magnæ antiquitatis, sed vastæ molis, editæque structuræ, Luminosum omnino. Columnæ, quæ totum fastigium sustinent tantæ sunt, cum gracilitatis, tum altitudinis, ut tanto oneri ferendo vix pares judicentur. Turres habet duas, in quarum una Caroli Lotaringici Cardinalis, qui idem Metensis erat Episcopus, cuique bæc parebat Ecclesia sub Prioratus, ut loquuntur titulo, in summo Culmine Symbolum, obeliscus scilicet cum Hedera circumPLICATA, & Inscriptione TE STANTR VIREBO. Apud Pagum *VVasserbillich* ubi Sura fluvius Mosellæ confunditur, est alias *Igel* vulgo nuncupatus, ubi in loco eminenti spectatur nobilissimum illud venerandæ antiquitatis Monumentum, quo nec eis Alpes insignius aliud extare existimatur, quodque ipsis Italis

Italis possit ostentari : moles est lapidea, ex quadrata basi pedum **xxii** sensim assurgens ad pedum circiter **lxxiv** altitudinem , tota ab omni parte variis imaginibus semiplanis insculpta, in fastigio Aquilæ restat fragmentum, globo insidentis, cui expansæ alæ, & ante petus velum fuisse appareat. Est Nancei Aedes D. Georgii, in qua Monimentum visebatur Caroli Audacis, Burgundia Ducis, ab Helvetiis & Lotaringis Nonis Januarii anno **ciccccclxxvi** acie cæsi, cuius reliquias, Caroli v Imperatoris, ipsius Pronepotis iussu, anno **cicccxii** mense Octobri inde Leuceburgum solenniter transluit Boisotus, Ordinis aurei Velleris Praeço: Brugas hinc mox, Mariæ Hungariæ Reginæ mandatu, transportandas. Sunt in eadem D. Georgii Aede aliquot Lota ringorum Ducum Tumuli, qui Inscriptiōnibus carēt: ut & in aliis Templis. Posteriorum Ducum pars posterior ad D. Francisci Aedem sita est. Spectare ibi est superbum Renati, qui victoria potitus est contra Carolum Burgundia Ducem, Monimentum. Conditi jacent ibidem Dux **Antonius**, ejusque Filius **Franciscus**, Caroliq; Ducis Vxor **Claudia Valezia**, Henrici **i** Galliarum Regis filia. Armamentarium habet Nancejum, Machinis Bellicis omnis generis instructissimum . Templum est in Vrbe Metensi D. Stephano sacrum & alia, de quibus Divæus. Templum D. Stephani nomen tenet, qui civitatis est Patronus , pulcherrimum vero opus, si quod aliud toto hoc itineri vidimus, & sua mole spectabile: quodq; raro accidit, omni ex parte consummatum. Dicebatur in eo fuisse Crucifixi ligneam imaginem, totam Laminis aureis superinductam. Videlimus Labrum Porphyreticum rubei coloris magna capacitate, pedex & longitudinis excedens, in quo Lustrales Aquas adseruant. Sunt & alia in hac eadem urbe sumptuosa Tempula,

& multa erant in ejus Suburbis, inter quæ D. Arnulphi Basilia, Imp. Ludovici Pii Augusti, Caroli filii & filiarum aliquot Pipini Regis sepultura celebris. Omnia hæc absunt Belli rabies, ita ut suburbii ne vestigium quidem nunc superfit, neque ultra muros quidquam præter campæstria videas. Haud procul Metis, prope Pagum Jovy, in Motella antiqui Aquæductus sunt Vestigia. De iis sic Divæus in Itinerario : *In hoc Itinere Pagus est Jovy vulgo dictus inter montium radices & Mosellam, ubi quantacumque est inter montes utrosque, qui ripas ambiunt, distantia, Aquæductum antiquitus fuisse, indicant ejusdem quæ adhuc existant, reliquæ. Arcuū adhuc restant multi, suntque ex albo Lapide, in lateri formam dissecto: & nonnulli quoque ejusdem operis in adversa ripa cernuntur. Incolæ adserebant in eodem loco fontem hodie esse, quamvis hos Arcus (solita inscrita) Ponti inserviisse putantes, & ab hoc Pago in montis ipsius iugo minores alios Arcus fuisse dicebant, qui versus urbem Metensem, quæ una hinc distat milliari, excurrisse viderentur. Altitudo juxta ripam pedum est circiter **lx**: unde conicere est, quanta coius operis moles fuerit, quantaque altitudo Arcuum, qui in ipso erant Fluminis alveo, quorum hodie nihil superest. Referebant idem Incolæ, superiorē Arcuum partem planam omnino esse cemento rubei coloris inductam & in ejus medio Domunculam nō ita multis ab hinc annis adhuc fuisse, ab utraq; parte patentem, quam nos partem Telli fuisse, quæ Tubum tegeret suspicabamur. Mediomaticum Vrbem, quæ olim Imperialis erat Henricum **i** Galliarum Regem in suam potestatem redegisse, supra diximus. Præsidet Vrbis Senatus missus ab Rege Magistratus. Tribunal autem Mediomaticis urbis tres habet Episcopatus, sub Metropoli Trevirensi **Metensem**, **Tullensem**, **Virdunensem**, sic ab Locis nuncupatos, in quibus suæ singulis sedes.*

Burgundiæ Ducatus.

Regio.
Unde
dicta.

Burgundia

Ducatus.

Situs.

Soli ferti-
litas.

Imperium
majorum.

HÆc pro Methodi ratione de Lotaringia sint Frater aut Filius (utriusque enim sententiae autores res satis; succedit Burgundiæ Ducatus sive Inferior Burgundia. *Burgundiæ nomen a Burgundionibus*; qui Germaniæ Populi, ex Vandalo- rum orti sanguine, dictique a *Burgis*, i. præsidiariorum castris ab Almannis (in horum enim Agris violenter in Capellatio, ubi hodie Palatini Comitis Ditio, consederant) exturbati, sub Theodosio Arcadii Filio, Juniore, expulsis latè Sequanis Eduisque, hanc Veteris Galliæ partem cum Nuithonibus (quorum Tacitus meminit) occuparunt. Petrus Sancto-Iulianus *Burgundiæ Etymon* ab Loco quodam deducit, qui vulgo *Burg-ognie* in Agro Langrensi. Olim *Regnum*, circa annum c. 544, bipartitum in *Ducatum & Comitatum* abiit: quorum ille, *Burgundiæ* versus Occidentem, *Burgundia Inferior & Regia*; hic, ad Orientem, *Superior & Imperatoria*. De *Ducatu* hac descriptione mihi agitur: De *Comitatu Descriptione proxima* dicetur. *Ducatum* cingunt, qua Oriens est, Rhodano interfluente, Sabaudia & *Burgundiæ Comitatus*; qua Meridies, Lugdunense Territorium; ad Occasum lœtissimi Nevernensem Borboniorumque occurrunt agri; ad Septentrionem Campania se offert. Hujus ager planus & soli fertilitate nulli cedens, hic enim certat cum Cerere Bacchus. *Richardus Comes Augustodunensis vir strenuus*, & in re bellica exercitatissimus totius *Burgundiæ*, cis Ararim Dux institutus fuit a Franco- rum Rege Odone, qui præfuit *Ducatu* *Burgundiæ* annis 544-551. Hic *Burgundiam Rudolfo Filio reliquit*, educti: Turribus Propugnaculisque nuper extructis qui in Regem Francorum fuit electus, ac successorem muniti. *Justitiæ ibi est Tribunal & Parlamenti Sedes*: unhabuit in *Ducatu*, *Hugonem Nigrum Fratrem*. Huic *Odo* de veluti ex Sinu, patriæ Iura petuntur. Qui in *Majorem* hujus

periodo) successit. Quem sequutus *Henricus Frater*. Quo sine liberis defuncto: *Robertus Francorum Rex*, *Ducatum Burgundiæ ex testamento*, ut ajunt, *Henrici aedes* ptus est. Huic successit *Filius Robertus*, *Roberto Hugo ex Henrico Filio Nepos*. Hunc sequutus est *Otho*, hunc *Hugo 551*. *Hugonem 551*, *Odo Filius*. Quæ ordine sequuti sunt *Odo 551*, *Hugo 551*, *Robertus 551*, *Hugo v. Eudo*, *Philippus*. Quem sine liberis defunctum sequutus est *Ioannes Francorum Rex*, cui successit *Filius Philippus cognomento Audax* a Patre *Ducatu Burgundiæ* donatus. Patri *Philippo* successit *Ioannes cognométo Intrepidus*, atq; huic *Philippus Bonus seu Mitis Filius*. Atq; huic *Carlo* ob plurima bella quæ gessit, *Bellatoris cognomen sortitus*. Post cujus obitum hanc omnem ditionem occupavit *Ludovicus xi*. Metropolis *Ducatus Divio*, *Divionum* *Gregorio Turonensi Gallis Dijon*. *Divionis Conditor* habetur vulgo nobis potius *Restaurator*, *Pomærii* productor, *Aurelianu Imperator*. Nomē ab *Divis*, quis plurimus ibi fuit cultus, impositum putatur. Hac Urbe nihil in *Burgundia* pulcrius. Sita est in planicie amoenissima, duobus Fluminibus *Suzone & Oscara* (*Susson & l' Ouche vernaculè*) utrimque muros aduentibus: Ille quidem periculosis Exundationibus Urbem infestare consuevit; hic pisculentus admodum alveo fluit quietiore, Retrum multarū usum subministrare solitus. Muri ad justam propugnandi magnitudinem in altum sunt educti: Turribus Propugnaculisque nuper extructis muniti. *Justitiæ ibi est Tribunal & Parlamenti Sedes*: unhabuit in *Ducatu*, *Hugonem Nigrum Fratrem*. Huic *Odo* de veluti ex Sinu, patriæ Iura petuntur. Qui in *Majorem* hujus

BURGUNDIAE DUCATUS.

255

40

Ocident

41

Oriens

hujus Opidi legitur, non tam Honorem quam Onus suscipere, vel invitus & renitens, cogitur, jusque-jurandum præstare in Templo D. Virginis, præeunte verba Procuratore Regio, se Regi fidelem futurum, defensurumque suæ Civitatis Jura, Libertates & Privilegia, adversus quoscumque, Regem etiam, quoties flagitat necessitas. In vicinis Urbi Montibus optima crescent Vina. Episcopales porro Urbes sunt *Augustodunum* & *Caballinum*: sua utrumque suspiciendum antiquitate. Priori nomen *Augustoduni* natum ab Augusto (Etaviano, an quo alio, non valde laborandum: nam qui ab Auge, Apollinis Conjuge derivant Fabulas narrant) qui dirutum bello, quod Cæsar contra Gallias fecit, restauravit. Hodie *Austun* dicitur. Urbs quondam amplissima, sed multum de pristina gloria amisit. Visuntur hic etiamnum magnæ Theatri ruinæ, itemq; Aqueductuum, Columnarum, Pyramidum: effodiuntur etiam cotidie Numismata antiqua, aliaque antiquæ suppellectilis Monimenta, Est & hodie Templis publicisq; structuris conspicua. Ad sita est Radicibus Montium, qui vulgo *les Monts de Cinis*, ad fluvium Arrousum. Hæc de *Augustoduno*: se quitur *Caballinum* vel *Cabillonum Endorum*: vulgo *Challon sur Saone*. Quis condiderit, non constat. Sita est hæc Urbs ad dextram Araris ripam: Agricuberrimi, Cœlique saluberrimi. Eximiè felix, convehendisque secundo Arari Mercionis idonea; unde ab Cæsare Commeatui parando, Exercituique qui sæpe in plures distractus erat partes, distribuendo delecta. Hæc *Guntchranni* aliquādo regia suit. Eam Lotarius Ludovici Pii Augusti F. postea incēdio totam absumpsi, ut ne vestigium quidem Civitatis appareret. Sed ob lo-

ci oportunitatem postea iterum caput extulit, estq; hoc tempore mercionis opulenta. Hæc de Metropoli, Vrbibusque Episcopalibus: sequuntur nonnulla Ducatus hujus minorum gentium Opida. Inter *Caballinum* & *Matisconem*, medio fere itinere Opidum est, quod vulgo *Tornus*, *Tinurtium* Spartiano & Antonino. Solo situm est fertiliissimo; ab Arari undique cinctum. Colles in Agro Suburbario Vini generosissimi feraces. Ab utraque etiam Vrbe Matisconensi & Cabillonensi itineris spatio prope æquali distat *Cuystellum*, Regiæ Ditionis, Opidum, ut *Paradinus* censem, *Secusianorum*, *Secusiumque Ammiano* dictum. Situm ad radices Juræ Montis, multis licet hodie ruinis deformatum, miram p̄ se ferens antiquitatem. Ab Oriente Montes habet celsos, Amnesque perennes, qui limpidas & potu suaves edunt Aquas, unde Fons saluberrimus ex Topho & vasta Rupe in Opidum lögè porrigitur per ligneos tubos. Ab Occasu plainies se in Sinum laxissimum pandit. Tertia fere leuca ab Vrbe Cabillonensi versus Septentrionem est *Belna*, vulgo *Beaulne*, ad Amnem Adcolis *Bour-foize* dictum. Sunt qui volunt *Bibracten* esse Cæsaris & Strabonis. Aliis alia mens est. Situm est hoc opidum loco uliginoso & quod, ut scribit *Paradinus*, nullo pæne negocio, nulloque ab hostibus discrimine, posset Lacum Vrbi ad primum Lapidem offundere, quo hostes ab se submoveat. Vrbs tota valido Mœnium sepimento circumdata Propugnacula habet, quibus omnium Tormentorum vim queat excipere. Belnensis Ager pinguis est, & optimæ notæ. Vites habet toto Terrarū Orbe nominatisimæ, & Vino non vulgari nobilissimas. In eodē Agro, visitur *Cistertium* ab Cisternis, Odonis Ducis opus stupendum

pendum in vastissimo Nemore exstructum. Ejus Cœnobiam agnoscunt supra mille octoginta Viatorum Cœnobia, ac totidem prope Velatarum ejusdem instituti, quod hinc *Cisterciense* dicunt. *Semurium*, vernalculè *Semur*, situm est in meditullio Territorii, quod vulgo *Auxois*, Opidum non inelegans. Inter Divionem & Belam itinere medio *Nithonum* est, vulgo *Nuys*. Opidum hoc semper Gladiorum opificio fuit celebratum. Quod Opidum hodie *Avalon*, apud Antoninum *Aballon*, ubi Legio xvi dicitur. Quod *Sanlieu* vernalculè, *Sidolucum* est Antonino, Legionem illi xvi tri-buenti. Quod *Flavigni*, sesquileuca *Semurio* versus Orientem, *Flavia Eduorum* censetur olim dictum. Sunt & alia Burgundiæ Opida Burgique, quis delineandis, brevitati studens, supersedeo: ut sunt *Ausone*, Arcem habens, Clavis Ducatus Orientalior, Arari Mœnia lambente, *Noiers*, *Ravieres*, *Leigne*, *Mombard*, *Chastillon*, *S. Seigne*, *Seloigne*, *Crevant*, *Viteau*, *Verdun*, *Arnay*, *Seurre*, *Tonneerre*, *Tronoderum* Antonino. Burgundiæ Ducatus concenserunt aliaz tres Urbes Episcopales *Nevers*, *Ausserre*, *Mascon*. Prima dignitate gaudet & honore Ducatus, cuius Ditio (*Duché de Nivernois*) late patens tribus navigabilibus Fluvii irrigatur, *Icauna*, *Elavere*, *Ligeri*. Numerantur ibi xxi Opida clausa, quorum *Niversum* est Metropolis: Jurisdictionem exercens, in xxx, ut vocant, *Castellanias*. *Noviodunum* Cœsari: Opidum est omni ex parte Mœnibus cinctum firmissimis, Turribusque amplissimis, & Fossis profundissimis probè munitum. Inter præcipua Ducatus Nivernensis Opida sunt *Dezisa*, *Decisæ* Antonino & *Decetia*: *Clamecyum*, *Douzym*, *Miinium*, *Angilbertum*, *Corbignum*, *Fanum* *D. Leonardi*, *Luzicum*, *Premecum* & alia. Ausserre sequitur: *Antissiodorum* Antonino, Legionē hic locanti xxii. *Antosidorum* Ammiano, l' Evesche d' Auxerre. Territorium hujus Urbis, vulgo le Pays d' Auxerrois, Vino cognomine est nobilitatum. Urbs quæ hodie *Mascon*, Cœsari dicitur *Matiscona*: *Matisco*. Itinerariæ Tabulæ; *Matisconense Castrum*, Notitiæ Provinciarum Galliæ, & Antonino, qui Legiōnem ibi ponit x; *Matisco* in Veteri quodam Diplomatico, ut notat Philippus Bugnonius, qui hujus Urbis Historiam concinnavit. *Machaon Villa* videtur dici Paulo Diacono in Longobardicis. *Matisana* est Gregorio Turronensi, & aliis; *Caballino*, si Situm quis Cultumque & Artes respiciat. simillima. Porrecta jacer ad Ararim. qui Ponte insigni stratus, recto longoque ad Orientem tractu, reliquis Lateribus in Arcus speciem se formantibus. In hac Burgundia ejusque confinibus hi Comitatus *Dijon*, *Austun*, *Tonneerre*, *Chalon sur Saone*, *Mascon*, *S. Martin*, *Nevers*, *Langres*, *Ausserre*, *S. Iangou*, *Charolois*, *Charni* forte *Chagni*; *Monliet* forte *Montit*, *Auxone*, *Rogemont*, *Mussy*, *Brestemont*, *Sees*, *Mombys*, *Senegnon*, *Gilly*, *Valenion*, *Tirecourt*, *Chevigni*, *Aine-ville*, *Espirey* forte *Epiryen*, *Tarwant*, *Brassey* forte *Brasse*, *Rochefort*, *Aincourt* sive *Aigincourt*, *Viteau*. Quibus adduntur etiam *Arley*, *Ragny*, *Chaligny*, *Mommartin*, *Langey*, *Beauchamp*, *Couches*. Episcopatus *Augustodunensis* sive *Heduenfis*, *Austum*, & *Matisconensis* *Mascon*, & *Cabilonenfis* *Chalon*, & *Langonenfis* *Langres*, subsunt Archiepiscopo Lugdunensi. Flumina habet hic Ducatus *Suzionem*, *Oscarum*, *Ararim*, *Icaunam*, *Ligerim*, *Elaverem* & alia.

Regio.

Sequitur Burgundiæ Comitatus, sive Burgundia Superior, Francis Franche Conté, id est Liber Comitatus, Provincia namque planè sub suo est Comite; ab omnibus, ut ajunt, Tributis & Exactionibus libera. Feudum est Imperii, sub protectione Bernensium Helvetiorum. Conregionales illi sunt ad Septentrionem Lotaringia Superiorque Germania; ad Occidentem Burgundiæ Ducatus; qua Oriens est, occurunt Helvetii; qua Meridies, Allobroges & Segusiani. Longitudo xc, Latitudo lx est milliarium. Regio admodum fertilis, rebus omnibus ad victum necessariis instructa; Agerque Sementi faciendæ, Arboribus serendis, Vinetis Vini laudatissimi sustollendis, Pecori alendo commodissimus. Summa est ubique Tritici, Silignis, Hordei, Avenæ, Fabarum, Milii, aliorumque Leguminum fertilitas. Arborum haud minor fœcunditas. Ager passim præfertim qua umbilicus est & Regionis meditullum, Colles habet præstantissimorum, primæq; nobilitatis Vinorum feraces. Apud Arboianos & Vadanos Vasa Vinaria sunt adeo magna, ut Domos altitudine videantur æquare. Prope Regiam Veterum Burgundiæ Regum, quæ Accolis hodie Chambrette au Roy, ex Terra Gypsum, Materiam Calci similem, effodiunt. Eruitur ibidem & in Doluno Agro in Magnatū sepulturas Marmor candidi coloris, quod Alabastrites Græcis appellatur: & aliud nigerrimum, maculis purpureis variatum. Varii etiam generis videre est ibi Animalia, magnamque Iumentorum & Pecudum copiam. Granvillenses Equos Gradarios, Canesq; ejusdem traetus ferocissimos probant omnes. De Antiquis hujus Burgundiæ Comitibus, Stirpis etiam Imperatoriæ Franciæq; multi multa memoria produnt. Nupeti sucre. Cemitis & Palatini

Sjum.

Soli fertili-

Animaliū
varietas.Imperium
magorum.

Burgūdici simul cū Ducatus, titulos primus gestavit Eudo, cui successit Philippus ex Philippo Filio Nepos; quo sine liberis defuncto, Rex Francorum Ioannes Ducatū Burgundiæ Filio Philippo qui Audax cognominatus fuit dedit; sed Margareta Philippo, Nepoti ex Sorore Ioanna succedens, Comitatū adepta est Burgudiæ; Huic successit Ludovicus Malanus Filius, Huic Margareta Malana Filia, Hanc Philippus Burgudiæ Dux cognomento Audax uxorem duxit. Huic ordine successere Ioannes Filius cognomento Intrepidus, Philippus Bonus, Carolus Bellicosus, Maria nupta Maximiliano Austriaco, Philippus Austriacus, Carolus v Imperator &c. Philippus Hispaniarum Rex, Philippus Hispaniarum Monarcha. Comitatus iste in tres Diceces & Præfecturas, quæ Baillivatus vulgo, Iuri facilius dicundo divisus est: Superiorem, Inferiorem, Dolanam. Primæ Sedes est Vesulii, Secundæ Polichuni, Tertiæ Dolæ. Dola autem, Arce potens, totius Comitatus est Metropolis, reliquarumque Urbium celebrissima: ad Dubim sita fluvium, qui in duo hic brachia scinditur. Putant quidam Ptolemaeo esse Διδατῆιον lib. II. cap. ix, Sequanorum Urbem. Nihil ibi earum rerum, quæ ad Civitatis splendorem faciūt, desideratur. Forum hic elegantissimum & spatio sum; forma quadrata, Longitudine tamen Latitudinem non nihil superante. In parte Occidentali Prætorium est, cum Carceribus. Primarium Templum, quod pulcherrimum & admirandi operis, Deiparæ Virgini est sacratum. Sunt & multæ aliæ inter quas Vesontio vulgo Besancon urbs Imperialis, olim dicta Chrysopolis: sita est commodo fertilique territorio. Alduasabis fluvius magna ex parte ipsam intersecat, ejusque potiorem partem concludit, reliquam partem ad portam qua Dolam itur, fluvius non alluit.

Nozerethum

BVRGVNDIÆ COMITATUS.

259

Lacui.

Flumina.

Nozerethum, Nozeroy, quod olim a nucibus dictum Nucillum, sed Ludovicus Cabillonensis ab expeditione Hierosolymitana reversus, muris cinxit, ac Nazarethum duci voluit. Hic Comes arcem habet, quæ quia plumbo intacta est, dicitur plumbea. Salinæ, amplissima Civitas, toto terrarum Orbe celebris; ab saltis denominata Fontibus, Saleque inde igne densari solito; qui candore præstans in finitimas regiones exportatus maximum hujus Comitatus est vectigal. Reliquarum Civitatum descriptiones brevitatis gratia omittimus. Lacus habet hæc Burgundia ingentes & mirabiles: Inter eos non postremi loci, cui ab Voraginibus nomen: mirum Naturæ ludentis opus. Super enim Aqua fit Limus, qui adeo durescit, ut Continens videatur: super quo tamen Equites Currusque securè non ambulant, sed soli Pedites. Is Cœlo pluvioso & nebuloso non emergit, nisi Serenitas sit futura. Tunc per Foramina brevi tempore auctus totam Columbanam Planiciem rigat. Inter Nozerethum porro & Riparium alias est Lacus in Bonvalli, Lupis, Parcis & aliis Piscibus abundans, qui septimo quoque anno in aliquot hebdomadas suffugiens & delitescens, iterum emergit. Quæ res in Miraculum exit, Fidemq; vincit. Tractus hujus Comitatus Australior Lacubus scatet: Videre ibi est qui vernaculè Maleteux Major Minorque; Narlay, profunditatis vix credendæ; Vernoy, duo Chamblici, Frogéay, Ronchault & aliis. Flumina scindunt eam beatque plurimum non pauca: Dubis, Longnonius, Danus, Lupus: Dubis totus ad hunc Comitatum pertinet; Δḡβις, Ptolemæo Alduabis Cæsari, si probasit conjectura Fulvii Ursini: in aliis Codicibus Alduas dubis & Alduas dalis vitiosè legitur, Vulgo Doux. Oritur ex Monte Jura paullo supra Pagum amoenissimum, quique instar Opidi, Motam. Du-

bis porro cœpto ab Meridie in Septentrionem cursu; per Pontium Lacum lapsus, nonnullis anfractibus prætergressus Pontarum, Mortuam & Vastrum, Fanum petit S. Hippolyti; unde in Occidentem flexus ad Pagum Chastelot versus Africum tendens, Vesunctionemque permeans, & facta ad Dolam Insula post multas ambages receptosque Fluvios prope Virdunum Arati miscetur. Totus etiam Burgundiæ Superioris est Longnonius, vulgo Lougnon. Danum evomit ex sinuoso recessu Mons arduus Syrodo, grandi & celeberrimo Pago, incumbens: Sunt & Lupus vel Lupa, vulgo Love, Araris & alia. Quod ad Statum hujus Liberi Comitatus Politicum, quoties Comitia Provincialia sunt agenda, tres Status convenient, convocante eos nomine Comitis Principe Arausiorum, Nozerethi & Arlæi Dynasta. Sunt autem Nobiles, Ecclesiastici, Urbes, Superioris Diœcesis Comites; Montbelliard, Roche & Varax, Montrivel, Thalamay & Vaulgrenans, Vergey, Rey, Listenois. Abbates; Croissant, Charité, Bitaine, Corneut, Tilley, Clarfont, Luxeul, Bellevaux, Grace-Dieu, Charles, Trium Regum. Priores; Vancluse, Lantenans, Cusance, Marteret, Insey, Portus Saone, Montreul ad Sagonam, S. Marcelli. Canonici: Calemostier, & alii aliis locis. Urbes; Gray, Vesoul, Montboison, Fussey, Palma, Portus Saone, Cromary, Mont-Justin, Faulcogney. Domini: Montmorot & S. Loup, S. Martin, Taulens, Villeneuve, Rupt, Montgevelle Chastillon & Bellevoye, Conflandey, Monbaillon, Velleson, Dicey, Ugny & Chevilly, d'Oizelet: Cicon, Trasves, Rainconnieres, Costebrune, Sombernom, Valle-fault, Bermont, d'Avilly, Mugnay, Veureur, Touraize, Citey, Provanchieres, Grand-mont, Velle Chevrelos, Voysey, Dampierre, Frotey, Breval, Matey, Noiron-de, Tromarey, Millesay, Mailleroncourt, Myon, Bennenge, Vellerot le boz, Clerc, Betoncourt, Mortuilloire, d'Amondins, &c de

Ratio ad.
ministran-
di.

& de Fraisne, Chavirey, Montor, Mons S. Legier, Cuvry, Montereul, Sorans & Lambry: & alii permulti. Inferioris Comites sunt Ruffey, & S. Aulbin: Baro, Chevreauix: Abbates, S. Eugendi, Beaume, Balerne, Mont S. Marie, Mont-Benoist, Beyllen, Ransieres: Priores, Mainnau, Vauclusé, Bonlieu, Mente, Lonslesaulnier, Arbois, Mote, Syrodi, Vallis supra Polichnium, Mortan. Canonici, S. Mauriti, S. Anatoli, S. Michaëlis, Salinis omnes: Arboisenses, Polichnienensis, Nozeretenses, & aliarum Vrbium Locorumque alii. Vrbes: Salinæ, Arbois, Poligny, Pontarlien, Nozeret, Castrum Caroli, Monmoroi, Orgelot. Domini: Coulongnia & Andelest, Courlaou & le Pin, S. Amour, Argento, Laubespain, Pouspet, S. Sorlin, Darnam & Tramelay, Borsia, Cresfia, Fitigny. Chamberia, Montena, Vecles, Rosait, Marigna, Beaufort, Nasey, l'Aigle, Courboson, Vertamboz, Largilla, Moiron, l'Estoile, Chasnet, Aresche, Coges, Bar & Ioussain, d'Augea, Muyre, Charrin, Charlin, Chaumes, Breterieres, Fontenay, Cogna, Chaulx, Montuet, Vadans Villette, les Arbois, Aiglepierre, Chastelvillain, S. Italian, Descriilles, Verges, Chay, Champaigne, Beaulchemin, Villeneuve l'ez Orgelet, Châtres, Præfectus Arcis de Ioulx, sive Iuræ Montis, Vincelle, Vismeaux & alii multi. Dolanæ Diœcesis: Dominus de Givrey: Longepierre & Rakon, Clervaux. Abbates, Billon, S. Vincenti, S. Pauli Bisantii, d' Acey. Priores: Loye, Laval, Damparis, Iouhe, Monterot, Mote supra Altam Petram, Faye, Mostier in Secusia. Canonici: Dolani, Bisantinenses, & alii aliis locis. Vrbes: Dola, Quingejum, Ornans, Loya, Rochedford, Vercellæ. Domini: Vauldry: Rainnes, Rye, Monfort, Mont-Richard, Fertans, Maillot, Bermont, Cleron,

Verchamps, Dossans, Port, Chasteau, Roillault, d' Abbas & Marchault, Reculet, Chantrans, Mont-gros-pain, Muigney, Chasse, Paressey, Choisey, S. Ille, Faye, Parrel, Chemin, Rabus, Champdivers & Russonnieres, Rainche-court, Paintre, Montrambart, Salans, Goussans, Chavirey, Ancier & alii. Nobilitas hujus Comitatus, ut hinc videmus, valde est frequens. Quatuor autem sunt familiæ, quæ a Burgundiæ Regibus & Principibus originem trahere, vel cum iis adfinitatem contraxisse commemorantur: De Vienne, cui, Nobilitatis Epitheton tribuitur: De Vergy, cui Strennæ Titulus datur; De Chalon, quæ Opulentæ Divitis que nomen obtinet: Arausiorumque Principatus Titulum. De Neuf Chastel, quæ Fendis est insignis. Cæterum appellationes omnes ex tribus Diœcesibus, sive Ballivatibus Dolam ad Supremum Comitatus hujus Parliamentum, referuntur. Et ad Statum Ecclesiasticum quod attinet, Archiepiscopus Bisuntinus, cui subfunt tres Episcopi, Basiliensis in Germania, in Helvetia Lausanensis, & Bellicensis in Sabaudia, Ecclesiasticæ administrationis est caput, Princepsque Imperii. Membra hic sunt Imperii & Quioti Circuli, Archiepisc. Bisuntinus, & Vrbs Besancon, Civitas Imperialis libera, olim maximum maximæ Sequanorum Provinciæ Opidum, & ejus Præsidis fixa sedes. Decimus Imperii Circulus dicitur Burgundicus, quod a domo Burgudica sit institutus: complectitur præcipuos Belgii Principes, qui sunt Dux Burgundiæ, H. Bergen & VVaelhem, Comes Egmond & Iselstein, Comes Horne, Comes Nassau in Breda, Comes Bergen.

Nomina.

Situs.

Urbs Lug-
danum.

Lugdunensium Civitati, ut in Notitia Provincia-
rum dicitur, l' Archevesché de Lyon, le Pays & Se-
neschanceé de Lyonnais, Limites scribuntur ad
Septentrionem Bressia; ad Orientem Sabau-
dia: qua Meridiem spectat, Delphinatus est cum Lan-
guedocia; qua Occidentem, Forenses jacent & Arver-
ni. Sua hic olim habuerunt Domicilia Segusiani Plinius
Σεγυσιανοὶ Ptol. Σαιγυσιανοὶ Strab. Secutiani, vel, ut
alii scribunt Sebuliani Cæl. Hodie le Pays & Seneschancee
de Lyonnais. Caput hujus Tractus ad confluentem cum
Rhodano, Lugdunum est. Sic amplissimam, ornatissimā,
florentissimam Urbem nominant Tacitus, Plinius. An-
toninus; & qui Latinorum Scriptorum non? Λέγουσιν
Straboni, Ptol. aliisque Græcis: Λέγουσα Stephano.
Vetus nomen hodie, sed contractius, ierat. Ludunt e-
nim, qui in vulgata appellatione Lyon, Leonem Gallicum
quærent. Nomen derivant quidam ab Lugere, quod illi
proprium fuit post fatale Incendium; de quo post: non
nulli ab Lucere, quod in Monte, tanquam Specula, longè
latèque Luciferet: alii ab Lugdo Celtarum Rege. Maccis
& Bucconibus sua linquenda. Vetus Itinerarium a Bur-
digala Hierosolymas usque, quod Pithœo debemus, in
fine Lugdunum Desideratū Montem interpretatur, Idio-
mate proculdubio Veterum Gallorum: cuius penitiora
scrutati, sunt qui deducunt ab Voce Luck, quæ Hodie
que Gallis Belgis, Germaniæque Inferioris Populis pro
Fortuna in usu, ut Lugdunum fuerit, Fortunæ quasi dica-
tus Mons. Ericus Monachus lib. iv de Vita S. Germani
in Lugduno dictiōnem Luchi, quæ Gallorum Belgarum
Lingua Lucem sonat, agnoscere videtur:

Lugduno celebrant Gallorum famine nomen
Impositum quondam, quod sit Mons Lucidus. —

Dunum sanè antiquis Gallis Montem esse, constat. Montis
Lugdunensis etiam meminit Petrus Arvernus Clunia-
censis Abbas lib. xv Epist. 11: At postquam de Vivaren-
sium colle ad Lugdunensem Montem divina Dispositio te
transtulit. Sic Seneca in Ludo Claudi:

Vidi duobus imminens Fluviis Jugum.

Montem hunc Adcolis crassiore cauſari Aërem innuit
apud Sidonium lib. i. Epist. 11x Candidianus: Nebu-
las ergo mihi meorum Lugdunensium exprobras, & diem que-
reris nobis matutina caligine obstructum vix meridiano fer-
vore referari; Et tu ista hæc mihi Cesenatis furni potius, quam
Opidi Verna deblateras? Sic etiā apud Strabo. Λέγουσον
ἐπτισμένον υπὸ λόφῳ. Quis Vrbis conditor, incertum.
Amplificavit & ex Monte, qui primo habitatus, in pla-
niora Loca pomœrium produxit L. Munatius Plancus;
Colonia in eam Augusti principatu ducta; anno Vrbis
15 ccxi. Coloniā nominant Tacitus lib. i. Historiar.
& Plinius lib. iv cap. xix Natur. Histor. In vetere
quadam Inscriptione Legitur COL. AVG. LVG. Ab eo
tempore semper cum primis Galliarum Vrbibus cense-
ri solita, dignaque habita, quæ cum Vicinis Immunita-
te gauderet. Nam Segusianos Liberos vocat Plinius lib.
iv cap. xix, & Lugdunenses Gallos cum Viennensisibus Iu-
ris Italici facit Paullus IC.lib.L.Digestor. Tit.xv.cap.
ult. Digna item, ex qua totius Galliæ Itinera ab Agrippa
distinguuntur; cui Ius Monetæ eudendæ tribueretur;
in qua Gallorum omnium Tributa & Vectigalia colli-
gerebantur. Digna denique, ubi Templum ad Confluen-
tes

tes Ararim & Rhodanum ab omnibus Galliae Civitatibus in Honorem Augusti cum formidanda illa ineptis Scriptoribus Ara exstrueretur. De Templo saepe Strabo lib. iv: Τόπει ερὸν τὸ ὑναδειχθέν απὸ πάντων κοινῆ τῶν Ταλατῶν Καίσαρι τῷ Σεβαστῷ, ἀρὸ τάυτης ἴδρυ) πόλεως, επὶ τῇ συμβολῇ τῶν ποταμῶν. Ex hujus templi ruinis inquit Paradinus de Antiquo Burgundiæ Statu, concreta est illa Summi Templi structura: quæ Joannis Burgundiæ quondam Regis Opus dicitur, ut ex antiquis marmoreis renderibus Saxorumque Inscriptionibus conjicere licet. Ara variis Scriptoribus nota. Augusto dedicatam, Iulo Antonio Africano & Q. Fabio Maximio Coss. anno ab V.C. 150, memoriam prodit Suetonius in Claudio cap. 11. Sic ad ea tempora Epitome Livii lib. cxxxvii 11. Ara Cæsari ad confluentem Araris & Rhodani dedicata. Ad eam vivente adhuc Augusto, ut Sribit Dio sub finē lib. 111, Ludi celebrabātur; addens eos sua quoq; ætate permansisse. Caligulam Certamen ibi quoque instituisse Græcae Latinæque facundia, scribit idem Suetonius in ejus vita cap. xx. Quo certamine, inquit pergens, ferunt Victoribus præmia Victos contulisse, eorundem & Laudes cōponere coactos; eos autem, quæ maximè displicuerint, Scripta sua spongia Linguâve delere jussos, nisi ferulis objurgari, aut Flumine proximo mergi maluerint. Respicit eo Juvenalis:

Palleat ut nudis pressit qui calcibus anguem:
Ant Lugdunensem Rhetor dicturus ad Aram.

De hac Ara Strabo meminit, ejusque Sacerdotem edit Inscriptio, quæ in ipsa Urbe ad Murum Templi vetustissimi Divi Petri:

IOVI. O. M.

Q. ADGINNIUS. URBICI

FIL. MARTINUS. SEQ

SACERDOS. ROMÆ. ET. AUG

AD. ARAM. AD. CONFLVENTES

ARARIS. ET. RHODANI

FLAMEN. II. VIR. IN CIVITATE

SEQVANORVM.

Quid jam dicam de reliquis, quas ibi & nunc est legere, *Opera publica.*
Inscriptionibus? Superat omnes Tabula ærea, quæ Claudi Imperatoris Orationem continet super Civitatem Gallis danda. Legitur cum apud alios, tum accuratissimè descripta apud Justum Lipsiū, & in Commētario ad xi Annalium Taciti, & in Auctario, Thesauro Inscriptiōnum Martini Smetii adposito. Priscam ejus magnificantiam testantur passim Temporum, Arcuum Triumphantium,

phalium, Aqueductum, & alia Antiquitatis Monimenta. Fori Veneris memoriam servari ajunt in Forviere. Ab ea Urbe nobilissima Galliae Pars in quinq; distincta quondam est *Lugdunenses* i, ii, iii, iv, v; uti in Notitia Provinciarum Gallie, est videre. Igne Fatali miserandum in modum suo tempore exustam conqueritur, Clademque inde acceptam deplorat epistola ad Lucilium xcii Seneca. Accidit centesimo anno ab Colonia deducta, eodem Seneca observante. Solatum isti calamitati adhibitum à Nerone, septimo post Incendium anno. Legendus Tacitus lib. xv Annal. Quum ejus Mœnibus se continuisset Albini exercitus, ab Imperatore Severo obsessa, brevi post capta, direpta, iterumque incensa fuit: uti refert Herodian. lib. xi. *Lugdunum* Philippus Pulcher Francorum Rex Pontificis jussu Ditioni suæ adjecit, scribente in Annalib. Papirio Massonio. Vrbs hæc hodie ameno commodoque sita loco; natura fere inexpugnabilis; ab una parte duobus munita Collibus iisque fructiferis, ab altera totidem beata Fluiis, Arari, Rhodanoq; Templorum Ædificiorumque, cum publicorum, tum privatorum magnificentia superbiens; opibus & mercatura supra modum florens: ut celeberrimum facile sit hodie totius Gallie Empo-

rium, Regnique Cor & Clavis instar, qua Aditis recludentur in Italianam, Germaniam, aliasque Provincias: confluentibus eo ad publicas Nundinas solenniter, & ex condicte quasi, quater singulis annis undique varium Gentium Mercatoribus. Regnante Carolo ix, quum tota arderet Bellis Civilibus Gallia, Arcem futuris motibus averruncandis, invita satis, accepit: Sedes est cum Archiepiscopal, cuius Præsules Belleforestius recenset cxi, quique Primates se gerunt Cleri Galliani; tum Præsidialis & antiquus Seneschallatus, cui subsunt Territoria *Lugdunense*, *Forense*, *Matronense* & *Bellojoleziū*; quæ postea nonnihil mutata. Ecclesiam *Lugdunensem* Bernardus Abbas Clarevallenensis hoc celebrat Elogio: *Inter Ecclesiæ Gallie constat prosectorio Lugdunensem anteire, sicut dignitate Sedis, sic honestis Studiis & laudabilibus Institutis. Ubi enim æque viguit Disciplinae Censura? Morum Gravitas? Maturitas Consiliorum? Auctoritatis Pondus? Antiquitatis Insigne? Præserit in Officiis Ecclesiasticis havd facile umquam visa est repentinis Novitatibus. acquiescere, nec se aliquando juvenili passa est decolorari Letitiae. Atque hæc de Tractu Lugdunensi dicta sufficiant: ad Helvetiam transeo.*

Regio.
Nomina.
Unde de-
ducta.

Lugdunensi Tractui succedit apud Mercatorem ea Regio quam Romani *Helvetiam* vocarunt. Eam aut magnam ejus partem hodie vocant *Suiciam* aut *Suitiam*, a *Vitis Saxonis* populis, quos ob violatam sepius fidem, sedibus suis ejectos Carolus Magnus in Alpes conjectit, quemadmodum & Nordalbingorum aliquot millia in Flandriam ac Brabantiam transstulit. Vel a Succis qui tempore Sigeberti Regis ē Suecia in Helvetiam commigrarunt, sive inundationibus aquarum, sive numeroso Incolarum cœtu sedibus suis exclusi: vel denique a *Suitio pago*: vulgo *Switscher Landi*. Dicitur & *Confœderatorum terra*, vernaculae *Eydgnoschaft*, a fœdere quo inter se Helvetii juncti sunt: Hi Eutropio aliquando *Quadi dicti fuerint*. Helvetia porro inter montem Iuram, Lacum Lematum, Italiam & Rhenum sita est; Habetque ad Orientem Solis Tirolensem Comitatum, ad Austrum Alpes Cottias, Lombardiam, Mediolanensem Ducatum & tractum Pedemontanum: ad Occasum Sabaudiam & Burgundiam: ad Septentrionem Rhenum. Patent autem Helvetiorum fines in longitudinem ccxl millia passuum, ut ait Cæsar lib. i de bello Gall. quod & hodie verum est. At in latitudinem tantum lxxx: quam Cæsar aliquanto majorem facit. Regio omnis salubri fruitur Aëre: ac licet celsis præruptisque Montibus aspera sit, ita tamen mitescere coepit Incolarum indefesso labore, industria ac cultura, ut nulla parte sterilis sit: quin ad vitam sustentandam producat non solum necessaria, sed & ea quæ delitiis ac luxui inserviunt. Frumentum abunde profert, quanquam plerisque in locis, nisi gleba exusta fuerit sementem frustra proceris: verum huic incommodo Agricolarum labor ac industria occurrit. Vinum multa loca adeo genero-

sum gignunt, ut Rhenense longè superet, & sapore & virtute. Huc accedunt pinguisſima prata, in quibus tum græges, tum armenta magno numero pascuntur, ex quibus incolæ magnum percipiunt emolumentum. Ferarum etiam magnam multitudinem alit paſſim Regio, ut sunt Ursi, Cervi, Damæ, Capreoli, Ibices, Lynces, Apri, & aliæ, unde Incolis frequens venatio; nec desunt Aves, quarum captura hic admodum felix. Helvetia Anarcha est, & libera, neque ulli principi subjecta, ex quo partim civilibus discordiis, partim inclemetioribus & injutoribus imperiis illorum qui pro Imperatoribus ea loca administrarunt Helvetiū incitati, quibus accessit v̄beris Nobilitatis, fœdere inito jugum excusare, atque in libertatem se se afferuere. Initium confœderationis fecerunt, Uri, Silvani, Suitenses, in horum Opido. Exemplo invitatae paullo post urbes reliquæ, cum irritare eas ac laceſtere potentes vicini non desinerent, idem fecerunt, & inita cum prioribus atque inter se societate, eaque arctissimis fœderum legibus devineta, potentiam confecerunt vicinis facile parem, quæ victoriis & sociorū accessione adaucta, tandem etiam formidabilis iisdem evasit. Ager Helveticus in quatuor partes finditur quas ipsi *Gow* vocant, voce Germanica, quæ Regionem vel Pagum significat: suntque hæ: *Zurichgow*, *VVifis purgergow*, *Argow* & *Turgow*, Respubli- ca vero Helvetiæ tribus constat partibus. Prima pars sunt i; *Pagi*, quos Itali *Cantones*, *Ort Germani* vocant. Hi soli hoc juris habent præ aliis fœderatis, quod de omnibus ad communem *Remp.* Helvetiorum pertinen- tibus in publicis Conventibus deliberant, & suffragia ferunt, omniumque totius civitatis commodorum & incommodorum participes sunt: Præfecturas quas simul acquisierint, pari jure administrat, & reliquæ prædæ publicè

publicè ex æquo participes sunt: videlicet *Tigurum*, & *Sedunensis*, & septem Decumæ *Valesianorum* foedus accessit Fœderi trium Pagorum anno Dom. c¹ccc¹₁, secere, anno c¹cc¹xxx¹ i¹1, *Friburgi* cum vii *Pagis Berna* fœderi *Helveticō* juncta est anno c¹cc¹cclv. *Lucerna* anno c¹cc¹xxxxi¹ perperuo fœdere tribus primis *Pagis* juncta est. *Uria*, *Uren*: *Suitia*, *Switz*: *Underwalden* hæc primæ inter se fœdus constituerunt anno c¹ccccix. *Tugium*, *Zug* anno c¹cc¹ii sex *Pagis* accessit. *Glarona* simul cum *Tugio* idem fœdus iniit. *Basilea* anno c¹cc¹xi se decem *Pagis* fœdere junxit. *Friburgum*, *Salodorum* simul anno c¹cc¹xxxci in numerum Pagorum communi consensu receptæ sunt, & sic Civitas *Helvetica* x *Pagis* constituit. *Schaffhausen* anno c¹cc¹i in numerum Pagorum recepta, cum xi pepigit. *Abbariscella* anuo c¹cc¹i in numerum Pagorum recepta est. Hujus Pagi ager in 12 partes sive ordines divisus est, quasibi *Roden* vocant, quarum sex conjunctæ Pago, interiores dicuntur: reliquæ exteriores. Deliguntur autem è singulis partibus Senatores æquali numero xi qui toti regioni contulunt, & fiunt in universum cxliv Senatores. Secunda pars sunt fœderati, *Abbas* & *Opidum S. Galli* fœdere junctum iv *Pagis* *Helveticorum* anno c¹cc¹cclv. Et post anno c¹cc¹cclv cum vi *Pagis Tiguro*, *Berna*, *Lucerna*, *Suitia*, *Tugio* & *Glarona* in perpetuum. *Rhetorum Populus Grandior* cum vii veteribus *Pagis* æternum fœdus pepigit anno c¹cc¹xcvi¹. *Curienses* vero, quorum societas *Domus Dei* vocatur, anno c¹cc¹xxix. Tertia societas quæ *Decem Indiciorum* vocatur cum *Helvetiis* non pepigit, sed quia ii prioribus, æterno fœdere cohæret, etiam *Helvetiis* amicitia & societatem fidam præstat. *Sedunum* cum *Valesia* tota fœdus æternum iniit cum *Bernatibus*, anno c¹cc¹lxxv. Et post cum Religionis controversia orta esset, *Hadrianus Episcopus* Sedunensis, & septem Decumæ *Valesianorum* fœdus secere, anno c¹cc¹xxx¹ i¹1, *Friburgi* cum vii *Pagis* *Helvetiæ* *Lucerna*, *Uria*, *Suitia*, *Underwaldia*, *Tugio*, *Friburgo*, *Salodoro* ex integrō Romanæ Ecclesiæ adhærentibus. *Rotweil* primo fœdus iniit cum *Helvetiis*, anno c¹cc¹cclxix in annos xv, quod aliquoties renovatum, anno demum c¹cc¹ix perpetuo sanctum est. *Mulhusen* anno c¹cc¹cclxix *Helvetiis* fœdere juncta est. *Bienna* *Biel* *Bernatibus* se fœderi junxit annis 1303, 1306, 1352, ac 1367 arctissimè. *Genova* jus Civitatis cum *Bernatibus* pepigit, idque artius firmavit, anno c¹cc¹xxxvi, nondum tamen communi Pagorum Civitati inserta est. Tertia sunt Præfecturæ armis, aut spontanea deditione conquisitæ: *Turgea*, *Turgow* anno c¹cc¹cclx in potestatem *Helvetiorum* redacta, cui vii vetustiores Pagi imperant. *Aquensis Baden* subjugata anno c¹cc¹ccxv, cui i¹ ix primi Pagi imperant. *Rhegusi* anno c¹cc¹ccx¹ conquisita a *Pagis* vii primis & xi regitur. *Sarunetū*, *Sarungans*, anno c¹cc¹ccxxci¹ i¹1 a *Georgio Comite Werdenbergensi*, vii primis *Pagis* venditum, a quibus & regitur. *Liberæ Provinciæ* captæ anno c¹cc¹ccxv, vii veterum Pagorum Imperium agnoscent *Lugano*, *Lucarno*, *Mendresium*, *Vallis Madia*: hæc iv Præfecturæ ex dono Maximiliani Sfortiæ *Ducis Mediolanensis*, anno c¹cc¹xi¹ in *Helvetiorum* potestatem pervenere: His omnes Pagi præsunt, excepta *Abbariscella*. *Biltonum*, *Bellizona*: hujus Imperium i¹1 primis *Pagis* confirmatum est, anno c¹cc¹cxii¹. *Valesia* quæ etiam hac Tabula continetur, complectitur tres populos, & tria fœdera. Duo priores sunt *Viberi* & *Seduni*, qui uno nomine *Liberi Valesii Superiores* dicuntur, & in vii Conventus quos *Decumas* vel *Desenas* vocant, divisi sunt.

Veragri

Lacu.

Veragri, qui & *Valesiani Inferiores*, *Superiorum Imperio* parent. *Omnium tamen Princeps est Episcopus Sedunensis*, qui summam, tam in Ecclesiasticis, quam in Civilibus rebus Authoritatem obtinet & Comes atque Praefectus *Valesiæ nominatur*. Comitatum hic invenio *V Verdenberg* & *Baronatum Sax.* *Lacuum amplissimorum nusquam major numerus quam in hac Provincia*, inter quos *Lucerinus*, *de Lucerne* : *Tigurinus*, *Zuricherzee* : *Rivarius*, *V Valenzee* : *Neoburgensis*, *Nuwenburger Zee* : & omniū maximus *Acronius*, *der Bodenzee*, quem *Solinus* & *Plinius Brigantinum*, *Ammianus Marcellinus Brigantium* vocat, a Brigantio vetustissimo *Opidulo*. Lōgitudo ejus est **xxiv** millium passuum, latitudo minimum **xii**. Ammiani verba, quia luculentam Topographiam *Lacus* & *Rheni cataractarum continent*, adscriptissimus. Inter montium celorum anfractus impulsu immanni *Rhenus* extenditur, qui penes *Alepotios* in deciduas cataractas inclinatio ne pernici ut *Nilus* funditur, torrens ab ortu protinus primo genio, copiis aquarum propriis irruit, cursu simplici: Iamque adjutus nivibus liquatis & solutis alta divertia riparum abradens *Lacum* invadit rotundum & vastum, quem *Brigantium accola R̄betus* appellat; horror squalentium silvarum inaccessum efficit, nisi qua vera in *Alamania* virtus & sobria vita composuit locum Barbaris. & natura locorum, & cœli inclemensia refragante. Hanc ergo paludem spumosis sternendo verticibus amnis irrumpens & undarum quietem permeans, medium velut funali, libramento interfecat, & tanquam elementum perpetua discordia separatum nec aucto nec imminuto agmine quod intulit, vocabulo & viribus absolu tur integris. Quodque est impendio mirum, nec stagnum aquarum rapido cursu moveretur, nec limosa sub colluvie tardatur properans flumen, & confusum misceri non potest corpus: quod nisi ita agi ipse doceret aspectus, nulla vi credebatur posse

discerni. Flumina vero Helvetiam rigantia sunt *Rhenus*, *Rhodanus*, *Adua*, *Ticinus*, *Limagus*, *Byrsa*, *Langarus*, *Sara*, *Tauru* vulgo *Dur*, *Ænus*, *Arola*, aliaque permulta. Mōtes hic enumerare vix opus est, cum notiores sint per Orbem Rhetici montes quam ut quisquam eorum nomina desideret. Verum ne hic quoque defuisse videar, prodam saltem aliquot. Summæ Alpes nunc *Gothardi Mons* dicitur, hunc sequuntur *Peninæ Alpes*: apud *Sallastos Cottiae Alpes* & *Silvius mons* sunt. Dein Montes *S. Bernardi* major & minor. *Graiae Alpes* Lepontiorum sunt: *Adulas Mons Germanis der Vogel*, Misaukos attingit. *Iulie alpes* ac *Permurna mons* in Engadino rum ora sunt. Hinc *Valarius* & *Branicus* montes, apud Vendones: *Rhetico*, mons in Rhucantiis est. *Jurassus* mons, Lemano imminet Lacui. *Abnobæ* montes in Tullingorum finibus sunt. Atque hæc sunt hujus tractus famosissima juga. Sed de Alpibus fusius in Italia. *Silvae* sunt innumeræ, singulæ Hercyniæ portiones sunt, cuius hic caput est, quamvis varia sibi hinc inde adsciscat nomina, ut pote *Silva Brigantina*, *Rhynwaldt*, *Bonwaldt*, ac nonnulla alia. Helvetiorum Respublica ex Optimatum & Populi imperio mixta est. Etenim ex his populis quibus tota Civitas constat, quidam merè Democratico imperio utuntur, ubi totius plebis cōsilio fere omnia aguntur, veluti in his Pagis qui nulla habent O pida, uti sunt *Uranii*, *Suitii*, *Underwaldii*, *Glaronēses* & *Abbatiscellani*: & par ratio est *Tuginorum*, quamvis hi Opidum habeant: alii ab Optimatibus reguntur, ut omnes urbes Helvetiæ *Tigurum*, *Berna*, *Lucerna* &c. sed cum potestas summa penes Populum sit a quo Magistratus eliguntur, mixtæ sunt hæ resplices, & aliæ magis Aristocraticæ, aliæ plus Populares sunt.

DE Helvetia generatim dixi, sequuntur Partes. Has Mercator tribus Tabulis frequentibus graphicè de lineatis exhibet. In prima, Provinciæ duæ, eæ qæ vernaculè Zurichgow & Basiliensis; in secunda VViflispurgergow; & in tercia Argow proponitur, quarum descriptiones una cum Lacus Lemani Chorographia, ordine dabo. Ad priorem Provinciam quæ prima Tabula depingitur quod attinet, ea Zurichgow vernaculè, Tigurinus pagus Cælari dicitur. Solum hujus tractus & potissimum per circuitum Tiguri civitatis primariæ est valde foecundum, feraxque Vini & Frumenti plurimi. Vinum tamen plerumque est subacerbum, nec potest ob vicinas Alpes ad perfectam pervenire maturitatem. Maturescit autem Vīnum, seu potius mitescit a sua austerritate post aliquot annos in penu conservatum. Urbs hujus Provinciæ primaria Latinis Tigurum, proximis aliquot seculis Thuregum, dicta, vernaculè Zurich. Vetustissima est Urbs, sita loco amœno ad exitum Lacus magni qui hic desinit, excluditque amnem Lindmagum vulgo Limmat dictum, quem haud procula Glarona recipit, & dividit Urbem in duas Civitates maiorem & minorem, quæ tamen tribus conjungitur amœnis pontibus, in quibus frequentes Ci-vium sunt deambulationes. Forum habet frumentarium amplissimam, in quo ingens Frumenti vis hebdomadatim divenditur. Incredibilem Piscium copiam Lacus Tigurinus huic Urbi suppeditat. Forum auctoræ illic locuples est, lacus subvectioni idoneus. Etsi autem Tigurum quinto demum loco Helveticō foederi accesserit, nihilo tamen minus propter Urbis celebritatem & potentiam princeps locus omnium consensu illi datus est, quem hodie quoque aucto scelere retinet in Comi-

Regio.
Soli ferti-
litas.

Urbs Ti-
gurum.

tiis. Legationibus, aliisque publicis actionibus. Viros illustres & claros multos habuit: Conradum Pellicanum linguae Hebreæ, Chaldeæ & Thalmudicæ peritisimum: Theodorum Bibliaandrum: Conradum Gesnerum Polyhistora illum θαυματωτερον ac multos alios egregios viros. Tigurinus pagus habet extra urbem Præfecturas Majores & Minores. Majores sunt ix, Kyburg Comitus: Groeningensis Præfectura: Andelfingen: Grifensee: Egliſow: Libera Provincia: Regensberg, Vadisvillana, VVadischwyl: Lauffa ad cataractas Rheni, Lauffen, Minores xxii. Viadurum, VVinterthur & Steina Opida Tigurinis parent, proprios tamen Magistratus habent, sed Tigurinorum edictis tenentur & in bello illis militant, propriis tamen signis utentes. Adcensemur huic Provinciæ Tugium pagus, Tugium, vulgo Zug, Opidum, ejusdemq; nominis Regio, versus Septentrionem, Suitiam vicinitate attingens in pede paucui, & vitibus consiti Montis lacui piscoso adjacet, cui a Civitate nomen Lacus Tuginus, qui Meridiem versus ad Artense Opidum extenditur. Agrum compascuum, Vini Frumentique feracem habet. Ejus cultores Tugini, Straboni vero lib. vii Toygeni dicuntur, qui cum Tigurinis & Cimbris inito foedere, Romanis se opposuerent. Consulendi Plutarchus in vita Marii & Eutropius lib. v. Paruit Tugium aliquando nobilibus, postea in Austriorum potestatem pervenit: Hi, bello Helveticō, perpetuo præsidia illic aluere, quæ Sui-tios & Tigurinos infestabant. Itaque anno Mccccxxi Tigurini cum quatuor aliis pagis expeditionem adversus Tugium suscepere. Præsidiarii, munitionibus Opidi diffidentes, ante adventum Helvetiorum id deseruere, Cives tamen, qui fidem Austrio servare vellent, obsidionem per dies xv sustinuerunt. Tandem deditcionem fecere,

Tugium
Pagus.
Situs.

Soli ferti-
litas.

Imperium
majorum.

fecere, & Helvetiis sacramentum dixerunt, hac condi- tens è Byrsa ductus fluuit, ripa sit humilior, & ob mul- tione: si intra præfinitum tempus Dux Austrius eos, tas causas ad transitum aptissima, apud Augustam au- exercitu adducto, obsidione liberaret, ab Helveticō sa- tem abrupta. Hanc tamen conjecturam Munsterus cramento liberi, in ejus obedientiam redire poslent. Cum autem vidissent sibi nullam in Austrio spem esse, rejicit, autoritate Marcellini, qui Civitatem illam Helveticō fœderi se junxerunt. *Tugium* Pagus *ii* ha- Græca voce *Basileia*, id est Regnum, vocat, quasi Re- bet partes, & in illis Conventus *iv*, ex quolibet autem gnopolim seu Regiam Civitatem, Alluitur hæc Urbs Rhe- Conventu *ix* eliguntur Senatores qui regioni consul- no, qui eam pñne medium dividit, nisi quod pente- lant. Opidum ipsum duorum Conventuum loco cen- tur. Habet Urbs ipsa commoditatem magnam a Rhe- setur. Ager vicinus tres Conventus habet, *Montanum*, no, quia ad eam plures sunt navigationes magnisque *Vallens Egeriam*, sive *Aquas Regias*, *Baram parochiam*. potest adiri oneribus. Passa est ante annos ducentos Imperant autem *Tugini* Opidanī per Præfectos in Ur- multos & graves terræ motus. Sed rursum est instaura- be commorantes his locis: *Cham Opido*, *Andreæ vi-* ta, & anno Mcccclx a Pio Pontifice Academia ornata, *co*, *Hunelbergo*, *VVacheville*, *Steinhuse pago*, *S. VVolfgango*. quæ omnibus ab eodem donata privilegiis, juribus & Hæc de priore hujus Tabulae Provincia, sequitur altera, immunitatibus, quibus fruuntur Academiæ Bononiensis, *Basilensis*, Colonensis, Heidelbergensis, Erdfordiensis, Lip- nimirum *Basilensis*, ab inclyta Urbe Basilea sic dicta. sensis & Viennensis. Præfecturas habet *Basilea* quæ Dicitur & *Sungovia*, quod nomen a Sequanis deductum sunt; *Faren-Sperg Arx*; *Rinfeld* in edito Monte sita: esse haud obscura est conjectura, quam etiam Rhena- *VVallenburg* Opidum: *Homburgum*: *Munchenstein*: *Ram-* nus approbat, rerum Germanicarum libro tertio. A- stein, *Toggins* Comitatus ubi *Togwyl* opinor est, sub- grum habet Vini optimi, Frumentique feracissimum: est Abbati S. Galli, cum Toggiani Cives sint Suitiorum ut etiam vicinis annonæ caritate pressis, succurrere va- & Glaronensium: *Rappersuij* Comitatus: *Straesberg* leant ipsius Incolæ. Sunt & Pecorum pascua lætissima. Comitatus opinor, ubi *Straesberg* corruptè scriptum Hanc Regionem olim, Scudo teste, *Raurici* Ptol; *Cæ-* existimo: *Kilchberg* Baronatus. Reliqua *Tugini* Pagi & sari *Rauraci* insederunt, quos refert, Helvetiorum ex- Tigurini habes in Tabula Argow. Abbatiae Imperii in emplo, omnia sua Opida vicosque, & quicquid ædifi- hac Tabula, quæ neque in Suevico Circulo, neque in ciorum habebant, exuississe. *Basilea* inclyta Urbs hodie Germania Universali monstrantur sunt *Reichenow*, Regionis Caput. Hanc nonnulli *Basileam* dictam a *Basilisco* hic reperto, quorum opinio absurdā est, volunt. *Schaffhausen*, *Krentzlinge*, *Pfeffers*, *Pfefficon* opinor. Flumi- Alii a *Basilea* Juliani Imperatoris matre. Rhenanus a trajectu, quem lingua Romanensis, hoc est Gallica *Passum* vocat, ut sit dicta *Basilea*; quasi *Passilea*. Et ad- niibus hæc regio rivulisq; rigatur pluribus, quos omnes stante Augusta, quod hic propter vallem per quam tor- tandē Rhenus recipit. Inter hos *Rhenus*, *Byrsa* & *VViesa*. *Byrsa* ex Iura monte per multas convalles *Basileam* us- *Flumina*: que devolvitur, plurima secum deferens ligna & ligno- *VViesa* vero flu. ab opposita parte a *Nigra Silva* segregatur, adferunturq; per eum plurimæ trahes edificiis

*Provincia
Basilensis*

*Urbs.
Basilea.
Unde
dicta.*

edificiis aptæ, ac deinde in minori Basilea multis inser- In minus consilium Tiguri singulæ Tribus dant ternos vit officinis. Nam serrantur ejus officio mola versatili homines, quaternos Basileæ: his accedunt duo Consu- arbores in asteres, commolitur Frumentum, acuuntur les in singulis Urbibus publici Concilii Capita; Bas- fabrilia Instrumenta, ducuntur in Bracteas ferreæ Mas- leæ præterea totidem Tribuni, quos una cum Consu- se, multisque aliis conductit usibus, præter id quod ha- libus Capita nominant: præterea Tiguri Nobilium so- bet nobiles Pisces, præsertim Trutas. Et quamquam cetas senos in Minus consilium mittit, cum aliæ Tri- minor est opposito fluvio Byrsa, est tamen eo piscoior; bus tantum ternos dent, & adhuc sex alii liberis suffra- pluribusque inservit officinis, etiamsi Byrsa non modi- giis cooptantur, ex quibuscumque Tribubus magistra- ca quoque exhibeat ministeria Molitoribus, & Char- tariis, qui aliquot insignes habent officinas juxta hunc novum: veterem Senatum eos nominant, qui per me- fluvium aut potius juxta rivulum ab eo segregatum & dium annum munere suo defuncti sunt: hi etsi quoque ad Mœnia usq; majoris Basileæ facto alveo deductum. convocantur cum Senatus habetur, non tamen semper Sunt & hic Tolderus, Largus, aliiq; fluvii. Sed de his satis. vocantur, & sunt quædam quæ novus Senatus tantum Restat ut de administratione Reipublicæ harū Provin- transigit. Basileæ etiam Majus Consilium simili mo- ciarum, paucula subjiciamus. Ex Tribubus omnes qui do dividitur, atque è duodecim Viris Tribuum sex no- publicis conciliis intersunt, pari numero è singulis de- liguntur, tam Tiguri quā Basileæ. Sunt autem præcipue autem Minus Consilium plerumque ter, nonnumquam autoritatis duo publica Cōsilia in hisce Urbibus: Majus etiam quater singulis septimanis. Utique Senatui præ- quando plures nomine totius plebis convenient, & id est Consul, quem Burgermeister, hoc est Civium Magi- plerumque tantum in gravioribus negotiis, & quæ ad to- strum vernacule nominare solent, hunc Majus Consi- tam Rēpublicam pertinent convocatur: Minus quod lium eligit. Consulibus potestate proximi sunt Tri- quotidie Rēpublicam administrat, & Civium con- buni, hos Tigurini Oberistemeister, Basilienses Zunfr- troversias cognoscit. Ac Tiguri majus consilium est cc meister vocant; horum tres sunt Tiguri, duo tantum Ba- hominum, Basileæ ccxi iv. Minus consilium Tiguri l sileæ, qui una cum duobus Consulibus quatuor Urbis hominibus constat, Basileæ lxiv. Etenim è singulis Capita nominantur. Sed hęc sufficient. Plura qui petet, Tribubus duodenī in majus consilium assumuntur, nisi Iohiam Simlerum adeat copiose ac docte de his dis- quod Tiguri è Nobilium societate xix deliguntur. rentem, ex quo hęc desumplimus.

M m

Sequitur

Regio.
Nomina.
*&nde
deducta.*
Situs.
Soli ferax
Urbs.

Sequitur apud authorem *Pagus Aventicus*: vulgo *Viflispurgergow*. Nomen habet ab Opido *Viflispurg*, quod olim tempore Julii Cæsaris Helvetiorum Caput erat, & *Aventicum* dicebatur. Regio comprehensa est intra Sabaudiaæ Limites, etiam si pareat Bernatibus & Friburgensibus, sicut & terra ex opposito & ultra Lacū Bielensem, sive Neoburgensem sita. Satis ferax est Vini & Frumenti. Cæterum in hac Tabula totus fere *Bernatum pagus* continetur, & *Friburgi*. Priores Urbs primaria *Berna*. Hæc si annos numeres non admodū vetus est, si situm & cultum, si mores & civilitatem, si leges & instituta, si potentiam ac virtutem respicias, nulli Vrbium cedit. De cuius constructione sic legitimus. *Berchtoldus Zeringiæ Dux* iv hujus nominis, construxit suo tempore duo *Friburga*, id est libera *Castella*, unum scilicet in *Brisgoia*, & alterum in *Uchtlandia*. Et quo sui subditi, firmiorem & tutiorem in *Uchtlandia* haberent mansionem, deliberavit aliam exstruere Civitatem juxta arcem suam, quæ *Nideck* appellabatur, in Peninsula quæ *Saccus* vocabatur, quam tunc *Silva Quercina* occupabat. Quodam autem tempore quum idem Berchtoldus venationi intenderet dicebat suis: Civitatem quam in hoc oportuno loco condere deliberavimus, nominari volumus vocabulo bestiæ, quæ nobis primum occurrerit captaq; fuerit. Ceperunt autem *Vrsum*, quem Germani *Bern* vocant. Cumque eo loco, ut diximus, plurimæ crescerent *Quercus*, quo Civitas erat condenda, omnes fere arbores illæ pro domorū structuram sumtæ fuere. Vnde & operarii vulgo dicebant quū refecarent arbores: *Holtz lass dich hauwen gern: die stat mi Theissen Bern: i. Arbores finite ut secemini libeter: Quo-*

niā Civitas ista vocabitur *Bern*. Est autem hujus Civitatis Situs veluti in Peninsula, quam facit *Arola* fluvius navigabilis. Nam ad Meridiē Vrbis fluit amnis ille in dimisso loco ab Occasu in *Ortu*, ac tunc reflexus petit Occasum ad jactum bombardæ, quanta scilicet est longitudo Civitatis, sicq; Amnis est Civitati loco fossæ aqua inundantis, nisi quod ab Occasu ad jactum balistæ fundus Civitatis cohæret continent, qui Isthmus si persoderetur haberet Berna formam Insulæ. Est autem a Meridie & a Septentrione valde profundus prospectus in subiectâ decurrentem aquam; ab Ortu lenis est ascensus in summitatē Civitatis. Adjacens solū omnium rerū est ferax, præterquam Vini, quod haud procul Bernates ex sua terra petunt optimum. Crescit etiam ab uno latere civitatis *Vinum*, sed neque celebre neq; multum. Ceterū Berchtoldus iv hujus Vrbis conditor obiit, antequā civitati colophonē imponeret, ejus operis consummationē relinquēs Filio Berchtoldo v, & ultimo Duci *Zerringēsi*. Hic ex uxore filia Comitis de *Kiburg* duos *Filios* genuit, quos Nobiles regionis veneno extingui cupererunt, ob id potissimum quod arbitrabantur Berchtoldū odio & æmulatione ædificiū Civitatis consummasse, quo eos sub jugo servitutis continere posset. Præfæturas Berna sub se habet tam *Germanicas*, quam *Gallicas*, inter quas *Lausanna* Civitas Episcopalis. Situm habet mirabilem; occupat enim duos oppositos colles & intermedium vallem. *Cathedralis ecclesia* & *Canoniconū ædes* tenent collem Septentrionalem, & ex opposito colle Meridianō patet descensus magnus ad Lacum usque. *Forensis* vero locus est in convalle. A morte Caroli ducis *Burgūdiæ*, redempta a Principibus Sabaudiaæ *Lausanna*

WIFLISPURGERGOVIA.

275

sanna, Cives Lausannenses interim singulari familiaritate fuerunt juncti Bernatibus, usque ad annum MD xxxvi, quo Lauſanna cum omni circumjacente Regione ad dominium Bernatum pervenit. At cives fruuntur interim omnibus suis privilegiis & juribus. Reliquæ sunt, Germanicæ quide[m] xxxi, quatum iv Suburbanæ, quibus totidem Vrbis signiferi præsunt, & sub eorum signis, singulæ Præfecturæ in bellum proficiscuntur. *Hafelia Vallis, Hasli : Undeſea Opidum Undeſeuwen : Simmia Vallis superior : Simmia Vallis inferior ; Frutingen, Sana, Aelen, Thun, Louppen : Signow, Drachselwald, Emma Fluvii Vallis, Brādis, Sicomiswald, Burgdorff, Biereneck, Landsbuot, Arberg, Nidow, Erlach, Bippium, VVangen, Arwangen, Arburg : Biberstein : Schenckenbergh : Lentzburg.* Item iiii Libera Opida in Pago Verbigeno Bernensium Imperium agnoscunt: *Zoffingen, Araw & Bruck : Item Cœnobiorum Præfecturæ ix, quarum vi Civilem quoque Jurisdictionem habent. Gallice iix, que sunt, Aventicum VViflispurg : Minnidunum, Mouilden : Tverdon, Morges, Novidunum, Nyon, Oron, Zilia cum Vibisco seu Vivey : item tres Cœnobiorum Præfecturæ, Ad alteram hujus Tabulæ partem transeo, in qua Friburgi Præfecturæ etiam Bernatibus communes a Mercatore recensentur: quæ sunt Morten, Schwartzenburg ; Granson, Chalan sive Scherlin, his Bernates & Friburgenses alternatim per quinquennium Præfectos constituant, sic ut Præfecto ex una urbe constituto, provocations ad alteram fiant, & ab eadem rationes Præfecti examinentur. Friburgum Opidum apud Nicitones situm in Vchtlandia ad Sanam fluvium, a Berchtoldo iv Zeringensium Duce paucis ante Bernam annis conditum. Regnante liquidem Lothario anno Domini Mc*

xxvii Gul̄mus Vchtlandiæ Comes mortuus est, ut Naclerus scribit, quo tempore ab Imperatore Lothario Vchtlandia Conrado Zeringensi Principi committitur. Quo mortuo anno Mclii, successit ei Filius eius Dux Berchtoldus Zeringensis ejus nominis iv. Is usque Friburgi, Brisgojæ & Vchtlandiæ fundamenta posuit, ut supra quoque diximus, Anno post Christum natum Mclii, non sine privilegiorum amplissimorum donatione. Quemadmodum & subsequentes ex ordine Imperatores, utrumque Opidum non minore favore prosequuti sunt, quam si Imperii membra essent. Anno deinde Domini Mccxi, x Berchtoldo v Zeringensium Duce, è vivis sublato, Friburgum Vchtlandiæ privilegiis omnibus illæsis, ad Comites Kiburgenses devenit. Anno vero Christi Mclx Eberhardus Comes Habsburgensis, istius Vrbis habenas tenuit. Is anno Salutis Mclxx Regi Rudolpho ab Habsburg, peringenti pecunia suum in hanc Vrbem, jus vendidit. Hinc Æneas Sylvius, Friburgum nobilem Austriae domum nuncupat. Incolæ tandem earum mutationum pertæsi, non sine maxima pecuniarum vi, libertatem ab Austriae domo redemerunt. Itaque hoc tempore, Helvetici juris est. Ejuscemodi in Friburgensi muro epitaphium invenitur:

Dum bis sexcentis ter senis jungitur annis,
In Friburg moritur, Berchtoldus Dux Alemanni.

Opidum ipsum mirabilem Situm obtinet, partim enim monti præcipitibus petris suffulto impositum est, partim jacet in valle acclivis Montibus clausa, circumfluitque montem, in imo per desidentem civitatem amnis Sana mediocris magnitudinis. Prætorium situm est in præcipiti rupe; ubi olim Arx fuit, a qua temporum successu

Ratio gubernando. successu crevit Civitas ipsa, supra & infra. Oppositi montes sustentant moenia, tametsi in Orientali Monte, nullę fere domus, præter munitiones existant. Quocumque pergis in Civitate, est tibi, vel ascendendum vel descendendum. Ager ejus profert omnia necessaria præter Vinum, quo nō nisi importato utitur. Et hęc de hujus Tractus Civitatibus: nūc nonnulla de administratione Republicæ harum Urbium addamus. Genus Reipublicæ est in his, quale in iis Urbibus Helvetiæ quæ non sunt distributæ in certas Tribus ex quibus Magistratus par numero deliguntur. In his autem Urbibus summum Magistratum & Caput publici Consilii vocant, *Ein Schuldahess*. Vox hęc Germanica in Longobardorum legibus usurpatur, & *Schuldahis* scribitur: videtur autem etymon vocis esse a debito, id enim *Schuld*, & *jubēdo*, quod videlicet *Schuldahis* debitoribus imperet ut creditoribus suis satisfaciant. Iste in hisce urbibus summam auctoritatem & potentiam obtinet. Consilia hic publica

etiam duo sunt, Majus & Minus. Majus consilium Bernæ sicut & Tiguri nomen habet ducentorum, quatuor plures sit ducentis. Minus vero consilium Bernæ est hominum xxvi. Senatus eligendi ratio hęc Bernæ servatur: Quatuor Vrbis Signiferi ex omni Civium numero viros xv expertæ fidei & virtutis sibi adjungunt: atque hi xx viri una cum Consule Majorē Senatum deligunt: ac postea etiam Minorem. Consules quorum præcipua dignitas est, ab utroque Consilio communibus suffragiis eliguntur. Friburgi itidem Majus Consilium cc hominū, minus xxiv. Administrantur autem a Minore Senatu Res urbanæ, ac provocationes subditorum audiuntur, præterquam ex Præfecturis Sabaudicis postremo bello captis. Quæ autem ad totam Rempub. pertinent, maxime sunt momenti, ad ducentos seu Majus Consilium referuntur. Consul qui utrique Consilio præsider, ab universo populo deligitur. Comites in hac parte, Nuenburg, Nudow, Arberg; & Balm Baronatus.

Lacus Le-
manus.
Nomina
Regionum.
circa La-
cum.

Cæli
series.

Soii
lets.

In hac Tabula prima fronte *Lacus Lemanus* in con- rietas tum cœlestium , tam aquatilium , tum terrestrium finis Ducatus Sabaudiaæ , Comitatus Burgundiaæ , Animalium. Uvandæ Helvetici Lausannam & vi- Dominatus Helvetiæ & Episcopatus Valefæ con- cina loca colentes subditi sunt Illustriss. Dominorum spicitur. Circa Lacum vero nomina Regionum, Bernensium ditioni , quorum nomine Praefecti per Præfecturarum , Baronatum , Ditionum , Itinerum , quinquennium magna cum autoritate clavem & cla- Fluviorum , Montium , Urbium , Pagorum , Castello- vum Rerumpublicarum tenent. Secundum vetusta rum & Castrorum leguntur. Sabaudiam incolunt Chronica , anno Mundi 2790 Lausannæ fundamenta Populi Cisalpini linguae Gallicæ non imperiti , qui o- jecit Arpentinus Herculis Centenarius , a quo deri- lim Allobroges teste Julio Cæsare Commentariorum vatum est antiquum ejus nomen *Carpentres* , quod mu- initio , ab Allobroge Galliarum Rege qui florebat anno tatum est cum transferretur in montem Civitatis cir- Mundi circiter 2433 ac postea *Bagande* , teste præstan- tatum est cum transferretur in montem Civitatis cir- tissimo Antistite Faucherio , & tandem *Sabaudi* nun- ante adventum Julii Cæsaris desolata & diruta , Impe- cupati sunt , Gallice *Savoyens* , *Sabaudice Savoyarde* . Il- ratoris Flavii Vespasiani tempore restaurata fuit a quo- lam Regionem ab anno Domini 1126 Comites , & dam ejus Centenario nomine *Nyon* . *Cossone* anno ab anno Domini 1420 Duces hactenus rexerunt. Ea- Domini 442 structum est. *Albona* vero anno Domini 456 & sequentibus condita. *Geneva* , civitas eque- dem Regio fertur a Legione latronum primum diuque stris , libera & Imperialis , in qua cuditur Moneta alba culta. Verum hodie tuta sunt ibi & secura tempore & nigra satis nota & probata , primum vocata est *Ge- pacis itinera. De Cœli temperie conqueruntur In- nevra* , ut nonnulli existimant , quoniam Iuniperi loco colæ dicentes ut plurimum , ò quam frigus viget ! vel , in colle sita est , quem situm ei dedit *Lemannus* (pater quam æstus ingens est ! Et tamen fere nunquam conge- Alemannorum seu Germanorum) Priami nepos , Par- latur Lacus nec Rhodanus. Æstus vero non solet ibi esseidis filius , anno mundi 2994. Postea vocata est *Aure- tam ingens quam in Delphinatu , nec frigus tam vehe- lia* ab Aureliano Imperatore , quoniam Restaurator fuit mens quam in Inferiori Germania , ubi flumina conge- ejusdem Civitatis , quæ Heliogabali temporibus fundi- lari solent. Solum est aratione facile & fertile. Abun- tuis combusta fuerat. A Julio Cæsare seu a Latinis vo- dat enim Uvis , Tritico , Pisis , Rapis , Caulibus , Faseo- cata est *Geneva* , & a Poëtis , metri causa *Gebenna* , nec- lis , Melonibus , Porris , Cepis , Fabis & Lentibus : nec non a Notariis. A Germanis *Genf* . A Gallis *Geneve* , dulcia & acida , Mora nigra & alba , Castaneæ & Amygdalæ , rariores sunt *Ficus* . Iucunda quoque adest va- cuius anagramma peraptum est *Vengee* . Etenim mül- toties ab hostiis injuriis & proditorum astutiis cœ- litus.

Animalia
varies.

LACUS LEMANNVS.

litus vindicata est , ac præsertim 12 seu 22 Decembris 1602. *Castellum Morgiarum* anno Dom. 1135 ab Imp. Clotario constructum est. *Aquianum*, vulgo *Evian*, a Petro Sabaudiæ Comitis Amedæi fratre & Vicario conditum est anno 1237. Lacus ille Genevensis ex parte Helvetiæ in longitudinem xvi , ex parte vero Sabaudiæ xi & in latitudinem xv milliarium sese extendit. Portus habet frequentes ad minimum 16. Ex portu Morgiensi & Rotulensi, vulgo *Rolle*, Vinum optimum : ex Portu vero Promontoii, vulgo *Pormentou* , & Neronis , vulgo *Nerny* , magna copia ligni & carbonis Genevam advehitur. *Rhodanus* Lemanum interfluens ab origine sua usque ad introitum Lacus non est patiens navium , neque a ponte Helveticō suburbii Genevensis usque ad proximum Opidum nomine *Sessel* , quod 7 milliaribus ab urbe distat. Idem fluvius certo loco 5 milliaribus ab urbe distante in Barathrum subterraneum labitur. *Iurassus* Mons tante est longitudinis , ut ejus Incolæ a Germanis olim *Longimani* dicti sunt. Nam ex ejus extremis cacuminibus conspicuntur Templa Genevæ & Basileæ , quatuor aut quinque dierum itinere ab invicem distantia. In eo spectatur cum admiratione *Petra pertusa* , quam Sebastianus Munsterus in sua Cosmographia describit: Item *Castellum Puelle* , seu *Virginis* à Julio Cæsare conditum: Item *S. Claudi Opidum* , quod à Claudiis è longinquο nomine Religionis invisit: Item Fons Niveus æstivo tempore: Item Puteus naturalis instar theatri latus , instar Templi mediocris altus, & instar antri obscurus, perpetua nive & glacie ac fortè Cristallo plenus. Non procul à Lacu Lemano ex parte Sabaudiæ conspicuntur Montes media æstate nive cooperti. Est quidam Mons uno milliari ab Urbe Geneva distans,

quem nonnulli non sine horrore descendunt per gradus arte plus quam humana è rupo scissos , strictos , & fere inumeros. Sunt qui supremo gradu pedem adponentes , identidem à conspectu horrendi præcipiti regressi sunt. Est aliud Mons non procul ab Aquilæ opido versus Valesiam , de cuius stupendo casu & effetu legatur Historia in Historiis memorabilibus nostri temporis capite Terremotuum, nuper Gallice in lucem editis , Lutetiae Parisiorum. Mons *S. Sergii* fertilissimus est inter cæteros Chablasii , inter quos alter etiam fertilis. Cæteri nibil nisi ligna seu arbuscula ferunt cum pascuis Vaccarum , quæ in planicie Montium æstivo tempore saginantur , & lac ubere reddunt. Cæterum quis enumeret casus & res memorabiles in iis tempore belli gestas? Quantum & quam formidabile præcipitum montis Muſtruacensis, in quo singulis annis multi Equi onusti ac nonnulli Mercatores præcipites ruunt? De rupibus instar dentium aut ensium acutis acutiori stilo est scribendum aut silendum. De radicibus Aquianensium montium notum est eas ignotas esse, propter altitudinem Lacus , è cuius imo originem trahunt. Silvarum maxima pars pauperibus & divitibus Castaneas suppeditat, Porcis & Suibus glandes , igni ligna vili precio , agricolis curricula & aratoribus aratra. In his locis nullæ aut paucæ sunt ædiculariæ Sanctorum reliquiis venerabiles , propter exulatam Idolatriam. Supersunt quidem Templa sumtu & artificio magnifica, imprimis Lausannense Marmore nigrescens interius , necnon Genevense perantiquum albo ferro refulgens, semel atque iterum fulmine ictum, ita ut crux plumbea combusta sit & turris alta demissa; quæ ante Caroli Magni adventum extabat. Adde Templum Viviacense inter Vineas extra urbis mœnia locatum, & Mot-

Portus.
Flumina.

Montes.

Silvae.
Opera pu-
blica.

& Morgiense nuper adornatum. Sed ibi simulacra parte Lacus & Sabaudiæ defendit : alia dicitur *Turdeleta* iunt. Non deest Genevæ *Orphanotrophium* nec *ris Insulae*, vel *Cæsaris*, quæ in alta Insula sita est ad *Nosocomium* : sed utrumque includitur *Xenodochio*; in fensionem Pontis olim ad Helvetios pertinentis, & ut quo habitat Catechista & Pædagogus in consolatio- fertur ab eodem Imperatore constructa est. Statuta ne ægrorum & precibus vigilans, quod etiam pro- & Leges Reipublicæ Collegiique Genevensis leguntur prium Medicum & Pharmacopolam habet. Curia in libro impresso. Magnus est in his locis Nobilium Fa- Curia.
Senatores.
Prophana. Leges ē-
instituta.
Nobilitores
familia.
Bonarum
artiumstu-
dis cele-
bres viri.

Municipalis Genevensis in qua quotidie viginti quin- miliarum numerus. Quod attinet Viros ingenio & ar- que prudentes & pii Senatores Reipublicæ causa con- tium scientiarumve professione celebres, nō pauci sunt veniunt, in qua etiam membranæ scriptæ cum codici- qui suis scriptis Theologicis & Philosophicis claruere: bus asservantur, noctu a Civibus ipsis custoditur. Ex Petrus Viretus Verbigenensis, Guilielmus Farellus, una parte Portæ collocata est Sedes Iudicii, vulgo *Tri- Ioannes Calvinus, Antonius Sadeel, Petrus Cevalerius, bunal*, magnifica. Ex altera parte Portæ prostat Mo- Nicolaus Colladonus, Cornelius Bertramus, Alberius, numentum notatu dignissimum de tempore, occasio- Alizetus, Sequierius, Bucanus, qui omnes superiori se- ne & mediis renovati status. Armamentarium egre- culo Genevæ, Lausannæ, Morgiis & Albonæ Pastorum giè instructum prope Curiam ostenditur. In eadem atque Professorum munera diligentissimè diuque obie- Civitate multa sunt propugnacula eminentia & bom- runt, quibus successere in scribendo clari Theodorus bardis munita. Arces multæ sunt & fuerunt in hac Re- Beza Veselius, Simon Goulartius Silvane &tinus, Anto- gione, quarum una *S. Catharina* dicta in qua reposita nius Fajus, Ioannes Lacomotus Pastores, Iacobus Le- erant instrumenta bellica ad obsidionem Genevæ pa- ctius Senator, Ioannes Deodatus Genevensis, Linguæ & rata & illuc adducta anno 1590. Capta est a Rege Theologiæ Sacré Professor, Isaacus Casaubonus Regius Henrico quarto ejusq; iussu diruta, anno Domini 1611. Linguae Græcæ Professor & Gasparus Laurentius ejus- Altera quæ oportunè in oppositum ab ipsis Geneven- demlingua Professor. Cæterum Bibliotheca publica Biblioth-
e. sibus erecta erat, pacis & parcimoniaz causa in Chaos Genevæ multis eximiis manuscriptis ornata est. Lau- redacta est. Tertia, vulgo *Ripaille* dicta, auxilio Gal- fannentis vero Patrum & aliorum præstantiss. Theolo- licarum cohortium in potestatem Genevensium venit gorum opusculis instructa est. Quod vulgus attinet, a anno 1589 & desolata est, ut & quarta, quæ erat Ver- barbarie videtur alienum: etenim magno amore & ho- sovii quum ab iisdem Genevensibus capta est. Non- nore advenas colit & excipit: peregrinæ Trutias ponde- nullæ ibi sunt Turres affabre & ingeniosè erectæ, in- rosas, Cappones pingues, Caseos bonos, aurea Fila & ter quas una dicitur *Turris Magistra*, quæ Genevam ex Setam inter cæteras Merces mittit.

*Lucerna
urbs.*

Argovia, vulgo Argow, pars fuit Regni Transjulenberga dicta : Pharos antiqui turres hujus generis apensis, quod quidquid a Iura monte, ad Alpes usque excurrebat, (cui quondam Helvetii, Rauraci & Allobrogum pars, hodie vero Sa- lenbergi) adiacet. Tradunt Annales domestici Lucernates Ca- rolo Magno adversus Saracenos militasse, & ab eo cum imperium majorum. privilegia quædam consequutos, tum Cornuum usum, quibus adhuc classicum tempore belli canunt. Penes Canonicorum Collegium maxima hic quondam potestas fuit. Quod in potestatem deinde Abbatis Murbacentis ex donatione Pipini Regis pervenit. Tum Albertus Austrius Imperator, Lucernam a Murbensi Abate emit. Sed non ita multo post, Lucernates sub Austria Imperio, gravibus oneribus pressi, pacis & libertatis amore anno Mcccxxi i i foederi nomen sub- scrispere. Præfecturæ Lucernatum quæ a Mercato- Loci habitant, VVikenss, VViken, opinor : & Sempach. Sed Præfector hujus nullum jus in Opidum habet, tan- tum Lacui & Piscationi præst. Reliquas administrant Senatores in Urbe manentes, quæ sunt: VVillisow, Ent- libuchia Vallis; Rotenburg, forte Rott, aut locus aliquis illi proximus: Habsburg: Berona cum vicino Agro Chelamt, id est Michaëlis Præfectura, dicto; Merisch- wanden; VVaggis; Ebicona; Horba; Krientz; Item i i Urbes Sursejum & Sempachium in Clientela sunt Lu- cernatum: habent tamen proprium Consilium, quod Causas tam Civiles, quam Criminales judicat: sed Princeps Consilii Sursei Sculthes dictus, Jusjurandum dat Lucernatibus, Sempachii vero a Senatu Lucerna- te deligitur, attamen ex Civium Sempachianorum nu- mero. Sequuntur Pagi, Uriorum, Uraniorum sive Ura- niæ. Hujus Incolas tempore Iulii Cæfaris, appellarunt Romani Tauriscos, & nomen Uri quo hodie nuncupan- tur, putatur originem duxisse ab Urianis, quos Veteres Tauriscos

Tauricos nominaverunt, sicut & in hunc usque diem Sie- magnas opes Silvaniz Incolæ percipiunt. Cæterum bentalenses Tauros vocant *Vros* more veterum Germa- Uri, Suitenses, Silvani seu Underwaldenses: etsi mo- norum. Deinde & Regio ista habet nigrum Tauri ca- naesticarum familiarum Abbatibus certis pactionibus put, in campo croceo, quo pro insignibus utitur. *Vrio-* subditi erant, tamen sua quadam libertate gaudentes rum Pagus in x Partes, sive Communitates dividitur, Præfectos accipiebant ab Imperio, quos *Votios* appelle- quas ipli vocant *Gnossaminem*, quasi dicas participa- lant, fortasse Græco nomine, prorsus ut olim Præfectu- tiones, quod soli ex his electi Senatores omnium mu- ræ Romanorum. Horum idem munus erat, quod in Suiciorum terris *Burg graviorum*. Penes illos enim summa pagus. jutur. *Suitiorum*, sive *Suitia*: *Suitia* sive *Suicia*, Opidiorum publicorum, & virtæ necisque potestas erat. *Suicia* op- dum universæ Helvetiæ nomen communicat, nam ab iis Formam gubernationis reliquam mansisse ex antiqua primum ædificatum est, qui novis quærendis sedibus ex Romanorum Monarchia conjicio, in qua Præfecturæ Sueciæ regno huc profugerant. Ex tribus pagis est suis non vivebant legibus, neque ex suorum numero unus, qui contra Nobilium insolentiam foedere conjun- creabant Magistratus, sed hos a Senatu aut Monarchis cti fuerunt; robustos, belloque potentes homines edit, accipiebant. Cæterum *Underwaldia* Pagus in 2 Con- qui frequenter hostibus incusserunt terrorem. Ex iis ventus distributus est, per Silvam *Kernwald*, Superiorum rebus, quæ terra compascua ex se fundit, fere omnes videlicet & *Inferiorem*, tota Regione *Underwaldiæ* no- vitam sustentant. Ab hoc Opido sive pago, exteri Hel- mine nibilominus comprehensa. Supereft *Glarona* *Glarona*, vetios *Suitzeros* vocant, vel quod primo pro libertate vulgo *Glaris*, Helvetici foederis vallis ac Regio, juxta in ipsorum agro pugnatum sit: vel quia diutissimè cum Limagum fluvium non admodum ampla, longitudine Eremitanis contenderunt, & primi omnium ex pagis 111 milliariorum Germanicorum, nomen habens a tribus Austriorum irruptioni expositi fuerunt, & inter præcipuo totius regionis vico, cincta tribus partibus al- tres pagos maxima eorum fuit potentia, nomine eo- tissimis Alpibus, a Meridie & Oriente Rhetos, ab Oc- rum, ut celebriori, reliqui etiam pagi sunt comprehen- casu Urios & Suitios attingit, a Septentrione castra si, & ab his deinde nomen, ad omnes foederatos di- Rhetica dictam regionem, qua Limagus vallem egre- manavit: vel denique quod initium federationis fece- ditur. Hujus regionis jurisdictio, una cum quibusdam Imperium magorum, tint Uri, Silvani, Suitenses, in horum Opido. *Suitio-* proventibus, fuit tempore S. Fridolini per Comitem rum Regio divisa est in partes vi, quas *Quartas* vo- quendam donata monasterio Seckingensi, tempore cant, veteris divisionis nomen, in recentiori & senaria scilicet Clodovei primi Francorum Christiani Regis, retinentes. Et *Inferioris Silvania* quæ vulgo dicitur *Un-* nempe anno Domini 10 qui primus Francorum Rex *nderwaldia pa-* derwaldia. Hic liberæ conditionis pagus, mutuo socie- fuit, qui in Rhetia, Alemannia, & Helvetia imperavit. gii. tatis foedere *Suitia* & *Urania* junctus, anno Domini Consecuta est hæc terra posteris temporibus suam li- Mcccxv. Naturali Alpium vallo circumseptus, pascua bertatem, & propriam jurisdictionem, adjunxitque se habet amœna pecoribus alendis per quam idonea, unde foederi Helvetico, anno Domini Mccxi. Vivunt In- colæ

colæ Lacte, Caseo, Butyro, & Carnibus. Ibi inter na vero quibus hæc Helvetiæ portio irrigatur, sunt Li-
angustias montium nulli, aut pauci seruntur Agri, raræ magus; hic apud Glaronenses oritur, ac in media ipso-
plantantur Vites. Hortos pomiferos habent, & pra-
ta lætissima. Vinum & Frumentum aliunde invehun-
tur. Pisces Lacus subministrant, Aves carnesque feri-
nas Montes silvosi suppeditant. Patriam hanc Henricus
Glareanus & Ægidius Yscodus, doctissimi Viri, ortu
nobilitarunt. His accensentur Hamburg Comitatus,
Humberg Baronatus & Ringenberg. Est autem Glarona
in xv partes distributa, quas vocant Tagwan. Imperat
Werdenbergen Comitatui, quem emerunt, anno 1517
Cum Sutiis alternatim Præfectos mittunt Uzena-
cum, Visnac, & in Castra Rhetica Wesom. Sed hæc ha-
ænus, nunc generalia quædam de hac Helvetiæ par-
te subjungamus, inter quæ Lacus primum se se offerunt,
inter quos miraculi causa memorandus *Lacus Pilati*
cognomine, qui in Monte, quem *Fractum* vocant, haud
procul Lucerna pæne in summo montis jugo, palu-
dinoso solitarioque situs, Silvis undique circundatur,
ne scilicet a quoquam irritetur. Ferunt enim, quæ
in eum de industria injiciuntur maximas ciere tempe-
states, omniaque undis opplere, qui sæpe tentarunt &
experti: quæ vero casu incident nihil adferre periculi.
Locus est visu horrendus, aqua suo alveo inclusa, nec
exitum habet nec flumen in se recipit aliquod, nec ni-
vibus nec pluviis augetur. Vento etiam minimè agita-
tur, quin semper sibi similis nigras suas tuetur undas,
nec fas est peregrinis eum adire locum, ne temere quid
injiciant, unde vicina periclitetur regio. Inter flumi-
nem Ursam & Arolam, quæ in Rhenum exonerantur. Sed de Helvetia,
Eam Inferiorem Germaniam transeamus.

Eam Galliarum Partem quam obtinet Hispaniarum Rex descripturus, idem quem in Francorum Regno constitui, ordo sequendus mihi erit. Primum ergo ea quae de Inferioris Belgii politico statu mihi in studiorum gratiam communicavit vir clarissimus D. Dominicus a Burmania accipe, postea Provincias Dominaque enumerabo & describam.

Politia Belgii sub Burgundionibus.

Omnis Gallia secundum Julium Cæsarem divisæ est in Belgicam, Celticam & Aquitanicam. Belgicæ medium forte partem Hispaniarum Rex aliquot jam possidet sacerulis: alteram, Picardiam scilicet, Campaniam, Normandiam (quamquam hæ duæ postremæ non in totum sub Belgio continentur) & reliquam Belgii partem possident Dux Lotaringæ, Juliæ, Cliviæ, Archiepiscopus Trevirensis, Moguntinensis, Colonensis, Episcopus Leodiensis & alii. Produxit hæc Belgica, teste Julio Cælare, illustiores semper ac fortiores milites quam reliqua Gallia, ita ut non modo illius tempore, verum etiam nostro sæculo omnem bellum molem sustinuerit.

Continet autem circiter 320 urbes munitas, & circa 230 Opida privilegiata, pagos vero plus minus 12000.

Et quanquam tota hæc Belgica propter diversas Imperiales & Regales dignitates, Electoratus, Archie-

piscopatus, Episcopatus, coronationem tam Imperatoris Majestatis Aquisgrani, quam Regni Franciæ Suetione mirè inclarescat, illa tamen pars, quæ Regi Catholico semper paruit longè nobilissima est: tum propter ortum ac natalem quamplurium Monarcharum, Regū, Principum, Ducum; tum etiam propter frequentes in ea & opulentissimas urbes, infinita Opida, & innumerabiles pagos, adeoque inhabitatorum admirandam frequentiam, eorum divitias, civilitatem, ac animi fortitudinem. Quibus etiam Carolum v Imperatorem motum fuisse ferunt, ut in deliberationem multoties traxerit, in Regnum eas Provincias esse erigendas: verum propter privilegiorum, Morum, atque Legum in singulis Provinciis diversitatem, tum continuorum bellorum difficultates, quibus opprimebatur, ab instituto revocatum fuisse.

Hæc pars in circuitu habet fere 340 milliaria Flandrica, Italica 1000. Continet urbes clausas 208 & circiter 150 Opida, urbibus propter splendorem & privilegia haud inferiora: pagos vero plus minus 6300 maiores: minores autem infinitum numerum fere, sicut & diversa Dominia ac Principatus merum aut mixtum imperium habentia.

De Praeside aut Gubernatore totius Belgii.

Eadem in hoc Belgio est administrandæ Reip. ac iustitiæ ratio, quæ in Regno Galliæ, eadem Magistratum nomina, eademque auctoritas Provinciis omnibus. Unus a rege Catholicò semper est generalis cum summa

summa auctoritate Præfectorus, qui & Burgundiæ quo-
que Comitatui præfet, neque enim præ multitudine Re-
gnorum ac Provinciarum ipsius eam, sicut Burgundiæ
Duces solent, administrare valet. Quapropter tem-
pore Maximiliani Cesaris ejusque filii Philippi, summæ
rerum præfuit ad tempus Georgius Saxonæ Dux. Ca-
roli v Imperatoris tempore primū Margaretæ Austræ;
Imperatoris Materteræ, qua defuncta soror dictæ Cæ-
sare Majestatis Maria Ungariæ Regina ab anno 1531
ad 1555, quo Imperatoria Majestas totum Belgium fi-
lio Philippo renunciavit, qui successivè easdem Provin-
cias demandavit suo nomine regendas Emanueli Phili-
berto Sabaudiæ Duci Consobrino, puta ex duabus so-
roribus Regis Lusitanæ utroque nato, qui a Rege Du-
catui suo Sabaudiæ restitutus Præfectorus renunciavit,
itaque in ejus locum surrogata est Regis soror Marga-
retæ Parmæ ac Placentiæ Ducis uxor, cui præter alia cō-
sueta assignata fuere in singulos annos 36 millia corona-
torum. Hic Præfectorus licet summam adeoque plenissi-
mam haberet per totum Belgium auctoritatem, cuncta
tamen majora munera ac officia, ut sunt, Præsidatus,

Cancellariatus Statuum, & omnes leges, decreta & ne-
gotia sub Regis nomine distribuuntur, atque emanant. Scire autem hic oportet, antequam de singulis consiliis
seorsim quid dicamus, olim duo illa consilia Statuum & Privatum unum tantum apud Principem fuisse, quod

De Consilio Statuum.

Concilium Statuum, ut vocant, quod apud Guberna-

torem residet, incerto constat Consiliariorum numero,
pro arbitrio enim Principis & negotiorum necessitate
plures vel pauciores adhibentur. Constat vero ex diver-
tis Provinciarum Belgii Præfectis, nonnullisque docto-
ribus, qui propter doctrinam, integritatem, ac virtutes
subinde adhibentur. Huic ordini unus præfet judex seu
præses consilii. Cum hoc consilio deliberat Belgii sum-
mus Præses super rebus Principis & publicis, puta de
bello & pace deque generali totius patriæ regimine.
Eodem in deliberationem veniunt, quæ ab omni parte
adferuntur. Item foedera cum Principibus ac vicinis, an-
dimittendi vel retinendi sint belli Duces. Item de pro-
pugnaculis, munitionibus, provisionibus armorum, qui
demandandi & recipiendi legati, cunctaque buc refe-
runtur ex consiliis magis ardua negotia: deniq; ut sum-
matim dicamus, quicquid cōservationem ac protectio-
nem totius patriæ intus & foris concernit, in hoc con-
silio deliberatur. Solent & extraordinariis & magis ar-
duis negotiis adhiberi quoque omnes Ordinis atrei vel-
leris, & ex aliis gubernatoribus Provinciarum, officia-
riisque Regiis nonnulli.

De Consilio Privato.

Concilium quod vocant Privatum seu Secretum si-
militer apud Gubernatorem residet. Constat ordinariè
10 vel 12 Cōsiliariis, iisque Doctoribus aut Licentiatis
à Rege vel ejus Locū tenente elētis. Hoc cum divisum
sit propter multititudinem negotiorum a præcedente cō-
silio Statuum, sibi reservavit quicquid ad justitiam, jus,
& politiam pertinet, & inspectionem aliorum consilio-
rum. Hujus itaque est concedere privilegia, consensum,
gratiam,

gratiam, veniam, remissiones. Item condere leges, ordinaciones, statuta, edictaque, unde & Magistrorum supplicationum vocantur. Hujus item consilii est cognoscere de limitibus, ac confinibus Provinciarum, deque partibus principalibus dominii, superioritatis & authoritatis Principis, Dominorum & aliorum aulicorum immatriculatorum. Denique consilium hoc robur est ac conservator Justitiae, ceterarumque rerum omnium inspector, quanquam subinde magis ardua consilio Statuum communicet, ac vice versa illud quæ politiam ac Justitiam aliquo modo concernunt cum hoc conferat ac communicet. Habet & hoc Consilium suum Præsidem.

De Consilio Finantiarum,

In eadem curia residet & aliud Consilium, quod vulgo Finantiarum vocant. Huic communiter præfecti semper fuere tria ex prudentioribus dominis patriæ capita, unus Thesaurarius, unus Receptor generalis & tres Commissarii docti ac prudentes, cum duobus Gressiaris aliisque officiariis. Hoc Consilium curam habet bonorum patrimonialium & reddituum Principis, subsidiorum ordinariorum & extraordinariorum, Cameræ rationalis, Receptorum aliorumque Officiariorum Regias pecunias tractantium. In eodem sunt taxationes, rationes assignantur solvendi quidquid concernit pacem vel bellum, fortificationes, munitiones, provisiones, adeoque omnes expensas, tam ordinarias quam extraordinarias pro conservatione Status patriæ. Hoc item bona Principis elocat, facit mederationes ac restitutions contentas ejus ordinationibus. Breviter totam agit curam Regii Thesauri universi.

De Consilio Cameræ Rationalis.

Est aliud Bruxellæ Magistratus Regius, qui est tanquam membrum Consilii Finantiarum, appellaturque Camera rationalis, cui præst unus Præles & septem Magistri rationum, quatuor scilicet ordinarii & tres extra-ordinarii, cum nonnullis aliis officiariis. Reddunt huic rationem administrationis pecuniarū regis omnes Thesaurarii & Receptores Brabantiaz & adhærentis ditios, Item agri Lutzenburgici; recipiuntque omnes hic suas quitantias. Præter hanc vero Cameram sunt adhuc in Belgio tres aliæ Cameræ rationales, in Flandria scilicet, Hollandia & Geldria, quæ omnes summarie rationem reddere coguntur Finantiarum Consilio tanquam omnium inspectori. Atque hæc sunt Consilia & Magistratus vel Officiarii, qui perpetuo generalē Belgii Præfectum comitantur vel apud eum resident.

De Consiliis Provincialibus.

Est & aliud in hoc Belgio Consilium in singulis fere Provincialiis, quod Parliamentum Regium vulgo nominant, quale est Mechliniæ, in Brabantia vero Cancelariam vocant. Præsunt huic communiter secundum diversa loca vel 12 vel 16 vel 18 Consiliarii Doctores & Licentiarii, unusque Præses seu Cancellarius tanquam Index. Adsistunt pariter Advocatus & Procurator Fisci, Gressiarii, Secretarii, aliisque Officiarii, omnes a Locum-tenente Regio electi, & a Rege stipendiati. Hic Magistratus summa pollet auctoritate cunctarum civilium & criminalium causarum, & omnium in hisce Provincialibus, Dominiisque Regiis controversiarum, cognitionem habens. Habet & activam & passivam cognitionem fundamentorum, confinium ac differentiarū,

quæ a

quæ à prælaturis eorumque jurisdictionibus procedunt, exceptis bonis mortuis, vulgo *amortis*, eorum enim cognitio ad curiam Ecclesiasticam pertinet. Similiter observari facit privilegia, exemptiones, officia, beneficia, ac provisiones à Principe concessa, salvis nihilominus semper jurisdictionibus & privilegiis locorum particularibus. Huc vocantur in jus non solum omnes regii Officiarii, & ministri provinciales, sed & Rex ipse, pro quo respondent ejus Procurator & Advocatus, minimeque summa ejus authoritas, aut dignitas cuiquam præjudicio ac damno est. Quinimo accidit jam pridem in Geldria regnante Rege Philippo, ut cum Majestas ipsius in causa quadam gravissima contra Dominum de Anholt succumberet, nullusque Officiariorum sententiam executioni mandare auderet, Rex ipse eam realiter executus sit. Ad hoc tribunal cuncte devolvuntur appellationes inferiorum cuiusque Provinciæ judiciorum, neque hoc ullam è contra appellationem admittit, sed duntaxat Syndicatum, quem Revisionem vulgo vocant. Rarius vero fit ut non revisionem petens, & maximarum expensarum, eo scilicet nomine faciendarum, & ipsius causæ jaæturam patiatur. Sed nec per revisionem hanc sententiæ prioris executio differtur. Judicatur in omnibus hisce summis Curiis secundum Jus commune, salvis tam legibus municipalibus & singulorū locorum constitutionibus, quæ plurimæ quidem sunt, decretisque Principum vulgo Mandamentis, quæ quatenus privilegia non lèdant, cæteris legibus omnibus præferruntur. Veruntamen antequam hæc publicantur in deliberationem & cognitionem prædicti Consilii trahuntur, suntque eatenus in jure fundata, quatenus cum le-gibus scriptis convenienti.

Præter jam dicta deputat etiam Regis nomine Præses certos singulis annis legatos per singulas fere Provincias, qui revisorum funguntur officio, ut scilicet rationes proventuum seu reddituum aliaq; patriam concernentia revideant animadvertiscantque, & specialiter in Brabantia, ubi Rex singularem habet in loca sacra auctoritatem. Quapropter mandat etiam ut animadvertiscant in rationes Ecclesiarum, Monasteriorum & Xenodochiorū, & si indebitè administratum quid deprehendatur, relatione facta ad Curiam, severe corrigitur & reparatur, adeo ut licet singulæ Regiones & Civitates suis etiam legibus & privilegiis vivant & gaudeant, summa tamen administrationis iustitiae ratio à Rege dimanat, atque in eum redundat, fitque ab omnibus Officiariis suæ Majestati fidelitatis juramentum.

Militia Belgica.

Tempore pacis Rex non nisi pauc's uritur in solis cōfinibus Regni prædiariis militibus, ea autem loca sunt numero 26 maximi quidē momenti propugnacula. Alii deinde equestris militia ab omnianiquitate observata à Carolo anno 1547 prudenter restituta & reparata est, quam ordinarias Bendas seu Legiones vulgo vocant, trium millium electorum Equitum, qui distributi in 14 Bendas præcipuis Provinciarum dominis cōmittuntur, atque hi suos habent Locum-tenentes, aliosque Officiarios. Unus est generalis Qvæstor militiæ, qui Regis nomine hisce legionibus ordinariis solvit, is fuit Art Molikeman.

Præterea nullam fere habet Rex pacis tempore classem maritimam instructam, sed quia omnes regni Portus navibus diversis abundant, necessitatibus tempore omnes eas naves, vel quot & quas ex iis libet sibi iubet:

○○

suisque

suisque eas sumtibus ad bellum adornat, soluto navium domino quod æquum est. Atque in hunc finem toti rei maritimæ unum præfecit summum belli totiusque classis Ducem, quem *Admiralium* vulgo vocant. Is fuit Comes Hornensis, hic omnis prædæ belli tempore, omnium confiscationum, omnis denique generalis mercaturæ, quæ cum licentia Regis ex hostili solo ad nos defertur, suam habet partem. Hanc vero Regis licentiam Admiralius sua manu approbare & confirmare debet antequam indemnitatē sibi promittere Mercatores queant. Est & alijs maximæ quidem dignitatis Præfectus tormentorum bellicorum, & quicquid id genus armorum concernit, quæ quidem arma ordinariæ Mechliniæ asservari solent, atque horum cura Domino de Glajon Aurei velleris Equiti demandata fuit.

De Dominiis seu bonis patrimonialibus Principis.

Venationes, aucupia & pīscationes per hasce terras pro distinctione Iurisdictionum sunt Principis, Civitatum priorumq; Dominiorum, excepta Brabantia, ubi quinque tantum silva Princi ab omni venatione & aucupio liberæ sunt; per reliquam totam Provinciam unicuique cum Canibus & Avibus, non retibus, libera est venatio, aucupium & pīscatio. Princeps in singulis ferre provinciis suos venationi Præfectos habet, & nominatim per Brabantiam, magnæ dignitatis officium est, cui præesse solet Marchio Bergensis, eoque nomine vulgo, Magnus Brabantæ Venator appellari solet.

Præcipuæ quæque earum regionum Silvæ ad Regis usum non modo venandi, sed & lignandi spectant, et que non minima suorum reddituum pars. Reliqui redditus in civitatibus, villis, castellis, terris, molendinis, aliisque ab

omni antiquitate Principibus patriæ attributis consistunt, quæ vulgo *Domaines*, Latine *Dominia*, vel proprius bona patrimonialia vocantur: sed & vestigalia quædam mercantiarum tam mati quam terra inter eos redditus connumerantur, similiter & redditus quosdam in præcipuas civitates Rex habet, puta in Antverpiam, ubi præter partem suam omnium confiscationum: habet & monetæ, carcerum & pīscationum locationem, aliaque nonnulla quæ Regium dominium, ut vocant, mirè adaugent.

Modus convocandi Status.

Princeps petiturus quid, vel novum tributum, novasve leges impositurus, convocare solet, certo assignato die & loco, qui communiter Bruxellis esse solet tum propter Regiam Curiam, tum quod Brabantini extra dicti suam nihil deliberent, omnes totius Belgii Ordines, quis sic debitè interpellati haud gravatè comparent, vel saltem secundo sub multa aliqua pecuniaria appellati legitimo numero plures vel pauciores, prout citati sunt, pro causa necessitatis conveniunt. Sunt autem qui communiter Bruxellis comparere solent hi: Brabantini, Flandri, Artesii, Hannonienses, Valentii, Ryssel, Doūay & Orchies, Hollandi, Trajectenses, Zelandi, Namurcei, Tornaci & Tournesi, & Mechlinienses. Reliquarum Provinciarum Ordines ut sunt Geldri, Frisi, Luxemburgii, quia remotiores sunt a suis Gubernatoribus (nisi gravissimæ sint deliberationes) convocantur, & cum eo transfigunt. Ceterum Ordinum generalium tres sunt status: 1 Ecclesiasticus, 2 Nobilitas, 3 præcipuæ Civitates. Horum statuum membra, personæ ac deputati ii qui semper ad id electi fuerunt comparent, vel suos deputant Legatos,

gatos. Verum non omnium regionum idem est in hac parte usus & consuetudo. Exempli gratia : Brabantini, Hannonienses, Artesii, Namurcenses, & Zelandi diversis Commissariis rem expediunt, puta Ecclesiastici Abbatem; Nobilitas Ducem, Marchionem, Principem, Baronem, & Nobiles; Civitates vero Consules, vulgo Burghimistros, & duos vel tres Scabinos, unumq; civitatis Pensionarium, plures vel pauciores pro facti exigētia delegant. Flandri per unum solum Legatum vel Commissarium vulgo, ratione quatuor Membrorum comparent, quæ quidem iv Membra omnes tres supradictos Status repræsentant, Quanquam & hi separatim suos delegare queant, qui inspectionem in factum Legati 4. Membrorum habeant, ne quid præjudicii illiis pariat. Verum communiter quod quatuor ea Membra statuunt id ratum firmumque habetur. Hollandi duorum tantū Statuū nomine, Nobilitatis scilicet & Civitatum Legatos deputant, iique totam Provinciam repræsentat. Hoc modo coacto Consilio in præsentia præfeci Regii Præses, vel quis Statuum Cöfiliarius Principis seu Regis nomine petitionem ejusdem per pulchro huic Ordini humanissimè exponit. Illi post consuetas deliberationes singuli pro se in scriptis res dependunt, quo equidem responso si Regi non sit satis factum, multis conatur rationibus Ordines ad suam petitionem permovere, nec enim illud hic tyrannicum locum ullo modo habet, *Sic volo, sic jubeo:* quin etsi ad unum pñne omnes Ordines Regis voto consensissent, sola tamen Antverpia hunc consensum infringere & annullare poterit, siquidem Ordines omnes ea lege & conditione consentire semper censemur, si eam omnes Status, atque singula eorum Membra comprobant, & in suam portionem consentiant.

Quocirca omnino necesse est non modo omnes Ordines seu Status generaliter consensisse, sed & omnium statuum singula quoque Membra consensum suum unanimiter dedisse. Vnde plerunque fit, ut non attentis quibusvis Regis demonstrationibus, justisque rationibus, nihil pñne unquam Regi propter votorum diversitatem concedatur, quo quidem casu Rex pro eo tempore patienter acquiescit, & in commodius tempus differt. Attamen rarius est, ut non moderatus Princeps a subditis discretis ac placidis voti sui tandem compos fiat. Si quam pecuniam Principi promiserint, neque eam commodè in parato habere queant, aliam ineunt, inter se, cum consensu tamen Principis conquirendi rationem, decimam, vel vestigial quoddam rebus communibus ad tempus imponendo, vel alio quodam commodo modo pro ratione loci, temporis & occasionis, quæ juxta modum, taxam & proportionem consuetam suo tempore dependitur. Ecclesiastici suam portionem separatim solvunt, Nobilitas & Civitates propter affinitatem commerciorum & utilitatis inter se simul solvunt; Brabantini quidem ut primi, propter antiquitatem & dignitatem Dualem, suam dependunt partem in florenis 20 stuferorum. Flandri propter opulentiam suam in florenis 24 stuferorum, & sic reliquæ quoque Provinciæ juxta consuetas taxas, quæ non facile immutantur vel transgrediuntur.

Quod Pontificum jus in hasce ditiones attinet, non majus illud est quam in Regno Franciæ: cunctæ enim nominationes & ordinationes Prælaturarum, Episcoparum, &c, ad Principem pertinent, Pontifex solam haber confirmationem & expeditionem, nec ullum cuiuscunq; status laicum vel secularē propter quodvis delictū,

vel causam extra patriam evocare potest. Quare si quid ejusmodi prætendat, Legatum expressum expediat, de facto vel jure cognitum, necesse est. Nullum præterea conferre beneficium potest, nec gratiam vel bullam expedire, quæ fortius effectum: nisi exequendi Potestas, ex Principis placito quod vulgo nuncupant, suppli-canti concedatur. Quantum ad decimas, eæ fere per totam ditionem solvuntur, sed diversis modis: alibi enim

solis Ecclesiasticis, alibi vero partim his partim Loci Dominis, alii undecinam tautum partem dependent alii minus, secundum diversarum Provinciarum & Locorum consuetudines & privilegia: extatque prudens Carolii V Imperatoris Decretum, ne liceret in posterum ullis Ecclesiasticis personis, vel Locis Sacris ullam rem immobilem absque Principis licentia coemere.

I N D E X

T A B U L A R V M B E L G I I I N F E R I O R I S.

i Belgii universalis
iv Hollandia
vii Artelia
x Frisia

ii Flandria
v Zelandia
ix Hannonia & Namurcum
xi Traiectum.

iii Brabantia
vii Geldria & Trans-Isalania.
ix Lutzenburgicus Ducatus & Trevirensis Provincia,
xi Groninga.

Belgium sive Germania Inferior.

*Regio.
Nomina
& unde
deducta.*

RE G N U M Gallie, qua potui fide, haec tenus perlustravi: Germania Inferior nunc adeunda est quæ ut patriam mihi longè charissimam, adibo per quālibens. Ut autē ab ipso nomine ordiar: Partem Europæ, quæ hoc tempore Germania Inferior, Belgium dictam Cæsari nonnulli volunt, in quo scribit se tres legiones collocasse, Hircius quatuor. Marrianus tamen & Glareanus pro Vrbe, non pro Regione accipunt. Vnam Urbem capacem esse quatuor Legionum fortasse vix credit Vegetius. Ipse etiam Cæsar sub Belgio plures Civitates comprehendit, lib. v docet; ubi dicit Britaniæ maritimam partem ab iis incoli, qui prædæ ac bellii inferendi caussa ex Belgio transierant, qui oinnes fere iis nominibus Civitatum appellantur, quibus orti Civitatibus eo

pervenerunt. Non tamen sub Belgio totam Belgicam intelligit. A Belgio enim, (codem libro) Nervios, Morinos & Esiuos, Belgicæ populos, distinguit. Partem Belgicæ itaque secundum Ortelium videtur vocare Belgium, eam fortean, quæ verius Septentriones est, quæ Hollandiam, Zelandiam, Flandriam, Geldriam & Cliviam complectitur. Allii Belgicam quam terram Galliæ partem constituit Cæsar, nuncupant. Quam vocationem nonnulli ab Vrbe hujus Regionis celeberrima, nonnulli à Belgio quodam Belgarum Duce, alii aliunde derivant. Hadrianus Iunius Belgarum appellationem ad Nationis ferociam referendam autumat, ut si nt Belge quæ si Velgæ, hoc est atroces & violenti: nisi mavis, inquit, Belgas mutatione secundæ vocalis in primam, dici velut Balgas,

Balgas, à dimicandi pugnandiisque ardore ac studio : est in Belgio humidore est, sed tamen qui Incolarum sanitati conducat. Æstates jucundæ, per amoenæ, & temperato calore tolerabiles : non fervent æstu, non abundant Muscarum Culicumque examinibus, non tonitru quantuntur. Terra motus vero rarissimi. Hyemes longæ, ventosæ, Spirante Aquilone vel Euro subitum excitat & arctum gelu: Austro vero & Zephyro tepescit Aëris, frigusque in pluvias convertitur. Ager multis locis fabulosus: qualis est, magna pars Flædriæ Teutonicæ; & Brabantia fere omnis, Frumenti tamen aliarumque Frugum mediocriter fertilis, ac nonnullis locis fertilissima, ut Zelandia, Flandria Gallica, Hannonia, Artesia, Geldria. Ac, Frumento, Hordeo, Silagine, Lino, Cannabi abundat. Fructus etiam omnis generis profert magna copia, Mala, Pira, Pruna, Cerasa, Mora, Mala Persica & Armeniaca, Nuces Avellanas, Mespila, ac nonnullis locis Castaneas. Rubia item Tinctorum hic abunde colligitur, & per omnes Europæ oras cum magno lucro distrahitur. Fodinæ Metallicæ magni momenti nullæ. Quod ad Arbores aliaque id genus, jucundum præbent adspicuum densæ, bene ordinatae & fructibus onustæ Arbores, nec non materiam ædificiis & igni præbentes, omnis generis altissimæ & miræ crassitie, quæ hic magno numero, reperiuntur. Lauri & Cupressi ratiiores. Tiliarum vero copia maxima, vulgo Linden, forma & foliis ulmis simillimæ sunt, sed proceriores ac citius proveniunt. Nam xvi aut xxix annorum spatio viri medii crassitudinem adæquant. Harum quoque in ædificando mediocris est usus: sunt præterea ex iis carbones, pulvreti nitratæ saligneis aptiores. Inter corticem & lignum reperitur lanugo quædam instar Cannabis, unde funes & vincula confici solent. Ejus tamen

folia quamvis tenera, Animalia multa respuunt, ut Virgilius hoc carmine indicat:

Nec Tiliae laeves, nec torno rasil: Buxum, Et Ovid. Nec Tiliae molles, nec Fagus & innuba Quercus. Habet & magna copia Taxum, arborem venenatam. Hæc materiem confiendis arcubus præstantissimam suppeditat. Ex ejus succo venenum conficitur, quo se exanimasse Cattivulum Eburonum Regem memoriam prodit Cæsar. Est & aliud Arboris genus, quod alibi fortean non reperitur. (Incolæ numero plurali Abeelen nuncupat) quæ specie Populi Albæ videtur. Magna ejus in Brabantia copia succrescit, ejusque ad res varias ulus, imprimis Bruxellæ.

*Anima-
lium va-
rietas.*

Soli præterea bonitatem in alendis armentis extollere Belgis licet. Boves, Equi, Oves, Pecora Armentaque nusquam terrarum felicius nascuntur, aut aluntur. Equi imprimis grandes, robusti, bello apti. Boves opimi, præsertim in Hollandia & Frisia, quibus unus bos pondere sapissime mille ducentas libras excedit. Ludovicus Guicciardinus homo Italus, cui nostra Belgica ob accuratissimam verissimamque descriptionem plurimum debet, refert Comiti Hoochstrateni Mechliniæ bovem dono datum, cuius pondus fuerit bis mille quingentarum vingtio octo librarum: quem is propterea depingendam, in Palatio suo curavit. Laxos capacesque uberū vaccarū sinus, lactisque copiam quid ego commemorem? Constat namque aliquibus Hollandiæ partibus eas æstivis diebus, quatuor & quadraginta lactis heminas in multatralia refundere. Multa hic ne prolixior sim, prætereo. Ad venationes exstimalunt, cum alia, tum Damæ, Cervi, Capræ, Capreoli, Apri, Meles sive Taissi, Lepores, Cuniculi, quibus abudant. Ad aucupia autē invitant cum aves aliæ, tum Ardeæ, Accipitres, Vultures, Perdices, Phasiani, Turtures, Coturnices, Turdi, Ciconiæ, Anates, Anse-

res & Scolopaces, quas Rusticulas Plinius, Rusticas Perdices Martialis vocat, vulgus Snepas. Nemesianus eæ ita describit:

*Preda est facilis & amœna Scolopax
Corpo non Paphis avibus majore videbis.
Illa sub aggeribus primis, qua proluit humor,
Pascitur, exiguo sceltans obsonia vermes:
At non illa oculis, quibus est obtusior, et si
Sint nimium grandes, sed acutis naribus instat
Impresso in terram rostri mucrone, sequaces
Vermiculos trahit, atque gulæ dat præmia ritæ.*

Non desunt etiam Gallinæ Africanæ & communes magna copia. Sed de his satis, ad alia pergamus. Quomodo Belgicæ Provinciæ conjunctæ sint, inque unū corpus coaluerint, quomodo item ad Carolum v & Filium ejus Philippum devolutæ sint, operæ pretium est cognoscere. *Imperi-
um majes-
rum.*

Ludovicus Malanus Comes & Dominus Flandriæ, Niver-
niæ, Rastelle, Salinarū, Antverpiæ & Mechliniæ, post Matris vero obitum Comes Burgundiæ & Artesiæ, uxorem duxit Margaretam, Filiam Ioannis Duci Brabantia, quo conjugio ipse Dux Brabantia, Limburgi & Lotaringiæ factus est. Ex hac unicam Filiam genuit Margaretam, Ditionum paternarū heredem: quæ anno ccccclxix Gandavi nupsit Philippo Valesio Duci Burgundiæ, cui ob virtutem singularem cognomentū fuit *Audacis*. Vixit is annos lxx Obiit Hallæ juxta Bruxellæ anno Christi ccccciv. Liberos reliquit Ioannem, Antonium, Philippum Uallesiós: Catharinam, Mariam, & Margaretam. His omnes conjugio res patrias auxerunt. Catharina Lupoldo Duci Austræ nupsit: Maria Amedæo, Duci Sabaudiæ: Margareta Comiti Hollandiæ & Hannoniæ. Antonius Valesius a patre constitutus Dux Brabantia, Lotaringiæ & Limburgi,

burgi, uxorem duxit Elizabetham Ducissam Lutzenburgi, ex qua filios suscepit Ioannem, maritum Jacobæ Comitis Hollandiæ, & Philippum, ambos Brabantiaæ Duces. Antonius cum fratre natu minimo Philippo Valerio periiit in bello Gallico ad Teroanam anno cœcccc xv. Filii Antonii sine liberis postea extincti patruū Ioannem Valesum hæredem reliquerunt Ioannes igitur Valeius qui Intrepidus dictus est, quem esset è fratribus natu maximus, anno cœcccciv patri successit, auctusque Fratrū Nepotumque obitu multis & amplis ditionibus, miserè & præter fas trucidatus est anno cœccccxix a Carolo Delphino propter Ducem Aurelianensem, cum quo capitales inimicitias & quidē apertas quandiu vixit, suscepserat. Liberos reliquit Philippum, Margaretam, Isabellam & Catharinam. Philippus cognomento Bonus vel Pius. xxiii ætatis anno Patri suo succedit in Ducatu Burgundiæ, Comitatu Flandriæ, Burgundiæ, Artesiæ, Marchionatu Imperii, Salinarum & Mechliniæ : Hic Atrebati cum Carolo vii & cum Duce Aurelianensi pacem contraxit, eumque è carcere in quo annos jam xxv ab Anglis detentus fuerat, liberavit, soluto insuper pretio redemtionis, & sorore Maria ipsi in uxorem data. Hic obitu Theodorici Comitis Namurcensis factus est ejus Comitatus hæres : obitu Philippi, auctus est Ducatus Brabantiaæ, Lotaringiæ & Limburgi : obitu Jacobæ, Comitatibus Hannoniæ, Hollandiæ Zelandiæ, & Frisiæ. Ducatus quoque Lutzenburgicus ei accessit ab Elizabetha, Antonii Patrui sui Vidua. Ita factum est, ut unius Philippi Boni imperio subiectæ fuerint amplissimæ & opulentissimæ Provinciæ Burgundiæ utriusque, Brabantiaæ, Limburgi, Lutzenburgi, Flandriæ, Artesiæ, Hannoniæ, Hollandiæ, Zelandiæ Namurci, Frisiæ, Mechliniæ & Marchionatus Imperii. Vxo-

rem is habuit Isabellam Portugalliaæ Regis filiam : vixit annos lxxi i, obiit anno cœccccclxvii uno Filio tot Provinciarum hærede relicto Carolo Audace, qui nō tantum patrium Imperium servavit, verum etiam auxit, adjuncta Geldria, Zutphania & Ducatu Iuliacensi. Atque hic est Carolus ille Caroli v Abavus, nati anno MD ex Ioanna Ferdinandi Regis Arragoni filia, Philippi Austriaci uxore: qui Philippus filius fuit Maximiliani Austriaci, ex Matre Maria Filia Caroli Audacis. Sub his Provinciæ quæ antea plures Dominos habuerat, conjunctæ, in unū quasi corpus coaluerunt, atque hodie communi Belgicæ vel Inferioris Germaniæ nomine censentur. Bello autem jā olim nobiles Belgæ. Cæsar i Commentariorū de bello Gallico libro, omnium Gallorum eos vocat fortissimos. Sic enim scribit: *Gallorum omnium fortissimi sunt Belge: propere quod a cultu atque humanitate Provinciae longissime absunt, minimèque ad eos sæpe Mercatores conveant, atque ea quæ ad effeminandos animos pertinent, important; proximique sunt Germani qui trans Rhenum incolunt, quibuscum continenter bellum gerunt. Qua de causa Helvetii quoque reliquos Gallos virtute præcedunt, quod fere quotidiani præliis cum Germanis contendunt, cum aut suis finibus eos prohibent, aut ipsi in eorum finibus bellum gerunt. Horum quantum robur quantumq; libertatis defendendæ studium fuerit, ex eo cognosci potest, quod Romanorum Imperium summa vi avertere etiam C. Cæst. tempore annixi sint. Itaq; contra ipsum copias distributim cōscripterunt. Bellovaci lxm armatorum; Sueßiones l.m. Nervii (quorum adeo fuit indomita feritas, ut nunquam in id temporis Mercatores passi sint ad se Vina aut res alias venales deferre) etiā l.m. Atrebates & Ambiani xm Morini xxv. Menapii ixm Caleti xm. Velocasses & Veromandui æquè xm. Aduatricixix milia. Condrusi, Eburones, Cæmani xl millia. Ut summa fuit*

fuerit cclxxii millium armatorum lectissimorum teste Orosio : vel ut Cæsar ipse prodidit Ccclxxxix : Bello ergo jam olim nobiles , ut ex Cæsare didicimus . Idem Cæsar ii Commen . Solos esse ait qui patrum memoria omni Gallia vexata Teutones Cimbrosque intra fines suos ingredi prohibuissent : eaque re factum , ut rerum istarum memoria magnam sibi auctoritatem , magnosque spiritus in re militari sumerent . Experti id etiam nostro sèculo tot peregrini exercitus , qui tanquam tirones cum veteranis congressi , in civibus , rusticis , nautis , ferociam , & vim veteranorum deprehendunt . Belgii xvii sunt Provinciæ , quas Carolus v Imperator omnes possedit : in quibus sunt Ducatus iv , Brabantia , Limburgi , qui cum Comitatu Dalem & Dominiis Valckenburg ac Rode le Duc Brabantæ annexus est , & à Iustitia , & Cancellaria Brabantæ dependet : Lutzenburgi & Geldria . Comitatus vii Flandria , Artesia , Hannonia , Hollandia , Zelandia , Namurci & Zutphania : Marchionatus Sacri Imperii , qui iv Civitates principales habuit , Nivellam , Lovanium , Bruxellam & Metropolim Antwerpianam , nunc Brabantæ pars est : Dominia v , Frisia Occidentalis , Mechlinia , Ultrajecti , Trans-Isalania & Groninga . Vtibes habet Belgium plurimas , easque munitissimas , quarum numerum , ut & Opidorum & Pagorum apud Mercatorem habes , Interurbes autem maximè excellunt , Lovanium , Bruxella , Antwerpia , Silva Ducis , Gandavum , Bruga , Hippa , Mechlinia , Cameracum , Atrebatum , Tornacum , Mons , Valencena , Insulae , Durdrechtum , Harleum , Amstelodamum , Lugdunum Batavorum , Namurcum , Neomagum , Trajectum , & aliæ . Lacuum , stagnorum & paludum maximus in Belgio numerus , quæ præter Pises quos magno numero suppeditant : Regiones istas

adversus hostium impetus muniunt . Flumina in hac Re- ^{flumina} gione per pauca oriuntur , sed alibi orta maxima non pauca scindunt eam beatque plurimum . Præcipua sunt , Rhenus , Mosa , Scaldis , Amis : Minora Mosella , Lisa , Aa , Sambra , Dela & alia permixta . De Rheno & Amisi dicemus in Germania . De Mosella diximus in Lotaringia Reliqua hic describamus . Mosa profluit ex Monte Vogeso , qui est in finibus Lingonum ; haud longè ab Araris Matronæque fontibus : & in Septentrionem procurrens S. Theobaldi Fanum (S. Tibauti) radit , ubi navigabilis esse incipit : inde Virdunum perlabitur : ab eo in Cœciam vergens , Mosonem & Maesiaticum pergit . Inde ad Septentrionem se convertens Carolomontem , Bovinacum , Dianum & Namurcum lustrat : ibique Sabi ! austus & tumidus ad ventum Græcum se flebit , atque Hoyum contemplatus , & Leodium , Trajectum perlapsus , ac Stochemum , Ruremundam & Venlojum præterlegit : ubi ad Occidentem conversus Cuickam , Ravestienum & Megenam adluens : post apud Hervverdum pagum recepta Rheni , traditaque vicissim sui parte , cum Vahali commiscetur : & continuo servatis nominibus suis iterum disjunguntur , & separatim Lovensteinum labuntur : ubi Insulam Bomelianam includunt , ac rursus confluentes junguntur , & pristino amissio Merovæ nomen accipiunt : atque ita Worcomium & Gorcomium præterlapsi , maximo sinu Durdrechtum pervenient , ibique facta Insula Iselmonda , Mosa proprium nomen recipit , idemque retinens Roterodamum & Vlaerdingam præterlapsus nobili ostio circa Brielam Oceanum tam violenter ingreditur , ut longo spatio cursum retinens a quam suam dulcem conservet , idque maximo cum fructu . Præter alios enim pisces viam aperit Acipenseribus ,

seribus, qui in mati dulcem hanc aquam, quam maximè expetunt, invenientes, ejusque ductum donec in flumen perveniant sequentes, facillimè capiuntur. Quod alii fluviis innumeris non contingit, quod placide mare ingredientes & cursum suum non servantes, aquam suam saltam efficiant, quales sunt Sequana, Iberus, Tamesis, aliique permulti quamvis maxiimi. Contra Eridanus, Tiberis, Rhodanus, Garumna, aliique fluviis rapacius longiusque Mare ingredientes, idem efficiunt quod Mosa, alliciunt nempe & adducunt Acipenseris, sed non tanta copia. Præterea Mosæ ut aut alii Viri docti malunt, propter utriusque fluviis affinitatem, Rheni Acipenseris, meliores, gustui ac palato gratiore & maiores videntur, quam Matis Mediterranei. Colore sunt argenteo, & lucidiore, & mira magnitudine. Inveniuntur enim qui 400 librarum pondus excedant. Memoræ prodit Guicciardinus, se vidisse Acipenserem in foro Antverpiensi 420 librarum, eundemque longitudine XII pedes Antverpienses excessisse: & alio die mane ibidem LXX simul vidisse, quorum minimus v pedum longitudinem superabat. Piscis hic in Hollandia, Zelandia & Frisia mense Aprili primū conspicitur, & tres menses continuos, vel diutius quoque invenitur: quo tempore magnus ejus capitur numerus. Arque inde in regiones alias, imprimis in Angliam mitti solet: sale etiam conditur, idque magna copia, quo pacto facile à putredine conservatur, & præter id quoque tempus, toto fere anno, minores quidem, sed delicatissimi capiuntur. Ex hoc mati Mosæ ostium quoque tubeunt, dulcis aquæ illecebra, qua mirè pinguescunt Salmones, Trutæ, & toto hic fere reperiuntur anno: item Lampetrae, Aloæ, Mugiles, Congri & alii optimi quique Pis-

ces, quos hic brevitatis gratia omittimus. Id autem non caret admiratione, quod viles fere sunt isti pisces, si in Mari capiantur: optimi vero & pingues ubi dulces ingrediuntur sunt aquas. Fluvius hic præterea, sponte & natura sua producit præter alios Pisces, Trutas genuinas, & Lampetas alias majores quidem excellentes, alias vero minores & delicatas. Scaldis Ptolomæo Tabula, Belgis Schelt, Gallis Escault, oritur in Veromanduis, prope Abbatiam, ut vocant Divi Martini, quo inter Castelletum (Castellet) & Bellivorum (Beau-revoir) duo Gallorum propugnacula, placidus incedens, Cameracum perlabitur: Hinc Hannoniæ regione petens, Valencenæ urbē nobilem suis aquis ditat: hinc navigiis vehendis loco modum præbens, ac Hania recepto, Condatus præterfluit: ac deinde flumine Scarpa auctus S. Amandum iustrat: ab eo in Septentrionem vergens Tornacum, Aldenardam, & Gandavum urbem celeberrimam perlabitur, ubi flumina duo Lisæ & Liviam, aliasque aquas recipit. Sinuosis inde flexibus multisque Mæandris Teneremundam pergit: ibique Tenera amne recepto, ad dextram fluens, Rupelmundam petit: ibique Rupelam, ac paullo post Delam suscipit, unde auctus & tumidus, mox Antverpiæ mœnia adluit: Emporioque huic Portum insignem, & tutam navium stationem efficit: deinde paullo longius progressus bipartito cursu Brabantia ac Flandriam à Zelandia discriminat: siquidem sinistra in Austrum contortus ac deflexus, Flandriæ oras ac littora persequitur, alioque nomine insignitus de Hont à latrato ac fremitu vocatur, quo per Zuytbevelandiam ac Walachriam in Oceanum occidentalem patet aditus, ac rursus in has oras accessus: dextra vero reliqua Brabantia sinibus continuato cursu, servatoque veteri

alveo per Scaldiae Insulæ littora violento vastoque gurgite in Oceanum devolvitur. Cæterum flumen hoc æstum Oceani reciprocantis sentit Gandavum usque, ab ostio Milliaribus (hisce tamen adnumeratis ejus anterius) plus quam xxx. Subeuntque flumen hoc Acipenseræ, Salmones, Trutæ, Lampetrae ingentes, Rhombi, Congri, Aloës, Cuculi, Mugiles, Cammarii, Soleæ, Locustæ admirabiles, Sardæ, aliique permulti Pisces delicatissimi qui ex Mari adverso amne in Scalidim penetrant, ibique pascuntur & ova pariunt, quod ejus aqua ipsis ad id aptissima sit. Atque hinc duobus aut tribus mensibus, inter ver & æstatem præter maiores Pisces, tantus numerus pisciculorum minutorum, vix natorum, capitur, ut incredibilis inde hominum multitudo vicitur. Flumen hoc quoque plurimi Canes Marini, & Turtiones ingrediuntur; quæ duo genera Piscium ex eorum numero sunt, quæ non ova, sed membris propriis fœtus jam formatos & perfectos pariunt. Canes Marini ideo terra cognunt, & suis uberibus, dum ad mediocrem magnitudinem pervenerunt, lactant. Præterea Fluvius hic ex se nullo Maris adminiculo, varia toto anno Piscium producit genera, quorum hæc sunt præcipua: Lucii, Barbi, Tincæ, Cyprini nobilissimi & commune pondus excedentes, ut xx sæpe librarum reperiantur, Gobiones, & alii Pisces permulti maiores & minores. Anguille varia, varia Canimarorum genera, & in Fluminis Ostio Ostrea nonnulla, quæ tamen eo ex Mari subeunt. Itaque Fluvius hic subsidio Maris, Piscium multitudine & varietate nulli, non modo Galliæ, sed nec totius Europæ Flumini cedit. A prope Teroanam oritur, & in Cæciam vergens, Fanum S. Audomari perlabitur, ac Grevelingam delatus (prope quā

anno c. 10LIX inter Burgundos & Gallos celebris illa pugna commissa est) in Britannicum Mare se exonerat. *Lisa* vulgo *de Leye*, in Artesia oritur, in Pago Lisburgo (*Lisbourg*), qui hinc nomen obtinet, prope Teroanam: & Ariam, Armenteriam, Wervicum & Meninas (*Meenen*) contemplatus, inde Cortracum medium secans, Gandavi cum aquis Scaldis commisetur: Piscibus plurimis iisque optimis abundans. *Sambra* vulgo *Sambre*, *Sabris* Cæfari, in Hannonia prope Pagum Novionem (*Novion*) nascitur, & in ventum Helleponitum conversus, lustratis Opidis, quæ vulgo, *Landrecy*, *Sassene*, *Barlaymont*, *Mabeuze*, *Merne* & *Cassele*: tandem Namurcum perlapsus in Mosam se exonerat, pisces delicatos subministrans, *Dela* in Brabantia, prope Pagum Tilam oritur, & versus Septzionem tendens VVaveram petit: deinde Lovanium permeat tribus inde Milliaribus dissitum; & cursum istum tria circiter Millaria servans, postea in Occidentem flexus, multis Brachiis Mechliniam perlabitur, ac tandem quatuor Milliaribus a Rupelmonda, admodum auctus in Scalidim desinit. *Sena* (*la Seine*) nomen, ut videtur, obtinuit à Senonibus Britanniæ populis, cum in hasce Regiones ad vexandam Galliam venissent. Nascitur prope Opidum *Soigni* in Hannonia: & ad ventum Helleponitum vergens, Hallam petit: & Bruxellam perlapsus Vlivordam permeat: inde ad Cæciam flexus, dextra Mechliniam relinquit, ac paullo ulterius progressus in Delam se effundit. *Diza* apud Leodienses prope Opidulum *Per* oritur: & in Septentrionem conversus Endovam interluit: inde pristinum cursum servans Silvam Ducis petit, infra quam in Mosam evolvitur. *Demera*, prope Tungros in Leodiensi quoque Diœcensi, scaturit, & in

& in Occidenrem versus Bilsenum, inde Hassiletum (*Hasseli*) & Diestum interluit, unde Sichenum & Arschtum prælapsus, in Delam effunditur. *Netha* prope Pagū *Rheti* originem haber, & ad ventum Africum conversus opidum *Herentals* perfluit, unde cursu suo servato, ad Dominium Grobendonkianum defertur, receptoque fluviolo *Aade* Liram transit, Dufflenum & *VValemum* adluit, & paullo post Delæ miscetur. *Rueur*, vel *Rhoer*, forte *Adrana* Tacito, ut scribit Ritheimerus, prope Pagum *Bulinge*, in agro Iuliacensi, oritur, & Cæciam sequens Duram & Iuliacum perlabitur, & tandem Ruremundæ, cui nomen indit, in Mosam delabitur. Sunt & alia minorum gentium Flumina, quibus delineandis brevitati studens, supersedeo. Quæ cum Torrentibus & Rivis, quos etiam, ne lectori tedium patiam, prætero: Præterquam quod incredibilem Piscium copiam subministrant, regionesque ipsas ornant & muniunt, magni quoque momenti sunt in commeatu & mercibus transportandis. Rustici præterea horum fluminum adminiculo multas aquas inter se connectentes, magna industria fossas aliquot milliarium, easque Navigiorum patientes ducunt: ita ut vix ulla Civitas aut locus inveniatur, qui Navigia & quidam magna, non admittat. Vivis tamen aquæ Fontibus, ut plurimum Regio hæc caret, exceptis locis montosis. Monstratis autem, quæ per Inferiorem Germaniam sunt, Fluminibus: sequitur ut aliquid etiam de Oceano dicamus: cum & propter affinitatem aliasque caussas non tantum Membrum, sed & Provinciæ ipsius Caput sit. Magnam igitur immo vastam & superbam Oceanii dico esse faciem: & si intumescat & commoveatur formidabilem. Nam tanta sèpe vi, tantoque furore commovetur ac tempestatibus horrescit agitaturque, ut spacious campos & totas aliquando regiones abluat ac

merget: in primis autem circa Zelandiæ ortas, magnas sa- pe irruptiones fecit. Incolarum autem iudicia, illi ag- geres & Chelas opponentium, tandem periculum fer- omne est amotum: nisi forte Cauri cum summo Matis æstu & aquis vivis collisio fiat. Venti qui Mare præcæte- ris turbant, ideoque regioni maximè noxiæ, sunt Caurus, Zephyrus, & Libs. Novilunio quoque & Plenilunio præ- ter duo Äquinoctia quibus maximè, (Cornelio Tacito teste) intumescit Oceanus, acerrimè vexatur. Quoties enim cum Sole congreditur Luna, atque innovari inci- pit, aut in orbem circumducta plenè conspicitur, maxi- mos excitati æstus, fluctusque attolli in immensum, ac maximas cieri tempestates cernimus. Effectus Ästus alios novimus & experimur commodos, alios incomodo- dos. Illos quidem quod Aquas purget, ne stantes & quietæ (docet hoc experientia) æstu & putrefactione corrumpantur: quod item promoveat Navigantes. Nam ut inquit Veget. lib. iv de re militari cap. XLII, *hæc recipro- canis meatus ambiguitas Cursum Navium secunda adjuvat, re- tardat adversa*. Hos autem, Inundationum & perruptio- num violentia: Nam tanta sèpe vi terris immittitur Oceanus, ut etiam vasta Flumina retroagat, inundans ablu- ensq; spacious campos, ut supra quoque attigimus: Scri- bit hoc Pomponius Mela; clamantque tot multorum seculorum calamitates. Sed hæc haec tenus: cum autem indicaverimus quantum nonnullis hujus Provinciæ Regionibus detrimentum adferat Oceanus, ubi com- moveri coepit, etiam aliquid dicendum est de commo- dis, quibus dum tranquillus manet, universam Provin- ciæ adficit, quibus si carendum ipse esset (tot & tanta sunt) vix dimidiam Incolarum partem alere posset. Atque hinc fit ut Provincia hæc totius fere Europæ sit Cem- ditas mariæ.

& Negotiatorum sit multitudo & veluti Chaos quod-
dam tam Incolarum, quam extraneorum. Einolumen-
tum, præter hæc, Oceanus, dignum certè sua magnitu-
dine regioni adserit, quod, ut quivis per se videt, in copio-
ſi Alecum, Pisciumque omnis generis capture, fidem
omnem superante consilit, qui non tantum potentio-
rum voluptatibus, sed etiam tenuiorum hominum su-
stentationi inserviunt: nec solummodo victum, sed &
opes Incolæ inde sibi parant. Quod enim ipsi super-
est, magna parti Galliæ, Hispaniæ, Germaniæ, Angliæ,
aliisque regionibus sufficit: imo in ipsam usque Italiam
plurimi ab ipsis Pisces muria conditi mitruntur, in primis
Salmones & Aleces. Cum autem hæc negotiatio pi-
scium muria conditorum maximi momenti sit, tres eo-
rum species præcipuas recensebo, nempe Alecem, Aſel-
lum majorem & Salmonem. Primum de Alecibus qua-
rum proventus præcipuuſ, agemus. Aleces in nullo re-
periuntur fluvio, vel Mari Mediterraneo, Hispanico, aut
alio (nisi fallor) sed in hoc solum Oceano Septentrio-
nali: earum magnitudo, forma & bonitas neminem la-
tet. Hæc postquam ex Arctoi Maris latebris discedentes,
id quod præcipitante jam vere solet fieri, velut commu-
tatis natalibus in æstiva contendunt, tanta interdū mul-
titudine, ut oppositis retibus sisti nequeat impetus, quin
illa rapiantur ac liquidi Æquoris faciem offulcent: (quæ
cauſa est cur tam copiosa sit illarum in retia infusarum
capture:) tum vero classes variæ, inter quas Hollandi-
ca, Zelandica, Frisica, Gallica, Britannica & Scotica, qua-
si ex condicō ad evitandas similitates & contentiones
partitæ inter se certas ac definitas stationes sub Britan-
nia, Scotiæ ora & Orcadibus, singulæ pro viribus isti pi-
scium generi insidiantur navigiis rotundis, alvo panda,

obtusa prora, quas Busas nuncupant. Hi pisces vivi, quo-
ad ejus fieri potest (nam simul cum deserto salo vitam
quoque protinus expirant) per jugulatorem eundem &
evisceratorem, cui præ cæteris omnibus liberalissima
merces datur, aperto prius jugalo exenterantur, dein per
salitorem condiuntur, festinatis operis, inde conduntur
ſalsamentariis cadis, Orcas Latini dicunt, postea vendi-
ti, per Alecarios Cupariosque de integro ſtipantur, ina-
ni turba quæ lactibus aut ovis caret, numero submota,
nova muria obruuntur, postremo per delectos juratosq;
arbitros bonitatis fides exploratur, ſigilloque addito
obstringitur, non abſimili religione a vetere, qua Diana
Sacerdos Lemniam Rubricam probatæ notæ ſigillo impref-
ſo insigniebat, uti Galeni testimonio conſtat. Atque
iſtud quidem primum genus Alecum eſt, conditaneum
ſeu muriaticum nominandum cum Plauto: alterum eſt
quod leviter ſalitum in fumario fumo duratur, ubi aurī
vel æris potius colorem ducit, unde Soretum nuncupant,
quod ſubruffus ad atrum accedens color ea lingua Sorus
vocitetur. Iſta Alecum piftatio quantum operæ pretium,
quantam reipub. in primis Hollandicæ & Zelandicæ
utilitatem præſtet, quo ore efferam ignoro, quando non
unius, ſed plurium Civitatum ſalus inde pendere videa-
tur: inde plebs urbana pariter & crustica victum quætant,
æ alienum diſſolyunt, familias ſuſtentant, opes qua-
leſcunque conquirunt, aut partas tuentur. Alterum præ-
cipui piftis genus, quod condiri ſolet Latinis vocatur
Aſellus major, ad differentiam Minoris, vulgo Cabeliau,
Hic certè piftis inter minimos habendus non eſt: & re-
peritur aliquando lx librarum, atque optimus eſt. Mu-
ltis anni temporibus, ſed potiſſimum tempore quadra-
gesimæ locis huic Mari proximis, in primis in Mari Frisio
capitur,

Montes. capitut , magnaue ejus copia sale conditū solet , magnum emolumētum regioni quotannis adferens. Tertium genus Piscium præcipuum, quos sale conspergi dixeram, Latinis vocatur *Salmo*: optiūus quoque tam recens quam conditaneus. Piscem hunc Hollandia & Zelandia proferunt, omnibus fere mensibus, sed maxime Aprili, Majo & Iunio: cujus tanta sale conditū copia, ut collectum in caput fœnus annū 20000 Coronat. excedere credatur. Sed de his satis, ad reliqua pergamus. Planum & æquum est Belgii solum: pauci in eo reperiuntur Colles, Montes pauciores, præterquam in Lutzenburgo, Namurco, & nonnullis Hannoniæ locis, ubi densiores sunt, & apud Leodienses sunt quoque plurimi. Nemoribus Silvisque, quantum voluptati aut venationi satis est, aut regionis decor exigit, sparsum ornatur. *Arduenna Silva* tempore Iulii Cæsaris, ut ipse scripto mandavit, totius Galliæ maxima erat, & ingenti magnitudine per medios fines Trevitorum à flumine Rheno ad Nervios, nunc *Tornacenses*, & Rhemorum pertinens, millibus passuum amplius quingentis in longitudinem patebat. Et hoc quoque tempore nulla totius Galliæ Silva cum ea adæquari potest: sed cum hodie sit bene culta regio, multum ipsam de pristina magnitudine amisisse videmus: ita ut pars quoque superstes sèpius interrupatur, & mutato nomine ab agitoculis colatur. Pars autem ejus maxima & minus interrupta, est à Theonis-Villa prope Leodium usque, quod spatium ad xxx milliaria se in longitudinem extendit. In medio sita est urbs *S. Huberti*, quæ Gemma Frisio teste, Longitudinis continent grad. 26. & min. 40. Latitudinis vero grad. 50 & min. 4. Arbores habet hæc Silva omnis generis amœnas, altitudinis ingentis & latitudi-

nis, quæ eam non minus fructuosam quam jucundam efficiunt. *Arduenna Straboni*, *Adcolis Ardenne*, *Rhenano-Luitichervvald*, quod sonat *Leodiensem Nemos*, dicitur: *Mormavia*, *Mormau*, *Hannoniæ Silva* amplissima, initium sumit prope *Quercetum*, *Quesnoy*, & ad Meridiem se longius in Veromanduos extendit: ac multa in se continet Opida, Pagos & alia loca fontibus & aquis perennibus amœnissima. Carbonum hic magna conficitur copia: unde eam nonnulli partem *Silvæ Carbonariæ* esse arbitratisunt: alii tamen *Silvam Carbonariam* magis in Orientem Solem spectasse asserunt, inter Mosam & Sabin, & amœnam Archiæ *Silvam* ex ejus esse reliquis, in qua Pagus cognominis egregia arce munitus continetur, ibique domicilium Dominorum Berlaymontiorum esse solet. Amœnissima *S. Amandi Silva*, in Hannonia quoque sita est: dicitur etiam *Silva Raymenſis*, ob earum affinitatem. Initium capit in finibus Flandriæ Gallicæ prope *Pagum S. Amandi*, unde nomen habet, & ad Orientem Valencenas usque excurrit, magna latitudine & spissitudine. *Silva Raymenſis* est Domini d'Emery, qui propterea magnus est Hannoniæ Venator: Hæc enim dignitas hujus *Silvæ* propria est. *Silva Faignensis*, le bois de Faignè, in Hannonia prope Avennas initium habet *Masteres*, usq; pertingens, spatio xvi milliarium, & antiquitus major erat. Videtur adhuc retinere nomen, quamvis corruptum à Faunis & Satyris: qui forte hinc à Poetis, cornua & pedes caprinos habere finge- bantur, quod hujus silvæ primi Incolæ tam essent feri & immanes, ut non multum à brutis different. *Soniensis Silva* duobus aut tribus teli istibus Bruxella distat, in Meridiem Brennam usque Alleudam & Brennæ Castellū excurrit, spatio 111 milliarium. Magna est certe & non cō-

GERMANIA INFERIOR.

temnenda Silva, ita ut in circuitu amplius septem pal-
lium milla pateat : & tot in ea sunt Vrbes, Pagi, Abba-
tiae & Monasteria, ut miraculum videatur : ideoque
non pauci æstate Nobiles & Cives honestiores cum to-
ta familia se eo recreationis gratia conferunt ibique ad
septimanas tres aut quatuor remanent. Saventerloo, Lo-
vanio, Bruxella & Vilvordia includitur. Silva amœ-
nissima est, nomenque accepit à Saventria pago illi ad-
jacente. Grootenhout itidem Brabantiae Silva est, non mul-
tum supra Turnholtum sita, in qua nascitur fluvius A-
da, qui postea in Flumen Netham se exonerat. Silva
est magna, in qua Regina Maria, ad quam Turnholtum
pertinebat, multum venari solebat. Marlaigne Namur-
ci silva prope Namurcum Vrbem initium sumens: & in-
genti latitudine ad ventum Africum porrecta, Philip-
popolin versus : prope Molamusque se extendit. Niepa
Flandriæ silva primaria, non procul ab Artesia finibus,
duobus à Flumine Lîsa, Castello Morinorum & Ba-
liolo distar milliaribus, quamvis diversis sui partibus:
amœna est, ampla, & antiquissima Silva, arcem & ope-
re, & Natura continens munitissimam. Nonnen itidem
in Flandria sita est, ac prope Hipram maxima in Septen-
trionem latitudine se extendens multos Pagos, & Ab-
batias nonnullas complectitur. Poodsbergia, silva inter
Flandriam & Hannoniam non procul à Gerardi montio
& Lessina, magna est, & ob rotunditatem jucunda.
Guelimi-Silva in Artesia posita est, prope Rentiacum,
ubi pugnam Imperator cum Gallia Rege commisit, anno
1315. Engelerwallia, Geldriæ prope Arnhemum Silva,
amœna, in ventum Hellespontium vergit. Septem-Silvae
sunt vii ingentes et Trans-Isalanis finitimæ Silvae, que
uni ex quatuor Frisiæ partibus nomen dederunt, que

hodiè dicitur Sevenvolden, quasi dicas Septem Silvae :
quarum singulæ multum spatii continent, & pagos plu-
rimos adspectui jucundissimos. Sed hæc haec tenus de
Silvis. Ad Opera publica venio. Innumera in hisce regio-
nibus magnifica Templa, plurimæ Abbatiae, innumera
Cœnobia & Monasteria, plurima Xenodochia, Nosocomia,
Ptochodochia & Orphanotrophia. Certè in una
urbe Antverpia duo & quadraginta ejusmodi loca nu-
merantur: inter ea augustissimum, Templum Cathedralè
D. Virginis capacissimum, cum Turri excelsa cccc xx pe-
dum, ex candido Marmore, ex qua prospectus in urbem
opulentissimam, in Fluvium navibus tectum, in vici-
nam regionem pagis urbisque abundantem, amœnissi-
mus patet. Quid reliqua Templa, Monasteria, &
ejusmodi loca describam, quæ hic & in aliis urbi-
bus & pagis magno numero conspiciuntur? Quid Du-
cum Comitumque & Illustrum Procerum sumtuosa
Palatia? Quid reliqua tum publica tum privata Æ-
dificia ? ea si commemorare pergam, tempus me citius
Ratio ga-
bernandi
& locus quam materia deficiat. Quare de his silere me-
lius quam parum dicere. Status harum Ditionum,
Politicus, ut de eo etiam nonnihil dicamus tam gene-
ratim quam speciatim fere triplex est: Primus est Ecclesi-
asticus, in quo præcipui sunt Abbates, Secundus No-
bilitatis, ut sunt Duces, Comites, Marcgravii, Principes,
Barones & magni Domini. Tertius Civitatum, quem
primariæ cujusque Ditionis Civitates repræsentant. Hi
Status à Principe convocantur, quoties de rebus ad
Principem, aut ad Principatum, aut ad conservationem
& utilitatem ditionum pertinentibus deliberandum est.
Status vero Ecclesiasticus ita se habet: Quatuor sunt in-
hic Inferiore Germania Episcopatus Cameracensis, Tor-
nacensis,

nacensis; Atrebatensis: hi tres subsunt Archipescopo Rhemenſi, & Ultrajectinus qui Archiepiscopo Coloniensi ſubeft. Ad Academias pergo quas hic quatuor Lovaniensem & Duacensem, Lugdunensem & Franekeranam numero. Lovaniensis frequentia Collegiorum, Studiosorum, Doctorum celeberrima. Collegia potissima ſunt Lilium, Caſtrene, Porci & Falconis, quibus Philoſophia traditur. Eſt & trilingue Buſlidianum, in quo Græca, Latina, Hebreica docentur. Vniverſitas iſta flagitatione Nobilium Brabantinorum primum constituta eſt ornataque priuilegiis à Ioanne iv Brabantiae Duce, anno MCCCXXVI Pontifice Martino v. Reliquæ noſtra memoria ereatæ ſunt. Ex eis tanquam ex Equis Trojanis innumeris Viſti docti prodierunt, & quotidie prodeunt. Vitos enim doctos & omnium facultatum & ſcientiarum peritifſimos Belgiū habet: & ut olim, ſic & hodie celeberrimos producit. Quos omnes uno duci enumerare, nimis longum foret. Bibliothecæ hic, variis locis varia, optimis rarifimisque referræ libris. Inter quas Lugdunensis non poſtemiloci. Incolæ ſunt formosi, quieti, parum cholericī, parum ambitionis, parum superbi: non admodum Veneri dediti, civiles, aperti, comes, blandi, ad omnia prompti, ſalfi & interdum dicaces: laboriosi, induſtrii, fideles, grati in bene meritos, artium omnium ſcientiarumque capaces, libertatis & privilegiorum avitorum prefracte etiam ad mortem ulque studiosi. Id etiam in genere dici potest verè & cum laude, Belgas esse frugi, & attentos œconomos, patresque familias: qui formicæ exemplum ſequuti condunt ſub hyemem, quæ illius anni partis injuria negatura videtur, coemptis pifcibus carnibusque, quæ vel muria domant, vel famo durant. Vix etenim eſt honestior ulla domus, quæ pro ratione capitum familiæ (ut quæque eſt

vel numeroſa vel exigua) non maſtet in Autumno Bonum integrum, aut dimidiatum ſaltem, præter Porcum, quoruſ carnes bonam anni partem eiſui futuras, dum ver ſinum plenum effundat, ita ut dixi, condiunt. Complures tamen plus æquo avari, Aurique avidi ſunt. Mulieres formosæ gestu decenti, & comes. Solent enim more regionis à prima ætate familiariter cum quovis conversari: ideoque & in agendo & loquendo aut alia re promptifimæ: nec vero libertas hæc ſeu licentia honestatem ipsarum minnit. Nec tantummodo peragunt ſolæ civitatem, ſed etiam exiguo comitatu in vicina opida commant, ſine ulla vel leviffima criminis ſuſpicioне. Sunt admodum continentes & ad quidvis agendum adpoſitæ. Nec ſolum rei familiaris ſtudioſiſimæ ſunt, (de qua viſti parum ſolliciti) ſed etiam mercaturam exercentesimo & negotiis reliquis ad Viros ſpectantibus os & manus adhibere ſolent: idque tanta dexteritate & diligentia, ut multis ejus provinciæ locis, velut in Hollandia & Zelandia, Viſti rem omnem eis committant. Atque hac vivendi ratione Mulierum dominandi aviditati adiuncta, ipſæ plerumque nimis imperioſæ, imo moleſta & ſuperba redduntur. Moris eſt tam apud Principes, quam inferioris fortis homines, ut etiam apud nationes reliquas Cifalpinas primogenitis parentum, licet adhuc viventium, & ætate vigentium indere nomina. Et nobiles cujuſque ſint qualitatis aut fortis, Dynastarum more, plus ſemper Filiae natu maximæ tribuent, quam reliquis minoribus, licet parem omnes dotem habeant: ita ut reliquias aliqui ſæpe deſpondeant, cui illam denegarent, ipſam meliōti conditio ni aut maritio reſervantes. Atque hoc nomine laudandi, quod facile (ut & eos tempore lulii Cæſaris, & ante, feciſſe comperio) cum exteris matrimonia contrahant, ſi id

si id occasio postulet nec patriæ soli adstringuntur. Quæ sanè res utilissima & commodissima est: hæ enim affinitates & ipsis & Reipub: non parum conducunt. Inde cens autem est, imo absurdum videtur, Adolescentes vetulas, Senes contra puellas ducere: itē ignobilem nobili, Herum ancillæ, Dominam famulo matrimonio jungi. In primis vero Belgæ dediti sunt artibus Mechanicis, non *Opificia*. sordidis quidem & servilibus, sed nobilitibus: panni contexendi, lanificia & telas tractandi, aulaæ tapetiaque conficiendi: quæ non tantum propriis regionis usibus inserviant: sed etiam ulterius in Galliam, Hispaniam, Germaniam, reliquamque Europam, atque adeo in Asiam & Africam deportentur. In Picturis nulla æquæ natio excellit: nulla in Musicis: nulla in variarum linguarum cognitione acquirenda. Oleo colores miscere primus docuit *Ioannes Eickius Belga*. Vix est quisquam in Flandria, Brabantia, Zelandia, qui non & vernacula, hoc est Germaniæ Inferioris lingua loqui possit, & Gallica. Nautæ, Mercatores, & Viri litterati, etiam Italica, Hispanicam, Latinam, Græcam plerique norunt: sunt etiam qui Hebraicam, Chaldaicam, Arabicam. Rejetiam navalis Belgæ peritissimi sunt. Ad viatum venio, Vtus est apud Belgas Tritici, Secalis, Avenæ, Farris & Hordei. Legumina, præter Fabas & Pisa, non sunt magni momenti: *Viciæ* quoque parum habent, Panici & Milii nihil. Ventri enim vehementiores ea sternunt & deturbant. Sobrieté ac frugaliter vulgus familiam educare solet. Potus fere est *Cervisia*, quæ conficitur decoquiturque ex ea quam *Maltam* vocamus: inde adjicitur postea triticeum far mola fractum, cum lupo salictario. Atque hic potus bonus & sanus iis est, qui se ei adsuefacere possunt; Multum quoque bibunt lactis. Opulentiores Vino utuntur.

Pane vulgo vescuntur secalitio. Solent etiam veluti festis præcipuis, in primis nomine ipsorum indigetatis, item Bacchanalibus, convivia instruere, parentes, consanguineos, & amicos invitare, & cum eis pollucibiliter commessari: natura enim amant oblationes, epulas & convivia. Potentiores vero splendidè & magnificè epulantur, seque verè magnanimos ostendunt. Nitidas & absteras conservant domos, ab omni supellestile, & quidem commodissima, instructas, ita ut merito in iis nihil desiderari possit. Et certè pulchrum & gratum habet aspectum ista bene ordinata, munda & copiosa supellex: qua in re fortassis (imo sine dubio) omnes totius Mundi nationes facile superant. Hoc autem habent Belgæ virtutis, ut potu se nimio ingurgitent, quo maximè delestantur: ita ut saepe nec interdiu nec noctu bibendi finem facientes, præter incommoda reliqua, maximo corpus, & ingenium adficiant incommodo: idque sine dubio illis immaturæ saepe mortis adfert causam. Juxta illud Prop. *Vino forma perit, Vino corruptitur ætas*. Et ipsi id quoque norunt, fatentur, & seipso reprehendunt: sed quid agas? vincit mala consuetudo. *Quamvis* aliquo modo possint excusari. Cum enim humidus & melancholicus fere semper sit aér: nulla forte re alia melancholiæ isti odiosæ, & sanitati infestissimæ mederi possent: quod Horatius indicasse videtur, inquiens: *Vino pellite curas*. Istud tamen Terentii nobile quoque dictum servarent: *Ne quid nimis*. Quod quidem ab omnibus, honestioris existimationis & conditionis viris fieri jam cœpit. Incolæ scito commodoq; sunt vestitu, & pulchre formato. Magnam deniq; & copiosam exercent Mercaturā, cuius quæcumq; etiā ea sit, peritissimi sunt. Atq; ipsa *Belgica*, maxima parte, Mercatura & Artibus nititur.

*Vestitus
Merca-
moria*

Regio.
Vnde di-
git.

Sinu.

Aëris
temperie-

Soli fer-
tilitas.

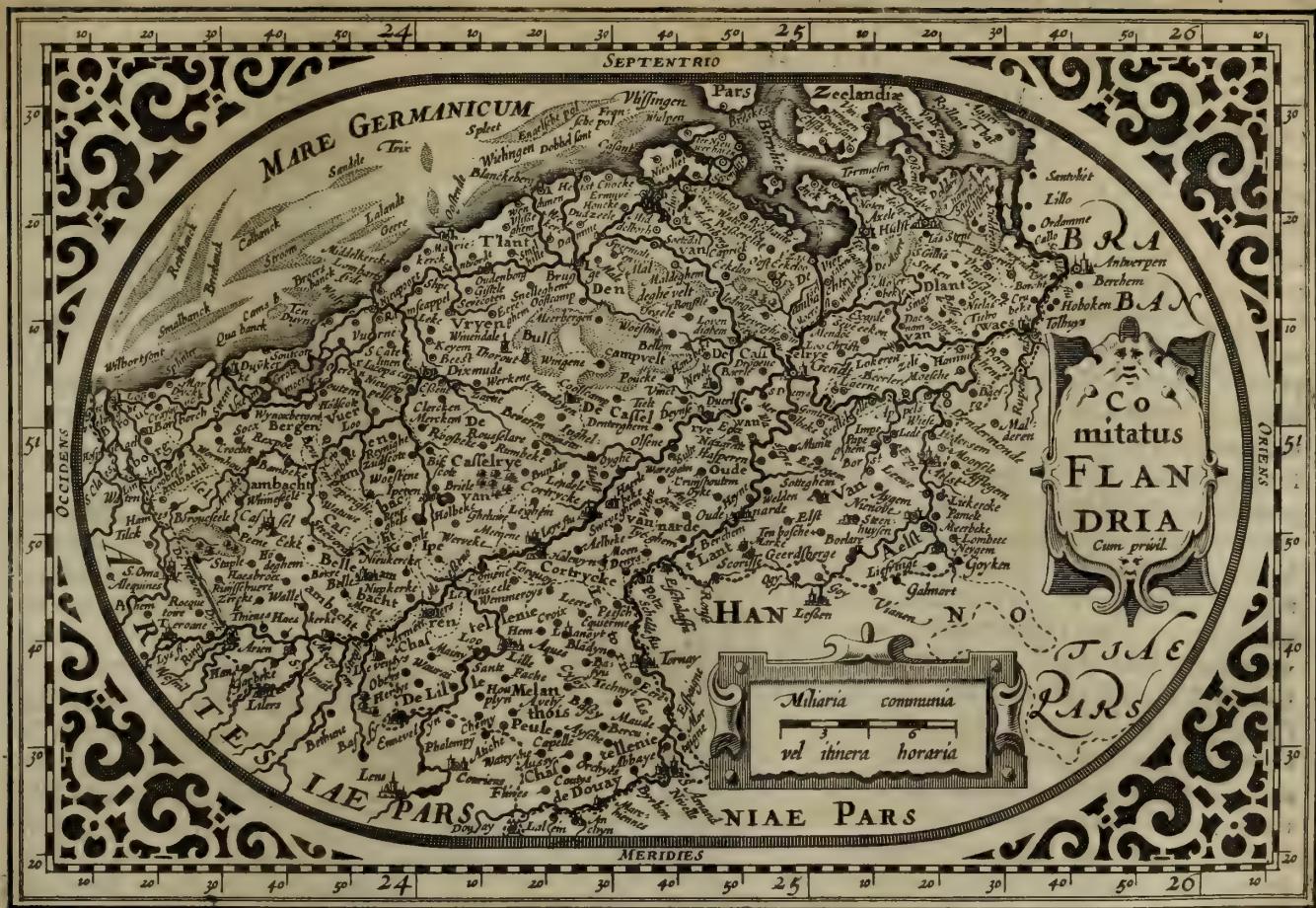
Animalia
lum va-
rietas.

Flandria nomen quasvis non magnæ antiquita-
tis nulla tamē ejus certa ratio reddi potest. Sunt,
qui ab urbe ejus nominis appellationem dedu-
cant, sita ubi nunc Ardenburgum; sunt qui a
Flandberto Filio Blesindæ, quæ Soror fuit Clodionis,
Regis Galliæ: Vixit autem Flandbertus Anno Christi
cccc xlvi. Sunt qui a Lyderici primi Comitis sponsa
Flandrina nomen regioni datum arbitrantur. Sunt qui a
flatu & fluctibus, quorum magna ob vicini Oceani im-
petum vis huic terræ incumbit. Adeo ut etiam anno
Mcccxl in agrorum censu venditione que caveretur, ut
si intra annos x Mare in ea loca existuaret, cassus irritus
que esset contractus. Ego rem in medio relinquo. Ejus
hodierni limites sunt, ad Austrum Artesia cum Hanno-
nia, & parte Picardiæ. Ad Ortum Hannonia & Braban-
tia, ad Septentrionem Oceanus, cum Honta sive Ostio
Scaldis, quod Flandriam a Zelandia disternat: ad
Occasum Oceanus Britanicus sive mare Germanicum.
Longitudo pater itinere tridui, a Scaldi scilicet contra
Antverpiam, usque ad Novum Fossatum mill. pass. **xxx.**
Latitudo est mill. pass. **xx.** Aër Regionis totius est tem-
peratissimus: Ager fertilis, potissimum qua Oceano &
Galliæ est vicinus. Pascua lœta, cuius rei argumentum est,
quod pulli equini ex vicinis regionibus in Flandriâ quo-
tannis delati ab Equis onibus, soleant pabuli bonitate,
Aëris suavitate, ex strigosis & macilentis reddi genero-
fiores. Alit item varia Animalia domestica, savoris deli-
cati & exquisiti, nec non Ferarum copiam pene incredi-
bilem. Nec desunt Aves cum aliæ: tum Phasiani, Perdi-
ces, Pavones, Ardeæ, Ciconiæ. Regionis Incolæ ita olim
bello addicti fuere, ut quieti pacative vix unquam vive-
rent: ac Syriam etiam, Terramque Sanctam, ac Hierosol-
imam, eorum arma pervaderent. Vibes in Flandria mu-

ro ac fossa cinctæ sunt **xxx.** Gandavum, Bruga, Ypra, Insula,
Duacum, Tornacum, Cortracum, Aldenarda, Alostum, Hulsta.
Teneramunda, Birfletum, Neoportum, Slusâ, Dunkerka, Grave-
linga, Burburgum, Dammum, Dixmuda, Furna, Ardenburgum.
Ninova, Berge, Gerardimontium, Castellum, Donza, Orchia-
num, Lanoyum, Axella & Ostenda. Præter has sunt etiam
Municipia patentia quæ urbibus neque nobilitate, ne-
que privilegiorum dignitate, neque structuræ magnifi-
centia, neque frequentia municipum cedunt: Bella, Po-
peringa, Hondtscota, Eecloa, Gistella, Middelburgum, & alia vi-
ginti. Pagi in universum **Mcliv:** ut non immerito triviali
proverbio dicatur, Flandriam omnes totius Christiani
Orbis Comitatus superare, & Hispani quum in hanc
Provinciam cum Philippo Rege venirent, judicaverint
totam Flandriam continuam urbem esse. Hodie univer-
sa in tres partes dividitur, Teutonicam, Gallicam & Im-
periale. Primaria urbs est *Gandavum* conditum a C. Iu-
lio Cæsare, quum in Morinis ageret: vernaculè dicitur
Gendt, Italis Guanto, Gallis Gand. Situ est quarto a mari la-
pide, quatuor fluminibus amoenissime irrigatur. Scaldim
enim ex Hannonia, Lisan ex Artesia Livian ex portu Slu-
fano, Moeram ex quatuor Officiis quas Ambactas vocant,
accipit. Decem milliaribus distat Antverpia, totidem
Bruxella, Mechlinia, Middelburgo. Ambitus intra mu-
ros est 45640 pedum Romanorum: hoc est Italcorum
milliarium septem. Insulas habet **xxvi.** Pontes majores,
xciiic. Molæ aquarias **iv.** Trusatiles infinitas: centum
quæ vento aguntur. Ecclesiæ in universum **lv.** Abba-
ties **v.** Cives hujus civitatis frequentia, nobilitate, op-
ibus, animis sunt eximii. Hæc Carolum v Imperatorem Or-
bi dedit. Hæc litteris Iudocum Badium, Ioannem Coriarium,
Lavinum Brechtum, & alterum Lavinum Torrentium, Bal-
duinum Ronsum, Vtenhovium, aliasque protulit. Opificio-
rum

FLANDRIA COMITATUS.

309

FLANDRIA COMITATUS.

rum genera in hac urbe LII. Textorum præterea ordines pertinet ad Regem Navarræ. Reliquas urbes Flandriæ xxvii instituti primum a Comite Balduino, filio Arnoldi Magni 10. ccc. LXV. Brugæ (Brugge) vel a pontium frequentia nomen habent, vela ponte Brugstock juxta Oldenborgum & Ardenborgum, è quarum urbium ruinis ante annos 1000. prima arx Brugensis exstructa est; sita est tertio milliari a Mari loco plano. Ambitus intra muros est 26600 pedum Romanorum, hoc est Italicorum mill. quatuor cum dimidio. Vrbs est non Flandriæ tantum, sed etiam totius Belgicæ amoenissima: templo habet IX, quorum præcipuum & augustissimum est S. Donatiani, olim sacrum B. Virginis, exstructum a Liderico primo Flandriæ Comite, anno 100 XXI. Opificiorum genera excentur LXIX. Ypra a rivulo Ypra præterlabente dicta, vulgo Yperen, anno CMLX condita est. Hujus urbis fundus dicitur esse plumbeus, idque propter magnam plumbeorum tuborum vim, quibus aqua variè per Civitatem universam distribuitur. Atque hæc quidem sunt Vrbes primariæ. Portus sequuntur: Slusa a Catarracta nomen habet, quæ Flandris vocatur Sluys, urbs est maritima: Portum habet capacissimum, quo quingentæ naves commodissimè recipi possunt. Ex adverso est Insula Cadant, Georgii Cassandri patria. Oostenda ad Oceanum sita, obsidione Archiducis Alberti gravissima, quam ad annos tres & aliquot menses fortissime sustinuit, ac innumeris pene utrinque cæsis, nobilis. Neoportus (Nieuport) tertio ab Oostenda milliari, urbs est maritima, patria Iodoci Clichtovei, cui proxima est Abbatia S. Bernhardi, in qua Bibliotheca olim totius Belgii instructissima & celeberrima. Dunkerka exstructa anno CMLXVI à Balduino Arnoldi F. Flandriæ Comite, Portum habet brevem admodum & Mari vicino infestum. Vrbis jurisdic^{tio}

Teutonicæ prætereo. In Flandria vero Gallica est Insula a veteri positione ita dicta, erat enim stagnis & paludibus cincta: urbs frequentia civium, opibus, legibus ornatissima, & quidem post Antverpiam & Amstelodamum potentissima. Duacum (Douay) ad Scarpam fl. ubi olim Catuaces, patria est Roberti Gaguini. Academiam habet paucis abhinc annis a Philippo Hispaniarum Rege ibi constitutam. Orchianum (Orchies) etiam in hoc tractu est, & Lannoyum celebre dominis & cive Francisco Raphelengio: præterea Espinoyum, Armentiers & Tornacum, Tournay. In Imperiali Flandria est Aloftum, Civitas ampla & munita ad Teneram fl. Comitatus titulo insignis. Pagos sub se habet CLXX. Principatus II, Steenhusensem & Gavensem, Baronatus complures: Territorium etiam Wasia, cuius quatuor sunt opida: Hulsta, Axela, Bochoute & Assenede. Rupelmonda ad Rupelam fl. arx est, hoc loco minimè omittenda, vel propter Gerardi nostri Mercatoris Illustrissimi Mathematici & Cosmographi, ac nostri seculi Ptolemaei, memoriam. Flumina sunt Scaldis, Lisa, Tennera, Livia, Ypra, Aa, Scarpa, Rupela & alia: Montes pauci: sed Silvae plurime eæque valde utiles, inter quas Nienensis & Nonnensis principes. Status vero Politicus Flandriæ, tribus constat Membriis: Primum, Pralati Et- clesiastici, qui sunt, Ordinis S. Benedicti Abbates VII: S. Peter & S. Baefs Gandavi. S. Winnock in Bergen, S. Andries, S. Peter Aldenardæ, Ename, Marchienne. Ordinis S. Bernardi Abbates V: ten Dunen, Boudeloo, Does, Clammeræz, Marchienne: & Prioratus in Waerschot. Ordinis Premonstratensis Abbates III: S. Nicolaes in Vuerne, Drongene, S. Cornelis in Nicovæ. Canonorum Regularium Abbates VI: Eechoute, Soetendale, Warneston, Sunnebeke, Cisoing, Falenpijn. Ejusdem Ordinis

Flumina.
Montes.
Silva.
Ratio gud
bernardi

vi Prepositura, S. Marten in Iperen, Wormesele, VVatene, Loo, Eversam, Petendale. Secundum membrum, Nobilitas, in qua Vicecomitatus v. Gendt, Iperen, Vuerne, Bergen, Haerlebeke. Principatus iii: Steenhuse, Gavere, Espinoy. Barones iv, ii in Comitatu, Cysaing & Heyne: ii in Dominio, Pamele in Oudenarde & Boelare. Tribuni militares, Banderheeren, in Comitatu Teutonico Dominus de Nevele, de Dixmude, D. de Beveren, de Praet prope Brugas: Haeskercke, VVatene, Heverghem, VVaestine, Caetken, Ingelmunster, Pouke, Gruithuse, Maldegem, Oostcamp, VVinendale, Colscamp, Ghistele, Seveco-te, Rousselare, VVaestene, Hondscole, Cassel, Nortvrie, Haevskerc, Halevijn. In Comitatu Gallicano, Castellanus de Lille, D. de VVaurin, D. de Comene. In Dominio Flandriae D. de Rode, D. de Gavere, Sotteghem, Gontero, Scorfisse, Poitz, Liekercke, Lumbeke, Rotselaar in Meerbeke Wedergraet in Neyghem, Steenhuse. Tertium membrum sunt præcipua Civitates. In Flandria Teutonica iv præcipue Civitates hoc membrum repræsentant, Gandarum, cuius sortem sequitur, in Comitatu Burgraviatus Gandensis & Castellania Contracenensis ac Oudenarde & Biervliet. In Dominio quædam sunt Feuda Imperii, ut iv Ambachten, dat Landt van Waes, 't Graefschap van Aelst, ac alia libera dominia, ut Bornhem, Dendermonde, Geerdsberge, Bruge, cuius sortem sequuntur in Censu & Armis, quæ sunt post iv officia usq; ad Nieupoort, totus videlicet Franconatus ('t Vrie) Opida ejus clausa & non clausa. Ypra. ad quam referuntur in Censu & Armis, Yperen-Ambacht, Bellen-Ambacht & Cassel-Ambacht: Franconatus Campestris (Het platte Vrie) cuius sortem sequuntur in Censu & Armis Vuern-Ambacht, Bergen-Am-

bacht & Broucborg-Ambacht. In Gallicana iii civitates principales Lille (Rijssel) Douay, Orchies. Tornacense Dominium & Status Flandriæ ad nexus, per se constat tribus membris: Ecclesiastico, Nobilitate & vi Supremis Instiis. Vnum vero habet Flandria Episcopum Tornacensem, Archiepiscopo Remensi subiectum, in v tamen Dioceses Episcopales divisa est. Trajectensi subsunt iv officia, Hulst, Axele, Assenede, Bochoute. Tornacensi subsunt, Gandavum, Contracum, Aldenarda, cum illarum Castellaniis: VVaes territorium, Brugæ, Franconatus & Insula cum sua Castellania. Atribatenis comprehendit Duacum & Orchianum. Camera-censi subest Dominium Flandriæ ultra Scaldim versus Meridiem. Tarvanensis habet Castellarias Yram, Cassel, Vuerne, Bergen, Broucborg, Belle. In Flandria Teutonica sunt xiv principales Curiæ Comiti feudales, Viesburg Gandavi, Burgus Brugis, Sala Ypra, Castellum Contraci, Curia in Harlebeke, in Tielt, Domus in Deinse, Curia in Peteghem dicta Beau-lieu, & Domui Deinse subiecta, Tribunal Aldenarde, Burgus in Vuerne, Curia in Bergen, in Broucborg, in Cassel & in Belle. In Flandria Gallicana sunt iii Curiæ Comiti feudales, Sala in Lille, Castellum in Douay, Curia in Orchies. In Flandriæ Dominio sunt iv Curiæ Comiti feudales, Tribunal in Aelst, Domus in Dendermonde, Pratorium VVaes apud S. Nicolaum, & Castrum beveren. Ex omnibus Curiis & Jurisdictionibus dictis appellatur ad Consilium Principis provinciale, quod est Gandavi, inde ad Parliamentum quod est Mechliniæ. Sed de his satis: ad Brabantiam transeo.

Status
Ecclesiastica
sicut.

Jurisdi-
ctio.

DUCATUS BRABANTIAE.

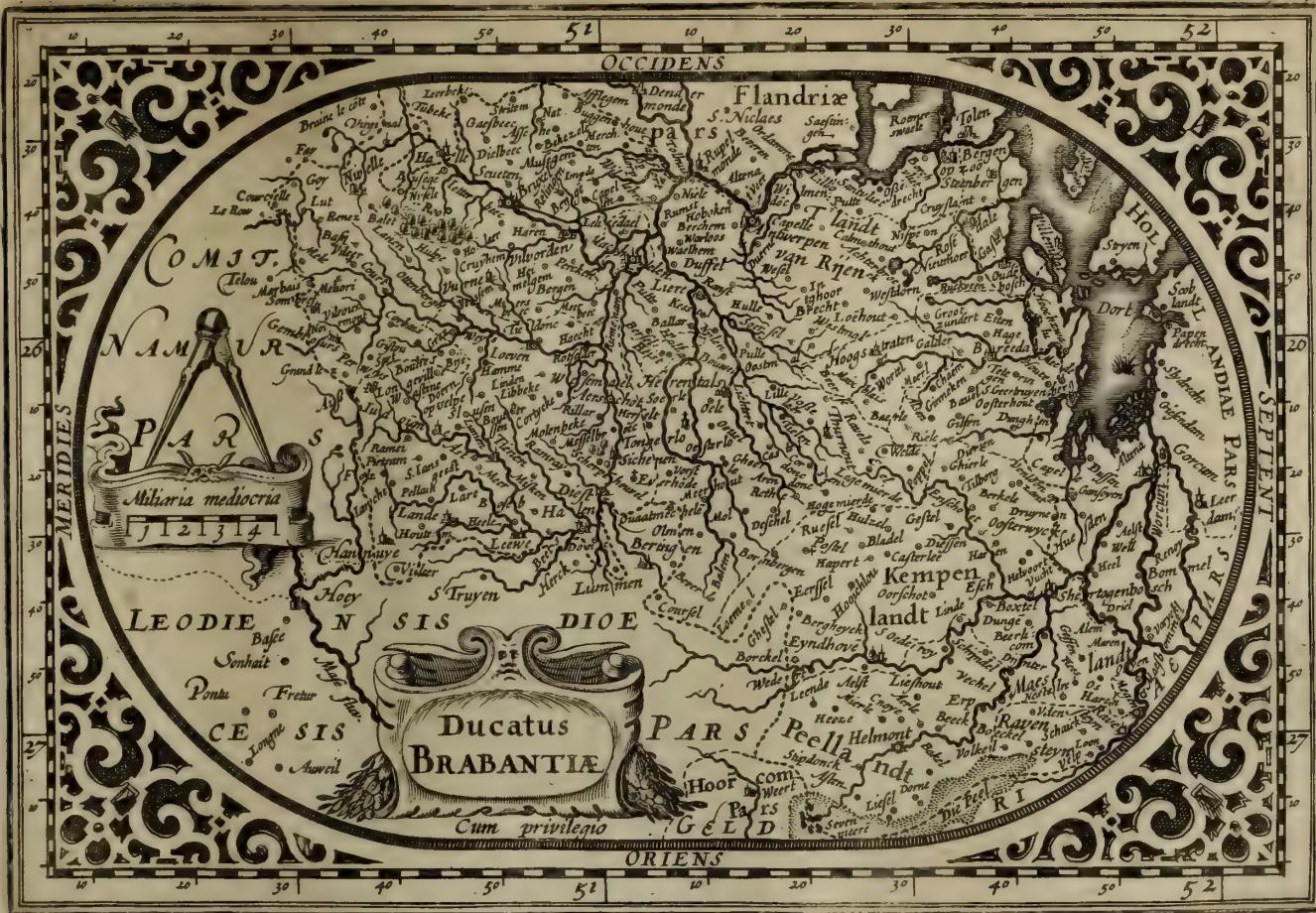
Regio.
Vnde di-
cta.

Sicut.

Aria.
Repries.
Sols p. r-
tolis.

Brabantia maxima parte Aduaticorum, Ambivariorum & Tungrorum regionem complectitur: cæterum quonam tempore Regio hæc Brabantie nomen naæta sit, planè incertum est: aliis a Brenno Gallo deducentibus, aliis ab urbe quadam ejusdem nominis, cuius neque in terris neque in historiis vestigium ullnm: aliis a Bratuspadio Opido Bellovacorum, cuius meminit Cæsar lib. 2. Alii novum Ducem commiscuntur Salvium Brabonem Arcadem, qui cum Cæsare in Belgicam profectus est, cuius uxor Suana Cæsaris Neptis. Sunt etiam qui a Gotefrido Barbato Comite Lovaniensi Barbantium, postea Brabantiam dictam suspicantur: Nomen sanè nuperum est: quod ut certo constat, ita origo ejus non constat. Longitudo Brabantæ a Gemblours ad D. Gertrudis usque sacrum Montem est milliarium circiter xxii. Latitudo ab Helmontio Berga usque xx. Ambitus xxx. Habet a Septentrione Molam fluvium quo Geldria & Hollandia separantur. A Meridie Hannoniæ, Comitatum Namurci & Episcopatum Leodiensem, qui etiam ad Ottum fines ejus tangit: Ab Occasu est Scaldum Comitatu Alostensi. Regio gaudet Aëre salubri, planicie fertili, Frugum in primis feracissima, tametsi Campania sive Campinia de Kempen, ob arenas sit steriler. Quæ tamen pars non omnino infructuosa existit Vrbes hujus Ducatus sunt xxv i. *Lovanum* (*Loven*) antiquissima est, & prima Grudiorum sedes, in qua Dux publico Sacramento se obstringit: Comitatus quondam titulo insignita. Vrbs est amœna prolati aliquoties pomœriis extensa; ejus ambitus intra muros est quatuor mill. pass. Fluvio, irrigatur Dela, Bruxella (Brussel) urbs splen-

dida est & magnifica, duplice muro munita, sita solo fertili, rerumque omnium abundantia. Mirum, tam numeroſæ Civitati, advenis quam plurimis, Ducis aulæ, & peregrinis Principibus cum univerlo satellitio illic agentibus, omnia semper benignè & copiosè potuisse suppeditari. Antverpiam vulgo *Antwerpen* vocant, Galli *Anvers*, Itali *Anversa*, Germani *Antorff*. Petrus Appianus putat eandem esse cum Ptolemæi & Cæsaris *Atuacuto*. Nomen *Antverpiæ* creditur esse a projecta manu. Nam Gigas quidam Druo qui hæc loca ante C. Cæsaris adventum infestit, prætereuntibus si dimidium suarum Mercium non solvissent, manum dexteram præscindebat, eamque in profluentem abjiciebat: argumento sunt ipsius urbis insignia, & ossa quædam immania quæ in Curia hodieque ad servantur ipsius Druonis, quem alii Antigonum vocatum dicunt. Sed hæc fabulosa. Ilud vero similius, nomen datum ab Indigenis ab aggestu terra ad Scaldim, hoc enim Belgis est *Anverpen*: nam aggeribus oppositis flumen pariter angustius reddiderunt & profundiorem ejus alveum. Sita est ad flumen quæ id profundissimum, grad. Long. xxvi min. 42. Lat. 11. min. 58. Distat a mari iv. mil paſſ. Mechlinia totidē; Lovanio octo: Gandavo x. Brugis xv, Bruxella iix: Londino lx: Colonia Agrippina xxix: Francofurto lx. Ter muto cincta fuit. Primnm arctiore ambitu, Anno mcci: Postea ampliore, Anno mccc xiv, qui annus fame, ut sequens pestilentia notabilis fuit. Denique ad Septentrionem extensa pomœria anno MXXXIIII. Ambitus est extrinsecus quatuor millium paſſ. octingentorum & duodecim. Fosse intra Vrbem ex fluvio derivatæ aptæque maximis plurimisque

DUCATUS BRABANTIAE.

rimisque navibus recipiendis sunt octo. Mercimonia omnem fere estimationem superate solent. Guicciardinus eam initivit rationem, ut demonstrarit singulis annis commercia excedere duodecim milliones coronatorum: cuius calculus rebus Antverpianis florentibus non modo non superavit, sed ne æquavit quidem justam estimationem. Proinde merito cecinit Iulius Scaliger:

*Oppida quo spectant oculo me torva simus
Tot nos in vidi, et pallida tela petunt.
Lugdunum omnigenum est, operosa Lutetia, Roma
Ingens, res Venetum, vasta, Tolosa potens.
Omnimoda merces, artes priscaeque novaeque,
Quorum insunt aliis singula, cuncta mihi.*

Duo & quadraginta loca pietati dicata, cum Templis & Monasteriis, tum Nosocomia videt Antverpia, Inter quæ Cathedrale & primarium Templū Dīvæ MARIAE VIRGINI dicatum. Est hoc amplissimum & sumptuosissimum opus, spectabiliter etiam turri illustre, quæ tota è lapide secto & ad fabrè elaborato, quadrangularis & viginti pedibus Antverpiensibus, id est ulnis Florentinis ducentis alta, ita ut per jucundum reddat aspectum: Præterquam enim quod ex ea conspicias totam qua latè patet pulcherrimam urbem, & circumjectos illi non minus amoenos, quam pagis, hortis, & villis frequentes agros, detegis etiam clarè primarias quasdam atque longinas urbes, Mechliniam, Bruxellam, Lovanium, Gandavum, præterea fluminis latè diffusam oram, adeoque & ipsum mare, & Zelandicas etiam Insulas. Sunt in

hac Turri octo & Sexaginta, partim prægrandes, partim minores campanæ, quarum pleræque musicalium instrumentorum titu; canorum quemdam ac quatuor vel quinque vocum edunt concentum: harum maximæ, quæ insoliti & mirandi est ponderis, nomen inditum est à Carolo Quinto Imperatore, quæ non nisi ob causas extraordinarias pulsatur. Curant vero Sacra eo in Templo quatuor & Viginti Canonici, quibus præst Decanus, cum Episcopo qui primum institutus est anno 1567. Curat sanè hoc Templum religiosè imprimis & splendide, suntque luculentí ejus proventus, & magna Sacerdotum immunitas. Buscoducum seu Silva Ducis, vernaculè : Her-togenbosch, Gallis Bolduc, nomen habet a Silvis. Vrbs est ampla, amœna, firmiter munita, sita ad rivulum Disam, altero lapide a Mosa, duodecimo ab Antverpia. Atque hæ sunt quatuor urbes primariæ, quarū tres primæ cum Nivella Marchionatum constituunt sacri Imperii. Mechlinia à quibusdam Brabantia ad numeratur, revera tamen ab ea distincta est; urbs alias pulcherrima & nitida: Archiepiscopatu insignita, & sede Ampli Consilii ad quod ultima est in Belgica provocatio. Vrbes præterea in Brabantia sunt Trajectum ad Mosam, vulgo Maeſtricht, Lira, Vilvorde, Gemblacum (Gemblours,) Ioudoigne, Hannut, Landen, Halen, Leeuven, Schienen, Herentals, Eindoven, Helmont, Grave. Sunt & Municipia complura, nondum muris cincta, Oostenrijc, Oorschot, Turnhout, Duffel, VVaelem, Merchtem, Asche, Vueren, Duisburch, Hulpen, VVarre, Breine, Gennape, Gheele, Arendonc, Dormal & Iſca. Sunt & pagi insuper d ec. Referuntur etiam ad Brabantiam Dominatus Ravestein, Ducatus Limburgensis, cum Domina-

natu

DUCATUS BRABANTIAE.

313

Latm. natu Dalem & Valckenburg. Lacus, Stagna, & Flumina
 non parum adferunt commodi Brabantiae. Horum au-
 tem principes *Mosa* & *Scaldis*. Sunt & alia minora. Sil-
 vis quoque abundat regio, quarum præcipuae sunt quin-
 que, *Sonensis*, *Saventerloo*, *Grootenhout*, *Grootenheist* & *Meer-*
dal. Opera publica tam sacra quam prophana hic sunt
 plurima. Inter ea Templum Lovaniense præcipuum est,
 Divo Petro sacrum, magnificum valde & sumptuosum.
 Bruxellæ templa sumptu excellent, egregia & debita
 suppelle etili ornata. Aedes quoque sacras habet Ant-
 verpia plurimas, inter quas Aedes B. Virginis amplissi-
 ma. Alia hic & in aliis locis quæ pæhe innumera sunt,
 prætereo: atque etiam Opera prophana plurima: Pal-
 atia, Nobilium domos, Arces, Castella & ejusmodi. Cæ-
 terum Status Politicus Brabantiae tria habet Membra:
 Ecclesiasticos, qui sunt Abbates, *Afflighemensis*, *Grimber-*
gensis, *Tongerloo*, *Gründalenensis*, *S. Gertrudis Lovanii*, *S. Ber-*
nardi, *Vilreer*, *Dieleghem*, *Parckensis* prope Lovanium; *Vlier-*
bekensis prope Lovanium; Prior magnus Ordinis, *S. Au-*
gustini in *Leevve*, *Gemblacensis* (*Gembloours*). Nobiles qui
 sunt, Abbas *Gemblacensis* Comes, *Dux Arschotensis*, *Marchio*
Bergensis ad Somam rivulum. Barones, *Diestensis*, *Br danus*,
Boxtelensis, *Gaesbeekensis*, *V Vesela*, *Petersem*, *Perrveys*,
Hochstratenensis nunc Comes; *Renes*. Domini, *Aschensis*,
Merchtenensis, *Vuerne*, *Gheel*, *Lummen*, *Thurnout*, *Oostervvii*,
S. Oedenroy, *walem*, *Duffel* Civitates iv principales, *Lo-*
vanius, *Bruxella*, *Antverpia*, *Buscoducum*, de quibus supra,
 Statum ejus Ecclesiasticum quod attinet: Partim patet
 Leodiensi Episcopo, partim Cameracensi: Leodiensis Curiam & *Schola*,
 Magistratum Ecclesiasticum habet Lovanii. Cameracen-
 sis, Bruxelle. Academiam habet Lovanium celeberrima:
 de qua in generali Belgii descriptione uberiorius.
 Brabanti hilares, festivi, in scenicis comicisque moribus
 immodici, teste Lemnio. Præter Brabatiam continen-
 tur hac Tabula *Ducatus Iuliacensis* & *Clivenensis*. Horum er-
 go Statum Politicum ex Mercatore adjiciamus. Status
 Politicus *Iuliacensis* constat similiter 111 Membris quæ
 sunt Ecclesiastici, videlicet Abbates, & Collegia Cano-
 nicorum ac Monasteriorum: Nobilitas: Civitates. Præ-
 fecturæ ditionis 24. *Caster*, *Brugge*, *Born*, *Boisseler*, *Eusskir-*
chen, *Munstereyssel*, *Moniou*, *Eschviler*, *Grevenbroich*, *Was-*
senberg, *Geilenkirchē*, *Hensbergh*, *Durem*, *Thonberg*, *Berchem*,
Heimbach, *VVilhemstein*, *Gladbach*, *Millen*, *Rangenrayd*, *Nor-*
venich, *Nuenar* Comitatus, *Iuliacum*, *Nideken*. *Clivenensis*
 similiter tres Ordines continet, Ecclesiasticum, Nobili-
 tatem & Civitates. Satrapa autem sive Præfectus Pro-
 vincialis Cliviæ has sub se habet Civitates 8. *Cliviam*
 Metropolim, *Calcariam*, *Sonsbeke* ubi residet, *Santen*,
Buric, *Udem*, *Griet*, *Griethusen*. Præfecturæ vero hic sunt
 14, *Cranenburg*, *Duffel*, *Gennep*, *Goch*, *Orsay*, *Huessen*, *juxta*
Arnhem, *Lymers*, *Emmeric*, *Hetter*, *Aspel*, *Ringenburg*, *Bis-*
selic, *Dinstaken* Præfectura, in qua sunt v. Civitates, *Dins-*
laken, *V Vesel*, *Duysburg*, *Schermbeke*, *Holte*. Dominium Ra-
 vesteyn adnexum est Curiæ Clivice.

R r

HOLLAN-

*Regio.
Vnde di-
cta.*

Situ.

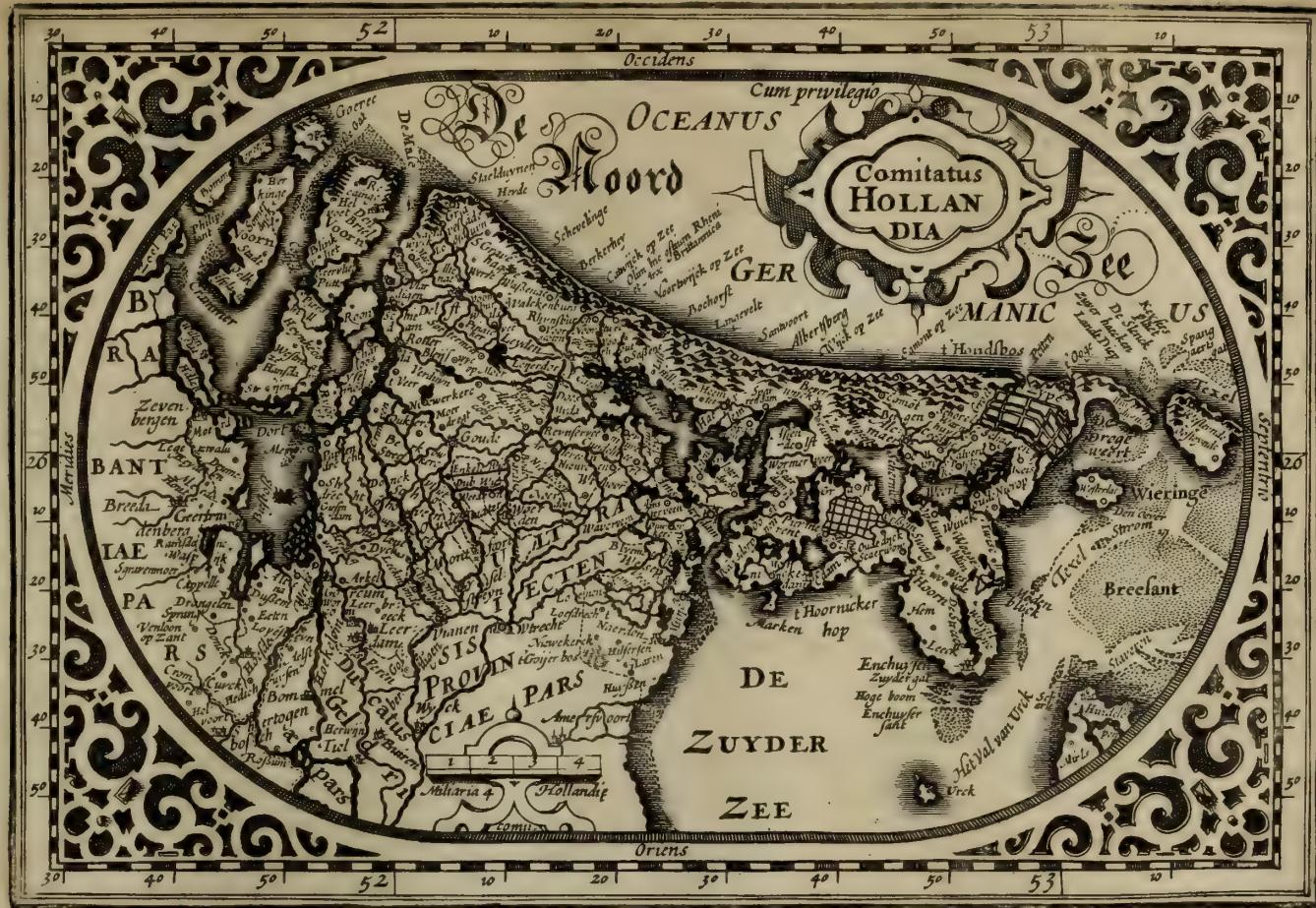
*Soli fer-
tilitas.*

HOOLLANDIAE nomen a Silvarum Saltuumque frequentia quidam deducunt, lignum enim & Silvam promiscue Holt & Hout vocamus, ut Hollant sonet regionem silvestrem: omnia enim arbustis olim inhorruisse refertaque prædicant, toto quaqua patet Hollandiae tractu. Alii a cavitate dictam putant, quasi Hollandt. Est enim universa regio palustris ac pedum pulsu vacillans. Alii a sceno Hollandiam quasi Horlandiam nominatam arbitrantur. At eruditissimus Iunius aliam sententiam indicat, Hollandiam Gothicæ Danicæve gentis coloniam esse, ut & Zelandiam, Danosque & Normannos desertis in Codano sinu Insulis Hollandiæ Zelandiæque in hæc loca migrasse, & a sua patria Hollandiam. Zelandiamque cognominasse, planè, ut de Heleno Priamide refert Maro, qui in Epiro Opidulum Trojam cum arce Pergamo exstruxit, addita & imagine Scææ portæ & rivo Xanthi Trojanæ amnis nomine: & ut in Indiis novam Hispaniam, novam Franciam Europæ effecerunt. Eam a plaga mundi Occidua Britannicum mare, a Septentrione Cimbricum ambit & littora pulsat, ab Ortu Solis fretum amplum Frisiæ procul apertit, ad Euronotum Trans-Isalana & Velavia, ad Austrum Trajetina dirio obtenduntur. Ambitus ejus ad 10 milia extendorum Latitudo per exigua est, quandoquidem è meditullio ejus creditur viatori patere aditus ad extremos ipsius fines in latum trium horarum spatio: vel etiā hinc ad Oceanum, illinc ad maris sinum, est, ubi Latitudo non æquat milliare. Habet regio ista agros frugiferos, ac luxuriosos & opinoso Frumento supra modum scantentes, sed qui tantillo in spatio & in regione, qua vix

populosiorem invenias ad suppeditandam tantæ multitudini alimoniam sint impares. Sed pascuorum ubertas summa est: qua Boum alit armenta infinita: Vaccas quoque corporum vastitate, lactis copia, eximias. Constat sane, aliquibus Hollandiæ partibus Boves æstivis diebus, quatuor & quadraginta lactis heminas in mulctralia singulas refundere. Ioannes etiam Benningus Consiliarius Curiæ Hollandicæ referente Guicciardino, certa observatione & minime fallente calculo ostendit, tantum Assendelphi, & quatuor vicinis pagis Lactis uno anno e vaccis colligi, quantum e Germania superiore Rhenensis vini devehatur Durdrechtum. Ex hac lactis optimi copia, Butyrum conficiunt, non barbaratum modo gentium, ut Plinius vult, sed Regum etiam & Principum cibum laudatissimum. Conficiunt etiam Caseos Parmenibus aut Placentinis nihilo inferiores. Primæ tribuuntur Tessalico & Gravesandico, Secundæ Edammensi, quem in primis vetustas commendat. Equos etiam generosos profert. In collibus arenariis Cunicolorum innumetam multitudinem habet. Cervorum etiam, Damarum & Leporum frequentiam, inque Hagensi nemore Capreolorum greges, Avium quoque capturam quæstuosam, in primis Anatum, Anserum, & autumnalibus mensibus Scolopacum, quas Plinius rusticulas, Martialis rusticas perdices, nostri Sneppas vocant. Habet & cespitem fossarium qui ex intimis haustus terræ penetralibus, ipsisque adeo ex aquis eductus, ventoque & sole exsiccatus, ad focos adhibetur. Hollandia olim suos reges habuit, quorum meminit Suetonius in Caligula cap 44. Verum anno Christi 1000 133 a Carolo Calvo Francorum Imperium majorum

Rege

*Animas
litteras va-
rietatis.*

*Majorum
urbium.*

Vrbes.

Rege in Comitatum redacta est, cique præfectus est *Theodorus* è Regio stemmate ortus. Patri *Theodoro* successit *Theodorus* filius, hujc *Arnoldus*, *Arnoldo Theodoricus*, atque huic alii ex ordine, quorum seriem apud Munsterum & alios habes. Bellica olim gloria clariadmodum fuerunt. Hoc enim præsidio cum fide conjuncto in fraternitatem Imperii Romani accepti sunt Batavi. Hac Duce benevolentiam sibi apud Principes constabilierunt, & stabilem sui fiduciam plerisque illorum Tyrannis impreseverunt. Per hanc vulgo formidabiles, invictæ virtutis opinionem acquisiverunt. Per hanc denique vera laudis imagine conspicui esse ambierunt. Vrbium nunc nobis est proponenda descriptio: sunt autem *Durdrechtum*, *Harleum*, *Delphi*, *Lugdunum*, *Amstelodamum*, *Gouda*, *Naerdenū*, *Muda*, *V Vesopum*, *Edanum*, *Monachodamum*, *Purmerenda*, *Almeria*, *Enchuya*, *Horna*, &c. *Durdrechtum* Vrbs totius Hollandiae primaria est. Facies ejus oblonga exit ad modum triremis: ipsa opulenta & copiosa, imo eorum omnium quæ in annonæ reisque alimentariaæ usum venire atque expediri possunt, locuples quoddam penu est. Ius habet sistendi & retrahendi ad se Merces exoticas, quæcumque secundo amne importantur, ut nimirum eo loco stabulentur, ac conquiescant, donec venditæ sint: & inde rursum non aliis quam popularibus navigiis alio devehantur. Hoc privilegium a *Stabulo* vocant *Stapulam*. *Harleum* amplitudine urbis, adfectorum cultu, situs amœnitate nobile est. Templum habet totius Hollandiae pulcherum firmissimis innixum columnis, foro imminens. Vrbem *Sparnus* interlabitur. Exstructa creditura Frisia, circiter annum 15 vi. Huic urbi inventæ typographica artis gloria debetur. Est & altera hujus urbis gloria, capti novo consilio *Pelusii*, quam *Damiata* vocant, cuius rei symbolum habet nolas binas ex ære

Corinthio quæ are *Damiate* appellantur. *Delphi* sequuntur non Apollinis tripode, sed Cereris & Bromii munere insignes. Coquitur enim in hac urbe Cerevisia post Britannicam optima. Nomen habet a fossa, quam Batavi *Delf* vocant, ducta a Mosa ad urbem usque. Anno c15 1556, v Non. Maii, ignis nato ex favillis forte incendio, luctuosam ac funestam urbem faciem reddidit, absunta deformataque pleraque urbis parte: ex quo incendio postea pulchrior emicuit. *Leida*, Ptol. *Lugdunum Batavorum*, urbs est sita ad medium Rheni ostium Plin. & Ptol. nominatum. Sustinuit anno c15 1524 gravem obsidionem, sed pulsis hostibus divina ope & aquarum stagnantium viliberata est. *Amstelodamum* nobilissimum hodie totius Orbis Emporium ab *Amstela* nomen habet, ut notavit doctus ille Poëta *Nicolaus Cannus*, civis Amsterodamensis, hisce versibus:

*Hac illa est Batava non ultima gloria gentis,
Annis cui nomen, cui cataraæ dedit.
Dicta prius DAMV M, rarisque habitata colonis
Cum contenta casis rustica vita fuit.
Hinc AMSTERDAMUM jam facta celebrior, atquo
Fortuna crevit tempore nomen item.
Vrbs bene nota prope, atque procul distantibus oris,
Dotibus innumeris suspicienda bonis.
Dives agri, dives pretiosa vestis & auri,
Ut pleno cornu copia larga beet.
Quod TAGUS atque HERMUS vehit & Pactolus, in unum
Verè hoc congestum dixeris esse locum.*

Paucis initio piscatorum tugutis habitatum, jurisdictio-
nis fuit Dominorum Amsteliorum. Hanc urbem po-
stea *Giselbertus Amstelius* ante annos ducentos octo-
ginta plus minus, communiti propugnaculis, portis ac
tartibus

turribus fecit: quibus per invidiam vicinorum conflagratis, muro cingi cœpit anno ^{clx}ccccxxci. Ex eo perpetuo aucta & Hollandici juris fuit. Nunc vero non Hollandie solum, sed omnium vicinarum regionum ad Sarmatas usque & Gothos & Cimbros est apotheca. In hac urbe stabulantur non solum Itali, Hispani, Lusitani, Britani, Scoti, Galli, Sarmatæ, Cimbri, Sueci, Norvægi, Livones, Germani: sed etiam Indi Americani, Orientales, Mauri, aliqui ex omnibus pæne Orbis plagis. *Gouda* a Cimbrica voce *Gorr* nomen habet, quæ & fossam & aggerem fossæ oppositum denotat: Sita ad Iselam, ut bscopiosa & rebus omnibus affluens, ac multa Opida. Sunt & Municipia quædam, inter quæ primaria est *Haga Comitis*, in quo & Sanctiori Principis Ordinumque Consilio locus est, & forum litibus solvendis dicatum. Quod ad Statum hujus Comitatus Politicum, eum tres Ordines constituant, quorum Primus sunt Equites aurati (*Ridderheren* vocant) eorum præcipui sunt *Comites Egmond*, *Lignæ* cuius sunt *Dominia*, *VVassenar*, *Valckenborch* & Vicecomitatus *Leidensis* Civitatis. Invenio & hos Comitatus in Hollandia, *Maestant*, *Texel*, *Goylandt*, *Kenne merlant*, *Steenberge*. Domini & Barones, *Brederode* cuius est & Dominium *Vianen*, Baronatus de *Lijffelt*. Invenio & inter Baronatus in Chronico Hollandæ numerari hæc dominia, *Lecke*, *Sevenbergen*, *Voorn*, *Iesselstein*, *Stryen*, *Teylingen*, *Puttem*, *Harlem*, *Leerdam*, *Asperen*, *Arckel*, *Altena*, *Botterslaet*. Secundus ordo est Dominorum, quorum

qui nomine Statuum in Haga Comitis comparere solent, sunt hi præcipue, *Poelgeest*, *Polanen*, *Locherst*, *Affendelft*, *VVarmont*, *Sparvvoude*, *Matenes*, *Schooten*, *Noortvrijc*, *Verdoes*, forte *Does*, *Myne van Amstel*, *Spangen*, *Alckemade*, *Benthuyzen*, *Keneborch*, *Raaphorst*, *Srreten*, *Heemskercke*, *Ruven*, *Duyn* & *Sprangen*. Sunt præterea & hæc in Hollandia Dominia *Hoesden*, *Outhoesden*, *Papendrecht*, *VVijngarden*, *Ghissenborch*, *Ameide*, *Woerden*, *Waterlant*, *Schagen*, *Purmerende*, *Gouda*, *Naeldryc*, *Rysvrijc*, *Schoonhoven*, *Water ringen*, *Soetermeer*, *Heemstede*, *Heichtvoude*, *Merrven*, *Hae strecht*, *Dale*, *Spijc*, *Hardichsvelt*, *Bardtvrijc*, *Wijc*. Tertius Ordo sunt vi magnæ Civitates, quæ nomine omniū Hagam convocantur, quæ sunt *Durdrechtum*; hæc habet Prætorem & Magistratum, cui Cives parent, & Baillivum cui exterius territorium, tam in Civilibus, quam in Criminalibus. *Harlenum*, Prætorem & Magistratum domi habet: *Ruri Baillivum*, qui in Civilibus & Criminalibus præsunt. *Delphi*, Prætorem & Magistratum pro Civibus, Baillivum pro Rusticis habent, in Civilibus & Criminalibus Iurisdictionem habentes. *Lugdunum*, hic Prætor & Magistratus intus, foris Baillivus præsunt, qui in Civilibus & Criminalibus Iurisdictionem habent. *Amstelodamum*, intus Prætorem & Magistratum, ruri Baillivum habet qui Civilia & Criminalia judicant. *Gouda*, Prætorem & Magistratum habet pro Civibus & Incolis, Baillivum quoque & Arcis Præfectum.

Regio.
Vnde di-
cta.

Zelandia nihil aliud sonat quam terram ac solum maritimum, a terra ac mari conflatum nomen. Mari enim undique cingitur. Hanc veteribus non fuisse incognitam ex Tacito colligit Lemnius, non hoc quo nunc innotescit nomine, sed ex usu ac vulgata alloquendi consuetudine ac compellatione, nempe Maet, qua populares & indigenæ inter se sunt usi. Mattiacorum enim illos nomine designat, cum inquit, *Est in eodem obsequio Mattiacorum gens Batavis similis, nisi quod ipso terræ sue solo ac celo acrius animantur.* Zelandiæ nomen accepit a Danis & Nortmannis, qui ex illa Insula Cimbriæ quæ in Dania Zelandiæ nomine inscripta est, profecti ad novas terras querendas, quum gravi Indigenatum multitudine laborarent, Britanniæ ac Galliæ oras invaserunt, ac V Valachriam vicinasque Insulas a patro solo Zelandiam vocaverunt. Harum Insularum situs est inter Mosæ & Scaldis fluminum ostia, a Septentrione Hollandiam, ab Oriente Brabantiam, versus Meridiem Flandriam vicinas habent regiones, ab Occidente mare Germanicum respiciunt. Aëris clementia destituitur Zelandia, qui in nonnullis partibus paullo asperior est, & quam vicinarum gentium minus salubris, præsertim æstate ob paludum & stagnorum graves halitus, & quod regio arboribus minus consita. Hoc tamen habet commodi, quod contagioni ac pestiferis morbis minus sit obnoxius ac serius inficiatur: at infestus immaniter in hominum corpora grassatur, nec facile conquiescit. Magna vero hic soli ubertas, pingues ac glutinose glebæ, feraces, ac fœundi agri Triticò quo nusquam gentium

Situs.

Aëris.
qualitas.

Soh. f. r.
etiam.

candidius aut magis ponderosum, aliisque frugibus: Coriandro item & Rubia vulgo Meedecrappe nominata, adorandis pannis, ne color deflorescat, eumque intimè concipiunt necessaria: ut insignes atque in immensum fastigias Lauros per politis maturitate baccis onustas; ut efficaces & salubres Herbas, cum medendis morbis, tum elui accommodas sileam. Vberrima etiam hic saginando pecori pascua, non solum intra exporrectos aggeres ac ambitus, sed etiam extra littora, in ipsa Oceani crepidine, in quibus oberrant Pecudum aliquot myriades maximo negotiatorum emolumento, quæstusque uberrimo, non solum supra vulgarem magnitudinem, sed saporis etiam delicati atque exquisiti, soli ac graminum beneficio, quod saluberrimum iis pabulum suppeditat, adeo ut exteri quoque suminopere iis delectentur. Anno autem Domini 1000 1000 imperante Carolo Calvo apud Batavos illisque affines Zelandos, principatus primum constitui cœpit, ac Comitatus nomine designari, primusque Comitis nomine inauguratus Theodoricus Filius Sigisberti Principis Aquitaniae, qui annos octo & triginta in eo dominatu versatus, successorem Theodoricum secundum herilem Filium constituit, a quo ad nostra usque tempora hæc Regia potestas longa heroum serie ad Hispaniarum regem Philippum devoluta Comitatus nomine censemtur. Insulæ Zelandicæ numero septem sunt, tres ultra Scaldis ostia, Bataviam & Orientem versus qua propterea dicuntur Orientales, Scaldia, Davelandia, & Tolen. Quatuor cis Scaldim, Occidentem versus, V Valachria, Zuytbevelandia, Northbevelandia, & V Volferdyk. Omnia ultra Scaldim

Anima-
lium re-
tinet.

Imp. tri-
maj. THO.

ZELANDIA.

三二三

Vrbes. Scaldim Insularū maxima & prima est *Scaldia*, Indigenæ vocant 't Landt van Schouwen, cuius ambitus nunc est septem mill. olim tamen major fuit, ac tantum exiguo fredo distinḡta a *Nortbevelandia*. Vrbes in ea primariae sunt *Zirizea* & *Brouwershavia*. *Zirizea* omnium Zelandicarum urbium creditur esse antiquissima, circa annum 10 ccc XLIX exstructa a quodam Siringue: nobilis diu fuit mercatu omnium rerum, propter celebrē Portum, frequentiamque advenarum: sed obstructo arenis Portu multum de antiqua gloria remisit: spes est tamen, eam novo portu effosso paullatim vetus nomen recuperaturam. In hac urbe natus est vixitque *Lerinus Lemnius* doctrina & arte medica clarus. *Brouwershavia* pescatores incolunt, & qui mari visitant. Secunda Insula Scaldiæ est *Dvvelandia*, à Columbarum frequentia sic denominata, patetque ejus Circuitus mill. pass. quatuor. In hac tantum pagi sunt & vici, urbs nulla. Anno cīo 10xxx Oceanī flūtibus obruta fuit, cum magna Mortalium jactura, sed aggeribus confirmatis exclusoq; mari, haud multo post facile illud damnum compensatum est. Tertia Insula est *Tolen*, Brabantiae contermina, exiguo tantum fredo discreta, in qua consistit *Toletum* a vēctigali & portoriis (Belgis *Tollen*) ita apellatum, vetustum Opidulum: a quo non procul abest *Martinianus agger*, vulgo *S. Martens Dijck*, locus amoenus atque arboribus undique consitus, in quibus maxima alitum, præsertim Ardearum copia nidificat. Cis Scaldim ad Occidentem (Indigenæ vocant *Bervester Schelt*) primaria Insula est *Walachria*, vel ab ejus cultore denominata, aut a *Vallis vel Gallis*. Insula hæc ab Ortu Brabantiae obversa est, a Meridie Flandriæ, ab Aquilone Bataviæ, ab Occasu æquinoctiali Britanniae. Hæctotius Zelandiæ Caput, situ, opibus, In-

colarum frequentia, urbium & pagorum splendore, mercimonii eminentissima, decem in ambitu milliaria comple&titur. Vrbes in ea sunt *Middelburgum*, *Veria*, *Flissinga*, *Arnemuda*. Pagi complures. *Middelburgum* a situ nomen habet, est enim burgus in meditullio Insulæ. Vrbs est ampla publicis privatisque ædificiis, pontibus, turribus, propugnaculis ad usum & cultum egregiè exornata: omniumque Zelandicarum urbium primaria, atque emporium Negotiatorum frequentatione celeberrimum. Huic ortum suum debet *Paulusa Middelburgo Mathematicorum ævi sui Princeps*: *Nicolaus quoque Everhardi Curiæ Hollandicæ primū*, postea etiam Mechliniensis Præses, quo in munere obiit anno cīo 10xxxii. Filios is habuit ob singularem eruditonem hoc loco commemorandos, *Petrum Everhardi doctorem Theologiam*, *Everhardum Nicolai Præsidem Curiæ Frisicæ*, postea etiam Mechliniensis, *Nicolaum Nicolai Grudium*, *Adrianum Nicolai Marium* & *Ioannem Secundum Poëtam*. *Veria* sive *Campoveria* nomen habet à træctu, qui Zelandis dicitur *Veer*. Muro cincta primum est anno cīo ccclvii. Ex eo cœpit etiam esse Scoticarum Mercium Emporium. *Flissinga* nomen & signum habet lagenæ, Belgis een *Flessche nominata*. Vrbs est novitiola, sed potens & mati imperans: ac strenuis pescatoribus, atque exercitatis Naucleris, quos *Pilotas* vocat, referta. *Arnemuda Middelburgensem* est Municipium, & statio navium tutissima. Post *Vvalachriam* secunda est *Zuidbevelandia*, quam alii a tremoribus & concussionibus nomen habere existimant, nos a Bavaris, quorum etiam insignia in ejus Insulæ scutis spectantur. Hæc spatiōsissimo amoenissimoque versus Flandriæ ac Brabantiae oras tractu exporrigitur, tametsi paucis abhinc annis maximam jacturam passa, dimidio

dimidio jam sit angustior. Ab hac avulsa est civitas non ignobilis Romersvvalia, quam nullis exultam agris, nullis exornatam pomœriis Oceanus undique alluit, ita ut unica salis negotiatione subsistat. In hac urbe Comites Zelandiæ solenne juramentum præstant: quod quum ex more etiam Philippus Hispaniarum Rex esset facturus anno cœ 1549, Nicolaus de Conflite, cuius ædibus Princeps excipiendus erat, hos versus ostio suo adscribi jussit:

*Vidimus adsueto privatum luxine Solem;
Pallida turbato vidimus astradie.
Vidimus undantis horrendos æquoris æstus
Nos miseros Belgasquum obruit Oceanus.
Vidimus ast postquam te Gloria nostra Philippe,
Cæsarea proles, Semideumque decus:
Cuncta refutamus transacti tristia seclii,
Quod præsens nostrum testificatur opus.
Sit licet exiguum, sit pro ratione voluntas,
Nil facit ad nostrum parva carina fretum.*

In Occidentali vero Insulæ parte sita est Gœsa civitas, ad ostium unum Scaldis quod Schenge vocant. Vrbs non tam ampla quam amœna & divitiis pollens, quum unica nunc sit in ea Insula: Cives habet morum humanitate perpolitos, Senatum prudentem. Tertia Insula Zelandiæ cis Scaldim ad Occasum spectans, est Northelandia, in qua Vrbs Cortgeene, pagi permulti: tota hæc cataclysmo anni cœ 15xxxi: periit: nunc tamen paullatim restituitur. Quarta Insula est Wolferdy, quasi dicas agger Wolfardi: exigua admodum utpote in qua duo duntaxat pagi sunt. Decem igitur sunt Zelandiæ urbes, pagi plures: centum scilicet atq; amplius, Incole sunt ingeniosi, sagaces, Mores.

providi. Statura Incolis media. Referunt tamen Annales a Wilelmo Bono Hollandiæ Comite ad nuptiarum solennia Caroli Pulchri Franciæ Regis, adductam fuisse inusitata corporis mole fœminam, natione Zelandam, præ qua proceri etiam viri pulsiones videbantur: tanto enim erat virium robore, ut bina dolia cerevisia referta ambabus utrinque manibus portaret, quæ singula quadrinaria pondo Italica appendebant, trabemque cui attollendæ impares octo viri fuerant, quo vellet, transferret. Navigandi artis sunt peritissimi: Salem atrum & sordidum qui ex Occidentalibus regionibus adfertur, singulare artificio excoquunt, magnis atque amplis lebetibus, redditumque ita purum & candidum, ut cum nive etiam certare possit. Rudi Hispanico vel Armorico adfundunt aquam matinam, decoquunt, colliguntque pro centum salis Hispanici, centum quadraginta quinque libras puriores. Hunc Salem per Galliam, Angliam, Daniam & reliquam Europam divendunt. Ex re præterea frumentaria, lectissimoque Tritico, atque ex Rubia, Salsamentis, Pecorumq; & imprimis Ovium copia, magnos quæstus faciunt. In re familiaria ac domestica omni elegantia nitidi sunt & expoliti: in rem attenti, in Mercatura industria, in pauperes beneficia liberales. Status Politicus Zelandiæ solebat constare tribus Membris, uno Prælato, qui totius Ecclesiastici Ordinis locum supplebat, eratque Abbas S. Nicolaus Ordinis Præmonstratensis Middelburgi. Vno Nobili pro toto Ordine, Marchione Verensi: Et Civitatum communitate, quarum præcipue eæque a nobis supra memoratae: Middelburgum, Zirizea, Verria, Flissinga, Tola, Martinanus agger, Romersvvalia & Gœsa. Sed de Zelandia hæc pro loci angustia sufficiant.

Gelriæ Ducatus, complectens Zutphaniæ Comitatum & Overyssel Dominium.

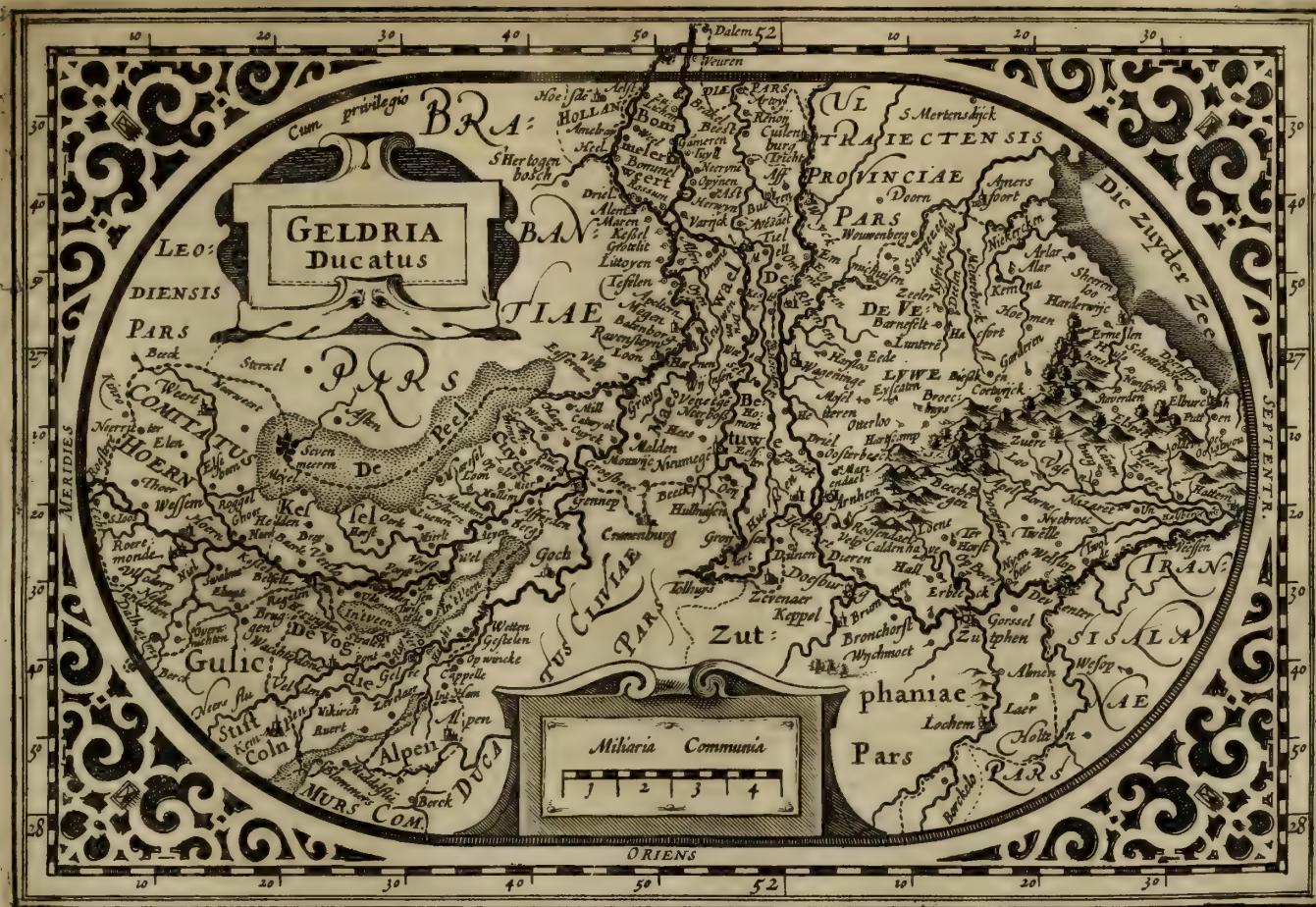
Regio.
Vnde di-
cta.
Sicca.

Aëris
tempe-
stis.
Soli fer-
tilitas.
Anima-
lium va-
rietas.

Imperi-
um major-
rum.

Gelria à Gelre arce, quam *VVicardus* à Ponthe una cum fratre *Lupoldo* ædificasse fertur, nomen retinuisse dicitur: quamvis complures à *Gelduba* Opido cuius meminit *Tacitus* appellatam credant. Aliam etiam nominis rationem referunt alii. Hæc à Septentrione *Frisiam* & *Sinum Germanici Maris*, vulgo *Zuyderzee* habet: ab *Orru Cliviæ Ducatum*, à Meridie *Iuliacum* attingit: *Brabantia* & *Hollandia* eam ab Occidente respiciunt. Aër regionis salutaris & purus: Ager fertilissimus & ad quamvis culturam aptus, Frumenti in primis ferax: pascuis item fœcundus, unde Pecorum ingentes alit greges: quin & ex remotissima Dania eo pascendi saginandique gratia, numerosi greges aguntur: Lætissima namque ac amplissima, præsertim circa Rheni, Vahalis & Mosæ defluxus prata habentur. Initio recta gubernataque Gelria est à Præfectis: inde à Principibus. Martini enim Australiæ Præfecti ex *Lamberto* nepos *Leopoldus*, sive ut alii memorant *Guidus*, his locis præfuit. Post *Caroli Magni* tempora *Domini de Ponte* eam rexerunt, sub titulo præfecturæ. Otto inde *Nassovius* Princeps ejus dictus est anno *MLXXIX*, si *Lazio* est fides. Sequuntur *Gerardus*, *Henricus*, *Otto*, *Reinaldus*, cuius tanta fuit apud Imperatorem gratia, ut co-

mitiis Francofurtensis anno *MCCCXXXIX* die *xiv Aprilis* Gelriæ Dux à *Ludovico Cesare Augusto* fuerit renunciatus. *Eduardus Reinaldum* Fratrem post varia prælia cepit, vincitumque in carcere detinuit totos annos decem: succedit *Gulielmus*, huic frater *Reinaldus*, *Reinaldo Gulielmus Arculanus*. Hic sine liberis Gorichemi periiit. Ejus soror *Joanni Egmundano* nupsit: ac tandem post varias rerum mutationes eo res delapsa est, ut anno *MCCCXI* *Carolus filius Adolphi* è Gallia ab *Ordinibus Gelriæ* revocatus hæredem instituerit *Gulielmum Ioannis Cliviæ Ducis* filium, quietiam cum maxima *Caroli Quinti Imperatoris* offensione rebus Gelricis aliquandiu præfuit, donec anno *M DLI* maxima *Juliacensis* parte exutus Imperatori supplex factus est in castris ad *Venloam*: hac tamen lege, ut totius Gelriæ possessione cederet, & subditis iurandum remitteret: Cæsar autem territorium *Iuliacense* ipsi redderet, duobus tantum Opidis exceptis *Hensbergo* & *Sittarto*. Atque hoc pacto Gelri initio liberi, postea sub Principibus vixerunt: servata tamen Legum Ordinumque suorum auctoritate. Hodie iidem Optimatum solum agnoscunt Imperium, ac pro libertate sua contra Hispani impotentiam fortiter pugnant. Ducatus hic Urbes complectitur duas & viginti

G E L R I A.

viginti, quarū præcipuæ Noviomagum, Ruremunda, Zutpham & Arenacū, quod nunc vocant Arnheimum. Noviomagum vel Neomagum (*Nyemeghen*) urbs est antiqua, sita ad sinistram Vahalis ripā, cuius eo loco profundissimus est alveus: videtur Batonis quondam regia fuisse, certè Battenburgum Arcem vicinam habet, & intra urbem Hessi Montem, à Filio (ut opinio est) Batonis Hessō cognominatum. Vrbs vero ipsa situ atque opere permunita est, prædives, rerumque omnium affluens: qua Clivensem ditionem propinquam respicit, in arduum collem aſurgit, cum vetustissima Arce, Juliano, ut vulgo creditur, opere, a qua parte nemotosis Montibus & frequentibus fontium scatebris amœna regionis facies se aperit: diversa urbis ora in paludes depreſſior ſidit, reliquum ſolum tumulo ferme perpetuo acclive eſt. Ruremunda ad ostium Rutæ amnis, qua ſe in Moſam exonerat, urbs eſt amœna, dives, potens, in veteribus Menapiorum ſedibus. Zutphania ad dextram Iſalæ ripam Comitatus titulo insignis eſt de qua poſtea. Arenacum, Tacito, quod posteri mutarunt in Arnheimum, ceu aquilæ domicilium: vrbis eſt Gelriæ primaria & Consilii Senatorii ſedes, copioſa, elegans & omnibus modis munitiſima: ad Rheni Oſtium dextrum ſita. Sunt & minores urbes, Hattem, Elburgum, Hardervicum, Wageninga qua eſt Vada Taciti, Tiel, Bommelum, Bronehorſtum, Doesburgum, Doetecomium, & alia complures. Gelria tribus celeberrimis fluviis, Rhenoneimpe, Moſa & Vahali irrigatur. Præter hæc & alia quædam ignobiliora flumina eandem perluunt, ejusmodi ſunt Worm, Roer, Sualm, Iſala vetus, Berckel, Niers, Regge, Aa & Vidrus. Ad Septentrionem respicit Sinum Maris quem hodie Zuyder-zee. velut Australe fretum, quod in Meridiem vergat, nuncupamus, ubi ſicut Hol-

landia patente gremio accommodat ſe commercio Orbis. Terra plana ac humilis, montes rarissimi ſunt, iideſque silvis saltibusque conſiti. Quod ad Statum hujus Ducatus Politicum, is tria habet Membra, quæ ſunt Baroniae, Nobiles & Vrbes. Baroniae ſunt Velavia, (de Velurve) Batavia, (de Beturve) Bommelweert, Tielerweert. Zutphania Comitatus ſub quo ſunt Bronchorſt Comitatus, & 's Herenbergenſis. Superior Gelria in qua ſunt Ruremunda & Gelder. Nobiles ſunt Comites Bronchorſt & 's Heerenberg. Domini Batenborch, Groesbeek, Montfort, Wel, Wachtendonk, Grol, Anholt, Keppel, Bredefort. Buren, Comitatus ſui juris eſt in Gelria. Civitates iv primariæ Neomagum Vice-Comitatus & Feudum Imperii, Civitas Libera Metropolis totius Ducatus Gelriæ quæ habet ſub ſe Bataviam (de Beturve) Superiorē & Inferiorē, Bommelweert, Tielerweert & Maesvael, Territorium inter Vahalim & Moſam. Ruremunda Superioris Gelriæ Caput, quæ habet ſub ſe Venlo, Gelder, Vagedie, Strale, VVaechtentdonk, Erckelens, Montfort, Echt, Nieuwstat, Kessel, Midler, Grieckenbeke. Zutphania cui ſubſunt Doesburgum &c. Arnheimum ſub qua ſunt Wageninge, Hattem, Hardervijck, Elborch, & tota Velavia. Arnheimi Sedes Consilii Senatorii & Præſidis totius Gelriæ, ad quos referuntur judicia iv dictatum Civitatum, ſine ulteriore appellatione, ad has quoque eorum Opidorum & Locorum quæ ipſis ſubefte dictum eſt. Status Ecclesiasticus ejusmodi. Gelria Episcopis iv ſubjecta erat Neomagum cum ſuo Territorio ſuberat Epifcopo Colonienſi, Ruremunda cum ſuis Leodiensi, Zutphania cum ſuis Monasterienſi, Arnheimum cum ſuis Traiectensi. Incolæ bellicosi ac armis mirum in modum addicti erant, paullo ante noſtra tēpora: hodieum hanitatis ſtudia majore industria ſectantur.

*Montes,
Silva.*

Mores.
Mercimo-
nia.

Comita-
tus Zut-
phaniæ.
Etymon.

Majoris
viriis.

Imperi-
um majo-
rum.

Vrbes.

tur. Mercaturæ quoque negotiationique insitunt, magna ex parte, reliqui mechanicis partim Artibus addicti, partim Agriculturæ, ob Soli benignitatem inhiantes, uberrimos Fructus cōsequuntur. Complectitur hic Ducatus, præter alias Comitatus & Baronias Comitatum Zutphanicæ. Hæc nomen à ratione Soli, si Goropio Beccano credendum, accepit. à Paludibus nempe, quas Venen vulgo vocant. Hujus Regionis Incole ut vicini Proavorum indolem ac genium referunt, fortis sunt belloque ut plurimum apti. Gelriam quippe, & Zutphanicæ potissimum Comitatum, Sicambi multorum sententia, quondam obtinuerunt, quibus præcipua feritas, & bellandi præ cateris Germanis studium inerat, unde perpetuis incursionibus, Gallias infestabant. Qua de causa, pacato jam Orbe terrarum, aliquandiu portas Jani claudere non poterat Octavianus Augustus, quod intellexisset Sicambros adhuc Galliis infestos esse. Otho autem Nassovius Gelriæ Dux præter Filium Gerardum qui ipsi in Ducatu Gelriæ successit, ex Sophia Zutphanicæ Comitis Filia Gerlacum genuit, quem in Zutphanicæ Comitatu successorem habuit. Quo impreole è vivis sublato, Zutphanicæ Comitatus Geltis adscriptus fuit, à quibus postea nunquam descivit. Vrbem habet cognominem quam Vspetum civitatem esse autumat Junius, frequentem, copiosam & Aquis munitam, ad dexteram Isalæ fluvii ripam. Eam Berckel amnis perfluit & ibidem Isalæ miscetur. Comitatui porro Zutphanico assig-natae sunt Vrbes & Præfecturæ ordine sequentes, Dousburgum, Doetecomium, Lochemium, Grolla, Bredevorda, Bronck-

horst, hæc quidem Vrbes, Præfecturæ autem eæ, quæ nomen ab his ipsis urbibus sortiuntur. Atque his rursum præest Summus unus Præfetus, quem lingua venacula Zutphanici Comitatus Drossartum appellant. Huic quoque parti adscribitur, urbs s'Herenbergenis, & ipsa Comitatus noinme insignis.

Restat nunc ut pauca de Trans-Isalania subjungamus, ob situm Isalæ sic dicta. Hæc à Septentrione Frisiā Oc-
cidentalem: ad Meridiem Gelriam respicit: qua Oriens est Westphalia est: qua Occidens Situm amplissimum (hodie Zuyder-zee) & Fluvium Isalam habet. Regio pla-na est ac humilis: Ager feracissimus, Fruimenti in primis: Pascuis item fœcundus, Trans-Isalania Provincia mul-tis seculis Ultrajectensis Episcopis subdita fuit, donec anno MDXXIIX hortatu Henrici Palatini Episcopi Ultrajectensis se se Carolo v ejusque successoribus submisit. In hac Provincia urbes mœnibus cinctæ & sto sunt, vide-lacet Darentria, Campi, Srvolla, Steenvrijckum, Vollenhora, Hassela, Oetmarsia & Oldeseela. Darentria (Deventer) om-nium copia circumfluens, opulenta & beata ac validè munita: ad dexteram Isalæ ripam sita. Reliquas præ-te-reo. Habet præter Isalam Vidrum, aliaque minora flumi-na. Præterea amœna & utilia Nemora quamvis exiguæ & sine nomine. Status Politicus Trans-Isalaniæ in duobus Ordinibus consistit, qui sunt Officiarii Prin-cipis cum Nobilitate, in qua sunt Almelo, Ghoer, & id-que per tres ditionis partes, Iffelland, Trivent & Drent. Summus Magistratus & Parliamentum est in Vollenhoe-ve, unde appellare non licet.

Trans-
Isalania.
Isalæ.
Situm.
Situfer
rati or.
imp. riu
m. rum
Vrbes.

Flamina.

Regio.
Vnde dic-
ta.

Aresia maximam partem complectitur eorum, qui Cæsari c. Atrebates, ab urbe primaria, quam ipse vocat Atrebatum. Marius tamen Niger hic constituit Ambianos. Ptolemæus etiā Atrebatum inter Sequanam & Rhodiū qui nunc dicitur la Somme, collocat: Nomen autem recens Artesia à voce Arras qua nunc Metropolis nuncupatur, quasi Arratesia per syncopen extrita syllaba formatum, vulgo Artois. Termini hodie sunt, à Septentrione Flandria, à qua discreta est fluvio Lys & nova Fossa : ad Aukrum & Occasum Picardia, ad Orientem Flandria Gallica & ager Cameracensis. Aet suavis & serenus, regio fertilis, imprimis Tritici, cuius copiam non suis tantum abunde suggerit, sed vicinis quoque Flandris, Brabantis, aliisque Antverpiensem & Mechliniensium hoc unicum horreum est. Vino caret, ignava potius Incolarum socrisia, quam vel Cœli vel Soli injuria. Ditio hæc olim Flandrorum : Totam enim Balduino Arduennati dotis loco dedit Carolus Calvus, quem is Iuditham uxorem duceret. Postea Philippus Alsatius quem Neptem suam Isabellam locaret Philippo Ludovici VII Galliarum Regis filio dotem ei dedit Flandriam Occiduam, hoc est tractum euri qui est à nova Fossa, usque in Picardiam. Eum Philippus anno MCCCXV fecit Comitatensem, deditque filio suo Ludovico, qui primus Artesia Comes fuit, postea Gallia Rex, & pater Ludovici Sancti. Anno vero MCCCXXII Ludovicus Malanus Comes Flandriæ post Matris obitum factus est Comes Artesia : atque ita rursus uterque Comitatus conjunctus fuit. Obitu autem Caroli Audacis Burgundiæ Ducis Ludovicus XI Gallia Rex iterum Artesia potitus est ; quæ postremum pacto & fœdere Caroli V III Gallia Regis & Maximiliani Imperatoris cessit Philippo

Austriaco Maximiliani F. patri Caroli V anno MCCCC XC II. Vrbes præcipuas habet Atrebatum, Fanum S. Audomari, Bethuniam, Ariam & Bapalmam ; cæteræ minores sunt. Atrebatum, vulgo Arras, Atrecht, ad Scarpain fluvium situm est, ingens, propugnaculis fossisque munitissimum, speciem refert duarum urbium quarum, alteram vocant la Cite, estque juris Episcopalis : alteram la Ville estque juris Principalis. Minor illa est, sed amena, habetque templum cathedrale elegantissimum, sacrum B. Virginis. Hic magna religione, & egregio cum peregrinorum lapidum apparatu, certum Manna adservatur, quod D. Hieronymus aetate sua, ad hanc regionem pluisse, suis in Epistolis, refert. Hæc major, ædificiorum platearumque capacitate & fori amplitudine vehementer laudata. Domus omnes fornicibus subterraneis capacissimis sustentantur, adversus obsidionis vim excavatis. Habet præterea Bibliothecam Manuscriptorum librorum omnis generis, sed potissimum Theologici. Patria hæc fuit Fr. Balduini, Iurisperiti celeberrimi, cuius Parisis Monimentum in æde Maturini est tale : CUI ACI, BALDUINUS HIC IACET. HOCTECUM REPUTA ET VALE. MORTUIS NOBIS IURIS PRUDENTIAM GRAVIS COR RIPET SOPOR. Franc. Bald. Jurisc. ob. anno et. LIV. xii Novemb. a partu Virginis MDLXIII. Papirius Massonius Balduini auditor P. In eadem civitate natus clarissimus CAROLUS CLUSIUS eruditio- nis omnis atque elegantiæ decus, qui post regiones plurimas peragratas in Batavico Athenæo senex leniter conquiescit, manumque extremam imponit dignis immortalitate operibus. Urbs sic satis frequentata, quorum alii Mercatores, alii Opifices. Horum sunt multa Collegia quoru maxima pars Lanariæ stu- det,

Situs.
Aëris
temperies
Soli fer-
tilitas.

Imperiū
majorum

A R T E S I A.

329

det. *Fanum Sancti Audomari*, prius vocatum fuit *Suhin*, teste Meyerio, postea à *S. Audomaro* *S. Omer*. *Audomarus* iste *Morinorum* dicitur fuisse Episcopus circa annum DC 1xx, & eo loco *Cœnobium* exstruxisse ad fluvium *Aa*. *Vrbs nitore & frequentia Civium eximia*. Quibusdam *Itius Portus* censeretur, ut in Descriptione *Bononia* diximus. *Tertio inde lapide ad flumen Lisam* fuit antiquissima *Morinorum Metropolis Teroana*, de qua eadem descriptione. *Bethunia nobile quoque in Atrebatis Opidum, annonæ Frumentariæ horreum, magnæ olim celebritatis in Atrebatis, sive Flandris Occiduis, Dominatus, antequam in Atrebatum nomen Comitatumque una cum aliis concederet. Mercionis, rei frumentariæ negotiatione aliarumq; rerum, quæ vitæ humanæ usui sunt, & exportari solent, varietate, est pro re nata, florentissima. Aria ad Lisam sita est, qui eam medianam secat: distat Teroana ii milliaribus: Opidum nobile & munitum. Arcem habet antiquissimam, & ædificia satis commoda. Est & *Hesdinum* nobile Gallo objectum vallum ac propugnaculum, quod prostrato a Cælarianis ejusdem nominis Opido, occasione belli inter potentissimos Europæos Principes excitatum. Situm habet commodissimum ad ripam fluminis *Canchiæ*, uno milliatio propius Galliam, distans quatuor milliaribus *Monstrolio* & quinque a *S. Paulo*. Rigatur & altero fluvio, vulgo *Blangis* a loco in quo oritur. Ita ut propter loci commoditatem, munimentum habeatur validissimum, & propter translationem juris & omnium privilegiorum, quibus olim gaudebat *Hesdinum* vetus, brevi tempore habitatoribus repletum fuit. Iuxta *Fanum Audomari* *Lacus* est piscosus, in quo aliquot Insulæ natantes, quæ funiculo arboribus alliga-*

to, aut contis quo libeat impelluntur attrahunturque: quales in Lycia *Calaminas* Plinius recenset. Et ne quis nugas putet, aut exiguae aliquot terræ particulas: scire debet, etiam *Boves* in iis pasci aliaque *Pecora* posse. Sub hisce Insulis, brumali tempore, & æstivo maxima latet Piscium copia, dum gelu devitant & calorem. *Fluvii sunt Flumina.* præcipui *Lisa, Scarpa, Aa, Canchia & Authia*: præter alios rivos etiam navigabiles. Estque non procul *Teroana* ingens *Canalis*, quem *Fossam* novam indigent: eum alii putant humana industria effossum tempore *Balduni Comitis*, sive adversus hostium excursiones, sive ad confinia *Flandriæ Artesiæque* distinguenda: alii *Sinum esse existimant maris interclusi*. Certè *Morinos Oceano* vicinos fuisse agnovit etiam *Virgilius*, quum eos *hominum extremos* dixit. Atque nunc *Teroana octo millibus paſt. à mari* discreta: Præterea ex fundo *Fossæ* novæ læpenumero educuntur partes anchorarum, aliaque ferramenta nautica, certissima argumenta vicini olim & aduentis *Oceani*. Silvis etiam non omnino destituitur, præcipue Meridiem & Occidentem versus. Status autem Politici in Artesia tres sunt Ordines: Ecclesiastici, Nobiles & Civitates præcipuae. Membrum sunt Ecclesiastici, in quibus sunt Episcopi ii, *Atrebatenſis & Audomarenſis* (*S. Omer*) Præpositi ii, *Bethuniensis & Ariensis*. Abbates xx, quorū hæc Monasteria: Ordinis *S. Benedicti* vii, *Atrebatenſe*, *Aquicinctense* *Auscin*, *Audomarenſe*, *Blangiaceſe* *Blangis*, *Montenſe*, *Hamense* *Hames*, *Alſiacene*. Ordinis *S. Augustini* vii, *Auriaſiense*, *Mons S. Eligii* (*S. Eloy*), *Choquense* *Choques*, *Hennin* *Lietard*, *de Raselli Villa*, *Mareolense* (*Mareul*) *Aquicurtense* in *Eaucourt*. Ordinis Cisterciensis, *Cerricampense* (*Cherchamp*), *Clarimarenſe* (*Clommeres*) Ordinis Præmonstra-

monstratensis, *Dammarinense* (*Damartin*) *Santandreamum*, *Auguationum*. Collegia Canonicorum x. *Atrebatense*, *Audomarensis*, *Bethuniense*, *Ariense*, *Hesdinense*, *Lensiense*, *San-paulitanum*, *Lillerense*, *Falikobergense*, *Douriense*. 11 Mem-brum sunt Nobiles, in quibus Princeps unus d' *Espinoy*: *Marchio* unus *Rentinensis*, Comites vii, *S. Pol*, *Falquen-berch*, *Harlienensis*, *Busquerensis*, *Henninensis*, *Arquensis*, *Blangia-censis*. Sed hi duo postremi pridem in dotem Monasteriorum *S. Bertini* & *Blangis* cesserunt, nec in Conven-tum Ordinum accersuntur. *Castellani* p̄cipui iv, *Atrebaten-sis*, *Audomarensis*, *Bapalmensis*, *Lensiensis*. Equestres Familiæ Ordine Alphabetico sunt hæc: *Aussi*, *Averdom*, *Aubigny*, *Aix*, *Annequin*, *Anuezin*, *Aneroult*, *Avion*, *Allennes*, *Anuin*, *Bailleul*, *Beaufort*, *Beaumez*, *Beaurains*, *Beaufart*, *Bellone*, *Berles*, *Billy*, *Baffles*, *Boistieux*, *Bonnieres*, *Boncourt*, *Boubers*, *Bours*, *Brias*, *Buisson*, *Ciumont*, *Conroy*, *Contes*, *Coupiigny*, *Croisilles*, *Cunchy*, *Divion*, *Douvrin*, *Enne*, *Erin*, *Esquerdes*, *Estree*, *Fos-sœux*, *Frevin*, *Fleschin*, *Gomiecourt*, *Govy*, *Greboval*, *Geulezin*, *Habartq*, *Hachicourt*, *Hamelaincourt*, *Helfault*, *Houchin*, *Hou-din*, *la Vieville*, *la Plancque*, *Lignereul*, *Licques*, *Longastre*, *Ma-lanoy*, *Maisnil*, *Mammez*, *Marles*, *Mes en Conture*, *Mingo-val*, *Moiry*, *Nedoncelles*, *Neufville*, *Nojelle*, *Noircarmes*, *Ococh*, *Olham*, *Oignies*, *Oresmianx*, *Plancques*, *Plouick*, *Pronville*, *Querecques*, *Ranchicourt*, *Ransart*, *Recourt*, *Rebecque*, *Regnau-*

ville, *Rely*, *Rolancourt*, *Rumenghien*, *Sains*, *S. Aldegonde*, *S. Ven-nant*, *Sombrein*, *Souastre*, *Tieuloje*, *Tramerie*, *Vaulx*, *Villers*, *Vrolant*, *Wancourt*, *Warluzelle*, *Waurans*, *Willeryal*. 111 Membrum Civitates p̄cipuæ: Regiæ vii, *Atrebatum*, *Fanum S. Audomari*, *Bethunia*, *Aria*, *Hesdinum*, *Lens*, *Bapal-ma*, *Privatorum Dominorum*, *S. Pol*, *Perne*, *Lillers*: Itē Pa-gi Vrbium p̄rogativa utentes, qui etiam ad Conven-tus Ordinum evocantur xxix, *Arques*, *Aubigny*, *Aves-nes*, *Aussi*, *Beaurains*, *Blangy en Ternois*, *Busquoy*, *Carvin*, *Caumont*, *Choques*, *Dovrier*, *Franquenberghe*, *Fressin*, *Fleurbay*, *Fre-vene*, *Frages*, *Gorgue*, *Hennin Lietard*, *Huchin*, *Hosdain*, *La-broie*, *Libourg*, *Oisy*, *Pas*, *Richebourg*, *Tornehem*, *Ventie*, *Vitry*. Consilium provinciale est Atrebati, unde appellations ad Parlamentū Mechliniense deferuntur. Ceterum Atrebatis Episcopus in spiritualibus toti Comitatui p̄ficit, & Archiepiscopo Rhemensi subest.

Continet hæc Tabula etiam Picardiam veram & Du-catum Cameracensem (Cambresi) dictum, qui est Principa-tus Imperii, & ab Episcopo qui Cameraci residet in tē-poralibus simul & spiritualibus, regitur. In spiritualibus tamen Archiepiscopo Rhemensi subest, & in tempora-libus sub Protectione est Regis Hispaniarum. Atque hæc de Artelia sufficient: ad Hannoniā pergamus.

T t

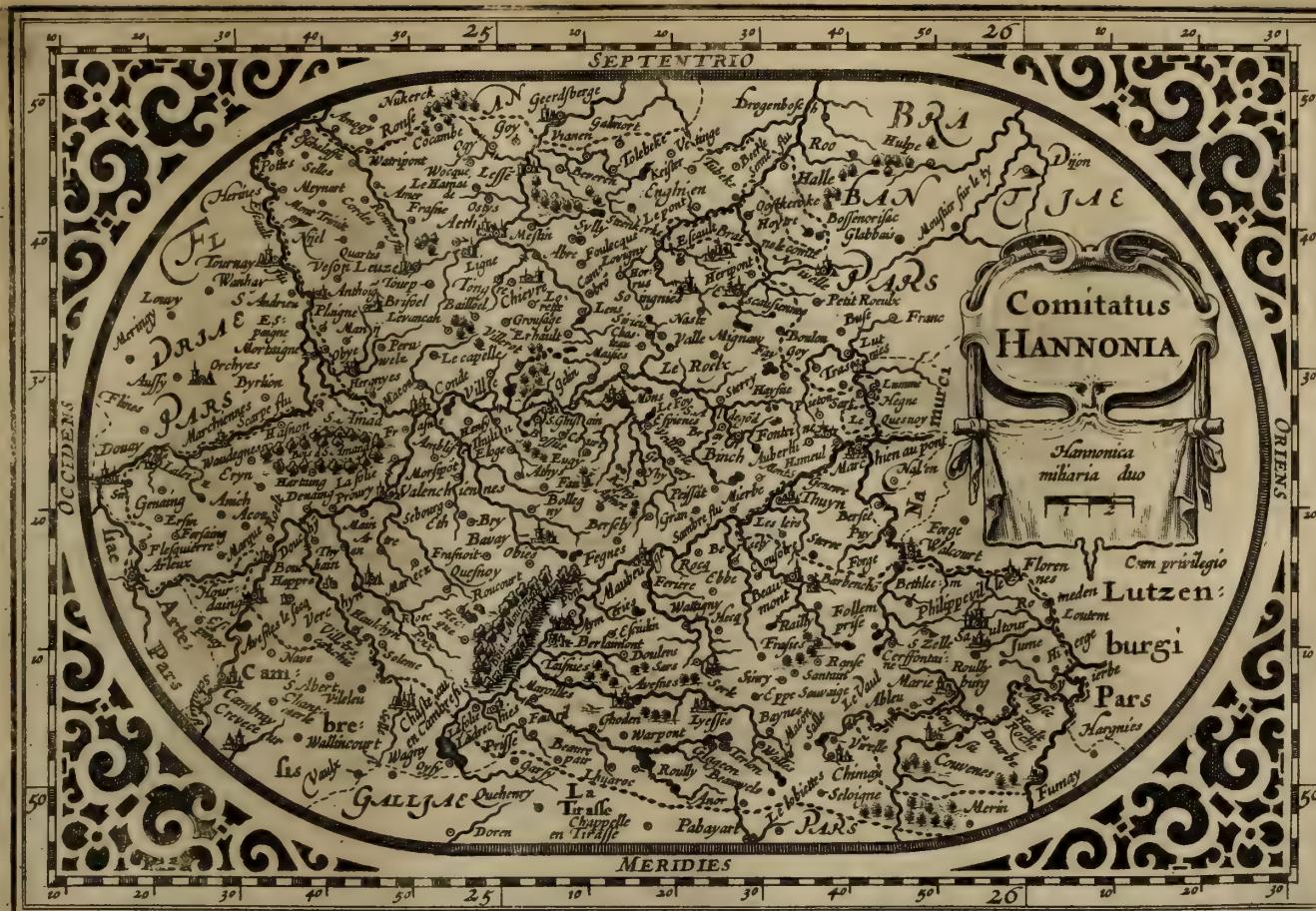
Hannonia

Hannoniæ Comitatus, Cui adjungitur Namurcensis Comitatus.

Regio.
Nomina
& unde
deducta.
Stitu.
Cali
tempores
Sols fer-
tilitas.
Imperiū
mar. num.
Urbes.

Hannonia Nerviorum olim sedes, quorum caput hodie dicitur Tornacum, quod Ptolemaeus Bájævov vocat. Sæpius hæc Regio mutavit nomen: initio dicta est *Pannonia*, Lessabæo teste, à Panos cultu: postea *Saltus Carbonarius*, inde *Inferior Picardia*: Postremum *Hannonia*, ab Hania Fluvio qui medium regionem fecerat, vernaculè *Hainault* vel *Henegovia*, ab eodem Fluvio *Gallis Haine*, sive *Hene* dicto, & antiqua voce *Germanica Gouvv*, quæ Regionem vel Pagum significat. Habet à Septentione Brabantiam, & Flandriam: ab Austro Campaniam & Picardiam, ab Ortu Namurcenses & Leodienses, cum dicta Brabantia: ab Occasu Flandriam cum Artesia. Longa est universa Regio viginti milliaribus: Lata **xvi**. Aër temperatus, suavis & serenus: Solum fertile, ac cæterarum Frugum, sed præcipue Frumenti præstantissimi ubertas maxima. Abundat Pratis, Pascuis, Pomariis, aliisque ad vitæ usum rebus necessariis. Habet & Metalla Ferri optimi, & Plumbi: præterea Lapicidinas variorum Marmorum, atque etiam duri Silicis quem Ovidius Indicem, & *Lithantron*, *Houlles* vernaculè Leodienses vocant. Ignem flamمامque concipiunt sovēntque, ut carbones: nec alius eorum usus quam focis exstruendis, lignis aliquot adjectis. Conflantur hic quoque Vitreæ illæ laminæ pellucide, quibus omnem cœli injuriam, ex templis & ædibus propellimus, hæque præ aliis quæ alibi locorum sunt, palmam præstantia ferunt. Omne item vitrorum vasorum genus, & supellex hic conficitur. Provincia hæc frequenter Dominos mutavit; ac tandem à stir-

pe Montensium ad Flandriæ Comites, inde ad Baravicā, deinde ad Bavariam, ex hac in Burgundicam, postremo ad Austriacam familiam devoluta est. Urbes in Hannonia fossa valloque munitæ sunt **xxiv**, inter quas primariae *Montes* & *Valencenæ*. *Montes*, Mons vulgo, urbs ad Trullam fluviolum, navium tamen capacem, sita, amplitudine & vallatis moxibus inclyta est. Fontes in ea vivi permuli: opes amplæ ex mercimoniis, opificiis & agricultura. *Valencenæ*, vel *Valencena*, seu, ut quidam volunt *Valentiniana* (*Valenciennes*) ab ejus nominis Imperatore, ut autor est Siebertus Gemblacensis, ad Scaldim sita est, planicie peramœna, coquuta ab hoste. In ea est Armentarium ad belli usus instructissimum. Templæ duo, unum Sacrum B. Virginis, structura antiqua, cujus columnæ, ex Marmore & Lapide Porphyretico: alterum S. Joannis recentius, opus Pepini, Patris Catoli Magni: Cœnobia plura: unum præ cæteris nobile Franciscanorum, quo Comites Hannoniæ & Domini Valencenæ seorsim sepeliuntur. Curia amplissima cum Horologio celebrissimo, opus Guilielmi Boni Comitis Hannoniæ, Hollandiæ & Zelandiæ. Sunt præterea *Condatum* (*Condè*) ad dexteram Scaldis ripam duobus milliaribus Valencena distans, Opidum elegans: *Landresium* (*Landref*) ad Sambrâ, celebre obsidione Caroli v Anno M D.XLIII, qui tamen eo per vim potitus non est: *Avesna* (*Avesnes*) Urbs & Munitum Gallorum finibus oppositum; ad fl. He pram: *Chimacum* (*Chimai*) urbs ad fluvium *Blancam* in media silva, id nuperis bellisæpiusculè incensum, dirutum; tamē ad extremum ita restitutum, ut multo elegantius renatu videri

videri possit. Palatiū habet cum horto & Labyrintho singulis artificiis: Halla Brabantiae finibus contermina: Bouchain municipium est sīrum ad ripam Scaldis fl. inter Cameracum & Valencenas, exstructum a Pepino in memoriam nobilis victoriæ quam hoc loco retulit ab exercitu Theodorici Gothorum Regis: *Quercetum (Quesnoy)* Opidulum est, tertio lapide a Valencena, mercimoniis nobilitatum: *Bellus Mons (Beaumont)* Opidulum perelegans, à re nomen habet. *Philippopolis (Philippe-Ville)* a Rege Philippe, *Maria Burgum* a Regina Hungariæ Maria nomina habent: loca munitissima ad Gallos reprimendos condita. *Bavacum (Gallicè Bavaïs)* quod nonnulli bagnum vel *Bigacum* Ptol. esse arbitrantur: nonnulli illud Belgum Cæsari in Commentariis dictum volunt: sed refelluntur ab iis, qui in Bellovacis seu Picardiæ quodam loco firmioribus argumentis eandem collocant. Sunt & *Maubeuge*, *Bins*, *Reux*, *Soigny*, *Braine le Conte*, *Engien*, *Lessine*, *Chevre*, *At*, *S. Guillelm* & *Leuze*. Pagi sunt præterea ccio l, quorum plerique omnes pulcri, amoeni, opulentii. Regio Lacubus, Stagnis, Fontibus, ac Fluminibus, undique irrigua; fluminibus, *Scaldi*, *Sambra*, *Tenera*, *Hania*, & aliis. Silvas habet & Nemora admodum jucunda; præcipua vero sunt *Mormau*, & *S. Amandi*. Porro Respublica Valencena

tanta prudentia constituta, & tam bonis legibus ornata est, ut Noribergenses ad ejus exemplum celeberrimam suam Rempublicam voluerint componere, missis ad hanc rem aliquot viris prudentibus; quod & Romanos fuisse accepimus in Rep. Atheniensi. Proinde non est mirum si ex tam præclarâ Politia orti fuerint Cives per universum O. b. m. virtute celebres, inter quos primas ferunt, *Henricus VII. Imperator*, *Dux Lutzenburgicus*:

Maria Filia unica & Hæres Caroli Audacis, Avia Caroli v. Joannes Froisardus, *Historicus Nobilissimus*, quietiam hoc ipsum initio sui operis testatus est.

Status Politicus Hannoniæ v. constat Membris, quæ sunt, i Pares xii, videlicet *Longueville*, *Lens*, *Filly*, *Chievre*, *Avesne*, *Chimay*, *Levrenx*, *Barbanson*, *Baudour*, *Rebaux*, *Valecourt*. ii Pralati Ecclesiastici nimirum Abbas & Comes i, S. *Wauldrut*. Abbates xxvi. S. *Guislain*, *Marchennes*, *Cambron*, *Hasnon*, *Marville*, *Ancin*, *Haultmot*, *Laës*, S. *Denys*, *Vicogne*, *Feultien*, *Crespin*, *Bonne Esperance*, S. *Jean*, S. *Aldegonde*, *Geilenghien*, *Spinleu*, *Ath*, *Fontenelle*, *Beaumont*, *Denain*, *Quesnoy*, *VVaticbraine*, *Lolive*, *Billiay*, *Leture*: & Collegia Canoniconrum. iii Nobiles, in quo sunt Principatus unus, *Chimay*; Comitatus x, *Lalain*, *Beaumont*, *Ostervant*, cuius Civitas primaria est Bouchain, *Barbanson*, *Avesne*, *Barlaymont*, *Bossu*, *Montigny*, *Reux*, *Terrache*. Baroniæ xxii, *Enghien*, *Leuze*, *Havre*, *Ligne*, *Anjoing*, *Vuerchin*, *Fontaine*, *Hayaide*, *Kimrain*, *Barlaymont*, *Ville*, *Gomegnie*, S. *Aldegonde*, *Senzelle*, *Condet*, *Haurdain*, *Belleule*, *Fagneille*, *Bousie*, *Rocin*, *Frasne*, *Harchies*. Marescallus unus, *Senescallus* unus, *Venator Magnus* unus, *Camerarius perpetuus* unus. iv Officia Ordinaria (*Castellaniæ opinor*) *Valenchene* &c. v. Civitatum Communitas.

Restat NAMURCI COMITATUS. Hic situs est inter Brabantiam, Hannoniæ & Leodiensem Diœcēsim: exiguo territorio & montoso, sed per ameno. Aërem habet salubrem & temperatum. Solum ferax Rerum quibus ad sustentationem sui vita humana indiget. Habet & Ferri Plumbique Fodinas, & Latomias, in quibus variis generis saxa excinduntur, atque imprimis Marmora subnigra, & quæ Iaspidem referunt. Neque ita pridem cœperunt

Lacus.

Fluminis.

Silvæ.

Namurci
Comita-
tus.Cal. tem-
peries.

*Soli fer-
tilitus.* cœperunt effodi saxa illa ad ignem idonea (*Lithantracas* nominare possumus) de quibus diximus in præcedenti Descriptione. Porro ditio ista omnis initio Dominum habuit titulo Marchionis: postea Dominum sèpius mutavit. Marchio fuit *Philippus*, Frater Balduini Comitis Flandriæ Anno M cc. Comes fuit *Theodorus*: cuius obitu tota ditio cessit *Philippo Bono* Burgundiæ Duci, quemadmodum in Germaniæ Inferioris descriptione a nobis explicatum est. Vrbes in hoc Comitatu muro cinctæ sunt quatuor, *Namurcum*, *Bovina*, *Carlomontium* & *Valencourtium*. Pagi cxxii. *Namurcum* (*Namur*) urbs est prima ria, cuius nomen unde dictum sit, ignoratur: alii putant a *Nano* Deo Gentili, qui quum antea oracula fundere solitus esset, sub adventum Christi Servatoris obmutuit. Ergo a Nano muto *Namurcum*: alii a Novo Muro illic Romanorum opera exstructo. Vrbs sita est inter duos Montes, in lœva Mosæ ripa, qua Sambram recipit. Distat iix mill. Lovanio, x Leodio & totidem Bruxellis. Dives est, & splendida publicis privatisque ædificiis, Arce etiam instructissima bene munita. Quarto milliari a Namurco sunt *Bovine* (*Bouvines*) opidum exiguum, quod bellorum injuriis jam aliquoties vastatum, postremum vero ab Henrico II Galliæ Rege Anno ccc xlv magna parte destructum est. Id ex eo tempore Civium industria restitui & restaurari cœpit. *Carlomontium* (*Charlemont*) exstructum est a Carolo V Anno ccc xlv aduersus Gallos, qui

tunc Marienburgo potiebantur. *Valencourtium* opidum minimè aspernandum, Namurco vii milliarium inter-
Flamina. vallo distans. Flumina habet hæc regio piscose: inter quæ primas obtinent *Mosa* & *Sambre*: Fontes vivos & largos. *Silvae.* Silvas non tantum ad deleationem, verum etiam ad venationem aptissimas, Feris refertissimas. Multa sunt in *Opera* hoc Comitatu Templa, & Cœnobia splendida Namur-
Vicina. censum Comitum sumtibus olim constructa, & optimis honorata redditibus. Tertio Milliari a Namurco dives est pagus *Audennas*, in quo vetustissimum Monasterium Canonistarum nobilium Fœminarum exstructum institutumque a Begga filia Pepini veteris, a qua primum creduntur dictæ Vestales *Baggina*. Status Politicus Comitatus Namurcensis tribus cōstat Membris, quæ sunt Ecclesiasticus Ordo, Nobilitas, Civitates præcipue. In Ecclesiastico Ordine sunt Abbates *Floref*, *Granpré*, *Anden*, *Bonef*, *Wassore*, *Hastieis*. Nobilitas *Done* Vicecomitatus &c. Civitates præcipue *Namur*, *Bovina*, *Charlemont*, *Valencourt*, si-
ve *Valencourt*. In vrbe Namurensi sedes est Consilii Regii, a quo appellatio est ad Curiam Mechlinensem. Est & Sedes Episcopi, cuius Templū Cathedrale sacrum est S. Albino. Cives armis adsueti sunt, Gallicus iis sermo, sed corruptus. Mercatores pauci & opifices: Nobilium magna turba: sed qui nothi sint Illustrium Principum, vel è nothis oriundi.

*Regio.
Vnde no-
men ha-
beat.*

Situ:

*Soli fer-
tilitas.*

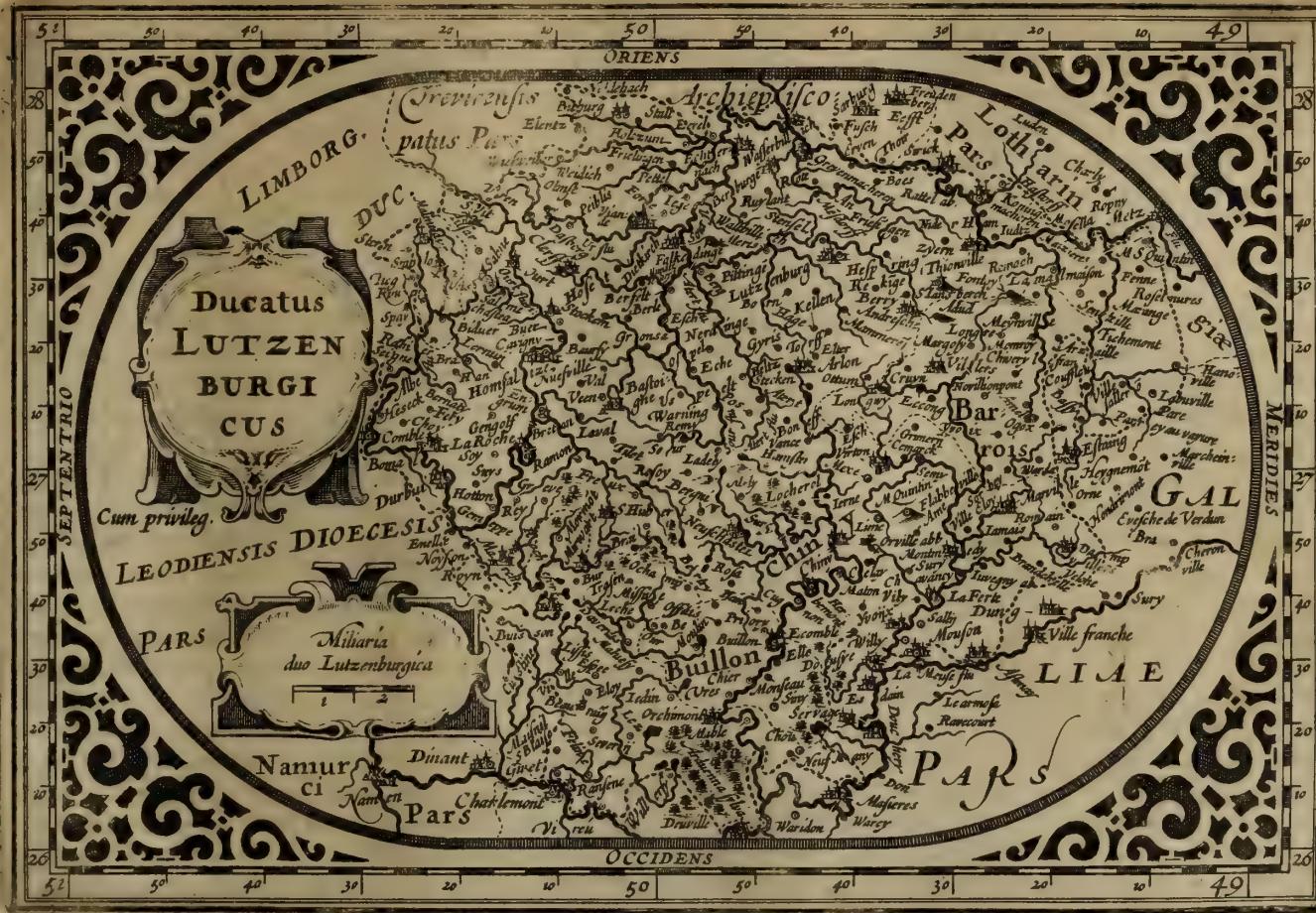
*Imperi-
um majo-
rum.*

Ducatus Lutzenburgicus nomen habet à primaria totius regionis Civitate: hæc (ut nonnulli opinantur) à fluvio *Elza* Alisontia fortè Antonini. Ab Elza fit Elzen-burch; inde *Lutzenburch*. Petrus Divæus aliam de Lutzenburgo sententiam notat his verbis: *Leucorum gentem* (inquit) *juxta Treviros*, *Mediomatrices*, ac *Lingonashabitasse indubitatum est*: *Opida eorum Tullus ac Nasium*, *Ptolemæo celebrata nomen servant*, *Toul & Nancy*; vernaculè crediderim appellatos, de *Lutzen*, & latè *imperasse*, ut ab iis *Lutzenburgii* celebris *Opidi nomen ortum sit*, quasi *der Lutzenburch*. Hęc ille. Terminant hunc Ducatum ad Septentrionem Leodienses & Namurcenses; ad Ortum Mosa cum Episcopatu Trevirensi, ad Occasum Mosa cum Silva Arduenna. Ambitus totius regionis est lxx milliarium. Regio hæc licet montosa & saltuosa, bona tamen, benignaque ac fertilis est. Dividitur in duas partes, quarum altera *Famenna*, altera *Arduenna* dicitur. *Famenna* fertilior est Segetis & Vini. *Arduenna* asperior, sed quæ asperitatem venationum bonitate & Ferarum optimi generis mirifica abundantia compensat. Metalla Ferri sunt non procul à *Manderscheid*, in dominiis *Keyla*, *Cronenberch* & *Sleida*, ad vallem cui nomen est *Hellenthal*: Conflantur hoc loco ab istis Cycloibus includes, fornaces ferreae, pyreteria, quæ per totam Germaniam ingenti lucro distrahitur. Titulum duntaxat Comitatus initio habuit, atque adeo *Henricus Septimus*. Imp. Comes fuit Lutzenburgicus non Dux. Postea in Ducatus dignitatem, qua hodie adhuc utitur, evecta fuit. Hoc alii Vvenceslao Romanorum Regi, alii Carolo quarto tribuunt, Conradus autem Vceretius Henrico vii adscriptus primo ex ea familia Romanorum Imperatori. Pri-

mum hujus Comitem *Sigifridum* fuisse, in schedis manu exaratis se reperisse scribit Ortelius: eumque Filium fuisse *Tacuini* Ducis Mosellani. Fuit olim Lutzenburgum Trevitorum portio. Vrbes habet viginti, vallo & fossa munitas, quarum nomina hæc sunt: *Lutzenburgum*, *Arlunum*, *Rodemacher*, *Theonis villa*, *Gravemacherum*, *Coningsmacherum*, *Dierichum*, *Virtonium*, *Echternachum*, *Vianda*, *Bastonacum*, *Mommedium*, *Novum Castrum*, *Danvillerium*, *Marvella*, *Roccha*, *Durbis*, *S. Viti urbs*, *Marza* & *Salma*. Sunt & Vrbes aliquot quarum mœnia solo æquata: sunt & Arces Vrbium pæne æmulæ, *S. Ioannis* & *Manderscheid*, quibus titulus est Comitatus. Vrbs primaria *Lutzenburgum*, aliis *Lucemburgum*, & *Leuceburgum*, *Ptolemæo Augusta Romandiorum*. Guicciardinus dictum vult quasi *Lucisburgum*, hoc est, arx Solis: quemadmodum pleraque alia hujus tractus loca à Gentilium Diis denominata videri possunt: *Arlun* ab ara Lunæ, *Ivois* à Iove, *Marche* à Marte: sed an hęc vera origo sit, alias esto arbiter. Vrbs sita est loco per amoenos, parte altera montoso, altera plano. Hanc Elza fluvius interluit, partem Vrbis superiorem & montanam, ab inferiori & plana dirimens. Ædificia in ea domusque utcunque splendidae, verum bellī injuriis variè afflitæ: ac *Templum sacrum Nicolao*: *Cœnobium Franciso*, in quo sepultus *Ioannes Lutzenburgicus Rex Bohemiæ*, filius *Henrici vii Imperatoris* & *Pater Caroli iv*: Vrbis hæc eti Martis frequenter deformata furoribus, cui nihil cum Musis otio & tranquillitate gaudentibus cōmune, illustres tamen eruditione viros edidit. Atque inter multos Nicolaum Navium hominem usque adeo doctrina & rerum prudentia magnum, ut Curia judicialis apud

Lutzen-

Vrbes.

Lutzenburgum Praes, non ante munus quam vitam, Filium autem reliquerit sibi cognominem, qui paternas æquans virtutes tantum apud Carolum v Cælarem gratia valuit, ut in toto Imperio Cancellarii vicarius ab eo constitutus id muneris cum vita finierit. Arlunum vernaculæ Arlon, situm est in Montis vertice, Opidum satis elegans, Lunam Deam hic olim gentilitio more cultam, & inde nomen habete putatut. Hic multa antiquitatis Monumenta eruta quæ Comes Petrus Ernestus hinc ad ædes suas amplissimas, quas habet in Pomœrio urbis Lutzenburgensis, transferri curavit. Patria hæc fuit Bartholomæi Latomi, Viri egregie docti. Fluminibus regio omnis rigatur plurimis. Eorum primum nobilissimum que est Mosella, de quo in Lotharingia diximus. Reliquæ sunt Chier, Mosa, Bemoy, Houl, Lech, Alsatus, Atardus, Sourus, Prumeus, Mineus, Ghomeus, Orto, Albis, ac innumeris pene rivuli. Montibus regio undique attollitur, Silvisque in-
Fluminis.
Montes.
Silva.
Ratis.
Bemantus.

ne citetur densissimis. Ex omnibus Arduennæ totius Galliæ Sylvæ maximæ, cami sunt. Status Politicus, ut in cæteris 111 habet Membra, quæ sunt, i Ecclesiasticus Ordo, 11 Nobiles, in quo Comitatus Vianden, la Roche en Ardenne, Salme, Durby, Marche, S. Vit. S. Tansberg: Barones complures, & Dominia multa. 111 Membrum Civitates principales, Lutzenburgum, Arlunum, Thronis Villa, alias Dietenhove, Rodemachera. Curia totius Provinciæ in urbe Lutzenburgo jus dicit, termone vel Gallico vel Germanico, pro locorum ratione quibus jus dicitur. Germanicè enim loquuntur Lutzenburgi, Arluni, Rodemacheræ, Theonvillæ; Gallicè vero Ivoys Mommedy, Marveil & Danvilliers; atque ob hanc causam necesse est & Iudices & Advocati & alii curiæ Ministrorum utramque Linguam calleant. Ab hac autem Curia provocatur Mechliniæ, ubi quæ scrip-

ta sunt Germanicè bona fide Gallicè redduntur.

Hic Ducatus sub se habet Marchionatus duos, Comitatus Septem, multos Baronatus, Dominia quamplurima, Nobiles educit innumerabiles, ut vix ulla Provincia tot proferat. Hi omnes vivunt aulicè & magnificè, sunt candidi, virtuosi, constantes, Principi suo fideles. Exercitium eorum, arma & venatio. Inter se honestè et comiter vivunt, alter alterum in Castello degentem familiariter invisi, mutuis amicitiae officiis certantes. Matrimonia jungunt inter suæ sortis vicinos, & in eorum tractationibus majorem dignitatis & virtutis quam dotis rationem habent. Si quis præter decorum quid admittat, ita famam amittit, ut Nobilium consortio privetur, omnibus muneribus publicis indignus censetur, & in Iudiciis aut juramentis fides ei nulla habeatur. Si qua inter ipsos oriatur controversia, delectis arbitris committitur, qui negotium componunt, nec multum Advocatorum aut Procuratorum opera utuntur. Vino tamen plus nimio indulgent, & de rigore eorum admodum conqueruntur Coloni, habentur enim tanquam servi, adeo ut si rusticus aliquis de liberorum elocatione cogitet, nihil tamen inconsulto Domino vel absque ejus autoritate possit efficere, quod alicnum est a Belgica libertate. Arlunum, de quo antea mentio facta est in vertice montis situm est, quatuor à Lutzenburgo millionum spatio distat, sex autem à Mommedy. Opidum fuit olim satis laetum, sed variis bellorum injuriis deformatum. Rodemachera Lutzenburgo trium millionum spatio abest. oppidum etsi non magnum, satis tamen elegans, & arce valida munitum. Theodonis-Villa, vernaculæ Dietenhovæ loco admodum opportuno sita jacet, ad sinistram amnis Mosellæ ripam, Lutzenburgo abest quatuor milibus

atribus, Ponte elegantis structuræ superbit, oppidum est amoenum, firmum, ac validè adversus omnem hostilem impetum munitum. Regino author est juxta hanc urbem Carolum Magnum venationi plurimum incumbere solitum. Gravemakerum, & Koninckmakerum modica sunt ad Mosellam oppidula, milliaris tantum itinere inter se, parvero V milliarium intervallo Lutzenburgo abjuncta. Dieterichum rivulo Sure imminet V. milliaribus distans Lutzenburgo. Viretonum & Echternacum oppidula modica, diversis oris æquali V. milliarium spatio dissident Lutzenburgo. Vianda rivo adjacet, VII lapide Lutzenburgo abest, fulget Comitatus titulo subiectusque Principi Auraico. Bastonacum saltui Arduennensi imminet, IIII. lapide Novo-Castro distat VII Lutzenburgo. Oppidulū ita egregium ut vulgo audiat Paris en Ardenne. Famam hanc dedit mercatus annuus animalium & frumentorum, quo omnes circumiacentes merces suas adferunt in usum & commodum maximum loci. Inter hanc urbem & Arlunium & Divi Huberti Fanum sunt aliquot pagi in silva media, in quibus nescio qua ratione, invaluit Hispánicus ritus apud fœminas, quæ cum maritorum funera efferuntur, multum lachrymantes & exultantes vociferantur & alta voce per plateas exclamant, quin & capillos evellunt, totamque faciem ungibus fœdum in modum laniant ac deformant, insipientium ac furentium gestu, qui profecto mos Ethnicissimum magis quam Christianissimum sapit ac redolet. Momedium situm opportuné in alto monte cuius radices alluit flumen Chirsus, IX milliaribus distat Lutzenburgo, quatuor Danvillerio, munitum laustumq; oppidulum. Novum Castrum in Arduenna, abest Iovosio v milliaribus, IX Lutzenburgo, olim non poenitendum oppidulum jam, injuria temporum collapsum. Danvilleriū abest XII lapide Lutzenburgo & IV Verduno, in Lotharingia. Marvilla distincta est in duas partes, altera subest Ducis Lutzenburgico, altera vero Lotharingiae, ideoque dicitur Villa communis; Chirso adiacet XI millari Lutzenburgo distat. Roche en Ardennes Rupes Ardennensis, & Durbium duodecimo millari distant Lutzenburgo, locus uterque amoenus, tituloque Comitatus insignitus. Fanum Sancti Viti, amoenissimum quamvis exiguum oppidulum, duodecimo millari abest à metropoli, & spectat ad Principem Auraicum. Salma opulenta & populosa civitas, titulo Comitatus gaudens. Marcha oppidum miré antiquum, nec usque quaque poenitendum, abest Lutzenburgo XIV millariis. De Castellis & famosissimis Pagis Provinciæ hujus non agemus brevitatis gratia, tantum perstringe genus tres urbes muris carentes. Occurrit primo Iovosium XII millari Lutzenburgo distans, quarto à Momendi, olim bonum admodum oppidum ac validum, tandem exercitu Regis Francorum Henrici secundi cinctum, anno M.D.L.II & captum, postea tamen Regi Philippo Secundo Hispano restitutum pace facta, sed mœnibus ac muris spoliatum ut Terroana, addita legē ne iis in posterū clauderetur. Chinium duodecimo millari Lutzenburgo abest, hodie muris caret, paulatim tamen instauratur. Splendet (licet Archiducibus pareat) titulo Cemittatus, & per amplam in oppida quædam pagosq; habet jurisdictionem, nec Ducatu Lutzenburgensi subest, sed ei conjungitur singulari atque distincta jurisdictione pollicens. XII à Lutzenburgo lapide Flumini Chirso imminet la Fertè olim amœna urbs, hodieque mediociter viget, quamvis mœnibus caret, & arx magna ex parte diruta faceat. sed de his haec tenus. Ad Frisiām transeamus.

Frisiam à Phrygia genitali patria dictam, sunt qui scribunt; alii à gelo extremo, quo ditio rigeat, nomen derivant. Abbas Spanheymus auctoritate Hunibaldi, teterimi historicæ veritatis corruptoris, à Friso Clodionis criniti Francorum Regis filio nomen accepisse fabulatur, quasi non multis ante saeculis Plin. ac Tacitus illo nomine eos noverint. Hadrianus Iunius ad libertatem, cuius studio semper flagravunt, nominis fontes referendos existimat. Frisi autem gens antiquissima Germanorum, Romanis ob bellicas virtutes nota, nomen nunquam mutavit. Hi Tacito duplices, Majores scilicet & minores. Majoribus, inquit, minoribusque Frisia vocabulum est ex modo virium, utraque nationes usque ad Oceanum Rheno prætexuntur, ambiuntque immensos lacus & Romanis classibus navigatos. Majores Tacito sunt Ostfrisi propriè dicti, non ii qui hodie illud sibi nomen usurpant Embdani, hi enim sunt Chauci minores; sed ii in quibus numerantur Stavera, Snela, Franicum, Harlinga Opida & Leovardia. Similiter Westfrisi qui in extrema Hollandia ora Northollandi appellantur, suntque continui Caninefatibus ex descriptione Pliniana: haec namque duæ Frisorum nationes usque ad Oceanum Rheno prætexuntur. Hodie vero dividitur Frisia Amisi fluvio in Occidentalem & Orientalem. Frisia Occidentalis sive Westfrisia à positu Orbis, sic hodie nuncupata quam hic ob oculos ponimus, Frisia nomen quasi proprium sibi antiquissimo jure vendicat, semperque præstantior fuit habita. Eam à plaga mundi Occidua, & à Septentrione Oceanus ambit & littora pulsat: à Meridie Sinu amplissimo, vulgo Zuyder-Zee, Trans-Isalanaque Provincia termina-

tur: ab Ortu Solis Amisi Fluvio prætexitur qui eam à Busactoris Westphalisque discriminat. Aër utcunque salubris est, nisi quantum paludum exhalatione inficitur, quanquam & id labis ventorum beneficio expurgatur. Estque hac tempestate Frisia Occidental regio longè maxima parte palustris, solo depresso ac demerso plerisque locis, non in novum modo sed in adultum quoque ver: atque ob hanc aquarum multitudinem, Frumenti parum ferax. Inundationes enim annuat, quæ præterquam quod matutè accedant, tardè etiam recedunt, sementem aut extinguquerent, aut per agros omnes dissiparent. Sunt tamen hic ubertima saginando Pecori ubique pascua, quorum bonitate cum aliis certare & verticem attollere Frisiis licet, unde præcipui reditus ac proventus existunt: siquidem è Caleis & Butyro, quæ exportantur in externa loca, in singulos annos quantum emolumentum ad Incolas redat, dictu vix credibile videatur, præter ea quæ in quotidianum alimentum cedunt. Tot illa Boum armantis abundat, tam læta Vaccarum parens ac nutritrix est. Equos etiam generosos, & præstantes producit. Silvas vero etiam si alicubi habeat, haud suppetit tamen tanta lignorum copia, quæ Martialis Flaccique votis responsura perennem & larga manu exstructum focum onerare possit. Verum provida rerum patens Natura alia via Frisiis, ut & Hollandis, affatim prospexit, quæ inopiam lignorum levarent, & quidem melius quam nonnullis inter Scythas populis, qui lignorum egentes, ossibus ignes alete scribuntur; nimisrum fossilio cespite, qui è terræ fodinis erutus, sole excoctus, ventoque arefactus, igni alimentum obvium, minime con-

*Calidum
peries.
Soli que-
litas.*

temnendum præbet, estque tuendo ignifomes, quam Promethea illa ferula, paratior. Hujus tam copiosa materia & luxuries in lucem profertur, ut non tantum Incolis abunde sufficiat, sed & vicinis regionibus iis subvenire queant. Materiæ hujus cespititiae plura sunt genera, quæ colore, levitate & pondere materiæ, adhæc cineris, quo se obtuit, bonitate & candore, differunt atque examinantur. Primum genus vile est, rarus, inane, fungosum, valde leve, color illi impluviatus, qui rubiginem parietum è pluvia defluxu natam mentitur: quod genus deterium est, neque usui Civium expertum; servit fere cortinis cervisiariorum inflammandis & concoquendis: quod accensum vultus è vivo colore plumbeos, cadaverosos, larvisque assimiles homines facit, terraque exhalat mephitum: quo odore non raro etiam animi defectus (uti præsentius in bituminosis carbonibus fit) conciliatur, quem sal inspersus tollit. Alterum densius est, furvum, segmentis virgultorum intermeantibus & palustribus cannis intercicum, gravitate mediocri, promiscui usus. Tertium ponderosum, laterum coëtium duritiem quan- dam imitans, quod ceteris natatu fluitantibus solum sublida aquæ immersum, tardeque ignem concipit, sed conceptum diutissime continet, cinereum colore, sa- buosoque solo effossum. Est & quod è salsuginosa terra conformatur in glebas; Zelandiæ domesticum, Dariam vulgus vocat. Præter hæc est quod verriculis è fundo aquæ extractum pingui luto constat, quæ mate- ria in lacus quosdam quadratos, ubi aqua prius redundans diffluxerit, affunditur & complanatur, postea arefacta in metas rariores aggeratur, ut vento perflatæ so- lique penetrabiliores ad usum durentur. Habent & in- opes rusticorum familiæ inter Cisphenanos Frisios pe-

culiare cespitum genus in tessellas, prius dictorum mo- re conformatum, firmo bibulo constans, interspersis straminis, arundinum, fœni quisquiliis, ad solem æsti- vum excocto: sed cujus fumus infesta acrimonia sic urit oculos, ut lippitudinem facile conciliet. Frisia hæc olim Regio Diadema claruit, ad Caroli Magni usque tempora: à cuius obitu variis agitata fuit molestiis, tametsi & ante quoque ejusdem tempora durissimum Danorum & Norvegianorum senserit imperium. Tan- dem vero sub Carolo V Cæsare, Principe verè pacifico, halcyonios dies est adepta. Vrbes hujus Frisiæ sunt numero xii. *Leovardia, Leeuyvarden*, totius Frisiæ est Caput, urbs opulenta, & uti privatis Civium domiciliis decenter ornata, ita aquarum ambitu, foveis & prævali- da Arce, contra hostiles insultus egregiè munita. Cu- riā habet Iudiciale, & Frisiæ Cancellariam, à cuius tribunali nulla ulterius permititur appellatio. Huic vi- cinum est *Zuichemum*, patria Viglii. *Doccum* duobus inde milliaribus distat, agrum habet fertilem, paseua lata. Abest a Sinu Maris uno milliari. paruit olim Geldris. *Sneca* in Comitatu Westergoyensi tribus à Leo- vardia milliaribus loco humili & aquoso sita est, quo sit ut Segetem ager non ferat, pascuis sit lœtissimus. Vrbs tota recens, vix ante ducentos annos donata jure civi- tatis: progressu tamen temporis in tantum crevit, ut nulli nunc totius Frisiæ urbi concedat. Bonorum in- geniorum alumna diu fuit: in hac natus est & educatus Ioachimus Hopperus, non patriæ tantum Civitatis, sed Frisiæ etiam totius, atque adeo Belgicæ dum vixit, lu- men & ornamentum. In eadem orti Petrus à Fritema I. C. Albertus Hero Philosophus & Theologus aliquique complures. *Stavria, Staveren*, in Littore maris Australis porrecta jacet: Ager finitus planus est, fossis multis & palu-

*Imperio
majorum.*

Vrbes.

& paludibus interclusus. Hodie nihil magnificum habet Civitas, præter Arcem validam Portu Maris imminentem, cuius fundamenta jaæta sunt à Georgio Schenck Frisiæ Gubernatore, nomine Caroli v anno c 150xxii ut Burgundi eo opportunè possent militem & commeatum bello necessariam ex vicinis Hollandiæ Civitatibus transmittere. Plinius incolas videtur *Sturios* appellare lib. iv cap. xv. *Harlinga* ad fauces Matis Australis sita, unico milliari à Franico, agrum habet fertilem, Arcemque contra hostium impetus bene munitam, Portumque loci situ oportunum: nam venientibus ex Septentrionali Frisia & Germania Orientali primam commodamque stationem offert: quoctea plurimi eo confluunt, loci commoditate illecti, exque varia ista confluge hominum Civitas vehementer austæ est. Franicum à Francis denominationem sortitum, patria est Ioannis Vlpiti trium linguarum peritissimi. Gymnasiūn publicum habet. Sunt præterea Damina, Bolßvardum, Ilſta, Slooten, Vorichum, Hindelopen. Insulæ Frisiorum plures sunt; præcipua vero est Schellingana, nobilis Canum marinorum venatione, qui in littore apicantes, saltu incondito rusticorum variè vestitorum longius protrahuntur, protracti dum mare repetunt, capiuntur dispositis in eam rem retibus. *VVestfriſia* solet ad censeri *Groeninga* Frisiis finitima, quæ sola cum suo territorio quod v. c. *Ommelanden*, Provinciam constituit. Patria huc fuit Rodolphi Agricolæ Viri suo seculo docti. *Cant.*

Eidem civitati originem acceptam ceterunt *VVesselus* sive *Basilius* & *Reinerus* Predic. Theologi & Philoso-

phi celebres. Frisiæ solum lacubus ac paludibus frequentibus abundat (ut supra diximus) ac fluminibus rigatur *Laubaco* (qui alis *Lavica* & *Labola*, hodie *Lauvvers*) & *Amisi*. Habet & à Meridie Sinum longè amplissimum, quem hodie *Zuyder-Zee*, velut Australe fretum, quod in Meridiem vergat, nuncupamus. Status vero Politicus Frisiæ tres habet partes principales, quæ sunt: *Oestergouvv* Comitatus, cuius Metropolis *Leovardia* & dividitur in *Grieteneyen*, id est Praefecturas has: *Levardadeel*, in qua *Leovardia*; *Tietzercksterdeel* in qua *Tietzark*; *Ydarderdeel*, in qua *Ydaert*; *Rauverderahem*, in qua *Rauvvert*: *Ferrverderadeel*, in qua *Fervert*: *Dongerdeel*, in qua *VVetzens*, *Dantummedeel*, in qua *Dantumma VVolt*: *Acht Kerspelen*, in qua *Sayrhufsum*: *Colmerlandt*, in qua *Collum*: *Vesterlant*, in qua *Beetz*: *Smalingerlandi*, in qua fuit *Smalingerlee* Abbatia Ordinis S. Benedicti. *VVestergouvv* Comitatus, in quo sunt *Grietenz en*, *VVonseradeel*, in qua *VVitmarsum*; *Franickerad en*, in qua *Franicker*: *Banadeel*, in qua *Mimersgac*, *Meynaldummadeel*, in qua *Meynaldum*: *Baerderadeel*, in qua *Baerd*: *Hennarderdeel*, in qua *Hennaert*: *VVortzeraadeel*, in qua *Gavre*; *Gheesterlandt*, in qua *Vinkel*. *Sevenvolden* Comitatus in quo sunt *Grieyen*, *Donyevverstal*, in qua *Donigae*: *Lemster Viifgaue*, in qua *Lemmer*: *Aenghevaert*, in qua *Cathrybandt*: *Schotterlandt*, in qua *Nye* & *Olde Schotten*, *VVittingerdeel*, in qua *Olde-horn*: *Hasscher Viifgae*, in qua *Hasscherhorn*. Tota autem Frisia Occidentalis cum Groeningensis Episcopo Trajectensi solebat subesse.

Vetus Batavia propriis Regibus administrata fuit, at regia stirpe deficiente, divisa est in partes. Accolæ Isalæ fluminis, Episcopi Ultrajectinenses, Comites Hollandiæ, Duces Gelriæ portionē suam sibi asciverunt. Ea pars quæ destinata fuit Episcopo Ultrajectinosis, dicta fuit Episcopatus. Archiepiscopus primus institutus fuit hic D. Willibrordus Saxo-Britannus qui ad has oras accesserat circiter annū D.C.XC. in Frisiā missus ut Ratbodus cum subditis ad Christianam Fidem invitaret, at cum is piis conatibus pertinaciter resisteret rediit Ultrajectum, ubi incolas Christiana Religione imbuit, Templumque restituit conditum à Dagoberto Rege Francorum. Inde Romā pfectus. Archiepiscopus Ultrajectinus creatur à Papa Sergio. & Ultrajectum reversus Templum condi jussit in honorem Martini Archiepiscopi Turonensis, & in eadem urbe Archiepiscopalem sedem fixit sibi & posteris. Huic in Præsulatu successit Divus Bonifacius, qui Doccomi in Frisia cum duobus & quinquaginta sociis martyrium subiit. Attamen ob gloriosissimam Normanorum persecutionem, sedes Archiepiscopalis Coloniā Agrippinam translatā fuit, Sed mox intauera est à Rege Pipino & filio ejus Carolo Magno, qui non rem tantum Episcopatus dignitatem civitati restituit, sed Episcopo insuper quo se tueri posset adversus hostes temporariam ditionem & potentiam concessit, ita latè diffusam ut veterem illam Bataviam pene totam includeret. Constat profecto & Trans-Isalanam regionem & Groningam subiectas fuisse huic Episcopatui, usque in annum 1527, cum Henricus Bavarus gravissima injuria affectus se in fidem traderet Caroli Quinti Imperatoris, & in Ecclesiasticum statum reciperet, omne imperium temporale in eum transtulit: qua de re cum certiore

fecisset Margaretam, Belgii per id tempus Gubernatricem, convenit ut Comes Hoogstratanus Trajectum veniret, xv Novembris quo Episcopus Ultrajectensis ultra se abdicans cessit Carolo Quinto Imperatori, ut Duci Brabantiae & Hollandiae Comiti, nec non posteris eius legitimis temporalem omnem ditionem & statum Ultrajectinum ac terræ Trans-Isalanæ: quo facto, absolvit Præsul subditos à juramento illo fidelitatis quod paulo ante sibi præstiterant, ea tamē lege, ut eodem omnino jure ac sacramento profiterentur fore se Imperatoris & legitimorum ejus hæredum futurorum Brabantiae Ducum & Hollandiae Comitum fidos clientes, reservata sibi & successoribus sola jurisdictione & censu Ecclesiastico, cū magnifico illo Palatio. Subsecuta est postmodum Unio inter urbes & terras ditionis Ultrajectinæ cum omnibus membris & appendicibus suis, ex una & Hollandiæ Comitatum, ex altera partibus, qua cautum, ut ditio Ultrajectina tam arcte cum ipsa Hollandia esset conjuncta, ut deinceps ab uno eodemque Gubernatore utraque regeretur, utque Ordines utriusque Provinciae simul convocarentur, & penes Præfectum esset Magistratus urbanos omnium utriusque Provinciæ civitatum annuatim renovare. Item qui apud Hollandos exessent multati, ab Ultrajectinis in fidem publicam non reverterentur. Denique ut Investituræ quas vocant feuda, in hisce in posterum verbis conciperentur: Tenenda (scilicet Feuda) à Comitatu Hollandiæ & Dominio Ultrajecteno. At anno MDLXXX cum defunctus esset Episcopus Hispalensis Tautenburgius, d. Ordines asciverunt sibi Regimen Ultrajecti, exinde Ultrajectenses ut contèderati cuiusquis Ordinibus Vnitarum Provinciarum non agnolcam, alij Dominum quam Dominos Ordines Generales. His explicatis

*Sic.**Fertili-
tas.*

explicatis ad ipsam urbem accedamus. Cingitur hæc ditio à Septemtrione, occasu & meridie pæne omni ex parte Hollandiæ Comitatus finibus: ab ortu terminatur Ducatu Gelriæ. Solum ejus bonum est & fertile, quod ut editum magis & siccum est, ita etiam multo quam Hollandicum excutius, & ad segetem opportunius. Numeratūtur hic quinque urbes muris cinctæ, videlicet, Ultrajectū, Batavodurum, Rhena, Amersfordia & Montfortium. Ultrajectum Metropolis Provinciæ nomen sortitur, teste Hadriano Iunio, à designatione quadam qua utebantur Romani in exercitibus Rheno adjacentibus. Eo enim loco quo hodie urbs sita, erat Legio trigesima quinta, quod verbis hisce abbreviatiss significabatur. v. TRIG. LEG. STAT. id est Quintæ trigesimæ legionis Statio: at imperiti linguae Latinæ, coniunctim disjungenda legentes pronunciabant *Vtricstat*, mediae enim literæ *LEG* exelærant & negligebantur. Hoc vocabulum *Vtricstat* postea deflexum est in *Vtrecht*. Ne hoc murum videatur, cum & urbs *Cantstat* in Suevia, ducatur à notatione hac veteri, *LEG. ANT. STAT.* id est, *Legionis Antoniane Statio*. Indicatur & Antoninæ vocabulo alias eam claturisse, ab Antonino Senatore Romano qui relictæ, ob Neronis tyrannidem, Roma, & in oras istas delatus, urbem inibi hanc condiderit. Hinc *Wiltios* vastasse excita ta ibi amplissima quadam arce, quam de suo nomine *Wiltenburgum* dixerunt, eam arcem vi & manu armata expugnavit Clotarii filius *Dagobertus*, & validius multo quam antea communitatam *Trajectum* vocavit, quod multis ibi commeantium transitus, & portoriis dependens telonium. Quod hisce versiculis in Templo Divi Martini extantibus docetur:

Circumquaque fluens Hollandia gurgite Rheni

Cingitur, Oceani fluminibusque maris.

In qua cum muris urbs Antonina novellis

Tempore Neronis ædificata fuit.

Hanc devastavit fera flamma gens, & ibidem

Castrum Wiltorum conditum inde novum.

Turribus excelsis quod adhuc plebs Abroditorum,

Funditus evertens diruit usque solum.

Hinc Traiectense castrum cum mœnibus altis

Conditur à Frâncis Christicolis: sed idem

Vulgus Danorum confregit humo tenuis, omnes

Cum Clero cives insimul ense necans.

Denique Baldricus Presul nova mœnia struxit,

Quæ modo subsistunt auxiliante Deo.

Sic Hollandensi terræ veraciter omni

Trajectum constat urbs capitalis adhuc.

Hic Episcopus Baldericus à quo cinctam muro urbem hoc carmen memorat, cognomento dicebatur *Clyvensis*, qui à Carolo Calvo Francorum Rege eodemque Imperatore, ob reparatam Ecclesiam Cathedram, & bene administratum Episcopatum, summa jurisdictione & dominio in urbes Daventriam & Tielam adjunctis omnibus ditionibns & territoriis donatus est. Antonianam olim dictam hanc urbē liquet non tantum ex istis versibus supra relatis. Sed & variorum scriptorum testimoniis, & nummorum lapidumq; antiquorum, ac monumentorum olim repertorum inscriptionibus. Dubitatur tamen num istud nomen ab Antonio illo Senatore Romano sit derivatum: Quidam enim asserunt ita fuisse appellatam à Marco Antonio Cæsaris tum in Gallia Legato, qui postea cum Octaviano Augusto & Marco Lepido regimen totius Reipublicæ Romanæ sibi adscivit: alii

vit : alii denique nomen sumpsisse contendunt ab Imperatore Marco Antonino Pio, qui collapsam restituerit. Ulrajectū situm est ad veterem alveum Rheni, quod flumen priusquam in *Leccam* olim prorupisset, illac præterfluebat, atque hinc porro ad Occanum properabat; Vnde & hodie Accolæ aquas conquisitas per varias fossas in urbem corrivant, ac Woerdam inde & Leydam, eā qua Rhenus tunc via perducunt. Illud vero notatum dignum, eo loco positam hanc urbem unde unius diei itinere pedibus pervenire queas ad quodcumq; libuerit è quinquaginta ut minimum oppidis, nostrum hoc undique circumstantibus, nec majori quam diximus spatio (quod & tabula Geographica satis ostenderit) illo abundetis, & iis quidem omnibus, ante bellicos hosce tumultus spectantibus ad ditionem Regis Philippi, cui cum id coram monstraretur, non parva inde fuit obotata jucunditas. Additur & illud posse aliquem manè Ulrajecto egressum ad quodvis è sex & viginti prædictis oppidis etiam lento gradu inambulante accedere, genioque ibidem indulgere, & vesperi domi rursus ad cœnam adesse. Est hæc urbs magna, amœna, potens, ædificiis publicis & privatis superbiens, pulcherrimam & munitissimam habet arcem à *Carolo Quinto Imperatore* exstructam, & vernacula voce *Vredenburgh* dictam. Templo ejus magnifica & præsertim illa quinque primaria, totidem perantiquis reverendisque Canonicorum Collegiis olim spectanda: Divi scilicet Martini, Sanctissimi Salvatoris, quod & Divi Bonifacii dicebatur, Divi Petri, Divi Ioannis, & Divæ Mariæ. Sed præcellit reliqua omnia templo, sumptuosissima illa & splendidissima ædes Divi Martini, Episcopali sede conspicua. Dicitur ius sit hoc Templum & in augustam hanc formam restitui

Ulrajectensium Præsul Adelboldus, eo quod prius angustum videretur, restitutum anno Vigesimo tertio supra millesimum, consecratarunt duodecim Præsules praesente Imperatore Henrico primo; unde hi versus:

Tempore Francorum Dagoberti Regis in isto

Præsentifundo conditur ecce decens

Primitus Ecclesia Sancti Thome, prope Castrum

Trajectum, quam gens Frisica fregit atrox.

Sed prior Antistes Dominus Clemens ob honorem

Sancti Martini post renovavit eam

Desidis Hildrici sub tempore Regis: at illam

Præsul Adelboldus fregit, ab inde novam

Ecclesiam fundans, Henrici tempore primi

Cæsaris electi, quem duodena cohors

Pontificum pariter bony dixit: denique Præsul

Henricus cœpit hanc renovare suam

Ecclesiam, Regis Guilielmi tempore, qui tum

Hollandensis erat inclitus ecce Comes.

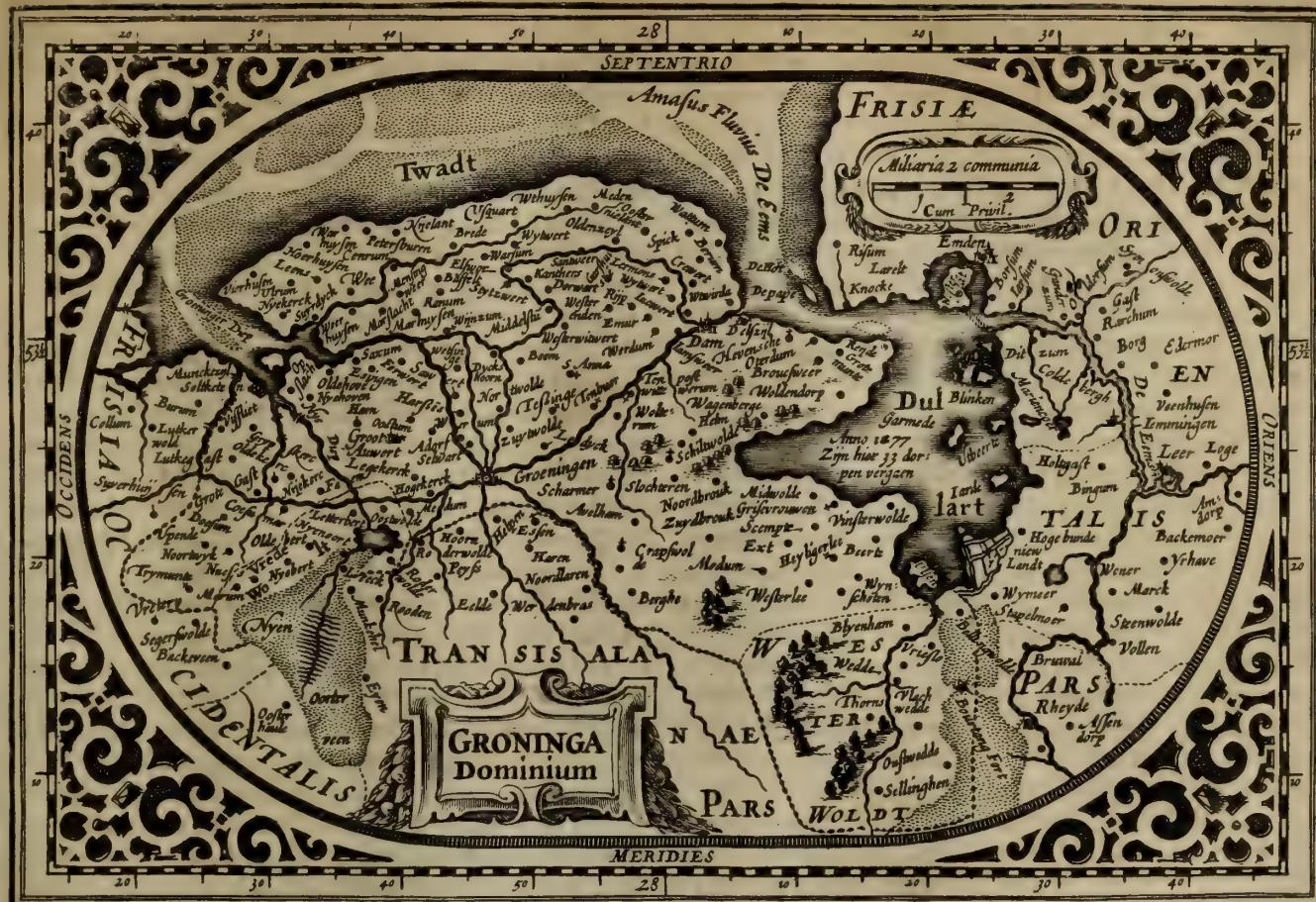
Templum istud Divæ Mariæ pulcherrimum sanè & artificiosum, conditum à Frederico Ahenobarbo Imperatore, idque luendæ in partem multe ipsi à Pontifice Maximo, ob excidium urbis splendidissimæ Mediolani, & omnium ibi delubrorum interrogata. Miraculo fuit cum jacerentur hujus templi fundamenta, inventam fuisse voraginem quamdam, cui cum nihil omnino posset superstrui, & in fundum iret quicquid injicer tur, bulbulæ pelles ingestæ sunt, quo facto solidatus tandem est fundus & superstræta ei hæc ædes, in cujus memoriam extant apud Ulrajectinos hi versus.

Accipe posteritas quod post tuas ecclæ narres,
Taurinis cutibus fundo solidata columna est.

G R O N I N G A E D O M I N I V M

GRONINGA sive à viridantibus pratis quibus circumdatur, amoenissimo urbis spectaculo, sive undecumque nomen sortita est, cum civibus & opibus potens diu libertatem, patriis legibus tutata esset, nunc Ultrajectino Episcoponunc Hollandie Comiti honorarium patrocinii specie pendens, ad extremum exortis Schieringorum & Vetcoperorum in ea factionibus, quę certa rerum publicarum pestis est: Maximiliani Cæsar, ut contagionem averteret, Groninganam Rempublicam & Trans-Amasanam Frisiā Alberto Saxonum Ducī tanquam Imperii Vicario, cuius Iurisdictioni illæ Provinciæ subsunt, jure hæreditario addixit. Sed cum Frisi Cæsar mandatis parere recusarent, postremo Albertus nobilitate conciliata imperium in eos arripuit, ejusque ope acre bellum cum adversæ partis sociis, hoc est, cum Vetcoperis, quibus se Groningani cōjunxerant, per Foxum legatum geslit, bellique is exitus fuit, ut Groningani Vestgoe & Oostgoe ac Septem Silvorum possessione cedarent, & quotannis triginta milium aureorum florenorum tributum penderent. ceterę civitates, quarum Leovardia caput erat, conditionibus primo subscriptis, sed mox pœnitentia ductæ desciverunt, donec Saxo manu armata provinciam ingressus eos rursus imperata facere coegerit. Groningani par veriti, Ultrajectini Episcopi interventu inducias pepigerunt. Tertio decessentibus Frisis, iterum renovata bella usque ad excessum Alberti, qui Henricum juris paterni hæredem reliquit, eo mortuo, cum sibi omni metu vacui viderentur, ex præteriorum successu animos sumunt, & Dammonam, quam Ezardus Cisamasanæ Frisiæ princeps Saxonis nomine tenebat, obsident: quos ut ab incepto re-

vocaret, Hugo Leisnici Comes ad Groningam castra ponit. Temeritatis suæ sero pertæsi oblessi ad Ultrajectini intercessionem confugiunt, ejusque precibus impetrant quadriennales inducias, quibus exeuntibus, cum Caesaris mandatis stare nollent, Ezardus & Vito Draescedorpius, Henrici, qui in Missiam concederat, legati duobus stractis propugnaculis, urbem arctè cingunt. Groningani obstinata obsidione, quam tota hieme pertulerant, fracti, cum à Transhalanis civitatibus auxilia promissa, non comparerent, colloquium poscunt cum Saxonibus transacturi, nisi casus intervenisset qui contrariam viam quam ab initio putabant, eos insisterē coegerit. Nam cum sub id Draescedorpius quosdam captivos, quod pretium pro libertate solvere recusarent, naribus ignominiosè truncatis Groningam remisisset, concivium injuria adeo exacerbati sunt oppidanī, ut omni cum Saxonē condicione rejecta cum Ezardo clam sollicitato egerint ut ipse sibi urbis patrocinium sumeret, ea lege ut eam sub Saxonum jugum mitti nunquam pateretur. Condicione accepta Ezardus Groningam cum suprema potestate ingressus est anno millesimo quingentesimo sexto, oppidanis in fidem adactis, & arcem arbitrio suo in urbe extruxit. Tulit id indignè admodum Georgius Saxo Henrici frater, & Erici Brunsvici viribus subnixus, in Frisiā Cisamasanam propere descendit, injuriam ab Ezardo illatam ulturus, latèque regionem ejus vastavit. Is vero ut suis subveniret, continuo Groningam relinquuit, & cum Imperii decreto citatus ac mox proscriptus Dammonam amississet, impar adversus tot potentes hostes patrocinium suscepit ad extremum omnino defecit, & Groninganos sua sibi habere jussit, deserti illi mittunt

mittunt ad Saxonem delegatos deditio[n]em offerentes, modo arx ab Ezardo imposta destrueretur. Has ut ab hominibus superbis profectas condiciones & jam defectionem meditantibus, cum Georgius accipere recusaret, & sine exceptione deditio[n]em fieri vellet, delegati re infecta abeuntes ei prædixerunt fore ut necips[n]e nec ullus suorum juris quicquam in Frisiis unquam habiturus esset, statimque ubi domum reverterunt, de alterius principis patrocinio sibi conciliando consultant. Is fuit Carolus Egmondanus Gelitiae dux, qui ut se adversus Burgundorum potentiam tueretur, partes Franco-rum Regis semper sequi[t]us fuerat, & tunc per Guilielmum Ovenium & VVernerū Spiegelum urbis possessionem adeptus, d[omi]n[u]s structa arce oppidanos in fidem Coronæ Francicæ impulit. inde variu[m] & anceps inter Georgium Saxonem & Carolum diu bellum fuit, donec laborum & sumptuum pertæsus Saxo jus omne suum Carolo Hispanorum Principi ducentis aureorum milibus acceptis concessit, & in Misniam ad sua se contulit. Ab eo tempore Carolo cum Austriis res fuit, Floro Iselsteinio rem pro Austriis, Ezardo Cisamasanæ Frisiæ Comite pro Carolo rem gerente. Tandem Groningani cum viginti totis annis Carolo paruissent, triginta milium florenorum vectigali pensitato, belli nullum finem videntes, crescente iam Caroli Cæsar[is] in dies potentia cessere & deserto Geldrię ducis infirmo patrocinio Margaritæ Caroli Cæsar[is] materteræ quæ Belgio præterat, opem implorarunt, quæ missò Georgio Schenckio Tannenburgensi cives in verba Cæsar[is] nepotis adegit VI. Idus Iunii, anno 1515 xxxvi. ita Groninga in Austriorū potestatem venit, tot factiōibus jactata, rotiesque mutato diversorum principum dominatu. Postea anno mil-

lesimo quingentesimo nonagesimo quarto, mense Iulio, Illustrissimus Princeps Mauritius Groningam arcta obſidione cinctam ad deditio[n]em compulit, & Vnitorum Provinciarum Imperio ac Societati subdidit. Huius Dominii Metropolis Groninga urbs est antiqua, circiter trecentis septuaginta octo annis ante Christum natum condita à quodam Trojano *Grunnio*, ut auctor est *Munsterus*. Intus Lacubus & paludibus abundat, partim natura insitis, partim arte eo perductis. Civitas ampla est multisque magnificis ædificiis instructa, quæ ab opulentis & ditissimis civibus incoluntur. Sita est ad grad. xxviii. minut. xxiv longitudinis, latitudinis vero grad. 53. min. vi. à Leovvardia sex leucarum intervallo dirempta. Primarium eius Templum sacrum est Divo Martino, & Episcopo Monasteriensi subditum, in eo monstratur elegans Organon elaboratum ipsa manu *Rodolphi Agricola* civis Groningensis. Jussu & auctoritate Illustrissimorum DD. Ordinum erectum hic est Athenæum anno millesimo sexcentesimo decimo quarto, quod indies incrementum accipit. Civitas frequens & potens, imperium eius intus forisque luculentum. ab ortu & occasu ager est longè latèque porrectus, tum fertilis quoque, & non parvo pagorum numero infestus. A Septentrione, confederatio urbi & societas cum toto eo tractu qui longis latisque spatiis usque ad ipsum mare procurrit, pagis & vicis densis ac fertilissimis paucis mitum in modum luxurians: Is tractus vulgo audit *de Omme-Landen*, & suos etiam habet Nobiles, qui secundum Groningensis Dominii membrum componunt, Primum enim censemur ipsa Civitas cum suo Magistratu. Gaudet amplissimis privilegiis & immunitatibus sibi à Principe concessis, ita ut tam de civilibus quam criminalibus

nalibus causis , juxta leges municipales cognoscat & decidat sine ulteriori provocatione. Duarum à Groninga leucarum itinere distat *Dammum* , urbecula olim sati lauta : Verum anno M. D. xxxvi, cum tueribus eam Geldris expugnata fuisset à Cæsarianis , muris & mœni bus spoliata , pacto insuper ne in posterum posset instaurari vel quomodocunque muniri, inde in tenuem sanè ac miserandam condicionem est redacta. Multa etiam pertulit hisce bellis civilibus. Leuca supra Dammum ad ipsum littus , situs est per insignis pagus Delfzila , pari trium leucarum spatio à Groninga simul & Embda se motus, ubi & propugnaculum, s̄epius instauratum & di ritum, Hodie tamen exstat adhuc. Hisce bellis civilibus minimè immunis fuit à furoribus Martiis. Inter urbem & agrum Groningensem (quam *Ommelandiam* vocant complectiturque omne solum quod intra Amisum & Laversum fluvios continetur) jam olim gravissima fuerant dissidia, armis etiam & sanguine exercita & vindicata. Postquam vero Groninga in Ordinum Con federatorum ditionem concessit, arbitrio Ordinum Generalium litis decisio fuit commissa. Ab iis delegati Iudices ultimo Ianuarii anno 1597 apertis januis Hagæ Comitis sententiam pronunciarunt, cuius hæc ferè erat capita. Abolito quod xviii Februarii anno 1595 ad tempus factum fuerat decreto, urbs & ager Groningenensis pro una provincia sive dominio porro haberentur. Quæ in Principis ærarium inferri solita nec non communia tributa, communibus suffragiis administrarentur. Bona Ecclesiastica communibus etiam votis ad pios usus ero garentur. Ad res publicas tractandas pari numero utrimque idonei homines eligerentur. Munerum & officio-

rum publicorum collatio quæ olim penes Principem fuit, penes utrimque à Statibus delegatos esset. Iustitia & Tribunal sive Iudices ac Prætores (exceptis quatuor Capitaneis quorum electio solis vivibus reservatur) ab iisdem pari jure constituerentur, & subinde unicuique supremi magistratus nomine , antiquo more diceretur. Nulli privato dicasterio Statuum Generalium auctoritatem vel nomen usurpare licet. Municipalibus sive hominibus ex agro libera essent cum omnibus commercia, domi tamen nata, ut butyrum, caseos, equos , boves, frumenta & talia non prius alio exportarent quam in urbe venum proposuissent, exceptis quæ ad singulorum usus domesticos necessaria sunt. De *Stapela* (quam vocant) jure, si qua controversia inciderit nec inter partes decidi possit, Ordinum Generalium arbitrio permitteretur. Cerevisiam hominibus in agro ad domesticos tantum usus coquere liceret ; At non nisi Groninga allatam , ad mensuram vendere. Idem parium cum municipalibus suffragiorum jus haberent, quibus hærentibus (donec melius quid constitutum fuerit) Gubernatoris eique utrimque adjunctorum judicio lis determinaretur. Statuum conventus vel de communi sententia vel Gubernatoris, aut aliorum ad id ordine delegatorum monitu locis opportunis indiceretur. Sublati novationum studiis antiquo omnes jure uterentur. Municipalium petitio de pecuniario ad vetera debita ex solvendo & necessarios sumptus sustinendos subsidio, ad Ordinum Generalium, ut de eo quod videbitur, auditis & exactis rationibus , statuant , referretur. Sed de his satis. Ad Germaniam Superiorē transeamus.

INGERMANICAS TABVLAS

Vtilis & prænoscenda

J N S T R V C T I O .

Q Vandoquidem Imperium Romanum penes Germanos est & politicè admodum in sua Membra divisum, operæ preciū existimavi ejus dispositionem & ordinem, qualis in scripto, quod Matriculam imperii vocant, extat, hodieque in usu est oculis subjicere: deinde in tabulis sua quæque Imperii Membra commonstrare, quo ubi terrarum quæque sedem habeant studiosus Politiae lector facile reperire possit. Duo autem ejus Matriculæ exemplaria sum nactus, unum scriptum, alterum Venetiis Italica lingua excusum; utrumque plus satis depravatum, & multo aliam hujus Matriculæ formam nunc in Imperio extare intelligo, proinde nemo quælo mihi virtio vertat, nemo offendatur oro, si quæ Imperio hic adscripta inveniat, quæ illius non sunt, aut si quæ sunt omissa; non

enim mea est intentio de omnibus singulisque Imperii Membris definitè dicere, neque id mihi ex corruptis admodum exemplaribus fuit possibile, præcipue cum sci- am multa quæ olim Imperii fuerunt, post in privatum Principum jus cessisse, sive permutatione, sive cippigno- ratione, sive donatione ob insignia erga Imperium me- rita, sive redemptione, sive aliis de causis; neque vero ista quæ Politorum sunt non Geographorum studia prole- qui meum est, sed ex qualicunque Matriculæ exemplari hoc tantum quæro, ut elegantissimam Imperii dispo- sitionem, & per Germaniam distributionem ostendam, quoq; studia Geographiæ & Politiciæ administrationis quomodo se mutuo illustrare possint, declarem. Ester- go talis Imperii constitutio & ordo.

Imperator caput est Imperii,

Et tria sub se habet Membra, quorum Comitiis de omnibus Imperii negotiis consulitur & concluditur, vi- delicet Electores septem, qui sub Gregorio x anno Do- mini circiter 1322 primum instituti & à Carolo quarto Imperatore confirmati sunt, ut ostendit Onu-

phrius in Comitiis Imperatoriis, & Ioannes Aventinus lib. 5. historiæ Bavariæ. His solis competit Imperatoris electio. Secundum Membrum sunt Principes Ecclesia- stici & sæculares. Tertium Civitates libertæ.

Primum igitur Membrum Imperii sunt VII Electores.

Archiepiscopus

Archiepiscopus Moguntinus Imperii Romani
    Archicancellarius per Germaniam.
Archiepiscopus Trevirensis Imperii Rom. Archican.
    per Galliam & Regnum Arelatense.
Archiep. Colonensis Imperii Rom. Archicancellarius
    per Italiam.

Rex Bohemiae Imperii Romani Archipincerna
Comes Palatinus Rheni, Imperii Romani
    Archidapifer.
Dux Saxonie Imperii Rom. Archimarscalcus.
Marchio Braudenburgensis Imperii Romani
    Archicamerarius.

Secundum Membrum est Principum Virorum & Nobilium.

Nomina locorum vulgaria ponam, ut sunt in Tabulis & numeros
apponam Circulorum in quibus postea repetuntur, quo facilius
in Tabulis inveniri quant.

Archiepiscopi
Magdeburg
Salzburg
Besançon
Bremen

Episcopi.

Bamberg
VVurtzburg
VVorms
Spier
Strasburg
Eichstatt
Pr. Augspurg
Costritz
Hildesheim
Paderborn
Chur

	Halberstadt in 9. opinor circulo.	Vtricht	7
9	Ferden	7 Camin	8
2	Munster	7 Svverin	9
5	Olenbrug	7 Geneve	5
9	Passaw	2 Camerick	7
	Frisingen	2 Verdun	5
1	Kempse	Losan	5
1	Gurck alias Goritz	3 Metz	5
5	Seckaw, Segovia	3 Toul	5
5	Havandt	5 Luyck	7
5	Basel	5 Trent	5
1	Sitten sive VVallis	5 Brixen	3
4	Regensburg	2 Merspurg	8
4	Maissen	8 Labach	3
9	Naumburg	8 Vienna	5
7	Minden	7 Brandenburg	8
4	Lubeck	8 9 Ratzenburg	9
		Schlesvick	9

Havelburg

GERMANIA

Havelburg.	8 Ab. Reichenauv	4 Ab. Rodt, alias Roden	2
Sæculates Princeps & Nobiles.	Pr. Præpos. VVissenburg	5 Ab. Markthal	4
Dux Bavariæ	2 Pr. Ab. S. Galli	4 Ab. Rockenhausen	4
Archidux Austriae	3 Pr. Ab. Saltfeldt	8 Ab. S. Peter im Schvarzvvald	4
Dux Burgundiaæ	10 Pr. Præpos. Elvvangen	Præpos. Odenheim	5
Dux Saxonieæ	8 Teutsch ordens Maister	3 Pr. Ab. Stablo	7
Palatinus Bavariæ	1 Johans ordens Maister	5 Ab. Disidiense	4
Dux Iuliæ, Cliviæ, Bergæ	7 Ab. waingarten	4 Ab. Berkenhausen	
Marchio Brandenburg	8.1 Ab. Salmansveiler	4 Ab. Elchingen	4
Dux Brunsvick	9 Ab. Kreutzlingen	4 Ab. Hentzlingen	
Dux Lunenburg	9 Pr. Ab. Murpach	5 Ab. Visleuis	
D. Pomeren	8 Ab. VValkenriedt	8 Ab. Planckenburg	
D. Mekelenburg	9 Ab. Schuttern	4 Ab. Yssni	4
D Lavvenburg,	9 Ab. weissenovv, sive Minderavv	4 Ab. Pfessers	4
D Holsten	9 Ab. Blasi	4 Ab. S. Iohan im Thurtal	4
D. Lottingen	5 Ab. Maulprun	4 Ab. Petershausen Constantiaæ	4
Landgr. Hessen	5 Pr. Ab. Corbey	7 Ab. Pruim	5
D. wirtenberg	4 Ab. Schussentriedt	4 Præpos. Camberg.	1
D. Zvve i brug	5 Ab. Rittershausen	8 Ab. Reishaim	2
D. & Co Spanheym	5 Ab. Stein am Rhyn	4 Ab. S. Heimeran Ratisbonæ	2
Marchio Baden	4.5.7 Pr. Ab. Scafhausen.	4 Præpos. Berchtolsgaden	2
Langdr. Luchtenberg	2 Ab. Kempesbeck	2 Ab. S. Gregorii Munster	5
Princ Anhalt	8 Ab. VValdsachsen	2 Ab. Muncherode	4
Com. Hennenberg	1 Ab. Finsideln	4 AB. S. Cornelis Munster	7
Burggr. Meissen.	Ab. Rokenburg	4 Ab. VVerden	7
Gallici Princeps.	Ab. Ochsenhausen	4 Ab. Aufsperg	4
D. Meiss alias Massa	Præpos. Seltz	6 Ab. Yrsé	4
D. Savoye	5 Ab. S. Gilgen Notinbergæ	1 Ab. Bron	
D. Chalon, forte Calim in circulo.	5 Ab. Nuenburch	Ab. Echternaken	7
Ecclesiastici.	Ab. S. Maximini juxta Trier	6 Ab. Hervorden	7
Pr. Abbas Fulde.	Ab. Heveldshausen	Abbatisæ.	
Pr. Ab. Hiesfeldt	5 Ab. S. Johans zu Curtel	Quedelnburch	8
P. Ab. kemten.	5 Ab. Gengenbach	4 Effen.	7
	4 Ab. Konigsbrun		Alt

GERMANY.

Alt Munster to Regensburg	2 H.RapoltzKirchen	5 Co.Wirnenberg	359
Pr Ober Munster to Regensburg	2 B.Stauffen	2 Co.Solms	7
Kauffingen	5 H.Hohen Rechperg	5 B.Vinnenberg aut Vanenberg	5
Lindauv	4 H.Berletzick	forte	7
Pr. Gernrode	8 H.Hohen Konigsperr	Co.Arnsberg	7
Buchauv	4 H.Hohenfeldt & TipoltzKirch	Comites Rhenenses	5
Rotenmunster	4 C.Sultz	4 H.Falkenstein	4
Hippach	4 Co Hogen Zollern	4 H.Kunseck	4
Gutenzel	4 H.Braides	H.Kunseckerberg	4
Beundt	4 B.Sonnenberg	4 Co.Horn	10
Coblenz	6 Com.Castel	1 Co.Seyn	7
Baley { Elsas	4 Co.Vertheim	1 Co.Vintzlingen	
{ Osterich	3 Co.Rheineck	1 Co.Reyen	
In der Etsch.	3 Co.Hohenloe	1 Co.Bitsch	
Comites Barones &	H.Reichelsperg	1 Com.Salm	5
Domini.	H.Limburg	1 Co.Veldentz	5
Com. Helfenstein	4 Co.Erpach	1 Co.Dengen	4
Co. Kirchberg.	4 Co.Leiningen	5 Co.Rappin	3
H.Tussen	4 Co.Falckstein	5 Co.Hardech	3
Co.wiltenstaig	4 Co.Hanav	5 Co.Hohenstein	8
Co.Lauffen	4 Co.Luchtenberg	5 Co.Wolkenstein	3
Co.Montfort	4 Co.Nassavv, Breda, & Dillenburg	Co.Schaumburg & Giengen	7.3
Co.Furstenberg	4 10.7.	Co.Dierenburg & in Someravv	7
Co.Zimmeren	4 Co.Wisbaden & Jltzstain	5 Co.Mansfelt	8
B.Gundelfingon	4 Co.Sarbrucken	5 Co.Stolberg	8
H.Sturgart	4 Co.Waldtpurg	4 Co.Buchlingen	8
H.lustingen	4 Co.Nassavv in vveilpurg	5 Co.barbey & Mullingen	8
H.Schenfelingen	Go.beilstein	6 Co.Gleichen	8
Matckg. Eberstein	4 Co.Koningstein & Epstein	5 Co.Schwartzenburg	1.3
B Gerolt zeck	4 Co.Eisenberg superius	5 Co.Suenberg, Schonberg op-	
B.Ober Hevven	4 Co.Eisenberg inferius	6 nor	8
Co.Qtingen	4 Co.Mersen	Co.Iude H.im Ruech	
B.Rapoltstain	5 Co.budingen	H.Geravv	

Y y

Co.

GERMANIA.

Co.Ples	3	Co. Wirtgenstein	H.Haber, alias Havere	5
Co.Plawen	3	Co.Spigelberg	H.wildenfels, aut widerfels	8
Co.Weda & Ringelberg	7	Co.Biversd ff	forte	8
H.Reichenstein		H.Ridberg	7 B.Tautenberg	8
Co.Olnbrug		Co.Teckelaborg	7 Co.Tubingen	4
Co.Lœbenstain	4	H.Linge	Co, Blankenberg sive blam-	5
Co.Regenstain		Co.Dortmund	mont	5
Co.Westfrieslandt		Co.Winsdorff	Co.Kirchingen,Krechangen	5
Co.Ostfrieslandt	7	Co.Ortenberg	2 H.Senster	3
Co.Van der Lippe	7	Co.Rippershoden	H.Roggendorff	3
Co.Oldenburg	7	Co.Hagen	2 H.Alendarff	
Co.Delmenhorst	9	Co.Hoornfels	2 H.Kunigfuckerberg	
Co.Hoya	7	Co.Leiseneck	8 H.Motspurg & besfort	5
Co.Westenburg	5	Bo.bergen	10 H.Brandenstein & Rans.	
H.Muntzenburg	5	C.Degenberg	2 H.Wolfstein	
Co.Lemgovv		B.Obersulzberg	2 H.Permont	
Co.Waldeck	5	H.Somiriss.	H.Fronsbek	
H.Lostenstein		Co.Manderscheid	7 H.Flackenstein	
Co.Diepholt	7	Co.Reiferscheidt	6 H.witten	
Co.Steinfort	7	Co.Egmont & Jstelstejn	10 Ritt.Fridborg	
Co.Benthem	7	H.Bergen & Waelhem	10 Ritt.Gleichausen.	
Co.Brunchorst	7			

In hoc secundo Membro quædam numeris carent, quia postea in circulis non
repetuntur. Pr. Principes, Ghe. fursten, prelaten signat, D. Duces, Co.
Comites. H. Herrschafften Dominia, B. Barones.

Tertium Membrum Imperii est Civitatum liberarum.

Rheinische Banck.		VWorms	Hagenavv	5
Coln	6.8	Spier	Weissenberg	5
Aken	7	Turckheim	Straesburg	5

Ober Ebenhaim	5	Cosler	9	Gemunt in Schwaben	4
Rosshaim	5	Göttingen	9	Eslingen	4
Schletstat	5	Brakel	7	Reutlingen	4
Colmar	5	Wartburg	7	Weyl	4
Altach	5	Lemgovv	7	Pfullendorff	4
Basel	5	Duysburg	7	Kauffbeurum	4
Kaisersberg	5	Dantwick	8	Northausen	
Mulhausen im Suntgovv	5	Elbinghen.	9	Vberlingen	4
S.Gregoris Munster	5	Schwabische Banck.	9	VVangen	4
Metz	5	Regensburg	2	Ysui.	4
Toul	5	Nurenberg	1	Levvkirch	4
Verdun	5	Rottenburg an der Tauber	1	Memmingen	4
Landauv	5	Weissenburg an Nortgavv	2	Kempten	4
Kaufmans Sarbrick	5	puto	1	Büchorn	4
Belancon	5	Donavverd	4	Ravensburg	4
Camerick	7	W nshaim	1	Bibrach	4
Franckfort	5	Schwveinfurt	1	Lindauv	4
Fridberg in Wederavv	5	Wimpfen	4	Costnitz	4
Gelnhausen	6	Häilbrun	4	Rotvveil	4
Wetzlar	5	Hal in Schwaben	4	Offenburgk	4
Aleu	4	Norlingen	4	Gengenbach	4
Lubeck	9	Dinckelspuel	4	Zel in Hamersbach	4
Hamburg	9	Vim	4	Schaffhausen	4
Dortmund	7	Auspurg	4	S.Gal	4
Mulhusen im Duringou	9	Gengen	4	Buchavy am Federsee.	4
Northausen	9	Bopfingen	4		

Præter hanc trium Membrorum ordinationem, ad vitanda schismata in Imperio, ad mutuam Principum Germaniæ defensionem ac pacem communem servandam, divisæ sunt Provinciæ Imperii in ditiones aliquot, quas Circulos appellant, inque iis instituta sunt particularia Imperii consilia, Circulorum vide licet. Primum sex anno circ 10 Augustæ, deinde x anno circ 1522 Norimbergæ. Eligit autem quisque Circulus sibi ex suo corpore Præfectum sæcularem, qui sit Princeps, Comes, baro, aut ex præcipua Nobilitate, cui ex eodem corpore iv Consiliarii, viri sæculares, honesti & prudentes adjunguntur. Numerabo & distinguam hic Circulos, verum in Tabulis eorum Principes & Membra describam.

GERMANIA

Primus Circulus est Franconia & in Tabula Franconia declarabitur.

Secundus est Bavaria & in ejusdem Tabula explicabitur.

Tertius est Austria & in Austria Tabula describetur.

Quartus Suevia, in Tabula Wirtenberg.

Quintus est Circulus Rheni, qui in Alsatiæ inferioris Tabula exponetur.

Sextus iv Electorum Rheni, in Palatinatus Tabula.

Septimus Germania^{superiorum} sive Westphalicus, Tabula Westphalia prima.

Octavus Saxoniam^{inferiorum}, in ejusdem Tabula.

Nonus Saxoniam inferioris, in ejusdem Tabula.

Decimus Burgundiæ, in Burgundiæ superioris Tabula.

Camera Imperialis.

Præter hæc Circulotum Consilia, ad causas garviores, quæ per Imperium accidunt jure decidendas, instituta & Spiræ Camera Imperialis, cui præst Judex Princeps, aut ut minimum Comes, vel Baro, isque secularis, si ad hoc munus idoneus reperiri possit. Assessores huic & conjudices ab Imperatoria Majestate duo ex Comitibus aut Baronibus, duo ex Jurisperitis, duo item ratione terrarum, quas hæreditatiè in Imperio possidet, aut ab Imperio habet, ex equestri ordine Nobiles, hoc est, sex in universum dati sunt. Ab Electoribus item singulis unus, & ab unoquoque circulo duo superadditi sunt, quorum dimidia pars ex Jurisperitis, dimidia altera ex Equestri ordine sunt electæ.

CATALOGUS TABULARVM GERMANIAE.

I Germania universalis.	xvi Hæsia.
II Frisia Occidental.	xvii Thuringia.
III Emdensis Comit.	xviii Franconia.
IV Westphaliæ tabula 1.	xix Bavaria.
V Westphaliæ tabula 2.	xx Palatinatus Bavariæ cujus extrema ad Septem-
VI Westphaliæ tabula 3.	trionem vide in tabula Franconia.
VII Comitatus Meursensis &c	xxi Saxoniam superior.
VIII Leodiensis Diœcesis.	xxii Brandenburg.
IX Waldeck.	xxiii Bohemia.
X Palatinatus Rheni.	xxiv Moravia.
XI Wirtenberg.	xxv Austria.
XII Alsatiæ inferior.	xxvi Saltzburg.
XIII Alsatiæ superior.	xxvii Polonia.
XIV Saxoniam inferior.	xxviii Hungaria.
XV Brunswick.	

Sic se habet & universim & speciatim Germania In-
ferior: jam nunc flumine Rheno transito, Germa-
nia vulgo Superior, Ptol. Magna, se offert, Europæ
latissima regio, Romanique Imperii decus. Hanc,
qua fere illam Methodo percutram: Generalia priore
loco indicaturus, inde Specialia. Ut autem à nomine
ipso ordinar: Germanie sive Germanorum nomen varii varie
derivant. Hic namque Germanos quasi Gaarmannen i.
prorsus viros, ob Martium ac virile virtutis robur: ille
à certa obstinataque fide quam sibi mutuo integrum
præstabant, æternum nomen invenisse existimat: neque
perperam divinasse creditus est, qui ab honorata mili-
tia nominis Etymon deducere voluit, quasi Geert-man,
contracta vocis mole, German, dictus populus fuerit.
Alius purè putèque Latina voce, veluti genuinos &
gnesios dictos censet, quod prisca integratatis & rusti-
canæ simplicitatis nulla fere gens plus retinuerit: cuius
somnii auctorem in aures populi influere, & ad gratiam
loqui voluisse appareat: quamvis simili errore involu-
tus cum Livio Geographus Strabo summo jure indi-
tum illi genti à Romano populo illud nominis putat,
quod pene legitimi ac Germani Fratres Celtarum essent,
sive mores & vivendi ritum, sive proceritatem corpo-
rum & rutilam cæsariem spectare quis velit. Ioannes
Goropius Becanus, à cogendo militem & ad se colli-
gendo non absurdâ ratione deducit à Geren, quod est,
cogere. Cuius opinioni adjumento esse & adminiculi
vicem præbere viderur Tacitus, qui in Commentario
de moribus Germanorum profitetur, Germania vocabu-
lum recens esse, & nuper auditum, quoniam qui primi Rhenum
'transgressi (ut ejus verbis dicam) Gallos expulerant, nunc

Tungri, nunc Germani vocati fuerint, ita nationis nomen, non
gentis evaluisse paullatim, ut omnes primum à victore ob metum,
mox à seipsis invento nomine Germani vocarentur. Neque de-
sunt qui Germanos convenas & collectum populum
interpretantur, à Geren quod congregare significat. Sunt
& qui bellicos & præliorum amantes innui autu-
mant à Gerra, sive Guerra, cujus vocis notior est signifi-
catio, quam ut hic apponi debeat. Vir in gente Saxo-
num doctissimus à Carmanis Asiae populis, Lucano, et
iam memoratis, vocabulæ auspiciū deducit, ut à Sar-
cis Saxonum: alibi Hebraeo Etymo illos dedecat, ne
sint quasi Gerimani, quod lingua illa significat advenas,
inopes & egenos. Ulterius etiam proœctus plenis ve-
lis, & quadam studii in patrium nomen voluptate de-
libutus Peucerus Germanos, quasi Hermenner hoc est
militares viros dictos existimat. Eruditissimus Iunius
hujus nominis originem ad famosum illud aquarum
diluvium, quo totus interiit Orbis, revocat: quando
Noachus in ternos liberos Orbem Terrarum partitus
est, quo tempore Iepheto (ut de Schema & Chamo
nihil dicam) in sortem cessit Europa. Huic natum esse
maculam prolem, nomine Gomerum, constat ex Moy-
se, Ex hoc triplex propago exstigit, Aschcenaz, Rephat &
Thogarma. Ex his Thogarma Germanorum progenitorem
finis contendit: quamvis Aschcenazim communis Rab-
binorum opinio teneat Germanos esse. In Thogarma
enim sive per secundam vocalēm The-germa, manifestè
elucet origo nominis Germanorum, rejecta tau adjecti-
tia, & secunda vocali sumpta pro prima, ac si quis no-
stræ lingua per articulum the, efferat the germani, id est,
Germani: & respondet voci Etymon aptissimum & genti

quod est *garam* sive *geram*, quod os significat & metaphoricē robur, quod ossea sit gens tota, & solidarum virium firmamento ac robore prædita. *Alemaniam* etiam vocante hanc Europæ partem nonnulli, ejusque incolas *Alemannos*, quo nomine sub inclinati Imperii tempora vocari cœperunt. *Berosus* ab Hercule *Alemanno* nomen accepisse fabulatur, quem hisce populis præfuisse scribit. Alii à *Manno* Deo patrio *Tuisconis* F. *Alemaniam* appellatam volunt. *Asinius Quadratus* inclitæ fidei *Historicus*, *Alemannos* velut collectitiam gentem, aut convenatum colluviem qui longe lateque patentem regionem inundatarant, nuncupatos scripto prodidit; qui patum exacte peregrinæ vocis vim perspexisse creditur, propiusque ad verum collimaturus fuisse, si universos bellatores, & à virtute viros ejus nominis ambitu contineri censuisset. Qui à *Lemanno* derivant *Alemaniā*, nescio quo jure Germaniam velint appellatam à *Lacu* qui est extra eorum Limites in *Sabaudia*: nisi forte quis *Acronium lacum* putet esse *Lemannum*, cuius ultraque ripa *Alemannos* habitasse auctor est *Amianus* lib. xv. Et quamvis utramque hanc, Germanorum inquam & *Alemannorum* gentem nonnulli confundant: tamen observatum est, distinctas eas fuisse. *Spartianus* in vita *Marii*: *Omnis Alemannia, omnisque Germania, cum ceterisque adjacentibus gentibus*. *Flavius Vopiscus* in vita *Probi*: *Testes sunt Franci, inviis strati paludibus testes Germani & Alemanni, longe à Rheni semoti littoribus*. Aliorum testimonia, ne prolixior sim, prætereo. *Teutoniam* etiam à nonnullis appellatam inventimus, à *Teuthone* quodam eotum Duce. Alii *Teutonas* qui vernaculae *Teutschē*, *Jtalij Tedeschi*, & à quibus *Teutonici* vocantur, & regio *Teutschland*, nomen habere à *Thuistone*, quem alii vocant *Tuisco-*

nem

nem, creduntque filium fuisse *Noachi*. *Hujus meminit Tacitus: Celebrant carminibus antiquis (quod unum apud illos memoria & Annalium genus est) Thuistonem Deum terræ editum, & filium *Mannum*, originem gentis, conditoresque.* Eos Strabo collocat in *Norico*: quidam opinantur fuisse contra *Coloniam Agrippinam*, locumque eum idcirco *Teutsch* denominatum. Incolis ipsis nuncupatur hodie *Teutschland*, exteris *Alemagna* *Sclavones* *Nimiecka*: græci *Elamags* hodie vocant, & *Turci Alaman*. Sed de Germaniæ Etymo ejusque variis appellationibus satis copiose: nunc ad *Situm* sive *Quantitatem* venio. Porro in Limitibus germaniæ adsignandis non consentiunt inter se omnes. Antiquissimi Germaniam definire *Rheno*, *Danubio*, *Oceano*, *Tanai* & *Ponto Euxino*. Postiores quos inter *Strabo*, *Ptolemæus*, *Mela*, *Plinius*, ac plerique Scriptores Græci & Latini, *Rheno* claudunt & *Vistula*: *Tacitus* non tam *Vistula* quam mutuo metu aut montibus Germanos scribit à *Sarmatis* *Dacisque* separati. Hodie addecentur Germaniæ omnes regiones, quarum Incolæ lingua vel Dialecto utuntur germanica. Itaque extra *Ptolemæi* fines, ultraque *Danubium* continet *Rhetiam*, *Vindeliciam*, superiorē *Pannoniam*, partemque *Illyrici*, ad *Tridentina* usque claustra. Ultra *Rhenum* quoque occupaverunt germani *Romanorum* *Colonias* & *Præsidia*, *Constantiam*, *Augustam* *Rauracorum*, *Argentinam*, *Nemetes*, *Vangiones*, *Mcguntiacum*, *Confluentiam*, *Bonnam*, *Coloniam Agrippinam*, aliaque loca ad Mare usque. Nam ut restatur *Ambrosius* II Hexame. *Rhenus* olim *Romanii Imperii limes* fuit: inque ejus ripa *Gallica Præsides Romanorum* perpetuo germanos oppugnabant, partim ut eorum excursiones prohiberent, partim ut in eos i-

Situs.

GERMANIA.

356

psi infestis excurrenter, partim etiam ut deficientes ad se Germanos in ea loca recipere. Atque haec causa est, cur in altera Rheni ripa multæ admodum & pervetustæ Civitates constitutæ sint, in altera vero nullæ: quod etiam in Danubii ripa observari debet. Helveti quoque Germanis hodie adnumerantur: & Pruteni ultra Vistulam: ut hodiernus Limes Ptolemaico multis modis amplior sit. Nam ab Occasu Rhenum transgressus, usque ad Picardiam & Burgundiam, Galliæ partes, extenditur: à Meridie, ultra Danubium ab Alpes usque: ab Ortu, ultra Vistulam Prussos continet: Septentrionalis limes est Oceanus. Suntque Germanicæ Ditionis præcipuae & primariae partes, quæ sub hoc titulo cum minoribus subiectis aut conjunctis desribentur: Regna, Bohemia, Electoratus: ac Polonia Regnum, et si alterius quam Germanicæ sit lingua, nec in Imperii Matricula comprehenditur, tamen quia intra veteris Germanicæ Limitem Vistulam fluvium est situm, Germanicæ Tabulis apponemus. Hungaria Regnum, quod extra veteris Germanicæ Limites situm est, quia multos insignes Imperatores dedit, & pluribus sub Imperio sitis regionibus dominatur, Germanicæ illud adjungemus. Ducatus: Saxonia Superior Electoratus, Austria Archiducatus est. Ducatus Holst, Mecklenburg, Pomern, Lunenburg, Lauvvenburg, Bruns-
vijck, Meissen, Schlesien, Moravia, Cleve, Berge, Franconia, sive Francia Orientalis, Bavaria, Wirtenberg, Suevia Comitatus; Palatinatus Rheni Electoratus, Palatinatus Bavariae; Landgeaviatus, Hessen, Duriingen, Superioris & Inferioris Alsacie. Marckgraviatus Brandenburg Electoratus, Baden, Comitatus, Embsen, Oldenburg, Benthem, Lip, Diepholt, Huy, Mansfelt, Anholt, Stolberg, Tiro. Livonia quia Ger-

manis subest, inter Germanicæ Provincias recensetur, sed quia latius intra Sarmatias recedit inter illas describitur. Situ exposito in medium prodit Qualitas, cuius causa plurimum in Climate, Situque Cœlesti. Subest Germania Sexto, Septimo, Octavo Climatibus, inter Gradus, Latitudinis quidem xii, vii & xv: Longitudinis autem inter xxiv & xlvi. Maximus dies Æstatis in Australi Parallello horarum est quindecim cum dimidia: In Boreali horarum septendecim cum quadrante. Licet autem Cornelius Tacitus germaniam asperam Cœlo scribat, atque apud Germanos perpetuas esse hyemes memoriat prodat Seneca: Cœlo tamen satis clementi gaudet ac temperato, frigidore quidem, sed ad sanitatem & robur conferente. Solum Hordeo, Tritico, Silagine, Farre, milio, Avena, ac omni Frumentorum ac Leguminum atque Obscuriorum genere secundum: Campi uberes, Prata læta. Optanda est ubique ubertas Soli, ac Frumenti magna copia. Germania dives quoque variis in locis, preciosissimis Argenti, Æris, Ferri, Plumbi, aliquotque Metallorum Thesauris: atque alibi etiam Auri: Metallorum fertilitate nullis cedit terris. Sunt & Salis præstantissimi nobiles Fodinae plurimæ. Veteri quoque germanicæ à Plinio tribuuntur Lepides Cadmia, Callais, Chrystallus, Onyx, Topazius, Adamas & ceraunius; Herbæ: coctuda & britannica. Mille hic jam Hortorum ac Villatum deliciæ; nulla Viridaria Pomariave magna pomorum ubertate scatentia desiderantur. Quid Vina commemorabo, optimi saporis odorisque? Passim quidem admodum generosa leguntur, aliis tamen & aliis locis præstantiora. Varii prætere agentis videre hic est Animalia, magnamque Pecudum & Ferarum

Caligatis.

Aeris etem
periles.
Soli feret
tum.

Animam
victoriam.Imperium
majorum.

rum copiam, quibus recentendis omnibus ne tempus teram: scribit C. Iulius Cæsar multa in Sylva Hercynia genera Ferarum nasci, quæ reliquis in locis visa non sunt: ex quibus quæ maximè inquit differant ab cæteris & memoria proden- da videantur, hæc sunt: Est bos Cerevi figura, cuius à media fronte inter aures unum cornu existit excelsius, magisque directum his quæ nobis nota sunt cornibus, ab ejus summo sicut pluma et rami que latè diffunduntur; est fœmina et marisque natura eadem forma, magnitudoque cornuum. Sunt item quæ appellantur Alces. Harum est consimilis Capris figura, & varietas pellium, sed magnitudine paullo antecedunt, mutileque sunt cornibus, & crura sine nodis articulisque habent, neque quiete canssa procumbunt, neque siquo afflcta easu conciderunt, erigere se aut sublevare possunt. His sunt arbores pro cubilibus, ad eas se applicant, atque ita paullum modo reclinatae quietem capiunt: quarum ex vestigiis, quum est animadversum à venatoribus, quos se recipere consuerint, omnes eo loco aut à radicibus subruunt, aut absindunt arbores tantum ut summa species earumstantium relinquatur: hoc cum se consuetudine reclinaverint, infirmas arbores pondere affligunt, aut una ipsæ concidunt. Tertium est genus eorum qui Vri appellantur; ii sunt magnitudine paullo infra Elephantos: specie & colore & figura Tauri. Magna vis est eorum, & magna velocitas: neque Homini neque Feræ quam confixerunt, parcunt: hos studiosè foreis captos interficiunt. Hæc ille. Ad Imperium Majorum venio. SACRA ROMANI IMPERII SEDES, quæ in Occidentem Orientemque divisa variis multarum gentium excursionibus labefactata, dissidiis lacerata, mole sua ruinam minitabatur, relicta Italia, non alia potius regione, quam Germania, præsidium, robur, salutem quæsivit, electo in Imperatorem Carolo Magno Francorum Rege, quem Ingelheimi (pagus est secundo

millari à Moguntiaco) natum ferunt, atque ibidem nobile extruxisse Palatum, cuius rudera adhuc visenda sunt. Mansit Imperium in stirpe Carolina annos centum, & quod excurrit: qua deficiente translatum est ad Conradum Franconiae Ducem: quem Henricus Auctus sequutus est: hunc Ottones tres: quorum ultimus quum intellegret Romanos Crescentio Consule rursum adfectare Imperii titulum, coacto exercitu Romam cepit, impetravitque à Gregorio Pontifice, ut jus eligendi Romanū Imperatore perpetuo apud germanos permaneret. Impetravit autem hac lege, ut electus primū vocaretur Cæsar & Rex Romanorum: postea vero accepta à Pontifice corona haberet titulum Imperatoris Augusti: Electores constituti sunt septem: è quibus Archiepiscopi tres; Quartuor Principes quos vocant seculares: ab his post excelsum Ottonis primus electus est in Imperatorem Henricus cognomento Sanctus. Eandem electionis formulam postea Imperator Carolus iv in Bullam auream, quæ hodie exstat, redegit. In sequentibus temporibus varia officia in germania constituta sunt, ad augendum Imperii decus, de quibus Mercator Germanorum fortitudinem Tacitus qui sub Vespasiano Praes Belgarum fuit, brevi ornat elogio: *Nemo bellum Germanis (inquit) intulit impune.* Expertæ id quondam tres sub Augusto Legiones superatae. Experti Carbo, Cassius, Scaurus, Aurelius, Servilius Cæpio, Manlius, magni Imperatores, quos modo cæsos, modo fugatos vidit Germania. Ac Rhythmi veteres noti sunt:

*Welcher im Krieg vril unglück han
Der fang es mit den Deutschen an.*

Fortes vocat Josephus, Mariales Dionylius, Bellaces Maior
vitius. Arri-

Vrbium nomina. Arrianus. Germano, nihil animosius, nihil ad incursum acris, nihil armorum cupidius est, teste Seneca de ira. Est porro hodie Germania regio, adeo amœna, adeo pulcherrimis nitidissimisque urbibus, castris ac pagis ornata & exulta, ut non Italiæ, non Galliæ, non Hispaniæ ipsa cedat. Civitates libere in ea numerantur xxciv: inter quas Colonia Agrippina, Wirtembergia, Lubeka, Lu, enburgum, Francofurtum, Brema, Lipsia, Spira, Argentina, Friburgum, Augusta Vindelicorum, Tubinga, Heidelberga, Ratisbona, Vienna, Praga, Buda &c, de quibus suis locis. Tot etiam ac tantis Germania (ut de Lacubus & Paludibus, quibus eam abundare frequentibus testantur Veteres, nihil dicam) irrigatur Fluminibus: ut etiam hac parte facile cum optimis regionibus certare possit. Hujus Fluviorum crebitatis caussam indicat Seneca lib. Natur. Quæstion. iii. At contra, ait, constat Germaniam Galliamque, & proximè ab his Italiam abundare rivis, & fluminibus; quia Cælo humido utuntur, & ne estate quidem Imbribus carent. Fluvii autem Germaniæ celebriores sunt Danubius, Rhenus, Amasis, Mænus, Neccarus, Albis, Suevus, Visurgis, Vistula. Danubius Ptolemæo & ceteris: Ister quoque Plinio & Straboni dicitur, hic horum nominum mutationem ponit ad ejus catarractas: ille ubi primum Illyrium alluit; Ptolemæus ad Axipolim urbem: Appianus ad Savifluminis cum eo confluentiam: itaque ut superior pars Danubius; inferior vero Ister vocetur. Stephano Matæs quondam dicitus fuit: item Danubis, & Danufis: Addubanus nominatur apud Festum, nisi locus depravatus sit. Antiqua Numis-

mata Danuvius legunt: Done & Donavu hodie appellatur, ab undarum sono & strepitu, ut habet Althamerus. Hunc secundum Nilum Amnum maximum qui in Mediterraneum pelagus fluunt, Sallustius scripsit, ac Fluviorum maximus Arriano lib 1 de rebus gestis Alexandri dicitur. Oritur in silva Hercynia, in pago Don Eschingen ex terræ visceribus magna scaturigine ebulliens. Veteres vocant Montem, unde prodit Abnobam, quanquam itinere unius horæ, ut scribit Munsterus oculatus testis, nullus Mons ad scaturiginem ejus pertingit: sed effunditur copioso aquarum meatu & nunquam deficiente, excolliculo quodam cuius eminentia vix habet, xv aut xvi Cubitos, id quod se diligenter lustrasse addit. Hujus fontem Tiberius visendum sibi existimavit. Herodotus è Pyrenæis jugis oriri credidit, cuius fidem Aristoteles sequutus est in Meteorologicor. Pyrenæos istos Magnus ponit in Germania ut errorem excusat gravissimorum Scriptorum. Fonte suo prolapsus, divagatur in palustria, mox in alveum receptus & subinde allabentibus rivis auctior, multas gentes, Suevos, Pannonas, Dacos, Bulgarios adit, donec sexaginta amnibus receptis, medio numero navigabilibus in Mare Euxinum evolvitur, Ostiis ut Dionysius, Strabo, Herodotus prodiderunt, v: ut Plinius vi; ut Ammianus & Solinus vii: tanto impetu & undarum copia, ut xl Millium passuum longitudine, intra amaras Maris undas, dulcem exhibeat haustum quærentibus. Et constat ab ultimis nostri finibus Maris, agminatim partendi gratia petere Pisces (Ammiani

(Ammiani verba sunt) ut aquarum suavitate salubrius factum educant, nec intercipiantur. Super hunc fluvium Trajanus Nerva Pontem miri operis in Mœchia construxit, quem denuo Adrianus demolitus est, Diome Cassio referente. De Danubio Georgius Fabritius in quodam itinerario suo sic: — Ister,

*Qui centum populos & magnas alluit urbes,
Euxinum irrumptis bisterno flumine Pontum.*

Nam in Mare tandem pleraque Flumina celebriora omnium terrarum deferuntur, quod etiam Ovid.lib.IX Metamorph. hoc versu prodidit:

In quo desinimus, sacri in quo currimus amnes.

Rhenum secundo loco nominavi, ab Cæsare aliisque nobilitatum: hodie Rhin. Hic è Lepontiis, ut Cæsar, ex Adulamonte summarum Alpium brachio quodam, vulgo Etzeldicto, sicut Strabo & Ptolemæus voluerunt: è Rhetia, ut Claudianus, oritur. Rhenus autem initio ex Alpibus (ut sentiunt Strabo & Ptol.) sumpto, ab Orientali quidem earum parte ubi Adulæ Monti conjunguntur, populique Lepontii habitant, duobus nascitur Fontibus, unius, ut minimum, diei itinere, propter Montium juga distantibus. Altero magis Occiduo magisque Septentrionali, qui anterior Rhenus vulgo: altero magis Orientali magisque Australi, qui Rhenus posterior Adcolis dicitur. Hi tandem confluunt, & efficitur è duobus Fontibus tandem unus Rhenus, qui prope à capite duos efficit lacus Acronium sive Constantiensem à Constatia ad eum sita, de quo in Helvetiæ descriptione: alterum Venetum hodie Cellensem, à Cella Opidulo, omnis generis piscibus abundantem. Hinc conversus ad Occasum Opidum

Rhinfelden alluit, eundemque tractum Basileam usque sequitur: ibi vero prorsus ad Septentrionem convertitur, donec Argentoratum attigerit: inde multas regiones interluens, urbibus multis lustratis, amnibus ubique magnis & exiguis receptis: Spiram, Wormatiam, & Moguntiam, altus admodum & tumidus pervenit. Hinc ad Occasum conversus Bingum alluit. Inde ad Cæciam vergens, ergo Confluentia, Bonna & Colonia relictis, demum circa initium agri Batavi (qui locus nunc Clivici juris est, & Lobecum vetusta arce & telonio nobilitatur) scindit se bifido cursu in diversa labens: quam divisionem eleganter Mamertinus Divortium, Frontinus Divergum amnis nominant, ille à divertendo, hic à vergendo in diversum. Apud Lobecum igitur bipartito cursum suum dividit, ita ut pars altera Rheni nomine appellata Arenacum recta petat urbem Gelriæ primariam. Inde nō multum sinuosus mæandris flexuosis Vadam, Ab eo se flectit Rhenam, Rinnes Tacito nominatam: hinc Batavodurum decurrit. Inde Rhenus mutato nomine Leccadici incipit, quondam rivulus elicis potius cognomento tunc dicendus: at nunc revera è rivo flumen factus. Culenburgum & Vianam præterlapsus, lustrataque Schoonhovia, in Merovan amnem, priusquam Mosæ nomen induat, se effundit. Pars Rheni altera ad lævam se flectit, & Neomagum urbem antiquâ prætexit, urbisque mœnia areamque navalem radit, Vahalis iam nomine clarus: longo inde agmine Tielam pergit: istinc anfractuoso meatu Bomelium ad lævam relinquit, deinde non procul Wotricomio Mosam accipit, mox apud Goricomium, Lingæ amnis incredibili lenitate segnis, incremento auctus, Merovæ nomen accipit, à Merovæorum arce: quam ubi

Zz ij præterierit,

præterierit, Durdrechtum nobilissimam ex urbe Insulam prælabitur: demum receptis Lecca & Isela Rheni brachiis, Iselmondam præterfluens, sub Roterodamo Mosa appellari incipit, ubi recedentibus latius terris, vasto jam ore Sciedainum & Vlaerdingam ad dextrum latus relinquit, deinde Gervlietum Opidum & Brielam à lœva præterlabitur, ibique mox Oceano miscetur. *Amasius* Ptol. *Amasis* Strab. *Amisia* Tacito, *Amisius* Plinio & Pomponio, hodie *Eems*. Hic paullum infra Paderbornam Westphaliæ urbem Caput Fontesve suos dicit, atque ad Cæciam conversus, Varendorpium, Grevam, Rhenam, Lingham perlabitur: inde Meppenum & Nebuism pergit: hinc in Septentrionalem Oceanum extens apud Embdam Chaucorum minorum Emporium, nomen illi suum mutuatur, *Eems* dictus. Quartum locum tenet *Mænus* Plinio, *Mænis* Pomponio, *Menus* Ammiano: hodie *Meyn*. Hunc Regino Historicus, & ejus temporis Scriptores *Mogenum* vocant. Fortean *Iulia* flumen est apud Vellejum *Paterculum*. Nisi pro *Julia* *Lupia* apud hunc legendum, ut Viri docti quidam suspicuntur. Oritur ex monte qui *der Fichtelbergh* dicitur, & Francofordiam quæ inde ad *Mœnum* dicitur, Werthemiam, Herbipolin & Pabebergam præterlapsus, juxta Moguntiacum Rheno miscetur. Germanosque inferiores a superioribus cis Rhenum dispescit. Ejus litteræ Græco computo efficiunt ccclxv, totidem quot sunt in anno dies. Quintum in locum venit *Neccarus*, unde vi na Neccarina optima & laudatissima, antiquis *Nicer*, teste Rhenano: fontes habet duatum pñè horarum intervallo distantes a Danubio, lapsusq; per agrum Witterbergicum Rheno recipitur supra Heidelbergam. *Albis* sequitur amplissimum Germaniæ flumen, quod Sue-

vos à Cheruscis (ita enim legendum censet apud Vrbium Sequestrum lunius pro Cerveciis) dividit: Vellejus Semnonum atque Hermundorum fines præterflueret testatur. Tacitus in Hermunduris Albin ori flumen inlytum scribit, at Conradus Celtes ex Hercynio inter Bohemos. Multas urbes claras præterlapsus tandem inter Chaucos minores & Cimbros Oceanò insinuatur. Hic est cuius in crepidine mulieris species humana amplior, Drusum compellans, pergere ulterius vetuit, Dionne & Tranquillo referentibus. Barbari seculi Scriptores Latini *Albiam* vocant: Germanis *Elbe* dicitur. Bohemis vero apud quos originem sumit, *Labe*. Nomen habere à numero indicat Fabritius in suis Rerum Missnarum libris, fontium nempe xi, ut Bohemi, sive, ut Saxones dicunt, tot amnium influentium. Oritur enim, ut idem tradit, in tractu Hercyniæ silvæ, qui a Gigantibus nomen habet, vulgo *Risenberg*, ex xi (quorum singula nomina adjicit) fontibus: qui tandem conflati, Albim fluvium conficiunt: *Elve* & *Elbe* Germanis xi significante. *Suevus* septimo loco est, quem alii *Viadrum* nominant, qui corrupta deflexaque voce *Odera* dicitur, quod ex *oderbergo* monte cognomine fontes trahat ad Marcomanniam sive Moraviam: qui multorum amnium accessione auctus Francofordiam Gymnasio celebrem præterlabitur; tandem postquam hinc *Stetinum* Sidenorum sedem, maritimum Emporium, illinc Caminum urbem Episcopalem prætexuit, ibi lacu ingenti effecto in Germanicum Oceanum eluctatur. Nam qui *Spream* (de *Spree*) (qui inter nobiliores quoque amnes habetur, & Brandenburgum inlytam Marchionum sedem prætermeans, apud Haveloburgum in Albin decurrit) Suevum esse autem, erroris compertisunt, quorum è numero

Mare. **E**n numero est Bilibaldus , qui in Oceanum abire Spream juxta Sundam maritimam urbem scribit. *Visurgus* sequitur, vulgo *de Wefer* Variana clade nobilis , ut Paternulus ait, *Dioni* *geograp.* lib. 55. Hunc Ovid. *Iturgum* videtur appellasse eo veritu, *Decolor infesta testis Iturgus aqua: Visurigis* Ptol. *Visurgis* Straboni, *Visuris* in Adami Historia Ecclesiastica, *Vesaris* Sidonio. Hic ex Hassia venit, & juxta mindensem, Werdensem, Gotingensem ac Bremensem Civitates præterlapsus, Veseræ nomine notior in Oceanum defertur. Ultimum *Vistula* dedi locum, sive *Istula*, quem etiam Bilibaldus *Vandalum* nominat. Hic Germaniæ terminus , quod ultra eum Sarmatiam Europæam Ptolemaeus collocet: Jornandes Scythiam, qui Sarmaticis jugis decurrentis, Cracoviam polonici Regni metropolim, alluit, auctuq; Fluminum vastus in tria se fundit Ostia: hinc Gedanum (ea vox Heneto idiomate præsidium Danis objectum signat) nobilissimum Emporium Dantis- sci nomine notius : inde Elbingam Prutenici Borussorum Reguli Academiam: tertio Locstetum Opidum p̄tefuit , sicque trifido agmine in Venedicum sinum effunditur. Sunt & alii complures nobiles Fluvii, qui vel in Mare vel in grandiorem aliquem Fluvium deferuntur, quos ne prolixior sim, prætero. Ad mare quod a Germania germanicum dicitur, transeo. Cum enim Germaniam universam hac descriptione exhibeamus , de Mari quoque ejus Littora alluente nonnulla subjicienda videntur. Cæterum cum de Mari universim fusius alibi, & proxime in generali Belgicæ descriptione egerimus: pauca de Aëstu maris, quæ loci angustia prohibiti ibi addere non potuimus, præfati : nonnulla germanici Matis propria enumerabimus. Oceanii Aëstus excitare Lunam, cau-

samque reciprocandi illi præbere , nunc constat inter omnes. Quemadmodum vero Luna varias in Motu vires sustinet, ita etiam dissimilibus vicibus agitantur Aëstus. Nam Lunam sequentes bis inter duos ejus exortus adfluunt, bis refluxunt , vicenis-quaternis semper hotis: hoc est, Maria singulis diebus naturalibus bis inundant, bis recedunt: intumescentia, adscendente Luna supra Horizontem ortivum: relabentia vero, ipsa ab Meridiano fastigio in Occasum vergente : iterum exsurgentia, recedente subter ima cœli Luna , parte inque meridianæ contrariam accedente: hinc subsidentia, donec iterum exoriatur. Ut item Luna non semper eodem tempore neque loco oritur: sed assidue aliunde, quam pridie, prodit: sic nec Aëstus statim horis recurrent, sed illo tantum tempore, quo ipsa iter facit per cœli cardines. Hoc etiam notandum , Lunam aliter Maria mouere, quum plena: aliter, quum dimidiata. Major enim vis Lumini copioso, quam debili & velut extincto. Nota nostratisbus plenilunii tempore vox, *Sprinckvloedt*, quasi Aëstus altius solito exsiliens. Non minus vere, quam eleganter Agellius lib. xiv, Oceanum quasi Lunæ Comitem, cum ea simul & senescere, & adolescere solere, scribit, Configurationes quoque nonnullius hic momenti. Luna enim , si Venerem, dicas gratia, in idoneo adspicere respiciat, & humidas percurrat mansiones. Accessum Maris præter solitum auget: sin Martem & siccas permeat, minuit. Observanda & hic adscensio Signorum. Luna enim si fuerit in Signis Rectatum Adscensionum , longiore tempore producit Aëstus: quam si in Obliquarum. Hoc namque animadversum viris magnis, nunquam Accessus Recessibus patet esse temporis duratione: nisi quum Luna in Signis Aequino-

Æquinoctialibus sine Latitudine. Neque hoc silentio prætereundum, alias Aquarum partes magis veluminis & radiorum corporis Lunaris adfici, quam alias; vel ob cætitudinem radiorum, vel vim quandam aliam occultorem. Quin & alia efficacia radios suos in Aquas demittit Luna, si Septentrionalis, alia, si Meridionalis, hic enim Accessus auget in Litoribus Meridianis, ibi in Septentrionalibus. Ceterum Æstus marini aliis aliisque locis manifestiores, obscurioresque aut pœnè nulli sunt. Nam ut de nostro hoc Germanico Mari non nihil dicamus, Certum est Æstus in eo vix ullos percipi, nisi quantum ventis concitatum nunc in hanc, nunc in illam partem undabundum rapitur, Coroque flante altius aliquando intumescit, neque usquam latius dominatur Mare, multum flumen huc atque illuc ferens, nec littore tenuis accrescit aut resorbetur, sed influit penitus atque ambit. Cumque Hispanicus Atlanticusque Oceanus profunditatis pœnè sit imperscrutabilis, ita ut demissa bolis ad ccc aut cccc Orgyas necdum fundum pertingat, Germanicus tamen plerisque locis lx tantum cubitis depressus esse compertus est, aut vix usquam centum cubitorum latitudinem excedere, præterquam Norvegicis Litoribus nonnullis, ita in immensum abruptis profundisque, ut impervestigabilis censeatur profunditatis. Insuper & hoc memorandum, quod, quum reliqua Maria pœne omnia aquis constent amatissimis ac salissimis, hoc nostrum Mare dulcibus potuque haud omnino insuavibus undis conflatur, idque ob divitem maximorum flumen è Sarmaticis Montibus influxum, quodq; Sol iis locis imbecillior videatur, quam ut id quod limpidius leviusque est aquæ substantiæ, elevare queat, quam causam non nulli adferunt præcipuam salzedinis maris. Que si sufficeret satisque esset idonea, Amalchium quoque & Chro-nium mare salzedinis expers foret, cuius contrarium con-

tingit. Quare liquefactæ nives potius, dictique Fluvii è Sarmaticis Montibus profluentes, id Mare dulce limpidumque reddunt. Vnde illud quoque emergit, cur facilis reliqua Maria onerarias naves ponderibus maximis onustas sustineant, quam id de quo agimus. Solent quippe salsa Maria plus oneris ferre ob aquæ crassiorem substantiam, tenuitas siquidem levissimis ponderibus pervia est. Natatio quoque in hoc Mari facilior, quam in cætris. Nauseam tamen navigantibus contingere solitam, vomitumque excitat majorem, ob vehementiores motus, quibus modo ad æthera usque attolli, modo in imum usque infernum deprimi videtur. Varias hoc Mare pro locorum varierate sortitur appellationes. Dicitur enim Oceanus Germanicus à vicina quam alluit Germania, & à Gallico Britannicoque qui Occidentalise est in Oriëtem Sarmatiam usque porrigitur. Dicitur & Mare Septentrionale, Arctoum, Cimbricum, Balticum, Codanum, Suevicum, Vandalicum, Scythicum, Sarmaticum &c. Atque hæc de Mari pro hujus loci angustia paucis sint dicta. Non desunt Germaniæ montes, inter quos nominatissimi sunt, Rolber-gus, Mons Isidis, Melibocus, Pnifer, Hessus, Ostbergus, Senus, Silvae. Suevus, Pavonis, Rheticus, Sprulius, Vocetus, Vosagus. Sunt & Silvae plurimæ, longè autem maxima Hercynia. Silvae Hercynia optimi & maximi quique autores cum Latini, tum Græci meminere, Pomponius Mela qui eadem fere cum Cæsare differit, Strabo lib. vi aliquantū diversa, plinius item multis in locis. Ejus cum sint haud dubie lata cornua, & variæ tractus, ipsa tamen intra Germaniam, quod ad Occasum & Meridiem attinet, continetur. Ideoque Arduennam Silvam ut illius partem neutiquā adnumeraverim, inquit Glareanus, quod quidam nostra ætate temere fecere. Cæsar lib. vi Com. de bel. Gal. scribit lx diecum spacio extendi; secundum latitudinem autem novem diecum iter expedito patere. Adsciscit sibi hac no-stræ

stra ætate varia nomina: alicubi enim *Nigra Silva* à Pinnum immensa vi, *Der Schwyarts Wald*: alicubi *Ottonis à venationibus Imperatoris Ottonis* in illa *Silvæ* parte frequentibus: à populis etiam, quos adit, nomina mutuantur, unde *Thuringica & Bohemica* dicitur. Apud solos autem *Cheruscos* haec tenus constanter retinet nomen suum *vetus*, veteribus Græcis atque Latinis Scriptoribus celebratum *Hercynia Silva*, *Der Hartz Wald*, à *resina*, *Hartz* enim vocant *resinam & Galli & Germani*. Meminit hujus *Silvæ* etiam *Pandulphus Collenutius Pisautiensis* in descripione Germaniæ, his verbis: *Silva Hercynia ad Danos & Getas diversa sibi nomina sumens desertur, donec ad extremos Tartaros perveniat, ubi obscura silve nomen accipit, ignotisque finibus, itineribusque impervia, & ob Ferarum immanitatem, & monstrificos Faunorum terrores penitus inaccessa*. Sed de his satis, ad alia pergo. Sequuntur Opera publica & privata inter quæ, ut infinita præteream: *Templum Argentoratense* celeberrimum elegantissima structura, præcelsa *Turri* conspicuum nequaquam silentio prætereundum. Inter totius enim universi Miracula, non in merito octavum obtinet locum. Cœptum est autem augustissimum hoc *Templum* jactis fundamentis ædificari anno Christi cœxv. Anno autem Domini cœcelxxvii sub Episcopo Conrado a Liechtenberg, Erkuinusa Steinbach Architectus Turrim exstruere cœpit, opus nobile & ingens, cuius simile nec in Germania, neque in Italia aut Gallia reperitur: quæ xxvii annis fere usque ad fastigium consummata. Hæc ab ipsis fundamentis usque ad supremum culmen quadris & pulchre figuratis lapidibus est erecta. Vbiique aëtri & vento est pervia, patetque ascensus ejus quatuor cochleis. Vbi vero crassities ejus in fastigiū incipit acuminari, ibi octo consurgunt cochlear. Supremus nodus, qui inferius vix modii magnitudinem habere videtur, tantus est, ut capacitas ejus recipiat quinque aut

sex homines. *Longitude* ejus habet pedes Geometricos ioxlxxiv. Est & Horologium artificiosissimum atq; in primis admirandum. Et ad Statum Ecclesiasticum Germaniæ quod attinet, Archiepiscopatus vii per Germanicū Imperium numerantur, quorum provinciæ, excepta Livonia, sub hoc titulo describentur. Sunt autem *Moguntinus Mentz*, cui xii subsunt suffraganei, *Curia Chur, Constantia Cosnitz, Argentina Strasburg, Spira, Wormacia, Herbipolis Wurtzburg, Augusta Aisburg, Aystett, Hildeshaim, Paderborn, Halberstatt, Feren*. *Coloniensis Colen*, y habens suffraganeos, qui sunt *Monasteriensis olim Mimigardevordensis, Traiectensis Virecht, Leodiensis olim Tungrensis, Mindensis Minden, Osnaburgensis, Osenburg, Trevirensis Trier*, cui iii suffragantur, qui sunt *Metensis Metz, Tullensis Toul*, in Lotharingia & Verdunensis Verdun. *Magdeburgensis Meyenburg*, Primas Germaniæ cui subsunt iv, *Morsenburgensis Morsburg, Naumburgensis Naumburg, sive Ciczensis, aut Mamillensis, Brandenburgensis & Havelburgensis, Salisburgensis Saltzburg, ix* habet sub se Episcopos, qui sunt, *Tridentinus Trent, Brixiensis, Patavienensis Passav, Frisingensis, Viennensis Vienna, Sekovienensis Seckav, Gurcensis Gurcx, Laventinenensis Lavenmund, Chiemensis Chiemse*. *Bremenensis* cui vi sunt suffraganei, *Lubecensis, Suericensis, Lebusinensis Lebus, Schlesvicensis, Ratzenburgensis, Hamburgensis olim Archiepiscopus*. *Rigenensis Riga*, habet i y sub se, qui sunt, *Revaliensis Revel, Curiensis, Oefeliensis Oefel, Derptensis*. *Liberi & exempti Episcopi* sunt *Misnenensis, Babenbergensis Bamberg & Ratisponensis*. *Academias Merc. numerat Basiliensem, Coloniensem, Dillingensem, Moguntinensem, Marpurgensem, Lipsiensem, Schole Ingolstadiensem, Heidelbergensem, Gipsvraldensem, Friburgensem* *Friburg Brisgojæ, Francofurtensem* ad Oderam, *Erphördensem, Pragensem, Rostochiensem, Coningsberensem, Trevirensem, Tubingensem, Viennensem, Breslaviensem, Wirtembergensem & Heripolensem*: ex quibus tanquam

Statut
Ecclesiasticus;

GERMANYA.

374

Studii
celebres
viri.

Mores.

tanquam ex multis Equis Trojanis innumeri viri eruditissimi exierunt. Testantur id permulti, omnium artium genetæ instructissimi. testantur Linguarum Græcæ, Latinæ, Hebraicæ peritissimi, hic diserti Oratores, hic acuti disputatores, hic absoluti Arithmetici, hic Astronomi exactissimi inveniuntur: Geometras vero nulla Europæ vel Orbis Regio magis consummatos dabit. Taceo Medicinæ accuratam cognitionem, atque alia id genus. Nunc ad Mores venio. Germanis in universum ab auctoribus corporum moles & firmitas tribuitur. Truces & cœrulei oculi, rutilæ comæ, magna corpora, & tantum ad imperium valida, à Tacito; immanes vocant Hægesippus & Plinius; Truces & Feroce Sidonius; Superbos Pausanias & Cassiodorus; Immites Appianus; barbari, Perfidi & Simulatores dicuntur à Cæsare: in summa feritate Versutissimi, natique mendacio, à Paterculo. Sincerius qui inter hos vixit Tacitus, dicit milites hujus atrocissimos & lætam bello gentem, sed minimè astutam nec callidam, aperientem secreta peccatoris, atque detectam omnium mentem, & fidei commissæ patientiorem. Item Julianus Imp. in Misopogone dicit se experientia didicisse gentem esse quæ adulari nesciat, sed libere ac simpliciter cum omnibus vivere. Natura temperatos & placidos moribus hos esse docet, ex regionis quam incolunt qualitate, Ptol. II Quadrip. Quod ad Religionem attinet, qua mentes hominum velut illigantur tenenturque prælumpto Numinis metu, germani Sacrificiis, ut scribit Cæsar, non student; Deorum numero eos solos ducunt, quos cernunt & quorum opibus aperte juvantur: Solem & Vulcanum & Lunam. Postea tamen, ut patet ex

Tacito qui vixit sub Imp. Nerva, sibi alios quoque Deos adseverare: ut Mercurium, Herculem, Martem, Jsidem & Matrem Deorum: item Alcim quendam. Idem Tacitus addit, hic quoque Velledam & Auriniam loco numeris fuisse. Tanfanæ templi apud hos quoque meminit dictus Tacitus, qui & Suevos Terram Matrem colere ait, quam Aerham (ut legit Lipsius) vocant, ut haec tenus, Aerde. At his nulla simulachra, Sacras quasdam mulieres, quas Fatidicas Tacitus, Vates vocant Agathias & Polycenus, eos etiam habuisse, docet Plutarchus, & ex eo Clemens Alexandrinus: quæ ex fluviorum sonitu, vorticibus, ac circumvolutionibus futura prædicabant. Ælianus eos etiam per Aves, viscera, signa & omnia, futura prædicere, annotavit. Maximè vero Mercurium sive Teutatem coluerunt, ab humanis non abstinendo hostiis, teste Tacito. In pace nullus communis erat Magistratus, tempore autem belli qui ei præcessent deligebantur. Omnis vita in studiis rei militaris: neque Latrocinia ullam habere infamiam apud Cæsarem legimus. Et ut placet Seneca, armorum illis una cura: his innascuntur, his innutriuntur. Si patria, teste Tacito, longa pace torpeat, eas nationes ultro petunt, quæ bellum aliquod gerunt. Conducunt matres, pignora & uxores, quæ pugnantibus horamina & cibos gestant: nec plagas exlugere pavent. Prælium cantu, sono armorum, tripudiisque incipiunt. Scutum in eo reliquise, præcipuum flagitium: ita ut multi ex bello superstites, infamiam laqueo finierint. Hos fluvios tranare, ajunt Dion & Herodotus: levitas enim armorum & proceritas corporum, eos teste Tacito attollit. Eos mortis contempiores,

per-

persuasione futuri in vitam reditus, apud Appianum legimus. Severa his matrimonia, singulis uxoribus contenti sunt: exceptis admodum paucis, qui non libidine, sed ob Nobilitatem plurimis nuptiis ambiuntur. Paucissima adulteria: quorum pœna præsens hæc: accisis crinibus nudatam coram propinquis expellit domo Maritus, ac per omnem vicum verbere agit. Sic Tacitus. Sua quæcumque mater uberibus alit, neque ancillis & nutricibus delegantur. *Hospites violare* (inquit Cæsar) fas non pertinet, qui quaque de causa ad eos venerunt, ab injuria prohibent sanctosque habent: *is omnium domus patent virtusque communicatur*. Nemo apud Germanos, inquit Tacitus, *vitia ridet, nec corrumpere & corrumpi*, seculum vocatur. Plusque ibi boni mores valent, quam alibi bona leges. Major pars virtutis eorum, Cælare memorante, *in lacte & caseo & carne consistit*. Non alia pulente quam ex avena vivere, Plinius testis est: in egestate crudis contentos, Appianus. Crudis etiam carnibus vesci, addit Mela. In prandio, auctore Athenæo, adferunt carnem membratim assam & superbibunt Lac vinumque merum. Cibi simplices, recens Fera, agrestia Poma, aut Lac concretum. Potus, humor ex hordeo aut frumento est, Tacito. Neque ulla gens in hospitiis aut convictibus effusius indulget. Quemcumque mortalium arcere recto, nefas habetur. Sed, ut nemo sine vicio nascitur, diemque noctemque continuare potando, nulli vestitus probrum. Quod ad vestitum, *Tegumen*, inquit Tacitus,

omnibus Sagum, fibula, aut si defit, spina consertum, qua refixa resublatave diffluebat de humeris sagum. Idem Germanos non fluitante veste, sed stricta artusque singulos prope exprimente & quasi corpori assuta, dicit fuisse usos, qualem & Francis dat Sidonius oculatus testis. Idem Fœminis habitus qui & Viris. Tunicæ erant illis striatæ, rusticis etiamnum apud nos alibi usitatæ: Ferarumque pelles in honore & usu fuere. Quondam etiam Germani corpore quidem robustissimi, animo vero rudes & ad artes inepti fuere. Nunc vero omnis generis opicia studiosè & cum laude exercent: & (ut vulgares omittam) specta æris fundendi cūdendique petritiam, specta metallorum tractandorum scientiam & similes Artes. Hęc primum machinas tormentaque aenea invenit, prima Typographiam nostro Orbi dedit: prima horologiorum confectionem demonstravit: denique ita Germania omnium Artium asylum facta est, ut nullam elegantiorem scientiam admiserit aut artem, quam non exornatit, auxerit, poliverit, multas vero ipsa invenerit. Larga etiam manu confinalibus suis aliisque remotioribus populis subministrat, Vina præstantissima, Aurum, Argentum Cuprum, Stannum, Plumbum, Argentum vivum, Vitriolum, Alumen, Colores pictorum varios, Lamellas, Frumentum, cunctaque Fabrilia ex Ferro & Cupro, aliasque Merces.

A a a

Haectenus

opicia

Merces

monies

Regio &
und: di-
cta.

HAecenius in genere Germaniam descripsi: postulat Methodus ut speciatim & per partes eam perambulem. Primo loco se offerunt in hac Tabula Comitatus duo, Membra Imperii in Circulq; vii VVestfalica, Embdanus & Oldenburgensis. Comitatus Embdanus appellationem ab Urbe primaria habet: nunc etiam Frisia Orientalis dicitur: non aliam, ut videtur, tamen caussam, quam quod Frisia contermina. Non enim locum hunc Frisiū olim, sed Chauci tenuere, quos duplices commemorant Plinius & Ptolemæus, Majores & Minores. Majores sunt qui Bremensem Episcopatum incolunt: Minores sunt Embdani & Oldenburgenses. Siquidem inter Amisim & Visurgim etiam Ptolemæus sedes illis constituit, cujus verba sunt: Cauchi Minores ad Visurgin amnem extenduntur, at Majores Cauchi ad Albinusque. Chaucos ita describit Plinius lib. xvi cap. i. Sunt vero & in Septentrione visæ nobis gentes Chaucorum, qui majores minoresque appellantur. Vasto ibi meatu, bis dierum noctuumque singularum intervallis effusus in immensum agitur Oceanus, aternam operiens rerum Natura controversiam, dubiumque, terræ sit, an in parte mari. Illic misera gens tumulos obtinet altos, aut tribunalia struita manibus, ad experimenta altissimi astutus, casis ita impositis, navigantibus similes quum intigant aqua circumdatæ, naufragis vero, quum recesserint, fugientesque cum mari pisces circatuguria venantur. Non pecudem his habere, non lacte ali, ut finitimus, nec cum Feris quidem dimicare contingit: omni procul ab acto frutice. Ulva & palustri junco funes neclunt, ad prætexenda piscibus retia, captumque manibus lutum ventis magis quam Sole suffantes, terra cibos, & rigentia Septentrione viscera sua urunt. Potus iis non nisi ex imbre servato scrobibus in vestibulo domus. Hæc olim Chaucorum facies Ea nunc quantum ab illa

mutata est? Hodie enim, quænam terra uberioris præbet Mortalibus alimenta? non Incolis modo, sed vicinis, aliisque exteris? At olim quam informis, quam tristis cultu, adspectuque, quam misera Incolarum habitat? Non Frumenti, non aliarum Frugum mentionem facit Plinius: jam ubi major libertas? Frugiferatum arborum olim impatiens; nunc omne fere genus arborum producit. Non Pecudem habebant, non lacte alebantur; ubi major jam copia, & quis potior cibus? Agrum siquidem planum, & pascuis fœcundum, Naturæ beneficio obtinent, cuius quidem quam glutinosæ & pingues sint glebæ, quam lata pascua, quam numerosi Armentorum & Pecudum greges, vix verbis explicari potest. Docet id exquisiti, delicatique saporis Butyri & Casei ad miraculum usque copia, quæ uberrimo incolatum quæstu & emolumento maximo ad varias regiones & per universam Germaniam defertur: Quinetiam non obscurè id comprobant pingues & supra vulgarem magnitudinem Boves, quorum aliquot myriades in pascuis passim oberrare videntur, qui soli graminumque beneficio adeo impinguescent, ut exteræ etiam nationes iis potissimum delectentur. Postremo si cum Feris non dimicant: hodie aliter docet crebra Nobilium venatio. Est ergo solum hujus tractus hodie adeo dives, ut regionum vicinarum ope indigere minimè videatur; imo multis usque adeo abundat, ut Equis, Bovibus, Pecore, Carnibus porcinis, Lana, Butyro, Caseo, Hordeo, Avena, Frumento, Fabis & Pisis, item Sale ut eorum quotannis magnam copiam larga manus Confinalibus suis aliisque remotoribus Populis communicet. Porro Fredericus Imperator ejus nominis Animaliū va-
rietatē. 111

EMBDEN & OLDENBORCH.

375

anno c^{irca} CCCCLXV cum variis Præfecturis hæc Provincia regeretur; Comitatus titulo auxit, totamque *Udalricho* cuidam attribuit. Inde ad nostrum hoc usque ævum continuo Comites suos habet. Vrbes in hoc Comitatu mœnibus clausæ duæ sunt *Embda* & *Aurichum*. *Embda* sive *Emdena*, vulgo *Embden*, Vrbs hujus regionis prima- ria & Emporium celeberrimum ad *Amisissum* fluminis ostium, Portus opportunitate nobile, cuius alveus ita profun- dus est, ut navigia maxima passis velis admittat: propter- ea amplitudine opum, ædificiis publicis privatisque, & Civium multitudine omnibus non Germaniae modo, verum etiam Europæ angulis innotuit. Inter ornamenta præcipua sunt Comitis Ædes sumtuosæ, Templum ma- gnisimum & Domus Præatoria. Mira hic omnium rerum & exuberans copia videtur, non earum modo, quibus satis necessitatí fieri, sed quibus voluptratis studium concitari queat. Præstat hoc Civibus, tam Portus & impor- tationis commoditas, quam nativa Frisia (de qua supra diximus) ubertas. Vrbs à fluvio *Ems* nomen haber, quem Tacitus. *Amisiam* vocat. Hic ille est fluvius ad quem Drusiana fossa egressæ legiones Romanæ, latèque Oceano, secunda navigatione pervectæ sunt, ut refert Tacitus in Annalium. *Aurichum* urbs altera, Nobilium jucundissimus recessus ob Silvas & Nemora, in quibus aucupio vel venatione liberaliter sese exercent. Cives potentes habet mercaturæ vel opificio alicui deditos. Ar- ces & villæ in hoc Comitatu infinitæ sunt. Pagorum tantus numerus est, ut alter alterum interdum contin- gat. Horum magna pars, sive ædificiorum splendorem sive platearum amplitudinem, sive Incolatum frequen- tiā spēctes, cum quibusdam Germaniae urbibus potest contendere. Neque vero in iis omnes rustici & agricole:

sunt & Mercatores, & Artificum varia genera; Nobili- les etiam sparsim interjecti. Sunt & hic duo alii Comi- tatus, qui Embdano Comiti subiecti sunt, *Esenis* & *Ieve- renis* à primariis eorum Opidis sic dicti, *Ieverensis* ditio trans Iadam ad Occasum sita est, continetq; pagos octo- decim: ei Septentrionem versus qua se Visurgis in Mare exonerat, prætexuntur duæ Insulæ, *VVangeroga* & *Spi- keroga*, desertæ magna ex parte. *Esenis* Comitatus ad lit- tus Oceani contiguus est *Ieria*: ab occasu Berumensi & Auricensi tractu: à Borea mari terminatur. Ejus Do- minus *Hajo* ab *Huseke* anno c^{irca} CCCXXC quum petulan- tiis vicinos infestaret, navesque Bremenium in Visurgi interdum spoliaret, mariaque vicina piratis, terras præ- donibus & grassatoribus suis impleret, tandem post le- viores cum Bremensibus pugnas quibus inferior fuit, quum Esenam confugisset, captus à Bremensibus Edoni *VVimmeke* Capitaneo leverensi traditus est. Qui eum fune cannabino diu tortum strangulatumque tandem fru- stillatim dissecavit, eo quod sororem, quam in matrimo- nium duxerat nulla justa de causa repudiasset. Est quo- que in hac Tabula Comitatus *Delmenhorst*. Et Dominia *Ezes*, *Norden*, *Aurick*, *Jever*, *Vredenburg*, *Ovelgunne*, *Rheyde*. *Flumina.*
Opificia.
Vestitus.

regionis Germanica utuntur lingua: sed ad secretiora propria quadam & vernacula quam advenæ non intelligunt. Omnis generis opifica studiosè exercent, aut agros colunt: aut mercaturam faciunt. Vestitus honestus: etiam rusticorum: ita ut ex vestitu eos pro opidanis quis duceret, Fœmineus sexus habitu multum ab aliis diffe- rente gaudet. Totam capitis comam in unum cirrum componunt, eumque multis argenteis deauratisisque sphætulis vel nodulis ornatum in tergum dependere sinunt.

finunt. Caput ipsum inestate reticulo ex rubri coloris serico contexto, argentoque deornato redimunt. Hyeme autem capitum ex panno viridi induunt, quo totum caput adeo cooperiunt, ut oculos tantum adspiciendos præbeant: *Hatte* vocant hoc genus vestimenti. Palla siue vestis exterior, quæ à capite ad talos usque plurimis minutis que plicis striata est, argenteis deauratisque laminis tam frequentibus undecunque rigescit, ut exuta, etiam erecta consistat. Hæc constat ex rubro, interdum etiam ex viridis coloris panno.

Comitatus Oldenburgensis.

*Regio & unde di-
cta.* **H**Æc de Comitatu Embdano: succedit *Oldenburgensis*. Comitatu *Oldenburgenſi* impositum nomen ab urbe primaria Oldenburgo. Hunc tractum olim Chauci minores incoluerunt sicut & Comitatum Embdanum, ut supra diximus. Comitum autem Oldenburgenſium ditio quam etiam hæc Tabula ob oculos ponit, ab Ortu ad Visurgis ripam, Provincias Stegingiam (è regione Bremæ arcii Delmenhorstæ subiectam) Stadlandiam in quinque, Butidiam in septem Parochias tributam, & huic subiectam Ieveriam, Frisiæ partem, xx i ii parochiis insignem complectitur: ad Occasum Amerlangiam ad Amisiam fluvium porrectam, in medio Morinos habet. Ad Boream Frisia & Oceano: ad Meridiem diœcesi Monasteriensi terminatur. Albertus Crantzius in sua Metropoli lib. 3 cap. 15 scribit hunc Comitatum esse ex omnium vetustissimis: *VVidikindum* enim Saxonæ Ducem (qui vixit Caroli Magni tempore) inter hujus Comites nominat. lib. 11 cap. xxx. Irenicus tradit, urbem *Oldenburgum*, à Carolo instauratam, Ecclesiamque illuc in honorem S. Ioannis Baptistæ dedicatam consecratamque ab *Adalgaro* Episcopo. In eo autem ipsum er-

rare puto cum *Ortelio*, quod hanc civitatem inter Wandilicas numerat, juxtaque mare eam describat. Hæc namque alia est ab illa in Wagria nempe, Holsatiæ regione. Hanc *VVandali Stargard*, Dani *Brannesiam*, quique pro suæ linguae proprietate vocavere, ut idem Crantzius asserit. Laurentius Michaëlis putat *Ambrones* (quos quondam cum Cimbris in Italiam profectos, & à C. Mario cætos, tradit Plutarchus) hinc originem habuisse, eorumque nomen adhuc extare apud Gentem quam *Amerlander* appellant. Idem de Alanis Saxonibus sentit quos ad stagnum Alanum, in hoc træctu, & ab utraque parte fluminis *Alaniæ* usque ad arcem Oriam habitasse credit, hodieque *Lengener* id est *Alani*: & Avergenter quasi *Ulralanos* vocari. Arx *Delmenhorst* ad rivum *Delme* anno c. 1000 exstructa cum LXV annos in Episcopi Monasteriensis potestate fuisse, ab Antonio Comite Oldenburgenſi, die Palmarum anno 1000 exstructa tacita militum manu, summo mane superato aggere expugnata & occupata est, & Praefectus arcis Hermanus ab Oer in custodia servatus. De Comitibus hujus regionis quædam habet Andreas Hoppentodius, in suo stemmatum libro. Sed optimè de ea David Chytraeus in sua Saxonica historia. Liber autem de Chaucorum moribus paucum Coronidis addere. Gravissimus Scriptor Tacitus ita de his scribit: *Populus inter Germanos nobilissimus*, quique magnitudinem suam malit justitia tueri. *Sine cupiditate, sine impotentiâ, quieti, secretique, nulla provocant bella, nullis raptibus aut latrociniis populantur.* Idque precipuum virtutis argumentum est, quod superiores agant, non per injurias adsequuntur. *Prompta tamen omnibus arma, & si res poscat exercitus, plarimum virorum equorumque, & quiescentibus eadem fama.*

*Atres
Chauco-
rum.*

*Imperiū
m. rum.
Urbi.*

*Regio &
unde di-
ta.*

Situs.

*Cali-
qualitas.
Soli fer-
tilitas.*

*Anim-
lium va-
rietas.*

WEstphalia, quæ in Methodo nostra sequitur; unde nomen acceperit, opiniones variant. Nonnulli eam à Vesta Dea sic dicunt arbitrantur, quasi *Vestalam*: quod ea hic olim fuerit culta. Westphalos ergo quasi Vestalios dictos esse volunt: Malunt tamen alii à vento Occidentali sic dictos credere: qui enim inquiunt ultra Visurgim fluvium Orientalem plagam occupant Oostvali Saxoness cognominantur, ab Oost vento Orientali, & Valem, quod lingua Saxonica pullum equinum significat, quæ in militariibus signis habuerunt. Ætas id nominis abolevit in Orientalibus, & generalis illa Saxoniæ appellatio permanit. Sic VVestphali, qui cis Visurgim versus Occasum habitant, ab West Occiduo vento, nuncupantur. Alii denique à campo id est *Veldt* potius quam *Valen*, Westphalos dictos arbitrantur. Ea hodiè ab Ortu habet Visurgim, ad Meridiem Hassię Montes, quos Ptolemeus Obnobios vocat: ad Occidentem Rhenus est, ad Septentrionem Frisiām, Hollandiam, Traiectensem ac Trās-Isalanum tractum respicit. Aer est durus quidem frigidusque, at salubris. Regio satis est frugifera, sed earum rerum, quæ magis alendis gregibus quam hominibus conducunt. Arborum fructus generat varios, ut sunt Poma & Nuces, item Glandes quibus saginantur Porci. Fertilior est circa Susatum & Hammonam: fertilissima ad Paderbornam & Lippiam. Ad Amisim vero quibusdam locis deserta. Compascua est Monasteriensis Diœcesis, item is tractus qui alicubi Visurgim fluvium respicit. Nemorosa est per totam Surlandiam, & Bergensem Comitatum: Metallis non caret in ditione Coloniensi & comitatu Marchico: Salinarum etiam fœcunditate

alibi regio commendatur Animalium domesticorum numerosissimos alit greges, & potissimum Porcorū quibus abundat, qui Principum mensis ob pernas delicatores expertuntur. Ferarum quoque in Silvis affatim habet. VVestphalos Carolus Magnus cognomine, primus devicit & Christiana Religione imbui jussit. Episcopatus instituit, Monasteriensem, Osnaburgensem, Paderbornensem & Mindensem. Quis vero post Carolum Magnum rerum status per VVestphaliā, quis rerum summæ præfuerit, an tota Pontificibus paruerit, non reperitur in Annalibus. Evidem in Orientali Saxonia erant seculares Domiri, qui rerum tenebant gubernacula: primo quidem Reges de stirpe Caroli Magni, sub quibus tamē Duces Saxoniæ de genere VVedekindi paullatim magis atque magis increverunt usque ad Henricum primum Regem Romanorum, à quo tres per ordinem Ottones, deinde etiam Marchiones Saxonię nati ex Henrico Duce Bavariae Fratre primi Ottonis. VVestphalia vero quæ est Occidua Saxonia, quos habuerit Princes seculares illa tempestate rem cum Episcopis administrantes, omnino non legimus. Sequenti tamen ætate Henricus Dux Leo, & ante eum Avus illius Luderus Dux Saxoniæ inde Imperator, VVestphaliā tenuisse leguntur. Nam ab eodem Henrico cum destituetur per sententiam Imperatoris Friderici I, Ducatus VVestphaliæ titulum sibi Archiepiscopus Coloniensis vendicabat, tenentq; eundum Duces Saxoniæ Inferioris de genere Comitum de Anholt. Tenet & jam dictus Episcopus bonam partem ejus Regionis, maximè Angriam; cui nunc VVestphali parent. suisque Nobilibus, quorum fere Mancipia sunt, ac jugum durissimum sufferunt. Sedes hic olim habuerunt

*Imperiū
majorū.*

WESTPHALIA.

runt suas Teutoni, Busasteri, Chamavi, Angrivarii, Longobardi, Dulgunnii, Angili, Chauci & Cherusci. Teutoni Melæ & aliis, Ptolemæo Teutones: hi ab littore Balthico ubi sedes eorum antiquissimas Ptolemæus collocat cum Cimbris in Galliam profecti, Teutoburgo, quod Tacitus in Westphalia collocat, nomen dedisse existimantur. Busasteri Majores & minores Ptolemæo, Tacito Bructeri. Hos habitasse Monasterium scribit Villichius. Chamavi Tacito: Ptolemæo Camani ut censet Villanova. Ab his nomen Opidi Chamen in Comitatu Marchiæ reliquum esse putat David Chyträus. Angrivarii versus Orientem ad Visurgim sederunt: ubi nunc Hervordia & Comitatus Lippiensis, Ravensburg Diephold & Diœcesis Mindensis sita est. Longobardi sed potius Langobardi, collocantur à Ptolemæo in hujus Provinciæ finibus in quorum extrema ora Bardevvicum fuit: sic & Dulgunnii Ptol. Dulcibini Tacito, à quibus Opidum Dulmen in Diœcesi Monasteriensi, item Angili quos circa annum CCC CXI IV, in Britanniam trajecisse, & Angliæ nomen dedisse, tum ex aliis Historiis, tum ex Divo Beda Scriptore Anglo constat: Chaucos vero, qui Cauchi Ptolemæo Cauci Suetonio, Lampridio & Straboni, Chauci Dioni, Chayci Claudio: Tacitus à Frisiis incipientes, ubi nunc Bremensis Diœcesis ad Visurgim & Albim usque pertinet, occupare, & omnium quas exposuit gentium latibus, donec in Cattos usque sinuentur, obtendi scribit. Ad horum latus Cheruscos statuit idem Tacitus: ex quo ditionis eorum situs facile innotescit: siquidem Dion Historicus eos ultra Visurgim habitasse testatur, quod

ex Tacito etiam manifestum fit. Continetur autem hac tabula prima Westphaliæ, Comitatus Oldenburgen sis, Hoya, Diepholt, vicinaque dominia. Cæterum VII Circulus Imperii Westphalicus sive Germaniæ Inferioris III Ordinibus constat, quorum i Ecclesiasticus: II Principum: III Civitatum liberarum. In primo sunt Episcopi Paderbornensis, Leodiensis, Ultrajectinus, Monasteriensis, Cameracensis, Osnaburgensis, Ferdensis, Mindensis. Abbates Werdenensis, Stablonensis, S. Cornelis Munster, Echternacockensis, Corbei, Hervordenensis: & Abbatissa i Essensis. In II sunt Principes, Comites, & Domini: Dux Clivia & Comes Marchia, Dux Iulia & Bergen: Marchio Badensis Comes Frisia Orientalis sive Embdanus: Comes Sein: Comes Dillenburg: Comes Vernenberg: Com. Manderscheid: Com. Weida. & Ringelberg: Comes Meursensis: D. Brunchorst: Comites Steinford, Bentheim, Dortmund, Oldenburg: D. Ridburg: Comites Hoya, Diepholt. Seaumburg: Domini Spiegelberg & Vanenberg: Comites Arenberg, de Lip, & Dominus in Somer auff. In XII qui est Civitatum liberarum sunt Colonia, Aquisgranum, Wesalia inferior (under Vesel,) Marco durum (Duren) Cameracum, Tremenia (Dortmund) Susatum, Duyzburgum, Hervordia, Brakel, Wartburg, Lemgovv, Werden. Sed hæc haec tenus flagitat ordo, ut nunc urbes & Opida Westphaliæ explicemus. Sed cum de Diœcesi Bremensi hic nobis quoq; dicendum sit quæ etiam ipsius Tabulae titulo continetur, intermissa parumper Westphaliæ descriptione, quam sequentibus Tabulis resumemus, paucula de hac hoc loco subjun gamus.

Bremensis

*Regio &
unde di-
cta.
Soli qua-
tus.
Vrbes.*

Bremenensis Episcopatus vulgo Stift Bremen, cui ab Urbe nomen est, trianguli Isoscelis figura, cuius latera fere æqualia sunt Visurgis & Albis Fluvii, in extremo anguli apice ad Peninsulam, cui a novo opere seu turri ad securitatem navigantium ibi exstructa, nomen dederunt, coēuntes: Basis vero est linea ab Esta flu per fines ditionis Luneb. & Verdensis, paullo infra Alleræ in Visurgim se exonerantis, Ostium deducta. Esta enim fluvius Limes est Regionis Bremensis & Hamburgensis, quam a reliquo Ducatu Luneburgensi Sevana fluvius exiguis primum, & tamen tribus Ostiis in Albim influens, disternat. Huius ditionis non eadem ubique qualitas, non idem solo genius. Duæ enim oræ Diœcelsios Bremensis extremæ ad Albis & Visurgis aggeres, admodum opimæ & Frugum ac Fructuum feraces sunt. Medius vero tractus inter Stadum & Bremam quem Mercatores usitatè transiunt, horridus & incultus sterilibus arenis, paludibus, & ericis consitus videtur. Itaq; pallio extenso Diœcelsin Bremensem vulgo comparant, cuius duæ anteriores oræ, a capite seu Albis & Visurgis confluente, ad utriusque fluminis ripas ascendendo fructuosissimis agris & pascuis velut Holoserico prætextæ: reliqua latitudo levidensi filo, aut Canabi contexta sit. Domicilium hic olim fuit Chancis Majoribus, quia a Visurgi Albim usque ad Hamburgum sedes tenuerunt. Metropolis Bremæ, Phabiranum Ptol. Pl. Appiano, Peucero & Irenico, vulgo Bremen. Vrbs Hanseatici fœderis ad Visurgini flu. elegans, opere, arte & natura munita; Plateis Vicisque insignis, Civibus plena, Mercatorum commerciis dives. Forum habet amplum, in quo hebdomatim rerum vietui necessiarum frequentes sunt nundine. Vnum forilatus

Metropolitana Ecclesia respicit; alterum Senatori ad omnes condecorat, fundamentem habens preciosum ac gratum, cellam nimiriū vinariam ac publicam, in qua sub Præfeti gubernatione, Senatus Vinum, tolerabili precio, & decentie elegantique œconomica ratione propinat. Quæ cōmunis est multarū Wandalicarū & Westphalicarum urbium consuetudo, ut ad publica ferenda onera, Vini popina penes Senatum maneat. Brema ignobilis primum vicus fuit, crescente vero Religione Christiana vires & incrementa sumere cœpit, quæ Episcopis suis potissimum debet, a quibus Metropolitica dignitate illustrata, Ecclesia Aquilonarium omnium Matrice condecorata & murorum ambitu cincta fuit. Episcoporum seriem in Ecclesiastica Historia M. Adami, vide. Est & Stada sive Stadium Archiepiscopatus Bremensis Civitas ad Zuingam fluvium in Meridionali Albis ripa, omnium Saxoniarum Vrbium antiquissima. Est etiam Buxtehuda Opidum. Fluminibus lœtatur hæc regio Visurge, Albi, *Flumina* Esta, quæ piscibus abundant, Anguillis, Murenis, Salmonibus, quos Bremenses ita Sale condire & fumo durare norunt, ut magno cum lucro Civium ubique cari grati & preciosi sint. Bremenses natura bellicosi, industrii & aliquantulum ad seditionem propensi. Literatum studia, artesque liberales tum primum amant & promovent, quando earum venustate apud exterros poliuntur: Minus alioqui in studia & studiosos propensi, Mercaturam libertius exercent. Ex amplissima negotiatione, & remotissima navigatione opes sibi acquirunt, Vnde Cives pæne omnes vel Mercatores, vel Opifices & multi navium Architecti peritissimi sunt.

IN nostra VWestphaliæ descriptione sequuntur urbes, inter quas offert se primum *Monasterium* totius Westphaliæ Metropolis, *Mediolanum Ptolemæo*, ut censet Pyrchaimerus, vulgo *Munster*. Vrbs est omnium celeberrima & munitissima. In hac floruerunt litteræ & puritas Romanæ linguae ante annos LX. Episcopatus appellacionem urbs Monasteriensis præbet, & ab insigni Monasterio ibi fundato nomen appellacionemque sortita est. Videndus Munsterus lib. III *Cosmographia*. Hic magna retinctorum (quos Catabaptistas nominant) orta est factio, anno circ. 13XXIII & sequente, undi que illius sectæ hominibus eo tanquam ad acropolim confluentibus tantumque eorum crevit conjuratio, ut nulla humana auctoritate potuerit comprimi, lecto etiam capite seditionis *Ioanne quodam Buxholdo* opificio sarcinatore, genere plebejo, ad omnia parato, ingenio, audacia, facundia, fraudibus supra reliquos omnes præcellente. Hic se Regem non est veritus prædicare. Episcopus igitur vi sibi debellandos hostes ratus, opibus Archiepiscopi Colonensis, & Ducis Cliviensis adjutus, post XIV obsidionis mensem urbe sua potitus est. Regem forcipibus cudentibus laceratum, ferreaque corte inclusum, è turri suspendi jussit. *Susatum* (*Soest*) urbs Westphaliæ post Monasterium opulentissima amplissimaque, decem populosis distincta Parœciis. Primæva fundatione castrum seu præfecturam fuisse perhibent, quæ in tantam paullatim urbem excreverit. Indeque *Susati* appellacionem natam, quod ob loci situsque opportunitatem, ædificiorum aliquid ad castrum ipsum semper accesserit, ut à quotidiano incremento, *Susatum* quasi *ein Zusatz*, sit cognominatum. Complures pagos vicinos sibi subditos occupat, olim

præfecturas minores, quos populari nunc lingua, *Die Burden* indigitant. Vrbs hæc nunc sub Cliviorum Iuliacensium ac Montensium Ducis clientela est, quum ante fuisset Archiepiscopi Colonensi subjecta. *Wesalia inferior* vulgo *Wesel*, urbs clara opibus, dignitate ædificiis & mercatura. Ad alterius superioris differentiam quæ in sinistro Rheni latere sita est, Wesalia est dicta inferior. Ex præterflente Lippia fluvio commodates haud pœnitendas percipit, qui sinistrum ejus latus adluens, statim Rheno consociatur. Est Wesalia memorabilis misericordiæ ara à Clarissimi viri ac D. D. Henrici Oliserii, cognomento Baers, D. Cancelarii Cliviensis &c. parentibus consecrata & posita: Gertoutocomium nimurum, ubi senio & xstate confectis Viris vita necessaria liberalissime suppeditantur: cujus annuos proventus Filius, paternæ pietatis memor, adauxit.. De Oldenburgo supra diximus, *Osnaburgum* siue *Offenburgum* insignis Civitas, à Comitibus de Engern erecta, auctore Hermanno. Alii à Julio Cæsare hanc urbem inceptam esse perhibent, ut Annales Saxonum. Ferunt hanc à pellibus bovinis dictam, quibus urbs hęc fuerat circumdata. Situ amœnam obtinet vallem amni que *Hasa* irrigatur, pinguem in ea coquunt *Cerevisiam*, *Buse* vocatam. Carolus Magnus Saxonibus trigintrum annorum bello edomitis, *Widekindi* etiam Arce, huic urbi vicina, expugnata, eaque imposito præsidio firmata, decem in Saxoniam Episcopatus instituit, quorum præcipuum Osnaburgensem esse voluit. Summè etenim hanc urbem præ ceteris coluit, cui privilegium novæ *Schola* concessit in qua Græcæ & Latinæ litteræ à Viris doctis traderentur: ut scribunt *Munsterus*, *Hammannus*, & *Argentinensis* *Chronica*, *Minda*, vulgo *Minden*

den urbs amoenissima & munitissima est, ex navigio Vi-
surgis, ejusque alluvione, amoenitatem, Pisces & alia
commoda tenuiens; coquit bonam Cerevisiam, vicinis
multis gratam, variisque abundat mercaturis. De hujus
primis initius ita scribit Munsterus: Cum Nidekindus, pri-
marius Saxonæ Dux, ad fidem Christi pervenisset, per-
misit Carolo Imperatori Arcem suam ad fluvium VVe-
seram, ut in ea firmaret Episcopo locum, capax enim
amborum fuit, ita ut Episcopo diceret, mea atque tua
erit communi jure Arx ista, ut inde Saxonum lingua
Myndyndiceretur. Sed temporum successu ex y factum
est e, vocaturque Civitas ipsa hodie Mynden. Arnsp-
ergum vulgo Arnsperg, Metropolis Comitatus ejusdem no-
minis. Situm est ad Ruram fluvium, Arcem in editiore
Monte adjunctam habet, gratuum & commodum Epi-
scoporum Coloniensium domicilium, ut quæ jucunda
simul & utilia venationis exercitia, Piscium item copi-
am ex præterlabente Rura pœbeat. Warburgum non
inelegans VVestphaliæ Opidum situ inæquali, Dimulæ
aquis instructum, Comitatus olim titulo, uti Hamel-
mannus perhibet, illustre, qui idem hoc Opidum à præ-
stanti commendat Cerevilia, gratissimo iis potu, qui
cum parvo crumenæ dispendio, genio indulgere cu-
piunt. Tremonia, Dortmunt, in meditullio Comitatus
Tremoniensis. Hic Sacri Imperii Comitatus atque etiam
urbs, earum ditionum albo recensentur quæ sine inter-
medio Romanorum Imperatorem agnoscunt Domi-
num. Vrbs quondam à Trotmannis Suevorum popu-
lis Trotmannia, posteris temporibus Tremonia, vulgariter
autem dialecto, Dortmund appellata est. Annales ve-
terumque quæ exstant Monimenta declarant eo loci, ubi
postea urbs Tremoniensis exstructa est, duos olim Pagos

Veterem scilicet & Novum existisse, qui Imperium ca-
stri Trotmannorum intermedii sequerentur. Sub id
vero tempus, quando Carolus Magnus hasce omnes
Saxonicas Provincias subegisset, Ius Municipii accipe-
re, paullatimque in Opidum coalescere cœpisse. Isenim
perspecta soli libertate situsque non vulgari præstantia,
Colonias huc deduxit, sedemque hic sibi Aulæque Re-
giæ domicilium firmavit. Ex qua vetustatis memoria in
agro suburbano fertilissimo equidem loco posita lati-
fundia (quorum possessio per Comites olim in Senatum
translata est) Conings-Hofs Landt, & curtes seu villæ istæ
amplissimæ per vicinos agros ditionesque circumjacentæ
Reichshofen nuncupantur, quæ census suos Frumentorum
annuos ad Aulam ibi Regiam conferre tenebantur Sunt
& Dusseldorpum & Hervordia. Et minorum gentium Wi-
denbrugge & Coesvelt Suntque in hac Tabula Comitatus,
Lemgovia, Benthem, Lingen, Tecklenborch, Diepholt, Schou-
wenberg, Ravensberg, in quo sunt v. Præfecturæ, Sporen-
berg, Ravensberg, Vlothem, Lymberg, Lippe. Episcopatus,
Monasteriensis, in quo sunt Præfecturæ, VValbeck, Sassen-
burg, Stromberg. Burggraviatus, VVerne, Bocholt, Ahus,
Horstmar, Bevegern, Rheine, Meppen, Nienhuys destr. Cloppen-
burg, VVilhusen, Vecht: & comitatus II, Steenverdt, Ge-
men & Erfmarschalck Nortkercken. Osnaburgensis, Mindensis,
Paderbornensis. Sed de his satis, ad reliqua pergamus.
VVestphalia Stagnis, Paludibus, ac Fluminibus multis
irrigua: Flumina sunt VIsurgis, Amisis, Glaa, Neth, Hasia, Flumina.
Honta, Sala, Lippia, Stoevera, Aa, Vidrus: ad Amisim per-
tinent Derrvera, Dexta, Glaa, Berckel, quorum fontes ple-
tique hic reperiuntur. Sunt & Montes in VVestphalia
collesque plurimi, utpote Baemberg & alii. Nec desunt
Silvæ, inter quas: dat Hensterholt, & de Ayert & Holt-
markt,

Operari publica. marchi, Teutoburgensis saltus, ad Lippiæ ortum. Ad opera publica venio. Carolus Magnus multas Ecclesiæ in VVestphalia erexit. Primam vero Osnaburgi Episcopalem Ecclesiam in honorem Æivi Petri, Crispini ac Crispiniani condidit. Est Susati templum celeberrimum miræ magnitudinis, cum maximæ altitudinis Turri, S. Patroclio sacrum, quem tutelarem Divum agnoscit hæc civitas. Reliqua cum Templo, tum Monasteria, Nosocomia Xenodochiaque quæ Monasterii: & in aliis urbibus conspiciuntur, prætereo. Carolum Magnum VVestphalos ad Christianam Religionem vi compulisse, super diximus. Cæterum cum sæpius subactos, rebellando tamen refractarios, datam semper fidem violare atque madverteret; visum est illi ex re fore si diritate supplicii exemplorumque terrore castigaret illorum proterviam. Itaque judices arcenos constituit, quibus jus ac potestatem animadvertisendi in perjuros, aut temerariæ fidei reos, aut facinoris compertos, inauditos atque indefensos, delegavit. Ea severitas & truculentia VVestphalorum gentem in fide atque officio continuuit, cum sæpius in Silvis Magnates & non mediocribus fortunis Viros suspensos per fractis laqueo cervicibus vitam finisse certerent, nulla accusatione præmissa. Scribit Æneas Pius ad suam usque etatem continuatum fuisse illud judicium, secretosque ritus observari, quibus criminosos judicant, & reos damnationis suæ incios, ubique reperti fuerint, suppicio affici: eosque Scabinos appellari, qui huic judicio cum potestate presunt, testatur. Sed hæc haec tenus. VVestphalum se esse profiteretur Joannes Levvenclavius nobilissimus vir doctrina multa atq;

linguæ utriusque Latinæ atque Græcæ cognitione, converso à se toto Xenophonte, omnibus Nazianzeni operibus, Historicis aliquot præterea Græcis, & aliis Græcorum libris felicissimè reddendis & interpretandis celeberrimus. Gentem habet hæc regio venustam, elegantis & proceræ staturæ, fortemque robustamque corpore & audacem mente. Militiam habet copiosam, promptamque ad arma & mox paratam. Ingeniosi etiam perhibentur Incolæ, ac proverbio dici solet, VVestphalos plures astutos, subdolos, versipellesque, quam stultos gigni. Adulteriorum ac spurcitie omnis severa olim censura hic erat. Cibus panis niger & caseus: Carnes quoque tam bovillæ, quam suillæ, & quidem plurimæ. eæque plerumque fumo duratae: Imprimis pernae quas etiam crudas edere Incolis non insinuare est. Potus Cereris: opulentiores Vino utuntur ex Rheno advecto, licet magno ematur precio. Cum vero ager plerisque locis minus gratus sit cultori, fit ut Artibus Mechanicis ac Mercaturæ se dedant Incolæ. Merces sunt Lapides statuariæ, ac ædificiis exstruendis aptissimi, Molares etiam ac Cotes: imprimis vero pernae delicatissimæ vel Principum mensis expetitæ. De hac regione hi versus Rhythmici vulgo circumferuntur:

Hospitium vile,
Cranck broot, dun bier, langhe mile,
Sunt in VVestphalia:
Quinon vult credere, loop da.

Bbb iii

Tertia

*Opificia.
Mer-
monia.**Moree.**Victus.*

WESTPHALIAE III TABVLA.

Regio &
unde di-
cta.
Sicis.

Imperiū
maiorū.

Tertia & postrema V Westphaliæ Tabula, sicuti titulus ipse præ se fert, tres partes graphicè delineatas exhibit, Ducatum Bergensem, Comitatum Marchia & Diœcesin Coloniensem. Eas, eo quo propositæ sunt ordine, percurramus. Offert se primo loco Ducatus Montensis sive Bergensis qui a Bergo ripensi Opido nomen habens, incipit apud inferiorem V Vesalam, ascenditque juxta Rhenum magno spatio. De hujus autem Ducatus initio sic scribit Munsterus: Tempore Henrici Aucupis Rom. Regis, nempe anno cciiixxiv furere duo Fratres, qui ob exhibitum ministerium honorati fuerunt à rege Henrico, qui designavit eis in V Westphalia certam quandam regionem, in qua senior, nempe Adolphus, construxit Castellum quoddam prope Comitatum Arnsperg, nominavitque illud Volvelhegh: & temporum successu non parum cultiorem reddidit terram illam per circuitum, Opidis & vicis eam ornans. Alter quoque Frater, Eberhardus nomine, construxit & ipse Castellum, appellavitque illud Aldenburg. Crescentibus autem Fratribus illis in potentia & opibus, creavit Rex Adolphum in Comitem, & ditionem erexit in Comitatum, qui dictus fuit Comitus de Altena. Eberhardi quoque terram sublimavit in Comitatum Bergensem. Paullo post Eberhardus factus Monachus, tradidit Fratri suo ditionem suam, & construendo Monasterio juxta fluvium Dune factus est Abbas in eo. Ab Adolfo & posteris ejus descendenterunt Comites isti: Engelbertus, Adolphus, Engelprechtus, Adolphus, Is vero Adolphus cum nullam reliquisset prolem, cessit Comitatus Bergensis Filio Sororis suæ, nempe Gerardo Comiti Iuliacensi. Post eum præfuit utrique ditioni Filius ejus V Vilhelmus, & , post V Vilhelmu-

Gerardus, post Gerardum filius ejus V Vilhelmus: atque huic successit Filius ejus vocatus quoque V Vilhelmus, Dux primus Iuliacensis, Bergensis & Dux Gelriæ. Successit autem ei in his Ducatis Frater ejus Rainoldus qui mortuus est anno Christi c i o ccccxxiiii: mansaque post hæc tempora ditio Montensis apud Ducatum Iuliacensem. Sunt qui ajunt comitatum Montensem erectum eo tempore quando Henricus Superbus fuit depositus à Friderico i. Anno tamen Christi c i o cccxxxvi fecit Carolus iv ex comitatu Marchionatum, & Filius ejus V Ventzelius sublimavit ad Ducatum. Hæc ille. Est hic Imperiale, sub Montensis Ducis tutela opida: Opidum Essendia, in quo Alfridus i v Hildesheimen-sium Præsul Collegiarum ut vocant Virginum Vestalium ex paternis facultatibus fundavit Cœnobium, ut sub Abbatissæ educatione l i i Virgines alerentur, & xx similiter Canonici sub ejus loci Decano, Canonicam viverent vitam. Asyli Privilegio Abbatia gaudet, & locus in ea maximè die Borcht nuncupatus. Villæ aliquot vicinæ, ejus subsunt dominio. Ecclesia ibi perelegans in qua Tabula exhibetur visenda Brunii illius Agrippinatis opus. Ager Frumenti & Tritici præstan-tantissimi ferax, unde candidus Essendia panis in pre-tio est. Opidani Negotiationem etiam remotam, alii Artem Textriam, Fabrilem complures exercent. Non alium facile reperias locum, ubi plura confiantur sco-lopetæ. Fontibus abundat & atro carbonario Lapide quem territorium vicinum suppeditat, potissimum vero qua Steltium est, ad Ruram Amnem Opidum. Est & Dusseldorpium à Duselo amne cognominatum. Atque Præfecturæ xx, Blanckenborch, Levvenborch, Huickesvra-gen, Bornfeldt, Salingen, Lantzbergh, Dusseldorf, Steinbach, Byenbach,

Comitat.
Marchia
Imperi-
tium
majorum.

Opidis.

Byenbach, Meysenlo, Medmann, VVindec, Sybergh, Nuyvenborgh, Portz, Lulstorff, Monhey. Angermondt, Erversfeldt, Borc. Sequitur Comitatus Marchia, vulgo Marc. Hunc & Ducatum Bergensem Ubii olim infedisse videtur, de quibus infra plura. Cæterum Comites Altena, eo titulo contenti fuerunt, usque ad Adolphum Comitis Friderici Altena & Montis filium, qui cum Marck sibi parasset, se Comitem de Marck vel Marchia inscripsit, gessitque insignia circiter annum c. 15 LIII tempore Wicmanni Comitis Cliviæ. Est autem Marchia Comitatus in Westphalia amplissimus a Lippiæ amnis ripa versus Occasum multis insignibus, Opidis, Hamone, Unna, Susato, Tremonia, VVerdena & aliis florens. De Susato & Tremonia supra egimus. VVerdena in Westphaliæ aditu, ad Ruræ amnem in ditione Marckensi Opidum, occasione Cœnobii, a S. Lutgero ibidem instituti, initium habet, a Gulielmo de Hardenberg XLII Cœnobiarcha anno c. 1000 XVII excitatum, & ab Engelberto Comite Marckensi Civitatis privilegiis quibus etiamnum gaudet, donatum. Opidani rem pecuariam, unde & plurimum videntur, exercent. Agros habent lætos & compascuos, Montes præaltos & Silvulos, in quibus incredibiles Porcorum greges oberrare quandoque videas, & rivulos gratissimo murmure ex montibus susurrantes. Quin & ex præterlabente Rura, commoditates haud mediocres percipiunt; unde Piscibus, & sapidis pinguibusque abundant Anguillis. Sunt autem in hoc Comitatu Præfecturæ XIV. Isernloe, Huerde, Altena, Bockum, Syvartenberg, VVetter, Ham, Suverten, Lunen, Hunna, Nustat, Blanckenstein, Raede, VVerden, Camen. Comprehenduntur etiam hac Tabula Comitatus VValdeck, Nassau & Dillenburg, Seyer, Siegen, Limburg, Altena in Comitatu Mar-

chiaæ, Aernsberg, qui subest Episcopo Coloniensi, Kuningstein, Hanau, Isernberg, Restat in hac Tabula Diœcesis Coloniensis, vulgo Stift Colln, cui ab urbe primaria nomen. Hanc olim coluerunt Ubii: quorum sedes primum fuisse videntur trans Rhenum ditione Marchia & Bergensi Cliviensis Principis propria: sed a M. Agrippa in citeriorum ripam traductos ad viatoris arbitrium ex Strabono constat. Horum ditio a Confluentibus incipiebat, ac etiamnum incipit. Dicuntur & Agrippinenses Tacito Histor. v. Verisimile fit nominis Vbiorum vestigium servari in pago Coloniæ objecto (inquit Iunius) quem Tuijsch vulgus nominat, olim fortasse te Ubisch, & contracte Tubisch, atque inde Tuijsch, ubi nobile exstat & vetustum Cœnobium, olim præsidiarium munimentū a Fl. Constantino constructum, & Divitense nuncupatum. Neque veri dissimile videtur nobilem illam primi ordinis sacerdotio aram, a Tacito non semel memoratam, e loco extitisse, apud quā Segimundus (qui perperā Straboni Semiguntus vocatur) Segestæ Sicambrorū Principis Filius sacerdos creatus fuerat, quem postea in defectione Germaniarum, Duce Arminio ad rebelles profugum, vittas abrupisse Tacitus scribit. Metropolis est Agrippina Colonia Tac. COL. CLAUD. AVG. Agrippinensium in antiqua inscriptione, quæ exstat in Aldi Orthographia: & Col. Agrippina Ubior. in nummo Claudi: Col. Agrippina Ubior. Legio XIX in nummo Vitellii: Agrippinensis Legio est apud Prolemæum: & Agrippinensis Colonia apud Suetonium & Plinius. Hodie Colln incolis: Colone Gallis. Coloniam dictam quidam fabulantur a Colono Trojano: alii, quod Romanorum fuerit Colonia dictam volunt: Cornelius Tacitus de ea re scribit in hunc modum: Agrippa quo vim suam socijs quoque nationibus ostentaret.

ostentaret: in Opidum Ubiorum, in quo genita erat, veteranos Coloniamque deduci imperat, cui nomen inditum ex vocabulo ipsius. Ac forte acciderat, ut eam gentem Rheno transgressam Avus ejus Agrippa in fidem acciperet Ergo utrumque nomen Agrippina & Colonia huic urbi ab Agrippina muliere datum est atque ex eo tempore Colonia Agrippina, Cives vero A^grip-pinenses dici cœperunt. Romanorum deinde viribus sensim contritis ac debilitatis: Galli, Childerico Rege ductore, anno Dominiccccxii iis omnibus profligatis & pulsis Coloniam vi occuparunt, eamque ad Ottonis tempora suis habenis moderati sunt. At vero anno ccixlx Otto Imperator Aug. Coloniam armorū strepitu Francisceceptam, Romano Imperio reddidit. A quo tempore in hodiernum usque diem, libera Imperialis Civitas existit. Vrbs ad sinistram Rheni ripam sita, ambitu magna, forma primum quadrata, nunc semilunari, visu pulchra, splendore & elegantia excellens, Templis celebris, Ædium pulcherrimarum frequentia nitidissimè culta, Plateis, Vicisque insignis, Hortis Pomariisque hilaris, Mœnibus Turribusque valida, duplice fossa cincta, Civibus plena, Mercatorum commerciis dives, Mechanicis Artibus nobilis, Academia & studiis liberalibus illustris atque opulentia sua plerisque Germaniae Civitatibus anteponenda. Nove^sum, aliis Nove^sum, Nuesum Ptolemæo: Marliano Nusia, vulgo Nuys, insigne Diœcesis Coloniensis Opidum, iv Milliaribus ab Agrippinensi Colonia distans. Tacitus Legnorum gentem Vbiis proximam

constituit & in ea Nove^sum. Hæc urbs a primordio tenuis Rheni fluetibus irrigata, sinistrum situ latus illustravit, donec Fortuna minus propitia, alveum Rheni immutans, urbemque non longo spacio adspiciens, brachium ejus usibus reliqu erit. Sunt præterea in hac Diœcesi Opida & Civitates aliquot egregie, utpote Andernacum, cuius meminit Ammianus qui sub Iuliano Cæsare militavit, vocatque Antennacum, habet autem situm amœnum juxta Rhenum & inter Montes. Bonna sita in planicie amœna, ubi montes Rhenenses qui a Bingio descendunt Rhenumque includunt in planiciem evanescunt. Soncina, non ignobile Opidum, & Brula vicus. In Episcopatu Coloniensi Præfecturæ decem Arnsberg, Fredeborch, Bylstein prope Brilen ad Ortum Medebach, Fredehardeskirchen, Hovestatt, Werle, Nehem, Balne. Domina Wildenborch, Homberg, Hachnberg, Hardenberg Coloniæ ^{Ratio} porro Vrbis Politia florentem Reipublice Romanæ gubernationem ad primè refert. Etenim si Consulum, Proconsulum, Censorum, Tribunorum, Vigilum, Questorum, Annonæ Præfectorum dignitatem consideres; si rectum & inflexiblem Justitiae Baculum, Fasciatum loco uti vulgo existimat, receptum: si Tribuum Ordines: si Civilem Senatorum Auctoritatem observes, quas effigiem & vivum quoddam Simulachrum Romanæ Vrbis hanc Agrippinensem videbis Rempublicam: ut non immerito, nativo quodam Iure, Romanorum dicatur Colonia. Sed hæc hactenus, ad alia transeamus.

IN hac Tabula quæ Comitatum Muercensem una cum Regionibus, Vrbibus & Fluminibus, quæ potissimum hunc Comitatum ambient, graphicè delineatum exhibit: eas duntaxat regiones describemus, quas alibi non descriptimus: has videlicet: primum Comitatum ipsum Muercensem, deinde Ducatum Clivensem, ultimo loco Iuliensem. Comitatus Muercensis sive de Muers, vulgo Graesshaft Muers, ab Opido cognomini nomen appellationemque accepit. Ad Ortu Ducatum respicit Bergensem & Comitatum Markensem: ad Occasum Gelciam: qua Meridies est Diocesum Coloniensem & Ducatum Iuliensem: qua Septentrio Clivensem. Ager utcumque fertilis. Frumenti, ac pascuis latus. Opidum hujus Comitatus est Muers quod regioni nomen suum communicat, è regione Duisburgi, haud procul Rheni sinistra ripa situm. Et hęc de Comitatu Muercensi, ad Ducatum Clivensem venio. Ducatus Clivensis appellacionem traxisse creditur a Clivis: exstatque ejus nominis Opidum de quo infra, ad Rheni ripam in tribus clivosis Collibus exstructum. Terminatur ab Ortu Ducatu Bergensi, Comitatu Marchiæ ac Westphalia, a Septentrione Comitatu Zutphanensi, Trans-Hallano Tractu, ac Batavia: ab Occidente Gelria & Leodiensi tractu: a Meridie Coloniensi & Aquisgranensi ditionibus. Regio ipsa bono & salubri aëre gaudet: Agro fertili Frumenti, ac latis pascuis Varii generis videre hic est Animalia: atque alibi Feras varias, Aptos, Meles, Vulpes, Lepores, Cuniculos. Cervos, Feles, & Equos silvestres: Palumbium aliarumque Avium frequens Aucupium, in primis Perdicum Turdorum, & Coturnicum: Anates innumerabiles, om-

nium denique rerum quæ ad vitam pertinent largam Soli fer-
copiam. Ferunt autem Ælium Gracilem quum opibus &
potentia floreret in Gallia Belgica, donatum a Pipino
& Carolo Martello ea parte Bataviæ, quæ nunc Clivia Majoran
dicitur. Successore ordine Theodoricus, Reinhardus, Rudolphus, Ioannes, Robertus, Baldinus, aliquie usque ad Ioannem
qui ab Ælio fuit xxvii. In hoc desit familia. Còdptatus
tamen ab Imperatore & provincialibus in jus familie
Adolphus qui in Cōstantiensi Concilio a Sigismundo Im-
peratore Dux Clivia dictus est. Habet autem Ducatus iste
in ora Gallica Opida ista: Xantum, Santen, Opidum in Opida:
sinistra Rheni ripa, olim Trajana Colonia Pighio, Vetera
Pyramio, & plerisque aliis: vetustatis ac antiquitatis
multum præ se fert, quod testatur Tophus Lapis Duyn-
steen dictus, ingenti ibidem copia ex antiquis ruinis col-
lectus. Burichum, Burich, Opidulum è regione Metaliæ
situm, felici agro & latus pascuis gaudet. Clivia, Cleve
Provinciæ caput est Opidum celebre & vetustate summa
non procul a Rheni ripa, & ab ejus divortio, ubi ex-
pandere suos ramos, & Batavos in Insulam incipit redi-
gere. Cujus amplitudo magna fuit quondam, sicut ex ru-
deribus in agro vicino passim apparentibus colligitur.
Nomen ei Clivia quod in tribus clivosis collibus pen-
dulum versus Rhenum panditur. Discrepat unius dun-
taxat vocalis mutatione lingua popularis qua Cleve
nunc Opidum ut & clivus omnis appellatur. Imminet
Rheno in eminentissimo trium Collium, quadrata Tur-
ris præalta lataque, cum Arce longe conspicua, quam
tiradunt a Cajo Julio Cæsare bello Gallico constru-
ctam esse, velut propugnaculum ejus ad ripam vicinita-
tis

Comita-
Muerc-
ensis.
Situ.

Opidum.

Ducatus
Clivensis
unde di-
cta.Situs.
Aris
temporis
Arma-
lium va-
rietar.

tis adversus Germanos, Quod ipsum in atrio Palatii Magistri Principij iussu adnotatum legitur his verbis. ANNO AB. VRBE. DCXCIIX.C. IVLIVS. DICTATOR. HIS. PARTIBVS. SVBACTIS ARCEM. CLIVENSEM FVNDAVIT. Nunc Illustrissimus Iuliacensis, Clivensis & Montensis inclita sede, Collegio Ecclesiastico, & amabili Incolarum humilitate memorabile est. Situ peropportuno excellit, inde enim vicina pabulosa in loca librata planicie, lata vi- rentique gramine testa, quam longissime patet prospexit; potissimum vero è Turri altitudine conspicua, quæ a cygno versatili ventorum indice nomen habet. *Calcaria* Opidum in Insula Rheni & Belgica Batavia a Comitibus Clivensibus, primitus exædificari cœpta, ut præsidium esset actutum refugium ab incursionibus Colonensium ac Gelrensum vicinorum, quibuscum ipsis frequentia bella gerebantur. Nomē accepit ab antiquissimo Castro *Calcar*, a quo trans Insulam hanc ad ulteriore Rheni ripam erat trajectus. Lanificio & coctione Cerevisiæ quæ istinè ad finitima loca transferebatur, potens ac dives facta, haud mediocriter crevit. Supra Calcariam loco quem vocant hodie *Auf den Baern*, creditur Cæsar Germanicus Rhenum ponte junxisse, quum a veteribus Castris in Marsfostenderet, quos nunc vocamus *Trientanos* mutato nomine, tametsi Opidulum *Otmaerzen* veteris appellationis servet vestigia. *Griet* sinistram Rheni ripam tueretur; hanc ex eadem parte sequitur *Grietbusum* in principio agri Batavorum juxta Lobecum vetustam arcem, quam cursus extremitatem seu angulum dici volunt, *Loop* enim cursum nobis sonat, & *Eck* angulum significat: ibidem Rhenus scindit se bifido cursu in diversa labes. In Ripa Germaniæ sunt *Vesalia* de qua in Descriptione Westphaliæ, *Duisburgum*, sive *Tectoburgum*, veteris Ger-

maniæ Opidum ad ripam olim fluminis Rheni inter Ruram & Angram amnes situm. Clarum semper fuisse, cum maxima ædificia, tum historiatum etiam Monimenta declarant. Ob Nundinas etiam celebres negotiationesque Mercatoribus frequentatum fuisse, indicant Rerum Flandricarum Scriptores. *Embrica* incolarum & ædium frequentia, & Schola, quam optimè instituta concinnū; vulgo *Emmerick*, *Aesburgum* Taciti Scholastis. Id autem non vacare errore Nevvenarius docet. Atque hæc de Clivia restat paucis explicandus *Iuliacensis* *Ducatus* vulgo *Iuliers*, seu *Gulick*. Nomen illi ab Opido *Iuliaco*. Situs est inter flu. Rhenum & Mosam, idem pñne qui Clivia, nisi quod hæc Septentrionalior, ille Meridionalior sit. Conregionales enim alioqui eosdem habent. Regionis Aët bonus & salubris: Ager utrumque fertilis Frumenti omnis generis, quod ponderosum valde est. Profert quoque *Isatim* herbam Tinctorum, vulgo *Waid*, quæ Accolis magnum quæstum reddit: estque *Pascuis* latus, Vinum vero haud gignit. Sunt hic permulta domestica Animalia, & imprimis Equi optimi. Princes Iuliacenses ab Eustathio Gotefridi Bilionei fratre ortum ducere existimantur. Cæterum Iuliacensis ditio Comitatus olim fuit, & anno 1300-1319 a Ludovico Imperatore in Marchionatum elevatus fuit, ac deinde xxx post annis a Carolo IV in Comitiis Metensis fuit electus in Ducatum, id quod Cuspinianus sub titulo hujus Imperatoris ostendit. Primus autem Marchio qui & postea Dux *Gulielmus IV*. Hujus filius *Gulielmus* Patri successit in Ducatis Iuliacensi & Gelrensi. Hic quum improlis obiisset, successorem reliquit *Raynoldum* fratrem. Eoque mortuo sine herede relicta ejus uxor *Afini* suo *Adolpho Bergensi* nupsit, qui factus est Dux Iuliacensis.

Iuliacensis
Ducatus
Situs.

Aeris
temporibus
Soli fer
tilitas.

Animalia
et ar
nctas.

Impe
rium
Majorum

Vrbes & op. da. censis & Bergensis. His sine liberis mortuis, factus est *Gulielmus* Dux Iuliacensis atque Bergensis, genuitque filium nomine *Gerardum*, in paterna ditione successore. Gerardo natus filius *Gulielmus*, qui unicā Filiam suam tradidit uxorem, Ducis Clivensis unico Filio Ioanni: sicq: tres Ducatus, Bergensis, Iuliacensis, & Clivenensis in unam redacti sunt ditionem. Genuit autem iste Ioannes filium *Gulielmum*, qui quartum Ducatum, nempe Gelrensem, junxit tribus Ducatibus, Clivensi, Iuliacensi & Bergensi, sed excitato bello Anno c^o 10XLIII vietus a Carolo v, sua ditione spoliatus fuit, ac deinde rursus ea certis conditionibus donatus, præter Gelriam tamen, ducta uxore Filia Ferdinandi Rom. Regis. Primaria ejus Vrbis quæ & Ducatui nomen dedit, est *Iuliacum* vulgo *Gulich*, cuius etiam in Itinerario meminit Antoninus, sitū est ad Ruram fluvium. Opida præter Iuliacum sunt *Marcodurum*, vulgo *Duren* Civitas ex eo tempore illustrior & notior facta, quo gravissimam Caroli V. obsidionem pertulit. *Monasterium Eyphae* Opidum amœnum inter Montium convalles haud procul ab Ervatis fluvii fontibus; *Euskirchia*, *Berchemum*, *Castrum*, vulgo *Caster*, a magnifico castro quo munitum est, *Grevenbroeck*, *Sladbach*, *Dalen*, *VVassenberch* Opidula sunt. Arces frequentissimas habet, quæ Nobilibus & Equestribus familiis nomen dederunt, *Pallant*, *Meroden*, *Renschenberg*, *Nesselroden*, *Wachtendonck*. Est etiam Baronatus *VVickradiensis* Arcem habens munitissimam, *Quadorum* sédem. In hoc ipso tractu sita est urbs *Aquensis*, *Aquisgranum* recentioribus, *Vetera Ptolemeo*, in qua Legio xxx *Ulpia*: sed apud Antoninum est xx & Legio xxx *Ulpia*: aliis huic loco vicinus. Lhuithprandus *Grani Palatinum* vocat: *Rhegino Thermas Grani & Aquis Pala-*

tium

Sæpius etiam *Aqua* simpliciter ab illius sæculi scriptoribus nuncupatur vulgo *Aken*, Germanis *Ach*, Gallis *Aix*, dicitur. Vrbs est nobilissima; Aëre fruitur saluberrimo, agroque gaudet pulcherrimo, quamquam quod ad ædificia structurasque attinet, nequaquam veteri famæ nobilitati, splendorique respondeat. Balnea thermasque tam intra urbis *Mœnia*, quam extra, è terra erumpentibus aquis natura calidis habet, multisque ac variis morbis ad prime utiles. Estque hæc urbs sede *Caroli Magni* qui hic obiit & sepultus est, celebrata. Fluyios habent hæc regiones præter Rhenum *Ruram*, sive *Roram* qui ad Vbiorum Opidulum, *Roeroort*, quod finem *Roræ* sonat, Rheno miscetur, ubi videre est duorum fluminum concurentium evidentissimum discrimen, quorum hoc viride illud subalbus apparet. Et quidem usque adeo tortuosus est Rora tantisque ambagibus fertur, ut propemodū ipse *Mæander* videti possit: tam autem violentus est, & vehementi cursu fertur, ut quandoque per arva viam rumpat, adeo ut brevi temporis spacio duo vel tria jugea alluvione hinc adimat, illuc adjiciat, vel contra paulo post solum quodcumque inundat, calculis implet, atque corruptit: *Nersam* item, *Lupiam*, *Angram*, *Duselum*, *Erffat*, *Nirs*, *Vornium* & alias. Nec Silvæ desunt, inter quas illa quam Tacitus *Saltum Teutoburgensem* vocat, Duisburgo vicina, quod cingit plusquam medium quibusdam in locis vix quatuor, aut quinque balistarum jaetibus distans, vastissima est & amplissima; in qua innumeræ Feræ conspiciuntur. Rivulos habet plurimos, & limpidissimos: Montes sunt excelsi, arboribus præaltis circumquaque vestiti. Sed de his haec tenus.

*Regio &
unie di-
cia.*

*Sicut
C. li
qualitas.
Soit fer-
tilian.*

Leodiensi Diœcesi nomen ab Urbe primaria *Leodio*, Huic vero a cœsa Legione Romana in ea valle, ubi nunc *Leodium*, nomen inditum constanter adfirmat Hubertus Thomas *Leodius*: ipsi quoque Indigenæ vocant *Liege*, quasi *Legionem* dicerent. Alii exstiment nomen habere a rivulo quodam ignobili *Legia*, qui tertio ab Urbe Milliari ortus, intra Vrbem Mosæ commiscetur; Vulgo *l'Eveschë de Liege*. Adjacet illi ad *Boream* & *Occidentem Brabantia*; ad *Ottum* partim *Mosa*, partim *Ducatus Limburgensis*; ad *Austrum* comitatus *Namurcensis*, *Longitudo* ejus *Milliarium Leodiens.* xxxi: *Latitudo* xv. Aëre gaudet purgato, temperato & salubri: Agro amœno, fertili, omnibus rebus affluente, in primis versus *Boream*, qua *Brabantiae* contermina: ibi Frumenti & omnis generis *Fructuum* admodum ferax est, nonnullis in locis etiam *Vini*. Versus *Meridiem* vero, qua *Lutzenburgum* & *Galliam* attingit, paullo sterilior, Montibusque asperior: & *Nemoribus* (*Arduen-* *næ* enim saltus totius *Gallia*, auctore *Cæsare* maximi, hic passim cernuntur reliquæ) horridior. Hæc facies soli exterior: intus autem & in visceribus, habet Ferri & *Plumbi*, atque etiam *Auri* optimi *Fodinas*, sed *Auri* parciores. Sunt etiam in Montibus Lapidicinae ex quibus in *Magnatum* sepulturas *Marmor* candidi coloris, quod *Alabastites Græcis* appellantur: & varii coloris eruntur. Sunt & *Saxa* grandia, fossilia, ad ignem idonea, quæ summo labore, & non nisi cum grandi vita discriminæ ex altis Montibus, atque etiam sub ipso *Mosæ* alveo magnis cavernis excavato petuntur, atque in Provincias nostras navibus defertuntur, pretio in singulis annos excedente summam centies mille ducatorum.

Hunc lapidem vulgo vocant carbonem *Leodiensem*, *Charbon de Liege*: Is ubi se mel ignem concipit, paulatim accenditur, oleo restinguitur, aqua vires concipit: Calor ei vehementissimus: quo fit ut *Leodienses* tria sibi præ aliis gentibus arrogent: *Panem* *pane* *meliorem*: *Ferrum* *ferro* *durius*: *Ignem* *igne* *calidiorem*. *Vsum* hujus faxi *re-
pertum* *primum* *asserunt*, Anno cr̄o cxcix, a quodam *peregrino*, qui *Fabro* cuidam ferrario eum *commonstra-
vit*. *Omni* *præterea* *Pecorum* *genere* *abundat* *regio*: nec desunt *Silvæ*, opimas quæ *præbent* *Venationes*, jucundaque *Aucupia*. Hanc regionem ad fidem Christianam conversam tradunt a *S. Materno Patavino*, primo *Tungrensum Episcopo* circa annum Domini Centesimum *primum*. *Episcopalis* enim sedes quæ nunc *Leodi-
ii* est, tunc *Tungris* erat, mansitque usque ad annum cccxcix, quo tempore (quum Hunni Duce Attila in Germaniam irrupissent, & Civitatem istam una cum aliis *Opidis* vastassent) a *S. Servatio Trajectum* ad *Mosam* translata fuit: mansitque ibidem usque ad tempora *D. Huberti Episcopi*, qui anno septingentesimo decimo tertio, eam *Leodium* transtulit, ubi etiamnum visitur. Porro a *D. Huberto* primo *Episcopo Leodiensi* usque ad nostra tempora *lxii* *Præfules* a *Guicciardino* numerantur: apud quem plura de his lege. Neque solum hic *præsul Episcopus* est, verum etiam *Princeps Imperii*, *Dux Bovillionensis*, *Marchio Francimontii*, & *Comes Lotensis* & *Hasbaniae*. Veteres hujus *Episcopatus* *Incolæ* fuerunt *Eburones*, *Tungri*, *Centrones*, & *Ceraesi*. Occupat jam magnam *Lotharingiæ* antiquæ partem, continet namque sub nomine *Leodiensis Diœcesis*, *Ducatum Bovillionense*: *Marchionatum Francimontii*: *Comita-
tum*

*Anima-
lium va-
riæ.*

LEODIENSIS Dioecesis

Vrbes.

tum Hasbanie, aut (*Haspengauv*) & Lotensem : multasque Baronias, ut vocant. Numeranturque in hoc Tractu, præter Trajectum, cuius media pars Duci Brabantæ patet, xxiv Urbes muris munitæ & ciso iocc pagi templis turrigeris ornati, multæq; Abbatæ & Dominia. Vrbium nomina hæc sunt : Leodium, Bolionum, Francimontium, Loots, Borchvorm, Tungri, Hoijum, Hasselt, Dinantum, Masa-cum, Stochum, Bilzenum, S. Trudonis, Visetum, Tumum, Varrem, Beringum, Herck, Bree, Pera, Hamontium, Sineum, Fossa & Covinum, ut eás numerat & nominat Guicciardinus. Harum omnium Metropolis est Leodium, nonnullis Augusta Eburonum, Incolis Liege, Teutones Luyck & Lutlich vocant. Urbis antiqua, cuius prima auspicia in Ambiorigem magnanimum Eburonum Regem Hubertus Thomas Leodius refert, quo duce indigenæ per insidias obruerunt Cottam & Sabinum, imperfecta Legione una Romanorum, cum v cohortibus, quemadmodum id C. Cæsar lib. v. Commentariorum suorum de bello Gallico prolixè refert. Alii Vrbem arbitraturessæ novitiam, conditam a D. Huberto Aquitano; cuius sententiæ error manifestissimè ex Monimento tum quorumdam & straturarum antiquitate convincitur. Præter Mosam & Légiām influunt Urbem alia aliquot Flumina, Vtes, Veses, Ambluarus, ex Silva Arduenna orti. Sunt & Fontes illimes & pellucidi tam frequentes, ut multæ privatorum domus binos aut ternos habeant. Vrbs ipsa laxa est, Montesque & valles aliquot complectitur; Ambitus ejus est iv Italicorum Milliarium. Ædificia ampla, ac præcæteris superbum est & magnificum Episcopi Palatium, exstructum a Cardinali Erardo Leodiensi. Publicis vero Templorum strukturis, sive numerum Ecclesiærum spectes, sive elegantiam, splendorem, divitias, omnes super-

rat non modo Galliæ, sed etiam Germaniæ utriusque ci-vitates. Octo in ea sunt Templa Collegiata, in quibus divites admodum Canonici: Splendidissimum vero est Templū D. Lamberti, qui tutelæ præest civitatis. Tem- plum hoc Cathedrale est: cuius Episcopus totius ditio-nis & Diœceseos Princeps, Canonici Consiliarii; sed ad Canonicatum nemo admittitur, qui non sit aut nobili prognatus stemmate, aut alioqui Doctor vel Licentiatus; licetque Canonico (nisi in sacerdotum numerum fuerit cooptatus) resignare beneficium, uxorem ducere, aliud quodvis munus suscipere. In hoc Templo multa admo-dum sunt vasa magni pretii, multa ornamenta aurea argenteaque: inter alia, statua est D. Georgii ex puro au-ro, quam Carolus Burgundiæ Dux consecravit. Sunt & quatuor Abbatæ perquam opulentæ, & Bibliothecis in- structissimis exornatae. Parœciae intra urbem sunt xxxii cum Ecclesiis totidem. Atque ex his appetet, non imme-rito a Petrarcha olim scriptum, *Vidi Leodium, insignem Cle-ro locum.* Episcopus jus habet titulumque Principis: tanta rati libertate & tot privilegiis concessis Ci-vitati, ut pene libera videri possit. Habet enim suos Consules, Scabinos, Magistratum. Studia hic olim ma-gno in honore fuere, adeo ut observatum sit, uno eodemque tempore Leodii ix Regum Filios, xxiv Ducum xxix Comitum litteris artibusque humanioribus ope-rari navasse; præter Baronum & aliorum Illustrium Virorum liberos, qui plerique omnes Canonici erant Templi D. Lamberti. Bolionum, Bonillon, Castellum est quarto Ivoys milliari, decimo sexto a Leodio in Mon-tis vertice mirabili artificio exstructum: sedes Du-cum Buillonensium. Ab hac nomen habuit Gofredus Dux Lotharingiæ, qui anno cxxxvi in Concilio generali

generali celebrato Claremontii in Arvernia , una cum Fratribus Eustatio & Balduino sacram militiam suscepit adversus infideles, pro recuperanda Terra Sancta. Quo tempore Illustris ac verè generosus Heros , ut esset ad militiam illam expeditior, Sperto Episcopo Leodiensi Ducatum illum vendidit, majore gloria vendentis quam euentis. Hujus virtute anno cīo iō capta sunt a Christianis Hierosolyma. Ei cum ab exercitu ob præclara merita regnum Hierosolymitanum cum corona offerretur, negavit(en Principis Christiani pectus) se auream coronam aut Regium titulum eo loco suscepturum, in quo Servator humani generis coronam spineam tulisset. *Francimontium* olim Opidum fuit muro clausum, nunc muris disiectis patet: in eo Cardinalis Erardus, quem antea retuli, monumentum exstruxit. Abest Leodio iv milliariis, estque titulo Marchionatus insignitum. *Tuini*(pagus hic est Francimontio proximus,) Metalla sunt plumbi optima, & in montibus vicinis Lapicidinæ Marmoreæ. *Tungri* tribus mill. absunt a Trajecto Mosæ, (Maastricht) totidem a Leodio: *Civitas eorum Tongeren* hodie appellatur , sita ad fluvium *Iecher*; nomen habet a Tungris Germaniæ populis, qui relicta patria primi Rhenū traherunt, & has sibi delegerūt sedes. Vrbs est omnium Brabantiaæ Civitatum antiquissima. Ab hac urbe usque Lutetiam Parisiorum iter est Mill. Ital. cc quod totum iter lapide constratum fuit, exstantibus etiam nunc ejus viae reliquias manifestissimis. Argumentum summae antiquitatis est Templum Herculis intra urbem, cuius statua ante portam etiam hodie conspici potest. *Hojum*, *Hoy*, habet appellationem a rivulo impetuosoſſimo qui hoc lo-

co in Mosam præceps fluit, distat Leodio v mill. Quarto milliari a Leodio ad Denerum Opidulum est *Bilsen*, & extra illud pagus *Münsterhilstien*, Tertio milliari a Tungris urbs est *S. Trudonis*, vulgo *Saint Truden*, *Centronum*, ut quidam arbitrantur sedes , quorum frequens apud Iulium Cæsarem mentio. Vno milliari a Leodio pagus est *Ebure*, quæ Eburonum caput fuisse creditur. Trajecti partem, ut & hoc obiter addam, huic Dioecesi accessisse ex donatione Pori, cuiusdam Lovaniensis Comitis, scribit Placentius. Reliquia opida brevitati studens omitto. Fluminis undique rigatur hæc regio , quorum maxima pars Mosæ miscentur: suntque *Legia*, sive *Legio*, *Vtes*, *Ufes*, *Ambluarus*, *Leckel*, *Hoy*, *Vesera*, *Ul*, *Voer*, *Urt*, reliqui per Demeram ad Scaldin deferuntur: uti sunt *Ratbeck*, *Stimmer*, *Herek*, *Hesp*, amnes limpidissimi, qui Piscium fluvialium genus omne abunde subministrant. Fons hic fuit de quo litigant inter se Viri docti. Alii contendunt esse adhuc intra urbem: alii (quibus adsentitur accuratissimus Scriptor & qui hujus rei fidem singulari cura experiri voluit Lud. Guicciardinus) extra eam, tēsquimilliarī a Limburgo, v mill. a Leodio, viii a Tungris, juxta *Spa* vicum, in Nemore quodam amēno & jucundo , parte *Silvæ Arduennæ* Huius fontis mirabilis efficacia in morbis desperatissimis, Phtisi, Hydrope, Febribus atq; aliis. Montibus etiam Regio hinc inde attollitur, in quibus divites Fodinæ, de quibus supra. Silvis etiam passim umbrosa : Arduennæ portiones sunt *Silvæ Julio Cæsari* celebratissimæ. Eius Portiuncula Comitatui Namurensi vicina *Saltus Marignianus* dicitur. Atque hæc haec tenus de Dioecesi Leodiensi: nunc ad reliqua pergamus.

*Fluminis**Montes*.*Silva.*

W A L D E C K

C O M I T A T V S.

Qui hanc Tabulam primus descripsit & edidit, Iodocus Moers a Corbach, duos Nobilium Ordines sub Comite VValdeccio enumerat, unum liberum intra Comitatum commorantem, alterum tam extra, quam intra Comitatum Feudo Comiti adstrictum; Hos ergo Ordines cum nihil præterea habeam, hic adnumerabo, & quæ illorum domus Tabulæ insunt, indicabo.

Stemmata Nobilium liberorum intra Comitatum sunt Virmundt, Meissenburg, Gogreben, Zerzen, Volmerichausen, Dalwig, Eppe, Rodehausen, Reen, Sconstat, Hertzinghausen, Trvist, Hanxtleden, Greismar, Roman, Dorfelt.

Stemmata Feudatariorum tam extra quam intra Comitatum: Witstein, Reiteel, Spiegel, Calenberg, Westfal, Canstein, Matspurg, Lebenstein, Mengersen, Mescheden, Beinenburg, Papenheim, Wulfft, Volkenbergh, Urf.

WALDECK

Comitatus.

Miliare Unum Waldeccium

Petrus Kærus Cælvit

Abenberun
COLONIENSIS DIOCESA.

Bullinhausen Adler

卷之三

卷之三

二

17

Regis &
unde di-
cta.

Situs.

Soli fr-
tilia.

Anim-
lum va-
ries. s.
Imperiū
Majorū.

AD Mercatorem redco , apud quem sequitur *VValdeccia vel Waldensis Comitatus*, vulgo *De Grafschaft Waldeck*. Nomen habet ab urbe *Waldeckia*: estque Hassiae non minima pars. Conjacet illi ad Orientem quidem Hassia : ad Septentrionem Episcopatus Paderbornensis : Occidentalior pars Diœcesis respicit Colonensem. Longitudo & Latitudo Comitatus est vi milliarium. Solum, fertili campo, apricis collibus, irriguis amnibus felix : Frumentum profert magna copia & Vinum : Metalla gignit varii generis, Aurum, Argentum, Æs, Ferrum, Plumbum, Argentum Vivum, Alumen, & Salem. Circa Wildungam enim ubem, arcemque Eisenburgum pleraque hæc è Terræ visceribus rara felicitate effodiuntur. Sunt & Saxa grandia, fossilia, (qualia in Episcopatu Leodiensi) ad ignem idonea: Germanis *Steinkolen*, his ignem focumque tamquam carbonibus fovent. Varii generis producit Animalia, magnamq; in Silvis Ferarum copiam, quæ ad venationes frequentes Incolas extimulant. Originem autem Comitum Waldeccensium, a *Widichindo* Comite in Snaelenberg, quem *Carolus Magnus Ecclesiae Paderbornensis*, à se primum fundatae, Advocatum idest, (si vera est *Advocati* interpretatio, quam Iac. Meyerus alii- que afferunt) Civitatis Principem constituit, arcessunt. Quod jus ex posteris quidam *Widebindus* Comes waldeccensis, cum Friderico Barbarossa in Asiam profecturus, acceptis ccc Argenti Marcis, collegio remisisse scribitur. Nec vero continua superiorum Comitum familiae series adnotata, quod sciam, exstat. Itaque ab Henrico Ferreo, qui Corbachiam antea liberam, Imperio Comitum primum subjecit, series ad nostra tempora deducta adscribitur. *Henricus Ferreus Arcis Laudojæ conditor*, Cor-

bachiam anno cœ cclxvi die xi Martii oppressam, sibi parere coget. *Henricus*, *Fredericum Ducem Brunsvicensem electum Imp. ad Frislariam interfecit anno cœ cccc, uxor *Elisabetha Bergensis**. *Henricus* cœpit anno cœ cccc sexennale bellum cum Patribergiis, finivit cœ ccccxviii. *Patrocinio Ludovici Hassiae Principis* se primus subjecit anno cœ cccxxviii *VVolr dus Comes a Waldeck*, ab Episcopo Moguntino, Frislariæ & aliis quæ in Hassia tenet Opidis præfectus cœ cccxxxi. *Philippus II Philippi* i. filius, Vxor *Anna* filia Joannis II Ducis Clivensis. *Wolradus II Pius*, doctus & humanus: Præses colloquii Ratisbonensis anno cœ ICLVI, mortuus cœ ICLXXXVIII. *Iosias* natus anno cœ ICLIII, mortuus cœ ICLXXXVIII *Christianus & Wolradus*, Comitis Iosiaz filii. Ad dignitatem autem Officii Imperialis quod attiner, inter iv Servos seu Milites Imperii, Comitatus hic primus numeratur: Sunt enim *VValdec*, *Hirten*, *Fulchen*, *Arnsberg*, *Rabnayv*. Vrbs primaria *VValdeccia*, vulgo *VValdec*, quæ regioni nomen dedit, Arce prædita, quam *Edera* fluvius alluit. Sunt & *Astinchausa*, *Dudinchausa* Opida: *Landavia* urbs cum adjuncta Arce: *Mengerhus* urbs quoque cum Arce. Comitum hodie sedes, duobus a *VValdeccia* milliaribus distat: *Rodenum* urbs & Arx, in cuius Territorio venationes sunt frequentes. *VVetterbergum* Arx locus adspœctu & positu peramœnus, inter Tvvistam vide- licet & Ahram fluvios sita: *VVildunga* uulbs quæ novo & veteri nomine ac loco distincta est: juxta quam *Fodinæ Metallicæ*: ex quibus magna vis Auri, Æris & Ferri quotidie eruitur. Sunt & hic fontes acidi ad quos variarum regionum ægri ante annos aliquot solebant confluere. Coquitur hic etiam optima *Cerevisia*, qua præstantiorem non habet hæc regio. *Frienhagen Carolini* judicij sedes: *Saxenhusen*

Saxenhusen, Saxenberga, Furstenberga Opida: *Eisenburgum arx* cuius ager ut *VVildungæ, Aurum & Ferrum* suppeditat: quo Lithanthraces quoque effodiuntur: *Eilhusia Arx* situ spectabilis, ab Urbe amne dividitur: *Corbachia* urbs munita: Auri fodinarum ad eam, ante trecentos annos mentionem fecit Albertus Magnus, & quidem de auro ibi effosso, cum igne probatur ac purum redditur, mintis quam de Bohemico, ullove alio consumi adfirmat. Nec vero hodie venæ illæ prorsus ex haustæ sunt: nam haud procul Corbachia ex arena sæpiusculæ lota Aurum abstergitur. *Neuburga Arx & Opidum: Ither Arx & VVerba* Monasterium. Regio hæc fluminibus irrigatur variis (inter quæ agmen primū merito dicit *Edera*, qui Tagi Hispaniæ, Hebri Thraciæ, Pactoli Asiae æmulus, aureas quoque vehit arenas, tum & piscibus si quis alijs refertissi-

mus, medium fere Provinciam VValdeccensem secat: ex Nassaviæ Montibus per Comitatum VVitgenstein ad Francobergam ad labens, & arcem VValdeccensem precipiti rupe conspicuam, in ima valle altissimis undique Montibus septam, abluens: Frislariam Hassiæ Opidum præterlapsus recepto Sualma in Fuldam supra Cassel-lam, atque inde in Visurgim se exonerat. Sequuntur *Dimila, Tvvista, Urba, Ahra, & Ither* amnes. Nec Montes desunt, inter quos qui vernacula dicuntur *Grunebecker-berg, Winterberg, Den Astenberg* cum aliis qui in Tabula Mercatoris cernuntur. Sunt & Silvæ in hoc tractu frequentes *Aldevvaldt, VVeterholt, Geppenhage, Plat*: alias prætereō, quæ passim per hunc Comitatum hic ibi sparsæ. Atque hæc de VValdeccensi Comitatu hactenus, ad Palatinatum Rheni transeamus.

*Montes.**Silvae.*

D d d iij

VValdeccia:

Regio &
unde di-
cta.

Sicut.

WAldecciae succedit in mea Methodo *Palatinatus Rheni*, vulgo *die Pfaltz*. Hanc nobilis Germaniae partem nonnulli à Palatio Rheni nomen accepisse; Alii à Caroli Magni institutione; alii a Palatio Trevirensi sic nominatam volunt. Beatus Rhenanus conatur probare ex Ammiano Marcellino, *Palatinatus ditionem & nomen a Palas Regione descendisse*. Scribit enim Ammianus in hunc modum: *Constituto ponte prope Moguntiacum, cohortes transgressae sunt Rhenum, in regione Capellatiana, que a Palas nomen habet, castra sunt posita*. Et alibi: *Quum ventum esset ad regionem, cui Capellatii vel Palas nomen est ubi terminales lapides, Romanorum & Burgundionum confinia distinguebant, castra sunt posita*. His subiicit Rhenanus: Hic adverte-re licet Principem Palatinum non a Palatio Cæsaris, vel ædificiolo illo quod in Rheno ostenditur, nomen-claturam suam possidere, sed vetustissimam a Regione esse natam appellationem. Hæc ille. Sed cùm plures, aliquumque Locorum Comites Palatini, in histo-riis recenseantur, hodieque etiamnum sint, hanc de Etymo Palatini, sententiam plerique rejiciunt. Huc accedit quod ante cccc annos, neque castra, neque Opida in hac regione, ubi hodie habitant, habuerunt: sed intra hos annos quicquid locorum juxta Rhenum habent, vel emerunt, vel armis adquisiverunt. Plerisque magis adlubescit, si a Palatio Comes Palatinus dicatur. Qui dignitatis & claritatis ordo velut senatorius jam olim sub Imperatoribus esse cœpit. Hinc qui in Comitatū Palatii præsto essent Principi, Palatini vocabātur. Habet hæc Regio ab Occidente Zvveibruckensem Ducatum: qua Otiens est occurrit Franconia & Wirtember-

gensis Ducatus: qua Septentrio, partim Mæno flumine partim extrema Silva quam Ottonicam vocant, termina-tur: Alsatiā attingit a Meridie. Tractus hic universus amœnitate, fertilitate, & ubere omnium rerum copia vix ulli Germaniae parti cedit. Montes plerique vitiferi sunt. Vinumque præstantissimum proferunt, aliis re-motiotibus locis expetitum: iidem ad Boream castaneis referti. In Agris copiosa Frumenti Sege, Tritici, Siliginis, Hordei. Nec deflunt Pomaria, & Horti omnium felicium Arborum genere consiti, qui passim in hac re-gione plurimi visuntur, magna pomorum ubertate sca-tentes. Inter Wormaciam, Heydelbergam, Neostadium Crucenacum, Oppenheimum generosissimæ sunt Vi-tes: Imprimis Pfetterhemii, cuius bonitas cum Setiis, Falernis, Cæcubis certare possit. Silvæ etiam & Mon-tes referti sunt Feris, potissimum Cervis. Quin & In-colæ plurimos in Silvis nutrunt Hircos, Hædos, & Capras, eò quod hæc Animalia potius silvestribus dele-stantur saltibus, quam pratis. A carpendo enim Capre dicuntur, ideoque in lege locationis fundi excipi solet, ne Colonus Capram in fundo pascat. Prope Heydel-bergam est magna copia Ardearum, ibique in Nemore nidificant. Est autem avis aquatilis, quippe quæ vivit ex aqua, & tamen horret pluvias aliasque tempestates, quas in sublime volans evitare conatur: iuxta illud Vir-gili: *Atque altam supra volat Ardea nubem*. Vocatur etiam ob id Ardea, quod ardua suo volatu petat. Po-nit nidum suum in altissimis arboribus, oditque natura Accipitrem Fringillarium seu Nisum, sicut vicissim Accipiter exitium illius continuò querit. Decertan-tes autem in sublimi aere, uterque id unum conatur, ut alterum

Animalium va-
rietas.

PALATINATVS RHENI.

403

PALATI
NATUS
Rheni

MERIDIES

42

41

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

OCCIDENTES

ORIENTIS

alterum adscendendo supererat. Si Accipiter altiorem obtinuerit locum, impetu quodam obruit hostem atque extinguit. Sed ad rem. Fuerunt ab initio Palatini Pala-
Imperiorum
 torum Præfecti, præsertim in Curiis Imperatorum, quos Franci olim *Majores-domus* vel *Palati* vocaverunt. Quan-
 do autem ditio Palatinatus Rheni fuerit instituta, & ubi
 locorum Palatini Rheni ante quadringentos & quin-
 gentos annos se continuerint, non licuit mihi investiga-
 re, variæ enim hic hominum conjecturæ. Sunt qui ajunt
 primos Palatinos simplices fuisse Nobiles, usque ad
 tempora Ottonis III, quando Principes Electores fue-
 runt constituti: tunc enim illis major dignitas fuit con-
 stituta. Primus Palatinus Elector fuit *Henricus*, qui cum
 ceteris Electoribus Anno CCXIII Imperatorem consti-
 tuit D. *Henricum*. At ubi suam habuerit Curiam, cui
 præsederit regioni, quos audientes habuerit populos, ip-
 se & aliquot ejus successores, a nullo inveni scriptum,
 inquit Munsterus, nec Principes ipsi qui hodie præsident
 Palatinatu id sciunt, nisi quod quidam, sed sine certo
 testimonio, putant Principes Palatinos olim Wormaciæ
 confeditse, & magnam in ea Vrbe habuisse jurisdi-
 ctionem. Hoc constat, Conradum Ducem Franconiaæ
 anno CCIXLII suam sedem VVormaciæ habuisse: de
 Principe Palatino nihil tale invenitur. Sedes hic
 olim *Intuergorum*, *Nemetum* etiam & *Vangionum*, ut non
 nulli opinantur. *Intuergi* Germaniæ populi: Hos Peu-
 cerus in Palatinatu constituit circa Heydelbergam, que
 regio etiam *Capellatum* & *Pallas* vocata fuit, ut supra ex
 Marcellino retulit. *Nemetes*, *Ptolemaeo* & aliis, Germa-
 niæ ad Rhenum populi, finitimi Metensibus, Argenti-
 mensibus, VVormaciensisibus; *Spier* hodie urbs Episcopa-

lis in Germania B. Rhenano. *Augusta Nemetum* hæc Ae-
 thico. *Vangiones* Ptol. itidem Germaniæ populi ad Rhe-
 num: *Vormbser Bisthums* B. Rhenano & Lichtenavio.
 Sed contra affirmit Pirchaymerus, *Vangiones* esse *Spiren-
 ses*, *Nemetes* vero *Wormacienses*, Rationem addit Ireni-
 cus, nempe quod *Ptolemaeus*, qui in descriptione Rhei-
 ni solitus sit a Meridie in Septentrionem decurrere, pri-
 mum meminit *Vangionum*, deinde *Nemetum*. Sig.
Gemblacensis tamen, qui ante annos scripsit circiter
 quingentos, *Wormatium* *Vangionum* Urbem vocat.
Wormatium Urbem olim vocatam *Vangionum* specu-
 lam, ex antiqua ibidem inscriptione, colligit quoque Io-
 annes Heroldus. *Vaingen* interpretatur *Lazius*. Urbes
 memorantur XLVIII, quarum Caput *Heidelberg* *Princi-
 pis Palatini* sedes. Nomen habet vel a gentibus, hæc enim
 Germanis dicuntur *Heyden*: vel a Myrto, quem iidem
 vocant *Heydelbeer*, atque ob hanc caussam eruditissimus
Melissus eam urbem appellat *Myrtilletum*. *Durlacum*, cu-
 jus meminit Abbas Urspergensis Pyramio est; quod aliis
Durlach, & rectius. Ioannes Heroldus vocat *Capellatum*.
 aliis tamen *Capellatum* est ipse Palatinatus, ut modo dixi-
 mus. *Munstero* tractus est qua iter Francofordia Hey-
 delbergam, *Bergstræ* dictus. Sunt etiam qui *Ptolemai-
 cam* *Budorin* hic sitam fuisse putent; sed hi præter inanem
 conjecturam nihil adferunt. *Budorim* enim statuit *Ptole-
 maeus* Latitud. graduū L. I. Quum *Heydelb.* i. ga habeat
 latitudinem Graduum duntaxat xlii: Min. xxxv; vulgo
Heydelberg. Sunt alii qui contendunt legendum & scri-
 bendum *Edelberg* quod sonat nobilem montem: alii
 vero *Eidelberg*, quod meros Montes significat. Sita est ad
 Nicrum sive Neccarum flu., in fauibus Montium
Celedris

Celebris fait jam inde ab anno ccccclvi insigni Literarum & Sapientiae Gymnasio, quod iis temporibus constitutum est à Ruperto seniore Principe Palatino, qui etiam ad ejus curam Marsilium quendam Ultrajectinum Parisius evocavit. Ex eo semper inclyta fuit Doctorum & Studiosorum frequentia. Inter Doctores celebres fuere Rodolphus Agricola, Ioannes Dalburgius, Ioannes Virdungus, Gulielmus Xilander, Thomas Erastus, Zacharius Ursinus, atque alii plurimi. Porro universus Palatinatus in quatuor Praeposituras tributus est, quas illi Ampten vocant, Heydelbergensem, Alzæensem, Neostadiensem, & Mosbachensem, ab Vribus Heydelberga, Alzea, Neostadio & Mosbaco nuncupatas. Sunt præterea Bretta, Opidum mediocre ad Salzam flumen Pattia Philippi Melanchtonis, summi Liberalium Artium Magistri: *Ladeburgum*, à Castris Latinis Peucestro dictum, pignori datum est Duci Ruperto Seniori pro media ejus parte anno cccclxxxi. Altera medietas obvenit Episcopo VVormaciensi. Eadem Principi vendidit Sifridus à Stralnberg anno cccclvii Opidum Schriessen & Castrum Stralnberg. Et anno cccclxiiii Oppidum VVeinheim per arbitros est memorato Principi adjudicatum, quod antea Episcopus Moguntinus possederat. Sunt item, Cauba, Gelhusen, Sintzon, Luden ad Tuberum flu. Oppenheim, Cæsarea Lutra, Ingelheimum, Lovensteinum: in Bruteinia Bruxella, & alia, quæ in Tabula obvia sunt, ut & Arces & Pagi. Flumina præcipua sunt Rhenus & Necarus. Hic medium Palatinatum secat irrigatque, ac prope Ladeburgum Rheno immergitur, Veteribus Nicer dictus: Piscium & in primis Mullorum, quos vulgo Barbones vocant, fœcundus, si quis alias Am-

nis. Descendunt quoque per hunc fluvium continuæ lignorum rates, ex Ottonica Silva, quæ ex Necaro in Rhenum deferuntur. Ignobiliores sunt Tuberus, Lutherus, Jaxtus aliquie. Regio universim tum montuosa, tum campestris: Montes habet insignes in quibus præstantissima Vina decoquuntur. Nec desunt Silvae opimas venationes præbentes. Inter Silvas ea est quæ dicitur Ottonica sive Ottonis: estque Pars Hercyniaæ Silvae. Latitudo ejus extenditur à Neccaro usque ad Mœnum, & Longitudo à montana via vulgo Bergstræs, usque ad Tuberum flu. Sed hæc hactenus. Multa in Palatinatu Templa, multa etiam fuere Monasteria: inter quæ Laurissenæ vulgo Lorsch, per Carolum Magnum, aut ut alii putant per Pipinum constructum: de cuius Bibliotheca sic Munsterus: Non est locus in Germania, ubi vetustior quam in hoc Monasterio Bibliotheca fuerit. Vidi ibi exemplar unum quod manu Virgilii scriptum titulus prætionebat. Inventus est ibi quoque ultimus liber Ammiani Marcellini, qui & jam publicatus est, scriptus majusculis tantum litteris. Ioannes Dalburgius Episcopus VVormaciensis, Vir Doctissimus, transfult inde ad Bibliothecam Ladenburgensem meliores quoque codices. Ceterum Sextus Circulus Imperii est quatuor Electorum, qui sunt: Comes Palatinus Rheni: Archiepiscopi Ments, Trier, & Coln. Civitates liberae sunt Mentz, Coln, Trier, Gelenhausen. Principes & Domini: Palatinus cum suo Territorio: Com. Nansau: & Beilstein: H. Reifferscheidt, & Rheinek: Teutsch Ordens Hernin Coblenz: Abb. S. Maximini proximè Trier: Præpositus Seltz H. Nider Eisenburg. Sed hæc hactenus, ad Ducatum Wirtembergensem transeo.

Montes.
Silva.

Operæ
Biblio-
thecæ.

Flumina.

E e e

Ducatus

*Regio &
unde di-
lita.*

Situs.

*Celi qua-
litas.
Soli fer-
tilitas.*

Ducatus VVirtembergensis, vulgo VVurtembergerland, nomen habet à VVirtemberga Arce veteri in ejus fere meditullio sita, in edito colle, haud procul ab Eslingensi urbe Imperiali: alii aliunde derivant. Cæterum Regio VVirtembergensis in prima fere Superioris Germaniaæ parte, tractum Sueviæ feliciter occupat, ad Nici potissimum ripam sita. Conregionales illi ad Ortum Suevi, Vindelici & Norici: ad Occasum Comitis ad Rhenum Palatini, Principis Electoris & Marchionis Badensis Limites: inde Nigræ Silvæ juga complectitur: qua Meridies est Montes Arbonæ pariter ac Suevicæ Alpes, (ita vocant Montes ejus regionis editiores Incolæ) prominent. Versus autem Septentriōnem Francos habet vicinos, & non ita procul Ottonis Silvam. Aer hujus regionis saluberrimus est, æstate comodus, hyeme temperatus: Regio ipsa fertilissima, ita ut cum optima Germaniaæ parte certare queat, ac primas etiam obtainere. Fruimenti, Leguminum, Vini, Fructuum admodum ferax. Universæ tamen Regionis non eadem ubique qualitas, non idem Solo genius. Ea namque pars qua Neccarus oritur, quæque confinis Hercyniæ, tum quæ Suevicis, inter Danubium & Nicrum sitis, Alpibus est contermina, subaspera quidem Vitibus inimica, Pecorum cultui satis idonea. Ager in Alpibus lapidosis, at Frugum abunde ferax: item per Nigræ Silvæ cacumina, rubro colore tellus arenosa, quæ Frumento tamen satis abundat. Ubi vero Neccarus in campestria diffunditur, tota felix, tota beata est: undique Bacchi colles, herbida prata, fertiles agri, copiosus ubique Vini, Fruimenti, Pomorumque proventus. Argenti quoque Fodinas hic Ducatus habet, haud procul à VViltbergo, ac dicitur Puelachium Opidum totum Æris fodi-

nis superstructum. Producit & Ferrum & Æs. Reperiuntur etiam Lapi des elegantibus ac variis coloribus, ut plurimum tamen cœruleo distincti. Ut videatur etiam Natura molita esse hoc loco Gemmas producere. Varii generis Animalium passim vis magna: ac per saltuosa Nemora eræ innumeræ conspicuntur. Ducatus titulum adepta est hæc regio anno 110 CCCXCV, Imp. Maximiliano conventum Wormaciæ celebrante. Hic enim Eberhardum Comitem Wirtembergensem ad dignitatem Ducalem evexit. Eberhardus Dux i amplius biennium non mansit in Ducatu, sed corralis vasis suis aureis & argenteis primum fugit Vlmam ac deinde ad Principem Palatinum, mortuusque est apud exteros sine liberis. Tunc creavit Imp. Maximilianus Ulricum Eberhardi Nepotem. Hic an. 1515XIX. ditione pulsus & ejectus fuit, à Suevici fœderis sociis, cum Reutlin gam Opidum Imperii fœdere ipsis junctum nuper ce- pisset. Patri Ulrico successit Christophorus: Christophoro Ludovicus Filius. Ludovicus denique Fredericum Georgii Comitis Montis Pelicardi filium successorem habuit. Sedes hic habuerunt olim suas Intuergi, Tschudo, Rhenano Vvithungi. Item Tectosages. Ducatus iste ve- rberi luti circularem habet litum, complectiturque Civitates & Opida plurima. Præstantiores Civitates sunt Tubinga & Stutgardia. Tubinga, vulgo Tubingen, ad Neccarum sita, urbs admodum elegans, Cereris & Liberi donis abundans, quæ & copioso, & generoso proventu, tam Incolis, quam vicinis Suevis communicat, utramque Neccari ripam, lapideo ponte conjungit. Arce, vini- fero colle, Canonicorum Collegio, & rei literariæ ornamen to, Academia, Studiisque liberalibus illustris. In ea, præter Ioannem Stoferum & alios, annis su- prioribus

*Animalia
lum-
varie-
tas.*

*Imperiū
Majorū*

rioribus cum celebritate maxima nominis medicinam docuit Leonhardus Fuchsius primus Medicinæ hac nostra ètate repurgator. In eadem Academia profitetur cum celebritate nominis, etiam inter Barbaras gentes, studia eloquentiæ & Linguarum clarissimus ac doctissimus Vir Martinus Crusius. Eam instituit Eberhardus Comes Wirtembergensis quem supra ad dignitatem Ducalem à Maximiliano evectum fuisse diximus. anno c¹⁵ cccclxxvii. Mansionem Augustam Caracallæ in Germania ad Tubingam fuisse, Ioannes Heroldus, libello de Germaniæ primæ antiquitatib^{us} ex fragmento elogii ipsius, quod ibidem incisum videtur, demonstrat. Id Petrus Appianus lib. de sacrofæctæ vetustatis inscriptiōnibus, ita exhibet.

M A X . I N

A V G . E M . G E R . M A X .

D A C . M A X . A R M .

M A X . T R I B . P .

C O S . E T .

Verum Heroldus hanc inscriptionem integrum legit, quemadmodum eidem Imperatori Romæ posita fuit. *Imp. Caes. Divi. L. Sept. Sever. Pert. Aug. Parth. Tarab. Adiab. F. M. Aurel. Antonin. Aug. Sarmat. Max. Ger. Max. Dac. Max. Armen. Max. Britan. Max. Arab. Max. Aleman. Max. Parth. Max. P. E. Pont. Max. Trib. Pote vi. Cos. Procos. Perpet. Leg. vii i. Ant. Aug. P. E. Ejus. Num. Devot. Prin. Opt. Fortis.*

Stugardia, Metropolis & Sedes est Ducis haud procul à Neccaro sita. Ab hac Civitate Comitus Stutgardicus nomen desumit: à Wandali exstructa est, postea vero restaurata à Marchione Ioanne i Electore Brandenburgensi, & Ottone iii. Anno autem c¹⁵ ccxc. Al-

bertus iiiii Marchio Brandenburgicus, Princeps Anhaltinus, Filius Ottonis iv. Filia^e suæ Beatrici dotis loco dedit, quæ Henrico Leoni Wandalo nupsit. Vrbs hæc agro undique beatissimo cincta. Vix verbis exprimi potest, quanta Vini copia per circuitum hujus Opidi in singulos annos producatur. Ornavit locum istum Ioannes Capnion vulgo Rheuchlinus dictus, Vir insignis, Iurisperitus, Trilinguis, & qui primus in Orbe Christiano sacram Hæbræorum docuit linguam. Est & Rentlinga, ad Neccarum sita in Ducatu Wirtembergensi, anno c¹⁵ ccxl à Friderico i r. Imperatore facta Civitas: alii dicunt anno c¹⁵ cclxxxii. Civitas hæc famosa est ob molas papyraceas. Reliqua Opida amœna satis, ac pleraque Arcibus & Castris munitissimis ornata, utpote Vracum ad Amerum fl. Nirtingum, Kirchena, Heilbronna, Laufena, Pinigkheim, Asperga Arx, Greininga, Marbachum, Can stadium, Waiblinga, Schorendorffum, Geppinga, Fiesen Aludtacum olim, Heidenheimum, Vilipergium patria diligentissimi Cosmographi Danielis Cellarii, ad Nagoltam flumen, Herrenbergum, Rotenbergum, Hchingum Iudæorum Asylum, Balingum ac complura alia, quorum nomina ac Situm hæc Tabula insipienti dabit. Ducatus autem ille Circuli Imperialis Suevici præcipua pars est, quam quia solam inter cæteras exactius descriptam à Georgio Gardnero, & Davide Seltzlin habemus, hic Circulum Suevicum totum in suum ordinem distributum propinan. Quartus Circulus Imperii Suevicus tres Ordines complectitur, quorum i Ecclesiasticus: i i Principum: iii Civitates liberæ. In primo sunt Episcopi, Chur, Constanz, Auspurg. Abbates, Kempten, Reichenovv, S. Gal in Helvetia, Salmansvveiler, Vreigarten, Vreissenovv, S. Blasii, S. Peter, Maulbron, Schaffhausen, Stain am Rhein, Kreuzlin gen,

gen, Petershusen, adjacet Constantiae & Rheno ad partem Boream, Einsideln, Pfeffers, Pfefficon, opinor, S. Ioan in Thurthal, Schussenriedt, Sockenburg, Ochsenhausen, Cunigsbron, Marchial, Elchingen, Isne, Munchrod, Aursperg, Irsee, Gengenbach, Schuttern, Disidisen. Abbatilæ, Lindauv, Rottenmunster, Buchauv, Guttzell, Beund, Heppach, Teutsch Ordens Mäster in Elzas, und Burgund. In 11 ordine qui est Principum, Dux Wirtembergensis, Marchio Badensis. Comites, Helfenstein, VWeisenstag, Oringen, Lauffen, Montfort, Furstenberg, Marchio Eberstein. Comites Tollern, Bultz, Læbenstein, Tübingen, Kirchberg, Tengen alias Dongen, B. Gundelfingen. Dominia Stuttgart, Tussen, Fr. VValdeburg, D. Sonneberg, Valkenstein, Kunsek, Kunseczerberg. Bar. Geroltzek, OberHerven. In 111 ordine, Ausburg, Kauffbeurn, Vlm, Memmingen, Kempten, Bibrach, Leukirch, Isne, Wanger, Lindovv, Ravensburg, Buchorn, Überlingen, Costentz, Pfullendorff, S. Gal, Schafhausen, Reutlingen, Estingen, Gmind, Weil, Heilbron, VVimpfn. Halin Schwaben, Dinkel spel, Bopfingen, Gengen, Alen, Nordlingen, Donauverd, Buchauv, Offenburg, Gengen-

bach, Zel im Hamesparch, Rotveil. Ad Ducatum redeo. Passim Regio hæc amoenis Lacubus, atque Amnibus ^{Lacus.}
admodum pescosis irrigatur, inter quos facile primas tenet Brentius amnis, qui nunquam, etiam gelidissima hyeme congelatur. Nicer Amnis medianam otam percurrit, multisque fluminibus receptis, quorum præcipua sunt, Nagolta, Entius, Remisus, Kocherus, Augusta, Filtzius, in Rheum properantes: Brentius vero Danubio miscetur. ^{Montes.} Hujus Ducatus Montes sunt Alpes qui ab albedine sic dicti creduntur: albis enim silicibus ac lapillis longè conspi ciuntur, ac sæpius nova sibi vocabula inveniunt, utpote: Schera, Albucus, Hane campus, Hertfeldius. Hercynia atque Martiana Silva regionem pluribus locis interrum punc, ac suis nominibus discernuntur, ut Albucus Lucus, Stubenthal Silva, Nigra Silva vulgo der Schwartzvalt, Odenvvalt Silva, &c. Per universum Ducatum populus ^{Silvae.} Armis, Humanitate, Constantia, Religione, spe ^{Vulgi mo res.} status.

*Regio &
C. unde
dicta.*

Alsatia, vulgo *Elsass*, quam alii quasi *Edelsass*, id est nobilem & præclaram sessionem: alii ab illa fl. a in i mutato, quasi Sessionem ad Illam fl. dictam autumant: unde & quidam regionem *Illesass* & non *Alsass*, appellatam asserunt: regio nobilissima est, cui ob insignem felicitatem nulla alia in toto illo Rheni tractu comparari potest. Ad Orientem Helvetiam à qua Reno disternatur: ab Occasu Lotharingiam Vosago Monte Limitem inter Lotharingiam & Germaniam constitente, respicit: qua Meridies est Helvetiæ parte & Burgundia: qua Septentrio VVirttembergensi Ducatu terminatur. Longitudo milliarium Germanicorum ix: A Reno ad Montes Latitudo trium mil. Ger. nisi quod apud Haganoam sit planicies amplior, montibus scilicet magis ac magis à Rheni alveo recedentibus. Tanta autem hujus regionis fertilitas, tamque lœta rerum omnium, & imprimis Vini & Frumenti copia in hoc tam angusto terræ tractu singulis annis provenit: ut non modo ad suppeditandam Incolis (quorum ingens est numerus) alimoniam sit par: sed tantum superest, ut Confiniales qui que, aliquie Germaniæ populi, imo & remotiores eorum abundantia fruantur. Quare non immerito *Cella penuaria* & *Nutrix Germania*, à Iacobo VVimphelingo in Epitome Rerum Germanicarum dicitur. Nobilissima enim Vina hujus Regionis continuo curribus, aliquando etiam naviis vehuntur in Helvetiam, Sueviam, Bavariam, Lotharingiam, & Inferiorem Germaniam, etiam aliquando in Angliam. Iti Sungoja magna crescit vis Frumenti: imo per totam Alsatiæ planiciem usque ad Argentinam suintia est ubique Frumenti uber-

tas, unde Lotharingiæ Montes inhabitantes, Burgundi & bona pars Helvetiæ cibantur. Montes habet præstans-tissimorum, primæque nobilitatis Vinorum feraces & in plano non solum Frumentum, sed etiam Arborum fructus proveniunt. Habet quoque Alsatia in Montibus Silvas Castanearum, habet Mōtes Argenti, Æris, Plum-bi Fodinis turgentibus, præsertim in valle Leberthal. Ha-bet præterea in Montibus & vallibus nobilissima pa-scua, id quod testantur optimi & pinguisimi Casei, qui in Munsterhal conficiuntur. Tot illa Boum armentis a-bundat, tam lœta Vaccarum parens ac nutrix est. Alit & alibi Equos silvestres permultos, Lynces item, Vr-sos, Martes, omnis generis Cervos, aliasque Feras in-numerabiles. Alsatia olim sub dominio Regum Franciæ fuit, ac pars Regni Australiæ. Antea vero 10 fere annis sub Romanorum potestate fuisse legitur. Primum autem Ducatus fuit Alsatia & ab Hilderico Francorum Rege Eiconi affini eo titulo collata, anno 10CLXXXIV, cum antea præfecturæ nomine ei fuisset subjecta. Eti-coni successit Filius ejus *Adelprechtus*, hic sagittæ ictu mortuus reliquit duos Filios Linfridum & Eberhardum qui præfuerunt Alsatiæ. Postea fuit familia eorum repulsa ab Alsatia per Carolum Martellum Palatinum & Cu-riæ Magistrum in Regno Franciæ. Tempore autem Ottonis 1 Comites Kyburgenses, qui de sanguine ejusdem Imperatoris erant, potiti sunt rerum in Alsatia. Sunt qui volunt eos factos Landgravios Alsatiæ, alii vero dicunt ab Ottone 11 Alsatiam primum in Landgraviatus duos erectam, pervenitque tandem Landgravia-tus superior, qui continet Opidum Einsheim & circum-jacentia quæque loca, ad Comites Habsburgenses.

Alter.

*Animas
lum va-
rietas.
Imperiū
Majorū.*

ALSATIA INFERIOR.

411

Alter à Comitibus Ottingensibus ad quos Henrico Land-gravio Inferioris Alsatiæ Improli defuncto devolutus erat , Episcopo Argentinensi divenditus , etiamnum ei subest. Hæc autem tam parva Regio adeo humanis usibus est dedicata , ut in ea reperiantur XLVI Civitates & Opidula , omnia muris cincta , L Arces in Montibus & plano sitæ : villarum vero & vicorum non est numerus. Cæterum Alsatiæ duplex est , Inferior quæ hac præsenti , & Superior , quæ proxima Tabula depingitur : Vtramque Triboci possederunt. Inferioris Alsatiæ urbs primaria , Argentina recentioribus. Argentoratum Marcellino & Sexto Aurelio : Argentoratum Prothomæ Legionem VIII Sebasten hic collocanti , Strasburgum etiam nominat Regino , qui ante annos 10 & amplius scripsit. Rob. Constantinus hanc eandem esse putat cum ea quam Aurel. Victor , & Diaconus ex Marcellino , Argentariam appellant , & XXX Alemannorum $c10$ à Gratiano Imperat. ibidem cæsa tradit. Vulgo Strasburg , à plateau numero & capacitate , dicitur. Vtbs sita in agro fertilissimo , habetque miram copiam Vini & Frumenti. Scribit etiam Munsterus inveniri in hac urbe aliquot centenos hortulanos , qui annuatim magnum faciunt quæstum ex Rapis , Cepis , Raphanis , Napis , Brassicis , vulgo Caulibus , Papavere , aliisque id genus , quæ hic felicissimè proveniunt. Vrbem hanc Rheni brachium & tria alia flumina intrant , & aquis per plateas canali bus distributis similitudinem Venetiarum in urbe exhibent. Hodie Republica , Schola , ac celebri Ecclesia inclyta. Occidentem versus Taberna Antonino celebratæ sunt : Simlerus Zabern vocat: Zabrena Frodo-ardus nominat ; Tres Tabernæ Ammiani Ortelio videntur. De his Ausonius : Riguasque perenni fonte Tabernas.

Vtbs &
Opid.

Fuerunt autem Tabernæ Munitum Romanorum ad prohibendas Alemannorum in Galliam incursiones , ubi hodie Episcopi Argentoratensis est domicilium & Curia. Hoc munitum ab Alemannis dirutum , Ammianus scribit Julianum Cæsarem restituisse. Abundat locus iste Vino , Frumento , omnibusque rebus usui humano necessariis. Haud procul Tabernis Oppidum quoddam est & juxta illud Monasterium , maursmünster : est & aliud Monasterium parum distans à Brocomago , Stephani Campus , Steffans felde & corrupte Stechfeldt , dictum. Hinc Septentrionem versus Hagenoa conspicitur. Vtbs à Friderico Barbarossa anno $c10$ $CLXIV$ muro clausa , ante vicus burgum adjunctum habens , in quo Principes terræ commorabantur vocationibus vacantes. Solum habet circum Mœnia arenosum , sed sterilitatem illam compensat Ager fertilis paullo longius à Civitate disstus. Ulterius descendenti *VVissenburgum* sese offert , vulgo *VVeissenburg* , quasi album castrum , insigne & clarum opidum , ad Vogesi Montis radices ; Situ amœnum , Collibus undique humilibus clausum , Nemoribus & variis arborum generibus ad Occidentem felix : Tellus Cœli benignitate frugifera : Opidum ab omni parte , Natura atque humana firmatum industria. Lutra amni , cuius fontes in ipsis Montibus paullo altius vii mill. pass. ab Opido surgunt , penetratis jam Montibus per medium interluitur : qui ubi sub Opidi Mœnibus elabitur , stricto alveo duobus millibus pass. præcipiti cursu in Rhenum uno ostio se exonerat. Loci tanta est vetustas , ut etiam apud nullos Rerum Scriptores ejus origo reperiatur. Est & Hasla Opidum ad Brusschum fluvium : Id Francorum Rex Dagobertus (cujus filia Rathilpæ cæcæ & surdæ Florentius

rentius Scotus suis precibus sanitatem obtinuerat) Flo-
rentio dono dedit, cum agris circumiacentibus, quo loci Florentius Monasterium exstruxit. Flumina hanc regionem irrigant beatque plurimum præter Rhenum & alios multos Amnes: *Kintzgus*, qui secum magnam ad fert vim trabium ædificiis aptarum: *Illa*, *Brusschus*, *Sorn*, *Mater*, *Lauter*. Præcipiuus vero Alsatiæ fluvius est *Illa*, qui totam fere percurrit Alsatiam, primam scaturiginem habens in Sungovia supra Opidum *Altkirch*, fluensque juxta Opida *Mulnhausen*, *Einsheim*, *Colmar*, *Selestat*-dium & *Benfelden*, sine ambagibus recta petit Argentinam, ubi Rhenum ingreditur, receptis tamen antea omnibus rivulis ex *Vosago* Monte emissis; *Salmonum* aliorumque Piscium, ut & Rhenus admodum fœcundus. Regio partim montosa, partim plana est; Silvisque ac Nemoribus passim decoratur, inter quæ *Castaneis*, *Amygdalis* Nucibusque habet referta. Vulgus regio nem incolens & terram colens, miserum est. Nam per singulos annos abligurit bona sua, nec quicquam in futurum servat, unde fit ut tempore belli, aut quando frigore aut pruina terra nascentia devastantur aut pereunt, magna premantur penuria. Juvantur tamen pauperes ex publicis granariis. Non habet regio hæc Indigenas multos, sed major pars sunt advenæ, puta Suevi, Bavari, Burgundi, Sabaudi & Lotharingi, qui ubi semel regionem ingressi fuerint, non facile hinc emigrant. Suevi

potissimum ibi commorantur. Porro quintus Circulus Imperii, est Rheni. Constat tribus Ordinibus, qui sunt 1 Ecclesiasticus : 11 Principum : 111 Civitatum libera-rum. In 1 sunt Episcopi, *VVorms*, *Spier*, *Straesburg*, *Basel*, *Besancon*, in Comitatu Burgundia; *VWallis* Provincia, in qua Sitten Metropolis, *Geneve*, *Losanna*, *Metz*, *Toul*, *Ver-dun*. Abbates, *Hiersfeld*, *Morbach*, *S. Gregoris Munster*. In 11 sunt Princes, Comites & Domini seculares, Duces *Lotaringia*, *Sabaudia* (*Savoie*), Dux & Comes *Spanheim*, Marchio *Baden*, Dux *Zvveibruck*, Comes *Veldenz*, Landgr. *Hessen*, Princeps de *Calim*, Comes *Nassavr* in *Sarbruk*, Comites *Rheni*, Do. *Rapoltzkirchen*, juxta *Rapoltzstein*, Comites *Bitsch*, *Salm*, *Hanavr* & *Lichtenberg*, *Leiningen*, *Falc-enstain*, Do. *Morspurg* & *Befort*, *Rapoltzstein*, *Hohen*, *Rechperg*, *Blankenberg*, *Blammont* in *Lotharingia*; Comites *VVeibaden*, & *Itzstain*, *Kunigstain*, Do. *van Eppenstam*: Comites *Isenburg* in Alsatiæ Superiore, *Solms*, *Nassavr* in *Weilburg*, *Senivigen*, *Havare*, D. *Muntzenburg*; Comites *Westenburg*, *Witgenstain*, *VValdeck*, *Plesse*. 111 libera-rum Civitatum, quæ sunt, *Mulhusen* in *Sundtgow* Su-perioris Alsatiæ, *Basel*, *Colmar*, *Kaisersperg*, *Turckhaim*, *S. Gregoris Munster*, *Ober Ebenhaim*, *Straesburg*, *Rosenhaim*, *Schletsfæ*, *Hagenavr*, *VVeissenburg*, *Landavr*, *Spier*, *VVorms*, *Francfort*, *Fridberg* in *VVederavr*, *VVetzlar*, *Metz*, *Toul*, *Verdun*, *Kaufmans Sarbruck*, *Besano Castrum*, *Fridberg*, *Gleichhausen Castrum*.

Regis.
Opida.

Hec Tabula *Alsatia Superior* cum *Sungovia* & *Brisgoja* delineatur. *Alsatia Superior* vulgo *Ober Elsaz* primo loco occurrit, Metropolis ejus *Einsheimum*. Sedes Supremi Senatus, quo, ab Inferioribus Sungojae, Brisgojae, & quatuor Opidorum ad Rhenum supra Basileam, Archiducibus Austriae parentium, Tribunalibus, appellatur. In ditionem Alberti Comitis Haspurgensis Regis Rudolphi Patrem, anno 1100 pervenit. *Rubeacum*, vel *Rufatum*, vulgo *Rufach*, antiquissimum Alsatiae Opidum est, à Romanis conditum Nomen ei inditum ferunt à fluviolo, ab aqua ex alvei colore rubra apparente *Rotbach* olim dicto, (nunc *Ombach* Incolis) qui in valle non procul à *Sultzmath* ortus, ac rubro alveo per agros & vineas lapsus, ad multos usus in urbem excipitur. Opidum hoc magnificis primum ædificiis ac duplice suburbio exstructum, Romanæ Nobilitatis diu fuit hospitium, ob soli fertilitatem omniumque rerum humanis usibus necessiarum copiam: qui optimis legibus imprimis contra fures ornarunt, quas tam severè executioni mandarunt, ut inde ad nostram usque ætatem, per Germaniam tritum sit proverbium: *Der alt galghen zu Rufach, hatt gut Eichen holtz:* i. Rubeaquense vetus patibulum ex firme ligno quercino factum est. *Colmaria* ex veteris *Argentuarie* ruinis exstructa, Civitas Imperialis & elegans, optimo loco sita, planicie fertili, à Montibus irinere unius horæ distans. In Alsatiae meditullio est, alluiturque multis adcurrentium annum rivulis, præsertim his, *Louch*, *Duro*, *Fuchto*, *Illa*, aliisque minus celebris, quorum quidam per prædia Colmariensium fluunt, fœundioremque reddunt terræ fundum. *Selestadium* cinctum est muro sicut & *Colmaria* anno Christi 1100, aut circa il-

lud tempus, sub Friderico II. Antea vero, nempe circa annum 1054 sub Henrico III Hildegardis Duciessa Sueviæ construxit in isto loco templum juxta figuram & formam templi Hierosolymitani, quod paullo post Filius ejus Otto Episcopus Argentinensis dedicavit. D. Virgini Fidei, tradiditque Monachis inhabitandum. Qui brevi adeo opibus pollere cœperunt, ut Monasterium cresceret in Præposituram, unde præficiendorum Magistratum jus aliquandiu fuit apud Præpositum D. Fidei. Videndum Beatus Rhenanus, cuius natale solum fuit *Selestadium*. Firmissimo loco situm est *Selestadium*, habens ab uno latere, nempe versus Rhenum paludes impermeabiles: Ab opposito vero late re, ad Occidentem scilicet usque ad Lotharingiæ Montes, habet solum feracissimum. Vinum & Castaneæ in Montibus colliguntur, maxima vero Frumenti vis in planicie metitur. *Gebviler* Opidum in Montium faucibus situm, anno 1074 initium habuisse putatur. Abundat Vitibus & paret Abbati Murbacensi, qui eo loci plurimum degit. Est & aliud Opidum *VVatreil* nomine extra fauces juxta montes situm, quod dictum Abbatem agnoscit Dominum. In *Alsatia superiore* Comitatus hi recensentur à Mercatore, *Horburgensis*, ditio per amcena Comitis *Virtembergensis*, cui subest *Reichenvyer* Opidum, ubi præstantissima colliguntur Vina: *Comitatus de Egisheim*, hujus tamen Comitis successio jam diu interrupta est: & de *Sultz*. *Dominia*, *Bolvviller*, *Landsperg*, *Hohen*, *Hatstat*, *Hobenack*, *Rapoltstain*, cui parent *Rapoltzvryl*, *Gener*, *Cellenberg* Opidum & Castrum. Et Civitates Imperiales Circuli quinti. *Munster* in valle *Gregoriana* (*Gregoris Munster*) *Durckheim*, *Colmaria*, *Mulhausen* Vino generoso nobile, & *Keisersperg*.

Sungovia

ALSATIA SVPERIOR.

415

Sungo-
via.
Sicis.
Soli fer-
tilitas.

Opida.

SVNGOVIA vel Sungoja vulgo Sungovia, ad Septentrionem adhærens Alsatiæ: ab Orru Rhenum, ab Occasu Galliæ extremitatem attingit: ad Meridiem Helvetiæ contermina est. Habet multis in locis Vineas, & ubique Frumenti copiam, quod circumquaque in omnes vicinas vehitur regiones, scilicet in Helvetiam, Nigram Silvam, Lotharingiam: atque interdum in remotiores regiones. Complectitur Sungoja Comitatum Pfirtensem, cuius ultimus Comes Ulricus mortuus est Basileæ agno Christi cxxxiv. relictis duabus filiabus, quarum alteram Ioannam nomine duxit in uxorem Albertus Austriæ Dux, deditque Ursulæ Joannæ uxoris sorori, in hæreditatis portionem, octo Marcarum Argenti millia. Dominia, Befort, Morsburg. Ad Comitatum pertinent hæc loca Altkirch, Dattenriet, Befort, Rosengels, Mafsmunster, Thann, Senheim: quæ hodie ab Austriae Principibus, in præfecturas distributa sunt. In Befort est collegiata Ecclesia quam Comites Pfirtenses cum Veldpacho Monasterio virginum (ubi tredecim Comites, & totidem Comitissæ conditæ sunt) fundarunt. In Mafsmunster insigne est Monasterium Virginum Vestarium, atque aliquot Canonicorum, putant fundatum à Masone Alemannorum Duce, à quo vallis illa est appellata Vallis Masoni, quæ alioquin Wast appellatur. Thannum elegans est Opidum, ad censem turque Comitatui Pfirtensi. Imminet Opido Arx montana, Engelburg appellata, ei adjacet mons Rang dictus, in quo nobilissimum crescit Vinum Rangvein appellatum, Basiliensisibus notissimum. Prolabitur ibi ex Montium faucibus fluvius Thurus, Sungoviæ ab Alsacia distaminans. Morsinum-

ster Monasterium in Comitatu Pfirtensi fundatunt Comites Pfirtenses. Fanum Amarini & Arx Fridberga, uno milliari à Thanno distans, Abbatii Muibacensi paret: non procul inde Mosella fluvius oritur. Mulhausen est quoque in Sungovia, Civitas Imperialis, cuius Advocatus sive defensor (sicut & Opidorum Colmariæ & Keiserspergii) Episcopus Argentinensis anno cœcclxxi fuit, sed paulo post Rudolphus Comes Habspurgensis, cum Colmariam civibus quibusdam consentientibus occupasset, & Opidum Mulhausen obtinuit, Arcemque quæ in eo erat (omnibus qui inerant captis) auxilio civium diruit. Electo autem Rudolpho in Romanorum Regem, redierunt eadem Opida ad Imperium. Opidanorum studium consistit potissimum in Vini & Frumenti cultura: estque Vinum hujus loci satis celebre. Ormaren Opidum Monasterium habet Virginum, quod tempore Henrici quarti construi curavit Comes Habspurgensis nomine Rudolphus. Hujus frater Vernherus Argentinensis Episcopus, qui Cōstantinopoli in quadam Insula vitam cum morte commutavit. Adhæret Sungoja ad Occasum Comitatus Montis Beligardi. Habet egregium Opidum Montisbeligardium, Arcem Regiam ostentans. Haber & hic Comitatus alia multa Opida & Castra: ut sunt Grans Opidum & Castrum, Klarrwang, Opidum & Castrum, Passerwangum Opidum cum Arce, quæ omnia Ducum sunt Wirtembergensium: utunturque Incolæ lingua Burgundica. Comitatui Montis Beligardi propinquum est Opidum Bruntaut, ubi Episcopus Basiliensis in Arce Regia habitat. Atque hæc de Sungoviæ sufficiant.

Restat

Regio &
unde di-
cta.
Situs.
Soli fer-
tilitas.

Restat in hac Tabula Brisgoja paucis explicanda. Brisgovia, sive Brisgoja vulgo Brisgovr, quod sonat lingua Germanica pagum laudabilem. Et sanè Regio ista ob suam eximiam feracitatem, hoc nomine digna est, quem non inferior fit fertilitate ipsa Alsatia, quam modo perscripsimus. Si tamen veteres revolvamus Scriptores, facile inveniemus hanc regionem hoc nomen adeptam, à Metropoli Brisaco, de qua mox dicemus. Patet Brisgoja in Longitudinem milliaria x. & in Latitudinem ii. Initium enim trahit à Mortnavv, & excurrit secundum adscensum Rheni fere Basileam usque. Regio uberis Agri, qui faciendæ Sementi, & Vinetiis Vini laudatissimi sustollendis commodissimus. Estque hic Frumenti & Vini, omniumque Rerum, quæ sunt ad hominum vitam degendam necessariæ, magna fertilitas & copia. Ius hujus regionis Archiduces Austriæ & Badensium Marchiones inter se partiti sunt. Metropolis olim Brisgoja Brisacum, unde regioni nomen, meminit Antonius in Itinerario Montis Brisaci, quum alioqui nullas transRhenanas cōmemoret urbes, sed tantum provinciales circa Rhenum sitas: unde quidam arguunt alveum Rheni hic mutatum, qui ab altera quondam parte præterlapsus fuerit Opidum, quum illud adhuc in Gallica ripa staret: Luitprandus Ticinensis qui sub Ottone i. vixit, Montem Brisacum Alsatia tribuit, & Insulam Rheni fuisse docet. Situm hoc Opidum in Monte rotundo instar Castri, habetque hodie Rhenum ad Occidentem. Est satis elegans, munitum & frequens, sed temporum successu superavit ipsum Friburgum magnificentia & divitiis. Opidum recens natum & quod ob Mineras Metallicas subito crevit & ad sum-

mum adscendit gradum. In Brisaco est Arx quædam vetusta, sed quæ diu in ruinis jacuit, resuscitataque sunt tandem ejus aedificia. Hab. t Turrim robustam & valde munitam, quam Bertholdus Ziringensis i i i exstruxit: id quod sequentes probant versus in lapidibus ejus sculpti:

Hanc Dux Bertholdus portam struxisse notatur.

A quo pro fraude Burgundia gens populatur.

Habet hæc Civitas dūntaxat unum fontem cui superaedificata Turtis magna, in qua pedibus agitatur rota grandis, quæ extrahit aquam ex multa profunditate terræ, Civesque solvunt censum annum pro hausta aqua. Nam undique magnus est descensus ad Rhenum & ad subjectam planiciem, ubi aqua in superficie terræ facile quidem haberi, sed difficulter in sublimem Montem perferri potest. Medio millario infra Friburgum situm est in monte excelsa castrum quoddam dirutum, nomine Zaringhen, à quo Duces Zaringenses olim titulum suum habuerunt. Friburgum præclarum Brisgoje Opidum, imo & Metropolis hodie, à Duce Bertholdo i i i i Filio Conradi i Von Zeringen sub Henrico v Imperatore exstructa, cum antea pagus esset. Vrbs situ amoenissimo inter montes excellens. Multis variis & magnificis aedibus, Templis, Monasteriis ornata. Academia ibi erecta est annoccccclix, ubi etiam circa illud tempus docuit Vdalricus Zasius celebris Iurisconsultus. Habuit olim ditissimam Argenti venam, unius milliaris intervallo ab urbe distans. Sunt vero in Brisgoja Zering olim Ducatus, Friburg Comitatus, Hochberg Marchionatus, & Dominia Badenville, Stauffen, Burken.

*Regis &
unde di-
ta.*

Saxoniam à Saxonibus populis nomen accepit. Horum, ut aliarum gentium, originem & etymon non solum Monachi eruditæ antiquitatis ignari, verum etiam recentiores limatuli judicii homines commentitiis fabellis involverunt. Alii à Saxone Negnonis F. & Vandali Fratre, alii à tæxa natura, alia Macedonici exercitus reliquiis, alii a cultellis, unde rythmus est apud Engelhusium:

*Quippe brevis gladius apud illos Saxa vocatur,
Vnde sibi Saxo nomen traxisse putatur.*

Cranzius autem a Cattis Germaniæ, & eruditus ille Capnio a Phrygibus deducit. Ex his quisque quod placeat, sequatur. Hujusmodi enim opinionum commenta convellere non est animus. Amplectar tamen illam Germanorum eruditissimorum, qui Saxones a Sacis præstantissimo Asiæ populo ortos, & sic dictos quasi *Sachsen* i. *Sacarum Filii*, & è Scythia, sive Sarmatia Asiatica, cum Getis, Suevis, Dacis, & aliis paullatim se in Europam effusisse arbitrantur. Nec ratione caret hæc eorum opinio, quæ Saxones ex Asia deditur, in qua ortum & multiplicatum genus humanum. Nam præterquam quod Strabo scribit, *Sacas* illos, ut antea Cimmerii, longinquas invasiones fecisse, & Armeniæ partem de suo nomine *Sacacenam* dixisse: etiam *Sassones*, *Suevos*, *Massagetas*, *Dahos*, in illa Scythiaæ parte collocat Ptol. & observat Cisnerus, has gentes eandem prope in Europa conservasse vicinitatem, quæ ipsi olim inter se in Asia fuerat. Porro Saxonia etsi totius Germaniæ amplissima regio, hodie tamen non tam latè patet, atque olim. Antiqua enim Saxonia inter Albim & Rhenum fluvios, Mare Germanicum & Ey-

doram amnem usque ad Hassiam & Thuringiæ confinia extendebatur, eratque ejus centrum Brunsvicum: itaque Vestphalia, Marchia vetus, Misnia, Lusatia, Mansfeldia, aliæque regiones complures Saxoniæ nomine vocabantur. Hodie non ita naturalibus limitibus, uti sunt flumina & Montes, sed secundum Principum Dominia aut Imperia terminatur. Aër regionis durus, purus, ac saluberrimus, nisi qua paludibus nimium humectatur. Estque Saxonia rerum omnium præterquam Vini, fera. Abundat Hordeo & Tritico, ex quibus non solum panem candidissimum conficiunt, sed etiam Cerevisiam. Metalla generat varii generis, præsertim in Monte Meliboco quia Cattis ad Saxones protenditur. Eruitur etiam ex eodem Monte Lapis niger, fissilis, qui picis ærisque plurimum continet, in quo etiam aperte fulget Auri & Cupri color. Hunc ingenti cœpia erutum exurunt, destillante interea Metallo ignis vi liquefacto. In hoc lapide manifesta apparent linea-menta diversorum Animalium, eorum imprimis quæ vicinus alit Lacus, Anguillarum, Carpionum, Rana- rum: interdum etiam Gallorum Gallinaceorum, & quod fidem pæne exsuperat, Pontificis barbati triplici corona ornati. Habet & Goslaria præter Æris, Auri, Argentique Fodinas, ditissimos Salis Fontes, quibus & Halla & Luneburgum abundant. Quin & Marmoris copiam alibi Montana exhibent. Apud Goslariam Otto i. Argenti dicitur invenisse Fodinas, quarum magni fuerunt redditus. Abutentibus autem iis Civibus offensus Deus permisit puteum corrueire, quo amplius mille homines oppressi. Ex quo tempore neque Argentum neque Aurum repertū eo loco, sed Plumbū nigrum.

*Caliquas
litas.
Soli fera-
tilitas.*

Fit autem

SAXONIA INFERIOR.

419

Fit autem primo atramentum sutorium, quod vulgo *Vitriolum* vocat, deinde ex eo excoquitur aliquid Plumbi & Argenti. Perhibent autem Metallum Gostariæ sic natum. Quidam homo Nobilis Equum cui nomen erat Ramelus in Monte ramo arboris adligavit. Is unguis, quibus ferreæ soleæ inductæ, terram quatiens ac verrens, reconditam Plumbi nigri venam integumentis nudavit, non aliter ac Pegasus alatus, ut Poëtæ singunt, ungula saxum feriens, Fontem aperuit. Vt autem Fons iste ex eo nominatur Hippocrene, ita Montem hunc Saxones Ramelum vocarunt, qui hodie maxime floret, atque admirabilem Plumbi copiam suppeditat. Reperitur & Plumbaginis quæ Græcis μολύβδαινα vulgo Lootaerde: & Pyritarum, Viersteenen, tanta copia, ex quibus Plumbum nigrum excoquitur, ut Mons quidam totus pæne ex his constare videatur. Ejus urbs primaria *Halla*, etymologia Græca, sive ut Goropius non Græca sed Cimbrica derivatione à Salis proventu nominata: quemadmodum & Halla Suevica, aliæque urbes cognomines. Et in Armenia Halis fluvius, Græca voce falsus, ut Straboni placet. Ita Halla ad Salam non ignobile Saxoniarum flumen, à Salis proventu nomen habere putamus. Cujus quidam Salis Fontes, admodum fructuosi & salutares primum inventi sunt ante Christi natalem à Vendis, quos Hermunduros vocamus, quorum ubertas, ubi vicinis gentibus innotuisset, haud secus, quam aureis Fodinis, magnis conatibus, iis insidiati fuerunt. Nunc Halla administratoris Magdeburgici Marchionis Brandenburgensis sedes. Ad Inferiorem Saxoniam referuntur *Ducatus Lauvenburgensis*, *Lunenburgensis*, *Brunsvicensis*, ac præterea etiam *Ducatus Mecklenburgicus*. In Ducatu Luneburgensi est Luneburgum, Civitas celeberrima, sic

dicta, vel ab *Idolo Lunæ*, quod Monti Calcis nomine insignito quondam impositum fuit: vel à fluviolo præterlabente, nunc *Elmena*, die Almenorū quasi Elven Orū ab undecim rivulis in eum fluentibus dicto olim *Luna* vel *Lunorū* vocato, ab Ilide, ut fabulantur, illac iter faciente ad Ganbrivium agnatum. Vrbs est munitissima, cincta fossis & vallis, forma ejus fere quadrata. Salis fonte ditissimo beata. Hæc enim præcipua Civium negotiatio est, quam terra marique in longinquas exportant regiones. Majorem tamen ejus partem Hamburgenses Mercatores coemunt ac magnum quæstum inde faciunt. Tempa Augustanæ confessioni addicta sex habet: quibus additum Nosocomium. Tota communio distributa est Romano more in *Cives*, cum patritios, tum plebejos, & inquilinos. Viget in ea ac floret optima politiæ ratio, Studia litterarum, Iustitia, Pax & concordia inter Clerum & Gubernatores Reipublicæ, quorum summa potestas est penes patritios. Reliqua Opida, ne sim prolixior, prætero: Quoniam etiam aliquid de *Ducatu Mecklenborgensi*, quem Tabulae titulus representat, dicendum est.

Ducatus Megapolensis, vulgo *Meckelburg*, olim pars *Ducatus Megapolensis*, atque Dominii Regum Vandaliæ Mari adjacens Balticō; nunc est ex præcipuis Germaniæ Ducatibus, & Imperii Membro: Coniacent illi, qua Oriens Pomerania: qua Occidens fl. de Elbo vulgo dictus: ad Meridiem habet Marcam antiquam: ad Septentrionem Mare Balticum. Regio fertilissima est, Frumento, Pomis, Ligno, Piscibus abundans. Varii generis videre est ibi Animalia, magnamque Iumentorum, Pecudum & Ferarum copiam. Cæterum Aribertus Regio stemmate prognatus & in aula Caroli Magni aliquandiu versatus, impetravit Imperatricis.

raticis sororem in uxorem, ex qua sustulit Billungum, hominem clementem & potentem, cui patuerunt Sarmatae & Wandali a Vistula usque ad Visurgim, & ab Odera usque ad Holsatiam. Hic Regiam suam habuit in Meckelburgo. Duo vero Filii ejus Mizilaus & Mistevus a Patris pietate degenerantes, cœperunt Christianos persequi. Sed de his atque aliis Principibus Megapolensisibus legatur Munsterus. Primi hujus regionis habitatores apud authores appellantur Heruli, Obotrite, & generali vocabulo Vandali. Est Regio bene culta Civitatib. Opidis, Arcibus & Villis. In hoc Ducatu Suerinum urbs vetus condita ante Lubecā, Rostochium, Sundium, Wismariam. Figura ejus est quadrata, constatque adeo quatuor fere urbibus, quarum singulæ proprias appellationes sortitæ sunt: Prima est Suerinum, secunda Neapolis, tertia a Recto, quarta a palude nomen haberet. Vicus Fichela qui ad Lacum Suerinensem jacet, tantum 5000 pass. distat a Mari Balthico: quæ vicinitas effecit, ut de fossa ex Lacu in Mare Balthicum ducenda aliquando actitatum sit irrito labore, ut in Isthmo Peloponnesiaco accidit. Rostochium vulgo Rostock, olim Lacinium, & corruptè Rhodopolis & Laciburgium, urbs maritima & Megapolitana: primum Arx fuit, postea a Godscalco Vdonis filio in Civitatem versa: deinde a Primislao II Nicolotti filio aucta. Academia nunc liberalium Artium floret, quam impetrarunt Principes Mechelburgenses Ioannes & Albertus, una cum Civibus Mechelburgensis, anno 1000. Aer hic salubris. Rerum ad viatum spectantium exiguo pretio magna copia. Wismaria, cuius originem nonnulli

a Wismaro Rege Vandorum, tempore Constantini Magni florente repetunt: alii Coloniam Gothorum ex Visbuia Gothlandiæ Metropoli eò deductam affirmant. Sed paullo ante annum 1000 ex ruinis vetustæ & amplæ urbis Mecklenburg, quæ toti ditioni nomen dedit, a Gunzelino Comite Suerinensi sub Joanne Theologo D. Megapolitano conditam seu amplificatam fuisse Crantzii monumenta, & Reip. privilegia omnia, post annum M. CCL. data ostendunt. Brevi autem incrementa miranda ex commerciis aliarū gentium Civitas sumpfit; Portum matis commodissimum in toto hoc littore Balthico habens, oneratas naves quantumvis capaces recipientē, & sine ulla anchoris tutas præstantem: unde nomen urbi, non tam a sapienti Præside, quam certitudine marini Portus inditum verisimile est. Minoribus Opidis copiam rerum ad vitam tuendam necessiarum sèpissime communicantibus, ac inde recipientibus velut corona undequaque cincta est. Porro Nonus Imperii Circulus, Nider Saxen dictus, tribus Ordinibus constat, quorum i Ecclesiasticus, ii Principes & Domini Seculares, iii Civitates liberae. In i sunt Archiepiscopi, Bremensis & Magdeburgensis. Episcopi Hildesheimensis, Lubecensis, Suerinensis, Ratzenburgensis & Schlesvicensis. ii continet Principes & Dominos Sæculares: suntque Rex Daniæ propter ditiones ad Imperium pertinentes: Duces Lauenburgensis, Brunsvicensis, Lunenburgensis, Mecklenburgicus, Holstein: Comites Roffain, & Delmenhorst. In iii sunt Civitates liberae Lubeca, Hamburgum, Mulhausen in Duringen, & Northausen, Goslaria, & Gottinga.

Ducatus Brunsvicensis.

Ducatus Brunsvicensis ab urbe primaria Brunsvico nomen sibi sumpsit. Vrbs autem ipsa a Bruno ne Ludolphi Ducis Saxonæ Filio nomen appellationemque sortita est. Is enim quem in choverat vico nomen reliquit, qui ab illo dictus est Brunonis vicus seu potius sinus, qui lingua Saxonica vocatur Wyc, nunc Brunsvicum sive Brunsveich dicitur. Est autem Brunsvicensis ditio amplissima a Magdeburgensis & Halberstadiensis Diœcesis finibus, & ab Hercynia silva, ad Albim usque pertinens. Circa annum autem Christi ccccxxx Imperator Fridericus Dominium Brunsvicense provexit in Ducatum, & Ottonem Brunsvici Dominum & Luneburgi, Ducem creavit, Henrici Leonis successorem, qui generale Saxonæ habuit Dominium. Fridericus II Ottonem Leonis Nepotem fecit Ducem Brunsvicensem & Luneburgensem, attributis ei armis, quæ avus ejus extulerat Anglia, duobus fulvis Leonibus pro ditione Brunsvicensi & alium cætulei colotis Leonem, adjectis in clypeo maculis de terra Luneburgensi, quæ erant olim Hermanno Duci & posteris ejus, cum titulo Ducatus Saxonæ. De reliquis Ducibus videndus Münsterus lib. III Cosmographiæ. Brunsvicum hodie non tantum hujus Ducatus, sed & totius Saxonie Metropolis, quondam a Conditore Brunopolis. Prol. Tubisurgium ex Francisci Irenici sententia: Vrbs ambitu magna, forma quadrata, ædium pulcherrimarum frequentia nitidissimè culta: Civibus plena, Mœnibus ac fossato duplice profundissimo, & aliquot in locis triplici, ac quolibet aquis stagnante, munita: Vallo etiam inter fossata crassissimo ducto per circuitum, variis Arborum consilio generibus valida: quinque fortis, quinque prætoriis, & totidem Magistratibus excellens. Condita est a duabus Fra-

tribus Brunone ac Theodoro, aliis Theomaro dicto, Ludolphi Ducis Saxonæ Filiis, anno 1000, ut eorum Historicus Hermannus testatur. Hanc urbē Onacra amnis perlabitur, qui in Hartonica Silva ortus, duas in partes Civitatem scindit, omnem immunditiem secum trahens, ac variis undique pontibus cooperatus, Visurgi tandem conjungitur. Non habet Civitas aquam potabilem, sed fere bibunt Cerevisiam: Vini usus carior, ac rarior. Vrbs hæc parvis orta initii multas per tempora accessiones habuit, ut per vices amplificata, nunc in eas excreverit vires atque opes, ut facile Principibus suis titulum indiderit, qui inde Duces Brunsvicenses vocantur. Libet hoc loco, ea quæ Curiae hujus urbis præfixa leguntur, ob frequentissimam hujus contentiosi leculi lites forenses, paucis subjungere. In controversia causarum, capitales inimicitia oriuntur: si amissio expensarum: corpus quotidie defatigatur, labor animi exercetur: Multa inhonesta crimina deinde consequuntur: Bona & utilia opera postponuntur: & qui sapienter obtinere, frequenter succumbunt. Et, si continent, computatis laboribus & expensis, nihil acquirunt. Inter cæteras hujus Ducatus Civitates haud postrema, quoque est Goslaria civitas Imperialis. Hanc urbem Henricus I. Pater magni Ottonis urbium amator in formam Civitatis erexit Anno 1011. Imperator Henricus III ingentibus regni florescens opibus, urbem istam mirifice ornavit, quam de parvo molendino, ut ajunt, vel de tugurio venatoris duo priores Henrici, & iste nunc III in tam magnam sicut hodie cerni potest urbem bono provexere auspicio, in qua Regale Palatinum hic Imp. magnificè exstruxit, & II Omnipotenti Deo congregaciones instituit. Helmstadium Opidum medio inter Brunsvicum & Magdeburgum itinere est: id Gulielmus Dux Brunsvicensis a Werdenfi

BRUNSWYCK.

423

densi Abbatे, cui parere Cives insolentiores recusabant, certa pecunia summa Abbati numerata redēptū, in suā potestatem redēgit. Munire id Opidum Carolus, Caroli Magni F. adversus Sorabos & Vilſos bella gerens cōperat, idque S. Ludgero primo Episcopo Monasteriensi tradiderat, ut in populis a Carolo subjugatis prædicanti tutus receptus esset. *Halberſtadiu*m urbs Episcopalis, Oltēmia fl. perluitur. In hujus urbis medio extollitur tumulus ac collis: is duorum stadiorum habet longitudinem, ac in summo vertice latam amplamque planiciem, in cuius extremis angulis, bina ædificata Templū sunt. In medio latè patet forum splendidissimis Canonorum ædibus undique cinctum: illa autem quæ in monte sita sunt Civitas seu Vrbs dicuntur, quæ ad montis pedem, suburbia vocantur. Est circa hanc Civitatem Ager optimus, ferax Tritici, mātureſcentibus Frugib⁹ culmorum altitudinem equo insidentem hominem ferunt excedere. *Quedelburga* Vrbs antiqua & primorum in Saxonia Principum decus, haud ita procul Magdeburgo distans, ab Imperatore Hēnrico Aucupe condita. *Hannovera* opidum ad ripam Leine fl. ē regiōne vetustæ Arcis Comitum a Lauventod, jam Henrici Leonis æta- te, circa annum Christi cīcū vi cui (quod trans fl. situm esset aulici Hannover nomen dederunt) Arci subje- ctum fuit. Floret hoc tempore inter cæteras Saxonias urbes. Aggeribus enim, muris & fossis firmiter munita, & Civium bonorum ac fortium Vititorum frequentia & ædificiis stipata est. *Hildesheimum*, sive *Hildefsum*, *Aſcalinum* Ptol. Irenico: Civitas antiqua: fuit antea duplex: po- stea utraque conjuncta, facta est unica. Templū sum- mun insigne habet, Turrisque ipsa tectū habet aureum. *Civitas amœna*, patria Ludolphi Coloniensis Mathe-

matici, peritissimi, qui nunc Lugduni agit in Batavis. Se- des est Episcopalis: Irenicus istius loci Episcopos recen- set, quod & Crantzus in sua Metropoli, & paullo accu- ratius Antonius Monchiacinus lib. ii de primis Chri- stianæ Religionis initiis, præstat. Fuit autem Episcopatus Hildesheimensis primum in Saxonibus fundatus ac institutus a Carolo Magno Galliarum Rege, ac Imperato- re potentissimo. *Northausen* Civitas Imperialis. Conti- nentur etiam hac Tabula Ducatus Grubenhagen, qui est Membrum Imperii, & principatus (Furſtendom) *Anhalt*: item *Mansfeldia* Comitatus veteris Saxoniæ, ad amnem Salam antiquissimus, quum Hegenus quitempore Ar- turi Britanniæ Regis floruit, anno 1041 Comes Mans- feldicus fuisse perhibetur: nomen ei a Manno Thuisco- nis filio, ut Alscaniae vicinę ab Ascenes. Primatia urbes sunt *Mansfeldia*, ad Wipерum fl. *Eislebia* & *Wypra*. *Eislebia* Metropolis est, inter Salam & Wipерum: nomen cre- ditur habere ab Iside, quam Tacitus oras Suevicas post obitum Mariti peragrasse, testis est. Iuxta eam sunt Me- talla in Montibus Mellibocis. Loca ista *Tubantes* coluiſ- se existimantur. Hī tamen *Tvendi* Pyramio: Frisiis con- termini: *Benthem* Comitatus huic vicinus antiquum no- men referre credit Verrutius. Hos *Tubinger* existimat La- zius Migrationum lib. viii. Comitatus iste sub se ha- bet Comitatus iv. *Wippram*, *Arnstein*, *Wetin*, & *Quern- furt*. Item Co. *Barby*, *Stolberg*, *Hohenstein*, *Regenstein*, *Plesse*, omnes Imperii. Continentur etiam Ecclesiastici Princi- patus hi: *Meydburg* Archiepiscopatus & primatus Germa- niæ, Imp. est: & Episcopatus Hildesheim, *Halberſtad* mo Imperii: subsunt Moguntino. Item *Quedelborg*, & *Gernro- de*, *Stiften*, sunt Imp. in viii. Circulo.

Episcopatus Magdeburgensis Restat in hac Tabula. Episcopatus Magdeburgensis titulo ipsius Tabulae nominatum comprehensus. Episcopatus Magdeburgensis, vulgo Meydburg, ab urbe primaria nomine habet. Imperium majorum Carolus Magnus tota reformata Saxonia, decem Episcopatus in ea instituit, quorum omnium celeberrimus fuit Magdeburgensis, cuius sedes ex primitiva fundatione in Styde fuit, tum ad Valersleve, tertio in Vrese translata. Tandem per Ottomem 1. anno ccxix ad Magdeburgum mutata, ejusque auspicio in primatum Germaniae sublimata, ut habet magnus Chronicorum Codex anonymous. Quanquam tamen Saltzburgensis ceterique Archiepiscopi Electores, primam hanc dignitatem Antistiti Magdeburgensi non tribuant, ut Crantzius in Metropoli tradit. Magdeburgensem autem Burggravium constituit Otto 1, ut praeslet judiciis publicis & gubernationi publicae, loco Imperatoris, in his terris & in hoc Episcopatu, ac ceteris huic conjunctis. Primus hoc munus gessisse traditur ordinatione Ottonis Gero Marchio Lusatiae, cuius memoriam conservat Monimentum Cœnobii Gerodenensis. Hunc sequuti memorantur hoc ordine aliqui, Hermannus Dux Saxonie, Lotharius Comes de Waldeck, Fridericus Lotharii Filius, Conradus ejusdem Nephos, Manfredus Conradi uterinus Frater. Hoc in prælio cælo, dignitatem consequutus est Dittericus, Comes Plocensis, cuius filiam cum duxisset Udo Marchio Brandenburgensis occupato Burggraviatu, successorem reliquit Henricum Filium. Eo facto functo Lotharius Saxo, idem munus commendavit Burchardo e familia Domitorum de Querfort, à quibus est origo Comitum Mansfeldensium. Post hunc reperiuntur in ea dignitate fuisse constituti Domini de Schrapela, a quibus auctoritate Roldolfi Imperatoris, translata est in Duces Saxonie Electores.

Vrbs priuaria *Magdeburgum* olim *Parthenopolis*, a Venere Parthenia ibi culta, sita ad Albim fl. a Ioanne Capnione *Dmoadum Pyrgum* dictum, a Græca voce. *Dmoades* enim puellas ancillares Græci ferunt, quas per Aphæresin *Maid* dicimus, & πυργον Burgum, ut πυξ. Buxus. Æneas Silvius Magdeburgensem vocat, & *Virginopolium* Metropoliticam insignem urbem inter Saxones, opibus & auctoritate memorabilem, scribit. Ligurinus *Virginis Urbem* dixit, & Virginum habitationem. Ptol. μετριον. Hanc civitatem Otto condidit, ut scribit Lupoldus: auxit ibique requiescit, Otto Frisingensis. Inclita haec urbs Imperatorumque honesta sedes, tres in partes dividitur, estque munita mænibus ac propugnaulis, turribus quoque ac fossis valida ac tuta, ædibus pulchermissis, perpolitis plateis vicisque insignis, ac templis magnificentis celebris. Imprimis vero nobile D. Mauritii Fanum, ex quadrato lapide structæ magnificentia conspicuum, Ottonum Cæsarum insigne opus. Magistratus jus civile Romanorum Saxonica lingua conscriptum, non sine reverentia custodit, quod Caroli Magni auctoritate firmatum tradunt, eoque in decisione causarum vicinæ gentes recurrent: magna & venerabilis eorum legum auctoritas habetur. Atque haec de Magdeburgensi Episcopatu sufficient. Ceterum ut huic descriptioni Colophonem imponamus, demus regionibus hac Tabula contentis suos amnes: Hi sunt: Albia, Onacra, Oltemia, Sala, Wiperus, Inderft, Struma, Roide, Ruma, Uker, Fues, & alii. Non Montes desunt, inter quos qui dicuntur, Der Ramelberg, Melibocus, & alii: neque Silvae, inter quas, Auff dem Hartz-VValdt, Solinger Wald, cum aliis, quas in ipsa Tabula cernere licet.

*Flumina.
Montes
Silva.*

*Regio &
unde di-
cta.*

Post Ducatum Brunsvicensem pandit nostra Methodus Hassiam. Hæc unde nomen habeat ambigitur. Sunt qui a Monte Heso : at is nusquam in Hassia, neque etiam alibi reperitur , nisi is forte sit qui Noviomagi exstat , quod quidem a re non ulque adeo alienum videtur. Referunt enim nonnulli Batonem quendam Regis Cattorum Filium, (qui Noviomagum auxerit, restaurarit, ac mænibus cinxerit) Hesum Filium habuisse , qui favore ac amore patrii soli ei loco suum nomen communicarit. Vnde etiamnum Hesus Mons dicitur. Alii sic nominataim volunt a Cattis qui hanc regionem incoluisse commemorantur , mutatis litteris, unde adhuc est loci nomen Catzen-Elnbogen, gentis illius contestans vetustatem. Beatus Rhenanus Rerum Ger. lib. 1. autor est Hessos ex superiori Germania advenas pulsis Cattis hæc loca occupasse, deque suo nomine appellavisse. Habet hæc Regio Turingiam ab Oriente a Meridie Franconiam; Westphaliam ab Occidente respicit : a Septentrione vero Ducem Brunsvicensem, Episcopum Mindensem, aliasque Principes vicinos habet. Aer Regionis salubris est. Regio ipsa Frumenti, Leguminum, Fructuumque feracissima. Vinum autem non fert, nisi qua Rhenum attingit. Sunt etiam uberrima saginando pecori pascua, in quibus numerosi Armentorum Pecudumque greges conspicuntur. Alt & Ferarum & in primis Cervorum in Silvis magnam copiam, ad frequentes venationes Nobilitatem invitantium. Metalla etiam alibi generat, Æs & Nigrum plumbum. Salis quidem non Fodinas, sed Fontes habet. Hanc regionem quondam Comitus , nunc vero Langaviatus titulo decoratam olim Cattos inhabitasse (et si Crantzus re-

clamet, qui ex Cattis Saxones facit) omnibus fere nostri seculi Scriptoribus persuasum est: Chattæ Ptolomæo dicuntur. Hi postea in Insulam Batavorum transgressi (autore Tacito) ubi hodie horum nominum vestigia super sunt in duobus vicis, cognominatis ad Mare & ad Rhenum. De horum Etymo ita scribit doctissimus Iunius: Catti quos nostra & prior etas Hessos vocavit commune cum Felibus Cattisque nomen sumpsisse videntur, a ferocitate qua in hostem insultabant. Cui enim ignota ferocia & impetus Animalis istius, domestici licet in appetendo illius jugulū, qui angustiam adferendo illud premat? vel à dolosis insidiis quibus assilire in hostes soliti fuerint, uti tergis Murium assulant Feles. Eiusmodi namque genius fuisse gentis Cattorum bellicose & ferocius videtur. Referri hoc potest usitatum apud Huesdenos vocabulum Hessipro Carto seu fele: qui si quando domesticum animans muribus inimicum significare volunt: Hessum nominant. Possunt & præstantes virtute viri hoc Cattorum nomine designati fuisse olim a veteribus, quod tales etiamnum Lingua Batava Cattos vocitet, certè virtutem, & gentis excellentiam non aliunde discas melius, quam a Tacito, qui genti illi plus decoris & disciplinae totius militaris attribuit, quam ceteris omnibus Germanis &c. Itaque aptissimo nomine populi ingenium expressum fuit sive ferociam & impetuoso assultus, sive præstantiam species. Haec tenus ille. Fuit autem olim Hassia tan tum Comitatus subjectus Dominio Turingiaz, id quod probat liber Torneamentorum , in quo legitur, quod anno Christi cīxlii Ludovicus Co. Hassia fuerit Hallis in ludo militari ibi celebrato, sed factus deinde Landgr. ascendit filia Matrem. Accessit tandem & Catzen-Elnbogen, idque per Filiam ultimi Comitis, quam duxit Henricus Landgravius. Genealogiam Landgraviorum Hassiae apud Munsterum habes. Sunt porro in Hassia præter alia minorum

*Celi qua-
litas.*

*Soli fer-
tilitas.*

*Anim-
alium va-
rietas.*

HASSIA

Millaria Communia
Petrus Xerius Cælavit

Waldeck Comita tus pars. *Korbach*

Vrbes

minorum gentium Opida, Vrbes duæ præcipuæ, Marpurgum, & Cassula. Marpurgum Amasia Ptolomeo, qui eandem Amisiam vocat lib. viii. Geogr. ut censem Francisus Iren. & Appianus, vulgo Marpurg: Hassia Metropolis, Hancalii a Marte quasi Marpurgum: alii a Marco-mito Francorum Principe sic nominatam volunt. Civitatem hanc olim villam fuisse Historiæ produnt. Eam Lona Fluvius insignis præterfluit. Vrbs est Sede Principis, Schola illustri, condita anno Christi ccccxxvi a Ludovico Episcopo Monasteriensi, nobilis. Ioanne Oldendorpio, clarissimo omnium inter lureconsultos Germaniæ: Ioanne item Draconite, & Andrea Hiperio Theologis celeberrimis clara. Cassula, præcipuarum Hassia Civitatum altera, dicta quasi Castellum, Ptolemæo Stereontium esse creditur: olim tantum Arcem hic exstitisse perhibent. Civitas Fulda, Ana & Trusula fluminibus irrigua, aquis autem instructa, agrum fœcundum atq; compascuum habet, & arva nutrientis pecoribus apta. Vnde in vellerum lanæque venditione, Civium potissimum negotiatio consistit. Haud procul Marpugo est Frankenberga, vel Francoburgum, Opidum perelegans, situ ameno & antiquitate commendatum, ad fluuium Ederam situm: nomen desumpsit a Francis, qui ibi castra metati sunt contra Saxones. Anno Christi cxxx primum exstrui cœptum a rege Theodorico; postea anno cccci illi a Carolo Magno auctum. Sunt & alia: Eschvvega collis imposita: læta agri fœcunditate gaudens Opidū, Werra fluvii aquis irrigatur: cuius oportuno usu, / satis, herba, Glastum Plinio, & ex eadem confecta tintura, quam Thuringicum solum, frequenti fœnore suppeditat, primo supra hoc Opidum lapide, cimbis imposita, Mindam

usque: inde Visurgi aquis, quæ Werram absorbent, Bremam, & per totam Oostlandiam defertur. De primo Eschvvega initio nihil, quod sciam, Historiarum monumentis comprehensum repetitur, eò quod Hungaricis bellis atque incendiis, tertium depasta, deformataque fuerit. Francoburgicum tamen Chronicum, dum Carolum Magnum circa annum ioccxcvi Episcopatus varios instituisse, Monasteria & Ecclesias, multis in Opidis, fundasse commemorat, meminit & Cauffingæ non procul a Cassela: & Eschovvega, ab eodem tum temporis excitata. Præclara etiam extant Henrici Imperatoris erga hoc Opidum merita, qui idipsum Hungaricis incursionibus devastatum atque collapsum, restituit, novis ædificiis auxit, & locupletavit: Gravissimis rursus calamitatib. adflictum fuit, anno cccclxxvii eo bello quod inter Adolphum Moguntinum Archipräfulem, & Hassia Landgravium acre desævit, quando etiam ad Hassia gubernationem pervenit. Frislaria insigne quoque ac præstans Hassia Opidum, vulgo Fritzlar, latine doctrina pacis, ut puta ubi veræ & perpetuæ pacis doctrina S. Bonifaciis auspiciis, toti Hassia, Thuringiæ, Franconiæ, & Frisiæ innotuit: Egræ fluvii propinquitate, & situ admodum ameno, sicuti universa passim Hassia, præcellit: Mutis circumcinctum tutrigeris, situm inæqualem, sicuti & regio ipsa, hinc inde montosa, obrinet: ager ramen lauto, Frumenti, Leguminum & Fructuum ferracissimo, etiam Vini, cuius tamen fertilitate non est hæc regio admodum præstans. Et quamvis in ipsa Hassia, Frislaria se conspiciendam præbeat, ad Moguntinum tamen Archiepiscopum pertinet, unde variis Fortunæ & Bellonæ casibus frequenter exposita, maximas ab Hassia Ducibus

H A S S I A.

429

Ducibus calamitates frequenter pertulit, quemadmodum & à Saxonibus expugnata & fœda exustione deformata fuit. Reliqua hujus Landgraviatus Opida quæ multa sunt, prætereo. Hessorum autem regionem partim perlungunt, partim adluunt fluvii variis, quorum præcipui, Rhenus quidem latus inter Meridiem & Occidentem: Visurgis, i. Weesera, cuius fons Weira, è Toringico nemore profluit: Lupia qui in VVestphaliam transit: & Adrana Tacito, eum Adernam vocant Historiæ, hodie Aederam dici existimat Althamerus. Rhoer forte, ut scribit Ritheimerus. Eder ex eo facit Iunius in suo nomenclatore, additque Cattorum fluvium esse, & in amnem Adam exire. In sua Batavia autem scribit eum in Fuldam evolvi: & hoc ex Tabulis verum esse constat. Minores sunt Lanus seu Lona in Comitatu Wittenstein fluvius (Anden Horberg oritur) olim Wiedekindi Anglorum Principis Castrum præterfluens, Lasphe ejusdem Comitatus Opidum adluit: Fulda &c. Montibus Regio undique obsita; eorum autem nominatissimi, Meliboci & Abnobii Montes. Reliqui variis insigniuntur nominibus, uti Kesselpergus & Geyne Montes, &c. Silvae sunt plurimæ Hercyniæ portiones. Sed de Hassia quæ dicta sunt haec tenus, sufficiant. Nefas sit autem non adscribere Coronidis quasi loco quæ Aelius Eobanus Hessus in carmine gratulatorio victoriæ ad Philippum Landgravium, paucis de hujus regionis genio & situ, Incolarumque moribus tradidit.

Qualis Hyperboreum prospectans Thracia Booten

Gradivi domus ad Rhodopen, Hemusque nivalem
Circumfusa jacet, gelidis assueta pruinis,
Gignit in arma viros duratos frigore, quique
Aut Hebrum Nestumque bibunt, aut Strymonis undas:
Talis & ipsa situ, talis regione locorum
Et fluvii, Silvisque frequens, & Montibus altis
Hassia: Natura similes creat alma locorum
Ceu natos in bella viros, quibus omnis in armis
Vitaplatet: non ulla juvat sine Marte, nec ullam
Esse putant vitam, quæ non assuerit armis.
Quod si tranquillæ vertantur ad ocia pacis,
Ocia nulla terunt sine magno vanalabore,
Aut duro patrios exercent vomere colles,
Aequatosque solo campos rimantur aratri,
(Namque & planities segetum fœcunda patentes
Explicat innumeras, & plena messe colono
Ditat, & ipsa sibi satis est) aut ardua Sylva
Lustra petunt, Canibusque feras sectantur odoris.
Venatu genus assuetum, Genus acre virorum:
Aut leges aut fura ferunt, aut opida condunt
Fortia, non solum bello muninina: verum
Quæ deceant in pace etiam, oblecentque quietos.
Quid sacros memorem Fontes? quid amena Vireta,
Quid valles ipsis certantes frugifer acis
Vallibus Aemoniae? dulces quid ubique recessus
Musarum loca, confessu loca digna Dearum?
O patriæ gelidi fontes! ô flumina nota!
O valles! ô antra meis gratissima Musis!

H h h

Hassiam

THVRINGIA DVRINGEN

Landgraviatus.

Nobilitas & stacuſ hujusditionis mihi neclum innotuerunt, tantum inveni Comitatum Gleichen & ut existimo Kranichfelt. Item unum Episcopatum Mersburg.

*Regio.
Situs.
Soli fer-
tilitas.*

Habiam sequitur Thuringia, vulgo Duringen, sita inter duos fluvios Salam & VVeram: quorum hunc ad Occasum, illum ad Ortum habet: ad Septentrimonem Hercyniam Silvam (quam Hartz vocant): & Turingensem, ut vocant, Salum, vulgo Duringer waldt, à Meridie. Longitudo regionis Latitudini par, x i i milliarium. Regio omnis generis Frugum & Leguminum feracissima, & in primis Frumento præ omnibus aliis Germaniae partibus fœcunda: adeo ut Georgius Agricola eam Sumen Germania appellare non veteretur. Magnus hic Isatidis herbæ, quam Plinius Glastum, hodie Guadum & Pastilum, vulgo VVeedit, Pastel nominant & cæruleum efficit colorem, proventus, quæ hinc cum magno Incolarum emolumento ad alias regiones transfertur. Vnde quidam Poëta insignis:

Herba Thuringorum celeberrima crescit in agris,

Hanc Isatim Græcus sermo vocare solet.

Ponderis hec magni est, & multo venditur are:

Hac etenim tingilana parata soleat.

De qua Plin. lib. x x i i cap. i. Simile plantagini Glastum in Gallia vocatur: quo Britannorum conjuges nurusque toto corpore oblitæ, quibusdam in sacris nude incedunt, Æthiopum colorem imitantes. Obsoniorum quoque ac Fructuum vix quicquam desiderat: si Vinum demas quod

aliunde importatur. Reperiuntur & Auri Argentique Fodinæ, & Salinæ divites. Olim Regnum fuit, hodie Landgraviatus titulo decoratur. Thuringia & Hassia sub Regibus Francorum conjuncte usque ad Carolum Magnum & Henrici Aucupis tempora manserunt annos ccclxvi. Tandem Carolus Crassus Imperator Duxem Thuringię præfecit Ludovicum, ejus Nepos Burchardus impolis ab Hungaricis cæsus est. Quare Henricus Anceps Imper. Thuringiam occupavit, cuius successoribus Saxonæ Principibus in hodiernum usque diem subiecta est. Etsi enim post Guilielmum Ottonis i Imper. Filium, qui Archiepiscopus Moguntinus, Thuringiam permisso Patris tenuit, successores ipsius, Archiepiscopi Moguntini, merum Imperium in urbem Erfordiam, quod adhuc retinent, & totam Thuringiam sibi aliquantis per vendicarunt, quorum Vice-Dominus sub Contado Salico Imp. Ludovicus Barbatus aliquando fuit: tamen postea Barbatii Landgraviorum titulo Thuringiam ad Hæredes transmiserunt. Donec ad Misniæ Marchionem ex VVidechindi Saxonis posteritate ortum, Henricum illustrem Theodorici Filium & Hermanni Thuringię Landgravii ex filia Iuditha Nepotem circa annum Christi c i o c c i pvenit, cui succedit Filius Albertus degener, eique filii Fredericus Admorsus & Theodorus, qui a patruo Theodorico Misniæ Marchione hæredes constituti sunt. Hunc Tractum Sorahos olim inhabitasse ferunt. Horum meminit Eginhartus & Ammoinius. Horum reliquias hodie vocat Peuccerus Sorbec

*Imperio
majorum.*

TVRINGIA.

431

THVRINGIA
Millaria communia
Petrus Karius Calavit.

bet & Servestein inter Albim & Salam flumina. Reynerius Reyneckius, in suo de Mysnorum origine libro, hos Tyringetas quasi Tyringotas putat, indeque ejus urbem Gotham nomen sortitam fuisse non dubitat. In hac regione quamlibet exigua, ut se accepisse ab Hungone Brinckhorstio Anglo urbis Erfordiensis Cives scribit Ortelius, sunt xii Comitatus, & totidem Abbatiae, (quas *Gefürstete Abtien* vocant) cxxi Civitates, & totidem Opidula, vulgo *Mercktstecken*: bis mille pagi, & c. l Arces. Erfurdia sive Erfordia, priscis Erphes-furdia, Erfesfurt Turingiae urbs primaria nomen à primo Conditore Erft nomine, sumplisse putatur: Hic enim, cum molitor esset, molendinum suum ad Geram fluviū fixit, atque Civitati huic initium dedit, circa initium Imperii Arcadii & Honorii: postea à Clodoveo Francorum Rege anno Christiccccxxxviii vchementer aucta ornataque: anno vero cccxvi muris cincta tanta amplitudine, ut Germaniae totius maxima censeatur, ac *Nicht eine Stadt*, Rusticis Turingis, *Sondern ein ganzes Land*, dicatur. Hanc perluit Gera fluvius, atque à sordibus purgat. Episcopalis olim erat, Bonifacio Germanorum Apostolo conditore: ea dignitas deinde Moguntiacum translata dicitur. Scholam habet litterarum studiis florentem, quam Bonifacius ix Papa privilegiis ornavit, anno cccxcii. Hujus urbis ager nulli fertilitate secundus, pascuis abundat, & herbæ Isatidis feracissimus est. Vrbs ab Henrico i v multis est labefactata incommodis, ob importunam decimatum exactionem, à qua Erfurdia immunis semper ac libera fuit. Itaque exerto Saxonico bello avitam libertatem ferro armisque defendere, quam insolito decimatum jugo, cervices submittere maluit, idque tanto animorum at-

dore, ut & vitæ & fortunis Augusti, extremum immineret periculum. Hęc eadem, ceu quodam fortunæ excelsis inimicæ ludibrio, afflicta incendiis variis. Neque est aliqua urbs insignis in Germania, quæ per fatalem ac adventicium ignem toties deformata fuerit. Ultimo incendio, anno cccccclxxii gravissimum sensit damnum, præsertim in Basilicis Virginis Mariæ & Severi, ut pæne tertia urbis pars incendio perierit. Terribile fuit incendium illud immenso igne per conductios incendiarios, quorum erat primarius Dominicanus quidam. Duæ Ecclesiæ Collegiatæ, quas vocant, cum ponte & insigni urbis parte conflagravunt. Anno Domini cccxix gravissima seditio inter Senatum & Cives Erfordienses exorta fuit propter insolitas quotannis impositas a Senatu plebejis contributiones. Nam Communitas unum in locum conveniens, scire voluit quantis debitibus urbs foret obligata, quantumve ære alieno gravata. Senatus tumultum & populi furorem animadvertisens, blandis illum & mollibus sedare verbis studuit, dicens, tempore opportuno, de omnibus & singulis tam acceptis quam expensis, rationem se redditurum. Quibus verbis Cives placati ad tempus quievere. Die autem constituto adveniente, rursum convenienti, & hortantur Senatum ut rationem reddat. Tum unus cæteris insolentior, verbis asperis invadit eos qui a Civibus ad Senatum erant missi, quod non patum Cives irritavit. Cumque res diutius traheretur, videntes Cives se nihil proficere: Senatum abdicarunt, novumque instituerunt. Quid multa? Hinc gravissima seditio, contentio atque adeo bellum est exortum. Hanc vero seditionem Epicopus Herbipolensis & Cæsar Maximilianus sedare, ac partes per concordiam componere sunt: conati. *Wei-*
mariæ

maria pulchrum Opidum, quondam peculiari Comitatu nomen, jam vero inclytam Saxoniæ Ducibus sedem & domicilium præbet, qui magnificum in eo Palatium habent, ex quadratis & formatis ad lineam saxis nitidè ædificatum, & pomarium omni arborum genere summa industria consitum, quod Ilma fluvio irrigatur, qui in Salam tandem se recipit. Iena civitas à Iano dicta secundum nonnullos: verum is in Germania coli non solebat. Probabilius itaque Stigelius canit:

*Hinc placet Hebreo nobis hanc nomine dici,
Ut vetus à Iajin nomen Iena tener.
Cur ita crediderim, nisi mentem vocula fallit,
Certa hujus ratio nominis esse potest.
Quippe vocat Iajin Solymæ pius incola terra,
Hoc quod nos Latio dicimus ore merum.
Quæ caput in mediis urbjs fertilis erigit uvis,
Hanc quisquam à Vino nomen habere neget?*

Hæc ille. Nobilis est publico Gymnasio erecto anno CICICLIX. Gotha a Gothis nomen habet. Atque hinc Turingos a Gothis Rithaimerus in sua Orbis descriptione originem traxisse scribit, eo quod Gothi in hac regione gentis suæ vocabulo Gotham urbem condiderint, circa annum ut Lobsteinio placet CICXXXIII. Admirandæ fortitudinis Castrum habuit Grimmenstein, quod nunc solo æquatum jaceret. Ejus rei causa fuit: *Guilielmus Grunbachius*, stirpe magis, quam virtute nobilis, ob varia & enormia flagitia, quibus Principes in ordinem redigere, Cæsarem ex Imperii fastigio deturbare, novamque Imperii formam moliebatur, cum a Fernando Imp. Augusto, tum a Maximiliano Imp. ejus Fi-

lio, reus declaratus & cognitus, cum omnibus conjurationis sociis, condemnatur, proscriptitur: atque illustrissimo Principi Electori Saxoniæ, sententia promulgatae executio, ab Imperatore ac ceteris Imperii Ordinibus, uno consensu demandatur. Quam ipse proscriptione, fiducia sui receptus, & Protectoris Ioannis Friderici i i Saxoniæ Ducis, contemnit. Qui cum post multas Principum admonitiones a pertinaci seditionisorum defensione non abstineret, Illustriss. Saxoniæ Dux Princeps Elector August. extrema necessitate coactus, urbem obsidione aggreditur, ac deditione capit. Tum Giunbachius, cumque eo quatuor ex conjuratis, ob violatae Cæsareæ Majestatis crimen justo suppicio adficiuntur, Castrum funditus diruitur, Dux Ioannes Fridericus, captivus Viennam abducitur. Fluminibus irrigatur regio compluribus: inter quæ Sala, vel Salsza, Werra, Unstrut, Ilma, Gera, Or, Apfelslet, Helbe, Cling.

Flumina.

Montes etiam Minerarum fœcundos inesse testatur Her. Auti, Argentique venis divites, qui haud procul Braitenbornio ac Schwartzenburgo reperiuntur. Silvis etiam hinc inde conspersa est regio, Hercyniæ portiones sunt: ac Thuringica Silva latè nota, vulgo Thuringer-Waldt, Bacenus Cæsari, Germaniæ Silva Cheruſcos a Suevis dicitur: Hainich: *Hainette*, Finne cum aliis nonnullis, quæ varii generis Ferarum venationes præbent. Sunt in hac regione multa Templæ, & Monasteria, inter alia Templum Erfordiæ B. Mariae Virginis, a Bonifacio Moguntinensi Episcopo constructum. Hoc opus operis publicæ. Templum habet Campanam magnitudine in toto Germania celebrem. Populus atrox, durus, minaxque in hostem, corpora Viris procera, robusta, & decora.

Silva.

Operis publicæ.

Vulgo inno-
res.

Sic se

Sic se habet Germaniae Superioris Regio Thuringia; sequitur jam nunc explicanda Franconia sive *Fran-
cia Orientalis*. Ea à Francis nomen appellationem-
que sortita est. Hujus nominis originem quidam
ad Francum, quem alii Francionem nominant, fabu-
lolum atque ementitum Hectoris filium, gentis auto-
rem referunt: cuius nominis Etymon lepidè Petrus
Ronardus Poëta Gallus appellatum à veteribus Asty-
naæta Francum quasi Hastigerum scribit. Alii, inter
quos Gaguinus & Æneas Pius id nominis beneficio
Valentiniani Imp. impositum Francorum genti com-
menti sunt, sive quod feroes & nobiles Attica lingua
Franci dicerentur (quod ubinam lectum usquam sit
apud idoneum & classicum scriptorem, nescire me li-
benter fateor) sive à tributi remissione & libertate ac-
cepta. Quanquam posteriori rationi citius subscibere
velim, si minutius exigendum sit vocis Etymon, ut
Franci dicantur, quasi *Fri oncy*. nimurum à censu (quod
cy, sonat) & vestigalibus immunes: alioqui videri pos-
sunt appellati veluti, *fry ansi Fransi*: vocabulum autem
Ansi, Gothicidiomatis proprium, denotat eos qui ce-
teros mortales fortuna & opibus antecellunt, He-
roum & Semideorum conditioni proximi, velut hu-
manæ sortis terminos egressi: unde corrupta vox ver-
nacula *Ansos* & additione aspirata *Hansos* nominat Pro-
ceres communi fortuna maiores. Sed ad rem Franci
postquam opes eorum convaluerint, & servitii jugi-
que tæderet Romani, ac dominatus cupiditas animos
faceret, nomen sibi ipsi à libertate creatum, antiquata
communi illa Germanorum appellatione. Franconia
autem Sueviæ & Bavariæ à Meridie vicina est: ab Oc-

Sic.

casu Rheno contigua: ab Ortu Bohemiæ: qua Septen-
trio est Hassos & Thuringos vicinos habet. Aër Regio-
nis purus ac saluberrimus. Regio ipsa præterquam ea
pars quæ Norica hodie vocatur atque fluminibus vici-
niore est, arenosa nimium non est, ut Æneas Silvius scri-
ptum reliquit, nec nimium etiam lapidosa. Fertilis
omnis est, Hordeum, Triticum & omne Frumentum
& Legumen satum multo eum fœnore reddit. Rapa
Cœpæque nullibi fere locorum majora & laudatoria
reperiuntur. Ac multis in locis colles Vitibus consiti Vi-
num gignunt, quod ob sui præstantiam ad gentes remo-
tissimas transportatur. Glycyrrizæ radicis Babenber-
gensis Ager tantam subministrat copiam, ut currus ea
onusti per universam Germaniam devehantur. Est etiam
undecumque terra cultissimis pomariis & pratis amce-
na: Animalium domesticorum, Ferarumque dives. Fe-
ræ in Nemoribus à Principibus foventur, habentque
plurima stabula, in quibus hiemis tempore pabulum
& interdum sal accipiunt, seque à Cæli inclemencia
tutantur. Eas capere, aut saltum persequi, privato-
rum nemini concessum. Francos ab origine Germanos
& peculiari isto vocabulo antiquitus appellatos fuisse
constat cum ex aliis, tum ex Procopio Cæsariensi, re-
rum quas litterarum Monimentis consignavit oculato
Scriptore. Franconum primus Princeps fuit Genebal-
dus, qui x x x annos eis præfuit. Præfuisse post eum
scribuntur Marcomirus, Dagobertus, Ludovicus, i, Mar-
comirus ii. VVaramundus aliis Pharamundus, qui voca-
tus ad regnum Franciæ Fratri Marcomiro reliquit Du-
catum: Brunmesser, Genebaldus ii, Suno, Luitemarus, Hug-
baldis, Helmericus, Gotefridus, Genebaldus 3., Ludov. 3.
Hunc

Cæli quo-
cæli
litas.
Solifero-
tilitas.

Animalia-
lum va-
rietas.

F R A N C O N I A.

438

Vrbes. Hunc sequuntur sunt *Erebertus*, *Ludovicus* i*v* *Gozpertus* 11, *Hetavus* Dux ultimus. Qui sine hærede mortuus, *VVi-*
tunino Francorum Regi, qui & *Pipinus* dicitur, duca-
-tum ex commisso reliquit, quem deinceps Filius ejus
Carolus Magnus & primus B. Burchardo primo infula-
-to Episcopo Virceburgensi ejusque successoribus & Ec-
-clesiæ proprium donavit, anno 10*CCLII*. Ducatus no-
-mine & dignitate etiamnum gaudet, quem titulum
Episcopus Herbipolensis sibi vindicat. Neque tamen
illi omnis Franconia subiecta est. Marchioni enim Bran-
-denburgico parent Kitzinga, & Bristadium, Episcopo
Babenbergensi Graglingiacum. Herbipolitano vero
Chronacum, Forcheimium, Staphelsteinum, Hoch-
stadium, Moguntino Koningspergum, Oxenfordia,
Carolostadium, Hasfordia, cum Bischofsheimo, Alder-
burgio, Mildeburgo & aliis quibusdam Opidis. Col-
burgum Saxonæ Duci subiectum est. *VVircebburgum*
quod Conradus Celta vocat *Erebopolim*, Ligurinus non
malus auctor *Herbopolim*, Spanhemius *Marcopolim*, Ptole-
mæus *Artanum*, Indigenæ *VVirtzburg* à dulci musto,
quod Herbipolensis Ager suppeditat: Franciæ Ori-
entalis Caput atque Metropolis est. Urbs est luculenta in
qua Bonifacius Archiepiscopus Moguntinus Anno
Christi 10*CCL* I erexit Episcopatum. In plano sita est, col-
libus undique amoenisque hortis & pratis cincta; præ-
terea fossis, vallis, mœnibus, turribus, & propugnaculis,
benè munita. Civibus plena, ædium pulcherrimarum
frequentia nitidissime culta. Ad Occasum Mœnus
præterfluit, ad vecturam accommodatus. Ripas utrim-
que jungit pons lapideus, fortissimis innexus pilis. Vi-
tra Mœnum in vicino monte Arx est, quam variaæ Ci-
vium & rusticorum oppugnationes inexpugnabilem

esse ostenderunt. Ad pedem Montis Monasterium est à
Burchardo opibus Cuniberti Franciæ Regis exstructum
in honorem B. Magni Confessoris. Cæterum non fue-
rit alienum planè ab instituto præsenti, cognoscere for-
mulam exsequiarum & inaugurationis Episcoporum
ac Ducum Virceburgensium. Post excessum prioris,
designatus Episcopus Civitatem cum ingenti & exqui-
sito equitatu ingreditur. Admissus descendit de equo, &
deposito augustiore ornatu per quatuor Comites offi-
ciales in Domum Salvatoris deducitur, nudato capite,
pedibus nudis, vili veste tectus, & solo funiculo cin-
ctus. Officiales sunt, Domini ab Hennenberg, Castel,
VVerthein, & Reineck. Decanus ei cum Clero ob-
viā procedens, rogat, Quid petat? Ille demissè respon-
det, se indignum præsto esse, munia ad quæ electus sit,
subire, & suo officio ex fide defungi. Tum Decanus,
Ego vero inquit, nomine totius capituli, domum Sal-
vatoris Mundi eique adnexum Ducatum tuę fidei com-
mitto, in nomine Patris, Filii & Sp. S. Mox Clerum in
ædem Salvatoris digressum ipse sequitur, indutusque ex
more Pontificalem trabeam, Missæ primum, postea cō-
vivio in arce interest. Defuncti vero Episcopi cadaver exé-
teratum in facello Arcis primum deponitur, corde inter-
ea exempto inq; vas vitreum concluso. Postridie ex Ar-
ce in Monasterium S. Iacobi defertur dextera pedum,
lævæ gladium tenens; tertio die inde in ædem Salvatoris
it: hic catus, preces, vota: postea cū pedo & gladio se-
pelitur. Civitates reliquæ Bambergia. Ptol. Granionarium
Petro Appiano, Γρανιόνδα Ερων in græco codice: primum
vocata fuit Babemberg, hoc est Mons Baba, à Baba Ottonis
Ducis Saxonis Filia, atque Vxore Alberti Comitis Ba-
bembergensis. Alii Civitatem hanc vocant Baronis Mon-
tem

rum, Pfavvenberg, Civitas est valde amœna ad fluvium Regnitz sita. Habet Montes & colles & plurimos hortos, fundumque fœcundissimum, ubi Pepones, & Glycyrriza crescunt maxima copia, ut supra quoque retulimus. Pepones habentur ibi atque Nurenbergæ quo deferuntur in delitiis. Sedes est Episcopalis, & cum aliis fœlicis ingenii alumnis gaudet, tum Ioachimo Camerario in omni doctrinarum genere celeberrimo. Testantur id opera ab ipso edita, quæ summa cum admiratione leguntur. Francofortum vel *Francofordia* ad Mœnum vulgo *Franck Furtam Mayn*, ad differentiam alterius ad Oderam sitæ. *Helenopolim* olim dictam scribit Munsterus, sed quando & a quibus non addit. Henrico Stephano in Encomio quod ei Vrbi scripsit Nundinalis Musarum Academia, Francofordenses Athenæ, Musarum Nundinæ Mercuriales, & totius Orbis Emporiorum compendium, dicitur. Vrbis hæc in duas partes a Mœno perfluente distinguitur, quæ ponte lapideo conjunguntur. Civitas hoc tempore est Imperialis, binis per totum Orbem Nundinis celebris. Hic Romanos Reges eligi ab Electoribus mos est, ibidemque si Imperii binos Competitores esse contingat, uterque collecto exercitu de Imperio dimicant. *Moguntia* vulgo *Menz* aliis *Moguntiacum*. Ptolemaeus *Neomagum* lib. 2. cap. 8 tab. 3 appellat, ut nonnulli volunt. Nomen habet Moguntia a Mœno fluvio, quem alii *Moganum*, alii *Mogum* vocant. Civitas est Episcopalis & Metropolitana. Agrum habet, ab utraque Rheni tripa fœcundum & præstantissimo Vino luxuriantem. Ampla est, bene munita, & spissa, tum populosa ea parte, quam Rhenus adiicit: ex alio vero latere ratum habi-

tatem habet, immensa est longitudine, latitudine angustior. Aedes amplissimæ sunt, Romanorum more, Basilica & Collegiata Templa magnifica, cum Arce Episcopali. Academia hic erecta est a Theodorico Episcopo. huic Civitati adscribi solet *Artis Typographicæ* inventio. Præsuli suo proprio Archiepiscopo & Elektor, nec non S. Imperii Cancellario paret. *Mons Regius* vulgo *Cenigspurg*, Patria Ioannis de Monte Regio summi Mathematici, cuius extant subtilissima *Commentaria in Almagestum Ptolomæi*. *Schvveinfordia* ad Mœnum sita in medio prope Franconia. *Kitzinga*, *Fridberga* urbs Imperii, & aliae. Ceterum primus Circulus Imperii est Franconia, in quo hi ad Consilium convocantur. i Ecclesiastici, Episcopi Bambergensis, *Herbipolensis*, (*VVirtzburg*) Dux Franconia; *Eichstett*: der Teutsch Ordens Maister: Præpositus *Camberg*, Abbas S. Gilgen: *Nurinberga* ii Princes Seculares, *Marchio Brandenburgensis* *Burger Vom Nurenberg*: Comites *Hennonbergensis*, *Castel*, *Wertheim*, *Rheineck*, *Hohenloe*: DD. *Reichelsberg*, *Limpurg*, & Comites *Horpach* & *Sthvartzenburg*. iii Civitates liberæ, *Norunberg*, *Rottenburg*, *VVinschaim*, *Schvveinfurt*. Flumina piscofissima undique regionem hanc perlungunt beantque plurimum, quorum præcipua sunt *Menus*, *Sal.*, *Flumina*, octo ignobilioribus comitata, *Sinn*, *Radianitia*, *Aeflus*, *Tubera*, ac nonnulla alia. Silvas habet *Speshart*, *Ottonis Silram* ac alias etiam Hercinia portiones, quæ eam æditissimis jugis per circuitum obsirmans, veluti nativo muro ambit. Gens ipsa viribus armisque potens, nobilitate pollicens, ingeniosa, laborum patiens. *Vinetis* colendis uterque sexus incumbit, nec cuiquam otioso esse conceditur. Silvae.
Vtq. 2.
Astres.

*Regio &
unde di-
cta.
Situs.
Calis tem-
peries.
Soli fere
tilitatis.*

Bavaria nunc adeunda est, ab Avaribus Hunnorū reliquiis, qui Noricis pulsis in ea terra conseedere, littera adjecta, dicta. Dicitur & Boaria à Boiiis Cisalpinæ Gallie populis, qui hoc loco aliquando sedes habuisse leguntur: Vulgo Beyeren. Habet ab Oriente Austria: ab Occasu Sueviam, qua Meridies est Alpes adjacent illi Rheticæ: qua Septentrio Franconia. Longitudo Milliarium Ger. xxix. Latitudo xxv. Aer ut plurimum salubris, ac regio amœna est: in universu satis ferax, non æquè tamen Vini ac Frumenti, quāvis & Vinum gignat nonnullis locis, sed agrestius. Generosius Vinum importatur ex Alsatia, Francia & Austria. Magna copia Frumenti invenitur circa Ratisponam & Landshutum. Abundat insuper Sale, arborum Fructibus Ferro, Pecore, Volucribus, Feris, omnibus denique ad vietū, cultum & usum vitæ spectantibus. Sues glandibus silvestribusq; pomis tanta copia nutrit, ut veluti Hungaria Boves, ita hæc Sues plurimi Europæ regionibus suppeditet. Præter Vrsos item, Apros, & cæteras ejusmodi Feras, centenarios Cervorū alit greges, quos absq; consensu Principis venari crimen est. Anno c. 1515 XII, xxii die Augusti, Cervus in Bavaria captus scribitur, tanta corporis vastitate & mole, ut libras 150XX exhibuerit. Sedes hic quondam habuerunt Narisci, Vindelici & Norici. Nariscos qui hodie Nortgovv Aventino, vel Narcau Melanchtoni, a ceteris Danubius dividit. Vindelici ex antiquorum descriptione inter Rhætos & Noricos siti sunt. Rhætia duplex est, una latior, quæ Vindelicos Noricosque

& Rhætos propriè dictos complectitur, altera strictrior. Vindelicos a Rhætis distinguit Lycus, si Ptolemæo est fides. Sin Strabonem sequimur, Rhenus & Lacus Brigantinus, quem nos in Helvetiæ descriptione monstravimus. Eosdem a Germanis separat Danubius, ab Italia Alpes. Originem nominis Vindelicorum rectè observavit ex Ricardo Marcus Vellerus:

*Respicit & latè fluvios Vindamque Lycumque
Miscentes undas, & nomina littoris, unde
Antiquam gentem, populumque urbemque vocarunt
Vindelicam.* — Vindelicorum quænam gentes ur-

besque fuerint ex Plin. & Ptol. cognosci potest. Ad hos vincendos missi sunt ab Augusto Tiberius Claudius Nero, & Nero Claudio Drusus, ambo Imperatoris Privigni, qui copias Barbarorum exiguis præliis dispersas ac dissipatas aggressi, facile vicerunt, inque suam potestatem redegerunt. Vide Paterculum lib. II: Dionem lib. I. IV & Horat. lib. IV Odar. Norici initium capiunt a flumine Oeno: vergunt ad Orientem & Austrum, ad Hungariam & Italiam usque. Horum magna in bello vis fuit, utpote qui bello adsueti limitaneos Romanos semper oppugnarent. Indicio est Ensis Noricus Horatio celebratus. Etiam inscriptio quæ cis Danubium inventa ita habet. DIS MANIBUS ET MEMORIAE LEGIONUM. ET MEMORIAE MISSERRIMORUM, VINEDELICIS PRÆFECTIS MOCENIANIS ET VICTORI ET AVRELIO FILIIS VINEDELICIS SURINUS INFELIX PATER F.C.

*Anima-
lum va-
rietas.*

BAVARIA.

439

Bavaria olim a proprio Rege ad Arnulphi Imperatoris usque tempora administrata fuit: eum ut Parthi Arsacem Ægyptii Ptolemæum, ipsa Catannum nominavit. Deinde Duces habuit, quos etiamnum tenet. Bavaria dividitur in Superiorē & Inferiorē. Superior subdita est Alpibus, Austroque. Hæc crebris impedita est paludibus, fluminibus rapidis, silvis adspicere horridis. Pecuariis, Pecoribusque pascendis magis idonea. Inferior fertilior est, crebrius frequentiusque habitatur, & propter Danubium, Isaram & Lavatum amnes, Vitium ferax. Atque ita dividitur Bavaria Physicè. Dividitur etiam Politice, juxta Principum ditiones in Comitatum *Bavaria* & *Palatinatum*. Comitatus hac Tabula, sequenti *Palatinatus* describitur. Vrbes Superioris Bavariæ sunt, *Monachium* aliis *Monacum*, vulgo *Munchen*, ad ripam Isaræ fl. situm, exstructum ab Henrico Bavariæ Duce, anno ccid lxxii sub Othono i Imp. Vrbs est omnium pñne Germanicarum Civitatum amœnissima: inter fluvios Oenum & Lycum, inter urbes *Wassenburgum*, *Augustam* & *Frisingam*, inter *Lacus piscosos*, interque *Silvas* jucundissimas sita. Meridiem versus respicit Montes Tyrolenses. Orientem versus, hortos suburbanos, rivulis ex amne deductis distinctos: inter quos Ducis hortus, cura, amplitudine, herbarum florumque copia & ordine topiario, illustris est: in hoc præter artificiosissimum fontem & pergulam æstivam picturis statuisque exornatam, hoc est memorabile, quod sub crepusculum vespertinum magnus Cervorum Grex sub ipsis fere fenestras quotidie accedit. In urbe Templa, Turres, Bibliothecæ, Curia, Forum, Opificum, & Mercatorum frequentia, aliaque permulta, non ad usum tantum sed etiam ad ornatum & spectantium stuporem videre licet. *Ingolstadium* vulgo *Ingolstatt*, ad Da-

nubium jacet, antiquis dictum *Ingelstatt* sive *Angelostadum*, ab Angelis Suevis qui Civitatem hanc cum aliis ceperunt. Initio pagus fuit, sed a Ludovico Bavarо Imperatore jus Civitatis obtinuit. Academia in ea constituta omnium artium & sapientiæ anno cccc x, eamque multis postea privilegiis & opibus ornarunt auxerunt que Ludovicus Dux Bavariæ & Pius ii Pontifex. *Frisinga* olim *Fruxinum* Rhenano & Munstero testibus, condita putatur eo tempore quando Romani per Præfertos & Provinciarum Præsides tenebant & administrabant eam Bavariæ Regionem, quæ a rīpa Danubii excurrit ad Alpes. *Mosacus* amnis eam præterlabitur. Sunt præterea Opida xxxii. In Inferiore sunt *Ratisbona* vulgo *Regenspurg*, sita ad Danubium: nomen sumpsiisse putatur a pluvia & arce, a Claudio Tiberio Nerone Imperatore iii exstructa tempore passionis Christi, atque ab ipso *Tiberina* vel *Augusta Tiberii* vocata. Hujus memoriam in antiquo Lapide exstante Onuphrius scribit. Goltzius adducit nummum Tiberii, cum hujus hac inscriptione, COL. AVG. TIB. Hanc Regensburgum putat Simlerus *Regium Antonini* esse, & in lib. Notitarum *Castra Regina* dici. Alia multa fed a Barbaris indita nomina sunt apud Althamerum ut *Reginoburgum*, *Rhetobonna*, *Rhaetopolis*, *Hyaspolis*, *Imbrapolis*, *Regnopolis*, *Tetrapolis*. *Quadrata* & *Germanisheim*. Nomen *Ratisbona* a navigatione deductum videtur. Olim Metropolis fuit Bavariæ: Sedes Regum & Ducum ejusdem Regionis. Pontem habet lapideum anno cxcv ab Henrico Imperatore super Danubium exstructum xi fornicibus sustentatum, pass. cccc & lxx latitudinis. *Patarium* sive *Patavia* vulgo *Latinorum*, vernaculè *Passavv*: Batavas libri Notitiae. putat *Velerus*. *Bojodurum* *Ptolemæi* *Vindelicij* civitas *Aventino*, *Pyramio* & *Lazio*: Vrbs ampla, elegans

elegans atque clarissima in infima inferioris Bavariae parte ad Austriae initium, in utriusque nimirum Provinciæ confinio, inter Danubii & Oeni confluentes, Peninsulæ instat, loco commodissimo pariter, amoenissimoq; sita. Episcopali, cui paret sede, & amplissima, quæstuosissimaque omnis genetis commerciorum negotiatione admodum celebris. Tam præstanti siquidem ad negotiationem situ ob fluviorum, locique oportunitatem excellit, ut quemadmodum ob rapidissimorum fluminum concursum, Lugdunum in Galliis, Gandavum in Flandria quæstuoſa negotiatione floret : ita hoc Germaniæ tractu, eodem nomine præ cæteris urbibus commendetur Patavia. *Landshutum*, vulgo *Landshut*, urbs celeberrima, & primariæ dignitatis: ad fl. Isaram sita, qui urbem hanc præterlabitur, magno Incolarum commodo & ornamento. Hanc Irenicus ex quinta Ptol. Europæ tabula *Inutrium* statuere videtur, cui tamen situs non optimè convenit. Ac proinde melius Ptole. *Inutrium* Aventinus verè linceus Germaniæ, potissimum vero Boiarizæ suæ perlustrator, *Mittenvaldt* Bavariæ pagum cis Alpes constituit. Condita est anno 1100 a Ludovico Bavariæ Duce: Agro beata fertili Frugum, Animalium, Vini, omnisque generis Fructuum. Urbs ipsa ædificiis admodum venustis & elegantibus nitet: inter quæ principem merito locum obtinet summum Urbis Templum, quod artificiosa structura, & vivo ex lapide visenda, imo stupendæ altitudinis turri conspicuum est. Magnificum etiam IJlustriss. Alberti Ducis, in inferiore urbis parte cernitur Palatium, *Norvum*, vulgo *adifcium* nuncupatum, Fluvii Bayariam scindunt beantque plurimum non pauci,

Danubius, totius Europæ maximus, Græcis pariter atque *Flumina* Latinis Scriptoribus celebratus: *Lavarus*, & *Isara* amnis, ut amœnus, ita pisculentus & rapidus: *Ilicetus*, *Oenus*, *Lycus*, *Alemanthus*, vel *Alimula*, *Nabus*, *Regus*, *Ambra*, *Zoysa*, *Vilfus*, *Volfada*, *Gysea*, aliique pæne innumeris. Præter hæc humina complures, etiam ac spatiros habet *Lacus*, *Lacus*, singulis, singula sibi Piscium genera, & tanquam privatas formas custodientibus: cujusmodi sunt *Ammersee*, *Asee*, *Monteis*, *Virmsee*, *Rorsee*. Montibus cum hinc inde sit innexa altissimis, nomina singulorum hic recensere vix datur, præcipi tamen sunt *Pennina*, *Alpes* & *Caravancas*. Mons. Silvis pæne infinitis ita spargitur, ut una videri queat, uti revera est: Hercyniæ enim omnes hæ portiones sunt, ac totum promedium eam olim hunc tractum contexisse, vix dubium est. Verum diversa, hæ ejusdem silvæ portiones sortitæ sunt nomina, cujusmodi sunt: *Heynerdoch*, *Schyyartz*, *vvaldt*, *Greinvvaldt*, *Zellervvaldt*, &c. Populus agri & pecoris magis quam belli cultor, neque Mercaturæ multum *Vul. s. mor. s.* deditus, tantum Baccho & Liberis operam dat: raro natale solum relinquit. Porro II Circulus Imperii Bavariæ tribus Ordinibus constat. In I sunt Episcopi: Archiepiscopus *Saltzburgensis*, Episcopus *Passaviensis*, Episc. *Freisingensis*, Episc. *Ratisbonensis*. Abbates: Prepositus *Berchtoldsgaden*: Ab. *Rempseck*, Ab. *VValdsachsen*, Ab. *Roden*, Rot opinor, Ab. *Keishaim*, Ab. S. *Haymer an Ratisbona*. Abbatissæ: *Alt Munster*, & *Ober Munster Ratisbonæ*. In II sunt Dux *Bavariae*, Com. *Palatinus Bavariae*, *Langd.* *Luchtenberg*: Com. *Hage*, Co. *Ortenburg*, B. in *Stauffen*, forte *Thuna Stauff*, aut *Stuaffnegk* D. *Rimfels*, forte *Rhimfelden*, B. *Degenberg*, *Obersultzperg*, In III sunt *Freistet*, *Regensperg*.

BAVARIA præter divisiones paullo ante a nobis commemoratas in *Cis-Danubianam & Trans-Danubianam* dividitur. *Bavaria Trans-Danubiana* Naturæ oræ est, de quibus supra. Hodie *Nortgovia* dicitur vulgo *Nortgovia*, atque hæc eadem *Palatinatus Superior* est. Ea jam nunc, postquam de *Bavaria* universim ac de ea quæ *Comitatus* nomine censetur haætenuis verba fecimus, explicanda occurrit. *Nortgovia* autem nomen, ut ab etymo ordiamur, a *Septentrio*nali plaga aut terra nomen habet. *Nort* enim *Idiomate Germanico* *Septentrio*nem, *Govv* terram & agrum significat. Dicitur etiam hæc *Regio Palatinatus superior*, ad differentiam ejus qui ad *Rhenum* est *Palatinatus*, qui inferior appellatur. Hæc *Bavaria* olim *Noricum* dicta fuit, quam *Ptolemæus* *Æno* flumine, *Danubii* parte quæ est ab *Æno* ad *Montem Cetium*, monte *Cetio*, *Pannoniæ* parte & monte *Carranca* definit. Sed postquam *Boii* exactis Romanis in partem *Vindelicæ*, quæ inter *Ænum* & *Lycum* jacet immigrarunt, evenit ut is etiam tractus, tum *Norici*, tum *Bojariæ* sive *Bavariæ* nomen acciperet. Quo sensu (ut suis ad *Ortelium* literis *M. Velserus* monuit) eam *Dianconus* 111 *Longobard.* describit, his verbis: *Noricum* siquidem Provincia quam *Bojoariorum* populus habitat, habet ab Oriente *Pannoniam*, ab Occidente *Suaviam*, a Meridie *Italiam*, ab *Aquilonis* vero parte *Danubii* fluenta. *Noricorum* duas Provincias numerat *Sex*. *Ruffus*, item lib. *Notiti.* *Noricum* *Mediterraneum & Ripense.* Ceterum *Bavaria* hæc a *Septentrio* *Voitlandium* vicinam habet; ab *Ortu Bohemia*; qua *Meridies Danubio* fluvio & reliqua *Bavaria* dispescitur, qua *Occidens Haæccampo*, *Sueviæ* parte, ac *Franconiæ* terminatur. Aër

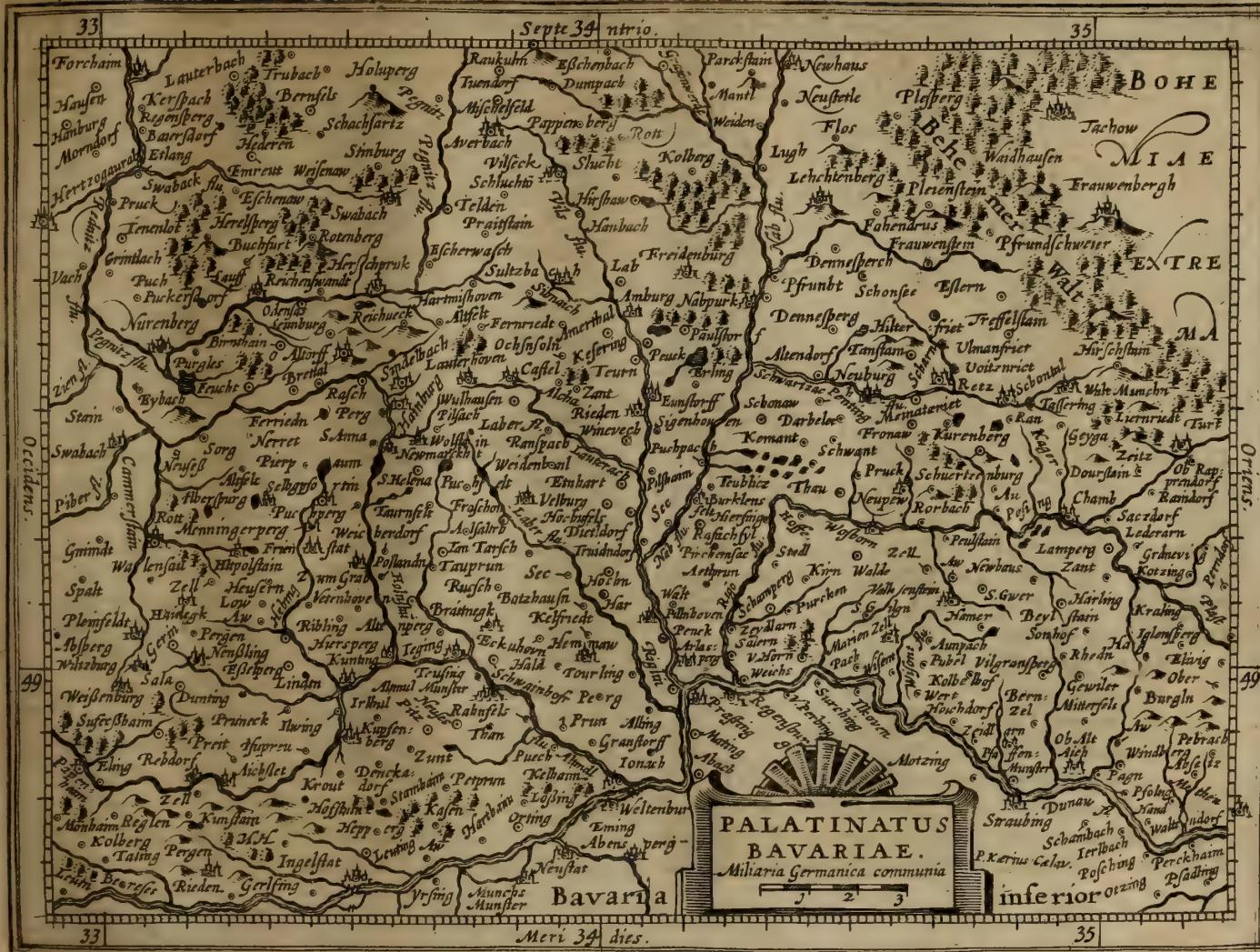
hujus regionis utcumque gratus ac salubris est: terra autem satis dura & aspera, licet quibusdam locis satis profert *Frumenti*: ac pascua reperiantur saginando pecori apta. Iuxta *Kelheimium* *Danubii* ripa vitifera est, *Vinum* tamen ignobile & austерum, ut vulgo dici soleat acetum in illis *Montibus* nasci. Gignit & alibi *Metalla* variæ generis, in primis *Ferrum* magna copia, unde *Nortgovienles* annuatim magnam vim pecuniae colligunt. Optimum item cæruleum colorem quem vulgo *Lazurum* vocant. *Noricum* potro nunc *Bavariæ* *Palatinatus*, *Regni* titulo olim decoratum fuit, ac proprios Reges habuit reliqua *Bavaria* a *Romanis* in Provinciam redacta, usque ad annum Domini 15. Vnde *Iulius Cesar* meminit, *Ariovistum Germanorum* Regem uxorem habuisse sororem Regis *Noricorum*. Quos tamen *Norici* posterioribus temporibus habuerunt *Principes* non constat, quo usque facti sunt *Christiani*. Anno vero 101 opera *Theodosii II* in unum regnum redacta est *Bavaria*, qui *Romanos* è *Bavaria* expulit maxima strage edita: inde in tres *Ducatus* tributa per tres illius *Filios*, *Theodosiem* 111 qui *Ratisbonæ*, *Ottensem* qui *Ottingiæ*, *Theobaldum* qui *Tyrolis* confudit. Reliquos enumerare nimis longum foret. Ut tandem hoc caput finiam, *Ludovicus Imperator* *Dux Bavariæ* anno Christi 1000 modi divisionem instituit, ut tota *Bavaria* *Norica* *Palatinis Principibus* cederet, preter *Vrbes* aliquot *Imperiales*: & quæcumque jam olim ad Imperium pertinuerant. Metropolis hujus *Bavariæ* *Nurenberga* vulgo *Nurenberg*, ad amnem *Pegnitum*, qui *Vrbem* interluit; Situ amœno excellens, Ambitu magna, Visu pulchra, Templis celebris, Ædiumque pulcherrimæ frequentia nitidissime culta, plateis vicisque insignis, Mænibus

Cali
tempe-
ries.
Soliqua-
litas.Impe-
rium
Majorum

Vrbe-

PALATINAT. BAVARIÆ.

443

Mœnibus Turribusque valida, Propugnaculis tuta, Civibus plena, Mercatorum commerciis dives, & in primis Mechanicis Artibus nobilis, ac toto orbe celeberrima. Sita est non modo, in Germania, ut scribit Bilibaldus Pirckhaymerus, sed etiam Europæ umbilico. Ab Hierosolymis, quæ in medio Mundi constituta ex graduum longitudinibus & latitudinibus cognoscitur, distat Nurenberga 10 milliaribus Germanicis. Civitas licet pervergusta non sit, tamen Castrum ejus in edito collo situm, quod olim *Castrum Noricum* fuit, appellatum, est antiquum: constructum enim a Claudio Tiberio Imperatore, unde etiam Neronis castrum dictum fuit. Olim subiecta fuit Alberto Duci Franciæ, post ejus mortem Imp. accessit sub Ludovico II Imperatore; ex eo augeri cœpit & colli. Sub Carolo quarto mœnibus cincta est: iterumque anno 1310 xxxix. Hodie Civitas hæc totius Germaniæ fere maxima & amplissima est, ita ut cxxiiii contineat Plateas, xi Pontes lapideos, qui duas urbis partes conjungunt. Fluvius per Civitatem transiens lix rotas hydromylarum vertit. Numerantur etiam in hac urbe putei aquarū cxvi, fontes xii ex truncis aquam evomentes, sex magna portæ, ac balnea communia xiii. De hac Fabritius:

*Quæ non Germanis est illa cœlēbrior oris,
Seu Leges spectes, & Sancti Iura Senatus.
Et sic unanimi viventes, fœdere Cives,
Sive tot artifices claros, aquandaque priscis
Ingenia, & varios Invenimusque Senumque labores.*

Anno 1310 lxxv Noribergenses Altorfii Academiam constituerunt, ad quam litigiarum, artium Philosophie & Facultatum Professores magnis stipendiis evocarunt.

Ejus rei memoriam servat Epigraphe Altorfina, Iuventuti, Religionis Christianæ Doctrina, Linguis Latina & Graeca, Optimis denique artibus ac disciplinis informandæ, Georgio Volkano, Philippo Geudero, Hieronymo Baumgartnero, Litteratorum Praefectis, & Balthazaro Baumgartnero Opidi Praefecto, Senatus Noribergensis Scholam hanc nobilem & Patritiam aperiri & solenniter introduci voluit III. Kal. Jul. Qui dies Petro & Paulo Apostolis Sacer est. Anno à nato Christo Salvatore. M. D. LXXV. Tractus iste præter Metropolim plurima habet Opida, Monasteria & Villas, potissimum Ambergam, anno Christi trecentesimo supra millesimum muro cinctam, Auyverback, Sultback, Castel Monasterium, (ubi olim Principes Nortgovici suam habuerunt Curiam) Eger, Beierut: Eistet, Napurg, Neuvvenstadt, Ruyvenkeln, Kemnat, Krusen, Grevvenverdt, Gaynum castellum a ploratu dictum. Nam istic Danubius, periculosa & horrenda, & quæ citra lamenta vix pervehi possunt loca, attamen navigantibus transeunda (Germanicè Die Strudel ab aquarum stri-dore atque impetu vocant) transit: Eschenback, VVeiden, Pernauv, Pleißein, Herspruck, Rurbaok, Neumarckt, Tursentur, Elbagen, Cham, Schonsee, Kunspurg, Stauff & alia nonnulla, quæ quidem pro majori parte sunt Principum Palatinorum. Includit quoque hæc regio Nortgoiensis unū ex quatuor Landgraviatibus, qui olim ab Imperatoribus fuerunt instituti, nempe Luchtenbergensem Imperii in Circulo Secundo, accepitq; denominationem illam ab Arce Luchtenberg, etiam si Principes Dominii illius curiam suam teneant in Opido Pfreimbdt: & quandoque in Grunsfelden. Non crevit iste Landgraviatus in tantam potentiam ut cæteri tres, qui temporum successu multum aucti sunt, ditione & potentia: maximè autem Has-

Fluminis siæ Landgraviatus, ut scribit Munsterus. Regionem hanc irrigant beantque plurimū *Egra*, *Nabus*, *Vilsis*, *Regus*, *Pegnitz*, *Schvartzach*, *Sultz*, *Altimulus*, *Lautra* fluvii; ac præter hos nonnulli alii. De Rednitio, Regnitio sive Rego referunt historici commoranti Carolo Magno apud Ratisbonam persuasum fuisse, fore ut ex Rheno in Danubium navigari possit, si inter Radianiam (hic est Regnitius) & Altimulum fluvios fossa duceretur, quæ Navigiorum capax esset: quod horum fluviorum alter Danubio, alter Rheno misceretur. Confestim Rex ad locum oportunum accelerat, ac magna hominum multitudine coacta, totum Autumni tempus in hoc consumpsit. Ducta est itaque fossa inter prædictos fluvios duum millium passuum longitudine, trecentorum pedum latitudine. Sed res successu caruit, nam propter juges pluvias & terram natura palustrem, opus stare non potuit; quantum enim interdiu egestum fuerat, tantum noctu humo relabente subsidebat. Apud Weiseburgense Opidum extant etiam num vestigia vani laboris. Silentio non est hic prætereundum, omnes fere Nariscorum seu Nortgoviorum fluvios fabricis Ferri, & reliquorum Metallorum onustos & impeditos esse, utpote quorum fluenta agunt & impellunt tam ingentes folles, quam immensos malleos, Fabris Ferrum tantum suppositis incudibus, admoventibus. Mons Pinifer vulgo Fichtelberg in ambitu complectens circiter vi millaria est in hac regione: ex eo quatuor insigines profluunt fluvii, Mœnus, *Nabus*, *Sala*, & *Egra*, ii in crucis modum divaricati, 4. mundi cardines petunt.

Mons Pinifer. Mons iste varia dignit Metalli genera, producit & optimum ceruleum colorem, quem vulgo Lazurum dicunt. Invenitur quoque in summitate Montis Stannum, & multæ foveæ ex quibus olim Metalla fuerunt eruta. Silvae Hercyniæ portionibus, hæc ora etiam undique conspersa est: ex his sunt *Weissenburvall*, *Behemervall* cum aliis, quæ in tabula representantur. Porro suscepta fide *L. ges.* Orthodoxa in Bavaria, simul Leges & vivendi instituta genti fuere præscripta, nempe de Ecclesiæ libertate, de incendiariis Ecclesiarum, de confugientibus ad Ecclesiam, de Clericorum percussoribus, de Decimis, de seditionis pœna, item Leges castrenses, de Libertis, de Nuptiis, de causis mulierum, de Furtis, de Legibus Agrariis, de commendatis & commodatis, de Hereditatibus, de Emptionibus & Venditionibus &c. Illi Legibus Bavari ante aliquot secula paruere, non nullisque adhuc. Non possum autem quin aliquot hoc in loco ex his adscribam Bavatorum Leges. *Iudex ut justè judicet Litbrum penes se Legis habeat, ex eo causa omnis componatur.* Neque personam neque munera respectet Iudex, sed de compositione, dum rectè judicarit, partem nonam accipiat. Sin perperam, duplo, quicquid lata sententia abstulerit, exsolvat: insuper solidis xl multetur. Quirem aliquam vendiderit precio accepto, emptionem aut charta aut testibus ratam faciat, duo, tres, vel plures testes, adhibeantur. Venditio nisi voluntaria & libera, firma non sit. Plura addere superledeo, ne quis hanc descriptionem me oneare legibus velle existimet, quæ a Ioanne Boema Aubano fuisse describuntur.

K k k

Ad

Regio.
Saxo.Vrb.
Witten-
berga.

AD Saxoniam Superiorem pervenimus, Octavum Circulum Imperii. Saxonia enim dividitur in Superiorum & Inferiorum. Superior hinc quam haec Tabula exhibet, nobis describenda. De Inferiore ad Tabulam xiv Germaniae egimus. Quae ibi de Saxonia diximus, hic repetere nolumus, ne Lectori tardium pariant. *Saxonia Superior*, vulgo *Ober Saxon*, quae titulo *Ducatus* ornatur, cuiusque Dux est unus ex illis Principibus qui Imperatorum electionibus praesunt, ab ortu antiquam Marchiam: ab Occidente Hassiam respicit: Qua Meridies est Turingia & Misnia jacent: qua Septentrio *Ducatus Brunsvicensis*. Primariam habet Vrbem *Wittenbergam* ad Albim sitam. Haec *Widechindo* i exstructa est: alii adscribunt *Widechindo* Filio ejus, atque a *Widechindo* vel Patre vel Filio *Wittenbergam* dictam putant. *Gymnasium* habet erectum a Duce Friderico, anno 1512. Quam Academiam alter Fridericus ita ornavit ut ex frigida, teste Erasmo, celebris evaderet. Petrus *Mosellanus*, Fridericus, inquit, *Wittenbergam* suam, omnigenarum artium, maximè trium Linguarum Professoribus sic instituit, sic adornavit, ut optimè constituti *Gymnasii* exemplar hinc petere possis. In quo Henningus & Oldendorpius Iurisconsulti, scriptis apud Germanos celebres floruerunt. Memorabile est, quod de purgatione per ferrum candens in hac Civitate accidisse Albertus Crantzius in sua *Wandalia* commemorat lib. viii cap. xxx.

Incendium ædium furtim procuratum imponebatur in hoc Opido innocentis: ille sancte jurans ejus se culpæ non esse affinem, purgationem afferebat vulgarem de ignito ferro, quam juribus interdictam, aut ignoravere, aut contempnere, qui judicio praeterant Laici. Ferrum ergo ignitum ille deportat itinere non parvo: tum manibus excutiens, nihil læsionis præferebat. Evanuit ferrum ex oculis mirantium omnium. Annus pene totus intercesserat, cum aliis jam silicibus viam stratus in Opido publicam, in arena loci manum vertit, & invento ferro adhuc ignescente dextram adurit. Mirati qui adstiterunt rem perferunt loci Praefecto. Illi mox incidit suspicio, illum esse hominem criminis reum, quod innoxio imponebatur: mox iubet ad quæstionem abripi, confiteretur crimen, & ultimo supplicio, fractis rota cruribus, interimitur: ita divino judicio est proditus noxius. Extat etiam Historia de carentis ferri purgatione, quam Genildis Henrici III conjux subiit: quæ cum ab æmulo quodam adulterii accusaretur, judicio carentis ferri se purgavit. Non absimile purgationis genus eos usurpare apud *Georgium Cedrenum* invenio, quos virgines corrupisse, aut quæ corruptæ essent, erat suspicio. Non nulli etiam in hac Superiori Saxonia *Torgam* locant, quam alii in Misnia ponunt. Cum Saxonia tanquam parte ejus explicantur Misnia & Lusatia, de quibus, cum præsens Tabula eas quoque deliniet, pauca attexamus.

Misnia,

SAXONIA SUPERIOR.

-447

Regis &
imde di-
cta.

Situs.

Cali-
qualitas.

Soli fer-
tilitas.

Proprietà
majorum

Misnia Meyßen, Superioris Saxonie Regio inter Salam & Albim posita, a Mesia Lacu; ad quem olim fortasse ejus Incolæ habitarunt, aut a Misna Vrbe, nomen accepit, cui opinioni Rithaimerius in sua Orbis descriptione libentius accedit. Verum recenter hoc nomen regioni inditum est, cum Hermundurorum hic olim sedes fuisse colligere liceat ex Tacito: nam in Hermunduris Albim nāci memorat. Terminatur ad Septentrionem Marchia Brandenburgi & Superiori Saxonia: ad Orientem Solem utraque Lusatia ac Silesia: Qua Meridies est Bohemiæ Regnum ac Sudetos montes respicit: qua Occidens Turingiam vicinam habet. Aer olim vix ferendus fuisse dicitur ob Montium Silvarumque humidas exhalationes, nunc vero silvis excisis cessant nebulæ, unde Aere hodie salubriori fruitur. Regio omni Frugum genere fœcunda est, ut toti fere circumiacenti regioni ad abundantiam sufficiat. Summa est ubi que non modo Frumenti fertilitas: verum etiam Vini, Mellis, Pecorisque copia: præterquam in Valle Ioachimica, ubi gleba durior & minus fertilis est. Sed quod superficie ejus denegatur, id ejus viscera abunde compensant: Argenti enim sunt ibi divites admodum Fodinæ. Metalla insuper varii generis in Montibus passim generat, Argentum, Æs, Stannum, Ferrum, Plumbum: atque alibi etiam Aurum. Tempore Ottonis Magni, Regio hæc una cum Turingorum & Superioris Saxoniae terris, appellata fuit Marchia Saxoniae, antequam videlicet Ducatus Superioris Saxoniae erigeretur. Deinde successu temporum fuerunt hæ terræ & regiones

in plura Dominia divisæ, ac postea rursum sub unam denominationem atque Dominationem redactæ: quemadmodum contigit anno 1300XLI, quando Princeps Landgraviatus Turingensis sine prole mortuus, per mulierem ditionem suam transmisit ad Dominos Misnenses, qui ab eo tempore utrumque adepti titulum, & Marchiones Misniæ & Landgravii Turingiæ dicti sunt. Anno quoque Domini 1300XXII deficiente virili successione Principis Electoris Saxoniæ, Sigismundus Imp. tradidit Ducatum Saxoniæ Principibus Misniæ, quem & in hunc usq; possident diem, & ab illo tempore triplicè sibi usurparerunt titulū, ut scribit Munsterus. Vrbes Misniæ multæ: primaria est Misena ad lævam Albis ripam, exstructa ab Ottone I. Proxima Dresdena situ valde jucundo, & contra hostium incursiones probè munito. Hic armamentarium est Ducus Saxoniæ, est & aula ejus magnificè exstructa, & pons è saxo admirandi operis: Lipsia Emporium celebre, ad Pleissenam amnem sita reliquas omnes Misniæ Vrbes opulentia & splendore antecellit: hic nobile est litteratum & sapientiæ Gymnasium, quod rebus Pragæ conturbatis eo translatum est, anno 1300CCCVIII. In eodem tractu sunt Ilenburgum, Antiquæ cellæ, Lauterbergum, & alia Opida. Fluminibus rigatur hæc regio Albi, Saala, Mulda, & aliis: ac Silvis quoque undique conspersa, Gabretæ ac aliis plerisque Hercyniæ portionibus. Hodierni Incolæ robusti, fortesque, ac commendanda corporis forma, ac proportione, jucundi, hilares, amici, modesti, pacis amantes, nulla in parte Germanorum in natam feritatem ac immanitatem referentes.

Lusatia

Fluminis
Silvae.

Vulgi
Meret.

Regio.

Vrbis.

Lusatia quoque Saxonie tribuitur, Rithaymero teste: inter Albit, Oderam, & Bohemiæ montes interjecta. Ipsum autem Lusatiorum nomen a fine est voci *Elysiorum* vel *Lygiorum*, quorum sedes in illa vicinia fuisse certum est, inquit Joachimnus Curreus. Regio hæc Frumenti, rērumq; ex terra nascentium feracissima. Fuit aliquando conjuncta cum Misnia: tandem Bohemi, qui regnum suum undique conabantur extendere, eam ad se traxerunt. *Lusatia* duplex est, Inferior & Superior. In hac sunt *Spremberg*, *Prybus* & *Cotbus*: in illa *Gorlitz*, *Zittau*. *Gorlitum* vulgo *Gorlitz* urbs primaria ac nobilissima in superiore Lusatia: ædificiorum nitore, atque frequentia clara, murorum fossarumque ambitu, situ montoso, & fluminis propinquitate firma, ex quo molitores, cerevisiarii, tinctores, aliique *Cives*, infinitas commoditates percipiunt. Ejus transitus ponte ligneo, tecto percommode clauso, oportune conjugitur. Præceteris autem tam publicis, quam privatis ædificiis, magno sumptu perfectis, Ecclesia S. Petro dicata, & Curia, præclara turri conspicua. Vrbs ipsa prima fundatione constructa anno 1190, ut ejus Annales perhibent. Funesto vero deinde incendio anno millesimo trecentesimo primo immitis Vulcani severitate consumpta, ut ne unica quidem domus remanerit. Verum ea suis è cineribus, veluti *Phoenix*, cui bustum suum, vita est, post eam ruinam anno fere octavo, speciosior nitidiorque exstitit. Bohemiæ regno subdita est, sicut & Lusatia. Quoniam autem pacto ad Bohemiæ Coronam pervenerit Ioannes Dubravius lib. xxii de rebus Bohemicis refert. *Nissa* flu-

vius Lusatiam rigat, eamque beat plurimum. Sed hæc de Lusatia haec tenus. Nunc ut ad Saxoniam redeamus, pauca de ea subjungamus. Nobilissimi Saxoniam irrigant fluvii *Albis*, *Sala*, *Visurgis*; item *Lusatius*, *Multania*, *Misa*, *Sala*, *Fulda*, *Leyna*, *Allen*, *Oder*, *Ola*, *Nisa*, & alii. Silvas cōplures cōpleteūt, *Lunenburgerheid*, *Spondaerheid*, *Rottenavverheid*, *Galberheid*, *Pomerischeid*, *Hercyniæ portiones* &c. *Saxonia* olim quatuor in genere habuit differentias, *Nobilium*, *Liberorum*, *Libertorum* atque *Servorum*. Et id legibus cautum erat, ne ulla pars suæ fortis oblita, terminos in copulandis conjugiis transgrederetur: Sed *Nobilis Nobilem*, & *Liber Liberam* duceret uxorem, *Libertus* conjungeretur *Libertæ*, & *Servus Ancillæ*. Quicunque vero contra faceret, cum vitæ suæ damno id lueret. Legibus ad malefactorum vindictam optimis utebatur *Octavus* porro *Circulus Imperii Ober Saxen*, III Ordinibus constat, quorum i Episcopi *Misnensis*, *Mersburgensis*, *Naumburgensis*, *Brandenburgensis*, *Havelburgensis*, *Lubecensis*, *Caminensis*. Abbates *Salveldt*, *Rotterhausen*, *Falkenrieten*, *Abbatissæ*, *Quedelnborg*, *Genrode*. II Principes & Domini seculares, *Dux Saxonie* Elecotor: *Marchio Brandenburgicus* Elector, *Marchiones Brandenburgici*, *Duces Pomeraniae*: *Principes Anhalt*: *Comites Schryvartzenburg*: *Com. Mansfelt*: *Com. Stolberg*: *Com. Hohenstein*: *Com. Buchlingen*: *Com. Rappin*: *Com. Mullingen*: *Com. Gleiche*: *Com. Leisneck*: *Com. Widersfelt*: *D. Bernauv*: *B. de Tautenberg*: *Com. Regenstein*, *Russe de Plavv*, *D. de Gratz*, *D. de Schonberg*. Tertiis Civitates liberæ, *Dantiscum*, *Elbingen*.

Kkkij

Marchio-

Saxonis
fluvii.
Silvae.

Leges.

*Regio &
unde sit
ita*

MArchionatus Brandenburgicus qui hac Tabula representatur, olim a Vandalis habitatus fuit, quorum sedes ab Albi flumine Orientem versus porrigebantur, perditiones quas nunc Mechelburgici, Brandenburgici, Pomerani, Bohemi, Poloni incolunt. Nomen habet a Metropoli quam quidam initio Brenneburgum vocatam adserunt: quo etiam respxit Georgius Sabinus in suo Hodoeporico:

*Italian quando digressus ab urbe petebam,
A Duce qua Brenno condita nomen habet.*

Sicut.

Oppugnavit eos diu Carolus Magnus. expugnavit Henricus Auceps per Brumam, castris in glacie firmatis qui etiam Vibio Præsidium imposuit, cum Colonia Saxonum. Protenditur autem hic Marchionatus in longitudinem ad LX Milliaria Germanica. Ad Occasum clauditur Saxoniæ, Miñiq & Megalopensium regionum, Limitibus, qua Septentrio est Stetinos, Pomeranos, & Cassubios re-

*Soli fer-
tilitas.*

spicit; Poloniam & Silesiam versus orientem Solem contingit: Bohemiam, Lusatiam, & Moraviam habet a Meridie. Ager admodum fertilis est, in primis Frumenti: nec desunt Vineta, è quibus Vinum abunde colligunt. Corallium insuper, Etitem, Scistum, aliasque non ignobiliores gemmas producit hæc regio. Porro Brandenburgicus Marchio Elector etiam est Imperii, & inter opulentissimos potentissimosq; Germaniæ Principes numeratur: quippe qui præter Marchiam utramque etiam in Lusatia Comitatu & in Silesia urbes multas possideat. Principum istorum successio varia fuit: nam deficiente Marchionu stirpe, Ludovicus Bavarus anno 1091 principatum dedit Imperio Majoru. Filio suo Ludovico: Bavari anno 1098 vendide-

runt eum Carolo Imperatori Regi Bohemiæ: a Filio Caroli Ioanne devolutus est Marchionatus ad Moraviæ Principes, Indicum & Procopium: Inducus ære alieno pressus eum oppignoravit Guelmo Marchioni Misniæ: tandem in Concilio Constantiensi anno 110 cccc xvii Sigismundus Rex Friderico Burgravio Noribergensi dono dedit. Hodie ei præst summa prudentia, clementia & liberalitatis laude clarus Ioannes Georgius Dividitur autem tota hæc Marchia in tres partes, in Veterem scilicet, Medium & Novam. Incipit Marchia Vetus a Solitudine quam Lunebergensem cognominant, & ad Albim fluvium usque protruditur. Confinia item habet cum Magdeburgensi, Halberstadiensi Diœcesibus & Megalopoli. Hujus Incolæ olim fuere Senones, Suevi, nec non alicubi Angrivarii cum Teutonibus. In hoc træctu sunt septem non parvi nominis Vibes, hæc nempe, Tangeramonda ad Albim, quo Angra vel Tonagra aquam suam evomit sita; quondam Caroli IV Imp. Sedes. Stendalium, quæ hujus Marchiæ Civitas primaria. Solvvedelum in duas Civitates Veterem & Novam divisum: Gardelen cum Arce Eischnippa dicta. Item Osterburgum, Werbum, Senohusum, a Senonibus populis forte sic nominatum. Minus celebria sunt Arnburgum cum arce ad Albim situm. Bismarchum, Bostera, Bucka, non procul ab Albi exædificata, Kalba, & Meslinga quam quoque Letzolingam appellant. Ac præterea hic numerantur cccc xv non ignobiles pagi. Media Marchia ab altera Albis parte initium sumit, & extenditur ad Oderam & Suevum (vulgo Spre) fluvios. A Suevis olim habitata fuit. Hujus Marchiæ Metropolis est Brandenburgum, de quo modo dicere cœpimus: Vibes satis celebris, ad Havelam fluvium sita,

BRANDENBURG.

451

BRANDENBURG.

sita, alii à Brenno Duce Gallorum nominata, ut supra quoque diximus, & exstructa putatur: alii a Brandone Francorum Principe Marcomiri Filio conditam putant: qui circa annum Christi cxi hanc Regionem subegit. Fuit hic olim Pantheon Vandalorum, quorū Dii fuerunt rūtum alii, tum etiam Zornebock & Svrandevvitz, quomodo id narratur in Chronicis Mersburgicis. Est vero hodie hictotius regionis tribunal. Multa sunt huic Vrbi privilegia, & immunitates, ab Imperatoribus, Regibus, & Principibus olim ei concessa: cuius indicio est statua pedestris in Novæ Vrbis parte posita, strictum gladium dextra tenens, quam Rolandum Cives vocant. Brandenburgum se quitur Rathenavium ad Havelam: Spondavium cum propugnaculo ad Suevum fluvium exstructo: deinde Colonia & Berlinum, duo Opida a Suevo fluvio separata. Hic hodie Principis aula. Est & urbs primaria Francofurtum, cuius situs longè est jucundissimus ad Viadrum (quē Oderam vocant) Piscium copia abundantem: hic ad ortum est: cætera urbis cingunt amoenissimi colles & Vinenta lectissima, è quibus Vinum colligunt, quod in Pomeraniam, Daniam, Borussiam, & vicina loca secundo amne devehunt. Exstructa est urbs primum anno cccccliiii a Gedino ab Hertzberg, auspiciis & iussu Ioannis I Marchionis Brandenburgici. Emporium est celebre, ternis nundinis singulis annis frequens. Gymnasium etiam habet artium, linguarum, & facultatum præcipuum, exstructum anno cccxvi a Ioachimo Marchione, multisque exornatum stipendiis. In quo jam inde ab initio in omni artium & disciplinarum atque linguarum genere præstantissimi Doctores fuerunt, quorum aliqui a Sebastiano Munstero recensentur, Alia præterea Opi-

da sunt Breitza, Fide cognomen habens: item Belitz, Bernavium, Cellinum, Mittenvvaldum, Monachobergum, Bisenthalum, Blumoberga, Boizavium, cum Arce Templariorum quondam statione: Fryenvvaldum & Oderobergum. Hic Marchio Albertus ejus nominis II Arcem in medio fluminis exstruxit, quam præternavigantes portorium solvere coguntur. Enschachum, Geresvvaldum, Grimmitzum, Grunheyda, Grunewaldum, & Koppenicum, quatuor Principis Vivaria cum adjunctis Arcibus. Lichenum Opidulum, Parstainum cum arce: Mulroza Opidulum & pagus: Bernavichum, Zoffa Opidulum cum Arce: Wruzonum, Selovrium Opidulum, multique pagi ac vici. Nova Marchia a media disjungitur Odera fluvio, eo tractu quo Warta fluvius prope Costrinum aquas suas in illud exonerat. Primi nominis urbs in hac Marchia Gostrinum est, a Marchione Ioanne Ioachimi primi Filio restaurata, ac maximis impensis munita, atque in principis sedem delecta. Aliæ sunt Lansbergum ad Wartam, Regiomons, Bernvvaldum & Bernsteineum Opidulum cum Arce, Bernavicum & Berlinicum aut Novum Berlinum Opidum: Deinde Arnsvvaldum urbs, Thamum Opidulum, Soldinum quondam hujus primaria urbs: Furstenfeldum Opidulum, Bramburgum, Driesenum, Falkenburgum urbs cum Arce, in Pomeranorum confinibus sita: Kartav, Lepena urbs aula, Morinum, Schiffelbenum, Osemundum, Sconsfies, Woldenbergum, Zeden, Zandocum. Alii totam hanc Principis Eleitoris ditionem in vii aut ix Provincias dividunt, quæ sunt Alde Marck, sive Vetus Marchia, Meddel Marck, sive Media, Neu Marck, sive Nova; Über Marck, Pregnitz, Croffen, Ducatus: Sterneberg & Cottbus Dominia: item Pars Lusatia. Sunt & minores in his Provinciis Comitatus, ut Rapin & Vierraden, & Kustren,

Mat-

Flumina Marchionatus. Habet in universum *Marchia Brandenburgica* cum iis regionibus quas ejus juris esse diximus **lv** insignes Vrbes, **lxiv** Opida, **xvi** Opidula, quæ *Markflecken* vulgo vocant, **xxxviii** Arces, sive *Nobilium* ædes, **x** *Vivaria*, **xvii** *Cœnobia*. Fluminibus irrigatur *Odera* si-
ve *Viadro*, *Suevo*, *Albi*, *Havela*, *Warta*, & aliis. Prope Fran-
cofurtense Carthusianorum *Cœnobium* rivulus est, ex
colle vitifero emanans, in quem quicquid incidenterit, in
lapidem indurescere compertum est. Atque hæc de Mar-
chionatu Brandenburgico : restat ut de Pomerania quæ
titulo ipsius tabulæ continentur, pauca subjungamus.

Regio.
Situs.
*Soli fer-
tilitas.*
*Anima-
tum va-
rietas.*
*Imperiū
majorum*
Vrbes

Pomerania primis cultoribus lingua *Wandalica Pa-*
mortzi appellata, nunc *Ducatus* est, adjacens mari
Balthico, extenditurque longo tractu ab *Holsatiæ*
finibus, ad fines *Livoniæ*. *Regio* est ubique fertilis; prata
habet & pascua lœta gramine. Frumento, *Butyro*, *Mel-*
le, *Cera*, *Canabi*, *Lino*, rebusque aliis istiusmodi abundat
usque adeo, ut etiam ex eorum exportatione *Incolæ* mag-
nas sibi opes parent. Colligunt etiam maris *Accolæ* suc-
cinum, sed minore copia quam *Borussi*. Varii generis vi-
dere est ibi *Animalia domestica*: atque in *Silvis Ferarum*
armenta variè discurrentia. Proptios hæc *Regio* semper
Dominos & Jndigenas habuit, nunquam victos, nun-

quam suo solo & ditionibus pulsos. Civitates hic multæ
sunt & nobiles. *Stetinum* præcipua est, ad Viadrum am-
nem: olim piscatorum vicus oblongus ad fluminis ripam
sed post suscepsum Christianismum, & destructam Wi-
neram translato illuc emporio amplificari cœpit, estque
adeo nunc totius Pomeraniæ Metropolis. *Gripenvaldum*
Opidum literarum atriumque humaniorum cultu cele-
bre: *Gymnasium exstructum* est anno **cxiocxli**. *Iuli-*
num *Opidum* olim totius pæne Europæ amplissimum,
Emporium *Vandalorum* fuit. *Stralsundia* *Opidum* splen-
didum in littore *Maris Balthici*, olim proprium *Ducem*
habens. *Wineta* omnium quondam maritimaru urbium
opulentissima, destructa a *Conrado Danorum Rege*.
Sunt & aliæ urbes *Nengardia*, *Lemburga*, *Stargardia*, *Ber-*
gradum, *Camenez*, *Puolina*, *Grisenburga*: & ad littus *Colber-*
ga, *Caminum*, *Collinum*, *Sunda*, *Pucka*, *Revecol*, *Lovensburg*, &
Hechel. Atque hæc de Pomerania pro hujs loci angustia
paucis sint dicta. Continetur etiam hac *Tabula Meckelnburg* sive *Magnopolensis Ducatus*. Suntque in eadem
Tabula, *Ecclesiastici*, *Magdeburgensis Archiepiscopus* &
Primas Germaniæ: cui sub sunt in *Marka Brandenburgensi*, *Brandenburg Episc.* & *Havelburg* in *Meckelnburg*; *Swerinensis*, *Episcop.* sub *Bremensi*: in *Pomerania*; *Camin*
Episcopus.

*Regio &
unde di-
cta.*

Situ.

*Celi
tempe-
ries.
Soli
qualitas.*

Bohemia, Boemia, vel Bojemia, ut nonnullis placeret, a Silva Hercynia nomen traxit. Nam Germanis Baum, Belgis Boom, arborem sonat: Græcis Bæmia, & Incolæ Ptol. Bæmi, Strab lib. vii Kolduli vocantur. Alij a Bojis nomen habere volunt, qui eo migrarunt, qui & ipsi a Bois i. Ligno dicti videntur. Ptol. lib. ii cap. xi in Germaniæ descriptione sub Silva Hercynia ponit Bæmos gentem magnam usque ad Danubium: Strab. dicitur Bubiemium: sic enim legunt Rhenanus, Aventinus & alii: in Græcis tamen excusis exemplaribus Bgia&uov habetur; sed hanc lectionem Rhenanus depravatam censet: & in vetustis libris Bgia&uov legi adnotavit Casaubonus. Tacitus Bojemum vocat. Ejus fines ab Ortu Solis ad Marcomannos & Quados: ab Occasu ad Noricos protenduntur. Metidionalem ejus plagam Pannonia Superior, nunc Austria dicta, occupat, sicut Saxonia & Misnia Septentrionalem. Universam Hercynia Silva perpetuo ambitu cingit, clauditque undique ad Amphitheatri faciem. Vnde æqua ei fere Longitudo atque Latitudo, atque utraque paullo amplius ducentis mill. pass. extenditur. Aere, quod perpetuis Aquilonis flatibus exposita sit regio, duriore ac frigidore, nec tamen insalubri fruitut. Ipsum vero solum adeo Frugum Hordei, ac Tritici ferax & copiosum est, ut & has vicinis quoque regionibus largè suppeditet. Vina tamen paucis exhibit & quæ ibi nata sunt, austera & paullo acidiora. Crocum è contrario succo, odore, colore optimum mittit. Aromaticarum rerum Pharmaceuticæ intervientum ditissima regio est: Oleum tamen quemadmodum reliqua Germania, sterilis. Iam illa rara, ac prorsus beata telluris dos, quod ex venis ejus tanta ubertate Argentum adfluit, ut

vix alia Metalla intra venas Terra abdat. Primariæ Fodiæ sunt in agris Cromelavv, Budeweisz, & Kuttenberg. Aurum tamen quibusdam locis effoditur, cuius frusta decem pondo Regi aliquando allata memorantur. In Opido Beroun, etiam Ferri Fodinæ sunt. Nec desunt alibi Stannum, Plumbum, Æs. Ostentatque præterea Carbunculum, Calaim, Amerhistum, ex cotibus suis metallicis abruptum. Feratum etiam ingentem alit copiam, ob Silvarum frequentiam, quæ Vulpium, Vrforum, Cervorum, ac Utorum seu Bubalorum (quos Lomi ipsi sua lingua vocitant) assiduam venationem præbent. De hac autem fera Lomi perhibent, quod in venatione vesicam (quam largam infra mandibulam in collo pensilem habet) aqua calidissima dum Canes insequentes fugit, impletat, eosque hac, dum potestas datur, inspergat; qua quicquid tam fuerit, aduritur, non secus ac si serventi aquæ fuisset immersum, ut & pilos & cutem ablumat. Regimen hujus Regionis primo sub Duce. Primus Dux fuit Zechus <sup>Imperio
maiorum</sup>, qui è Croatia emigrans Bohemicæ gentis fundavit primordia. Huic successisse dicuntur Crocus, Labussa Filia cum Marito Primislao, Niniflaus, Mnata Nepos, Vrisllaus Filius Mnatae. Necla, Noëtericus, Borsimous. Sub hoc Christianismum suscepit Bohemia anno nonagesimo a partu Virginis, tempore Arnulphi Imperatoris. Anno vero Domini Millesimo Octuagesimo sexto Bohemia in Regnum evecta est: & in Concilio Moguntino Vratislaus i Rex ab Henrico iv Cesare creatus, & Gilbertus Trevirorum Episcopus Pragam missus qui coram populo Regem inunget, regalibusque insignibus convestiret. Vxor quoque Svatana in Reginam coronata. Sed ab eo ad Vratislaum iv tursum in Ducatum relabitur. Verum hic ob operam Imp.

BOHEMIA.

455

Imp. Frederico sedulo navatam in expeditione Mediolanensi ab eo Bohemiæ Rex, & Imperii socius salutatus: eique destinata in clypeo insignia, Leo ruber cauda bifurcata in campo candido. Ex iis postea aliquot Imperatores facti: Rapta videlicet a Bisitiflao II Imp. Othonis filia lutha, atque cognationes contractæ. Est inter VII Electores Bohemiæ Rex. Vrbes habet bohemia alias Regi subjectas, alias Proceribus & Nobilibus. Primaria Vrbs est Praga a Primislao III Bohemiæ Duce & Libusla ejus uxore muro & fossis circumdata. Arcem in Monte habet Visegradum, sive Herschin. Dividitur autem tota urbs in tres Civitates, Superiorem, Novam, & Parvam. Moldavia fl. antiquam Pragam a nova, in qua Arx est & Templum Cathedrale S. Viti, discludit: pons connectit. Pons iste lapideus est, habetque xxiv arcus, opus Vladislai Regis. Carolus IV Imp. & Rex Bohemiæ urbem mirificè auxit ornavitque. Ad Arcem acclivi admodum colle itur. In Templo Arcis monumentum est singulari artificio ex Alabastro exstructum, quo Principes aliquot & Imperatores sepulti sunt. Christophorus Pyramius Casurgim Ptol. vult. Aventinus vero Marobudum & Bubienum Strab. Anno 1500-177 erecta ibi est Academia a Rege Carolo, quæ duravit usque ad annum 1500-1581. Deinde propter factionem quandam ea Lipsiam translata est. Minimè vero omittendum nobis de Praga Elogium Iulii Cæsaris Scaligeri:

Septa metallifero circum quæ monte superbit
Hercynie medio Martia Praga Sinu.
Linque alii populis tantæ munimina Sedis
Qui nequeant armis Iura tenere loci.
Namque tuum est non praesidio turgere locorum:
Sed loca præsidii fidere posse tuis.

Egra Vrbs in primo aditu Bohemiæ sita, a fl. Egra cui adjacet, nomen adepta putatur, olim Imperio Romano, hoc vero tempore Bohemiæ regno subiecta. Tota ornataissima, tota pulcherrima est. Intus pulchris ædificiis, civili, urbanoque populo, magnificis, & extima virtute prestantibus Viris inlustris. Foris vero, amoenissimis ac fœcundissimis hortis & agris, variisque Pomorum ac Fruictuum generibus, atque piscollo flumine luxurians. Claret hodie Civitas hæc ob Medonem (portionem ex melle) qui nulla paratur quam in hac Civitate excellentior. Inter Opida præterea Bohemiæ insigniora numerantur Marcomanniam versus quæ hodie Moravia, Mutha, Chrdima, Hradecium Regina, Pardubitum, Litomessum. Inde a limite Noricorum, Glatovia, Dornazlicium, Misa, Tacovia eminent. Ab eo vero latere, quod ad Austriam spectat, locum primum obtinet Budvicum, Crumlovia, Trebonia, Hadrecium Henrici: sicut a Misnia, Pons, Cadana, Chomutavia, Austio. Nam Slesiis, Hiaromirium, Glacium, Curia & quedam alia Opida contermina. Introitus vero celebrantur, Cuthna, Colonia, Pelsina, Verona, Zatecium, Launa, Slana, Lytomericum, Taborium. Flumina præcipua sunt Albis quem ipsi Laba dicunt, hic ad urbem Aust è Montibus erumpit: Salmonum in primis fœcundus. Multavia qui Ptolemæi Cassurgis esse creditur, Germanis Molea, adcolis Ultauva, Egra, Flumina Sassa, Gisera, Misa, aliaque, quorum nonnulla Aut etiam ramenta ferunt, ciceris magnitudine, quæ nulla purgatione ulteriore indigent: sunt etiam quæ conchas habeant, è quibus uniones capiuntur. Sudetæ Montes Bohemiam cingunt, partim longè introitus pertinent, ac Regionem ipsam fere intersecant, partim extra eam etiam Meridiem versus & Occidentem excurrunt. Mons Pinifer a Pinuum in eo crescentiū abundantia dictus (hic in

in Natiscorum ora situs est) oriens in montanis Marchio-
natus Brandenburgensis, inter Franconiam, Voitlandiam
ac Bohemiam intra spatum duum ferme millium pass.
quatuor inclytos Amnes non sine admiratione & Na-
turæ majestate effundit, in quatuor Mundi cardines,
Mœnum videlicet Francicum, Salam Turingicum, Na-
bum Bavaricum, Egramque Bohemicum. Idemque Mons
Auri, Argenti, Argenti vivi, Ferri, Sulphurisque Mineris
fœtus. Gemmarum etiam Fodinas exhibit. Silvis regio
tota tanquam nativo muro circum datur, cujus pars ea
quæ inter Occidentem & Septentrimonem porrigitur, Ga-
breta Silva Strab. dicitur, Gabrita Ptol. Portio vero quæ a
Meridie ad Danubium usque pertingit Luna Silva Ptol.
vocatur, hodie Passavica Silva, Der Passavverwaldt: ver-
sus Occidentem, qua Moravia contigua est der Scheib di-
citur. Regnum Bohemia a Carolo, qui anno CCCCCCLXI
factus est Rex & Imperator, divisum fuit in XII Regio-
nes, quibus singulis annuatim præsunt Capitanei, Baro
unus, & alter ex ordine Equestri, qui primum lites mino-
res cognoscunt inter subditos diversorum Dominiorum;
Secundo, si qui emergant latrones, licet iis convocare
vicinam sibiique subiectam Nobilitatem ad grassatores
comprehendendos. Tertio, bello fortuito incumbente,
quilibet ad suum se recipit Præfectū. Invenio in hoc Re-
gno nominari Burggraviatū Carlstein, ubi Regni Corona
asseratur. Comitatus Lobkowits, Hassenstain, Litzkavv,
Camerhavv, Passau, Melnic, Rosenberg, Hadretz, Dominia,

Hasenburg, Leip, Perstain, Dobitschavv, Walstain, Roschatec, Da-
chavv, Totsnick, VVartenberg, Schellenberg, Koft, Schmirits, Lifs-
avv, Kunervaldt, Dessaavv, Schonpeck, Slavva, Grossen Bora,
Liebenstain, Ioppendorff, Gradetz, Colourat, quorum quædam
fortasse sunt Comit. Barones, Trachenberg, Millusch. Pra-
ga sedē Archiepiscopi ornata est a Carolo Rege Bohe-
miæ & Imperatore, illique additus suffraganeus Episco-
pus Litomilienfis. Ad mores venio: de quibus Ioannes
Dubravius sic scribit: Tum Morum, tum ipsius Habitus,
quem corpore Bojemi præse ferunt, Leo animal genero-
fissimum (cujus syderi Bojemi subjacent) quasi quandam
imaginem exprimere videtur, si vel celsam Bojemorum
proceritatem, vel latum & validum pectus, vel rigidam
fulvisque comis vestitam cervicem, si deinde vocis so-
num arduum, si oculos micantes, si robur & fiduciam vi-
rium intueri volueris. Solet item Leo contemtu in alia
animantia, & nonnulo fastu turgere, ægreque exarmari
præsertim si per ferociam eum aggrediare. Nec ab hac
parte Bojemu degenerat: sed contemtu libenter erga
alios verbo factoque ostentat suum, ipsamque adeo
arrogantium incessu, gestu, pompa prodit. Est & ferocul-
lus cum fastidiosè tractatur: insuper ausis perinde ut Leo
pomptus, atque in his exsequendis firmus & validus: in-
terim tamen ambitiosus & gloriosus. Rursusque uti Leo
cibi avidus: atque in eo condiendo instruendoque im-
modice effusus.

Moravia:

Ceti
qualitate
Soli fer-
tilitas.

Bohemia versus Occidentem Moravia, vulgo *Marn-*
hern, contigua est. Nomen habet a fluvio *Morava*
qui eam regionem perfluit. Veteres Marcomanni
dixere, quia fines Germaniarum, qua Danubio
in Pannoniam pergitur, terminabat. Quippe Germanis
Marck, Limes dicitur, atque inde qui eam coluere Mar-
comanni i. Limitum finiumque ad colæ dicti sunt: ut sen-
tit *Dubravius*. De his autem *Arrianus*: Earum gentium,
inquit, postremi sunt *Quadi ac Marcomanni*, deinde *Iazy-
ges* Sarmatarum gens, post *Getae*; deinde *Sarmatarum mag-
na pars*. Quod autem Moravia antiqua *Marcomannorum*
sedes fuerit, vel hinc liquido constat, quod juxta Hanam
Fluvium saepius ab Agricolis inter arandum inventa fue-
rint Numismata veterum Rom. Imperatorum, inter ca-
teros M. Antonini, quem plurimè testantur historiæ
gentem hanc debellasse. Moneta autem erat, ex hoste
spoliis, cum hac inscriptione: DE MARCOMAN-
NIS. Sunt etiam qui ex vocabuli etymo conjiciant, de-
inceps *Marcomanno* eam Germaniq Provinciam occupa-
sse, quæ vulgo *Die Marck* appellatur, seu *Marchia Bran-
denburgensis* ultra Albim, versus Oceanum, cultores enim
ejus *Die Marcker* i. Marcomanni, quasi *Marcomenner* di-
cuntur. Non desunt qui ab Equis nomen adeptos *Mar-
comanno* tradant, sicut *Marshallum* Equitum Præfectum
Marstallerum Equorum stabuli Magistrum appellamus:
siquidem *Martha* & *Merrhen* Lingua Germanica *Equum*
& *Equam* significat, unde *Merrhenlandt* interpretantur
Equarum Regionem. Probabilior tamen prior est ratio.
Moraviam ut nunc se habet, tribus è partibus juga Mon-
tium, aut *Silve*, *Saltusque*, aut *Fluvii* limitant, ab Oriente

ab Hungaris, ab Occidente a Bohemis, a Septentrione a
Silesiis. Nam a Meridie Austriam versus plana est, & ali-
cubi Thaysa Flumine, alibi rivo quodam ignobili ab ea
dirimitur. Aer Regionis mollior, atque ob id corruptio-
ni magis obnoxius dicitur. Regio est ut populosa, ita
Frumenti, Vini, rerumque omnium ad hominum nece-
ssitatem facientium feracissima. Croci insuper maximam
copiam suppeditat. Regionis positio quatenus interius
patet, campestris, campique sunt molli & pingui solo,
ideoque facienda sementi commodissimi, sicut colles
Vinetis sustollendis, propter terram Vineis magis quam
in Bohemia atricam, itaque & bonitate & ubertate Vini
antecellit. Culta vero tota, cultoribusque adeo referta
est, ut nullum gregibus armentorum, quæ nisi in solitu-
dinibus pauci nequeunt, locum reliquerit. Sudetæ Montes
juxta Jglam Vrbem Fodinis etiam foeti habentur. Atque
hoc jam mirabitur aliquis, ut est profecto admiratione
dignum, inveniri in Moravia Thus & Myrrham, non ex
arbore desudante, ut alibi, lectam, sed è solo teræ eru-
tam, uno tantum in loco, cui *Gradisco* nomen, in quo ad
hunc diem Thus non solum quod masculum vocant, a
similitudine testium, sed quod alia præterea virorum mu-
lierumque membra ostentat, effoditur. Nuper autem
Venceslaus veteranum Procerum Familia, eorum quia *Quer-
cu* cognominantur, clarus, dum in agro suo *Sternber-*
gensis fundamenta aggeri piscinatio molitur, corpus ho-
minis integrum invenit, quod nihil nisi *Myrrha* erat.
Regni titulo olim decorata legitur hæc provincia, ha-
buitq; olim suos Reges, qui Imperium tenuerunt in om-
nem gentem Bohemorum & Polonorum, fuitque Re-
gnum

MORAVIA

459

gnum latissimum ac potentissimum. Circa annum Christi
ccio Zvantocopus ditione tenebat moraviam, Bohemiam, Silesiam, Poloniāque, quarum Duces illi parebant. Ipse autem animis sublatis de magnitudine ditionis, Imp. Rom. tributa solvere, quæ aliquandiu solvisset Ludovico Germaniae Regi pernegabat. Petitur ergo magno bello, sed ipse quoque magnis reluctatur viribus, tandemque æquis viribus discessum est. Sedebat tum Hungarīens nova, ad repagula, quæ illis moravorum Rex objectasset, nec erat ulla transcendendi facultas. Imperator qui in animum induxerat, non nisi victor redire a moravis, undecimque circumspexit auxilia: aperuit transitum Hungarīs, immisitque hostem Christianis populis, qui infinitis postea malis Provincias afflixerunt. Sicut opera illorum usus Imperator supprimit moravorum Regem, & multis pessundatis arque captis in fugam eum vertit. Ille elapsus, in profundū solus se recepit, saltum, & projecto Regio apparatu, ad solitarium quendam se contulit, cuius usus contubernio, usque ad finem vitæ eremiticam vitam vixit, & moriturus quis esset aperuit, & in Christi pace quievit. Tunc Bohemia, Polonia, & Silesia suum quæque Provincia Ducem constituit, tributum tamen superioritatis agnitione vel modica pendentes. Eisdem fere temporibus, imperante Græcis Michaelē, venit Cirillus Doctor & Apostolus omnium Sclavorum una cum Merodio, & posuerunt fundamentum Christianæ fidei in moravia, excederuntq; Episcopalem Ecclesiam in Opido Vielgradensi. Vnde vocati a Romano Pontifice & correpti, cur sacra celebrarent lingua Sclavonica, responderunt, quia scriptum est: *Omnis Spiritus lanet Dominum.* Nunc autem Moravia

multo inferiori fortuna quam olim contenta, suis deinceps Ducibus, postmodum marchionibus paruit, hodie distracta: ejus tamen potior pars, ac pene tota Bohemæ Regibus: reliqua pars aliis Primoribus ac Baronibus subest. Gentis Caput ac marchionis sedes est Brunna, Germanicæ Brin, Bohemicè Brno, est & Olmuzium, Olomontium aliis, Sedes Episcopalis, Vologradensis prius dicta. Vrribus præter has plurimis, domibus, mœnibus, turribus, & id genus ædificiis clarissimis abundat: cujusmodi sunt Zvvoyma, Radisch, Iglavia, Nova Civitas, Niclosburg, Mons Nicolai, Veiskirchen, Cremser, Boerlitz olim marchionum sedes, & complures aliae, quæ in Tabulis conspicuntur. Amnium in moravia Princeps morava, seu Maravaha, Cibrus Ptolemæo: vulgo die Marche, habetur, qui Olomuzium principem civitatem circumfluit, & ab illa in Pannoniam defluēs, in Danubium tandem se suis & adventitiis aquis auctus, exonerat. Hic regioni nomen dicitur indidisse, seu, quod potius crediderim, a Regione sumisset sibi nomen. Præter hunc præcipui sunt Theya, vel Deins, Tharsa Dubravio, nonnullis etiam Thysa. Hic Zuoynam, obitu Sigismundi Cæsaris memorabilem, præterfluit & limitem maravaniae atque Austriae statuit. Igla, a quo Iglavia Vrbs nomen sortita est, dirimit maravanos a Bohemis, ac maravaniam quoque ingreditur. Ceterum Odera Fluvius haud procul Olomuzio ortus, suo nomine usque in Oceanum delabitur. Sunt qui illum a Ptolemæo Viadrum vocari autumant. Oderam vocant ab Aucupibus vocabulo mutuato, qui speculas avibus speculandis caprandisque constitutas, Odri appellant hodieque hujusmodi speculæ in moravia ad fontem Oderæ ab Aucupibus constituuntur. Neque Hama silentio

lentio prætereundus, quamvis tenuibus interdum aquis
fluens, attamen eos agros rigans, quibus non alii in Mo-
ravia Frumenti fertiliores, ita ut frumentarii coloni a
largo frumenti velut ubere, jure suo illos lumen Moravię
appellent; in illis præterea sèpius quam in aliis Numis-
mata M. Antonini, Commodique & aliorum nonnullorū
Cæsarum, tam aurea quam argentea exseruntur.
Quę sanè fidem bellorum cum Marcomannis olim in
Moravia gestorum manifestam faciunt. Sunt & Nigra
vulgo *Suarta* & *Suitavv*, qui Brunnam Civitatem, digni-
tate proximam Olomuzio præterlabuntur. Pisces varios
& quidem magna copia hi fluvii subministrant. Regio

hæc quam Bohemia minus montosa, nec tamen prolus
plana. Ponit hoc loco Ptolemæus *Orcynium Nemus*, ac *Ga-*
bretam Silvam. Incolarum (qui feroce rapinarumque a-
vidi) sermo mixtus est. Bohemicus tamen prævalet, nam
Germanica Lingua in urbibus tantum inter Optimates
in usu est; De cætero, ritibus moribusque perinde mora-
ti ut Bohemi, inquit Dubravius. In hujus regionis pagis
varii habitant Anabaptistæ omnium bonorum commu-
nionem pofessi. In Moravia ponit Mercator Comitatus
Huckenvaldt, Schonberg, Dominia, Lomnicz, Dubrantz,
Gennicz, *VValstain*, Pietnix, Neuhauff, Telesch, Bozkovvitz,
Trebitsch, *Dirnovyitz*, *Ragetz*.

M m m

Sic

Regis &
undis di-
cia.

Situs

Cali-
tempe-
ries.
doli fer-
tilitas.Imperiū
magistrū.

SI C se habet Moravia: sequitur explicanda jam nunc in nostra Methodo Austria olim Pannonia Superior dicta. Austriæ nomen, Wolfgango Lazio teste, recens est: ab Austri venti flatu, qui ista in regione frequens est: vel a voce Germanica Ostreich, quod nomine veteres Franci regnum suorum limiti posuerunt, ut Westreich Occidental. Atque Francorum Ostreich ad Rhenum situm fuit, dictumque postea Austrasia, quo nomine amissio, videntur Pannoni illud sibi tribuisse, ut auctor est idem Lazius lib. i. cap. ii. Comment. Gent. Aust. Sunt autem Austriaci Francorum & Saxonum soboles, qui hunc sibi tractum frustra reluctantibus Hungariorum ferro pepererunt. Austria habet ad Ottum Hungariam: ad Meridiem Styriæ Montes, qui ab Alpibus perpetui in Hungariam & ulteriores regiones protenduntur: ad Occasum Bavariam: & ad Septentrio hem Tejum fluvium & Moraviam. Aere fruitur leni ac ameno, salubrique ob Euri viciniam quo perflatur. Ager omnis generis Frugum feracissimus, & qui minimo impendio colitur. Vili etiam & strigoso equo Agricola in eo tractu qui Campus Transdanubianus sive Marchianus dicitur terram arat. Marga, citra quam agri in Bavaria infœundi, & macris sunt, quid sit, Austriacis incognitum est. Vimum omnis regio fert nobilissimum: meracius Germanico, dilutius Hispanico: Idque moravis, Bohemis, Silesis, vicinisq; Bavaris præber. Crocum insuper generosissimum gignit. Zinziber etiam producit juxta Hamburgum, ad radicem Cæcii montis. Argento abundant, non item Auro: Salem partim domi natum, partim importatum habet. Rerexunt Austriam aliquandiu Comites Babenbergenses, quorum primus Lupoldus Marchio Austriacus ab Ottoni II Imp. dictus est. Postea Henricus, Dux ex Marchione factus a Friderico Imperatore. Quia stirpe deficiente, Rudolphus Habsburgensis qui in Cæsarem electus fuerat anno 100 CCLXXX eam sui juris fecit, Ducatumq; voluit appellari. Fridericus II in Regnum etiam evexit. Hujus regionis insignia olim erant quinque Alaudæ aureæ, in cœlestino clypeo pictæ: sed Lupoldus Marchio hoc nomine V, a rei eventu ab Imperio concessa nova usurpavit insignia, rubro & albo coloribus distincta, quod ita totus suffusus sanguine, in expugnatione Ptolemaidos fuisse, cingulo tenus duntaxat (quod album corpus intersecabat) a cruento immunis. Dividitur porro in Superiorum & Inferiorum, quarum hæc ultra, illa cis Danubium sita est. Habet præterea quoque Styriæ Ducatum, inter Danubium, Muer & Mietz fluvios extensem, cuius Incolæ partim Germanico, partim Sclavonico idiomate utuntur, strumisque pendulis deformes sunt. Habet & Ducatum Carinthiæ inter Muer & Dravum fluvium situm; Item Carniam Meridiem versus. Primaria Austriæ Vrbs est Vienna ante Christi Servatoris Nativitatem culta a Sarmatis & *Verbes.* Windis, quibus successerunt Boij, Senones, aliique, quos Tiberius Nero in provinciæ formam redegit: *Vindobona* dicitur in Itinerario Antonini. Ptol. Iuliobonam vocat, uterque ad eam locat x Legionem Germanicam, quam eo loco consedisse multa admodum Monimenta perantiqua, tum intra urbem, tum extra eam testantur. Legioni huic a signo nomen Alaudæ fuit: unde etiam videntur prima orta esse Austriacorum Marchionum insignia, Alaudæ quinque. Dicta etiam est Fabiana. Otto Friesingensis lib. i. Histor. Frid. cap. xxxii. Dux tunc denum terga hosti dars compellitur, & periculis belli exceptus, in vicinum Opidum Viennis, quod olim a Romanis inhabitatum Fabiana dicebatur, declinavit. Similiter legas in Historia Sevini

AUSTRIA.

463

ini Episcopi Viennensis. Atque ad hanc appellationem
maxime accedit vulgata & trita apud Adcolas appellatio
Bianá. Idem Lazius Vendum a Strabone appellari ait.
Pannoniam Urbem eam vocat Jornandes: *Vernaculè Wien*
Wydme Sclavonicè. Hanc Vrbem Turcas *Betz* vocare
ex D. Carolo Rimio quondam apud Zelimum Turca-
rum Imperatorem Oratore se habere scribit Ortelius.
Wesch vocat Leunclavius: item *Beetz*: Vrbs clarissima, ad
Danubium Fluvium sita, Imperatoria sede nobilis; inex-
pugnabili murorum ambitu, præaltis fossis, aggere &
vallo cingitur. Mœnia deinde spissa & sublimia, frequen-
tes Turre, & propugnacula ad bellum oportuna habet:
ut Vienna sit munitissimum adversus Turcarum fuorem
Propugnaculum & Munimentum. Suburbia maxima
sunt & ambitiosa. Ædes Civium amplæ, area & picturis
ornatae, structura solida & firma, altæ domorum facies,
magnificeque visuntur. Tempa Sanctis dicata, & ampla
& splendida sc̄to lapide constructa, perlucida sunt, &
Columnarum ordinibus admiranda. Cellæ vinariæ ad co-
profundæ sunt & spatiøse, ut sub terra non minus, quam
supra terram ædificiorum esse feratur. Platearum solum
stratum lapide duro, ut neque plastrorum rotis facile
conteratur. Annonæ & potissimum vini incredibilis co-
pia, ita ut ducentos & mille Equos xl dierum vindemia
exerceat. Christianam Religionē admisit anno cccc lxvi
Doctore Severino, qui etiam in ibi Basilicas exstruxit.
Historia hujus Vrbis peti potest a Lazio & Ottone Fri-
singensi. Vrbem Fredericus in ornavit auxitque, ut & se-
quentes fere omnes Austriae Duces. Nobilitissimum in ea
Gymnasium Artium Scientiarumque constitutum est a
Friderico Imperatore: renovatū postea ab Alberto Archi-
duce, anno cccc lvi. Id postea seditionibus collapsum

subversumque est. Viennæ clari fuere Wolfgangus La-
zius Medicus & Historicus Ferdinandi Imperatoris: Iu-
lius Alexandrinus, Mathias Farinator. Fuit & Theolo-
giæ Professor in Academia Viennensi Ioannes Hasel-
bach, qui adeo diffusè solebat explicare, quæ auditoribus
præposita enarrabat, ut viginti unum annos legens in
Esaia Propheta, ad finem primi capitilis non pervenerit.
Claram urbem fecit obsidio Turcarum anno cccc xxxix
fortiter a Civibus tolerata, in qua Turcarum lxxx mil-
lia periisse memorantur. Est & in Austria Superiori Gmund-
a, Opidum quidem non ita magnum, quod tamen ve-
nustate & elegartia commendatur, situm ad Lacum qui
inde appellationem trahens Gmundamus Lacus, dicitur, ex
quo Austriae Flumen Dravus oritur. Gmundæ magna &
lucrosa est negotiatio Salis, quod præstans & acre ex vi-
cinis Montibus effoditur, & Gmundam allatum, vasculis
(quæ patria lingua, Kivelin indigitant) impositum per
Dravum in Danubium transportatur, unde Viennæ in
aliis Austriae, Hungariae, Stiriae, Carinthia vicinisque Ci-
vitatibus magno commodo & lucro Gmundanorum
distrahitur. Vrbes præterea & antiquæ & nobiles multæ
in Austria sunt, maximè tamen insignes Lintzum, Styra,
Wadenhoffum, Melicum, Castellum antiquitus Claudio-
num: Cremisum, Cetro Castellum, hodie Zeisselmaur, Santo-
hyppolitus, Neuburgum duplex, alterum a Cœnobio, a fru-
mento alterum dictum: Petronella nunc vicus, magnæ
olim urbis, id quod rudera & ruinæ indicant, vestigium:
Nova Civitas, Pruck, ad ripam Leythæ fl. sita. Hamburga.
Sunt & alia Opida plurima, quæ brevitatibus studio præter-
eo. Lacus complures habet, cujusmodi sunt S. Wolfgangi,
Ussere, Ursee, Fillesee, Eynslersee. Ac fluminibus irrigatur
permultis: horum Danubius primus est, olim regionis
terminus,

terminus, nunc eam medium secans. Reliqua sunt Athosius,
 Flaminus, Genus, seu Onasius, Tranus, Traunus, Erlaphus, qui ad Cel-
 lam templo virginis Matris celebrem, ex Lacu amoenissimo oritur : Traisius, Ipsius, Melicus, Marchia, Tejas qui
 Montes. Moraviam ab Austria dispescit, Cambus, vario Piscium
 genere nobilis, Leyha : & in quo scitissimi laporis Cancerii
 Suegadus, & calia. Montibus multis attollitur, quorum præ-
 cipui sunt Cecius Mons, vulgo Calenberg, a Danubio ad Dra-
 vum fl. extenditur, ejus portiones sunt, Schneberg, Seme-
 ring, Kempf, Hertberg, Deubsperg, Heustberg, Plaitz: Cognamus
 Silua. hodie der Haimburgerberg, a Danubio ab Arabonem trahi-
 tur. Silvis hinc inde confusa est regio qua Hercyniae
 quoque portiones sunt ac Lunæ Silvæ: dicunturque ho-
 die der Freystetter und Konigwisservvaldt. Adalia pergamus. In
 Vrbe Vienna duodecim quotidie Magistratus jura
 dant & leges dicunt. Quorum quatuor sunt Ecclesiastici,
 Ratio Pataviensis Episcopi Officialis, Viennensis Episcopi
 gubernandi. Officialis, Capitulum Cathedralis Ecclesiae, & Universi-
 tatis Rector. Sunt item quatuor Vrbani, & quatuor ex-
 tra Vrbem: ex quibus præcipui sunt, quem vocant Regi-
 mentum, unde omnes Inferioris Austriae jura perunt, &
 quem Fiscum sive Cameram appellant, quo omnes ratio-
 nes earundem provinciarum referuntur. Reliqui his
 subiecti sunt, & a quibus ad superiores provocatio libel-
 lorum fit, Senatus Provincie cum suis Marescalcis, Ordinati Provincie, Senatus Urbanus cum suo Consule, Pre-
 torium Urbanum, Telonarii Iudicium, & Mercatorum
 Praetorium, quod Handgraviatum vocant, de quibus fusè
 in sua Vienna differit Wolfgangus Lazius Viennensis.
 Tertius autem Circulus Imperii, est Austriacus, in quo 11
 sunt Ordines. In 1 sunt Ecclesiastici, Episcopi Tridentinus
 (Trent) Brixensis (Brixen) Goricensis, Segoviensis, Labachiensis,
 Viennensis, Teutsch Ordens Meister, Ordens Maister in Eischtal.
 In 11 Principes seculares, Archidux Austriae, Co. Schaum-
 berg, Baro Wolkenstain, D. Sensler D. Roggendorff, Com. Har-
 deck. Et præter Principes Imperii invenio in Austria no-
 minari Comitatus Thurn, Crentz, Ortenburg, Perneck, Garb.
 Freyhern, Landskron, Wanberg, Hohen, Osterwitz, Neuberg,
 Guetenhag, Teuffenbach, Mairhofen, Avversperg, Dorneck, Sa-
 rauv, Hartenstein, Schwartzenau, Turnstain, Wachauthall,
 Hoffkirchen, Eytzing. Dominia item, Aichelperg, Cahlenprun,
 Massenberg, Stubenberg, Heggenberg, Stakrenberg, Liechtenstein,
 Puchaim, Luetkurt, Porges, Schoukirchen, Schiffenberg, Alten-
 sperg, Hornstein, Seibersdorff.

M m m iij

Salisbur-

Regio &
unde di-
ctio.
Solis fer-
tilitas.

Imperiū
majorū.

Vrbs
Salz-
burgum.

Salisburgensis Episcopatus ab urbe Metropolitana Saltzburgo nomen habet. Franciscus Irenicus ex quinque Episcopatibus Bavariæ hunc primum vocat. Hujus territorium omnis generis Metallorum dives est, Auri, Argenti, Æris & Ferri. Reperitur hic quoque Vitriolum, Sulphur, Alumen & Antimonium. Sunt quoque Marmoris Lapidicinae. Plana loca etiam conificationibus, agris, Frumentoq; apta. In Montibus frequenta quoque aucupia, ac Ferarum venationes. Salisburgen- fes Præsules nominat Munsterus LVIII, ultimum Ernestum Comitem Palatinum Rheni, Bavariæ Ducem, Alberti & Kunegundis Friderici Imperatoris Filiæ Prolem. Porro sedes ista sub Arnone Ecclesiæ hujus Antistite Archiepiscopatus titulo insignita est a Leone III. Habetque sub se suffraganeos Episcopos, Tridentinum, Patavensem, Viennensem, Gorensem, Brixensem, Frisingensem, Seccoviensem, Laventinensem, & Chyemensem. Metropolis est Saltzburgum, vel Salzburgum, vulgo Saltzburg, quod nomen a Saltzach fluvio accepisse creditur: quamquam alii a Sale quod in ejus vicinia effoditur, Saltzburg dici autumant. *Iuvantia* vel *Iuvavia*, vel *Iuvarium* olim dictum fuit a jvando, Germanicè *Helfenberg* quod Castrum ibi exstruxerit Iulius Cæsar, juvamen seu subisdium ac refugium Legionibus suis contra Germanos quos debellaturus erat. Traduntur namque Romani cæcidisse Germanorum 340000, ac 1500000 in captivitatem duxisse. Alii no-men *Iuvavia* a *Iuvatio* cognomini & adjacente fluvio obtinuisse credunt. Dicitur & *Iuvense* Castrum in lib. Notit. ut Pighius docet in Hercule Prodicio. Aventinus adserit ex veteribus diplomatis ostendi *Pædicum* Ptol. esse

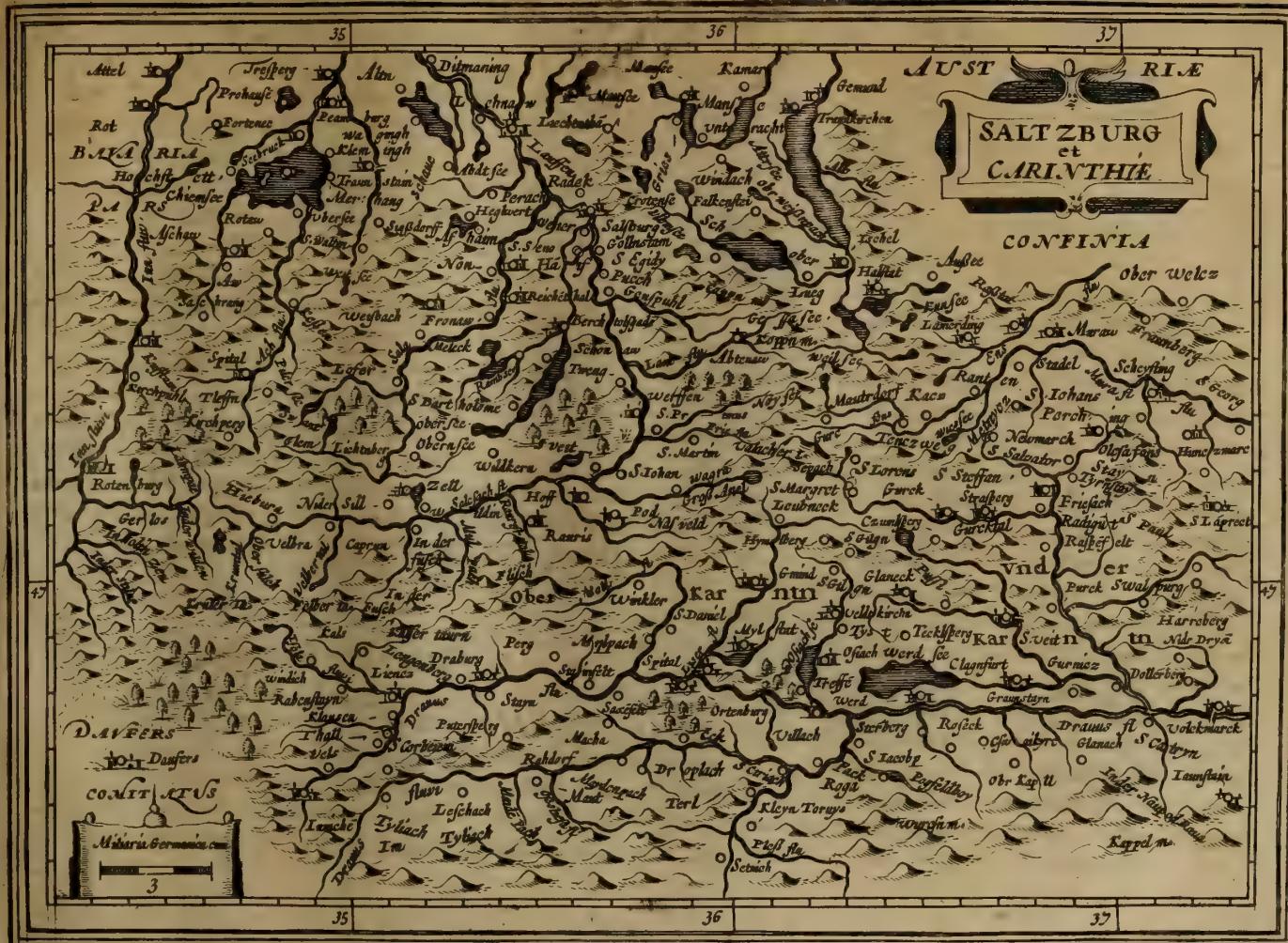
pagumque ibidem adhuc nomen servare. Franciscus vero Irenicus scribit Gamanodurum, aut Badacum Prolemae esse cui & Volaterranus adstipulatur. *Iuvavia* meminit Antonini Itinerarium. Sed *Helfenberg* vocabulum vetustius esse *Iuvavia* putat Gaspar Bruschius: atque ex eo *Iuvavia* factum, quod idem significat. Pighius scribit, in hujus urbis Templo se legisse hos versiculos:

Tunc Hadriana vetus, quæ post *Iuvavia* dicta,
Præsidialis erat Noricus, & Episcopo digna
Rudberti sedes, qui fidem contulit illis
Christi, quam retinet, Saltzburgum sero vocata.

Rupertus enim vel Rudpertus Episcopus Wormaciensis ex Regia Francorū stirpe ortus, cum post Regis Childeberti obitum a sede sua pulsus esset, circa annum salutis 1040, ad Theodonem Ducem Bavariæ Ratisbonam venit, eum instruxit, & baptizavit, ejusque nutu Noricum peragrans multos convertit & Christo dicavit. Incidens autem in ruinas desolatas veteris *Iuvaviae* Locum Episcopatui idoneum, basilicam ibi in honorem S. Petri construxit, Monasterium Ordinis S. Benedicti adsecit; rexitque ibi Episcopalem Ecclesiam annis 45, mortuus anno D. 1022. Vrbs hæc in mediis Alpibus situm habet: decenti Murorum ambitu, Turribus & propugnaculis, tam publicis quam privatis ædificiis cultissima: Regia quondam Sedes ac Domicilium, quando & superbissima ex Marmore Fanorum structura præ cæteris caput extulit urbibus. Maxima fluminis situsque oportunitas hoc præsttit. Nunc etiam Archiepiscopali dignitate inclarescit, qui primæva quidem institutione Laureacum Patavii, rerum vicissitudine huc translatus fuit. Ha- betur

S A L T Z B U R G.

467

C A R I N T H I A.

bet hæc Vrbs paludes, planiciem, colles & montes. Paludes præbent pascua, montes aucupia & venationes nonnullas. In hac Vrbe Sepulchrum visitur Theophrasti Medicus celeberrimi in Nosocomio apud S. Sebastianum, cum tali Epiccedio: *Conatur hic Philippus Theophrastus insignis Medicina Doctoꝝ, qui dira illa vulnera, lepram, podagram, hydropsin, aliaque insanabilia corporis contagia mirifica arte sustulit, ac bona saia pauperes distribuenda collocandaque ordinavit.* Anno M. D. LI. die 24. Septemb. vitam cum morte commutavit. Fluminibus ac Rivulis innumeris propemodum rigatur hæc regio, qui ex Montibus scaturiunt. *Anassus fluvius in Septentrionem defluit, quem Altzius, Saltzius, Mathicius, suis aquis augent.* Traunus ibidem ex Lacubus oritur. Hinc etiam Mur & Dravus nobilis amnis oriuntur, quem posteriorem Plinius nominat lib. IIII cap. XXV. eumque

Montes. ex Noricis fluere tradit. Reliqui ignobiliores rivuli in hos quos modo nominavi effunduntur. Ditio omnis montosa, jugisque Montium, quæ adcolæ Taurum vocant, aspera. Hinc ista sunt, Radstatterhaurn, Felbergthaurn, Kornthaurn, Casteinerthaurn, multique alii adeo alti, ut, qui media æstate eos confundent quum ad verticem pervenit, frigore infestentur: nullus curribus locus, angusti calles, adeoque interdum præcipites, ut vix jumento cliterrario etiam adsueto iter sit, grandia vero pericula scandentes maneant, quum aut subito exorti venti in præcipitia homines abripiant, aut immensi convolutarum nivium globi silvas, saxa, jumenta, atque etiam domos vicinas sœpe obterant. Ex his Montibus Amnes frequentes defluunt, de quibus supra meminimus. Montes etiam præter supradictos Tauros, habet in Meridiem versus, Al-

pes quos *Albin* ipsi vocant: variis quoque cognombris adscitis, ut *Villacher Albin, Svanberger Albin, &c.* Item *Creutzbergum Montem, Lettachbergum, &c.* in Oevina valle metalliferos, de quibus sic cecinit Conradus Celtes lib. Amorum II Ode VI.

*Qui mihi de celsis nuper fuit Alpibus actus
Oenus ubi, atque Athesis murmura rauca facit.
Argenti aterno scaturit qua vena Metallo,
Et dedit totam patriam Alemanicam.
Hic halant liquido puro & de fonte Saline
Ditantes Bavarios, Austriacosque Duces.
Hic turba est tetræ nigra que simillima morti,
Qui solvunt vastis ignibus æra suis.
Haud credas nostris decocta Metalla per ignem,
Sed Phlegetontis mundificata vadis.*

Silvis quoque hic Episcopatus non destituitur, *Hardionem* enim *Henhardum & Weyhardum Silvas* ad Septentrionem positas habet. Verum de Episcopatu Salisburgensi hæc jam dicta sufficient; reliquum est ut de Carinthiæ Ducatu quem hujus Tabulæ titulus etiam præ se fert nonnulla dicamus.

Carinthiæ Ducatus.

C A R I N T H I A vel *Carnithia* (quod Rithaimero auctore rectius scribitur) a *Carnis* populis nomen suum obtinuisse videtur, qui vetusti ejus loci *Incolæ* sunt, ut pote quorum & Plinius & reliqui in hoc loco meminerunt Geographi. Vtrum vero a *Catnunto*, veteri Opido cuius

*Regio &
unae di-
bta.*

*Soli fer-
tilitas.
Vrbes.*

cujuſ crebra apud auctores mentio eſt, nomen hi ſuum traxerint, an vero iſpi a ſe urbem de nominarint, dubium fecit rei vetuſtas. Eſt iſ locuſ in Ripensi Pannonia, ſep- tem fere Vienna Milliaribus diſtans, ubi non obſcura celeberrimae olim Vrbis indicia, monimenta acrudera, etiamnum extant, ei nunc D. Petronellae nomen eſt. Di- cuntur vero & Carnioli, Germanicè Karnten, Krain, Karſt. Habet autem haec Regio ab Ortu & Septentrione Sty- riā, ab Occaſu & Meridie Alpes & Forum Iulii con- tingit. Hujus pars eſt Carniola, Multæ in hac Regione valles collesq; Triticī feraces. Solinus c. xxx. ait: Agrum Noricum frigidum & parcus fructuolum, qua vero ſub- ducitur a jugis Alpium admodum lœtum. Metropolis Regionis eſt Santo-Vicus, urbs minimè negligenda ad La- nam Fluvium. Forum habet ſatis ſpatiolum, ac perennis aquę Fontem limpidiſſimum. Sunt præterea Villacum Opidum, domibus in fronte coloribus hiftoriisque mag- nificè depictis, ſpectatoribus gratum. Situm eſt in plani- ciē altiſſimiſ rupibus ſeptum ad Dravum flu. Ponte la- pideo ejus oras conneétens: Clagenfurtum urbs bene mu- nita, Claudia antiquitus, Lazio teſte vocata. Sunt qui ſcri- bunt ejus urbis Cives furibus adeo eſſe inexorabiles, ut levifſima etiam furti ſuſpicioне notatus, inauditus ad crucem abiipiatur, poſt ejus diei quo ſupplicium de eo ſumptum eſt, tertium de mortuo judican: quem ſi in- ſontem cognoverint, honorificè ſepeliunt: ſi jure eum damnatū compererint, pendere ſiunt. Sed hanc Fabel- lam commentitiam vocat Rithaymerus. Frisachum, mag- nam referens vetuſtatem: Wolſpergum Lavando flu. ad- jacens: Santo Leonardus &c. Multi in hac Regione Lacus

sunt Mulſetterſe, Oſſiacherſee, Werdſee, Lavandtſee, Iudenburger- ſee, Weißſee. Inter Amnes præcipiuſ Dravus, qui per Sti- riām ac Pannoniam in Danubium fertur. Haud inferior Savo, Glana, Schleinicza, Lavanda quos omnes Dravus ab- ſorbet. Mura quoque eidem Dravo miſcetur. Plerique autem dictorum flu. huic Regioni Fontes ſuos debent, ac in eadem Ostia ſua habent. Montibus undique innexa eſt Regio. Ex celsa enim Alpium capita, ut Strabo ſcri- bit, continua haec tenus extenduntur, & unius Montis fa- ciem exhibent, remiſſa inde & inclinata, plures in partes & plures in vertices attolluntur. Tauri portiones juga- que crediderim, unde ab Incolis ſuis nominibus diſtingua. Ab Occidente Gastein Taurn, Villacher Taurn, Raſtatter Taurn, Kärnen Taurn vocantur. Non nulli vero vertices Alpium nomina ſervant, ut ſunt Modringalbn, Serbiſalbn, Sanalbn, &c. Ex Dravo flu. Dietzpergus imminet, & ſuper hunc Mons Argentatus eſt, ad colarum lingua Silber Berg: Raspergus Mons Muræ ac Iſaræ fontes habet, altero in Me- ridiē, altero in Ortum fluente. Inter hos vero Tauri Al- piumque editiſſimos colles, Silvæ Lucique ſparquentur, Hercyniæ Silvæ portiones, uti ſunt Hirschpuhl, Prievralt, Adelvvalt, Eremus vulgo in der Einod silvæ. Mineris prædi- Etæ Alpes, Ferri, Argenti, Auri turgent. Quantum ad Ec- clesiasticam Iurisdictionem attinet, ea inter Epifcopum Saltzburgensem, & Patriarcham Aquilegiensem partita eſt, inquit Paracelsus. Ritum apud hos in ſolituſ ac mi- nimè vulgarem inauguandi Principes accuratiſſimè in ſua Europa deſcritbit Pius II, & Munsterus lib. III Cot- mographiæ.

N n n

Polonia

*Lacus.
Flumina.**Montes.**Silvae.*

*Regio
unde di-
cta.
Situs.
Cal-
tempe-
ries.
Soli fer-
tilis: as.*

*Anim-
dium va-
rietas.*

*Imperiū
maiorū.*

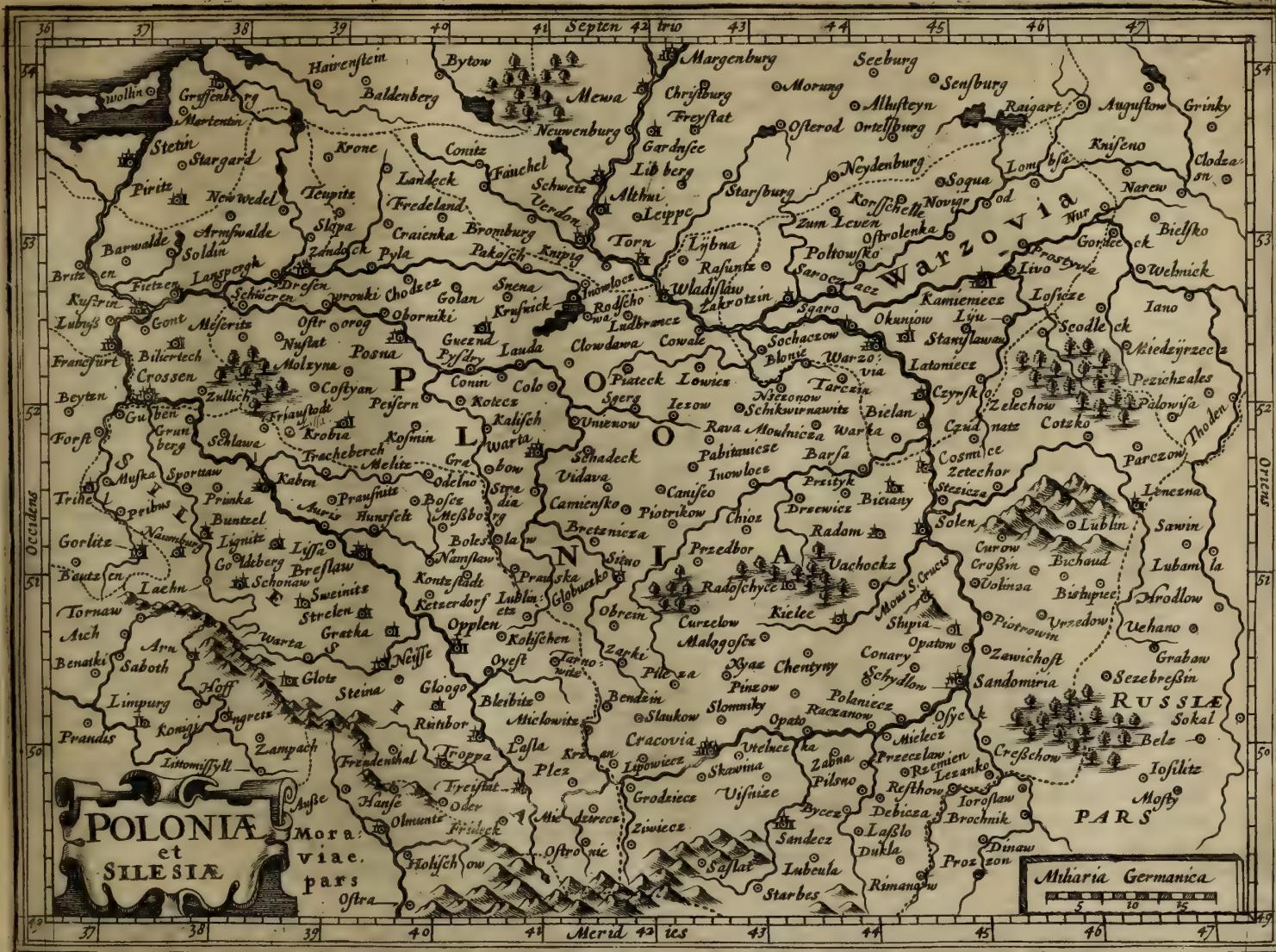
Vrbes.

POLONIA a planicie terræ (quam ipsi etiamnum Pole vocant) nomen habet. Vasta admodum regio est: ad Septentrionem Borussiam & Pomeraniam respicit, ad Orientem Solem Massoviam & Lithuania; qua Meridies est Russiæ & Hungariæ Montibus clauditur: qua Occidens Lusatia, Silesia & Moravia, Longitudo cccclxxx, latitudo ccc Milliarium. Regionis Aer purus, sed frigidus rigensq; ac severæ hyemes. Regio omnis plana, fertilis Hordei, Frumenti, Leguminum. Abundat Fructibus, Cera, Melle, Butyro. Habet & Salis maximam copiam, qui ex terra eruitur. Habet & Æris Fodinas in Montium jugis, Tatri, ab incolis dictis: nec non Sulphuris. Abundat insuper Armentis, adeo ut Saxonia multæque gentes Germanicæ Polonicis Bubus videntur. Varii generis videre est ibi Animalia, magnamque Pecudum & Ferarum copiam. Habet Vros, Bisontes, Tauros & Equos silvestres, Onagros quoque & ejusmodi. Nec desunt Aves variæ magna copia, ad aucupia invitantes. Regni titulum & Majestatem accepit Polonia anno cccc regnante Boleslao Chabri, qui ab Ottone III Romanorum Imperatore regium diadema accepit. Post annos vero LXXVII sub Boleslao Audaci, qui crudeliter Stanislauum Cracoviæ Episcopum trucidavit, regio diademate a Pontifice Romano privata est. Iterum recuperatum est avitum jus, electo in Regem Primitlao II Duce majoris Poloniæ & Pomeraniæ, anno ccccxcv. Dividitur hæc Regio in Poloniam Majorem & Minorem. Major est magis Septentrionalis, eamque medianam intersecat Varta fl. Minor est Australis eamque Vistula pererrat. In Majore Polonia Civitates principales istæ. Posnania ad Vartam & Prosnam fluvios, inter colles condita, muro du-

plici, ædes habet lateritias amplas & multas: suburbia vasta ad Vartæ ulteriore ripam, stagno ingenti paludibus que circumdata: nundinas etiam binas quotannis admodum celebres, & Episcopatus sedem. Habet sub se Opida ista, Koscien inter lutosas paludes viii milliarium intervallo. Meidzyrzecze, cuius domus omnes ligneæ, estq; finitima Silesiæ & Pomeraniæ. Ostrosv in planicie inter Silvas sita; Wschovv, Sremck, Prenez, & Rogozno. Civitas est muro circumdata, inter paludes, quam Prosnæ fl. præterlabitur. Arcem mutatam hoc loco fuisse, ruinæ testatur. Sub hac sunt, Gnesna, Pydry, Wartha, Noklo, Land, Konin, Slupeza & Kolo. Gnesna muro circumdata est, in planicie, inter lacus collesque. Hæc prima omnium Civitas a Lecho condita est: in hac Princeps Poloniæ Boleslaus Chabri ab Ottone III Romanorum Imp. Regium Diadema accepit, quo ad hoc usque tempus Reges Poloniæ utuntur. Siradia Civitas lignea muro septa est in planicie. Sub hac sunt Vielunia, Sadeck, Petricovia, Rosprza, & Spicimiria. Pericovia palustri loco sita, lutesca est. Lancisia Civitas est haud in amœna, muro fossaque clausa, in planicie. Sub ea sunt Orlovia, Piatec, Bresinia, Kornazevv, Biechovv, & alia nonnulla Opida. Cuiavia sive Vladislavia urbs ampla est, habet sub se Bistgoſtiam ad Budam fl. navigabilem, quo merces ex Polonia in Vistulam deferuntur. Brestia sub se habet Radziejovv, Cruphiciam & Covvalovv. Cruphicia post Gnesnam omnium Polonicarum urbium prima est, lignea, cum arce lateritia, ad Lacum Goplo, ex quo Lacu Mures olim prodierunt, qui Pompilium Principem Poloniæ in ea Arce justa numinis ira vniuersitatem depositante devorarunt. Rava Civitas lignea est ad fl. Ravam: habet sub se Opida Sochaczoviam, Gostinin, & Gamhin. Ploozko amœna Civitas

POLONIA.

473

Civitas in colle ad Vistulam, sedes est Episcopalis: sub
hac sunt Bielsko, Raczyayaz, Sieperoz, Srensko, Mlavva,
Plonsko, & Radzanovv. Dobrinia in scopulo ad Vistulam
sita est, in ea Arx fuit quam Crucigeri demoliti sunt.
Sub hac Slonjsk, Ripin & Gorzno. In Polonia vero minore
urbes principales hæ sunt, Cracovia, Sandomiria, &
Lublinum. Cracovia in planicie ad Vistulam exstructa est
(eam Petrus Appianus putat esse Ptol. Carrodonum) mu-
ro dupli, valloque firmissimo. Arcem habet in sco-
pulo eminenti, quem Vanel dicunt. In hac urbe Regum
Poloniæ sedes est, & sepultura. Gymnasium quoque ce-
lebre studiis philosophiæ & Artium. Carent autem
Cracovienses Advocato supremo, sed Rex ipse prætu-
rañ Cracoviensem obit. Castellanus quoque Craco-
viensis palatino in Senatus confessu prior digniorque
est, cum in cæteris Regni provinciis palatinus Castella-
no præferatur. Cracoviæ tres civitates contiguae sunt
Clepardia, Stradomia, & Casimiria. Habet sub se Ducatus
duos, Zatocensem & Osuniocimensem. Opida ei subsunt
hæc, Biecz, Woninez, Sandecz, Lelovv, Kzyaz, & Proszko-
vice. Sandomiria civitas principalis illius districtus, mu-
ro circundata, in colle ad Vistulam sita est, abest Cra-
covia xxii mill. Arcem habet antiqui operis & ut tunc
bella erant, fatis munitam. Sub ea sunt Checiny in loco
plano fodinis Lazuri clara, in quibus etiam Argentum
reperitur, Korczin, Wislicia, Pilzno, Opoczno, Radomia,
Polonieck, Zannichofst, Zarnovv, & Malogost. Lublinum ci-
vitas præcipua illius districtus, ultra Vistulam est,
muro, fossa, stagnis, arce munita. In hac quotan-
nis triplices sunt nundinæ, ad quas conveniunt Turcæ,
Armeni, Græci, Germani, Moschovitæ, Lithuani, alii-
que. Arcem fl. adluit Bystrzna. Sub ea sunt Vrzendovv,

Lulovv, Parcov & Casimiria. Porro Poloniæ regio stagna
habet permulta & Lacus, in quibus omne piscium genus. Lacus.
Nobilissimis etiam fluminibus rigatur, quorum primum
est Vandalus sive Vistula, Germanis De Wixel. Sequuntur
Chronus, nunc Pregel, Nyennien, Ruhon, Viadrus, Varta, Ty-
ras nunc Nyester, Hypanis, hodie Bugh, Borysthenes, nunc
Nyep: præter hæc minorum gentium multa. Montes
fere nulli sunt, præterquam qua in Meridiem vergit, ac
ab Hungaria Sarmaticis Carpathiisque montibus quos Tau-
ri Incolæ vocant dirimitur. Silvis pænè omnis regio
obducitur, quæ Hercyniæ portiones sunt. Sed de his
haec tenus: Status autem politicus Regni poloniæ, Montes.
I I
habet Membra. I Ecclesiastici in quibus sunt Archiepi-
scopi I I Gnesna & Leopoli. Episcopi Cracovia, Ploczko,
Chelma, Vladislavia, Pomesania, Varmia, Culma & Sam-
biensis, Posnania, Premislia, Cavenez Vilna, Mednicque Luce-
orie. In Livonia Rigæ, Dirpta, Absel, Revalia. II Nobiles in
quibus sunt Castellanus Cracovia: palatini, cracovia, pos-
nania, Sandomiria, Kalisch, Siradia, Lancise, Brazeste, Inov-
ladislavia, Russie, podolia, Lublin, Belze, plocense, mozavie, Ra-
va. Item in Lithuania Vilna, Trochi, poletscho, Novogrod,
Vitellia. Item in prussia, Culma, Marienbourg, Pomerania. ca-
stellani posnania, Sandomiria, Kalische, Voinice, Gnesna, Sira-
die, Lancise, Brizeste, Inovladislavia, Leopoli, Camenecia, Lu-
blin, Belze, plocense, Geine, Ravense, Sandecia, Myedzeris, Vi-
slicie, Biece, Rogostia, Radom, Zavichost, Landense, Sreme,
Zarnovve, Mologost, Vielune, premislia, Haine, Sanoe, chelme,
Dobrine, polanecie, premetense, crisivinense, czecoviae, Na-
kle, Rospirie, Byechovie, Bydgoscie, Brezezine, cruinicie, Os-
vecimense, camenetz, Spicimirie, Inovlodense, Revalia,
Zavoloc, Sochazoniae, Vasoviae, Gostine, Visne, Raciez, Sie-
precense, Wisogrod, Ripin, Zabrochzinense, circha-Silva.
Ratiæ.
bernardi.
noviae,

novia, Livense. In Lithuania Vilnae, Trochi. In Prussia Culmae Elbingen, Pomerania. Capitanei, cuius officii permulti sunt in toto Poloniae Regno. Marescalli ii, Regni & Curiae Regiae. Status Ecclesiasticus constat his Archiepiscopis & Episcopis, qui dicti sunt. Viri plerique Nobiliores, excellenti ingenio prædicti sunt, multisque & longinquis peregrinationibus prudentiam sibi & multarum linguarum peritiam compararunt: Impavidi sunt, & cum hoste etiam robustissimo pugnam non detrectant; læsi a Magnatibus, injuriam omni consanguineorum, clientum, amicorum, & familiarium confederata manu ultu eunt neq; ante cessant, quā vel vindicarint, vel occubuerint. Postremum non tam liberales sunt quam profusi: quod vitium augent frequentibus comedationibus, & immodicis largitionibus, tum etiam ingenti clientum servorumque quos alunt, vestiunt, & ornant numero.

Silesia.

*Regio &
unde di-
cta.
Situs.
Colorem
partes.
Sola fer-
tilitas.
Vrbes*

ET hæc de Poloniae Regno: restat paucis explicare Silesia. Nomen illi ab amne cognomini, ut tradit Conradus Celtes. Alii aliunde derivant. Terminatur a Septentrione & Ortu Poloniae: a Meridie Moravia & Hercynia Silva, ab Occidente Lusatia & Bohemiae parte. Longitudo est cc mill. pass. Latitudo lxxx. Aer quamvis paulo frigidior, utcunque tamen mitis & clemens. Ager quod crebris torrentibus ac rivulis irrigetur fertilis admodum est, acres nascentes ex terra, magna ubertate in plerisque locis fundit, & alicubi venas Auri, Argenti, Plumbi, & Ferri gignit: res etiam ad vestitum

non modo suarum, sed multarum etiam gentium conficiendum largissime suppeditat. Vrbes hic cultæ & legibus artiumque humanarum studiis exornatae. Metropolis ejus est Vratislavia, Budorches ut quidam volunt Ptol. vulgo Breslauv. Duglossus scribit, eam exstructam a Mieslao Duce Poloniæ, paullo ante annum Christi millesimum. Inde post annos xl ornatam esse Episcopatu a Casimiro Rege Poloniæ; his incrementis tantum aucta est, ut ejus Civitatis Antistites Aurei Episcopi ob divitias & rerum omnium copiam dicerentur. Anno ccccxl tota in favillas abiit. Sed sub Carolo iii Imperatore ex lateritia facta est aurea. Memorabile est quod de Turri Templi S. Elizabethæ testatur sequens inscriptio. MIRABILIS IN ALTI S DOMINI S. Situs loci ædificiorum splendor, turrium, templorum, pontium structura, platearum dispositio, urbem vehementer commendant. Nissa Episcopalibus est Civitas. Sunt præterea in hoc tractu Duc. xv. Lignicensis, Bregensis, Teschinensis, Monasterbergensis, Olsicensis, & Beaufortiensis, tres veteres familie videlicet Ligicensis, Teschinensis, & Monasterbergensis adhuc obtinent. Tropaviensis, Opoliensis, Nissensis, Vratislaviensis, sive Breslauv, Svvidnensis, Hurensis, Glagovensis, Ratibonensis, & Sagonensis: Sed hos postremos Reges Bohemiae, extinctis veteribus dominis adepti sunt. Baronum iii Familiae, videlicet a Trachenberg, Vertenberg, & Plessensis. Supremum Regis Tribunal in Silesia est Vratislaviæ, ubi & sedes est Episcopalibus, quemadmodum & Nissæ. Viadrus per hanc ^{Flumia} regionem labitur, in quem undique plures amnes & rivii confluunt, Elsa, Ola, Bobrus, Barnius & alii.

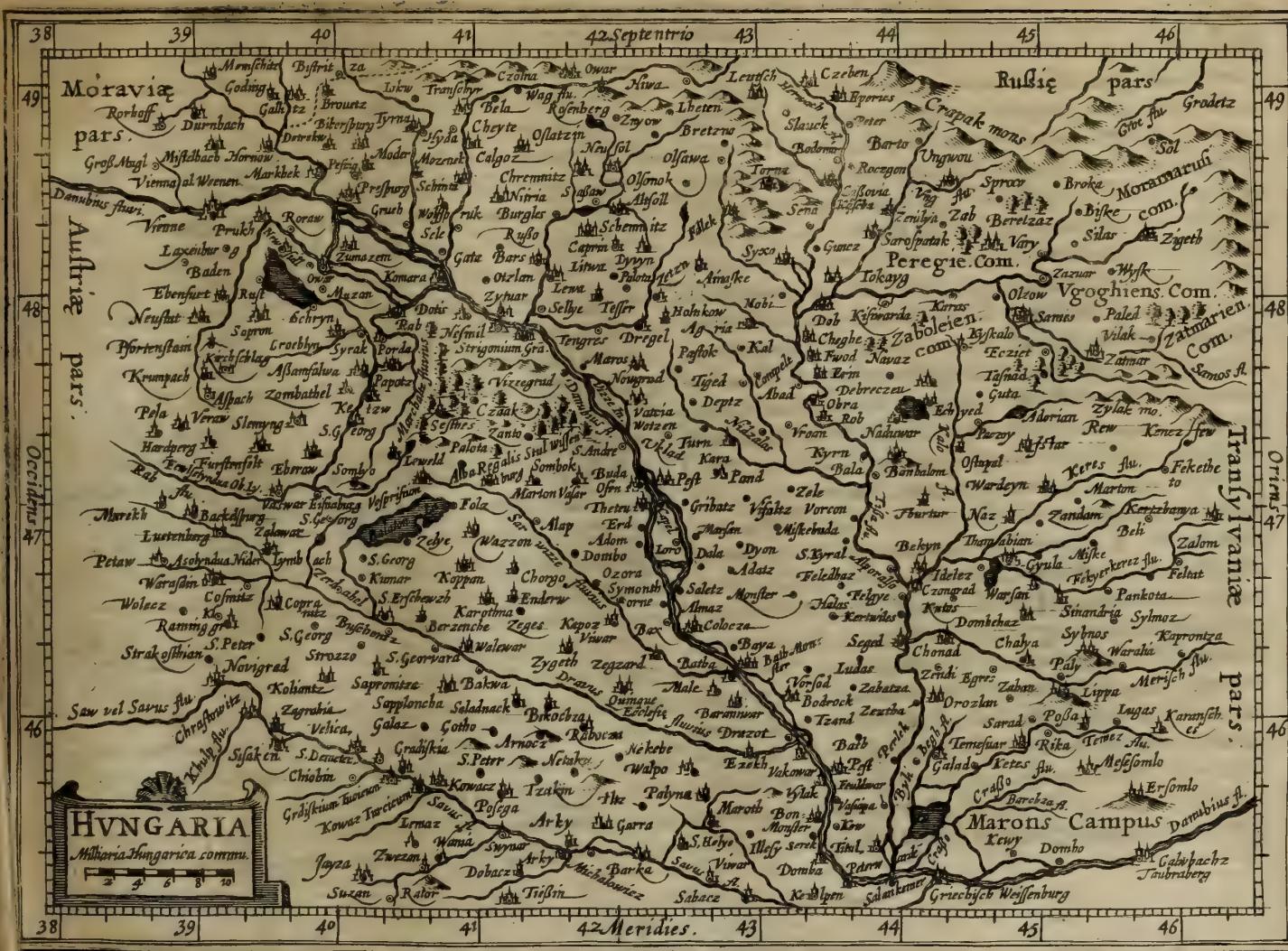
Regis
unde di-
cta,

Situs.

Celi
tempe-
ties.
Soli fer-
tilitas.Ani-
malium
varietas.

HVNGARIA, vulgo *Hongeren* (quam nomen ab Hunnis vel Hungaris populis ex Scythia profectis, qui eam incolunt, habere constat) Pannonias & trans Danubium Iazygum & Dacorum Regionem fere omnem occupat. Ad Meridiem est Savus Amnis, quo a Croatia & Servia disjungitur, quæ sunt in parte Illyrici Adriatico pelago obversa. A Septentrione sunt Polonia & Russia, Carpato Monte disclusa. Ad Occidentem Solem Austria, Superioris quondam Pannonię Caput, cum Moravia & Styria; ab Oriente Mylia quam Rhetianam nunc appellant. Regio omnibus Cœli benignitate & Clemētia, ac loci amētate, Situsque pulcritudine, suo jure anteferenda. Ager rerum omnium copia ac fertilitate felix, Gemmas, Aurum, Argentum, Colores, Sal fodientibus abunde largitur. Pabuli, Frumenti, Leguminum ac Fructuum nusquam abundantia major. Vinum gignit generosissimum tractus Danubianus, a Quinque-Ecclesiensi Agro Taurunum seu Belgradum usque. Olea tamen rara aut nulla est: ea dempta omnibus propemodum Naturæ dotibus hoc Regnum ornatum videtur. Animalia producit varia, quorum tanta hic copia, in primis Ovium, Boum, ut in exteris Regiones tot & tanta armenta mittat, ut pñne incredibile videatur, præsertim in Italiam & Germaniam. Feris quoque mirificè abundat, Leporibus, Damis, Capreolis, Cervis, Apris, Lupis, Vrsis, & hujusmodi; Avibus item, præsertim Turdis, Perdicibus, & Phasianis. Coluerunt Regionem hanc primum *Pæones*, sive *Pannones*: postea *Gothi*, qui ab *Hunnis* expulsi sunt: *Hunni a Longobardis*, qui etiam totos XLII annos hic confedere. Suc-

cesserunt iterum *Hunni Duce Attila*: quo obito, Carolus Magnus eam sui juris fecit. Anno autem ccx sub Arnulpho Imperatore è Scythia profecti *Hungari* loca ista occupaverunt, Paganismum colentes ad usque Regis Stephani quem *Sanctum* vocant, inaugurationem. Ab eo deinceps ad nostra tempora Hungaria Christianam Religionē professā est. Continet autem Hungaria totā Iazygium Metanaſtarum regionem, quam Ptolemeus Danubio Tibisco & Montibus Sarmaticis circumscribit. Horum reliquias adhuc extare constat, & vulgo contracta voce Iaz vocari. Incolunt vero sedesa Plinio descriptas & linguae idioma habent Hungarico dissimillimum. Regum Hungariæ primus fuit post constitutam regionem Christianam Stephanus cognomento *Sanctus*, sequuti sunt Petrus ejus Nepos, Andreas Consanguineus, Bela, Salomon, Geyza, Ladislaus, Almus, Stephanus II, Bela cæsus, Geyza II, Stephanus III, Bela III, Emericus, Ladislaus II, aliquique longo ordine, ad usque Rudolphi II Regis & Germanorum Cæsaris tempora, qui jam tricesimum secundum annum illi regno præst. Rex vero Hungariæ Regnum suum administrat II Magistratum auxilio, qui sunt: Sublimior qui in tres Magistratus dividitur, quorum i Gubernans Regnum Regis nomine in quo sunt, *Palatinus Regni*, qui proximus a Rege est, & Regis ipsius, sicubi accusatur, Iudex ordinarius existit, quem Regnicolæ communi voto eligunt, nec hæreditarium est officium. *Judex Curiae*, qui est unus ex Iudicibus Regni ordinariis. *Cancellarius perpetuus*, qui est Metropolitanus Strigoniensis, qui & *Primas Regni* & *Summus Secretarius* nominatur, ac prærogativam habet electum Regem inungendi, & Sigillo

& Sigillo majore privilegia munit. Arbitrio Regis assumptus qui ceteras literas minores & potissimum mandata regia, & in causarum distinctione datas munit, decreta Regis subscriptis. *Magister Curia*, Regis Comitatum sequi cogitur, & ejusdem intimus Consiliarius habetur. *Tavernicorum Regalium Magister*, Auri fodinarū Salinatumque & breviter earum Civitatum, Pagorumque ac castitorum causas distinguit, quæcumque ad fiscalium regium pertinent. II Iudicia tractans, in quo Officiarii, tres majoris authoritatis, *Vice Palatinus Regni*, *Index personalis praesentia*, qui & Regiae Majestatis in judiciis locum tenet, & Judicibus praest: *Vice Index Curie*: Minores qui ministeria magis judiciorum quam Magistratum exercent: *Protonotarii* duo Iudicis personalis praesentiae. *Protonotarius Vice-palatini*, *Protonotarius Vice-Iudicis Curie*. Hi omnes magistri appellantur, habentque in laboris consortium in adjunctos hos sequentes: *Secretarium Archiepiscopi Strigoniensis*, qui *Fiscalis* dicitur, *Duodecim Assessores*, *Notarios aliquot juratos*. III *Ministrans Regi*, *Thesaurarius Regis*, *Magistri Cubicularum Regalium*, *Agzonum*, *Dapiferorum*, *Pincernarum*, *Ianitorum*, & alia minora officia. Atque hi Sublimiores. Minor qui est in singulis locis iuridicis. Porro quia regnum amplissimum est, constituta sunt per Provincias judicia particularia, quos Comitatus Hungari dicunt: Suntque hi supra Danubium ad Occidentem Tibisci flu. *Posoniensis*, *Nitriensis*, *Csepeliensis*, *Gevnariensis*, *Posthiensis*, *Semliniensis*, *Comariensis*, *Leptoniensis*, *Navigradiensis*, *Abavaricensis*, *Bathiensis*, *Vngensis*, *Traachimensis*, *Barsiensis*, *Hontensis*, *Borsodiensis*, *Bodrogheensis*, *Peregrensis*, *Turoezenis*, *Omuzolis*, *Tornensis*, *Hevesiensis*, *Zolnocensis*, *Mo-*

ramarusiensis. Supra Danubium ad Orientem Tibisci, *Voghiensis*, *Bihoriensis*, *Zamariensis*, *Oradiensis*, *Zabolciensis*, *Temesiensis*. Inter Danubium & Dravū flu. *Musunensis*, *Zaladiensis*, *Tolnensis*, *Rhab. sive Lauriensis*, *Vespriniensis*, *Strigonienensis*, *Soponiensis*, *Albenensis*, *Sinigienensis*, *Castriferrensis*, *Relisiensis*, *Waraniensis*. Inter Dravum & Savum fl. *Valkonensis*, *Risiensis*, *Syrimiensis*, *Warasdienensis*, *Posegiensis*, *Zagrabiensis*. Administratio Ecclesiastica penes duos est Archiepiscopos, qui sunt Granvel *Strigonienensis*, Legatus Apostolicus & primas Regni. Habet sub se *Agriensem*, *Vaciensem*, *Nitriensem*, *Quinque Ecclesiensem*, *Vespriniensem*, qui Cancellarius est Reginæ quā etiam coronat, & Lauriensem vulgo Rab, Episc. : *Colosensis* sive *Colotz* sub quo sunt *Sagabrensis*, *Transilvaniensis*, *Voceadrensis*, *Visemburgensis*, *Suinensis*, *Cenadiensis*, sive *Chonad*, *Bosnensis*. Dividitur vero Hungaria universa in Citeriorem & Ulteriorem, Citerior Hungaria omnem illum tractum complectitur qui citra Danubium est: ulterior illum, qui ultra Danubium, quam quidem medium Tibiscus secat. Metropolis & Regni caput Buda, sic denominata, ut plerique existimant, a Buda Conditore Fratre Attilæ Regis, vel ut alii scribunt, a Budinis Scythia populis, quorum Herodotus meminit. Appiano, Irenico & Althamero *Curta Ptol.* Aliis *Aquincum Ptol.* & Antonini, cui *Legio II adiutrix* est. Hujus si *Vrbis* situm inspicias, ex parte montosa, & validis est propugnaculis firma, ut nec quicquam munitus, nec amoenius in tota ferme Hungaria inveniri possit. Publicis privatisque ædificiis ornatissimis præ cæteris in ea Regione urbibus, clarissima, Agrum habet variorum fructuum ubertate luxuriantem, An. ccccxxvi die xx Augusti a Turcarum Imperatore Solimanno Christianis

ftianis erecta est: Reliquæ sunt Posonium vulgo Prezborgh, urbs nobilissima Hic Leyra fl. Pannoniam Superiorem ab Inferiore dividens, cum Jstro miscetur. Urbs vetus & elegans, quæ ut situ, ita Aere quo fruitur lero & amœno salubrique, multas Pannoniæ urbes longè antecellit. Montes habet Vineis amœnissimis consitos, qui & magnam lignorum copiam præbent. Ad suburbium in præcelso Montis vertice Arcem validam habet. Belgradum ad Confluentes Savi & Danubii, vulgo etiam dicitur *Alba Graeca*, antiquoribus *Taurunum*, germanis *Griechs Weissenburgh*: captum est a Turca Solimanno, anno ccccxx, quum ante a Christiani Orbis adversus immanc m hostem præsidium aliquamdiu fuisse; nunc hæc Turcarum Imperatoris sedes est. Ulterius secundo Danubio descendenteribus occurrit *Singidunum*, captum a Turca anno Mccccxxxix. Medio inter duas istas urbes spatio, campus est nobili *Hunniadæ* victoria adversus Mahometum Turcarum Imperatorē celebratus: Campum vocant *Maxons*. Prælium commissum est anno cccccclvi. Averso flumine ad scendentem multa loca excipiunt funestis Christianorū cladibus tristia. Valpo urbs capta anno cccxliii. Quinque Ecclesiæ ad Dravum anno cccxliii. Zigetha anno cccclxvi. Buda de qua supra *Strigonium* ad Danubium, vulgo *Gran* dicitur, Archiepiscopalis quondam sedes, & jam in manibus Turcarum. *Alba Regalis*, *Sturveyenburg* Regum corona & sepultura celebris, capta est anno cccxliii. In eodem pæne tractu est *Stridon* B. Hieronymi patria. Est & Komora urbs munitissima in Insula ejusdem nominis, frusta aliquoties a Turcis petita.

Iaurimum, vulgo *Raab* ad Danubium sit fere inexpugnabilis. Reliqua Opida silentio prætereo. Sunt & in Hungaria Lacus celebres ac nobiles, quorum præcipuus est *Balaton*, qui Germanis *Platze* dicitur, xl Milliaria Italica secundum latitudinem habens & Hungarica viii. Flumina sunt nobilissima *Danubius*, *Savus*, *Dravus* & *Tibiscus*: Horum tres priores communes sunt nonnullis aliis regionibus, sed *Tibiscum* totum sola Hungaria sibi vendicat. Hic quidem in Maramusia sub altissimis *Carpati* jugis nascitur, omnesque Hungariæ fluvios, proveniunt *Piscium* superat: omnibus enim temporibus iis mirifice abundat, in primis *Sturionibus*, *Lucis*, quorum hepar sesqui-ulnam longitudine interdum superat: *Cypris* & *Siluribus*. Alii etiam amnes præter hos sunt, qui optimorum *Piscium* copia adfluunt, nimurum *Fundulis*, *Trutis*, *Salmonibus*, *Bercis*, *Murenis*, *Barbis* & aliis pluribus, qui Amnes plerique feraces *Auri* sunt. Montes & Silvæ præcipuae, ultra Dauubium ab Austria & Moravia incipiendore censentur a Lazio *Tarbolzal*, *Græcis* *Carpati* quondam a fructu Mineratum appellatis, propagatur per Comitatus, Turoensem, Atnensem, Liptovensem, Cappusiensem, Gewinerensem ac Sariensem, cuius nomina Germanorum locorum Incolæ aliis atque aliis non-minibus indigent, den *Vatter*, den *munch*, den *VVurtgarten*, den *Schnepberg*. Secundus est *Matran* *Vinetis* prope Agriam consitus. Tertius omnium amplissimus *Erdel*. Sunt & multialii, quos brevitatis studio hoc loco omittimus, hisce Germaniam concludentes.

In qua hæ continentur Regiones.

Lombardia, Venetia Ducatus, Liguria, genuæ Ducatus, Friuli Duc. Istria, Romandio la Comitatus, Thuscia Ducat. Spoletanus Duc. Anconitana Marchia, Latium, nunc Campania di Roma, Abruzzo, Aprutium, Samnites, Terra di Lavoro, Cápagna felice, Principatus, Apulia Daunia plana, Regnum, Lucania, Basilicata, Principatus, Terra di Barri, Apulia Peucetia, Terra di Ottáto, Regnum, Calabria Superior, Regnum, Magna Græcia, Brutii, Calabria Inferior.

Regnum Neapolitanum magnum harum regionum partem complexitur.

Quia paucissimi Comitatus & Dominia mihi per Italiam & Græciam innotuerunt, & eorum pleraque nomina ac loca in tabulis assignari nequeunt ob tabularū quæ exstant imperfectionem, ideo paucis exceptis hoc labore supersedebo. Quilibet studiosus quo scūq; invenerit annotare facile poterit. Pulcherrima esset in Politicis speculatio, si omniū Regnorum nobilitas, & officia singulorū, loca q; Dominiorum nota essent. Quisque in sua hoc præstans patria laudem merebitur.

I T A L I A .

SIC se habet, & universim & speciatim Germania: jam nunc, ea qua potui fide perlustrata, Italiam ingredior: Italiam, Regionem Diis sacrā, inquit plin. l. 111. Natur. Hist. cap. xx totius Europæ beatissimam, optimamq;, omnium prope Terrarum Alumnam, Rerum Dominā, Principe Gentium, Mundi Reginam. Varias habuit olim appellations. Dionysius Halicarnassæus lib. 1. Romanarum Antiquitat. Regionem hanc nobilissimam Indigenas vocasse scribit *Saturniam*: Græcos vero *Hesperiam*, *Ausoniam*, *Oenotriam*: Herculis denique tempore dici cœpisse *Italiā*. *Saturnia* dicta fuit à Saturno Rege. Verum hæc appellatio non ad totam Italiam: sed tantum ad ejus partem, quæ & *Latium*, pertinuisse videtur. *Hesperia*, vel ab Hespero Atlantem Fra-

trem fugiente, ut vult Hyginus: vel ut Macrobius placet, ab Hespero stella quæ Latinis est *Vesperugo*: quod ad Occasum spectet: *Ausonia* ab Ausone. *Oenotriam* dixere a Vini bonitate, aut ab *Oenotro* Sabinorum Rege. *Italia* nomen acceptum ab *Italo*, quem *Oenotriæ* Regem facit Aristoteles. Festus vero lib. ix *Italianam* dictam, quod magnos Italos, hoc est *Boves* habeat, vitulos enim Italos esse dictos. Timæus fabulatur appellari, ab *Italo Bove*, uno ex armato Geryonis, qui abactus ab Hercule Siculi Freti angustias tranaverat, *Tyrrhenia* lingua *Italum* *Taurum* dicente. *Vitalia* quoque quondam dicta, si fides Hellanico, apud eundem Dionysium Halic. lib. Antiq. Rom. Alias veteres Italiae appellations, quod non tam toti, quam partibus convenient, omittimus. *Ieninsulā* faciunt *Italiā* *Stra*. & Ptol. quā Natura Mari Supero, intero & Ionio munivit lateribus tribus: quarto autem vallavit Alpibus, Nam Occasum Caurumque versus abfusæ sunt Italiae Alpes, quæ suis apud veteres cognominibus distinctæ fuerunt, *Maritimæ*, *Cottiae*, *Grajæ* *Rheticæ* que ad Arsiam usque fl. Septentrionem respiciens Pœnas habet Iuliasque: succedente mox, qua Aquilo est, Mari Hadriatico, ab intimo recessu usque ad *Sinum* *Jonium*, qui ad Orientem *Vulturnumque* illi obversus: Qua denique longe lateque spectat *Austrum*, *Africum* *Zephyrumque* ab Mari pulsatur *Mediterraneo*, quod ad eas oras *Tyrrhemum* audit & *Ligustum*: faciente etiam pariē *Australem* *Hadriatico*, qua Toti connectuntur Partes, *Forum* *Julii* & *Histria*. Longitudo est ab *Augusta Prætoria* ad *Brutium* usque promontorium vel *Leucopetram* 1000 plus minus Milliarium: *Latitude* maxima, cccclxxv, media, cxxx minima, ixxii. Circuitus Italiae secundum *Castaldum* cccclxix. Qui exactius sunt metiti, signant cccclx: qui exactissimè, non multo minus cccclxix. *Italiā* *Eustathius Hederæ*: *Quercus* ad similant folio *plinius*, *Solinus* & alii, ut proceritate multo sit amplior, quam latitudine, in *Lævum*

TABULA
ITALIAE
Corsicæ, Sardiniae,
et adjacentium Reg-
norum —

Corsicæ, Sardiniae,
et adjacentium Reg-
norum —

in Lævū se flectens cacumine, & Amazonicæ figura desinens
 parvæ. Recentiores convenientissimè humano Cruri com-
 parant: cuius Tibia vel Anticnemion Mati objacet Infero:
 Sura, Supero: Pes universim Ionio abluitur Pelago: Calca-
 neus Epitū spectat: Vola vel concavitas Simum facit Taren-
 tinum: Carnosiores Partes Promontoria statuunt Zephy-
 riū, Carcinum & Bruttiū: digiti in Siciliam sunt converti,
 Genu in Promontorio est Populonio: Coxendix & Femoris
 Superiora latè contingunt Alpes. De nominibus & quanti-
 tate dixi: succedit explicanda Qualitas, cuius causa potior
 solet esse Situs Cœlestis. Hujus si quis hodie diligentissimam
 ineat rationem: secundū Longitudinem Occidentalissimum
 Meridianum deprehendet incidere in gradum xxix. Ori-
 entalissimum in xlīii. secundum Latitudinem complecti gra-
 dus viii: Australissimum enim Parallelum distare ab Äqua-
 tore grad. xxxviii. & Borealissimum xlvi, sicque occupare
 discet Italiam Quintū & Sextum Climata, omnesque Paral-
 lelos, qui sunt inter xi & xvi, in quo Terræ tractu contingit
 varietas Dieriarificialis unius horæ. Major enim Dies Ästa-
 tis in Parallello Australi Horarum est xiv, cum tribus quin-
 tis: in Boreali vero Horarum xv cum quintis totidem. Cœlesti
 autem Situ sic se habente, accendentibus etiam Appenninis
 Montib. s. qui per medium Italæ porrecti longitudinem, ab
 utroque latere, præcipue quo Meridianos excipit calores,
 Campos Collesque relinquunt frugiferos: non magnopere
 mirandū est, tam moderatam omnium anni partum in Ita-
 lia esse tempestatem, tantamque rerum omnium fertilitatē:
 quæ tamen aliis locis major. Ager valde est temperatus, be-
 nignus, copiosus, ad Segetes aliaque omnia proferenda su-
 pra modum adcommododus, magnique suis cultoribus quæ-
 stus, sumtus autem exigui. Roffulanus Ager in Umbria juxta
 Lacum Velinum tantæ fertilitatis fuisse stirbitur, ut auctore

Varrone, Cæsar Vopiscus, quum causā apud Censores ageret,
 Campos Rosee dixerit Italæ Senum esse, in quibus Perticas pri-
 die relictas Gramen, una nocte operiret, Ad victum optima-
 fert, inquit, Varro Italæ dotes persequens. Ager Campanus,
 Frumentum: Falernus, Vinum: Cassinas, Oleum: Tusculanus, Ficum,
 Mel, Tarentinus, Pislem, Tiberis. Italianam porro peculiarem om-
 nium Arborum Patentem videri posse, testatur Plin. Vulga-
 tas non commemorabo. Earum quæ vulgo Aurantia, Curiæ
 vel Medice, Cydoniae, alia que id genus, incredibilis hic copia.
 Tota ora, ut ea nobis sit exemplo, quæ in Liguria ad D. Remi,
 atq; etiam ulterius, ad genuam pertinet, tot tamque nobili-
 bus arborebus, itemq; Palmis suminæ proceritatis, unde fru-
 ctus ad modum generosi odoriferique percipiuntur, ornata
 est, ut cum adspexit, tū odoratu sit perjucunda: Hortis pas-
 sim occurribus, ad recreandas tristes, adflictasq; hominū
 mentes amoenissimis. Idem de mille aliis dici potest locis.
 Vivere in Italia Piperis arborem docet idem Plinus. Oleis ma-
 ximè scatet Terra Hydruntina, in qua tanta copia, ut cui Ole-
 arū his in locis ingentia Nemora non sunt visa, incredibile plu-
 ne videri posset. Ager Barianus in Apulia Peucetia Oleum, Vi-
 num, Frumentū, Amygdalam, Gossypium, aliasq; fructus ubertate
 quadam & abundantia fundit incredibili. Vnus Vallis One-
 lie ager in Liguria tanto gaudet Olei proventu, ut quandoq;
 duodeviginti, nonnunquam vicena millia reddat Vrnarum,
 quas Incolæ Barilas vocant. Nec Manna negavit Italæ Natu-
 ra. Prope Altomontium in Brutiis Manna colligitur, noctu-
 rorans: præcipue quum imbræ diutnos liquidum purumq;
 Cœlum noctis excipit Legitur ex frondibus & arborū qua-
 rundam truncis. Eodem beata munere Magna Græcia. quo
 loco Thuriotum nobis visuntur vestigia. Vitium principatum
 in tantum proprium & peculiarem Italæ notat idem Plin. ut
 vel hoc uno omnia gentium vicisse quamquam odorifera, possit videri
 bona:

bona: quamquam ubique pubescentium odori nulla suavitas prefertur.
Testantur generosissima, quæ passim nascuntur, Vina, ab antiquis Scriptoribus decantata. Italæ Vina ad quatuor classes idem refert Plin. Omnibus aliis præfert Setinum, ab Setia Latii Opido dictum. Secundum locū tribuit Falerno. Ad Tertiam veniunt apud eundem palmam Vina Albana, Surrentina, Massica, Statana, Calena, Fundana, Velitertina, Privernatia, Signina. Quartum obtinent, eodem teste, curriculum, Prætutia, atque Anconæ nascentia, & quæ à Palma una forte enata Palmsia appellantur. Sed de his alii: ego ad reliquas Italæ dotes pergo: strictimeas indicaturus. Herbarum omnis generis est fertilissima. Quid vero de Metallis, Lapidibus, aliisque Muneribus dicam? Metallorum omnium fertilitate ait Plin. nullis cedit Terris. In Foro Iulio Hydra fl. est, & haud procul inde Argenti-viri Fordina. Magna Aluminis copia ante aliquot annos reperta est apud Etruscos in Territorio Maslæ. In Campania Felice Cuniculi sunt, ex quibus effoditur Sulphur. Ab Volaterris annum Cæcinam verlus, millia 11, Colles aliquot visuntur, ubi Officinae Salarie. Apud Brutios etiam Salis fodina sunt, in intima Montis viscera excavatae, unde Salem effodiunt. Taceo Latomias ubi Lepides varii cæduntur. Taceo Marmoræ, Alabastritem, Chrystallum, Lepides pretiosos variatos. Taceo Coccum, Lazurium, Vitriolum, aliaque subterranea. Ac ne recensendis variorum generum Animalibus tempus terram, magnam Boum (qui vetere lingua Græca Itali dicebantur) copiam in Italia fuisse, Bucetaque in ea terra gigni paucique solita compluria, docent apud A. Gellium lib. xi Noct. Atticar. cap. i. Timæus in Historiis, & M. Terentius Varro in Antiquit. Lucana Armenta maxima & validissima olim ibidem fuisse, testatur Lucilius:

Quem neque Lucanis oriundi montib' Tauri
 Ducere pro telo validis cervicibus possent.

Nutrit Italia praeter alias Aves, Aquilas, Vulturesque, carnivoras & rapaces volucres, historiis Romanorum Veterum etiam nobilitas. Infinita hic, ne prolixior sim, præteriens, ad Imperium Majorum venio. Gubernationis & Imperii, sub quo vetustissimi fuerunt Italiae Terræ habitatores, non magna sunt apud antiquos Scriptores Documenta, neque Notæ admodum indubitatæ. Multa quidem eaque speciosa Annus Viterbiensis comminiscitur de Comero, primo in Regionem hanc advena, de Chamo, Jano, Sabatio, Saga, Crano, Auranno, Malote, Tage, Osiride, Hercule, Tusco, Alteo, Ritim, Italo, Morgente, Roma, Romanesso, Iasio, & alius: Sed horum apud probatos Historicos nullum est vestigium. Variorum autem, cum Græcorum, tum Latinorum, præcipue Dionysii Halicarnassæ, Pompei Trogi, Solini Polyhistoris, & aliorum Monimentis diligenter perlustratis, discimus multis ante conditam Vrbem Ætatis, varia in Italia populorum, cum primis Siculorum, Aborigine, Ligutum, Vinbrorum Etruscorum vixisse Imperia: quæ cum ævo senescente vel in Romanorum ditionem, vel ad nihilum redacta, certis gradibus.

Initio Roma gubernata est à Regibus annos ccxlii, teste Dionysio & Livio, quos in Romana historia sequi rectissimi sunt. Apud ipsos etiam rerum gestarum series legenda est, & considerandum, crevisse potentiam foris militari labore & disciplina: domi vero modestia & justitia gubernationis, & ordinum ac orerum distinctione. Postea propter tyrannidem & libidines pulsam esse familiam Regiam, sicut saepissime caussæ mutationū in Imperiis libidines fuerunt. Regum nomina hæc sunt, Romulus, qui regnavit annos xxxviii: Numæ, qui xlii: Tullus Hostilius, qui xxxii, Ancus Martius, qui annos xxiv, Tarquinius Priscus, qui annos xxxvii, Servius Tullius, qui xliv, Tarquinius Superbus, qui xxv. Hic expulsus est Regno propter Filii scelus, qui Lucretiam per viru compreserat.

ferat. Pulsis autem Regibus partaque libertate, annua Imperia facta, ac bini Consules creati sunt. Horum primus L. Iunius Brutus, cui sufficitus est sp. Lucretius Tricipitinus, atque huic M. Horatius Pulvillus. Mansit aurem Italia in Consulum libera Republica: inque Principum Romanorum, eadem oppressa, potestate, usque ad Imp. Cæsarem Fl. Momylum Augustulum: quem quum abdicare jussisset Odoacer Herulus Gothorum Rex, nobilissimam Regionem in suam rededit potestatem, cæsusque Theodorico, ipsiusque Successoribus possidendam reliquit. Fastos Consulum Romanorum, & Imperatorum, adponere non est necesse, quum in omnium manibus sint. Quæ autem fuerit forma primæ gubernationis Regiæ, quæ incrementa, quæ Legum & Magistratum mutationes, quanta fuerit Romanorum virtus, quæ bella, quam varii motus domestici, donec Roma Monarchiam Orbis Terrarum adepta est: ac deinde quomodo luxu, bellis Civilibus, & fatali Orbis mutatione rursus amiserit & virtutem & Imperium, ex integris historiis cognoscendum est. Ad reliqua pergo. Vrbes habet Italia egregias, florentes, opulentas: Opida clara, famosa, Civibus aucta: Pagos magnos, Ædificiisque Nobiliis & prætoriis superbiætes. Sed non abs te fuerit audire de celeberrimis Italiae urbis judicii Thomæ Edvardi Angli.

Sancta est Sanctorum pretiosæ sanguine Roma.

Cingitur Vrbs Venetum pelago ditissima nummis.

Inlyta Parthenope gignit Comitesque Ducesque.

Est Mediolanum jucundum; nobile, magnum.

Excellit studiis fœcunda Bononia cunctis.

Splendida solertes nutrit Florentia cives.

Genua habet Portum mercesque domosque superbas.

Exhaustit loculos Ferraria Ferreaplenos.

Verona humana dat singula commoda vita.

Extollit Paduam Iiris studium & Medicinæ.

Illustrat Patriæ Senas facundia lingue.

Maxima pars hominum clamat miseram esse Cremonam.

Mantua gaudet aquis ortu decorata Maronis.

Vina Utini varias generosa vehuntur ad Urbes.

Brixia dives opum parè succurrit egenis.

Italicos versus præfert Papia Latinis.

Libera Luca tremit ducibus vicina duobus.

Flent Pisæ amissum dum contemplantur honorem.

Commendant patram Lac, Cæsars atque Butyrum.

Non caret Hospitiis per pulchra Placentia caris.

Taurinum exornant virtus, Pietasque fidesque.

Militibus validis studiosa Perusia claret.

Vercellæ laco non delectantur iniquo.

Mordicus Vrbs Mutinæ ranas tenet esse salubres.

Contemnunt omnes Anconæ mœnia Turcas.

Litibus imponit finem, Macerata supremum.

Emporia in portis consistit gloria clausis,

Vrbs Livii celebris nimis est proclivis ad arma.

Bergomum ab inculta dictum est ignobile lingua.

Omnibus exponit gladios Aretium acutos.

Viterbi conventus opem fert sanctus egenis.

Civibus humanis decorata est Asta fidelis.

Fruitibus, Anseribus, pomario Ariminum abundat.

Fanum formosas mulieres fertur babere.

Odit mundanas Syncera Novaria fraudes.

Clara per antiquæ defecit fama Ravennæ.

Anglia habet paucos Comites: Vincentia multos.

Omnis commendant fucus grossosque Pisauri.

Castaneis, Oleo, Tritico pistorium abundat.

Rustica frugales nutrit Dertona colos.

Postponit Regium cornuta Animalia Porcis.

Dulcia felicem cingunt Vineta Cesenam.

Tarvisium exhilarant nitido cum flumine fontes.
 Jmola divisa est, nocet hec divisio multis.
 Vrbinum statuit ducibus clamare, valere.
 Nota est fictilibus figlina Faventia vasis.
 Spoleto clamat, peregrini, intrate, mapete.
 Laus pingues Pompeja Boves producit Ovesque.
 Narnia promittens epulum dabit ova, vel uvas.
 Assilium sancti Francisci corpore gaudet.
 Hospitibus Comum Pisces cum carnisbus offert.
 Quarit opes fragiles studiis Savona relictis.

Lacus habet Italia plurimos, quorum nominatissimi: In Etruria *Trasimenus*, *Aprilis*, *Marinus*, *Vadimonis*, *Ciminus*, *Vulfiniensis*, *Sabatus*, *Palus Bientina*, & *Ciana*. In Latio *Hofstæ Lacus*, *Albanus*, *Aqua Salvia*, *Lacus Nemorensis*, *Future Lacus*, *Regillus*, *Fucinus*, *Pontina Palus*, *Fundanus Lacus*, *Tiburtinus*, *Cæcubus*, *Simbruina Stagna*. In Piceno *Nursumus*. In Umbria *Velinus*, *Floridus*, *Cutiliensis*. In Campania *Lucrinus* & *Avernus*, *Interna Palus*, *Statiua*, *Pompeja*. In Salentinis & Apulia *Lacus Andurianus*, *Lefinensis*. In Flaminia *Septem Maria*, *Padusa Palus*. In Langbardia *Trans-Padana Verbanus*, *Ortanus*, *Larius*, *Luganus*, *Gavirius*, *Monatius*, *Trinatius*, *Chirensis*, *Puscanus*, *Sebinus*, *Benacus*, *Idrius*, *Pæninus*. In Venetia *Vigiolus*. In Istria *Costiacus*. Plurimi etiam passim irrigatur Fluvii, inter quos *Padus*, *Athesis*, *Rubico*, *Tiberis*, *Arnus*, *Mincius*, *Ticinus*, *Olius* & *Abdua*. Primum locum dedimus fluvio nobilissimo, qui omnes Europe fluvios, ut Strabo adlerit, docetque experientia, præter Istrum magnitudine superat, *Pado*. Sic Latinis Scriptoribus Livio, Virgilio, aliis dicitur: qui Italica hodie *Po*, *Padus* dictus, notante apud Plinium Metrodoro Scepsio, quod circa Fonte arbor multa sit picea, quæ *Pades Gallicè*, *H' ejðas* & olim Græcis Poëtisque. Sic dictus ut vult Servius ab Solis Filio Phætonte, qui antequam per temeritatem in hunc fluvium

esset præcipatus, *Eridanus*, fertur appellatus. Bodincus, teste Plinio Liguridus vocabatur, quod fundo careat. *Bōdeyx* & Polyb. lib. III. Padi Pater Mōs Vesu, Antiquis omnibus *Vesulus*, ut docet plin. In finibus Ligurū Gabienorū Fonte profluit, ut idem Plin. norat, *Vijendo*: non qui proprio sic nomine, ut Leander putat, dictus, sed qui visu dignus & mirabilis, ut apud Marcianum Capellam. Ex Fonte suo nulli Amnium claritate inferior profluens, per angustas confragosasque Rupes, & artas scopulosi montis Convalles precipitat: tanta que vi protumpit, ut summat habeat admirationem. In faxa hinc delabens, fragore strepituque maximo resonat. Mox in planiciem effusus aquæ copia, quæ versandæ molæ frumentariæ sufficit, temere lateque, non ullo certo alveo discurrat, spacio trium fere milliar. usque ad Païsanam, ubi quasi Cuniculis ita absorbetur, ut exigua planè supra terram vestigia relinquat. Post alterum vero milliar. rursus exortitur ad Paracolum, unde pergens Aquulas, Torrentes, Amnesque, ab Alpibus & Apenninis Montibus varios colligit, quibus tandem mirum in modum auctus altusque medianam Langbardiam & Romanulæ partem permeans, in Hadriaticum se exonerat mare septem ostiis prægrandibus. Quia longius vomit, septem Maria efficere dictus, inquit plin. apud quem lib. IIII cap. XVI. vide de cursu plura, ut & apud polybium lib. II. Strab. lib. V. Pomponium Melam lib. IIII, Solinum in Polyhist. cap. VII. Leandrum Albertum, Aliosque Novitios. Fluviorum Rex *Erydanus*, Virgilio ix Æneidos. Non minor hic *Nilo* canit lib. XI *Lucanus*, cui paullo postibdem, *Nou minor* hic *Istro*. Padum maritimorum commeatuum Italicis subsidiis Fidelem vocat *Invectorem Ambrosius*. Appianus *Intimum* Maris Hadriatici *Sinum*. Sequitur *Athesis* Virgilio & aliis: *Athiges* Straboni, qui Italica hodie *l'Adice* vel *l'Adeze*: germanis *Etsch*. Tradit Plinius *Athesim* ex Tridentinis Alpibus profluere,

fluere. Initio per quam exilis lapsu vim magnam aquarū colligit, accendentibus paßim multis amnibus, subter Bolsanum ad Meridiem versus rapido se cursu flectit: dein ab Tridente lenius nonnihil per planiciem evolvitur: ac mox iterum emensis campis inter montium angustias tanta cum violentia s̄ævit, ut omnibus, qua fluit, locis infeste minari videatur: eaque vehementia per Veronam præcipitat, infra quam in duo flumina deducitur, uno, quo paludes petit, altero, quo in mare pertingit ad Fossiones, haud ignobilem portum. Plura apud Leandrum. Ab fonte Veronam usque ratibus navigabilis non est ob rapiditatem: Trabibus autem navigatur. Nam ingentes Larices Abietesque cum Aseribus maximis, aliaque prægrandia ligna compacta Tridentinis ex Montibus eo deferunt: Verona porro usque ad Fossiones optime navigatur. Torellus in *Histotia Veronensi* *Athesin Atrianum* vult Ptol. esse. Quibusdam idem etiam cum *Athesi* putatur esse *Adrias*, qui apud Stephanum & alios. Tertium locum tenet *Rubicon*, ποταμὸς Ptolemæo aliisque Scriptoribus Græcis: ποταμὸς Straboni: nunc *Pisatellus*. Flumen est illud, quo antiquitus posttranslatos ab Æsi Amne Terminos, Italia finiebatur, auctore Plinio. Quartum in locum venit *Tiberis* limes inter Etruriam & Latium. Nescio an fluminum quid eo in historiis Romanorum celebratius. Varia leguntur ejus nomina: quorum alia profani, ut sic loquar, genii, alia sacri. Prioris Classis sunt *Ianus*, *Albula*, *Rumon*, *Tiberis*: posterioris *Serra*. *Ianus* antiquissimis temporibus appellatum fuisse, tradit Athenæus, ab *Iano*. *Albulam* fuisse dictum, patet ex Varrone, & aliis. Ab albo colore derivant Paulus Diaconus, & Servius. *Rumon* a ruminando dictus fuit, ut idem docet. Omnibus his insuper habitis nobilissimum nomen induit hic flu. *Tiberis*, cuius varia produntur Etyma. Ab *Tibri* Aboriginum Rege trahunt quidam apud Servium ad viii

Æneid. Tuscorum Festus & Servius: ab *Tiberino Sylvio*, Albænotum Principe, diducunt Livius, Ovidius, Festus Pompejus, & Eusebius. Varro *De beberim* hunc fluvium ab nonnullis nominatum tradit ab *Dehebri* Vejentum Regulo. *Serram* in Sacris nuncupatū memorat Servius ad eundē Æneid. librum ab Iecādo. Hæc de nominibus: in quorū quanto illud notandum, aliquod observatum fuisse discrimin in prolatione vocum *Tiberis*, *Tibris*, & *Tiberini*. *Tiberis* enim communis sermone dicebatur, *Tibris* poëtice: *Tiberinus* in sacris, notante Servio, quod tamen non ubique verum. *Tevere* vulgo. *Tiberis* autem caput in Apenninis jugis tollit, ex media prope modum ejus longitudine, finibus Aretinorum, eadem ferme parte, ubi fons Arni supra Aretium. Tenuis admodum initio est & modici rivuli instar, lapsusque aliquamdiu paulum etiam incrementi adsumit, quod præter exiguos fonticulos aquæ grandes accedant nullæ: ubi fluminibus augeri incipit, paullatim crescens, navigabilis efficitur, non procul Tipherno, sed littoribus & naviculis tantum usque Romam, procurrens non procul Tipherno, Perusia, Otticulæ, Etruriæ ab Vmbbris Sabinisque dirimit: dein circa Romam. P. M. fere xii Vejentes ab Crustuminiis, & Fidenatibus: item Latium ab Vaticano separat: Romam tam grandis delatus, ut transiri nisi Pontibus aut Navigio nequeat, scribente Halicarnassæo. Pergit inde ad Ostia sua, ubi in mare Tyrthenum evolvitur. Cursum delineant Plinius libro tertio capite quarto, & Servius ad viii Æneidos. Videndi & Florus libro primo Histor. Rom. capite quarto, & Varro lib. iv de L.L. De Piscibus *Tiberinis* Romanis peculiarem scripsit libellum Paullus Iovius. Amnes vel fluvios xlii in Tiberim influere, docet Plin. lib. iii cap. iv *Arnus* succedit, Livio, Plinio & aliis memoratus, *Arnus* Straboni & Ptolemæo: *Arno* Vernacule. Nascitur, ut Strabo perhibet, ex Apennini latere dextro.

dextro, Modicis initii principio inter rupes horridas præcipitesque convalles in Occasum tendit : deinde collectis fontibus, torrentibus, amnibusque plurimis tumidior, magna cum mole Florentinū ingreditur agrum Florentiaque & Pisa divisus multis adactus fluviis, Mare petit. *Mincus*, Virgilio, Straboni, Plinio & aliis, qui *Mencio* vel *Menzio* hodie Italiam. Lacum hic ingressus Benacum præcipua claritate, circumdata insigni stagno Mantua, xiii inde lapide in Padum evolvitur. *Ticinus*, Livio, Plinio, Silio, Polybio, Strab. Plut. Ptol. Steph. *Ticenus* Tabulæ Itinerariæ: qui hodie *Tisino*. Oritur ex Monte Sumanus, qui nunc D. Gothardi nuncupatur; unde &c, in diversum tamen, eunt Rhenus, Rhodanus, Athesis & alii. Ex illo Monte per Lepontios in Austrum inter præcipites rupes ad Belizonam Opidum munitissimum fertur, inde copiosius accessione plurimorum amnium aë torrentium in Verbanum evolvitur Lacum, quem supermeat, ut Plin. auctor est: ac tandem redditus per planiciem præcipua claritate Padum influit, quamquam non illa, quam ex lacu trahit, abundantia: quum derivationibus & fossis in irrigua passim exhauiatur. Tam est aquis perlucidis: ut quidvis etiam minimum, imo in fundo clare demonstret. Aurum quoque & Argentum ex ejus arena percipitur. Piscium nobilitate est inclitus, nominatim laudarissimo Thymallo, *Olius* Plinio, qui vernacule *Ogio*. Cernuntur in hoc fluvio juxta Palatiolum magno numero excipuli seu loculi conserti fabricatiq; viminibus, in quo anno certo tempore, deferrientibus aquis, anguillæ cadunt, quæ mirabiliter numero extraet & saliuntur. Ortum ejus investigare operosum. Opinio recepta est duos modicos rivos ex lacu Frigidulpho, qui inter Alpes est profluere, unum ad dextram nomen *Frigidulphi* retinere: Ollioque tandem jungi: alterum ad lævam in alium amnum præcipitari, eumque ab adcolis *Olli* principium constitui. Alii alia adferunt. In Iseum La-

cum influit, ubi Pisonium Opidum: ecfusus in planiciem passim derivationibus exhauiatur: quibus irrigua Brixianæ & Cremonensis agri sic adaquantur, ut ex jejunis atque calculosis opima benignaque fiant. Aquarum *Olli* perpetua claritas, nec ullo unquam tempore deficiens: Brixianum agrum ab Cremonensi & Bergomate hac parte se Jungit. Recipit alios supra xxxvii amnes. *Abdua* vel *Addua* (variante scriptura, Posteriorem Priori præfero) Plinio Tacitoque nominatur, qui *Aðgæz* Polyb. & Strab. *Adda* vulgo. Cenomanos dividit ad Insubribus. Pater illi Mons Baullius. Notat inconsideratus Strab. nasci ex Adula Monte. Redditus è lacu Lario, cuius aquas supermeat per planiciem in Padum tendit, deferens secum cum alios, ut *Piscavonem*, *Meyram*, *Liram*, *Tartenem*, *Lecium mortum*, *Brembrum*, *Serimortum*, *tum Serium* qui in montib. supra Bergomum ortus perque Serianam fluens, hybernis mensib. Cuniculis quibusdam se condit, rursusque juxta Cremam copiose exoriens, tandem in *Adduam* inlabitur; æstate tamen liquefcentib. ardore Solis mentium nivib. adeo solet augeri & abundare, ut non solum meatus subterraneos implet, sed etiam supra terram fluat perpetuo. Reliqua flumina quæ plurima sunt brevitatis studio, silentio prætereo. Succedunt *Maria*, *Sinus*, *Portus*. *Mare Superum*, *Inferum*, *Ionium* tribus Italiam cingunt laterib. Vnde de Italia Plinius: Tot *Maria*, *portus*, gremiumque Terrarum commercio patens undique, & tanquam ad juvandos mortales ipsa avide in mare procurrens: *Sinus* habet plurimos, inter quos *Rappallinus*, *Frycis*, *Amuclanum* *Mare*, *Sinus Bajanus*, *Pestanus*, *Hipponiates*, *Scyllericus*, *Tarentinus*, *Vrtas*, *Tergeftinus*, *Largus*, & *Flanaticus*. Post *Sinus* nominavi *Portus*. Italiam plerisque in locis importuosam esse, scribit Strab. lib vi, & quos habet *Portus*, magnos esse atque admirabiles, horum illud adversus exterorum incursiones usui esse, hoc ad invadendos vicissim exteros, & expeditam Mercaturæ copiam conducere. *Portus* autem

Olivunla, Anaonis, Avisonis, Herculis Monæci; Maurici, Albin-gauni, Vadorum Sabatiorum, Savona, Genua, Delphini, Erycis, Lune, Pisanus, Vadorum, Populonii, Falesia, Scabrorum, Telamonis, Hercu-lis, Gravissæ, Augusti, Antias, Cajeta, Iulius, Bajanus, Vilinus, Metaurus, Orefis, Castra Hannibalis, Tarentinus, Brundisimus, Garne, Agasas, Anconitanus, Ariminensis, Ravennas, Peretolus, Livenza, pole, multique alii. Portuum enarrationi succedit Montium. Inter eos principem obtinent locum *Alpes*, quas Galliæ quis, an Germaniæ, vel Italiae adscribat parum refert: sunt certe Montes, qui Italiam hodie ab Gallia Germaniaque, pro-cursu suo, tamquam nativo muro separant. Nomen *Alpibus* datum censet Festus ab Candore, Sabini enim *Alpum* dixere, inquit, quod postea Latini *Album*. Isidorus *Alpum* nomen vult esse Gallicum: & Gallorum lingua *Alpes* Montes *Altos* vocari. Agnoscit, hodie nomen *Alpum* Idioma Germani-cum: cui tamen non id quod notat Isidorus significat. *Alp* enim & *Alpen* Germanis Montes vocantur pascui, in quibus scenum non secatur, inque hibernos usus colligitur, sed in quo Boves aliaque Armenta pascendit tantum gratia mit-tuntur. *Albia* & *Alpionis* olim hos Montes dictos fuisse scribit Strabo. Stephano etiam *Alpia* & *Alpii* dicuntur. *Olbia* sunt Phavorino, *Salpii* Lycophroni. *Alpis* singulari numero est apud Ovid. in de Arte Amandi, Lucanum, alias, *Alpius* apud Dionysium Afrum. Multa etiam *Alpum* nomina in Ve-terum Monimentis occurunt, quæ indicant multas quoque *Alpium* partes fuisse, per quas itinera patuerunt. Ea sunt, *Alpes Maritima*, quæ & *Ligustica*: *Cottie*, *Grata*, *Penina*, *Alpes Summa*, *Leponia*, *Rhetica*, *Iulia* & *Carnica*. Hæc de *Alpibus* quæ Italiam secundum latitudinem ab Gallia Germaniaque sepa-rant; sequitur *Apenninus*, qui inter Superum Mare & Inferum excurrens perpetuo ductu eandem secundum longitudi-nem secat in duo latera. Sic dictus putatur, quod radices ha-

beat sub *Penino* Hannibal transiit, ejusque juga contingat. Nonnullis *Apenninus*, quasi à *Pœnis*, quum Hannibale Duce, in Italiam irrumperent, patefactus, quidam ab *Api* prisco Duce, qui totam Italiam devicit, derivant. *Apennina* Ptol. & aliis, *Apennium* Steph. *Apenninus Mons*, inquit plin. *Italia amplissimus* perpetuis jugis ab *Alpibus* tendens ad *Siculum Fretum*. Multos alios habet Italia Montes, vel qui minores Apennini sunt Portiones & quædam quasi Membra, vel quos idem, tanquam fœcundus multorum genitor, ex se hinc inde pro-tendit, vel denique, quos haud procul ab se locatos, radici-bus eos suis contingens majestate quadam & superiore con-jacentibus fastigio despicit. Eos ego, ne prolixior sim, hoc loco præterebo. Montes porro de quibus proxime dixi, & Valles Campique, suis superbiant *Silvis*, *Lucis*, *Nemoribus*, quorum non pauca apud priscos etiam nominibus legon-tur celebrata. In Etruria qui hodie *Saltus*, vernacule *Bosco di Monte Fiacone*, *Volsinio*, quod vulgo *Bolsena*, *Viterbiu*m, eun-tibus occurrit, *Valsiniensum* *Lucum* ab antiquis appellatum tradit Leander. In Cimino Etruriæ Monte quondam, cal-cari paucis ob horrorem solita, fuit *Silva*, de qua sic Livius: *Silva erat Ciminia*, magis tum *invia atque horrenda*, quam nuper fue-re Germanici *Saltus*, nulli aedam diem, ne Mercatori quidem, adita, Eam intrare haud fere quisquam præter *Ducem ipsum* audebat. In La-tio apud Capenates *Lucus* fuit *Feronia*, quem canit Silius.

Dives ubi ante omnes colitur Feronia Loco.

Et Sacer humectas Fluvialia rura Capenæ.

Iuxta Numicum Amnem *Lucus* erat *Iovi Indigeti* sacer, te-ste Plin. *Diana Ætolica* *Lucus* Livio est ad *Aguinum Compitum*. *Naviam* *Silvam* extra *Vrbem* ad quartum Milliarium fuisse notat Festus. *Camanarum* *Lucum* extra *Portam Capenam* scribit Livius. Quod huic *Algidum Nemus*, hodie *Silva del Aglio* dicitur. *Albuncam* *Silvam* in altissimis Tiburtinis

Mon-

Montibus habet Servius, aliamque in Laurentinorum agris, cognominem. *Angitia Nemus*, propinquum Albæ Marforium fuisse, significat Virg. *Lurina Lucus*, Territorii Romani, est apud Ciceronem. *Furinarum Lucus* habet D. Victor in *xiii* Regione Trans-Tiberina. *Furiarum Luc* & Plutarcho vocatur. *Vacune Nemora* agnoscit juxta Montem Fiscellum in Vmbria Plin. Gaudent & suis Campani, cum primis *Luco Sacro* & *Gallinaria Silva*. *Sacer Lucus* Livio, hodie *Hami*. *Gallinariam Silvam* nominant Cic. ad *Poëtum* scribens & Strab. lib. v. *Lucanorum* sunt *Silvae Lucique Eboli*, *Peregrinalis*, *Veliarum*. *Brutiorum Rhegius vel Reginorum Saltus*. *Apulorum Batini Saltus*, & *Lucus Gargani*. In Gallia *Cis-Padana Silva Lucina*, & *Pedanea Silva*. In Trans-Padana *Castrorum Lucus*. Straboni denique apud Venetos duo sunt Luci, unus ab Iunone *Argiva cognominatus*: alter ab *Diana Etolica*, aliis ab Superiore, qui in Latio ad *Anagninum Compitum*. Ad Opera publica cum sacra tum profana venio, quæ cum sint innumera, pauca tantummodo è tanto numero delibabimus. Et ut à sacris ordiamur. Ea sane innumera pñè sunt. Sola enim Roma hodie supra ccc Tempa numerat: quorum vii Religio-
nis causa maximè frequentantur. i. S. Petri in Vaticano: sumtu, marmoribus, magnificentia, & opere omnia Orbis superans Tempa. Multa ibi singularia: Columnæ aliquot ex Templo Schelomonis advectæ: duo Ærei Pavones ex Pyramide p. Cornelii Scipionis Africani, quæ olim in Valle Vaticana fuisse dicitur, translati. Visuntur item ibi Sepulcra multorum Pontificum: Othonis quoque ii Imperatoris marmoreum: Est & Iudicium Orbis supra in *Sacello Pontificis*, opus michaëlis Angeli. Et ut omittam reliqua, Monasteria item, Xenodochia, Nosocomia, Orphanotrophia; Quid dicam de variis cum Pontificis & Cardinalium, tum aliorum palatiis? Pontificis in edito Vaticani loco est, situ

longè augustissimū: qui relicta Laterana Sede, eo ob amœnitatem loci & salubritatem commigravit. Inchoatum ab Nicolao III, auctum post ab aliis, perfectum ab Iulio II & Leone X, ædificiis tandem illustratum picturisque ab Xisto V, ut Machina cœlo adlurgere, pendere que videatur. Ad census sunt facillimi & Ædibus palatinis accommodati ex omni parte, adeo ut etiam equo ad teatrum usque eniti licet. Opidum potius quis dixerit, adeo est amplum, quam Domum, Sacellum ibi est Xisti, quod amplissimum æquat Templum, Eo, vacante Sede, convenienti Cardinales creando Pontifici Maximo. Conclave vulgo dicitur. Aliorum Palatia commemorare longum esset. His ergo paucis contenti, ad reliqua pergamus. Sequitur Italorum Gubernatio, ea duplex, *Politica* & *Ecclesiastica*. Ad *Politicanam* & *Civilem* gubernationem hodiernam quod attinet, discepta nunc est nobilissima Regio in varias Dynastias. Inter eos, sub quorum conditione nostro est ævo, præter Pontificem, Regem Neapolitanum, liberasque *Respublicas*, *Venetam*, *Genuensem*, *Lucensem* & alias, primum facile obtinent locum in Septentrionaliore, *Principes Etruscus*, *Ferrariensis*, *Mantuanus*, *Mediolanensis*, *Montis-Ferratensis*, *Parma*, *Salluziarum*, *Veronensis*: In Australiore multi sunt & innumerabiles *Dynaste*: quos occasione oblata, suis recensebo locis. In Ecclesiastica Pontifex *Maximus* ibi Hierarcha est & Ecclesiarum omnium Caput, numerosam habens familiam. Quoties procedit *Gemmis* conspicitur ornatus, & *Sericis vestibus* (verbis utar D. Bernardi ex libro de Consideratione iv, papam Eugenium interpellantis) tectus Auro, vestitus Equo albo, stipatus milite, circumstrepentibus septus Ministris. Reliquis Sacerdotibus admiranda ibi Dignitas & Auctoritas. Honorantur magis quam Nobiles. *Cardinales*, ut Petrus Mesiæ notat, in locum Consulum, qui Romanum olim Imperium administrabant, successerunt: *Archiepiscopi* Ducibus

sunt adæquati: Episcopi Comitibus subfecti, eorum Vicarii Præsidum Imperii dignitatem, Prepositi Prælectorum vicem referunt: Archipresbyteri in locum Tribunorum Militum sunt substituti: Cancellarii Tribunos plebis representant. Alia apud eundem Messiam. Porro Italia Iure uituit triplici, pontificio, Casareo, Municipaliter. Primum alterumque quale, notum aliunde; Tertium ex Statutis constat & Legibus, quas Civitates sibi singulæ concedere sunt solitæ: sufficient illa, non hic lures consultum agam. Referam vero huc quæ de variarum Civitatum Consilis leguntur in quadam Membrana: In Consiliis (scriptum ibi) Mediolanenses, præstantes: Veneti, prudentes, Lucani, temerarii: Pisani, inconstantes: Placentini, providi: Florentini, lenti: Veronenses, fideles: Ferrarenses, cauti: Genuenses, ignari: Lucenses, utiles: Volsi, maligni: Brutii, stupidi: Mutinenses, acuti: Perusini, celeres: Senenses, tardi: Patavini, ambigui. Litterarum cultores Itali, quantum in ipsis est, tuentur, foveant, alunt, ornant: iisque omnia bonorum Mœcenatum exhibit officia. Hinc tot per Italiam Academie, Romana, Mediolanensis, Bononiensis, Patavina, Papiensi, Neapolitana, perusina, Salernitana, Pisana, Ferrarensis, Senensis, Florentina, Veneta, Bergomensis, Mutinensis, Taurinensis: Nam Parmensis, placentina, Anconiana, & Maceratensis magna ex parte interierunt. Inde item tanta Doctorum, summaque eruditione variis Artibus & Disciplinis præstantium Vitorum copia. Stupendum fuit ab iis omne Ævum. Eos uno ductu enumerare si conarer, maximum mihi quidem conciliarem laborem, Lecturis vero tandem. Itali porro Comitate Convictus, facilitate, facetis Collo quiis alios antecellunt populos. Fœlici fœcundoque nati ingenio, supra modum prompti sunt in excogitando, & docilitate percipiendis cum litterarum studiis, tum variis Artibus præstant incredibili: Honoris ab omni ævo & gloria sitientissimi, Laudisque præter alios adpetentes. Cum laete voluptatem inbibentes, propensi sunt in Mollitiem: in

Venerem soluti. Vindictæ vehementer sunt cupidi: eamque vita ipsa jucundiorum censentes, Testamentis suis mandare soliti posteris. Mulieres porro variarum Civitatum de pingit ticta Membrana: quædam supra citata quæ inter alia habet: Senenses, pulchræ: Florentinae, delicate: Perusinae, elegantes: Cajetanae, formosæ: Consentaneae, obstinatae: Beneventanae, rusticæ: Bononienses, arrogantiunculæ: Mutinenses, benignæ: Cesenates, rapaces: Genuenses, salaces: Cremenses, fallaces: Placentinae, difficiles: Lucenses, castæ: Pistorienses, faciles: Romanae, graves: Capuanae, superbæ: Neapolitanae, solicitæ: Brundisinae, inertes: Ferrarenses, avidæ: Ravennates, humanæ: Vrbinate, adfabiles: Vincentinae, constantes: Parmenses, avaræ: Papienses, lucri-cupidæ: Mediolanenses, urbanæ: Pedemontanae, procaces: Venetae, petulantes: Veronenses, gratiose: Brixianæ, diligentæ: Formiana, speciales: Laudenses, superstitionis: Cremonenses, sumtuosæ: Tarvisiana, zelotypæ: Bergomates, astutæ: Aretinae, tenaces: Puteolane, bellæ. Itali vero quodam multis magnisque superstitutionibus ad stuporem usque leguntur fuisse dediti. Hodie Sacrorum Ceremonias ex Romanæ Ecclesiæ præscripto atque institutione religiosissime observant omnes: nisi quod in Australiore Italia pauci Græcorum sequantur ritus, & ipsi quidem Græci generis. Quam autem quodam bellicosi fuerint Itali Militia que dediti, loquitur subactus ab iis Orbis terrarum: canente ad gloriam hanc classicum Romano. Quales in re Militari plerique sint Itali, quæque ad Expeditiones felicius suscipiendas conficiendasque singuli conferant, quibus denique hi, quam illi magis valeant præstante, docet eleganter Membrana, quam dixi. hoc modo: In re Bellica Perusini, strenui: Calabri, præcipites: Spoletam, callidi, Senenses, felices: Bononienses, efferi; Neapolitanæ, animosi: Tarentini, hosti instantes: Pratenses, sacrilegi: Collenses, libidinosi: Piceni, rapaces: Emiliani, inconsulti: Placentini, crudeles: Romani, truces: Mediolanenses, intrepidi: Romani, fortes: Vincentini, vindictæ

vindictæ cupidi: *Pistorienses*, sanguinei: *Papienses*, firmi. Ad Rem Bellicam conferunt *Veneti*, pecunias, *Mediolanenses*, *Galeas*: *Placentini*, *Carros*: *Cremoneses*, *Tentoria*: *Papienses*, *Lanceas*: *Pistorienses*, *pugiones*: *Bononienses*, *Arundines*: *Florentini*..... *Romani*, perleverantiam: *Ferrarienses*, *Tormenta*: *Neapolitani*, *Equos*: *Parmenses*, *Clypeos*; *Tarvisiani*, *Enses*; *Viterbienses*, *Calcaria*; *Laudenses*, *Commeatum*; *Neapolitani*, *Industriam*: *Mediolanenses*, *Tolerantiam*: *Genuenses*, *Perfidiam*. *Præstant* *Mantuani* *Equitatu*: *Pistorienses* excipiendo iactus *Clypeis*: *Brixienses*, exstruendis *Vallis*: *Genuenses*, *Classe*: *Lucenses*, obſidēndis urbibus: *Cremoneses*, struendis *Ordinibus*: *Veneti*, adparanda *Classe*: *Patavini*, moderandis *Equis*: *Bergomates*, locandis *Inſidiis*. Constanti contenti sunt hodie *Itali Matrimonio*: *Repudium* non permittentes, ex Vrbe Roma, ad malos jam inclinante Mores, Sp. Catvili dūctu quasi profeſtum. Regum Nobiliumque Primogeniti, Instituto vetere, Principatus obtinent: in privata fortuna virilis stirpis Liberi ex æquo sunt Heredes, modo legitimo nati toro. Quod ad *Vitum*, sobrii sunt & frugalis vitæ: non operosi in adornandis struendisque Mensis: nisi quum necessitas flagitat. *Vestitus* non omnibus est unus: ſæpè enim pro tempore variatur, cum qualitate, tum forma & ritu. *Venetis* *vestitus* est laxitate insigni & prolixitate, & in his Vrbicuſ Municipalī sumtuosior. *Matronæ* ibi ante paucos annos *Vlnas*, *Brachia*, *pectus*, *Humeros* nudabant: nunc omnia contegunt, laxioribus utentes *Manicis*, & in *Hispanicum* degenerantes. Secundum *Venetos* civilis & nitidus *Florentia*, reliquæque *Tuscia*, *Mediolanensisbus* totique *Æmilia*, *Liguria* que floridior, sed paullo contractior. *Romæ Aulicis* prolixitate colorumque varietate cunctos alios antecellit: *Romanus* ipse multo frugalior: cui tamen suus non deest nitor, præſertim in *Feminis*, quæ *Tuscum* nuper adfectabant. *Neapolis* magis nitido utitur, quam sumtuoso. Cetera *Italia* sim-

plicius vestitur. In tota *Gallia Cis-Alpina* *Feminæ Principes* in *Hispanico* videri gaudent habitu: Viri in Gallico malunt conspici. Sed de privationibus Civitatum in Italia Moribus: de selectiore quorundam *Cibo* & *Vestitu*: deque eaurumdem erga *Hostes* & *Hospites* adfectu, loquitur exemplum membranæ, de qua ante dixi, ubi hæc: *Florentini*, parci: *Lucenses*, elegantes: *Mantuani*, viles: *Anconitani*, fōrdidi: *Senenses*, magnifici: *mediolanenses*, copiosi, *Novocomenses*, luxuriosi: *Vincontini*: abundantes: *Cremoneses*, exquisiti: *Neapolitani*, splendidi, *Genuenses*, modici, *Patavini*, mediocres, *Aretini*, tenues, *Veneti*, obſonantur parvo, *Papienses*, agrestes, *Bononienses*, lauti, *Astenses*, opipari, *Terusini*, delicati. Delectantur *Florentini* *Cascolis* *Lucenses*, *Pyris*, *Mantuani*, *Phaseolo*, *Ariminenses*, *Anseribus*, *Tarvisiani*, *Ranis*, *Cremoneses*, *Farcimine*, *Neapolitani*, *Caulibus*, *Genuenses*, *Laetucis*, *Patavini*, *pisciculis*, *Piceni*, *Porcis*, *Perusini*, *piscibus*, *Papienses*, *Cæpis* & *Allio*. In *Vestitu* *Mediolanenses*, splendidi, *Genuenses*, elegantes, *Mantuani*, pueriles, *Neapolitani*, sumtuosi, *Veneti*, magnifici, *Florentini*, ridiculi. In persequendis injuriis *Lucenses*, mites, *Mediolanenses*, faciles, *Perusini*, dissimulantes, *Fulginates*, accensi, *Mutinenses*, placabiles, *Senenses*, magnanimi. *Neapolitani*, benigni, *Ferrarienses*, pertinaces, *Veneti*, subdoli, *Cremoneses*, aperti, *Piceni*, maligni, *Romani*, iniqui. Erga hospites *Calabri* inofficiosi, *Lucenses*, fideles, *Senenses*, amabiles, *Veneti*, blandi, *Patavini*, duri, *Mediolanenses*, incauti, *Ferrarienses*, asperi, *Mantuani*, deglabratores, *Placentini*, severi, *Piceni*, infensi, *Neapolitani*, benigni, *Florentini*, profusi, *Astenses*, *Benevoli*, *Spoletani*, agrestes, *Veronenses*, studiosi, *Papienses*, prudentiores, *Genuenses*, in hospitalē, *Parmenses*, inconstantes, *Mutinenses*, prolixi, *Novocomenses*, inhumani. Mercatram denique *Itali* summa exercent industria. Quales autem singuli sint in Mercatura, sequitur in eadem Membrana, *Florentini* videlicet, *callidi*, *Genuenses*, *tolerantes*, *Mediolanenses*, aperti, *Lycenses*, fideles, *Veneti*, splendidi..... cauti.

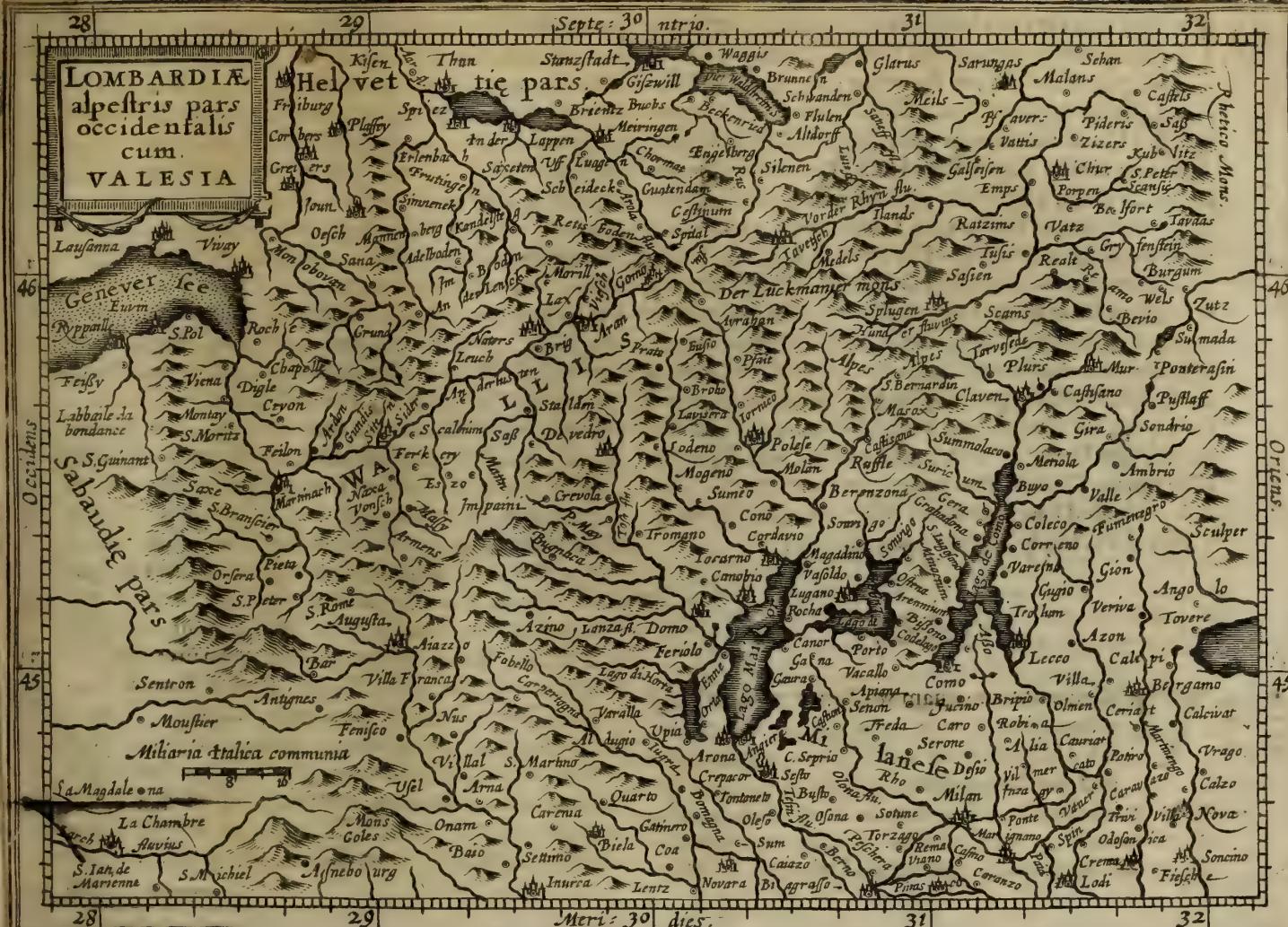
*Regio &
unde di-
cta.*

Hactenus in genere Italianam descripsimus: nunc ad specialiorem singularum partium delineationem nos accingamus. Italianam alii aliter divisorunt. Augustus, teste Plinio, in xi eam divisit regiones Strabo in viii parritur: In plures alii Quibus omissis divisionem ac methodum nobis à Mercatore propositam sequemur. Occurrit in ea primo loco Tabula prima *Lombardia*, in qua Alpestris & Occidua ejus Pars cum Valesia describitur. *Lombardia* hodie Euphoniam gratia dicitur pro *Langbardia*, sic appellata ab *Langbardis*, ex Germania hoc Iustiniani principatu profectis: qui ad utramque rati ripam multos annos suas cum Imperio habuerunt sedes. Hæc *Cisalpina Gallia* olim dicta fuit. Gallia quidem ab *gallis*, *Boiis*, *Senonibus*, *Insubribus*, *Cenomanis*, aliisque, à quibus quidquid Alpium radicibus Rubiconisque fluentis intercipitur, pulsis veteribus Colonis occupatum, fuit habitatum. *Cis-Alpina* vero dicta, quod priscis Italies, Romanisque Scriptoribus, de ea differentibus cis esset Alpes, quum alia trans Alpes habitaretur. *Cis-Alpina* hæc, qua Septentrionalissima Montibusque adhæret proprius, *Sub-Alpina* cognominatur Plin. Ceterior etiam appellatur Gallia Sall. Cæsar ob causam modo indicatam. Veterem quoque Galliam nominat Ausonius: *Italianam Gallicam*, γαλατικην Appianus in Hannibalicis: *Mediterraneam Italianam* vocat Notitia Provinciarum: non quod Mediterraneo adposita mari, sed quod in locis mediterraneis: cincta, qua Septentrio, Occidens, Meridiesque sunt, Alpibus & Apennino tumescere: qua Oriens est, mari Hadriatico. Polybius & Plinius toti huic tractui Gallico formam tribuunt triangularem: cuius Apicem faciunt Alpes &

Apenninus Montes: Basin Sinus Hadriaticus. *Florentissimum Italiæ latus* appellat Tacitus. Vbique arboriferam hanc regionem, pecori pascendo aptam, & multis irrigari fluviis, testis est Plutarchus in Camillo. Pereleganter autem de ea Siganus: *Campi adeo culti & uberes intercedunt* (de Pado loquitur) *ut satis constet haud temere alios reperiri aut natura feriores, aut rebus necessariis ad hominum vitam instructiores*. Addit deinde idem Siganus antiquos ejus Principes fuisse *Ligures* & *Etruscos*: mox *Gallos*: postremo *Romanos*, his *Gothos* successisse: Gothis iterum *Romanos*: Romanis *Langbardo*s *Videndus* & *Sabellicus* lib. Histor. Venetæ i, Decade iii. Gallia autem *Cis-Alpina* verlus Occasum duplex est Straboni, Plinio, aliis, vel *Cis-Padana*, vulgo *Lombardia* di qua dal Po, vel *Trans-Padana* della dal Po, illa quod cis, hæc, quod trans Padum. Hic vero *Lombardia Alpestris* Pars Occidentalis nobis describitur, quæ magnam partem *Lombardia Trans Padana* complectitur. Est autem regio hæc licet valde montosa, atque alibi Silvis innexa, Naturæ luculentissimis dotibus variè locupletata: Valles enim & Campestria loca Solum fœcundum satis habent, Tritici, aliarumque Frugum, itē Vini abundantia beatum. Colles etiam præstantissimorum Vinorum feraces. Sunt & in Silvis & montibus Ferarum venationes frequentes. Vrbes hic multæ sunt, ac Opida plurima: *Mediolanum*, *Crema*, *Bergomum*, *Comum*, *Clavenna*, *Luganum* &c. quæ in Tabula conspicuntur Superat vero reliquæ Italiae partes multitudine magnitudineque Lacuum hæc Regio: inter quos *Verbanus* Plin. & Strab. qui hodie, quod reliquis in hoc tractu sit major, *Lago majore*, Italies: Germanis autem *Lang-see*. Longitudinem ejus ponit Str. stadiorum ccc. Latitudinem

LOMBARDIÆ.

LOMBARDIAE
*alpestris pars
occidentalis
cum.*

Latitudinem maximam stadiorum xxx. Altitudo plerisque locis tam est vasta, ut fundo videatur carere. Pisces generat optimos, cum primis Truttas permagnas, Lucios insignes: Calcides vel Aquones; Phoxinos vel Vetonos, Percas aurei coloris, & alios. *Larius Lacus* Virgilio & aliis; *Comacenus* ab urbe adjacente Paulo Diacono & Antonio; Hodie *Lago di Como* Italis; Germanis Chumersee, Benaco major est, *Verbanus* æqualis fere. Longitudinem Strabo stadiorum scribit ccc, Latitudinem, xxx: Novitii paulo aliter metiuntur. Excurrit ab Septentrione in Meridiem, prionor tamen in Orientem. Conspiciendos se præbent inter Verbanum & Larium, Lacus quidam minorum gentium. *Luganus Lacus*, *Gaviratius*, *Monatus*, aliique. Irrigant etiam hanc regionem Fluvii *Ticinus*, *Adava*, *Serius*, *Tosa*, *Bremba*, atque alii plurimi. Montes etiam varii inter quos *Lucumonis Mons*, vulgo *Luckmannier*, *Mons Gothardi*, Alpes *Lepontiae* majores, quibus ab Lario Lacu per Clavennam Curiam Rhetorum itur: *Alpes Reticæ*, aliique multi. Sed hæc haec tenus; reliquum nunc est, ut de *Valesia* altera hujus Tabulae parte agamus.

Valesia.

*Regi. &
unde di-
cta.
Situs.*

VALESIAE nomen, quam wallis aut *wallisser Land* vulgo dicunt, unde ortum sit minimè reperi, nisi Munsteriea de re sententia cuiquam placeat, verisimilis certe est. Arbitratur autem vocabulum illud natum esse a Latina voce *Vallis*, aut ab arce *Sedunensis* civitatis *Valeria*. *Valesia* conregionales ad Boream *Bernates* & *Lucernates* *Helvetii*: ad Meri-

diem Cottiæ Alpes & *Lepontiæ*: ad Ortum summæ Alpes & *Rhetia* alia: ad Occidentem *Grajæ* Alpes & *Leimanus Lacus*. Ejus longitudo ab Occasu in Ortum itinere quinque dierum protenditur: Latitudo vero valde est angusta, nisi quod prope Octodurum & Sedunum paullo spaciösior est. Hæc licet altissimis Montibus & præacutis petris undique innixa, qui pro magna parte altitudine fere unius Germanici Milliarii elevantur in Cœlum, multique ex iis perpetuo aut glacie irrefubili aut nive obducuntur: nulla tamen resistentiæ hominum necessaria caret: per se ferax Frumenti & Vini, atque omne genus Fructuum. Habet triticum & Siliginem, habet Hordeum, Avenam, Fabas, Pisa, Lentes & Milium. Vinum incipit crescere in Diœcesi Brigeni in Montibus, continuaturque ejus plantatio per descensum Rhodani, donec venias ad S. Mauricum. Apud Sedunum Rubrum Albo præstantius est, tamque atrum & densum, ut eo scribi possit. Iuxta Octodurum, album bonitate superat rubrum. Vixque in Germania locum reperias ubi nobilius quam Seduni crescat Vinum, atque inde in vicinas vehitur Regiones. Hic ut & in *Siders* & *Gundes* crescit Crocus in magna abundantia. Sunt ibi Mala Punica, sunt Amygdala & Ficus. Per totam quoque regionem invenias omnis generis Roma, Pira, Nuces, Pruna, Cerasa, Castaneas, Mora, Persica. Avellanas, Corna. Suppedant præterea Montes hujus regionis multas nobiles Herbas & Radices Medicas, quibus insignes sunt & peculiares vires, Gentianam, Antrinam, Squillam &c. Mineratum etiam feracissima est regio: ac Chrystallus pura & impura in *Gums* juxta Rhodani originem eruitur.

Varia

*Soli fer-
tilitas.*

*Animarum
lum va-
rietatis.*

*Imperiū
magistrū.*

Varia quoque producit Animalia, Vaccas, Boves, Equos, Asinos, Mulos, Oves, Porcos, Capras, Cuniculos: Anseres item, Anates, Gallinas, Pavones, Columbas. Abundat etiam Apibus, unde illis non exiguum emolumentum. Habent præterea Montes Animalia quædam nobis penitus incognita, ut sunt Ægocerotæ seu Capricorni, Meles, Ibices, Mures Alpini, Lepores nostris dissimiles, Phasiani, Galli silvestres, Gallinæ petrosæ, Aviculæ quas *Parmifus* vocant, Perdices, Bonosæ, Fulicæ, Vultures, Palumbi, Ardeæ, Ficedulæ, Mergi, Coturnices, Turdi. Abundant quoque Vr̄sis, Lupis, Lyncibus, Vulpibus, Martibus, Falconibus. Carent autem Cervis, Capreis, Apris, Scorpionibus & Conchyliatis Ranis. Tanta autem Ferine in hac Regione abundantia, ut bubulæ instar, & nonnunquam viliori precio in macello veneat. Episcopus porro Sedunensis Princeps est & Dominus totius Valesiæ, in rebus Secularibus & Spiritualibus, deditque Carolus Magnus circa annum Christi ccccov hunc Comitatum & Præfecturam S. Theodolo Episcopo Sedunensi atque omnibus successoribus ejus. Confirmarunt quoque multi alii Imperatores hanc donationem & robotaverunt usque in hodiernum diem. *Valesia* in Superiorē & Inferiore dividitur. Superior idiomate Germanico utitur, incipitque a Furca Monte, excurritque ad Marcam regionis usque quæ est sub Seduno, juxta amnem Morsum, complectiturque septem Decimas seu Diœceses, quas illi Zenden vocant, nempe Sedunum, Syder, Leuck, Raren, Visp, Brig, & Gombs. In Inferiore Valesia lingua Sabaudica in usu est: ab amne Morso initium sumit, extenditurque ad pontem S. Mauricii usque, cuius Incolæ olim *Veragri* dicti sunt. Habet autem Inferior *Valesia*

lesia sex Communitates, quas illi vocant *Vexica* seu Ban-
neras, nempe *Condes*, *Ardon*, *Sallien*, *Martinacht*, *Intremont*, *Urbes* &
Opida. & S. *Mauritium*. Metropolis Valesiæ *Sedunum*, Germanicè *Sitten*, & Gallicæ *Sion*, pro patriæ more elegans Ci-
vitas, crescit indies splendor ædificiorum. Adjacet mon-
ti, qui in media planicie, inter altissimos Montes vallem
claudentes, sensim versus ortum consurgit: bifurcatur
que in duo petrosa fastigia seu eminentes colles. Subest
autem *Torentasia* Archiepiscopati *Sabaudia*, *Sedunum* Episcopatus *Valesiæ*, & *Augusta* similiter. *Præter*
Montes. *Sedunum* nullam muris circumdatam Civitatem habent Va-
lesi, quamquam s. *Mauritius*, sive *Agaunum* pro *Opido*
haberi posset. Sunt hic præterea *Martinacht* sive *Octodou-
rum*; *Gradetsch* & *Vetus Sider* arces, *Sider*, *Leuc*, *Raronia*, *Ve-
spia*, *Brig*, *Naters*, *Moril Opida*. Montes qui Valesiam
ambiunt, habent hodie alia, quam olim nomina. Mons
ex quo Rhodanus oritur, olim *Subecus*, *Coatus*, ac *Vrsel-
lus*, vocatus fuit, hodie *Furca* nuncupatur. Huic vicinus
est *Gothardi Mons*: juxta *Brigam* est *Sempronius Mons*, ho-
die *Simpelberg*. Huic vicini sunt *Sascs* & *Matter*, Montes.
Ex altera parte Rhodani sunt *Loetsch* & *Gemmi Montes*.
In *valle Poenina*, *Arolla* mons glacialis est. E regione Si-
der versus Septentrionem est *Silvius Mons*, is jam *Aufthal-
berg* vocatur, & ex utraque parte s. *Bernhardi Mons*. Sil-
va *Hercynia* huc etiam spargit ramos suos diversis insi-
gnitos nominibus, alibi enim *Milebach* Silva juxta Arnen
nimirum, juxta *Perigrad* *Perfum Waldt* vocatur, atque ali-
bi aliter. *Populus* in Valesia est hodie erga exterios val-
de humanus & affabilis, totusque beneficus. Inter se ve-
ro paullo rigidiores, quam amicos & vicinos deceat.

Qqq

Secunda

*Regio, &
vnde di-
stria.
datur.*

*Soli fer-
tilis a.*

*Imperiū
ma, orū.
Vrbes.*

Secunda Lombardia Tabula Tirolensem Comitatum & Marcam Tarvisinam complectitur. *Tirolensis Comitatus* nomen habet ab Opido *Tirolo*, quod antiquitus splendidum fuisse videtur. Iacet inter *Athesin* & *Oenum* flumina, interque Alpium iuga: ad Septentriones Bavaria clauditur, ad Austrum Lombardia: ad Ottum Marca Tarvisina, Foroque Iulii: ad Occasum Helveria. Rheticæ quomdam pars fuit. Regio hæc licet Alpibus inclusa & extensa per ipsa iuga Rheticæ; Fructum tamen, Rerumque ad vitam necessariatum, nec non Auri, Argenti, Metallorumque omnis generis optimorum copia, dives & locuples. E Montium visceribus ingentes hauriuntur Metallorum thesauri: cacumina vastis Silvis Feratumque multitudine plena: Colles ac Clivi, Frugibus ac Vineis: valles Fontium ac Fluminum Aquis irriguæ, Armentis & Pecoribus refertæ sunt. Itaque Comitatus iste, non solum Ducatu*i*, verum etiam Regno & equiparari potest. Adjunctus fuit Domui Austriacæ anno ccccclx a Rodolpho Alberti filio Austriæ Duce. Vrbs primaria *Oenipons* vulgo *Innspruck*, ad dextram Oeni ripam, Sedes Principis; Parlamenti regionum Austriacarum sedes. Sunt præterea Maranum Opidulum ad ipsum Castrum Tirolense Regium; Bolzum Emporium: *Halla* factitio Sale nobilis ad Oenum: *Brixia* ad Isacum fluvium, quæ se Rientius in Isacum exonerat, Vrbs Episcopal. Est & Tridentum ad *Athesim*, Vrbs vetus, quam in decima Regione Italiae inter Mediterraneas collocant Plin. & Str. Conditam volunt a Gallis: & ita Trogus prodidit. Nomen habe-

re creditur a Neptuni Tridente. Nam ut Randenenses Saturnum, ita Tridentinos constat coluisse Neptunum: cuius effigie cum fuscina adhuc exstat in templo B. Vigili, eo latere quod forum respicit. Vrbem muro cinxit Theodosius Ostrogothorum Rex, usus ad strueturam lapide quadrato. Idem Castellum *Verrucæ* Tridento imminens in altera ripa pari opere munivit. Postea ejus ex Italia Ostrogothis, tenuerunt eam Langbardi titulo Ducatus. Victo autem Langbardorum Rege Desiderio a *Carolo magno*, tursum facta est juris Imperii, auctaque ab Imperatore accessione *Ripæ Opidi* ad benacum, cum vallibus quibusdam & villis. Post hunc *Carolus Saxon*, universum Comitatum Tridentinum, una cum valle venusta, & Bolzamo Opido Ecclesiæ dono dedit. Additus defensor & protector Comes Tirolensis. Ex eo itaque jurisdictionem utramque exercet Episcopus, Sermo civibus partim Germanicus, partim Italicus: & quod in limitaneis Civitatibus rarum est, tam purè utræque linguam sonant, ut neque in media Germania, neque in media Italia vix quisquam purius. In hac Vrbe celebratum est Concilium illud famosum, Anno cccxlii, sub Paulo III. Fluminibus Regio rigatur duobus præcipiue, *Oeno* & *Athesi*: Reliqui rivuli potius quam justi fluvii dicendi sunt. Montium hic numerus non est, qui omnes uno nomine *Rheticæ iuga*, seu *Rheticæ Alpes* vocantur, quamvis propriis deinceps nominibus distinguantur. Sylvarum quoque hic magnus numerus est: uti *Grinwald*, *Hofgarten*, *In der Aich*, *Milrinald Forest*, *Vnser Fravren Holtz*, &c.

*Flumi-
na.*

Montes.

Silve.

Regio &
unde de-
ta.

Situs.

Catitem-
petes.

Soli fer-
tilissimis.

Vibes.

Dix i de Comitatu Tirolensi: restat nunc ut de *Marca Tarvisina* agamus. Nomen accepit a *Tarvisio* Vrbe quæ sedem & domicilium dabat Mar-chionibus Langbardici nominis, qui huic tra-ctui cum imperio præerant. *Tarvisinum* appellant Cassiodorus & alii. Dicitur & *Venetia* a *Venetiis* populis. Hodie vernaculae *Marka Trevigiana*. Quod ad Fines, scribit Le-ander ab Occidente *Venetiam* claudere Mincium, Benacum, & Sarcam a Septentrione, Montes Tarvisanos, Italiæ Germaniæque discrimen, ab Oriente Timavi O-stium, partemque Hadriatici maris: ab Meridie, Ostium Athesis, Paludesque Melarianas ac Brigantinas: hos au-tem *Venetia Veteris* terminos esse, non *Marke Tarvisina*, quæ multo erat angustior, suamque habebat longitudinem inter Mincium Alsamque fluvios: trans Alsam enim Fo-rojuliensem Agrum adnecti; præterea *Markam Tarvisi-nam*, quæ nunc vocatur, nonnulla continere loca Ceno-manorum &c. Regio pernobilis est & lauta; Cœlum sa-lubre, jucundum & temperatum. Campos habet amœ-nos, ac Frumenti ceterarumque frugum, item omnigeni Fructus ac Vini maximè fertiles. Adest Metallorum ubertas, nec Pecudum greges desunt; tantis denique, & tam multis munificæ naturæ dotibus adfatum ornata est & locupletata, ut inter principes Italij Regiones optimo jure censeri possit. Habitarent hic olim *Euganei* quibus nomen, si Etymonex Græcia petendum, ab genere nobili clarisque natalibus. *Euganeos* his sedibus profligarunt, ut Livius notat lib. i. *Veneti*, aquibus tota regio *Venetia* dicta. Vrbes *Tarvisinae* Marchie sunt *Verona*, *Vicentia*, *Patavium*, *Venetia*, *Tarvisium*. De quibus prioribus *Verona*, *Vicentia*, *Patavio*, in propria quam obtinent Tabula, dice-mus. *Venetia*, (vulgo *Vinegia*) multitudinis numero no-

minata: Vrbs, modicas complexa Insulas circiter **LX**, sita est in intimo Sinus Hadriatici recessu, mediis in stagnis, quæ æstu singulis tenis horis irrigua: adfuso, qua Oriens est, Pelago, quod tamen, ne sua violentia vel ira sit no-xium, præjectis aliis quibusdam Insulis, tanquam aggeribus cohabetur. Licet non muris, non propugnaculis, non turribus ullis sit munita, loci tamen natura est utrissima. Quamplurimis dividitur Canalibus. Vici pænè omnibus sui sunt Rivi, conjungentibus ipsos Pontibus ex la-pide lignove circiter **ccccl**. Inter Canales principis loci, qui vulgo *Canal grande*, lōgitudinis trium Milliarium, qui Vrbem totam in duas quasi dirimit partes: circa me-dium Pontem gestans visendum. Ita commoditas pa-sim Vrbem vel pedibus percurrenti, vel cymbis, quatum numerus octo dicitur millium, Vulgus *Gondelas* vocat. Ambitus Vrbis **viii** circiter milliarium. Imperii magni-tudine, populi frequentia, opum splendore, mercium va-rietate, inlustris: Ingeniis excellentibus Virisque erudi-tissimis beata; bonis Legibus laudabilibusque institutis ornata. Frumento, quod ex diversis Orbis partibus ad-vehitur, Vinis multiplicis generis, inter quæ generosum illud, quod vulgo *Malvaticum* vocant, aliisque rebus hu-manæ vitæ necessariis, ita adfluit, ut rectè *Paradisus delicia-rum* appelletur. Regiones ibi seu Parochiæ **lxiv**. Ædifi-cia cum publica tum privata ibidem magnifica, splendi-da, sumptuosè ornata. Inter Templa preciosissimum il-lud quod *D. Marco Evangelista* dicatum, Auro multis locis ornatum. Et ut reliqua omittam: Intra Vrbem Ar-mamentarium est (vulgo *Arsenale*) cuius circuitus duorum circiter milliarium. In hoc è ligno, ferro, ære, lino, can-abi, omne nautici apparatus genus, anchoræ, tormenta, catene, spire, rudentes, vela quotidie consciuntur: hic in-signia

signia a Turca, piratis, hostibus capta ostentantur, Manubiæque illæ opimè Anno ccccxxxi ad Naupactum ablatae. Ostenduntur Prætoriæ quinqueremes, & navis bucentaurus qua vectus quotannis ad Maris introitum, ubi Castella æstuarii, Princeps, Senatu, Primoribusque Vrbis comitatus, ceremoniis ab Episcopo peractis, Mare sibi despondet, injecto ad perpetuandum Dominiū aureo annulo. Est & Gymnasium publicum, cum Befationis Cardinalis Niceni Bibliotheca, quam ipse moriens Reip. Venetæ legavit. Civium frequentia Venetiis planè stupenda. Numerus trecentorum circiter millium censetur. Triplicis illi sunt generis: Patritii, quos penes Imperii & Reip. administratio: cives qui Scribarum & aliorum honorum munera gerunt: Artifices, qui mechanicas exercent artes. Præter hos, Mercatores innumeri & Advenæ, qui vario cultu ex omnibus Mundi partibus eo negotiationis gratia confluere soliti: Turcæ, Athiopes, Slavi, Arabes, Syri, Cretenses, Cyprii, macedones, Germani, Vngari, Hispani, Galli, alii, prima Venetæ Reipublicæ administratio fuisse fertur Consularis: altera Tribunitia, per annos ccclii: postea anno ccxvii sub Ducis cœpit esse Imperio. Dux Doge vulgo, Reip. caput, Senatus est princeps, eique nihil injussu Senatus nec pace agere, nec bello quidquam licet. Ipse Senatum consultit. Senatus Auctor decernit: Decreta tamen Ducis nomine promulgantur. Duci de publico certa penduntur stipendia: eoque defuncto, statim in locum defuncti ex Senatorum numero

alius per suffragia sufficitur. Senatus, vulgo Gran Consiglio, basis est totius Status: ejus membra Nobiles omnes, xxv annis Majores: quib. mira in dicendo libertas, summa in consulendo integritas, eximus recti verique cultus, studium conservandæ libertatis augendique Imperii incredibile, insignis in adversis constantia. Præter Ducem Senatumque alii multi sunt Magistratus, quos hic brevitatis studio prætero. Hæc Vrbs omnium Vrbium clarissima censetur & florentissima. Mundi Theatrum, commune totius Orbis Emporium, Victoria dominatrixque tot tantorumque hostium: Hadriatici Regina Maris, Italicæ nominis gloria decusque. Quamvis multa bella geferit, variamque fortunam mille annorum spatio sit experita, in externi tamen hostis potestatem nunquam devenit. Reliquas Civitates & minorum gentium Opida silentio prætero. Fluvii insigniores hujus tractus Plavis, Piave vulgo, Brenta, Bachilio & omnium maximus Montes. Athesis. Montes sunt hoc tractu patavino, qui nec ad Apenninum, nec ad Alpes pertinent, qua conditione nullus aliud ager est totius Italiae. Horum unus est Gemula, alter Vonda, & Colles Euganei, poëtis celebratissimi. Mercator hæc habet: patriarchæ Aquileiensis subiiciuntur Episcopatus, Mantua, Cuman, Tridentinus, Verona Maravensis, Paduanensis, Vincentinus, Trevisinus, Cenedensis, Ceneda forte, Foltre, Bellum. Atque hæc de Tirolensi Comitatu & Tarvisina Marca breviter dicta nobis sint.

Pedemontium.

*Regio &
unde di-
cta.
Sicca.*

*Soli fer-
tilitas.*

*Imperiis
majoris.*

*Vrbs &
Opida.*

Tertia Lombardie Tabula sequitur, in qua Pedemontium, Montis Ferrati Marchionatus, cum Ducatu Genuensem delineantur. Occurrit primo loco Pedemontium: sic dictum, quod ad pedem montium, ad radices inquam Alpium, quae Galliam Sabaudiamque ab Italia dividunt. Vulgo Piamonte. Fines ab Oriente Padus: ab Meridie Ligurum Alpes: qua Occidens est Alpes Galliae: qua Septentrio, Duria Riparia. Regio est amoenis fructiferisque Collibus plena, Frumentum, Fructus, Vina producentibus nobilissima. Ferri prope Turinum, Marmorumque ad Paisanam, Fodinis non carens. Habitarunt olim Turini, Polyb. Liv. Plutarcho noti: item Straboni, Ptol. Pli. in nona Italie regione eos notanti, Ligurumque stirpis facienti. Inde Ducatus Taurinus, appellari cepit hic tractus sub Langbardis, qui in Provinciæ formam redacto Ducem præposuerant. Iis deletis, primum in Italia Regum venit potestatem: post Principum diversorum: præcipue Sabaudie, Francieque ditioni fuit subjectus: vastatus supra modum bello quod gestum inter Carolum V. Imperatorem, & Franciscum Galliarum Regem. Caput Regionis est antiqua Civitas Taurinum: Augusta Taurinorum Tacito, Plin. Ptol. Taurini hæc Vrbs ab ipsis populis, apud Antoninum, non uno loco. Vulgo Turino. Dictum vult Stephanus Grammaticus ab TAUro, Massiliensem, quorum fertur Colonia, Insigni: jacet ad ostium in Pado Duria: forma quadrata, Portis patens quatuor, splendidis ornata ædificiis, nobilitate civium clara: rerum omnium copia abundans. Summum Templo Johanni Baptista est sacrum: præter hoc alia sunt xx aut circiter. Palatum ibi DUCis visendum: Acad-

mia celebris, in qua Erasmus Roterodamus S. Theologiæ Doctor est creatus. Prima hæc Italiae Vrbium Officinam habuit librariam: Epitcopatus gaudet dignitate. Ad Collem Rivoli est Opidum frequens: ulterius Aviliana juxta Padum est Carignano. Altius inter Rivolos & Avilianam splendidum visitur Cœnobium D. Antonii Ravensi: & nonnullo inde intervallo Ad D. Ambrosium. Succedit mox susa quam plerique Sabaudiæ adcentent. Ad padum sexto ab Sangoni ostiis lapide Opidum jacet, quod vernaculè Pinarolo, opulentum, cum Cœnobio sumtuoso: supra pandunt se petrosa: Læva fontis Sangoni Pagellato & Briacasse, dextra Monte Bobio. Haud procul felice amne, radi incola, rancularum est & Villa Franca, ubi ponte radi ripæ junguntur. Sequuntur ad radi fontem Revello & Paisana; ulterius Critio: moxque Mambrino, ubi vallis radi initium. Incolæ vocant Valle di Lucerna, ab Castello, quod ibi, cognomine.

Montis-Ferrati Marchionatus.

SVccedit jam nunc per amœna & fœcunda regio mons Ferratus explicandus, sic dictus uti censem Leander, quasi Mons Ferax, ab modicorum Collium, quos habet, fertilitate: vel a Ferro, similitudine quadam, quod uti Ferrum cetera Metalla vi ac duritie vincit: ita ille finitos ubertate cum aliorum fructuum, eorumque nobilitate & suavitate, tum vero Vini longè supereret. Describit Montem-Ferratum Merula lib. v i Antiquit. Vicecom. hoc modo; Mons est perpetuis expansus jugis, rotus ^{soli ser-} amœnus & fructifer, omniumque rerum ad vicam utilium fer-tilis

P E D E M O N T I V M

499

28

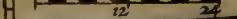
29

Sente: 30 nitro

3

32

PEDEMONTANA
regio cum
GENVENSIOUM
territorio & L
MONTI SFERRATI
Marchionatu.
Miliaria Italica

卷之三

1

三

三

May 3° diez

2

32

tilis, est colonis admodum frequens. Incipit diurno fere itinere ab Alpibus, planicieque separatur, que inter hos Colles & Alpes intercedit. Nihil hic incultum quidquam propter summam Soli bonitatem oportunitatemque. Levam Tanarus, dextram Padus adluit, nec ullius alveum Regio egreditur. Quanto magis autem ab amnibus aſcedunt Colles, tanto maiores amoenioresque Campi inter eos panduntur, quos haud malè Mesopotamiam queas dicere, quippe quod amnibus utrinque sunt inclusi. Montis-Ferrati Marchionatum tenuit primum Paleologa Stirps usque ad annum 1191XXXIV: quo, defuncto San-Georgio Palaeologorum ultimo, Carolus V Imp. Mantua Ducem legitimum Montis-Ferrati Hæredem declaravit. Erectus fuit Marchionatus in Ducatum anno 1215LXXV ab Maximiliano Imp. primusque Montis-Ferrati Dux dictus est Guilielmus III, Mantuæ Princeps. In hoc autem terræ tractu tres insignes habet urbes Mantuæ Dux, quæ sunt *Catalis* D. Evasii, Civitatis jus adepta ab Sixto IV anno 1244CLXXIV: Episcopatus fulgens dignitate: sedes Marchionum Montis-ferrati. Duplex ibi Arx: Vetus, Marchionum quondam domicilium, & Nova, quam exstruxit Vincentius Gonzaga, Mantuæ Montis-que Ferrati Dux, quæ vulgo *La Citadella*. Alba, Plinio Pompeja cognominata, cui inde *Albenes Pompejani* nominantur. Amplitudine superat Cafalem D. Evasii, clementia Cœli inferior, Marchionum Montis-Ferrati prius nunc Ducum Mantuæ subjacet Imperio. Ager omnium fœcundissimus, qui *Languilla* vulgo. Tertia est quæ vulgo dicitur *Acqui Aquæ Satyellorum* Plin. lib. 111 cap. v in Liguribus ponenti. Aquæ simpliciter Antonino: ab Aquis procul dubio & fontibus, qui hic sunt, calidis & medicatis: sunt enim in hac civitate Thermtæ publicæ cum Mensis lapideis & gradibus. Præter jam-dictas uibes sunt; *Basiniana*, *Va-*

lentia, *S. Salvatore*, *Mon-calvo*, *Alexandria*, *Nicæa*, *Palea cognominata*, *Asta*, *Pollentia*, *Ceyla*, atque alia multa.

Genuensium Ducatus.

Genuensium Ducatus, vel *Ora Genuensis*, olim dicta ^{Regie} fuit *Liguria*, non tamen tota, sed quæ *Transalpina* ^{unde dis-} etiæ cognominata. *Liguria* unde nomen varie disceptatur. Quidam inter quos Paulus Diaconus, ab legendis *Liguminibus* tradunt: alii ab *Ligone*, uno ex fabulosis Iapeti Ducibus: supposititii ab Annio Viterbiensi Berolus, Caro, Fabius Pictor & Semprocius ab *Ligure Phaethontis* Ægyptii filio: Nunc vulgo *Riviera de Genoa* vocatur, ab *Genua* clarissimi nominis Vrbe. Hodie fines ipsi ab Occasu Alpes, Galliam Narbonensem ab Italia dividentes, ab *Ortu*, *Etruria*, *Macra* interfluente, qua *Meridies* est, cognomine pulsatur Mari, qua *Septentrio*, *Apennino* clauditur. Hec olim, ut scribit Strionnino sterilis fuit, nihilque memoratu dignum habuit, nisi quod intus maximæ arbores & vastæ, quæ navibus fabricandis idoneæ erant, producebantur. Nunc vero Vini, Olei, ac variorum Fruktuum proventu beata. *Ager Dianus* Oleo adeo adfluit, ut quandoque octodecim, nonnunquam viginti millia urnarum reddat, quas vulgo *Barillas* vocant. *Ora Genuensis* hodie duplex, Occidentalis & Orientalis, quæ vulgo ab Metropoli, quæ in medio utriusque, *Riviera di Genova*, *di Ponente*, & *di Levante*. Vrbs primaria *Genua* Liv. & aliis, *Genoa* Steph. *Janua* dicitur Luitprando Ticinensi, & ejus ætatis Scriptoribus; Hodie *Genoa* & *Genova*, *Quod ad situm*. Fronte Meridiem Cirnumque spectat Insulam, amplissime circa littus consurgens, dorso Se-^{situs} ptentrioni obverso, leniter in planiciem, velut ad quiescendum

cendum descendens, Montium innixa radicibus, quorum a tergo contra sevorum Septentrionum adflatum vallo munitur, non tora montosa, nec vicissim tota plana, sed mixta specie. Circuitu palmos colligere tricena quina millia, supra nongentos quinquaginta quinque, Nebianus Episcopus tradit. Palmaris haud multo minor antiquorum est pede. Hinc mensura totius urbis si palmos septenos passus demus, milliariorum erit quinque, si sex, septem, sex, deemptis quadraginta quinque palmis, nec moles, nec portus in hanc dimensionem venit. Insignem Portum habet ad Austrum & Africum patentem, ingeniti mole ad securam stationem præmunitum; Cæterum de Genua politissimi & rotundi extant Scaligeri versus.

*Ditis opes Asia, & claros Orientis honores**Quanquam ab Euxino funditur ora salo,**Pisanas acies, Thuscæ decora inclita Pubis:**Et traxi ad Ligures Gallica signa manus.**Subjectis domitas tenui cervicibus Alpes,**Et tremuit nostras Africa terra trabes.**Affluctus toties Venetus, que fugerat olim**In patriis movit telapetus aquis.**Frustra Galle cupis: frustra es frustrator Ibere,**Frustra sava ferox Insuber arma capis,**Vinco ego, cum vincor, par est Victoria damno,**Sunque eadem domina seruaque facta mea.*

Metropoli vila, reliquarum Vrbium nonnullas, & Opida indicabo. Haud procul Varo Nicaea est Ptol. *Nica Antonino, Nizza* hodie. Vrbs maritima, quondam ab Massiliensibus condita, dorso Alpibus innitens, partim in juga, partim in planiciem porrecta. Nunc est munitissima, firmam habens Arcem in colle, ditionis

Sabaudæ Principis. Supra Portum Herculis Monœci ad alterum lapidem editis in montibus *Turbia* jacet, vel *Turbias*. Sunt & *D. Remi* Opidum, *S. Remo*, per amœno & fertili agro, qui *Citris*, *Palmis*, *Medicis*, *Limoniis*, aliisque fructiferis Arboribus mirum in modum ornatus. *Castellum Tabia* ambitu exigue, sed nomine celeberrimum, ob generositatem Vinorum Apianorum. *Albigaenum*; Vrbs antiqua, situ plano, quingentis a mari passibus, gravioris Cœli, alioqui opulenta rebusque necessariis adfluens. *Finarium* item, *Naulum*. *Savona* urb antiquissima, ædificiis ornata magnificis, cuius ambitus est circa passuum. Atque hæc sunt in ora Genuensi Occidentali. In Orientali sunt: *Claverium*, *Sestri de Levanto*, & alia. Flumina hic sunt *Varus*, qui Limentem statuit inter Provinciam & Liguriam: hanc Italæ, illam Galliæ regionem. Recipit hic, qua Occidentalior ejus ripa & Gallica Fluvios, qui vulgo Gallorum audiunt *Caremp*, *Lavaire*, *Esteron*: qua Orientalior & Italiam spectans, *La Lince* & *La Vesubie*. Sequuntur inde per Liguriæ littora *Paulon*, hodie *Pulion*: *Rutuba* hodie *Rotta*. Sunt item *Merula*, *Porzevera*, *Ferisano*, *Lavagna*, *Maera*, *Magra* hodie. De Administratione autem Ecclesiastica apud Merc. in hac Tabula hæc leguntur: Archiepiscopus *Taurinensis*, cui subsunt *Casalensis*, *Salutarum*, *Montis Regalis*, *Novariensis*, *Lodensis*, *Vercellensis*, *Ipporegensis*, *Actensis*, *Aquensis*, *Albensis*, *Terdonensis*, *Saonensis*, *Albungaunensis*, *Vintimeliensis*, *Placentinus*, *Papiensis*, *Mediolanensi* Archiepisc. subiecti. Archiepisc. *Ianuensis* subsunt *Bobiensis*, *Aprumacensis*, vel *Brumacensis*, *Metenensis* vel *Maranensis*, *Acoiensis* vel *Ampruniacensis*, *Nubiensis* in Corsica sive *Nebiensis*, *Naulensis*, *Albigaunensis*, *Arberga* credo, inter suffraganeos *Mediolanensis* Archiepisc. recensitus.

Romandiola.

*Regio.
Vnde di-
cta.
Situs.*

Rorta & postrema Lombardiae Tabula Romanidiolam, Ducatum Parmensem, & Mantua repreäsentat. Primo loco occurrit Romandiola vel Romanula, sic dicta hodie, Caroli Magni Imperatoris & Romani Pontificis beneficio atque auspiciis. Romanula Limites ex communi sententia ad Septentrionem quidem Paludes Veronenses & Patavinæ, usque ad For næces, Ostium Padi ultimum, una cum parte Maris Adriatici: ad Orientem Isaurus, una cum Piceno; ad Meridiem Apenninus, cum Etruria; In Occidentali varia tur. Quidam ultra Vatrinum flumen cis Forum Cornelii non procedunt: transiliunt nonnulli Scultennam, nunc Panarium, in eo plerique, sistunt. Hos sequemur, Longitudinem ejus cx milliar. aut circiter, posituri inter Foliam & Panarium: Latitudinem xcvi milliar. vel paulo minus, inter Apenninum, & quarum memini, Paludes. Quod ad Regionis qualitatem, agros habere optimos scribit Leander, omniumque frugum, tam quæ ad vitam necessariae, quam quæ ad humanas voluptates oportunæ & delicias, fertiles. Campi hic latissimi, fructiferis Arboribus omne genus consiti: Colles per amæni, Vitibus, Olea, Ficu nitentes. Silvæ munificæ, herbi daque prata cum dumis venationi apta, salubres passim aquæ, Salinæ cum circa littus, tum intus frequentes, Metallorum fodine, innumeræque præterea Naturæ do-

*Soli fer-
tili. 4.*

tes eximæ, quæ nisi longissima narratione, commemo rari haud possent. Vibes sunt in hac Regione aliquot celebres & complura Opida. Primariæ sunt Ariminum *Vrbetum*, Ptol. & aliis, hodie Rimini Incolis, Rumelen Germanis. Nomen illi ab Amne, quo adluitur. Alii aliunde tra hunt. Retum omnium copia supra modum abundat. Portus olim amplius, splendidus satisque capax, hodie modicis navigiis tantum est aptus, arenis oppletus. Cervia urbs maritima olim Phycole dicta. Cervianum majori ex partes alarii sunt Artifices, tanto questu, ut Pontifex annuatim inde habeat lx millia Coronatorum. Cesena, Cæsena Ptol. Cæsena Strab. hodie plerisque Cesena, aliis Cef nadigo, tertii denique Cesna. Hodie Civitas est admodum frequens, annis superioribus à Bernardino Rubrio Parmensi, qua Occidentem Septentrionemque spectat, aucta. Arx urbi ex colle, qua Auster est valida imminet, à Friderico II. Imp. condita. Sarsina urbs antiqua ad Apennini radices, Plauti Patria, nomen hodie retinet. Ravenna, P' a Cærra Strab. cui & P' a g'svra, P' a B'vva, Ptol. Antiquam Civitatem testantur omnes. De Situ multa Str. lib. v. Vibes Archiepiscopal. Subsunt huic Archiepiscopo Adriensis, Comaclensis, Cerviensis, Foroliviensis, Foropomiliensis, Vellimensis, Fille forte, Cesenatensis, Sarenensis vel Sarsinatensis, Faventinus, Imolensis, Murmensis, Bononiensis, Reginensis, Parmensis, & Barcimensis. Pascua ad Vr benn

ROMANDJOLA.

503

bem optima; ex quibus magna Lactis, Butyti, Caseique copia. *Forum-Livii*, hodie *Forli*. Vrbs natura & situ, rerumque omnium ubertate præltans inter duos Amnes Roncum & Montonum sita; Aere fruens optimo. *Forum-Cornelii vulgo Imola*. Sita est ad Santernum Amnem, Agro frumentario, Vini, Olei, aliarumque Frugum ferace. *Bonomia* nobilis & antiqua Civitas, *Bologna* vulgo: Apennini radicibus adposita, ad Amnem Rhenum, Aposa torrente medium urbem interluente: tota Orienti exposita: qua Auster est, Montes imminent vitiferi, qua reliquæ partes, agri patent longè latèque, omnis generis Frugum feraces. Cœlum illi non admodum salubre. Circuitus vii milliarium: olim multo minor. Portas habet xii. Potens est nobilitate, ædibus magnifica, porticibus frequens. Academiam instituit Theodosius Imperator, anno ccccxxiiii. Nunc Ferrariam videamus: cui unde nomen datum valde variatur. Veritati maxime consentaneum, Ferrariam nuncupatam ab *Ferraris*, quæ trans Padum erat, Colonis huc ex Theodosii Imperatoriis decreto translatis anno ccccxxiiii: quo tempore Vicus fuit absque muris ab Smaragdo Exarcho circa annum 1000 fossa incœnibusque septus; paullatimque ita auctus, ut tandem in nobilissimam Civitatem commutatus fuerit: Vetere Præsulatu ab Vitaliano, P. M. hic circa annum 1000 traducto, aliisque xii pagis finitimus illi subiectis ab Constante II Imp. qui multa ipsi largitus est privilegia. Hodie Ferrara audit. Adsidet ripæ Padiamnis, quoqua Ortum Austrumque respicit, adluitur. Cœlum ipsi crassius, ob situm palustrem. Plateas habet rectas, longas, amplias quarum plerasque Leonellus Marchio coctis stravit lateribus. Ædificiis cum publicis,

licet non magnis: tum privatis supra modum est ornata. Maximum est Vrbis Fanum, Arx illi duplex, una ad flu. altera è Regione S. Georgii, Ducis Sedes: utraque satis munita. Populo frequens, rebus ad vitam necessariis abundant. Non inacmea inter primas Italiae Vrbes merito censenda: Caput Sedesque Ducatus Atestinæ familiæ, nobilitatis & antiquitatis stupendæ. Academiam hic instituit Fridericus II. Imperator in Bononiensium contumeliam. Planiciem habet circa le maximam sed sterilem. Reliquas Romandiæ urbes, & minorum gentium Opida prætero.

Ducatus Parmensis.

Ducatus *Parmensis* a Civitate Parma nomen habet. Regio & unde dicta. Ager amœnus est, & Frugum Vitiumque optimorum fertilis, aquis medicatis pascuisque latissimis felix: Soli fertilitas. cuius *Caleus* & *Vellera* summam merentur commendationem. Civitas unde Ducatus iste nomen accepit *Parma* ab *Thuscis*, ut multæ his locis aliæ, condita, a Boii inde possessa, lapsu temporis Romanos habuit Dominos: qui anno 1077, quo tempore Mutinam, eo Coloniam, ut *Livius* tradit lib. xxix, duxerunt. Calamitatem ab L. Antonio inlatam deplorat M. Tul. philip. ultima. Conlapsa, authoritate Romani nominis libera cum aliis cœperit esse: Sequuta nunc *Cæsares*, nunc Pontif. Rom. bononiensibus semper amica & conjuncta. Gravem passa est totum biennium obsidionem ab Friderico II. Imp. circa annum 1000. quod partium esset Pontificiarum. Eo inde profligato, varios habuit Regulos, *Corregios*, *Scaligeros*, *Atestinos*, *Vicecomites*, *Galeatis*,

tios, Sfortias, Gallos denique, quibuscum sèpè de Vrbis dominatu certavit Pontifex Romanus, qui ope & auxilio Caroli V. Imperatoris, Gallis tota Italia pulsis, rerum solus deinceps in urbe potius est. Hodie suos habet Duces, quorum primus a P.M. institutus est Petrus Aloysius Farnesius pauli III.P.M. filius, quo crudeliter intra biennium cæso, subrogatus est Octavius filius, eique defuncto Alexander, Belgicæ Gubernator: cui mortuo successit ante aliquot annos filius. Ceterum Parma, Strab. Ptol. in Amylia via, quinque ab Apennino P. M. Nomen illi ab Amne Parma: ex aliorum mente, quod Parmam, hoc est, breve scutum referat. Aedificiis est splendida, plateis ornata rectis largisque; rebus ad vitam necessariis adfluens: Incolarum nobilitate, civiumque frequentia celebris, situ est admodum plano: Cœlo summè salubrit: adeo ut rlin. Parmenses tradat, tres quidem annos cxx, duos vero cxxx vixisse. Eam neque hyems, neque aestas adfligit. Castrum habet munitissimum, Principum & inlustrium Familiarum palatia non pauca. In foro tatis amplio, Fons pulcherrimus: & Templum ad imitacionem S.P.Q Romani exstructum: Campana tribus imposita columnis: Turris persimilis Bononiensi. Separatur ab suis Suburbiis fluvio cognomine, Episcopatus floret titulo. Incolæ venusti, nobiles, Martii, animosi, genio ingenioque præstantes. Ducem cum Parma habet vetusta & nobilis civitas Placentia; Ptol. aliisque Πλακεντια, vulgo Piacenza. Iuxta Padum, a quo distat circitec M.P. jacet, loco perameno; agrorum bonitate, Civiumque claritate superbiens. Muri novi sunt: Propugnacula ampla, Munitiones insignes. Episcopatus gaudet titu-

lo. Gymnasium habet omnium disciplinarum. Vrbis ager Vini, Olei, Frumenti, omnisque generis Fructuum fertilissimus, propter copiam aquarum: multos habens fontes, fluvios, rivulos, pascuis irrigandis facientes.

Mantuae Ducatus.

Ducatus Mantuae nomen habet ab urbe Mantua. Hujus Imperium primum fuit penes Tuscos, Vrbis autores: hinc penes Gallos Cenomanos: post quos Romani retur ibi sunt potiti. Maximam sub Triumviratu cladem tulit. Quum enim Cremona victoribus diripienda esset concessa, propter vicinitatem magnam Agri sui partem amisit. Hinc Virgilius. Mantua vœ misera nimium vicina Cremonæ. Successerunt Romanis Goths, & Langbaridi: quibus profligatis, Vrbs ad Imperiorum potestatem est retracta, ea rursus labante, in libertatem se cum multis aliis vindicavit, quam obtinuit, donec ab Othono II. Jmp. Theodobaldo Comiti Canossano donaretur. Subrogatus illi Bonifacius Filius; eique sine mascula prole defuncto Beatrix conjux, cum Mathilde filia, quæ Mantuam summopere ampliavit. Vrbs Mantua, Strab. & Ptol. hodie Mantua. Initium Vrbis ponunt variii varie. Quidquid sit, antiquissima ipsi est origo. Posita est in medio Paludum, quas Mincius, ex Lacu Benaco egressus, creat, nec nisi pontibus, qui eximii admodum, aditur: hinc ob naturam loci munitissimis Italæ concensenda. Amplia est, & magnifice publicis privatisque aedificiis ornata, rectisque plateis decora.

Vrbs
Mantua.

Hactenus

Rrr iii

Brixiensis Comitatus.

*Regio, &
nude di-
cta.*

Situs.

*Eoli fer-
tilitas.*

*Imperiu-
m majori.*

HAecenius Lombardiam perlustravinus : sequuntur nunc Brixiensis Comitatus & Mediolanensis Ducatus explicandi. Nomen prioria civitate nobili Brixia. Partem ejus tractus occupat quem olim Cenomani tenuere. Patetque Territorium Brixense in longitudinem mill. c a Limone Benaci Lacus vico, ad Vrceanum Opidum. Latitudo est mill. l a Moso usque ad Dialengem : situsque est inter Benacum, Sebinumque Lacus. Ager uberrimus Triticī, reliquorumque Frumenti generum, item Vini, Oleique fertilis, neque catens Ferri Aerisque fœcunditate. Habet & Aurum, Argentum, Alumen, Marmor Porphyreticum, & aliud ex atro & viridi variegatum, quod Serpentum vocant, Ophiteū Plin. aliasque Lapidē preciosū nobiles : marchasitam etiā, quem Pyritem vocarunt Veteres : Abundatque omnibus quę ad vitę necessitatem cultumque expertuntur. Brixia fidem Populi Rom. perpetuo coluisse legitur : prælertim Bello Punico post cladem ad Trebiam amnem ab Hannibale inlatam. Colonia deducta est cum reliquis Trans-Padanis ab Cn. Pompejo Strabone, anno 151xv, & postea cum aliis ab C. Cæsare Dictatore Civitatis jure donata. Deinceps in Imperatorum fuit potestate quādiū salva stetit sua Romano Nomini majestas. Post ab Radagiso Gothorum Rege incendio vastata, anno ccccxi: hinc ab Attila Hunnorū Principe subversa, sed refecta anno cccclii imperante Martiano: mox ab Langbardis possessa usque ad captum ab Carolo Magno Desiderium: quo extincto, successit Francorū Imperium. Inde ab Othonē Saxone Cæsare libera Imperii Romani. Civitas est fa-

cta, anno 110xxxvi mox ab Henrico vi direpta, muris nudata, suisque spoliata Privilegiis : ab Scaligeris, Veronę Ducibus, opera Guelforum est capta. His successerunt Vice-comites, Mediolani Principes : a quibus sàpè vexata ad Venetos defecit : quibus ab Gallis rursum ademta, paullo post iis est restituta. Brixia Strab. & Ptol. hodie Brescia. De hujus Vrbis origine varia traduntur, sed pa- rum explorata. Aliis certiora forte apud Livium, quem multi sequuntur. Notat ab Cenomanis conditam : cum Elitovio & Beloveſo Ducibus ex Galliis, per Taurinos & Alpes Julias in Italiam transgressis. Hinc Cenomanorum genti tribuitur etiam a Plin. & Ptolemæo, quin & Livius lib. xxxii Brixiam Cenomanorum signat caput. Civitas est pervetusta, dives, populosa, ampla, validis munita muris. Arce superbiens inexpugnabili, pulchra edificiis cum publicis tum privatis. Etiā amnis perlabitur Garcia quem aliqui Melam vocant. Castrum habet munitissimum ē vertice Vrbem despiciens : & egregio firmatum ab Venetis præsidio: Templa magnifica: Monasteria stu-penda: Hospitale pulchrum. In Palatio Capitanei hæc leguntur :

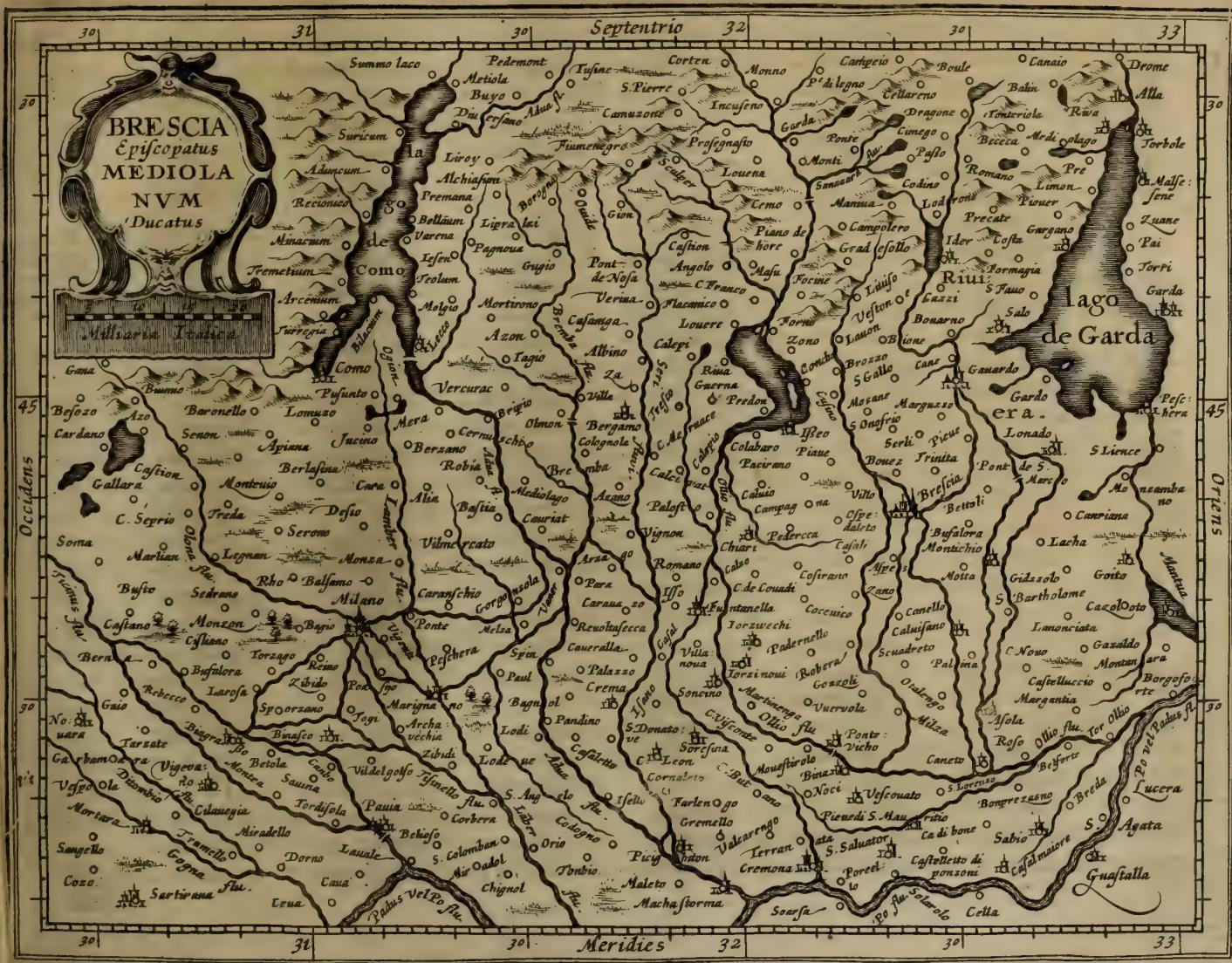
*Hic locus odit, amat, punit, conservat, honorat :
Nequitiem, pacem, crimina, jura, Probus.*

Templum & Episcopi Palatium, quin tota Civitas, ejusque Territorium, omnia inquam, passim lectissimis Marmorū Inscriptionibus, Statuis, Statuarum titulis & elogiis, variorumque Epitaphiis sunt plena. Incolæ locupletes, lauti, nobiles, solerti ingenii. Opibus hodie floret:

*Vrbis &
Opida.*

BRIXIENSIS COMITATVS.

507.

DV CATVS MEDIO LANENSIS.

*H*oret : *Vrbis Venetæ Sponsa* cognominari solita. Fidem Christianā suscepisse traditur ab D. Apollinari Ravennatū præsule. Episcopatus habet titulum. De jasic Scaliger:

*Qua pingues scatebras specula despectat ab alta
postulat Imperii Brixia magna vices,
Cœlum hilarum, frons lata urbi, gens nescia fraudis,
Atque modum ignorat divitis uber agri.
Si regeret patrias animis concordibus oras,
Tunc poterat Dominis ipsa jubere suis.*

Lacus.

*E*st in hoc Territorio etiam *Quintianum Opidum*, vi-ginti mill. pass. a Brixia Meridiem versus situm, propè Ollium amnem. Item *Reggiate*, *Bottesino*, *Vtele*, *Novalara* cum multis aliis. *Lacus* habet Benacum, sic dictū ab Opido quod hic olim, cujusque hodie cernuntur vestigia. Hic *Lydius Catullo*, ab *Lydis* i. *Tyrrhenis*, quos fama est quondam vicinos illi agros coluisse : *Lago di Garda* Itali-cè : *Gard*-se Germanicè ab Arce Orientaliori ripæ ad sita. Hic *Lacus*, ut scribit ad *Cardinalem Polum Alexius Vgo-nius*, optimis piscibus aliis præstat : amoenissimis Collibus circumseptus: undique fontes scatent: hac illac Nemora, prata virentia, Vincæ, Olivæ, Abieres, Lauri, Cedri: Opida præterea rebus omnibus necessariis referta in modum coronæ illum ambiunt: ita ut nihil omnino illi desit ex hisce rebus, quæ loca campestria visu quidem pulcherrima & usu grata atque jucunda efficere possunt &c. Est & alias *Sebinus aut Sevinus*, nunc *Lago d' Iseo* ab *Iseo* castro quod in ejus ripa. Hic exceptum ad Septentrio-nem *Ollum*, rursus ad Austrum evomit. Est denique inter *Sebinum* & *Benacum* *Lacus Idrinus*, vulgo *Lago d'Idro*, vel *Idro Lago*. Nomen illi ab *Idro* castello. Alii ab *Hydra* di-cunt censem, quam Hercules hic perhibetur peremisse. Piscibus abundat. Exonerat le in *Idrimum* per varios am-

*n*es: *Minores*, qui vernaculae *Lago Cap*, *Lago Runcone*, & alii. *Mella* vel *Mela* hoc Territorium medium quodammodo fecat. *Mellæ* nomen retinet in hunc usque diem. Non percurrit tamen ipsam, uti videre est, urbem, sed haud procul inde ipsius agrum. *Fluviolus* qui urbem per-labitur hodie *Garza* vocatur.

Ducatus Mediolanensis.

*D*ucatus *Mediolanensis* suo ambitu ccc millaria Regio. complectitur. Incredibilis agro est fertilitas, co-Soli fer-tilitas. piaque rerum omnium stupenda. Tractum vero hunc Imperiū M. Marcello & Cn. Scipione Coss. cum plerisque urbi-majorum bus Transpadanis in Romanorum ditionem concessi-se, formamque provinciæ accepisse, auctores sunt Li-vius, Florus, Polybius. In eadem urbe Imperatores aliquot posteriores confeditisse loci oportunitate du-los constat, Nervam, Trajanum, Hadrianum, Maxi-minianum, Philippum, Constantium, Constantinum, Jovinianum, Valentem, Valentinianum, Theodosium. Trajanus certè regiam hic ædificavit, quæ hodieque no-men servat *Palati*. Debilitata autem Cæsarum poten-tia, variorum hæc urbs Barbarorum impetu convulsa est & labefactata: Gothorum, Hunnorum, Lang-bardorum: quibus, Caroli Magni auspicii, Italia exactis fidei se commisit *Francorum Regum*, inde *Germanorum Cæ-sarum*, quorum plerique Ferream coronam Impetrii solemnia, accipere ibi, in vetusta celebrique D. Am-brosii æde, consueverunt, uti singulorum exemplis pro-bat Leander. Tandem sub Fridericis I & II Cæsaribus, quibus perpetuo rebellavit, novos sortitæ est Domi-nos, *Galeatios Vicecomites*, qui deinde, anno ccccxciv Duces à VVenceslao Imperatore nominati. His defi-cienti-

deficientibus Sfortiae Ducum insignia sunt adepti, consen-
tientibus Civium suffragiis. & accedente Romani Im-
periū auctoritate: quod Galeatii nunquam obtinere po-
tuerant. Horum stirpe majorum nostrorum ævo ex-
stincta, successit Carolus V. Imp. qui principatum ad
Reges Hispania, Successores, transtulit. Vrbs primaria La-
tinis Scriptoribus omnibus Mediolanum, Mediolanium
Polyb. Strab. Ptol. cui & mediolana, Italis hodie Milano:
Germanis Mey-landt. Mediolanum ab Gallis Insubribus
conditum: auctores sunt Livius, Trogus, alii, qui Bello-
veso Duce, in Italiā profecti, pulsis Tuscis, fundamen-
ta isthic Vrbis locarunt: anno, ut quidam computant,
ante Christum natum cccxxxix: ut alii ccclxx. Quid-
quid sit antiquissima est. Nomen illi natum, judicio V.
CL. Isaaci Casauboni ad lib. iv. Strab. ab Santonum in
Galliis Vrbe Mediolanio. Quidam vocem ajunt esse Ger-
manicæ originis, quasi Mey-landt ab agro vernante, qua-
lis Majo Mense solet esse: vel Midlandt, quod medium
esset & velut umbilicus, ut etiam Iovius indicat Insu-
briæ, Ticino amne clausæ: vel denique Maegde-las, sive
Meydel-landt, Virginis Regio, vel Terra, ab Minerva cujus
ibi Templum fuit, quod olim S. Salvatori, post D. Vir-
gini, hodie D. Teclæ Sacrum. Situs Mediylanio inter Ti-
cinum Abduamque, haud procul Alpibus, peropportu-
nus: natura cœli solique temperatus. Inter maximas
Europe censetur Vrbes, mercatura opibusque florens:
splendore superbit ædificiorum: Templorum magni-
tudine, Prætoriorum amplitudine, pulchritudine Vico-
rum: Mœnibus, propugnaculis, Armamentariis supra
modum instructa, spaciuni complectens immensum.
Suburbia habet longa lataque, quorum nonnulla cum
magnis Civitatibus committi possent, altis fosulis non se-

cus, ac Vrbs ipsa, undique cincta. Post Ædem Sacram,
quam Domum vocant, magnificè speciosèque ad Forum
exstructam, D. Laurentii Fanum est ingens in ruinis Té-
pli Herculis excitatum. Exstant etiamnum sedecim stria-
tæ Columnæ peraltę, magnificentissimi operis vestigia.
Arcem ibi videre est, omnium ferè, quę in hoc terrarum
Orbe munitissimam, cui Porta Ioviæ nomē, inexpugnabi-
lem, quaque in Europa nihil celebrius. Xenodochium
ibi vel Nosocomium suburbanum, via Bergomati, ju-
gerum aliquot spatio amplissimum, ab Sfortiis inchoa-
tum, nondum absolutum. Est & Curia vetus ubi exi-
guum D. Gothardi Fanum, nobilibus aliquot Vicecomi-
tum sepulchris decoratum. Multæ sunt in Vrbe pri-
sci ævi inscriptiones, aliaque veterum Monimenta. Aca-
demiam habet antiquissimam, ubi etiam Virgilius litte-
ris operam dedisse creditur. Ad Prædicatores tam insi-
gnem esse Bibliothecam scribit Leander, ut celeberrimis
Italiæ non cedat. Artificum diversa ibidem genera, tan-
ta frequentia, ut vulgato proverbio dicatur, *Che chi vole-
se rassettare Italia, siruma Milano*, Mediolanum scilicet de-
struendo, Italiā instrui posse. nimis quorumvis artifi-
cum copia. Dicitur Hispaniæ Rex ex hoc Statu pro-
ventum habere octoginta aureorū millia. Administra-
tio causarum civilium & criminalium pendet ab Sena-
tu Mediolanensi: in quo xvi sunt Doctores, & nonnulli
Prælati patritique Mediolanenses. Archiepiscopatus
Mediolanum floret dignitate, cuius Archiepiscopus hos
habet suffraganeos, Bergomensem, Brixensem, Cremonensem,
Laudensem, Novariensem, Vercellensem, Ipporegiensem, Vigle-
viensem, Astensem, Aquensem, Albensem, Terdonensem, Sao-
nensem, Albingaunensem, Vintimiliensem, Placentinum, Papien-
& Ferrariensem exemptos.

*Ratio
guber-
nandi*

Regio.
Situs.

Soli qua-
tis.

Imperiū
majorū.

Hac Tabula Ditiones trium Vrbium primaria-
rum Marka Tarvisina delineantur, Verona, Vi-
centia, & Patavii. Occurrit primo loco Verona
dito sive Territorium. Ejus longitudo, quæ a
Bruchelio Opido sumitur Rivam usque, in ultimo be-
naci recessu positam, lxxv est Milliarium: latitudo ab
Turre Confinium Rivoltellam usque xl. Ager ex par-
te lapidosus, ac propterea incultus, ex parte optimus
est. Tritico, Oleo, Vino, pecoribus, Vellerum item
pretiosorum ceterarumque frugum copia abundans:
nobilissimas item habens Lapidicinas. Lectissimos
etiam medicinalium herbarum thesauros, præcipue in
monte Baldo, quibus legendis undique eo confluit &
sculapii proles. Vrbem Veronam condidisse feruntur
Tusci, apud alios Galli Cenomani: quibus ejēctis, in fide-
diu fuit & potestate Romanorum: quorum auspiciis Colo-
mam eo duxit Cn. Pompejus Strabo, Magni Pater. Ab
Attila, Hunnorum Rege, post vastata, variis inde sub-
dita fuit Tyrannis, quorum agmen duxerunt facile Go-
thorum Reges: Hos expulerunt Langbaridi, Langbardos Ca-
rolo Magno Duce Franci: post quos Berengariis ab Ot-
thono i. Imp. Italia ejēctis sui juris facta quietem ali-
quandiu habuit sub auctoritate fideque Romani Imperii.
Per vim adeptus Actiolinus Romaninus præfeturam in
Dominatum convertit, exacto Azone Atestino, quem S.
P. Q. Veronensis Prætorem designarat. Eo defuncto
circa annum ccccclix communibus Civium suffragiis
Scaligeri magistratum gesserunt cum titulo Vicariorum
& principum annos propemodum cxxviii: quibus ex-

turbatis partim, partim veneno necatis, suæ ditionis se-
cerunt Galeatii, inde Carrarienses. Hos exterminarunt
Veneti in quorum etiamnum potestate constanter & trâ-
quillè perseverat. Vrbs Verona & O'ungwra Ptol. no-
men hodie retinet. Germani Dietrichs Bern. Aerem ha-
bet tenuem. Non absimilis Helvetiorum Basileæ natu-
ra, situ, pulchritudine ædificiorum est nobilis: æquo
solo recumbens, ad Meridiem, Ottum, Occasum quo
conversa brumalem: tellure ad Septentrionem leniter
adsurgente, jugisque Theatralem pænè formam exprim-
entibus. Athesi amne non tam dividitur, quam mu-
nitur & circumquaque cingitur. Mille antiquitatum
vestigia veterem testantur Vrbis magnificentiam & di-
vitias. Vias habet rectas & amplas, coctili stratas lapi-
de. Tempa circiter xxxv, quorum præcipua pervetu-
sta Ædes Cathedralis, & D. Anastasi; Monasteria x. In
summo clivo duæ sunt Arces nobilissimæ, D. Petri, & S.
Felici. Item Castellum Vetus, & quæ vulgo Citadella. Am-
phitheatrum ibi visitur omnium maximum, & quo nul-
lum terè integrius, media Vrbe adsurgens. Civitas hæc
Episcopatus gaudet dignitate. Incolæ magnifici, splen-
didi, jucundo adspicu, ingenii summi, maximèque ad
litteras idonei. Illud hoc loco non omittendum, quod
cum Veneti hanc urbem munirent, in ipsis fossis antra
excavata è topo inventa sint; cumque in monte fode-
retur, Echini Saxe illic spectati sint, itemque conchæ,
ostrea, avium rostra, Stellæque pisces, omnia in lapi-
dem versa.

Vrbs Ve-
rona.

Vicentia

VERONA.

511

VERONA, VI
CENTIÆ ET
PATAVIÆ dit

Mulheria Italica.

*Regio.
Soli fer-
tilitas.
Imperiū
majorū.*

*Vrbes
& Opida.*

Vicentia Ditio sequitur, cuius Ager ut amoenissimus, ita Vini, Frugum, aliarumque rerum fertilissimus, præcipue Mororum, quorum frondibus Bombyces aluntur. Haud procul Vrbe duæ nobiles Lapidicinæ, in Monte, qui Cornelius Latinis, vulgo *Covelo*. Sunt & Marmorum in Valdanio vi- co. Vrbs ab *Tuscis*, vel, ut scribit Trogus, ab Gallis con- dita, sequenti ævo in fide diu stetit populi Romani, usque ad *Attilæ* tempora, a quo vastata, post in Gothorum, inde in *Langbardorum*, postremo in *Italia Regum* fuit potestate. Iis pulsis, libertate sua sub auctoritate Imperii Romani est usa, usque ad Frederici II Imp. principatum, a quo direpta cremataque varios habuit Dominos, Carrarienses patavinos, Scaligeros Veronenses, Galeatos Mediolanentes: *Venetos*. Tandem Maximiliani & Imperatoris armis infesta- ta, ejusque fidei subjecta, Venetiis ad extremum est reddita. Vrbs ipsa Trogo, Pomponio, Tacito, aliis que dici- tur Vicentia. *Vicentia* Plin. & Antonino: *Biseta* & *Bitetia* *Aeliano*, *Ovidiæ*, *Ptolemæo*, vulgo *Vicenza*. Sita juxta radices collis, duobus atnibus, qui navigabiles, Rero- ne & Bachilione inæqualiter divisa. Non usque adeo elegans & magna, sed populosa, rerumque omnium copia abundans. Quatuor ibi notatu digna, Palatium Præ- toris magnificum, rons unius Arcus; Saxum solidum Aræ majoris in Ecclesia D. Laurentii, stupenda longitu- dinis, Theatrum denique, vulgo *L' Academia*. Cœnobium ibidem D. Coronæ, ubi pulcherrima bibliotheca. Inco- læ ingeniis sunt vividi, ad litteras, militiam, mercaturam promissimi, facienda rei perpetuo sudantes, splendidè

vivunt, honestè vestiuntur. Episcopatus gaudet digni- tate. Porro in Vicentinorum ditione Opida sunt Marostica celebre & divitiis affluens Opidum. Brendulum divitiis, nobilitate ac frequentia nobile, Lenicum cum opibus & multitudine, ac nobilitate, tum amplitudine, multis Italiae Civitatibus par. Est & sexto supra Vicen- tiam lapide, Austrum, versus, pagus, & Castellum Custodia, quod ibi quondam noxii homines custodiri consue- verint in vastis Latumiis, ad cædendos ædificiis faciun- dis lapides.

Patavii Ditio.

Svpereft Ager Patavinus nobis in hac Tabula descri- bendus. Hic apud bernardinum Scardeonium de- *Regio.
Situs.* scribitur his terminis, Ameridie Athesis Fluvius procurrat; a Septentrione Muso amnis parvus dilabitur, ab Oriente estuaria *Soli fer-
tilitas.* Venetiarum, ab Occidente vero Colles sunt Euganei & Ager Vincentinus. Patet omnis hic circuitus CLXXX P.M. in quo Sex- centæ & quadraginta septem Villa seu Pag. Dicere solitus scribitur ab Cœlio Rhodigino Constantinus Palæologus, nisi sciret a sanctissimis viris affirmari, in Oriente Paradisum esse, arbitrari se non alibi eum reperiri posse, quam in persuavi patavina amœnitate. Ager Frumenti, variorum Fructuum, Vini etiam generosissimi ferax, unde Martialis, Pictaque pampineis Euganea arva jugis. Venationibus insuper, Au- cupiis & Piscationibus frequens. Mirabilem rerum om- nium copiam Incolæ triviali celebrant proverbio, Bo- logna la grassa, Padoua la passa. Vrbs perpetuo amica socia- que

que populi Romani, ut ipatet ex Livii libro xli. & Martii Tullii Philippicis. Colonia deducta multo meliore fuit conditione, quam alia Coloniae: Nam Patavinis jus etiam suffragiorum datum legitur, tanquam Civibus Romanis. Capta direptaque cum aliis ab Attila Hunnorum Rege, annisque centum post a Langbardis, qui & igne cremarunt, cum Caroli Magni Principatu, partim sub Regibus coepit esse Italia, Francisque Cæsariis: partim sub Berengariis: sui tandem juris quodammodo facta imperante Othonе i. Prætorem ex suis crevit & populi Praefectum. Duravit hæc Reipubl. forma usque ad Fridericum ii, cuius jussu auspiciisque Vrbem occupavit Actiolinus Romaninus: post quem Dominos habuit Carrarienses, Scaligeros, Galeatos, & circa annum ab Christo nato ccccciv Venetos, quibus adhuc paret, tanquam pia Mater, præ senio virium non satis compos, piæ filiæ (nam Patavinorum Colonia, Venetia) non tam imperio, quam ministerio regenda. Patavium Civitas antiquissima, flos & decus Vrbium, quascumque tellus Itala continet, Patavio Pt. hodie Padua. Ptol etiam alio loco Batobium nominatur. Nomen natum quidam putant a Padi vel Paludum vicinitate. sive dictum quasi Padavium: nonnulli a petendo, quod avem Antenor, Vrbis conditor, telo petiverit: Incertis conjecturis. Condidisse memoratur Antenor Troja profugus. Sita est Vrbs loco fertili & plano: placidissima Cœli fruens temperie, summa Soli bonitate, Euganeorum Montium amoenitate, Alpium Marisque vicinitate beatissima. Perfluit eam Brenta amnis. Ambitus duplex hodie, olim triplex: Exterior sex millia ducentosque passus conti-

net, cum v. Portis magnificis: Interior tria millia passuum altissimus, supernè deambulacrum habens perpetuum. Magnifica porro, splendida, rebus omnibus, quæ ad vitam necessariæ, adfluens: Silice strata: Fossis, Vallisque & propugnaculis undique benè tuta: ædificia habet Sacra, Profana, Publica; Privataque magnifica & sumptuosa Monasteria. Virorum sunt xxiii & xl ix Virginum Collegia. Palatum ibi Henrici Imp. opus, in quo Ius dicitur, tota Italiam nominarissimum, nullis fulsum columnis, plumbo teatum. Curia insuper publici consilii, cum Porticu, columnis marmoreis suffulta, Saxo constructa, plumbeis item laminis intacta; Fora maxima sunt v. Pontes xxxix, ex lapide, fornicati, supra Brentam. Porticus amplissime, Area spacioissimæ, Nosocomia iii, Xenodochia totidem. Est & Orphanotrophium: Domorum quatuor millia hodie suo ambitu complectitur. Incolæ summis prædicti sunt ingeniis, ad arma, litteras, omniumque virtutum studia prompti. Nobilitarunt Patavium ortu suo Titus Livi, Cn. Valesius, Flaccus, L. Aruntius Stella, & innumerabiles alii. Academiam habet Patavium nobilem, quæ Natales suos debet Carolo Magno Imperatori, vel, ut aliis placet, Friderico ii, adolescentiam Vrbano iv P. maturitatem inlustriissimæ Venetorum Republicæ. Videre ibidem est Bibliothecas varias, Græcis Latinisque libris abunde instruetas, unam apud S. Ioannem in Viridario, alteram, apud S. Iustinam, tertiam apud S. Antonium. Adeo vero Fluminibus irrigatur hæc Regio, ut maximo Incolarum commodo & utilitate, nullus agrestis vicus ultra v. pass. millia à Flumine distet.

*Regio &
zende di-
cta.
Situs.*

*Celi tem-
peries.*

*Soli fer-
tilitas.*

*Imperiū
majorū.*

Vrbes

Sequuntur apud Merc. Forum Iulii, & Istria cum aliis regionibus. Nomen primæ Regioni vel ab Foro Iulio, Vrbe primaria, vel ut alii volunt, ab Iulio Cæsare, qui aliquot Legiones hac adversus Germanos duxerit. Italis hodie Friuli; Germanis, Friaul: Venetis aliisque Patria nuncupatur. Aquilejensem etiam appellatam fuisse patet ex Historiis. Fines huic Regioni ab Ottu Istria: ab Aquilone, Montes lapidei, qua Occasus, Alpes Vindelicæ Noricæque, qua Auster, Sinus Hadriaticus. Beant regionem Cœlum temperatum, aer salubris, Campi lati, irrigui, fructuumque omnigenorum fertiles, Prata nitidissima, Pascua recoribus gratissima, item Vites Vina generantes generosissima, Silvae quoque tam materia cädenda, quam venationibus munificæ, Montes Metallorum, Marñorumque variorum, nec non preciosorum lapidum feraces. Inhabitarunt primum hanc regionem Euganei, inde successu temporis Veneti, mox Galli, postea sub populi Romani fuit imperio, cuius majestate inclinante in Langbardorum venit potestatem. Iis successerunt Imperatores, his Berengarii, quibus excisis in ditionem rediit Imperii Romani. Donavit bonam ejus portionem Aquilejensi Ecclesia Otho Imp. reliquamque cum Istria Conradus. Fecerunt tandem sui iuris Veneti, circa annum 1000, qui hodieque ibi dominantur, licet pleraque Comitibus Dominisque subdit peculiariibus. Metropolis hujus regionis Vtium, vulgo Vdene, Germanis Weyden. Leander arbitratur antiquum esse opidum, ejusque mentionem fieri apud Plinium. Niger credit Ptol. aliorumque Forum Iulium esse, non bene. Quidquid statuendum sit de prima origine, Vrbs

est ampla & magnifica, rebus omnibus necessariis adfluens. Ambitus ejus milliarium est quinque. Veneti hodie Remp. regunt missis co præsidibus quos Locutentes vocant. Civium in ea numerus est xvi millium. Sunt & aliæ Vrbes, Aquileja, Aquilegia vulgo, Aglar Germanis. Sita ad Natisonem fl. Vrbs olim fuit ampla, copiosa, Mœnibus firmissima, Templis, magnifico Theatro, aliisque operibus publicis & privatis supra modum ornata. Hodie infrequens est Colonis, & ad solitudinem propemodum perducta; quæ quomdam summo fuit splendore, summaque amplitudine. Fidem sequuta legitur constantissimè Imperii Romani usque ad Attilæ Hunnorum Regis tempora, a quo totum obsecsa triennium magna Annonæ inopia laborans, tandem capta est & vastata, obtruncatis xxx ferè septem hominum, qui in eo degebant, millibus, reliquis Gradus insulam fuga elapsis. Post ab Narsete restituta, in Langbardorum aliquandiu fuit potestate, usque ad Caroli Mag. in Italiam adventum; ex quo Italia Regibus, deinde Imperatoribus paruit. Post sub ditione Patriarcharum esse cœpit, ab iis ad Venetos venit, sub quibus jam nunc pace alta & tranquillitate fruitur. Ceterum Patriarchatui Aquileiensi subsunt Episcopatus hi, Concordia, rola, Parenium, Triestinensis vel Tergestinensis, Comaclensis vel Petenensis, Justinopolitanus, Madrientis, Civitatis Nova, vel Emoneensis. Reliquos quæ Tabula secunda Lombardiae. Gradenisi vero Castellanensis vel Venetiarum Episcop. Tercellanensis, Equilensis vel Eusulanus, Capruensis, Clodiensis, Civitatis Nova, Goritia, judicio Leandri, Iulium Carnicum Antonino & Ptol. alii de Iulio Carnico aliter statuerunt.

▲ maslus

FORVM IVLII.

- 515 -

Amasæus lib. de Venet. finib. Goritiam notat, ubi quom-dam Noreja, Noritiam Candidus. Goritia suos habet Prin-cipes, qui Ducibus Austriæ parent. Opidum est opibus & nobilitate clarum. *Portus Gruarius*, Plin. *Portus Romati-nus*, Spilimbergum, natura loci opereque munitissimum, Maranum frequentia divitiisque clarum, Mons Falcomis nobile divesque Opidum. Est & *Palma Civitas & Arx* rotunda a Venetis exstructa anno c*ccccc*x*ciii*, cuius funda-mentis substrati sunt nummi, cum hac inscriptione, Parte una, *Pascale Ciconia Duce Venetorum*, an. Dom. c*ccccc*x*ciii*. Parte altera, *Fori Iulii, Italia, Christianæ fidei propugnaculum*. Reliqua minorum gentium Opida præ-tero. Flumina ad hanc regionem pertinent, *Romanti-num*, *Tilaventum*, *Sontius*, *Frigidus*, *Natiso*, *Alsa*, *Turrus*, alia. Indigenæ ad humanitatis Artes, Mercaturam aliaque honesta studia aptissimi.

Flumina.

Istria.

Regio.
Statu.

Foro Iulii succedit *Istria*, Latinis Græcisque Scri-
ptoribus satis nota, nomen hodie servans, Germanis *Hister-reich*, quasi *Istria Regnum*, dicta. Iapydiam quom-dam fuisse nuncupatam, indicat non obliturè Pl. *Penin-sula* formam refert, pleraque, inter duos sinus Tergestinum & Carnarium, Mari cincta Hadriatico, ab Septen-trione Alpibus munita Carnicis & Noricis; ab Occasu ante aquam in Mare excurrere incipiat, Formionem ha-bens amnem, Arsiam vero fl. ab Ortu. Latitudo x*i*. P. M. *Ambitus*, c*xxii*, ab Formione, quem dixi, ad Fanaticum usque promontorium, vel intimum, Carnarii sinus angulum extensa. Tota regio asperior est, collibus tamen

potius, quam montibus ornata, qui Vini, Olei, aliorumque Fru&ctuum feraces, Frumenti ceterorumque Leguminum infœcundiores, exceptis *Agris Piscino & Huma-gio*. Mons ibi est, qui *Major vulgo*, benignus Herbarum Simplicium, quas avidè extranei quæsitum huc prope-rant medici genitor. Salem *Istria* abundè præbet. Saxifodine ibi non inutiles. In Roviniensi agro Marmor cæ-ditur, quod *Istricum* dicitur, maximi per Italianam precii. Porro Istria ex parte Venetorum est, ex parte Austria-corum. Specialiora videanus. Per oram incidenti occurrat statim *Iustinopolis*, Vrbs Chersonesi primaria. Sic doctis vocatur, quæ vulgo *Cabo d'Istria*. Nomen prius ab *Instino* Imp. Posteriore deinceps nomine cœpit dici, quod *Foro Julio* egressis in capite adituque Regionis occurrat. Parvam occupat insulam, quæ pass. longa mille, latitudine modica: trino teli jactu divisa ab Continenti, cui jungitur pontibus, qui versatiles. Arcem habet in medio, quatuor munitam turribus. In *Venetorum* hodie est ditione. Succedit in ora quinto ferè lapide *Castel-lum Insula*: Continenti ponte lapideo nexum. Sequitur mox *Vranum*, Italis *Castellatum*, & postea *Castillerium*, vulgo *Castelier*. Quingentis hinc passibus ad *D. Simonem* devenitur: inde millia v. *piranum* abest: totidem hinc *Salvorum*: pari propemodum intervallo *Vinacum*. Ab *Vinaco* millia duo numerantur ad *D. Peregrinum*: hinc ad *D. Ioannem della Corne* pass. mille: totidemque de-in ad *S. Laurentium* vulgo *di Daila*: mox ad alterum la-pidem ipsa *Daila* & ad tertium *Civitas Nova*, olim *Aemona*. Post *Quietum* fl. tria mill. sunt ad portum *Cerverium*. Visitur quarto inde lapide *Parentium* civitas, hodie *Par-enzo*. Sequitur mox *Opidum Orser*, Latinis *Vrserium*. Su-perato

*Soli qua-litas.**Vrbes.*

*Fluminis
Silvae.*
*Regio &
unde di-
cta.*
*Soli fer-
tilitas.*
Vrbes.

perato Lemo, Rovinum: tum mox quæ vulgo *Le Colonne*, Portesoul, *Mutazzo*: indeque promontorium *Cisanum*, *Muratio*, *Phasianam* tria sunt millia, hinc ad *Vallem Bandoniam*, duo, totidemque ad *Marcodainum*: tria inde ad portum *Pola*. Conspectuam deinde se præbet in alto difficilique monte Vrbs *Episcopalibus Pola* priscum nomen retinens. In solo plano sita, Tergeste millibus circiter *Cabest*: *Ancona*, trajectu maris *Hadriatici*, mill. ccxx. *Istriae* fluvii sunt: *Risanus*, *Draconia*, *Quietus*, *Lemus*, *Arfia*. Silvæ etiam sunt, tum aliis usibus, tum ad naves exstruendas materiam affatim subministrantes. Incolæ res sunt tenuiore, Venetis omnem negotiationem ad se trahentibus. De *Windorum* *Marchia* infra dicendum erit, eo que de ea scribere hic supersedebo. De *Karstia* & *Cilia Comitatu* vix habeo quod scribam: pauca de *Carniola* subjiciam.

Carniola.

*C*arniola a *Carnis* populis, quemadmodum & *Crinthia* nomē obtinuit. De his Volaterranus Geographiæ lib. II. Supra Jstros *Carni* sunt, lata regio, a *Foro-Iuliensi*ibus incipiens, atque ad montana pertinens. Regio ipsa Carniolæ montosa licet & Alpestris, quemadmodum & reliquæ hujus tractus Provinciæ: Vinitamen, Olei, Fructuum ac Frumenti hinc inde copiam profert. *Carniolam* autem duplarem statuunt: *Sicciam* scilicet, quæ aquarum indiga est: alteram irriguam, in qua *Savus* fl. ortum habet, & *Nauportus* qui *Labatus* hodie dicitur, & alii plures flu. *Ducatus* titulo ornata est. Vrbs primaria *Labacum* ejusdem cum fl. nominis. Nonnulli Goritiam in Carniola collocant, quam nos supra in *Foto*

Lacus est, qui singulis annis Messem, Pilicationem & Venationem præbet. Adcolæ *Zirknitzerzee* nominant ab Opido *Zirknitz*, quod in ejus ora situm. Sed liber ejus descriptionem paullo accuratius ex Georgio Wernhero hic describere: Clauditur is circumquaque Montibus: patet ad sesquimilliarium, minus laxa latitudine. Ex montibus circumpositis rivi quidam ignobiles procurrunt suo quisque alveolo: ab Orientali quidem plaga tres, ab Australi v. Singuli quo longius fluunt, hoc minus scatent aquis, terra nimis ipsis conbibente, donec postremo absforbeantur scrobibus faxeis, ita natis, ut humano opere excisa videri possent. Itaque quacumque pateat locus, diffunduntur aquæ, & Lacum efficiunt. Hæ aquæ non minus ferè celesteret recedunt, quam accesserunt, sed non per scrobes illas tantum, sed universa penè terra eas non aliter recipiente, quam si per cribrum diffunderentur. Quod cum fieri sentiunt adcolæ, continuo grandioribus ejus meatus, quoad fieri potest, obstructis, agminatim advolant ad pilicationem, quæ ipsis non modo jucunda, sed etiam perfructuosa est. Nam hi pisces sale conditi magna copia ad vicinos exportantur. Porro siccato lacu fit *Messis*, qua parte solum consitum, & idem rursus conseritur, anteaquam inundet. Graminis ita est fera, ut post vigesimum diem secari soleat. Quis hic ludentis Naturæ miracula non suspiciat? Sed de his haec tenus, ad reliqua pergamus.

*Regio.**Nomina
& iude
deducta.**Situs.**Soli fer-
tilitas.**Imperiū
majoriō.*

Sequitur *Tuscia*, antiquis Scriptoribus tribus præcipue nominibus celebrata: *Tyrrhenia*, *Etruria*, *Tuscia*: Ex his tribus postremum sanè hodieque retinet. *Toscana* namque vulgo audit. Fines ejus sunt ad Meridiem Mare Inferum, sive *Tyrrhenum*; ad Septentrioiem Mons *Apenninus*, ubi *Vmbria* & *Gallicæ Togatæ* pars: ad Occasum *Liguria*, a qua *Macra fl.* disteterminatur: ad Ottum *Tiberis*. Terra ipsa qua *Mari* propior, planior est, oræque spæctatu jucundissimæ; intus montosior: universim pulcra, nobilis, nullique Italiæ Regioni sua beatitudine postponenda. Latos lætosque aperit *Campos*, rerum omnium fertiles; amoenissimas Valles, Montes, Collesque, *Prædiis*, *Hortis*, *Arboribus*, præcipue Malis Medicis Citreisque consitis, nitentes. *Vinetis* abundat Vina producentibus generosissima. Veteres Incolæ universim dicti quondam *Tyrrheni*, *Etrisci*, *Tusci*. Cum *Tuscis* jam inde ab Romuli tempore populus Romanus bellum gerere cœpit, perpetuoque temporum tractu gessit, adeo ut, rebus ad periculosisimum statum adductis, sepè Dictatore contra ipsos fuerit opus. Anno *Vrbis* eccc^lxxiv *Vulsiniensis* & *Vulcentibus* florentissimis *Etruscorum* populis vicit per *Ti. Coruncanium* Cos. Romano Imperio sunt adjecti, atque ea parte Imperium ad *Arnum* usque est propagatum. Neque post id tempus justum cum *Tuscis* bellum fuisse gestum memoratur. Ita subjugati constanter in fide populi Romani manserunt. Inclinantibus Romanorum rebus, varias sunt calamitates passi ab *Gothis*, *Langbardis*, *Hungaris*, aliis. Eo tandem ventum est, ut *Etruria* nunc majorem partem, *Magno Etrurie* parat *Duci*, sub cuius Imperio nobilissima sunt *Florentia*, *Pisa*, *Sena*, *Pratum*, *Pistorium*, *Volaterre*, *Mons Politianus*, *Aretium*, *Cortona*, *Pescia*, *Pientia*, *Mons Alcinus*, *Liburnum*, *Plumbinum*, aliaque quam plurima Opida. Ad *Sumnum* pontificem pertinet patrimonium quod vocant *S. petri*. Id ab *Amne Pescia* & a *S. Quirico* capit initium, & ad *Caparatum* usque *Castrum* in novo Latio non procul ab *Liri fl.* producitur. Ditionis *Hispaniarum Regis* sunt *Pontremulum* juxta *Macræ fl.* fontem, quod olim *Ducum* fuit *Mediolanenum*, deinde *Portus Herculis*, *Orbetellum*, *Mons Argentarius*, & *Plumbini Arx*, *Carfeniana* seu *Grafiniana Vallis*, sub *Apennino* ultra citraque *Serciam Amnem* posita, in qua *Castellum Novum* est *Granfinianum*, cum plurimis aliis *Castellis* *Vicisque*, sub potestate est *Ducis Ferrarensis*. *Sarzana* apud *Macram fl.* ad *Genuenses* spectat. *Massa* & *Carraria* particularium sunt *Marchionum*, qui earum Titulis decorantur: Alia quoque sunt *Opida*, *Romanis* quibusdam proceribus subiecta, inter quæ *Bracianum Vrfinis* *Ducatus* Titulum præstat. In *Vrbis* *Tuscia* porro hæ sunt *Vrbes* maximè præ cæteris memorabiles: *Pisa* *Vrbs* stupendæ vetustatis, *Pisa* *Trogo* & aliis. Incole singulari valent memoria: quod *Vrbs* crassiore fruatur aere. Jacet inter *Amnes Auserem* & *Arnum*, ut *Strabo* *pliniusque* notant. Hodie *Arnus* per eam fluit, tribus ornatus Pontibus. Vetustatem ejus & Nobilitatem celebrat *Dionysius Halic.* lib. 1. Connubari solitam primis xii *Etrurie* *Vrbibus* tradunt aliis, *Pisa* *Magnus Etruræ Dux* sæpe moratur, & in ea *Domicilium*

T V S C I A.

319

nicilium habent Eques D. Stephani, ab Magno Duce instituti. primarium Templum quod *Domum* vocant, ambitum habens $10 \frac{1}{2}$ passuum, columnisque subnixum LXX, & splendidas præsulis ædes ex spoliis ædificarunt Pisani, quæ devictis ad Panormum Saracenis retulerunt. Ager suburbicarius segetibus est permodus: adeoque fertilis, ut *Etruriam* ferè totam pascat, & extensis etiam annonam non neget. Vina ibi notæ non admodum probæ: Pepones optimi. *Luca*: *Tusci Delitium*, *Tusci laus inclita Cœli*, inquit de ea Iul. Scaliger. *Luca* Latinis Græcisque Scriptoribus notissima: Strab & Ptol. *Luca*. Nomen retinet, litteris omnibus; Vrbs, Templis & Ædificiis splendida populoque frequens, jacet in planicie, Collibus undique circumdata; Mœnibus est firmissima, quadrato strata silice, spacio parvo, sed Civibus arta & negociationum plena. Incolæ lauti sunt, prudentes, ingeniosi: quique libertatem diu sapientissimè conserverunt integrum, licet finitimorum bellis haud raro petiti. *Pistorium* hodie *pistoja*, Mœnibus cincta auctaque plurimum legitur ab Desiderio Langbar-dorum Rege: iisdem post nudata, fossis impletis & undique complanatis, omniq[ue] agro inter Florentinos & Lucenses diviso: Tandem Florentini totam suæ subjecerunt ditioni. *Florentia*, *Etruria caput & Metropolis*. Hodie vulgo *Fiorenza*, vel *Firenza*. *Florentia* nomen id habere putatur vel ab *Flore*, cui ob felicitatem florentemque fortunam similis: vel ob *Florida* excellentiaque Incolatum ingenia, vel denique quod ab Roma deducita esset omnium Vrbium florentissima. Ambitum habens sex millium, supra nonaginta millia continens Incolatum. æquali loco jacet ad *Arnum*, quo intersecatur,

quatuor eximiis conjuncta Pontibus, silice quadrato strata, latis ornata Plateis, Collibus cincta est Theatri instar ab Oriente & Septentrione amoenissimis, quique undique fructiferis vestiti arboribus, qua Occidens est pulchram habet planiciem: Cœli regione inter Are-tium & Pisam media mistaque, quatum Vrbium prior acutissima fert ingenia, altera homines memoria valentes singulari. Munit eam contra vim externam hostiūque incursiones brachiis aliquot suis Apenninus. Splendore & elegantia summa est, ut voce incertoque vulgi sermone feratur, *Fiorenza la bella, totiusque flos Italiæ*: Multa hic cum sacra tum prophana publica ædificia, quæ brevitatis studio prætero. Incolæ acuti, graves, facundi, bonarum artium studiosi. Pecuniae sunt studiosiores, cujus conquirenda desiderio in ultimis etiam terris negotiantur. Mulieres forma pudicitiaque præstantes, ea-rumque, ut & Virorum, Vestitus supra modum egregius & decorus. *Volaterra*, *O'νολατέρραι* Prol. *Aqua Volaterra* Itinerariæ Tabulæ, Difficili alperoque jugo est imposita. Mœnia quadratis constant Lapidibus, longitudinis senum ferè pedum, qui eleganter & ad fabrè absque bitumine compositi. Quinis in Vrbem portis aditus datur, pro singulis Fons eximus aquas ejaculatur purissimas. Antiquitatem ejus arguunt Muri, quibus adhuc cingitur, Sepulchra, Epitaphia litteris Etruscis posita, Veterimæ ex Marmore Statuæ, Lapidès elaboreti, qui indies hic eruuntur, &c alia. *Sena* Prol. *Senalia* Itinerariæ Tabulæ, vulgo *Siena*, Roma distans $10 \frac{1}{2}$ stadiis edito sita est loco, cis *Arbiam*, flexu sinuosopropter Montis dorsum, lateribus angustior & proclivior, tria habens quasi cornua, quorum quod Meridiem spe-
ctat,

Larus. &at, latius est iis, quæ ad Ortum sunt & Occasum. Cælo utitur benigno & salubri, nisi quod subinde noxiis infestetur ventis: Aere temperatissimo. Italie delitias multi vocant poëtæ: Strata est *Sæna* latere coctili, plateis recta & longa, alta Turribus. Frequentia nitet nobilium Ædificiorum. Cives cum suavissimis, tum elegan-*Elanina.* tissimis sunt moribus, maximaque humanitate, erga exterorū etiam prædicti, quæstui dediti & civilis vitæ muneribus. *Perusia* Ptol. *perusium* Eutropio & Itinerariæ Tabulæ. Hodie *Perugia Italica*. Colli insidet Apennini, naturali loci permunita. Ædificia habet cum publica, tum privata, valde nobilia, ampla, excelsa. *Viterbum* jacet specioso spaciose loco, jugis Cyminiis a tergo imminentibus; Lapis quadrato ædificata, Turribus plena. Inter opera publica Fons est insignis, & maxima cum admiratione copiosus. *Vrbicarius* illi Ager bonus & fertilis: Vino abundans & Frugibus, *Lacus* in Etruria visuntur non pauci. *Trasumenus* Livio aliisque, *Trasimenus* Silio, hodie ab urbe vicina *Lago de Perugia*, *Aprilis Lacus Antonino*, hodie *Fangosa Palude*, *Marinus* qui & *Salsus*, *Lago d'Orbitello*, vernaculè *Lacus Vadimonis*, *Ciminius*, *Volsciensis*, *Sabatus*, *Palus Bientina*, *Ciana*. Fluvii scatent piscium optimorum fecundissimis, qui sunt *Laventia*, *Frigidus*, *Anser*, *Arnus*, *Cecinna*, *Cornia*, *Alma*, *Brunus*, *Vmbro*, *Osa*, *Albenga*, *Floris*, *Martha*, *Minio*, *Eris*, *Vacina*, *Sanguinaria*, *Aron*, & alii nonnulli. Habet & saluberrima Balnea, nobilis-

Montes. simas Thermas, aliasque Aquas mirabiliter præditas virtute. Montes hic sese offerunt cum alii, tum *Ciminus* *Livio* *Vibioque* notus, nec non *Virgilio*. *Soractis* Plin. *Monte de S. Silvestro* hodie. *Fesulanos* *Montes* habet etiam in Etruria *Orosius*, *Cortonenses* etiam ibidem sunt ad Septentrionem *Trasumeni* *Lacus*. *Silvae*, *Volsinensium* *Lacus*, *Silva Ciminia*, *Mæsia*. *Academias* habet *Pisæ*, *Sæna*, & *Perusia*. Bibliothecas item varias, *Pisæ* apud *Dominicanos*, *Lucæ* apud *Franciscanos*: In Urbe Florentina vi, *Senæ* i & *Perusiae*. Etruscos porro gentem Italiae, opulentissimam *Armis*, *Iuribus*, *Pecunia* esse ajunt *Livius* & *Diodorus*. Ceremoniis maxime semper addictos fuisse, constat ex antiquis *Scriptoribus*, ut qui *Sacrificia*, *Divinationes*, *Auguria* que primi Italorum invenerint, ea que Romanis tradiderint, *Tullio de Divinatione*, aliisque notantibus. *Episcopatus* *Tusciae* hi commemorantur a *Mercatore*, *Nepesinus*, *Castellanensis*, *Montis Falconis*, *Viterbiensis*, *Suavensis*, *Soano* opinor, *Castellanus*, *Vulteranus*, *Senensis* *Archiep.* *Fesulanus*, *Zarzanensis*, *Sutri*, *Ortanensis*, *Cornetanensis*, *Tuscanensis*, *Clusimus*, *Aretinas*, *Pientinenfis*, *Pontito forte*, *Pistoriensis*, *Binensis*, *Corthonensis*, *Civitatenfis*, *Balneorigensis*, *Vrbevetanus*, *Castrensis*, *Perusinus*, *Grossetanus*, *Lucanus*, *Florentinus*, arch. *Lunensis*: *Pisa* *Archiep.* cui sub sunt *Messanensis*, *Civitanensis* & reliqui *Episcopatus* in *Corsica*.

Silvae.
Acade-
mici.
Biblio-
theca.
Mores.

Marchia

T t ij

Regio &
unde di-
ta.

titus.

Soli fer-
tilitas.

Imperiu-
m majoris.

Vrbs.

Marchia vel *Marka Anconitana* ab Langbar-dis nomen accepit, ab *Ancone* Emporio cele-berrimo, quod sedem & domicilium dabant Marchionibus universæ regionis, Dominis & Moderatoribus. *Picenum* nominatur Livio, & aliis. Conregionales Picentibus sunt ad Meridiem quidem Sabini, Vilumbri, Vmbri cum Apennino Monte: ad Occidentem Galli Cisalpini cum Ilsauro fluvio: qua Septentrio est, Sinus illos pulsat Adriaticus: in Orientali li-mite statuendo variatur. Plinius Aternum ponit am-nem & Anconem: Ptol. Matrinum fl. cum Ancone. Novitii, in quibus princeps, Leander; Truentum signat Finitorem inter hos & Prætutianos. Ager *Picens* (ut cum Livio loquar) rerum omnino fertilis: Fructibus tamen lignariis, quam frumentariis, præstantior. Nobilissi-mum Vinum ad Sirolum Opidum colligitur, quod pli-nius *Anconitani Vini* celebrat nomine. Regio majore ex parte sub ditione summi est pontificis: cuius ea sunt *Ancona*, *Recanatum*, *Fanum D. Mariæ Laureti*, *Camerinum*, *Fanum Fortuna*, *Tolentinum*, *Firmum*, *Macerata*, & alia quæ-dam Opida; *Eugubium*, *Caglium*, *Forum Sempranii*, *S. Leo*, *Senogallia*, *Urbinum*, aliaque nonnulla sub aliorum sunt Principatu. Vrbs ejus primaria *Ancona*, *Ancon* Ptol. Ho-die nomen retinet, quod impositum Vrbi ab oræ ibi flexu, Cubiti formam efficiente. Opposita Promontorio *Cumero*, Mari suoque Portu clauditur a Septentrione: Portis porro propugnaculis murisque undique muni-tissima. pontificum præsertim Romanorum industria. Portum imprimis habet, qui natura arteque validus: aditu peropportunus: multarum navium capax: ab Tra-jano Cæsar exstructus. Propugnaculis Vrbs sex super-

bit, quæ omnia suis tormentis benè instructa. Conti-nua Græcorum, Illyricorum, Pannonicum, imo totius Eu-topæ mercatura præsignis, viis longissimis sed angustis, frequens habitatur. Ager suburbicarius, rerum omnium & Vini est fertilis. Sunt præterea *Firmum*, hodie *Fir-mo*. *Firmianus* fuit *Caelius Laetantius*. Vrbs vetus est, *Ri-cinetum*, *Reccanoro*, vel *Recunati*, vel *Ricanati* Italij hodie; Emporium est celeberrimum, venientibus eo bis ad Nundinas, statis anni temporibus, ex tota Europa Asia-que pleraque Mercatoribus. Stupenda *Helvie Ritina* ve-stigia passim in itinere per agros monstrantur, inter alia lateritium Amphitheatrum ingens in ripa fluminis Po-tentiaz, aliaque magnorum ædificiorum rudera. *An-ximum antiqua & Episcopalis Civitas*, vulgo *Osmo*, *Oxi-mum* Livio. Summam loci antiquitatem testantur pa-sim plurima nuper reperta hic Epitaphia & Elogia. *Fa-brianum*, Latinè scribentibus *Faberiana*: Opidum qua-tuor nobilissimis Italiaz Castellis ob ædificiorum splen-dorem connumerari solitum. Opificum Tabernis fre-quens: quæ ita distributæ sunt, ut Vici singuli proprias habeant uno in loco, Fabri suas, Calceolari suas, Cartarii suas. *Senogallia* Vrbs Episcopal. *Senam* prius ap-pellatam fuisse patet ex Polybio & aliis. Deinde *Senogallia* cœpit audire. Hodie *Sinigaglia* vel *Sinegalia*: Opi-dum Cœlum habet grave, Parvum ab Occasu Misa fl. adluitur: muro validum lateritio, valde crasso, vallo item & propugnaculis. Penuria laborat propter Maris vicinitatem aquarum dulcium, importatis uti coacta. *Fanum* opidum Episcopale non magnum, in monte si-tum, vulgo *Fano*, *Fanum Fortuna Tacito & Ptolemaeo*, *Fani*, quod ibi Fortunæ sumptuosissimum olim dedica-tum,

ANCONITANA MARCHIA.

523

tum, adhuc magna monstrantur vestigia. Visitur ibidem Arcus ex marmore, sumtuoso nobilique opere factus, altus cubitos xxx. latus xx. Fastigio, quod mirabili arte elaboratum concidit, insculptum legitur Constantino Imperatori Elogium, quod apud alias, Adluitur ab Argilla fl. Forum Sempronii, nunc Fossumbrunum, Fossumbruno Opidum Episcopale, Vestigia ibi Antiquitatis quamplurima, præter aqueductus, Vias Silicatas, Columnas & alia, Marmora multa cernuntur disjecta cum antiquis Inscriptiōibus quæ ab aliis collecta. Pisaurum, Vrbs Episcopalis. hodie Pesaro. Emporium Italiæ celebre, mercioniis dives, amplum, splendidum, pulchris ædificiis ornatum. Vrbinum alto situm Monte & inæquali loco inter eosdem amnes; Vrbs est lautissima, splendideque satis ædificata, bono & fœundo agro. Illustrat eam præcipue bibliotheca, libris optimis & multis referta. In Piceno ad latus Montis Victoris Lacus inventus fama nobilitatus: Nursum dicunt. In eo Cacodæmones innatae Vulgus imperitum dicitat: quoniam aquæ perpetuis motibus salire, & vicissim subsidere cernuntur, equidem non sine ingenti illorum admiratione, qui causam ignorant. Flumina eam rigant Truentus, Tronto vulgo, Castellanus, Asonus, Letus mortuus, Tenna, Chientus, Flasra, Letus vivus, Asinus, Potentia, Muson, Esinus, Misa, Sontinus, Cesanus, Metaurus, Cantianus, Boasus, Argila. Inter Montes vero, præter Furcas, Pescas, Auximus est ab Auximo Vrbe, & Corvus, unde cum Albula & Truento multi fluunt amnes per Marrucinos, Præcutianos, Marsos. Ceterum Apenninus mons hoc loco, ubi huic regioni imminet, editissimis jugis seipsum superat. Episcopatus hic sunt, Asculanensis, Firmianus, Camericensis, Auximanensis, Humanas,

Anconitanus, Esinensis, vel Exinas, Senogalienis, Fanensis, Pisaurensis, Forosempreniensis, Calliensis, Vrbinas, seu S. Leonis, Maceratenensis, Racanatenensis.

Spoletinus Ducatus.

Spoletinus Ducatus, vulgo *Ducato di Spoleto*, ab Vrbe ^{Regio.} Spoleto nomen habet, quæ olim Regia fuit Ducum Langbardorum. Olim Umbria. Latissimos Umbria fines olim habitos non obscurè colligitur ex Strabone, qui ^{Statu.} Montem illi Apenninum & Hadriaticum Mare pro Limitibus adsignat. Longitudinem a Ravenna Otriculum vel ad Tiberim, per viam Flaminiam alii demonstrant, quo spatio circiter stadia continentur, vel milia ^{Soli quatuor.} cxxviii & semis. Regio nunc altis asperisque quasi horret montibus, nunc collibus vestitur, qui Vini, Olei, Ficuum; aliorumque fructuum mirum quam fertiles, nunc denique amoenissimas pandit planicies, nihil non frugum abundè ferentes. Vrbes *Ducatus Spoletini* sunt Eugubium ad Apennini radices positum, aditum præstante amœna pulcraque planicie. Sunt qui volunt esse, quod Ingrium Silio: Igrium Cice. Ιγριον Ptol. Opidum pervetus, multis Antiquitatem suam testans hodieque vestigiis. Frequens hodie: Incolis industria summa lanatiam negotiationem tractantibus. Ager Campestris partim, partim Collinus. frumenti undique ferax. Nuceria, lateeti item Apennini adhærens: Nucerium Tabulæ Itinerariae. Nocera vulgo Fulignum, fuligno, vernaculae, sexaginta supra centum stadiis Perusia distans. Fulginia Silio Italico. Timna dividitur flumine parvo & in glorio.

glorio. In Foro Palatia sunt tria : in uno habitant vii
Vni Fulginates, ad quos primum Civiles deferuntur con-
 troverbiæ, Magistratu fungentes bimestri : in altero Præ-
 tor, qui graviores causas dijudicat, cujus munus sex du-
 rat menses : in tertio Gubernator, cui summa potestas
 Pontificis nomine tribuitur. *Aſſiſum* ab *Aſi* monte pro-
 ximo dictum, *Aſſiſum* Ptol. *Aſſum* Str. *Aſceſi* vulgo & *Siſi*,
 Episcopatus dignitate claret. Patria est *D. Franciſci*, qui
 Familia Minorum conditor, Templo ibi honestatus
 sumtuosissimo. Est hic Bibliotheca instruētissima. *Mons*
Falco opidum amoenis in collibus, Novum quidem, sed
 incolis frequens, que *B. Clara*, Eremitarum Ordinis vir-
 go, fertur orta. *Spoletum*, a quo *Ducatus Spoletini* nomen
 Umbriæ tributum. Vulgo *Spoleta*, *Spoletum*, *Str.* & *Pt.* Si-
 tum est inæqualiter, partim in plano, partim in colle, cui
 & Arx insidet munitissima, ex vetusto quondam Am-
 phitheatro, quod hic erat, facta. Vrbs hodie splendida
 est, & omnium rerum adfluit copia. Videre ibidem licet
 præter alia magni ævi ædificia & Antiquitates residuas
 Theatri fundamenta, vetustissimum extra Vrbem Con-
 cordiæ Fanum, Formas ibidem sublimes ac solidas aquæ-
 ductum, ex Apennini costis partim excisæ, partim ope-
 re lateritio ex ima valle fornicibus in altum subductis.
Ceretum novi nominis Opidum, sed frequens, a quo *Ce-*
retani vocantur Errones, qui nunc per universam Ita-
 liam discurrentes sanctitatis religionisque pretestu va-
 rijs artibus emungerestipem consueverunt. *pons Castella-*

nus, *Ponte Castello*, ab Ceretanis conditum. Eo ortus Ioan-
 nes Pontanius, Vir magni nominis & omni doctrinarum
 genere præstantissimus. *Comissa* novi nominis Opidum,
 montoso situ, frequens admodum. *Interamna* Str. *Inter-*
amnia Antonitio, *Interamnum* Itinerariæ Tabulæ : vulgo
Teri vel *Terani*. Rebus omnibus ad vitam necessariis
 abundat, incolis frequens. Agro insignis ab fl. est fer-
 tilitas. Vinum notæ optimæ *Vernaccia*. *Tuder* vetusta
 civitas in colle ameno sita, *Ficibus*, *Oleis*, *Vitibus*, aliis-
 que fructiferis arboribus ornato. *Lacus* habet *Floridum*,
Vclinum, *Cutilensem*. Montes autem præter *Inginium*, cu-
 jus nieminit *Strabo*, *Eugubinum*, *Floridum* & alios, sunt,
 qui *Cornicli* Halic. Latinis forte *Cornicli*, videtur Zona-
 ras *Carnitas* vocare. *Crustumeni* montes ibidem, ex quibus
 Alia fl. præalto alveo defluit. *Fiscellus* Iugum illud Apen-
 nini Plinio dicitur, unde duobus erumpit fontibus Nat
 fl. hodie *Monte Fiscello*. Sequitur inde pars Apennini,
 quæ *Mons Victor*, ubi Apenninus supra Castellum Ar-
 quatam altissimis cacuminibus effertur, ut adeo seipsum
 celsitudine videatur superare, id est, ut adhærentia cir-
 cumquaque juga cetera, quamquam editissima, longè
 vincat, ideoque ex re nomen huic Culmini datum *Mons*
Victor. Incole reliquis Italæ populis sunt bellicosiores.
Ariminensis Episcopatus subest Ravennatensi Archiepi-
 scopatui. Episcopatus in Ducatu Spoletino, sunt, *Aſſi-*
nas, *Fulginas*, *Nucerinus*, *Eugubinus*, *Spoletinus*, *Tudertinus*, *A-*
meliensis, *Narniensis*, *Interamnienſis*.

Lacis
Montes

*Regio &
vnde di-
cta.*

Situs.

*Soli fer-
tilitas.*

Vibes.

Offert se nunc percurrendum *Latium*: Italiae Regio: quæ nullis non auctoribus celebrata. *Latium* dictum putatur ab Saturno, qui Patria profugus in his locis latuisse fertur. Varroni placet *Latii* nomen huic Regioni datum, quod inter Alpium & Apennini sublimes præcipitesque rupes, Mare, Tiberim atque Lirim, tanquam abscondatur & lateat. Aliis *Latium* ab Latino nominatur Rege. Non nullis ab *Latitudine* dirivatur, quod nulla Italiae Regio latius se inter Montes & Mare adspiciendam præbeat. Hodie Territorium Romanum vel *Campagna di Roma* vocant. Fines Latii plerisque statuuntur ad Septentriōnem Appenninus Mons & Anio fluvius: ad Ortum Liris: qua Meridies est, Mare Tyrrhenum, qua Occasus, Tiberinum flumen: ambientibus illud populis, Tuscis, Sabinis, Marsis, Samnitibus, Pre gutianis & Campanis. Fertilis & abundans est Regio: præterquam aliquibus in locis, propter Oram: quibus cum aspera saxosa que habet multa, tum Paludes, & ex Paludibus Acrem vitiōsum atque gravem. Primi incoluere *Siculi*, *Aborigines*, *Pelasgi*, *Arcades*, *Aurunci*, *Volsci*, *Osci*, *Ausones*, & alii. Hæc de Latio universim paucis: flagitat Methodi ratio, speciatim ut perlustrem, orsus ab Urbe, quæ Orbis quomdam compendium. Ea Prima, in Antiquo Latio, Tiberim ex Etruria transgesso se cum incredibili hodieque maiestate offert. Hæc nomen suum semel obtentum retinet. Sita est loco non admodum fertili, Austra objeta: Cœli gravioris & intemperantioris. Ambitus, qui quomdam Romæ fuisse scribitur tredecim millium passuum, hodie multo minor esse deprehenditur. *Tarres in*

Murorum ambitu circiter ccclx: olim ioccxi; *Regiones*, ut olim, sic hodie, sed mutatis nominibus, sunt xiv. *Aqua* nunc Tiberis & *Almo* fluvii: Occurrunt etiam variis locis reliquæ Fontium ex veteribus ductibus. Fora conspicuntur yaria. Colles mœnibus includuntur vii. Ab his Roma *Septicollis* quibusdam, *Septimontium* Varroni, *Septem gemina* Sratio. Sunt præterea in Urbe Templaque atque amplius. *Crypta subterraneæ*, quæ quomdam, Imperatoribus in Christianos sacerdibus, ipsorum fuerunt latebræ & sepulcta quatuor. *Cœmeteria*, quæ partim olim fuerunt, partim nunc sunt, numerantur xxviii. *Xenodochia* publica omnium nationum v, singularum quartundam singula. præter Academiam sunt xx. *Seminaria* & *Collegia* omnium nationum ab Gregorio III P. instituta. *Bibliothecæ* publicæ multæ, tres in Vaticano, una selectorum librorum clausa; altera minus secreta, tertia quæ diebus profestis per duas horas omnibus patet. Sunt & aliae etiam in Templis B.M. in Ara cœli: S. M. de populo, S. M. supra Minervam. S. Aug. & alibi. *Horti* pontificis & Cardinalium, *Basilice* & *Palatia*, per universam Urbem, varie dispersa sunt. *Aquaductus*, *Therma*, *Arcus* Triumphales, *Amphitheatra*, *Theatra*, *Circi*, *Porticus*, *Columnæ*, *Obelisci*, *Colossi*, *Pyramides*. *Naumachia*, *Septizonia*, *Equi*, *Stature* in publico, & privatum spectandæ, aliaque plura, quorum numerum descriptionemque accuratiorem non fert instituti operis ratio. Hæc hodie qui viderit, comparaveritque cum vetere Roma, merito dixerit,

*Qui miseranda videt veteris vestigia Roma,
Ille potest merito dicere, Roma fuit.*

Hæc de Roma pro loci angustia sufficiant, qua versus

Meridionaliora egresso sese offert Ostia Latinis, ut & Græcis. Gravioris est Cœli & pestilentis Aeris. Ager Pepones fert copiosè. Ostiis relictis, reliqua Latii Opida præcipua quæ mari ferè adsident, pervagabor. Neptuni agro fertiliore situm est: Cives Aucupio & Piscationi vacant, hodie pertinet ad Columnenses. Astura Plinio quidem Flumen cum Insula cognomine: Tabulæ vero Itinerariæ Opidum, quod forte fuit vel ad flumen in Continente, vel in Insula. Locus hic memorabilis cum indignissima M. Tullii Ciceronis, Antonium fugientis cæde: tum Corradini fato Henrici F. Friderici II, Imperat. N. quem Carolus Eculismensis securi percussit. Taracina vel Tarracina, Taracina Straboni: Tarracina Ptol. Tarracine Steph. Tarracina apud Antoninum. Volscorum lingua Anxur vocabatur. Opidum est exiguum, sed frequens & honestum. Muri ex quadrato silice absque cemento facti. Aget ejus fœcundissimus est & amœnissimus, Vitibus, Aurantiis, Citris, Limonibus, aliisque id genus Arboribus abundans. Cajeta Cajatta Strab. Hodie Gajetta. Vrbs est munita cum primis, Arcem habens invictissimam, cum Turri altissima, Summo in Monte, quem superiorib. annis, Gallis profligatis, muro cinxit Ferdinandus, Aragonum & Neapolitanorum Monarcha. Sinus ad Vrbem Cajetanus audit, apud Strabonem. Portum ibi fuisse celeberrimum, amplissimè ab Antonino Pio refectum, refert Spartanus. Hodie nullus est. Mediterranea Latii loca perlustranti offerunt se Velitra, Straboni, Belitra Steph. vulgo Belitra, vel ut alii scribunt Belletri, Opidum vetustissimum Volscorum, amplum & populo satis frequens, Episcopatus fulgens dignitate,

Venustissimi situs, jucundissimi prospectus. Mœnibus undique cinctum. Alba Latinis, Alba item Græcis. Longam cognominant Veteres Scriptores, ab Situ. Hodie Savello, si Leandro fides, si aliis, Gandolfi, vel S. Gandolfo. Conditor ejus Ascanius Æneæ Filius, xxx post ædificatum Lavinium anno. Hodie planè desolata jacet. Nunc Se- ptentrionaliora Latii per viam Valeriam Tiburtinam que peragremus. Hic primo se offert loco Tibur Ptol. Tibura Strab. rivola hodie. Vrbs ad Anienem fl. Roma distans CL. Stadiis, Procopio. Cœlo est temperatissimo, locoque ob Aquarum fontiumque copiam saluberrimo. Episcopatus Titulo est nobile. Maruvium ad fucinum Lacum, Marsorum olim caput, exiguis nunc se prodit, vestigiis: quæ Marvo vulgo nominant. Alba Latinis, ut & St. Albam hanc, quod in penetralibus regionis sita, & permunita undique esset, tradit Strabo Romanos iis, qui custodiendi etant tanquam carcerem adsignare, consuevisse. Ruinis nunc tota fere collapsa jacet. Prænesti, Prænestus Strab. Prænestum Ptol. hodie Pilastrina. Situs ejus in declivi Monte ad Venestrum fl. olim longè fuit & amœnissimus: & jucundissimus, ideoque florente Re Romana frequenter Imperatores Augusti huc animi gratia secessisse leguntur. Atx summo Monti in quo condita, imposita est. Episcopatus hodie gaudet dignitate. Tusculum multis olim nominibus insigne, quod haud procul ab Afrasata, abfuisse censem ex rudibus, quæ hodieque visuntur, Viri docti. Plura sunt hujus Nobilitissimæ Partis Italæ Opida, quæ brevitatis studio omittimus. Sunt & Latio Lacus. Hostie Lacum habet Obssequens; Stagno vulgo vocatur. Inter Marinum & Albam

Lacus. & Albam Longam *Lacus est Albanus*, cuius meminit Livius Lib. v. Hodie *Lago di Castel Gangolfo*: Sunt & *Lacus vel Stagnum Nemorensis*, hodie *Lago di Nemo*: *Iuturnae Lacus*, *Regillus*, hodie de *S. prassode*: *Fucinus* hodie *Lago di Marsos*, *Pontina* vel *Pomptina* *Palusetiam* in Latio describitur a Plinio, nunc Aufente palude. *Fundanus Lacus*, *Tiburinus*, *Cacubus* & *Simbruina Stagna*. *Flumina Tiberis*, quem in generali descriptione delineavimus, & varia fl. quæ cum eo, nominibus amissis, Marc petunt. Reliqua Latii, ut antiquitus appellabantur, *Numicius*, *Loracina*, *Stura*, *Nymphaeus*, *Vfens*. Montes preter septem *Vrbis Romæ* *Colles*, de quibus supra, *Albanus* est, scriptoribus omnibus Græcis Latinisque celebratissimus. *Mons Cæcubus* in Sinum Cajetanum usque porrectus, ab *Vini*, quod fert, generositate nominatissimus. *Vestinus* item, *Algidus*, *Aventinus*, *Lepinus*, *Castillus*, *Ceraunios* etiam Montes Latii habet Halicar. *Silvae* sunt *Silva* sive *Lucus Feronia*, *Lucus Iovi Indigeti sacer*, *Diana Æolicæ* *Lucus*, *Silva Nævia*, *Camanarum* *Lucus*, *Algidum Nemas*, *Albune Silva*: *Angitiae Nemas*, & *Furinæ* *Lucus*. populi hujus regionis ad hæc usque tempora præterquam in civitatibus plerumque rudes, moribusque agrestibus, animis atudaces confidentesque: *Viribus corporis*, non minus quam olim præstantes, Ecclesiastica ex Provinciali Romani Pontificis apud Mercatorem sicut habent. *Roma* caput omnium Ecclesiæ diæta, in qua residens Papa sub se habet in-

tra Vrbem v Ecclesiæ patriarchales dictas, quæ sunt *Vulgæ Moreis.* Ecclesia S. *Ioannis Lateranensis*, S. *Petri Monasterium*, S. *Pauli* intra muros urbis, S. *Maria Major*, & Monasterium S. *Laurentii*. His Ecclesiæ adsignati Episcopi viii pri-
mum dicti Archipresb. Primus & summus Papa, re-
liqui sub eo, *Ostiensis*, qui Patriarcha Campaniæ; & Pa-
pam consecrat, huic junctus est qui sequitur *Velletrensis*,
sive *Valériensis*, *Portuensis* sive *S. Ruffina* & *Sectunda*, *Sabinen- sis*, *Tusculanensis*, *Prænestinenis*, *Albanensis*. Iisdem Ecclesiæ
adsignati sunt Presbyteri Cardinales xxviii videlicet Ti-
tulo S. *Crucis* in Ierusalem, Tit. SS. *Ioannis* & *Pauli*, Tit. S.
Stephani in Celiomonte: Tit. S. *Susanna*. Tit. S. *Petri* ad
Vincula. Tit. S. *priscæ*: Tit. S. *Siriaci* in Thermis: Tit. S.
Marcelli; Tit. S. *Balbina*: Tit. S. *Grisogoni*, SS. *Marcellini* &
Petri; S. *Anastasie*: S. *Clementis*. S. *Potentiane*: S. *Martini* in
montibus: S. *praxedis*: S. *Marci*: S. *Laurentii* in *Lucina*:
S. *Maria* in *Transtiberina*: SS. iv *Coronatorum*, S. *Sabinæ*:
SS. *Nerei* & *Archilei*: S. *Sixiti*: S. *Eusebii*: S. *Vitalis*: *Basilicæ*
xii *Apostolorum*: S. *Laurentii* in *Damasi*: S. *Ceciliae*. Jisdem
adjuncti Diaconi Cardinales xviii. Extra Vrbem in
Campania maritima Episcopi, *Agnaninus*, *Alatrinensis*,
Fundanus, *Tiburtinus*, *Sagninus*, *Terracinensis*, *Verulanus*, *Fe- retinus*, *Soranus*, *Aquinus*. Habet etiam sub se Papa per
alias Orbis ditiones iv Patriarchales Ecclesiæ, quibus
ibi constitutæ Ecclesiæ subsunt: *Constantinopolitanam*, *A- lexandrinam*, *Antiochensem*, & *Hierosolymitanam*.

Vvv iij Hac

Regio
et unde
dicta.

Soli fer-
tilitas.

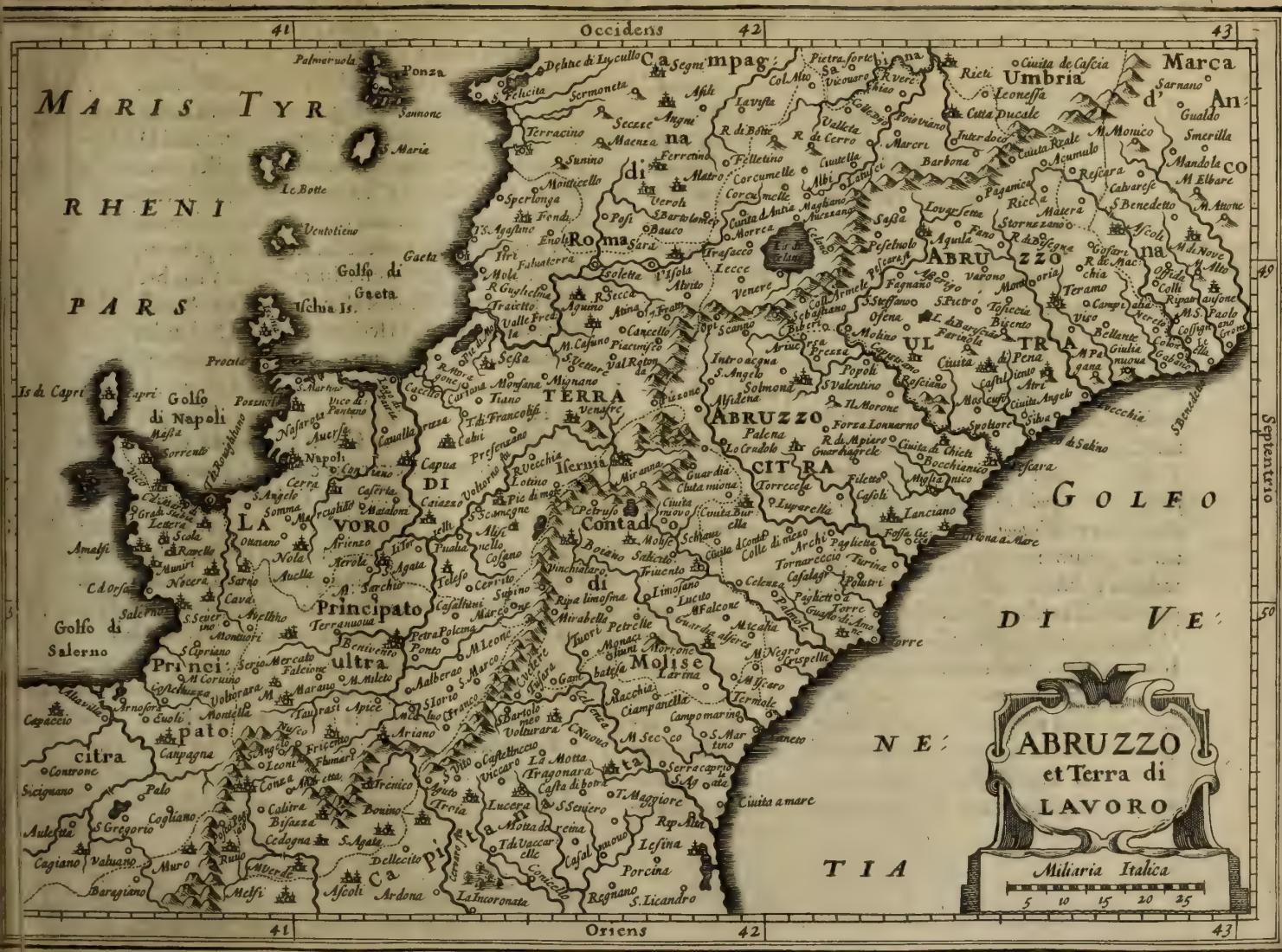
Hac Tabula duæ regiones in Regno Neapolitano peragrandæ succedunt, *Aprutium & Terra Laboratoris*. Priorem *Aprutium*, Abruzzo vernaculae hodie vocant Itali. Fines ejus constitui solent ab Ortu Apuli Dauni cum amne Phiterno, ab Occasu Sabini & Picentes cum Truento fl. qua Septentrio est, Mare Hadriaticum, qua Meridies Picentini, Campani, Marsi, & quicoli, secundum Apenninum Montem ultra citraque ex parte habitantes. Regio summa gaudet Cœli salubritate & incredibili Incolarum frequentia, amœna est & commoda versus Mare, sed montibus alpера in Mediterraneis. Præter alia Crocum abundè mitit, nutritque Animalia innumera. Hodie hujus tractus caput *Aquila*. Condidisse eam perhibent Langbardos, Carolum inde Martellum vel ut aliis placet, Fridericum II Imp. mœnibus cinxisse, muniisseque, Colonis Civium jure, & civitati *Aquila* nomine adsignato ab signo Cæsareo, vel potius ab fausto *Aquila* nomine. Ea autem brevi maximis incrementis ita auxit, ut civitatum reliquarum principatum in hac regione facile nunc obtineat. Sunt præterea *Guastra*, *Amontum* vernaculae *Guastro* di *Amone*, Plinio Melæque *Histonum*, *Istonum* Pt. sine aspiratione. *Lancianum* celebre Emporium, quo quotannis mensibus Majo & Augusto Italiae, Inlurici, Siciliæ, Græciæ, Asia & reliquarum mundi partium Negotiatores ad frequentissimum conveniunt Mercatum. Σεληνῶν *Sulmo* Pt. & Σεληνῶν Str. Hodie *Sulmona* est teste Leandro, aliquibus malè *Sermona* dicitur. Vrbs est pulchritudine loci, frequentia populi, aquarum abundantia, in primis nobilis. Ovidii Patria. *Chieti*, vel *Civita Chetorum* vulgo, Vrbs Archiepiscopalis. *Asculum* antiquissima

Civitas, *Asculum Antonino*. Plin. nobilissimam *Piceni Coloniam* appellat. Iacet plano patuloque campo, munitissimo in loco, mœnibus firmis. Ab una parte Mons sublimis in quo sita est *Aix*, ab altera Truentus ripis prealtis munit. *Beneventum* auspiciatus mutato nomine, quem initio appellaretur *Maleventum*, ab Malo Vento, quem injuriosum & horribilem sèpè patitur. *Beneventi* vulgo. Situ urbs est admodum oportuno, & amœno, summa agrorum bonitate præstans. *Sora* vicina est *Liri Amni*, populo haud infrequens, tituloque Ducatus ornata. *Aquinum* Pt. nobilitavit hanc patriam suam Thomas magnus Philosophus. *Aquinæ* hinc cognominatus. Nomen retinens collapsa pènè jacet, vestigia præferens pristinæ amplitudinis: Comitatus habens titulum. Reliqua describere Opida chattæ angustia prohibet. Flumina hic *Phinterus*, quo Samnium ab Apulia dividitur, *Fortore* vulgo. Ejus in Tiferno monte fons est, haud procul a Boviano. Exonerat se in Mare Hadriaticum juxta Lesinensem Lacum. *Trintus* quod *Portuosum* notat Plin: *Afinella*, *Sentus*, *Sangrus*. Sunt item *Morus*, *Feltrinus*, *Pescara*, *Fluminæ*, *Aternus*, *Rafenus*, *Orta*, *Liberata*, *Salinus*, *Plumba*, *Vomanus*, *Turdinus* & alia. Montes porro in Samnitibus adeo sunt excelsi, ut etiam ipsos Apenninos superent. Inter eos Mons *Virginis*, ob D. Mariæ Templum nominatissimus. *Majella* amplitudinis vastissimæ ad sensu difficillimus, rupibus asperimus. Cacumen perpetua nive tegitur, multa herbida habet prata, plurimos effundit Fluvios, Silvis superbis immensis, Ferarum copia scatentibus, præcipue Vrborum, Rupibus etiam abruptis horret plurimis. Sunt & *Iuga Apennini*, quæ Montes *Tremuli* vocantur.

Terra

A B R V Z Z Q:

533

Terra di Lavōrō.

532

Regio.

Situs:

Soli qua-
tis.

Imperiū
majoriō.

Vrbes.

Terra Laboris, Terra di Lavoro, Regio hæc audit
hodie. Ea dicta olim Campania. Fines ejus, ut
videre est apud Strab. Ptol. & alios, ad Occa-
sum Liris, Latium ad alteram relinquēs oram,
ad Septentrionem, Samnitium Montes; qua Ortus est,
Silarus fluvius, Lucaniam hinc dirimens, parsque Agri
Samnitium quos dixi, qua Meridies, Mare Tyrrhenum
sive Inferum. Verè Campus est Campania in quem Na-
tura luxurians effusisse videtur largissimo Sinu quid-
quid uspiam est Deliciarum, Amoenitatum, Gaudiorum
& Oblectationum. Paradisus verè Italiz. Tam incredibi-
lis ibi rerum est fertilitas. Principatum habuerunt
olim in hac regione vatii populi, de quibus Strabo lib.
v. Et Plin. lib. iii. cap. v. Opici, cognomine Ausones, Oscī,
Cumani, Tuſci, Samnites, qui postremum a Pop. Rom. de-
bellati sunt. Hæc in genere paucis de Campania, jam
nunc specialior me vocat ejus descriptio, & primum
Vrbium. Caput Campaniæ Regnique Neapolitani Me-
tropolis Neapolis in Numismatibus dicitur. Nomen ho-
die retinet, Neapoli vulgo audiens. Spatium amplecti-
tur magnum inter mare colliumque amoenissimorum
radices ædificata magnificè: Muris firmissimis: Propu-
gnaculis, Turribus, Castellisque, præsertim jussu Caroli
V. cuius jam nunc paret Nepotii, ut sit, quasi inexpugna-
bilis, munita. Fossas habet lxxx pedes profundas, Por-
tas octo, Fora ampla. Fontes publici, ex quibus aqua
lippidissima nunc Lanceæ altitudine, nunc duorum ca-
pitum crassitudine, nunc per centum fistulas prosilit, sunt
innumeri. Forma est oblonga, seque in modum dimi-
diatæ Lunæ incurvans. Circuitus olim iii, nunc, prola-

to pomerio, v milliarium. Aere gaudet permolli & pla-
cido, hiemem vix sentit. Aedes hæc Vrbs cum Divorum
hominum habet ornatissimas, arces invictissimas.
Academiam etiam ab Friderico i i Imp. institutam, ad
quam studiosorum ex toto regno magnus fit concursus.
Sunt & Bibliothecæ aliquot, in queis primi loci D. Do-
minici. Ager suburbicarius, vicinique colles amoenissi-
mum, Herbarum, Florum, terumque omnium, ad Ho-
minum Animaliumque necessitatem, voluptatem, deli-
cias facientium feracissimi. Multa de hac Vrbe brevitati
studens prætero. Sunt & aliæ, Capua Vetus & Nova, Ve-
tus nulli non Latinorum scriptorum nota Splendor ejus,
amplitudo & magnificentia ab omnibus summopere
paßsim celebratur. Visuntur hodie ejus altero ab Nova
Capua lapide peringentes ruinæ, juxta Templum D.
nis cœpit excitari, feliciterque crescere, quam consپice-
re jam nunc est ad sitam sinistræ Vulturni ripæ, duodeci-
modè habitatam, sed infrequentius: stratam silicibus,
ab Ortu & Septentrione Vulturnus, indeq; in Occasum
reflectitur. Pons est supra amnem ex lapide insignis. Te-
naculè dicitur: Episcopatus nihilominus titulo nobile.
Calvi opidum Episcopatus dignitate superbiens: Cales
concederunt, oppleraque jacent ruinis, ut tamen undi-
que amplissimorum operum vestigia satis agnoscantur.

Sunt

TERRA DILAVORO.

533

Lacus.
Flumina.

Montes.

Sunt etiam *Aversa*, *Caserta*, *Nola*, *Summa*, *Puteoli*, atque alia minorum gentium Opida. Inter Lacus paludesque Campaniae, loci principis sunt *Lucrinus* & *Avernus*. Tribuuntur & Campaniae *Linterna Palus*, *Popeja* & *Statinae Paludes*. Flumina sunt *Liris*, qui suscipit dextra quidem *Fibernum*, *Cosam*, *Alabrum*, *Trerum*, & alios. Sinistra vero *Casinum*, *Melfam*, & *Omnem*. *Liri* succedit *Vulturnus*. Hic amnes torrentesque multos colligit: inter ceteros, dextra quidem *Cusanum*, *Correctum*: Sinistra *Freddum*, *Pratellum*, *Sabbatum*, *Isclerum*, & alios. *Glanis* item *Linternus*, *Sebetus*, *Sarnus*, *Furor*, *Ebolis*, *Silarus*. Montes hoc pertinent *Gaurus*, *Majiscus*, *Falernus*, alii, ut *Vesuvius*, *Pausilypus*, *Misenus*, *Culma*, *Mons Christi*, *Taburnus*, *Tifata*, *Planus*, *Astrunus*, & *Trifolinus*. In Regno autem Neapolitano hi sunt principatus & Dominia Principatus x, *Ascoli*, *Bisignano*, *Evoli*, *Melfi*, *Melfetta*, *Monchercole*, *Squilaci*, *Sligliano*, *Sulmona*. *Venosa*. *Ducatus* xxiiii *Andri*, *Amalphi*, *Ariano*, *Asu*, *Bojano*, *Castrovillari*, *Gravina*, *Martina*, *Montalto*, *Monteliano*, *Nardo*, *Nocera*, *Popoli*, *Rocca di Mondragone*, *S. Petro in Galatina*, *Seminara*, *Sessa*, *Somma*, *Sora*, *Tagliacozzo*, *Termoli*, *Terra nova*, *Trajetto*. *Martionatus* xxx. Co de Statu LIV: Domini xv: Barones titulati eccciii. Archiepiscopatus & Suffraganei in hac tabula ex provinciali Romano sunt. In Aprucina & Mar-

sicana Provincia Episcopatus hi, *Aquilenus*, *Forcanensis*, *Marsicanus*, *Valvensis* seu *Sulmonensis*: *Theatinus*, *Adrienensis*, *Pennensis*, *Aprutinus* seu *Teranus*. Archiepiscopus *Beneventanus*: hujus Suffraganei *Telestrensis*, *Agathae*, *Alphienensis* vel *Alephrensis*. *Mons Marani*, *Mariano* opinor, *Avellinenensis*, *Vicanensis*, *Arianensis*, *Biganensis* vel *Rojanensis*, *Asculanensis*, *Nucerinus*, *Tertibeniensis*, *Traconensis*, *Vulturianensis*, *Alarinensis*, *Ferentinensis*, vel *Florentinensis*, *Civitatensis*, *Termelensis*, *Lesinensis*, *Frequentinensis*, *Triventinensis*, *Biminensis*, forte *Bomia*, *Vadiensis* vel *Gadiensis*, *Masanensis*, *S. Maria*. Archiep. *Neapolitanus*, cui subsunt *Aversanus* exemptus, *Nolanus*, *Puteolanus*, *Cumanensis*, *Acerranus*, *Isulanus*. Archiep. *Capuanus*, cui parent *Theanensis*, *Calvensis*, *Calmenensis*, *Suezzanus*, *Venafranus*, *Aquitianensis* vel *Aquinatensis*, *Isernensis*, *Casertanensis*, *Cajaciensis* exemptus. Arch. *Amalfitanus*, ei subsunt *Capricanensis*, *Scalensis* vel *Camensis*, *Minorensis*, *Siteranensis*. Archiep. *Salernitanus*, *Caput Aquensis*, *Palicastrensis*, *Nusautanensis* vel *Nuscanensis*, *Sarnensis*, *Acervensis* vel *Acernensis*, *Marcicensis*, *Ravelloensis* exemptus. Archiep. *Surrentinus*, cui subsunt *Lobrensis*, *Serpensis*, *Aquensis* vel *Equensis*, alias *Vicensis* vel *Vicanus*, *Castellimaris* vel *Stabienensis*. Atque haec de hac Regni Neapolitani parte sufficient, ad alteram transeo.

XXX

SEQUITUR

*Regio &
unde di-
cta.*

*Soli fer-
tilitas.
Vrbes &
Opida.*

Flumina

*Terra di
Barri &
unde di-
cta.*

SEQUITUR nunc altera Regni Neapolitani pars perlustranda, in qua primo loco se offert Regio, quæ Italicae hodie *Puglia Piana*, ab latissimis campis & majore, quam in *Ræctetiis* agrorum æquore. Hæc etiam *Apulia Daunia* quondam dicta fuit. Fines illi ab Oriente Apulia Peucetia, inquit, a currente Aufido : à Meridie *Apenninus*, cum Hirpenis & Samnitibus: ab Occidente Frentani, Caracenique, nunc *Aprutii*, cum Phinterno : à Septentrione *Hadiaticum* vel *Ionium Mare*. Agri hic fertiles supra modum, Tritici aliorumque Frumenti generum. Urbes hic sunt & Opida, *Manfredonia*, urbs lauta populoque frequens, in Rupe Sinus marinii, quem Gargani Montis flexus efficit, sita, Invicta ad littus habet Arcem. *Luceria* Opidum Episcopale: *Nuceria* Ptol. & Suet. Rudera, quæ hodieq; passim eo loco, priscādōcent Vrbis amplitudinem. *Troja* Civitas opulentissima, fœundi agri: Comitatus titulo clara. *Asculum* Vrbs, titulo Ducatus inclyta: *Asculum* Appiano Alexandrino, *Asculo* vulgo, cognomine *Sattriano*. Sunt & *Salpe*, *Arpi* Plinio commemorati, aliquando *Argos Hippium* dictum, mox *Agyrippa*: & Vrbes duæ, que in proverbii ludicrum abiere *Apina* & *Trica*, &c. Flumina sunt *Aufidus*, hodie *l'Ofanto*. *Candilaris* item & *Cervaria*.

Sic se habet Apulia Daunia: sequitur explicanda jam nunc quæ cognominari solet *Peucetia*: nunc vernacula Italorum lingua *Terra Bariana*, *Terra di Barri* ab Vrbe *Bar-*

rio primaria. Regio hæc stupenda agrorum ubertate, admirandaque nobilissimorum Fructuum copia cum reliqua fere Italia committi potest. Sunt tamen ibi, ne quid sit omni ex parte beatum, loca quædam, quæ pluvias, aquisque laborant. Civitas primaria est *Barium*, *Bari* Plin. ante *Lapyx* addenti, *Barri* vulgo. Vrbs antiqua, ea pulcritudine populique frequentia, ut Regionis universæ teneat Principatum, eique nomen ab se *Terra Bariana* largiatur. Sunt præterea *Monopolis* Vrbs nova Marchionatus titulo celebris, non quidem magna sed pulchra, splendida, ædificiorumque magnificentia nobilis. Ager *Olei* feracissimus, *Polinianum*, *Polignano* Civitas Episcopalis, edita licet præruptaque & saxosa in rupe sita, lauta tamen & populo frequens. *Mola* frequens quidem ædificiis, sed *Colonis* agrestibus. Condidit Arcem ibi superioribus annis Marchio Polinianus ad Oræ tutelam. *Juvenatum*, *Giussenazzo*, Vrbs Episcopalis: Agro fertili. *Marfette*, vel ut aliis scribitur, *Morfitta*, vel *Melfatta*, Principatus hodie titulo floret. *Vigilia* vulgo *Bisegli* ad littus præcelsis in rupibus Opidum Episcopale. *Tranum* Civitas Archiepiscopalis, vulgo *Trani*. Ab ædificiis est pulcherrima: sed hodie majore ex parte deserta. *Silve Olearum* & *Amygdalorum* ab hujus Opidi agro *Tarentum* usque pertinent. *Barulum*, *Barleta* vulgo. Inter quatuor Italiae Castella numeratur, *Ostunum* populo frequens, parvo in colle situm. *Cilium*, *Cilio*, *Cilia* Ptol. *Venusia*, *Venafium*,

*Soli fer-
tilitas.*

Vrbes.

nusium Horatio, cuius patria: Venosa hodie Sunt item Canusium, Acherontia, Biletum & alia Opida.

Terra d'Oiran-to. Nomina. Sicc.
Cal temper- ries. Soli fer-tilitas. Vrbes.
Post Apalias explicanda succedit Salentinorum Regio, quæ & Iapygia Massapique, item Calabria. Nunc Italæ ab Hydrunte, Terra Hydruntina, vulgo Terra d'Otranto. Habet hæc Regio ab Meridie Tarentum & Mare usque Promontorium Salentinum, ab Oriente idem Promontorium cum Mari Ionio: quod etiam & Hadriatico, qua Septentrio est, adluitur ab Hydrunte Brundisium usque: qua Occidente respicit Apulia illi adjacet Penetia, cum Magnæ Græciæ portione. Tota hæc Regio saluberrimo gaudetaere, cœloque sudo & sincero, præterquam in ora, quæ ab Lacu Hydruntino Brundisium usque: ubi plerisque in locis juxta mare sunt Paludes. Regio fertili & opima: Caput Regionis, cui nomen a se præbuit Hydruntum, ίδρης Strab. Ptol. & aliis. *Hydrus Melæ*. Hodie Otrante. Vrbs est vetustissima, cœlo potitur clementissimo. Praeter Portum satis capacem, Aquilone flante non satis tutum, Arcem habet in Saxo, quo mari imminet, turfissimam: opus Alfonsi II. Ager illi amœnus & fertilis. Reliquæ sunt: Gallipolis, hodie Callipolis: Aliis Callipoli tamquam Vrbs pulchra. Munitissimum habet natura situm: Scopulo enim insidet seu Insulæ modicæ, quæ mari undique cingitur. Continenti ponte adhærens, saxis fulto ingentibus. *Castrum Civitas Mercatoribus frequens* Olei coemendi. *Brundisium & Brundisium, Breundisium* Ptol. Brentesum Stph. Barnedis Benjamino, brindisi hodie. Aerem habet clementissimum. Portus olim illi incultus ex quo Romanis tutissimus quondam fuit in Græciam transitus. Nunc repletus est: adeo ut vix triremibus per eum currere liceat. Arx urbi munitissima. *Oria civitas in Colle Tarentum spectans*. Spectat eam Arx in Colle va-

lida. *Aletium* Ptol. hodie *Leze & Leccie* vulgo. Salentinorum hodie primaria Concilio totius Apulæ Regio, Fortoque perpetuo: Procerum totius hujus tractus Domitium, multorumque Nobilium Sedes. *Vxentum* hodie *Vsento, Vgenti, Ogento*, variante scriptura: nunc perexigua est.

Calabria, ab *Calabris*, quos Magnæ Græciæ partem *Calabria* adhærentem ad Ionium Æquor circa Iapygium *unde* tenuisse, ex Ptolemæo est manifestum, *Situa.* nomē habet. Regio Italæ in extremis ejus finibus instar *Soli fer-tilitas.* linguae porrecta inter utrumq; fretum inferū superumq; interjacet. Fert ubertate quadam felicitateque stupenda quidquid Vitæ ex voto transigendæ, deliciisque fruendis necessarium: Triticum, Hordeum aliaque Frumenti genera: Vinum varium, Oleum, Saccarum, Manna, Mel, Ceram, Sal nativum Factitiumque, Ficus, Poma Medica, & Citria, Limones aliosque fructus nobilissimos: item Aurum, Argentum, Lanam, Gossypium, Crocum, Sericum, Linum, & quid non: *Calabria duplex, Inferior*, quæ Brutiorum olim Sedes, hodie propriè *Calabria Inferior: & Superior*, quæ olim *Magna Græcia*. *Inferioris* fines ab Occasu Laus, itemque Lucani: a Meridie Mare Tyrrhenum & Siculum: qua Oriens est, parte Maris Hadriatici: qua Septentrio, Magna Græcia & Amne Crathi clauditur. Caput & Metropolis ejus ut olim, ita & hodie Consentia, Strab. Ptol. Græcisque ceteris: *Consenza* hodie. Sita circa declivitatem pene Apennini, colles amplectens septem, quibus maxima Vrbis adficiorum pars imposita. Civitates reliquæ: *Manthia, Fredus, Belmontium, Sancta Euphemie, Fanum Rhegium, Tropia, Castrum Villare, Altomonti, Turranum, Rugianum, Marturanum, Nicastrum, Briaticum, Hippo*, quæ etiam *Vibo Valentia* dicta fuit. *Superioris* quæ olim *Magna*

Magna Græcia fines, ad Solis exortum æquor Adriaticum: ad Meridiem Flumen Alex & Brutii: qua Occasus est Crathis Amnis cum Apennino & Lucanis: qua Septentrio Sinus Tarentinus, cum Apulis Peucetiis. Hic antiquissima nobilissimaque Vrbs est *Tarentum*, *Tarantum* Appiano Alexandrino: *Taras* Strab. & Ptol. Taranto hodie, Calabriæ quondam & Apuliæ, totiusque Lucaniæ Caput, L. Floro. Situs ejus notatur in intimo recessu Sinus, qui ab ipsa Vrbe dicitur *Tarentinus*.

Lucania
Basilica-
ta &
unde di-
cta.
Situs.
Soli qua-
litas.
Vrbes &
Opida.

Superest in hac Tabula *Lucania*, hodie *Basilicata* dicta: unde incertum. Fines hodie ab Occidente Silarus Amnis Campaniæ Limes: ab Meridie, Mare Tyrrenum: ab Oriente, Laus cum Bruttii Magnæque Græciæ: ab Septentrione Peucetii in Apulis, cum Hirpinorum portione. Montolam & asperam esse totam indicat Livius. Hodie fortean, quam olim, Incolis est frequentior: quamquam adhuc magna multis locis solitudo, propter vias difficiles, horridosque Nemorum Saltus Latrociniis infesta. Opida hic ad Mare *Pastum*, *Pasti* meminit Virg. lib. IIII Georg. Biferique *Rosaria Pasti*. Ad quem locum Servius *Pastam* Calabriæ facit Civitatem, ubi bis quotannis Rosæ generantur. *Acropolis* Opidum ab Silario ostio M. XII: Aere gaudet præstantissimo. Originis esse Græcæ, ut hoc tractu pleraq; ipsum indicat nomen. *Pisciotta*, *Buxentum*

Plin. Melæ. & Ptol. *Palicostrum* nobilis Vrbs, Ducatus titulo insignis. In Mediterraneis *Padula* Opidum, *Marchionatus* inclytum dignitate. *Capacia* Vrbs, olim frequens admodum & opulenta. Reliqua omitto. Porro in altera Regni Neapolitani parte Archiep. sunt: Arch. *Regiensis*: huic subsunt *Lucrensis*, *Cotroneiensis*, *Cassanensis*, *Ca-thacensis*, *Neocastrensis*, *Giracensis*, *Tropetensis*, *Vibonensis*, *Squillacensis*. Arch. *Consentinus*, sub quo est *Maturanensis* Arch. *Rossanensis* non haber luffraganeos, *Bisignanensis* est exemptus. Arch. S. *Severina*, sub quo sunt *Ebriacensis*, *Strangulensis*, *Geneocastrensis*, *Gerentensis*, S. *Leonis*. Arch. *Larcatinus* sub quo *Mutulensis*, *Castellanensis*. Arch. *Brundisinus* cui subest *Astrimensis*, Arch. *Hidroninus*, cui *Castrensis*, *Gallipolitanus*, *Liciensis*, *Vgentinensis*, *Lucensis*, *Nertonensis* exemptus est. Arch. *Barensis* cui subsunt *Betontinensis*, *Calphajanus*, *Iuvanensis*, *Rubentinensis*, *Salpensis*, *Cauriensis*, *Baterensis*, *Conver-sanus*, *Minerviensis*, *Polignircensis*, *Cathericensis*, *Lavellinensis*. Arch. *Tranensis*, cui subsunt *Vigliensis*, *Andrensis*, *Penensis*. Arch. *Sipontinus*, cui subsunt *Vescanensis* exemptus; *Trojanensis* exemptus: *Melphiensis*, *Monopolitanensis* & *Rapolensis* exempti. Arch. *Cannosanus* sub quo *Auranensis*, *Sarranensis*, *Montis viridis*, *Laquedonensis*, S. *Angeli de Lombardis*, *Bisaciensis*. Arch. *Acheronti*, cui subsunt *Potentensis*, *Tricariensis*, *Venusiensis*, *Gravienensis*, *Angolensis*.

Regio
sundae di-
cta.

Situs.

Soli fer-
tilitas.

CORSICA a Corso ejus terræ Domino dicta: alii
a qualitate cacuminis Montis alicujus dictam
volunt. Græci hanc Κύρων appellavere, a Cyrno
Herculis Filio: Theraphne ab Ovidio nominata
est, ut scribit Villanovanus. Ab Occidente & Septentrio-
ne respicit Mare Ligusticum: ab Ortu Tyrrenum: a Me-
ridie Sardiniam. Longitudo mill. cxx non excedit: licet
Strabo mill. clx, Plinius cl pñat: Latitudinem hic lx
mil. facit: ille lxx, quod verum esse ex dimensione per
circinum constat. Ambitus secundum Plinium mill.
cccxx: secundum alias cccv & cccix: secundum Magi-
num cccxxv, quod se per dimensionem exactam reperi-
se scribit. Insula est ab omni parte aditu difficilis, cum
præruptis undique collibus comprehensa sit. Interius
similiter magna ex parte montosa, ideoque frumentine
que Leguminum adeo fertilis est: quæ nisi paucis qui-
busdam locis crescunt, ubi se aperit, atque fluminibus &
aquis irrigatur, ac feracissima redditur. Ea pars quæ re-
spicit Etruriam est mediocriter plana, habetque ibi fœcun-
dum solum & producit nobiles ac dulces Fructus. Vina
Insulæ, præstantissima, primæque nobilitatis, & a Roma-
nis semper experta, Corsica a loco dicuntur. Mellis & Re-
sinæ hic magna ubertas: Olei item & Ficuum. Cæterum
Mella Corsicana amara esse notavit Servius in rv Georg.
Fitque id ob Taxi copiam, è qua Apes Mella legunt. Ve-
nenata etiam creditit Ovidius. Solus hic Ager lapidem
gignit Catochiten, quem Democritus Abderites etiam in
certamina contra Magos adhibuit. Rhiennius de Corsi-
ca: Hanc solam perhibent Catochitem gignere Terram: Corporibus
lapis hic seu glutine tactus adhæret. Similia tradunt Plinius
lib. xxxvii cap. x: & Solinus cap. ix: sed Plinius de rei fide
ambigit. Alumen quoque hic reperitur: & Ferri fodinæ

sunt apud fl. Bivincum in comitatu Nebiensi. Sunt & Sa-
linæ vulgo dictæ della Roja, non longè a Portu S. Floren-
tii: & prope Niolum sunt valles profundissimæ perpetuis
nivibus scatentes, sub quibus ajunt Crystallum copiosè
latere. Nascitur etiam in ea magna copia Buxus teste Pli-
nio & Diodoro, nec non Taxus arbor venenata. Ani-
malia producit varia; Equos in prînis feroci, & Canes
venaticos spectatæ magnitudinis, *Musmo* quoque ani-
mal, Plinio auctore hic est, arietis genus, *Mofoli* hodie
vocant: Animal præterquam in hac Insula & Sardinia
nusquam apparens in teta Europa. Habet corium & pi-
los instar Cervi, & cornua instar Arietis, non longa sed
retro circuantes reflexa præcipue duritiae, ut si altitudine
i pedum præcipitetur inter saxa, ac capiti incumbat, non
lædatur; magnitudinem retinet Cervi mediocris, solis-
que herbis vescitur, cursu præeditum velocissimo, carnes
que habens gustu sapidas. Ovibus insuper & Bobus re-
ferta est. Insula omnis jam olim malignè culta, primum a
Phocensibus, tum a *Liguribus*, post etiam a *Romanis* qui duas
Colonias eo deduxerunt, *Marianam* & *Aleriam* quæ ad-
huc exstant. Cætera Barbari tenuere: proinde cum Ro-
mani in eos irruerunt, magnum servorum gregem captū
Romam abduxerunt. exiguo fructu quo tam nequam
servi essent, tamque bruti, ut quamvis vili emeren-
tur, tamen Dominos semper emptionis pœniteret.
Romanis successere Saraceni: his Genuenses: tum *Pisa-
ni*: hodie vero iterum ad Genuenses jus rediit. Nunc
in duas partes eam distinguunt: Plagam quæ Orientem
solem respicit, Latus interius: partem huic obversam,
Latus exterius vocant. Pars quæ Italæ propior est, *Cis-
montana*, & quæ versus Sardiniam excurrit *Ultramontana*
dicitur. Vibes Plinius xxxiii fuisse in ea testatur, quod
etiam

*Animali-
lium va-
rietas.**Imperiū
Majorum.*

CORSICA:

SARDINIA.

339

etiam ex eo notavit Martianus Capella: Ex Strabone tam non tam Civitates quam Castella fuisse videntur. Hodie Opidum est Bastia in quo Summus Gubernator præsidium habet. Est & Nebbiu Civitas cum Comitatu. Eam Pto. Cerfunum videtur appellasse. Fluminibus rigatur Gelone, Tavignano, Sagona, Bavono, Tegiamo & nonnullis aliis. Silvis, Nemoribusque, que Resinam exhibent, Montes hinc inde vestiuntur. Montes vero præcipui sunt Illia Orba dicti: item Cheparteno Mons, Mons Tenda, Mons Gualango, Mons Russus. In mari autem inter Corsicam & Sardiniam Coralium legitur. Portus habet binos haec Insula satis amplos, maximarum navium capaces, in Sinu qui vocatur S. Florentii. Est & S. Bonifacii Portus, Ptol. Portus Syracusanus dictus. Hodierni Corsicæ Incolæ etiamnum, ut olim habentur homines pauperissimi, furtis & latrociniis dediti: ac a literis profluis alieni. Episcopi in Corsica Archiepiscopi Pisani Suffraganei, Aiicensis, Alariensis, Sagonensis, Civitatensis. Et Episcopus Archiepiscopo Ianuensi subiectus Nubiensis vel Nebiensis.

Flumina

Montes.

Portus.

Vulgi
mores.Regio
unice
dicta.

Situs.

SA RDINIA a Sardo Herculis Filio nomen habet. Timæus Sandaliotin appellavit ab effigie sole: Mirsilus & Chrysippus Ichauam a similitudine vestigi. Eodem respexit Manilius cum inquit, Sardiniam in Libycō signant vestigia plantæ. Sardeña hodie audit.

Eam ab Ortu Solis Mare Tyrrhenum, a Meridie Africum: ab Occasu Sardoum ambit & littora pulsat; a Septentrione Mare quod ipsam & Corsicam interluit. Aer Insulæ inclemens est: propterea Q. F. monet M. Cicero ut valetudinem curet, memor quod quum optimè valeret, tamen in Sardinia esset: & in Epistolis Tigelliū quemad Sardoum hominem esse ait patria sua pestilentiorum. Abundat tota Jnsula Frugibus, Tritico, Vino, Agenti fodinis, Pecore, Armento, & cunctis ad vitæ usum necessariis. Equorum tanta copia, ut non pauci agrestes sint, dominis carentes, nostris minores, generosi tamen, robusti ac agiles. Venationem habet uberem: multique Rustici ex sola vivunt venatione. Abunda enim regio Apris, Cervis, Damis, & alio quodam animali quod Mutationem vocant, quod modo in Corsica descripsimus. Nullum gignit Sardinia Lupum, aut aliud hujusmodi nocens animal. Caret etiam Serpentibus. Silius: Serpentum telluspura, ac viduataveneno, Sed tristis cœlo, ac multa vitiata pale. Sed quod aliis terris Serpens est, id Soligunda Sardois agris. Animal perexiguum, simileque Araneis forma. Lukanus Salpiga vocat, Plin. Solifugam, quod diem fugiat. In Metallis argentatiis plurima est: est enim solum istud Argenti dives. Occultum reptat, & per imprudentiam supersedentibus pestem facit. Accedit etiam huic incommodo Herba Sardonia quam Pausanias in Phocaicis Selino, hoc est Apio similem esse dicit: Latini Ranunculum & Strumeam vocant. Haec si edulio fuerit, ora hominum & rictus contrahit, & quasi ridentes perimit. Strabo ex ea scribit Hispanos venenum conficeret, quod urgente vi majore haustum, citra dolorem perimat: inde proverbium cali qualitas.

Sardinia.

proverbium natum, *Sardonius risus*. Vrbs Sardoa prima-
ria est Calaris, vulgo *Cagler*. Sita est in Monte juxta ma-
re, Africam respiciens, Portumque habet amplissimum.
Vrbs multis ornata est privilegiis. Consules creat, qui
potestatem habent santes puniendi citra auctoritatem
Regis: præterea novas leges condendi, cum populi ta-
men consensu. In hac Vrbe B. *Augustini reliquia* tam diu
quievere, donec ab Heliptando Langbardorum Rege
Papiam translata sunt. In ea *Sardinia Prorex* ferè semper
moratur, una cum Baronibus, Comitibus & multis di-
vitibus. Mela & Plinius *Sulchitanam* urbem hic com-
memorant. Hodie etiam sunt Civitates, *Oristagnum* Civi-
tas Metropolitana, sita in loco plano & parum distans
Mores.
a Mari. Fuit olim regio illa Arborea appellata, nunc au-
tem Marchionatus *Oristagni* dicitur. In hac olim Tur-
rita fuit Romanorum Colonia. *Sassaris* civitas solum
amœnum habens & pulcherrimis irriguum fontibus,
multis bonisq; frugibus abundans. Parū tamen munita
est. *Algher* civitas nova, exigua, populo tamen frequēs &
munitissima, domibus & ædificiis pulcris ornata: cuius
Villæ.
Incolæ ferè omnes Taraconenses. Habet Sardinia &
alias civitates, & Opida, quorum mentionem hic non
faciemus, brevitatisti studentes. Flumina habet multa &
amœna, sed non profunda, quæ æstatis tempore vado
transfiri possint. Multi sunt in Sardinia Magistratus. Om-
nium supremus est *Prorex*, qui omnem ferè Regis tenet
Vestitus.

*Flumina.**Ratis gu-
bernandi*

auctoritatein: & solus Hispanus hunc Magistratum ge-
rere potest secundum antiquas constitutiones. Habet a
Rege adsignatum *Adsefforem Iuris V. Doctorem* quem
Regentem ibi appellant. Habet præterea & alios *Consilia-*
Senatū.
res.
rios, quorum consilio omnia ferè disponit, appellatur
que ejus Tribunal, *Regia audientia*. Olim hunc Magis-
tratum juxta privilegium Regni nullus poterat gerere nisi
per triennium: deinde alius succedebat in locum ejus.
Nunc autem in eo Munere multis temporibus quis per-
sistit, ut Regi placet. Ad Mores & Genium Sardorum
quod attinet: corpore sunt robusti & laboribus adsue-
ti, præter paucos luxui deditos. Litterarum studio pa-
rum sunt intenti, venationi autem deditissimi. Multi pe-
cuariam excent rem, agresti cibo & aqua contenti.
Qui in *Opidis* & *Villis* habitāt, pacificè inter se vivunt.
Villæ.
Advenas amant & humaniter tractant. Vivunt in diem
& vilissimo vestiuntur panno. Et quod mirandum est
nullum habent Artificem in tam ampla insula, qui en-
ses, pugiones & alia fabricet arma, sed hæc ex Hispania
& Italia petunt. Apud Mercatorem hi leguntur Episco-
pi: Archiep. *Calaritanensis*, cui hi subsunt, *Sulcitanus* vel
Sulciensis, *Doliensis*, *Suellensis*. Archiep. *Turitanus*, cui sub-
sunt hi *Sorrensis*, *Plonatensis*, *Ampurienensis*, *Gifacensis*, vel *Gi-*
rardensis, *Castrensis*, *Othanensis* vel *Othricensis*, *Bosanensis*,
Bossa, forte. Archiep. *Alborensis* cui subsunt *Vfellenensis*, *S.*
Iusta, *Terra albae*, *Civitanensis* & *Gastellinensis* exempti.

Y y

Sicilia

Sicilia ante omnes Mediterranei maris Insulas claretate eminens, Thucyddi Sicania a Suano, qui, ut Solinus & Capella scribunt, cum Iberica manus in eam terram ante bella Trojana devenit. *Tinacria* pluribus, ac præsertim Poëtis, ob tria Promontoria. A specie etiam *Triquetra*: tribus enim Promontoriis in diversa procurrentes. Græcæ literæ imaginem quæ Delta dicitur, efficit. Tria illa Promontoria autem sunt *Pelorus*, *Pachynus*, & *Lilybæum*. Sicilia Græcis. Ceterum ut quidam arbitrantur,

---- *Trinacria quomdam*

Mutavere, situm: rupit confinia Nereus:

Italiæ pars una fuit, sed pontus & æstus

Victor, & abscessos interluit equore monteis.

Atque hinc Reginum in Italia dictum quod illic Siculum latus ab Italia divulsum. A Septentrione Mari Tyrrheno seu Infero pulsatur; ab Ortu Hadriatico vel Supero & Ionio; ad Austrum Africo Mari, & ad Occidentem Sardoo. Thucydides lib. vi. scribit ambitum Siciliæ non multo minorem esse octodierum itinere. Tantaque cum sit, tamen tantum xx Stadiorum intervallo dirimi a terra continenti. Insula porro hæc salubritate Cœli, Soli fertilitate, Frugum omnium copia rebusque aliis, quibus indiget Mortalium usus, maximè præstat. Subjacet enim quarto Clima, quod Cœli clementia sex aliis antecellit. Quo fit, ut quidquid Sicilia gignit, sive Soli, sive Hominis ingenio, ut Solinus ait, proximum sit iis quæ optima judicantur. Marcus Cato eā Cellam Penuariam Reip. Nutricemque plebis Romanæ appellavit: Horreum pop. Romani Strabo, In Agro Sunensi, in quo raptam Proserpinam Veteres finxerunt, loco quem dixe-

runt *Vmbilicum Sicilie*, tant' est Frumenti ubertas, ut ex uno Tritici Modio centum colligantur; quem Agrum idcirco vocant *Campe dallo cento Salme*. Huic tamen non cedit Ager Leontinus, de quo videndi, Cicero III Verrina. Quid Vina commemorabo optimi saporis odotisque? Vina in Sicilia laudatissima premi, Plinius (qui in recensendis Vinis quibusque optimis diligentissimus ac prope curiosus fuit) peculiariter prædicat. *Balincum* enim *Vinum* (quod Mulsī saporem habet) in Sicilia ponit. Vocant autem *Mulsum* vinum melle affectum, unde conjectur *Balincum* *Vinum* illud esse quod *Muscatellum*, exacta dulcedinis vocant. Uvas namque, quarum Apes sunt avidæ, a quibus & *Apiana* dicebantur eas & *Muscæ* quoque, ut inquit Columella, insectantur, a quibus *Muscatella* vulgo nunc dicuntur, ex quibus *Vinum* dulcissimum, & eximiæ suavitatis exprimitur, quo *Muscatellum* dicitur: licet plerique a Musci odore, quo plurimum redolet, id ei nomen impositum, existimant. Hac ætate Vinis Siculis jure optimo præstantia debet, quod cum Italîs non impari certamine contendant, tum quod palato æquè arrideant, tum quod ætatem optimè ferant. Oleum item Sicilia ubertate quadam, & abundantia fondit, *Saccarum*, *Crocum*, *Mel*, *Sal*, omnis ferme generis *Fructus* nobilissimos, & *Sericum* præstantissimum. Est præter hæc Sicilia Metallis etiam dives: *Aurum* namque habet, *Argentum* ac *Ferrum*, & *Alumen*. Lapidès quoque preciosos gignit, *Smaragdum*, *Achatem*, *Beryllum*, *Porphyriten*, *Iaspidem*. *Boum*, *Pecorum*, ceterorumque Animalium Armentis Gregibusque densissimis præstat. *Damarum* etiam *Aprorumque Venatione*, ac *Perdicum* ac *Ataginum*

SICILIA

543

48

49

Septentrio 50

51

52

38

Ocidentes
Oriens

SICILIA Regnum

MARE TYRRENO

38

37

48

39

49

Meridies 50

51

52

36

MARE AFRICO.

Miliaria Italica

6 12 18 24

38

48

37

49

38

50

39

51

40

52

38

53

38

54

38

55

38

56

38

57

38

58

38

59

38

60

38

61

38

62

38

63

38

64

38

65

38

66

38

67

38

68

38

69

38

70

38

71

38

72

38

73

38

74

38

75

38

76

38

77

38

78

38

79

38

80

38

81

38

82

38

83

38

84

38

85

38

86

38

87

38

88

38

89

38

90

38

91

38

92

38

93

38

94

38

95

38

96

38

97

38

98

38

99

38

100

38

101

38

102

38

103

38

104

38

105

38

106

38

107

38

108

38

109

38

110

38

111

38

112

38

113

38

114

38

115

38

116

38

117

38

118

38

119

38

120

38

121

38

122

38

123

38

124

38

125

38

126

38

127

38

128

38

129

38

130

38

131

38

132

38

133

38

134

38

135

38

136

38

137

38

138

38

139

38

140

38

141

38

142

38

143

38

144

38

145

38

146

38

147

38

148

38

149

38

150

38

151

38

152

38

153

38

154

38

155

38

156

38

157

38

158

38

159

38

160

38

161

38

162

38

163

38

164

38

165

38

166

38

167

38

168

38

169

38

170

38

171

38

172

38

173

38

174

38

175

38

176

38

177

38

178

38

179

38

180

38

181

38

182

38

183

38

184

38

185

38

186

38

187

38

188

38

189

38

190

38

191

38

192

38

193

38

194

38

195

38

196

38

197

38

198

38

199

38

200

38

201

38

202

38

203

38

204

38

205

38

206

38

207

38

208

38

209

38

210

38

211

38

212

38

213

38

214

Imperii
majorum.

Vrbes

Ataginum (quas Francolinas vulgo appellant) Aucupio insignis est. Falcones sacri & peregrini , volatilium hostes, aliunde advolantes, his etiam capiuntur. Regionem hanc primi tenuere *Lestrygones* immanes , tum *Sieani* Hispanorum Coloni; accessere *Trojanorum* & *Cretensium* populi. Postea *Graci* eam appetivere , inde *Romani* , & quidem post divisum Orientis & Occidentis Imperium Constantinopolitanis paruit per annos pñne cc. Sub *Iustiniano* autem Imperatore Insulam Gothi invasere, qui ipsi post annos xvii a *Belsario* expulsi sunt. Postea occupavere eam Saraceni sub *Michaele Balbo*, qui cccc annos ea potiti sunt. Hi *Normannis* cessere : Successere *Langbardi*, *Suevi*, *Germani*: sed his a *Clemente iv*, exactis, Galli rerum potiti per annos xvi ad vespertas usque Siculas, quæ incidere in annum cccclxxxii. Ex eo paruit *Aragonibus*, usque ad *Ferdinandum Regem*, quo extincto *Hispaniarum Reges Aragoniae & Siciliæ imperium possedere*. Plinius in hac Vrbes lxxii : numeravit. Hodie sunt civitates & Opida clxxii, Magino teste. Regni Metropolis est *Panormus* Ptol. & aliis, *Palermum*, *Palermo* hodie. Vrbs est vetustissima , *Phoenicum Colonia* , uti ostendunt Epitaphia aliqua litteris Chaldaicis conscripta. Existimatur temporibus abrahami exstructa. Sita est loco ameno & fertilissimo. Ad Septentrio nem spectat, Pelagoque adluitur *Tyrreno* , Muris septa altissimis, quod opus est *Friderici Regis* : Secundum mare *Arx* est, quæ nostra tempestate amplificata, quod *Castrum ad Mare* nominant. Tres item antiquæ civitatis Portæ, & veteres Muri multis cum Turribus lapide quadrato constructi, etiamnum manent. Templum est *Panormi D. Petro Sacrum*, a *Rogerio Siciliæ Rege conditum*, quod

sua pulchritudine & rerum preciosarum apparatu, certis, quæ in Italia nunc usquam extant, seu veteribus, seu novis merito præferri constat , quo nomine ab omnibus , qui Panormum aut inhabitant, aut invitant viris, non imperitis modo , sed ingenio etiam doctrinaque præstantibus, summa cum admiratione ac voluptate frequentatur. Major etiam potius Vrbis Ecclesia reticulata est structura, quadrato ac diversis in exteriori facie imaginibus figuris que inciso ac perpolito lapide a *Gualtherio* hujus nominis : i Archiepiscopo , anno cccclxxxv fundata, ubi Regum Reginarumque Siciliæ ac Ducum quoque corpora sunt recondita. Est & Gymnasium publicum & *Xenodochium*. Longum foret reliqua hujus Vrbis ornamenta & præclara ædificia commemorare. Reliquæ civitates sunt, *Syracuse*, urbs quoniam maxima , quam ita Orator describit Actio : iv in Verrem. Vrbe *Syracusas* maximam esse Gracarum Vrbium pulcherrimamque omnium, sèpè audistis. Est, *Judices*, ita ut dicitur : Nam & situ est cum munito, tum ex omni aditu vel terra vel mari, præclaro ad adspectum , & Portus habet propè in aedificatione aspectuque urbi inclusos. Qui quum diversos inter se aditus habeant, in exitu conjunguntur & confluunt. Eorum conjunctione pars Opidi qua appellatur *Insula*, maris disiuncta angusto, ponte rursum adjungitur & continetur. Ea tanta est urbs, ut ex quatuor urbibus maximis constare dicatur, quarum una est ea quam dixi *Insula* : que duobus portibus cincta, in utriusque portus ostium aditumque projecta est: in qua est domus, qua regis Hieronis fuit, qua *Prætores* uti solent. In ea sunt ædes sacrae complures: sed due, quæ longè ceteris antecellunt, *Diana* una, & altera quæ fuit ante istius (Verris) adventum ornatisima, *Mitervæ*. In hac *Insula* extrema est Fons aqua dulcis, cui nomen

Arethusa

Arethusa est, incredibili magnitudine, plenissimum piscium: qui flumetu totus operiretur, nisi munitione ac mole Lapidum a mari disunctus esset. Altera autem est Urbs Syracusis cui nomen Acra-dina est, in qua Forum maximum, pulcherrima Porticus, ornatisimum Prytaneum, amplissima curia, templumque egregium Iovis Olympii, ceteraque urbis partes una lata via perpetua multisque transversis divisæ, privatis edificiis continentur. Tertia est Urbs, quæ quod in ea parte Fortuna Fanum antiquum fuit, Tyche nominata est, in qua & Gymnasium amplissimum est, & complures aedes sacre, coliturque ea pars, & habitatur frequentissime. Quarta autem est urbs, qua quia postrema edificata est, Neapolis nominatur, ad quam Theatrum est maximum, præterea duo temppla egregia, Cereris unum, alterum Liberi, Signumque Apollinis, qui Tenuites vocatur pulcherrimum & maximum. Hodie tam amplæ urbis decora omnia periere: ruinæ exstant & Opidi partes. Messana urbs freto incumbens, cujus Incolæ primum Messanenses, postea Mamertini dicti sunt, noti Punicis & Atticis bellis, ex Herodoto & Thucydide. Catina, quæ etiam Catana, Patria Charondæ Legionatoris, Gymnasio hodie celebris. Taurominium urbs a Zancleis condita, hodie Taormina. Leontium patria Gorgiae Sophistæ. Agrigentum pervetusta civitas, quam olim Carthaginenses everterunt, & Megalus atque Feriscus rursum instaurarunt. Sunt etiam Augusta antea Megara: Castrogianum olim Ennea: Drepanum, Monreale, Hera-

clea, & aliae urbes complures. Fluminibus rigatur plurimis, in quibus, ut & in Lacubus Mugilum, Alofarum, Anguillarum, Tincarum & Troctarum non spernenda captura. In Mari vero Thynnorum non modo ad Pa- Flumina, chynum sed ad Panormum etiam & Drepanum; ac omnem eam, quād Mare Tyrrhenum adluit, oram, larga captura. Capiuntur & in Freto Messoneasi Xiphii. Si- Maris culum Mare omni denique Piscium genere benignissimum est, & Mullorum copia, quos Graeci Trichias, Barbatos autem Sophron. & Cic. vocant, & Murenarum ac Horycinorum, qui teste Athenæo lib. vii secundum ob-tinent locum, insigne. Fretum autem Siculum angu-stum, anceps, atrox, sœvum, Scyllæ Charybdisque no-minibus infame. Montes præcipui sunt Ætna & Eryx. Ætna, Celestis Columna cognominatur Pindaro. Tiphœum eum vocat Silius Italicus. Hodie Monte Gibello aut Mongibello nominant. Assiduis ignibus flagrat. Describitur a Virg. lib. ii Æneidos, Plinio lib. iii cap. viii. Mela lib. ii. cap. vii. Solino, aliis. Eryx maximè me-moratus ob delubrum Veneris ab Ænea, quod scribitur conditum. In Sicilia Archiepiscopi Panormitanus, cui subiecti Episcopi Agrigentinus, Masarenis, Milevitanus sive Maltenis. montis Regalis Archiep. cui subsunt Siracusanus, & Cothanensis, Messanensis Archiep. cui Cephaludensis, Pa-censis, Lipariensis, Marci & Militensis, nunc Milaza.

Y y iij STIRIAM

Regio &
unde di-

Stieriam vulgo *Stirmarck*, a Tauro dictam esse vix dubium est, cui opinioni subscribit etiam *Aegidius Tschudus*: ubi refert ex *Plinio*, *Catonem Lepontios & Salassos Tauricæ gentis asseverare: (inquit enim:) Fuerunt autem Taurisci isti Galli, quorum natio in antiquissimis Gallorum præliis Sedem collocavit ultra Alpes, de quibus *Polybius lib. II. de Bello Gallico* sic scribit: In Alpibus ab utroque latere montosa habitant ad eam partem quæ versus Rhodanum & Septentrionem spectat, Galli qui *Transalpini* appellantur: ad eam vero quæ campis imminent *Taurisci*, *Agones* & alia pleraque Barbarorum genera, a quibus *Trans-Alpini* non genere, sed differentia loci differunt, ideo *Trans-Alpini* dicti, quod trans Montes colant, &c. *Iti Taurisci* postea emigrantes, alia quæsierunt loca, occupaveruntque regionem quæ modo Comitatus *Goerts* appellatur, ac deinde profecti sunt in *Stiri*, nomen suum illi terre relinquentes. Significat enim *Taurus Germanis Stier*. Fuderunt se quoque in *Austriam*, & *Hungariam*, de qua re hic non est locus differendi. Hæc ille. *Stiriam* vero *Valeriam* olim dictam fuisse affirmant nonnulli, siveque appellatam fuisse in honorem *Valeriae* *Diocletiani Filiæ*, quemadmodum *Marcellinus* memoriae prodidit. Et *Aurelius Victor de Cæsaribus*. *Volaterranus* vero *Iapidiam* dictam putat: Sic enim scribit lib. VIII *Geograph.* Proxima huic *Iapidia*, quam *Stiriam* nunc vocant, licet *Pius pontifex* eam *Valeriam* putat: ego vero ex descriptione *Rufi*, *Valeriam* potius *Croatiam* dixerim, inter *Danubium* & *Dravum*. Haec tenus ille. Si prior opinio vera est *Quados* aliquando hæc loca tenuisse, ex eo patet, quod Sex-*

tus Rufus scribit sub *Iulio*, *Marcomannos & Quados* de locis *Valeria* quæ sunt inter *Danubium* & *Dravum* fluviū pulsos esse. Est vero & hæc regio Norici Mediterranei pars, quemadmodum & *Carinthia*, & *Illyrici* provinciis adnumeranda. Germaniæ quoque posterius accessit. Conregionales *Stitiis* sunt ad *Ortam* quidem *Hungari*, ad Meridiem *Carniola Carniaque*: ad Occidentem *Carinthia*: qua *Septentrio* est, *Austria*. Terra undique Montibus obsita præterquam qua Orientem respicit Solem, ubi spaciosa est planicies. De ejus fertilitate parum polliceri ausim. Regio quidem universa Mineris turget, verum Principum incuria parcus foditur. Argentarias Fodinas habet in Alpibus quas *Schwenberger Alben* ipsi nuncupant. Ferrarias juxta *Anisum* fluviū. Salis quoque ingens hic copia coquitur, quam in alias regiones exportant, ac lucrum ingens recipiunt. *Marchionatus* olim Pannoniæ primæ erat, unde *Stiria* *Marchia* dicta fuit. *Marca* autem Limitem sonat: per Limitaneum itaque Comitem administrabatur, uti *Lazius* ostendit. Deinceps *Ducatus* titulum adepta per *Fredericum Barbarosam*, *Austricis Ducibus* accessit, quibus etiamnum paret. Ultimus *Marchio* dictus fuit *Ottocarus*, cuius Filiam duxit uxorem *Lupoldus Dux Austriae*, qui consensu Imperatoris factus est Dux *Stiriae*. Deinde successione illa rursus extincta, miserunt Provinciales quidam in *Bavariam*, alii in *Hungariam*, cuius regni moderator misit filium suum: sed cum ille vivet juxta mores suos, intolerabilisque esset *Stitiis*, exactus fuit, & vocatus *Ottocarus* filius regis *Bohemie* qui usurpaverat *Ducatum Austriae*, obtinueratque anno

Christi

Situs.

Soli qua-
litas.Imperiis
majoris.

STIRIA.

547

Christi cœcclxxix Carinthiam, sed diu conservare non potuit. Nam cum eo arrogantiæ proiectus esset, ut contempta Imperii Majestate de Clientelaribus Bohemiarum beneficiis Cæsari Rudolpho Habsburgio Sacramentum dicere nolle: hic ad Augustam Vindelicorum, Germaniarum Principum conventum indicit, citaturque gravissimis sub pœnis Ottocarus, ut se sistat, ac de injuste occupatis Imperii Provinciis neglectaque ejus Majestate rationem reddat. Ridet citationem Ottocarus: neminemque ad Comitia qui pro se respondeat, mittit. Interim Legati ab Austriae Ordinibus missi Augustam ad Cæsarem Principumque conventum perveniunt, & apud Cæsarem Principesque gravissime de injuria crudelitateque Ottocari conquesti docent, eum iniqui tituli jure Austriae se insinuasse: Margaritam legitimam uxorem, Austriae Heredem superinducta pellice repudiassæ, ac tandem veneno sustulisse: Agnetem Badensem Filiamque ejus Elizabetham cum fratre Henrico, legitima Austriae hereditate spoliassæ: Optimatesque complures in Vrbe Vienna crudeliter trucidasse, ac saepissime in innocentem populum sevisse: Austriae, Stiriam, Carniolam ac Vindorum Marchiam Imperii beneficia, cum Bela Hungariae Rege clam esse partitum, ac ut exteræ nationis auxilio, Austriae retinere, populumque duro jugo premere posset, ab Imperio ac Cæsare defecisse &c. Decernitur communi Principum sententia, Legatos ad Bohemum mittendos. Sed cum ii indigna in Cæsarem Imperique principes probra pro responsu rulissent, omnium consensu decreto bello, ad id justa auxilia Cæsari promissa. Is maximis coactis copiis in

Austriam contendit. Prodit contra Ottocatus non minoribus adductis copiis, Sed de prælii eventu, Cæsaris prudentiam ac vim veritus, dubitans, intercessione duorum hinc inde Antistitum, pacem cum eo facit restituta Austria, dictoque de Bohemia ceterisque ejus provinciis Cæsari Sacramento: in genua dum haec fiunt ante Cæsarem subsedit, inspectante exercitu. Qua de re, ut indigna, ab uxore hominibusque turbulentis reprehensus, violata pace, cum ingenti exercitu, Austriae invadit. Exit contra Cæsar Rodolphus, Germanorum copiis, Hungarorumque auxiliis stipatus, ac haud procul Opido Marchecco, cum Ottocaro congressus, eum superat occiditque, deinde infesto exercitu Bohemiam invadens, ferro ac igne adolescentem Wenceslaum, defuncti Ottocari filium, petere pacem coegerit, legesque pro sua imperiique dignitate dat. Filium vero suum Albertum natu maximum Austriae præficit: ac paullo post e communis Principum Imperii sententia Ducem Austriae & Stiria eum renunciat. Stiria distinguitur in Superiore, ubi Muræ fluvii divertigium, & Inferiore juxta Dravam & Muræ confluentes, qua Pannonia Secundæ seu Hungaria proxima est, unde is locus am Hungerischen dicitur. Vrba Vibes Stiriae sunt famatæ Bruges ad Muram, ac ibidem Grazium, Viana, Voytsperg vulgo, ad Kaynacham fl. Wolspergum ad Lavandam fluvium. Marchpurgum Metropolitana ad Dravi sinistram ripam, atque ex eadem parte Petovia seu Colonia Petovia, ubi Legiones Romanæ fixerunt sedem. Trans flumen Warasimum, Castra Variana vocant, Ruckelspurgum Muræ fl. sinistæ ripæ adjacet, ubi Savaria regio initium habet. In hac etiam Cilia est ad Savii

ad Saviripam, urbs uti appetet ex vestigiis, antiqua. Nam Inscriptiones in ea plures nominum Rom. apparent. Opidani a Sulla conditam dicunt, vocarique Sulacem, nulla tamen auctoritate quam (ciam, inquit Volaterranus. Nam forte ea fuerit aut ex ejus ruinis, quam Ptolemæus non longè ab hac ponit, Celiā appellatam. In Ducatu Stirie plures sunt Comitatus, inter quos Warasdin, ad Dravum fl. & Lebnau, ad Muram fluvium. Fluviis rigatur Stiria, Dravo, Lavanda, Sackan, Sulmo, Raynacho, Mura, Martza, Arrabone, Veystritza, Lausnitio, ac infinitis propemodum Torrentibus ac rivulis qui omnes tandem Danubio miscentur. Montium hic numerus non est, quare singulorum nomina adscribere vix licet, omnes pæne generali nomine Norica Alpes dicuntur. Vnde Alpium adhuc præse ferunt nomina, cuiusmodi sunt Rauch Alben, Subalben, Savv Alben, Schyvanberger Alben. In confiniis Austriae, Carinthiae & Stiriae Taurus Mons est. Muræ fluvio Gesacus Mons imminet, nunc vulgo Der Schockel vocatur, & Sattli, Mansenperg, Wemperg, juxta Salzim fluvium dicitur Ina Savvrussel, hoc est os porcinum, Deifelsteig. I. Diaboli precipitum. Infra Muram dicitur in Gaistal, Stainperg & Kainacher Alben: Paulo inferius sunt, Kreicpergus, & Hertzpergus montes: & ver-

sus Ottum Radel & Plaitzperg. Ultra Dravum versus Meridiem Claudius Mons, nunc Dracimperg dicitur. Refert Vadianus, quod superioribus annis Viennæ Austriae constans fama increbuerit, ardere in Stiria cœpisse montem, quo pellectus Maximilianus Cæsar Augustus, nunciis ad inquirendum missis ita esse ut ferebatur competenter, quod miraculi loco hic recensere libuit. Hæc vero accidisse verisimile est circa annum Christi ccccxx, quo tempore Vadianus hæc videtur scripsisse. Prædicti Moreb, vero montes passim, sparsimque silvis vestiuntur. Stirii agrestes vulgo populi sunt & strumosi, adeo quidem ingenti struma nonnulli, ut ipsis loquela impeditat: & mulier lactans illam post tergum perinde atque saccum rejiciat (si fama vera est) ne infanti impedimento sit. Memorię prodit Ortelius se Frischachii dum an. ccccclviii Vienna Venetias proficiscebatur, non sine admiratione hominem contemplatum, cui mentum ab auribus incipiens, humeros latitudine ferè æquabat, & ad peccatum usque propendebat. Strumæ causam Aquæ Aerique, quibus vescuntur incolæ, tribuunt. Stiriani cultu & sermone Germani sunt præter Dravi adcolas, qui Illyrica utuntur lingua.

S C L A V O N I A.

*Regio, &
unde di-
cta.*

*Nomina.
Situs.*

*Aeris
qualitas.*

Intra Regiones quæ hac Tabula nobis repræsentantur, primum locum sibi vendicat Sclavonia. Hæc à gente Sclavonica nomen habet, quæ olim ad Mæotidem paludem habitavit. Dicta quoque fuit Illyricum Plin. ab Illyrico Cadmi, vel ut alii sentiunt, Polyphemi Filio. Illyris Ptol. Illyria Steph. Eam alii alter definiunt. Ptolemæus ab Istria ad Macedonia usque confinia secundum maris littora producit; mediterranea ejus ad Pannones & Mœsiam superiorem expandit. Multo ampliorem eam describit Pomponius Melæ, & Dionysius Alexandrinus: totam enim maris Adriatici oram, a Tergesto ad Ceraunios usque montes, Illyriis adscribit, eosque ultra Danubium fluvium habitare docet: Danubium namque inter ejus flumina Melæ numerat. Alii etiamnum latius hujus fines extendunt. Plinius vero inter Arsiam & Titium fluvios constringit. Plerique in ea describenda Ptolemæum sequuntur. Secundum quem continet Illyris qua Macedonia spectat, Dalmatiam, & Liburniam quam Crabiarem nunc Lazius vocat: alii Croatia: Pinetus Comitatum Iaderæ, hoc est *Contado di Zara* indigitat. Longitudo ab Arsa ad Drinum usque est mill. Italicorum ccclxxx. Aere fruitur locis nonnullis puro ac salubri, quibusdam minus grato, qua paludes ac exhalationes

fœdæ cum inficiunt. Regiò omnis, teste Strabone, apri-
ca est & amœna: optimos habet & firmos maris Portus,
solum fertile, etiam vitiferum, nisi qua laxis & rupibus
horret, aut ad Pannonias, ubi frigida est & nivalis. Flo-
rus de Jlyriis scribit primo bello Punico Illyrios po-
pulationibus non contentos, licentia scelus addidisse,
legatos Pop. Romani jure agentes, non gladio, sed ut
victimas securi percussisse: Præfectos navium igni com-
busisse, idque, quod indignus foret, muliere imperante,
quam ille Teutam vocatam scribit. Rursum bello Ma-
cedonio Illyria a Perse Rege conducti Romanum mili-
tem a tergo cœperant distingere, sed deleta ab Anicio
Prætore Scorda, quod Caput gentis erat, statim sequuta
deditio est. plinius oram Illyridis mille amplius Insulis
Vrbes. frequentari scribit, quum contra Italæ ora huic obver-
sa impetuosa sit. Illyridis urbes potiores & Opida sunt
Semia urbs, vulgo Segna, in planicie sita ad Mare, quod a
Borea vento horridis tempestatibus obnoxium. Iadera
Colonia, Liburnorum Metropolis, hodie præcipua ac
munitissima. Zara, vulgo Sebenicum Opidum Ptol. Si-
cum dictum. Situm est in Sinu Scardonico, in conspe-
ctu irruptentis Freti ad montis radicem, ubi est Arx.
Fertiles habet agros, sed male nunc habitatur ob Tur-
carum vexationes, Spalatum & Salena Ptolæmo & Stra-
boni celebrata. Salona etiam Dalmatarum navale, quod
quidem nunc parum colitur, ob Turcarum viciniam.
Tragurium hodie Tran, a continenti parvo Euripo sepa-
ratum.

S C A V O N I A.

551

H U N G A R I A E

Welcom **P A R S**

SCLAVONIA
CROATIA BOSNIA
cum Dalmatiae
parte

Agouti

Miliaria Germanica

三

11

1

DI VENETIA

DI VENETIA

C R O A T I A

552
 ratum. *Epidaurus* urbs antiquā, ad cuius ruinas *Ragūsum* vulgo *Ragusī*, Turcis *Pobrovicha*, urbs exigua cum arce munitissima: hic nobile est emporium mercium Turcicarum, *Respublica Legibus æquissimis constituta*, Cives opulent. Duobus præcipuis adluitur tota Regio *flumina.* *Savo* & *Dravo* qui in *Danubium* corrunt. Ultra Montes plurimi minores amnes erumpunt in *Sinum Hadriaticum*, ut sunt *Edanius*, *Ticius*, *Naron*, *Rhizon*, & *Drinus*. *Illyrici* seu *Sclavonici* populi ferè omnes ligneis habitant ædificiis, culmocontectis, præter paucas littorales urbes, in quibus humanius degunt. Et hæc de *Illyrico* sive *Sclavonia* universim. *Sclavonia* autem quam hic nostra exhibet tabula, *Illyrici* illius tantum pars est, nisi forte dicamus eam *Plinii* esse. Continet *Windorum Marchiam* & *Zagabriensem Comitatum*, uti ex *Pinace* vide-
re est.

Croatia.

Regio. **C**roatia *Illyrici* quod initio descripsimus, pars versus *Hungariam*, *Rufo* & *Volaterrano Valeria*: *Liberia* & aliis. *Istrię* ad *Sinum Fanaticum* adhæret versus *Ortum*, inter *Cuspam* & *Savum flumina*, & Superiorē *Mœsiam* sita. Hujus Metropolis nunc *Bigrapha* esse dicitur: aliquādo *Fumium* erat. Vrbes præterea plurimas habet, utpote *Zeng*, *Wacka*, *Turnazv*, *Modrisch*. Ceterum Regio paucis abhinc annis propter Turcarum in hanc invasiones mirum in modum innotuit. Cum jam fœdus quod cum Christianis erat Turca rupisset, hanc Regionem uti sibi vehementer commodam ad invadendum ceteras Regiones, *Italiā* & *Germaniam*,

suis Regnis & Provinciis adnectere ardebat. Sub initium itaque è statis anni 1592 Turcarum Imperator per Bassas & Duces suos in *Croatiam* exercitum duci jubar. Consternatis vehementer per totam regionem adventante hoc exercitu militibus, *Hraſtovitza* munimentum fortissimum per proditionem, Bassa ex *Bosnia* capit. Neque hoc furiosi militis placata rabies est, quin *Wijbitz*, civitatem munitissimam, vallis aggeribusque undique circumductam, obsideat: militem omnem, qui eam tuebatur, cum pro vita sustentanda, & reliquo defendendo, nihil, neque spes supereset, gloriose se dantem, præter fidem datam, Turca enecat. Hanc deditionem mille aliae calamitates sequutæ sunt, quas silentio transeu. Porro anno sequenti qui erat Millesimus Quingentesimus Nonagesimus Tertius, cum a se tot partas victorias, tot captas Arces & Munimenta Turca gloriaretur, habendi *Sissekum* Civitatem munitissimam, vehemens eum cupidio invadit: atque exercitu coacto, obsidione hanc Civitatem cingit. Verum Germani animadvertentes quantum mali hinc & detimenti, si a Turcis caperetur, non solum Germaniæ, verum etiam toti Europæ accederet, collectis undeque copiis, ac trajepto *Savo* fluvio, pro Civitate liberanda, cum inimico configere statuunt. Turci Equites qui numero erant 8000, aut ut alii volunt 10000, ut impedirent Christianorum adventum per Pontem quem ante extinxerant, ad alteram Savi ripam properant, exercitum suum locant, pugnamque cum Christianis ineunt: instant durius ac animosius Christiani, quorum impetum non ferentes Turcæ ad pontem fugiunt, verum eum jam paulo ante occupaverant Carolostadienses milites.

Turcæ

Turcæ nusquam refugio reperto, præcluso ponte ad reliquum exercitum aditu, omnes ferè cæduntur, reliqui in Savo & Kulpa fluminibus salutem quærentes submerguntur. Pars reliqua Exercitus Turcici, cum a suis infelicissimè pugnatum videret, turpiter fugit; ac tandem nostri auxiliante Deo xxii Junii anno 1399. Civitatem arctissima obsidione liberant.

Bosnia.

Regio & inde dicta. rbes. **L**iburniæ Orientalem plagam Bosniæ hodie dicunt a Bessiæ Inferioris Mœsiæ populis: qui inde a Bulgaria ejecti in hanc Superiori Mœsiam migrarunt, ac mutato e in o litera, pro *Bessi Bosni* & *Bosni* dicuntur: atque inde *Bosna* & *Bosnia*. Quales mutationes in multis aliis propriis nominibus sèpè factas videmus, ut olim *Melita* & hodie *Malta*, *Longones* & *Lingones*, *Scandia* & *Schondia*, &c. *Bosniae* Vrbs est *Iaitza* in edito Monte sita, quam duo amnes circumfluunt, præruptisque rupibus & vadis obfirmant. Ad radices Montis & ad ambitum urbis amnes illi confluunt, admixtique una in *Savum* fetuntur. Bosnensis regni hæc ante tempora nostra Caput erat, cum inexpugnabili Arce, ac Hostibus inaccessibili. Habet regio & alias quædam insignes Civitates, præsertim *Schrvonicam* & *Warbosayne*, quam ajunt hodie esse Metropolim, sed nullo cingitur muro. *Miliatzka* fluvius dirimit eam in duas partes, &c.

Dalmatia.

Regio & unde dicta. **R**estat ut de Dalmatia, cuius etiam partem hæc Tabula delineat, pauca subjungamus. Ea à *Delminio* civitate gentis Metropoli nomen habere putatur. Fuit olim Dalmatia potentissima regio, atque ipsi Dalmatae olim potentes armis & opibus, situ etiam confidentiores fuerunt. Agebant plerumque sub *Silvis*, in de in latrocinia promissimi. Vrbs sunt *Salanum*. Imperii majoris. Supersunt aliquæ reliquæ Diocletiani, qui hoc loco, uti patria sua, afficiebatur. *Raguzium*, de quo supra. *Castel novo* ad ostium sinus Rizonici ab antiquis vocati. *Catarum* optimum habens portum. Atque haud procul a limitibus hujus Regionis sita est ad mare *Civitas Apollonia*, juxta quam est petra quæflammam ignis evomit, & infra eam ebulliunt aquæ calidæ, & bitumen, præsertim quando petra ardet. Ecclesiastica porro administratio ad hanc Tabulam pertinens ex Provinciali Romano apud Mercatorem talis: Archiepisc. *Iadra* quam nunc *Zaram* dici putant. Cui subsunt *Anzara*, *Vegla*, *Arbe*. Archiep. *Spalato*, sub quo *Tragurium*, *Teniensis Tina*, *Sardona*, *Tennenſis*, *Nenensis*, *Nonensis*, *Almisa*, *Sibinicensis*, *Farenſis*. Archiep. *Ragusinus*, vide in Tabula Græciae & Macedoniæ, sub quo *Stagnensis*, *Rossonensis* opinor; *Tribunensis* *Trebina*, *Catara*, *Baceris*, *Rosenſis*, *Bidnanensis*, *Budoa*. Archiepisc. *Antibarenſis* in Tab. Macedoniae, sub quo sunt *Dulcinium*, *Suacinensis*, *Drinastensis*, *Polaſtrensis*, *Scodrensis*, *Sardenſis*, *Surtanensis* vel *Acittarenſis*, *Arbensis*.

Valachia

Regio
unde di-
ctia.

Situs:

Soli fer-
tilitas.Animam
varia
terras.

Opida.

Pluviae.

Valachia a Flaccis Quiritum gente appellatio-
nem habet. Romani enim Getis superatis &
deletis, Flacci cuiusdam ductu eo Coloniam
deduxere, unde primum Flaccia, deinde corru-
upta voce Valachiadicta. Hæc etiam Transalpini no-
minis originem ex re sortita est. Alpibus enim & mon-
tibus continua; & his quidem altissimis, ab Hungaria &
ejus potissima Transilvania parte, nemorosisque passim
amoenisque intervenientibus Silvis dividitur & terminatur.
Habet autem ab Ottu piscosum Lacum, quem
Hierasus amnis incolis Pruth, efficit: ad Meridiem ver-
git terminata Danubio, atque item ab Occasu Transil-
vaniæ fines attingens, ad Opidum Severinum, ubi Tra-
jani pontis admirabiles pilæ xxxiv visuntur. Ad Septen-
trionem autem finitur Hoina, ignobili flumine, & dire-
ctis terrestribus terminis ad Istrum, curvata admodum
regionis fronte contra Paucem Insulam antiquis Scripto-
ribus notam, quam hodie Barillanam dicunt. *Valachia*
autem, licet altissimis sit innexa montibus, nihil tamen
ei deesse comperitur, quod usui humano necessarium
videri possit. Adhæc dives Auri, Argenti, Ferrique ac
Salis fodinis. Nec Vineæ desunt: nec varii generis Ani-
malia: in primis Equos alit insignes Asturcones optimos,
aliasque magna copia. Hic Ternovizza Opidum
Vaivodæ sedes, est. Alia opida sunt Braila & Tresortum,
non longè a quo effoditur bituminis species, ex quo si-
cut ex cera optimæ candelæ conficiuntur. Reliqua hu-
jus regionis per Pagos & Villas habitantur. flumina sunt
Hierasus. Incolis Pruth, Hoine, Danubius, alia.

Servia, Mæsi Superior Lazio, regio inter Bosniam & *Bulgariam*. Hanc antiquam Triballorum regionem esse multi putant. Et hi quidem populi huc ex Se-
ptentrione, debilitatis Imperii Rom. Græcique viribus,
commigarunt. Dardanos Serviam & Rasciam habitasse,
scribunt Cuspinianus & Volaterranus. Regia Serviæ *Vrbet.*
Vrbs fuit Sinderovia, quam alii Spenderoben, & alii Siman-
driam, vel Semendriam, Turcæ Semender, Hungari Zendrevy
vocant, quæ quidem non procula Belgrado ad Danubiæ
ripas jacet, & capra fuit ab Amurathe Turcarum Imp.
anno ccccxxxviii, & in Sangiacatum redacta sub
Budensi Beglerbego. Nobilia quoque Opida sunt Vi-
dina, quod Turcis Kiratovum appellatur, ad montem Ar-
gentarum situm, redactum in Sangiacatum Temisva-
rensi Beglerbego subiectum. Novogradum in finibus Ser-
viæ, quod quidam perperam novum montem appellat.
Arcem habet inexpugnabilem. Mons Niger, ubi
sunt Argenti fodinæ admodum nobiles. Sunt & Saman-
dia: Prisdena patria Iustini Imp. Stonibrigadum, & Bel-
gradum antea Taurunum dictum.

Bulgaria quasi *Volgaria* dicitur, quia nimirum hujus-
modi populi profecti a Volga circa annum Domini *Bulgaria*
1566 hanc regionem occuparunt. Hanc quidam
esse Veterum Mæsi inferiorem putant. Iacet inter Ser-
viæ, Romaniam ac Danubium. Regio magna ex par-
te montibus aspera, & juxta dorsum Hæmi montis pro-
ducta, modo versus Danubium, modo versus Roma-
niam: unde media ipsa regio asperior est: decliviora lo-
ca silvis

VALACHIA.

三

ca silvis obliterata sunt & Solitudinibus occupata. Metropolis hic Sophia, quam Ptolemæi Tibiscum Opidum, Niger putat. Hic sedem habet Beglerbegus Graecia, qui Turcis dicitur Rumeli Begleberg, habetque Sangiacatus sub se i & xx. Sunt & Serratum civitas Bulgariae insignis. Nicopolis, hæc a Sangiacis regitur. Propè hanc civitatem vestigia supersunt pontis admirabilis maximeque stupendi, quem construxit supra Danubium Trajanus Imperator, dum contra Getas pugnaret.

lic primum posita, partim Roma illucallata. Præcipua hæc sunt. Templum Sophiæ, opus Iustiniani Imp. Palatium Constantini, Columna Serpentina, & altera quæ historiata nominatur. Templum S. Lucæ. Navale, Castrum novum, Colossus, Gynæcerum, Hippodromus, Obelisci. Flumina eam duo adluunt, Cyrus, vulgo nunc Machlevam & Barbyses, Chartaricon. Ambitus urbis est xiii mill. pass. Incolarum numerus ioccc millia excedit. Regio vero paucos amnes habet, verum celeberrimos, Hebrum, Melanem, Tearum, Arsum, Bathyniam, Nestam. Montes atollit, Hamum, Rhodopen, Orbelum, Pangæum & Messapum. Parent nunc ista regna Turcarum Imperatori, qui sedem imperiale habet Constantinopoli, & præcipuum ibi palatum. De cuius potentia & regnotum administratione breviter dicam. Ducenti circiter sunt, quibus Turca mandavit singulis quadrienniis per Graeciam, Walachiam, Bosniam, & Anatoliam, reliquasque ditiones suas colligere Christianorum pueros masculos ex singulis familiis, tanquam decimas sibi debitas, quos Constantinopolim, Peram & Adrianopolim adducunt, & civibus educandos tradunt, ac minus elegantes in Bursia & Caramania agricolis commendant. Hi omnes Azamoglam aut Zamoglam vocantur, id est, innocentes & simplices infantes, nihilque scientes, & cum ad viii annum pervenerint, elegantiores & dociliores in Satay, hoc est, palatum præcipuum Imp. Constantinopoli collocantur usque ad quingentos, ibique in litteris & armis instituuntur, donec xx annum compleverint. Ex his eliguntur præter aulæ ministros & officiales Ianizari pedites, quos ad xii millia in sui perpetuam custodiā habet Imp. Ex Ianizaris spectabiliores electi Spachoglani ad 3000, dexteram Principis claudūt, singuli iv aut v equis servientes,

Romania
Regio, &
unde di-
cta.

Situs.

Cœli &
Soli qua-
litat.

Vrbes.

Bulgariae Romania proxima est, sic dicta ab urbe præcipua Constantinopoli, que Roma Nova etiam dicebatut. Qlim Thracia appellata fuit, vel a Thraece Martis Filio, vel a Thraeca Nympha, vel potius a feritate, seu teneritate. Separatur a Macedonia Strymone fl. ad Septentrionem est Hæmus, cetera Mare adluit. Regio nec Cœlo lata, nec Solo: & nisi qua Mari propior est, infœcunda, frigida, eorumque quæ seruntur, malignè admodum patiens. Versus mare vero Frugibus, Frumento & Leguminibus fœcunda. Raro usquam pomiferam arborem, Vitæ frequentius tolerat: sed nec ejus quidem Fructus maturat ac mitigat, nisi ubi frigora objectu frondium cultores arcuere. Vrbes habet Abdaram Democriti patriæ: Nicopolim, Philippopolim, Hadrianopolim, Trajanopolim, Selymbriam, Perinthum, alias que complures, Metropolis est Byzantium, conditum a Paulania, nunc Constantinopolim vocant a Constantino, qui ibi sedem Imperii esse voluit. Turcis dicitur Stambolla, quasi ampla Civitas. Sitæ est ad Euripum, habetque ex adverso Peram, quam vocant Galatam in cornu Byzantino, veterem Genuensem Coloniam. Multa admodum in urbe sunt vetustatis monumenta partim il-

servientes. Ex iisdem Silichtarad 3000 similiter i v aut v equis servientes sinistrum Principis latus tueruntur. Post hos 11 ordines Spachoglan & Silichtar equitant *Vlofagi* 5000, ad dexteram Imperatoris, & 5000 ad sinistram, qui omnes ex Ianizaris, aut ex abjuratis Christianis, qui fideliter Beglerbejo aut Bassæ serviertunt, eliguntur. Post hos ultimi sequuntur equites *Charipici*, id est pauperes, qui ex omnibus Provinciis Turcici Imperii & diversis nationibus, Christianis, persis, Mauris, Syris, Arabibus, Barbaris & Tartaris sponte ad Imperatoris servitium stipendii causa confluunt, ex quibus 2000 selectiores Imp. serviunt. Item ante Imperatorem 200 *Mutafheracha* lanceam gestantes equitant, qui ex servis ob facinus aliquod egregium sunt manumissi, & in nobiles aulæ electi. Item (post hos opinor) xxx *Chausifer*, hoc est, Caduceatores ante Principem equitant, qui accusum populi prohibent, & viam Principi aperiunt, supplicationes quoque ipsi tradendas recipiunt. Post hos proximè pedites *Solachi*, qui arcum inauratum cum sagittis portantes 200 Imperatorem præcedunt, 200 sequuntur, & ex utroque latere xxx comitantur. Iuxta hos proximè equum Principis incedunt sine tibialibus & calceis 100 *Pejoler*, id est Cursores, quos huc illuc in pace ac bello mittat. Hæc perpetua est Imperatoris custodia, tempore belli vero habet etiam *Asaples*, qui sunt pedites extraordinarii, & *Caripoglan*, qui sunt equites extraordinarii. Per ditiones autem & Provincias suas in illarum defensionem alia habet præsidia. In limitaneis ditionum Christianorum sunt supra 1000 Ianitzarorum, intra provincias autem Turcicas 6000 Ianitzarorum.

rum sparsim commorantur, nulli beglerbejo aut Bassæ subjecti, sed immediate Imperatori, & liberi ab omni contributione. Est item per Provincias alia juventus dispersa ad 10000 ex qua suppleri possint, qui in limitaneis provincialibus ordinibus defecerint. Reliquæ omnes copiæ militares præter dictas subsunt *Beglerbeis*, qui sunt Rectores provincialium, quales habet vii Græcia, Anatoliæ, Caramania, Amasia & Cappadocia, Anacidulæ, Mesopotamia, Ægypti, de quibus suo loco. Habet etiam Imp. iii aut i v ad summum Consiliarios, quos vocant *Vifirbachas*, aut simpliciter *Bassas*. Theo. Sandiginus lib. de Morib. Turc. colligit annuos reditus Turcæ esse vas auri LXVIII & LVIII millia ducatorum. Vas autem auri continet millia ducatorum centum. Ecclesiastica administratio ex Provinciali Romano ejusmodi: Archiep. Constantinopolitanus hos habet Suffraganeos, *Colubriensem* nunc forte *Chiorlich*, *Naturensem*, *Spi-gacensem*, *Dorkensem*, *Pavadensem*, forte nunc *Pandia* & *Calcedonensem*. Arch. *Heractia*. Huic subsunt *Rodesco*, *Perista-ciensis*, *Gillipolis*, *Darnensis* forte *Dardanello*, *Curlotensis*, *Ar-chadopolis*, forte nunc *Arco*, *Missenensis*. Arch. *Patracensis*, cui subsunt *Lampsacenus* & *Dinensis* de *Sellana*. Archiep. *Squiscensis*, *Sequino* forte. Huic subsunt *Trojanus*, *Andru-nianus*, *Iacorense*, *Decandimonia*, *Lupadiensis*, *Epigonensis*, *Li-bariensis*. Arch. *Verisensis*, cui subsunt, *Rossianensis*, *Aprensis*, *Ripsalensis*, *Cypsela* opinor. Archiep. *Madricensis*, *Mariza* opinor. Arch. *Andrinopolitanus*: Arch. *Trajanopolis*, cui subest *Aviensis*. Arch. *Malziacensis*, sub quo *Maronia*. Arch. *Messipolis*, cui subest *Xanociensis*. Arch. *Philippensis*, cui subsunt *Christopolis*, *Dragonensis*, *Chrysopolitanus*.

Regio.

Nomina.

Situs.

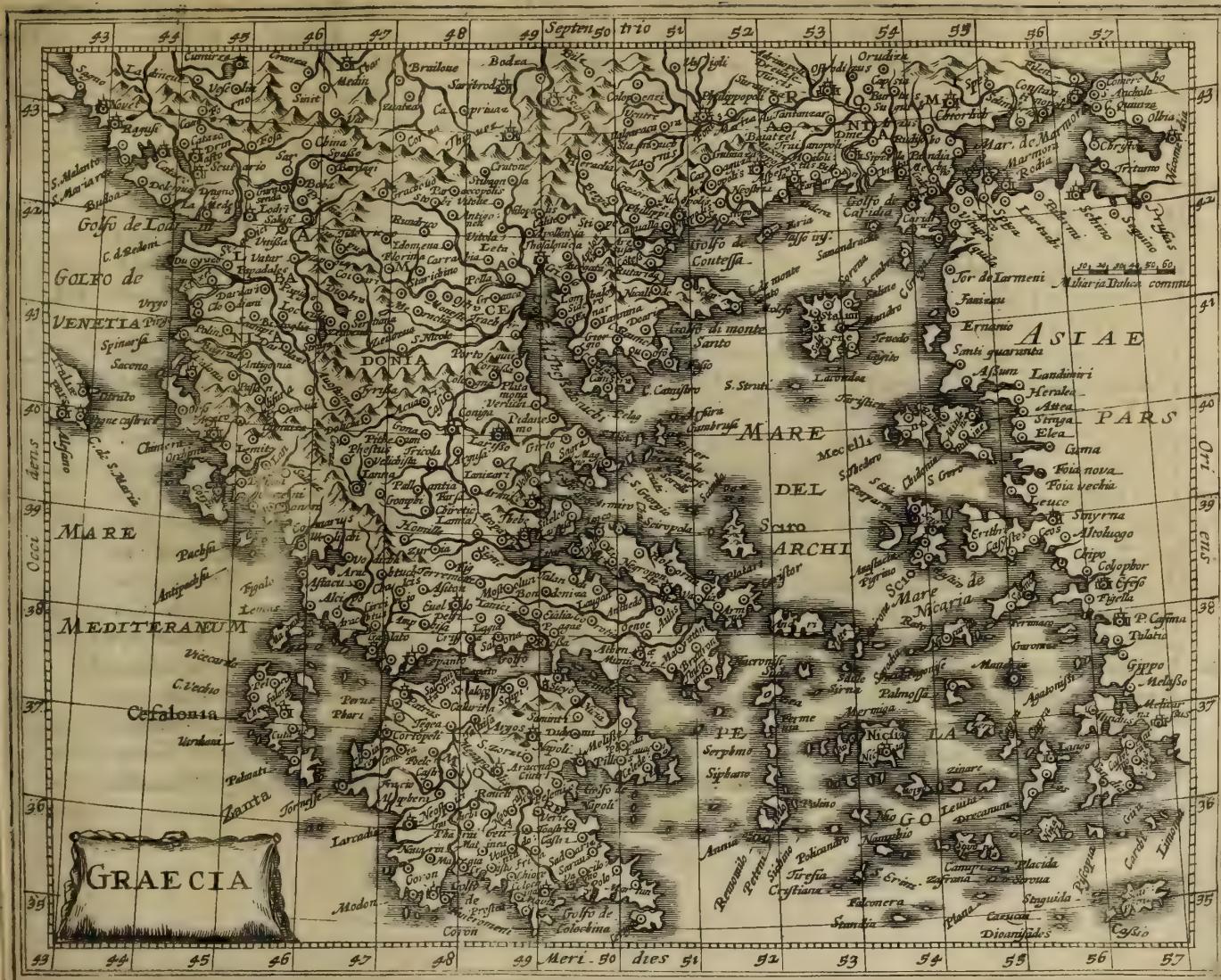
Cœli tem-
peries.Soli fer-
tilitas.

Græcia sequitur Europæ nobilissima regio, totiusque eruditio[n]is fons & Mater. In colis Hellas dicebatur. Qui vero hodie eam habitant eam Romechi, Turci Haromeli nominant. Rume[lia] est Leunclavio: Septuaginta interpretibus Phobel, & Iavam. Græciam autem non semper omnes iisdem terminis circumscribunt. Propriè ab Isthmo Thessaliam usque extenditur, & ab Epiro Amne Acheloo dispescitur: Ortum versus habet Mare Ægæum: atque hæc propriè est Hellas. Hoc est quod Plinius aliquoties innuit: *Ab Isthmi, inquit, angustiis Hellas incipit.* Et rursum: *Angusta cervice Peloponnesum contingit Hellas.* Interdum etiam Peloponnesus & Thessalia Græciæ notione comprehenduntur. Ita L. Æmilius Paulus quum circumiret Græciam, per Thessaliam Delphos petiit, inde Lebadiam, tum Chalcidem, postea Aulidem, inde Athenas, altero die Corinthum, tum Sicyonem, Argos, Epidaurum, Lacedæmonem, Megalopolim, Olympiam: Ita peragrata Græcia redit Amphipolim. Homerus solos Phtiotas vocat Hellenas. Herodotus inter Hellenas & Pelasgos discrimen facit. Hodie vero Græciam vocamus tractum omnem qui ad Occidentem Ionio mari adluitur, ad Meridiem Libyco: ad Ortum Ægæo: ad Septentrionem vero montibus a Thracia, Mysia, Dalmatia que separatur. Regio hæc præstabat olim reliquis Europæ Cœli temperie, ac benignitate, Frugum omnium fertilitate, Armentorumque omnis generis copia. Hæc illa est regio, quæ fama, quæ gloria, quæ doctrina, quæ plurimis artibus, quæ etiam imperio & bellica laude diu

floruit. Libera primum, sed dum Imperium in socios affectat, serva. Itaque eam primum Cyrus, postea Xerxes, aliquique Persarum Reges vexaverunt. Subjecere eam sibi inde Macedones: tum Perseo devicto Romani: quorum Imperio diviso cessit tota Constantinopolitanis, donec Gothi, Bulgari, Saraceni eam deprædati sunt, & Turca postremum in mileram servitutem omnem redegit, exceptis quibusdam Insulis quæ Veneto parent, Corcyra scilicet, Cephallenia, Zacintho, Creta, aliisque minoribus. Superbivit olim Græcia multis urbibus florentissimis: Athenis, Lacedamone, Delphis, Argis, Mycenis, Corintho, aliisque plurimis, quarum pleræque, ut caduca & fluxa est mortalium rerum conditio atque interitui obnoxia, prostratae & dirutaæ jacent. Flumina hic & fama & natura ingentia xxxii numero: Ea sunt Strymon, Chabrius, Echedorus, Axius, Erigon, Lydius, Aliacmon, Pharybus, Peneus, Sperchius, Panyassus, Apsus, Lous, Celidnus, Thyamus, Acheron, Arachthus, Achelous, Evenus, Ilissus, Asopus, Ismenus, Cephissus, Boagrius, Asopus alter, Sus, Peneus, Alphejus, Selas, Panyus, Eurotas, Inachus. Maria, Ionium: nomen habet ab Ionia, quam regiunculam in ultimis Italæ oris facit Solinus: vel ab Ionio Illyriorum Rege: vel ab Ionibus, ut censet Archidamus, in trajectu maris ibi submersis. Cronium & Rhea Sinus antea dicebatur, ut antiqui Scriptores testantur: Creticum ab Creta: Hodie Mardi Candia. Carpethium: ab Insula Carpetho, quæ ad Orientale Cretæ Promontorium. Ægæum dictum, ut Festus & alii scribunt ab Ægeo Thetei patre, qui in id se præcipitasse perhibetur: ut Pherecydes, ab Neptuno, qui & Ægæus. Aliorum

GRÆCIA.

559

Aliorum opinione prætereo. Nominatur etiam *Aegon* Valerio Flacco & *Ægeon*, *Mare Græcum* Thucydi, Europæis hodie Archipelago voce Græca: *Turcis Mare album*. Romanitotum hoc Mare duobus nominibus olim appellabant, teste Plinio, *Macedonicum* quidquid ejus Macedoniam & Thraciam attingebat: *Graciense* quidquid Græciam, *Myrtoum*, *Ægæi* pars, *Myrtoum pelagus* Pro-læmæ circa Cariam, Asiæ minoris regionem: *Castaldo Mar di Mandria*: Straboni vero Plin. & aliis inter Peloponnesum & Atticam. Nomen illia Myrtho Mercurii filio, quem in id deturbatum ab Oenomao volunt *Solinus* & *Isidorus*; vel, ut verius sentit Plinius, ab exigua Insula, non procul a Carysto Eubæo Opido sita. *Icarum*, ab Icari nota fabula plerisque: Andræte Tenedio, ab una Cycladum, quæ & *Malvis* & *Icarus*. Hodie *Mar di Nicaria*, Castaldo scribente: & alia. Montes etiam plurimi: *Bertiscus*, *Athos*, *Olympus*, *Ossa*, *pelion*, *Citarius*, *Othris*, *Oeta*, *pindus*, *Acrocerænii*, *Stimphe*, *Calidromus*, *Corax*, *Parnassus*, *Helicon*, *Citheron*, *Himetus*, *Stimphalus*, *Pholoe*, *Cronius*, *Zarex*, *minthe*, *Taigetus*, & alii. In Græcia nempe Athenis Mercatus olim fuit, bonarum Artium & Disciplinarum celeberrimus. Quare a Diodoro Siculo Communis Schola generis humani dicitur. Cicero lib. i v Epistolarum ad familiares, *Nobilissimum Orbis Terrarum Gymnasum cognominat*. Eo Romaniaque nationes Philosophiæ Græcæque lingue gratia se conferebant. Cicero Græcis passim attribuit, multarum artium disciplinam, sermonis leporem, ingeniorum acutæn, ubertatem

*Montes.**Schola.*

tatem dicendi, a quibus Philosophiam, reliquas item artes & scientias Romani hauserunt. Et Flaccus canit, *Graji ingenium, Grajis dedit ore rotundo Musa loqui*. Viri hic clari litteris & doctriña fuerunt *Musæus Poëta*, *Solon*, *Socrates* Philosophorum omnium præceptor, *Xenophon*, *Plato*, *Isocrates*, *Demosthenes*, *Thucidides*, & innumerabiles alii. Quod ad veterum Græcorum religionem, regnavit apud eos Idololatria. Deorum Dearumque numerus fuit infinitus. Augustinus de Civitate Dei lib. iii ex Varronis sententia affirmat, simul tam apud Romanos, quam Græcos extitisse 3000 Deorum, quorum ccc Ioves erant. Unicuique suus Lat, suum Numen domesticum. Unicuique affectui, commodo, periculo, suus tutelaris Deus: unicuique Deo suæ Ceremoniæ, suæ preces, sui Sacerdotes, sua Sacrificia, & libationes. Vul-gus Græcorum hodie antiquitatis nihil retinet. Nam promissam plerumque gestat coiam, anterioremque capit is fronti imminentem partem tondere solet: duplicito & crasso pileo uititur. Omnes universim pauca supellecstile, uti Turcae contenti sunt: nec plumeis lectis incumbunt, sed culcitras sive centones lana, aut tomento suffultos substernere solent. Odiosum omnes censent Vinum aqua diluere, & etiam nunc polulis se invitant: sed mulieres eorum Symposiis non interfunt, neque accumbunt in accusationibus epularibus. Vetus etiam mortuos deplorandi consuetudo apud Ethnicos perdurat in Græcia. Religione Græci Christiani Romanis dissident, gaudentque titulo Ecclesiærum

Ingenio
& bona-
rum Ar-
tium ce-
lebres Vi-
ri.

*rum Orientalium. Patriarchæ ipsis quatuor, Constantino-
politanus, Alexandrinus, Hierosolymitanus, & Antiochenus.*
Hi a Metropolitanis creatur, ut a Cardinalibus Papæ.
sed ii perpetua Sanctimonia vitæ celeberrimi, Modestia
in illis mirifica. Annuus singulorum redditus cccc au-
reorum ab Ecclesiis quibus præsunt emendicatus. Ni-
hil Ecclesiasticis hæreditarium. Vxorem, sed unam tan-
tum ducunt, Sacra menta duo duntaxat agnoscunt Ba-
ptismum & Sacram Cœnam. Sub utraque specie com-
municant, Pane & Vino. Purgatorium ignem execran-
tur: Sculptilia detestantur: Rasuram verticis non ad-
mittunt. Ceterum Græci qui opulentiores sunt, & qui
auctoritatis titulo delectantur, vestibus utuntur con-
suetudini ipsius Principis convenientibus. Qui Vene-
tis subsint, Venetorum vestiuntur more: qui sub Tur-
ca sunt, Turcicis similes vestes gestant. Rector Græciæ
vocatur *Vromeli Beglerbey* id est Rom. Principum Rex,
præfet enim omnibus regionibus, quas in Europa ha-
bet Turca, quæ novæ Romæ Constantinopoli subje-
ctæ fuerunt. Hic sub se habet xl Sangiagler sive Sangia-
cos, qui sunt Capitanei Copiarum Equestrium ex Spa-
choglanibus electi, & in principalibus Civitatibus pro-
vinciarum commorantur ad continentum eos in offi-

cio & pace, ipsisque etiæ Sobasci Cimmeriotæ, aut plures, qui
sunt quasi Vicarii per minorâ Opida distributi. Sub his
autem Sangiacis xxx m Spachi sunt, quorum quilibet
tribus aut quatuor equis meret. Et sunt hi Spachi per
Flamboler, hoc est, vexilla distributi, que cc, ccc, cccc,
aut iο Equites continent. Inter Sangiacos potentiores
sunt Rector Modena, qui præfet toti Moreæ, qui ad man-
datum Beglerbey mille equites, adducit, quos suo stip-
endio sibi devictos habet. Item Gubernator Boſnae
habens iοccc Equites, & Thessalonicae habens iο Equites,
quorum centum perpetuo penes se servat, reliquos mo-
nitus Turcæ in subsidium mittit. Sunt præterea sub
hoc Beglerbeyo Sangiacis subjecti xx m Equitum, qui
Tymariotæ vocantur, quod ex Tymar, hoc est æratio Im-
peratoris stipendia habeant. Et item lx millia Akengi
sive Acumi, id est, fatales sive periclitatores, qui liberi
& exempti a contributionibus absque ullo stipendio
Equites serviunt, victum præstantibus Civitatibus per
quas transeunt. Sunt etiam multi feudatarii Mosselin
dicti, qui aliquando ad lx millia Equitum & magnum
Peditum numerum colliguntur. Longum foret omnia
accuratè referre: neque id nostri hoc tempore instituti
est, quare ad specialiora Græciæ pergo.

A a a iii

Græciam

*Regio &
vnde di-
citur.*

Nomina.

Situs.

*S. li qua-
bius.*

*Imperiis
maiorum.*

Ræciam alii aliter divisorunt. Quibus omis-
sis, Mercatorem nostrum sequemur, qui tribus
Pinacibus ejus partes graphicè nobis & ele-
ganter delineat. In hac autem Tabula tres
Græciae Provincias proponit, Macedoniam, Epirum & A-
chajam: proxima Moream: Tertia & postrema Candiam.
Primo loco occurrit Macedonia, amplissima regio a Mace-
done Rege Osiris Filio, alii dicunt Iovis & Thyæ nomen
sortita: vel ut Solino placet, a Deucalionis Nepote. E-
mathia ante dicebatur, plin. & Trog. testibus. Pœniam
primo vocatam scribit Livius, deinde Æmoniam, Edonia,
iteñ & Pieria Solino. Bœotiam quondam dictam scribit
Trogus. Ejus partem Macetiam dictam scribunt Steph.
& Hesychius; & inde totam regionem nomen accep-
isse, refert Eustathius in Dionysium. Cethim item in li-
bris Machab. ubi legimus Alexandrum eḡr im esse ex
terra Cethim. In medio duorum marium Ionii ab Occa-
su, & Ægæi ab Oriente describitur: ab Aquilone Dalmatiæ
partem & Mæsiam Superiorum: a Meridie Epirum
& Achajam attingit. Regio circumquaque fertilis: Mō-
tibus maximis circumvallata: cuius ora juxta Ionium
Mare plana, ac nemorosa est: nam nota ea pars Albania
nunc dieta, quæ satis ampla, fertilis & amœna est. Auri
præterea & Argenti Metallis satis dives est, atque in ea
olim incognitum quoddam Auri genus, teste Aristotele
inventum est: Asphaltum quoque isthic ex venis terræ
eruitur. Gignit & Macedonia lapidem quem Paeanides
vocant. Hunceundem & concipere & parere, & par-
turientibus opitulari fama prodiga est, ut Solinus scri-
bit. *Hec est Macedonia* (inquit plin.) *terrarum imperiopo-*
tita quondam: hæc Asiam, Armenia, Iberiam, Albaniam, Cap-

padociam, Syriam, Ægyptum, Taurum, Caucasum transgressa:
hæc in Baæris, Medis, Persis dominata, toto Oriente posse: hæc
etiam Indie viætrix, per vestigia Liberi Patris atque Herculis
vagata: hæc eadem est Macedonia, cujus uno die Paulus Æmi-
lius Imperator noster LXXII urbes direptas vendidit. Tantam dis-
ferentiam sortis præstitere duo homines. Macedonia regiones
plures in se complectitur, inter quas Thessalia quæ nunc
*Comenolitari Castaldo, præstantissima est. Vibes Mace-
doniæ olim multæ & nobiles. Hodie præcipua sunt*
*Thessalonica, nunc etiam ut olim frequenter à variis gen-
tibus Christianis habitata, & Iudæis, qui ibi LXXX Syna-
gogas habere referunt. Sedes hodie Sangiaci Mace-
donici. Hic ad jussum Beglerbeji, quoties Turca expedi-
tionem aliquam parat 10. Equites bene armatos habet,*
*quorum C perpetuo penes se servat in defensionem li-
mitis sui. Huic vicina, Siderocapsa Metallis auri celebris.*
pella, ubi Gazæ regiæ custodiebantur, & Equæ regiæ ad
fœturam alebantur numero supra 3000. Plin. & Strab.
prodentibus. Stagira Aristotelis patria. Apollonia in qua
Augustus Cæsar Græcas literas didicit. Dyrrachium quod
ante dicebatur Epidaurus è Regione Brundusii: Aulon,
Croja, Cavalla. Flumina Macedonia sunt post Strimonem
in finibus Thraciæ, Axios, Erigonus, Aliacmon & Pelens.
Montes habet Pelion, Ossian, Pindum, Nymphaeum, Athon. A-
thos ingens est, asper, aditu perdifficilis, umbras etiam
in Lemnum usque Insulam projicit: consitus est Vite,
Olea, Lauro, Myrto, Pomis: nunc a Calojeris incolitur
*tanta religione, ut etiam Turcæ eo solo abstineant, sa-
pè etiam Monachos ornent muneribus & elemo-
nynis.*

Epitus,

M A C E D O N I A.

565

Regio, &
unde di-
cta.

Situs.

Soli fer-
tilitas.Animar-
ium va-
rietas.Imperiū
majus.

Vrbes.

Epirus, Græciæ Regio Ptol. & cæteris. Chaoniam olim dictam, scribit Martianus Capella: Oricum & Dodonam ex Dionysio & Thrasibulo Grabelius. Hodie Albaniam vocari, scribunt Leander & Erythræus, Larta Richerius & Æneas Silvius: Iannam nuncupari Castaldus ait. Terminatur hæc regio ab Ortu Acheloo fl. a Meridie Hadriatico Mari abluitur: ab Occidente Ionio pulsatur Mari usque ad Celydaum amnem seu Pepylachnum, qua Septentrio est habet Macedoniam. Regio multis in locis nemorosa & sterilis, ad oram veteri maritimam satis fertilis. Scribit Plin. Mala Orbiculata, ex figura orbis in rotunditatem circumacti, dicta, in Epiro primum provenisse, atque inde Græcis Epirotica vocata. Animalia producit magna excepto Asino, imprimis Boves & Canes magnitudine egregia, atque etiam Oves. Equos generosos Epiro commendat Vir. I. Georg.

India mittu Ebur, molles sua thura Sabæi,
At Chalybes nudi ferrum, virosaque pontus
Castoreæ, Eliadum palmas Epiros equarum.

Hanc regionem auctore Togo Molossi primum tenuerunt. Trojanis vero temporibus rexit Ulysses. Post quem ad Æacidas res pervenit, sub quibus longe propagatum Imperium. Deinde locus is ad Romanos postremo ad Constantinopolitanos pervenit Imp. & eorum concessione ad Despotos, familiam quandam magni Epipi. Sed hanc Turca Amurathes expulis Christianis Principibus ante XL annos sibi subjugavit. Vrbes hic sunt Dodone oraculo Iovis Dodonæ celebris. Nicopolis, ab Augusto in memoriam victoriæ, cum navalii prælio superavit Marcum Antonium & Cleopatram Reginam, condita. Civitas

olim fuit egregia & Incolis frequentissima: nunc Prevesa dicitur. Ambracia, nunc Larisa a fl. cognomine. Fuit hæc Pyrrhi Epirotici regia, patria Cleombroti Ambraiotæ, qui referente Cicerone, lecto Platonis libro de animæ immortalitate, pertasus miseriarum vitæ, è loco edito se præcipitem dedit. Actium, quam etiam Acarnanæ clarissimam urbem ponit Gerbelius. Hæc Augusti fuit Colonia, nunc Capo Figulo in recentibus tabulis. Buthrotum Str. & Virg. Coloniam vocat Plin. Burinto hodie Sophianus. Et Leucas ubi Apollinis delubrum & saltus, quo crediti sunt amatores ab amoris æstu libera-
ri & ex quo prima omnium auctore Strabone, Sappho Poëtria desiliisse fertur, uti Ovidius etiam in Epistola Fluminis. Sapphus meminit. Amnes Epiri sunt, Acheron Ptol. Acheros Livio. Achelous Str. Sophiano Aspri, Nigro Catochi, Kyriaco Anconitano, Geromlea. Montes, Ceraunii seu Montes. Acroceraunii altitudine famosi, nautis formidabiles. Nam quotiescumque nubeculae inde elevantur, tempestates in eis maximæ exoriuntur. Stymphæ, ex quo Arachthus fl. profluit, teste Str. Incolæ Bellonio referente, turmatim sua regione æstate egrediuntur, ob soli sterilitatem, atque alio profiscuntur, nempe in Macedonia, Romania, & Natoliam, ubi operam Turcis locant luci gratia, velut ad segetes metendas, & Frumentum ex-purgandum, qui postea messe perfecta domum Autumni tempore redeunt cum uxoribus & liberis vitam tra-ductuti. Sunt autem Christiani, & peculiarem habent linguam à Græca diversam: religionem tamen Græcam colunt, & quoniam Græciæ vicini sunt, Græcum etiam Idioma callent.

Restat

Regio &
unde di-
git.

situm.

Vrbes.

Restat in Tabula Achaja, Græciæ regio. Hanc Ptol. Helladem quoque nominat. Meram Græciæ vocat Pli. Cæcilius in epistolis. Terminatur a Septentrione Thessalia juxta amnem Sperchium, Sinum Maliacum, & Oetam Montem, ab Occasu Acheloo amne, ultra quem mox Epiti tractus incipit: qua Oriens est, non nihil in Septentrionem reflextendo Ægæo Pelago, & Myrtoo pulsatur usque ad Sunnum Promontorium, nunc Capo delle Colonne: qua Meridies reloponnesum habet objectam Isthmo conjunctam. Regiones apud Scriptores hic ix reperio, quæ sunt Doris regio juxta Parnassum. Aetolia ad Evenum fl. Hec ad Arctum plana, & fertilis, ad Austrum aspera ac sterilis. Multas vetustissimas habuit urbes, inter quas præstantissima fuit Calydon, quæ hodie cum reliquis in ruinis jacet. Hanc regionem Evenus liquidissimus amnis perfluit, qui in mare devolvitur. Locorum & Opuntiorum regio, aspera erat, quorum Amphissa Vrbs maxima & nobilissima, In hac etiam Naupactus, quam alii in Aetolia locant. Phocæ juxta parnassum montem. Vrbs ejus Delphi, ubi Templum Apollinis sumptuosissimum & Oraculum. Bœotia, inter montes sita agro potitur humido & paludoso, sed pingui & frugibus fœcundo. Vrbes Asca ad Heliconis radices, Hesiodi patria. Orchomenus, Tiresiae oraculo clara. Theba, quæ neque Athenis cedebant olim claritate, Plinio prodente. Multorum illustrium Virorum patria. Nunc vero prostratae & dirutæ jacent. Cheronea, patria plutariæ. Platea memorabilis victoria Græcorum Duce pausania adversus Mardonium nobilis. Tanagra Vrbs superstitionissima. Aulis, ubi Græci ad Trojam profecturi congregati fuere.

Attica, terra sterilis ac silvosa. Vrbs primaria Athenæ, Pomponio clariores quam ut indicari egeant. Euripidi apud Athenæum Græciæ Gracia, seu Græciæ compendium. Valde prædicat illam urbem Cic. oratione pro L. Flacco : lib. ii de Legibus, &c in Dialogo de partitio-
ne. Fuerunt & Marathon celebri Miltiadis victoria
notissima. Et Eleusis clara sacris Cereris quæ Eleusinia di-
cta fuere. Megaris, a Steph. aspera vocatur. Hujus Vrbs Megara quæ ipsi regioni nomen dedit juxta Isth-
mum posita. Fluvii Achajæ celebriores sunt: Ismenus,
Thebas urbem adluens Bœotia fl. Cnopus quoque Stra-
boni Asopus. Homero herbidus cognominatus. Eve-
nus ante Lycomas Apollodoro & Strab. testibus. Fluvius
est Aetoliae. Montes celebres Parnassus, Lucano lib v.
Mons Phœbo Bromioquesacer: in ipso totius Orbis medio
Claudiano & Lucretio situs. Helicon plinio Musis na-
tale. Hyettus Melle, Marmore, & omni eo, quod ad Me-
dicinam utile est, clarus. Citheron, a Cithara dictus La-
ctantio, quod illic frequenter hoc organum personaret
& alii Poëtarum versibus decantati. Episcopatus por-
to in hac Tabula juxta provinciale Romanum sunt, Ar-
chiepiscopus Philippiensis, cuius Suffraganei Christopolitanus, Dragoensis, Chrysopolitanus. Arch. Seressanus nullum ha-
bens Suffraganeum: Arch. Thessalonicensis, sub quo Ci-
trensis, Veriensis. Arch. Laricensis, sub quo Dinutriensis, Al-
murensis, Armiro credo: Cardicensis, Sidoniensis, Dinucensis,
Arch. Neopatensis, sub quo Larietenensis. Archiep. Thebanen-
sis, Iorocemensis, Castoriensis, Arch. Atheniensis, sub quo Ther-
mopylensis, Davaliensis, Salonenensis, Nigropontensis, Molgarenensis,
Megara opinor, Roonensis, Eginnensis. Arch. Corcyrensis &
Duracensis.

B b b b

Hæc

Regio.

Hæc de præcipuis Græciæ Regionibus quæ sūt in Continenti: Morea & Candia succedunt ex-plicandæ. Prior Peloponnesus Ptolemæo, Stra-boni, Steph. Procopio cetetisque, Peninsula est, hodie Morea a Maurorum fortasse incursionibus. O-lim Apollodoro & Plinio testibus *Apia* & *Pelasgia* vo-cata fuit. Argos, & postea *Argos Achaicum* nuncupatum, tradit Strabo; & *Achajam* Orosius i cap. ii. Item Apulejus vi Asini. *Pelopia* etiam Eustathio: & *Inachia* Ste-phano. *Ægialia* vocatur quoque in Eusebii Chronico. Peloponneso nomen est a *Pelope* homine Barbaro, qui ex Asia profectus hic regnavit. *Pelopis* enim Insulam sonat, cum Insula non sit, sed Peninsula, Platani folio, ut scribit Mela, simillima, pari pænè longitudine & latitudi-ne. Ejus Perimetrus est quatuor M. Stadiorum, quibus Artemidorus addit cccc. Isthmo adhæret continen-ti, cuius Latitudo est Stadiorum xl. Angustias istas per-fodere multi irrito ausu tentaverunt, quos inter Deme-trius, C. Cæsar, Caligula, Nero & alii: quo instituto frustratis, murum ducere placuit, quem *Hexamilium* vo-caverunt. Eum Amurathes Turca dejecit, Veneti re-stituerunt, anno cccccclii spacio xv dierum; sed Tur-ca iterum eumdem postea solo æquarunt. In hoc Isth-mo Neptuni olim Templum fuit, ad quod *Ludi Isthmici* celebrati. Ceterum Peloponnesum ad Ortum respicit Ma-re Creticum: ad Occasum Ionium sive Hadriaticum: ad Septentrionem Corinthiacum habet Sinum, & Sa-ronicum, inter quos Isthmus clauditur: ad Meridiem habet Mare Mediterraneum. Peninsula porro hæc ca-put & Arx totius Græciæ est, & ut ait Plinius, haud ul-

li terræ nobilitate postferenda. Ea siquidem rebus om-nibus, quæ vel ad victum uberiorem vel ad eleganti-o-rem vitæ cultum spectant, sua fœcunditate, affluentia-que insignis est. Colles enim & planicies frugiferas ha-bet, ac Sinibus & Portibus refertissima est, quos Pro-montoria multa efficiunt. Peloponnesum incoluere Elii, Imperio majorum.
Messenii, Achiri, Sicyonis, Corinthiaci, Lacones, Argivi, & Arcades. Fuitque hæc Græciæ pars toto Orbe quom-dam maximè celebrata propter Mycenarum, Argivorum, Lacedæmoniorum, Sicyoniorum, Eliensum, Arcadum, Pylio-rum & Messeniorum Republicas, & Imperium, ex qui-bus multi claruerunt Principes, ut Agamemnon, Menelaus, Ajax, & alii. Ac loci ipsius, tum situs, tum majestas Im-perium quomdam totius pænè Græciæ obtinuit. At ho-die tota Peloponnesus Turcarum dominio subjecta est, quemadmodum & reliqua Græcia: licet fuerit ab ali-quot Regulis Græciæ quos Despotas vocant, & a Venetis annis superioribus gnaviter defensa. Præest autem nunc Turcæ Imperatoris nomine totius Moreæ Sangiacus, inter ceteros potentissimus, qui Modoni moratur, & ad man-datum Beglerbeji totius Græciæ mille equites adducit, quos suo stipendio alit. Vocatur hic Sangiacus a Barba-ris Morabegi: cuius annuus in hac Provincia reditus est 1000 mill. asprorum, hoc est xiv mill. Aureorum. Uni-versam autem hanc regionem in octo Provincias fuisse divisam ex Ptol. & aliis auctoribus constat, quæ sunt Corinthia, Argia, Laconica, Messenia, Elis, Achaja, Sicyonis & Arcadia. Corinthia in Isthmo sita est: nomen ei a prima-ria urbe quæ primum *Ephyre* dicta fuit. Eam Cicero merito *Gracia Lumen* vocat. Vtrimeque Portum habuit, quoram

quorum alter Asiam, alter Italiam spectabat; qua opportunitate loci urbs subito crevit: juvit eam etiam Isthmicorum ludorum celebratio. *Acrocorinthus* in monte erat IIII stadiorum ac dimidiati altitudine, sub ea erat *Corinthus* ambitu XL stadiorum. In vertice in montis ędes erat Veneri sacra: cui vicinus fons *Pirene*, quem fama finxit a Pegaso illic ungulę iectu excussum. Eversa est urbs a L. Mumimio, quod in ea legati pop. Romani excepti essent indignius, post annos nongentos quinquaginta duos quam ab Alete Hippotis filio erat condita; ut est apud raterculum. *Argia* sequitur: hodie *Romania* Ortelio. Urbes hujus tractus *Myceea* regia *Agamemnonis*, unde Ovid. *Agamemnona* dictæ, celebres a Templo Iunonis verustissimo & religiosissimo, unde *Argiva Iuno*. Eam Cyclopes muro scribuntur cinxisse. Non procul inde fuit *Lerna* palus, ubi Hercules Hydram Lernam, seu potius Latrones ad ea loca latrocinantes, sustulit, vicit & dissipavit. *Argos*, urbs exstructa, ut aliqui perhibent ab Argo. *Nauplia*, hodie *Neapolis* *Romaniae* urbs munitissima. *Epidaurus* in Saronici Sinus recessu, *Aesculapii* Templo celebris: *Amicla*. *Argiam* sequitur *Laconica* sive *Laconum* regio. Hujus Metropolis *Sparta*, quæ etiam alio nomine vocatur *Lacedæmon*, hodie *Misithra*: urbs olim magna & potens. Fuit hæc non muris, sed civium virtute septa; non hinc operum magnificencia sed disciplina institutisque *Lycurgi* *Pomponio* memorabilis, & quæ cum Athenarum urbe deinde de Imperio dimicavit, quemadmodum Thucydides id libris VIII exposuit. *Leudra* nota è plutarcho a *Filiatum* *Scedasi* tristi & tragica historia. *Epidaurus* quæ hodie *Mak-*

vasia. *Messeniaa* *Taygeto* Monte & fluvio *Pamiso* ad Alpheum usque porrigitur. Primaria ejus urbs *Messene* ad mare sita, hodie *Martagia* dicitur. *Aristomenus* Messenii præstantissimi viri patria, qui referente *Paulania*, hirsutum cor mortuus habuisse, deprehensus fuit. Sunt & *Methone* nunc *Modon*, insignis quomdam & nunc *Sangiaci* *Turcici* sedes. *Corone* nunc *Coron*. *Pylus* patria & sedes Nestoris Homericæ triseclii illius & dulciloqui. Et ciparis hodie *Arcadia*. *Elis*, inter Messeniam, Achajam & Arcadiam sita est. Urbes, *Elis* per quam medium *Peneus* & *Alpheus* fluebant, memorata *Iovis* delubro. Ludorum claritate fastos Græcorum complexa. *Olympia* celebris a ludis Græcorum solemnibus, quæ *Olympia* dicta fuere, & templo *Iovis* *Olympii* sumtuissimo, quod hominum frequentia potentissimorumque Regum donariis adeo crevit, ut in tota fere Græcia nullum fuerit magnificentius, nullum clarius opibus, cum etiam Jove ipso nihil ibi putaretur sanctius, nihilque augustius. *Ciprus* Corinthiorum tyrannus, *Iovem* totum aureum Olympiæ consecravit. Deinde *Phidias* Atheniensis simulachrum ejus Dei, ex ebore & auro stupenda & insolita magnitudine erexit, ut pote pedum IX. In quo opere illud ab aliis artificibus reprehensum, quod simulacri ad templum nulla esset proporcio. Cum enim in eburneo throno federet *Iupiter*, capiteque templi fastigium contigeret, necesse erat, si quando sedendo defatigatus eburneus ille Deus surgere vellet, ut Templi culmen una cum testo dejiceretur: Et *Pisa*. *Achaja* ab *Ptol.* propria cognominata, ab *Araxo* promontorio usque ad *Sicyonios* extenditur, quorum terminus communis

munis est fl. Sus; ad Austrum est mons Stymphalus, ad Septentrionem Sinus Corinthiacus. Vrbes Dyme quæ nunc Chiarenza, unde promont. Araxeum vocant Capo di Chiarenza: Olemus, Patra urbs insignis olim, nunc Patras dicitur: Ægum urbs recentioribus temporibus Vo-stiza vel Bosizan dicta, & a Turcis excisa. Ægira urbs quomdam primaria in colle aspero atque difficulti posita, quæ nunc diruta jacet & Xilocastro dicitur. Et in Cris-fæo Sinu Helice, Bura, Pellene. Sicyoma inter Achajam & Asopum sita: primaria ejus urbs Sicion, omnium Græcarum urbium vetustissima, & tempore Abrahæ condita, Templis, aris, statuis, simulacris plenissima. Fuit & Phlius, quæ forte ea est quam hodie vocant Vasilicon. Superest Arcadia regio Peloponnesi mediterranea, undique a mari remota. Hujus urbs Megalopolis, patria Polybii gravissimæ sapientissimi Scriptoris. Hodie Leontari dicitur. Stymphalus, unde Stymphalis palus, & aves Stymphalides. Lilia, Mantinea, PSophis. Civitates autem totius peloponnesi nobilissimas, quasi compendio complexus est Ovid. lib. vi Metamorph.

Finitimi Proceres coeunt, urbesque propinquæ
Oraveres suos ire ad solatia reges:
Argosque & Sparte, Pelopejadesque Mycene,
Et nondum torvæ Calidon invisa Diana,
Orchomenosque ferax, & nobilis ære Corinthus,
Messeneque ferox, Patreque humilesque Cleova,
Et Melea Pilos, nec adhuc Pitheia Trœzen,
Quæque urbes aliæ bimari clauduntur ab Isthmo,

Amnes celebriores sunt Asopus, nunc Arbon Theveto; peneius, nunc Nigro & Theveto Igliaco: Alpheus, qui ad colis Rophea dicitur, ut Sophiano placet, & secundum Nigrum Orphea: Italis vero nautis Carbon: atque huic fluvio cxi amnes inlabantur: & albas maculas ac impetiginem sanat. Panisus, Stromio nunc Nigro: sed Pirnaza in Tabulis Castaldi & Mercatoris, totius Peloponnesi fl. maximus. Hujus aquæ puerorum & infantium morbis mederi dicuntur. Eurotas, hodie Basiliopotamo Sophiano & aliis, sed Iris Nigro: cuius ripæ Lauro abundant: & Inachus, qui Planizza hodie est Sophiano & aliis. Reliquos prætero. Montes Stymphalus Mons Arcadiæ altissimus, qui Dominico Nigro Pogliæ dicitur. pholos, Xiria Nigro. Cillenius, Melæ, Cillene, Strab. totius Arcadiæ altissimus. Menalus, Mænalius Melæ, Cronium Ptol. Grevenos, Nigro Zarex, Gemistus Zaraca vocat. Minthe Ptol. & Strab. Olono vocatur Nigro. Evan videtur apud Pausaniam dici, ab Evoe Bacchantium voce: quod hoc loco Bacchus, & quæ eum sequebantur mulieres, sic exclamasse credantur. Tægetus plinio, Pausaniæ, Vibio & Steph. Peloponnesi mons in Laconica, Eurotæ flumi-ni vicinus. In hujus summitate existentibus, prospectus patet per omnem peninsula, ut nulla celebris visum effugiat Civitas. Hic Mons varias Feras nutrit, conseratus Baccho, Apollini, Dianæ, Ceteri. In Morea Episcopi juxta Provinciale Romanum hi: Archièp. Corinthiensis, sub quo Argivensis. Arch. Patracensis, sub quo Coloniensis, Mothonensis, Coronensis, Amiclenis, Androvillensis. Fluminæ. Montes.

Bbb iii Tandem

*Regio &
unde dis-
ta.*

Situs:

*Soli fer-
tilitas.*

*Animalia
va-
rietas.*

TAndem ad postremam Europæ tabulam pervenimus, in qua nobis *Candia* cum aliquot exiguis circa Græciam Insulis a Mercatore de pingitur. *Creta* Ptol. Maris Mediterranei Insula. Hodie *Candia* vulgo dicitur. Eam a Septentrio ne Ægæi fluctus verberant, ab Austro Libyci & Aegyp trii, ad Occasum est Mare Hadriaticum, ad Ortum Carpathium. Forma oblonga est: ad Orientem Promontorium Samonium excurrit: ad Occasum cⁱrius Metopum contra Cyrenem: In Septentrionem vero tertium prominet quod Strab lib. x. vocat Cimarum, nunc Capo Chesin dicitur. Longitudo est ccclxx m. p. Latitudo l. Ambitus i^olxxxix. Regio omnis aspera est & Montibus ubi que horrens, sed fertilissima Frumenti, & pascua. Mira soli indulgentia, arborarii proventus abundantes. Plinius quoque aucto^r est, quidquid in Creta nascitur, infinito pretio ceteris ejusdem generis antestare. Profert Vites, Oleas, Mala punica, Ficus, Mala aurea, Citrea. Malvaticum vinum in hac sola Insula premitur, atque ex ea Venetias & in reliquas Orbis partes defertur. Hoc Vinum antiqui *Pramnum* vocarunt, auctore Bellonio. At Volaterranus putat hodie Arvisia, Malvisia dici, adjectione unius litteræ: additque id genus vitium ex Arvisio Chius Insulæ promontorio (unde Arvisia Vina olim) in Cretam esse delatum. Profert item Mel, Ceram, Caseum, Coccum, Ladanum copiosè, Dictamon soli Cretæ peculiarem. Insula omnis Lupum, Vulpem Serpentem, aut omnino Animal noxiū præter Phalangium, natura non habet. Eam ob causam magna cum securitate Animalium greges noctu in arvis pasci

sinunt, præsertim Ovium & Arietum, qui *Striphoceri* ab illis appellantur. Varia autem producit Animalia. Hoc etiam de Creta auctores prodiderunt, Noctuam non habere, eamque mori quando invehitur. Rexere Insulam primum *Iupiter*, tum *Rhadamanthus* post *Minos* & *Grati*. Romanorum potestatis facta est a Metello, qui ex re Creticus di^retus est. Constantinopolitani eam postea tenue re: *Baldinus* Comes Flandriæ & Imp. Constantinopolenos dedit *Marchioni Montis-Ferrati*, a quo vendita est *Venetis* anno cⁱccxciv immani Auri pretio: itaque adhuc illorum Imperium agnoscit. Olim centum urbibus claram fuisse prisci Scriptores tradunt, earum circiter xl. Plinii ætas novit. Urbium notissima *Gnossos*, *Minois* aliquando regia, a qua *Gnossius* arcus, tela *Gnossia* dicuntur. Sequitur *Cortyna*, unde tela *Cortynia*, vestis *Cortynia*. *Claudianus* de raptu *Proserpinæ* lib. II, Ovidius.

Crispatur gemino vestis Cortynia cinctu. Tum *Phæstos*.

Proxima Gnossiaco jā quondā hæstia regno. Progenuit tellus.

Et *Cidon*, unde *Arcus Cydonius*, *Cornu Cydonium*. Et *Dictinna*, *Maneihusa*, *Licas*, *Lictos*, *Holopixos*, aliaque. Hodie vero, Bellonio auctore, tres tantum alicujus nominis habet urbes, quæ sunt *Candia*, olim *Matiūm*, urbs totius Insulæ prima, a qua universa Insula appellationem desumpsit. Amplitudine secunda post *Candiam*, *Canea*, olim *Gidon*. Tertia est *Rhetimo*, quam veteres *Rethimnam* dixerunt. paulo incommodiore habet hæc Portum, at *Canea* & *Candia* commodissimos habent. Flumina per universam Insulam nulla sunt quæ navem ferant. Sunt tamen multi & magni rivi, in quibus spon te sua

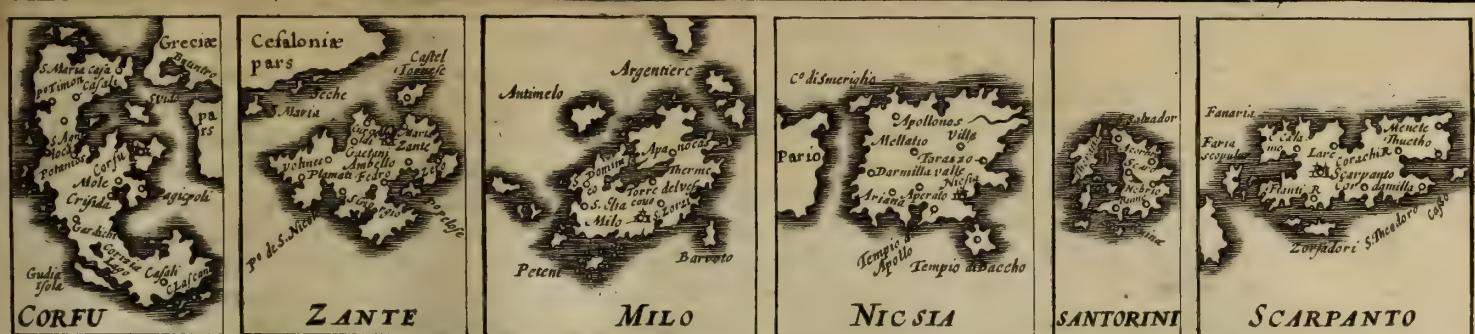
*Imperiū
majoriū.*

Vrbes.

Flumina

CANDIA

578

Montes. te sua Colocasia proveniunt. In littore Septentrionali sunt, Melipotamus, Scasinus, Cladilis, Epicidamus, Giffo, Divortio: versus Occidentem est Nopular: versus Meridiem Limens. pisces habet Creta in littoribus admodum frequentem Muli Barbati magnitudine, aliis regionibus valde rarum, qui Scarus dicitur, cuius veteres auctores sèpè meminerunt, & apud Romanos olim in delicis fuit, primarium inter pisces locum facile obtinens. Montes ejus nobiliores sunt tres, *Ida*, qui Psiloriti adcolis vocatur: *Leuci* qui plinio Cadisi, nunc vocantur de *Madarra*: & *Dicta*, qui Sethia. Adeo celsi sunt, ut nix tota hie-ma eos operiat, tametsi Cupressi hinc inde inter saxa convallium nascantur. Mons *Ida* omnium est eminen-tissimus. Hic ante Solis ortum Solem videt: nam ut est apud Lucretium:

--- *Idaeis fama est è montibus altis
Dispersos igneis orientilimine cernt.*

Opera publica. Stirpibus rarioribus Herbisque variis abundat, quæ a Bellonio lib. 1. cap. vii enumerantur. *Labirinthum* in Creta Dædali opus multi memorant, ejus, quemadmo-dum & Italici nulla vestigia fuisse suo ævo testis est plin. lib. xxxvi cap. xiiii. Mirandus propterea Incolarum stu-por, qui etiam hodie ad radicem Montis Idæ pro vete-re novum fictitium que *Labyrinthum* ostentant: sed non est mirum Cretensem *Cretissare*. Incolæ vel Cœli Solique larga benignitate, vel suopte vitio fuerunt ad mala propensiissimi. Mendaces olim, fraudulenti, rapaces, avari, & vinosi fuerunt, ut auctores perhibent, laboris impatientes nullasque artes exquisitè discentes: sed ut plurimum comedationibus, & potationibus de-

diti. Hodie vero naturæ impulsu, ut auctor est Bello-nius, & ab ipsa pueritia Scythico arcu sese exercere solent, veterem sequentes consuetudinem. Namque tra-dunt eos olim Diana fuisse dicatos: propterea etiam ip-sos Turcas arcus jaculatione superant: quinetiam dextri, agiles & strenui nunc in pugnis marinis sunt, sicut olim. Primi enim Cretenses navibus & sagittis valuisse scribuntur, quod ita capiendum puto, ut hi Græcorum primi hæc studia sectati sint. Nam ut est apud philoso-phum cap. viii lib. ii Polit. Videtur hæc Insula ad principa-tum Gracia nata, ac præ ceteris omnibus præclarè sita. Imminet enim universo mari: cui Graci circumfusis sunt. Atque hac quidem parte exiguo abest intervallo a Peloponneso: illa, ab Asia loco qui est circa Triopium, & a Rhodo. Quocirca Imperium maris obtinuit Minos, atque Insularum alias subegit: alias quum diu fuisse deserta, coli fecit. Episcopatus in ea fuere juxta pro-vinciale Romanum. Arch. *Cretensis*, nunc *Candianus*, cui hi subsunt Suffraganei: *Kirokensis*, *Archadiensis*, *Gerap-trensis*, *Sicinensis*, nunc *Sitia* opinor, *Milopotamensis*, *Arien-ses*, *Calamonensis*, *Epicalamofo forte*, *Agiensis*, *Rissamensis*. Arch. *Atridensis*, sub quo sunt *Casensis*, *Scopulensis*, *Na-pronensis*, *Margaricensis*, Arch. *Soltaniensis*, hos habet Suffraganeos, *Helenensem*, *Sudensem*, *Monovasiensem*, *Taurisen-sem*, *Marrachitanensem*. Arch. *Vosprenensis*, huic sunt Suffraganei *Tepheliensis*, *Matrehensis*, *Cersonensis*. Atque hæc de Candia: restant paucis explicandæ aliquot circa Græciam Insulæ.

Corfu vulgo, Corcira Ptol. Insula olim nobilis, bello *Corfu.*
& navibus imprimis potens. Distat ab Epiro duobus *Sitius.*
mill. ubi fretum est arctissimum: ubi vero latissimum
xx. Passus xcvii in longitudinem patet, teste Plinio.
cæli

Cœli hic mira clementia: qua sit ut Nemora ipsa ex Cœli hic mira clementia: qua sit ut Nemora ipsa ex Ci-
Calitem- tris, Medicis, atque id genus arboribus constant. Solum fertile, abundans Vitibus, Oleis, Pomis, omnisque ge-
peries. *Soli fer- tilitas.* *Soli fer- tilitas.* *Solitudo.* *Situs.* *Solitudo.* *Solitudo.* *Natura.* *Situs.* *Solitudo.*
teris arboribus fructiferis: Mellis etiam ingens hic copia colligitur. Segetes vero minus latas habet propter austrios ventos, quibus exsiccatæ arescant antequam ad maturitatem perveniant. Hodie Veneti paret, à quibus strenuè adversus Turcarum rabiem defensa est. Vrbem habet cognominem. Incolæ Græci sunt.

Zacynthus, vulgo Zante. Hanc inter Cephaleniam & Achajam ponit plin. Ipsa in circuitu colligit xxxvi mill. Ager Insulæ Frumentum profert magna copia: imp̄mis vero Uvas passas, Vinum & Oleum, ex quorum anno proventu, Incolæ colligunt c̄r millia aureorum. Graci sunt & Veneti parent. Habete ejusdem nominis Oppidum cum Arce in monte situm, mari immens, Silvis obositum, aëris salubritate, pascuorum vicinorum ubertate, agrique fertilitate valde commendabile. Mons ipse Elatos dictus, nobilis est.

Milo Insula, ea Melos prisco ævo dicebatur, in Creto est mari. Ambitus lxxx milliaria amplectitur. Fericissimos habet agros Frumenti & Olei, sed Vitibus parum accommodos. In hac etiam Argenti Fodina & Sardonius Lapis reperitur.

Naxus, nunc Niscia Sophiano, & aliis. Hæc lxxx mill. in ambitu patet. Inter frugiferas Insulas hæc etiam numeratur. Vini admodum fœcunda est: in eaque Marmoris genus reperitur, quod Ophites Græcis & Plin. maculosum, Serpentum maculis non absimile. Smirillus etiam lapis, Smiris Plinio, hic reperitur. Venam quoque

Auri hic esse, sed desidia & ignavia Incolarum non inventi, sunt qui credunt. Vespæ genus in ea, cuius punctio homini mortem adferre dicitur. Vespertilionumque magna copia. Ioanni Quirino Nobili Veneto, hæc quomdam paruit. Postea sub quodam Duce Jacobo (rispo fuit, quem Selimus Turcarum Imperator, hinc expulit. Habitatur iraque hodie à Turcis & Iudeis.

Santorini vel Santorino, Therosia, Maris Ægæi Insula, Santorini juxta Atticam, Straboni & Ptol. formam nunc Lunæ corniculatae habet, licet prius aliam haberet, antequam combureretur, & a mari in duas partes scinderetur, inter quas scopuli aliquot interjacent. Est etiamnum sa- situs. Soli fertilitas. Soli fertilitas. Incolæ punctionibus ferè victum querunt Hæc etiam subjugata a Turcis est.

Scarpanto, olim Carpathus, aut ut Homero placet. Cratophus dicta. Carpathium hinc Mare. Situs ejus inter Cretam & Rhodum, medio ferè itinere. Ambitus ejus situs. lxx aut ut alii volunt lxx mill. pass. Adua & montib. pa- sim aspera; ac in ea Marmoris Lapidicina reperitur. Soli qua- litas. Olim quatuor urbibus prædita erat, & ob id Tetrapolis nuncupabatur, ut habet in Homerum Eustathius. Ha- bet multos Portus, sed non admodum capaces, & male fidos. Incolæ Græcè loquuntur, & Græcorum religio- nem amplectuntur: Venetorum tamen Dominio sub- sunt.

Sed de Europa quæ dicta sunt haec tenus, sufficiant. Reliquas igitur Orbis partes, & primum Africam, cui in nostra distributione post Europam princeps tribuitur locus, quod felix faustumque sit, ingrediamur.

Cccc In Africa,

B A R B A R I A.

Regio
et unde
dicta

Situs.

Soli qua-
litas.

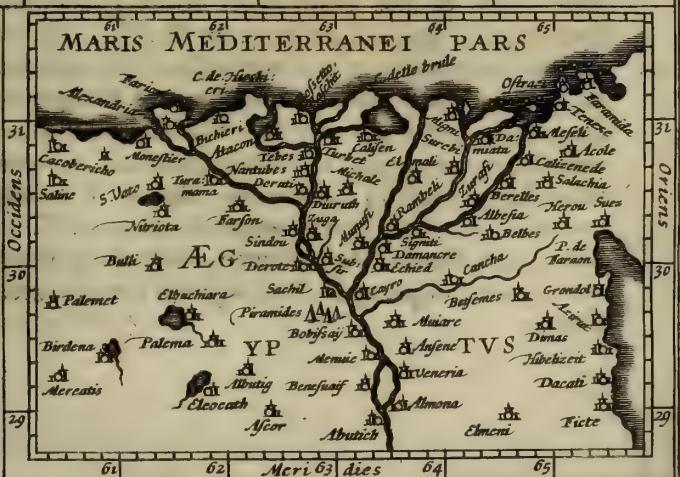
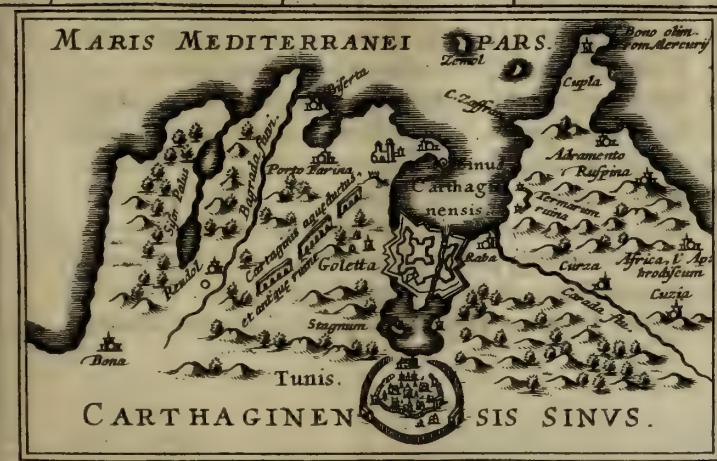
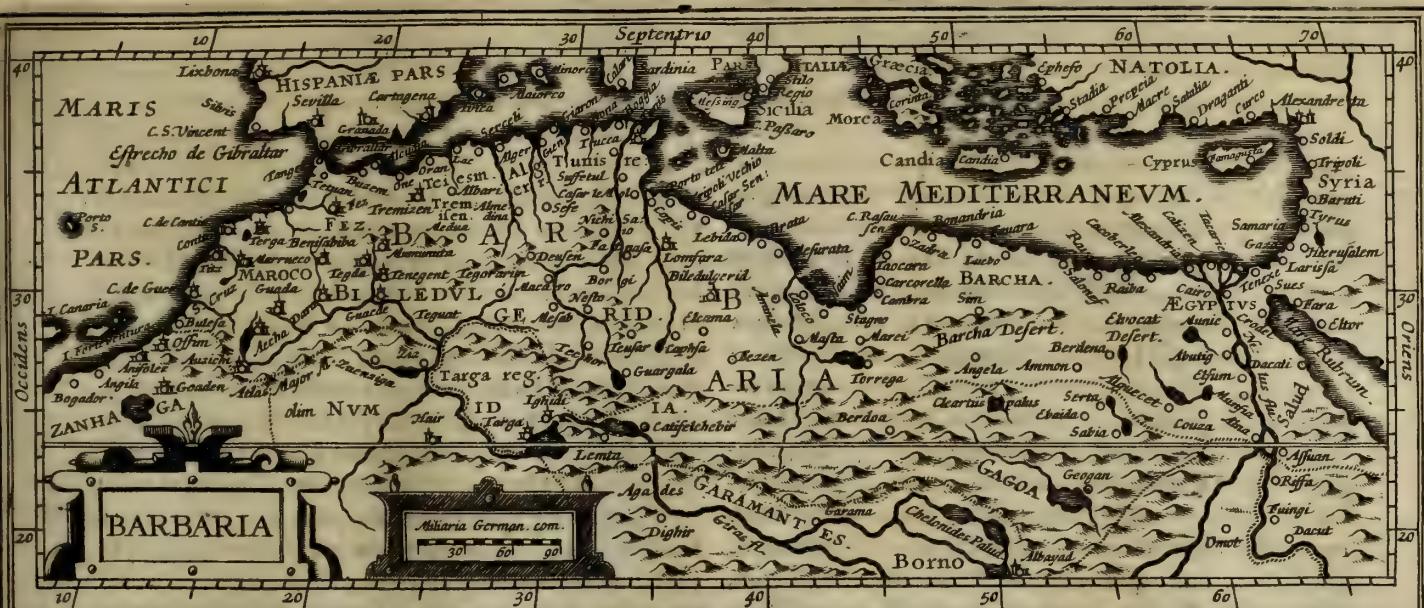
IN Africa, quam nos secundam cum Ptolemæo Orbis partem fecimus, primo te offert loco *Barbaria* nobilissima Africæ regio. Ea nomen accepit vel à murmure inconcinno *Incolarum*, Arabibus dicto *Barbar*, eo quod Numidarum sermo Arabibus talis videatur: vel a frequentibus desertis. *Ba* enim eorum lingua desertum sonat. Ab Ægypto ad Fretum usque Gaditanum pertinet, complectiturq; Mauritaniam utramque, Tingitanam videlicet & Cæsariensem, Africam propriè dictam, Cyrenaicam, Marmaricam, cum Libya exteriore. Statuunt illi recentiores Africæ Scriptores ab ortu Solis Marmaricæ (quæ hodie *Barcha* dicitur) deserta ad Montis usque Atlantis partem hodie *Mejes* vocatam, quæ pars a Strabone forte sub nomine *Aspis* describitur: huncque montem Atlantem (secundum ejus ab Oriente in Occidentem ad Mare usque, quod ab eo Atlanticum nuncupatur, longitudinem) a Meridionali plaga habet: ab Occidente ipsum Mare Atlanticum: Septentrionale vero latus Mare Mediterraneum lambit. Aët & Cœli qualitas hujus Regionis varia. Vere Cœlum mite, clemens, serenum; Æstate æstus vehementissimi, in primis Iunio & Julio, mensibus; Autumno calor remissior: Hyeme frigus vehementius, potissimum circa Decembrem & Ianuarium, sed matutino dumtaxat tempore, adeo ut nemo ob frigus ad ignem

accedere cogatur. Autumni finis, totaque Hyems, bona que Veris pars, impetuosis plena ventis. Quin & grandinibus, fulguribus, & tonitruis horridis interdum vexatur: neque deest aliquibus in locis Nix copiosa. Ager Dactylorum, Malorumque Punicorum feracissimus: sed Frumenti non adeo fertilis: unde ejus *Jncolæ* magna ex parte panem conficiunt hordeaceum. Fructus alios profert magna copia, *Cerasa*, *Ficus*, *Poma*, *Pira*, *Pruna*, *Mala*, *Perfica*, *Armenica*, *Cydonia*, *Olivas*, & similes. Abundat Oleo, Melle, Saccharo. Multijugis item Armentorum, Pecudum, atque Ferarum generibus. Alii enim hæc Regio Dracones, Elephantes, Capreas, Bubalos, & similia Animalia: item Leones, ac Paradales: haber & Mustelas, Felibus pates ac similes, excepta rictus eminentia: Simiarum quoque maximam multitudinem. Coluerunt hanc Regionem primum *Phœnicum* Coloni, aliique qui ex Asia aut Ægypto eo devenerunt: Postea paruit *Romanus*, tum *Grecis Imperatoribus*, deinde *Vandalis*, *Saracenis*, *Arabibus*: nunc partim *Turcæ* subest, partim proprio *Seriffe*: *Hispaniarum* quoque Rex *Arces* quasdam in ea possidet. Regna omnino quatuor sunt *Marocci*, *Fessæ*, *Telephinum*, *Tunetanum*, quibus nonnulli *Barca* addunt. De duobus prioribus *Marocci* & *Fessæ* sequentibus *Tabulis* agetur, de reliquis hic agamus. *Telephinum* Regnum quod vocant *Tremisen*, est *Mauritania Cæsariensis*. Longitudo ejus ab Oc-

Animale
lum van-
rietar.

BÄRBÄRIA.

375

Vrbis.

Portus.

casu in ortū est cccclxxxmilliarium. Latitudo arcta, mill. xxv, a desertis videlicet Numidię usque ad Mare Mediterraneum. Hujus regionis maxima pars inculta est, arida atque aspera, eaque præfertim parte, qua Meridie spectat. Maritimū autem agri aliquanto fertiliores atque fœcandiores sunt, Raræ in hac parte urbes, raraque Castella. Metropolis est *Teleusina*, quondam ampla, nunc magna ex parte collapsa. In eodem tractu est *Algira*, urbs magna & probè munita. Hæc a *Teleusino* Rege primum defecit, ac *Bugia* Regi tributum solvit: postea hoc deserto *Ferdinandum* Regem Hispaniæ admisit. Denique capta a Barbarossa Imperio Ottomanico adjecta est. Celebris est *Naufragio* *Caroli V.* tristi Christianorum captivitate, & piraticis excursionibus Turcarum. Hodie ita præsidii firmata est, ut humana ope vix possit expugnari. Hanc *Castaldus* *Salden* Ptolem̄i fuisse opinatur, sed *Ortelius* cum nostro Mercatore putat *Salden* Ptol. nunc esse *Tadelis*: *Iovius* censet esse *Iuliam Casaream*, & alii *Cirtam*. Sunt quoque urbs *Mersalcabir*, *Messagran*, *Mustaganin*, & aliæ. Duos habet hoc Regnum Maris Portus nobilissimos atque frequentissimos, alterum *Horami* seu *Orania*, cum Arce munitissima, alterum *Marfa Eltabiri*, ad quos solet confluere maxima Mercatorum frequentia: præsertim ex Italia: qui ambo ab Hispaniarum Rege ante aliquot annos occupati fuere, non sine illius Regni maximo detimento. Regnum Tunetanum continet totam Africam minorem & magnam Numidię partem. Nam a *Majori* fl. quem *Audum* Ptol. esse putat *Maginus*, usque ad *Mesratę* regionis amnem exten- ditur.

Ægyptus.

Regio.
Nomina.

Situs.
Calidem-
peries.

A Ægyptus antiqua & nobilis regio primum a *Misraim* filio Chus, nepote Cham, abnepote Noachi culta est: quare a *Chamo Chemia* in lacris *Osridis* vocata fuisse videtur, pro *Chamia*, ut ab alio *Misraim*, quā appellationem etiamnum servat apud Arabas qui vocant *Mesre*. Turcis dicitur *Elquiber* vel *Elchebit*. Termini sunt ab Occidente ultra Nilum deserta Barçæ, Libyæ & Numidiæ, cum regno Nubiæ. Ab Austro agro Bugiensi & Nilo concluditur, quo loco Nilus ab Occidente in Oratum nonnihil fertur. Plinius eam finit Syene urbe, quæ nunc *Asna* dicitur. Ab Ortu sunt deserta Arabiæ, quæ inter Ægyptum & Mare Rubrum sita sunt. Ab Aquilone clauditur Mari Mediterraneano, quod ea parte vocatur *Pelagus Ægyptiacum*. Raro pluit in Ægypto, imo ut Plato tradit, nunquam visum est pluere in Ægypto, sed aër perpetuum habet serenitatem, atque ob id fortassis olim dicta fuit *Aeria*. Terra mirè fertilis & hominum aliorumque animalium perfœcunda generatrix. Nilus efficit, qui per medium ejus labens, & singulis annis terræ superficiem inundans, humectans, & adducto limo impinguans, fœcundam, mirèque fertilem eam reddit. De hujus soli felicitate multa paßim extant scriptorum elogia. Iustinus solum ita secundum asserit, ut alimentorum nulla terra feracior sit in usus hominum. Summa in Ægypto est ubique *Tritici*, *Siliginis*, *Hordei*, *Avenæ*, *Fabatum*, aliorumque Leguminum: *Vinietiam* optimi fertilitas. Nec desunt pascua lœtissima, *Oleo tamen*,

*Animalia
lum va-
ritas.*

*Imperiū
majorū.*

men, ut plurimum, caret, raraque ligna isthic nascentur. Præter bestias saevas ac nocuas, quibus hæc terra abundant, Animalia domestica mira copia alit, Bubalos, Boves, Camelos, Equos, Asinos, Arietes & Capras, quæ quidem omnia in magnam excrescent molem, teste Bellonio. ob aeris temperiem, pabuli abundantiam, ac stirpium a Nilo irrigatarum bonum alimentum: inter reliqua vero Arietes pingues admodum, & crassi sunt, atque amplam & densam, atque ad terram usque propendentem caudam habent, & palearia insuper è collo dependentia, ut in bobus, nigraque lana vestiuntur. Ceterum universa olim Ægyptus floruit sub variis Regibus diversorum nominum usque ad Ptolemaeos: nam Pharaones admodum pauci fuere. Ptolemai longo tempore regnarunt, usque ad Romanorum imperium, quo præfacto res Ægyptia pervenit ad Agarenos Arabiae felicis, quorum Princeps Sultanus fuit dictus, & alii sequentes quoque vocati sunt Sultani, Mahumetani omnes, regnarunt multis annis donec a Turcis expugnati fuerunt. possidet jam totam Ægyptum Solymanus Turca, relictio ibi Praefecto, qui Baxa Aegypti dicitur. Divisa fuit ab Alexandro Macedone in Nomos sive Opidorum Praefecturas, quales Herodotus ponit xviii. Strabo unum amplius Ptolemæus xlvi. Plinius L. qui & addit quosdam nomina permutasse, ut proinde non sit putandum tot Aegypti olim Praefecturas fuisse, quot apud Historicos nomina possunt colligi, quum ejusdem Praefecturæ plura nomina esse potuerint. Leo Africanus auctor est a Mahumetanis in tres provincias divisam esse. Sahid quæ est superior sive Thebas, a finibus

Bugiaæ ad Cairum usque: Errisiam, quæ est pars Occidentalis a Cairo ad Rosettum: & Maremmam quæ est pars Orientalis. Vrbes Aegypti sub Amaside creduntur fuisse xx mille. Diodorus tria millia suo ævo superfuisse testis est. Celeberrimæ fuerunt Syene, Thebe, quæ & Diospolis, Tentyra, Heliopolis Memphis, Babylon, Alexandria, Pelusum. Syene nunc Asna dicitur. Thebe condita a Busiride Rege ambitu cxl stadiorum, ut refert Herodotus, centum portis, aliisque ædificiis publicis privatis que insignis, quæ jam olim esse desit. Tentyra ab Insula Nili nomen habet: Incolæ Tentyritæ, qui naturæ genio Crocodilis adversi sunt: qua de re apud Strabonem & Plinium videre est. Heliopolis, olim Sacerdotum habitatio, Straboni hominum Astronomiæ & Philosophiæ ditorum mansio. Memphis olim Arsinoe, regia urbs, ubi Nilus primam accipit divisionem & delta formam facit: Hanc hodie vocant Cairum vel Alcair. Vrbs est trianguli forma exstructa, ambitu plus quam octo milliarium. Incolunt eam Turcae, Aegyptii, Arabes, Hebræi, aliquie. Babylon paulo supra Cairum ponitur a Bellonio, conspicunturque adhuc splendidorum ædificiorum ruinæ. Hic nun c est Christianorum pagus. Alexandria nobilis olim & splendida urbs ab Alexander Magno in extremitate Maris Mediterranei loco situque pulcherrimo condita: Turcae Scanderiam vocant. Pelusium hodie vocant Damiatam, urbs est potens, opulenta, commodo portu & navium frequentia celebris, ad Nili ostium Pelusiacum. Regio hæc fluvio Nilo totius Orbis nobilissimo secatur, irrigatur, ac fœcundissima redditur.

Regia.

*Regio &
unde di-
uta.*

*Soli ferti-
licas.*

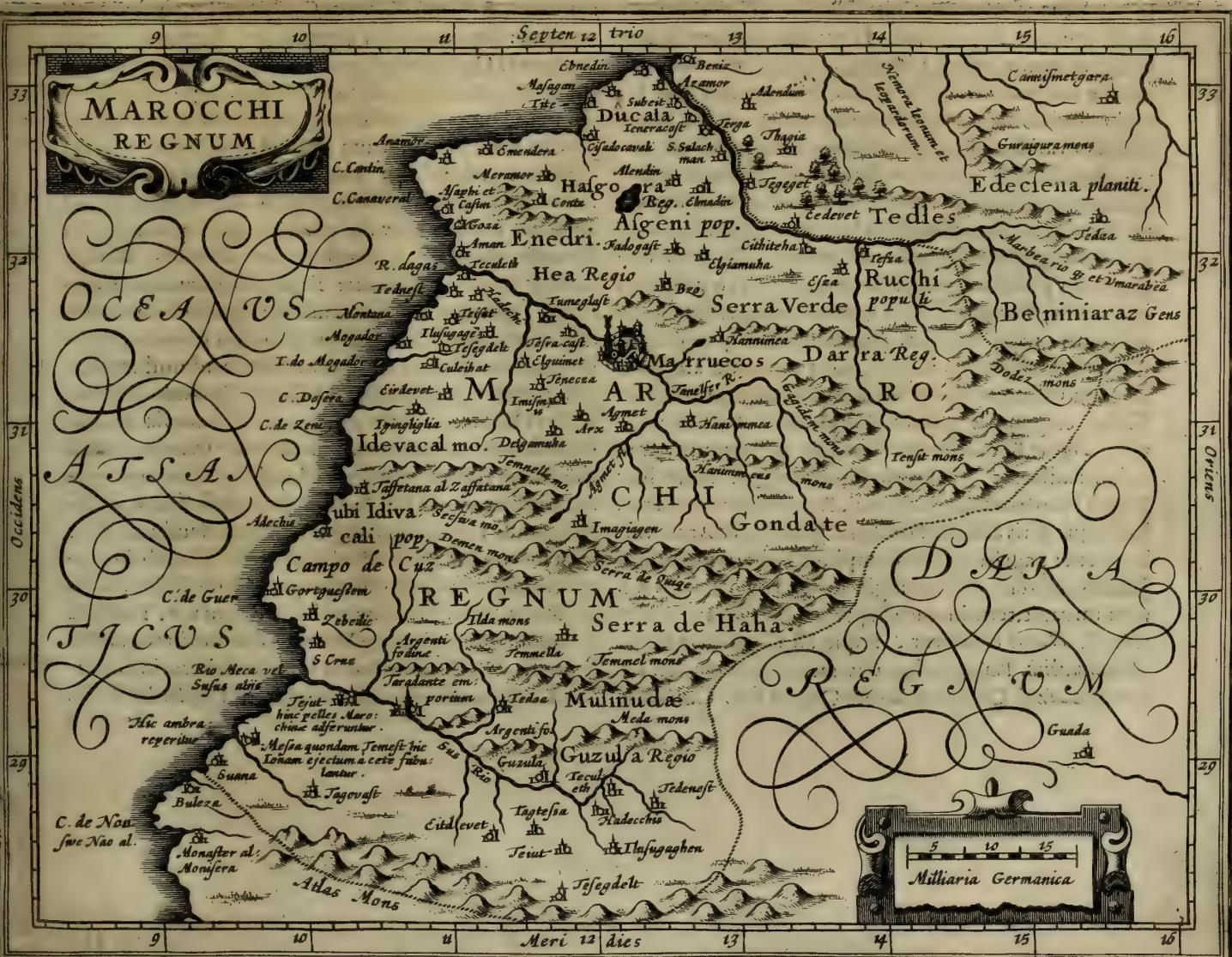
*Anim-
lium va-
rietas.*

Vrbes.

Pars illa Barbarie, quæ olim Mauritania Tingitana dicta, hodie 11 Regna comprehendit, Marocci videlicet & Fesse, de quibus nunc ordine dicendum est. Marocciregnum nomen accepit ab Urbe primaria Marocco. Iacet inter Atlantem Montem & Oceanum Atlanticum, Formæ pœnè triangularis. Amœnissima est regio, abundatque frugibus & Leguminibus omnibus generis, Oleo, Melle, Saccharo, fructibus omnigenis Dactylis, uvis, Ficibus, Pomis, ac p'irvariis. Armentis item ac gregibus: multæ etiam reperiuntur Capræ, quarum pelles Marocchini dicuntur, villi utilissimi sunt ad pannos contexendos, quos Camelottos vulgo vocant. Rerum denique omnium quæ ad victum conveniunt, quæ naribus ad blandiuntur, quæ oculos passcunt, regio feracissima est. Ejus Provinciæ sunt, *Heæ*, quæ ab Oriente clauditur fluvio *Eſivalo*, a Meridie atlante, ad Occasum & Septentrionem Oceano, estq; regio aspera, montosa, nemorosa, dives & Incolis freques. Frumentum hic copiosè non colligitur, sicut Hordeū, milium & Panicum. Fructuum autem magna est inopia, ignava potius Incolarum locordia, quam vel Cœli vel Soli injuria. Mellis vero magna copia, quo majori ex parte vescuntur, Ceram tamen abjiciunt, usum ejus ignorantes. Civitates paucae hic sunt, sed pagi, vici, & castella munitissima maximo numero reperiuntur. *Susa* quæ ad Septentrionem Atlantem habet & Opidum *Heæ*, ad Ortuin fluvium *Sus*, regio fertilis, amœna, dives. Abundat Frumento, Hordeo, ac Leguminibus, ac quibusdam

in locis Saccharum satis copiosè profert, licet Incolæ illud, neq; coquere, neq; parare probè sciāt: Fructus etiam alicubi proveniunt, *Ficus*, *Uvæ*, *Mala Persica*, & *Dactyli*: Oleo caret, quod tamē aliunde advenitum hoc defertur. Auri Metalla sunt in monte: *Ilalemo*. Praecipuum hujus Regionis Opidum *Tarodantum*, Mauris *Tarent*, satis amplum, ab antiquis Africanis conditum. Domorum numerat circiter tria millia. In colæ moribus sunt civilioribus. Hic Angli & Galli Mercatores degunt & Ferrum, Stannum, Plumbum, Saccharo commutant. Sunt & *Messa*, sub quo nomine tria minorum gentium Opida continentur, unius miliaris intervallo alia ab aliis dissidentia, a veteribus Africanis ad littus Oceani condita. Tenuit Civitas exstructa olim ab Africanis in pulera planicie, cuius unum latus lambit Fluvius *Sus*. Divisa in tres partes spatio plus minus unius milliaris distantes, quæ coniunctæ figuram triangularem constituant: *Tedsi* Civitas magna, fundata olim ab Africanis, sita in agro fertilissimo: & *Tagavost* omnium hujus Regionis maxima. Marocci territoriorum Formam refert triangularem, Eius Fines ab Occasu Mons *Netisa*, ab Ortu Mons *Hadimeus*: qua Septentrio est in eum usque locum extenditur, ubi notissimi Fluvii *Tenijst* & *Affinal* coniunguntur. Est antem (Leone referente) regio hæc cultissima, Armentis, Pecoribus & Feris abundans, Perpetua pœne planicies, Lombardia non admodum dissimilis, Montes si quos habet, frigidissimi atque sterillissimi sunt, adeo ut nihil præter Hordeum producant.

In

In hac Vrbs est Maroccum, quod Botanum Hemerum Ptol. fuisse quidam suspicantur. Hæc inter maximas totius Orbis terrarum urbes adnumerari solet. Est enim in-auditæ magnitudinis : ita ut sub Principe suo Hali Josephi Filio domus numeraret plus quam centies milie. Portas in ambitu habebat viginti quatuor: sed hæc ampla quondam & celebris urbs, nunc ita frequentibus Arabum excursionib. attrita est, ut vix tertia urbis por-tio Incolas habeat. Sunt & in hoc territorio Vrbes alia minorum gentium. Opida : *Elgiumuha*, Opidum exiguum, in planicie, propè fluvium *Sesseva*, ab Africanis conditum; *Tenezza* Civitas munita, olim exstructa ab Africanis in latere illius partis Atlantis quæ dicitur *Ghedmina*; *Delgumuha* Civitas nova in monte altissimo sita, Arx valida; *Imizmizi* Vrbs ampla Scopulo insidens; *Tesraſt* exiguum Opidum in ripa fluvii *Aſifelmel* pos-
tum: *Agmet* & *Hanimmei*. *Guzzula* ad Septentrionem Atlanti adhæret, ad Ortum Hez jungitur. mittit hæc Regio Hordeum magna copia, & pecudes innumeras, habetque Æris & Ferri Fodinas. Opida hic & Arces val-lo carent: pagi frequentes, ampli, divites: regio omnis Jncolis referta. *Duccalaregio* ab Occasu a *Tensift* flu. initium capit, terminatur a Septentrione Oceano, a Me-ridie fl. *Habiel* clauditur, atque ab Occidente fluvio *Hammirabih*. Paucæ in hac Civitates muris cinctæ. In-ter quas *Azaf* Civitas in littore Oceanis sita. Condide-

runt eam Africani: Conte a Gothis & Tit ab Africanis condita: *Elmedina* quasi totius hujus Regionis Caput: *Centopozzi* Opidum exiguum: *Subeit*, *Temaracoſt*, *Terga*, *Bulativan*, *Azamur*, & *Meramer*. *Hascoraregio* ad Septen-trionem Duccalæ confinis est, ad Occasum terminatur *Tensift* fluv. & ad Ortum fluvio *Quadelhabia* a regione Tedeletes discluditur. Multæ ad hanc regionem per-tinent Opida opulentissima, populo satis numerosa, ut *Alemdin* Civitas in valle quadam quæ quatuor altis Montib. cincta est, exstructa: quam Nobiles, Merca-tores & Artifices habitant: *Tagodaſt* in cacumine Mon-tis sita, quatuor aliis circumdata: *Elgiumuha* in monte altissimo condita, inter duos alios non minoris altitu-dinis: & *Bzo* Civitas antiqua in Monte admodum sub-limi posita viginti circiter Milliaria *Elgiumuha* distans, versus Occasum. *Tedes* regio non adeo ampla est, ab Occasu terminatur fluminibus *Servi* & *Ommirabih*, ad Meridiem Atlanti contigua est: ad Septentrionem ve-ro terminatur, ubi flu. *Servi* in fluvium *Omirabih* prola-bitur, unde regio ipsa triangulari forma clauditur. Sunt in ea nonnulla Opida: *Præcipuum* est *Tesza*, ab Africanis conditum, populo satis frequens. Sunt & *Ezra*, *Githi-teb*, & alia. *Præcipua* Flumina hujus Regni sunt *Tensift* & *Omirabih*, qui ex Atlante Monte erūpentes in Oceanū se exonerat. Sed *Tensift* oritur in Marocci territorio, ac plu-timis augetur flu. inter quos magni sunt *Sifelmel* & *Niffis*. *Omirabih* Flumina.

Opera
publica.

Omirabili vero scaturit inter altissimos montes, qua *Ted-*
les provincia *Fessano* Regno contermina est. In littore
maris alibi magna *Electricopis* invenitur, quæ inde à
Lusitanis atque aliis exteris exportatur in alias regiones,
quod quidem *Electrum* vilissimum opretio coemunt. Multi
hic Montes, inter quos *Nispha*, *Semele*, *Sensana* &c.
Quorum plerique frigidissimi atque sterilissimi sunt, a-
eo ut nihil præter Hordeum producant. In hoc Regno
neque Templorum, neque Collegiorum, neque Holpi-
tiorum copiam desiderabis. In urbe Marocco multa
sunt Templa, inter quæ nullum artificiosius, neq; mag-
nificentius, quam quod in medio urbis à dicto *Hale* ex-
structum exstat. Est & aliud ab hujus successore *Abdul*
Miomem exstructum, & ab hujus Nepote *Monsoram-*
pliatum, multisque Columnis ex Hispania convectis, o-
pulentius redditum. Cisternam sub hoc Templo confe-
cit, ejus magnitudinis, cuius totum est *Templum*: te&tum
Templo addidit plumbeum: singulisque angulis addi-
dit Canales, qui pluviale aquam in Cisternam sub-
je&tam mittant. Turris ex lapide durissimo, quale *Roma-*
nun *Vespasiani* est Amphitheatrum, altitudine *Turrim*
Bononiensem in Italia superat. Gradus quibus adscendi-
tur habent singuli novem palmos latitudinis: exteriū
vero muri latus decem. Septem habet hæc Turris man-
siones. Huic superstructa alia turricula, quæ instar
acus ad surgit. Hæc tres alteram alteri superpositas haber-
mansiones, fitque ab una ad aliam lignea scala adscen-

sus. Si quis è summa Turri despiciat, huic Homines quâ-
vis Staturæ procerioris, non aliter ac pueri unius anni
appareant. Habet & hæc turricula in summa parte ferrum
quoddam Luna ornatum aurea, tres item Sphæras aure-
as, sic ferro insertas, ut maxima inferiore, minima su-
periore partem occupet. Est & Arx quædam muni-
tissima in hac urbe, quæ si amplitudinem, si Muros, si
Tutres, si Portas ex *Tuburtino* Marmore exstructas vi-
deris, Civitatem jure censeas. *Templum* habet altissima
Turri ornatisseum, in cujus fastigio Luna, atque sub
hac tres in æqualis magnitudinis Sphæras aureas, quæ
omnes cxxxmille aureos pendent. In hac Urbe intra Mu-
ros Vineæ, Palmæ, Horti spatiosi, Agrique Frumenti fœ-
cundissimi. Nam extra Muros terram colere, frequens
Arabum verat incursio. Incolæ hujus Regni alibi civi-
liores, alibi rudiores, & civilitatis plus satis ignari. Pa-
ne fere vescuntur hordeaceo, non fermentato, nec in
furnis excocto, interdum vero cibum sibi ex Farina hor-
deacea *Lacte* & *Oleo* vel *Butyro* parant. Apud multos
nullus mensarum & mapparum usus. Vestiuntur fere
pannis ex lana in straguli modum confectis, caput vero
panniculo quodam ornant, remanente tamen superio-
re parte nuda; pileum non nisi senes, aut docti Viri ge-
stant, subuculas non habent, lecti vice culcitra villosa
utuntur, cui se involvunt. Barbam radere solent ante-
quam matrimonium contrahant, sed matrimonio jun-
cti promissam gestant.

D d dd

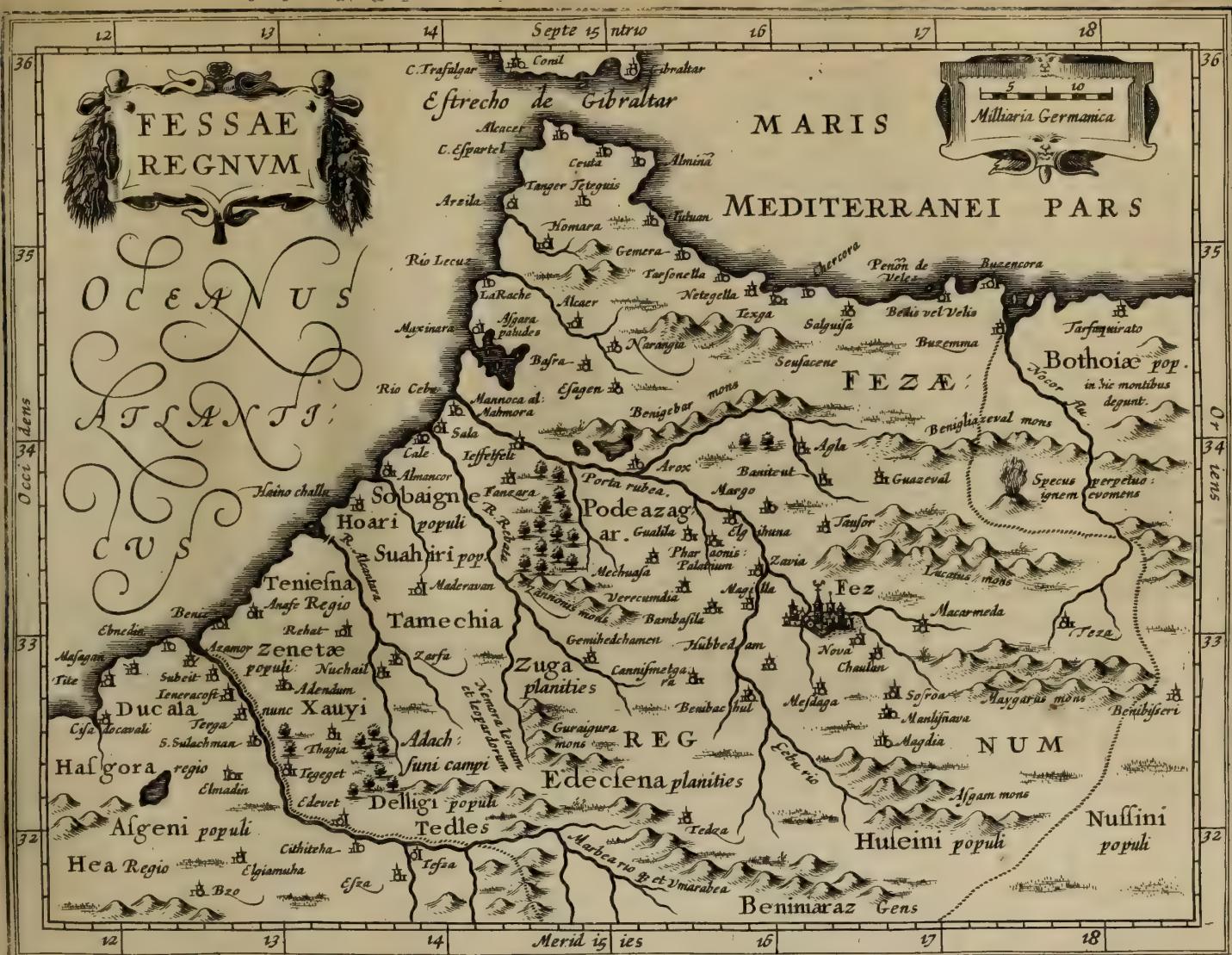
FESSA

Montes.
Mores.
Vitæ.
Vestitus.

Fessæ Regnum:

FESSANUM vel Fessæ Regnum sequitur, quod *Ampelusia* olim a vitium copia nonnullis dictum: *Fessanum* nunc ab urbe ejusdem nominis. Hoc Regnum ditissimum & potentissimum, ab Occasu habet Mare Atlanticum, a Septentrione Fretum Herculeum, ab Ortu Mulviam flumen, ab Austro regnum Marocci. Est autem hic alibi optima aeris tempestes, alibi aliquanto asperior. Ac regio ipsa etsi nonnullis in locis prorsus aspera est, frigidissimis Montibus plena, ac in ea aliquot sint solitudines ac deserta: ipsa tamen universè considerata, quamvis altera sui parte magis, altera minus, felicissima & fertilissima est. Ager enim tam Frugibus atque Fructibus abundat, ut nulli cedere videatur: passim Vites, Oleæ optimè proveniunt. Ficuum & Amygdalarum magnam habet copiam, magnâ etiam *Gossypii* affluentiam. Reperitur hic etiam planta quædam *Maus* dicta, fructum ferens valde dulcem ac esu gratissimum, magnitudinis Mali Citrei. Mahumeticæ Rabini hunc esse Fructum ajunt, qui parentibus nostris *Adamo* & *Eva* interdictus fuit, cuiusque foliis pudenda texerunt: folia enim habet longa & lata: harum hic magna copia. Abundat Armentis, Pecoribus, Equis, Camelis, Capreolorum atque Leporum magna copia. *Fessæ* Regiones sunt leptem, *Temesna*, *Territorium Fessæ*, *Agara*, *Elhabata*, *Errifa*, *Garetum* & *Elchausum*, sive *Chanz*, *Temesna* regio incipit a flu. Omirabib versus Occidentem, & protenditur ad Ortum versus *Burragragum* fluvium: a Meridie terminatur Monte *Atlante*, & a Septentrione Oceano. Fuit semper hæc Regio totius Africæ Caput, in qua olim numerabantur Opida plus minus *xl*: Ca-

stella vero ccc. Sed ob bella quæ ibi magnoperè sœvunt, Civitates omnes & Opida deleta sunt, totaq; Provincia vastata; Sed tandem denuo reviviscere cœpit postremis hisce temporibus, atque Opida prope cc continent. Inter ea *Rabato* Civitas magna ad littus Oceani condita. Hæc Muris & structura Marocco persimilis, sed magnitudine ambitus valde dissimilis. Sunt & *Thagia*, *Salla* & alia. *Fessæ* Territorium a fluvio *Burragrago*, versus Ortum protenditur usque ad fluuium, *Inavem*, a Septentrione fluvio *Suba*, a meridie *Atlantis* radicibus clauditur, Ager tam Frugibus, Fructibus atque Armentis abundat, ut optimis comparari possit. Vbiique Vites: Oleæ & fruges optimè proveniunt. Numerantur nonnulla Opida in agro *Fessano*: sed ipsa urbs *Fessæ* primaria. Hanc putat *Niger Tamisigam* *Ptolomæi*, sed errat: ac potius *Volobium* esse ejusdem *Ptolomæi* cum Peucero & alijs credo. Sita est in Regni hujus meditullio. Conditæ ferunt circa annum Domini septingentesimum octuagesimum sextum. Hanc Metropolim totius *Mauritanæ* dicunt: & vulgo, teste *Marmolio*, *Aulam* totius Occidentis cognominant. Nomen habere ab auro, sunt qui opinentur. quod cum prima ejus fundamenta jacerentur, eo loco inventus fuerit Auri cumulus, quod *Arabib*. *Fes* appellatur. Alii Fluvium *Fez* qui medianum interluit, urbi nomen dedisse autemant. Hic in urbem collapsus infinitas fere partes, per quosdā aquæductus sese spargit, ac per singulas fere domos, per Templæ, per Collegia, per Hospitia, & Xenodochia sese diffundit. Deinde per foricas percurrentes, totius Civitatis fortes secum trahit, atque foras in fluvium inducit. Atque hæc dicitur

dicitur Fessa *vetus*. Est enim & alia urbs quæ Fessa *nova* dicitur, duplice cincta muro altissimo ac munitissimo. *Asgara* regio à Septentrione Oceano abluitur, ab Occasu ad fluvium usque *Burragragam* protenditur: Oriéntale latus claudunt Montes *Gumaræ*, *Zaroni*, & radices Montes *Zalaga*: à Meridie vero flu. *Bunaza* terminatur. Regio plana est, optima Aëris temperie gaudens. Equis & Pecore adeo abundat, ut non modo Fessæ his abunde provideat, sed etiam omnibus *Gumaræ* Montibus. Nemora hic rara: Capreolorum tamen atque Leporum magna copia. Fuerunt hic olim Opida & Arces quamplurimæ, sed bellorum injuria major pars deleta est. Opida præcipua sunt *Larissa*, & *Casar Elcabir*, hoc est, Regum palatum. Habet, seu *Elabat*, regio clauditur à Septentrione Mari mediterraneo, ab Occasu *Algare* Paludibus, à Meridie *Suarga* fluvio, ab Ortu vero Montibus Herculeo Freti vicinis. Regio hæc fœcundissima, ac Frugum omnium affluentia beata est, licet olim multo celebrior ac felicior fuerit, propter Civitates antiquissimas, tum à Romanis, tum à Gothis conditas. In ea præstantiores urbes sunt *Arzilla* seu *Azella*, ampla satis, atque à Freti Herculeo circiter LXX. mill. distans. *Tingis* seu *Tanger* ampla & antiqua ad Oceani littus posita, & à Freti Herculeo xxx mill. distata. *Septa* seu *Seuta* maxima Civitas ad fauces Herculei Freti, olim totius Mauri-

taniæ Metropolis, ac Hispaniæ emula: quæ quidem tres Civitates sub Regno Portugalliarum sunt. Errisa regio incipit non procul ab Herculeo Freti, & ad fl. usque *Nocor*, seu *Hoccore* ad Ortum protenditur: ad Septentrionem prima sui parte, ut restatur Leo, terminatur Mediterra-neo Mari, vergitque Meridiem versus adeos usque montes, qui Fessæ Territorium spectant. Regio hæc protus aspera, Montibus frigidissimis plena, in quibus Arbores altissimæ ac rectissimæ. Fumentum non producit: Vinearum autem, *Ficum*, *Olivarum* atque *Amygdalarum* magnam habet copiam. Armenta hic rata: *Captarum* vero, *Asinorum* atque *Simiarum* in hisce Montibus magnus repertus numerus. Opida hic rarissima, rati frequentissimi *Gareti* regio initium sumit ab Occasu, à *Medelo* flumine, & ad fluvium *Mulviam* ad Ortum terminatur, à Meridie Montes ipsam à desertis Numidiae separant, à Septentrione ad Mare Mediterraneum protendit. Ager hujus Regionis fragosus, incultus atque aridus. Numidia deserto non admodum natura dissimilia: ipsa autem Regio *Incolis* nuda fere est, postquam duas hujus præcipuas urbes *Medelam* & *Chesalam* Hispani occuparunt. Chaus ultima Fessani regni regio continet tertiam ipsius fere partem; namque in longitudinem cxc mill patet, nempe à fl. *Zha* ad ortum, ad fl. *Gurguigara* ad Ocasum, in latitudinem vero mill. CLXX. Nam omnis ea

Atlantis

*Flumina.
Montes.
Opera
publica.* Atlantis pars quæ Mauritaniam spectat, teste Leone, hujus Regionis latitudinem præbet: complectitur & bonam planicie & montium partem qui Libyæ sunt contermini, præcipua loca hujus tractus sunt *Dubdu* Opidum antiquum & *Teza*, maxima, nobilis, & opulètissima Vrbs, quæ Civium frequentia, & opulentia tertium in tota Regione sibi locum vendicat. Regnum hoc multis irrigatur Fluiis, quorum aliquot navigabiles: præcipui sunt *Subu* & *Lucus*. *Subu* Veteribus *Subur* dictus, originem ducit ex maximo Fonte in horrida Silva Seligi Montis Provincia Cheuz, atque multos recipiens fluvios per longum tractum discurrit. & lato simul ac profundo Ostio in Oceanum labitur. In ejus Ostio sita Civitas *Haridas*, cuius Portus ingressu difficillimus. Montes hic multi, inter quos *Zarbon*: Mons qui à planicie *Esaïs* incipiens, patet in longitudinem circiter triginta milia, Occidentem versus, & in latitudinem decem: eminus Silvam magnam & desertam refert, cuius Arbores omnes sunt Olivæ. *Zalaga*, item *Selelgo*, *Azgan*, *Centopozzi*, & multialii, quos brevitatis studio omittimus. In urbe *Fez* multa pulchra sunt & ampla ædificia, publica priva-

taque. Templæ, Collegia, Xenodochia. Templæ sunt ixxx in quibus magnifica & splendida. Summum templum quod vocant *Caravæa* ambitum habet sesquimiliaris. Portas amplias atque altas unam & trigintæ. In hoc Templo singulis noctibus ccx lucernæ accenduntur. Reditus Templi in singulos dies feruntur esse ducentorum aureorum. Collegia in quibus studiosi artibus, medicinæ, legibus operam dant, permulta sunt. Vnum præ ceteris nobile, in quod exstruendum Rex *Habu Henon* quadringenta octoginta aureorum millia effudisse dicitur.

PENNON DE VELES.

Et hæc de Marocci & Fesse Regnis: restat paucis explicandum *Pennon de Veles*, quod antiquissimum est Opidum in littore Maris Mediterranei constructum, ab Hispanis *Velles de Gumenera*, sive etiam *Pennon de Veles*, nūcupatum. Inter duos visendæ altitudinis Montes situm est. Alii ab Africanis, alii a Gothis ædificatum scribunt. Sed de hoc Opido in Theatro Vrbium plura.

Ddd d iii

ABISSI-

Regio.

Eius.

ABISSINORUM Regnū Æthiopia quæ sub Ägypto Ptol. dicitur. Ejus Princeps Mauris Asielabassi, lingua Æthiopica Ioannes Belul, quod est altus, seu pretiosus non presbyter, ut quorundam fert opinio, dicitur. Hic se Davidis ortum stemmate gloriat: utitur autem plerumque istiusmodi inscriptione. N.N. Supremus meorum Regnorū, a Deo unicè dilectus, Columna fidei, ortus ex stirpe Iuda, Filius David, Filius Salomonis, Filius Columna Sionis, Filius ex semine Iacob, Filius manus Mariæ, Filius Nabi secundum carnem, Filius Sanctorum Petri, & Pauli secundum gratiam, Imperator Superioris & Minoris Æthiopia, & amplissimorum Regnorū, Iurisdictionum & Terrarum, Rex Noe, Caffares, Fatiger, Angola, Baru, Balignazæ, Adeæ, Vanguæ, Goyama ubi Nili fontes, &c. Hic inter maximos nostræ ætatis Monarchs procul dubio censendus, ut qui inter utrumque Tropicum a Mari Rubro ad Æthiopicum fere Oceanum pertingat. Et ut aliquanto accuratius ejus Imperii terminos describamus: a Septentrione habet Ägyptum (quæ subest Turcis) vicinam: ab Ortu ad Mare Rubrum & Sinum Barbaricum ex parte pertinet: a Meridie Lunæ Montibus a Natura vallatur: ab Occasu vero Regno Congi, Nigro Ainne, Nubiæ Regno & Nilo flumine terminatur. Quibus terminis Veterum Æthiopiam sub Ägypto cognominatam, Troglo-dyticam, & Cinnamomiferam regionem, & Lybyæ Inferioris partem videtur comprehendere. Regio ipsa

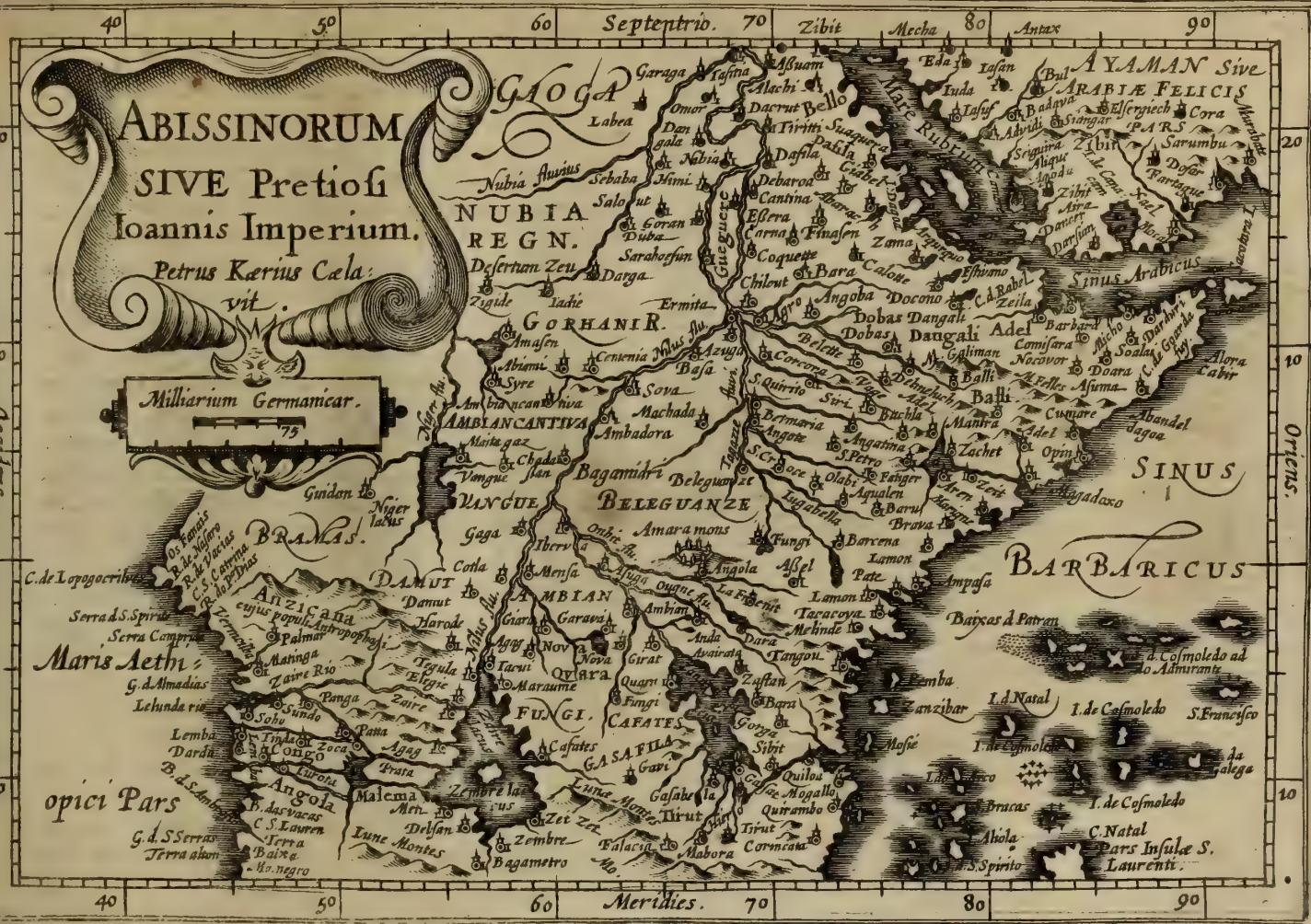
in universum (ut ex recentioribus qui eam lustrarunt, constat) fertilissima. Estas ibi gemina est in anno, & ferme perpetua: ut uno tempore in aliis agris fiat seminantis, in aliis vero messis. Alicubi singulis mensibus novæ Fruges, Legumina præsertim seruntur. Triticum quidem regio parcè producit: Hordeum vero, Milium, Selatum, Ciceræ, Fabas, aliaque Legumina copissimè profert: quorum nonnulla nobis ignota sunt. Hebeno persico & Siliquastro abundat, Aromata piperis, Cinnamomi & Gingiberis hic leguntur. Sæcharum etiam in arundinibus copiose producit, sed ipsum coquere & expurgare non norunt. Vites istic multæ sunt, Vini tamen hic nullus usus, præterquam in aula Regis & magni Patriarchæ. Mala medica, Citrea & limones magna copia hic sponte proveniunt: mellis item immensa vis. Nam Apes etiam in ipsis hominum habitationibus nutriuntur: unde Ceræ tantam conficiunt copiam, quæ tori Regioni ad canellas conficiendas sufficiat absque Sevi usu. Linum habet etiam hæc Regio, sed Incolæ artem ex ipso telas conficiendi nesciunt, atque magna ex parte pannos suos ex Gossypio sibi parant, cuius hic magnus est proventus. Metalla habent Auri, Argenti, Äris, sed ea non expurgant, artem ignorantes. Habet insuper hæc Regio omnistere generis Animalia & Aves: uti sunt Elephantes, Leones, Tigres, pardales, Lynces, Rhinocerotes, meles, Simiæ & Cervi (quod contra Veterum opinionem, qui negant

Animæ
lium va-
rietas.

ABISSINORUM
SIVE Pretiosi
Ioannis Imperium.

Petrus Kærius Cæla:
vit.

Milliarium Germanicar.

Imperii
rusorum.

negant Africam alere hoc Animal) Boves, Oves, Capræ, Alini, Camelii, Equi, Sæpiissime etiam hic à locustis mirum in modum infestantur. Olim à Reginis duntaxat gubernata hæc Regio fuit. Vnde in historia veteris Testamenti legimus venisse ad Salomonem Regem, Austra Reginam de Saba, audiendi causa admirandam ejus sapientiam, circiter annum mundi 2954. Nomen Reginæ huic fuit Maqueda. Credunt Æthiopæ Reges ex Davidis stirpe, & Salomonis familia sese procreatos esse. Idcirco se Filios Davidis & Salomonis, atque adeo Sanctorum Patriarcharum appellare solent, quod ex eorum semine orti sunt. Nam ex Salomone filium suscepisse Maquedam illam fingunt, quem Meilech nominavit. Postea David fuit dictus. Iste secundum eorum commentum, cum annum ætatis vigesimum attigisset, ad Salomonem Patrem & Præceptorem à Matte remis-
sus, ut doctrina & sapientia utili ac salutari ab eo im-
bueretur. Quod simul atque asssecutus fuit Meilech seu David, permisso Salomonis. Sacerdotes & Comites Nobiles multos de singulis duodecim Tribubus sibi adjunxit, & in Regnum Æthiopæ reversus gubernationem ejus suscepit. Ac una etiam legem Domini Circumcisionemque eodem importavit. Hæc primordia fuere Religionis Iudaicæ in Æthiopia, & ajunt in hodiernum usque diem ad aulica ministeria & canonicatus nullos admitti, nisi de stirpibus ex Judæa adductis oriundos. Ab his igitur propagata est doctrina de Deo in Æthiopia, & radices egit, ut ad omnes ætates consequentes permanerit. Nam & libros propheticos retinuerunt Æthiopes & Hierosolymam adorandi causa verum

Deum patefactum in Regno Israelis profecti sunt. Quod ex historia Eunuchi Candacis Reginæ, quæ Judith proprio nomine dicta est, profecti, intelligi potest. Is enim circa annum à morte & resurrectione Iesu Christi, x, Hierosolymam ccxl. Milliarium itinere accessit. Cumque ibi officium & cultum Deo debitum tribuisse, & jam domum rediret, in curru sedens prophetam Esaiam legit. Itaque ad eum divino mandato missus fuit Philippus, Christi Discipulus. Et cum processissent ambo ad Vrbem Bethzur, tribus milliaribus ab Hierosolymis: ibi in radice Montis Fontem conspexit Eunuchus, cuius Aquis à Philippo baptizatus est. Reversus vero in Æthiopiam Eunuchus baptizavit Reginam, & magnam familiæ regiæ & populi partem. Ex quo Christiani cœperunt esse Æthiopes, fidemque Christianam omni sequenti tempore professi sunt. In toto hoc imperio urbes paucæ: ac vicatim habitatur. Præcipua regna ad Superiorum Æthiopiam pertinentia, quæ ut plurimum Abissinorum Imperatori subjacent, sunt hæc sequentia. Regnum Barnagenses: Hoc fluvio Abanti & mari Rubro clauditur: urbs primaria est Beroë seu Barne Ptolemy Colone dicta, ut Sanuto placet: hic Regis vicarius degit: qui Abissinorum Regi c. l. equos quotannis pro tributo pendit, cum serico aliisque mercibus, Bassæ vero Turcico mille uncias auri. Tigremaon marabo fluvio proximum & mari rubro, quotannis pendit suo Imperatori cc. equos ex Arabia advectos. Subest huic Regno Regnum Tigræ, in quo est urbs Caxumo seu Cassumo, sedes olim (ut in eorum annalibus est) Regine Saba: ac post etiam Candaces Reginæ. Angore regnum numo caret, utuntur pro eo salis & ferruglobulis.

Thomina. globulis. *Amara* nomen habet a Monte in quo Imperatoris Filii firmo & vigili præsidio servantur, ut defuncto Imperatore hæres educatur. *Fluvii* in hoc Regno duo memorables per Æthiopiam labentes *Abanhi*, qui complures alii Amnes confluunt. Fons Abanhi est *Barcæ Lacus* amplissimus sub Æquinoctiali jacens, in quo plures Insulæ. Hic lacus est *Coloe Palus Ptolemæi*. Incolæ Christianam religionem profitentur, eorumque Fidei articuli præcipui sunt hi. Credunt in unum Deum Creatorem Cœli ac Terræ, in tres Personas distinctum. *Deum Patrem*, *Deum Filium ex Patre ab æterno genitum*: qui pro nobis carnem assumpsit, mortuus est, & resurrexit; & *Deum Spiritum Sanctum ex Patre & Filio procedentem*. Hæc summa est totius religionis. Vetus Testamentum cum Novo sic conjungunt, ut ritus non nullos Iudaicos & Christianos sequantur. Infantes omnes masculos pariter & femellas, octavo ætatis die circumcidunt. Nullam tamen salutem circumcisioni adscribunt, quam in sola fide in Iesum Christum collificant. Sed ad quadragesimum diem masculos, ad octagesimum vero femellas, nisi aliqua ægritudo festinationem desideret, baptizant. Singulis annis Baptismum renovant, tam in adultis, quam in infantibus, proferen-

Incolarū tes hæc verba. *Ego te baptizo in nomine Patris, Filii & Spiritus Sancti*. Hunc morem a Majoribus acceptum sanctè observant, non ut primum Baptismum extenuent, aut infirmiter, sed uta peccatis absolutionem singulis annis consequantur. Administrationem Cænæ Domini sub utraque specie observant, tam Laici, quam Clerici. Confirmationem & extremam Unctionem neque pro Sacramento habent, neque usurpare solent. Sabbathum æquè ac diem Dominicum ab opere immune habent, veteri Christianorum more. Legis usum illum maximum esse putant, ut peccata nobis ostendat: servari vero a nullo mortalium posse excepto Jesu Christo, qui eam pro nobis implevit, credunt. Sanctos quidem amant & venerantur, sed non invocant. Mariam Christi Matrem magno honore afficiunt, non tamen adorant, neque opem ejus implorant. Conjugium Clericis & Presbyteris non minus quam Politicis permisum est. Omnem fornicationem & libidinem puniunt. Habent Patriarcham Ecclesiis præsidentem, Virum perspecte probitatis, gravem, bonæ Doctrinæ & provectæ ætatis: cuius munus est Ecclesiasticos Status in unione conservare, Ecclesiasticam Disciplinam tueri, ac rebelles excommunicare. Episcoporum, aliorumque Ecclesiasticorum eleæcio, penes solum Regem manet.

Eccc GVINEA.

Guinea cum Insulis S. Thomæ,
Principis & Anni boni.

G V I N E A .

Regio.

GVINEA Regnum eo tractu est, quo Gangas
Æthiopes, de quibus apud Orosium & Æthi-
cum, teste Ortelio. Incolis Ghinui dicitur. Re-
gio Nigritarum est. Nigritæ dicuntur adcolæ
fluminis Nigri, qui medium regionem præterfluit Nili
instar agros vicinos sœundans. Crescit hic, ut & Nilus
mense Junio, totos dies x i quibus per regionem vici-
nam navigare licet. Ita limo obducta tellus miro pro-
ventu rerum luxuriat. Circa flumen planities amplæ,
nulli Montes aut colles. Silvæ frequentes, quibus Ele-
phanti pascuntur. Crebri Lacus, qui ex Nigri inundatione
dicuntur remansisse. Aer saluberrimus, adeo ut
morbo Hispanico laborantes, si in eam regionem profi-
ciscantur certo convalescant. Sermo Nigritis varius,
pro Cœlo & Solo. Religio varia: Sunt in Mediterra-
neis Christiani, Mahometistæ, Gentiles. Maritimi vero
omnes Idola colunt. Reges Nigritarum sunt tres. Tom-
buti, Borni, & Gaoga. Gualata etiam proprium Regem ha-
bent. Color omnibus nigerrimus. Ceterum Guinea Re-
gnum inter Gualatam, Tembutum, & Mellisitum est, a Ni-
gro flumine ad Oceanum usque Æthiopicum. Aer Gui-
nea nostris corporibus noxius est, tum ob Cœli intem-
periem, tum propter pluvias, quæ putredinem pariunt
& Vermes. Est autem Hordeo, Oryza, Gossypio, Auro,
Ebore: Ovibus item & Gallinis abundans. Est & Aro-
matis quoddam genus, sapore piperi conforme, Lusita-
nis Melegnetæ dictum. Aliud item duplo efficacius Pipe-

Situs.

Cœli tem-
peries.Soliferti-
tias.

re Calicutiano, vocaturque dictis Lusitanis *Pimenta del Rabo*, quod tamen vendere non licet, ne vulgate Piper prorsus sordeat & vilescat. Fructus alios præter Dactylos nullos habet, sed eos ex Numidia aut Gualata Incola petunt. Quadrupedum imprimis Elephantorum & Simiarum, Aviumque ingentem habent copiam, præ-
fertim vero Pavonum & Psittacorum cinericiorum. Habent & minutæ quasdam Aves quæ ex arborum ra-
mis pendulum sibi ipsæ nidum singulari arte construunt. Arcem, Opidū, urbem, non habent. Pagum unum
duntaxat amplissimum, quem Principes, Sacerdotes, Doctores, Mercatores incolunt: ceteri sparsim degunt. Circa Caput Lupi Conzalvi Incolæ Solem, Lutiam, Ter-
ram adorant: hanc sputo inquinare magnum apud ip-
sos piaculum. Cutem sibi ipsi concindunt potius quam *Mortis*
scarificant, & postea unguento quodam colorato tin-
gunt: bello ipsis, nobis stupendo spectaculo. Salutant
Principem in genua prolapsi, manibus complosis: aliis *Villæ*.
inclamat Fui, Fui, Fui. Inter prandendum potu ab-
stinent, pransi bibunt vel Aquam vel Vinum è Palma.
Palma hæc non ea quæ Dactylos seu Carvotas fert, sed
ab hac arbor diversa, quovis anni tempore succum emit-
tens. Arboris truncum saudiant, lachrymam inde ma-
nantem vase aliquo exceptam ad ebrietatem usque
hauriunt: quippe cum liquoris sit Vino quovis etiam
generoso metacior. Color ei subcinericius, *Magnolum*
vocant. Nec majore est proventus arbori, quam binæ
ternæ mensuræ intra diem naturalem. Fert ea arbor
fructum

*Anima-
lum var-
ietas.*

Vestitus.

fructum Olivæ triplici virtute pollentem: Oleum videlicet, ut odoris violacci, saporis olivæ: id si dapibus adhibitum fuerit, eas uti Crocus tingit, aut eo amplius. Viri juxta & Feminæ nudo capite incedunt: quibusdam tegmen est ex corticibus arborum aut Nuce Indica confectum. Sunt qui superius labrum fauciatum habent, perque illud foramen & pér nares Eboris frusta adigunt, hoc ipso ut opinantur, valde formosi. Alii ex interstitio narium, aut è labiis ebur gestant, & conchas: quidam etiam pertulo inferiore labro linguam tanquam per os alterum exsertant. Vestimenta contexunt ex arborum libris, hisque decorè scilicet, verenda tegunt: ex iisdem strobis non ad usum, sed ad ornatum nexus gerunt Simiarum & Cercophithécorum pelles, cum Nola. Oculum alterum rubro colore tingunt, alterum cœruleo. Feminæ ditiores ingentes annulos ex ferro, ære rubro, aut stanno cruribus necunt. Postremum in stupida & putida barbarie mirificè sibi placent. Horum numi aurei sunt nulla inscriptione insigniti: utuntur etiam numis ferreis in rebus vilioribus emendis.

Insula S. Thomæ.

Regio
& unde
dicta

Situs.

Aeris
qualitas.

Insula S. Thomæ sequitur nunc explicanda: inventa a Lusitanis die festo B. Thomæ, a quo etiam inditum loco nomen. Sub ipso Äquatore sita est forma pènè rotunda. Ejus diameter est i. x. milliarium. Hæc cum detegretur tota consita erat proceris arboribus, quarū rami sursum crescebant. Pestem nescit: Aër calidus, & salubris: pauci tamen Christiani hic ad quinquagesimum ætatis annum pertingunt: ita ut prodigiosum fo-

ret inter illos cana barba aliquem videre. Indigenæ vero facile ad centesimum annum vivunt. Dies noctibus semper æquales. Mensibus Martio & Septembri crebræ & densæ pluviae decidunt, quibus solum humectatur, cæteris mensibus sole copioso recreantur Fruges. Soli fer-tilitas. Solum ipsum Insulæ tenax, lentum, colores subrufso. Fru-mentum, Vites, aut Arborem duriuscula ossa habentem non patitur: fert autem Melones, Cucumeres, Cucurbitas, Ficus, Gingiberis & Sacchari imprimis ingentem copiam, adeo ut quotannis x l. naves Saccharo onusæ solitæ fuerint ex hac Insula alio exportari, proque Saccharo suo Vinum, Caseum, Frumentum, Coria, aliaque ad vitam necessaria importari. Sed desit proventus iste ex quo tempore vermiculi quidam arundinum radices perfodere cœperunt, adeo ut nunc vix vi naves Saccharo illic nato possint quotannis onerari. Liberaliter etiam Milium, Orizam, Hordeum præbet. Lactucas item, Brassicas, Rapas, Betam, Petroselinum, Herbas hortenlos magna luxurie profert. Præter has radicem quæ apud Indos crescit in Insula Hispaniola, quæ illuc Batata dicitur. Nigri hujus Insulæ dicunt Ignamam, ac plantant tanquam herbam eximiam eorumque vitæ necessariam. Cortex exterior nigri coloris est, interior albus forma oblonga, instar majoris rapæ, atque in radice plures ramos habet. Castaneas gustu repræsentat: melior tamen & delicatior. Vulgo sub cineribus aut prunis cocta, aliquando etiam cruda comeditur. Incolæ Hispani huc aliquot Olivas, Persicos, Amygdalos, aliasque arbores transtulerunt: quæ plantatae pulcherrimæ quidem aspectu fuere: sed nunquam ullos tulerunt fructus. Est in hac Insula Cancrorum mirificum genus,

Anima-
lum va-
rietas.

Vrbs Pa-
vosa.

Mons.

genus, quod in terra Talparum instar dedit, thalassii coloris: solum subvertens: hoc omnia longè latèque infestat, arrodit, absumitque. Reperitur etiam in hac insula Avium ingens numerus, Perdices, Sturni, Merulæ, passeres virides modularantes, & Psittaci. Vrbem in ea Lusitani condiderunt *Porojam*, ad flumen, in qua iocc familie creduntur habitare, præter Episcopum aliosque ordinis Ecclesiastici homines. Portum optimum amnem que saluberrimum habet. Ad pescationes incitant in Mari omnis generis pisces. Imprimis vero res miranda est infinitum numerum Balenarum conspicere, quæ in hoc, & in reliquis Africæ littoribus reperiuntur. In media Insula mons est valde nemorosus, qui perpetuo nubibus tegitur adeo densis, ut ex Silvis aquæ manent rigandis Sacchari arundinibus sufficientes: quoque Sol est sublimior, eo magis Cœlum est circa Montem illum nebulosum. Incolæ partim albi sunt, partim nigri. Mitem quod narrant, nigros admodum Pulicibus, Pediculis & Cimicibus infestari: albos neque rediculos, neque Pulices, neque Cimices in lectis habere.

Insula Principis.

Vnde di-
as.

califerti-
rias.

HAUD procul inde, citra Äquinoctiale tamen gradibus pñè tribus, Insula est *Principis*. Hæc ex eo nomen traxit, quod *Principi* Portugaliæ hujus Insulae redditus esset assignatus. Satis culta est, & preventu Sacchari celebrata. Crescit & in ea Palma, cujus supra mentionem fecimus, ex qua succum eliciunt, quo sitim levant.

Anni Boni Insula.

Vnde di-
as.

ANNI boni vel de *Annobon Insula*, sic dicta, quod sub novi Anni auspicia detecta fuerit. Ea ultra Äquinoctiale Austrum versus pari intervallo sita est. Inhabitata est: sed ad eus littora optimæ pescationes fiunt: atque his locis pisces volantes interdum apparent. Crocodilorum etiam hic ac venenosorum Animalium incredibilis copia. Atque hæc de *Guinea* & hisce Insulis, deque *Africa* hactenus diæta, sufficient. Libet autem adscribere Coronidis quasi loco, quod Äneas Gazæus Græcus Scriptor retulit in *Theophrasto* suo, sive libro de animarum immortalitate, & resurrectione mortuorum, Martyres ac Sacerdotes magnæ Libyæ, evulsa a Tyranno & excisa ipsorum lingua, nihilominus clarè locutos fuisse, ac annunciasse animo hilari ac magno Dei magnalia, quod obstupefactum se vidisse & audivisse commemorat. Qui porro, quam ego attuli, plura petat, consulat moneo ex veteribus *Salustium* in bello *Iugurthino*: *Hannonis* Africæ circumnavigationem apud *Atrianum*: & *Iamboli*, apud *Diodorum Siculum*: item *Melpomenen Herodoti*. Ex recentioribus *Aloysium Cadamustum*: *Vascum de Gama*, *Franciscum Alvares*, qui Äthiopiam perlustravit: *Joannem Leonem* qui omnium accuratissimè eam descripsit, & *Ludovicum Marmolium*, item *Liviunji Sanutum*, & alios. De Nilo fluvio totius Orbis terrarum maximo, extant litteræ *Ioannis Baptistæ Rhamusi*, & *Hieronymi Fracastorii*. Nos ad tertiam Orbis partem Asiam pergimus.

Bccc iii

In Afri

IN Asia, ad quam nunc pervenimus, Imperium Turicum primo loco occurrit. Turcarum meminit Mela libro primo: Eosdem agnoscit Plinius lib. v i. cap. viii. neque est dubium quin ab his & nominis & gentis originem traxerint illi, qui longè latèque hodie imperitant, ignavia & dissensionibus nostris magni. Postellus putat eos Hebreis Togarma nominari: sicutiam Benjamin Tudelensis. His ipsos Musulmannos vocant, hoc est circumcisos, vel ut alii interpretantur, recte credentes. Turcæ vero appellari nolunt, ac nomen hoc contumeliosum apud ipsos habetur, cum lingua Hebræa exules significet, vel secundum alios, vastatores. Cæterum Othomane seu Osmanide familia Imperium, quod sanè amplissimum est, ac potentissimum, permultas Provincias, ac regiones Europæ, Africæ & Asiæ complectitur. In Europa extenditur juxta oram maritimam Hadriatici Sinus & finibus Epidauri nunc Ragusi, & totum Ægæum mare ambiens, simulque Propontidem, ac non minimam Ponti Euxini partem, ad Theodosiam urbem in Taurica Chersoneso sitam, quam nunc Caſſam vocant, terminatur: quod spaciū octo millia milia: continet. In Mediterraneis vero protenditur a Iavaro Opido Hungariæ, Incolis Rab, ad Constantiopolim usque in finibus Europæ sitam. In Africa habet Turca universam oram maritimam ab Opido Bellis de Gomera usque ad Sinum Arabicum, seu mare Rubrum, exceptis paucis locis Hispaniarum Regi subjectis. In Asia etiam quam latissimè sese extendit. Regio ut plurimum, Frumenti, Tritici, Hordei, Avenæ, Siliquinis, Fabarum, Milii aliorumque Leguminum fertilis. Abundat

Otiza, Lino, Gossypio. Vineta quoq; habet. Fert etiam magna copia Pepones, Melones, Cucumeres, Nuces, Poma, Pira, mala Punica, Aurantia, Castaneas, Ficus, Cerasa, aliosque Fructus: sed non in omni Regno. Sunt enim loca, ut passim in Cappadocia & Armenia minori, ubi nihil horum (propter intensissimum frigus) nascitur. Venas item habet Auri, Argenti, Ferri, Æris & Aluminis. Varii generis alit Animalia, magnamque Camelorum Mulorum & Pecudum copiam. Equi Turcici, Canesque ferociissimi imprimis probantur. Turcarum porro Imperio tale legitur fuisse initium. Primus illorum Imperator Ottomannus Tartarus fuit, miles magni Cham, homo audax, corporis viribus præ ceteris eximius. Hic prætextu injuriarum quarundam secedens a Tartaris, cœpit in Cappadocia Montes atque aditus infidere. Habebat initio apud se equites XL: accessere tum prædæ spe, tum scelerum suorum conscientia permoti multi alii: quorum opera, quod antea clam instituerat, palam adgredi cœpit, occupavitque Cappadociam, Pontum, Bithyniam, Pamphiliam, & Ciliciam regiones opulentissimas. Hæc gesta sunt circa annum Domini cœccc. Huic successit filius Orchanes. Hic a patre acceptum Imperium iisdem artibus, sed majore opum vi & divitiarum copia servavit auxilique: usus imprimis oportunitate Christianorum inter se animis dissidentium: quo factum est, ut Mysiam, Lycaoniam, Phrygiā, Cariam viribus suis domuerit, Niceam obsederit cœperitque: Regnum suum & ad Hellespontum usque protenderit. Contendebant eo tempore inter se Palæologi cum Qataczeno. Ratus autem quod res erat.

*Animes
linum ve
rietas.**Imperiū
majestū*

TVRCICVM IMPERIVM.

595

TURCICI IM-
PERII IMAGO

Meri 70 dies.

erat, fore ut si huic faveret in Europam accerseretur, trajecit, & viam posteris stravit Europam divexandi. Sub finem vitæ infeliciter cum Tartaris decertans occubuit, postquam regnasset annos unum & triginta. Huic successit Filius *Amurathes*, egregius simulandi & dissimulandi artifex, robore animi, laborum tolerantia, disciplina rei militatis Majoribus haud inferior. Hic contentiones illas, de quibus dictum est, inter Græcos dissimulando fovit: quibus bello fessis & exhaustis, Genuenium navibus conductitiis usus (hominum perfidiam & avaritiam vide) ex Asia in Thraciam superato Hellesponto trajecit. Anno cccc LXIII, (*Allipolim* in Chersoneso sitam occupavit, quam magna statim Thraciæ pars sequuta est. Postea devicit *Mysiam*, *Bessos*, *Triballos*. Denique quum expugnata *Adrianopoli* Serviæ Bulgariaeque inhiaret, a Servio Lazari Serviæ Despotæ olim Cliente quem in prælio ceperat, pugione confossum, periret. Liberos reliquit *Solimannum* & *Bajazetem*: *Bajazetes* Fratre interempto rerum potitus, Thraciam omnem vincere instituit. Vit erat ingenio acri, & maximarum rerum cupido: in rebusque capessendis audax, in administrandis solers, in laboribus preferendis indefessus, in occasionibus prospiciendis acutus & sagax, in exequendis constans. Igitur Thracia omni superata, animum ad Constantinopolim adjecerat: sed primum *Thessalam*, *Macedoniam*, *Phocidem*, *Atticam* occupare visum est, *Mysios* quoque (qui hodie *Servii*) *Illyricos* (qui *Bosnienses*) & *Triballorum* (qui *Bulgari* dicuntur) partem reliquam Principe *Bulgariæ* interfecto subegit. Iamque Constantinopolim totos annos octo obsederat, quum Hungarorum Gallorumque (quos Imperator eo no-

mine in Italiam profectus accersiverat) adventantium copias reformidans, relicta obsidione, ad Nicopolim iis occurrit: Congressus vixit evasit cæsis captisque magna ex parte Gallorum Ducibus. Quo rerum successu elatus *Bajazetes* rursus Constantinopolim contendit, eamque biennii obsidione fatigavit: jamque actum erat de oblessis, nisi *Tamerlanes* magnus Tartarorum Cham igni & ferro Asiam totam depopulati, urbes vastare, prædas agere instituisse, cuius ille subito terrore evocatus, in Galatiæ & Bithyniæ finibus aciem instruxit. rugnatum est acriter in multam noctem. At *Bajazetes* impar viribus superatur, & captus aureisque compediibus vincitus in cavea per Asiam traductus est. Tandem dimissus in Asia inglorius paullo post diem obiit, postquam regnasset annos XIII, menses V. Filios reliquit *Calapinum*, *Moysen*, *Mahumetum* & *Mustapham*. *Calapinus* subito extinctus est: Filius ejus *Orchanes* a Moysè patruo interemptus, ipse etiam Moyses a Fratre *Mahumeto*. Hic *Valachiam* *Macedoniamque* omnem devicit, signaque Turcica ad Ionium usque pelagus promovit: regiam constituit *Adrianopoli*, & postquam imperasset annos XVII è vita excessit, anno Domini cccc cxxii. Hinc *Amurathes* secundus Imperium adeptus est. Hic Genuenium ope in Thraciam delatus Patrium suum Mustapham cui Græci magis favebant, bello vicit. *Thessalonicanam* urbem antiquam, & tum temporis amplitudine, amoenitate, opibus, situq; illustrem, quæ tunc a Venetis tenebatur, evertit, *Cyprum*, *Epirum*, *Ætoliam* subegit. Quumque intelligeret rebus suis stabiliendis, Christianorū vero debilitandis magnopere sibi Georgii Despotæ Serviæ Domini amicitiam prodesse posse, eam modis

dis omnibus ambiit, ducta insuper ejus Flia in Vxorem. Hac & suis viribus fretus, Belgradum oppugnare aggreditur. Periere in obsidione vii Turcarum millia. Successit huic Mahumetus secundus. Hic Fratris nece tyrannide stabilita, Constantinopolim expugnavit anno c^{irca} 1453, penultima die Maji. Biennio post Belgradum se contulit, sed multis ibi suorum interemptis, ipse sauciis discedere coactus est. Postea Bulgariam occupavit, Dalmatiam & Croatiam cum Rascia omni. Trapezuntem etiam expugnavit & Mytilenem cum aliis quibusdam Matris Ægæi Insulis. Eubœam cepit & Theodosiam nunc Capham urbem Genuensem devicit. Præfuit Imperio annos xxxii. Bajazethes II bellum cum Venetis gessit: eisque Naupactum, Methonam, Dyrrachiumque abstulit. Dalmatiamque omnem depopulatus, veneno interiit. Hujus filius Selymus Imperium invasit. Hic Alcairo munitissima Ægypti urbe expugnata, Sultanoque cæso, Alexandriam totamque Ægyptum suo subjecit imperio: Damascum cepit. Solymannus unicus Selymi Filius, patri sufficetus est, Belgradum cepit propugnaculum non Hungariae solum, sed totius etiam Orbis Christiani. Idem Rhodum devicit, Strigonium & Budam, aliasque Vrbes expugnavit, Viennam Austriae obsedit, tandemque ad Zygethum perierit anno Imperii sui 1477. Sequutus est Selymus secundus, qui inducas Maximiliano fecit annorum viii, Cyprus Venetis ademit. Tunetum & Goletam occupavit, obiitque anno c^{irca} 1525. Huic Amurat^{is} successor, & huic Mahumethes III, qui parricidio in-

teremptis Fratribus XVIII Imperium auspicatus est, & adhuc pœnis reservatur. In his ditionibus quatuor habet Vrbes opulentissimas Constantinopolium, Alcairum, Alepum, Taurisum. Constantinopolis, quondam Bizantium, de qua in Thracia diximus. Alepum maxima Syrie urbs, Emporium celeberrimum, & quasi centrum, quo mercimonia Asiae undique confluunt. Taurisum vel Tauris, amplissima quondam Imperii Persarum civitas, quibus, nostro ævo erepta est. Alcairum vel Cairum inter omnes Africæ Civitates principatum obtinet. Non enim alia ulla est, quam non longo intervallo post se relinquit. Maxima Turcis cura extitendi spatiofas Meschitas si-
ve Templa, & Carbarsara sive Xenodochia, adhèc Balneæ, Aquæductus, Pontes, Vias, aliaque publici operis,
quæ sanè omnia spectabilia sunt apud Turcas, & præ-
clara. D. Sophiae Templum in Vrbe Constantinopoli publica
& pri-
oper
pulcherrima est omnium structura, quæ adhuc perma-
net, scribente Bellonio. longèque superat Romani Pan-
theonis structuram. Regium Turcæ Palatum ac mul-
ta vetusta Monimenta, ne prolixior sim, prætero. Otto-
mannorum Regimen est prorsus Despoticum. Turcarum enim Imperator adeo absolutè Dominus omnium re-
rum, intra fines sui Dominii contentarum est, ut incolæ,
se ipsius Mancipia, non subditos nuncupent: nec quis-
quam sui ipsius, multoque minus, domus quam inhabi-
tat, aut agri quem colit, Dominus est: exceptis aliquibus
familias in Vrbe Constantinopoli quibus præmii loco,
& privilegio, id concessum a mahumete II fuit.

*Regio &
unde di-
cta.*

Sicut.

*Aeris
equalitas
Soli fe-
rari.*

PROVINCI A hæc Syriæ longè celeberrima, o-
lim Terra Chanaan dicta fuit, à Chanaan filio Châ,
qui communis discessionis necessitate pullus eam
tenuit: Terra item Promissa sive promissionis, quod
Patribus Abraham, Isaac & Iacob à Deo promissa esset.
Hæc ipsa veteribus Incolis ex ea pulsis, atque Israelitis
in eorum locum substitutis, Israel & Iudea cœpit appellari.
Ptolemæus & alii Palæstinam nuncupant, à Palestinis po-
pulis magni nominis qui in Sacris literis Philistim vo-
cantur: Christiani Terram Sanctam. Regio hæc in umbi-
lico Orbis constituta, inter Mare mediterraneum & A-
rabiam, qua ex parte Montibus fere continuis natura
ultra Iordanem fluvium vallatur: atque ab Ægypto in-
cipiens, ut vult Herodotus, vel ut alii, à Sirbonis lacu,
usque ad Phœniciam porrigitur. Ab Oriente autem
Syriam & Arabiam: à Meridie desertum pharan & Æ-
gyptum: ab Occidente mare Magnum seu Mediterra-
neum, a Septentrione vero Libanum montem, fines ha-
bet. Ejus longitudo ad Septentrionem a Civitate Dan
ad radicem Montis Libani sita (qua postea Cæsarea Phi-
lippi & Paneas dicta est) versus Meridiem porrigitur, &
usque ad Bearsebach Civitatem in Tribu Simeonis con-
tra desertum magnum sitam, plus minus LXVII conficit
milliaria, singula unius horæ itinere commensuranda.
Latitudo vero, qua ab Occidente a Mari magno in O-
rientem ad Iordanem usque sumenda, quibusdam lo-
cis xvi, quibusdam xviii milliaria complectitur. Inter
omnes vero Regiones quaæ sub Cœlo sunt ob Aeris salu-

britatē Cœlique temperiem imprimis commendatur, in
qua nec rigor est nimius hyemis, neque æstatis ardor. *Solis fer-
tila.*
Imprimis autem ob Soli ubertatem, Frugum omnis
generis abundantiam, atque aliarum omnium rerum
copiam, quaæ res tum ad hominum vitam sunt necessa-
ria, tum etiam earum quaæ hominibus solent esse in de-
litiosis, apud Scriptores tam sacros quam prophanos
maximis est celebrata laudibus. Moses de hac ita Israe-
litis est vaticinatus, Deutero.viii. Ecce Dominus Deus tuus
introducit te in regionem bonam & amplam, cuius aquæ, torrentes,
& fontes abyssi excent ex planiciebus & montibus, terram Tri-
tico & Hordeo abundantem, Vitibus, Ficibus, Malis Pun-
cis, Palmis: terram Oleo & Melle affluentem, in qua panetuo abs-
que penuria vescaris: terram cui pro lapidibus est Ferrum, & cu-
jus ex Montibus æs effodias: terram Laetæ & melle manantem,
terram quam Deus tuus procurat, cui divinitus prosperitas est
collata, ut fertilitate omnes alias terras superet, ac Paradisi Det-
fit ad similes. Longum foret reliquorum, Iosephi. Plinius
encomia quibus miram hujus terræ commendant fer-
tilitatem commemorare. Videndus de his oculatus te-
stis Brocardus. Ex his vero quaæ ad vitæ delicias. vel Me-
dicinae usum faciant, præcipue commendatur Balsamum,
huic olim Orbis parti generosissimum uni Deo conce-
sum, quo nunc caret, Aromata, Mastix, ac duo Nu-
cum, genera, alterum Amygdala Latinis dictum: alterum
vero quod optimum in ea regione est, Græcis & Latinis
Pistacea dictum. In montibus etiam Ferrum atque Æ-
ris Metalla effodiuntur. Aquis dulcibus & amoenis pas-
cuis

TERRA SANCTA.

{99}

cuis abundat: Pecoribus, Armentisque frequens. Lactis copia, & bonitate nulli concedens. Aprorum item, Capreolorum, Leporum, Perdicum, Coturnicum, ac aliorum ejusmodi Animalium & Avium optimam hic venatio. Lupi, Cervi, Leones, vrsi, & Camelii innumeri inveniuntur. Terra autem Chanaan Regna Regesque habebat triginta & unum, præter Sydonios & Palæstinos maritimos, cum ab Israelitis occupata atque obtenta fuit, maxima antiquorum cultorum parte vel interfecta vel depulsa. Ipsi vero Israelita sub Ducibus fuerunt annis circiter quadringentis & quinquaginta usque ad Samuelem Prophetam. Quorum non fuit successio ex certa stripe, aut electio certi Senatus, sed velut Aristocratia Seniorum in singulis Tribubus. post mutata fuit forma hæc gubernationis a Deo instituta in Regnum, populo id flagitante, ac multos annos duravit hæc Politia. Successu tamen temporis multas calamitates passi sunt Israelitæ, donec tandem omnino regno sunt exuti. Varias enim mutationes expertam hanc gentem, multisque bellorum tempestibus agitatum fuisse, velgentis ingenio Imperium nec suum nec alienum ferente, vel peccatis eorum divinam iteram provocantibus, vel exteris regionem felicissimam appetentibus, sacrae & prophanae Historiae nobis testantur. Victi aliquoties, aliquoties in duram servitutem exportati, nec secundis nec adversis rebus idonei fuere. Experti jugum & dominacionem, modo vicinorum, modo remotissimorum populorum, Ægyptiorum, Chaldaeorum, Medorum, Persarum, Macedonum, Romanorum: nec destiterunt unquam seditionis consiliis teque suamque Rempublicam omnem perfundare, donec ipsum Filium Dei humanigenoris Serva-

*Imperiorum
Majorum.*

totem, nefariis manibus (quo nullum scelus altius eniti potuit) cruci affixerunt. Ex eo sequutus longa serie novus malorum ordo. Titus Vespasianus Iudæa devicta Hierosolymis captis, multis Iudæorum millibus in captivitatem abductis, pluribus occisis, fame, peste, igni, gladio, Templum & quicquid sacri & prophani erat, vastavit, diruitque, anno à Christo nato lxxxii: quod ipse in terris agens futurum ante prædixerat. Urbem restituit Ælius Adrianus: mutata non nihil loci regione: Ac Templum vetus Salomonis dissipatum dirutumque jacuit usque ad annum cccixiii, quo Julianus Apostata Iudæis illius instaurandi copiam fecit: qui tamen miraculo territi à coëptis destitetur. Anno 1000 Chosroes Persarum Rex urbem cepit, & in ea nonaginta millia hominum trucidavit: sed ab Heraclio superatus & captus poenas dedit. Anno 1033: Haumar Saracenorum Princeps Judæam omnem sibi subjecit, mansaque totos quadringentos quinquaginta annos sub Saracenorum potestate. Anno autem 1057 quum Cœilio Claremontano decreta esset sub Urbano II, sacra profectione recuperandæ Terræ Sanctæ gratia, Gofredus Bulionensis coactis Christianorum copiis amplissimis, (dicuntur enim ccc fuisse peditum millia, c millia equitum) Saracenos expulit. Anno 1063, Saladinus Persarum Rex Saracenos restituit. Haud multo tamen post rursum invasere Christiani. Iterumque Saraci anno 1077, donec post varias mutationes Turcæ eam omnem occupaverunt anno 1097 Complectitur hæc Idumæam, Iudeam, Samiam, & Galileam. Idumæa initium trahit à Castro Monte, vel secundum alios à Sirbonis lacu, & versus Ortum ducitur usque ad Iudæam. In ea sunt hæc civitates, Maresa, Rhinocorura,

Rhinocorura, Raphia, Anthedon, Ascalon, Asotus, & Gaza. Iudea palestinæ pars longè celeberrima, sita inter Mare Mediterraneum & lacum Asphaltitem, atque inter Samariam & Iudæam. Nomen ei potissima Tribus Iuda indidit, in qua urbes & opida plurima fuerunt. sed omnium clarissima Hierusalem Iudææ Metropolis toto Orbe celeberrima. Tempore Ptolemæi Aelia Capitolia dicebatur, hodieq; à Barbaris Incolis Coz seu Godz, aut Chutz dicitur. Præter Hierosolymam in Iudæa sunt etiam alia Oppida, ac loca celebria, ut Iericho, Ioppe quæ nunc Jaffa: Turris Stratonis postea nuncupata Cesarea, Bethlehem, Chebron, sive Hebron prius Arbee & Mambre & Cariatharbe, hoc est civitas quatuor virorum. Et trans Iordanem Macherus Opidum & Castrum munitissimum. Hic etiam fure Sodoma & Gomorra, quæ ob flagitia & scelera funditus subversa sunt. Sequitur Samaria media inter Iudæam & Galilæam sita. Nomen ei à Metropoli cognomine, quam Amri Rex Israël cōdedit, nunc Sebaste dicitur: Oppida hic sunt Sichem, postea Neapolis, Capernaum, Bethsaida, Chorazin. Galilea sita est inter Montem Libanum & Samariam. Hæc in Superiorē & Inferiorē dividit: Superior, aliter Galilæa gentium dicta, Tiro contermina. Inferior sita ad mare Tiberiadis vel Genezareth. Vrbes in hac sunt Naim, Cana, Nazareth & Gadara. Cæterum tota regio inter duo Maria & Iordanem flumen sita, Lacus non paucos habet, eosque qui navigabiles sunt, & optimis abundant piscibus. Fluyius vero Iordanus qui Hebreis Iarden, hanc regionem quam longa est lecat. Hic ut scribit Hieronymus, ex duobus fontibus haud procul à se dissipatis Ior scilicet & Dan bicornis erumpit, alterum

*acus &
Flumen
Iordanis.*

cornu Ior, alterum Dan vocant adcolæ conjuncti efficiunt Iordan vel Iordanem. Montes præcipuos habet Hermon ad Orientem, & Tabor ad Occidentem, eosque maximos & editissimos, quorum alii vel brachia, vel partes, vel ramenta sunt. Ebal enim, Bethoron & Mischa sive Maspha & Betel ad Hermon: Gelboe Gerizim Sarona, & postremus ac mari proximus Carmel ad Tabor referuntur. Sunt & isti, Mons Sion, Moriah, Olivarum, Calvariae & alii. Silvis etiam Lucis & Nemoribus superbit. Multa etiam hic & potissimum Hierosolymis præclara ædificia Ex iis vero operibus quæ præcipua antiquis & recentioribus temporibus in urbe fuisse commemorantur, primum fuit Mons Domus, & Iebusæorum Arx, ad quam jam dirutā arca Domini à Davide Rege asportata fuit, in eoq; loco manuit, quoad Templum à Salomone constructum consecratumque fuit, cuius loci vestigia nunc extant, ubi & Christus Pascha cœnasse perhibetur. Ibideum Davidis Regnumque Iudææ monumenta visuntur. Fuit etiam Domus David quæ hæc tenus Turris David nomine appellata conservatur. Mello etiam reliquæ sunt certis ruinis ad Montis Moriah extrema conspicuæ. Imprimis autem memorandum Templum Salomonis celeberrimum, quod spatio septem annorum centum & quinquaginta millium Hominum continua opera absolvit. De cuius magnificentia in lib. i Regum, cap. vi & vii & Chron. lib. ii. cap. iii & iv abunde legere est. De legibus & institutis brevitiati studentes nihil adjiciemus, Lectores ad libros Mosis, Exodum, Leviticum, Numeros, & Deuteronomium remittentes.

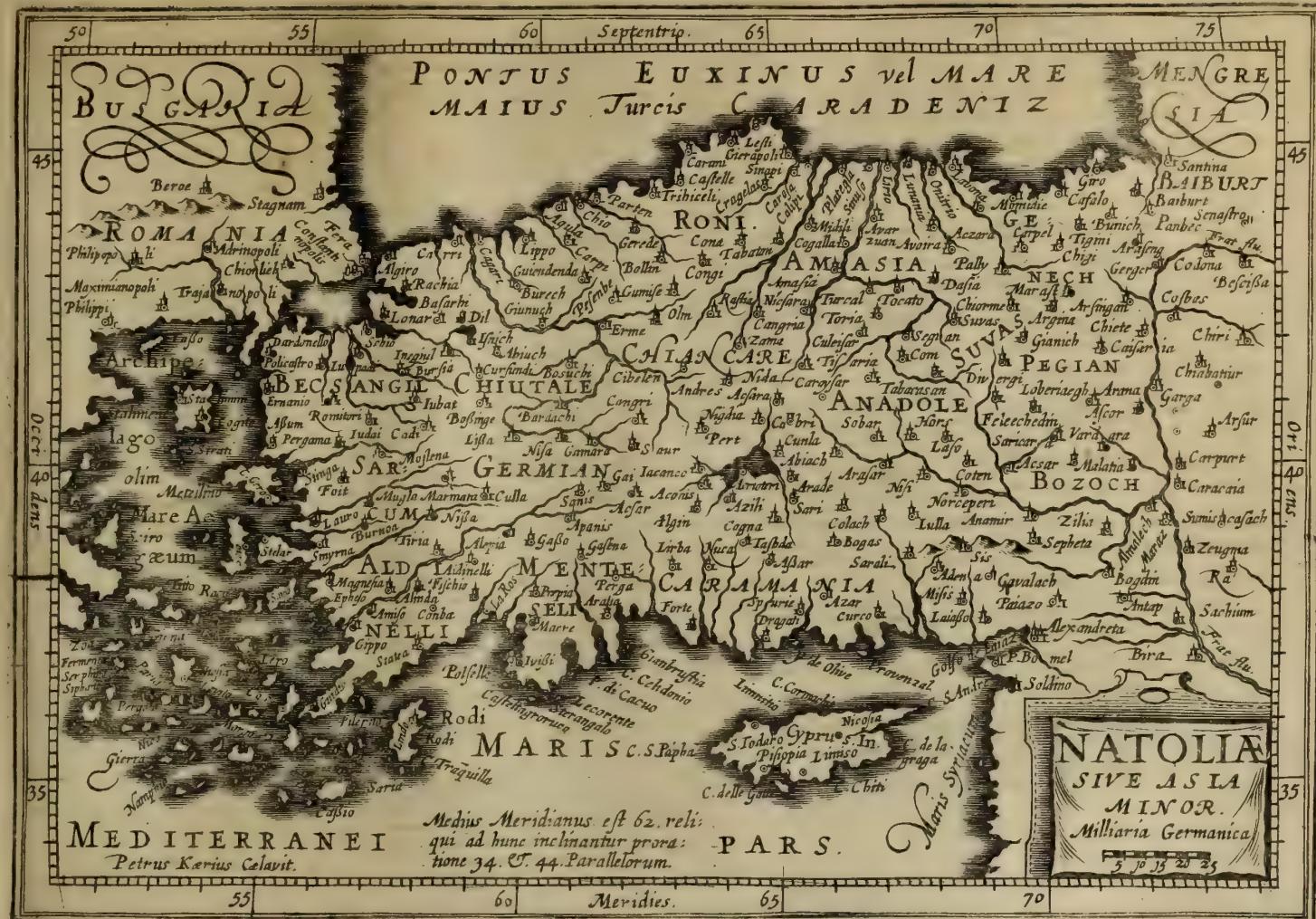
*Silva.
Operæ pu-
bica.*

Regio
et unde
dicta.

Pisces.

ASIA cuinomen a Magna *Asia* contigit, & ad ejus differentiam *Minor* cognominata est, hoc loco describenda: sic eam Romani quum Provinciam facerent, a Continentis nomine vocavere. Hodie Turcis *Natolia* aut *Anatolia* nominatur, quasi plagam Orientalem dicas, a Græca voce *Anatolia*, quæ Orientem significat, ut Petrus Bellonius in peregrinationum suarum doctissimis observationibus docet. Hanc etiam subinde a recentioribus *Turciam Majorem* nuncupari videmus. *Turciam Novam* a nostris, a Barbaris vero *Rom* dici tradit Marius Niger: eam partem nempe quæ versus Septentrionem Bithyniam, Galatiam & Cappadociam complectitur. Australē autem tractum in quo Lycia, Cilicia & Pamphilia sunt, Cottomanidiam nuncupari. Termini ejus sunt, ab Oriente Euphrates fluvius, a Meridie Mare Mediterraneum; ab Occidente Mare respicit Ægeum, seu Archipelagum Græciæ: a Septentrione Ponto Euxino seu Mari Majori abluitur. Complectitur itaque totam illam Chersonesum, quæ inter Euxinum & Cilicium, Pamphiliumq; pelagus protensa est. Ejus latitudo ex traditione Plinii cc circiter mill. pass. ab Issico scilicet sinu nunc Golfo de *Laiazzo*, & Amanicis portis usque ad Trapezuntem quæ est in ora ponti, in quo quidem cum Herodoto consentit, qui ait Isthmum Asiae minoris esse iter quinque dierum expedito viatori. Terra cui nulla clementia Cœli, bonitate felicitateve

Soli præponenda. Quod Cicero testantur his verbis *Ceterarum Provinciarū vestigalia Quirites, tauta sunt, ut iis ad ipsas Cœli nōp. Sola Provincias tutandas vix contenti esse possimus: Asia vero tam opima est & fertilis, ut & libertate agrorum, & varietate fructuum, & magnitudine pastionis, & multitudine earum rerum quæ exportantur, facile omnibus terris antecellat.* Fuit ergo olim frugiferis campis copiosis pascuis, Auriferisque Amnibus abundè dives. Præterea quicquid ad bene beatèq; vivendum desiderari potest. habet aliena non cupid, suis satis contenta. Vinetorum & Olearum fertilitate nulli postponenda. Hoctamen unum in ea malum, nusquam in Orbe toto tam assidui terræ motus & tam cœbrae urbiū eversiones: quemadmodum Tiberio Cæsare imperante civitates in Asia xii una nocte concidisse, author est Plinius lib. ii. In hac *Asia Regna* olim fuere maxima *Trajanorum, Croesi, Mithridatis, Antiochi, Paphlagonum, Galatarum, Cappadocum, aliorumque*. Fuit autem primum a *Cyro* Persarum Rege occupata, deinde a Macedonibus, & ab Alexandri Ducibus una cum Syria, Ægypto ac Babylonia inrè fuit divisa, post a Romanis spoliata, ac postremo a Turcis vastata, miserèque perdita, & ad maximam tenuitatem redacta, ut nihil nunc memoratu dignum fere habeat: totaque Imperatoris Turtici tyrannidi subest. Nulla hic datur Nobilitas ex antiquitate sanguinis, aut Stematis, sed omnes aquales sunt, & a Turcarum Imperatore mancipiorum loco tenentur Imperiū Majorū

tenentur, qui hic suos Beglerbeios & Sangiacos habet in diversis Regionibus & Provinciis. Habet autem *Natolia* Regiones istas *Pontum*, *Bithyniam*, *Asiam* propriè dictam, *Lyciam*, *Galatiam*, *Pamphiliam*, *Cappadociam*, *Ciliciam* & *Armeniam* minorem. *Pontus* & *Bithynia* olim *Sagari* amne interfluente distinctæ, post in unam Provinciam redactæ sunt, quæ hodie *Bursia* vel *Bessangia* vocatur. Hoc Mithridatis quondam Regnum fuit: Vrbes celebriores erant, *Chaledon*, *Nicomedia*, *Cerasus*, *Prusa*, ad montem *Olympum*, ante captam *Constantinopolim* Imperiorum Turcicorum sedes. *Nicaea* & *Heraclea* ponti. *Asia* propriè dicta nunc vocatur *Sabrum* vel *Sacrum*, ab Ortu Galatia, a Septentrione Ponto & *Bithynia* terminatur: Cætera Mari adluuntur. Habet in se *Phrygiam*, *Lydiam*, utramq; *Mysiam*, *Cariam*, *Aeolidem*, *Ioniam*, & *Doridem*. *Phrygia* duplex est, major & minor, major Orientem spectat, in ea Vrbes paucæ, plures Vici, in ea est *Midaium* Vrbs juxta *Sangarium*, a *Mida* cuius Regia hic fuit nomen sortita. Est & *Apamea* urbium *Phrygiæ* maxima, non procul a *Mæandro*. *Docymeum* Opidum & *Synnada* Vrbs. Est & *Pessinus*. In Minore *Phrygia* sive *Troade* fuere *Ilium* & *Troja*, decentatissimis Homeri & Virgilii versibus nota. *Pergamus* quam ex Arce in amplissimam urbem *Attalus* Rex novis exstructionibus auctam mutavit: patria *Apollodori Rhetoris*, & *Galeni*. Inter Troæ ruinas etiamnum marmorea sepulchra, murorum fundamenta, Turrium rudera, *Colossos* portarum fragmenta exstare, testis est omni exceptione major *Bellonius*. Est in eodem tractu *Sigeum*

promontorium & Opidum, in quo Achivorum statio & Achillis tumulus. *Lydia* quæ & *Mæonia* urbem habet *Sardis*, *Crœsi* Regiam. *Mysia* ad *Hellespontum* *Troadi* contermina fuit. In hac *Lampsacus* urbs patiorum *Colonia*, & *Abydus* Melesiorum. *Caria* inter Ioniam & Lydiam sita est, hujus Metropolis olim *Miletus*, quam nunc *Malaxo* dici putant Falso: nam hæc Veterum est *Mylappa*, quam Plinius vocat urbem liberam lib. v. cap. xi. Est & hodie *Magnesia* juxta *Mæandrum*. In littore fuere *Ionia* prope *Chium* Insulam, in qua celebris illa quondam urbs *Ephesus*. *Aeolis* inter hanc & *Lesbum*, cujus urbes littorales *Myrina*, *Cuma*, nunc *Castri*, & *Phocæa*, nunc *Foglia Vecchia* dicta. *Doris* ad Mare *Carpathium* in *Chersoneso*, cuius urbs primaria fuit *Halicarnassus*, patria Herodoti & Dionisi Historicorū, & Regia *Mausoli*. *Galatia* quæ & *Gallogracia*, nomē habet a Gallis, qui Græcis mixti olim loca ea coluere. quæ ad *Pontum Euxinum* sita sunt, inter *Pontum* & *Cappadociam*. Vrbes in ea *Ancyra* nunc *Anguri*: celebris pannis undulatis, qui ex *Capratum* villis eo loco texuntur: *Sinope* Mithridatis patria: *Amisus* nunc *Sismi* dicta. In hac Regione est *Paphlagonia*, hodie *Roni* dicta. *Cappadocia* quæ nunc *Amasia*, a *Galatia* ad *Antitaurum* protenditur: ad Meridiem *Cilicia* est: ad Septentrionem *Pontus Euxinus*. Longitudo est amplius trecentorum millium passuum. Hic in campis *Themiscyriis* *Amazonum* quodam florentissima regna fuere: quas *Titianus*, quemadmodum testatur *Isidorus*, venustè & eleganter vocavit *unimammulas*. Civitatem autem &

Vrbes

Vrbes sunt *Trapezus, Themiscyra, Amasia, Strabonis patria, Iconium, & Maza.* *Lycia Cariæ proxima est.* Vrbes præcipuas habet, *Pataram & Telmessum.* *Pamphylia sequitur solo fluvio Cataracte a Lycia divisa.* In ea urbes fuere, *Sida, Attalia, & Aspendum.* Hæc cum *Cilicia* hodie uno nomine dicitur *Caramania.* *Ciliciæ Metropolis* hodie est *Hama*, veteribus *Tarsus* dicta, *D. Pauli* patria, *vetus litterarum* sedes ad amnem *Cydnum.* *Strabo* ejus urbis *Gymnasium* valde laudat. Est & *Opidum Adena* & ad *Taurum Montem Heraclea.* *Armenia*, minor ad *Euphratem* usque protenditur, ad *Occasum* vero terminatur Flumina.

Cappadocia. Flumina sunt *Iris*, qui nunc *Cafalmach, Halis, Ottomangium, Parthenius, Dolap, Sangaris, Sangri*, qui se omnes in *Euxinum* exonerant. In *Propontim* fluunt, *Ascanius, Rhindacus, Æsopus, & Granicus*: in *Hellespontum Simois & Scamander*, qui & *Xanthus.* In *Ægæum, Caicus, Hermus, Caistrus, Mæandrus*, *Prusæo* auctore sexcentas flexuras faciens. In *Mediterraneum* postea *Calbis, Xanthus, Lamyrus, Cataractes*, aliisque. *Mariaverò Pontus Euxinus.* Mare *Ægeum, & Pamphylium, Propontis, Hellespontus, Æcarium, Myrtoum, & Rhodiense pelagus.* Horum magna oportunitate utuntur, cum propter navigationem qua omnia necessaria advehuntur, & mercaturam: tum propter pescationem, quæ illis perutilis est. Montes habet celebriores *Horminium* in *Ponto & Mysium* qui & *Olympus.* Montes *Synnadicos* lapidicinis nobilissimis celebratos, *Idam* vetere *Divarum certamine & iudicio* *Paridis* memoratum in *Phrygia*, *Tmolus* auriferum in *Lydia*: *Argœum* in *Cappadocia*, *Amanum*, nunc *Monte Negro* in *Cilicia*, in quo celsæ crescent *Cedri, Juniperus major, &* Maria. Commo-
dities. Montes.

Mons Sabina, qui etiam variis abundat Plantis. Sunt & *Dindyma, & Mons Chimæra* ignivomus perinde ut *Æthna*, cuius flamma teste *Plinio* affusa aqua excitatur, fæno autem extinguitur. *Tauri Montis jugum* est cuius hoc loco initium sumunt colles, in ejus cacumine *Leones* habitant, in medio autem propter lata pascua *Capreæ*, & in radicibus *Serpentes*. Vnde Poëtæ monstrum fingunt hammas evomens, capite & pectore leonino, caprino ventre, & cauda *Draconis*, ad quod tollendum missus erat *Bellerophon*. Sunt & alii, ut *Antitaurus, Scordiscus*, quos brevitatis gratia omittimus. Ad opera publica venio. In Ionia fuit olim in urbe *Epheſo* Opera
Temporibus *Templum Diana* toto Orbe tum celeberrimum tum magnificientissimum, inter septem Orbis miracula numeratum. Multa etiam hic *Xenodochia* sive *Nosocomia*, illis *Carbachara* appellata. Nulla vero in iis provinciis quæ Turcæ Imperio subsunt diversoria, aut loca quæ iter facientes excipiant, sunt, nisi publica illa ædificia: quæ diversis rationibus exstructa fuere, inter quas hæc maximè usitata. Satrapæ Turcici qui opulentí evaserunt, pium aliquod opus dum adhuc in vivis sunt facere volentes, tales structuras zelo quodam fieri curant, nam neminem sanguine junctum norunt, cui beneficium aliquot prestatæ velint. Talibus ergo structuris summum aliquod bonum se facere existimantes publicæ utilitatis gratia, multa egregia opera restituunt, veluti elegantem aliquem Pontem, vel amplum *Xenodochium* *Carbachara* dictum, cui magnificum aliquod *Templum* adjunctum sit, & huic proximum *Balneum*.

Gggg

Cyprus

Cyprus Insula, cum Stalimene, Chio, Mitylene,
Negroponte, Cerigo, & Rhodo, Insula.

Regio.

Situs.

Celi qua-

Soli fer-

CYPRUS inter majores Maris Mediterranei insulas locum sibi jure vendicat, dicta, vel a Cypro Cynicæ Filia, vel ab arbore Cypro huic Insulæ peculiari. In medio Isthmi sinus inter Ciliciam ac Syriam jacet: ad Ortum est Mare Syriaeum & Sinus Isthmus, quem vulgo Golfo de Lajazzo vocant. ad Occasum Mare Pamphylium: ad Meridiem Ægyptium pelagus: ad Septentriōnem spectat asperam Ciliciam, quem nunc Turcomannia, vel secundum alios Caramania dicitur. Habet in circuitu quadringenta & viginti septem millia passuum, in longitudine vero ducenta, teste Bordonio. Ingrato quidem ac insalubri, ut plurimum ære fruitur, ob stagna tetrūm vaporem exhalantia. Insula tamen omnis mirè fertilis est. Fert enim ubertate quadam stupenda, quidquid vitæ ex voto transigendæ, deliciisque fruendis necessarium: Triticum, Hordeum, aliaque Frumenti genera: Vinum præstantissimum quo cum Cretico gratia certare potest: Oleum, Saccharum, Mel, Sal nativum ac fossile, Poma Medica & Citria, Limones, Dactylos, aliosque Fructus nobilissimos. Austrum item, Gossypium, Lanam, Crocum, Cotiandrum, Sericum, & quid non? Smaragdo etiam, Chrystallo, Ferro & Alumine nobilis est: Are imprimis, quod ibi primum inventum creditur, tanta copia, ut Cyprus ærosa ex eo dicta fuerit. Ex pilis quoque Caprarum, pannus conficitur cui Zambelotto nostra ætas nomen dedit. Diodorus Siculus lib. xvi scribit huic Insulæ novem Reges præfuisse, qui tamen omnes Regi Persarum audientes erant. Habuit & Tyrannos Gracos. Olim quindecim ur-

bibus claram fuisse legimus, quæ nunc majori ex parte inter ere. Harum clarissimæ tuere, Paphos, nunc Baphos Imperia majoris. Pale Paphos, quo primum ex mari Venerem egressam affirmabant accolæ: Salamis, hæc in amoenissimo sinu Orientalis littoris posita fuit, habuitque trajectum ex Syria commodissimum. Ea postea dicta est Constantia, habuitque Episcopum Epiphanium. Fuere & Amathus Vrbes. & Ceraunia. Hodie celeberrimæ sunt, Nicosia & Famagusta. Ex Olympo autem Monte duo insignes exeunt amnes Lycus & Lapethus, prior in Austrum, posterior in Septentriōnem decurrit. Quanquam alii torrentes potius dici debere existimant, quam flumina: quia interdum exsiccantur: quo tempore Incolæ summa labrant aquarum penuria. plures sunt in hac Insula montes, sed omnium altissimus est Olympus, quem Trobodon vocant, arboribus omnis generis vestitus, & undique exstructis Monasteriis insignis, in quibus habitant Calosi. Ambitus ejus liv. mill. complectitur.

Stalimene.

LEMNOS Insula Maris Ægæi, hodie Stalimene Turcis & Italos: inter Thraciæ Chersonesum, & Athos Insulae. Macedoniæ montem, Thraciæ opponitur, Ambitus ejus ad centum millia passuum (ut Bordonius refert) extenditur. Qua Orientalem plagam aspicit, atridam & Frigibus minus idoneam: inter Meridiem & Occasum vero Agriadmodum fœundi, qui Triticum, Legumina, Pita, Fabas, Vinum, Linum, Cannabin &c. proferunt.

C Y P R U S J N S V L A.

607

ferunt. Terra quæ olim Lemnia, hodie Sigillata, nunc uti olim hic non sine superstitionis apparatu effoditur, idque singulis annis, v i Augusti: alio tempore minimè.

Sub capitibus enim pœna cautum, ne quis clam vel palam

*Anima-
lium va-
rietas.*

eo ad fodiendum accedat. Locum ubi effoditur Mon-

tem Vulcani appellant. Insula Equis gilvi coloris abundat: qui gradarii omnes, nulli succussatores Nec Ser-

gentes desunt. Vrbes hic olim Myriua & Ephesias. Hæc

hodie prorsus deserta est, & Cochino appellatur. Illa par-

vi nominis Opidum hodie, in Peninsula angusto Isth-

mo Insulæ juncta, positum: hoc Lemno nostra ætate di-

citur.

Chios.

*Insula &
vnde di-
cta.*

Situs.

*Soli qua-
lis.*

*Vrbs &
Opida.*

Montes.

*Viri cele-
bres.*

Chios Insula nomen habet, vel a nive, vel a Nympha Chione. Dicta antea fuit Ætolia, ut Ephorus tra-didit. Sita inter Samum & Lesbum, è Regione Erythrarum. Ambitus ejus c atque amplius mill. pass. Chios Vino optima, ut libras ibi vi aliquando racemi pendant Straboni. Habet & Ficus gratisimi saporis, & Marmor varium quod Romæ in delitiis fuit. Sola inter reliquas mastichen generat. Olim vero Frugum adeo ferax atque abundans fuit, ut horreum Populi Romani dici meruerit. Perdicibus etiam abundat maximo numero cicuribus, in agros ad pastum excurrentibus, redeuntibus, & pasim per plateas palantibus. Opida hic sunt xxxvi. Primaria est urbs Chia, Portum habens & stationem peroportunam. Tota Montibus adsurgit. Promontoria habet Posidium, Phaneum, Arvisum, a quo Vina Arvisia quæ nunc Malvasia. Ex hac orti Ion Tragicus, Theopompus Historicus, & Theocritus Sophista. Homē-

rum quoque nonnulli hic natum credidere. Cicero pro Archia Homerum Colophonii civem esse dicunt suū, Chit suum vendicant, Salaminii repetunt, Smyrnæ vero suum esse confor-mant. Itaque etiam delubrum ejus in Opido dedicaverunt. Per multi alii præterea pugnant inter se atque contendunt.

Mitylene.

LEsbus seu Mitylena, Metelin hodie ab urbe prima-
Insula.
ria: Phrygiæ objacet, & ab ejus Continenti v i. mill. cum dimidio distat. Circuitus ejus traditur aliis CLXVIII milliar. Aliis vero duntaxat cxxx. Hæc Aeris salubritate, agrorum ubertate, & Fructuum boni-tate gaudet. Optimum hic Frumentum nascitur. Vi-num profert optimum, quod quidem Constantinopo-
*Soli fer-
tilitas.*
li ceteris præfertur, atque magna ex parte heluosum est. Marmor hic etiam habetur, quod tamen Pario marmore lividius est, & A chates Gemma reperitur. Validos & robustos alit Equos, licet humiles. In ea quinque olim opida. Opida, Antyssa, Pyrrha, Eressos, Cirava, & Mitylene, nunc Metelino, totius Insulæ primaria. Arcem habet & agrum aincenum ac fertilem. Olim insignis fuit, ac splendidis Incolis, & ædificiis ornata, nunc majori ex parte collapsa est. Duos habet hæc Insula portus satis commodos.

Negroponte.

Eubæa nunc Nigropontus, vel Nigroponte, ad Meri-diem promontorium Geresio, & Caphareum: ad *Insula.*
Septentrionem. Cœnum extrudit, & nusquam *Situs.*
lata, duum millium spatium habet ubi arctissima est: ce-
terum

Solit. fers. *terum longa, totique Bæotia opposita, angusto freto di-*
stat a littore. Olim Bæotia continua fuit. Ambitus ccc
LXV mill. patet, Insula Tritico, Leguminibus. Vino, O-
leo, atque Arboribus, imprimis quæ navib. fabricandis
Vrbes. idoneæ, mirè abundat. Metropolis fuit Chalcis nunc Ni-
groponde de Insulæ nomine. In planicie sita est, ubi Mare
in angustias arctatur. Clara hæc morte Aristotelis ibi
mætore extincti, cum cauſas Euripi sive Maris reci-
procantis septies die ac septies nocte non posset repe-
rite. Tametsi Suidas non mætore animi, sed veneno
ipsum extinctum prodat; Laertius morbo. Sunt præ-
terea urbs Eretria patria Simonidis Poëta Lyrici: Cariſtus
Stephano Chironia & Ægæa, nunc Caristo, Marmore olim
nobilis, Helliae, Pirra, Neso, Oechalia. Scribit Strabo
duos in hac Insula amnes esse, Cerum & Neleum, diver-
sarum naturatum. Nam si animalia ex uno potent, al-
bescit pilus eorum, alterius autem aqua pota, pellem
eorum nigram reddit. Est & Euripus quem Livius Eu-
boicum Sinum vocat, rapidum mare, & alterno cursu se-
pties die ac septies nocte fluctibus invicem versis adeo
immodicè fluens, ut ventos etiam, ac plenis velis navi-
gia fructretur. Mons item Caphareus, Græcorum ex Jlio
redeuntium clade nobilis, ob interfectum ad Trojam
Palamedem, Euripidi Nauplii insulæ Eubœæ Regis fi-
lum.

Cerigo.

Insula. *C*ythera Ptol, olim Porphyry Plin. & Porphyrysa Eu-
Situs. stathio dicta a Marmoris porphyretici copia, quo
Montes abundat: hodie Cerigo. Prima Maris Ægæi
insula ad Occasum è regione Sinus Laconici. Distat à
littore Peloponnesi v mill. & in circuitu patet LX. Opi-

dum habet ejusdem nominis, ac multos portus, sed pa-
rum tutos, atque circa ipsam Insulam sparsi sunt com-
plures scopuli.

Opidamæ

Rhodus.

*S*uperest in hac tabula Insula Rhodus. Hæc teste Pli- *Insula.*
nio ante dicta fuit Ophusa, Asteria, Æthrea, Trinachia,
Corimbia, Atabiria, Macaria. Abest ab Asiac continen-
ti xx mill. pass. Ampla est mill. cx l. Cælo temperatis-
fimo ac clementissimo fruicit: ac Soli sacra fuit, quod
nullo non die Sol eam clarus aspicaret. Ager foecundis-
situs, pascui imprimis mira bonitas. Fructiferis etiam
arboribus afflit, quarum multæ perpetuo sunt viren-
tes. Unicam nunc habet urbem munitissimam cogni-
minem. Sita hæc in Orientali Insulæ parte, partim in
acclivi colle, partim juxta Maris littus. Portum habet
nobilissimum, ac tutissimum, ac duplice muro, altissi-
mis turribus xii, Arcibus v, atque aliis Propugna-
culis munita exornataque admodum est. Celebris quo-
*que olim ab Academia una cum Massiliensi, Athenien-*Situs.**
si, Alexandrina, & Tarsensi celeberrima: & Colosso
Solis æneo, qui fuit septuaginta cubitorum altitudi-
nis. Post LVI annum terræ motu prostratus, jacens quo-
que miraculo fuit. Pollicè ejus vix justæ statuæ vir am-
plecti poterat. Digi majoræ erant quam pleræq; sta-
tuæ. Valti specus hiabant defractis membris. Duodecim
annis Colossus effectus est, ccc talentis: intus magnæ
molis laxa disposita fuere, quorum pondere opus stabi-
liretur. Sultanus ccx Camelos ære hujus statuæ one-
ravit.

*Soliferti-**tas.**Prbs.*

G g gg ij

perficum

Regio.

Situm.

Persicum sive Sophorum Imperium, uti olim celebre, sic etiam hodie maximè clarum est. Ejus Incoleæ Persæ. Vocantur & Ayami vel Azamii ab Azamia Regno, quæ quondam Assyria secundum nonnullos : persiani a perside. Chelbas a pileo rubro quem impositum capiti gestant. Sophiani a Sopho Principe. Situm autem est Persicum Regnum inter Turcicum Imperium, Tartaros Zagatheos, Cambajæ Regnum, & inter Hyrcanum seu Caspium mare, ac Sinum Persicum. Habet igitur ab Ortu Indos, & Regnum Cambajæ, a quo montibus ac desertis separatur: A Septentrione sunt Tartari, juxta Abianum sive Oxum fluvium; partem reliquam claudit mare Caspium. Ab Occasu sunt Turcæ juxta Tigrudem & Lacum Giocho: Ad Austrum Simum persico adluitur, & mari Indico. Quod sanè terræ spatium amplissimum est, complectitur enim plus minus gradus xxxix ab Ortu ad Occasum. A Meridie vero ad Austrum xx occupat. De temperie Aeris Persidis regionis sic scribit Q. Curtius lib. v. *Regio non alia tota Asia salubris habetur: temperatum Cælum, hinc perpetuum jum opacum & umbrorum, quod æstus levat; illinc mare adjunctum, quod modico tempore terras foget.* Regionis autem hujus universæ non eadem passim est qualitas, non idem Solo genius. Qua Simum Persicum spectat, ob Fluvios ipsam irrigantes: atque etiam versus mare Caspium, cum ob Fluviorum oportunitatem, tum ob Aeris clementiam, duramque frigidorem: tota felix, tota beata, & hinc omne genus Frugum, Animaliumque non beni-

gna solum Mater, sed & Nutrix solicita. Abundat Trigono, Hordeo, Milio, ac similibus. Metallis quoque adfluit & lapillis. Vini item & Fruetuum ubertas magna Paullo Veneto teke. Cetera fervoribus & siccitatibus exhausta deteruntur. Persarum portugens obscura prius, initium nominis ac famæ accepit a Rege Cyro, qui ademptum Medis Lydisque Imperium, primus in Persidem intulit, ac amplissimum & florentissimum ex minimo & tenuissimo, Asia subacta, & universo Oriente in potestatem redacto, reliquit. Successit Patri Cambyses, qui Ægyptum Imperio adjectit, a quo deinde ad Darium usque, qui ab Alexandro Macedone vicitus vitam pariter cum Regno amisit, res Persicæ in suo statu manserunt. Regnatum est annos ccxxx, quod Q. Curtius lib. quarto justissimo & ne minimum quidem fallente calculo tradidit, cui etiam adsentitur B. Hieronymus ad ix Caput Danielis. Hodie etiam Persicum Imperium quod penes Sophos est, inter potentissima totius Orientis Imperia numeratur, id quamquam oppressum aliquandiu modo a Saracenis fuit, modo a Tartaris, tamen rursus emicuit sub Ismaële Rege. Regiones autem Imperio Persico subjectæ hæ sunt, Media, Assyria, Susiana, Mesopotamia, Persis, Parthia, Hyrcania, Margiana, Bactriana, Paropamissus, Aria, Drangiana, Gedrosia, & Carmania. Media hodie Servan dicitur, inter Persiam & Mare Hyrcanum sita, ad Ortum Hyrcaniam habet & Parthiam, ad Occasum Armeniam majorem & Assyriam. Dividitur in Majorem sive Australem, & Atropatiam Septentrionalem.

Soli ser
tibus.Imperiū
majoriū.

Vrbes.

lem. Hæc frigidior est, & idcirco minus culta. Vrbs præcipua est *Smachia*, sunt præterea *Derbent*, *Eres*, *Sechi*, & *Giavot*. Illa cultior est: Vrbem habet Taurim positam ad Orontis radices, distantem a Mari Caspio octo die-
rum itinere. Ambitus ejus penè *xvi* mill. pass. comple-
ctitur, quo spacio ex Civium millia contineri credun-
tur. Hæc sunt veterum *Ecbatana*, ubi Persarum Reges æltae commorabantur. Eodem tractu terræ sunt *Tur-
coman*, *Saru*, *Sufstan*, *Nassivam*, *Ardovil*, *Marant*. *Affiria* quæ hodie *Arzerum*, ad Ortum habet Medium: ad Occasum Mesopotamiam: Armenia illi Septentrionalis est, *Su-
siana* Australis. Provincias olim habuit *Arrapachitem*, *Adiabenam*, & *Sittacenam*: Vrbem *Niniven* ad Tigrim, cu-
jus ambitus *lx* mill. pass. complectebatur. *Susiana* hodie *Chus* vel *Cusistan* appellatur: nomen habet a *Susis*, urbe primaria, cuius ambitus *xv*. mill. pass. quæ sic dicta à flo-
ribus, ut notat Athenæus: *Susum* enim Persis *Lilium*. *Mesopotamia*, quæ in sacris *Padam Aram*, hodie dicitur *Diarbecha*, sita est inter Euphratem & Tigrim, unde & nomen, quasi *Interanna*, Regio est pro situ & tempore varia: partem flumina impinguant: pars arida est & ste-
rilis, herbis arboribusque destituta. Vrbes præcipuae sunt, *Orfa*, cuius ambitus *vii* mill. pass. & hoc ipsa multo ma-
jor *Caramil*. Metropolis *Mesopotamiae*, quam *Selimus* Turcarum Imperator Sophis eripuit. *Merdin* sedes Patriarchæ Chaldaeorum: & *Mosus* patriarchæ Nestorianorum, cuius auctoritas ad Indos usque & Catajum exten-
ditur. In *Perside* quam nunc *Farsi* vocant vel *Farsifum* urbs est primaria *Siras*, quæ olim dicta fuit *Persepolis*, re-
gia quondam Magorum sedes. *Plinius* vocat Persici

Regni caput, & Regiam totius Orientis Curtius. *Hirc-
ma* hodie *Grigiam* dicitur, vel *Corcam*, vel *Dargument*, pro-
xima mari Caspio, quod properea etiam *Hyrcanum* appellatur. Vrbes habet *Hyrcanam* quæ *Scythis* est *Ca-
rizath*, *Beslam*, & *Masandram*. *Margiana* quæ nunc *Izelbas* nominatur, ad Septentrionem *Oxo* fluvio terminatur. Vrbs præcipua est *Iodion* quæ priscis *Antiochia* fuit. *Ba-
ctriana* hodie *Batter* vel *Charassaa* est *Tartariae Zagathæ* pars. Vrbes sunt *Bactra* quæ nunc *Bochara* & *Istigias*. *Pa-
ropamissus* Bactrianæ pars est ad Montem *Paropamissum*. Hodie regio vocatur, *Candahar* vel *Amblestam*. Primaria urbs est *Candahar* Emporium celeberrimum. *Aria* quæ à Metropoli sua *Eri* omnis vocatur ambitum *xiii* mill. pass. habet. *Carmania*, *Circam*, vel *Chermain* ad Mare Indicum protenditur, usque ad Gedrosiam, urbibus & Portibus frequentibus. Metropolis est *Chirmain*. Sunt & in Carmania regna, *Macram*, *Eracam*, *Guadel* & *Patan*. *Ge-
gia* nonnullis creditur esse *Guzarate* falso, quum Guzara-
te sit ipsum regnum Cambajæ. *Babylonia* inter Sinum persicum & Mesopotamiam sita, dextra lœvaque claudi-
tur *Susiana* & *Arabia* deserta: Nomen habet à *Babylone* urbe primaria. Adhæret ei Chaldaea. In Chaldaea Vr fuit, Josepho *Vra*, unde Dei monitu *Abrahamus* in *Haran* Mesopotamiae migravit. Multos habet hoc Regnum Flu-
rios, *Canac*, *Araxem* & *Cirum*, qui Mediae partem Septen-
trionaliorem abluunt: In *Assyria* *Tigrim*. In *Susania* *Ene-
laum*: In *Mesopotamia* *Euphratem*: In *Margiana* *Oxum*, *Arium*, & *Margim*: In Bactriana *Ochum* navigabilem & alios: In *Aria* *Arium*, *Toncleatum*, *Arapenem*: & alios. Nec *Montes* defunt *Montes*, inter quos *Orontes* in *Media*, *mons Coro-
nus*

Opera pu-
blica.

Mores.

nus in Hyrcania. Taurus item qui Persiam medium secat, variis pro populorum adjacentium Situ nominibus insignis. *Sylvas* etiam habet multas, in primis Parthia quæ nemorosa valde est; ac Septentrionalis Hyrcaniæ pars quæ Silvas habet immensas, *Quercu*, *Pini*, & *Abiete* refertas, atque immanibus Feris plenas, *Tigribus*, *Pantheris* & *rardis*. Aria etiam Silvis ac Montibus oblessa est, ut & Persis tota. Ad Opera publica quod attinet, multa in hoc Regno superba & magnifica fuere, & potissimum in Babylonia. In primis vero occurrit pons ille magnificentissimus in Urbe Babylone a Semiramide Regina super Euphratēi constructus, de quo vide Munsterum lib. v. Idem Hortum pensilem a Semiramide constrūctum describit, eodem libro. In Susiana in Urbe Susa Arx fuit, *Medorum Regis Domus*, quam, ut est apud Caſiodorum, *Memnon arte prodiga illigatus auro lapidibus* fabricavit: hanc inter fabricarum septem terris attributa miracula, idem numerat. Sed de his satis, ad Mores venio. Reges creabant ex una familia. Qui Regi non parebat, capite & brachiis amputatis insepultus abiciebatur. Vxores ducebant singuli multas, alebantque sobolis propagandæ gratia, pellicesque plurimas. De rebus maximis non nisi inter pocula consultabant; eam demum consultationem firmorem rati quam quæ a sobriis sit inita. Noti inter se & æquales osculo se in occursu excipiebant. Qui humilioris erant fortunæ, venientem adorabant. Solo si peliebant corpora, cera oblinientes. Ridere coram Rege aut spuere, nefas ducebant & flagitium. De mortuis sepeliendis alii contrarium scribunt, nempe Persas corpora defunctorum extra civitates ad certum campestrem locum extulisse, ibique

nuda exposuisse a Canibus & Avibus devoranda. Noluisse insuper ut ossa mortuorum sepelirentur aut includerentur. Cumque corpus aliquod non illico absumeretur ab Avibus aut Feris, judicabant malum esse signum, superstitione credentes hominem illum malæ & impuræ fuisse mentis, atque ob id dignum inferno, & proximi ejus plangebant ipsum ceu hominem qui post hanc vitam nullam haberet spem felicitatis. Sin citius devoraretur a bestiis, beatum eum judicabant. Hodie Mores Persarum multo sunt moliores, quam vel Turcarum, vel Tattatorum, vel Saracenorum. Natura liberales sunt & civilitatis amantes: & Literas & Artes collunt, in primis vero Astrologiam, Medicinam ac Poësin. Apud hos Fratres, ac Parentes humanissimè tractantur: & Nobilitas Sanguinis in pretio est: in quo a Turcis differunt, qui nullum Sanguinis aut Stemmatum discrimen norunt. Præterea advenas benignè accipiunt ac tractant: sed tamen zelotypiæ morbo vehementer laborant. Vnde uxores in advenarum conspectum venire non sinunt, licet alioquin illas venerentur, contra Turcarum morem, qui uxores Mancipiorum loco habent. Mulieres autem Persicæ formosæ admodum sunt. Artes Mechanicæ & in primis Sericorum pannorum textura apud eos nunc viget, qui per universam Syriam ac alias Orientis regiones distrahitur. Fructibus Terebinthi olim, glandibus, pyris agrestibus vescebantur: quotidianus cibus post cursum, ceteraque corporis agitationes panis durissimus, aqua potus. Fervent apud eos Mercimonia Vnionum, Margaritarum, Arqumatum & in primis Serici, cuius hic incredibilis copia.

H h h

Tartaria,

Opificia.

v. 714.

Mensi-
monia.

Regio.

Situs.

Co*ique*
bia.Soli fer-
tilitas.Anima-
lum va-
teras.

Tartaria, seu ut existimat Ioannes Leunclavius, *Tartaria*, Regnum amplissimum est: præter enim Europæ partem, etiam Sarmatiæ omnem Asiaticam complectitur, cum Scythia & Serica, quam nunc vocant *Cathajo*. Nomen habet a fluvio *Tartaro*, qui eam partem irrigat quæ a nostris *Magog*, ab accolis *Mongul* dicitur. Sita ad Septentrionem, ab Ortu potentissimum illud Chinæ Regnum habet, a Meridie Indiam, Gangem fl. & Oxum, ab Occidente Mare Caspium & Poloniæ, inde Moscoviaæ contermina est, & a Septentrione Mari Glaciali, ubi prossus ignota est & inhabitata putatur & inculta. Aër hic & Cœlum intemperatum & mirificum, tonitrua & fulgura in æstate adeo horrenda, ut præ timore homines intereant: jam calor magnus est, mox frigus, & densissimæ nives cadunt. Ventorum frequenter tam validi fatus, ut equitantes detineant & ad terram homines dejiciant, arbores radicibus evertant, multaque damna inferant. In hyeme ibi nunquam pluit, in æstate frequenter, sed adeo parcè, ut vix terra madefiat. Regio ramen Tritici, Orizæ ac similiūm Frugum ferax esse dicitur: ac Serico, Zingibere, Cinnamomo, Pipere, Caryophillis, Rhabarbaro & Saccaro abundare: Musco item, Pice, & alicubi etiam Auro & Argento. Hic paucis in locis Vinum colligitur, & tota Provincia Catajæ Vinum non profert. Sunt & Saxa nigra fossilia ad ignem idonea que ex Montibus eruuntur: iis ob lignorum penuriam ad ignem struendū utuntur. Est præterea hic passim Boum, Caprearum, Hircorum & Porcorum magna copia, & in primis Equorum ac Iumentorum multitudo pœnè incredibilis. In Epistolis Tartaticis legimus *Tartarorum*

Imperatorem alere Equorum candidissimarū decem milia, quarum Lac bibat. Alere præterea xx Venatorum millia, & Accipitriatos decies mille. Plena quoque Avium, ut Phasianorum, Gruum & similiūm. In ea parte Tartariæ quam Zavolhenes Tartari tenent ferunt semen esse, semini Melonis simillimum, sed minus & oblongum: ex eo si seratur, plantam succrescere quam *Boranetz*. Agnum vocant. Crescit enim Agni figura, ad pedum fere ternum altitudinem: quem pedibus, ungulis, auribus, toto capite, præterquam cornibus representat. Pro cornibus pilos gerit singulares, cornu specie. Obducitur corio tenuissimo, cuius detracti usus ad capitum tegmina incolis. Ferunt, internam pulpam Cammarii carnes referre: ceterum è vulnere quoque sanguinem manare. Dulcore esse admirabili. Radicem humo exsertam, surrigere ad umbilicum usque. Illud etiam miraculi fovet magnitudinem: quamdiu vicinis obsidetur herbulis, tamdiu vivere, quasi agnum in læto pabulo: absuntis illis tabescere atque interire: idque non solum vel casu, vel tractu temporis, sed etiam experiundi gratia subtractis atque ablatis evenire. Illud etiam auget admirationem: appeti eam à Lupis certisque animalibus rapacibus. In civitate Quelinfu periuntur Gallinæ, quæ loco pennarum pilos habent instar Felium nigri scilicet coloris, sed ova edunt optimæ. Primum ex Tartarorum gente Imperatorem, qui Regnum acquisivit & Legibus constituit atque judiciis, nominant *Changium Canem* vel *Chamum*. (Hic Paullo Veneto *Cinchis* dicitur). Ejus ætas incidit in annū Christi millesimum ducentesimum secundum. Ferus ante hunc gentis cultus, sine moribus, sine lege, sine civili

con-

Imperiū
majorum.

T A R T A R I A

616

consuetudine, obscuri inter Scythes nominis, finitimi vectigalis de re pecuaria, quā exercebat. Ab hoc Chango cæterorum principum origo est. Propagavit hic Imperium incredibili celeritate, a Synarum regione & Oceano usque ad Caspium mare. Hujus filius fuit Ioucham, qui genuit Zaincham tertium Imperatorem qui ab aliis Bathi nominatur. Hic devastavit Russiam, Polonię, Silesiam, Moravię & Hungarię. Quartus ex Bathi genitus fuit Temir Cutlu, qui est Tamberlanus, in Historiis ob summam tyrannidem notus, qui totam Asiam vastavit, ac usque ad Ægyptum penetravit. Hic Imperatorem Turcarum Bajatzetum vicit & captum aureis compedibus vincitum in cavea per Asiam traduxit. Quintus Imperator ex Temir Cutlu progenitus fuit Temir Gzar, qui adversus Cruciferos Prussiæ fortiter pugnans ferro occubuisse dicitur. Sextus Imp. ex Temir Gzare genitus fuit Macmetzar. Hujus filius Ametzar vii Imper. Hic genuit Szachmet viii Imperatorem. Dividitur autem Tartaria in plures partes, Minorem, quæ Europam spectat & inter Borysthenem & Tanaim conclusa, complectitur Tauricam Chersonesum, quam obtinent Praecopenses. De hac in Europa diximus. Tartariam deseratam, in qua multæ hordæ: Zagatar, quæ Scythia est intra Imaum: Catajo cum regno Tangut, quæ antiquorum est Scythia extra Imaum, & Serica regio: ac denique Antiquam Tartariam, Ptoleimæo incognitam. Metropolis regni est Cambalu ad ripam fl. Polisangi, cuius spatium est xxiv mill. Italicorum. Portæ sunt xii. extra quas totidem Suburbia. Emporium istud Gemmaratum, Auti, Argenti, Serici est opulentissimum. Ferunt singulis diebus mille

Vrbes.

currus Serico onustos ex China huc advehi, præter alias merces. Sunt præterea Vrbes multæ insignes, Samarcanda a Tamberlane condita: Caindo, Vrbs mercatu celebris, in extrema Tartaria, & aliae multæ, quas brevitas studiis prætereo. Lacus in Tartaria plurimi, quos longum esset enumerare, aliquot tamen insigniores recentebimus. In provincia Caniclu Lacus est in quo tanta Margaritarum copia, ut pretium earum omnino vile sceret, si unicuique quantum liberet asportare permitteretur. Quare sub capitib[us] poena cautum est, ne quis in hoc Lacu piscari Margaritas absque permisso magni Chamiaudat. Scatet etiam idem Lacus piscibus. Est & aliis in Provincia Caraim valde piscoſus, centum in ambitu complectens milliaria, & alii. Fluminibus rigatur non paucis, inter quæ fluvius magnus Pulisachnis nomine. Hic in Oceanum sese exonerat, perque eum naves multæ plurimis Mercibus onustæ ascendunt. Caromoram, qui ob nimiam latitudinem & altitudinem nullum habet pontem: evolvitur vero in Oceanum: Quantu, habens latitudinem dimidii milliaris, estque admodum profundus & piscoſus: Quiam, quo major (Paullo Veneto scribente) in Orbe non putatur. Nam latitudo ejus quibusdam locis x milliarium, aliis viii & in quibusdam vi. Longitudo vero ejus patet itinere centum dierum. Reliqua prætereo: ad structuras & Opera publica transiens. Hic occurunt multa singularia, cum primis maximum ac pulcherrimum Palatium ex Marmore constans, & Auro exornatum: à Chamo Cublai in civitate Ciandu conditum. Est & aliud in civitate Cambalu, miro artificio exstructum, Ambitus ejus quatuor

Ratio gubernandi. tuor circiter milliarium : quadratura qualibet milliate unum complectente. Est Murus valde spissus ; decem passibus in altum consurgens. Superficies extrinseca colore albo & rubeo nitet. In singulis quatuor Muri angulis Palatium pulchrum & magnum, Arcis loco conditum est. Sic in medio cuiuslibet quatuor murorum, Palatium egregium exstructum est : eaque in universum VIII sunt. In his servantur Arma, Instrumenta, Tormenta & Machinae : Arcus, Sagittæ, pharetræ, Calcaria, Frena, Lanceæ, Clavæ, Nervi, & reliqua in bello necessaria, singulaque Armorum genera in singulis posita sunt Palatiis. In spatio vero medio interiori est Regium Palatum, scilicet in quo Rex commoratur. Caret Tabulatis : pavimentum vero exteriori fundo præminent decem palmis. Tectum altum est valde, pictura exornatum. Parietes Atriorum & Conclavium Auro & Argento fulgent. Vbiique picturæ pulcherrimæ & bellarum rerum Historiæ fæse ingredientium oculis offerrunt, vivis coloribus & rutilanti Auro coruscantes. Habet Magnus Cham duodecim Barones aulicos, qui triginta quatuor Praefecti sunt Provinciis : horum officium est, ut singulis Provinciis duos præficiant Rectores, ac regiis exercitibus in locis ubi morantur, res necessarias provideant & quicquid decernunt, Regi indicant, qui sua auctoritate id confirmat, quod illi statuendum duxerint. Malefactores hoc modo apud Tartaros puniuntur. Siquis furatus fuit rem vilem, & vita privata non commeruit, cæditur fuste septies : accipiens ptemdecim plagas, aut viginti septem, aut XLVII pro magnitudine peccati : idque usque ad centum, addendo semper decem. Nonnulli tamen nonnunquam ex his

Leges & Instru-

percussionibus moriuntur. Quod si quis furatus fuit equum vel rem aliam, ob quam mortem meruit, gladio in viscera merso occiditur. Quod si vitam redimere voluerit, non cuplum reddet. In adulterio deprehensi tam vir quam mulier, Legi ipsa occiduntur. In Hordas Tartari dividuntur, quæ vox illis Cœtum Conventumque plurimum significat. Sed ut varias longè latèque distantes Provincias incolunt, ita neque in moribus aut vitæ genere omnes convenient. Homines statura quadrata, lata facie & obesa, oculis contortis & concavis, sola barba horridi, cætera rasi : corpore valido, animo audaci: inediæ & laboris patientissimi : equitantes, si famæ sitisque illos vexaverit, equis quibus insident venas solent incidere, eorumque sanguinem bibere. Natio profana est & barbara, jus ipsis in armis, Lex in robore & viribus. Domos multi non habent sed pro his Plaustra. Et quoniam incertis vagantur Sedibus Stellarum, imprimis vero Poli Arcticæ, adspectu cursum suum dirige solent. Vno in loco non diu commorantur, rati gravem esse infelicitatem diu in eodem loco hæterè. Pecunia usum non habent, itaque res pro rebus commutant. Ismaëlitæ se esse dicunt, idque etiam præse ferunt, Mæhumeti Legem admirata anno CCCXVI, Vescuntur Tartari cibis grossioribus, præsertim carnibus, iisque crudis aut semicoctis, Lacæ, Caseo, A Suilla abstinent. Bibunt Lac Equarum, quod ita præparare norunt, ut videatur esse Vinum album, non admodum insipidus potus. Viætus immundissimi sunt, ut pote qui mensas mappis non operiant, mantilibus non utantur, quum manus non lavent, non corpus, non vestimenta. Bibunt etiam Aquam, Lac & Cerevisiam ex Milio coctam.

Hhhh iii

Chinæ

*More.**Vitis.*

Regia.

Sicca.

Calidemo
peries.Soli fer-
tilissim.

China Regnum amplissimum ac potentissimum. Ius Ager infrugifer: & ubique Horti, Rosæ, & varium genus Florum Frugumque. Lini etiam frequentes sunt Segetes, & Arbusta Moro consita, ad nutriendos Bombyces. Auri præterea, Argenti, Æris, Ferri, aliorumque Metallorum, Gemmarum, Vnionum, Mulci, Saccari, Rhabarbari magna copia: præstantissimum habetur, id quod istinc per Persiam terra ad nos adfertur: Mare enim multum virtutis illi adimere putant. Profert & hoc Regnum Lignum singulariter medicum quod à Chinensibus Lampalam, à nostris Radix Chinæ dicitur: estque ejus usus per totam Indianam frequentissimus contra quævis Apostemata, Paralysim & Morbum Gallicum. Ejus Radix dura est & ponderosa atque albi coloris. Pecorum in Montibus & Pratis greges infiniti. Silvas & Nemora incolunt Apri, Vulpes, Lepores, Cuniculi, Zebellini, Martes: aliaque id genus Animalia, quorum pelles in vestimentorum usum expetuntur. Hotum jucunda hic utilisque venatio est. Avitii generis mira copia, præsertim aquatilis, cuius tanta multitudo & præcipue Anatum, ut in urbe Canton, ex minoribus huius Regni una, decem vel duodecim millia uno die absumantur. Quamvis autem hæc Regio Animalium ferax sit, arte tamen hanc feracitatem adaugent hoc artificio. Vere duo aut tria millia ovorum simo condunt, cuius calore suo tempore erumpunt Anatum pulli. Idem tempore hyemis faciunt, sed tum ova non

Anim-
liam va-
ticas.

REGNUM CHINÆ.

٦١٩

Vrbes.

non sumo condunt, sed sportæ arundinaceæ imponunt, cui ignem seu focum tepidum substruunt, unde aliquot dierum spatio, æquè prodeunt. Tota hæc Regio unius est Regi, tanquam Monarchæ, quem *Mundi Domini* ac *Cæli filium* vocant. Civitates numerantur ducentæ quinquaginta celebriores in universum &, illarum nomina terminantur syllaba *Fu*: quod urbem significat: ut *Cantonfu*, *Panquinfu*. Opida quorum ingens est numerus, in *Cheu*. Pagi innumeri sunt, incolis frequentes, ob continuam agriculturam: Omnes ferè urbes ad Lacus & ripam navigabilis cuiusdam Fluminis sitæ sunt, largis tuminis profundisque fossis & muris munitæ. Inter Lacus qui amoeni hic sunt, memoratur ille in *Sancii Provincia* rotundus, ex inundatione anno circ 1077 factus, in quo submersæ Civitates septem præter Opidula & pagos & mortalium ingentem numerum, unico tantum puerò in truncu arboris servato. Flumina & Maria pisculenta sunt. Et Regio hæc quia maritima est, & passim fluviis navigabilibus irrigatur, haud minori populorum frequentia in navibus quam ædibus habitatur. Inter Operas & structuras egregias occurunt Portæ urbium magnifice ad miraculum usque exstructæ. Plateæ quasi ad libellam factæ, nusquam a rectâ linea declinantes, tantæ amplitudinis, ut iter præbeant decem quindecimve una equitantibus: hæque passim interstinguntur Arcubus triumphalibus, qui urbes supra modum ornant. Lusitani quidam referunt se vidisse in urbe Fuchco Turrim quadraginta innitentem Columnis ex solidi Marmore, quarum altitudo erat quadraginta palmorum

Operas publicæ.

(mensura architeconica) latitudoque duodecim. Hoc opus esse tantæ magnitudinis, tam exquisitæ elegantia, tam insignis splendoris atq; ingentis sumptus, ut omnes totius Europæ superbas & magnificas structuras longè post se relinquere existiment. Sumptuosissima habent tam in Vrbibus quam in Agris Tépla. Rex Chinæ habet sub se Gubernatorem quasi Proregem: quem ipsi *Tutan* nominat. Hic causarum totius Regni disceptator & Iudex. In Iustitia administranda huic magna severitas. Latrones & Homicidæ perpetuis carceribus custodiuntur, donec flagris, fame, vel frigore vitam finiant. Quamvis enim ultimo supplicio (quod ferè flagellatione constat) condemnentur, sententia tamen executio adeo tarda, ut maxima horum condemnatorum pars in vinculis moriatut. Hinc tantus captivorum ubique in Civitatibus numerus: ut in una urbe Canton sèpè millesimum decimum quintum excedat. Furta (quo nullum crimen his partibus odiosius) flagri verberibus crudelissimis puniuntur. Flagellationis hic modus est: Hominem prouum collocant, manibus à tergo religatis: huic, flagro ex arundine aut calamo facto, suras crurum percutiunt, cuius ictus adeo vehemens, ut primo verbere sanguis eliciatur, secundus ictus adeo maleficum excruciat, ut in pedes cōsistere nequeat. Singula crura singuli Carnifex flagellant, tanta vehementia ut plurimi ex quinquagesimo aut sexagesimo ictu vitâ finiant, omnes enim nervi distumpuntur. Lusitani narrant singulis annis eo mortis genere supra duo hominum millia interire. Flagrum hoc latitudinis est quinq; digitorum, crassitudine unius,

Ratis
Guber-
nandi.

Mores.

unius, quod continuo aqua tingunt, ut flexibilis sit, & majori impetu cædat. Licitum viris plures ducere uxores, quarum unam domi retinent, cæteras variis in locis disponunt. Adulteros extremo afficiunt suppicio. In Urbibus nullum Lupanar, omne Meretricium genus in Suburbia relegatur. Nuptialia Festa celebrant tempore Novilunii, & fere Martio Mense, qui dies illis primus est in eundem anni. Hæcque Festa peragunt uti apud nos, splendidè & magno apparatu. Per multos dies continuos convivia celebrantur; Organis musicis Ludisque Histrionice adhibitis. Sunt autem Chinenses plerique facie lata, barba rara, naso simo, oculis parvis: et si quidam inter eos sint forma satis decora. Color omnibus ut Europeis: subfuscus autem iis qui circa Canton habitant. Rarissimè vel nunquam Patrio excedunt Solo, neque facile peregrinum admittunt, in primis ad interiora Regionis: nisi fide publica à Rege fuerit donatus. In comedationibus & compotationibus adeo strenuos se exhibent, ut ipsi Germanis aut Belgis ne minimum quidem cedant. Quod ad Religionem hujus gentis attinet, credunt omnes res creatas, omniaque inferiora, atque horum gubernationem pendere à supernis, atque Cœlo: quem maximum omnium Deorum credunt, eumque primo Alphabeti charactere exprimunt. Solem, Lunam, & Stellas adorant, etiam Cacodæmonem, (quem ea forma qua nos Europæ depingunt) ne mala ipsis inferat, ut ipsi dicunt. In Mechanica omnis generis conficenda supellestile adeo dextri & nitidi Chinenses, ut opus a natura creatum, non manufactum videatur. Ars Ty-

Opificia

pographica & Tormentorum bellicorum usus hic adeo vetus est, ut inventorem nesciant. Lusitani multa de sagacitate horum Hominum scribunt, & hoc (quod in primis stuporem moveat) quod curribus utantur veliferis, quos sic dirigere sciunt, ut iis quoque velint brevissimo temporis spatio terra ferantur. Figulina illa opera pellucida, niveque candidiora, quæ apud nos in pretio sunt, & Porcellana dicuntur, nequaquam hoc loco silentio prætereunda. Ea apud hos fiunt hoc modo. Cochleas quasdam marinas ovorum testis miscent, aliaque quædam addentes, subigunt & massam conficiunt. Hanc tibi terra condunt, ibique eam macerari ad octuagesimum vel centesimum usque annum sinunt, hæredibusque suis pretiosi thesauri loco relinquunt. Ipsique ea utuntur quam Avi Atavique posvere. Observantque ex veteri instituto, ut qui veterem tollit, recentem ejus loco recondat. Mercimonia hic maximè vigent Aromatum & in primis Serici. Ex Malacca enim, Bengala & aliis locis Piper, Crocus, Nuces odoratæ vulgo Muscatæ, Casia & id genus Aromata in Chinam non exiguo quæstu advehuntur. Sed Sericæ Telæ hic præcipuum mercimonium est. Ioannes enim Barrius in suis Decadibus Asiaticis scribit ad urbem Nimpo quam alii Liampo nuncupant, observasse quosdam ex Lusitanis trium mensium spatio, navigio evectas 16600. Serici libras. Muscum quoque hinc ad varias Orbis partes devehi, asserit Antonius Pigafetta: & Rhababarum & Vniones Andreas Corsalis.

India

Iiii

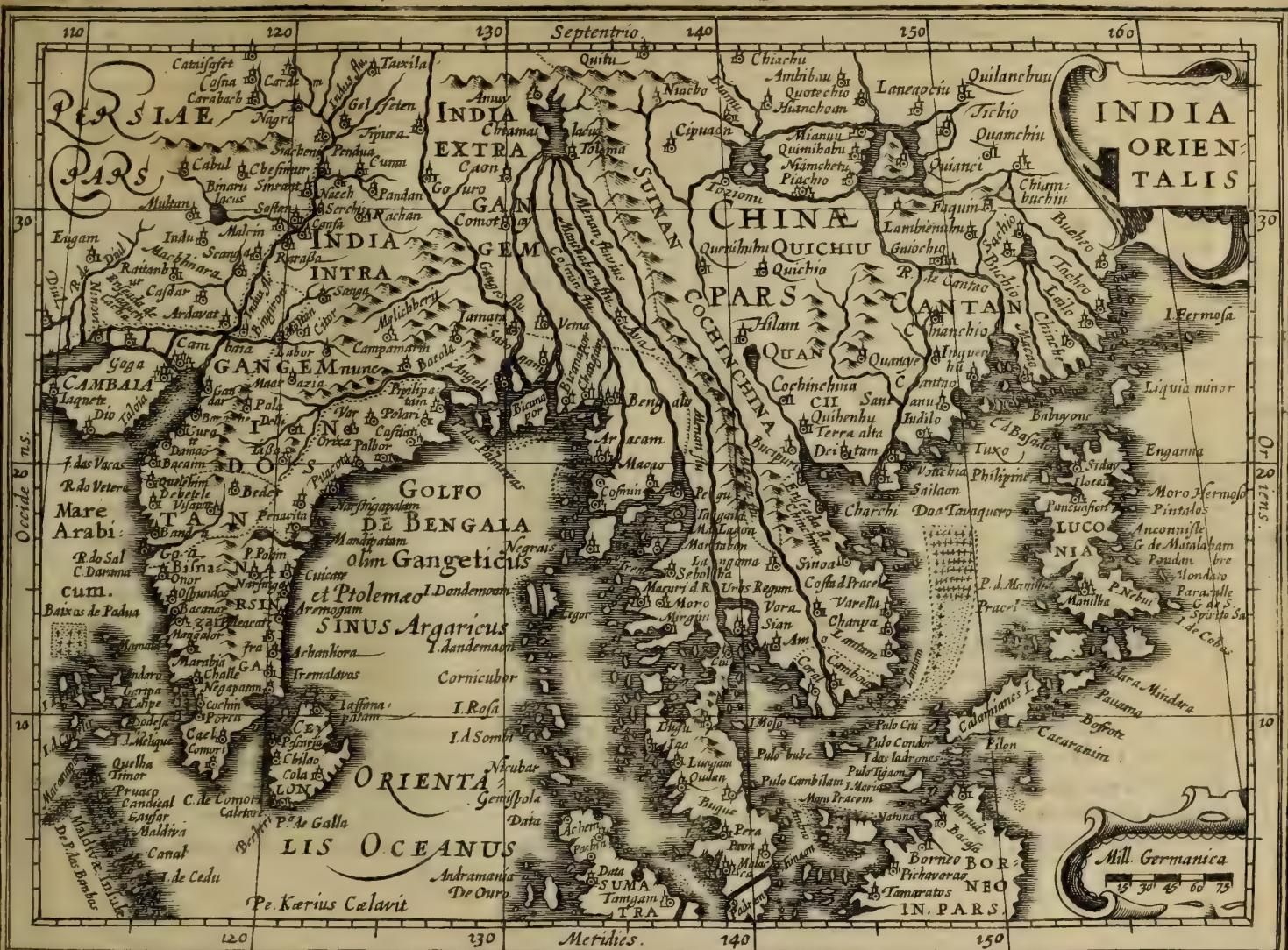
Regio.
Nomina.

Situs.

Coli. sit-
peries.Soli sit-
tibus.

INDA Asia maxima & nobilissima regio, ab Indo fluvio nomen habet. Hanc Prolemaeus in duas dividit, in Indianam nempe *Intra* & *Extra* Gangem, cognoscitam. Hec *Hevila*, velut alii scribunt *Havilath* aut *Evilath* in Sacris litteris dici putatur. Illa *Seria*: Incolis vero *Macynaut* *Mangin* vocitatum apud Marium legimus: alii *Mangi* & *Chinam* vocant, qui Mercatorem sequuntur. Priorem *Indostan* ab incolis vocari auctor est *Ioannes Barrius*. Hac terrarum amplissima est. Pomponius tantum spatium littoris occupare scribit quantum per LX dies noctesque velificantibus cursus est. Clauditur autem secundum Strabonem ac Plinium, Occidentem versus Indo fluvio qui Persiam ab India distinguit: ad Septentrionem sunt Tauri juga: ab Ortu Oceano Orientali: à Meridie Indico cingitur. Regio lenibus auris & imprimis Favonio saluberrima est: quamvis Cœlum habeat inæquale obesus vastam magnitudinem: alicubi enim calida est, nimis tamen Aequatorem versus: alicubi vero temperata satis ac potius frigida, versus Borream. Terra vero ipsa universim situ, Cœlique clementia, bonitate ac fertilitate longè ceteras Orbis partes antecellit. Alia hic rerum facies, alii syderum ortus atque obitus: binæ messes in anno, binæ æstates, media inter eas hyeme, Etesiarum flatu calores temperante. Ager quamvis ut plurimum Frumento careat, Legumina ramen & Fruges varias copiose profert, & imprimis Hordeum, ac Oryzam. Fructus præterea arboreos multos producit, *Piper*, *Thus*, *Myrrham*, *Caryophylla*, *zingiber*: & in partibus maximè australibus *Cinnamomum*, *Calatum* *Aromaticum*, *Nardum*, aliaque Aromata; quemadmodum Arabia & Æthiopia. Est & in arundinibus Mel. multa insuper Medicamenta habet, multas Arborum radices, cum salutares tum noxias. Quid vero de Metallis, Lapidibus, aliisque Muneribus dicam? Nascitur enim in ea ingens Auri & Argenti vis: non parum quoque Æris, Ferri & Orichalci, auctore Diodoro: sed Plinius neque æs, neque plumbum habere tradit, Gemmisque suis ac Margaritis hoc permutare, quas Mare littoribus infundit. Beryllis siquidem, Chrysoprasis, Adamantibus, Carbunculis, Lychnitis, Margaritis, Voniobus, abundat. Serici hic tanta copia, ut reliquo Orbi sufficiat. Animalia hic quam in reliquis Orbis partibus majora, Boves, Camelii, Leones, Canes, Elephanti. Elephantum incredibilis est frequentia. Dracones in desertis immanes, æquant fere Elephantem corporis mole, & cum his perpetuo decertant. Canes tam feroces, ut etiam cum Leonibus committi possint. Serpentes innumeri, quibus etiam testis Incolæ vescuntur: ut & Formicarum quodam genere, quod cum Pipere edunt, similiter ut nos Cancros. Simiæ hic reperiuntur albæ, & Chamæleon, quem solo aere nutriti credidit antiquitas. Aves præterea variarum specierum, & invisa cæteris nationibus, præter Gallinatum, phasianorum & perdicum gentem multitudinem; nec non & Psittacorum

*Animas
lium va-
rietas*

Imperium corum varii coloris. De Indorum imperio Plinius ita
scribit: *Indi prope Gentium soli nunquam emigravere finibus*
suis, Colliguntur a Libero Patre ad Alexandrum Magnum Reges
eorum CLIII annis VIXI CCCCIII; adjiciunt & menses tres. Scri-
bit etiam Strabo de Indis, ad eos nullum præter Liberum
patrem, Herculem & Alexandrum cum victoria profectum
esse, quamvis a Cyro & Semiramide tentatos. Sed his re-
lictis ad Vrbes transeamus. Alexandri Magni comites in
cotactu Indiæ quem subegerant, vco Opidorū fuisse
scribunt, nullum Co minus, unde hujus regionis vastita-
tem & ingentem amplitudinem facile agnoscas. Vrbs
primaria est Calechut totius Orientis Emporium celeberrimum.
Sunt & aliae, Cambaja, Decan, Batticalla, Cano-
nor, aliæque plurimæ. Non desunt Lacus aliquot vasti. In
Historia Alexandri mentio fit Lacus, vel Stagni vetusta
abundantique silva coronati mille passus patentes, ubi
exercitus ejus siti pæne confectus est. Omnipotens vero ma-
ximus est Lacus Chiamay, cuius circuitus cccc milliarium,
distatque a mari 100 milliaribus. Hinc complures fluvii
Fluminis. præcipui originem trahunt: post eum Cincuhay, atque
alii, Amnium hic mira vastitas. Proditur Alexandrum
Magnum nullo die minus stadia 100 navigasse in Indo,
nec potuisse ante menses quinque enavigare, adjectis
paucis diebus: & tamen minorem Gange esse constat.
Oritur hic in Caucasi iugo quod vocatur Paropamissus,
hodie Naugocrat, & longo cursu nongentorum millia-
tium in Oceanum Australem sive Indicum duobus ostiis
erupit. Vnde viginti recipit amnes, sed clarissimos
Hydaspem, quatuor alias adferentem, & Cantabram tres.
Gangem alii incertis fontibus ut Nilum, rigantemque
vicina eodem modo: alii in Scythicis montibus nasci

dixerunt, influereque in eum xix amnes, Alii cum magno fragore ipsius statim fontis erumpere: dejeclumque per scopulosa & abrupta, ubi primum molles planities contingit, in quodam Lacu hospitari, inde lenem fluere, ubi minimum viii mill. pass. latitudine: ubi modicum stadiorum c: altitudine nusquam minore pass. xx. Hunc in sacris Phison vocari notatum est. Eum hodie Geographi querunt. Sunt qui opinentur eum esse qui in sinum Bengalæ influit, fortasse ob nominis vicinitatem, adcoleæ enim vocant Guenguam. Sed Mercator noster haud adspersandis ductus rationibus Gangem dicit esse eum qui dicitur Rio de Cantaon. Post hosce amnes numerantur Mandona, Chaberis, Ava, Campuno, Menam, Menon, & alii plurimi. Megasthenes prodidit sexaginta amnes Indiæ numerari, quorum permulti æstate crescunt instar Nili, quæ potissima est fertilitatis hujus regionis causa. Nutrire dicitur Ganges, sicut Nilus Crocodilos, item Delphines, Anguillas quoque ad tricenos pedes longas, Plinio teste. Est vero potissima Indiæ & nobilissima Oceano pars Meridionali seu Indico obversa, juxta littus, seu oram maritimam: quæ et si plurimum portuosa sit, attamen plerisque in locis innumeris Insulis, scopolis ac brevibus cincta est, unde navigatio laboriosissima & periculosisima redditur. Indica maria, ait Solinus, Balanas habent ultra spatia quatuor jugerum. Sunt & quos Physteras nuncupant, qui enormes ultra molem ingentium columnarum, super artemnas se navium extollunt, haustosque fistulis fluctus ita eructant, ut nimbosea alluvie plerumque deprimant alveos navigantium. Plurimi hic Montes, magnusque labor fit eos enumerare, quorum magna pars arboribus & iis quæ virent spoliata est. Iunguntur inter se Imaus, Emodus, Pa-

Montes.

ropa-

Silva: *ropamissus, Caucasi partes. Indorum nemora, ut scribit Sol. in tam proceram sublimantur excelsitatem, ut transjaci ne sagittis quidem possint. Pomaria Ficus habent, quarum caudices in urbem spacio sexaginta passuum extuberantur. Ramorum umbra ambitu bina stadia consumunt. Foliorum latitudo forma Amazonica pelta comparatur. Pomum eximia suavitatis. Quæ palustria sunt, arrundinem creant ita crassam, ut fissis internodis, lembi vice rectiter navigantes. Hebenum arborem India sola habet, & in præruptis petris arbores quædam thus exsudant. Habet & aliam arborem ferentem Nuces Indicas. In vii ordinis olim divisa universa gens fuit. erat Philosophorum: ii Agricolatum: iii Pastorum. iv Artificum: v Militum: vi Locum Ephori tenent. Hi quæcunque in India fiunt inspicientes Regi referunt. Septimum vero confidunt, qui publicis consiliis prælunt, numero paucissimi, nobilitate prudentiaque maximè insignes. Ex his enim ad Regum consilia, tum ad Rempublicam gerendam, tum ad res dubias judicandas asciscuntur: Duces insuper ex his diliguntur & Principes. Ad Leges porro & instituta quod attinet, Legibus utuntur plerique non scriptis: quidam etiam scriptis: in quibus sicuti & in Contractibus maxima simplicitas: quod vel ex eo argui potest, quod non multum sunt litigiosi: Nam nec Commissi nec Depositi juris ulla habent, nec testibus indigent, nec sigillis, sed similiiter credunt. Qui falsus te-*

sis deprehenditur, extremis decurtatur digitorum articulis. Qui membro aliquo quempiam orbaverit, non modo talionis pœnam subit, sed etiam manu truncatur. Quod si quis Artifici manū oculumve ademerit, capitale est. Nobilitas generis ac sanguinis apud hos summopere observatur, idque ex veteri instituto. Literas plerique eorum ignorant, sed memoriter omnia administrant. Sanctorum cura est penes Gymnosophistas qui Brachmani dicuntur: hie etiam Astrologiam, Philosophiam, Medicinam seellantur. Sunt præter hos etiam Abduti, qui ad tempus aliquod abstinent, & hoc ipso postea putant sibi ad omnia flagitia commeatum factum esse. Indis omnibus promissa cæstaries est, cultus præcipius cum gemmis, habitus discrepantissimus. Lino alii vestiuntur aut Lana: alii Feratum Aviumque pellibus, pars nudi agunt, pars tantum obsecna velati. Niger vulgo corporis color, in materno utero tales fiunt feminis dispositione, quales ipsi sunt qui genuere. Statura procera ac valida. Multas nuptias habent, quas a Parentibus accipiunt, pari boum emptas, alias obedientiae causa, alias prolis ac voluptratis, ac nisi castas esse cogant, fornicarilicet. Artifices apud Indos magno in pretio. hi enim non solum immunes sunt a tributo, sed Frumentum insuper è regia accipiunt. Mercimonia hic multis in locis maxima vigent, Aroma-
Mores.

Merci-
moia.

*Ratio gu-
ernandi:* *Leges &
Instituta:* *Le-*

Moluccæ.

Situs.

Aeris
qualitas.
Solis fer-
tilitas.

Sequuntur in nostra Methodo Moluccæ Insula, aliis. Aromatum & imprimis Caryophyllorum ingenti copia toto Orbe celebres: Hoc vero nomine præcipue comprehenduntur quinque Insulæ, Ternate vel Tarante, Tidor vel Theodori, Motir quæ & Muthil, Machian vel Mare, & Bachian seu Bachianum. Iacent sub Äquatore, inter Celebes & Gilolo Insulas. Harum maxima vix habet ambitum sex mill. passuum: omnes intra spatiū xxv milliarium concluduntur. Aer hic valde insalubris, multique Mercatores lucrum pluris quam vitam facientes, his locis moriuntur. Ager est aridus, spongiosus, qui que imbres è Cœlo decidentes confestim absorbet, antequam in Mare delabantur. profert varia Aromata, Nuces Myristicas, Mastichen, Lignum Aloes, Sandalum, Cinnamomum, zingiber, piper, & Caryophylla tanta copia, idque sine ulla cultura, ut mirum sit. Quæ quotidiano esui inserviunt, raro hic & parcè proveniunt, sed ea commutatione suarum mercium abundè parant. Sunt etiam in Moluccis tam vastæ arundines, ut ex iis dolia conficiant Incole. Caryophylli Arbor in rupibus provenit, quarto anno quam cœpit crescere, profert Fructum. Arbor foliorum forma & crassitie Lauro est similissima. Flores umbellæ instat prodeunt, simillimi floribus Mali Aurei. Fructus flore collapso paullatim protuberant in formam clavi, unde etiam illis apud nostrates nomen. Initio rubri, mox Sole tosti nigrescunt: quo autem duriores fiant & virtutem insitam diutius servent, aqua salsa consperguntur. Arbores vero ita inter se den-

santur vel Soli felicitate, vel Seminis, aut stolonum fœcunditate, ut plerumque Lucos faciant. Hos inter se partitunt Indigenæ, Fructusque abdunt, ut Mercatoribus diversitant. In his Insulis Avis interdum decidit Manucodiata dicta, maxima Pica non minor; nec major semipede. Caput ei non rotundum, sed pressum est, quale Hirundinis, cauda longissima, bifurcata, pedes nulli: itaque perpetuo volat, auram ruminat. Pluma in capitï parte superiori adeo minuta, ut pilo propior visum penne fallat. Ei viriditas quæ in feris Anatibus, sed ita vegeta, ut Smaragdi splendorem imiteatur. In parte inferiore sub gula etiamnum & minutior & brevior, verum flavæ, ac nitore Citrii. Ad stomachum vergens dilutior & dilucidior. A capite collum in supera parte densissima pluma tegitur, fulgore fuliginoso, quæ ad caudam sese demittens paullulum grandescit, ac de coloris illius intentione paullatim aliquid remittit. Par sub alvo magnitudo, color haud assimilis. Alarum protensarum prolixitas sesquipedalis. Pennarum color inferne buxeus, superne candidus levissima fuligine semitinctus. Pinnæ latæ pennarum non cohærent sed diffitæ aerem transmitunt. Hanc si cadat, è Cœlo aut ex Paradiso Mahumetano mitti superstitione credunt. Hanc etiam adeo religioseque habent, ut se ea Reges tutos in Bello existiment, etiamsi suo more in prima acie collocati fuerint. Inter has Insulas præcipue sunt Tidor & Ternate, quarum posterior duos habet Portus, commodissimos. Indigenæ harum Insularum Caphræ, hoc est Gentiles sunt solem & Lunam

Mores.

& Lunam Deos colunt: Soli diei, Lunæ vero noctis Imperium adscribunt, illum Marem, hanc Feminam dicunt, atque hos ceterarum Stellarum parentes vocant, quas omnes Deos esse, minutos tamen arbitrantur. Solem Orientem certis Carminibus salutant potius quam adorant, Item Lunam noctu fulgentem, a quibus liberos, fœcundam Pecoris fœturam, Terræ uberes frutes, aliaque id genus depositum. Ceterum Pietatem ac Iustitiam colunt, & præcipue Pacem atque Otiū amant: Bellum vero maxime detestantur. Moluccæ repertæ sunt Caroli v auspiciis: quam rem quia in primis memorabilis, libet paullo altius repetere. Quum inter Lusitanos versus Orientem, Castellanos in Occidentem, pomeria suorum Principum promovere pro virili admittentes dissidium esset ortum: ne alteri alteris essent impedimento, novus ille Orbis, auctoritate Alexandri vi Pontificis & aliorum, in duas partes est distributus: Scriptis Legibus & conditionibus, ut quidquid instituta ab Atlantici Maris insulis, quæ Hesperides solent dici, navigatione Orientem versus reperiaretur. Lusitanorum esset: quidquid ad Occidentem, Castellanis cederet: sic horum beneficio pernotuit America: illorum Orientis pleraque, ita lucri studio lapsu temporis excurrentium, ut dicerentur etiam per rumpere in adjudicatam Castellanis portionem: quæ controversia decidi non potuit, nisi Ferdinandu Magellano quasi judice. Hic enim Lusitanus, odio in Emanuelum suum Principem, ob non bene pensatum, quam illi navarat & effecerat, operam extimulatus, docens Moluccas ex facta distributione pertinere ad Castellanos, anno millesimo quingentesimo decimo nono, auspiciis Caroli Quinti ad quærendum dimissus

alia via Insulas, quas dixi, ita navigationem suam temperavit, ut ex Hispania in Australiora Cœli spacia ad gradum Latitudinis lxxii delatus, & inde conversa ad Occidentem Solem Clasæ, per inferius Hemisphærium immenso cœli marisque tractu superato, sub Orientem Solē ad Moluccas Insulas, quas quærebat, tandem nave ejus pervenerint: Ac inde per Superum Hemisphæriū prætervecti ejus socii Littora Asiæ & Africæ in Hispaniam redierunt, per navigato semel (ausu admirando & à nullo mortalium tentato) toto terrarum Orbe. Ipse autem Magellanus ante repertas Moluccas prælio contra Barbaros occubuit: & post investigatas Moluccas à sociis superstitionibus ejus navigationis, ceteris navibus dispersis, captis & detentis, una tantum navis superstes & incolumis in Hispaniam rediit Aromatibus onusta: Margaritis etiam, quæ in Insulis nonnullis grandes admodum reperiuntur, aliæ magnitudine ovorum Turturum, Gallinarum etiam & Anserum. Digniores profectò Nautæ, qui æterna memoria celebrentur, quam qui cum Jasone Thessalo Argonautarum Principe ad Colchidem navigarunt Argonautæ. Navis etiam ipsa, quæ una sospes & salva domum rediit post exantlata tot pericula, multo dignior, quæ inter Sydera collocetur, quam vetus illa Argo. Hæc namque ex Græcia duntaxat per Pontum vecta est. Magellanica vero ex Hispania Austrum versus indeque per inferius Hemisphæriū in Orientem penetrans, rursum in Occidentem in Hispaniam per Superius Hemisphærium emensō semel, quod dictum est, universo terrarum Orbe, remeavit. Sed hæc hactenus ad alia pergamus.

Gilolo

*Gilolo insula.**Caliqua-tilis.**Soli fer-tilitas.**Animali-um va-sicaria.*
Incolarū m-res.
*Celebes insula.**Ambon Insula.**Mores.**Situs.**Soli qua-litas.**Bandan Insula.**Situs.**Soli fer-tilitas.*

Gilolo vel *Gilolum* quæ & *Batochina*, ex Insulis, quas vulgo nuncupant *Del Moro*, una est. *Coslum* hic inclemens, & Aër calidus. Ager abundant Oriza, ac medulla ejusdam arboris, quæ *Sagu* dicitur, ex qua panem conficiunt: è qua etiam arbore Succum eliciunt, quo loco Vini utuntur. Gallinas Silvestres magna copia producit a nostris valde differentes: & vicinum Mare magnam alit Testudinum vim, quarum caro ejusdem ferè saporis est cum carne veronica. Incolæ barbari ac crudeles, qui ut olim, carnibus humanis vescuntur. *Celebes* Insula ab Occasu Moluccarum jacet, cum nonnullis aliis, quæ sub eodem nomine comprehenduntur. *Ambon* vicinis aliquot Insulis non men dat. Peridromus ejus 17 milliarium. Asperima aurem est ac sterilis. Hujus Incolæ sunt Anthropophagi, ac Pirati: *Bandan* parvæ Insulæ numero circiter vii, à Meridie Sindarum Insularum ac Moluccarum sitæ sunt, gradu circiter vii Latitudinis Australis: alii eas ultra gradus iv cum triente ponunt. Harum nomina sunt *Bandan* major ceteris, ac iisdem nomen communicans, *Mira*, *Rosolargium*, *Ay*, *Rom*, *Neira*, & *Gunnuape* omnium minima, quæ continuo ardet: atque ob id deserta est. Hæ Insulæ Nuces Myristicas & Mastichen ex eadem arbore subministrant. Myristica arbor procera & patula est, nostræ Quercui per quam similis. Nuci operimentum triplex. Primum crassius adversus injurias Aëris, venti & imbrium. Alterum membranæ instarre tuniculato munimento, quod tertium aliud putamen ligneum ambit: membranula illa est Muscatæ flos, qui ab Hispanis Ma-

cis dicitur, nobile ac salubre Aroma. *Zingiber* quod in hisce omnibus Insulis provenit, duplex est, spontaneum & sativum: hoc illo melius est: herba *Crocum* refert, radix odorata est & mordax instar *Piperis*, & quidem pipere ipso calidior. *Cinnamomum* quod Herodotus in *Avium* nidis, & præsertim *Phœnicis* reperiit tradidit, cortex est fruticis, simillimi Malo Punico. Hujus cortex ad calorem Solis dehiscentia, a ligno avellitur, & paululum ad Solem detestus fit *Cinnamomum*, & à canarium figura vulgo *Canella* vocatur. Insula *Timor* sita est gradu x Latitudinis Australis. Hæc *Sandalum* flavum & album magna copia subministrat, quod ab Insulanis Ferro, Securibus, Gladiis & Cultris redimitur. *Borneo* Insula Mercatorie ea est, quæ a Ptolemæo *Jnsula Bona Fortuna* dicitur. Iacet inter Cambajam & Celebes, proximamque sibi habet Calamianes: parte Australi subest *Æquinoctiali* circulo, reliqua Boream versus extenduntur. Est autem omnium illius Oceani maxima, crediturque ex quorundam relatu trium habere mensum circumnavigationem: ex aliorum vero ambitum bis c¹⁵ & cc milliarium. Hæc rebus omnibus ad vitam victumque necessariis abundat, Camphoram, *Agaricum*, Adamanter, Equos pusillos producit. Multi per omnem Insulam & præclarri portus sunt, amplæ Vtbes. *Cabura*, *Tajaopura*, *Tamoaratas*, *Malano*, & omnium præcipua *Borneo*: in qua *Incolarum* millia viginti quinque. Sita est in palude aquæ marinæ, ad instar Venetiarum. Regem habet Mahumetanum, cum quo nefas nisi per interpretem loqui.

K k k k

Insula

Borneo
*Insula.**Soli fer-tilitas.**Vtbes.*

Regio.

Nomina.

Situs.

Cœli quæ
huius.Soi fer-
mata.

Insla hæc Marco Pavollo Zipangri dicitur, olim Ghryse Magino, Mercatori Aurea Chersonesus: Eam vulgo Japoniam & Japan vocant. Præcipuae tres Insulæ sunt, Petro Massejo teste, circumfusis aliis minoribus interfluo Euripo disjunctæ. Prima & maxima Japan dicta, in satrapias aut Regna tria & quinquaginta dividitur: quorum potentissima sunt, Meaci & Amaguncii. Secunda dicitur Ximo, habetque Regna novem in quibus præcipua sunt Bungi & Figen. Tertia est Xicoum quæ iv Regna continet. Totius terræ longitudo ferme in ducentas, uti ferunt, leucas procurrit. Huic nequaquam respondet Latitudo: decem tantum alicubi patet: summum xxx, non amplius. De ambitu nihil dum certi proditum est. Iacet ab Äquatore in Arctum à trigesimo gradu ad trigesimum ferè octavum. Ab Oriente observa est Novæ Hispaniæ. A Septentrione Scythas vel Tartaros, & alios ignotæ feritatis populos, ab Occidente spectat Chinenses. A Meridie, vasto Mari interfuso, inexploratas habet terras. Salubris hic Cœli temperies, frigori & nivibus regio valde obnoxia, neq; admodum fera. Mense Septembri Orizam, nonnullis etiam in locis Majo Triticum metunt: neque ex eo panem ut nos conficiunt, sed genus quoddam Offæ, seu polentæ. E terræ visceribus Incolæ varia effodiunt metallæ: & exteræ longèque dissitas Nationes ea merce pelliciunt. Estque hæc Insula in tantum auti fera, ut Marcus Paullus Venetus testetur suo tempore palatum regiu in aureis laminis rectum fuisse, haud aliter quam apud nos magnæ domus plumbo vel Cupro operiun-

tur. Arbores vel adamœnitatem, vel ad fructum serunt haud absimiles nostris. Plurima vero variis locis exsurgit Cedrus, tanta proceritatis & crassitudinis, ut inde Fabri Basilicarum Columnas, & cujuslibet quamvis capacis Onerariæ malos efficiant. Ex Animantium genere, Oves, Porcum, Gallinam, Anserem, fædasque alias domi haud quaquam alunt Iaponii. Campos & prata, Boum, Equorumque militarium Armenta: Saltus atque dumeta, Lupi, Cuniculi, Apri, Cervi, peterrant. E volatilibus Phalani, Anates amnicæ, palumbes, Turture, Coturnices, ac sylvestres Gallinæ cernuntur. Iaponium omne nomen uni quondam parebat Imperatori, cui titulus Vo, seu Dair: quoad is diuturna pace in delicias atque socordiam resolutus, Præfectis ac Satrapis ac præcipue Cubis (sic enim duo primarii vocabantur, quorum alter deinde extinxit alterum) contemptui cœpit esse. Summus vero & potentissimus Iaponiorum habetur ille quisquis Meacum & Meaco finitima nobilissima Regna (quem tractum communis nomine Tensam nuncupant) armis atque arcibus occuparit. Ea loca ante aliquot annos obtinebat Nobununga Tyrannus. Hujus in solium à conjuratis interempti, l. beris ejusdem aucti pulsis, aut occisis, per factionē ac vim præcipuuſ è Dūcum numero Faxiba successit. Nunc autem Taicosama si-
ve Taico Monarcha est Iaponiæ: Iaponia Vrbs primaria Meacum, Civitas maxima, cujus ambitus unum & vi-

Animæ
lium ve-
teris.
Imperiis
magorum.
Vrbium
nomina:

ginti milliaria patuit, sed nunc bellis intestinis Insulanorum tertia parte imminuta est. In hac summus Magistratus Iaponiæ moratur, tribus Viris constans. Sunt præterea

præterea *Ossacaja* Civitas illustris, potens, libera, omnium ut quidam autumant totius Orientis opulentissima. Magna hic Mercatorum undique concurrentium frequentia est, quorum qui mediocres facultates habent minimum possident xxx aureorum millia, qui majores, incredibilem summam. Bungum sui tractus Vrbs præcipua, situ oportuno. In hac Christianorum magnus est numerus. *Ceja* Civitas *Bonsio* cuidam sacra, quem *Combodassi* vocant. Principes omnes in hac Vibe sepe liuntur: aut si alibi, saltem huc dentem unum mittunt sepeliendum: tanta hujus loci veneratio. *Fiongo* Vrbs decem & octo leucis Meaco distans. Hæc Nobunangæ tempore majorem in partem devastata fuit Eamque anno circxci terræmotus sic convulsit, ut non minima eius pars ad terram allisa sit: & paullo post etiam maxima pars, ut dicunt, igne conflagrari. *Amangas* aqua Vrbs non contemnenda leucis quinis disjuncta à mari Sacai opposita Habet etiam *Vosuquin*, *Funajum*, *Tosam* Vibes nobilissimas, & alias quas brevitatis studio prætero. portus marini hic multi, inter quos *Ochinofamus*, in quo ferè magnus navium numerus stat. Editi præruptique Montes, cum alijs passim, tum ii præcipua nobilitate visuntur, quorum alter incertæ appellations, adsidue flammæ evomit: inque ejus cacumine, certis Hominibus, postquam voti causa diu se maceraverint, splendida circumfusus nube sese Cacodæmon ostendit: alter *Figenojama* nomine spectatæ altitudinis est, adeo ut etiam ipsas nubes leucarum aliquot intervallo superet. Magnifica exstruunt Templa & Sacerdotum utriusque sexus sumtuosa Cœnobia: superba etiam & visenda Palatia. Palatii regii ex Paullo Vene-

*Portus.**Montes.**Operæ pte
tibic.*

to, supra mentionem fecimus, cuius rectum aureis laminis fuit opertum. Superficies quoque superior aularum & conclaveum aureis laminis ferebatur tecta. Nec minus hodie sunt in hujusmodi operibus sumtuosi & magnifici. *Taico* sive *Taicosama* quem nunc hic Monarcham esse diximus, opere visendo & stupendo moles excitavit. Hic exstru curavit aulam mille *Tatamis* (strebæ elegantissimæ genus est) opertam cum luis simbriis damascenis, holosericis, aureis: quælibet autem harum storearum octo palmos longa, iv lata est. Hæc è ligno maximi pretii ædificata est, tantoque Auto intus nitet, ut pænè incredibile videatur. Arte hanc aulam in planicie pulcherrima, jussit erigi *Theatrum* ad agendas Comœdias, utrimque vero nonnullo intervallo divulgas turres binas trium quatuorve contignationum. Multa hic prætero breviti studens. Ligneis plerique ob crebros terræmotus, quidam tamen ab imo lapideis utuntur ædibus, elegantia & arte visendis. Meaci III. *Viri* ^{Ratio} _{gubernando} (qui totius Regni Primores summum Magistratum constituunt) degunt, penes quos summa est rerum constituarum potestas. Primus, qui *Zazo* dicitur, pontificis instar, præst sacris. Secundus *Voo* dignitatibus & honoribus. Tertius *Cubacama* paci & bello. In v autem ordines divisa gens est, quorum primus eorum qui cum imperio sunt, rerumque potiuntur, hosce communi omnes nomine *Tonos* nuncupant, quamquam inter ipsos Tonos alii dein existant dignitatis gradus, ut apud nos Regum, Ducum, Marchionum & Comitum. Alter ordo eorum est, qui gentis illius procurant sacra, capite ac mento prorsus abraso, *Cælibem* hi profitentur vitam. Variæ ac multæ numerantur eorum sectæ: Nec desunt

Schola. desunt qui ad Rhodiorum Equitum speciem , bellicas una cum religione res tractent. Sed communi omnes appellatione Bonzi appellantur. Tertius Civium & reliquæ Nobilitatis est. Sequuntur Institutores ac Sellularii : & variarum opifices rerum egregia ferme solertia. Postremus est Agricolarum locus. Sontibus quolibet nomine , haud leviora quam exsilio, aut proscriptionis, aut capitis supplicia constituta sunt. Gladio ferme trucidantur improvidi : quibusdam tamen locis comprehensos Latrones, certoque ad ignominiam vehiculi genere, per Civium ora transvectos, extra urbem cruci affigi mos est. In Dei cultu quod potissimum Iustitiae munus est, miserandum in modum errant. Magistris Religionis utuntur iis quos dixi, Bonzis. Inter Numina suppliciter adoranda , sunt Amida & Xoca. Sed habent & alia, à quibus futurae vitæ bona expertantur, quos Fotoguos vocant. Alios etiam veluti minorum gentium Deos adorant , bonę valetudinis, liberorum, pecuniaę, & eorum quae ad corpus pertinent, largitores: hosce Camis appellant. Multa hic variis locis Gymnasia, quas Academias dicimus. Bonsiorum Schola est in opido Banoum, in qua solemni ritu gradus titulusque confertur à præfeto studiorum. Est & inter alia Seminarium Iesutarum in quo Iapones linguam Lusitanicam , Europæi Japonicam discunt. Ipsi Japones etiam typis ad impressionem utuntur. In universum autem , acuta , sagax, ac bene à Natura informata gens est: judicio , docilitate, memoria. Paupertas dedecori aut probro est nulli. Maledicta, furta, impiam temerè jurandi consuetudinem, aleæ

genus omne execrantur. Proceræ statu , si cui contingit, & decoro corporis habitu gloriantur. Lenta plenisque vivacitas: firmæ vires: in sexagesimum usque annum militaris ætas extenditur. Barbam alunt modicam : in capillo varius est mos: volsella depilant, pueri sinciput, plebei ac ruitici dimidium caput. Viri Nobiles totum ferme, paucis ad occipitum relicti capillis, quos attigisse quempiam, contumeliam loco vel maximæ ducitur. Storeis, culcitram in modum tumentibus, nitidisque pavimenta consternunt: In iis & sommum , sub, èto cervicibus lapide vel tigillo, & cibum capiunt genibus nixi , cruribus insidentes. Munditarum apud eos haud minor quam apud Chinenses , cura : paxillulis item ipsi duobus inter edendum ita scienter utuntur, ut neque excidat quicquam, nec digitos extergere opus sit. Cœnationem ingrediuntur discalceati, ne catastromata calcando coinquint. Tenuiores, ad mare præsertim, visitant Herbis, Oryza, Pisces: divites ornant splendide atque apparatè convivium: in singula fercula, sine linteis aut mappis mutatur sua cuique convivæ mensa è Cedro Pinuve, palmæ fere altitudine. Cibi confectioni in pyramide exstruuntur Auro conspersi, cupressinis ramulis ad gratiam prominentibus. Non nunquam etiam rostro pedibusque inauratis Aves integræ nobilibus patinis inferuntur. Vigent hic Lusanorum commercia. Inveniuntur enim Margaritæ magna copia, rotundæ ac crassæ rubei coloris, item aliis Lapidès pretiosi, qui una cum Auro Insulam ditissimam reddunt.

K k k k ij

Zeilan

Insula.

Nomina.

Situs:

Cœli tem-
peries.Soli fer-
tilitas.

Zeilan, vel Ceylon Insula Arabibus dicitur Tenarizim & Ternaffer Terra delitiarum: & Indis Hibernarum. Hec Ptol. Taprobana Barrius & Cor-salo testibus: quod idem constanter affirmat Varrerius, in suo de Ophyra Regione Opusculo. Quorum sententiae lubens accedit Ortelius in suo Thesau-ro Geographicō. Mercator vero noster cenlet Nanigerim (Panigeris habent Græci Ptolemaei codices) esse: cui alii potius fidem habendam arbitrantur: Ego rem in medio relinquo. Zeilan vero Insula præstantissima jacet non longè à Comorino Promontorio, x gradibus ab Æquatore. Ambitus ejus ccx Leucarum, vel ut alii dicunt ccx aut 100 Milliarium: Longitudo Leucarum lxxxviii, seu Milliarium ccxl, vel ccl. Latitudo autem Leucarum xlii v, aut Milliarium cxl. Hec licet sub Zona torrida, subque candenti Sydere sita, Cœlo tamen ita temperato, Aëre tam salubri fruitur, ut omnes Indiæ provincias hac parte excedat: nonnullique isthic Paradi-sum terrestrem fuisse olim arbitrentur. Mira Cœli clementia incredibilisque temperies hieme & stateque nunquam sœuentibus. Ager fertilis perpetuo viret. Flores varii leguntur. Adeo ut cum Poëta de hac Insula ca-nere liceat:

Hic verpurpleum, varios hic Flumina circum
Fundit humus Flores ----

Arbores perpetuo Floribus aut Fructibus onustæ sunt, ut sunt Maia Assyria incredibili suavitate, Mala medica, Citria optima, Aurantia, Limones, aliisque Fructus nobilissimi. Fert & Palmam & Aromata, Cinna-

momum, Cardamomum, Caryophyllum, Piper, alia-que. Ceterum Incolis cibum, potum, navigia, unica Palma subministrat. Fructum vocant Coquen, librum Cayro. Ex Arborum truncis naves compinguntur, è foliis vela, ex cortice funes, cujus tenuioribus partibus pro filo utuntur ad vela consuenda, trabesque colligandas, sine ulla clavo ferreo, ita exstructam navem onerant fructibus ejusdem arboris. Oryza tamen parcè hic provenit, quæ ex Regno Malabar & Caromandel copiosè eo defertur. Auti, Argenti, ceterorumque Metallorum: Fodinas habet, quas tamen Reges non per-mittunt exhausti, eas velut thesaurorum loco in ost-en-tationem servantes. Nonnullis causa videtur, ne quis illis Bellum inferat, cupidine Auri. Ferrum quoque, Li-num & Sulphur producit. Eboris item ingentem vim. Sunt & Gemmæ hujus Insulæ plurimæ, Rubini, Hyacinthi, Saphyri, Chrysolithi, & quos vulgo vocant Ochi di gatta. Ferarum omne genus, Cervorum, Hinnulorum, Aprorum, Leporum, Cuniculorum, & similium magna copia. Elephantorum vero nusquam major fre-quentia & bonitas. Hos venales habent miro modo. Ad mensuram enim admetiuntur, ut Pannos, Aulæ, Telam, pretio in singulos palmos definito, ita cum ma-gnitudine crescit æstimatio. Sunt vero hi Elephanti totius Indiæ Orientalis nobilissimi, atque à ceteris, ut ve-rissime probatum esse memorat Hugo Linscotanus, ejusdem generis Animantibus ex aliis locis privata ve-neratione adorantur. Sed quoniam in Elephantorum mentionem incidimus, non abs re visum de hoc Ani-mali

ZEILAN IN S VLA

635

mali pauca subjicere. Elephantem vocant Arabes fil, ac dentem ejus Lenafil, Æthiopes Itembo. Animal disciplinæ capax est, & natura mite & tractabile. Incessu tardum videtur, cum tamen ne vel expeditus quispiam cursu ejus incessum adæquare queat. Repertos subinde Elephantos aliquos ferunt, qui noctu cum suspiriis & lachrymis iniquam suam sortem deplorare videbantur. Vivunt annos ducentos. Magni illi dentes non nisi ex Elephantis maribus sunt: Femellæ enim breviusculos habent. Animal est mirè zelotypum, atque adeo præ nimia zelotypia in furorem subinde tantum rapitur, ut & pastum & somnum fastidiat. Memorabilem Historiam refert de Elephante Christophorus Acosta, quam hoc loco Justi Lipsii V. C. verbis inseremus. *Elephantus cvidam in urbe Cochin ad horam cibus non erat oblatus. Queritur & barrit. Magister excusat, & vas æneum ejus cibarium ostendit perfluens, caussam hanc moræ esse, non posse se in pertusum vas cibum indere. Iubet igitur, si esse velit, ad Fabrum ararum ferat reconcinnandum. Ille paret. Promuscidæ auferit, Fabro offert. Faber sive per negligentiam, sive ludos belluam faciens, infideliter reparat atque obstipat. Elephas refert. Herus vitium videt, & indignatur. Inclamat illum absentem, hunc præsentem, denique redire jubet cum illo ipso vase. Facit, & Fabro querulus impingit. Ille homo suavis iterum imponere conatur, & admoto malleo claudere rimam simulat, non claudit. Nec tamen imponit: Nam ille catus lebetem resumptum ad Flumen desert, immergit, & aqua implet, periculi faciendi causa. Videt effluere. Plenius itaque irarum ad Fabrum recurrit, intonat magna voce. Confluunt*

vici, & inter eos Vicarius Regis. Faber blandis verbis demulcit belluam: vas denique sumit, & refingit probè atque ex fide. Sed ille ne tum quidem fidens, iterum ad Flumen & ad haustum: dum conserni aquam videt, vertit se ad adstantes, & ostendit, velut testes eos advocans in hoc factum: ita demum abit domum. Hæc libuit hoc loco interferere, ut lectionis fastidium atque satietas non nihil levaretur. Avium præterea omnis generis, Pavonum, Gallinarum, Columbarum &c. ingens copia. Vnus hic Rex olim imperabat: is postea dolo sublatus fuit, diviso inter multos principes Imperio. Suntque nunc Reges Insulani novem. Horum potentissimus est Colmuchi, cui ceteri tributum pendunt annum: hi sunt Reges Iana sapitan, Triquinamale, Batecolon, Villasse, Tananaca, Laula, Galle & Cande. Refert Joannes Hugo Linscotanus in suo itinerario cap. xiv Chirurgū quemdam præcipuum è Regibus è medio sustulisse, sibiique Imperium adscriptissē, pulsis insigni tyrannide ceteris. Hunc Chirurgum Regni potentem Raju appellari, prudenter & ingenio pollere, reique bellicæ haud rudem esse: verum nemini fidentem. Cingales huic, eodem referente, infesti sunt tantamque tyrannidem oderunt, pressi interim metu ad obedientiæ ministeria. Idem hostis Lusitanorum acerbissimus, eo anno qui discessum dicti Hugonis præcesserat, ex India, Arcem Columbo obsidione cinxerat, sed irrito conatu, auxilio à Lusitanis allato. In hac Insula viii sunt Vrbes, quarum prima est Colmuchi. Hic complures Naves Cinnamomo, Vrbes Elephantibus ac Gemmis variis onerantur. In hac Portugallenses

Portus. tugallenses Arcem habent Rege permittente à se ex-
structam. portus est amplius & tutus. Habet præterea
Montes. sex Portus præcipuos, præter alios minus celebres. Insu-
la valde montosa est, visiturque Mons sublimis altissi-
mo Situ inter totius Indiæ cacumina; Jncolis *Pico de*
Adam dicitur. Credunt enim Indi firmiter isthic Para-
disum fuisse, & Adamum ibidem à Deo creatum, di-
cuntq; etiamnum hodie exstare primi parentis pedum
impressa vestigia, longitudine duos palmos excedentia.
Scribit ex relatu cuiusdam Mercatoris Mahumerani Lu-
dovicus Romanus Paritius in fastigio hujus montis
specum esse quandam, quo se recipiebant ejus Regio-
nis omnes Incolæ in primi Parentis sanctissimi memo-
riam: memorare enim Incolas Adamum post lapsum
illuc fletu & continentia, pœnitudine ductum, culpam
redemisse. Refert idem auctor esse aliud Montem va-
stissimæ longitudinis, ad cuius radices pyropi reperiun-
tur, qui vulgo Rubini dicuntur. Cinnamomum hic
nascitur præstantissimum tanta copia, ut Silvas ac Ne-
mora hac arbore refertas habeant. Incolæ maritimi Ma-
humerani magna ex parte sunt: mediterranei Gentiles
(*Cingalas* vocant) color illis albus, statura procera, ab-
domen prominens: ventrem enim curant. Imbelles
sunt, exigui spiritus, & ad bellum inepti. Tormentis scri-
bit idem Ludovicus, non utuntur bellicis, nec ferro: sed
eorum arma arundines sunt: ob id perraro in prælio
occumbunt. Sunt autem ingeniosissimi, & ex Auro,

Argento, Ferro, Ebore, opera faciunt politissima. Bom-
bardarum sive Scloporum Fistulas insigni arte nunc
formant, velut artifici manu exasciatas. Narrat saepius
jam nobis memoratus Linscotanus Archiepiscopo Cru-
cis imaginem oblatam, quam Artifex Ceilanus ex Ebo-
re confecerat, longitudine unius ulnæ, tanto artificio,
ut capilli, barba, & ipsa facies viventis hominis gestum
mentitentur, optima staturæ mensura: In Europa nihil
tale. Quare ab Archiepiscopo arcæ inclusa ad Hispaniæ
Regem missa fuit, digna æstimatione inter preciosissi-
ma tanti Regis *Cimelia*. In Histriorum artibus excel-
lunt iidem maximè, multasque venustates corpore ac
ludis excent, totam Indiam percurrentes, magna spe-
ctantium admiratione. Victus eorum ex Lacte, Buty-
ro, Caseo, ac Oriza est: potum ex palmarum succo col-
ligunt. Vestis infra umbilicum è Serico aut Gossipio.
Superiora enim non tegunt. Nisi quod caput panno
subtili contegunt. Aures Auro ac Gemmis ornant, Zo-
nas gerunt aureas gemmis ornatas. Ipsa Insula commer-
ciis valde ob portuum frequentiam ac rerum affluen-
tiā oportuna est.

Atque hæc de Insula *Ceylon* deque tertia Orbis parte
Asia sufficient; ad quartam & postremam Orbis Ter-
rarum partem longè maximam *Americanam*, quam Isth-
mus nobilissimus, & Septentrionalem facit & Meri-
dionalem, pergitus.

LIII Hispania

Regio.

Situa.

Cultura.

Soli fer-

tilias.

Hispania Nova Americæ Provincia amplissima, cæteris cultior, amoenior ac populis frequenter. Hæc magnis terrarum spatiis disjecta, à Tavasco, sive Grialvi flumine Occidente in versus excurrent, ad S. Michaëlis & Culiacanas usque terras extenditur. Septentrio finitur Granata nova, aliisque regionibus Novi Mexicanæ regni nomine nunc signatis. Australe littus Pacifici Maris undis abluitur. Inter Æquinoctialem & Cancri Tropicum pænè concluditur, ideoque dierum noctiumque exigua hic discrimina, & perpetuum pænè Ver. Mensibus Iunio, Iulio, Augusto atque Septembri assiduæ pluviae, leniumque ventorum ab utroque Mari commodissimi flatus, diurnos, æstivosque calores, disjiciunt ac temperant, quæ vera est ratio cur istic sub Tropico æstivo commode habitetur, contra Veterum Philosophorum opinionem. Aërem ergo habet temperatum, quamvis sub torrida jaceat Zona. Abundat regio ipsa Mineris opulentissimis Auri, Argenti, Ferri & Æris: mittit Calsiam Fistulam, & Fructus quosdam, quos Incolæ Cacao nominant Amygdalorum instar, ex quibus potum valde ab eis expetitum conficiunt. Gossypio ac omnibus insuper Frugibus, Fructibusque quos in Europa habemus, affluit: Tritico, Hordeo, orne genus Leguminibus, Oleribus, Laſtucis, Brassicis, Raphanis, Cæpis, Porro, Petroselino, Rapis, Pastinacis, Malis insanis Beta, Spinachio, Pisis, Fabis, Lenticulis & similibus. Sunt & Mala aurea, Limones, Mala Citria, Persica, Armeniaca, magna copia. Crescunt hic etiam Poma & Pira, sed tantum mediocriter, Pruna rara, Ficus magna abundantia.

Malorum Cotoneorum mirificus proventus. Mala Granata satis multa: Cerasa hactenus non admodum feliciter provenere. Vineæ insuper sunt ferentes uvas, sed ex iis Vinum non conficitur. Oleæ, Saccatum, Mora. Habet præte rea multas alias Fruges & Fructus nobis in cognitos: imprimis Granum Maiz dictum Ciceri non absimile magna copia, ex quo panem conficiunt. Varia item profert Animalia, ut sunt Oves, Væccæ, Capræ, Porci, Equi, Asini, Canes, Feles, aliaque Animalia similia: istiusmodi enim omnia in India Occidentalre repliciuntur. Item Leones, Tigres, Vrxi, Apri, Vulpes, aliaque fera & silvestria Animalia: item Cervi, Lepores, Cuniculi. Præter hæc sunt & quæ appellant Sainos, animalia instar exigui Porci, quæ umbilicum in spina dorsi habent. Eunt turmatim per silvas, & alia plurima, quæ brevitatis studio prætero, Avium non minor est varietas, ut sunt, Anseres, Anates, Coturnices, Gallinæ quæ nostras longè superant, & aliæ. Occupata primum fuit ab Hispanis hæc regio anno ccccxxviii Duce Ferdinandō Cortesio: cum maxima tamen suorum & Incolarum strategiæ, cui remunerationis causa dono concessa fuit Tecanteper regio novæ Hispaniæ, à Carolo V. Imp. Regnatum fuerat in urbe Mexicana omnino sub Regibus novem per annos cxxx, post cxcix annos quān à Chichimecis Mexicana terra primum occupata fuit. Horum ultimus fuit Motezuma, qui in quadam seditione fuit interfitus, & cum eo Mexicanorum Regum familia intercidit. Incolitur porro hæc pars ab Hispanis, qui multas in ea habent Colonias, nempe, Compostellam, Colimam, Purificationem, Guadalajaram, Mechoacam, Cacatulam, Mexico, & alias.

<sup>Animæ
lium vœ
ritas.</sup><sup>Imperiū
majorum.</sup>

& alias. Sunt porto in hac Nova Hispania insignes nonnullæ regiones, nempe nova Galitia, Mechauchan, Mexico, & Guastecan. Nova Galitia ab incolis prius Xalisco vocabatur: quam primus detexit & acquisivit Nunus Gufmannus, qui in ea urbes aliquot fundavit, nempe Compostellam ubi sedes Episcopalis & Consilium Regium: Spiritus S. Conceptionis, Michaëlis & Gaudalajaram celeberrimam actotius Regni Caput. Pertinet ad Novam Galitiæ regio illa quæ Culiacana dicitur ab Urbe hujus nominis. Jacet autem inter fl. Piasila, & fl. S. Sebastiani, qui antequam in mare se exoneret, à terra absorbetur. Metropolis Urbs est Culiacan, ubi Hispani fundarunt Coloniam Domus Michaëlis. Mechauchan regio ambitum habet xl leucarum, & ex opulentioribus ac fertilioribus est hujus Novæ Hispaniæ regnis: nam in ea Maiz ter maturescit singulis annis, & alii etiam Fructus. Regio hæc duas continet Urbes principales ab Hispanis cultas, in quibus vident Mercionia, nempe Pascuar & Valadolid, quæ est Episcopalis sedes, præter alias minus celebres. Mexicana regio cæteris non tantum Novæ Hispaniæ præstat, sed universæ etiam Americae. Nomen summis ab Urbe Mexico, quæ Temistitan quoque nuncupatur. Metropolis est Provincia Mexicanæ. Hæc sita erat in per ample paludis medio, antequam à Cortesio occuparetur, qui eam ad ejusdem Lacus ripam transtulit, estque nunc optimè fabricata, ambitum occupans sex milliar. Ital. cuius unam partem Hispani inhabitant, reliquam vero Indigenæ. Mexico tantundem sonat atque tons & scaturigo, à primis fundatoribus sic appellata, ob scaturigines fontium varias quæ hanc Urbe circumdant. Hæc Urbs præcipua erat ac nobiliss.

simatotius Indiæ, imo totius Orbis maxima, quam Ferdinandus Cortesius expugnavit anno 1519xxxi. Hæc cum totius Imperii Mexicanæ Caput esset, ædium capiebat lxx millia. Regis quidem & Nobilium ædes erant amplæ, commode & affabre exstructæ, vulgi vero humiles & viliores. Resident in hac Urbe Archiepiscopus, & Prorex, ac Tribunal supremum Novæ Hispaniæ. Est etiam in ea imprimendi ars & cudendi pecuniam. In Lacubus potro Mexicanis & circa eorum ripas jacent 1 Opida, quorum quodvis, continet plus minus xcix domorum. Post Mexicanum est Tesura Urbs ad ripam ejusdem Lacus, quæ amplitudine sua Mexicanum ipsum adæquat. Est etiam in hac Provincia Angelorum ciuitas, quæ prius Vacipalam, id est terra Serpentum, vocabatur, quæ Lanificio celebris imprimis est, cuius ager vallibus & planiciebus distinctus est, in quibus innumera armenta & greges aluntur, & magna Segetum ac Fructuum copia colligitur. Guastecan regio Novæ Hispaniæ ad Mare del Nort posita est. In hic Colonias Hispani habent, nempe Panuco & D. Iacobia Vallibus. Postremo in Nova Hispania est Tlascalan Urbs, quæ post Mexicanum secundum tenet locum, estque valde populosæ & opuleta & agro fœundo, Reipublicæ more gubernatur, sub possessione tamen Hispaniarum Regis. Sunt in Nova Hispania Lacus multi, magna ex parte ita salsi, ut sal ex iis conficiatur. Præcipuus is est, qui Chapalicum Mare ob immensitatem vocatur. Est & Urbis Mexicanæ Lacus. Sunt & in ea Fluvii quamplurimi Fluminis. piscibus abundates, quorum aliqui etiam auriferi sunt. Inveniuntur etiam in iis Crocodili, quorum carnisibus vescuntur Incolæ. Est autem regio Montibus & rupibus asperrimis Montes.

Opéra publica. *Opificia.* alperimis referta. In Provincia Mexicana Mons est flammivomus, qui Popocampche incolis vocatur. Est & Mons in regione Guastecan in quo 11 reperiuntur Fontes, alter scilicet Picis nigræ, alter vero picis rubræ ferventis. Est præterea hæc Provincia Silvis Nemoribusque plena: ac universa Arbores magna copia profert, maxime è quibus linters unico ex trunco excavant & formant. Habet & Cedros tantæ magnitudinis & crassitudinis, ut ex iis trabes quadrangulæ centum & virginati pedes longæ, XII vero latæ confiantur, tanta quidem copia, ut Montes Cedris, ut apud nos Quercubus aut Pinis confitos dicas. Opera publica me vocant. Fuerunt in hisce Indiæ partibus plurima & quidem superba & magnifica Templa idolis consecrata, ac Diaboli cultui destinata, quæ Hispani olim voce *Cu* appellarunt. In primis fuit in Vrbe Mexico celeberrimum Templum *Vitzilipuzeli*, ambitum amplissimum habens, atque aream intus pulcherrimam. In primis vero res admiratione digna, cura quam Mexicanii gerebant in educandis liberiis, certo scientes nihil esse in tota rerum universitate, quod plus adjumenti ad rectam rerum tum privataram tum publicarum constitutionem adfert, quam pueritiae disciplina. Sunt Indi rerum Mechanicarum egregii artifices, præsertim in contexendis variis avium plumis & Ferarum pellibus admiranda varietate: qui & laborum tam sunt patientes, ut sapissime integro die cibum non

sumant, quo speciosius concinnent & aptent, vel unicam plumam, eandem omni ex parte contemplantes, tum ad Solem, tum in umbra, ut percipient magis ne reæ an inversa conveniat, erectis an deflexis crinibus. Itaque ex plumis Animal quodcumque, aut Florem aut Herbam tanta dexteritate mentiuntur, ut videantur ad vivum expressisse. Aurifaborum prima & præcipua est conditio, & præ cæteris artificiose: adeo quidem ut res quasvis ad vivum exprimant: valentque plurimum fusionis Artificio, adeo ut vel Herbas qualvis, tum res minutissimas fusione fingant, tam exquisitè, ut a naturalibus differre non dicas. Sola Mexicana Civitas, omnem politiam & vivendi rationem totius Novæ Hispaniæ patet. Quæ cum esset totius Imperii Metropolis, diversæ eo confluabant ejusdem regionis gentes, negotiandi gratia. Itaque singulæ Nationes sua loca probè ordinata obtinebant ac servabant, in quibus singulis diebus quinis fora observarent, omnibus rebus venalibus optimè instructa. Itaque singula opificii, & mercaturæ genera, definitum sibi locum, ac stationem certam habebant, quem nec ulli præoccupare licebat, quæ certè non exigua est politiæ species. Neque commodius aut Vrbs, aut Domus quæpiam potest gubernari, teste Xenophonte in Oeconomicis, quam rebus singulis præfinita certaque loca statuendo, quod ab Indis observabatur.

Mercato moneta.

Llll iij Sequuntur

V I R G I N I A .

Insula.

Vnde di-
cta.Soli fer-
tilitar.

Sequuntur in nostra Methodo *Virginia & Florida*. *Virginia* quæ primo loco occurrit, nomen à *Vigui-*
no Regulo, secundum nonnullos, seu, ut mavult
 ille qui Francisci Draci expeditionis anno 1513
 LXXXIV ad Occidentales Indias Diarium aut Com-
 mentarium edidit, ab Elizabetha Angliae Regina no-
 men tulit. Incolis *Wingandacoa* dicitur. Fert autem uber-
 tate quadam felicitateque miranda, quidquid Vitæ ex
 voto transfigendæ, deliciisque fruendis necessarium: Vi-
 num, Oleum, Fabas incolis *Okindgere*, Pisa, quæ illis *Wic-*
Kanzevor: Pepones & Melones, ipsis *Maccquer*: Her-
 bas varias: Castaneas, Nuces Juglandes, Fraga, alias
 que Fructus nobilissimos: item Alumen, Picem aridam
 & liquidam, Terebinthinam, Ferrum, Cuprum, Seri-
 cum, Linum, Cannabim, Gemmas, aliaque plurima.
 Verum ante alia Frumentum, (*Pagatovyr* indigenæ vo-
 cant & Indi Occidentales *Maiz*) incredibili fœcun-
 ditate luxuriat: quod eo certe vehementius demirati-
 licet, quod levissimam tenuissimamque agriculturæ cu-
 ram ac rationem exerceant. Agros enim leviter expur-
 gatos, & loliis evulsiis sarritos, cum aratum vomerem-
 que penitus ignorent, non tanto inductis sulcis sub-
 ruendi, glebas occandi, deinde post jacta semina cylin-
 dro & quandi labore fatigant Incolæ, quantum nostri
 ad Fruges ferendas requirunt, sed lignea pala modice
 vulneratam humum leviter invertunt, scroibusque ef-

fossis grana pastino ligneo, sicut apud nos fabæ solent,
 depangunt, quæ terra demum superfusa condita in
 summam luxuriam prorumpunt. Animalia in nonnullis
 locis producit varia; Vrsos, Leones, Lupos, Cuniculos,
 & quæ Incolæ vocant *Saguenuckot*, *Maquovvoc*, &
Squires. Aves præterea cum alias, tum Gallos & Galli-
 opida. nas Indicas, Columbas, perdices, Grues, Cygnos, Anle-
 res, Psitacos, Falcones, & Accipitres. Opida hic exigua,
 decem aut duodecim Ædium capacia: defixis humili
 palis, angusto aditu in orbem ædificant, Templo, Prin-
 cipis, Procerumque mansionibus, & area, seu foro re-
 rum venalium, domibusque Incolarum, circumqua-
 que in circuitu distinctis affabreque collocatis. Ci-
 vitates circa littus sunt hæ: *Pyshokonok*, mulierum ci-
 vitas, *Chikanum*, *Weopomiok*, *Muscamunge*, & *Mattaquen*, *Ooa-*
noke Anglis dicta cæca civitas, *Pemeoke*, *Shycoake* civitas
 ampla, *Chorvanoake*, *Sequotam*, & alia. Flumina quibus
 rigatur sunt *Occam*, *Cipo*, *Nomopano*, *Neus*, & alia. Quatuor
 mensibus anni Februario, Martio, Aprili & Majo, co-
 piosa hic Acipenserum capture: atq; etiam iisdem men-
 sisbus *Alecum*. Sunt & Troctæ saporis jucundissimi, op-
 timi nutrimenti; *Rajæ*, *Mugiles*, *Passeres*, ac multa alia
 genera Piscium. Silvas etiam habet & Nemora fre-
 quentia, Cuniculis, Leporibus, at que Avibus referta,
 Silvæ non sunt quales in Bohemia, Moscovia aut Hyrcania
 nudæ gignentium & steriles: sed celsissimis atq;
 optimis quæ in toto Orbe reperiantur, Cedris consitæ,
 Rinis,

Anim-
lum va-
*rietas.**Flumina**Silva.*

VIRGINIA & FLORIDA.

61

VIRGINICUM

MARE

Septentrio.

Meridies.

Milites Germanicae com. 15 pro uno gra.

Tertius Kettus
Tertius Celarit.

TABVLA

VIRGINIA
NOVA

Anglorum.
• Ordinarii Domus
Domus Regum
+ Luctuantes

Notarium
explicatio

Malawomeks
Moyawomeks
Moyawomeks

Monoglyphamograph

Onacans

Ona

Ragarts

Shigra

Singra

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

39

38

37

41

40

Mores.

pinis, Cypresis, Lentiscis, aur Arboribus quæ Mastichen generant, ac multis aliis Arboribus odoriferis. Incolæ mediocri statura, æqui bonique tenaces, justitiam excent, Animæ immortalitatem sentiunt, sed saltationibus assiduis, intempestivisque comportionibus ad instar aliorum Americanorum, intemperanter indulgent, à carnibus tamen humanis abstinent. Assiduis venerationibus Feras insectantur. Arma sunt Arcus & Sagittæ. Credūt multos esse Deos, quos nuncupant *Mantœac*, sed variorum generum & graduum, atque unicum duntaxat præcipuum ac magnum Deum, qui fuit ante omnia secula. Qui, ut affirmant, cum Mundum condere decrevisset, primum alios Deos ordinis præcipui condidit, quibus tamquam adjutoribus & instrumentis, tum in creatione, tum in gubernatione mundi uteatur. Tum Solem, Lunam, & Stellas, tanquam minorum gentium Deos, atque instrumenta alterius ordinis magis præcipui. Primum (ajunt) Aquæ creatæ sunt, ex quibus opera Deorum omnis creaturarum varietas visibilium atq; invisibilium exstitit. Ad genus humanum quod attinet, mulierem primum conditam esse ajunt, quæ opera & adminiculo cuiusdam Deorum, concepit ac liberos peperit: atque in hunc modum genus humanum ortum esse asserunt. Sed de Moribus & natura indigenarum, deque aliis Virginiane commoditatibus aut mirabilibus plura ex descriptione Ioannis Wytts, & relatione Thomæ Harioti Rallegi domestici, per Theodorum Brium singulari libro descripta, & æneis formis incisa circumferuntur.

Florida.

Florida (ut obiter etymon ejus exquiram) appellatio Regio unde dicitur. habet, quod ipsa Dominica palmarum reperta sit, quam Hispani suo Idiomate *Pascua de Flores* vocant. Inditum ei hoc nomen à Ioanne Pontio Legionensi. Alii inter quos Thevetus, alio referunt nominis originem, nempe quod tota viridis floridaque sit, stratis etiam undis herbis viridantibus: sed penes authorem sit hujus rationis fides, cum nusquam ab aliis consonantia tradantur. Ab Incolis *Iaquasa* dicebatur. Circumscribitur hæc Provincia latissimis finibus, ab Ortu Bahamam & Leucayas Insulas habet, in Occidente Mexicanæ Provinciæ terminos attingit, à Meridie Cubam & Jucatanas terras respicit, excurrens in modum Isthmi ad centum passuum millia, quaque angustissima est, triginta milliarium Latitudinem occupat. In Septentrione supra Floridam sunt Canada, Virginia, Avanates, & Nova Francia. Regio satis amœna est, & omnium Fructuum fertilis. Magna Incolis annonæ cura: maizium Martio & Iunio serunt, tertio dehinc mense matutam colligunt ac in publica horrea recondunt, mox singulis pro cuiusque necessitate & dignitate distribuunt. Aliis præterea & quidem variis Fructibus beata, Moris, Cerasis, Cattaneis, Vvis, Mespilis, Prunis, speciosis quidem aspectu, sed insciti saporis. Sunt & Radices ipsis Harle dictæ ex quibus in annonæ penuria panem conficiunt. Animalia producit varia, Cervos, Hinnulos, Capras, Vrsos, Leopardos, Lupos, Canes sylvestres, Lepores, Cuniculos. Nec desunt volatilia, Pavo-
nes, *Animæ linnæus etiæ rietas.*

*Imperiū.
Majorū.*

nes, *Perdices*, *Pistaci*, *Columbæ*, *Palumbi*, *Turtures*, *Merulæ*, *Cornices*, atque alia. Sunt & varia genera *Serpentium*, atque animal quoddam *Leoni Aphricano* haud absimile. Habet denique peregrinum quoddam vulpi persimile, sub ventre loculo quodam ceu facco munitionem, qui & aperitur & clauditur, ut foetus editos excipiat, cumque iis pericula effugiat. Mansit hæc Provincia postquam à Joanne Pontio detecta esset ad tempus intacta, nemine sibi illam deposita propter Incolarum ferociam, procedente deinde tempore, Ferdinandus Sottus, præfecturam hanca Carolo Imperatore obtinuit, multisque veteranis militibus scriptis, Floridam adnavigavit, anno trigesimo quarto supra millesimum quingentesimum, sed aurariis nimium investigandis intentus, nulla cura urbis deducendæ condendæq; dum per provinciam vagatur, non inventis quas considerat Auri secturis, mœrore confectus interiit, milites sociiq; passim à Barbaris cæsi & discepti sunt. Succedentibus temporibus, Galli, tempore Caroli noni, duce Ioanne Rhibaldo, Floridam versus enavigarunt, inprosperè hac illis cedente navigatione. Alteram æquè infaustam navigationem Duce Landoniero suscepserunt Galli anno circ̄ LXII extructa arce Carolina, quæ brevi ab Hispanis occupata fuit. Bienniopost Dominicus Gourgesius comparata classe trium navium, cum centum quinquaginta militibus & LXXX nautis ultus Gallorum manus, Carolinam arcem recepit, evertit ac solo æquavit. Sed in reditu cum a Rege suo hoc factum iniquo animo accipi intelligeret, quievit, neque ulla amplius Gallorum in Floridam expeditio memoratur, mansitque

Hispanis vacua harum terrarum possessio. provinciæ celebriores Terræ Floridæ ab Hispanis repertæ, sunt *Panuca Regio*, in finibus Hispaniæ Noyæ sita, cuius Incolæ bellicosi admodum, & in bello crudeles: captivos Idolis immolant & comedunt. Viti barbas sibi evellunt, ut speciosiores appareant, nares & aures perforatas habent, nec ante XI. ætatis annum matrimonio junguntur. Hinc *Avanares regio*, & *Albaradoſia Provincia*, quarum incolæ sunt versutissimi, moribusque a reliquis Indiæ populis differunt. Est quoque in Florida *Iaguazia Regio*, cuius incolæ adeo cursu valent, ut Cervos superent & capiant, curruntque diem integrum nec fatigantur. Sunt & aliæ regiones & Provinciæ terræ Floridae, ut *Apalchia*, *Authia*, *Somovia*, & aliæ. Regio in universum plurimis rivis fluminibusque irrigua, eoque humidior: & in Montibus *Apalchicis* ingentes Rivi oriuntur Auri Argentique arenas provolventes, quas Incolæ ripis per fossas diductis, colligunt, & secundo flumine ad Maris littora venales deferunt. Inter flumina præcipua sunt *Porto Real* dictum, quod sonat Portum Regium. Ostium fluvii tria milliaria compleætitur, habetque duo promontoria quorum alterum Occidentem, alterum Septentrionem spectat: item *Rio seco*, *Fl. Magnus*, aut *Grandis*, *Garunna*, *Charenta*, *Ligeris*, *Axona*, *Sequana*, *Ay*, *Serravabi*, *Majus*, & alia. Regio plana est, ac paucos habet montes in quibus *Apalchici* præcipui. Circa flumen Portum Regium multæ sunt *Silvæ* *Quercubus* & *Cedris* constæ, in quibus *Cervi* plurimi ac *Felæ*, etiam multi *Pavones* *Jndici* reperiebantur. Incolæ ingenio vafro sunt ac subdolo, ab bellum & vindictam proni.

M m m m   Succedunt

Regio.

Sicula.

Caligus.
Itas.Animam
victoriam.

Succedunt nunc Insulæ, *Cuba, Hispaniola, Iamaica, S. Ioannis, Margarita* in nostra Methodo explicandæ. *Cuba* insula sic ab incolis dicta, etiam *Fernandina & Ioanna* ab Hispanis vocata: item *Alpha & Omega*, si Petro Martyri credimus. Ea ad Occidentem maris secesserit à Jucatana, ad Ortum Freto ab Hispaniola, ad Austrum est Jamaica. Ejus Longitudo ab Ortu in Occasum extenditur ad ccc milliar. aut potius leucas Hispanicas: xv, & alicubi xx habet in Latitudine. Eam medium secat Tropicus Cancer. Qui Cubam videre, Salicis folio assimilant, eo quod longior quam lata sit. Regio est admodum temperata, quibusdam tamen temporibus frigidior: estque fertilissima Auri sed non puri, & optimi Æris ditissima. Magnam profert Rubiae tintorum copiam. Saccari item ingentem vim: Frumenta, Fruges ac Fructus varios, atque herbas. Gignit insuper Cassiam fistulam, Zingiber, Mastichen, Lignum, Aloes, & Cinnamomum. Serpentes, quorum hic ingentium copia, in delitiis fuisse memorantur. Nemora Porcos & Boves maxima abundantia nutrunt. Sex Vibibus habitat, quarum præcipua *S. Iacobi & Havana*, illa exstructa à Iacobo Velasco, sedes est Episcopalis: Hæc totius insulæ Emporium & Navale: ad hanc solet clas-sis Regia tamdiu subsistere, donec & anni tempus, & venti commodam navigationem trajeçtumque in Hispaniam polliceantur. Nunc in ea tritemes aliquot

sunt quæ oram omnem contra hostes tueantur. Multos habet hæc insula auriferos fl. quorum aquæ dulces & potui aptæ sunt. Dulcia & salsa stagna frequentia, unde hic quoque salis copia. Regio aspera, excelsa & montosa. Montesque affatim Auri præbent secturis generosis. Estque in eadem insula non procul à mari mons, è quo Bitumen fluit aptum navibus stipandis. Aliam rem admiratione dignam in hac insula describit Gonzalus Ovetanus: Vallem quandam inter duos montes ad duo aut tria millaria Hispanica deductam, (Campum Lapideum veteres, uti in Narbonensi Gallia hunc vocassent) quæ Lapideos Globos producit tanto numero, ut quis multas inde naves onerate possit, atque à natura adeo ad sphæricam formam rotundos factos, ut nihil circino possit ab Artifice fieri rotundius. Ipsa gens naturæ benignitate contenta, neque meum neque tuum, aut exitiale pecuniam noverat, sed omnia in communi possidebat, sicuti Solem & Aquam natura ex æquo omnibus largitur: apertis itaque vivebant hor-tis, & sine Legibus suapte natura rectum colebant. Nudifere incedebant, raro tuniculis quibusdæ bombycinis induti. In Nuptiis mirum ritum observabant sponsus enim prima nocte cum sponsa non concubebat, sed si Dominus esset, Domini vicem ejus supplebant: si Mercator, Mercatores: si denique Rusticus, Domini vel Mercatores. Ob levissimam causam viri uxores repudiabant. Sed mulieres ob nullam viros dimittere

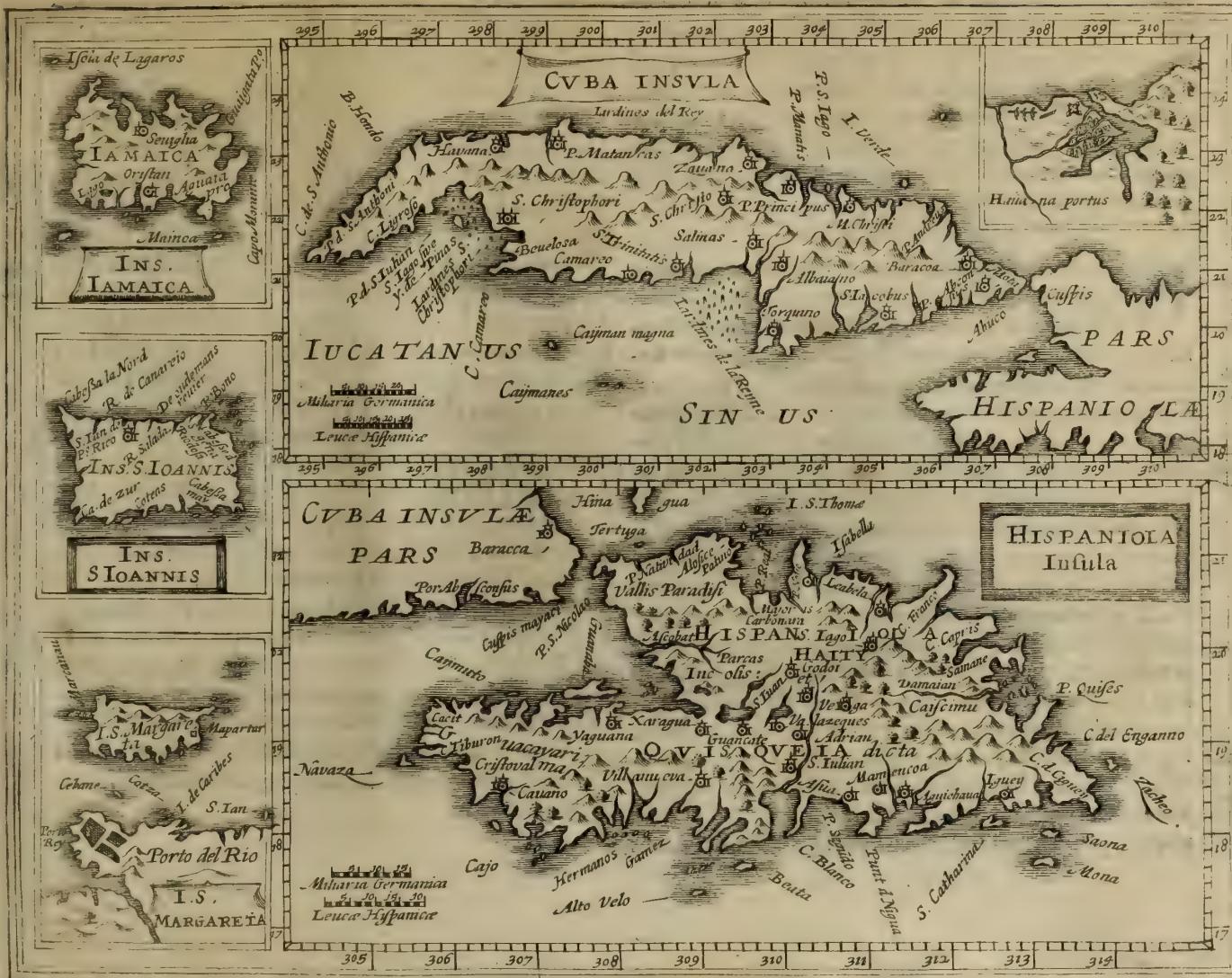
Flamina.

Montes..

Mores:

INSVLÆ CVBA HISPANIOLA &c.

647

mittere poterant: viri admodum libidinosi erant & obsceni. Hispani quidem populi frequentia excultam invenerunt, at nunc pœnè a solis habitatur Hispanis quod indigenæ partim fame, & laboribus, partim lue venerea interierint, ac potissimum Incolarum partem in Hispaniam Novam, postquam à Cortesio subjugata esset traduxerint, ut jam vix Indorum ullus, aut ullæ ipsorum reliquæ supersint.

Hispaniola.

Regio. **H**anc Insulam Incolæ Haity & Quisqueja quondam vocaverunt, Cipang quoque nomen postea tulerunt. *Nomina.* Hispani a se Spaniolam sive Hispaniolam & à Dominico S. Domingo, sive S. Dominici Insulam: cuius etiam honoris urbem exstruxerunt, quæ omnium est præcipua. Hujus Insulæ ambitus cccc milliarum, seu cccl leucat. Longitudo 15 milliar. Latitudo pro Sinuum & promontoriorum ratione varia. Hanc P. Martyr reliquarum omnium insularum genitricem vocat. Medium insulæ ab Äquatore distat gradibus pœnè xix. Versus Borream forma oblonga est, panditur enim ab Ortu in Occasum. Aëre fruitut temperato, unde Arbores ut plurimum perpetuo virent: estq; præ cæteris omnibus amœna & fertilis. Sacchari cannas ajunt hic altiores crassioresque esse, quam usquam alibi. Fertilitatis indicium hoc est, quod Triticum satum centuplum reddat. Valentia in Hispania ex unica canna vix septem phialæ implentur: in Hispaniola viginti, sæcè etiam triginta. *Animæ.* Gignit præterea hæc regio Cassiam fistulam, Zingiber, *Lacu-* Malichen, Lignum Aloës, & Cinnamomū: Salis etiam *rica.* uberem proventum habet. Auri & Argenti Fodinæ sunt

divites: est & aliorum fossilium non parva quantitas, præcipue vero coloris cærulei. Ante Hispanorum adventum tria tantum hic erant Quadrupedum genera, nunc importatis aliundè animantibus ita repleta est, ut ex ea pellium & coriorum magna vis quotannis in Hispaniam expörtetur. Vrbes hujus insulæ multæ sunt, præcipua est S. Dominici ad ostium fl. Ozama, sede Episcopi & Vicarii Regii inclyra. Sunt & Vrbes minores, S. Ioannis, meguma, Portus Platea, Portus Regius, Canana, Xaragua,

Vrbium nomina.

aliæque. Sunt etiam in hac insula Fluvii complures, Lacus ac Fontes admodum piscosi. Præcipuam tamen & amœnitatem & commoditatem incolis præstant iv ingentia flumina, quæ in ipso insulæ umbilico, delapsa ex altissimorum montium jugis, in diversissimas mundi partes abeunt: Iuna ad Orientem, ad Occidentem decurrit Atribunicus, Iacchus Septentrionalibus, Naibus Meridionalibus aquis miscetur, sic ut quadripartito insula dividatur. Est præterea in Bainoa ingens Lacus, Indi Hagueigabon, nostri Mare Caspium vocant, is infinitis undique fluvii auctus, nusquam tamen excutrit aut exoneratur, sed cuniculo absorbetur: haud vanis conjecturis creditur rupes hæc spongiosas, per subterraneos meatus maris aquam recipere, quod ibidem multitudo marinorum piscium inveniatur, & aqua maris falsugine infecta tota muriatica sit. Alii insuper quantumvis minores in hac insula sunt salsi Lacus. Ultra supradictos Lacus, ingens etiam Fluvius in mare salitus. decurrit, quantumvis dulcis aquæ infinitis rivulis fontibusque auctus.

Flumina.
Lacus

Iamaica, quam nunc S. Iacobi Insulam nuncupant, ad Orientem Hispaniolæ, xxv ab ea Leucarum inter-
vallo discreta, xvi gradibus ab Äquinoctiali limite distat. Ad Septentrionem Cubæ vicina est. Qua Meridies S. Bernardi Insulas, & Catthagena respicit, qua Occidens Iucatanas Terras seu Fonduram. Ambitus ejus 130 milliarum. Regio grata aëris salubritate & temperie gaudet: atque ita fertilis est, ut soli fœcunditate cum quavis alia certare possit. Habet Auri Metallo: Saccari & Gossypii magnum proventum. Nec non Animalium diversorum copiam. Frequens olim cultoribus erat, nunc incolis aut ferro, aut mortalitate absuntis, rarius culta, duabus tantum civitatibus habita-
tur: quarum primaria *Sevilla* sive *Hispalis*, in qua Ecclesia principalis cum Abbatia, ubi Primum geslit *Petrus Martyr Anglerius* Mediolanensis, vir in tractandis rebus Jndicis diligens. Altera *Oristan*, Fluvii hic multi & Lacus piscoſi. Gens Lege, Ritu, Moribusque in nullo ab Hispaniolensis Cubensisque discrepat, tantum ferociores fuisse memorantur.

Insula S. Ioannis.

Inſula S. Ioannis, vulgo à Portu divite cognominata, prius Borichena vel Borica dicta, habet ab Ortu Insulæ S. Crucis, insulasque exiguae plures. Ab Occidente & Borea Inf. S. Dominici: à Meridie Promontorium Pariz, à quo cxxxvi milliar. abest. Insula in longitudine porrigitur ad L pñè mill. in latum patet xii aut xvii:

maxima latitudo xviii pñè mill. Germanica comple-
ctitur. Affluit Frugibus, Animalibus, ac Auro. Dividitur autem hæc Insula in duas partes, nempe Borealem & Australiem. Borealis quidem Auro abundat plurimo: Australis Frugum, Fructuum, Aviumque feracissima. Est nunc in ea urbs præcipua S. Ioannis optimo gaudens portu. Fluvii hic sunt aliquot, inter quos *Cairabonus* flu-
viorum maximus, ad Septentrionem decurrit, cumque omnes aureis glareis arenisque fluant, Septentrionale tamen latus, ut supra quoque à nobis diētum est, gene-
rosioribus fodinis commendatur. Meridiana pars por-
tuosior, frugibusque beatior, Maizium cæteraque ne-
cessaria vitæ producit.

Margarita.

Margaritæ Insula vel Margaritarum, alio nomine *Cubagua* dicitur, x millia in circuitu patet, decem gradibus & dimidio ab Äquinoctiali linea di-
stans: omni sui parte plana, sterilis: nuda arboribus, aquæ expers. Itaque tanta plerumque humoris inopia est, quum propter contrarios ventos nihil è Cumana subvehatur, ut sèpe numero cadus Vini pari Aquæ ca-
do permuteatur. Cuniculis, Sale & piscibus abundat. Imprimis vero Vnionum copia nobilis est. Incolæ co-
lore fusco sunt, raro capillatio, & velut in berbes, feri, crudeles. Vescuntur Ostreis è quibus Margaritæ su-
muntur.

M m m m iij Sequitur

*Vrb. S.
Ioannis.*

Flumin.

*Soli qua-
litatis.*

Insula.

situs.

Mores.

*Sol. quan-
titatis.*

Regio:

Sequitur *America Meridionalis sive Peruana*, inter quam & Hispaniam novam terrę spatium ad latitudinem decem & octo milliarum interest.

Situs.

Propter quam regio Peruana insula esse definit: diciturque *Provincia Dariena*, mutuato nomine à magno fluvio *Dariene*. porro *America omnis Meridionalis* pyramidalem formam habet: cujus basis propè Isthmum est, Boream versus: vertex sive cuneus sensim extenuatus ad Magellanicum fretum versus polum Antartiticum definit in acumen, gradibus pænè LIII dissiden-^{situs.}

Castella
aurea.

dens ab Aequatore. Ad Ortum alluitur mari quod vocant *del Nort*: ad Occasum mari *del Sur* sive *Pacifico*. Re-

Vnde di-
sa.

gionem omnem a Borea in Austrum montes secant.

Ambitus est sedecim millium milliar. Partes ejus mul-

Situs.

tex: sed præcipua hæc quinque: *Castella aurea*, *Popajana*, *Peruvia*, *Chile*, & *Brasilia*, *Castella aurea* *Castiglia del oro* no-

Cali &
Solis qua-
litas.

nomen accepit ab Auri maxima quo abundat copia. Juxta

Isthmum sita est, quo pars Australis Boreali connecti-

Vrbes.

Latitudo isthmi est LXXII I. milliar. Est autem hæc

Fluvina.

terra pars malè habitata, ac patrum culta ob inclemen-

tiam Cœli ac stagnantes aquas. Estque earum rerum

Popajana.

quæ ad annonam spestant minimè ferax, tametsi bis-

regio.

terve in anno colligant suum *Maiz*. Vrbes duæ sunt,

Nombre de Dios ad mare *del Nort*, & *Panama* ad mare *del Sur*.

Fluvios.

Fluvios habet auriferos, & mineralia unde facilitate propemodum incredibili, Auri vis ingens extra-

Popajana.

hitur.

Popajana.

Popajana regio incipit a parte Septentrionis ad ur-

bem Antiochiam, desinitque ab Australi parte ad urbem Quinto. Itaque a Septentriōne terminatur ad finēs Castellæ aureæ, a qua separatur in urbe Antiochia.

A meridie vero Peruana Regioni vicina est, indeque disjungitur urbe Quinto; ab Ortu distinguitur regno novæ Granatæ Transandeno, & Peruana regione, quæ inde incipit, Orientem versus. Ex parte Occidentis jungitur mari Australi. Regio hæc montibus excelsis, horridis & admirandis prædita est.

Peruvia Regio totius novi Orbis nobilissima, tota fe-re intra Aequatorem & Tropicum Capricorni claudi-tur.

Nomen accepit a Portu & Flumine cognomine. Suntque fines ejus a Septentrione nova Granata, Ca-

stella aurea & Peru fluvius ac portus. ab Occasu est Oceanus seu *Mar del Zur*: a Meridie Chili provincia:

& ab Ortu montes; occupatque Longitudine sua mille & octingentas leucas. Hæc autem dividitur hodie in

tres partes juxta regionis situm: in planitem: in sieras seu montes, &c in *Andes* seu *Vltramontanam*. Planities Peruviae juxta maritimam oram expandit miliaribus propemodum circ̄ Ital. Ejus latitudo major ad LX ac-cedit.

Est autem hæc pars arenosa, solitudinibus frequentibus deformis, ac majori ex parte sterilis. Sunt ta-

men in ea agri permulti circa fluminum ripas viriditate ac fœcunditate lœti, fluviorum utili perfusu ac inunda-tione irrigati, unde *Gossypium variii coloris*, & omne Frumenti genus copiosè reddunt. Montana regio lon-go extendit traetū a Septentrione ad Meridiem mille circiter

AMERICA MERIDIONALIS.

65

circiter leucis, & aliquibus in locis minus. Sunt vero hi Montes admodum frigori obnoxii, in eisque frequenter nives cadunt; nec arbores ut plurimum proferunt, unde Incolæ ignem ex terra quadam ad hoc apta fovent. *Andes* sunt etiam Montes, sed continua serie producunt absque vallibus. Hi etiam à Septentrione in Meridiem porrigitur, & inter hos & alteros Montes *Collao* Provincia clauditur, quæ sane ut plurimum Montibus referta est, ac frigori subjecta, sed tamen valde populosa. Montana Regio, Lævino Appollonio teste, Maritimæ Regioni hominum cultu, Vrbium frequentia, & Soli Aërisque beatitudine longe præstat, ac peculiari idecirco Regum Sede, Procerumque habitaculo excoli consuevit. Nam *Chamaterasia*, & alia id genus moradumetis assueta, lactucas, brassicas, raphanos magna proceritate luxuriantes, & tenuium etiam mensis vulgares, amaracum & similes herbas profert: & reliqua porro omnia, quæ postea Hispanis serentibus accepit, uberrima referendi benignitate reddit. Verum ante alia Frumentum tanta fœcunditate luxuriat, ut si vere proditur, uno ex sativo Frumenti sextario, quinquaginta aut centum, ducenti interdum progignantur, quod eo certe vehementius demirari licet, quod levissimam tenuissimamque agriculturæ curam ac rationem exerceant. Auri Argentique ditissima inter omnes totius O: bis regiones non immerito Peruvia censetur. Continet autem Peruvia Provincia intra suos limites plurimas Vrbes ac civitates quarum præstantiores ac celebriores sunt: *Portus Vetus, Michaelia, Trugillum, Regium seu Lima, Arequipa, Quito, Cusco, Argyropolis, & Potosium.* Quarum quinque priores ab Hispanis primum situs com-

Vrbes.

moditate, & mercaturæ oportunitate allectis occupatae sunt, & ædificiis more Europæo exornatae. De Moribus autem Peruvinorum in universum Lævinus Apollonius sic scribit: *Vniversi tribus potissimum gentibus distinguuntur, quarum singulæ plures sub se populos non minum rursus varietate differentes continent: Hæ gentes dissimilitudine gaudent, & diversis linguis sunt discretæ: frequenter etiam Limites excedentes inter se bella gerere, & ferro injurias vindicare discordes solebant, priusquam in unius *Gynacanæ* ditionem ad Æquatorem usque provincia celsit. Fœminis lanae vestis est ad talos usque propendens: Mares Indusiolum ad suras usque, & huic superjectum palliolum gestat.* Quantquam vero idem fere tota regione corporibus vestimenti sit genus: *capitum tamen habitus mirifice variant, cum singuli pro usitato patriæ more fasciolas tornatiles, multi simplices, plurimi versicolores gerant; nec fere sint quiquam, qui eo in capitum ornatu secundum patrum usum ab alteris non vehementer discrepent.* Admirabili vero omnes Natura indolis simplicitate imbuit, adhuc verustætudinis hæres, qua ridiculas nobiscum negotiationes exercent: vix inexhaustas suas Auri atque Argenti Gazas norunt, atque informibus eorum massistantum utuntur, quanquam Aureorum atque Argenteorum emblematum non minore quam nos delectatione capiantur.

Chili Regnum ultra Tropicum Capricorni situm est inter Peruviam & Patagonum Regionem, quarum hec Meridiem, illa Boream spectat: ad Occasum habet Mare Pacificum, longo tractu. Nomen habet à frigore: quod interdum his locis tam vehemens est, ut Equos cum

*Moribus.**Vestitus.**Chili.**Situs.*

*Celique-
litas.* cum sessoribus penitus constringat, & marmoris instar
induret. Pluvias, Fulmina, & totius anni mutationem
sẽit distinctis intervallis, hauda liter atque Europa, nisi
quod illic æstas est quū nobis est hiems, mutatis terum
*Soli fer-
tibus.* vicibus. Regio omnis partim maritima est, partim mon-
tana : quæ pars Mari vicinior est, ea magis calet. Terra
natura sua fertilis, omniumque ad vitam necessariorum
abundantissima, Melle, Verzinoque sive tintorio ligno
abundat. Gignit cum primis Piper longum : profert &
laudatissimum Vinum comportatis eo ex Hispania pal-
maribus. Auri obrisi hic quoque ingens proventus. Fru-
ctus qui ex Hispania allati hic teruntur, facile crescunt.
*Vrb. S.
Jacobi.* Magna hic Pecudum & Struthionum frequentia. Me-
tropolis est Civitas S. Jacobi, colonia Hispanorū, quam
Flumina. illuc nostra memoria duxerunt. Maritima multis flu-
minibus irrigantur, quæ colliquefactis diurno calore
nivibus delapsa summis Montium jugis, in Pacificum
aut Magellanicum Æquor feruntur : sed plerique ob
indomitum frigus noctu concrescunt, interdiu vero de-
Montes. currunt soluto gelu. Montes hujus Regionis cæteris
ita præcellunt, ut in universo Jndiarum traætu similes
non reperiantur.

*Brasilia.
Situs.* Supereft Terra Orientalior *Brasilia*, à Verzino, sive
coccinei Ligni illic enascens copia sic dicta. Inter duos
fluvios sita est, *Maragnon* & *Della Plata*. Ea sic a ma-
fejo describitur. *Brasilia* a duobus ab Æquatore gradi-
bus partibusve, ad gradus quinque & quadraginta in
Austrum excurrens, trigoni oblongi speciem refert, cu-
jus basis in Æquatorem & Septentriones obversa, ab

Oriente in Occidentem recta protenditur. Angulus ex-
tremus ignotas ad Meridiem Regiones attingit. Latus in Orientem spectans, interposito Oceano Hesperis
Æthiopibus objacet. Alterum Latus a Provincia Peru-
na disternant juga Montium adeo celsa, ut iplos
avium volatus fatigare dicantur, uno dumtaxat, quod
adhuc exploratum sit, eoque difficillimo transiri. Re-
gio tota in primis amœna est, cœli admodum jucunda
salubrisque temperies : lenium quippe a pelago vento-
rum commodissimi flatus matutinos vapores ac nebu-
las tempestivè disjiciunt, soles que purissimos ac nitidissimos reddunt. Terra partim in planitiem soluta,
partim in colles clementer assurgens, felix præpingui-
bus glebis, & riguo solo, semperque vernante, credita
semina, multiplici reddit fœnore; & Sacchari præser-
tim est ferax. Quadrupedia hic plurima sed ferme syl-
vestria, partim nota nobis, partim ignota : Avesque co-
loris eximii. Multæ hic Portugallensium Coloniæ, in
quibus complura sunt ab ipsis ad Saccarum excoquen-
dum constructa ædificia, nempe *Pernambicum*, *Caput S.
Augustini*, *Portus omnium Sanctorum*, ubi Episcopalis &
Præsidis totius Provinciæ Sedes. Scatet ea tota ferme
plaga fontibus ac sylvis & amniibus inclytis : è quibus
(ut reliqnos taceam) is quem *Argenteum* vocant, leu-
carum quadraginta ostio in Oceanum fertur, adeo vio-
lentus, ut inde Natæ dulces hauriant latices, prius-
quam tellurem ex alto conspiciant. Nullos omnino
Brasiliani colunt Deos. Orientem tamen Solem vene-
rantur, & Animarum immortalitatem credunt.

N n n   Et hæc

*Cali tem-
penes.*

*Solifertia
litas.*

*Anim-
lum va-
rietas.*

In Insula;

Mores;

EThæc de America Meridionali: restat paucis explicandum Fretum *Magellanicum*, vulgo *Estrecho de Magellanes*. Nomen ei a Magellano, cui hujus Freti inventio debetur. Cujus consilium de Insulis Moluccis inveniendis navigatione Occasum versus instituta, alias diximus. Is xxiv Augusti quum primum Maris procellæ mitescere inciperent, solvit ex Sinu D. Iuliani, in quo aliquamdiu haeserat non tam fluctuum, ventorum atque hyemis, quam dissidiiorum intestinorum inter Castellanos & Portugallenses tempestibus exagitatus. Postquam aliquot dies Austrum versus navigasset, ventum est ad Promontorium s. Crucis. Hic una navis ad littus elata est, salvis tamen vectibus, armamentis & mercibus. Inde cum observaret littora ab Austro in Orientem paullatim deflectere, spes facta est Freti consequendi. Itaque xxvi Novembris fauces quædam detectæ sunt, quas cum quatuor navibus reliquis ingressus est *Magellanus*. Hic in Sinu quædam operiri placuit, & naves tres præmittere quæ viam tentarent, referrentque liquidum visum a se observatum que esset. Harum una quæ fratrem Magellani *Alvarum Meschitanum* vehebat, elapsa Oceanum repetiit, & directo in Septentrionem cursu in *Aethiopiam*, inde in Hispaniam delata, octavo mense post socios desertos, *Alvarum* captivum Imperatori Carolo Castellæ Regi stitit. Altera navis Sinum tantum esse retulit, & quidem vadoum. Tertia adfirmavit esse Fretum, observato fluxu matis & refluxu. Mensis erat November, nox horarum quinque præter propter. Dextra lœvaque in littore solidudo, mortales nulli: nisi quod in parte sinistra conspecta magna ignium copia. Hæc causa fuit, cur & regione illam vocarent *Terram del Fuego*, & judicarent se ab incolis esse conspectos. *Magellanus* duabus navibus hoc modo amissis, tres reliquas prout ferebat tunc rerum occasio instruxit, & lustratis probè rebus omnibus, secundo & vicesimo die postquam Fretum ingressus fuerat delatus est in aliud mare, quod a tranquillitate vocavit *Mare del Sur*. Ceterum Fretum hoc altissimis undique rupibus cinctum, cxx pass. millia in longitudine occupat: vel secundum alios Lxxvi milliaria: Latitudo non responderet, neque usquam sui similis est, aliquando duo aut tria, nonnumquam decem aut quinque milliaria pater, quaque angustissimum est, unius milliaris spatio concluditur. Ipse Septentrio ex Orientis latere inter utriusque terræ angustias per septuaginta & amplius passuum millia invectus, australibus undis miscetur, ab Occidente promontoriis illis deseadis sive desyderatis insinuatæ, Septentrionalibus Aquis occurunt, magnoque inter se molimine concurrentibus undis, horrendo fragore totum in spumas vertitur Mare. Placidius Auster fluit refluxuque, nam Occidentis hæc pars cum incredibilis sit profunditatis, extenuatisque patim littoribus majorem in modum terra se se aperiat, quietum fluitanti Mari accessum præbet. Sed Orientale hujus Freti littus, vadis brevibusque infestum, interjacentibus pluribus insulis, frequentibus æstibus agitatuer & ingentes aquarum motus ciet: littora altissimis a boribus consita. Porro *Magellanus* dum in Australibus hisce partibus

Septentrio.

Terra
austra-
lis.

Situs.

Soli qua-
litatis.

Mare Pa-
cificum.

Mores.

partibus per semestre circiter spatiū hæsit, nihil fere præter littora detexit & perlustravit, interiora regionis penitus incognita mansere: quia tamen Antarcticus Cir-

culo vicinior est, constat magna ex parte montosam ac silvestrem esse regionem, continuis nivibus rigentem.

Australē hanc Terram Magellanus ab igne sive ignibus, del Fuego nominavit, propterea quod dum hoc Fretum lustrabat pernavigabatque nullos usquam mortales, sed

frequentes, ut supra quoque diximus, longèque porre-

tos ignes in sinistro latere noctu sepius conspexerit,

Australis autem Terra sub ipso Occidente utramque Javam, Sumatram & moluccas respicit, ex Oriente Africam habet & Æthiopicum Oceanum, Septentrio angustiis Magellanici Freti objicitur & patagonum ter- roris. Vtriusque ripæ regio sterilis est, nullo Frugum be-

neficio recreata, satis tamē pascua proceris ignotisque arboribus consita esse perhibetur. Est hic alibi omni tempore Pinguinorum, Mergorum ac Phocarum co-

piosa multitudo. Mare autem in quod per fretum hoc pervenitur, Magellanus Pacificum nominavit: sive quia

vento plerumque secundo, minusque tempestuoso utsus fuerat, sive quia propter ingentem vasti æquoris ampli-

tudinem nullos ibi ventorum gyros vortices que expe-

tus erat, nunc vulgus Nautarum Mare Meridionale sive

del Zur nominat. Sed de his lati. Australes brevioris

staturæ esse perhibentur, Septentrionales Chicæ inco-

læ, vasta ingentique corporis mole, XIIII aut XIIIII pedum

passim longitudinem æquant aut excedunt, colore fere

sunt albo, perinde atque Septentrionaliores nostri: vo-

ce adeo sonora & horribili, ut Bovis mugitum aut Ele-phantorum barritum potius, quam hominis vocem ex-primere videantur. Tantæ quoque sunt agilitatis, ut pernici cursu Cervos antevertant, ideoque difficulter sclopis vulnerantur, nisi catervatim simul incumbant, aut ex improviso occurant. Ad bellum profecturi, Ducem eligunt cui omnes obedient, plurimum arcu valent, quo ita scitè & gnaviter utuntur, ut quidquid oculis adsequantur, jaculis feriant, & si quando sagitta aliquo navis tabulato hæserit, vix multorum opera re-velli possit. Arcus habent prægrandes, quorum nervi è ferinis intestinis, pollicis crassitudine conficiuntur, ingentibus quoque ligneis gladiis armantur: utuntur & funda, qua scitè jaciunt & quo destinarunt, modo jactus meta concludatur, contingunt & disjiciunt. Vestitum ^{Vestitum} incolis præbent ferarum & marinorum ingentia Lupo-rum tergora, quorum apud ipsos venatio adssidua.

Atque hæc de Fretu Magellanico, deque quarta Orbis parte Ameria, sufficient. Cujus inventionem omnes nostri sæculi Scriptores Christophoro Columbo, neque immerito, tribuunt. Hic enim primus eam detexit quodammodo, Christianoq; Orbi cognitam reddidit, usque & utilitate communicavit, anno post Christum natum ccccxcii. Qui autem plura de his, vel nostra pluri bus explicata, petat, consulat Leyinum Apollonium, Petrum Martyrem mediolanensem: Maximilianum Transilvanum, qui Latina Lingua de iis scripsierunt, Iesuitarum epistolas: Item Massejum de rebus Indicis, & alios.

F I N I S.

Index præcipuarum regionum, Provinciarum, Vrbium, & Insularum quæ in
hoc opere describuntur.

A.

A	Frica	10	S. Aubin	261	Amberg	444
	Asia	14	Argovia	284	Auvverback	444
	America	18	Aldenarda	308	Austria	462
	Armacum	36	Alostum	308	Albingaunum	501
Anglia		58	Ardenburgum	308	Ariminum	502
Apolby		65	Axella	308	Aquilegia	514
Anglesey		82	Antverpia	312	Ancona	522
Alba Iulia		132	Amsterodatum	318	Affisium	525
Algarbia		152	Arnemuyda	322	Aprutium	530
Asturias de Oviedo		157	Arenacum	326	Aquila	530
Asturias de Santillana		159	Artesia	328	Asculum	530
Alcantara		165	Aria	328	Aquinum	530
Andaluzia		366	S. Audomari Fanum	330	Apulia	534
Arragonia		182	Avesnes	332	Altomonte	537
Aurelia		213	Ath	334	Agigentum	545
Aquitania		214	Arlunum	338	Apollonia	562
Arelate		220	Amersfortia	346	Ambracia	564
Antipolis		221	Aurichum	337	Achaja	565
Ambianum		222	Angermont	388	Amphissa	565
Ardres		233	Altena	388	Ascra	565
Andegavensis urbs		234	Andernacum	389	Aulis	565
Augustodunum		256	Aquisgranum	393	Athenæ	565
Antissiodorum		257	Astinchausa	400	Algira	576
Angilbertsum		257	Alsatia Inferior	410	Ægyptus	576
Ayne-Ville		257	Argentina	412	Alexandria	584
Agincourt		257	Allatia Superior	414	Arzilla	584
Arley		257	Araltein	424	Abissinorum regnum	587
Arbois		261	Altorff	444	Anni boni Insula	593
					Aleputum	

Alepu	597	Bolonia	230	bavacum	324
Asia minor	602	beaufort	237	Bins	334
Ambon	629	Briffac	236	Braine le Comte	334
Amangasaqui	632	bituricum	238	Bovine	335
America Meridionalis	650	Brosse	245	Bastonacum	339
Arequipa	652	Bridieres	245	Bolvvardum	335
B.		Bourgneuf	245	Batavodurum	346
Britannia magna	30	S. Benoist du Sault	245	Brema	381
Bervvicum	50	blanckenburg	248	Buxtehudum	381
buchania	56	bayon	248	Benthem	384
Bala Curi	65	Bellemont	248	Blanckenstein	388
bangor	68	bruyeres	248	Bonna	389
Bristolia	70	beaurams	248	Berchemium	393
brechinia	73	Burgundia Ducatus	254	Bolionium	396
Buckinghamia	80	beaulne	256	Borchvverm	396
Bedfordia	80	brauchamp	257	Bilsenum	396
Bercheria	80	Burgundia Comitatus	258	Bretta	405
Beddington	81	besancon	258	Brisgovia	417
Beau Marisch	83	basilea	272	Brislacum	417
Berga Norvvegia	86	berna	274	Brusvvicensis Ducatus	422
Borussia	110	Belgium	304	Bamberga	436
braga	152	Brugae	308	bavaria Ducatus	438
biscaya	158	burburgum	308	Bavaria Palatinatus	442
bilbao	158	birfletum	308	Brandenburg	450
burgensis Civitas	162	berga	308	Breitza	452
Barcelona	184	Brabantia	312	Belitzia	452
Britannia Gallica	210	Brouvvershavia	322	Bernavium	452
Betsia	213	Bomelium	326	Bisenthalum	452
burdegala	214	Bronchorstum	326	Blumoberga	452
beaucaire	221	Bethunia	330	Berlinum	452
bassigni	224	bouchain	334	Bernvvaldium	452
Bellovacum	229	beaumont	334	Bernsteinium	452

Bram-

Bramburgum	452	Gestria	66	Cromari	260
Bergradum	453	Carnarvonshire	66	Chevreauls	261
Bohemia	454	Cardigan	69	Castrum Caroli	261
Brunna	460	Cornubia	70	Cortracum	308
Boserlitz	460	Caermardenshire	72	Campi	327
Buda	476	Cantabrigia	78	Condatum	332
Belgradum	477	Cantuaria	81	Chimacum	332
Bergomum	490	Christeurch	81	Chevre	334
Brixia	494	Croneburgum	97	Carlomontium	335
Brixiensis Comitatus	506	Curlandia	116	Coesvelt	384
Beneventum	530	Chersonesus	134	Colonia Agrippina	388
Brundisium	536	Coimbra	152	Clevia	390
Basilicata	537	Castella vetus & nova	162	Calcaria	392
Bastia	540	Complutum	164	Castrum	393
Bosnia	553	Cuenca	165	Corbachia	401
Bulgaria	554	Carmona	168	Cauba	405
Barbaria	574	Corduba	168	Colmaria	414
Babylon	577	Conilium	168	Cassula Hassiæ	428
Bethlehem	601	Catalonia	182	Camenes	453
Bythinia	604	Calagurris	184	Colberga	453
Bactriana	612	Campania	224	Caminum	453
Bandam	629	Clarmontium	229	Collinum	453
Borneo	629	Calefium	233	Cadana	456
Brafilia	653	Chastelleraud	244	Chomutavia	456
		Charmes	248	Curia	456
C.		36 Chastenoy	248	Carinthia	468
Corcagia	41	Chaligny	248	Clagenfurtum	469
Connacia	50	Chalons en Bourgogne	256	Cracovia	472
Coldingham	54	Cuystellum	256	Crema	490
Caledonia	64	Clamecy	257	Clavenna	490
Cumberlandia	64	Corbigny	257	Comum	490
Carlile	65	Chastillon	257	Carniola	490
Castletouwyn			(. . .) ij	Cameri-	

Camerinum	522	Devonia	70	Duren	392
Capua	532	Dorcestria	70	Dalen	393
Calabria	536	Darbshire	74	Dinantium	396
Corsica	538	Dover	81	Dudinchaufa	400
Calaris	541	Dania	94	Dornazlicium	456
Croatia	552	Dithmarsia	104	Dalmatia	553
Constantinopolis	556	Delphinatus	217	Dyrrachium	562
Candia	570	San-Dionysii Fanum	228	Dodona	564
Corcyra	572	Dua le Roy	240	Damiata	577
Cayrus	577	Dompaire	248	S.Dominicus	648
Chalcedon	604	Deneuvre	248	E.	
Cyprus Insula	606	Darney	248	Europa	6
Chios	608	Divionum	254	Edinburgnm	50
Carmania	612	Douzy	257	Elgina	56
Cambalu	618	Dole	258	Exonia	70
China	618	Dammum	308	Eboracum	74
Calechut	624	Dixmuda	308	Essexia	80
Cambaja	624	Duacum	308	Effingham	81
Canonor	624	Dunkercka	308	Ebora	152
Celebes	629	Durdrechtum	318	Espinal	248
Cuba	646	Delft	318	Eindhoven	314
Cusco	652	Doesburgum	326	Edamum	318
Chili	652	Doetecumium	326	Enchuyaſa	318
D.		Daventria	327	Elburgum	326
Dublinia	36	Dieterichum	339	Engien	334
Droghedaja	41	Danvillerium	339	Echternacum	339
Dumbartum	50	Durbium	339	Embda	374
Dalnethum	50	Damma	343	Essendia	386
Dunelmensis Urbs	64	Doccum	343	Embrica	392
Derlington	65	Dortmunt	384	Eislebia	424
Duglas	65	Dusseldorpium	384	Eschvvega	428
Denbighia	68	Diepholt	384	Erfyrdia	432
				Eger	

Eger		444	Franconia	434	Gallicia	533
Egra, in Bohemia		456	Francofurt am Main	437	Guipuscoa	160
Eugubium		525	Fridberga	437	Gerbeviller	248
S. Euphemia		536	Frisinga	440	Gray	260
Epirus		564	Francofurtum ad Oderam	452	Granson	276
Ephesus		604	Fryenvaldum	452	Geneva	278
F.						
Finborouvv		66	Falkeburgum	452	Glarona	284
Flintshire		68	Forum Livii	504	Gandavum	308
Farendon		81	Ferraria	504	Gerardimontium	308
Fresvvater Jle		84	Forum Iulii	514	Gravelingum	308
Fridrichstadt		86	Florentia	520	Gemblacum	314
Finlandia		89	Fanum D. Mariæ Laureti	522	Gravia	314
Flensburg		102	Fanum Fortunæ	522	Gouda	318
Fonia		106	Forum Sempronii	522	Goes	323
Falstria		108	Firmium	522	Gelria	324
Felinum		116	Filieiana	522	S. Guilla'm	334
Fera		222	Fessæ regnum	522	Gravemakerum	339
Fruart		248	Famagosta	582	Groninga	348
Friburgum		276	Fiongo	606	Grevenbroeck	393
Flandria		308	Florida	632	Gebviler	414
Furna		308	Fretum Magellanicum	644	Grans	416
Flissinga		322	G.	654	Gotha	433
Frisha		340	Galvvaya	41	Gorlits	449
Franicum		343	Glocestria	72	Gardelen	450
Francimontium		396	Glamorgania	72	Geresvvaldum	452
Frienhagen		400	Godelminge	72	Grimmitzum	452
Furstenberga		401	Gravefend	81	Gruneheida	452
Fulda		428	Gods Hill	81	Grunevvaldum	452
Friburgum		417	Gerzey	84	Gostrinum	452
Francoburgum		428	Garnzey	84	Gripsvvaldum	453
Fritslaria		428	Griphisholmia	84	Grifenburga	453
				98	Glatovia	456

Germannia 35

Gmunda

Gmunda	464	Harlemum	318	Iutia Septentrionalis	98	
Gnezna	470	Horna	318	Iutia Meridionalis	102	
Genua	500	Harderwicum	326	Iaroslavia	118	
Goritia	516	Hassel	327	Iugaria	118	
Gallipoli	536	Hesdinum	330	Ivigny	224	
Græcia	558	Hannonia	332	Iussey	260	
Guinea	590	Halla	334	Jnsula, <i>in Flandria</i>	308	
Gilolo	629	Harlinga	343	Iudoigne	314	
H.						
Hibernia	34	Hervordia	343	Ilfta	343	
Hume	50	Hanau	384	Isenberg	388	
Hadintona	50	Ham	388	Iuliacum	392	
Hartlepole	65	Hojum	388	Jngelheimum	405	
Harefordia	73	Hamontium	396	Ingolstadium	440	
Huntingdonia	78	Heydelberga	396	Ilenburgum	448	
Hertfordia	80	Heilbron	404	Iulinum	453	
Hafnia	94	Halla Saxonizæ	408	Jglavia	460	
Helsingora	97	Hannovera	420	Iaurinum	477	
Helsinborch	96	Halberstadium	424	Italia	479	
Hallandia	96	Hildesheimium	424	Istria	516	
Holsatia	102	Hohenstein	424	Iustinopolis	516	
Hogerlandia	110	Hassia	424	Interamna	525	
Hispania	147	Heripolis	426	Iadera	550	
Hispalis	166	Hungaria	436	Iaitza	553	
Hodon Chasteau	248	Hydruntum	474	Iericho	601	
Helvetia	266	Hadrianopolis	536	Ioppe	601	
Hulsta	308	Hierusalem	556	Idumæa	600	
Hanut	314	Hispania Nova	601	India Orientalis	622	
Helmont	314	Havana	638	Iaponia	630	
Halen	314	Hispaniola	646	Iamaica	649	
Herentals	314		648	Insula S.Ioannis	649	
Hollandia	316	Illandia	I.		K.	
			26	Kilkenny	44	
					Kildaria	

Kildaria		48	S. Laurentius in Escoriali	165	Lipsia	448
Kellesia		41	Lebrixia	168	Lusatia	449
Kello		50	S. Lucar de Barrameda	177	Lemburga	453
Kandale		65	Laodunum	222	Lovensburg	553
Kingston		74	Lutetia	226	Launa	456
Kingscleaare		81	Lusignan	244	Lytomericum	456
Koningsberg		86	Lotharingia	746	Lintzium	454
Koningsmakerum		339	Luneville	248	Lublinum	472
Kirchena		408	Lugdunum	262	Lombardia	490
Klarwang		416	Laulanna	274	Luganum	490
Koningsberg		437	Lucerna	284	Luca	520
Kitzinga		437	Lanoyum	308	Latium	526
Kunsperg		444	Lovanium	312	Lima	652
Kemnat		444	Lira	314	M.	
Krusen		444	Leeuwen	314	Media	41
Koppenicum		452	Lugdunum	318	Momonia	42
Kartauw		452	Landresium	332	Mannia Insula	65
Komora		477	Lessine	334	Manchester	66
L.			Leuze	334	Mervinia	68
Limmiricum		36	Lutzenburgum	336	Montgomeria	68
Lagenia		44	Leowardia	342	Monumethensis Comitatus	72
Lechlinia		44	Lemgouw	384	Malmogia	96
Lancastria		66	Lingen	384	Moscovia	122
Landaff		72	Lunen	388	Madritum	164
Lincolnia		74	Leodium	394	Montoro	168
Leicestria		76	Laudavia	400	Medina Sidonia	177
Londinum		81	Ladeburgum	405	Murcia	178
Londa		96	Lowensteinum	405	Majorca	178
Livonia		114	Luden	405	Minorca	178
Lithuania		126	Luneburgum	420	Massilia	221
Lisbona		152	Landshutum	441	Montargis	229
Legio		156	Lauterbergum	448	Montmorillon	244

Maixent

		N.		
S. Maixent	245	Meursensis Comitatus	399	
Montaigu	245	Mengerhusa	400	Nessus
Mirebeau	245	Maarsmunster	412	Navernia
S. Mesnin	245	Mulhausen	416	Northumbria
Maillezay	245	Montisbelgardium	416	Neuvv-Castle
Mortemer	245	Meckelenburg	420	Nottinghamshire
Mirebeau	245	Magdeburgum	425	Norfolia
Metensis urbs	249	Marpurgum	428	Norvvich
Marchain-ville	248	Moguntia	437	Northantonia
Mascon	257	Mons Regius	437	Norvegia
S. Martin	257	Monachium	440	Natangia
Monliet	257	Misnia	448	Nadravia
Mussy	257	Misena	448	Novogrodia
Monmartin	257	Moravia	458	Navarra
Montbelliard	260	Mediolanum	490	Normannia
Montrivel	260	Montis-Ferrati ditio	498	Nemursum
Mont-Iustin	260	Mantua	505	Niortum
Montboison	260	Mediolanensis Ducatus	508	Nancæum
Montmorot	261	Manfredonia	534	S. Nicolas
Mechlinia	314	Monopolis	534	Noyers
Middelburgum	322	Messana	545	Nevers
Montes in Hannonia	332	Macedonia	562	Nozeroey
Maubeuge	334	Morea	566	Neoportum
Mariemont	334	Milo Insula	573	Noviomagum
Mommedium	339	Marocci Regnum	578	Namurecum
Marza	336	Mytilene	608	Novum Castrum
Marville	336	Media	610	Novi im
Montfortium	346	Moluccæ Insulæ	626	Neulurga
Munster	382	Meacum	630	Nuremberga
Minda	382	Mexico	640	Neuvvenstadt
Montensis Ducatus	386	Margarita	649	Neumaræ
Marchia Comitatus	388			Neugardia
				Nusa

Nissa	473	Otmarsia	327	Pictavia	242
Nicæa	500	Oldenzela	327	Pont a Mouson	248
Neptunium	528	Oldenburgh	377	Premecyum	257
Neapolis	532	Osnaburgum	382	Palma	260
Novogradum	554	Oppenheim	405	Portus Saone	260
Nicopolis	556	Otmarsen in Sungovia	416	Poligni	261
Naupactus	565	Osterburgum	450	Pontarlien	261
Naxus	573	Oderobergum	452	Purmerenda	318
Nicosia	606	Olemundum	452	Philippe-Ville	334
Negroponte	608	Olmuzium	460	Palatinatus Rheni	402
Narbona	216	Orlovia	470	Passauw	440
Nicy	217	Opoczno	472	Pernauw	444
Neufvi sur Baranjon	241	Oenipons	494	Pleifstein	444
O.		Oristagnum	541	Pomerania	453
Ormeskirke	66	Oran	576	Publina	453
Okeham	77	Oechalia	609	Pucka	453
Oundale	78	Orfa	612	Praga	454
Oxonium	80	Ossacaja	629	Pardubitium	456
Odill	80	Oristan	649	Pelsina	456
Oulney	80			Polonia	470
Odiam	81	Padstouw	70	Pofnania	470
Ockley	81	Peryn	70	Petricovia	470
Odewold	86	Plimmouth	70	Ploozko	470
Ottonia	106	Penbroch	73	Pedemontium	498
Orteleburgum	110	Patrington	74	Pancalerium	498
Ossuna	177	Portugallia	150	Parma	504
Ormes	248	Pampelona	161	Placentia	505
Ormont	248	Palentia	162	Patavium	512
Orgeloe	261	Puerto Real	177	Palma	516
Otnans	261	Puerto de Sancta Maria	177	Pisa	518
Orchiacum	308	Provincia	218	Pistorium	520
Ostenda	308	Picardia	222	Perusia	521
			(???)	Pisaurum	

Pisaurum	524	Radnoria	69	Rufach	414
Panormus	544	Ralegh	80	Richenwyer	414
Philippopolis	556	Rochford	80	Rostochium	421
Penon de Veles	585	Reading	81	Regenstein	424
Principis Insula	593	Radolf	81	Ratisbona	440
Paphos	606	Ringwood	81	Rathenauw	452
Pericum Imperium	610	Rumsey	81	Revecol	453
Potosium	652	Roeschildia	96	Romandiola	502
Pharnar bicum	653	Reinholdsburgum	104	Ravenna	502
Pontigni	212	Russia	118	Recanatum	522
Pontefecrot	212	Rupes fortis	229	Roma	526
S. Paul de Leon	212	Roche-Couart	245	Rugianum	536
Pompadour	216	Roche sur yon	244	Romania	556
Perigeux	216	Richecourt	248	Rhodus Jnsula	609
Pontorigni	241	Rosieres	249	S. Renaut des bois	212
S. Palais	241	Rimelsberg	249	Roche Faucault	214
le Paleteau	241	Rambert Ville	449		S.
Q					
Quarre	84	Raoh	248	Scotia	46
Quimperlay	212	Ravieres	257	Salopia	69
S. Quintini Fanum	222	Rogemont	257	Somersetshire	70
Quinpercoren tin	212	Roche	260	Safisbury	72
Quantilly	212	Ruffey	261	Stanford	74
Quingejum	241	Rapperswyl	272	Staffordia	76
Quesnoy	261	Romerswalia	322	Suffolia	78
Quedelimburga	334	Ruremunda	326	Southantonia	81
Quetnfurt	424	Reux	334	Surria	81
Quinque- Ecclesiæ	424	Rodemacheren	338	Sandwich	81
Quintianum	477	Rheña	346	Staffanger	86
Quito	508	Ravensberg	384	Suecia	88
R.					
Rossia	652	Rodenura	400	Smalandia	88
	56	Rotenburgum	408	Stockholmia	89
	56	Reutlinga	408	Scania	96
				Sleswicum	

Sleswicum	102	Staden	381	Spoletum	524
Sudavia	110	Susatum	382	Sassaris	541
Samba	110	Schouwenberg	384	Sicilia	542
Slavonia	110	Saxenhusen	401	Stiria	546
Setubal	152	Saxenberga	401	Sclavonia	550
D. Sebastiani Fanum	160	Schriesfen	405	Spalatum	550
Simanca	162	Sintzon	405	Salona	550
Salmantica	162	Stutgardia	408	Sisségkum	552
Segobia	162	Seletfadium	414	Servia	554
Saguntus	180	Sungovia	416	Sinderovia	554
Segorbia	181	Saxonia Inferior	418	Sophia	556
Soiffsons	222	Stolberg	424	Stagira	562
Stampæ	229	Schweinfurd	437	Santorini	573
Salmuria	236	Saxonia superior	446	Scarpantō	573
Sancerre	241	Sprenberg	449	Seuta	584
Sandacourt	249	Stendalium	450	Stalimene	606
Semur	257	Soltwedelum	450	Salamis	606
Sanlieu	257	Senohusum	450	Saligny	240
S. Seigne	257	Spondavium	452	Suri en Vaulx	241
Seloigne	257	Stetinum	453	S. Soulange	241
Sees	257	Stralsundia	453		
Senegnon	257	Stargardia	453	T.	
Salinæ	261	Sunda	453		
Suits	284	Slana	456	Trunheim	88
Sursejum	284	Saltzburgum	466	Tuiscia	88
Sempachium	284	Sandomiria	472	Tolgo	89
Slufa	308	Slesia	473	Tellincstè	104
Steenwijck	327	Strigonium	477	Togrop	108
Soigni	334	Sedunum	493	Tassinga	108
Slota	343	Savona	501	Transylvania	130
Stavria	343	Sæna	520	Tudela	161
Sneca	343	Senogallia	522	Taffala	161

Toletum	164	Tarracina	528	Vindocinum	237
Turonensis urbs	213	Tarentum	537	la Val	237
Tarascon	221	Trajanopolis	556	Verdun	248
Teroana	233	Thessalonica	562	Vaucoleur	248
Touars	245	Tanger	584	Varax	260
Talmont	244	S. Thomæ Insula	592	Vaulgrenans	260
Toul	248	Turcicum Imperium	594	Vesou	260
Tornus	756	Taurisium	597	Vercellæ	261
Thalamei	260	Terra Sancta	598	Vitodurum	270
Tigurinus pagus	270	Troja	604	Vren	284
Tugium	270	Tarsus	605	Vnderwald	284
Tornacum	308	Taurus	612	Vilvorde	314
Teneram unda	308	Tartaria	614	Veria	332
Trajectum ad Mosam	314	Tlascalan	640	Venlo	325
ter Tolen	322	Triguier	212	Vollenhoven	327
Trans-Isalania	527	Tancarville	213	Valencenæ	332
Theonis-Villa	338	Thorigni	213	Valencourtium	335
Tecckelenborgh	384	Tolosa	216	Viretonum	339
Tungri	397	Tarantasium	217	Vianda	339
S. Trudonis urbs	397	Tarenay	240	S. Vitus	339
Tubinga	406	V.		Vltrajectum	344
Tabernæ	412	Vltonia	38	Verona Bohemiæ	456
Thannum	416	Vigornia	69	Vienna Austricæ	462
Thuringia	430	Vppingham	77	Villacum	469
Torga	446	Vpsalia	88	Vratislavia	473
Tangeramunda	450	Verendia	88	Valpo	477
Taborium	456	Vexio	88	Valesia	492
Tirolensis Comitatus	494	Vraniburgum	109	Venetiae	496
Tridentum	494	Volodomiria	118	Verona	510
Tarvisium	496	Vilna	126	Vicentia	512
Taurinum	498	Valladolid	162	Vtinum	514
Tuscia	519	Valentia	178	Volaterræ	520

Urbinum

Vrbnum		1524	Wiche Insula	83	X.	
Valachia		554	Warthusia	88	Xerez de la Frontera	177
Vidina		554	Warburgum	96	Xenil	177
Virginia		640	Warmia	110	Xainctes	216
Vitrai		212	Watderfing	248		
Vannes		212	Winterhur	270	Yarmouth.	77
Villebois		214	Wadischuy	270	Yvica	178
Ventadour		216	Wiflispurgergouw	274	Yeres	221
Vienna Delphinatus		217	Wageninga	326	Yssoudun	240
Vapingum		217	Worcum	343	Yusly le Chauldrier	241
Villiers		240	Westphalia	378	Z.	
Verdigni		240	Wefalia	382	Zelandia Daniae,	94
Vatan		241	Warburgum	384	Zurichgouw	270
Villeneufve		241	Waldeck	400	Zelandia in Belgio	220
Vauvrilles		241	Wildunga	400	Ziriczea	322
S.Vrsin		241	Weinheim	405	Zutphania	324
W.			Wirtenberga	406	Zwol	327
Waterfordia		36	Weiffenburgum	412	Zuichemum	342
Wallia		58	Wismaria	421	Zitaw	449
Westmorlandia		65	Weimaria	433	Zatecium	456
Wiltonia		72	Wirtzburch	436	Zwoyma	460
Warwicum		78	Wittemberga	446	Zara	550
Welledon		78	Wentsflavia	112	Zacynthus	573
Westmonasterium		81			Zeilan Insula	634
					(???) iij	Nomi-

Nomina diversorum Auctorum, tum veterum, tum modernorum, qui
sparsim hoc in opere allegantur.

A.
Aristoteles.
Apulejus.
Athenæus.
Achilles Gazzatus.
Albertus Crantzius.
Antonius Monchiacinus.
Altamerus.
Arrianus.
Abrahamus Ortelius.
Antoninus.
Appianus.
Alvarus Gomezius.
Alexius Vgonius.
Andreas Resendius.
Antonius Nebrisensis.
Apollonius.
Annius Viterbiensis.
Ammianus Marcellinus.
Artemidorus.
Andrætes Tenedius.
Ausonius.
Aventinus.
Architremus.
Æneas Sylvius.
Æneas Gazæus.
Agathias.
Andreas Thevetus.
Ælianus.

Andreas Hoppenrodius.
B.
Becanus.
Budæus.
Beatus Rhenanus.
Buchananus.
Boëtius.
Beda.
Basiliius.
Benedictus Arias Montanus.
Beuterus.
Bilibaldus Pyrckhaymerus.
Bovillus.
Bernardinus Scardeonius.
C.
Cajus Iulius Cæsar.
Camdenus.
Cadamustus.
Claudianus.
Clusius.
Cicero.
Christianus Sgrothenius.
Charisius Sosipater.
Clemens Trelæus.
Cassiodorus.
Christophorus Pyramius.
Cuspinianus.
Castaldus.

Coelius Rhodiginus.
Conradus Celta.
D.
Dionysius Halicarnassæus.
Diodorus Siculus.
Dion Cassius.
Damianus a Goes.
Divæus.
Dominicus a Burmania.
David Chyträus.

E.
Erasmus Stella.
Erasmus Michael.
Eustatius.
Emanuel Enriquez.
Eutropius.
Ericus Monachus.

F.
Florianus d'el Campo.
Florus.
Franciscus Tarapha.
Frontinus.
Fauchetius.
Flavius Vopiscus.
Franciscus Alvarez.

G.
Gerardus Mercator.
Gaspar Varrerius.

Giraldus

Giraldus.

Gaspar Peucerus.

Gildas.

Guilielmus Postellus

Georgius ab Austria

Guilielmus Brito

Guicciardinus.

Gaspar Bruschius.

H.

Homerus.

Herodotus.

Hadrianus Junius.

Hector Boethius.

Hotomanus.

Hermolaus Barbarus.

Herodianus.

Hamelmannus.

Hubertus Thomas Leodius.

Hieronymus Fracastorius.

Hesychius

Hermannus Bruehsvyicensis.

Henricus Stephanus.

I.

Jidorus.

Ioannes Leunclavius.

Iulius Cæsar Scaliger

Josephus Scaliger

Iustus Lipsius

Jornandus.

Ioachimus Curæus.

Iacobus Cnoxen Buscoducensis.

Jonas Islandus.

Ioannes Major.

Iaacus Casaubonus.

Iuvenalis.

Ioan nes Coldinghen sis.

Josephus.

Irenicus.

Ioannes Vasæus.

Ioannes Gerundensis.

Justinus.

Jacobus Wimphelingus.

Julius Firmicus.

Ioannes Dubravius.

Joannes Talbotus.

Ioannes Leo.

Ioannes Calamæus.

Ioannes Baptista Rhamusius.

Joannes Heroldus.

Joannes wyts Anglus.

Iosias Simferus.

Iodocus Moers a Co bach.

Ioannes Froissardus.

L.

Livius.

Lucanus.

Levinus Kersmaekerus.

Leo Africanus.

Lævinus Apollonius.

Lhuiddus Anglus.

Lelandus.

Lucas Aurigarius.

Lucius Marinæus Siculus.

Laurentius Valla.

Lactantius.

Lævinus Lemnius.

Lessabæus

Laurentius Michaelis.

Lhuitprandus.

Leander Albertus.

Ligurinus.

Lupoldus.

Lazius.

Ludovicus Marmolius.

Livius Sanutus.

M.

Maximilianus Transsilvanus.

Milius.

Marcus Velerus.

Marcellinus.

Mela.

Merula.

Mamertinus.

Mathias a Michou.

Morales.

Munsterus.

Martialis.

Mersilius Patavinus.

Magnus Gruberus.

Massonius.

Meyerus.

Martianus Capella.

Marlianus

N.

Nithardus.

Nicolaus Zenethus.

Nicolaus

Nicolaus Cannius, Amsterodamensis.
Nicolaus Zenins.
Navagierus.
Nozoræus.
Nemesianus.
Neuvvenatius,

O:

Olaus Magnus.
Orpheus
Orosius.
Ol varius Valentinus.
Oppianus.
Ovidius
Otto Frisingensis.
Onuphrius.

P:

Platarchus.
Plinius
Ptolomæus.
Polydorus.
Palephatus.
Paulus Diaconus.
Paulus Jovius.
Petrus Martyr Mediolanensis.
Pausanias.
Petrus Medinensis.
Polybius.
Philostratus.
Paullus Venetus,
Papyrius.

Paradinus.
Pitheus.
Polyoenus.
placentius.
Philippus Bagnonius.
Poldus

Q:

Quintus Curtius.
R.
Rodericus Toleranus.
Rodericus Sanctius.
Robertus Cenalis.
Rhegino.
Rufus.
Ritheimerus.
Reinerus Rayneckius.

S:

Strabo.
Silius Italicus.
Solinus.
Sinesius.
Saxo Grammaticus.
Sextus Rufus
Suetonius.
Stephanus Garybayus
Sidonius
Sigonius.

Servius.
Sigebertus Gemblacensis;
Spartianus.
Salustius
Stigelius.
Severinus Episcopus Viennensis.

T:

Tacitus.
Thomas Eliottus.
Trithemius.
Turnebus.
Thucydides.
Theodorus Sanduginus.
Trogus.
Timæus.
Thomas Hariottus Anglus.
Torellus

V:

Virgilius.
Vellejus Paterculus.
Vellejus Cosmographus.
Villanova.
Valerius Maximus.
Vascus de Gama.
Volaterranus.

Z:

Ziglerus.
Zozymus.

